SUBHĀṢITA-RATNA-BHĀṆḌAGARA

OR

GEMS OF SANSKRIT POETRY

BEING

Collection of witty, Epigrammatic, Instructive and Descriptive Verses

With their Sources

ENLARGED AND RE-EDITED

WITH SOURCES ETC., BY

NĀRĀYAṆ RĀM ĀCHĀRYA "Kāvyatīrth"

"Why are not more gems from our great authors scattered over the Country? Great books are not in every body's reach; and though it is better to know them thoroughly than to know them only here and there, yet it is a good work to give a little to those who have neither time nor means to get more".

—*Coleridge*

"I have gathered a posie of other men's flowers, and nothing but the thread that binds them is mine own."

—*Montaigue*

EIGHTH EDITION : 1952

NIRNAYA SAGAR PRESS, BOMBAY 2

Price Rupees 12

Printer & Publisher.-Laxmibai Narayan Chaudhari, for the Nirnaya Sagar Press,
26-28, Kolbhat Street, Bombay 2

७७९। प्राध्वं बन्धने। (१-४-७८)

'प्राध्वम्' इत्यव्ययम्। प्राध्वंकृत्य। बन्धनेनानुकूल्यं कृत्वेत्यर्थः। प्रार्थनादिना त्वानुकूल्यकरणे। प्राध्वं कृत्वा।

७८०। जीविकोपनिषदावौपम्ये। (१-४-७९)

जीविकामिव कृत्वा—जीविकाकृत्य। उपनिषदमिव कृत्वा—उपनिषत्कृत्य। 'औपम्ये' किम्। जीविकां कृत्वा। प्रादिग्रहणमगत्यर्थम्। सुपुरुषः। अत्र वार्तिकानि। 'प्रादयो गताद्यर्थे प्रथमया' (वा १३३५)। प्र गत आचार्यः प्राचार्यः। 'अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया' (वा १३३६)। अतिक्रान्तो

अन्यदीयमिति बुद्ध्या दातुं परावृत्त इत्यर्थः। **प्राध्वं बन्धने** ॥ प्राध्वमिति न द्वितीयान्तमित्याह। **प्राध्वमित्यव्ययमिति** ॥ बन्धने गम्ये प्राध्वमित्यव्ययं गतिसंज्ञकं स्यादित्यर्थः। **प्राध्वंकृत्येति** ॥ गतिसमासे क्त्वो ल्यप्। अत्र प्राध्वमिति मान्तमव्ययं बन्धनेन आनुकूल्ये वर्तते। तदाह। **बन्धनेनेति** ॥ बन्धनग्रहणस्य प्रयोजनमाह। **प्रार्थनादिनेति** ॥ **जीविकोपनिष** ॥ उपमैव औपम्यं, तस्मिन्विषये जीविकाशब्दः उपनिषच्छब्दश्च कृञा योगे गतिसंज्ञौ स्तः। **जीविकामिवेति** ॥ असनपानादिजीवनोपायो जीविका। तामिव अवश्यं कृत्वेत्यर्थः। **जीविकाकृत्येति** ॥ गतिसमासे क्त्वो ल्यप्। **उपनिषदमिव कृत्वेति** ॥ उपनिषत् वेदान्तभागः, तामिव रहसि प्राधान्येन कृत्वेत्यर्थः। **उपनिषत्कृत्येति** ॥ गतिसमासे क्त्वो ल्यप्। उभयत्रापि सुब्लुक्। तदेवं 'कुगतिप्रादयः' इत्यत्रान्यगतिसमासाः प्रपञ्चिताः। ननु गतिग्रहणेनैव सिद्धे प्रादिग्रहणं व्यर्थमित्यत आह। **प्रादिग्रहणमगत्यर्थमिति** ॥ **सुपुरुष इति** ॥ अत्र क्रियायोगाभावादगतित्वेऽपि समासः। सोः प्रशंसार्थकत्वेऽपि धातुवाच्यक्रियायोगाभावात्र गतित्वम्। भाष्ये तु 'कुगतिप्रादयः' इति सूत्रमपनीय तत्स्थाने 'काङ्स्वतिदुर्गतयस्समस्यन्त इति वक्तव्यम्' इत्युक्त्वा "कुब्राह्मणः, आकडारः, सुब्राह्मणः, अतिब्राह्मणः, दुर्ब्राह्मणः, दूरीकृत्य" इत्युदाहृतम्। "स्वती पूजायाम्, दुर्निन्दायाम्, आङीषदर्थे, कुः पापार्थे, इति सौनागव्याकरणवचनम्" इति भाष्ये स्पष्टम्। **अत्र वार्तिकानीति** ॥ 'प्रादयः गताद्यर्थे समस्यन्ते इति वक्तव्यम्' इति वार्तिकं पठित्वा तत्र व्यवस्थापकानि पञ्च वार्तिकानि सौनागव्याकरणसिद्धानि भाष्ये यानि पठितानि तानि प्रदर्श्यन्त इत्यर्थः। **प्रादय इति** ॥ गताद्यर्थे विद्यमानाः प्रादयस्समस्यन्त इत्यर्थः। **प्र गत आचार्य इति** ॥ प्रेत्यस्य विवरणं गत इति, गत आचार्य इत्येव अस्वपदविग्रहः। नित्यसमासत्वात्। अभिगतो मुखं अभिमुख, प्रतिगतोऽक्षं प्रत्यक्ष इत्यादि। **अत्यादय इति** ॥ क्रान्ताद्यर्थे अत्यादयस्समस्यन्त इत्यर्थः। **अतिक्रान्तो मालामिति** ॥ अतिशब्दः क्रान्ते वर्तते। क्रान्तो मालामित्यस्वपदविग्रहः। तत्र क्रमुधातोरतिक्रमणमर्थः। **अतिमाल इति** ॥ 'एकविभक्ति च' इति

मालामतिमालः। अवादयः क्रुष्टाद्यर्थे तृतीयया' (वा १३३७)। अवक्रुष्टः कोकिलया अवकोकिलः। 'पर्यादयो ग्लानाद्यर्थे चतुर्थ्या' (वा १३३८)। परिग्लानोऽध्ययनाय पर्यध्ययनः। 'निरादयः क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या' (वा १३३९) निष्क्रान्तः कौशाम्ब्याः निष्कौशाम्बिः। 'कर्मप्रवचनीयानां प्रतिषेधः' (वा १३३९)। वृक्षं प्रति।

७८१। तत्रोपपदं सप्तमीस्थम्। (३-१-९२)

सप्तम्यन्ते पदे 'कर्मणि—' (सू २९१३) इत्यादौ वाच्यत्वेन स्थितं कुम्भादि तद्वाचकं पदमुपपदसंज्ञं स्यात्, तस्मिंश्च सत्येव वक्ष्यमाणः प्रत्ययः स्यात्।

मालाशब्दस्य उपसर्जनत्वात् 'गोस्त्रियोः' इति ह्रस्वः। **अवादय इति** ॥ क्रुष्टाद्यर्थे अवादयस्समस्यन्त इत्यर्थः। **अवकोकिल इति** ॥ कोकिलया आहूत इत्यर्थः। **पर्यादय इति** ॥ ग्लानाद्यर्थे पर्यादयस्समस्यन्त इत्यर्थः। अध्ययनाय अध्ययनार्थं तेन श्रान्त इत्यर्थः। परिरत्र ग्लाने वर्तते। **निरादय इति** ॥ क्रान्ताद्यर्थे निरादयस्समस्यन्त इत्यर्थः। **निष्कौशाम्बिरिति** ॥ अतिमालवत् ह्रस्वः। निरित्यव्ययं निर्गमने वर्तते। **कर्मप्रवचनीयानां प्रतिषेध इति** ॥ वार्तिकमेतत्। **वृक्षं प्रतीति** ॥ 'लक्षणेत्थम्' इति कर्मप्रवचनीयत्वान्न प्रादिसमासः। इदन्तु वार्तिकं भाष्ये प्रत्याख्यातम्। अथोपपदसमासं वक्ष्यन्नुपपदसंज्ञामाह। **तत्रोपपदं सप्तमीस्थम्** ॥ अधिकारोऽयम्। सप्तमीति तदन्तग्रहणम्। सप्तम्यन्ते पदे वाच्यवाचकभावसम्बन्धेन तिष्ठतीति सप्तमीस्थम्। सप्तम्यन्तवाच्यमिति यावत्। धातोरित्यधिकारसूत्रादुत्तरसूत्रमिदम्। ततश्च तदधिकारान्तर्गतेषु 'कर्मण्यण्' इत्यादिसूत्रेषु यत्सप्तम्यन्तमुच्चारितन्तदेव इह विवक्षितम्। एवञ्च तदुदाहरणे कुम्भं करोति कुम्भकार इत्यत्र सप्तम्यन्तवाच्यं कुम्भादीति पर्यवसन्नं, कुम्भादेश्च उपपदसञ्ज्ञायां प्रयोजनाभावात्तद्वाचकपदेषु विश्राम्यति। तथाच धातोरित्यधिकारान्तर्गते कर्मणीत्यादिसूत्रे यत्सप्तम्यन्तं कर्मणीत्यादि तद्वाच्यं यत् कुम्भादि तद्वाचकं पदम् उपपदसंज्ञं स्यादित्यविकृतं वेदितव्यमित्यर्थः फलति। तदाह। **सप्तम्यन्ते पद इत्यादिना** ॥ तत्र 'धातोः कर्मणस्समानकर्तृकात्' इति धातोः 'एकाचो हलादेः' इति 'धातोः' इति च क्रमेण त्रयो धात्वधिकाराः। तत्र प्रत्यासत्त्या तृतीयधात्वधिकारस्थसप्तम्यन्तस्यैव ग्रहणात् 'धातोरेकाचः' इत्यधिकारे 'च्लि लुङि' इत्यत्र सप्तम्यन्तन्न गृह्यते। अन्यथा कर्मणीत्यादाविव लुङन्ते अभूदित्यादावुपपदे धातोश्च्लिरित्यर्थस्स्यात्। ननु तत्रेति व्यर्थम्। तृतीयधात्वधिकारस्य प्रकृतत्वादेव ग्रहणसम्भवादित्याशङ्क्य आह। **तस्मिंश्च सत्येव वक्ष्यमाणः प्रत्ययः स्यादिति** ॥ तत्रेत्यस्य अर्थः फलति। तथाच 'कर्मण्यण्' इत्यत्र इद सूत्रमुपस्थितम्। कर्मणीति सप्तम्यन्तं प्रथमान्तत्वेन विपरिणम्यते। सप्तमीनिर्देशस्तु उपपदसंज्ञाप्रवृत्त्यर्थः। धातोरण्स्यात् कर्तर्यर्थे, कर्मवाचकन्तु कुम्भादिपदम् उपपदसंज्ञं प्रत्येतव्यम्, तस्मिन्नुपपदे सत्येव अण्स्यादिति फलति।

७८२। उपपदमतिङ्। (२-२-१९)

उपपदं सुबन्तं समर्थेन नित्यं समस्यते। अतिङन्तश्चायं समासः। कुम्भं करोतीति कुम्भकारः। इह 'कुम्भ अम् कार' इत्यलौकिकं प्रक्रियावाक्यम्। 'अतिङ्' किम्। मा भवान्भून्। 'माङि लुङ्' (सू २२१९) इति सप्तमीनिर्देशान्माङुपपदम्। 'अतिङ्' ग्रहणं ज्ञापयति। 'सुपा' इत्येतन्नेहानुवर्तत इति। पूर्वसूत्रेऽपि गतिग्रहणं पृथक्कृत्यातिङ्ग्रहणं तत्रापकृष्यते।

तस्मिन् सत्येवाण् स्यादित्यभावे तु कार इत्येवं केवलादपि धातोः कर्त्रर्थे अण्प्रत्ययस्स्यात्। कर्मणीति सप्तम्यन्तनिर्देशस्तु कुम्भकार इत्यादौ उपपदसंज्ञां प्रापय्य 'उपपदमतिङ्' इति नित्यसमाससम्पादनेन कुम्भ इत्यस्य कार इत्यस्य च साधुत्वप्रापणार्थतया चरितार्थः। तस्मिन्नुपपदे सत्येवाण् स्यादित्युक्तं तु कुम्भाद्युपपदस्य अण्प्रत्ययोत्पत्तौ निमित्तत्वावगमात्र केवलादण्प्रत्ययः। उपपदसंज्ञायाः प्रत्ययविधिसन्नियोगशिष्टत्वलाभात् 'धः कर्मणि ष्ट्रन्, भुवो भावे' इत्यादौ सप्तम्यन्तमर्थनिर्देशपरमेव व्याख्यानादिति भाष्यकैयटादिषु स्पष्टम्। **उपपदमतिङ्** ॥ **सुबन्तमिति** ॥ 'सुबामन्त्रित' इत्यतस्तदनुवृत्तेरिति भावः। **समर्थेनेति** ॥ प्रथमान्तं समर्थग्रहणं तृतीयान्ततया विपरिणम्यत इति भावः। **अतिङन्तश्चायं समास इति** ॥ सूत्रे तिङिति तदन्तग्रहणमिति भावः। समासः तिङन्तघटितो न भवतीत्यर्थः। अतिङ् किम्। कारको व्रजति। 'तुमुन्ण्वुलौ क्रियायां क्रियार्थायाम्' इति व्रजतावुपपदे कृञो ण्वुल्, अकादेशः। उपपदं समर्थेनेत्येतावत्युक्ते इहाप्युपपदसमासस्स्यात्। अतः अतिङ्ग्रहणम्। नचैवं सुबित्यनुवृत्तेः प्रयोजनाभाव इति वाच्यम्। चर्मकार इत्यत्र नलोपार्थकत्वात्। उपपदमतिङन्तं समर्थेन समस्यत इति व्याख्याने तु सुबिति नानुवर्तेत। ततश्च चर्मकार इत्यत्र नलोपो न स्यादिति भावः। **कुम्भमिति** ॥ कुम्भं करोतीत्यर्थे 'कर्मण्यण्' इति कर्मीभूतकुम्भवाचकपदे उपपदे कृञ्धातोः कर्तरि अण्प्रत्यये 'अचो ञ्णिति' इति वृद्धौ रपरत्वे कारशब्दः। तेन कुम्भशब्दस्य समासे कुम्भकारशब्द इत्यर्थः। ननु कुम्भं करोतीति कथं विग्रहप्रदर्शनम्, अतिङन्तस्समास इत्युक्तत्वादित्यत आह। **कुम्भ अस्, कार इत्यलौकिकं विग्रहवाक्यमिति** ॥ लोके प्रयोगानर्हत्वमलौकिकत्वम्। 'प्रत्ययोत्तरपदयोश्च' इति सूत्रभाष्यरीत्या अलौकिकविग्रहवाक्य एव समासप्रवृत्तिः। कुम्भं करोतीति कृदर्थप्रदर्शनमात्रमिति भावः। कुम्भ अम् कार इत्यपपाठः। कृद्योगे षष्ठीविधानात्। **मा भवान् भूदिति** ॥ अत्र भूदिति तिङन्तेन माङस्समासनिवृत्त्यर्थमतिङ्ग्रहणमिति भावः। भवानिति पदन्तु समासाभावसूचनाय मध्ये प्रयुक्तम्। ननु माङः तृतीयधात्वधिकारे सप्तमीनिर्दिष्टत्वन्तु अदृष्टं, येन तस्य उपपदत्वात् समासः प्रसज्यत इत्यत आह। **माङिति** ॥ ननु अतिङ्ग्रहणं व्यर्थं, मा भवान् भूदित्यत्र सुपेत्यनुवृत्त्यैव समासनिवृत्तिसम्भवादित्यत आह। **अतिङ्ग्रहणमिति** ॥ एवञ्च उपपदम् असुबन्तेन समस्यत इति फलितम्। गतिसमासोऽप्यसुबन्तेनेत्याह। **पूर्वसूत्र इति** ॥ उत्तरसूत्रात्पूर्वसूत्रे अनुवृत्तिरपकर्षः। 'कुगतिप्रादयः' इति 'गतिः' इति च योगो

'सुपा' इति च निवृत्तम्। तथा च 'गतिकारकोपपदानां कृद्भिः सह समासवचनं प्राक्सुबुत्पत्तेः' (प ७६) इति सिद्धम्। व्याघ्री। अश्वक्रीती। कच्छपी।

७८३। अमैवाव्ययेन। (२-२-२०)

अमैव तुल्यविधानं यदुपपदं तदेवाव्ययेन सह समस्यते। स्वादुङ्कारम्। नेह। 'कालसमयवेलासु तुमुन्' (सू ३१७९)। कालः समयो वेला वा

विभज्यते। कुप्रादयस्सुबन्तेन समस्यन्ते। गतिस्तु न समस्यते। अतिङन्तश्च समास इति व्याख्येयमिति यावत्। ततः किमित्यत आह। **तथा चेति** ॥ गतिकारकोपपदानां कृदन्तैस्सह सुबुत्पत्तेः प्राक् समासो वक्तव्य इति प्राचीनव्याकरणोक्तं सिद्धं भवतीत्यर्थः। यद्यप्युक्तरीत्या गत्युपपदयोरेव लाभः। तथापि एकदेशानुमतिद्वारा प्राचीनपरिभाषेयं सिध्यति। अथ परिभाषायाः फलं दर्शयितुं गतिसमासमुदाहरति। **व्याघ्रीति** ॥ व्याजिघ्रतीति व्याघ्रः। व्याङ्पूर्वात् घ्राधातोः 'आतश्चोपसर्गे' इति कः, 'आतो लोप इटि च' इत्याल्लोपः। 'पाघ्राध्माधेट् दृशश्शः' इति तु न भवति। 'जिघ्रतेस्संज्ञायामिति वाच्यम्' इति निषेधात्। आङो घ्रशब्देन गतिसमासः। आघ्रशब्देन वेः गतिसमासः। तत्र यदि घ्रशब्दस्य सुबन्तत्वमपेक्ष्येत, तर्हि स्त्रीप्रत्यये उत्पन्ने सुबुत्पत्तिस्स्यात्। स्वार्थद्रव्यलिङ्गसङ्ख्याकारकप्रयुक्तकार्याणां क्रमिकत्वस्य 'कुत्सिते' इतिसूत्रस्थभाष्यदर्शितस्य 'ङ्याप्प्रातिपदिकात्' इत्यत्र अस्माभिः प्रपञ्चितत्वात्। ततश्च सुबुत्पत्तये लिङ्गसङ्ख्याकारकं क्रमेण अपेक्ष्यमिति प्रथमं लिङ्गसंयोगे सति अदन्तत्वात् टाप् स्यात्। न तु जातिलक्षणङीष्, घ्रशब्दमात्रस्य जातिवाचित्वाभावात्। ततश्च घ्राशब्देन सुबन्तेन समासे सति व्याघ्राशब्दस्य अदन्तत्वाभावात् जातिलक्षणो ङीष् न स्यादिति भावः। यद्यप्युपपदत्वेनाप्येतत्सिद्धम्, तथापि गतित्वसम्भवमात्रेण इदमित्याहुः। वस्तुतस्तु आङो घ्राशब्देन उपपदसमासः। 'आतश्चोपसर्गे' इति सप्तमीनिर्देशात्। वेस्तु आघ्रशब्देन गतिसमास इति तदंशे गतिसमासोदाहरणमित्याहुः। अथ कारकसमासमुदाहरति। **अश्वक्रीतीति** ॥ अश्वेन क्रीतेति विग्रहे 'कर्तृकरणे कृता' इति समासः। 'क्रीतात्करणपूर्वात्' इति ङीष्। सुबन्तेन समासे तु उक्तरीत्या पूर्वं टापि अदन्तत्वाभावात् ङीष् न स्यादिति भावः। उपपदसमासमुदाहरति। **कच्छपीति** ॥ कच्छः तीरं, तेन तस्मिन् वा पिबतीति कच्छपी 'सुपि स्थः' इत्यत्र 'सुपि' इति योगविभागात्कः, उपपदसमासः। तस्य सुबन्तापेक्षायाम् उक्तरीत्या टाबेव स्यात्, नतु जातिलक्षणङीषिति भावः। **अमैवाव्ययेन** ॥ अमैवेत्यनन्तरन्तुल्यविधानमित्यध्याहार्यम्। 'तुल्यार्थैरतुलोपमाभ्याम्' इति तृतीया। **अमैव तुल्येति** ॥ अम्प्रत्ययमात्रविधायकशास्त्रेण अमैव सह यस्य उपपदसंज्ञा विधीयते तदुपपदमव्ययेन समस्यत इति यावत्। पूर्वसूत्रेणैव सिद्धे नियमार्थमिदमित्याह। **तदेवेति** ॥ विवरणवाक्ये द्वितीय एवकारो नियमलभ्यः, नतु सूत्रस्थः। तस्य, अप्राप्ते अमा तुल्यविधानत्वे अवधारणार्थत्वात्। **स्वादुङ्कारमिति** ॥ स्वादुं कृत्वेत्यर्थः। ओदनं भुङ्क्त इति शेषः। 'स्वादुमि णमुल्' इति णमुल्। स्वादुशब्दस्य मान्तत्वम्, निपातनात्। 'कृन्मेजन्तः' इत्यव्ययत्वम्।

भोक्तुम्। 'अमैव' इति किम्। अग्रे भोजम्—अग्रे भुक्त्वा। 'विभाषाग्रेप्रथमपूर्वेषु' (सू. ३३४५) इति क्त्वाणमुलौ। अमा चान्येन च तुल्यविधानमेतत्।

७८४। तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम्। (२-२-२१)

'उपदंशस्तृतीयायाम्' (सू. ३३६८) इत्यादीन्युपपदान्यमन्तेनाव्ययेन सह वा समस्यन्ते। मूलकेनोपदंशं भुङ्क्ते—मूलकोपदंशम्। उच्चैःकारम्।

७८५। क्त्वा च। (२-२-२२)

तृतीयाप्रभृतीन्युपपदानि क्त्वान्तेन सह वा समस्यन्ते। उच्चैःकृत्य—उच्चैः कृत्वा। 'अव्ययेऽयथाभिप्रेत—' (सू. ३३८१) इति क्त्वा। 'तृतीयाप्रभृतीनि' इति किम्। अलं कृत्वा। खलु कृत्वा।

तदेवेति नियमस्य प्रयोजनमाह। **नेहेति**॥ उपपदसमास इति शेषः। **भोक्तुमिति**॥ यद्यपि 'कालसमयवेलासु' इति सप्तमीनिर्देशात् कालसमयवेलानामुपपदत्वम्। तथापि कालादीनामुपपदसंज्ञा तुमुना तुल्यविधानैव, नत्वमा। अतः कालादीनामुपपदत्वेऽपि न समास इत्यर्थः। **अमैवेति किमिति**॥ अमैवेत्येवकारः किमर्थ इति प्रश्नः। **अमा चान्येन चेति**॥ अम्प्रत्ययेन क्त्वाप्रत्ययेन च सह उपपदसंज्ञा अग्रेप्रथमपूर्वशब्दानां विहिता। ततश्च उपपदत्वस्य अमैव तुल्यविधानाभावात् न उपपदसमास इति भावः। **तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम्**॥ तृतीयाशब्देन 'उपदंशस्तृतीयायाम्' इत्यारभ्य 'अन्वच्यानुलोम्ये' इत्यन्तसूत्रोपात्तान्युपपदानि विवक्षितानि। अमेति, अव्ययेनेति च अनुवर्तते, एवकारस्तु नानुवर्तते, अस्वरितत्वात्। अमेत्येतदव्ययविशेषणम्। तदाह। **उपदंशस्तृतीयायामित्यादिना॥ मूलकेन उपदंशं भुङ्क्ते मूलकोपदंशमिति**॥ 'उपदंशस्तृतीयायाम्' इति णमुल्। अमैव तुल्यविधानत्वात्। पूर्वसूत्रेण नित्ये प्राप्ते विकल्पोऽयम्। ननु मूलकेनेत्यस्य भुङ्क्ते इत्यत्रैवान्वयात् उपदंश इत्यत्रानन्वयादसामर्थ्यात् कथमिह समास इति चेन्मैवम्। उपदंशनक्रियां प्रति हि मूलकस्य आर्थिकं कर्मत्वमादाय सामर्थ्यमुपपाद्यम्। तृतीया तु प्रधानक्रियानुरोधात् परत्वाच्च उपपाद्येत्यन्यत्र विस्तरः। **उच्चैः कारमिति**॥ उच्चैः कृत्वेत्यत्र तु 'अव्ययेऽयथाभिप्रेताख्याने कृञः क्त्वाणमुलौ' तत्र उच्चैःकारमित्यत्र उपपदत्वस्य अमैव तुल्यविधानत्वाभावात् 'अमैवाव्ययेन' इत्यप्राप्ते अनेन विकल्पः। समासपक्षे 'आदिर्णमुल्यन्यतरस्याम्' इति कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरः आद्युदात्तत्वम्। असमासपक्षे तु उच्चैरिति फिट्सूत्रेण अन्तोदात्तत्वमिति फले भेदः। अमन्तेनेति किम्। पर्याप्तो भोक्तुम्। 'पर्याप्तिवचनेषु' इति तुमुन्। **क्त्वा च**॥ तृतीयाप्रभृतीनीति पूर्वसूत्रमनुवर्तते। क्त्वेति तृतीयार्थे प्रथमा। टायां 'सुपां सुलुक् पूर्वसवर्ण' इति पूर्वसवर्णदीर्घ इत्यपरे। तदाह। **तृतीयेति**॥ ननु 'उपदंशस्तृतीयायाम्' इत्यतः प्रागेव समानकर्तृकयोरिति क्त्वाविधेः पाठात् कथमुच्चैः कृत्वेत्युदाहरणमित्यत आह। **अव्ययेऽयथेति**॥ 'अव्ययेऽयथाभिप्रेताख्याने-

७८६ । तत्पुरुषस्याङ्गुलेः सङ्ख्याव्ययादेः । (५-४-८६)

संख्याव्ययादेरङ्गुल्यन्तस्य तत्पुरुषस्य समासान्तोऽच् स्यात्। द्वे अङ्गुली प्रमाणमस्य द्व्यङ्गुलं दारु । निर्गतमङ्गुलिभ्यो निरङ्गुलम् ।

७८७ । अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्च रात्रेः । (५-४-८७)

एभ्यो रात्रेरच्स्याच्चात्संख्याव्ययादेः। 'अहर्ग्रहणं द्वन्द्वार्थम्' (वा ३३५३) अहश्च रात्रिश्चाहोरात्रः । सर्वा रात्रिः सर्वरात्रः । पूर्वं रात्रेः पूर्वरात्रः । संख्यातरात्रः । पुण्यरात्रः । द्वयो रात्र्योः समाहारो द्विरात्रम् । अतिक्रान्तो रात्रिमतिरात्रः ।

कृञः क्त्वाणमुलौ' इति सूत्रेणेत्यर्थः । **अलं कृत्वेति** ॥ 'अलङ्खल्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां क्त्वा' इत्येतत् 'उपदंशस्तृतीयायाम्' इत्यतः पूर्वमेव पठितम् । अतः तद्विहितक्त्वः मान्तेन सह समासाभावात् न ल्यबिति भावः । इत्युपपदसमासाः । अथ तत्पुरुषेषु असाधारणसमासान्तान्वक्तुमुपक्रमते । **तत्पुरुषस्यांगुलेः सङ्ख्याव्ययादेः** ॥ 'अच्प्रत्यन्ववपूर्वात्' इत्यतः अजित्यनुवर्तते, समासान्त इत्यधिकृतम् । तेन समासस्य अन्तावयव इति लभ्यते । 'प्रत्ययः, परश्च' इत्यधिकारात् अच्प्रत्ययस्य तत्पुरुषात् परत्वेऽपि तस्य तदवयवत्वात् अङ्गुलेरिति अवयवषष्ठी अङ्गुलेरिति तत्पुरुषविशेषणं, तदन्तविधिः । तदाह । **सङ्ख्याव्ययादेरिति** ॥ सङ्ख्या च अव्ययञ्च सङ्ख्याव्यये ते आदी यस्येति विग्रहः । **द्व्यङ्गुलमिति** ॥ 'तद्धितार्थ' इति द्विगुः । 'प्रमाणे द्वयसज्दघ्नञ्मात्रचः' प्रमाणे लः, द्विगोर्नित्यम्' इति लुक् । द्व्यङ्गुलीशब्दादचि तस्य तद्धितत्वात्तस्मिन् परे 'यस्येति च' इति ईकारलोपः । **निरङ्गुलमिति** ॥ 'निरादयः क्रान्ताद्यर्थे' इति समासः, अच् 'यस्येति' लोपः । **अहस्सर्वैकदेशसङ्ख्यातपुण्याच्च ॥ एभ्यो रात्रेरिति** ॥ अहन्, सर्व, एकदेश, सङ्ख्यात, पुण्य, एभ्यः परस्य रात्रिशब्दस्येत्यर्थः । अहन्नादिपूर्वपदकस्य रात्र्यन्तस्य तत्पुरुषस्येति यावत् । ननु अहरादिः रात्र्यन्तस्तत्पुरुषो नास्त्येव । अह्नो रात्रिरिति वा, अहश्चासौ रात्रिश्चेति वा, असम्भवात् इत्यत आह । **अहर्ग्रहणं द्वन्द्वार्थमिति** ॥ नच ब्रह्मणो यदहः तस्यावयवभूता या मानुषी रात्रिरिति षष्ठीतत्पुरुषः सम्भवतीति वाच्यम् । अहर्ग्रहणं द्वन्द्वार्थमिति भाष्यप्रामाण्येन एवञ्जातीयकतत्पुरुषस्य प्रयोगाभावोन्नयनात्। **अहोरात्र इति** ॥ द्वन्द्वादच् 'इलोपः, 'जातिरप्राणिनाम्' इत्येकवत्त्वम् । 'स नपुंसकम्' इति बाधित्वा 'रात्राह्नाहाः पुंसि' इति पुंस्त्वम्। **सर्वा रात्रिस्सर्वरात्र इति** ॥ सर्वा रात्रिरिति विग्रहे 'पूर्वकालैक' इति कर्मधारयः । अच्, इकारलोपः, 'रात्राह्न' इति पुंस्त्वम् । 'सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे' इति पुंवत्त्वम् । एकदेशेत्यर्थग्रहणमित्यभिप्रेत्योदाहरति । **पूर्वमिति** ॥ पूर्वं रात्रेरिति विग्रहे 'पूर्वापराधरोत्तरम्' इत्येकदेशिसमासः । अच्, इलोपः, 'रात्राह्न' इति पुंस्त्वम् । **सङ्ख्यातरात्र इति** ॥ सङ्ख्याता रात्रिरिति विग्रहे कर्मधारयः। 'पुंवत्कर्मधारय' इति पुंवत्त्वम् । **पुण्यरात्र इति** ॥ पुण्या रात्रिरिति विग्रहे कर्मधारयः । 'पुंवत्कर्मधारय' इति पुंवत्त्वम्। अच्, इलोपः । 'रात्राह्न'

७८८ । राजाहःसखिभ्यष्टच् । (५-४-९१)

एतदन्तात्तत्पुरुषाट्टच्स्यात् । परमराजः । अतिराजी । कृष्णसखः ।

७८९ । अह्नष्टखोरेव । (६-४-१४५)

एतयोरेव परतोऽह्नष्टिलोपः स्यान्नान्यत्र । उत्तमाहः । द्वे अहनी भृतो द्व्यहीनः क्रतुः । तद्धितार्थे द्विगुः । 'तमधीष्टः—' (सू १७४४) इत्यधिकारे 'द्विगोर्वा' इत्यनुवृत्तौ 'रात्र्यहःसंवत्सराच्च' (सू १७५१) इति खः । लिङ्गविशिष्टपरिभाषाया अनित्यत्वान्नेह । मद्राणां राज्ञी मद्रराज्ञी ।

इति पुंस्त्वम् । **द्विरात्रमिति** ॥ 'तद्धितार्थ' इति द्विगुः । सङ्ख्यादित्वान् अच्, इलोपः । सङ्ख्यापूर्वं रात्रं क्लीबम्' इति नपुंसकत्वम् । **अतिरात्र इति** ॥ 'अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे' इति समासः । अव्ययादित्वादच्, इलोपः, 'रात्राह' इति पुंस्त्वम् । **राजाहस्सखिभ्यष्टच्** ॥ 'तत्पुरुषस्याङ्गुलेः' इत्यतः तत्पुरुषस्येत्यनुवृत्तं पञ्चमीबहुवचनत्वेन विपरिणतम् राजाहस्सखिभ्यः इत्यनेन विशेष्यते । तदन्तविधिः । तदाह । **एतदन्तादिति** ॥ **परमराज इति** ॥ परमश्चासौ राजा चेति विग्रहः । समासान्तष्टच् । 'नस्तद्धिते' इति टिलोपः । **अतिराज इति** ॥ अतिक्रान्तो राजानमिति विग्रहः । 'अत्यादयः' इति समासः । टचि, टिलोपः । **कृष्णसख इति** ॥ कृष्णस्य सखेति विग्रहः । समासान्तष्टच् । 'यस्येति च' इति इकारलोपः । **अह्नष्टखोः** ॥ शेषपूरणेन सूत्रं व्याचष्टे । **टिलोपस्स्यादिति** ॥ टेरित्यनुवर्तते । 'अल्लोपोऽनः' इत्यस्मात् लोप इति चेति भावः । 'नस्तद्धिते' इत्येव सिद्धे नियमार्थमित्याह । **नान्यत्रेति** ॥ एवकारस्तु अह्न एव टखोरिति विपरीतनियमव्यावृत्त्यर्थः । टखोरेवेति किम् । अह्ना निर्वृत्तम् आह्निकम् 'कालाट्ठञ्' इत्यधिकारे 'तेन निर्वृत्तम्' इति ठञ् । टिलोपाभावादल्लोपः । टप्रत्यये उदाहरति । **उत्तमाह इति** ॥ उत्तमञ्च तदहश्चेति विशेषणसमासः । 'राजाहस्सखिभ्यष्टच्' इति टच् । 'अह्नष्टखोरेव' इति प्रकृतसूत्रेण टिलोपः । 'रात्राह्नाहाः पुंसि' इति पुंस्त्वम् । खे उदाहरति । **द्वे अहनी भृत इति** ॥ 'अत्यन्तसंयोगे द्वितीया' भृतः परिक्रीत इत्यर्थः । द्व्यहीन इत्यत्र प्रक्रियां दर्शयति । **तद्धितार्थे द्विगुरिति** ॥ कोऽत्र तद्धित इत्यत आह । **तमधीष्ट इत्यादि** ॥ तथाच द्व्यहन्शब्दात् खस्य ईनादेशे 'अह्नष्टखोरेव' इति टिलोपे द्व्यहीन इति रूपमित्यर्थः । नन्वत्र 'अह्नोऽह्न एतेभ्यः' इत्यह्नादेशः कुतो न स्यात् । नच खे टिलोपविधिसामर्थ्यान्नाह्नादेश इति वाच्यम् । 'अहीन' इत्यत्र खे टिलोपविधेः चरितार्थत्वात् इति चेन्न । समासान्ते परे एवाह्नादेशविधानात् । प्रकृते तु समासान्तविधेरनित्यत्वात् 'राजाहस्सखिभ्यः' इति न टच् । यद्यपि उत्तमाहः इत्यत्र द्व्यहीन इत्यत्र च 'नस्तद्धिते' इत्येव टिलोपस्सिद्धः । तथापि आह्निकमित्यादावावश्यकस्य नियमविधेर्विधिमुखेनापि प्रवृत्त्यभ्युपगमादिह तदुपन्यासः । ननु मद्राणां राज्ञी मद्रराज्ञीत्यत्रापि लिङ्गविशिष्टपरिभाषया 'राजाहस्सखिभ्यः' इति टच् स्यादित्याशङ्क्य आह । **लिङ्गेति** ॥ **अनित्यत्वादिति** ॥ समासान्तप्रकरणे लिङ्गविशिष्टपरिभाषा नेति 'ङ्याप्प्रातिपदिकात्' इत्यत्र

७९० । अह्नोऽह्न एतेभ्यः । (५-४-८८)

सर्वादिभ्यः परस्याहन्शब्दस्याह्नादेशः स्यात्समासान्ते परे ।

७९१ । अह्नोऽदन्तात् । (८-४-७)

अदन्तपूर्वपदस्थाद्रेफात्परस्याह्नोऽह्नादेशस्य नस्य णः स्यात् । सर्वाह्णः । पूर्वाह्णः । संख्याताह्नः । द्वयोरह्नोर्भवः । 'कालाट्ठञ्' (सू १३८१) 'द्विगोर्लुगनपत्ये' (सू १०८०) इति ठञो लुक् । द्व्यह्नः । स्त्रियामदन्तत्वाट्टाप् । द्व्यह्ना । द्व्यह्नप्रियः । अत्यह्नः ।

७९२ । क्षुम्नादिषु च । (८-४-३९)

भाष्ये उक्तत्वादिति भावः । **मद्रराज्ञीति** ॥ नच टचि सत्यपि 'यस्येति च' इतीकारलोपे मद्रराज्ञशब्दात् टित्त्वात् ङीपि मद्रराज्ञीति निर्बाधमिति वाच्यम् । टचि हि सति 'भस्याढे तद्धिते' इति पुंवत्त्वे टिलोपे मद्रराजी इति स्यादिति भावः । **अह्नोऽह्न एतेभ्यः** ॥ पूर्वसूत्रे अहस्सर्वैकदेशसङ्ख्यातपुण्यशब्दा निर्दिष्टाः । तत्र चकारेण सङ्ख्याव्यये अनुकृष्टे । अहश्शब्दवर्जं ते सर्वे एतच्छब्देन परामृश्यन्ते । नत्वहश्शब्दः । अहश्शब्दात् परस्य अहन्शब्दस्य तत्पुरुषे असम्भवादित्यभिप्रेत्य व्याचष्टे । **सर्वादिभ्य इति** ॥ **समासान्ते पर इति** ॥ एतत्तु प्रकरणाल्लब्धम् । **अह्नोऽदन्तात्** ॥ 'पूर्वपदात्संज्ञायाम्' इत्यतः पूर्वपदादित्यनुवृत्तम् अदन्तादित्यत्र अन्वेति । 'रषाभ्यां नो णः' इति सूत्रं षकारवर्जमनुवर्तते । पूर्वपदादित्यनेन पूर्वपदस्थादिति विवक्षितम् । तदाह । **अदन्तपूर्वेति** ॥ तदन्तविधिनैव सिद्धे अन्तग्रहणं स्पष्टार्थम् । लक्षेषु अहस्सु भवो लक्षाह्न इत्यत्र णत्वार्थं षादित्यपि बोध्यम् । समासान्ते पर इति किम् । द्वे अहनी भृतो द्व्यहीनः । अत्र समासान्तविधेरनित्यत्वात् टजभावे अह्नादेशो न । **सर्वाह्ण इति** ॥ सर्वमहरिति विग्रहे 'पूर्वकाल' इति समासे 'राजाहस्सखिभ्यः' इति टच्, अह्नादेशः, णत्व, 'रात्राह्नाहाः' इति पुंस्त्वम् । **पूर्वाह्ण इति** ॥ समासादि सर्वाह्णवत् । **सङ्ख्याताह्न इति** ॥ सङ्ख्यातमहरिति विग्रहः । विशेषणसमासः टच् अह्नादेशः । निमित्ताभावान्न णत्वम् । पुण्यपूर्वस्य त्वग्रे वक्ष्यते । सङ्ख्यापूर्वस्य उदाहरति । **द्वयोरह्नोरित्यादि** ॥ **द्व्यह्न इति** ॥ तद्धितार्थे द्विगुः । टच् । ततो भवार्थे ठञ्, तस्य लुक् अह्नादेशः । प्रसङ्गादाह । **स्त्रियामिति** ॥ **द्व्यह्नेति** ॥ द्वयोरह्नोर्भवेत्यर्थः । ठञ् लुक् च पूर्ववत् । 'अपरिमाणबिस्त' इति न ङीप् । ठञ्निमित्तस्तु ङीप् नेत्यपरिमाणबिस्तेत्यत्र उक्तम् । टचष्टित्वेऽप्युपसर्जनत्वात् 'टिड्ढ' इति न ङीप् । वस्तुतस्तु स्त्रीत्वमेवात्र नास्ति । रात्राह्नाहाः पुंसीत्युक्तेरिति शब्देन्दुशेखरे प्रपञ्चितम् । सङ्ख्यापूर्वस्य उदाहरणान्तरमाह । **द्व्यह्नप्रिय इति** ॥ द्वे अहनी प्रिये यस्येति विग्रहः । तद्धितार्थेत्युत्तरपदे द्विगुः । टच् अह्नादेश इति भावः । अव्ययपूर्वस्य उदाहरति । **अत्यह्न इति** ॥ अहरतिक्रान्त इति विग्रहः । अत्यादय इति समासः । टच् अह्नादेश इति भावः । **क्षुम्नादिषु च** ॥ रषाभ्यामित्यतो ण इति 'न भाभूपूकमि' इत्यतो नेति चानुवर्तते । तदाह ।

एषु णत्वं न स्यात्। दीर्घाह्नी प्रावृट्। एवं चैतदर्थमह्न इत्यदन्तानुकरणे क्लेशो न कर्तव्यः। 'प्रातिपदिकान्त—' (सू १०५५) इति णत्ववारणाय क्षुभ्नादिषु पाठस्यावश्यकत्वात्। 'अदन्तात्' इति तपरकरणान्नेह। परागतमहः। पराह्णः।

७९३। न संख्यादेः समाहारे। (५-४-८९)

समाहारे वर्तमानस्य संख्यादेरह्नादेशो न स्यात्। 'संख्यादेः' इति स्पष्टार्थम्। द्वयोरह्नोः समाहारो द्व्यहः। त्र्यहः।

७९४। उत्तमैकाभ्यां च। (५-४-९०)

आभ्यामह्नादेशो न। उत्तमशब्दोऽन्त्यार्थः पुण्यशब्दमाह। 'पुण्यैकाभ्याम्' इत्येव सूत्रयितुमुचितम्। पुण्याहम्। सुदिनाहम्। सुदिनशब्दः

एष्विति ॥ **दीर्घाह्नी प्रावृडिति** ॥ वर्षर्तौ प्रावृट्शब्दः स्त्रीलिङ्गः। "स्त्रियां प्रावृट् स्त्रियां भूम्नि वर्षाः" इत्यमरः। दीर्घाण्यहानि यस्मिन्निति बहुव्रीहिः। 'अन उपधालोपिनोऽन्यतरस्याम्' इति ङीप् 'अल्लोपोऽनः' इत्युपधालोपः। 'अह्नोऽदन्तात्' इति णत्वन्तु क्षुभ्नादित्वान्नेति भावः। ननु क्षुभ्नादिषु दीर्घाह्नीत्यस्य पाठो व्यर्थः। 'अह्नोऽदन्तात्' इत्यत्र हि अह्न इत्यदन्तात् षष्ठ्यर्थे प्रथमा। अदन्तपूर्वपदस्थान्निमित्तात् परस्य अहन्शब्दस्य नस्य णत्वं स्यादिति तदर्थः। दीर्घाह्नीत्यत्र च अह्नादेशस्य अप्रसक्तया अदन्तत्वाभावादेव णत्वस्य अप्राप्तौ किन्तन्निवृत्त्यर्थेन क्षुभ्नादिपाठेनेत्यत आह। **एवञ्चेति** ॥ एवं सति दीर्घाह्नीशब्दस्य क्षुभ्नादिपाठे सति एतदर्थम् 'अह्नोऽदन्तात्' इति णत्वनिवृत्त्यर्थम् अह्न इत्यस्य अदन्तत्वानुसरणं षष्ठ्यर्थे व्यत्ययेन प्रथमानुसरणक्लेशावहन्न कर्तव्यमित्यर्थः। क्षुभ्नादिपाठादेव णत्वनिवृत्तिसिद्धेरिति भावः। ननु दीर्घाह्नीत्यस्य किं क्षुभ्नादिपाठोऽभ्युपगम्यताम् उत अह्न इत्यस्य अदन्तत्वमित्यत्र विनिगमनाविरह इत्यत आह। **प्रातिपदिकान्तेति** ॥ अथ 'अह्नोऽदन्तात्' इत्यत्र पूर्वपदविशेषणे अदन्तादिति तपरत्वस्य प्रयोजनमाह। **अदन्तादिति** ॥ **पराह्ण इति** ॥ 'प्रादयो गताद्यर्थे' इति समासः, टच्, अव्ययात्परत्वादह्नादेशः। परेति पूर्वपदस्यादन्तत्वाभावात् न णत्वमिति भावः। **न सङ्ख्यादेस्समाहारे** ॥ **अह्नादेश इति** ॥ 'अह्नोऽह्नः' इत्यतस्तदनुवृत्तेरिति भावः। ननु सङ्ख्यादिभिन्नस्य तत्पुरुषस्य समाहारे अभावादेव सिद्धे सङ्ख्यादेरिति व्यर्थमित्यत आह। **स्पष्टार्थमिति** ॥ **द्व्यह इति** ॥ समाहारे द्विगुः। टच्, 'रात्राह्न' इति पुंस्त्वम्, सङ्ख्यादित्वात्प्राप्तस्य अह्नादेशस्य निषेधः। **त्र्यह इति** ॥ त्रयाणामह्नां समाहार इति विग्रहः। समासादि पूर्ववत्। **उत्तमैकाभ्याञ्च** ॥ ननु उत्तमशब्दात् परस्याहन्शब्दस्य अह्नादेशाप्रसक्तेरुत्तमग्रहणं व्यर्थमित्यत आह। **उत्तमशब्द इति** ॥ उत्तमशब्दः अन्त्ये वर्तते। यथा "द्वादशाहे उदयनी यातिरात्र उत्तममहः" इति अन्त्यमिति गम्यते। अहस्सर्वैकदेशसङ्ख्यात-

प्रशस्तवाची । एकाहः । 'उत्तमग्रहणमुपान्त्यस्यापि सङ्ग्रहार्थम्' इत्येके । सङ्ख्याताहः ।

७९५ । अग्राख्यायामुरसः । (५-४-९३)

टच्स्यात् । अश्वानामुर इव अश्वोरसम् । मुख्योऽश्व इत्यर्थः ।

७९६ । अनोऽश्मायःसरसां जातिसंज्ञयोः । (५-४-९४)

टच्स्याज्जातौ संज्ञायां च । उपानसम् । अमृताश्मः । कालायसम् । 'मण्डूकसरसम्' इति जातिः । महानसम् । पिण्डाश्मः । लोहितायसम् । 'जलसरसम्' इति संज्ञा ।

७९७ । ग्रामकौटाभ्यां च तक्ष्णः । (५-४-९५)

ग्रामस्य तक्षा ग्रामतक्षः । साधारण इत्यर्थः । कुट्यां भवः कौटः । स्वतन्त्रः । स चासौ तक्षा च कौटतक्षः ।

पुण्यादित्युपात्तेषु अन्त्यः पुण्यशब्दो विवक्षित इत्यर्थः । तर्हि पुण्यैकाभ्याम् इत्येव कुतो न सूत्रितम् इत्याशङ्क्य स्वतन्त्रेच्छत्वान्महर्षेरित्याह । **पुण्यैकाभ्यामित्येवेति** ॥ **पुण्याहमिति** ॥ पुण्यमहरिति विग्रहे विशेषणसमासः, टच्, टिलोपः, 'पुण्यसुदिनाभ्याञ्च' इति नपुंसकत्वम् । **एकाह इति** ॥ एकमहरिति विग्रहे 'पूर्वकाल' इति समासः । टच्, टिलोपः । **उपान्त्यस्यापीति** ॥ लक्षणयेति शेषः । पुण्येत्यनुक्त्वा उत्तमग्रहणमेव लक्षणाबीजम्, उत्तमश्च एकश्चेति द्वन्द्वः, सौत्रं द्विवचनमिति भावः । **सङ्ख्याताह इति** ॥ सङ्ख्यातमहरिति विग्रहे विशेषणसमासः, टच्, टिलोपः । 'रात्राह्न' इति पुंस्त्वम् । उपान्त्यसङ्ख्यातशब्दपूर्वकत्वात् नाह्नादेशः । **अग्राख्यायामुरसः** ॥ शेषपूरणेन सूत्रं व्याचष्टे । **टच् स्यादिति** ॥ पञ्चम्यर्थे सप्तमी । अग्रं प्रधानं तद्वाची य उरश्शब्दः तदन्तात्तत्पुरुषाट्टच् स्यादित्यर्थः । 'अग्र्याख्यायाम्' इति पाठान्तरम् । अग्रे भवमग्र्यं, मुख्यमिति यावत् । **अश्वानामुर इवेति** ॥ उरो यथा प्रधानं तथेत्यर्थः । उरश्शब्दस्य मुख्ये वृत्तौ लक्षणाबीजमिदम् । **अश्वोरसमिति** ॥ उरश्शब्देन मुख्यवाचिना षष्ठीसमासः, टच् 'परवल्लिङ्गम्' इति नपुंसकत्वम् । अग्राख्यायामिति किम् । देवदत्तस्योरः देवदत्तोरः । **अनोश्मायस्** ॥ **उपानसमिति** ॥ उपगतमन इति प्रादिसमासः । **अमृताश्म इति** ॥ अमृतः अश्मेति विग्रहः । टचि, टिलोपः । **काळायसमिति** ॥ काळम् अय इति विग्रहः, टच् 'परवल्लिङ्गम्' इति नपुंसकत्वम् । **मण्डूकसरसमिति** ॥ षष्ठीसमासः । टच् । जातिविशेषा एते, महानसं, पिण्डाश्मः, लोहितायसं, जलसरसामिति संज्ञाविशेषाः । **ग्रामकौटाभ्याञ्च तक्ष्णः** ॥ **आभ्यां टजिति** ॥ ग्रामकौटाभ्यां परो यस्तक्षन्शब्दः तदन्तात्तत्पुरुषाट्टच् स्यादित्यर्थः । **ग्रामतक्ष इति** ॥ टचि टिलोपः । **साधारण इति** ॥ ग्रामे यावन्तो जनास्सन्ति तावतां विधेय इत्यर्थः । **कुट्यां भव इति** ॥ कुटीमेकां क्रयादिना सम्पाद्य तत्र

७९८ । अतेः शुनः । (५-४-९६)

अतिश्वो वराहः । अतिश्वी सेवा ।

७९९ । उपमानादप्राणिषु । (५-४-९७)

अप्राणिविषयकोपमानवाचिनः शुनष्टच्स्यात् । आकर्षः श्वेवाकर्षश्वः । 'अप्राणिषु' किम् । वानरः श्वेव वानरश्वा ।

८०० । उत्तरमृगपूर्वाच्च सक्थ्नः । (५-४-९८)

चादुपमानात् । उत्तरसक्थम् । मृगसक्थम् । पूर्वसक्थम् । फलकमिव सक्थि फलकसक्थम् ।

८०१ । नावो द्विगोः । (५-४-९९)

नौशब्दान्ताद्विगोष्टच्स्यात्, न तु तद्धितलुकि । द्वाभ्यां नौभ्यामागतो द्विनावरूप्यः । 'द्विगोर्लुगनपत्ये' (सू १०८०) इत्यत्र 'अचि' इत्यस्यापकर्षणाद्धलादेर्न लुक् । पञ्चनावप्रियः । द्विनावम् । त्रिनावम् । 'अतद्धितलुकि' इति किम् । पञ्चभिर्नौभिः क्रीतः पञ्चनौः ।

यो वसति, नतु परकीयभूमिप्रदेशे, सः कौट इत्यर्थः । फलितमाह । **स्वतन्त्र इति** ॥ **कौटतक्ष इति** ॥ टचि टिलोपः । **अतेश्शुनः** ॥ अतीत्यव्ययात् परो यः श्वन्शब्दः तदन्तात्तत्पुरुषाट्टजित्यर्थः । **अतिश्व इति** ॥ श्वानमतिक्रान्त इति विग्रहः । अत्यादय इति समासः । टचि, टिलोपः श्वापेक्षयाधिकवेगवान् वराह इत्यर्थः । **अतिश्वी सेवेति** ॥ श्वानमतिक्रान्तेत्यर्थः, श्वापेक्षया नीचा सेवेति यावत्, टच्, टिलोपः । टित्त्वान् ङीप्, यस्येति च इत्यकारलोपः । **उपमानादप्राणिषु** ॥ **आकर्षः श्वेवेति** ॥ आकृष्यते कुमूलादिगतधान्यमनेनेत्याकर्षः । पञ्चाङ्गुलो दारुविशेषः । 'उपमितं व्याघ्रादिभिः' इति समासः । टच्, टिलोपः, आकर्षश्वः इति रूपम् । उपमानात् किम् । शुनो निष्क्रान्तः निश्श्वा । **उत्तरमृग** ॥ उत्तर मृग पूर्व एभ्यः उपमानाच्च परो यः सक्थिशब्दः तदन्तात्तत्पुरुषाट्टच् स्यादित्यर्थः । **उत्तरसक्थमिति** ॥ उत्तरं सक्थीति विग्रहः । पूर्वं सक्थीति विग्रहे 'पूर्वकाल' इति समासः । **फलकसक्थमिति** ॥ फलकमिव सक्थीति विग्रहे मयूरव्यंसकादित्वात् समासः । सर्वत्र टच् टिलोपः । **नावो द्विगोः** ॥ **नतु तद्धितलुकीति** ॥ 'गोरतद्धितलुकि' इत्यतो मण्डूकप्लुत्या तदनुवृत्तिरिति भावः।[1] **द्विनावरूप्य इति** ॥ तद्धितार्थे समासः, टच्, आवादेशः । हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यां रूप्यः, तस्य 'द्विगोर्लुगनपत्ये' इति लुकमाशङ्क्य आह । **द्विगोर्लुगनपत्ये इत्यत्रेति** ॥ **अपकर्षणादिति** ॥ 'गोत्रे लुगचि' इत्युत्तरसूत्रादित्यर्थः । **पञ्चनावप्रिय इति** ॥ पञ्च नावः प्रियाः यस्येति विग्रहे उत्तरपदे द्विगुः, टच्, आवादेशः । **द्विनावमिति** ॥ द्वयोः नावोः समाहार

---

१. मण्डूकप्लुत्या 'अतद्धितलुकि' इत्यनुवर्तते । इति शेखरकृत् ।

८०२ । अर्धाच्च । (५-४-१००)

अर्धान्नावष्टच्स्यात् । नावोऽर्धम्—अर्धनावम् । क्लीबत्वं लोकात् ।

८०३ । खार्याः प्राचाम् । (५-४-१०१)

द्विगोरर्धाच्च खार्याष्टज्वा स्यात् । द्विखारम्—द्विखारि । अर्धखारम्—अर्धखारी ।

८०४ । द्वित्रिभ्यामञ्जलेः (५-४-१०२)

टज्वा स्याद्विगौ । द्व्यञ्जलम् । द्व्यञ्जलि । 'अतद्धितलुकि' इत्येव । द्वाभ्यामञ्जलिभ्यां क्रीतो द्व्यञ्जलिः ।

८०५ । ब्रह्मणो जानपदाख्यायाम् । (५-४-१०४)

ब्रह्मान्तात्तत्पुरुषाट्टच्स्यात्समासेन जानपदत्वमाख्यायते चेत् । सुराष्ट्रे ब्रह्मा सुराष्ट्रब्रह्मः ।

इति विग्रहे द्विगुः, टच्, आवादेशः, 'स नपुंसकम्' इति नपुंसकत्वम् । **त्रिनावमिति** ॥ तिसृणां नावां समाहार इति विग्रहः । द्विनाववत् । **पञ्चनौरिति** ॥ तद्धितार्थे समासः । आर्हीयष्ठक् 'अध्यर्ध' लुक् । **अर्द्धाच्च** ॥ अर्द्धशब्दात् परो यो नौशब्दः तदन्तात् तत्पुरुषाट्टजित्यर्थः। **अर्द्धनावमिति** ॥ 'अर्द्धन्नपुंसकम्' इति समासः, टच्, आवादेशः। अत्र 'परवल्लिङ्गम्' इति स्त्रीत्वमाशङ्क्य आह । **क्लीबत्वं लोकादिति** ॥ **खार्याःप्राचाम्** ॥ खारीशब्दान्तात् द्विगोः, अर्द्धपूर्वकात् खारीशब्दान्तात्तत्पुरुषाच्चेत्यर्थः । **द्विखारमिति** ॥ द्वयोः खार्योः समाहर इति विग्रहे द्विगुः । टच् 'यस्येति च' 'स नपुंसकम्' इति नपुंसकत्वम् । टजभावपक्षे 'स नपुंसकम्' इति नपुंसकत्वान्नपुंसकह्रस्वः । **अर्द्धखारमिति** ॥ खार्या अर्द्धमिति विग्रहः । 'अर्द्धन्नपुंसकम्' इति समासः, टच्, यस्येति च । क्लीबत्वं लोकात् । **अर्द्धखारीति** ॥ पूर्ववत् समासः । टजभावपक्षे 'परवल्लिङ्गम्' इति स्त्रीत्वम् । एकविभक्तावषष्ठ्यन्तवचनादुपसर्जनत्वाभावान्न ह्रस्वः । अर्धखारीति क्वचिद्ध्रस्वान्तपाठः । तदा क्लीबत्वं लोकात्, ततो नपुंसकह्रस्वः । **द्वित्रिभ्यामञ्जलेः** ॥ शेषपूरणेन सूत्रं व्याचष्टे । **टज्वा स्यादिति** ॥ **द्विगाविति** ॥ **द्व्यञ्जलमिति** ॥ द्वयोरञ्जल्योस्समाहार इति विग्रहे द्विगुः, टच्, 'यस्येति च' 'स नपुंसकम्' । **द्व्यञ्जलीति** ॥ समाहारे द्विगुः । टजभावे सति नपुंसकह्रस्वत्वम् । **तद्धितलुकीत्येवेति** ॥ अनुवर्तते एवेत्यर्थः । **अञ्जलिभ्यां क्रीत इति** ॥ अञ्जलिशब्दः अञ्जलि, परिमितधान्यादौ वर्तते । केवलस्याञ्जलेः मूल्यत्वासम्भवात् परिमाणत्वात् ठञ् । 'अध्यर्ध' इति तस्य लुक् । **ब्रह्मणो जानपदाख्यायाम्** ॥ जनपदे भवो जानपदः भावप्रधानो निर्देशः । तस्य कोनाख्येत्याकांक्षायाम् प्रकृतत्वात् समासेनेति लभ्यते । तदाह । **समासेन जानपदत्वमाख्यायते चेदिति** ॥ जानपदत्वमित्यनन्तरं ब्रह्मण इति शेषः । **सुराष्ट्रे**

८०६ । कुमहद्भ्यामन्यतरस्याम् । (५-४-१०५)

आभ्यां ब्रह्मणो वा टच्स्यात्तत्पुरुषे । कुत्सितो ब्रह्मा कुब्रह्मः—कुब्रह्मा ।

८०७ । आन्महतः समानाधिकरणजातीययोः । (६-३-४६)

महतः आकारोऽन्तादेशः स्यात्समानाधिकरणे उत्तरपदे जातीये च परे । महाब्रह्मः—महाब्रह्मा । महादेवः । महाजातीयः । 'समानाधिकरणे' किम् । महतः सेवा—महत्सेवा । लाक्षणिकं विहाय प्रतिपदोक्तः 'सन्महत्—' (सू ७४०) इति समासो ग्रहीष्यत इति चेत् 'महाबाहुः' न स्यात् । तस्मात्

ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मशब्दोऽत्र पुल्लिङ्गः । ब्रह्मा विप्रः । 'वेदस्तत्त्वन्तपो ब्रह्म ब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः' इत्यमरः । सप्तमीति योगविभागात् समासः । टच्, टिलोपः 'परवल्लिङ्गम्' इति पुंस्त्वम्, जनपदेति किम् । देवब्रह्मा नारदः । **कुमहद्भ्यामन्यतरस्याम्** ॥ **कुब्रह्मेति** ॥ टजभावे रूपम्, 'कुगतिप्रादयः' इति समासः । **कुब्रह्मः इति** ॥ टचि रूपं, टिलोपः । अथ महत्पूर्वस्य टज्विकल्पमुदाहरिष्यन् विशेषमाह । **आन्महतः** ॥ 'अलुगुत्तरपदे' इत्युत्तरपदाधिकारस्थमिदं सूत्रम् । उत्तरपदे इत्यनुवृत्तं समानाधिकरणपदे अन्वेति, नतु जातीय इति । तस्य प्रत्ययत्वात् । तदाह । **महत आत्त्वमित्यादिना** ॥ **महाब्रह्म इति** ॥ महांश्चासौ ब्रह्मा चेति विग्रहः । 'सन्महत्' इत्यादिना समासः । आत्त्वम् । सवर्णदीर्घः । 'कुमहद्भ्याम्' इति टच् । टिलोपः, 'परवल्लिङ्गम्' इति पुंस्त्वम् । **महाब्रह्मेति** ॥ टजभावे आत्वे रूपम् । अथ प्रसङ्गादुक्तमात्त्वविधिं प्रपञ्चयिष्यन् समानाधिकरणे पुनरुदाहरति । **महादेव इति** ॥ जातीये उदाहरति । **महाजातीय इति** ॥ महत्सदृश इत्यर्थः । प्रकारवचने जातीयर्, आत्त्वम्, सवर्णदीर्घः । **समानाधिकरणे किमिति** ॥ आन्महतो जातीये चेत्येवास्तु । चकारादुत्तरपदसमुच्चये सति महत आत्त्वम् स्यात्, उत्तरपदे जातीये च परत इत्यर्थलाभादेव महादेव इत्यादिसिद्धेः किं समानाधिकरणेनेति प्रश्नः । **महतः सेवा महत्सेवेति** ॥ अत्र षष्ठीसमासे आत्त्वनिवृत्त्यर्थं समानाधिकरणग्रहणमिति भावः । ननु षष्ठीसमासो लाक्षणिकः, समस्यमानपदं विशिष्य अनुच्चार्य सामान्यशास्त्रत एव निर्वर्तितत्वात् । 'सन्महत्' इत्ययं समासस्तु सन्महदादिशब्दं समस्यमानं विशिष्योच्चार्य विहितत्वात् प्रतिपदोक्तः । ततश्च लक्षणप्रदिपदोक्तपरिभाषया आन्महतो जातीये चेत्यत्र 'सन्महत्' इति प्रतिपदोक्तसमासोत्तरपदग्रहणे सति तत एव षष्ठीसमासोत्तरपदनिराससम्भवाद्व्यर्थमेव समानाधिकरणग्रहणमिति शङ्कते । **लाक्षणिकमित्यादिना** ॥ परिहरति । **महाबाहुर्न स्यादिति** ॥ महान्तौ बाहू यस्येति विग्रहः । अस्य समासस्य 'अनेकमन्यपदार्थे' इति सामान्यविहितत्वात् प्रतिपदोक्तत्वाभावात्तदुत्तरपदे परे आत्त्वन्न स्यात्, अतस्समानाधिकरणग्रहणमित्यर्थः । ननु कृतेऽपि समानाधिकरणग्रहणे लक्षणप्रतिपदोक्तपरिभाषाप्रवृत्तेर्दुर्वारत्वात् महाबाहुरित्यत्रात्त्वं न स्यादेवेत्यत आह । **तस्मादिति** ॥ तच्छब्दार्थमाह । **समानाधिकरणग्रहणसामर्थ्या-**

'लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्य' (प ११४) इति परिभाषा नेह प्रवर्तते। समानाधिकरणग्रहणसामर्थ्यात्। 'आत्' इति योगविभागादात्त्वं 'प्रागेकादशभ्यः–' (सू १९९५) इति निर्देशाद्वा। एकादश। महतीशब्दस्य 'पुंवत्कर्मधारय–' (सू ७४६) इति पुंवद्भावे कृते आत्त्वम्। महाजातीया। 'महतः आत्त्वे घासकरविशिष्टेषूपसङ्ख्यानं पुंवद्भावश्च' (वा ३९५०)। असामानाधिकरण्यार्थमिदम्। महतो महत्या वा घासो महाघासः। महाकरः। महाविशिष्टः। 'अष्टनः कपाले हविषि' (वा ३९५१)। अष्टाकपालः। 'गवि च युक्ते' (वा ३९५२)। गोशब्दे परे युक्त इत्यर्थे गम्येऽष्टन आत्त्वं स्यात्। अष्टागवं शकटम्। 'अच्प्रत्यन्वव–' (सू ९४३) इत्यत्र 'अच्' इति योग-

---

दिति ॥ एवं च लक्षणप्रतिपदोक्तपरिभाषां बाधित्वा लाक्षणिकस्यापि ग्रहणार्थं समानाधिकरणग्रहणमिति भावः। नच सुमहान्तौ बाहू यस्य सः सुमहाबाहुरित्यत्र कथमात्त्वम्। आत्त्वविधेः पदाङ्गाधिकारस्थत्वाभावेन तदन्तविध्यभावादिति वाच्यम्। उत्तरपदाक्षिप्तपूर्वपदस्य महता विशेषणे सति तदन्तविधिलाभात्। परममहत्परिमाणवानित्यत्र तु महतः परिमाणं महत्परिमाणं परमं महत्परिमाणमिति षष्ठीसमासगर्भः कर्मधारय इति दिक्। ननु 'आन्महतः' इत्यत्र महत एव ग्रहणात् 'द्व्यष्टनः' इत्युत्तरसूत्रे द्व्यष्टनोरेव ग्रहणात् एकादशेत्यत्र कथमात्त्वमित्यत आह। **आदिति योगविभागादात्त्वमिति** ॥ योगविभागस्य भाष्यादृष्टत्वादाह। **प्रागेकादशभ्य इति निर्देशाद्वेति** ॥ **एकादशेति** ॥ एकश्च दश चेति द्वन्द्वः। एकाधिका दशेति वा। आन्महत इत्यत्र लिङ्गविशिष्टपरिभाषया महतीशब्दस्यापि जातीयर्प्रत्यये परे महतीजातीयेति स्यादित्यत आह। **महतीशब्दस्येति** ॥ नच परत्वात्पुंवत्त्वं बाधित्वा आत्त्वं स्यादिति वाच्यम्। 'आन्महतः' इत्यत्र लिङ्गविशिष्टपरिभाषा न प्रवर्तत इति ङ्याप्सूत्रे भाष्ये उक्तत्वादिति भावः। **महतः आत्त्वेति** ॥ घास, कर, विशिष्ट, एषु परतः महत आत्त्वं पुंवत्त्वञ्च वक्तव्यमित्यर्थः। ननु 'आन्महतः' इत्यात्त्वे 'पुंवत्कर्मधारय' इति पुंवत्त्वे च सिद्धे किमर्थमिदमित्यत आह। **असामानाधिकरण्यार्थमिदमिति** ॥ **महाकर इति** ॥ महतो महत्या वा कर इत्यर्थः। **महाविशिष्ट इति**। महतो महत्या वा विशिष्टः। अधिक इत्यर्थः। **अष्टन इति** ॥ कपाले उत्तरपदे हविषि वाच्ये अष्टन आत्त्वं वक्तव्यमित्यर्थः। **अष्टाकपाल इति** ॥ अष्टसु कपालेषु संस्कृतः पुरोडाश इत्यर्थे तद्धितार्थे द्विगुः। 'संस्कृतं भक्षाः' इत्यण्। 'द्विगोर्लुगनपत्ये' इति लुक्। आत्त्वं, सवर्णदीर्घः। **गवि च युक्ते इति** ॥ वार्तिकमिदम्। तत्सूचयितुमाह। **वक्तव्यमित्यर्थ इति** ॥ **अष्टागवं शकटमिति** ॥ अष्टौ गावो यस्येति बहुव्रीहिः। आत्त्वं, सवर्णदीर्घः। अष्टभिर्गोभिर्युक्तमित्यर्थः। ननु 'गोरतद्धितलुकि' इति टज्विधेस्तत्पुरुषमात्रविषयत्वात् अष्टागवमिति कथमित्यत आह। **अच्प्रत्यन्ववेत्यत्रेति** ॥ तत्पुरुषत्वे अष्टागवशब्दष्टजन्त एवेत्याह। **अष्टा-**

विभागाद्बहुव्रीहावप्यच्। 'अष्टानां गवां समाहारोऽष्टगवम्' तद्युक्तत्वाच्छकट-मष्टागवमिति वा।

८०८। द्व्यष्टनः सङ्ख्यायामबहुव्रीह्यशीत्योः। (६-३-४७)

आत्स्यात्। द्वौ च दश च द्वादश। व्यधिका दशेति वा। द्वाविंशतिः। अष्टादश। अष्टाविंशतिः। 'अबहुव्रीह्यशीत्योः' किम्। द्वित्राः। द्व्यशीतिः। 'प्राक्शताद्वक्तव्यम्' (वा ३९५३)। नेह। द्विशतम्। द्विसहस्रम्।

८०९। त्रेस्त्रयः। (६-३-४८)

त्रिशब्दस्य 'त्रयस्' स्यात्पूर्वविषये। त्रयोदश। त्रयोविंशतिः। बहुव्रीहौ तु। त्रिर्दश येषां ते त्रिदशाः। सुजर्थे बहुव्रीहिः। अशीतौ तु त्र्यशीतिः। 'प्राक्छतात्' इत्येव। त्रिशतम्। त्रिसहस्रम्।

नामिति॥ तथाच समाहारद्विगोस्तत्पुरुषत्वात् 'गोरतद्धितलुकि' इति टच् सुलभ इत्यर्थः। नन्वष्टानां गवां समाहार इत्यर्थे शकटे कथमन्वयः, युक्तार्थवृत्तित्वाभावात्कथं वा आत्त्वमित्यत आह। **तद्युक्तत्वादिति**॥ समाहारद्विगुरूपतत्पुरुषाट्टचि उत्पन्नस्य अष्टगवशब्दस्य लक्षणया अष्टभिर्गोभिर्युक्ते वर्तमानस्य आत्त्वमित्यर्थः। **द्व्यष्टनः**॥ शेषपूरणेन सूत्रं व्याचष्टे। **आत्स्यादिति**॥ द्विशब्दस्य अष्टन्शब्दस्य च सङ्ख्यावाचके उत्तरपदे परे आत्स्यात्, न तु बहुव्रीह्यशीत्योरित्यर्थः। द्विशब्दस्योदाहरति। **द्वादशेति**॥ द्वौ च एकश्च द्व्येकाः, द्व्यधिकः एकः द्व्येका इत्यादौ तु नास्ति। "एकादिनवान्तानां परस्परं द्वन्द्वतत्पुरुषौ न स्तः" इति 'चार्थे' इति सूत्रे भाष्ये ध्वनितत्वादिति शब्देन्दुशेखरे स्थितम्। **द्वाविंशतिरिति**॥ द्वौ च विंशतिश्चेति समाहारद्वन्द्वः। 'स नपुंसकम्' इति क्लीबत्वन्तु न। किन्तु लोकात् स्त्रीत्वम्। इतरेतरयोगस्तु न। अनभिधानात्। द्व्यधिका विंशतिरिति तत्पुरुषो वा। अथाष्टन्शब्दस्योदाहरति। **अष्टादशेति**॥ अष्टौ च दश चेति द्वन्द्वः। अष्टाधिका दशेति वा। **अष्टाविंशतिरिति**॥ अष्टौ च विंशतिश्चेति समाहारद्वन्द्वः। स्त्रीत्वं लोकात्। अष्टाधिका विंशतिरिति वा। **द्वित्रा इति**॥ द्वौ वा त्रयो वेति विग्रहः। 'संख्याव्यय' इति बहुव्रीहिः। 'बहुव्रीहौ संख्येये डच्' इति डच्। बहुव्रीहित्वादत्र द्विशब्दस्य आत्त्वन्न। **द्व्यशीतिरिति**॥ द्वौ चाशीतिश्चेति समाहारद्वन्द्वः। स्त्रीत्वं लोकात्। द्व्यधिका अशीतिरिति वा। अत्राशीतिपरकत्वात् द्विशब्दस्यात्त्वन्न। **प्राक्शतादिति**॥ 'अष्टनस्सङ्ख्यायाम्' इत्येतत् शतप्रभृतिसङ्ख्याशब्दे परे न भवतीति वक्तव्यमित्यर्थः। **द्विशतमिति**॥ द्वौ च शतञ्चेति समाहारद्वन्द्वः। द्व्यधिकं शतमिति वा। एवं द्विसहस्रमित्यत्रापि। **त्रेस्त्रयः**॥ सन्धिवेलादिषु त्रयोदशेति पाठात् सकारान्तोऽयमादेश इत्याह। **त्रयस्स्यादिति**॥ **पूर्वविषये इति**॥ प्राक्शतात्। सङ्ख्याशब्दे उत्तरपदे परतः, नतु बहुव्रीह्यशीत्योरित्यर्थः। **त्रयोदशेति**॥ त्रयश्च दश चेति, त्र्यधिका दशेति

८१० । विभाषा चत्वारिंशत्प्रभृतौ सर्वेषाम् । (६-३-४९)

द्व्यष्टनोस्त्रेश्च प्रागुक्तं वा स्याच्चत्वारिंशदादौ परे। द्विचत्वारिंशत्–द्वाचत्वारिंशत्। अष्टचत्वारिंशत्–अष्टाचत्वारिंशत्–त्रिचत्वारिंशत्–त्रयश्चत्वारिंशत्। एवं पञ्चाशत्षष्टिसप्ततिनवतिषु।

८११ । एकादिश्चैकस्य चादुक् । (६-३-७६)

एकादिर्नञ्प्रकृत्या स्यादेकस्य चादुगागमश्च। नञो विंशत्या समासे कृते एकशब्देन सह 'तृतीया' इति योगविभागात्समासः। अनुनासिकविकल्पः। एकेन न विंशतिः एकान्नविंशतिः–एकाद्नविंशतिः। एकोनविंशतिरित्यर्थः। 'षष उत्त्वं दतृदशधासूत्तरपदादेः ष्टुत्वं च धासु वेति वाच्यम्' (वा ४००१–४००२)। षोडन्–षोडश–षोढा–षड्धा।

वा विग्रहः। सुब्लुकि त्रिशब्दस्य त्रयस्, रुत्वम्, उत्त्वम्, आद्गुणः। एवं त्रयोविंशतिरित्यपि। **त्रिदशा इति**॥ त्रिरावृत्ता दशेत्यर्थः। 'बहुव्रीहौ सङ्ख्येये डच्' इति डच्। नन्वत्र त्रिरित्यस्य 'सङ्ख्यायाः क्रियाभ्यावृत्तिगणने कृत्वसुच्' 'द्वित्रिचतुर्भ्यस्सुच्' इति सुजन्तत्वात् समासेऽपि सुचः श्रवणापत्तिरित्यत आह। **सुजर्थे बहुव्रीहिरिति**॥ सुजर्थे क्रियाभ्यावृत्तौ लक्षणया विद्यमानस्य त्रिशब्दस्यैवात्र 'सङ्ख्याव्यये' इति बहुव्रीहिः। न तु सुजन्तस्येत्यर्थः। **त्र्यशीतिरिति**॥ त्रयश्चाशीतिश्चेति समाहारद्वन्द्वः। स्त्रीत्वं लोकात्। त्र्यधिकाशीतिरिति वा। **त्रिशतमिति**॥ त्रयश्च शतञ्चेति समाहारद्वन्द्वः, त्र्यधिकं शतमिति वा। एवं त्रिसहस्रमित्यपि। **विभाषा चत्वारिंशत्**॥ व्यवहितस्यापि द्व्यष्टनोरित्यस्य सम्बन्धाय सर्वेषामिति। द्व्यष्टनोस्त्रेश्चेत्यर्थः। तदाह। **द्व्यष्टनोस्त्रेश्चेति॥ एकादिश्च**॥ 'नलोपो नञः' इत्यतः नञ इति षष्ठ्यन्तमनुवर्तते। तच्च प्रथमया विपरिणम्यते। 'न भ्राण्नपात्' इत्यतः प्रकृत्येत्यनुवर्तते। तदाह। **एकादिर्नञ् प्रकृत्येति**॥ एकः आदिर्यस्येति विग्रहः। **एकस्य चादुगागमश्चेति**॥ आदुगिति अदुगिति वा छेदः। **नञो विंशत्येति**॥ न विंशतिरिति विग्रहे नञ्समासे सति नविंशतिशब्दस्य एकशब्देन तृतीयान्तेन सह एकेन नविंशतिरिति विग्रहे समास इत्यन्वयः। ननु प्रकृतिविकृतिभावाद्यभावात् कथमिह तृतीयासमास इत्यत आह। **तृतीयेति योगविभागादिति॥ अनुनासिकविकल्प इति**॥ तृतीयासमासे कृते सुब्लुकि एक न विंशति इति स्थिते 'नलोपो नञः' इति प्राप्तस्य नकारलोपस्य प्रकृतिभावान्निवृत्तौ एकशब्दस्यादुगागमः, तत्र अकार इत् उकार उच्चारणार्थः। कित्त्वादन्तावयवः, सवर्णदीर्घः, एकाद्नविंशतिरिति स्थिते 'यरोऽनुनासिके' इति दकारस्य पक्षे अनुनासिकनकार इत्यर्थः। अदुगागमपक्षेऽपि पररूपन्तु अकारोच्चारणसामर्थ्यान्न भवति। एकेन न विंशतिरिति विग्रहवाक्यम्। एकेन हेतुना विंशतिर्न भवतीत्यर्थः। **एकान्न विंशतिः, एकाद्नविंशतिरिति**॥

८१२। परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोः। (२-४-२६)

एतयोः परपदस्येव लिङ्गं स्यात्। कुक्कुटमयूर्याविमे। मयूरीकुक्कुटाविमौ। अर्धपिप्पली। 'द्विगुप्राप्तापन्नालम्पूर्वगतिसमासेषु प्रतिषेधो वाच्यः' (वा १५४५)। पञ्चसु कपालेषु संस्कृतः पञ्चकपालः पुरोडाशः। प्राप्तो

अनुनासिकत्वे तदभावे च रूपम्। **एकोनविंशतिरित्यर्थ इति** ॥ पर्यवस्यतीति शेषः। एकेन ऊनेति विग्रहः। 'पूर्वसदृश'इति समासः। **षष उत्त्वमिति** ॥ दतृशब्दे दशन्शब्दे च उत्तरपदे परे धाप्रत्यये च परे षष्शब्दस्य उत्वं उत्तरखण्डस्य दतृशब्दस्य दशन्शब्दस्य धाप्रत्ययस्य च आदेर्दकारस्य धकारस्य च ष्टुत्वञ्च वक्तव्यमित्यर्थः। ष्टुत्वमित्येव छेदः। न तु श्रुत्वमिति, प्रयोजनाभावात्। 'धासु वा' इति बहुवचनाद्विधार्थधाप्रत्ययस्यैव ग्रहणमिति भाष्यम्। धाप्रत्यये परे षष उत्त्वं वा स्यात्। ष्टुत्वन्तु उत्त्वपक्षे तदभावपक्षे च पूर्ववाक्यान्नित्यमेवेति कैयटः। उत्त्वपक्ष एव नित्य ष्टुत्वमिति हरदत्तः। **षोडन्निति** ॥ षट् दन्ता यस्येति बहुव्रीहौ 'वयसि दन्तस्य दतृ' इति दत्रादेशः, ऋकारस्य इत्त्वम्। अन्त्यषकारस्य उत्त्वम्। आद्गुणः, दकारस्य ष्टुत्वेन डकारः, सुप्रत्यये उगित्त्वान्नुम्, सुलोपः, संयोगान्तलोपः। तस्यासिद्धत्वान्न दीर्घः। षोडन् इति रूपम्। **षोडशेति** ॥ षट् च दशचेति, षडधिका दशेति वा विग्रहः। अन्त्यस्य षकारस्य उत्त्वम्, आद्गुणः, दकारस्य ष्टुत्वेन डकारः। हरदत्तमतमनुसृत्य उत्त्वाभावपक्षे धासु वेत्यस्योदाहरति। **षड्धेति** ॥ 'सङ्ख्याया विधार्थे धा' अन्त्यस्य षकारस्य उत्त्वाभावपक्षे तु ष्टुत्वमपि न भवति। 'झलाञ्जशोऽन्ते' इति जश्त्वेन षकारस्य ड इति भावः। उत्त्वपक्षे उदाहरति। **षोढेति** ॥ धाप्रत्ययः, अन्त्यस्य षकारस्य उत्त्वम्, आद्गुणः, ष्टुत्वेन धस्य ढ इति भावः। कैयटमते तु उत्वाभावपक्षेऽपि ष्टुत्वन्नित्यमेव। षड्ढा। कैयटमतमेव युक्तम्। षोढा, षड्ढा, इत्येव भाष्ये उदाहृतत्वादिति शब्देन्दुशेखरे स्थितम्। **परवल्लिङ्गम्** ॥ परवदिति पञ्चम्यन्ताद्वतिः। तदाह। **एतयोः परपदस्येवेति** ॥ द्वन्द्वपदमत्र इतरेतरयोगद्वन्द्वपरम्। समाहारद्वन्द्वे 'स नपुंसकम्' इत्यस्य तदपवादत्वात्। **कुक्कुटमयूर्याविमे इति** ॥ अत्र द्वन्द्वे अवयवलिङ्गेनानियमे प्राप्ते नियमार्थमिदम्। **अर्धपिप्पलीति** ॥ 'अर्धन्नपुंसकम्' इति तत्पुरुषः। अस्य एकदेशिसमासस्य पूर्वपदार्थप्रधानतया पूर्वपदलिङ्गे प्राप्ते उत्तरपदलिङ्गार्थे विधिः। अत्र 'द्वन्द्वतत्पुरुषयोः' इति षष्ठ्यन्तमर्थपरम्। द्वन्द्वतत्पुरुषार्थयोरिति अर्थः। एवञ्च कुक्कुटमयूर्याविमे इत्यनुप्रयोगेऽपि तदेव लिङ्गम्। **द्विगुप्राप्तेति** ॥ प्राप्त, आपन्न, अलम्पूर्व, गतिसमास एतेषु परवल्लिङ्गस्य प्रतिषेधो वक्तव्य इत्यर्थः। **पञ्चखिति** ॥ उत्तरपदस्य नपुंसकत्वात् समासस्य नपुंसकत्वं प्राप्तन्न भवति, किन्तु विशेष्यलिङ्गमेव। **प्राप्तजीविक इति** ॥ अत्र उत्तरपदस्य जीविकाशब्दस्य यल्लिङ्गं तत्समासस्य न भवति। अलंपूर्वस्योदाहरति। **अलं कुमार्यै, अलंकुमारिरिति** ॥ अत्र उत्तरपदकुमारीलिङ्गं समासस्य न भवति। नन्वत्र तदर्थादियोगाभावान्न चतुर्थीसमासः। 'पर्यादयो ग्लानाद्यर्थे' इत्यपि न भवति। तस्य समासस्य नित्यत्वेन अलं कुमार्यै इति भाष्ये विग्रहप्रदर्शनानुपपत्तेरित्यत

जीविकां प्राप्तजीविकः । आपन्नजीविकः । अलं कुमार्यै अलंकुमारिः । अत एव ज्ञापकात्समासः । निष्कौशाम्बिः ।

८१३ । पूर्ववदश्वबडबौ । (२-४-२७)

द्विवचनमतन्त्रम् । अश्वबडबौ । अश्वबडबान् । अश्वबडबैः ।

८१४ । रात्राह्नाहाः पुंसि । (२-४-२९)

एतदन्तौ द्वन्द्वतत्पुरुषौ पुंस्येव । अनन्तरत्वात्परवल्लिङ्गतापवादोऽप्ययं परत्वात्समाहारनपुंसकतां बाधते । अहोरात्रः । रात्रेः पूर्वभागः पूर्वरात्रः । पूर्वाह्णः । द्व्यहः । 'सङ्ख्यापूर्वं रात्रं क्लीबम्' (लि १३१) । द्विरात्रम् । त्रिरात्रम् । गणरात्रम् ।

आह । **अत एवेति** ॥ 'एकविभक्ति च' इति कुमारीशब्दस्योपसर्जनत्वाद्ध्रस्वः । गतिसमासमुदाहरति । **निष्कौशाम्बिरिति** ॥ अत्र कौशाम्बीशब्दलिङ्गं समासस्य न भवति । यद्यपि निरादिसमास एवायम्, न तु गतिसमासः, प्रादिग्रहणमगत्यर्थमित्युक्तेः । तथापि गतिसमासग्रहणं प्रादिसमासोपलक्षणमित्याशयः । **पूर्ववदश्वबडबौ** ॥ अश्वश्च बडबा च इति द्वन्द्वे परवल्लिङ्गम्बाधित्वा पूर्ववल्लिङ्गार्थमिदम् । अश्वबडबाविति द्वन्द्वः । पूर्वपदस्य लिङ्गं लभते इत्यर्थे बहुवचने विभक्त्यन्तरे च न स्यादित्यत आह । **द्विवचनमतन्त्रमिति** ॥ उपलक्षणमिदम् । द्विवचनं, विभक्तिश्चेति, द्वयमपि अविवक्षितमित्यर्थः । पूर्ववद्ग्रहणमत्र लिङ्गम् । अन्यथा निपातनादेव सिद्धे किन्तेनेति भावः । **रात्राह्नाहाः** ॥ द्वन्द्वतत्पुरुषयोरित्यनुवृत्तं प्रथमाबहुवचनेन विपरिणतं रात्रादिभिर्विशेष्यते, तदन्तविधिः । रात्राह्नाहान्तद्वन्द्वतत्पुरुषाः पुंसीत्यर्थः । फलितमाह । **एतदन्ताविति** ॥ परवल्लिङ्गतापवादः । ननु अहोरात्र इति समाहारद्वन्द्वे 'स नपुंसकम्' इति नपुंसकत्वप्रसङ्गः । नच नपुंसकत्वस्याप्ययं पुंस्त्वविधिरपवाद इति वाच्यम् । "पुरस्तादपवादाः अनन्तरान्विधीन् बाधन्ते नोत्तरान्" इति न्यायेन अस्य पुंस्त्वविधेः परवल्लिङ्गतामात्रापवादत्वात् । तस्मादहोरात्राविति इतरेतरद्वन्द्व एव इहोदाहर्तुमुचित इत्यत आह । **अनन्तरत्वादिति** ॥ **अयमिति** ॥ पुंस्त्वविधिरिति शेषः । **अहोरात्र इति** ॥ अहश्च रात्रिश्च तयोस्समाहार इति द्वन्द्वे परत्वान्नपुंसकत्वम्, अपवादत्वात् परवल्लिङ्गमपि बाधित्वा अनेन पुंस्त्वम् । 'अहस्सर्वैकदेश' इत्यच् । **पूर्वाह्ण इति** ॥ अह्नः पूर्वमित्येकदेशिसमासः । 'राजाहःसखिभ्यः' इति टच् । 'अह्नोऽह्नः' इत्यह्नादेशः । परवल्लिङ्गं नपुंसकञ्च बाधित्वा पुंस्त्वम् । **द्व्यह इति** ॥ द्वयोरह्नोस्समाहारः इति विग्रहे द्विगुः, टच्, 'न सङ्ख्यादेस्समाहारे' इत्यह्नादेशनिषेधः । परवल्लिङ्गं बाधित्वा पुंस्त्वम् । उत्तरपदस्याहन्शब्दस्य अकारान्तत्वाभावान्न स्त्रीत्वम् । समासान्तस्य समासभक्तत्वात् । **सङ्ख्यापूर्वं** ॥ लिङ्गानुशासनसूत्रमिदम् । नत्वष्टाध्यायीस्थं सूत्रम्, नापि वार्तिकम्' भाष्ये अदर्शनात् । 'रात्राह्नाहाः पुंसि' इत्यस्यायमपवादः । **द्विरात्रमिति** ॥ समाहारद्विगुः । 'अहस्सर्वैकदेश' इत्यच् ।

८१५। अपथं नपुंसकम्। (२-४-३०)

'तत्पुरुषः' इत्येव। अन्यत्र तु, अपथो देशः। कृतसमासान्तनिर्देशान्नेह। अपन्थाः।

८१६। अर्धर्चाः पुंसि च। (२-४-३१)

अर्धर्चादयः शब्दाः पुंसि क्लीबे च स्युः। अर्धर्चः—अर्धर्चम्। ध्वजः—ध्वजम्। एवं तीर्थशरीरमण्डपीयूषदेहाङ्कुशकलशेत्यादि।

८१७। जात्याख्यायामेकस्मिन्बहुवचनमन्यतरस्याम्। (१-२-५८)

एकोऽप्यर्थो वा बहुवद्भवति। ब्राह्मणाः पूज्याः—ब्राह्मणः पूज्यः।

८१८। अस्मदो द्वयोश्च। (१-२-५९)

एकत्वे द्वित्वे च विवक्षितेऽस्मदो बहुवचनं वा स्यात्। वयं ब्रूमः। पक्षेऽहं ब्रवीमि। 'आवां ब्रूवः' इति वा। 'सविशेषणस्य प्रतिषेधः' (वा ७२१)। पटुरहं ब्रवीमि।

८१९। फल्गुनीप्रोष्ठपदानां च नक्षत्रे। (१-२-३०)

गणरात्रमिति ॥ गणशब्दो बहुपर्यायः, 'बहुगणवतु' इति सङ्ख्यात्वम्। गणानां रात्रीणां समाहार इति द्विगुः, अच्। **अपथन्नपुंसकम्** ॥ न पन्थाः इति विग्रहे नञ्समासे नञो नस्य लोपे 'ऋक्पूः' इत्यप्रत्यये टिलोपे अपथशब्दः, स नपुंसकमित्यर्थः। परवल्लिङ्गतापवादः। **तत्पुरुष इत्येवेति** ॥ 'परवल्लिङ्गम्' इत्यतदस्तत्तनुवृत्तेरिति भावः। द्वन्द्वग्रहणन्तु नानुवर्तते। अयोग्यत्वात्। **अन्यत्र त्विति** ॥ बहुव्रीहावित्यर्थः। **अपन्थाः इति** ॥ 'पथो विभाषा' इति समासान्तविकल्पः। 'पथस्सङ्ख्याव्ययादेः' इति वक्ष्यमाणवार्तिकेन गतार्थमेवेदं सूत्रम्। **अर्धर्चाः** ॥ बहुवचनात्तदादीनां ग्रहणमित्याह। **अर्धर्चादय इति** ॥ **अर्धर्चमिति** ॥ ऋचोऽर्धमिति विग्रहे 'अर्धन्नपुंसकम्' इति समासः। 'ऋक्पूः' इति अच्। परवल्लिङ्गं क्लीत्वं बाधित्वा पुन्नपुंसकत्वविकल्पः। **जात्याख्यायां** ॥ आकृत्यधिकरणन्यायेन घटादिशब्दानां जातिवाचकत्वाज्जातेश्चैकत्वादेकवचनमेव स्यादित्यारम्भः। जातिशब्दे एकत्वे बहुवचनं वा स्यादित्यक्षरार्थः। तथा सति ब्राह्मणाः भोज्याः इत्यादौ विशेषणान्न स्यादित्याशङ्क्य एकस्मिन्नर्थे विद्यमानश्शब्दः बहूनर्थान् वक्ति। एकार्थो बहुवद्भवतीति लभ्यते इत्यभिप्रेत्य आह। **एकोऽप्यर्थ इति** ॥ बहुत्वप्रयुक्तं कार्यं लभते इत्यर्थः। **अस्मदो द्वयोश्च** ॥ **सविशेषणस्येति** ॥ "त्वं राजा वयमप्युपासितगुरुप्रज्ञाभिमानोन्नताः" इत्यत्र तु अवयवगतबहुत्वाभिप्रायं बहुवचनम्। **फल्गुनी** ॥ नक्षत्रे इति प्रथमाद्विवचनम्। नक्षत्रे यदाभिधीयेते इत्यर्थः। चेन द्वयोरित्यनुकर्षः। तदाह।

द्वित्वे बहुत्वप्रयुक्तं कार्यं वा स्यात् । पूर्वे फल्गुन्यौ—पूर्वाः फल्गुन्यः । पूर्वे प्रोष्ठपदे—पूर्वाः प्रोष्ठपदाः । 'नक्षत्रे' किम् । पूर्वफल्गुन्यौ माणविके ।

८२० । तिष्यपुनर्वस्वोर्नक्षत्रद्वन्द्वे बहुवचनस्य द्विवचनं नित्यम् । (१-२-६३)

बहुत्वं द्वित्ववद्भवति । तिष्यश्च पुनर्वसू च तिष्यपुनर्वसू । 'तिष्य—' इति किम् । विशाखानूराधाः 'नक्षत्र' इति किम् । तिष्यपुनर्वसवो माणवकाः ।

८२१ । स नपुंसकम् । (२-४-१७)

समाहारे द्विगुर्द्वन्द्वश्च नपुंसकं स्यात् । परवल्लिङ्गापवादः । पञ्चगवम् । दन्तोष्ठम् । 'अकारान्तोत्तरपदो द्विगुः स्त्रियामिष्टः' (वा १५५६) । पञ्चपूली । 'आबन्तो वा' (वा १५५७) । पञ्चखट्वम्—पञ्चखट्वी । 'अनो नलोपश्च वा च द्विगुः स्त्रियाम्' (वा १५५८) । पञ्चतक्षी—पञ्चतक्षम् ।

द्वित्वे इति ॥ **पूर्वे प्रोष्ठपदे इति** ॥ स्त्रीत्वादौङश्शीभावः । "प्रोष्ठपदा भाद्रपदा स्त्रियाम्" इत्यमरः । **पूर्वफल्गुन्यौ माणविके इति** ॥ फल्गुनीनक्षत्रयुक्तकाले जाते इत्यर्थः । 'नक्षत्रेण युक्तः' इत्यण् । 'लुबविशेषे' इति लुप् । ततो जातार्थे 'फल्गुन्यषाढाभ्यां टानौ' इति टः । टित्त्वात् ङीप् । **तिष्यपुनर्वस्वोः** ॥ **विशाखानूराधा इति** ॥ विशाखे च अनूराधाश्चेति विग्रहः । **तिष्यपुनर्वसव इति** ॥ तिष्यश्च पुनर्वसू चेति विग्रहः । तिष्यशब्दात् पुनर्वसूशब्दाच्च 'नक्षत्रेण युक्तः' इत्यण् । 'लुबविशेषे' इति लुप् । ततो जातार्थे सन्धिवेलाद्यण् । 'श्रविष्ठाफल्गुनी' इत्यादिना लुक् । जात्याख्यायामित्यादिचतुस्सूत्र्या अत्र सङ्गतिश्चिन्त्या । **स नपुंसकम्** ॥ 'द्विगुरेकवचनम्' इति द्विगुः, 'द्वन्द्वश्च प्राणि' इति द्वन्द्वश्च तच्छब्देन परामृश्यते । तौ च समाहारार्थावेव विवक्षितौ, व्याख्यानात् । तदाह । **समाहारे इति** ॥ **पञ्चगवमिति** ॥ पञ्चानां गवां समाहार इति द्विगुः । **दन्तोष्ठमिति** ॥ दन्ताश्च ओष्ठौ चेति विग्रहः । 'द्वन्द्वश्च प्राणि' इति समाहारद्वन्द्वः । **अकारान्तेति** ॥ अकारान्तम् उत्तरपदं यस्येति विग्रहः । 'स नपुंसकम्' इत्यस्यापवादः । **पञ्चपूलीति** ॥ समाहारद्विगुः, स्त्रीत्वं, 'द्विगोः' इति ङीप् । **आबन्तो वेति** ॥ स्त्रियां वेति वक्तव्यमित्यर्थः । **पञ्चखट्वमिति** ॥ समाहारद्विगुः । नपुंसकत्वे ह्रस्वः । **पञ्चखट्वीति** ॥ उपसर्जनह्रस्वत्वे अदन्तत्वात्, 'द्विगोः' इति ङीप् । **अनो नलोपश्चेति** ॥ अन इत्यावर्तते । एकं प्रथमया विपरिणतं द्विगुरित्यत्रान्वेति । तदन्तविधिः । अन्नन्तो द्विगुः स्त्रियां वा स्यात्, अनो नस्य लोपस्स्यादित्यर्थः । वाग्रहणं स्त्रियामित्यत्रैव सम्बध्यते, नतु, नलोपेऽपि । तेन स्त्रीत्वाभावेऽपि नलोपः । **पञ्चतक्षीति** ॥ पञ्चानां तक्ष्णां समाहार इति द्विगुः, स्त्रीत्वं, नलोपः, 'द्विगोः' इति ङीबिति भावः । **पञ्चतक्षमिति** ॥ समाहारद्विगुः । स्त्रीत्वाभावपक्षे 'स नपुंसकम्' इति

'पात्राद्यन्तस्य न' (वा १५५९)। पञ्चपात्रम्। त्रिभुवनम्। चतुर्युगम्। 'पुण्यसुदिनाभ्यामह्नः क्लीबतेष्टा' (वा १५५६)। पुण्याहम्। सुदिनाहम्। 'पथः सङ्ख्याव्ययादेः (वा १५५४)। सङ्ख्याव्ययादेः परः कृतसमासान्तः पथशब्दः क्लीबमित्यर्थः। त्रयाणां पन्थास्त्रिपथम्। विरूपः पन्थाः विपथम्। कृतसमासान्तनिर्देशान्नेह। सुपन्थाः। अतिपन्थाः। 'सामान्ये नपुंसकम्' (वा ५०४३)। मृदु पचति। प्रातः कमनीयम्।

नपुंसकत्वं, नलोप इति भावः। न चान्तर्वर्तिनीं विभक्तिमाश्रित्य तक्षन्शब्दस्य सुबन्तत्वेन पदत्वात् 'नलोपः प्रातिपदिक' इत्यनेन नलोपो भविष्यतीति वाच्यम्। 'उत्तरपदत्वे च' इति, प्रत्ययलक्षणनिषेधात्। **पात्राद्यन्तस्य नेति** ॥ पात्रादिर्गणः। तदन्तस्य समाहारद्विगोः न स्त्रीत्वमिति वक्तव्यमित्यर्थः। **पञ्चपात्रम्, त्रिभुवनम्, चतुर्युगमिति** ॥ स्त्रीत्वाभावे 'स नपुसकम्' इति नपुंसकत्वमिति भावः। **पुण्येति** ॥ पुण्यसुदिनाभ्यां परः यः अहन्शब्दः तदन्तस्य तत्पुरुषस्य नपुंसकत्वं वक्तव्यमित्यर्थः। 'रात्राह्न' इत्यस्यापवादः। **पुण्याहमिति** ॥ पुण्यम् अहरिति कर्मधारयः, 'राजाहः' इति टच्, टिलोपः। 'उत्तमैकाभ्याञ्च' इति अह्नादेशनिषेधः। **सुदिनाहमिति** ॥ सुदिनम् अहरिति कर्मधारयः, टच्, टिलोपः, प्रशस्तपर्यायस्सुदिनशब्द इति न पौनरुक्त्यम्। **पथस्सङ्ख्याव्ययादेरिति** ॥ नपुंसकत्वं वक्तव्यमिति शेषः। सङ्ख्याव्ययेति समाहारद्वन्द्वः। सङ्ख्याव्ययमादिरिति कर्मधारयः, दिग्योगे पञ्चमी, पर इति शेषः, पथ इति कृतसमासान्तादकारान्तात् प्रथमा। तदाह। **सङ्ख्याव्ययादेरिति** ॥ परवल्लिङ्गतापवादः। **त्रिपथमिति** ॥ 'ऋक्पूः' इति अप्रत्ययः, टिलोपः। एवं विपथमित्यपि। 'प्रादयो गताद्यर्थे' इति समासः। **सुपन्थाः, अतिपन्थाः इति** ॥ 'स्वती पूजायाम्' इति समासः। 'न पूजनात्' इति समासान्तनिषेधः। आवश्यकत्वादनेन सिद्धे 'अपथन्नपुंसकम्' इति न कार्यम्। **सामान्ये नपुंसकमिति** ॥ न्यायसिद्धमेतत्। विशेष्यविशेषणासान्निधाने सति स्त्रीत्वपुंस्त्वयोरनभिव्यक्तौ "उभयोरन्तरं यच्च तदभावे नपुंसकम्" इति लक्षणलक्षितनपुंसकत्वस्यैव न्याय्यत्वात्। अत एव 'दाण्डिनायन' इति सूत्रभाष्ये एकश्रुतिस्स्वरसर्वनाम, नपुंसकं लिङ्गसर्वनामेत्युक्तम्। **मृदु पचतीति** ॥ क्रियाविशेषणमिदं द्वितीयान्तम्। पचेर्हि विक्लित्त्यनुकूलव्यापारोऽर्थः। तत्र विक्लित्त्यंशे मृदुत्वमन्वेति। विक्लित्तिश्च व्यापारे साध्यत्वेनान्वेति। तथाच मृदु पाकं करोतीत्यर्थः। तथाच धातूपात्तव्यापारं प्रति कर्मीभूतेन विक्लित्त्यंशेन सामानाधिकरण्यात् मृद्विति द्वितीया। यत्र तु धात्वर्थः, करणत्वेनान्वेति "यजेत स्वर्गकामः" इत्यादौ तत्र यागेन स्वर्गं कुर्यादित्यर्थः। तत्र क्रियाविशेषणस्य तृतीयान्तत्वमेव, "ज्योतिष्टोमेन यजेत स्वर्गकामः" इत्यादावित्यन्यत्र विस्तरः। **प्रातः कमनीयमिति** ॥ रमणीयमित्यर्थः। अत्रापि प्रातरित्यव्ययस्य विशेष्यस्यालिङ्गत्वात्

१. इदञ्च युक्तिसिद्धम्। नियतलिङ्गत्वाभावे विशेष्यविशेषासन्निधाने च सर्वलिङ्गवाचकस्य 'नपुंसकं लिङ्गसर्वनाम' इति 'दाण्डिनायन–' (६–४–१७४) सूत्रभाष्ये न्याय्यत्वेन दर्शितत्वात्।

८२२ । तत्पुरुषोऽनञ्कर्मधारयः । (२-४-१९)

अधिकारोऽयम् ।

८२३ । संज्ञायां कन्थोशीनरेषु । (२-४-२०)

कन्थान्तस्तत्पुरुषः क्लीबं स्यात्साचेदुशीनरदेशोत्पन्नायाः कन्थायाः संज्ञा । सुशमस्यापत्यानि सौशमयः । तेषां कन्था सौशमिकन्थम् । 'संज्ञायाम' किम् । वीरणकन्था । 'उशीनरेषु' किम् । दाक्षिकन्था ।

८२४ । उपज्ञोपक्रमं तदाद्याचिख्यासायाम् । (२-४-२१)

उपाज्ञान्तः उपक्रमान्तश्च तत्पुरुषो नपुंसकं स्यात्, तयोरुपज्ञायमानोपक्रम्यमाणयोरादिः प्राथम्यं चेदाख्यातुमिष्यते । पाणिनेरुपज्ञा पाणिन्युपज्ञं, ग्रन्थः । नन्दोपक्रमं, द्रोणः ।

८२५ । छाया बाहुल्ये । (२-४-२२)

छायान्तस्तत्पुरुषो नपुंसकं स्यात्पूर्वपदार्थबाहुल्ये । इक्षूणां छाया इक्षुच्छायम् । 'विभाषा सेना—' (सू ८२८) इति विकल्पस्यायमपवादः । 'इक्षुच्छायानिषादिन्यः' इति तु 'आ समन्तान्निषादिन्यः' इत्याङ्श्लेषो बोध्यः ।

तद्विशेषणस्य कमनीयशब्दस्यानव्ययस्य लिङ्गविशेषावगमकत्वाभावात् नपुंसकत्वमेवेति भावः । इदञ्चानियतलिङ्गविषयम् । तेन आदिं पचति प्रातरादिरित्यत्र न भवति । आदिशब्दस्य नियतलिङ्गत्वात् । **तत्पुरुषोऽनञ्** ॥ नञ्समासकर्मधारयाभ्यां भिन्नस्तत्पुरुषो वक्ष्यमाणकार्यभागित्यर्थः । तदाह । **अधिकारोऽयमिति** ॥ 'परवल्लिङ्गम्' इत्यतः प्रागिति शेषः । **संज्ञायां कन्था** ॥ सुगममेव । **उपज्ञा** ॥ उपज्ञायते प्रथमं ज्ञायत इत्युपज्ञा । 'स्त्रियां क्तिन्' इत्यधिकारे 'आतश्चोपसर्गे' इति कर्मण्यङ् । उपक्रम्यते आरभ्यते इत्युपक्रमः । कर्मणि घञ् । 'नोदात्तोपदेशस्य' इति वृद्धिनिषेधः । उपज्ञाचोपक्रमश्चेति समाहारद्वन्द्वः । तत्पुरुषः इत्यस्य विशेषणमिदम्, तदन्तविधिः, 'स नपुंसकम्' इत्यतो नपुंसकमित्यर्थः । तदाह । **उपज्ञान्तः उपक्रमान्तश्चेति** ॥ तच्छब्देन उपज्ञोपक्रमौ विवक्षितौ । आदिशब्दो भावप्रधानः प्राथम्ये वर्तते । तयोरादिः प्राथम्यं तदादिः । तस्य आचिख्यासा आख्यातुमिच्छा, विवक्षायामिति यावत् । तदाह । **तयोरादिरित्यादि** ॥ **पाणिनेरुपज्ञेति** ॥ कर्तरि षष्ठी । **पाणिन्युपज्ञं ग्रन्थ इति** ॥ पाणिनिना प्रथमं ज्ञायमान इत्यर्थः । इदं प्रकरणं परवल्लिङ्गत्वस्य विशेष्यनिघ्नत्वस्य चापवादः । **नन्दोपक्रमं द्रोण इति** ॥ नन्देनारभ्यमाण इत्यर्थः । कर्तरि षष्ठ्या समासः । **छाया बाहुल्ये** ॥ छायया तत्पुरुषस्य विशेषणात् तदन्तविधिमभिप्रेत्य आह । **छायान्त इति** ॥ **पूर्वपदार्थेति** ॥ कस्य बाहुल्ये इत्याकाङ्क्षायाम् आपादकद्रव्यनिमित्तकत्वात् छायायाः तद्बाहुल्ये इति गम्यते । तच्चापादकद्रव्यमर्थात् पूर्वपदार्थभूतमिति भावः ।

८२३। सभा राजाऽमनुष्यपूर्वा। (२-४-२३)

राजपर्यायपूर्वोऽमनुष्यपूर्वश्च सभान्तस्तत्पुरुषो नपुंसकं स्यात्। इनसभम्। ईश्वरसभम्। 'पर्यायस्यैवेष्यते' (वा ५१९)। नेह। राजसभा। चन्द्रगुप्तसभा। अमनुष्यशब्दो रूढ्या रक्षःपिशाचादीनाह। रक्षःसभम्। पिशाचसभम्।

८२७। अशाला च। (२-४-२४)

सङ्घातार्था या सभा तदन्तस्तत्पुरुषः क्लीबं स्यात्। स्त्रीसभम्। स्त्रीसङ्घात इत्यर्थः। 'अशाला' किम्। धर्मसभा। धर्मशालेत्यर्थः।

८२८। विभाषा सेनासुराच्छायाशालानिशानाम्। (२-४-२५)

एतदन्तस्तत्पुरुषः क्लीबं वा स्यात्। ब्राह्मणसेनम्—ब्राह्मणसेना। यवसुरम्—यवसुरा। कुड्यच्छायम्—कुड्यच्छाया। गोशालम्—गोशाला। श्वनिशम्—श्वनिशा। 'तत्पुरुषोऽनञ्कर्मधारयः' (सू ८२२) इत्यनुवृत्तेर्नेह। दृढसेनो राजा। असेना। परमसेना।

बाहुल्ये किम्। कुड्यस्य छाया कुड्यच्छाया। **सभा** ॥ राजा च अमनुष्यश्च राजामनुष्यौ, तौ पूर्वौ यस्यास्सा राजाऽमनुष्यपूर्वा इति विग्रहः। सभया तत्पुरुषविशेषणात्तदन्तविधिः। राजशब्दो राजपर्याय एव विवक्षितः, न तु राजन्शब्दः। तदाह। **राजपर्यायपूर्व इति** ॥ **इनसभमीश्वरसभमिति** ॥ इनस्य ईश्वरस्य वा सभेति विग्रहः। इनेश्वरशब्दौ राजपर्यायाविति भावः। पर्यायमात्रग्रहणे प्रमाणन्दर्शयति। **पर्यायस्यैवेष्यत इति** ॥ भाष्यकृतेति शेषः। 'स्वं रूपम्' इति सूत्रे 'क्वचित्पर्यायवचनस्यैव राजाद्यर्थः' इति वार्तिकं भाष्ये पठितमिति भावः। **राजसभेति** ॥ राजन्शब्दपूर्वकत्वेऽप्यत्र राजपर्यायपूर्वकत्वं नास्तीति भावः। **चन्द्रगुप्तसभेति** ॥ चन्द्रगुप्त इति राजविशेषस्य नाम। न तु तत्पर्याय इति भावः। नन्वमनुष्यपूर्वकत्वात् देवसभेत्यादावपि स्यादित्यत आह। **अमनुष्यशब्दो रूढ्येति** ॥ असुरशब्दो दैत्यानिवेति भावः। **अशाला च** ॥ अशालार्थकेत्यर्थः। सभाशब्दः शालायां सङ्घातार्थे च वर्तते। तत्र राजाऽमनुष्यपूर्वकस्य शालावाचिनस्सभाशब्दस्य पूर्वसूत्रे क्लीबत्वमुक्तम्। सम्प्रति सङ्घातवाचिनस्सभाशब्दस्य क्लीबत्वमुच्यत इत्याह। **सङ्घातार्था या सभेति** ॥ सभाशब्द इत्यर्थः। **विभाषा सेना** ॥ प्रथमार्थे षष्ठीतत्पुरुष इत्यनुवृत्तं सेनादिभिर्विशेष्यते। तदन्तविधिः। तदाह। **एतदन्त इति** ॥ प्रत्येकाभिप्रायमेकवचनम्। **श्वनिशमिति** ॥ शुनो निशेति विग्रहः। कृष्णचतुर्दशीत्याहुः। "शुनश्चतुर्दश्यामुपवसतः पश्यामः" इति तिर्यगधिकरणे शाबरभाष्ये स्थितम्। **दृढसेन इति** ॥ दृढा सेना यस्येति बहुव्रीहिः। तत्पुरुषत्वाभावात् न क्लीबत्वविकल्पः। **असेनेति** ॥ तत्पुरुषत्वेऽपि नञ्समासत्वात्र क्लीबत्वविकल्पः। **परमसेनेति** ॥ कर्मधारयत्वात् न क्लीबत्वम्। 'तत्पुरुषोऽनञ्कर्मधारयः' इत्यधिकारस्य अत्रैव प्रयोजनमिति कैयटे प्रपञ्चितम् ॥

इति श्रीमद्वासुदेवदीक्षितविदुषा विरचितायां सिद्धान्तकौमुदीव्याख्यायां बालमनोरमायां तत्पुरुषसमासनिरूपणं समाप्तम्।

श्रीरस्तु ।

अथ बहुव्रीहिसमासप्रकरणम् ।

८२९ । शेषो बहुव्रीहिः । (२-२-२३)

अधिकारोऽयम् । 'द्वितीया श्रित–' (सू ६८६) इत्यादिना यस्य त्रिकस्य विशिष्य समासो नोक्तः स शेषः प्रथमान्त इत्यर्थः ।

८३० । अनेकमन्यपदार्थे । (२-२-२४)

अनेकं प्रथमान्तमन्यपदार्थे वर्तमानं वा समस्यते स बहुव्रीहिः । अप्रथमाविभक्त्यर्थे बहुव्रीहिरिति समानाधिकरणानामिति च फलितम् । प्राप्तमुदकं यं सः प्राप्तोदको ग्रामः । ऊढरथोऽनड्वान् । उपहृतपशू रुद्रः । उद्धृतौदना

शेषो बहुव्रीहिः ॥ **त्रिकस्येति** ॥ विभक्तेरित्यर्थः । ननु 'द्वितीया श्रित' इति 'तृतीया तत्कृत' इति 'चतुर्थी तदर्थ' इति 'पञ्चमी भयेन' इति 'सप्तमी शौण्डैः' इति 'षष्ठी च' इति द्वितीयादिविभक्तीनां षण्णां समासो विहितः । विशेषणं विशेष्येणेत्यादिना तु प्रथमाया अपि समासो विहितः, अतश्शेषविभक्तिदुर्लभेत्यत आह । **विशिष्येति** ॥ विशेषणसमासस्य वस्तुतः प्रथमाविभक्तौ प्रवृत्तावपि प्रथमाविभक्तिं विशिष्य उच्चार्य विधानाभावात् समासविधिषु विशिष्टनिर्दिष्टद्वितीयादिविभक्तिषट्कापेक्षया शेषः प्रथमाविभक्तिरिति भावः । तदाह । **प्रथमान्त इत्यर्थ इति** ॥ एतच्च भाष्ये स्पष्टम् । **अनेकमन्यपदार्थे** ॥ **प्रथमान्तमिति** ॥ शेषग्रहणानुवृत्तिलभ्यमिदम् । एवञ्च सुप्सुपेति नानुवर्तते । प्रयोजनाभावात् । अनेकं सुबन्तमिति पाठेऽपि प्रथमान्तमित्यर्थः । **अन्येति** ॥ उपस्थितप्रथमातिरिक्तेत्यर्थः । एवञ्च पञ्चभिर्भुक्तमन्नं यस्य सः पञ्चभुक्तः इति बहुव्रीहिनिवृत्त्यर्थं 'बहुव्रीहिस्समानाधिकरणानामिति वक्तव्यम्' इति वार्तिकं यद्भाष्ये स्थितं, यच्च वृष्टे देवे यो गतः सः वृष्टदेव इति बहुव्रीहिनिवृत्त्यर्थं 'अप्रथमाविभक्त्यर्थे बहुव्रीहिर्वक्तव्यः' इति वार्तिकन्तदुभयमपि न कर्तव्यमित्याह । **अप्रथमाविभक्त्यर्थे बहुव्रीहिरिति समानाधिकरणानामिति च फलितमिति** ॥ शेषग्रहणादिति शेषः । शेषग्रहणात् प्रथमान्त इति लभ्यत इति हि भाष्यम् । पञ्चभिर्भुक्तमस्य इत्यत्र च समस्यमानपदयोरेकस्याप्रथमान्तत्वान्न बहुव्रीहिरिति फलितम् । प्रथमान्तातिरिक्तस्य पदस्यार्थे वर्तमानं समस्यते इत्यर्थाश्रयणाद्वृष्टे देवे गतः इत्यत्रापि न बहुव्रीहिरिति फलितमिति

स्थाली । पीताम्बरो हरिः । वीरपुरुषको ग्रामः । प्रथमार्थे तु न । वृष्टे देवे गतः । व्यधिकरणानामपि न । पञ्चभिर्भुक्तमस्य । 'प्रादिभ्यो धातुजस्य वाच्यो वा चोत्तरपदलोपः' (वा १३६०) । प्रपतितः पर्णः प्रपर्णः । 'नञोऽस्त्यर्थानां वाच्यो वा चोत्तरपदलोपः । (वा १३६१) । अविद्यमानः पुत्रोऽपुत्रः । 'अव्ययानाञ्च' उच्चैर्मुखः । सप्तम्युपमानपूर्वपदस्योत्तरपदलोपश्च. सप्तम्यन्त उपमानञ्च यस्य तस्य पदान्तरेण समासः उत्तरपदलोपश्च भवतीत्यर्थः । कण्ठेस्थः कालः यस्य

भावः । तत्र द्वितीयार्थबहुव्रीहिमुदाहरति । **प्राप्तमिति** ॥ 'गत्यर्थाकर्मक' इति कर्तरि क्तः । अत्र विग्रहवाक्ये ग्रामकर्मकप्राप्तिकर्तृ उदकमित्येव ग्रामस्य विशेषणतया, विशेष्यत्वेन तु प्राप्तस्य उदकस्य बोधः । समासे तु एकार्थीभावमहिम्ना उदककर्तृकप्राप्तिकर्मीभूतः ग्राम इत्येवं- ग्रामस्य विशेष्यतया, तद्विशेषणतया तु प्राप्तस्य उदकस्य बोधः । एवमुत्तरत्रापि विशेषणविशेष्यभावव्यत्यासो ज्ञेयः । अथ तृतीयार्थबहुव्रीहिमुदाहरति । **ऊढरथोऽनड्वानिति** ॥ ऊढो रथो येनेति विग्रहः । अथ चतुर्थ्यर्थबहुव्रीहिमुदाहरति । **उपहृतपशू रुद्रः इति** ॥ उपहृतः पशुः यस्मै इति विग्रहः । अथ पञ्चम्यर्थबहुव्रीहिमुदाहरति । **उद्धृतौदना स्थालीति** ॥ उद्धृतः ओदनः यस्या इति बहुव्रीहिः । अथ षष्ठ्यर्थबहुव्रीहिमुदाहरति । **पीताम्बरो हरिरिति** ॥ पीतमम्बरं यस्येति विग्रहः । अथ सप्तम्यर्थबहुव्रीहिमुदाहरति । **वीरपुरुषको ग्राम इति** ॥ वीराः पुरुषाः यस्मिन्निति विग्रहः । 'शेषाद्विभाषा' इति कप् । अत्र कर्मादीनां समासेनाभिहितत्वात् प्रथमैव । **प्रथमार्थे तु नेति** ॥ अन्यपदार्थशब्देन प्रथमान्तातिरिक्तद्वितीयाद्यन्तार्थस्यैव विवक्षितत्वादिति भावः । **व्यधिकरणानामपि नेति** ॥ अनेकं प्रथमान्तमित्युक्तेरिति भावः । **प्रादिभ्यः** ॥ प्रादिभ्यः परं यद्धातुजप्रकृतिकप्रथमान्तं तस्य अन्येन प्रथमान्तेन बहुव्रीहिर्वाच्यः । तत्र बहुव्रीहौ प्रादिभ्यः परस्य उत्तरपदस्य धातुजस्य लोपश्च विकल्पेन वाच्यः इत्यर्थः । अत्र बहुव्रीहिरित्यनुवादः, लोपस्यैव विधिः । **प्रपतितः पर्ण इति** ॥ प्रकृष्टं पतितं प्रपतितम् । 'प्रादयो गताद्यर्थे' इति समासः । प्रपतितं पर्णं यस्मादिति विग्रहः । **प्रपर्ण इति** ॥ प्रपतितेति पूर्वपदे धातुजस्य उत्तरपदस्य लोपे रूपम् । **नञोऽस्त्यर्थानां** ॥ नञः परेषामस्त्यर्थवाचिनां सुबन्तानां बहुव्रीहिर्वाच्यः । तत्रास्त्यर्थवाचिनामुत्तरपदभूतानां लोपश्च वा वक्तव्य इत्यर्थः । **अविद्यमानः पुत्र इति** ॥ न विद्यमान इति नञ्समासः । नञो नलोपः । अविद्यमानः पुत्रो यस्येति विग्रहः । **अपुत्र इति** ॥ अस्त्यर्थकविद्यमानशब्दस्य लोपे रूपम् । अत्रापि बहुव्रीहिरित्यनुवादः । **अव्ययानाञ्चेति** ॥ बहुव्रीहिर्वाच्य इति शेषः । **उच्चैर्मुख इति** ॥ उच्चैरित्यस्याधिकरणशक्तिप्रधानतया सप्तम्यन्तत्वेन प्रथमान्तत्वाभावादप्राप्ते बहुव्रीहौ वचनम् । **सप्तम्युपमानपूर्वपदस्योत्तरपदलोपश्चेति** ॥ सप्तम्यन्तोपमानसहिते पूर्वपदे यस्य तत् सप्तम्युपमानपूर्वपदम्, तस्य समस्तपदस्य पदान्तरेण बहुव्रीहिर्वाच्यः । समस्तपदात्मके पूर्वपदे यदुत्तरपदन्तस्य लोपश्च वक्तव्य इत्यर्थः । तत्र सप्तम्यन्तसहितसमस्तपूर्वपदकं बहुव्रीहिमुदाहरति । **कण्ठेस्थः कालो यस्य स**

सः कण्ठेकालः। उष्ट्रमुखमिव मुखं यस्य सः उष्ट्रमुखः। 'सङ्घातविकारषष्ठ्याश्चोत्तरपदलोपश्च'। केशाना सङ्घातश्चूडा यस्य सः केशचूडः। सुवर्णस्य विकारः अलङ्कारो यस्य सः सुवर्णालङ्कारः। अस्तिक्षीरादयश्च। 'अस्ति' इति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययम्। अस्तिक्षीरा गौः।

८३१। स्त्रियाः पुंवद्भाषितपुंस्कादनूङ् समानाधिकरणे स्त्रियामपूरणीप्रियादिषु। (६-३-३४)

भाषितपुंस्कादनूङ् ऊङोऽभावोऽस्यामिति बहुव्रीहिः निपातनात्पञ्चम्या अलुक्, षष्ठ्याश्च लुक्। तुल्ये प्रवृत्तिनिमित्ते यदुक्तपुंस्कं तस्मात्पर ऊङो-

कण्ठेकाळ इति ॥ 'सुपि स्थः' इति कः। कण्ठे तिष्ठतीति कण्ठेस्थः। उपपदसमासः। 'अमूर्धमस्तकात्' इति सप्तम्या अलुक्। कण्ठेस्थ इति समस्तपदम्। तस्य काळशब्देन बहुव्रीहिरित्यनुवादः। सुपो लुक्। तत्र कण्ठेस्थन्येतद्बहुव्रीहेः पूर्वपदं सप्तम्यन्तपदसहितं तस्मिन् यदुत्तरपदं स्थेत्येतत् तस्य लोपो वाचनिकः। कण्ठेकाळ इति सप्तम्यन्तपदघटितसमासगर्भो बहुव्रीहिः। तदवयवभूतसप्तम्याः 'अमूर्धमस्तकात्' इत्यलुक्। अथ उपमानसहितसमस्तपूर्वपदकं बहुव्रीहिमुदाहरति। **उष्ट्रमुखमिव मुखं यस्य सः उष्ट्रमुख इति** ॥ उष्ट्रस्य मुखमिव इति विग्रहे षष्ठीतत्पुरुषः। मुखशब्दो मुखसदृशे लाक्षणिक इति सूचयितुमिवशब्दः। उष्ट्रमुखमिव मुखं यस्येति विग्रहे बहुव्रीहिरित्यनुवादः। तत्र उष्ट्रमुखेत्येतद्बहुव्रीहेः पूर्वपदं तस्मिन् उत्तरपदस्य मुखशब्दस्य लोपो वाचनिकः। **सङ्घातविकारषष्ठ्याश्चोत्तरपदलोपश्चेति** ॥ षष्ठ्यन्तात्परस्य उत्तरपदस्य पदान्तरेण बहुव्रीहिर्वाच्यः। षष्ठ्यन्तादुत्तरपदस्य लोपश्च। **केशानां सङ्घातश्चूडा यस्य सः केशचूड इति** ॥ सङ्घातशब्दस्य लोपे रूपम्। **सुवर्णस्य विकारोऽलङ्कारः यस्य सः सुवर्णालङ्कार इति** ॥ अत्र विकारशब्दस्य उत्तरपदस्य लोपे रूपम्। **अस्तिक्षीरादयश्चेति** ॥ अस्तिक्षीरादयो बहुव्रीहौ उपसङ्ख्येया इत्यर्थः। अस्तिक्षीरा गौरित्यत्र अस्तीत्यस्य तिङन्ततया प्रथमाविभक्त्यन्तत्वाभावादप्राप्ते बहुव्रीहाविदं वचनम्। वस्तुतस्तु वचनमिदं नारब्धव्यमित्याह। **अस्तीति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययमिति** ॥ विभक्तिप्रतिरूपकत्वेन निपातितत्वादस्तीति स्वरादिनिपातमव्ययमित्यव्ययसमानार्थकम्। ततस्सोः 'अव्ययादाप्सुपः' इति लुकि प्रत्ययलक्षणेन प्रथमान्तत्वादेव सिद्धेरिदं वचनं न कर्तव्यमिति भावः। तदुक्तं भाष्ये। "अस्तिक्षीरादिवचनं नवाव्ययत्वात्" इति। **स्त्रियाः पुंवत्** ॥ भाषितपुंस्कादनूङिति समस्तमेकपदं स्त्रिया इति षष्ठ्यन्तस्य विशेषणमित्यभिप्रेत्य व्याचष्टे। **भाषितपुंस्कादिति** ॥ भाषितपुंस्कादनूङित्यस्य व्याख्यानम्। ऊङोऽभाव इति अर्थाभावेऽव्ययीभावः, नञ्तत्पुरुषो वा। भाषितपुंस्कात् इति दिग्योगे पञ्चमी। पर इति प्रथमान्तमध्याहार्यम्। तथाच भाषितपुंस्कात् परः अनूङ् यस्येति विग्रहे बहुव्रीहिरिति फलति। ननु समासे सति पञ्चम्या लुक्प्रसङ्ग इत्यत आह। **निपातनात् पञ्चम्या अलुगिति** ॥

ऽभावो यत्र तथाभूतस्य स्त्रीवाचकस्य शब्दस्य पुंवाचकस्येव रूपं स्यात्समानाधिकरणे स्त्रीलिङ्गे उत्तरपदे, न तु पूरण्यां प्रियादौ च परतः । 'गोस्त्रियोः—' (सू ६५६) इति ह्रस्वः । चित्रा गावो यस्येति लौकिकविग्रहे 'चित्रा अस्' 'गो अस्' इत्यलौकिकविग्रहे, चित्रगुः । रूपवद्भार्यः । चित्रा जरती गौर्यस्येति विग्रहे अनेकोक्तेर्बहूनामपि बहुव्रीहिः । अत्र केचित् । चित्राजरतीगुः—

इदमुपलक्षणम् । निपातनात् अप्रथमान्तस्यापि बहुव्रीहिः परशब्दलोपश्चेत्यपि बोध्यम् । यद्वा अत एव निपातनादप्रयुज्यमानेऽपि परशब्दे तदर्थे गम्ये प्रवर्तते । नन्वेवमपि स्त्रिया इति पञ्चम्यन्तस्य 'भाषितपुंस्कादनूङ्' इति विशेषणं स्यात्, तर्हि भाषितपुंस्कादनूङ् इति षष्ठी श्रूयेतेत्यत आह । **षष्ठ्याश्च लुगिति** ॥ निपातनादित्यनुषज्यते । भाषितः पुमान् येन तद्भाषितपुंस्कम् तदस्मिन्निति अर्थं आश्रयत् । पुंस्त्वे स्त्रीत्वे च एकप्रवृत्तिनिमित्तकमिति यावत् । 'तृतीयादिषु भाषितपुंस्कम्' इत्यत्र व्याख्यानमेतत् । तदाह । **तुल्ये प्रवृत्तिनिमित्ते इति** ॥ **स्त्रीवाचकस्य शब्दस्येति** ॥ स्त्रीलिङ्गस्येत्यर्थः । स्त्रिया इति पञ्चम्यन्तम्, न स्त्रीप्रत्ययपरमिति भावः । पुंवदिति रूपनिर्देशः, पुंस इव पुंवदिति षष्ठ्यन्ताद्वतिः । तदाह । **पुंवाचकस्येव रूपमिति** ॥ स्त्रियामिति सप्तम्यन्तमपि न स्त्रीप्रत्ययपरं, किन्तु स्त्रीलिङ्गपरं 'तत्रालुगुत्तरपदे' इत्यधिकृते उत्तरपदेऽन्वेति । तदाह । **स्त्रीलिङ्गे उत्तरपदे इति** ॥ अपूरणीप्रियादिष्वित्येतद्व्याचष्टे । **नतु पूरण्यां प्रियादौ च परत इति** ॥ पूरणीति स्त्रीलिङ्गनिर्देशात् स्त्रीलिङ्गः पूरणप्रत्ययान्तो विवक्षित इति ज्ञेयः । तुल्ये प्रवृत्तिनिमित्ते इति किम् । कुटीभार्यः । अत्र पुंवत्त्वं न भवति । कुटीशब्दो घटे पुंलिङ्गः, गेहे तु स्त्रीलिङ्ग इति प्रवृत्तिनिमित्तभेदात् । स्त्रीप्रत्ययः पुंवत्स्यादित्युक्ते तु स्त्रीप्रत्ययस्य लोपः पर्यवस्येत् । ततश्च पट्वी भार्या यस्य सः पटुभार्यः इत्यत्र उत्तरपदं परनिमित्तमाश्रित्य ङीपो लोपे तस्य 'अचः परस्मिन्' इति स्थानिवत्त्वादुकारस्य यण् स्यात् । **ह्रस्व इति** ॥ चित्रा गावो यस्येति विग्रहे बहुव्रीहिसमासे सुब्लुकि सति अनेकमिति प्रथमान्तनिर्दिष्टतया विग्रहे नियतविभक्तिकतया वा उपसर्जनत्वे सति चित्रगोशब्दे ओकारस्य 'गोस्त्रियोः' इति उकारो ह्रस्व इत्यर्थः । ननु चित्र अस् इति अलौकिकविग्रहे समासाभ्युपगमे सुब्लुकः प्राक् पूर्वसवर्णदीर्घे एकादेशे कृते तस्य परादित्वे असो लुकि चित्रगुरित्यकारो न श्रूयेत । पूर्वान्तत्वे तु परिशिष्टस्य सकारमात्रस्य सुप्त्वाभावाल्लुक् न स्यादित्यत आह । **चित्रा अस् इति** ॥ गोशब्दस्य स्त्रीलिङ्गत्वात् तद्विशेषणत्वाच्चित्रेति स्त्रीलिङ्गनिर्देशः । 'प्रत्ययोत्तरपदयोश्च' इति सूत्रभाष्यरीत्या 'अन्तरङ्गानपि विधीन् बहिरङ्गो लुग्बाधते' इति न्यायात् प्रागेव पूर्वसवर्णदीर्घात् सुब्लुगिति भावः । चित्रगुरिति बहुव्रीहौ चित्राशब्दस्य पुंवत्त्वमिति भावः । **रूपवद्भार्य इति** ॥ रूपवती भार्या यस्येति विग्रहः । अत्र उपसर्जनह्रस्वः । रूपवतीशब्दस्य पुंवत्त्वम् । ननु चित्रा जरती गौर्यस्येति विग्रहे कथं त्रिपदबहुव्रीहिः । 'सुप् सुपा' इत्येकत्वस्य विवक्षितत्वादित्यत आह । **अनेकोक्तेरिति** ॥ शेषग्रहणात् प्रथमान्तमिति लभ्यम् । एकस्य प्रथमान्तस्य

जरतीचित्रागुर्वा । एवं दीर्घातन्वीजङ्घः—तन्वीदीर्घाजङ्घः । त्रिपदे बहुव्रीहौ प्रथमं न पुंवत् । उत्तरपदस्य मध्यमेन व्यवधानात् । द्वितीयमपि न पुंवत् । पूर्वपदत्वाभावात् । 'उत्तरपदशब्दो हि समासस्य चरमावयवे रूढः । पूर्वपदशब्दस्तु प्रथमावयवे' इति वदन्ति । वस्तुतस्तु नेह पूर्वपदमाक्षिप्यते । 'आनङ् ऋतः—' (सू ९२१) इत्यत्र यथा । तेनोपान्त्यस्य पुंवदेव । 'चित्राजरद्गुः' इत्यादि । अत एव 'चित्राजरत्यौ गावौ यस्येति द्वन्द्वगर्भेऽपि चित्राजरद्गुः'

समासो नोपपद्यते । समास इत्यन्वर्थसंज्ञाविज्ञानात् । ततश्चार्थादनेकं प्रथमान्तामिति सिद्धे पुनरनेकग्रहणात् द्विबहूनां प्रथमान्तानां बहुव्रीहिरिति भाष्ये स्पष्टमिति भावः । **अत्रेति** ॥ त्रिपदबहुव्रीहावित्यर्थः । **चित्राजरतीगुः, जरतीचित्रागुर्वेति** ॥ गां प्रति चित्रात्वस्य जरतीत्वस्य च विशेषणत्वाविशेषात् अन्यतरस्य 'सप्तमीविशेषणे बहुव्रीहौ' इति पूर्वनिपात इति भावः । **एवं दीर्घेति** ॥ दीर्घे तन्व्यौ जङ्घे यस्येति विग्रहः । उभयत्रापि पूर्वमध्यपदयोः पुंवत्त्वमाशङ्क्य आह । **त्रिपदे इति** ॥ **उत्तरपदस्येति**॥ समासचरमावयवपदस्य उत्तरपदत्वात् तृतीयमेव पदमत्रोत्तरपदं वाच्यम् । तत्परकत्वञ्च मध्यमपदस्यैव, नतु प्रथमपदस्यापि, तस्य मध्यमेन पदेन व्यवधानादित्यर्थः । ननु तर्हि मध्यमपदस्य पुम्वत्त्वन्दुर्वारम् । उत्तरपदपरकत्वसत्त्वादित्यत आह । **द्वितीयमपि न पुंवदिति** ॥ **पूर्वपदत्वाभावादिति** ॥ उत्तरपदेन पूर्वपदमाक्षेपाल्लभ्यते । समासप्रथमावयवपदमेव पूर्वपदम् । ननु मध्यमावयवपदमपीति भावः । ननु मध्यमपदापेक्षया प्रथमपदस्य पूर्वपदत्वमस्ति । मध्यमपदस्य च प्रथमपदापेक्षया उत्तरपदत्वमस्तीत्यत आह । **उत्तरपदशब्दो हीति** ॥ **रूढ इति** ॥ वैयाकरणसमयसिद्ध इत्यर्थः । **इति वदन्तीति** ॥ एवंप्रकारेण केचिद्वदन्तीत्यन्वयः । तत्र प्रथमपदस्य त्रिपदबहुव्रीहौ नास्तिपुंवत्त्वमिति युज्यते । उत्तरपदपरकत्वाभावात् । मध्यमपदस्य तु पूर्वपदत्वाभावेऽप्यस्त्येव पुंवत्त्वम् । 'स्त्रियाः पुंवत्' इत्यत्र तु पूर्वपदस्याश्रवणात् अनुवृत्त्यभावाच्च, किन्तु उत्तरपदे इत्यनेन पूर्वपदस्य पुंवत्त्वमित्यर्थात् गम्यत इति वक्तव्यन्तदपि न संभवतीत्यत आह । **नेह पूर्वपदमाक्षिप्यत इति** ॥ इह 'स्त्रियाः पुंवत्' इत्यत्र उत्तरपदे इत्यनुवृत्तेन पूर्वपदन्नाक्षिप्यते, नार्थाद्गम्यत इत्यर्थः । कुत इत्यत आह । **आनङृत इत्यत्र यथेति** ॥ ऋदन्तानां द्वन्द्वे आनङ् स्यात् उत्तरपदे इति तदर्थः । तत्र चतुर्णां द्वन्द्वे 'होतृपोतृनेष्टोद्गातारः' इत्युपान्तस्य नेष्टुरानङुदाहृतः 'समर्थः पदविधिः' इत्यत्र भाष्ये । तत्रोत्तरपदेन पूर्वपदाक्षेपनियमे नेष्टुरुपान्त्यस्य पूर्वपदत्वाभावात् आनङ् नोपपद्येत । तस्मान्नावश्यं उत्तरपदे विहितं कार्यं पूर्वपदस्यैवेति नियम इत्यर्थः । **तेनेति** ॥ पूर्वपदानाक्षेपेणेत्यर्थः । **उपान्त्यस्येति** ॥ अन्त्यस्य समीपमुपान्त्यं, चरमावयवसमीपवर्तिनः मध्यमस्येत्यर्थः । **पुंवदेवेति** ॥ रूपमिति शेषः । तदेव दर्शयति । **चित्राजरद्गुरिति** ॥ अत्र चित्राशब्दस्य न पुंवत्त्वम् । मध्यमेन व्यवधानात् । उत्तरपदपरकत्वाभावाच्चेति भावः । **इत्यादीति** ॥ जरतीचित्रगुः, तन्वीदीर्घजङ्घः, दीर्घातनुजङ्घः । ननु 'आनङृतः' इत्यत्र 'होतृपोतृनेष्टोद्गातारः'

इति भाष्यम्। कर्मधारयपूर्वपदे तु द्वयोरपि पुंवत्। जरच्चित्रगुः। कर्मधारयोत्तरपदे तु चित्रजरद्गवीकः। 'स्त्रियाः' किम्। ग्रामणि कुलं दृष्टिरस्य ग्रामणिदृष्टिः। 'भाषितपुंस्कात्' किम्। गङ्गाभार्यः। 'अनूङ्' किम्। वामोरूभार्यः।

इति भाष्योदाहरणान्मास्तु पूर्वपदाक्षेपः। 'स्त्रियाः पुंवत्' इति सूत्रे तदनाक्षेपे किं प्रमाणमित्यत आह। **अत एवेति**॥ 'स्त्रियाः पुंवत्' इत्यत्रापि पूर्वपदानाक्षेपादित्यर्थः। द्वन्द्वगर्भेऽपीत्यनन्तरं बहुव्रीहाविति शेषः। **भाष्यमिति**॥ यद्यपि कृत्स्नभाष्यपरिशोधनायां चित्राजरद्गुरित्युदाहरणं भाष्ये क्वापि न दृश्यते। तथापि चित्राजरद्गुरित्यनन्तरं प्रयोगमिति शेषः। भाष्यमित्यस्य पट्वीमृदुभार्यः इति प्रकृतसूत्रस्थभाष्यमित्यर्थः। सूचयतीति शेषः। 'स्त्रियाः पुंवत्' इति प्रकृतसूत्रभाष्ये हि "पट्वी मृद्वी भार्या यस्येति द्वन्द्वगर्भबहुव्रीहौ पट्वीमृदुभार्यः" इत्युदाहृतम्। तत्र पट्वीमृदुशब्दात्मकः द्वन्द्वः पूर्वपदं, न तस्य भाषितपुंस्कत्वमस्तीति न पुंवत्त्वम्। द्वन्द्वस्य परवल्लिङ्गतानियमात्। तत्र द्वन्द्वे पूर्वपदस्य पट्वीशब्दस्य तु न पुंवत्त्वम्। मध्यमपदेन व्यवधानादुत्तरपदपरकत्वाभावात्। मध्यमपदस्यानुत्तरपदत्वादसमानाधिकरणत्वाच्च न तस्मिन्परे पुंवत्त्वसम्भवः। मृद्वीशब्दस्य तु केवलस्य भाषितपुंस्कत्वात् उत्तरपदपरकत्वाच्च पुंवत्त्वमिति तदाशयः। 'स्त्रियाः पुंवत्' इत्यत्र पूर्वपदाक्षेपे तु मृदुशब्दस्य पूर्वपदत्वाभावेन पुंवत्त्वाप्रवृत्तेः तदसङ्गतिस्स्पष्टैव। ततश्च पट्वीमृदुभार्य इति भाष्यं चित्राजरद्गुरिति प्रयोगं गमयतीत्यर्थः। **कर्मधारयेति**॥ जरती चासौ चित्रा चेति कर्मधारयः। 'पुंवत्कर्मधारय' इति जरतीशब्दस्य पुंवत्त्वात् ङीपो निवृत्तिः। ततश्च जरच्चित्रा गौर्यस्येति कर्मधारयपूर्वपदत्वे बहुव्रीहौ पूर्वपदस्य जरच्चित्राशब्दस्य 'स्त्रियाः पुंवत्' इति पुंवत्त्वात् टापो निवृत्तिरिति भावः। **कर्मधारयोत्तरेति**॥ जरती चासौ गौश्चेति कर्मधारये 'गोरतद्धितलुकि' इति टचि अवादेशे 'पुंवत्कर्मधारय' इति जरतीशब्दस्य पुंवत्त्वे ङीपो निवृत्तौ टित्त्वात् ङीपि जरद्गवीशब्दः। ततश्चित्रा जरद्गवी यस्येति कर्मधारयोत्तरपदके बहुव्रीहौ 'नद्युतश्च' इति कपि चित्राशब्दस्य 'स्त्रियाः पुंवत्' इति पुंवत्त्वे चित्रजरद्गवीकः इति रूपमित्यर्थः। **स्त्रियाः किमिति**॥ षष्ठ्यन्तस्य प्रश्नः। **ग्रामणि कुलं दृष्टिरस्य ग्रामणिदृष्टिरिति**॥ ग्रामणीशब्दस्य नपुंसकत्वे 'ह्रस्वो नपुंसके' इति ह्रस्वे ग्रामणिशब्द इदन्तः। कुलशब्दो नपुंसकस्फोरणार्थः। दृष्टिशब्देन नेत्रस्थानापन्नं विवक्षितम्। ग्रामणि दृष्टिरस्येत्येव विग्रहः। 'स्त्रियाः' इत्यभावे ग्रामणीशब्दस्य पुंवत्त्वे नपुंसकह्रस्वनिवृत्तौ ग्रामणीकुलमिति स्यादिति भावः। **गङ्गाभार्य इति**॥ अत्र गङ्गाशब्दस्य नित्यस्त्रीलिङ्गतया भाषितपुंस्कत्वाभावात् न पुंवत्त्वमिति भावः। **वामोरूभार्य इति**॥ वामौ सुन्दरौ ऊरू यस्येति बहुव्रीहिः। 'संहितशफलक्षणवामादेश्च' इत्यूङ्। तदन्तस्य पुंवत्त्वे ऊङो निवृत्तौ वामोरुभार्य इति पूर्वपदमुदन्तमेव स्यादिति भावः।

१. भाष्ये तु प्रकृतसूत्रे 'पट्वीमृदुभार्यः' इत्युपलभ्यते। तथा च 'इति' इत्यस्याग्रे 'प्रयोगं सूचयति' इति शेषः पूरणीयः।

'समानाधिकरणे' किम् । कल्याण्याः माता कल्याणीमाता । 'स्त्रियाम्' किम् । कल्याणी प्रधानं यस्य सः कल्याणीप्रधानः । पूरण्यां तु ।

८३२ । अप्पूरणीप्रमाण्योः । (५-४-११६)

पूरणार्थप्रत्ययान्तं यत्स्त्रीलिङ्गं तदन्तात्प्रमाण्यन्ताच्च बहुव्रीहेरप्स्यात् । कल्याणी पञ्चमी यासां रात्रीणां ताः कल्याणीपञ्चमा रात्रयः । स्त्री प्रमाणी यस्य सः स्त्रीप्रमाणः । 'पुंवद्भावप्रतिषेधोऽप्प्रत्ययश्च प्रधानपूरण्यामेव' (वा ३३५९-३९१०) । रात्रिः पूरणीवाच्या चेत्युक्तोदाहरणे मुख्या । अन्यत्र तु ।

स्त्रियां किमिति ॥ समस्यन्नस्य प्रश्नः । **कल्याणी प्रधानं यस्य स कल्याणीप्रधान इति** ॥ अत्र प्रधानशब्दस्य नित्यनपुंसकत्वात् कल्याणीशब्देन सामानाधिकरण्येऽपि स्त्रीलिङ्गत्वाभावात्तस्मिन्परे पुंवत्त्वमेवेति भावः । **पूरण्यां त्विति** ॥ पुंवत्त्वनिषेधोदाहरणविशेषो वक्ष्यत इति शेषः । **अप्पूरणी** ॥ अबिति छेदः । 'बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः' इत्यतो बहुव्रीहाविलनुवृत्तं पूरणीप्रमाणीभ्यां विशेष्यते, तदन्तविधिः, स्त्रीलिङ्गनिर्देशात् पूरणप्रत्ययान्तं स्त्रीलिङ्गमिह गृह्यते । तदाह । **पूरणार्थेत्यादिना** ॥ अप **स्यादिति** ॥ समासान्तस्तद्धित इत्यपि बोध्यम् । **पञ्चमीति** ॥ पञ्चानां पूरणीत्यर्थः । 'तस्य पूरणे डट्' 'नान्तादसङ्ख्यादेः' इति तस्य मडागमः । टित्वात् ङीप् । **कल्याणीपञ्चमा रात्रय इति** ॥ इह बहुव्रीहौ कृते पञ्चमीशब्दे पूरणार्थप्रत्ययान्ते परे कल्याणीशब्दस्य पुंवत्त्वनिषेधः, अप् समासान्तस्तद्धितः, टाप्, 'यस्येति च' इतीकारलोपः । ननु पञ्चमी रात्रिरन्यपदार्थप्रविष्टा वा नवा । नाद्यः । तस्यास्समस्यमानपदार्थत्वेन तदन्यत्वानुपपत्तेः । नान्त्यः । पञ्चम्या रात्रेरन्यपदार्थप्रवेशाभावे कल्याणीपञ्चमा इति समासात्पञ्चमीं रात्रिं विना चतुर्णामेव बोधनापत्तौ पञ्चमपदस्यासङ्गत्यापादनादिति चेत् । सत्यम् । पञ्चानां रात्रीणां उद्भूतावयवभेदस्समुदाय एवान्यपदार्थः । तत्र पञ्चम्या रात्रेः प्रवेशेऽपि तद्घटितसमुदायस्यान्यपदार्थत्वं न विरुध्यते । समुदायस्यावयवापेक्षया अन्यत्वात् । रात्रय इति बहुवचनन्तु अवयवबहुत्वापेक्षम् । यथाचैतत्तथा सर्वनामसंज्ञासूत्रे प्रपञ्चितम् । अथ प्रमाण्यन्तादबुदाहरणमाह । **स्त्री प्रमाणी यस्य स स्त्रीप्रमाण इति** ॥ प्रमाणशब्दोऽत्र करणल्युडन्तः, विशेष्यनिघ्नः, टित्वात् ङीप् । बहुव्रीहौ सति अप्रत्यये 'यस्येति च' इति ईकारलोपे स्त्रीप्रमाण इति रूपम् । पूर्वपदस्य तु नित्यस्त्रीलिङ्गत्वादभाषितपुंस्कत्वाच्च पुंवत्त्वप्रसक्तिः । **प्रधानपूरण्यामेवेति** ॥ 'स्त्रियाः पुंवत्' इति सूत्रे 'अप्पूरणी' इति सूत्रे च प्रधानपूरणीग्रहणं कर्तव्यमिति भावः । ननु कल्याणीपञ्चमाः रात्रय इत्यत्र पञ्चम्या रात्रेः समस्यमानपदार्थत्वात् कथं प्राधान्यं, बहुव्रीहेरन्यपदार्थप्रधानत्वादित्यत आह । **रात्रिः पूरणीवाच्या चेत्युक्तोदाहरणे मुख्येति** ॥ कल्याणीपञ्चमाः रात्रय इत्युक्तोदाहरणे पञ्चानां पूरणी रात्रिः समस्यमानपञ्चमीपदार्थत्वेऽपि अन्यपदार्थसमुदायघटकतया बहुव्रीहिसमासवाच्यापि भवतीति कृत्वा

८३३ । नद्यृतश्च । (५-४-१५३)

नद्युत्तरपदादृदन्तोत्तरपदाच्च बहुव्रीहेः कप्स्यात् । पुंवद्भावः ।

८३४ । केऽणः । (७-४-१३)

के परेऽणो ह्रस्वः स्यात् । इति प्राप्ते ।

८३५ । न कपि । (७-४-१४)

कपि परे अणो ह्रस्वो न स्यात् । कल्याणपञ्चमीकः पक्षः । अत्र तिरोहितावयवभेदस्य पक्षस्यान्यपदार्थतया रात्रिरप्रधानम् । बहुकर्तृकः । 'अप्रियादिषु' किम् । कल्याणीप्रियः । प्रिया । मनोज्ञा । कल्याणी । सुभगा । दुर्भगा । भक्तिः । सचिवा । स्वसा । कान्ता । क्षान्ता । समा । चपला । दुहिता ।

मुख्या भवतीत्यर्थः । उद्भूतावयवस्य रात्रिसमुदायस्य प्राधान्येऽपि तद्घटकतया यथा प्रथमाद्याश्चतस्रो रात्रयः समासाभिधेयाः, एवं पञ्चम्यपि रात्रिस्समासाभिधेया भवतीति समस्यमानपञ्चमीपदार्थस्य अन्यपदार्थानुप्रवेशात् प्राधान्यमिति भावः । **अन्यत्र त्विति** ॥ कल्याणपञ्चमीकः पक्ष इत्यत्र पूरण्या रात्रेरन्यपदार्थप्रवेशाभावात् अप्राधान्यादप्रत्ययाभावे सति विशेषो वक्ष्यत इत्यर्थः । **नद्यृतश्च** ॥ नदी च ऋच्चेति समाहारद्वन्द्वात्पञ्चमी । 'बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः' इत्यतो बहुव्रीहावित्यनुवृत्तं पञ्चम्या विपरिणम्यते । तदाक्षिप्तमुत्तरपदं नद्यृद्भ्यां विशेष्यते । तदन्तविधिः । 'उरः प्रभृतिभ्यः' इत्यतः कबित्यनुवर्तते । तदाह । **नद्युत्तरपदादिति** ॥ नद्यन्तोत्तरपदादित्यर्थः । **कप् स्यादिति** ॥ तद्धितस्समासान्तश्चेत्यपि बोध्यम् । तथाच कल्याणी पञ्चमी यस्य पक्षस्येति विग्रहे बहुव्रीहौ सति व्यपदेशिवत्त्वेन पञ्चम्युत्तरपदस्य नद्यन्तत्वात्तदुत्तरपदकबहुव्रीहेः कबिति भावः । नद्यन्तात् बहुव्रीहेरिति न व्याख्यातम् । बहुधीवरीति बहुव्रीहेः नद्यन्तत्वात् कबापत्तेः । नद्यन्तोत्तरपदादिति व्याख्याने तु न दोषः । धीवन्शब्दस्योत्तरपदस्य नकारान्तत्वेन नदीत्वाभावादिति शब्देन्दुशेखरे विस्तरः । **पुंवद्भाव इति** ॥ पूरण्याः रात्रेः समासवाच्यत्वाभावेन निषेधाभावादिति भावः । **केऽणः** ॥ **ह्रस्वस्स्यादिति** ॥ 'शॄदॄप्राम्' इत्यतस्तदनुवृत्तेरिति भावः । **न कपि** ॥ **अणो ह्रस्व इति** ॥ 'केऽणः' इत्यतः 'शॄदॄप्राम्' इत्यतश्च तदनुवृत्तेरिति भावः । ननु कल्याणपञ्चमीकः पक्ष इत्यत्र पञ्चदशाहोरात्रात्मके पक्षे अन्यपदार्थे पञ्चम्या रात्रेः प्रवेशात् प्राधान्यन्दुर्वारमित्यत आह । **अत्र तिरोहितेति** ॥ रात्रेः तत्प्रवेशाभावात् अप्राधान्यमिति भावः । भाष्ये एवमुदाहरणमेवात्र लिङ्गम् । ऋदन्तोत्तरपदात्कपमुदाहरति । **बहुकर्तृक इति** ॥ बहवः कर्तारो यस्येति विग्रहः । तदेवमपूरणीप्रियादिष्वित्यत्र पूरणीविषयं प्रपञ्च्य प्रियादिषु परेषु पुंवद्भावनिषेधस्य प्रयोजनं पृच्छति । **अप्रियादिषु किमिति** ॥ **कल्याणीप्रिय इति** ॥ कल्याणी प्रिया यस्येति विग्रहः । प्रियादिगणं पठति । **प्रिया, मनोज्ञेत्यादि** ॥ ननु

वामा। अबला। तनया। 'सामान्ये नपुंसकम्' दृढं भक्तिर्यस्य सः दृढभक्तिः। स्त्रीत्वविवक्षायां तु दृढाभक्तिः।

७३६। तसिलादिष्वा कृत्वसुचः। (६-३-३५)

तसिलादिष्वाकृत्वसुजन्तेषु परेषु स्त्रियाः पुंवत्स्यात्। परिगणनं कर्तव्यम्। अव्याप्त्यतिव्याप्तिपरिहाराय। 'त्रतसौ' (वा ३९१८)। 'तरप्तमपौ' (वा ३९१९)। 'चरट्जातीयरौ' (वा ३९२०)। 'कल्पब्देशीयरौ' (वा ३९२१)। 'रूपप्पाशपौ' (वा ३९२२)। 'थाल्' (वा ३९२३)। 'तिल्थ्यनौ' (वा ३९२५)। बह्वीषु बहुत्र—बहुतः। दर्शनीयतरा। दर्शनीयतमा।

भक्तिशब्दस्य प्रियादिषु पाठे दृढा भक्तिर्यस्य सः दृढभक्तिरित्यत्र कथं पुंवत्त्वमित्यत आह। **सामान्ये नपुंसकमिति** ॥ आश्रित्येति शेषः। **दृढमिति** ॥ पदसंस्कारपक्षे सामान्यपरत्वमाश्रित्य दृढशब्दो नपुंसकलिङ्गो व्युत्पाद्यः। ततश्चास्य भक्तिशब्देनान्वये पूर्वप्रवृत्तं नपुंसकत्वन्नापैति। लिङ्गविशेषस्याविवक्षितत्वात्, वेदाः प्रमाणमितिवत्। अत्र चार्थे पस्पशाह्निकभाष्ये 'शक्यश्च अनेन श्वमांसादिभिरपि क्षुत् प्रतिहन्तुम्' इति प्रयोगो लिङ्गम्। नन्वेवं सति प्रियादिषु भक्तिशब्दपाठो व्यर्थ इत्यत आह। **स्त्रीत्वविवक्षायां त्विति** ॥ वाक्यसंस्कारपक्षे विशेष्यानुसारेण स्त्रीत्वप्रतीतेर्नियमादिति भावः। **तसिलादिष्वा कृत्वसुचः** ॥ 'स्त्रियाः पुंवत्' इत्यनुवर्तते। आकृत्वसुच इत्याङ् अभिविध्यर्थकः। तमभिव्याप्येत्यर्थः। तदाह। **तसिलादिष्वाकृत्वसुजन्तेष्विति** ॥ 'पञ्चम्यास्तसिल्' इत्यारभ्य 'सङ्ख्यायाः क्रियाभ्यावृत्तिगणने कृत्वसुच्' इत्येतत्पर्यन्तसूत्रविहितेष्वित्यर्थः। उत्तरपदपरकत्वाभावात् स्त्रियाःपुंवदित्यप्राप्तौ वचनमिदम्। ननु तिल्थ्यन्शसां कृत्वसुचः परत्रैव पाठात् तसिलादिष्वनन्तर्भावात्तेषु परेषु वृकतिः अजथ्या बहुशः इत्यत्र पुंवत्त्वन्न स्यादित्यव्याप्तिः। 'ईषदसमाप्तौ कल्पब्देश्यदेशीयरः' इति देश्यस्य 'षष्ठ्या रूप्य च' इति रूप्यस्य च तसिलादिष्वन्तर्भावात् तयोः परतः पट्वीदेश्येत्यत्र शुभ्रारूप्येत्यत्र च पुंवत्त्वं स्यादिति अतिव्याप्तिः इत्यत आह। **परिगणनमिति** ॥ **अव्याप्त्यतिव्याप्तीति** ॥ इष्टस्थले अप्रवृत्तिरव्याप्तिः। अनिष्टस्थले प्रवृत्तिरतिव्याप्तिः। परिगणनप्रकारमाह। **त्रतसावित्यादिना** ॥ **बह्वीषु, बहुत्रेति** ॥ बह्वीष्वित्यर्थे बह्वीशब्दात् 'सप्तम्यास्त्रल्' इति त्रलि पुंवत्त्वे ङीषो निवृत्तौ बहुत्रेति रूपमित्यर्थः। **बहुत इति** ॥ 'पञ्चम्यास्तसिल्' इति बह्वीशब्दात् तसिल्, पुंवत्त्वात् ङीषो निवृत्तिरिति भावः। **दर्शनीयतरेति** ॥ अनयोरियमतिशयेन दर्शनीयेत्यर्थे दर्शनीयाशब्दात् 'द्विवचनविभज्योपपदे तरप्' इति तरप्। पुंवत्त्वे टापो निवृत्तिरिति भावः। **दर्शनीयतमेति** ॥ आसामियमतिशयेन दर्शनीयेत्यर्थे दर्शनीयशब्दात् 'अतिशायने तमबिष्ठनौ' इति तमप्। पुंवत्त्वे टापो निवृत्तिरिति भावः। ननु पट्वीशब्दात्तरपि तमपि च 'पट्वीतरा, पट्वीतमा' इत्यत्रापि

'घरूप-' (सू ९८५) इति वक्ष्यमाणो ह्रस्वः परत्वात्पुंवद्भावं बाधते। पट्वि-तरा। पट्वितमा। पटुचरी। पटुजातीया। दर्शनीयकल्पा। दर्शनीयदेशीया। दर्शनीयरूपा। दर्शनीयपाशा। बहुथा। प्रशस्ता वृकी वृकतिः। अजाभ्यो हिता अजथ्या। 'शसि बह्वल्पार्थस्य पुंवद्भावो वक्तव्यः' (वा ३९२६)। बह्वीभ्यो देहि बहुशः। अल्पाभ्यो देहि अल्पशः। 'त्वतलोर्गुणवचनस्य' (वा ३९२७)। शुक्लाया भावः शुक्लत्वम्। 'गुणवचनस्य' किम्। कर्त्र्या भावः कर्त्रीत्वम्। 'शरदः कृतार्थता' इत्यादौ तु सामान्ये नपुंसकम्। 'भस्याढे

पुंवत्त्वे ङीषो निवृत्तौ पटुतरा पटुतमेति स्यादित्यत आह। **घरूपेति** ॥ तथाच ह्रस्वेन पुंवत्त्वे बाधिते सति ङीषो निवृत्त्यभावे तस्य ह्रस्वे सति पट्वितरा पट्वितमेति रूपमित्यर्थः। **पटुचरीति** ॥ पट्वीशब्दात् 'भूतपूर्वे चरट्' इति पुंवत्त्वे ङीषो निवृत्तिरिति भावः। पूर्वं पट्वी-त्यर्थः। **पटुजातीयेति** ॥ पट्वीशब्दात् 'प्रकारवचने जातीयर्' इति पुंवत्त्वे ङीषो निवृत्ति-रिति भावः। पटुसदृशीत्यर्थः। **दर्शनीयकल्पेति** ॥ 'ईषदसमाप्तौ' इति दर्शनीयाशब्दात् कल्पप्। पुंवत्त्वे टापो निवृत्तिरिति भावः। प्रायेण दर्शनीयेत्यर्थः॥ **दर्शनीयदेशीयेति** ॥ 'ईषदसमाप्तौ' इति दर्शनीयाशब्दात् देशीयर्। पुंवत्त्वे टापो निवृत्तिरिति भावः। प्रायेण दर्श-नीयेत्यर्थः। **दर्शनीयरूपेति** ॥ दर्शनीयाशब्दात् 'प्रशंसायां रूपप्' पुंवत्त्वे, टापो निवृत्ति-रिति भावः। प्रशस्तत्वेन द्रष्टुं योग्येत्यर्थः। **दर्शनीयपाशेति** ॥ दर्शनीयाशब्दात् याप्ये पाशप्। पुंवत्त्वे टापो निवृत्तिरिति भावः। कुत्सितत्वेन द्रष्टुं योग्येत्यर्थः। **बहुथेति** ॥ बह्वीशब्दात् प्रकारवचने थाल्। पुंवत्त्वे ङीपो निवृत्तिरिति भावः। बहुप्रकारेत्यर्थः। **वृक-तिरिति** ॥ प्रशंसायामित्यनुवृत्तौ 'वृकज्येष्ठाभ्यां तिल्तातिलौ च छन्दसि' इति वृकीशब्दात् जातिलक्षणङीषन्तात् तिल्। पुंवत्त्वे ङीषो निवृत्तिरिति भावः। **अजथ्येति** ॥ 'तस्मै हितम्' इत्यधिकारे 'अजाविभ्यां थ्यन्' इति अजाशब्दात् थ्यन्। पुंवत्त्वे टापो निवृत्तिरिति भावः। 'वृकतिरजथ्या' इत्यत्र 'जातेश्च' इति पुंवत्त्वनिषेधो न। परिगणनसामर्थ्यात्। **शसीति** ॥ शसि परे बह्वर्थकस्य अल्पार्थकस्य पुंवत्त्वं वक्तव्यमित्यर्थः। त्रतसावित्यादि-परिगणितेष्वनन्तर्भावाद्वचनमिदम्। **बह्वीभ्य इति** ॥ बह्वीभ्यो देहीत्यर्थे 'बह्वल्पार्था-च्छस् कारकादन्यतरस्याम्' इति बह्वीशब्दात् शस्। पुंवत्त्वे ङीषो निवृत्तिरिति भावः। सम्प्रदानकारकस्फोरणाय देहीति शब्दः। **अल्पश इति** ॥ अल्पाभ्यो देहीत्यर्थः। पुंवत्त्वे टापो निवृत्तिरिति भावः। **त्वतलोरिति** ॥ त्वप्रत्यये तल्प्रत्यये च परे गुणोपसर्जनद्रव्यवा-चिनः पुंवत्त्वं वक्तव्यमित्यर्थः। **कर्त्रीत्वमिति** ॥ कर्त्रीशब्दस्य क्रियानिमित्तत्वात्न गुणवचन-त्वमिति भावः। 'आकडारात्' इति सूत्रभाष्ये समासकृदन्ततद्धितान्ताव्ययसर्वनामजाति-सङ्ख्यासंज्ञाशब्दभिन्नमर्थवच्छब्दरूपं गुणवचनसंज्ञकं भवतीति स्थितम्। प्रकृते च गुणवचन-शब्देन एतदेव विवक्षितम्। 'वोतो गुणवचनात्' इति सूत्रभाष्यस्थं "सत्त्वे निविशतेऽपैति" इत्यादिगुणलक्षणन्तु नात्र प्रवर्तते। अत एव 'एकतद्धिते च' इति सूत्रभाष्ये एकस्याः

तद्धिते' (वा ३९२८)। हस्तिनीनां समूहो हास्तिकम्। 'अढे' किम्। रौहिणेयः। 'स्त्रीभ्यो ढक्' (सू ११२३) इति ढोऽत्र गृह्यते। 'अग्नेर्ढक्' (सू १२३६)। इति ढकि तु पुंवदेव। अग्नायी देवता अस्य स्थालीपाकस्य आग्नेयः। सपत्नीशब्दस्त्रिधा। शत्रुपर्यायात्सपत्नशब्दाच्छार्ङ्गरवादित्वान्ङीन्येकः। समानः पतिर्यस्या इति विग्रहे विवाहनिबन्धनं पतिशब्दमाश्रित्य नित्यस्त्रीलिङ्गो द्वितीयः।

भावः एकत्वमित्यत्र एकशब्दस्य गुणवचनत्वाभावात् 'त्वतलोर्गुणवचनस्य' इत्यप्राप्तं पुंवत्त्वमत्र विधीयते इत्युक्तं सङ्गच्छते। सखीत्वमित्यादि तु असाध्वेवेति शब्देन्दुशेखरे विस्तरः। ननु कृतः अर्थः कृत्यं यया सा कृतार्था, तस्याः भावः कृतार्थतेत्यत्र कथं पुंवत्त्वम्। कृतार्थशब्दस्य समासत्वेन उक्तगुणवचनत्वाभावादित्यत आह। **शरदः इति** ॥ दृढभक्तिरित्यत्रानुपदोक्तरीत्या कृतः अर्थः येन तत् कृतार्थमिति सामान्याभिप्रायं कृतार्थशब्दं प्रथमतो व्युत्पाद्य तस्मादविवक्षितलिङ्गात् तल्प्रत्ययो व्युत्पाद्य इति भावः। **भस्याढे इति** ॥ ढभिन्ने ताद्धिते परे स्त्रियाः पुंवत्त्वं वक्तव्यमित्यर्थः। परिगणितेष्वनन्तर्भावाद्वचनम्। **हास्तिकमिति** ॥ 'तस्य समूहः' इत्यधिकारे 'अचित्तहस्तिधेनोः' इति ठक्। ठस्येकः पुंवत्त्वे सति नान्तलक्षणङीपो निवृत्तिः। 'नस्तद्धिते' इति टिलोप इति भावः। नच पुंवत्त्वाभावेऽपि 'यस्येति च' इति ईकारलोपे टिलोपे च हास्तिकमिति सिद्धमिति वाच्यम्। लोपस्याभीयत्वेनासिद्धतया स्थानिवत्त्वेन च ताद्धितपरकत्वाभावेन टिलोपानापत्तेः। 'ठक्छसोश्च' इति पुंवत्त्वादेव सिद्धिस्त्वनाशङ्क्या। 'भवतष्ठक्छसौ' इति ठक एव तत्र ग्रहणात्। **रौहिणेय इति** ॥ 'वर्णादनुदात्तात्' इति रोहितशब्दात् ङीप्। रोहिण्याः अपत्यमित्यर्थे 'स्त्रीभ्यो ढक्' एयादेशः, नकारश्च। 'भस्य' इति पुंवत्त्वे ङीप्नकारयोः निवृत्तिस्स्यादिति भावः। **गृह्यते इति** ॥ व्याख्यानादिति भावः। **अग्नायीति** ॥ अग्नेः स्त्री अग्नायी। 'वृषाकप्यग्नि' इति ङीप्। अग्नेरिकारस्य ऐकारादेशः। अग्नायी देवता अस्येत्यर्थे 'अग्नेर्ढक्' इति ढक्। प्रातिपदिकग्रहणे लिङ्गविशिष्टस्यापि ग्रहणात् ततो ढस्य एयादेशः। पुंवत्त्वे सति ङीबैत्त्वनिवृत्तौ अग्नि एय इति स्थिते 'यस्येति च' इति इकारलोपे आदिवृद्धौ आग्नेय इति रूपम्। पुंवत्त्वनिषेधे तु आग्नायेय इति स्यादिति भावः। वस्तुतस्तु अग्नित्वं पुंसि प्रवृत्तिनिमित्तं, स्त्रियान्तु अग्निसम्बन्ध इति प्रवृत्तिनिमित्तभेदादेवात्र न पुंवत्त्वमिति बोध्यम्। **सपत्नीशब्दस्त्रिधेति** ॥ व्युत्पादनभेदादिति शेषः। **शत्रुपर्यायादिति** ॥ "रिपौ वैरिसपत्नारिद्विषद्द्वेषणदुर्हृदः" इति कोशादिति भावः। अयं भाषितपुंस्कः। **विवाहनिबन्धनमिति** ॥ विवाहजनितसंस्कारविशेषनिमित्तकमित्यर्थः। "पतित्वं सप्तमे पदे" इत्यादिस्मरणादिति भावः। आश्रित्येत्यनन्तरं प्रवृत्त इति शेषः। समानः पतिः यस्या इति बहुव्रीहिः। 'नित्यं सपत्न्यादिषु' इति निपातनात् सभावः, ङीप्, नत्वञ्च। **नित्यस्त्रीलिङ्ग इति** ॥ अन्यपदार्थस्य स्त्रीत्वे सत्येव विवाहनिबन्धनपतिशब्दस्य सभावादिविधानादिति भावः।

स्वामिपर्यायपतिशब्देन भाषितपुंस्कस्तृतीयः । आद्ययोः शिवाद्यण् । सपत्न्या अपत्यं सापत्नः । तृतीयात्तु लिङ्गविशिष्टपरिभाषया पत्युत्तरपदलक्षणो ण्य एव, न त्वण् । शिवादौ रूढयोरेव ग्रहणात् सापत्यः । 'ठक्छसोश्च' (वा ३९२९) । भवत्याश्छात्राः भावत्काः, भवदीयाः । एतद्वार्तिकम् 'एकतद्धिते च' (सू

"पतिर्नाम धवः" इति कोशादिति भावः । **आद्ययोरिति** ॥ शत्रुपर्यायं विवाहनिबन्धनञ्च पतिशब्दमाश्रित्य प्रवृत्तयोस्सपत्नीशब्दयोरित्यर्थः । **सापत्न इति** ॥ सपत्न्याः अपत्यमित्यर्थे 'तस्यापत्यम्' इत्यणं बाधित्वा 'स्त्रीभ्यो ढक्' इति ढकि प्राप्ते 'शिवादिभ्योऽण्' इत्यणि आद्यस्य सपत्नीशब्दस्य भाषितपुंस्कतया पुंवत्त्वे ङीपो निवृत्तौ सापत्न इति रूपम् । ननु नकारस्यापि निवृत्तिः । शत्रुपर्यायसपत्नशब्दस्य अव्युत्पन्नप्रातिपदिकतया तत्र नकारस्य स्त्रीत्वनिमित्तकत्वाभावात्, द्वितीयस्य तु सपत्नीशब्दस्य ङीन्नत्वाभ्याम् उत्पन्नस्य शिवाद्यणि कृते भाषितपुंस्कत्वाभावात् न पुंवत्त्वम्, किन्तु ङीपो 'यस्येति च' इति लोपे सापत्न इति रूपम् । सति तु पुंवत्त्वे ङीन्नकारयोः निवृत्तौ सापत इति स्यात् । **तृतीयात्त्विति** ॥ स्वामिपर्यायं पतिशब्दमाश्रित्य प्रवृत्तात् सपत्नीशब्दात् पत्युत्तरपदलक्षणो ण्य एवेत्यन्वयः । सपत्न्याः अपत्यमित्यर्थे 'तस्यापत्यम्' इत्यणं बाधित्वा 'दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्ण्यः' इति ण्य एवेत्यन्वयः । ननु सपत्नीशब्दो न पत्युत्तरपद इत्यत आह । **लिङ्गविशिष्टपरिभाषयेति** ॥ एवशब्दस्य व्यावर्त्यमाह । **न त्वणिति** ॥ ननु ण्यप्रत्ययस्यापि शिवाद्यण् अपवाद इत्यत आह । **शिवादौ रूढयोरेवेति** ॥ शत्रुपर्यायं पतिशब्दमाश्रित्य प्रवृत्तः सपत्नशब्दः शत्रौ केवलरूढः । विवाहनिबन्धनं पतिशब्दमाश्रित्य प्रवृत्तस्तु विवाहकर्तरि योगरूढः । पाति रक्षतीति योगस्यापि सत्त्वात् । स्वामिपर्यायन्तु पतिशब्दमाश्रित्य प्रवृत्तः केवलयौगिकः । शिवादौ रूढयोरेव ग्रहणम्, ननु केवलयौगिकस्य । योगाद्रूढेर्बलवत्त्वादिति भावः । ततः किमित्यत आह । **सापत्य इति** ॥ स्वामिपर्यायपतिशब्दघटितसपत्नीशब्दस्य भाषितपुंस्कत्वात् पुंवत्त्वे सति ङीन्नत्वयोर्निवृत्तौ 'यस्येति च' इतीकारलोपः । सापत्य इति रूपमित्यर्थः । **ठक्छसोश्चेति** ॥ वार्तिकमेतत् । एतयोः परतः पुंवत्त्वं वक्तव्यमिति शेषः । अभत्वादप्राप्तौ वचनम् । **भावत्काः, भवदीयाः इति** ॥ 'तस्येदम्' इत्यधिकारे 'भवतष्ठक्छसौ' इति भवतीशब्दात् ठक्छसौ । लिङ्गविशिष्टस्यापि ग्रहणात् तत्र ठकि इकादेशात्प्राक् ठावस्थायामेव पुंवत्त्वे इकादेशं बाधित्वा 'इसुसुक्तान्तात् कः' इति कादेशः । नच इकादेशे सति भत्वात् 'भस्याढे तद्धिते' इति पुंवत्त्वे कृते इकस्य स्थानिवत्त्वेन ठत्वात् 'इसुसुक्तान्तात्' इति कादेशे भावत्क इति रूपसिद्धौ किं ठग्ग्रहणेनेति वाच्यम् । इकादेशे कृते हि मथितं पण्यमस्य माथितिकः इत्यत्रेव अन्विधितया स्थानिवत्त्वाभावेन सन्निपातपरिभाषया इकादेशानापत्तेः । अतष्ठग्ग्रहणम् । भवतीशब्दाच्छसि तु 'सिति च' इति पदत्वेन भत्वस्य बाधात् 'भस्याढे' इत्यप्राप्ते पुंवत्त्वे अनेन पुंवत्त्वम् । **एतदिति** ॥ 'ठक्छसोश्च' इति वार्तिकमित्यर्थः । **एकतद्धिते चेति** ॥ एकशब्दस्य तद्धिते उत्तरपदे च परे

१०००) इति सूत्रञ्च न कर्तव्यम् । 'सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पुंवद्भावः' इति भाष्यकारेष्टया गतार्थत्वात् । सर्वमयः । सर्वकाम्यति । सर्विका भार्या यस्य सर्वकभार्यः । सर्वकप्रियः इत्यादि । पूर्वस्यैवेदम् । 'भस्त्रैषाजाज्ञाद्वा–' (सू ४६६) इति लिङ्गात् । तेनाकच्येकशेषवृत्तौ च न । सर्विका । सर्वाः । 'कुक्कुट्यादीनामण्डादिषु' (वा ३९३४) । कुक्कुट्या अण्डं कुक्कुटाण्डम् । मृग्याः पदं मृगपदम् । मृगक्षीरम् । काकशावः ।

ह्रस्वस्यादिति तदर्थः । एकस्याः भावः एकत्वं, एकता, एकस्याश्शाटी एकशाटी । **वृत्तिमात्रे इति** ॥ कृत्तद्धितादयो वृत्तयः । मात्रशब्दः कार्त्स्न्ये । 'स्त्रियाः पुंवत्' इत्यादिसूत्रगतनिमित्ताभावेऽपि भवति । **भाष्यकारेष्ट्येति** ॥ भाष्यकारवचनेनेति यावत् । इदञ्च 'दक्षिणोत्तराभ्याम्' इति सूत्रे भाष्ये स्पष्टम् । **गतार्थत्वादिति** ॥ निवृत्तप्रयोजनकत्वात् इति भावः । एतत्प्रयोजनस्य 'सर्वनाम्नः' इति वचनेनैव सिद्धत्वादिति यावत् । 'सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे' इत्यस्य तद्धितवृत्तौ उदाहरति । **सर्वमय इति** ॥ सर्वस्यागत इत्यर्थः । 'तत आगतः' इत्यधिकारे 'मयट् च' इति मयट्, 'सर्वनाम्नः' इति पुंवत्त्वम् । चिन्मयमित्यादिवदत्यन्तस्वार्थिको वा मयट् । अथ सनाद्यन्तधातुवृत्तावुदाहरति । **सर्वकाम्यतीति** ॥ सर्वामात्मन इच्छतीत्यर्थे 'काम्यच्' इति सर्वाशब्दात् काम्यच् । 'सर्वनाम्नः' इति पुंवत्त्वम् । 'सनाद्यन्ताः' इति धातुत्वाल्लडादि । मयट्काम्यचोस्तसावित्यादिपरिगणितेष्वनन्तर्भावात्तेनात्र पुंवत्त्वन्न सिध्यतीति भावः । तद्धितवृत्तौ उदाहरणान्तरमाह । **सर्वकभार्य इति** ॥ समासवृत्तिरेवैषा । **सर्वकप्रिय इति** ॥ सर्वा प्रिया यस्येति विग्रहः । समासवृत्तिरियम् । प्रियादिपर्युदासो रूपवतीत्यादौ उपयुज्यत इति भावः । वस्तुतस्तु एकशब्दे अकच्प्रत्यये 'प्रत्ययस्थात्' इति इत्त्वे एकिका, तस्याः भावः एकिकत्वम् । अत्र पुंवत्त्वे टाप इत्त्वस्य च निवृत्तौ एककत्वमिति स्यात् । इकारो न श्रूयेत । इत्त्वनिमित्तस्य टापो निवृत्तत्वात् । पाचिकाशब्दात् जातीयरि पाचकजातीयेतिवत् ह्रस्वे सति स्थानिवत्त्वेन टापस्सत्त्वात् प्राप्तजीविकवदित्त्वश्रवणमिति फलभेदसत्त्वात् 'एकतद्धिते च' इति न गतार्थमित्याहुः । ननु तदितरा तदन्येत्यादावुत्तरपदस्य सर्वनामत्वात् पुंवत्त्वं स्यादित्यत आह । **पूर्वस्यैवेदमिति** ॥ वृत्तिप्रविष्टानेकभागानाम्मध्ये किञ्चिदपेक्षया पूर्वस्यैवेदं सर्वनाम्नः पुंवत्त्वविधानमित्यर्थः । **भस्त्रैषाजाज्ञाद्वेति लिङ्गादिति** ॥ 'भस्त्रैषा' इति सूत्रेण एषा द्वा इत्येतयोस्साकच्कयोरपि कात्पूर्वस्य इत्त्वविधानम्, अन्यथा निर्विषयं स्यात् । तद्धितवृत्तौ तयोः सर्वनामतया पुंवत्त्वनियमादिति भावः । अकचि तद्धितवृत्तौ उदाहरति । **सर्विकेति** ॥ सर्वाशब्दात् साकच्कादापि 'प्रत्ययस्थात्' इति इत्त्वे पुंवत्त्वे टाबित्त्वयोः निवृत्तिस्स्यादिति भावः । एकशेषवृत्तावुदाहरति । **सर्वा इति** ॥ टाबन्तस्य प्रथमाबहुवचनमिदम् । पुंवत्त्वे टापो निवृत्तिस्स्यादिति भावः । 'कुक्कुट्यादीनामण्डादिषु' इति पुंवत्त्वं वक्तव्यमिति शेषः । असमानाधिकरणार्थमिति सूचयन् षष्ठीसमासमुदाहरति । **कुक्कुट्या**

---

१. अत्राष्टाध्याय्याम् अन्यवार्तिकानामिवात्र प्रकरणे पाठाभावादिति भावः ।

८३७। क्यङ्मानिनोश्च। (६-३-३६)

एतयोः परतः पुंवत्। एनीवाचरति एतायते। श्येनीवाचरति श्येतायते। स्वभिन्नां काञ्चिद्दर्शनीयां मन्यते दर्शनीयमानिनी। दर्शनीयां स्त्रियं मन्यते दर्शनीयमानी चैत्रः।

८३८। न कोपधायाः। (६-३-३७)

कोपधायाः स्त्रियाः न पुंवत्। पाचिकाभार्यः। रसिकाभार्यः। मद्रिकायते। मद्रिकामानिनी। 'कोपधप्रतिषेधे तद्धितवुग्रहणम्' (वा ३९३१)। नेह। पाका भार्या यस्य स पाकभार्यः।

अण्डं कुक्कुटाण्डमिति ॥ पुंवत्त्वेन जातिलक्षणङीषो निवृत्तिरिति भावः। एवमग्रेऽपि। **मृगक्षीरमिति** ॥ मृग्याः क्षीरमिति विग्रहः। **काकशाव इति** ॥ काकायाश्शाव इति विग्रहः। "पोतः पाकोऽर्भको डिम्भः पृथुकश्शावकश्शिशुः" इत्यमरः। **क्यङ्मानिनोश्च** ॥ **एतयोरिति** ॥ क्यङि मानिनि उत्तरपदे च परत इत्यर्थः। **एनीवेति** ॥ एता चित्रवर्णा। 'चित्रकिर्मीरकल्माषशबलैताश्च कर्बुरे' इत्यमरः। एतशब्दः श्वेतपर्याय इति याज्ञिकाः। "वर्णादनुदात्तात्" इति ङीप् नकारश्च। 'उपमानादाचारे' इत्यनुवर्तमाने 'कर्तुः क्यङ् सलोपश्च' इति एनीशब्दात् क्यङि पुंवत्त्वे ङीन्नत्वयोर्निवृत्तौ, 'अकृत्सार्वधातुकयोः' इति दीर्घे एतायते इति रूपमिति भावः। **श्येनीवेति** ॥ श्येतशब्दः श्वेतपर्यायः। "शुक्लशुभ्रशुचिश्वेतविशदश्येतपाण्डुराः" इति अमरः। क्यङादि पूर्ववत्। ननु 'स्त्रियाः पुंवत्' इत्येव मानिन्नित्युत्तरपदे परतः पुंवत्त्वसिद्धेः मानिन्ग्रहणं किमर्थमित्याशङ्क्य मानिन्ग्रहणमसमानाधिकरणार्थं अस्त्रीलिङ्गार्थञ्चेत्यभिप्रेत्य असमानाधिकरणे परे तावदुदाहरति। **स्वभिन्नामिति** ॥ **दर्शनीयमानिनीति** ॥ दर्शनीयामिति द्वितीयान्ते उपपदे सुप्यजातौ णिनिरित्यनुवृत्तौ मन इति णिनिप्रत्ययः, उपपदसमासः, सुब्लुक्, असमानाधिकरणेऽपि मानिन्शब्दे उत्तरपदे परे अनेन पुंवत्त्वे टापो निवृत्तौ 'ऋन्नेभ्यः' इति ङीपि दर्शनीयमानिनीति रूपम्। यात्वात्मानमेव दर्शनीयाम्मन्यते तस्या दर्शनीयायाः 'स्त्रियाः पुंवत्' इत्येव पुंवत्त्वं सिद्धमिति ध्वनयितुं स्वभिन्नामित्युक्तम्। एकस्या एव दर्शनीयायाः मनधात्वर्थं प्रति कर्मत्वकर्तृत्वसम्भवेऽपि वास्तवाभेदेन मानिनीशब्दसामानाधिकरण्यसत्त्वादिति भावः। अथ स्त्रीलिङ्गे उत्तरपदे उदाहरति। **दर्शनीयामिति** ॥ स्त्रियमित्यनन्तरमात्मानमिति शेषः। आत्मानं यः दर्शनीयां स्त्रियम्मन्यते सः दर्शनीयमानी चैत्रः इत्यन्वयः। अत्र उत्तरपदवाच्यस्य मानिनः वस्तुतो दर्शनीयस्त्रीभेदेऽपि आरोपिततदभेदमादाय सामानाधिकरण्यं यद्यप्यस्ति, तथापि मानिन्शब्दस्य उत्तरपदस्य पुंलिङ्गत्वात् तस्मिन् परे पुंवत्त्वन्न प्राप्तमित्यनेन तद्विधिरिति भावः। **न कोपधायाः** ॥ **पाचिकाभार्य इति** ॥ पाचिका भार्या यस्येति विग्रहः। पचो ण्वुल्। अकादेशटाबित्त्वानि, पुंवत्त्वनिषेधश्च। पुंवत्त्वे टाबित्त्वयोर्निवृत्तिस्स्यात्।

८३९ । संज्ञापूरण्योश्च । (६-३-३८)

अनयोर्न पुंवत् । दत्ताभार्यः । दत्तामानिनी । दानक्रियानिमित्तः स्त्रियां पुंसि च संज्ञाभूतोऽयमिति भाषितपुंस्कत्वमस्ति । पञ्चमीभार्यः । पञ्चमीपाशा ।

८४० । वृद्धिनिमित्तस्य च तद्धितस्यारक्तविकारे । (६-३-३९)

वृद्धिशब्देन विहिता या वृद्धिस्तद्धेतुर्यस्तद्धितोऽरक्तविकारार्थस्तदन्ता स्त्री न पुंवत् । स्रौघ्नीभार्यः । माधुरीयते । माधुरीमानिनी । 'वृद्धिनिमित्तस्य'

रसिकेति ॥ रसोऽस्या अस्तीति रसिका, 'अत इनिठनौ' इति ठन् । ठस्येकः, टाप्, पुंवत्त्वनिषेधः । पुंवत्त्वे तु टापो निवृत्तिस्स्यात् । **मद्रिकायते इति** ॥ मद्राख्ये देशविशेषे भवा मद्रिका 'मद्रवृज्योः कन्' टाप्, इत्त्वम् । मद्रिकेवाचरतीत्यर्थः । 'क्यङ्मानिनोश्च' इति पुंवत्त्वं प्राप्तमिह निषिध्यते । **मद्रिकामानिनीति** ॥ मद्रिकाम्मन्यत इत्यर्थे 'मनश्च' इति णिनिः । उपपदसमासः । इहापि 'क्यङ्मानिनोः' इति पुंवत्त्वं प्राप्तन्निषिध्यते । उभयत्रापि पुंवत्त्वे टाबित्वयोर्निवृत्तिस्स्यात् । **तद्धितवुग्रहणमिति** ॥ 'न ताद्धितवुकोपधायाः' इति सूत्रे पठनीयमिति यावत् । ताद्धितसम्बन्धी वुसम्बन्धी च यः ककारः तदुपधायास्स्त्रियाः न पुंवत्त्वमिति फलति । मद्रिकायते इति तद्धितकोपधोदाहरणम् । पाचिकाभार्य इति तु वुसम्बन्धिकोपधोदाहरणम् । ताद्धितवुग्रहणस्य प्रयोजनमाह । **नेहेति** ॥ **पाकेति** ॥ 'अर्भकपृथुकपाका वयसि' इत्युणादिषु कप्रत्ययान्तो निपातितः । अयं ताद्धितस्य वुको वा न ककार इति नात्र पुंवत्त्वनिषेध इति भावः । ननु दत्ताशब्दस्य संज्ञात्वेन एकद्रव्यनिवेशितया भाषितपुंस्कत्वाभावात् 'स्त्रियाः पुंवत्' इत्यस्य प्रसक्तेरेवाभावात् किन्तन्निषेधेनेत्यत आह । **दानक्रियानिमित्त इति** ॥ दत्तशब्दोऽयं डित्थादिशब्दवन्न, किन्तु दानक्रियां पुरस्कृत्यैव स्त्रियां पुंसि च संज्ञाभूतः प्रवृत्तः, अतस्तस्य भाषितपुंस्कत्वात् पुंवत्त्वे प्राप्ते निषेधोऽयमित्यर्थः । पूरण्याः पुंवत्त्वनिषेधमुदाहरति । **पञ्चमीभार्य इति** ॥ पञ्चमी भार्या यस्येति विग्रहः । अतः 'स्त्रियाः पुंवत्' इति प्राप्तं निषिध्यते । **पञ्चमीपाशेति** ॥ निन्दिता पञ्चमीत्यर्थः । याप्ये पाशप् । अत्र 'तसिलादिषु' इति प्राप्तं पुंवत्त्वनिषिध्यते । **वृद्धिनिमित्तस्य च** ॥ वृद्धेर्निमित्तं हेतुरिति विग्रहः । रक्तश्च विकारश्चेति समाहारद्वन्द्वः । ततो नञ्तत्पुरुषः । रक्तविकारभिन्नेऽर्थे विद्यमानस्येत्यर्थः । वृद्धिशब्देन विहितैव वृद्धिरिह विवक्षिता । व्याख्यानात् । तदाह । **वृद्धिशब्देनेत्यादिना** ॥ **तदन्तेति** ॥ प्रत्ययग्रहणपरिभाषालभ्यम् । **स्रौघ्नीति** ॥ स्रुघ्नो देश इत्यर्थः । तत्र भव इत्यण् । 'यस्येति च' इति अकारलोपः । णित्त्वादादिवृद्धिः, 'टिड्ढाणञ्' इति ङीप् । स्रौघ्नी भार्या यस्येति विग्रहः । 'स्त्रियाः पुंवत्' इति प्राप्तमिह निषिध्यते । **माधुरीयते, माधुरीमानिनीति** ॥ मधुरायां भवा माधुरी, तत्र भवः इत्यण्, 'यस्येति च' इत्याकारलोपः, आदिवृद्धिः, 'टिड्ढ' इति ङीप् । माधुरीवाचरतीत्यर्थे 'कर्तुः क्यङ्' इति क्यङ् । 'सनाद्यन्ताः' इति धातुत्वाल्लडादि, माधुरीयते इति । माधुरीं

किम्। मध्यमभार्यः। 'तद्धितस्य' किम्। काण्डलावभार्यः। 'वृद्धि' शब्देन किम्। तावद्भार्यः। रक्ते तु, काषायी कन्था यस्य स काषायकन्थः। विकारे तु, हैमी मुद्रिका यस्येति हैममुद्रिकः। वृद्धिशब्देन वृद्धिं प्रति फलोपधानाभावादिह पुंवत्। वैयाकरणभार्यः। सौवश्वभार्यः।

मन्यते माधुरीमानिनी, 'मनः' इति णिनिः, उपधावृद्धिः। उपपदसमासः, सुब्लुक्, नान्तत्वात् ङीप्। इहोभयत्रापि 'क्यङ्मानिनोश्च' इति प्राप्तं पुंवत्त्वं निषिध्यते। **मध्यमभार्य इति॥** मध्ये भवा मध्यमा, 'मध्यान्मः' इति मः। मध्यमा भार्या यस्येति विग्रहः। 'स्त्रियाः पुंवत्' इति पुंवत्त्वम्। अत्र मप्रत्ययस्य तद्धितस्य वृद्धिनिमित्तत्वाभावात्पुंवत्त्वनिषेधः। **काण्डलावभार्य इति॥** काण्डं लुनातीति काण्डलावी, 'कर्मण्यण्' इत्यण्प्रत्ययः, कृत्, 'अचो ञ्णिति' इति वृद्धिः, आवादेशः, उपपदसमासः, 'टिड्ढाणञ्' इति ङीप्, काण्डलावी भार्या यस्येति विग्रहः, पुंवत्त्वात् ङीपो निवृत्तिः। अत्राणः कृत्त्वात्तद्धितत्वाभावात् न पुंवत्त्वनिषेधः। **तावद्भार्य इति॥** तत् परिमाणस्यास्तावती, 'यत्तदेतेभ्यः परिमाणे वतुप्' इति तच्छब्दाद्वतुप् तद्धितः, 'आ सर्वनाम्नः' इत्याकारः, उगित्त्वात् ङीप्, तावती भार्या यस्येति विग्रहः। पुंवत्त्वात् ङीपो निवृत्तिः, 'आ सर्वनाम्नः' इत्याकारात्मिकां वृद्धिं प्रति वतुपो निमित्तत्वेऽपि आकारस्य वृद्धिशब्देन विधानाभावात्तन्निमित्तवतुबन्तस्य न पुंवत्त्वनिषेधः। **रक्ते त्विति॥** रक्तेऽर्थे विद्यमानस्य तद्धितस्य न पुंवत्त्वामित्यर्थः। **काषायीति॥** कषायो गिरिजो धातुविशेषः, तेन रक्ता काषायी 'तेन रक्तं रागात्' इत्यणि 'यस्येति च' इति लोपः। आदिवृद्धिः, 'टिड्ढाणञ्' इति ङीप्। **काषायकन्थ इति॥** पुंवत्त्वे ङीपो निवृत्तिः, अत्राणः तद्धितस्य रक्तार्थकत्वात् न पुंवत्त्वनिषेधः। **विकारे त्विति॥** विकारार्थे विद्यमानस्य तद्धितस्य न पुंवत्त्वमित्यर्थः। **हैमीति॥** हेम्नो विकारभूतेत्यर्थः। 'अनुदात्तादेश्च' इत्यञ्, टिलोपः, आदिवृद्धिः, 'टिड्ढ' इति ङीप्, हैमीति रूपम्। हैमी मुद्रिका यस्येति विग्रहः। पुंवत्त्वे ङीपो निवृत्तिः। अत्राञस्तद्धितस्य विकारार्थकत्वान्न पुंवत्त्वनिषेधः। स्यादेतत्। व्याकरणमधीते वेत्ति वा स्त्री वैयाकरणी, 'तदधीते तद्वेद' इत्यण् तद्धितः। 'यस्येति च' इत्यकारलोपः। अणो णित्त्वात् तन्निमित्तकयकाराकारस्य पर्जन्यवल्लक्षणप्रवृत्त्या प्राप्तायाः वृद्धेः 'नय्वाभ्याम्' इति निषेधः। यकारात् प्रागैकारागमश्च 'टिड्ढाणञ्' इति ङीप्। वैयाकरणी भार्या यस्येति बहुव्रीहौ पुंवत्त्वे ङीपो निवृत्तौ वैयाकरणभार्य इति रूपम्। तथा स्वश्वस्यापत्यं स्त्री 'अत इञ्' इति इञोऽपवादः शिवाद्यण् 'यस्येति च' इति लोपः। प्रथमवकारात् परस्य अकारस्यादिवृद्धेर्नय्वाभ्यामिति निषेधः। प्रथमवकारात् प्रागौकारागमश्च, 'टिड्ढ' इति ङीप्। सौवश्वी भार्या यस्येति बहुव्रीहौ पुंवत्त्वे ङीपो निवृत्तौ सौवश्वभार्य इति रूपमिति स्थितिः। अत्रोभयत्रापि आदिवृद्धेः 'न य्वाभ्याम्' इति निषेधेऽपि अणः तद्धितस्य णित्त्वेन स्वरूपयोग्यवृद्धिनिमित्तत्वानपायात् पुंवत्त्वनिषेधो दुर्वार इत्यत आह। **वृद्धिं प्रति फलोपधानाभावादिह पुंवदिति॥** प्रतीत्यनन्तरं निमित्ततद्धितस्येति शेषः। अणः वृद्धिनिमित्तस्य यत् फलं वृद्धिस्तेन उपधानं तात्कालिक-

८४१ । स्वाङ्गाच्चेतः । (६-३-४०)

स्वाङ्गाद्यः ईकारस्तदन्ता स्त्री न पुंवत् । सुकेशीभार्यः । 'स्वाङ्गात्' किम् । पटुभार्यः । 'ईतः' किम् । अकेशभार्यः । 'अमानिनीति वक्तव्यम्' (वा ३९३२) । सुकेशमानिनी ।

८४२ । जातेश्च । (६-३-४१)

जातेः परो यः स्त्रीप्रत्ययस्तदन्तं न पुंवत् । शूद्राभार्यः । ब्राह्मणीभार्यः । सौत्रस्यैवायं निषेधः । तेन हस्तिनीनां समूहो हास्तिकमित्यत्र 'भस्याढे–' (वा ३९२८) इति तु भवत्येव ।

साहित्यं तदभावादित्यर्थः । 'वृद्धिस्ताद्धितस्य' इत्येतावत्युक्तेऽपि निमित्तसम्बन्धे वृद्धेरिति षष्ठीमाश्रित्य 'वृद्धिनिमित्ततद्धितस्य' इत्यर्थलाभे सति निमित्तग्रहणात् फलोपहितनिमित्तत्वं विवक्षितमिति विज्ञायत इति भावः । यद्यप्यैजागमसिद्धवृद्धिं प्रति अण्प्रत्ययः, फलोपहितमेव निमित्तम् । तथापि वृद्धिशब्देन विहितां वृद्धिं प्रति फलोपहितनिमित्तं न भवत्येवेति न दोषः । वृद्धिशब्देन विहितैव वृद्धिरिह गृह्यत इत्यत्रापि इदमेव निमित्तग्रहणं लिङ्गम् । अन्यथा ऐजागमादत्र फलोपहितनिमित्तत्वस्यापि सत्त्वात् तन्निमित्तग्रहणन्निष्फलं स्यात् । विस्तरस्तु शब्देन्दुशेखरे द्रष्टव्यः । **स्वाङ्गाच्चेतः** ॥ ईत इति च्छेदः । तदाह । **स्वाङ्गाद्य ईकारः इति** ॥ **सुकेशीभार्य इति** ॥ सु शोभनाः केशाः यस्याः सा सुकेशी 'स्वाङ्गाच्चोपसर्जनात्' इति ङीष् । 'स्त्रियाः पुंवत्' इति प्राप्तस्य निषेधः । **पटुभार्य इति** ॥ पट्वी भार्या यस्येति विग्रहः । पटुत्वस्य अस्वाङ्गत्वान्न पुवत्त्वनिषेधः । किन्तु पुंवत्त्वे 'वोतो गुणवचनात्' इति ङीषो निवृत्तिरिति भावः । **अकेशभार्य इति** ॥ अविद्यमानाः केशाः यस्यास्सा अकेशा 'नञोऽस्त्यर्थानाम्' इति बहुव्रीहिः, विद्यमानशब्दस्य लोपश्च । स्वाङ्गत्वेऽपि न ङीष् । 'सहनञ्विद्यमान' इति निषेधात् । अतष्टाबेव । अकेशा भार्या यस्येति विग्रहः । स्वाङ्गत्वेऽपि ईकाराभावान्नपुंवत्त्वनिषेधः । किन्तु पुंवत्त्वे टापो निवृत्तिरिति भावः । **अमानिनीति** ॥ स्वाङ्गाच्चेति निषेधः । मानिन्शब्दे परतः न भवतीति वक्तव्यमित्यर्थः । **सुकेश मानिनीति** ॥ सुकेशीं मन्यत इति अर्थे 'मनश्च' इति णिनिः, उपधावृद्धिः, उपपदसमासः । सुब्लुक्, पुंवत्त्वे ङीषो निवृत्तिरिति भावः । **जातेश्च** ॥ ईत इति अस्वरितत्वान्नानुवर्तत इत्यभिप्रेत्य आह । **जातेः परो यः स्त्रीप्रत्यय इति** ॥ **शूद्राभार्य इति** ॥ 'शूद्रा चामहत्पूर्वा' इति जातिलक्षणङीषोऽपवादष्टाप् । पुंवत्त्वनिषेधान्न टापो निवृत्तिः । **ब्राह्मणीभार्य इति** ॥ पुंवत्त्वनिषेधात् न शार्ङ्गरवादिङीनो निवृत्तिः । ननु हस्तिनीनां समूहो हास्तिकमित्यत्र 'अचित्तहस्ति' इति ठकि हस्तिनीशब्दस्य 'भस्याढे' इति कथं पुंवत्त्वं 'जातेश्च' इति निषेधात् इत्यत आह । **सौत्रस्यैवायन्निषेध इति** ॥ सूत्रविहितस्येत्यर्थः । 'भस्याढे'

८४३ । सङ्ख्ययाव्ययासन्नादूराधिकसङ्ख्याः सङ्ख्येये । (२-२-२५)

सङ्ख्येयार्थया सङ्ख्यया अव्ययादयः समस्यन्ते स बहुव्रीहिः । दशानां समीपे ये सन्ति ते उपदशाः । नव एकादश वेत्यर्थः । 'बहुव्रीहौ सङ्ख्येये–' (सू ८५१) इति वक्ष्यमाणो डच् ।

८४४ । ति विंशतेर्डिति । (६-४-१४२)

विंशतेर्भस्य तिशब्दस्य लोपः स्याड्डिति । आसन्नविंशाः । विंशतेरासन्ना

इति तु वार्तिकमिति भावः । एतच्च 'न कोपधायाः' इति सूत्रे भाष्ये स्पष्टम् । **सङ्ख्यया ॥** शेषग्रहणम् 'अनेकमन्यपदार्थे' इति च निवृत्तौ बहुव्रीहिरित्यनुवर्तते । 'सुप्सुपा' इति च । सङ्ख्येये इत्येतत्सङ्ख्ययेत्यत्रान्वेति । सङ्ख्यया परिच्छेद्यं सङ्ख्येयम्, तदर्थे विद्यमानया सङ्ख्ययेति लभ्यते । सङ्ख्याशब्दश्चायं नतु स्वरूपपरः, किन्तु एकादिशतान्तशब्दपरः । तदाह । **सङ्ख्येयार्थया सङ्ख्ययेति ॥** एकादिशब्देन सुबन्तेनेत्यर्थः । **अव्ययादय इति ॥** अव्यय आसन्न अदूर अधिक सङ्ख्या एते सुबन्ता इत्यर्थः । अत्रापि सङ्ख्याशब्दो न स्वरूपपरः, किन्तु एकादिशब्दपर एव । अत्र इदमवधेयम् । विंशतेः प्रागेकादिशब्दाः सङ्ख्येयेषु वर्तन्ते । दशादयो नित्यबहुवचनान्ता विशेष्यलिङ्गाश्च । विंशत्यादिशब्दास्तु नित्यमेकवचनान्ताः सङ्ख्यायां सङ्ख्येये च वर्तन्ते नवतिपर्यन्ताः नित्यस्त्रीलिङ्गाश्च । यथा विंशतिर्ब्राह्मणाः, ब्राह्मणानां विंशतिरिति । विंशत्यादिस्सङ्ख्या । ततः द्वित्वबहुवचने स्तः । यथा गवां द्वे विंशती इति, चत्वारिंशदिति गम्यते । गवां तिस्रः विंशतय इति, षष्टिरिति गम्यते । "विंशत्याद्यास्सदैकत्वे सङ्ख्यास्सङ्ख्येयसङ्ख्ययोः । सङ्ख्यार्थे द्विबहुत्वे स्तस्तासु चानवतेस्स्त्रियः" इत्यमरः । अत्राव्ययस्य उदाहरति । **दशानां समीपे ये सन्ति ते उपदशा इति ॥** उपशब्दस्य समीपार्थकस्याव्ययीभाव उक्तः । इह तु समीपवर्तिनि उपशब्दो वर्तते । दशसमीपवर्तिनः इत्यर्थः । ततश्च अन्यपदार्थवृत्तित्वाभावादप्रथमान्तत्वाच्च 'अनेकमन्यपदार्थे' इत्यप्राप्ते वचनमिदम् । तस्य दशानां वृक्षादीनां समीपवर्तिनो गवादय इत्यर्थभ्रमं वारयति । **नवैकादश वेत्यर्थ इति ॥** सामीप्यमिह दशन्शब्दार्थगतदशत्वापेक्षम् । एकार्थीभावबलात् । तथाच दशत्वसमीपवर्तिसङ्ख्यावत्सु उपशब्द इति फलति । ततश्च दशत्वसमीपवर्तिसङ्ख्यावन्त इति बोधपर्यवसानं भवति । **डजिति ॥** उपदशन्शब्दात् डचि 'नस्तद्धिते' इति टिलोप इति भावः । आसन्नशब्दस्य विंशतिशब्देन षष्ठ्यन्तेन समासे डचि कृते 'टेः' इति इकारमात्रस्य लोपे प्राप्ते आह । **ति विंशतेर्डिति ॥** तीति लुप्तषष्ठीकम् । 'भस्य' इत्यधिकृतम् । 'अल्लोपोऽनः' इत्यस्माल्लोपः इत्यनुवर्तते । तदाह । **विंशतेर्भस्येति ॥** 'अलोऽन्त्यस्य' इति न भवति । 'नानर्थकेऽलोऽन्त्यविधिः' इत्युक्तेः । **आसन्नविंशा इति ॥** विंशतिसङ्ख्यासन्नसङ्ख्यावन्त इत्यर्थः । डचि कृते आसन्नविंशति–अ–इति स्थिते, तिलोपे सवर्णदीर्घं बाधित्वा 'अतो गुणे' इति पररूपे,

इत्यर्थः । अदूरत्रिंशाः । अधिकचत्वारिंशाः । द्वौ वा त्रयो वा द्वित्राः । द्विरावृत्ताः दश द्विदशाः । विंशतिरित्यर्थः ।

८४५ । दिङ्नामान्यन्तराले । (२-२-२६)

दिशो नामान्यन्तराले वाच्ये प्राग्वत् । दक्षिणस्याश्च पूर्वस्याश्च दिशोऽन्तरालं दक्षिणपूर्वा । नामग्रहणाद्यौगिकानां न । ऐन्द्र्याश्च कौबेर्याश्चान्तरालं दिक् ।

८४६ । तत्र तेनेदमिति सरूपे । (२-२-२७)

आसन्नविंशशब्दः अदन्तः । 'उत्तरपदत्वेचापदादिविधौ प्रतिषेधः' इति प्रत्ययलक्षणाभावेनापदत्वात् । अथादूरशब्दस्योदाहरति । **अदूरत्रिंशा इति** ॥ त्रिंशतः अदूराः इति विग्रहः । त्रिंशत्सङ्ख्यायाः अदूरसङ्ख्यावन्तः इत्यर्थः । डचि टिलोपः । अधिकस्योदाहरति । **अधिकचत्वारिंशाः इति** ॥ चत्वारिंशतोऽधिकाः इति विग्रहः । चत्वारिंशत्सङ्ख्याया अधिकसङ्ख्यावन्तः इत्यर्थः । डचि टिलोपः । सङ्ख्यावाचकशब्दस्य सङ्ख्यावाचकशब्देन समासमुदाहरति । **द्वौ वा त्रयो वा द्वित्राः इति** ॥ वार्थे बहुव्रीहिः । द्वित्र्यन्यतरा इत्यर्थः । डचि टिलोपः । ननु द्वित्रा आनीयन्तामित्युक्ते कदाचित् द्वावानयति, तदा कथं बहुवचनमिति चेत्, अत्र भाष्ये "अनिश्चये बहुवचनं प्रयोक्तव्यम्" इति वचनात् समाहितम् । तथा कार्यान्वये विकल्पः, शब्दात्तु नियमेन कोटिद्वयोपस्थितिः। तदुपस्थित्यनन्तरमन्यतरानयनमिच्छया। अतः शब्दान्नियमेन पञ्चानामुपस्थितिरित्यपि समाहितम् । नच वार्थप्राधान्यात् 'अनेकमन्यपदार्थे' इत्येवात्र सिद्धमिति वाच्यम्, 'शेषाद्विभाषा' इति कबभावार्थकत्वात् । स हि कप् 'अनेकमन्यपदार्थे' इति विहितबहुव्रीहावेव प्रवर्तते इति भाष्ये स्पष्टम् । अथ सङ्ख्यायास्सङ्ख्यया समासे उदाहरणान्तरमाह । **द्विरावृत्ता दश द्विदशाः इति** ॥ शब्दशक्तिस्वाभाव्यात्सुजर्थान्तर्भावेन पूर्वपदस्य वृत्त्याश्रयणात् समासे सुपो न श्रवणमिति भाष्ये स्पष्टम् । द्वित्वसङ्ख्याकदशत्ववन्तः इत्यर्थः । फलितमाह । **विंशतिरित्यर्थः इति** ॥ **दिङ्नामानि** ॥ नामानीत्यनन्तरं सुबन्तानि परस्परमिति शेषः । **प्राग्वत् इति** ॥ समस्येते स च बहुव्रीहिरित्यर्थः । नामानीति बहुत्वमविवक्षितमित्यभिप्रेत्योदाहरति । **दक्षिणस्याश्चेति** ॥ **दक्षिणपूर्वेति** ॥ स्त्रीत्वं लोकात् । यद्वा अन्तराळमिह दिगेव गृह्यते । "सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पुंवत्त्वम्" इति भाष्यम् । यद्यप्युपसर्जनत्वान्न सर्वनामत्वम् । तथापि भूतपूर्वगत्या सर्वनामत्वमादाय पुंवत्त्वं भवति । अत एव भाष्यात् । ननु दिशोरन्तराळे इत्येव सिद्धे नामग्रहणं किमर्थमित्यत आह । **नामग्रहणादिति** ॥ दिक्षु रूढाश्शब्दाः दिङ्नामानीत्यनेन विवक्षिताः । ऐन्द्र्यादिशब्दः इन्द्रशब्दात् कुबेरशब्दाच्चेन्द्रसम्बन्धात् कुबेरसम्बन्धाच्च प्रवृत्तो यौगिक एव न रूढ इति भावः । **तत्र तेन** ॥ समासः इति, बहुव्रीहिः इति चाधिकृतम् । तत्र इत्यनेन सप्तम्यन्ते पदे विवक्षिते ग्रहणविषये इति प्रथमाद्विवचनान्तं तद्विशेषणमध्याहार्यम् । तेन इत्यनेन तु

समस्यन्ते ग्रहणविषये सरूपे पदे तृतीयान्ते च प्रहरणविषये इदं युद्धं प्रवृत्तमित्यर्थ समस्यते कर्मव्यतिहारे द्योत्ये स बहुव्रीहिः। इतिशब्दादयं विषयविशेषो लभ्यते। अन्येषामपि दृश्यते (सू ३५३९)। दीर्घ इत्यनुवर्तते। इचि कर्मव्यतिहारे बहुव्रीहौ पूर्वपदान्तस्य दीर्घः। इच्समासान्तो वक्ष्यते। तिष्ठद्गुप्रभृतिष्विच्प्रत्ययस्य पाठादव्ययीभावत्वमव्ययत्वं च। केशेषु केशेषु गृहीत्वेदं युद्धं प्रवृत्तं केशाकेशि। दण्डैश्च दण्डैश्च प्रहृत्येदं युद्धं प्रवृत्तं दण्डादण्डि। मुष्टीमुष्टि।

तृतीयान्ते पदे विवक्षिते। प्रहरणविषये इति प्रथमाद्विवचनान्तं तद्विशेषणमध्याहार्यम्। सरूपे इति प्रथमाद्विवचनान्तपदं विवक्षिते। प्रहरणविषये इति प्रथमाद्विवचनान्तन्तु, समस्यन्तयोस्तृतीयान्तयोश्च प्रत्येकमन्वेति। इदम इत्यर्थनिर्देशः। युद्धं प्रवृत्तमिति तद्विशेष्यमध्याहार्यम्। कर्मव्यतिहारे द्योत्ये इत्यप्यध्याहार्यम्। तदाह। **समस्यन्ते इति** ॥ प्रथमाद्विवचनमिदम्। **ग्रहणविषये इति** ॥ गृह्यते अस्मिन्निति ग्रहणम्, केशादि, अधिकरणे ल्युट्, तद्विषयः वाच्यः ययोस्ते ग्रहणविषये, ग्रहणवाचके इति यावत्। अत्रापि सरूपे पदे इत्यन्वेति। **इदं युद्धं प्रवृत्तमित्यर्थे इति** ॥ इदमिति समासार्थनिर्देशः। युद्धमिति विशेष्यनिर्देशः। अतः केशाकेशि युद्धमिति न पुनरुक्तिः। परस्परग्रहणं परस्परप्रहरणं च कर्मव्यतिहारः। ननु 'ग्रहणविषये' इत्यध्याहारे किं प्रमाणमित्यत आह। **इतिशब्दादिति** ॥ इतिशब्दो लौकिकप्रसिद्धप्रकारवचनः। केशाकेशीत्यादिलौकिकप्रयोगे यावानर्थः प्रसिद्धस्तावत्यर्थेऽयं बहुव्रीहिर्भवतीत्यर्थः। **अन्येषामपि दृश्यते** ॥ **अनुवर्तत इति** ॥ 'ढ्रलोपे' इत्यत इति शेषः। 'नहिवृतिवृषि' इत्यादिपूर्वसूत्रोक्तादन्येषामपि दीर्घो दृश्यते इत्यर्थः। अतिप्रसङ्गमाशङ्क्य आह। **कर्मव्यतिहारे बहुव्रीहौ पूर्वपदान्तस्य दीर्घः इति** ॥ बहुव्रीहौ चेत् कर्मव्यतिहारे एव पूर्वपदान्तस्यैव दीर्घ इत्यर्थः। तेन तुराषाडित्यादौ दीर्घो निर्बाधः। दृशिग्रहणादयमर्थो लभ्यते। **वक्ष्यत इति** ॥ 'इच्कर्मव्यतिहारे' इति सूत्रेणेति शेषः। 'तिष्ठद्गुप्रभृतिषु' इति वृत्तिग्रन्थ एवात्र प्रमाणम्। **अव्ययीभावत्वमिति** ॥ तत्र 'अव्ययीभावः' इत्यनुवृत्तेरिति भावः। **अव्ययत्वमिति** ॥ 'अव्ययीभावश्च' इत्यनेनेति शेषः। 'अव्ययादाप्सुपः' इति सुब्लुक् तत्फलमिति भावः। **गृहीत्वेति** ॥ परस्परमिति शेषः। नच केशग्रहणस्य पुरुषकर्तृकत्वात् प्रवृत्तेश्च युद्धकर्तृकत्वात् समानकर्तृकत्वाभावात् कथमिह क्त्वाप्रत्यय इति वाच्यम्। गृहीत्वेत्यनन्तरं स्थितयोरित्यध्याहारात्। ततश्च अस्य केशेषु मः, तस्य केशेष्वयमित्येवं परस्परं गृहीत्वा स्थितयोरिदं युद्धं प्रवृत्तमिति विग्रहवाक्यं फलितम्। **केशाकेशीति** ॥ केशेषु केशेष्वित्यनयोर्ग्रहणाद्यन्तर्भावेन वृत्तिघटकयोस्समासे सति सुब्लुक् पूर्वपदस्य दीर्घः, इच्समासान्तः। 'यस्येति च' इति लोपः। अव्ययत्वात्सुब्लुगिति भावः। अन्यपदार्थवृत्तित्वेऽपि एकशेषापवादोऽयं बहुव्रीहिसमासः अप्रथमान्तार्थश्च। **दण्डैश्चेति** ॥ अस्य दण्डैस्सः तस्य दण्डैरयमित्येवं परस्परं

८४७ । ओर्गुणः । (६-४-१४६)

उवर्णान्तस्य भस्य गुणः स्यात्तद्धिते । अवादेशः । बाहूबाहवि । 'ओरोत्' इति वक्तव्ये गुणोक्तिः 'संज्ञापूर्वको विधिरनित्यः' (प ९४) । इति ज्ञापयितुम् । तेन 'स्वायम्भुवम्' इत्यादि सिद्धम् । 'सरूपे' इति किम् । हलेन मुसलेन ।

८४८ । तेन सहेति तुल्ययोगे । (२-२-२८)

तुल्ययोगे वर्तमानं 'सह' इत्येतत्तृतीयान्तेन प्राग्वत् ।

८४९ । वोपसर्जनस्य । (६-३-८२)

प्रहृत्य स्थितयोरिदं युद्धं प्रवृत्तमिति विग्रहार्थः । **दण्डादण्डीति** ॥ दण्डैर्दण्डैरित्यनयोः प्रहरणाद्यन्तर्भावेन समासघटकयोस्समासे सति सुब्लुक्, पूर्वपदस्य दीर्घः, इच्, 'यस्येति च' इति लोपः । अव्ययत्वात् सुब्लुक् । **मुष्टीमुष्टीति** ॥ अस्य मुष्टिभिस्सः तस्य मुष्टिभिश्चार्यमित्येवं परस्परं प्रहृत्य स्थितयोरिदं युद्धं प्रवृत्तमिति विग्रहः । मुष्ट्या मुष्ट्या इत्यनयोः समासे सति सुब्लुगादि पूर्ववत् । मुष्टामुष्टीति पूर्वपदान्तस्य आत्वमपाणिनीयमेव । **ओर्गुणः** ॥ ओः इत्युकारात् षष्ठ्येकवचनम् । तेन भस्येत्यधिकृतं विशेष्यते । तदन्तविधिः । 'नस्तद्धिते' इत्यतस्तद्धिते इत्यनुवर्तते । तदाह । **उवर्णान्तस्येति** ॥ **बाहूबाहवीति** ॥ बाहौ बाहौ च परस्परं गृहीत्वा स्थितयोरिदं युद्धं प्रवृत्तमिति विग्रहः । समासः, सुब्लुक्, पूर्वपदस्य दीर्घः, इच् । 'यस्येति च' इति बाधित्वा ओर्गुणः, अवादेशः । अव्ययत्वात् सुपो लुक् । ननु गुणः उकारस्थाने भवन् स्थानसाम्यादोकार एव भवति । ततश्च लाघवात् 'ओरोत्' इत्येव सिद्धे गुण इति गुरुनिर्देशो व्यर्थ इत्यत आह । **ओरोत् इति** ॥ नचैवमपीह तद्धितसंज्ञापूर्वकत्वं दुर्वारमिति वाच्यम् । विधेयसमर्पकं पदं यत्र संज्ञारूपं स एव संज्ञापूर्वकविधिरित्यभ्युपगमात् । नच 'ओत्' इति तपरः तत्कालस्य संज्ञेति वाच्यम् । विधीयमानत्वादेव तत्कालत्वसिद्ध्या तकारस्य उच्चारणार्थत्वात् । **स्वायम्भुवमिति** ॥ स्वयम्भुवोऽपत्यमित्यर्थे अण्, संज्ञापूर्वकत्वेनानित्यत्वादोर्गुणाभावे उवङ्, आदिवृद्धिरिति भावः । स्वायम्भवमिति पाठे तस्येदमित्यण् । **हलेन मुसलेनेति** ॥ अत्र असरूपत्वात् हलामुसलीति न भवतीति भावः । **तेन सहेति तुल्ययोगे** ॥ **तुल्ययोगे इति** ॥ युगपत्कालिकक्रियायोगे इत्यर्थः । **तृतीयान्तेनेति** ॥ तेनेत्यनेन तल्लाभादिति भावः । **प्राग्वदिति** ॥ समस्यते स बहुव्रीहिरित्यर्थः । असामानाधिकरण्यार्थं कवभावार्थं चेदम् । **वोपसर्जनस्य** ॥ उत्तरपदे इत्यधिकृतम् । 'सहस्य सस्संज्ञायाम्' इत्यतस्सहस्य स इत्यनुवर्तते । उपसर्जनम् अस्यास्तीत्युपसर्जनः, मत्वर्थे 'अर्श आद्यच्' । उत्तरपदाक्षिप्तसमासो विशेष्यम् । उपसर्जनवतस्समासस्येत्यर्थः । यद्यपि सर्वेषामपि समासानां कश्चिदवयवः उपसर्जनमेव । तथापि सामर्थ्यादुपसर्जनसर्वावयवकस्येति लभ्यते । तथा च स बहुव्री-

बहुव्रीहेरवयवस्य सहस्य सः स्याद्वा । पुत्रेण सह सपुत्रः, सहपुत्रो वा आगतः । 'तुल्ययोगवचनं प्रायिकम्' । सकर्मकः । सलोमकः ।

८५० । प्रकृत्याशिषि । (६-३-८३)

सहशब्दः प्रकृत्या स्यादाशिषि । स्वस्ति राज्ञे सहपुत्राय, सहामात्याय । 'अगोवत्सहलेष्विति वाच्यम्' (वा ३९९०) । सगवे । सवत्साय । सहलाय ।

८५१ । बहुव्रीहौ संख्येये डजबहुगणात् । (५-४-७३)

संख्येये यो बहुव्रीहिस्तस्माड्डच्स्यात् । उपदशाः । 'अबहुगणात्' किम् । उपबहवः । उपगणाः । अत्र स्वरे विशेषः । सङ्ख्यायास्तत्पुरुषस्य वाच्यः । (वा ३३४८) निर्गतानि त्रिंशतो निस्त्रिंशानि वर्षाणि चैत्रस्य । निर्गतस्त्रिंशतोऽङ्गुलिभ्यो निस्त्रिंशः खड्गः ।

हिरेव । तथाच उपसर्जनस्येत्यनेन बहुव्रीहिरिति लब्धम् । अवयवषष्ठ्येषा । तदाह । **बहुव्रीहेरवयवस्येत्यादिना** ॥ बहुव्रीहेरिति किम् । सहयुध्वा । 'राजनियुधिकृञः, सहे च' इति क्वनिप् । उपपदसमासः । अबहुव्रीह्यवयवस्य सहस्य सन्त्वात् । **सपुत्र इति** ॥ सभावे रूपम् । पुत्रेण युगपदागत इत्यर्थः । **प्रायिकमिति** ॥ इतिशब्दादिदं लभ्यते । 'विभाषा सपूर्वस्य' इत्यादिनिर्देशाच्चेति भावः । **सकर्मक इति** ॥ विद्यमानकर्मक इत्यर्थः । अत्र तुल्ययोगाभावेऽपि सहस्य सः । **प्रकृत्याशिषि** ॥ 'सहस्य सस्संज्ञायाम्' इत्यतस्सहस्येत्यनुवृत्तं प्रथमया विपरिणम्यते । तदाह । **सहशब्द इति** ॥ **प्रकृत्येति** ॥ स्वभावेन स्थितस्स्यादित्यर्थः । सभावो नेति यावत् । **स्वस्तीति** ॥ भूयादिति शेषः । **सहपुत्रायेति** ॥ तेन सहेति समासे कृते, आशीर्योगात्र सभावः । **सहामात्यायेति** ॥ **अगोवत्सेति** ॥ गोवत्सहलेषु परतस्सहस्य प्रकृतिभावो नेत्यर्थः । **सगवे इति** ॥ राज्ञे स्वस्तीति शेषः । अथ बहुव्रीहावसाधारणसमासान्तानाह । **बहुव्रीहौ** ॥ **सङ्ख्येये यो बहुव्रीहिरिति** ॥ 'सङ्ख्ययाव्यय' इति विहित इति शेषः । **तस्मादिति** ॥ बहुव्रीहाविति पञ्चम्यर्थे सप्तमीति भावः । **डच्स्यात् इति** ॥ समासान्तस्तद्धितश्चेति ज्ञेयम् । **उपदशा इति** ॥ दशानां समीपे ये सन्तीति विग्रहः । 'सङ्ख्ययाव्यय' इति बहुव्रीहिः । सुब्लुक् । उपदशन्शब्दाड्डचि 'नस्तद्धिते' इति टिलोपः । **उपबहवः, उपगणा इति** ॥ बहूनां समीपे ये सन्तीति, गणस्य समीपे ये सन्तीति च विग्रहः । 'बहुगणवतुडति सङ्ख्या' इति सङ्ख्यात्वात् 'सङ्ख्ययाव्यय' इति समासः । अबहुगणात्, इति निषेधान्न डच् । ननु उपगणाः इत्यत्र डचि सति असति च रूपसाम्यात् किं तन्निषेधेनेत्यत आह । **अत्र स्वरे विशेष इति** ॥ डचि सति चित इति अन्तोदात्तत्वं स्यादित्यर्थः । **सङ्ख्याया इति** ॥ सङ्ख्यान्ततत्पुरुषस्य समासान्तो डच् वक्तव्यमित्यर्थः । **निस्त्रिंशानीति** ॥ 'निरादयः क्रान्त' इति तत्पुरुषः, डच्, 'टेः' इति टिलोपः । त्रिंशतोऽधिका-

८५२ । बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्वाङ्गात्षच् । (५-४-११३)

व्यत्ययेन षष्ठी । स्वाङ्गवाचिसक्थ्यक्ष्यन्ताद्बहुव्रीहेः षच्स्यात् । दीर्घे सक्थिनी यस्य सः दीर्घसक्थः । जलजाक्षी । 'स्वाङ्गात्' किम् । दीर्घसक्थि शकटम् । स्थूलाक्षा वेणुयष्टिः । 'अक्ष्णोऽदर्शनान्' (सू ९४४) इत्यच् ।

८५३ । अङ्गुळेर्दारुणि । (५-४-११४)

अङ्गुळ्यन्ताद्बहुव्रीहेः षच्स्याद्दारुण्यर्थे । पञ्च अङ्गुळयो यस्य तत्पञ्चाङ्गुळं दारु । अङ्गुळिसदृशावयवं धान्यादिविक्षेपणकाष्ठमुच्यते । 'बहुव्रीहेः' किम् । द्वे अङ्गुळी प्रमाणमस्याः द्व्यङ्गुळा यष्टिः । तद्धितार्थे तत्पुरुषे 'तत्पुरुषस्याङ्गुळेः—' (सू ७८६) इत्यच् । 'दारुणि' किम् । पञ्चाङ्गुळिर्हस्तः ।

र्नीति यावत् । **निस्त्रिंश इति** ॥ समासादि पूर्ववत् । त्रिंशदधिकाङ्गुळ इत्यर्थः । "न च गवां विंशतिर्गोविंशतिरित्यत्रातिप्रसङ्गश्शङ्क्यः । 'अव्ययादेः' इति विशेषणात् ।" इति भाष्ये स्पष्टम् । नचैकाधिका विंशतिरेकविंशतिरित्यत्र 'सङ्ख्ययाव्यय' इति समासे सति 'बहुव्रीहौ सङ्ख्येये' इति डच् शङ्क्यः । अन्यत्राधिकशब्दादिति वार्तिकादित्यास्तां तावत् । **बहुव्रीहौ** ॥ सक्थ्यक्ष्णोरिति षष्ठी पञ्चम्यर्थे । 'व्यत्ययो बहुळम्' इति छन्दसि वचनादित्यर्थः । "छन्दोवत्सूत्राणि भवन्ति" इति भाष्यम् । बहुव्रीहाविति सप्तमी व्यत्ययेन पञ्चम्यर्थे । तदाह । **स्वाङ्गवाचीति** ॥ **सक्थ्यक्ष्यन्तादिति** ॥ बहुव्रीहिविशेषणत्वात् तदन्तविधिरिति भावः । **षच् स्यादिति** ॥ समासान्तस्तद्धितश्चेति ज्ञेयम् । **दीर्घसक्थ इति** ॥ षच 'यस्येति च' इति लोपः । **जलजाक्षीति** ॥ जलजे इव अक्षिणी यस्या इति विग्रहः । समासे षचि 'नस्तद्धिते' इति टिलोपः । षित्त्वात् ङीष् । षित्त्वं ङीषर्थमिति भावः । **दीर्घसक्थि शकटमिति** ॥ दीर्घे सक्थिनी सक्थिसदृशावीषादण्डौ यस्येति विग्रहः । अत्र सक्थिशब्दार्थयोरीषादण्डयोः 'अद्रवन्मूर्तिमत्स्वाङ्गम्' इत्यादिस्वाङ्गलक्षणाभावान्न षजिति भावः । अत्र 'स्वाङ्गात्' इत्यस्य प्रत्युदाहरणान्तरमाह । **स्थूलाक्षेति** ॥ स्थूलानि अक्षाणि पर्वग्रन्थयो यस्या इति बहुव्रीहिः । अस्वाङ्गत्वादिह न षजिति भावः । ननु षजभावेऽपि नान्तलक्षणङीपि स्थूलाक्षिणीति स्यादित्यत आह । **अक्ष्णोऽदर्शनादित्यजिति** ॥ षचि तु षित्त्वलक्षणङीष् स्यादिति भावः । **अंगुळेर्दारुणि** ॥ बहुव्रीहावित्यनुवृत्तस्य पञ्चम्यर्थे सप्तम्यन्तस्य अङ्गुळ्या विशेषणात् तदन्तविधिरित्यभिप्रेत्य आह । **अंगुळ्यन्तादिति** ॥ **पञ्चांगुळं दार्विति** ॥ षचि 'यस्येति च' इति इकारलोपः । ननु दारुणः कथं अङ्गुळयः इत्यत आह । **अंगुळिसदृशावयवमिति** ॥ अङ्गुळिसदृशाः अवयवाः यस्येति विग्रहः । **धान्येति** ॥ कुसूलादिस्थितधान्याद्याकर्षकमिति यावत् । **उच्यत इति** ॥ लक्षणयेति शेषः । **द्व्यंगुळेति** ॥ 'प्रमाणे द्वयसच्' इति विहितस्य मात्रचः 'द्विगोर्नित्यम्' इति लुक् । अबहुव्रीहित्वादत्र न षजिति भावः । तर्हि द्व्यङ्गुळिः इति स्यादित्यत आह । **तद्धितार्थे**

८५४ । द्वित्रिभ्यां ष मूर्ध्नः । (५-४-११५)

आभ्यां मूर्ध्नः षः स्याद्बहुव्रीहौ । द्विमूर्धः । त्रिमूर्धः । 'नेतुर्नक्षत्रे अब्वक्तव्यः' (वा ३३६०) । 'मृगो नेता यासां ताः मृगनेत्राः रात्रयः' पुष्यनेत्राः ।

८५५ । अन्तर्बहिर्भ्यां च लोम्नः । (५-४-११७)

आभ्यां लोम्नोऽप्स्याद्बहुव्रीहौ । अन्तर्लोमः । बहिर्लोमः ।

८५६ । अञ्नासिकायाः संज्ञायां नसं चास्थूलात् । (५-४-११८)

नासिकान्ताद्बहुव्रीहेरच्स्यान्नासिकाशब्दश्च नसं प्राप्नोति न तु स्थूलपूर्वात् ।

८५७ । पूर्वपदात्संज्ञायामगः । (८-४-३)

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य नस्य णः स्यात्संज्ञायां न तु गकारव्यवधाने । द्रुरिव नासिका यस्य द्रुणसः । खरणसः । 'अगः' किम् । ऋचामयनम् ऋगयनम् ।

इति ॥ षचि तु ङीप् स्यादिति भावः । **द्वित्रिभ्याम्** ॥ षेति लुप्तप्रथमाकं पदम् । **द्विमूर्ध इति** ॥ द्वौ मूर्धानौ यस्येति विग्रहः । **त्रिमूर्ध इति** ॥ त्रयो मूर्धानो यस्येति विग्रहः । समासान्तः । 'नस्तद्धिते' इति टिलोपः । षचि अनुवर्तमाने षग्रहणं चित्स्वरनिवृत्त्यर्थम् । **नेतुरिति** ॥ नक्षत्रे विद्यमानो यो नेतृशब्दः तदन्ताद्बहुव्रीहेरप् वक्तव्य इत्यर्थः । नेता नायकः । **मृगो नेतेति** ॥ मृगः मृगशीर्षम् । रात्रिर्नेता चन्द्रः । तद्योगान्नक्षत्रस्यापि नेतृत्वं बोध्यम् । **मृगनेत्रा इति** ॥ मृगनेतृशब्दादप्, ऋकारस्य यण्, रेफः, टाप् । **पुष्यनेत्रा इति** ॥ पुष्यो नेता यासामिति विग्रहः । **अन्तर्बहिर्भ्यां च लोम्नः** ॥ **अन्तर्लोमः इति** ॥ अन्तः लोमानि यस्येति विग्रहः, अप्, टिलोपः । एवं बहिर्लोमः । **अञ् नासिकायाः** ॥ अच् इति च्छेदः । नासिकाया इत्यस्य बहुव्रीहेर्विशेषणत्वात् तदन्तविधिमभिप्रेत्य आह । **नासिकान्तादिति** ॥ नसमित्यनन्तरं प्राप्नोतीत्यध्याहार्यम् । उपस्थितत्वान्नासिकाशब्द इति लभ्यते । तदाह । **नासिकाशब्दश्च नसं प्राप्नोतीति** ॥ **पूर्वपदात्** ॥ रषाभ्याम् इत्यनुवृत्तम् । पूर्वपदशब्देन पूर्वपदस्थं लक्ष्यते । 'रषाभ्याम्' इत्यनेन लब्धो रेफषश्च प्रत्येकमन्वेति । तदाह । **पूर्वपदस्थान्निमित्तादिति** ॥ रेफषकारात्मकादित्यर्थः । अग इति पञ्चम्यन्तम् । गकारभिन्नात्परस्येत्यर्थः । गकारात्परस्य नेति यावत् । तदाह । **न तु गकारव्यवधाने इति** ॥ अनेन 'अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि' इत्यनुवृत्तिस्सूचिता । अन्यथा अग इत्यस्य वैयर्थ्यं स्यात् । खण्डपदत्वादप्राप्तौ वचनमिदम् । **द्रुरिवेति** ॥ वृक्ष इवेत्यर्थः । **द्रुणस इति** ॥ बहुव्रीहेरच् । नासिकाशब्दस्य नसादेशः । णत्वम् । **ऋगयनमिति** ॥ 'ऋवर्णात्' इति वार्तिकस्याप्यत्रानुवृत्त्या णत्वं प्राप्तं, गकारेण व्यवधानान्न भवतीति भावः । अत्र ऋचामयनमिति

नम्। 'अणृगयनादिभ्यः' (सू १४५२) इति निपातनाण्णत्वाभावमाश्रित्य 'अग:' इति प्रत्याख्यातं भाष्ये। 'अस्थूलात्' किम्। स्थूलनासिकः। 'खुरखराभ्यां वा नस्' (वा ३३६३)। खुरणाः। खरणाः। 'पक्षेऽजपीष्यते'[1]। खुरणसः। खरणसः।

८५८। उपसर्गाच्च। (५-४-११९)

प्रादेर्यो नासिकाशब्दस्तदन्ताद्बहुव्रीहेरच् नासिकाया नसादेशश्च। असंज्ञार्थमिदं वचनम्। उन्नता नासिका यस्य सः उन्नसः। 'उपसर्गादनोत्परः'। इति सूत्रम्। तद्भङ्क्त्वा भाष्यकार आह।

८५९। उपसर्गाद्बहुलम्। (८-४-२८)

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य नसो नस्य णः स्याद्बहुलम्। प्रणसः। 'वेर्ग्रो वक्तव्यः' (वा ३३६५)। विगता नासिका यस्य विग्रः। 'ख्यश्च'

विग्रहप्रदर्शनं चिन्त्यम्। नच रघुनाथ इत्यादौ संज्ञायां णत्वं शङ्क्यम्। णत्वेन चेत्संज्ञा गम्यत इत्यर्थात्। इह तु कृते णत्वे संज्ञात्वभङ्गापत्तेर्न णत्वम्। अत एव 'क्षुभ्नोऽसंज्ञायाम्' इति सूत्रभाष्ये य एते संज्ञायामिति विधीयते, तेषु नैवं विज्ञायते, संज्ञायामभिधेयायामिति। किं तर्हि प्रत्ययान्तेन चेत्संज्ञा गम्यत इत्युक्तम्। **खुरेति** ॥ खुरखराभ्यां परस्य नासिकाशब्दस्य बहुव्रीहौ संज्ञायां नसादेशो वेति वक्तव्यमित्यर्थः। प्रकृतत्वादेव सिद्धे नसादेशवचनम् अच्प्रत्ययानुवृत्तिनिवृत्त्यर्थम्। **खुरणा इति** ॥ खुराविव नासिके यस्येति विग्रहः। नसादेशः। 'पूर्वपदात्संज्ञायाम्' इति णत्वम्। 'अत्वसन्तस्य' इति दीर्घः। **खरणा इति** ॥ खररूपा नासिका यस्येति विग्रहः। पक्षे खुरनासिक इति खरनासिक इति च न भवतीत्याह। **पक्षे अजपीष्यते इति** ॥ अच्प्रत्ययसहितः नसादेश इत्यर्थः। भाष्ये त्विदं न दृश्यते। **उपसर्गाच्च** ॥ नन्वत्र नासिकाया इत्येव सिद्धे किमर्थमिदमित्यत आह। **असंज्ञार्थमिदमिति** ॥ **उपसर्गादनोत्परः इति सूत्रमिति** ॥ तत्र हि 'नश्च धातुस्था' इति सूत्रान्नसिति लुप्तषष्ठीकमनुवर्तते। 'रषाभ्यां नो णः' इत्यनुवर्तते। उपसर्गस्थाद्रेफषकारात्परस्य नसो नस्य णस्स्यात् ओत्परस्तु नकारो णत्वं न प्राप्नोतीत्यर्थः। खण्डपदस्थत्वादप्राप्ताविदं सूत्रम्। "प्र ण आयूंषि तारिषत्" इत्याद्युदाहरणम्। 'अनोत्परः' किम्? "प्रनो मुञ्चतम्"। अत्र ओत्परकत्वान्न णत्वमिति स्थितिः। **तद्भङ्क्त्वेति** ॥ 'अनोत्परः' इत्यपनीय तत्स्थाने बहुलमिति च कृत्वा भाष्यकारः आहेत्यर्थः। तथाच फलितं सूत्रमाह। **उपसर्गाद्बहुलम्** ॥ **निमित्तादिति** ॥ रेफषकारात्मकादित्यर्थः। 'उपसर्गादनोत्परः'

---

१. वार्तिके वाग्रहणं 'पक्षेऽजपि' 'खुरणसः' इत्युदाहरणं निर्मूलम्। मुनित्रयानुक्तत्वात् इति रत्नाकरः।

सुभाषितरत्नभाण्डागारम्

नाम

विविधकाव्यालङ्कार-नाटक-कथा-पुराण-स्मृत्यादिसुभाषितग्रन्थेभ्यः समुद्धृतः

स्थाननिर्देशसमेतः

सहृदयहृदयाह्लादकः सूक्तिसमुच्चयः

"तं सज्जनाः सुकविशाखिकवित्वपुष्पाण्यादाय गुम्फितवतः सुगुणैर्ममैतत् ।
संधारयन्तु कुसुमोज्ज्वलहाररूपं कण्ठे सुभाषितमपास्तसमस्तदोषम् ॥"

शार्ङ्गधरः

नारायण राम आचार्य "काव्यतीर्थ"

इत्येतैः स्थाननिर्देशादिभिरलङ्कृत्य संशोधितम्

परिवर्धितमष्टमं संस्करणम् : १९५२

निर्णयसागर प्रेस, मुंबई २

INTRODUCTION

This edition of the *Subhāṣita-ratna-bhāṇḍāgāra* replaces the seventh, published by the Nirnaya Sagar Press in 1935 and long out of print. During the course of its growth through the first seven editions, the work had already become the largest published and probably the largest known collection of Sanskrit epigrams. Such lyric and gnomic verse is one of the glories of Sanskrit literature. Even the greatest of our poets, in composing a *mahākāvya*, drama, or connected narrative on a classical theme took pains to insert such polished stanzas, each of which is complete in itself as well as independent of its context. A collection such as the present thus serves a much broader purpose than that of a specialized anthology. In its own way, it is an essence, as it were, of the whole of classical Sanskrit literature; moreover, a considerable proportion of the lines carry a moral or at least a sententious weight of their own which has made them bywords, adages, maxims, with their own translations or equivalents in every modern Indian language that possesses a literature. They are thus an important segment of India's literary heritage. The whole of this explanation would have seemed trivially obvious in the days of our grandparents. But modern Indian education has reduced Sanskrit, like every other subject, to the dead level of examination study, where the student is tested for his ability in rapid extrusion during the course of a three hour examination paper. This collection will not serve the purpose of such an examination textbook, but is meant to give the reader some idea of the variety of secular thought and emotion transmitted to us by our ancestors. The words are their own; if the expression and style vary from the most lucid and penetrating to the stilted and mannered superficiality, it is for us to inquire into the reasons, to draw the proper conclusions, which may not always be those the author intended to convey.

Certain major changes have been made in this edition. To the original six *prakaraṇas* a seventh on miscellaneous topics has been added in the general tradition of classical anthologies. Throughout the entire work, some stanzas which seemed to have little merit have been dropped, being generally replaced by others which convey the sentiment with more force or charm. This is necessarily a matter of taste; here I have exercised an editor's prerogative as fully as did my predecessors. It should be kept in mind that the Subhāṣita-ratna-bhāṇḍāgāra is not an anthology that was made centuries ago, but began as, and still remains, an eclectic collection of choice Sanskrit verse made by the learned pundits associated with the Nirnaya Sagar Press.

The earlier editions were rather perfunctory about citation of the sources from which they drew the stanzas. In the index to this edition, the source of an epigram is given as far as it could be traced. It would be quite out of the question to trace every stanza to a definite author, seeing that most of the verses have been current for a millennium or so, during which the greater portion have been known only from citations, often anonymous and sometimes self-contradictory, in the older anthologies. But at least the reader has now something to go upon and can make his own further researches with more of a start than was given by our previous editions.

In conclusion, it is a great pleasure to thank the management and the workers of this Press for their cheerful co-operation during a period of hardship, both internal and external for all of us. I also acknowledge my gratitude to the ever-obliging Librarian **Shri D. N. Marshall, M. A., Dip. Lib.** for access to the Bombay University's collection of books and manuscripts. To my friend **Prof. D. D. Kosambi** of the Tata Institute of Fundamental Research I owe many valuable suggestions for possible improvements within the framework of the original plan of the edition.

Śāstri Department,
Nirnaya Sagar Press,
Bombay, May 1, 1952

N. R. ACHARYA

सुभाषितरत्नभाण्डागारस्य

विषयानुक्रमकोशः

•

१. मङ्गलाचरणप्रकरणम्

२. सामान्यप्रकरणम्

३. राजप्रकरणम्

४. चित्रप्रकरणम्

५. अन्योक्तिप्रकरणम्

*

६. नवरसप्रकरणम्

७. संकीर्णप्रकरणम्

ABBREVIATIONS AND SOURCES

[THE EDITOR EXPRESSES HIS GRATITUDE TO DR. V. RAGHAVAN FOR THE HELP AND CO-OPERATION KINDLY EXTENDED BY HIM.]

N. B.—*NSP refers to a publication of the Nirnaya Sagar Press, by year; KM denotes a volume of the NSP Kāvyamālā Series, by number.*

अनर्घ. रा. = अनर्घराघवम् of Murāri, styled Bālavālmiki, son of Vardhamāna; 9th *c.* A. D.; probably patronised by a Kalacūri King of Māhiṣmatī. NSP 1908.

अमरु. = अमरुशतकम् (also called Śṛṅgāraśataka) of Amaruka, 8th cent. A. D. NSP 1929.

अरसी. = अरसीठक्कुरः probably Arisiṁha, teacher and associate of Amaracandra, of the time of Vastupāla, first half of the 13th cent. A. D.

अलं. कौ. = अलंकारकौस्तुभः of Viśveśvara Paṇḍita (Pāṇḍeya) of Almora; son of Lakṣmīdhara; beginning of the 18th cent. NSP 1898.

अलं. स. = अलंकारसर्वस्वम् of Rājānaka Ruyyaka of Kashmir; son of Tilaka, guru of Maṅkhuka; *c.* 1150 A. D. NSP 1893.

अ. शा.; अ. शाकुं. = अभिज्ञानशाकुन्तलम् of Kālidāsa. NSP 1947.

अष्ट. रत्न. = अष्टरत्नम् Ptd. HÄEBERLIN's Anthology and Jivananda's Kāvyasaṁgraha.

आनन्द. (देवीश.) = देवीशतकम् of Ānandavardhana of Kashmir; son of Nona; end of the 9th cent. KM IX.

आसी. प्र. = आसीनगरप्राकारप्रशस्तिः quoted in the Śārṅgadharapaddhati.

उत्तर.; उत्तर. रा. = उत्तररामचरितम् of Bhavabhūti, son of Nīlakaṇṭha and Jātūkarṇī. He was a contemporary of Vākpatirāja and lived under Yaśovarman of Kanauj; beginning of the 8th cent. A. D. NSP 1949.

औचित्य. = औचित्यविचारचर्चा of Kṣemendra of Kashmir; styled Vyāsadāsa; pupil of Abhinavagupta, son of Prakāśendra, guru of Bhaṭṭa Udayasiṁha and prince Lakṣmaṇāditya; wrote under the Kashmirian kings Ananta and Kalaśa; first half of 11th cent.; KM I.

कथार्ण. = कथार्णवः of Śivadāsa; a late work.

कथास. = कथासरित्सागरः of Somadeva of Kashmir, son of Rāma; written for Sūryamatī, queen of King Ananta (1028–1063 A. D.). NSP 1930 and also cf. Hermann Brockhaus.

कवि. क. = कविकण्ठाभरणम् of Kṣemendra. KM IV, written under King Ananta. See also above.

कविता. = कवितामृतकूपः A choice collection of Sanskrit couplets compiled and published in Calcutta, 1826.

कवीन्द्र. = कवीन्द्रकण्ठाभरणम् of Viśveśvara Paṇḍita (Pāṇḍeya) KM VIII. See above under Alaṅkāra Kaustubha.

का. द.; काव्या. = काव्यादर्शः of Daṇḍin, 7th cent. ed. पं. प्रेमचन्द्र तर्कवागीश, Bibl. Indica 1863 and also of Pt. Rangacarya Reddy 1938.

का. नीति.; कामं. नी. = कामन्दकीयनीतिः *c.* 700 A. D.; ed. Triv. Skt. Ser. no. XIV.

का. प्र.; काव्य. प्र. = काव्यप्रकाशः of Mammaṭa Bhaṭṭa and Allaṭa (Alaka) (1050–1100 A.D). Ed. Vāmanācārya Jhalakīkar 1917.

काव्यप्र. = काव्यप्रदीपः of Govinda Bhaṭṭa (Ṭhakkura) of Mithilā; son of Keśava; c. end of 15th cent. NSP 1933.

काव्यालं. = काव्यालंकारः of Rudraṭa surnamed शतानन्द, son of Vāmuka (850 A. D.). NSP 1886.

काव्यालं. सू. = काव्यालंकारसूत्राणि of Vāmana, minister under Jayāpīḍa of Kashmir (779–813 A. D.). NSP 1926.

काशीखं. = काशीखण्ड: from Skandapurāṇa.

किरात. = किरातार्जुनीयम् of Bhāravi; first mentioned in the Aihole inscription (634 A. D.); c. 550 A. D. NSP 1942.

कुट्टनीमत. = कुट्टनीमतम् of Dāmodaragupta, of the court of Jayāpīḍa of Kashmir (779–813 A. D.). KM III; edited also with commentary by T. M. Tripathi, Gujarati Printing Press, Bombay, 1924.

कुमार. = कुमारसंभवम् of Kālidāsa. NSP 1946.

कुव. = कुवलयानन्दः of Appayya Dīkṣita of Tamil country; author of 104 works; patronised by Cinna Bomma of Vellore and Veṅkaṭapatirāya of Vijayanagar; flourished between 1552 and 1624 or 1520 and 1593. NSP 1942.

कृष्ण. कर्णा. = कृष्णकर्णामृतम् of Līlāśuka-Bilvamaṅgala, son of Dāmodara and Nīlī, pupil of Īśānadeva; 11th cent.

क्षेमेन्द्र. = See above under Aucityavicāracarcā and Kavikaṇṭhābharaṇa; author also of Kavikarṇikā, Suvṛttatilaka, Rāmāyaṇamañjarī, Bhāratamañjarī, Bṛhatkathāmañjarī, Lāvaṇyavatī, Nītilatā, Munimatamīmāṁsā Caturvarga saṅgraha, Bauddhāvadāna-kalpalatā, Avasarasāra, Lalitaratnamālā, Citra-bhāratanāṭaka, Vātsyāyanasūtrasāra, Samayamātṛkā, Pavanapañcāśikā, Sevyasevakopadeśa, Cārucaryā, Kalāvilāsa, Padya-Kādambarī, Śaiśvaṁśa, Kanakajānakī, Deśopadeśa, Narmamālā, Muktāvalī, Amṛtataraṅgakāvya, Darpadalana, Daśāvatāracarita, Rājāvalī, Lokaprakāśa, Vinayavallī and Vyāsāṣṭaka.

खण्डप्र.; खण्डप्रशस्ति. = खण्डप्रशस्तिकाव्यम् attributed to Hanūmat Kavi; a Ms.

गरुड. = गरुडपुराणम् NSP 1938.

गीत. = गीतगोविन्दम् or अष्टपदी of Jayadeva Miśra of Kindubilva in Orissa; son of Bhojadeva; flourished in the court of Lakṣmaṇsena of Bengal; 12th cent. A. D. NSP 1949.

गुण.; गुण. रत्न. = गुणरत्नम् Subhāṣita; ascribed to Bhavabhūti. Ptd. HÄBERLIN's Anthology and Jivananda's Kāvyasamgraha.

गोभट्ट. = गोभट्टः or गोपभट्टः Styled Sūcī–Gobhaṭa; quoted in Saduktikarṇāmṛta and Sūktimuktāvalī.

घट. ख. = घटखर्परकाव्यम् of Ghaṭakharpara (also called यमककाव्यम्), of ten attributed to Kālidāsa. Ptd. in the Kashmir Text Series with Abhinavagupta's commentary.

चाणक्य. = चाणक्यनीतिसारः of Cāṇakya ed. Häberlin.

चातका. = चातकाष्टकम् Ptd. in Hæberlin's Anthology.

चा. नी. = (लघु) चाणक्यशतकम् of Cāṇakya; a Ms.

चोर. पं. = चोरपंचाशिका of Bilhaṇa of Kashmir; came south to the Cālukya court of Vikramāditya VI (1076–1127 A. D.) ed. Bohlen.

छलित. = छलितरामनाटकम् quoted in Daśarūpa, Sarasvatikaṇṭhābharaṇa, Śṛṅgāraprakāśa, Nāṭyadarpaṇa, etc.

ज्योतिस्तत्त्व = of Raghunandana Bhaṭṭācārya (A. D. 1490–1570); quoted in the Nirṇayasindhu (1612).

दंपती.; दं. = दम्पतीशिक्षा of Nilaratnaśarma ed. श्रीरामपुर सन् १२४० (A. D. 1843) (Bengali and Sankrit).

दर्प. द. = दर्पदलनम् of Kṣemendra. See above. K M VI.

दश.; दशरू. = दशरूपकम् of Dhanañjaya, son of Viṣṇu, of the court of king Muñja-Vākpatirāja of Dhārā (974 A. D.); brother of Dhanika, author of Daśarūpakāvaloka. N S P 1941.

दशकु. = दशकुमारचरितम् of Daṇḍin. See above under Kāvyādarśa. N S P 1951.

दृ. श.; दृष्टांत. = दृष्टान्तकलिकाशतकम् or दृष्टान्तशतकम् of Kusumadeva; quoted by Vallabhadeva; in his Subhāṣitāvali. K M XIV and also cf. Häberlin's Anth.

धनंजय. = धनंजयविजयव्यायोगः of Kāñcana, son of Nārāyaṇa Vāgīśvara; wrote by the order of King Jayadeva, in his court, presided over by Gadādhara; quoted by Siṁhabhūpāla (Rasārṇavasudhākara c. 400).

धर्म.; धर्मवि. = धर्मविवेकः of Halāyudha (1000–1100 A. D.). Häberlin Anth.

धूर्तस. = धूर्तसमागमः of Jyotirīśvara Kaviśekhara of Mithilā 14th cent. A. D. Ed. CAPPELLER and LASSEN.

ध्वन्या. = ध्वन्यालोकः of Ānandavardhana. See above under Devīśataka. N S P 1935.

नकुल. = Mentioned in Brahmavaivaswatapurāṇa.

न. र. = नवरत्नस्तोत्रम् Ptd. HÄBERLIN.

नल. चं. = नलचंपूः or दमयन्तीकथा of Trivikrama Bhaṭṭa, of Śāṇḍilya gotra, son of Nemāditya and grandson of Śrīdhara; composed the Nausari inscription of Rāṣṭrakūṭa Indra III in 915 A. D. N S P 1931.

नव. साहसाङ्क. = नवसाहसाङ्कचरितम् of Padmagupta *alias* Parimala; *c.* 1005 A. D.; celebrates Sindhurāja of Malwa.

नागा. = नागानन्दम् of King Harṣavardhana, 7th century A. D. Triv. Skt. Series no. LIX.

नीतित. = नीतितरङ्गः of Viśveśvaradatta.

नीति. स. = नीतिसंकल्प Ed. Gildemeister lib.

नीतिप्र. = नीतिप्रदीपः of Vetāla Bhaṭṭa; Ptd. HÄBERLIN and JIVANANDA.

नै.; नैषध. = नैषधीयचरितम् of Śrīharṣa, son of Hīra and Māmalladevī; wrote under Vijayacandra and Jayacandra of Kanauj; 2nd half of the 12th century A. D. N S P 1952 and Calcutta 1836.

पंच. रत्न. = पंचरत्नस्तोत्रम् Ptd. HÄBERLIN.

प. त.; पंच. = पञ्चतन्त्रम् of Viṣṇuśarman with Saralā Comm. N S P 1950 and also cf. Kosegarton.

पद्यवेणी = पद्यवेणी of Veṇīdatta, son of Jagajjīvana, composed in 1644 A. D. Ptd. CALCUTTA.

पद्य. सं. = पद्यसंग्रहः of Kavibhaṭṭa. Ptd. HÄBERLIN.

पार्वती. प. = पार्वतीपरिणयम् of Vāmanabhaṭṭa-bāṇa; son of Komaṭiyajvan and pupil of Vidyāraṇya; patronised by Komaṭi Vemabhūpāla of Koṇḍavīḍu; beginning of the 15th cent. NSP 1923.

पुष्प. मा. = पुष्पमालाकाव्यम् of Candraśekhara, the father of Viśvanātha author of the Sāhityadarpaṇa. (1300–1384 A. D.).

पूर्वचातका. = पूर्वचातकाष्टकम् Ptd. Jivananda, Kāvyasaṁgraha and also edited by Śrī Dīnānātha Nyāyaratna, 1869.

प्रदीप. = प्रदीपः

प्रबो.; प्रबंध. चं. = प्रबोधचंद्रोदयम् of Kṛṣṇamiśra; written for the Candella King Kīrtivarman; 2nd half of the 11th, cent. A. D. NSP 1985.

प्र. भ.; प्रसंगाभ. = प्रसंगाभरणम् an anthology; Ptd. Grantharatnamālā IV. nos. 10, 11 Bombay.

प्र. रा.; प्र. राघव = प्रसन्नराघवम् of Jayadeva poet and logician, son of Mahādeva and Sumitrā known also as Pakṣadharamiśra and Pīyūṣavarṣa; author of Candrāloka etc.; 13th cent. A. D. NSP 1922.

बाल. रा. = बालरामायणम् Nāṭaka of Rajaśekhara, author of Kāvyamīmāṁsā, Haravilāsa etc.; son of Durduka and Śilavatī; flourished in the courts of Mahendrapāla and Mahīpāla of Kanauj; beginning of the 10th cent. A. D.

बिह्लण. = See above under Corapañcāśikā. Author also of Vikramāṅkadevacarita, and Karṇasundarī; from Kashmir migrated to the court of Karṇa of Dāhala, Cālukya Karṇadeva of Anhilvad (1064–94) and Cālukya Vikramātya of Kalyāṇ (1076–1127).

बृह. नीति. = बृहस्पतिर्नीतिसारः (गरुडपुराण)

ब्रह्मांड. = ब्रह्माण्डपुराणम् Bombay edn.

भट्टि. = भट्टिकाव्यम् of Bhaṭṭi or Bhartṛsvāmin; written in Valabhi under Śrīdharasena; 7th cent. A. D. NSP 1934.

भर्तृ. = भर्तृहरिशतकत्रयम् of Bhartṛhari ed. Bohlen. See below under Bhartṛhari Subhāṣita Saṁgraha.

भर्तृ. सं. = भर्तृहरिसुभाषितसंग्रहः a collection of couplets generally attributed to Bhartṛhari. Critical edn. by Prof. D. D. KOSAMBI.

भल्लट. = भल्लटशतकम् of poet Bhallaṭa; wrote in the reign of Śaṅkaravarman of Kashmir (883–902). KM IV.

भविष्य. = भविष्यपुराणम् Bombay edn.

भा.; भार. = महाभारतम् Calcutta ed. 1834–39; also Bombay edn. with Nīlakaṇṭhī commentary.

भाग. = भागवतपुराणम् NSP 1950 and also ed. Burnouf.

भामिनी. = भामिनीविलासः of Jagannātha Paṇḍitarāja, a Tailaṅga brahmin, son of Perubhaṭṭa, pupil of his father and Śeṣa Vīreśvara at Benaras; flourished in the court of Shah Jehan (1628–1658 A. D.); patronised also by Asaf Khan of the same court (died 1641 A. D.), and prince Dara Shikoh and King Prāṇanārāyaṇa of Assam. NSP 1928.

भाव. = भावशतकम् of Bhāvamiśra, a Ms.

भोज.; भोजप्र. = भोजप्रबन्धः of Ballāḷa; 16th cent. A. D. N S P 1932.

भ्रमरा. = भ्रमराष्टकम् Ptd. Jivananda, Kāvyasaṁgraha.

म.; मनु. = मनुस्मृतिः of Manu with comm. of Kullūkabhatta N S P 1946.

म. वी. च.; महावीर. = महावीरचरितम् of Bhavabhūti. See above under Uttararāmacarita. N S P 1926.

महा. ना. = महानाटकम् of Hanūmat Kavi; 11th cent. A. D. Gildemeister's Lib.

मात्स्य. पु. = मात्स्यपुराणम् Bombay edn.

मा. मा.; मालती. = मालतीमाधवम् of Bhavabhūti. See above under U. R. Carita. N S P 1937.

मालवि. = मालविकाग्निमित्रम् of Kālidāsa. N S P 1935.

मुकुंद. = मुकुन्दमाला of Kulaśekhara, traditionally identified with the Tamil Vaiṣṇava Saint, the Cera king of that name; hymn earlier than the 10th cent. A. D. N S P 1952.

मुद्रा. रा. = मुद्राराक्षसम् of Viśākhadatta; 9th cent. A. D. N S P 1935.

मुरा.; मुरारि. = See above under Anargharāghava.

मृच्छ. = मृच्छकटिकम् of Śūdraka. N S P 1950.

मेघ. = मेघदूतम् of Kālidāsa. N S P 1935.

मोहमुद्र. = मोहमुद्गरम् Ascribed to Śaṅkarācārya. Häberlin's Anth.

याज्ञ. = याज्ञवल्क्यस्मृतिः of Yājñavalkya Muni. N S P 1926.

योगयात्रा. = योगयात्रा of Varāhamihira, died 586 A. D.

रघु. = रघुवंशम् of Kālidāsa with comm. of Mallinātha and extracts from 5 comm. N S P 1948.

रत्ना. = रत्नावली Nāṭikā of Harṣavardhana. See above under Nāgānanda. N S P 1938.

रा.; रामायण. = रामायणम् of Vālmīki. N S P 1930 and also ed. Schlegel.

रवि. = (भदन्त) रविगुप्तः author of the Candraprabhāvijaya; quoted in the Jayamaṅgalā on the Kāmasūtras.

रसगं. = रसगंगाधरः of Jagannātha Paṇḍitarāja. See above under Bhāminīvilāsa. N S P 1947.

राज. त.; राज. = राजतरंगिणी of Kalhaṇa of Kashmir; son of Campaka, minister of Harṣa; written in 1149–50 A. D. under Jayasiṁha. Ptd. Calcutta 1835.

राजेन्द्र. = राजेन्द्रकर्णपूरः of Śambhu Kavi of Kashmir, written in praise of King Harṣa of Kashmir (1089–1101); Śambhu wrote also Anyoktimuktālatā (KM III) and is mentioned by Maṅkhuka (SKC XXV. 96–97) as the father of the celebrated vaidya Ānanda.

राघव. = राघवदेवः father of Gopāla, Dāmodara and Devadāsa, grandfather of Śārṅgadhara (au. of Śārṅgadharapaddhati); flourished in the court of Hammīra (died 1295 A. D.).

†

राघवचैतन्य = Au. of Mahāgaṇapatistotra (KM I) and Kavikalpalatā (?); quoted in Śārṅgadharapaddhati.

राघववि. = राघवविलासकाव्यम् of Viśvanātha Kavirāja, quoted in साहित्यदर्पण.

राघवा. = राघवानन्द quoted in साहित्यदर्पण.

रामरक्षा. = of Valmīki.

लक्ष्मणसेन. = King of Bengal, son of Ballāḷa Sena and patron of Jayadeva, Umāpatidhara, Dhoyī and Govardhana; completed the Adbhutasāgara begun in 1168 A. D. by his father.

लटक. = लटकमेलकप्रहसनम् of Śaṅkhadhara au. of Kavikarpaṭikā; written under Govindacandra of Kanauj in the beginning of the 12th cent. NSP 1900.

वराह. = वराहपुराणम् Bombay edn.

वाक्यप. जोन. = जोनराज's commentary on वाक्यपदीय a work on the philosophy of grammar, by Bhartṛhari.

वानरा. = वानराष्टकम् Ptd. Häberlin and Jivananda.

वानर्य. = वानर्यष्टकम् Ptd. Häberlin and Jivananda.

वामन. सू. = काव्यालंकारसूत्राणि See above under Kāvyālaṅkārasūtrāṇi.

वायु. = वायुपुराणम् Bombay edn.

वाल्मी. = वाल्मीकिः

वासवदत्ता. = वासवदत्ता of Subandhu, middle of 7th cent. A. D. ed. Fitz. Edward Hall in Bibl. Ind.

वासिष्ठ. = योगवासिष्ठम् attributed to Vālmīki; 11th century (?) NSP 1937.

विक्रम.; विक्रमच. = विक्रमचरितम् or Lekhārambha, a Ms.

विक्रम. उ.; विक्रमो. = विक्रमोर्वशीय of Kālidāsa. NSP 1942.

विक्रमाङ्क. दे. = विक्रमाङ्कदेवचरितम् of Bilhaṇa; historical poem on Cālukya Vikramāditya VI Tribhuvanamalla (1076–1127 A. D.) of Kalyāṇ. See above under Corapañcāśikā and Bilhaṇa.

विदग्ध. मु. = विदग्धमुखमण्डनम् enigmatology of the Buddhist Dharmadāsa. NSP 1926.

विद्ध. शा.; विद्ध. = विद्धशालभञ्जिका नाटिका of Rājaśekhara. See above under Bālarāmāyaṇa. Ed. K. R. Godbole, Poona 1886 and also a Ms.

विष्णु. पुराण. = विष्णुपुराणम् Bombay edn.

वृ. चा.; वृ. चाणक्य. = (वृद्ध) चाणक्यशतकम् of Cāṇakya. Ed. Bombay संवत् १९१५.

वे. = वेतालपंचविंशतिका a Ms.

वेणीदत्त = author of Padyaveṇī and Pañcatattvaprakāśikā (Lex.); son of Jagajjīvana grandson of Lakṣmaṇa. See above under पद्यवेणी.

वेणी.; वे. सं. = वेणीसंहारम् of Bhaṭṭa Nārāyaṇa, before 800 A. D. NSP 1905.

शशि. वं. = शशिवंशः of Kṣemendra. See above under Aucityavicāracarcā and Kṣemendra.

शां श.; शांतिश. = शान्तिशतकम् of Śilhaṇa; before 1205 A. D. Ptd. Häberlin and Jivananda.

शा. प. = शार्ङ्गधरपद्धतिः of Śārṅgadhara. See above under Rāghavadeva; compiled in 1363 A. D. Ed. Dr. P. Peterson 1888.

शार्ङ्गधर. = author of the Śārṅgadharapaddhati. See above.

शिशु. = शिशुपालवधम् (also called माघकाव्यम्) of Māgha son of Dattaka Sarvāśraya, and grandson of Suprabhadeva minister of Varmalāta; 7th century A. D. NSP 1933.

शुक. = शुकसप्ततिः ed. Lassen; also some Mss.

शृं.; शृं. ति. = शृंगारतिलकम् of Rudra Bhaṭṭa; KM III. 9th-10th century A. D.; au. also of a work Tripuravadha.

शृंगारति.; शृंगार. = शृङ्गारतिलकम् attributed to Kālidāsa. NSP 1952.

शृंगारश. = शृङ्गारशतकम् of Amaruka. See above under Amaru.

शौनकी. नी. = शौनकीयनीतिसारः (गरुडपुराण)

श्रीकंठ. च. = श्रीकण्ठचरितम् of Mankhaka, son of Viśvāvarta, author of Mankhakośa etc., 1135–45 A. D. NSP 1900.

सं. पाठोप. = संस्कृतपाठोपकारकतत्त्वबोधिनी

स. कं. = सरस्वतीकण्ठाभरणम् of Bhoja (1005–1055 A. D.); NSP 1934.

सप्त. रत्न. = सप्तरत्नम् Ptd. Jivananda's Kāvyasaṁgraha.

सहृदया. = सहृदयानन्दम् of Krisṇānanda of Kapiñjala race, quoted in साहित्यदर्पण. NSP 1910.

साहि. कौ. = साहित्यकौमुदी of Baladeva Vidyābhūṣaṇa, of the Caitanya School; wrote his Utkalikāvallarī in 1765 A. D.; refers to Pratāparudra Gajapati of Orissa. NSP 1897.

सा. द. = साहित्यदर्पणम् of Viśvanātha Kavirāja, son of Candraśekhara, great grandson of Nārāyaṇa. He quotes his works Candrakalā, Kuvalyāśvacarita, Prabhāvatī-pariṇaya, Praśastiratnāvalī and Rāghavavilāsa in his सा. द. (*c.* 1300–1380 A. D.) NSP 1931.

साधन. = साधनपञ्चकम् of Śaṅkarācārya. NSP 1952.

सु. = सुभाषितावलिः of Vallabhadeva of Kashmir; quoted by Sarvānanda in his commentary on the Amarakośa (1160 A. D.); text inflated later. Ed. Dr. Peterson 1886.

सुवृत्त. ति. = सुवृत्ततिलकम् of Kṣemendra; see above under Aucityavicāracarcā and Kṣemendra. KM II.

सुश्रु. = सुश्रुतसंहिता of Suśruta. NSP 1938.

सूक्ति. = सूक्तिमुक्तावलिः of Jalhaṇa, surnamed Ārohaka-Bhagadatta; edn. GOS, no. 82. Compiled for him by Vaidya Bhānu Paṇḍita in A. D. 1257, during the reign of the Yādava King Kṛṣṇa of Devagiri.

सूक्ति. स. = सूक्तिसहस्रम् a collection of thousand elegant verses.

सूर्य. श. = सूर्यशतकम् or मयूरशतकम् of Mayūra; 7th century NSP 1927.

स्कान्द. = स्कान्दपुराणम् Bombay edn.

हनु.; हनु. ना. = हनुमन्नाटकम् of Hanūmat Kavi. See above under Mahānāṭaka. Ptd. Sanskrit Book Depot, Benaras, 1934.

हरवि. = हरविजयः of Ratnākara, of Kashmir, styled Vāgīśvara Ja; flourished under Jayāpīḍa and Avantivarman; middle of 11th cent. N S P 1914.

हरि.; हरिवं. = हरिवंशम् ed. Calcutta also Bombay शके 1783.

हर्ष. = श्रीहर्षः

हि. = हितोपदेशः of Nārāyaṇa Paṇḍita; *c.* 10th–14th A. D. N S P 1947.

श्रीः

सुभाषितरत्नभाण्डागारम्

प्रथमं मङ्गलाचरणप्रकरणम्

परब्रह्म

अथ स्वस्थाय देवाय नित्याय हतपाप्मने । त्यक्तक्रमविभागाय चैतन्यज्योतिषे नमः ॥ १ ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्नानन्तचिन्मात्रमूर्तये । स्वानुभूत्येकमानाय नमः शान्ताय तेजसे ॥ २ ॥ अनन्तनामधेयाय सर्वाकारविधायिने । समस्तमन्त्रवाच्याय विश्वैकपतये नमः ॥ ३ ॥ कर्णिकादिष्विव स्वर्णमर्णवादिष्विवोदकम् । भेदिष्वभेदि यत्तस्मै परस्मै महसे नमः ॥ ४ ॥ नमो वाङ्मनसातीतमहिम्ने परमेष्ठिने । त्रिगुणाष्टगुणानन्तगुणनिर्गुणमूर्तये ॥ ५ ॥ यथा तथापि यः पूज्यो यत्र तत्रापि योऽर्चितः । योऽपि वा सोऽपि वा योऽसौ देवस्तस्मै नमोऽस्तु मे ॥ ६ ॥ नमः स्वतन्त्रचिच्छक्तिमुद्रितस्वविभूतये । अव्यक्तव्यक्तरूपाय कस्मैचिन्मन्त्रमूर्तये ॥ ७ ॥ चराचरजगत्स्फारस्फुरत्तामात्रधर्मिणे । दुर्विज्ञेयरहस्याय युक्तैरप्यात्मने नमः ॥ ८ ॥ भवबीजाङ्कुरजलदा रागाद्याः क्षयमुपागता यस्य । ब्रह्मा वा विष्णुर्वा हरो जिनो वा नमस्तस्मै ॥ ९ ॥ नित्यं निरावृति निजानुभवैकमानमानन्दधाम जगदङ्कुरबीजमेकम् । दिग्देशकालकलनादिसमस्तहस्तमर्दासहं दिशतु शर्म महन्महो वः ॥ १० ॥ लोकत्रयस्थितिलयोदयकेलिकारः कार्येण यो हरिहरद्रुहिणत्वमेति । देवः स विश्वजनवाङ्मनसातिवृत्तशक्तिः शिवं दिशतु शश्वदनश्वरं वः ॥ ११ ॥ सर्वः किलायमवशः पुरुषाणुकर्मकायादिकारणगणो यदनुग्रहेण । विश्वप्रपञ्चरचनाचतुरत्वमेति स त्रायतां त्रिभुवनैकमहेश्वरो वः ॥ १२ ॥ मध्याह्नार्कमरीचिकास्विव पयःपूरो यदज्ञानतः खं वायुर्ज्वलनो जलं क्षितिरिति त्रैलोक्यमुन्मीलति । यत्तत्त्वं विदुषां निमीलति पुनः स्रग्भोगिभोगोपमं सान्द्रानन्दमुपास्महे तदमलं स्वात्मावबोधं महः ॥ १३ ॥ यस्माद्विश्वमुदेति यत्र रमते यस्मिन्पुनर्लीयते भासा यस्य जगद्विभाति सहजानन्दोज्ज्वलं यन्महः । शान्तं शाश्वतमक्रियं यमपुनर्भावाय भूतेश्वरं द्वैतध्वान्तमपास्य यान्ति कृतिनः प्रस्तौमि तं पूरुषम् ॥ १४ ॥ यः सृष्टिस्थितिसंहृतीर्वितनुते ब्रह्मादिमूर्तित्रिकैर्यस्याधीनतया स्थितानि सदसत्कर्माण्यपि प्राणिनाम् । नित्येच्छाकृतिबुद्धिमानयं परो जीवात्परात्मा स्वयं सोऽयं वो विदधातु पूर्णमचिराच्चेतोगतं यद्भवेत् ॥ १५ ॥ शक्यं यन्न विशेषतो निगदितुं प्रेम्णैव यच्चिन्तितं मृद्वङ्गीवदनेन्दुमण्डलमिव स्वान्ते विधत्ते मुदम् । यन्मुग्धानयनान्तचेष्टितमिवाध्यक्षेऽपि नो लक्षितं तत्तेजो विनयादमन्दहृदयानन्दाय वन्दामहे ॥ १६ ॥ विष्णुर्वा त्रिपुरान्तको भवतु वा ब्रह्मा सुरेन्द्रोऽथवा भानुर्वा शशलक्षणोऽथ भगवान्बुद्धोऽथ सिद्धोऽथवा । रागद्वेषविषार्तिमोहरहितः सत्त्वानुकम्पोद्यतो यः सर्वैः सह संस्कृतो गुणगणैस्तस्मै नमः सर्वदा ॥ १७ ॥ विश्वेशो वः स पायात्त्रिगुणसचिवतां योऽवलम्ब्यानुवारं विश्वं द्रीचीनसृष्टिस्थितिविलयमजः स्वेच्छया निर्मिमीते । यस्येयत्तामतीत्य प्रभवति महिमा कोऽपि लोकव्यतीतस्त्यक्तो यश्चक्षुराद्यैरपि निपुणतमैर्वीक्षणादिक्रियासु ॥ १८ ॥ ब्रह्मा दक्षः कुबेरो यमवरुणमरुद्वह्निचन्द्रेन्द्ररुद्राः शैला नद्यः

---

१ नाशितकिल्बिषाय. २ विधिः. ३ अविषयीकृता. ४ प्रमाणम्. ५ आकाशे दृश्यमानगलज्जलवमानरश्मिसमूहः. तृष्णेति यावत्.

१ ब्रह्माभिन्नतया तत्त्वेन भ्रमाविषयीभवति. २ स्वबाध्यादिरूपतद्भिन्नत्वेन भ्रमाविषयीभवति. ३ भ्रमेण गृहीतो मालायां सर्पभ्रम इव. ४ निबिडानन्दस्वरूपम्. ५ ब्रह्मात्मकज्ञानस्वरूपम्. ६ तेजः. ७ निश्चलम्. ८ पुनरुत्पत्त्यभावाय. ९ आनन्दम्. १० समीपस्थोऽपि. ११ बहु. १२ सत्त्वरजस्तमःसहायताम्. १३ वारंवारम्. १४ चराचरविश्वम्. १५ सीमाम्. १६ सकललोकातीतः.

समुद्रा ग्रहगणमनुजा दैत्यगन्धर्वनागाः । द्वीपा नक्षत्रताराखिसुमुनयो व्योम भूरश्विनौ च संलीना यस्य सर्वे वपुषि स भगवान् पातु वो विश्वरूपः ॥ १९ ॥

गणेशः

वन्दे वन्दारुमन्दारमिन्दुभूषणनन्दनम्[1] । अमन्दानन्दसंदोहबन्धुरं[2] सिन्धुराननम्[3] ॥ १ ॥ आलम्बे जगदालम्बे[4] हेरम्बचरणाम्बुजे । शुष्यन्ति यद्रजःस्पर्शात्सद्यः प्रत्यूहवार्धयः[5] ॥ २ ॥ गजाननाय महसे प्रत्यूहतिमिरच्छिदे । अपारकरुणापूरतरङ्गितदृशे नमः ॥ ३ ॥ नमस्तस्मै गणेशाय यत्कण्ठः पुष्करायते[6] । मदाभोगघनध्वानो[7] नीलकण्ठस्य ताण्डवे ॥ ४ ॥ अगजाननपद्मार्कं[8] गजाननमहर्निशम् । अनेकदं[9] तं भक्तानामेकदन्तमुपास्महे[10] ॥ ५ ॥ चलत्कर्णानिलोद्धूतसिन्दूरारुणिताम्बरः । जयत्यकालेऽपि सृजन्संध्यामिव गजाननः ॥ ६ ॥ एकदन्तद्युतिसितः शंभोः सूनुः श्रियेऽस्तु वः । विद्याकन्द इवोद्भिन्ननवाङ्कुरमनोहरः ॥ ७ ॥ अभिप्रेतार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्वविघ्नच्छिदे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ८ ॥ दुरितसमूहबलाहकपटलीसंहरणपवमानम् । शिवयोरङ्काभरणं वन्दे कंचिद्गजाननं तेजः ॥ ९ ॥ अविरलविगलन्मदजलकपोलपालीनिलीनमधुपकुलः । उद्भिन्ननवश्मश्रुश्रेणिरिव द्विपमुखो जयति ॥ १० ॥ एकरद द्वैमातुर[11] निस्त्रिगुण चतुर्भुजोऽपि पञ्चकर[12] । जय षण्मुखनुत सप्तच्छदगन्धिमदाष्टतनुतनय[13] ॥ ११ ॥ मङ्गलकलशद्वयमयकुम्भमदम्भेन भजत गजवदनम् । यद्दानतोयतरलैस्तिलतुलनालम्बि रोलम्बैः[14] ॥ १२ ॥ शिवयोः सुधाहरिद्रादीप्तिमतोः सारभूज्जगत्पित्रोः । त्रिभुवनविघ्नध्वंसी करिकल्पः[16] कश्चिदरुणिमा जयति ॥ १३ ॥ युगपत्स्वगण्डचुम्बनलोलौ[17] पितरौ निरीक्ष्य हेरम्बः । तन्मुखमेलनकुतुकी स्वाननमपनीय परिहसन्पायात् ॥ १४ ॥ हस्तपङ्कजनिविष्टमोदकव्याजसंचरदशेषपुमर्थम् । नौमि किंचिदवधूनितशुण्डादण्डकुण्डलितमण्डितगण्डम् ॥ १५ ॥ अन्तरायतिमिरोपशान्तये शान्तपावनमचिन्त्यवैभवम् । तन्नरं वपुषि कुञ्जरं मुखे मन्महे किमपि तुन्दिलं महः ॥ १६ ॥ अशेषविघ्नप्रतिषेधदक्षमन्त्राक्षतानामिव दिङ्मुखेषु । विक्षेपलीला करशीकराणां करोतु वः प्रीतिमिभाननस्य ॥ १७ ॥ दन्ताग्रनिर्भिन्नहिमाचलोर्वीरन्ध्रोत्थिताहीन्द्रमणिप्रभौघे । नागाननः स्तम्भधिया कपोलौ घर्षन्पितृभ्यां हसितः पुनातु ॥ १८ ॥ दन्ताञ्चलेन[1] धरणीतलमुन्नमय्य पातालकेलिषु धृतादिवराहलीलम् । उल्लाघनोत्फणफणाधरगीयमानक्रीडावदानमिभराजमुखं नमामः ॥ १९ ॥ आनन्दमात्रमकरन्दमनन्तगन्धं योगीन्द्रसुस्थिरमिलिन्दमपास्तबन्धम् । वेदान्तसूर्यकिरणैकविकासशीलं हेरम्बपादशरदम्बुजमानतोऽस्मि ॥ २० ॥ गण्डस्थलीगलदमन्दमदप्रवाहमाद्यद्द्विरेफमधुरस्वरदत्तकर्णः । हर्षादिवालसनिमीलितनेत्रयुग्मो विघ्नच्छिदे भवतु भूतपतिर्गणेशः ॥ २१ ॥ लक्ष्मीं तनोतु सुतरामितरानपेक्षमङ्घ्रिद्वयं निगमशाखिशिखाप्रवालम् । हैरम्बमम्बुरुहडम्बरचौर्यनिघ्नं[3] विघ्नाद्रिभेदशतधारधुरंधरं[4] नः ॥ २२ ॥ पायाद्गजेन्द्रवदनः स इमां त्रिलोकीं यस्योद्धतेन गगने महता करेण । मूलावलग्नसितदन्तबिसाङ्कुरेण नालायितं तपनबिम्बसरोरुहस्य ॥ २३ ॥ अविरलमदधाराधौतकुम्भः शरण्यः फणिवरवृतगात्रः सिद्धसाध्यादिवन्द्यः । त्रिभुवनजनविघ्नध्वान्तविध्वंसदक्षो वितरतु गजवक्त्रः संततं मङ्गलं वः ॥ २४ ॥ जेतुं यस्त्रिपुरं हरेण हरिणा व्याजाद्बलिं बध्नता स्रष्टुं वारिभवोद्भवेन[5] भुवनं शेषेण धर्तुं धराम् । पार्वत्या महिषासुरप्रमथने सिद्धाधिपैः सिद्धये ध्यातः पञ्चशरेण[6] विश्वजितये पायात्स नागाननः ॥ २५ ॥ विघ्नध्वान्तनिवारणैकतरणिर्विघ्नाटवीहव्यवाड्विघ्नव्यालकुलाभिमानगरुडो विघ्नेभपञ्चाननः । विघ्नोत्तुङ्गगिरिप्रभेदनपविर्विघ्नाम्बुधौ वाडवो विघ्नाघौघघनप्रचण्डपवनो विघ्नेश्वरः पातु वः ॥ २६ ॥ उच्चैर्ब्रह्माण्डखण्डद्वितयसहचरं कुम्भयुग्मं दधानः प्रेङ्खन्नागारिपक्षप्रतिभटविकटश्रोत्रतालाभिरामः । देवः शंभोरपत्यं भुजगपतितनुस्पर्धिवर्धिष्णुहस्तस्त्रैलोक्याश्चर्यमूर्तिः स जयति जगतामीश्वरः कुञ्जरास्यः ॥ २७ ॥ दोर्धौतद्दन्तखण्डः सकलसुरगणाडम्बरेषु प्रचण्डः सिन्दूराकीर्णगण्डः प्रकटितविलसच्चारुचान्द्रीयखण्डः । गण्डस्थानन्तषण्डः[13] स्मरहरतनयः कुण्डलीभूतशुण्डो विघ्नानां कालदण्डः स भवतु भवतां भूतये वक्रतुण्डः ॥ २८ ॥ विघ्नेशो वः स पायाद्विहृतिषु जलधीन्पुष्कराग्रेण[14] पीत्वा यस्मिन्नुद्धृत्य तोयं वमति तदखिलं दृश्यते व्योम्नि देवैः । क्वाप्यम्भः क्वापि विष्णुः क्वचन कमलभूः क्वाप्यनन्तः[15] क्वचिच्छ्रीः क्वाप्यैरावतः[16]

---

१ भक्तजनकल्पवृक्षम्. २ सुन्दरम्. ३ गजाननम्. ४ जगदाधारभूते. ५ विघ्नसमुद्राः. ६ मृदङ्गवदाचरति. ७ निबिडध्वनिः. ८ पार्वती. ९ मोक्षाद्यनेकवस्तुदातारम्. १० गणेशम्. ११ पार्वती. महादेवमातृद्वयवत्त्वादित्यर्थः. १२ शुण्डामादाय पञ्चकरत्वमित्यर्थः. १३ अष्टमूर्तिर्महादेवः. १४ भ्रमरैः. १५ चूर्णम्. १६ हस्तितुल्यः. १७ कुम्भौ. १८ विघ्नः.

१ दन्ताग्रेण. २ हर्षितं. ३ अधीनम्. ४ वज्रम्. ५ ब्रह्मणा. ६ मदनेन. ७ अद्रिः. ८ तुल्यम्. ९ आधुन्वन्. १० गरुडः. ११ प्रतिस्पर्धी. १२ शुण्डादण्डः. १३ भ्रमरः. १४ शुण्डाग्रेण. १५ शेषः. १६ वासवः.

क्वापि शैलाः क्वचन मणिगणाः क्वापि नक्रादिसत्त्वाः ॥२९॥ विघ्नेशःस वैविघ्नान्परिहरतु स यत्कर्णतालादुदञ्चद्वायुव्याधूतकण्ठस्थलयुगलगलद्भूरिसिन्दूरपूरैः । आरुण्याद्वैतभावं गतवति जगति क्वापि नो भाति भानुर्नैवासौ शीतभानुः क्वचिदपि नितरां भासते वा कृशानुः ॥ ३० ॥ क्रोडं तातस्य गच्छन्विशदबिसधिया शावकं शीतभानोराकर्षन्भालवैश्वानरनिशितशिखारोचिषा तप्यमानः । गङ्गाम्भः पातुमिच्छुर्भुजगपतिफणाफूत्कृतैर्दूयमानो मात्रा संबोध्य नीतो दुरितमपनयेद्बालवेषो गणेशः ॥ ३१ ॥ उच्चैरुत्तालगण्डस्थलबहुलगलद्दानपानप्रमत्तस्फीतालिव्रातगीतिश्रुतिविधृतिकलोन्मीलिताघाक्षिपक्ष्मा । भक्तप्रत्यूहपृथ्वीरुहनिवहसमुन्मूलनोच्चैरुदञ्चच्छुण्डादण्डाग्र उग्रार्भक इभवदनो वः स पायादपायात् ॥ ३२ ॥ कल्याणं वो विधत्तां करटमदधुनीलोलकल्लोलमालाखेलद्रोलम्बकोलाहलमुखरितदिक्चक्रवालान्तरालम् । प्रत्नं वेतण्डरत्नं सततपरिचलत्कर्णतालप्ररोहद्वाताङ्कूराजिहीर्षादरविवृतफणाशङ्खभूषाभुजंगम् ॥ ३३ ॥ यः सिन्धौ फेनराशिर्भुवि कुमुदवनं व्योम्नि नक्षत्रलक्ष्मीरब्धौ मुक्तासमूहस्तरुषु सुमनसो मानसे हंससंघः । श्रीकण्ठे भूतिलेशः शिखरिषु मणयो दिक्षु नीहारपातः पाण्डुः शुण्डाग्रजन्मा जयति गणपतेः शीकराणां विलासः ॥ ३४ ॥ सानन्दं नन्दिहस्ताहतमुरजरवाहूतकौमारबर्हित्रासान्नासारन्ध्रं विशति फणिपतौ भोगसंकोचभाजि । गण्डोड्डीनालिमालामुखरितककुभस्ताण्डवे शूलपाणेर्वैनायक्यश्चिरं वो वदनविधुतयः पान्तु चीत्कारवत्यः ॥ ३५ ॥

सरस्वती

धातुश्चतुर्मुखीकण्ठशृङ्गाटकविहारिणीम् । नित्यं प्रगल्भवाचालमुपतिष्ठे सरस्वतीम् ॥ १ ॥ सूक्ष्माय शुचये तस्मै नमो वाक्तत्त्वतन्तवे । विचित्रो यस्य विन्यासो विदधाति जगत्पटम् ॥ २ ॥ तद्दिव्यमव्ययं धाम सारस्वतमुपास्महे । यत्प्रसादात्प्रलीयन्ते मोहान्धतमसच्छटाः ॥ ३ ॥ पातु वो निकषग्रावा मतिहेम्नः सरस्वती । प्राज्ञेतरपरिच्छेदं वचसैव करोति या ॥ ४ ॥ शारदा शारदाम्भोजवदना वदनाम्बुजे । सर्वदा[21] सर्वदास्माकं संनिधिं सन्निधिं[22] क्रियात् ॥ ५ ॥ करबदरसदृशमखिलं भुवनतलं यत्प्रसादतः कवयः । पश्यन्ति सूक्ष्ममतयः सा जयति सरस्वती देवी ॥ ६ ॥ शरणं करवाणि शर्मदं ते चरणं वाणि चराचरोपजीव्यम् । करुणामसृणैः कटाक्षपातैः कुरु मामम्ब कृतार्थसार्थवाहम् ॥ ७ ॥ आशासु राशीभवदङ्गवल्लीभासैव दासीकृतदुग्धसिन्धुम् । मन्दस्मितैर्निन्दितशारदेन्दुं वन्देऽरविन्दासनसुन्दरि त्वाम् ॥ ८ ॥ वचांसि वाचस्पतिमत्सरेण सारागि लब्धुं ग्रहमण्डलीव । मुक्ताक्षसूत्रत्वमुपैति यस्याः सा सप्रसादास्तु सरस्वती वः ॥ ९ ॥ ज्योतिस्तमोहरमलोचनगोचरं तज्जिह्वादुरासदरसं मधुनः प्रवाहम् । दूरे त्वचः पुलकबन्धि परं प्रपद्ये सारस्वतं किमपि कामदुघं रहस्यम् ॥ १० ॥ तव करकमलस्थां स्फाटिकीमक्षमालां नखकिरणविभिन्नां दाडिमीबीजबुद्ध्या । प्रतिकलमनुकर्षन् येन कीरो निषिद्धः स भवतु मम भूत्यै वाणि ते मन्दहासः ॥ ११ ॥ तमोगणविनाशिनी सकलकालमुद्द्योतिनी धरातलविहारिणी जडसमाजविद्वेषिणी । कलानिधिसहायिनी लसदलोलसौदामिनी मदन्तरवलम्बिनी भवतु कापि कादम्बिनी ॥ १२ ॥ या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना । या ब्रह्माच्युतशंकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाड्यापहा ॥ १३ ॥

शिवः

नमस्तुङ्गशिरश्चुम्बिचन्द्रचामरचारवे । त्रैलोक्यनगरारम्भमूलस्तम्भाय शंभवे ॥ १ ॥ वामाङ्गीकृतवामाङ्गि कुण्डलीकृतकुण्डलि । आविरस्तु पुरो वस्तु भूतिभूषितमम्बराम्बरम् ॥ २ ॥ निरुपादानसंभारमभित्तावेव तन्वते । जगच्चित्रं नमस्तस्मै कलाश्लाघ्याय शूलिने ॥ ३ ॥ चन्द्रानर्घदेहाय चन्द्रांशुसितमूर्तये । चन्द्रार्कानलनेत्राय चन्द्रार्धशिरसे नमः ॥ ४ ॥ भुजङ्गकुण्डली व्यक्तशशिशुभ्रांशुशीतगुः । जगन्त्यपि सदाऽपायादव्याच्चेतोहरः शिवः ॥ ५ ॥ पिनाकफणिबालेन्दुभस्ममन्दाकिनीयुता । पवर्गरचिता मूर्तिरपवर्गप्रदास्तु वः ॥ ६ ॥ दिगम्बरनितम्बिन्याः किम-

---

१ बहु- २ भ्रमरसमुदायः ३ वृक्षः ४ गण्डस्थलम् ५ मदोदकसरित् ६ पुरातनम् ७ गजश्रेष्ठः ८ ईषत् ९ अग्रभागः १० हिमपातम् ११ मृदङ्गः १२ मयूरः १३ भयात् १४ फणा १५ भूतले १६ चालनम् १७ चतुष्पथम् १८ समूहाः १९ स्वर्णादिपरीक्षणशिला २० पण्डितमूर्खयोर्भेदम् २१ सर्वदात्री २२ उत्तमनिधिम्

१ कुशाग्रबुद्धयः २ स्निग्धैः ३ स्फटिकमयीम् ४ जपमालाम् ५ भिक्षाम् ६ प्रतिक्षणम् ७ शुकः ८ समृद्ध्यै ९ अज्ञानम्; पक्षे,–अन्धकारः १० मन्दबुद्धिः; पक्षे,–डलयोः सावर्ण्यात् जलम् ११ विद्वज्जनः; पक्षे,–चन्द्रः १२ सरस्वती; पक्षे,–मेघमाला १३ स्त्री १४ सर्पः १५ दिगम्बरम् १६ उपकरणम्; पक्षे,–तूलिकादिकम् १७ संपत्तिः; पक्षे,–समूहः १८ नानाकारम्; पक्षे,–आलेख्यम् १९ चन्द्रकला; पक्षे,–आलेख्यक्रियाकौशलम् २० मोक्षः

म्बरविभूषणम् । इत्यम्बरहरः पायात्पुरीरम्भहरः परः ॥ ७ ॥ ॐ नमः परमार्थैकरूपाय परमात्मने । स्वेच्छावभासितासत्यभेदभिन्नाय शंभवे ॥ ८ ॥ नमः शिवाय निःशेषक्लेशप्रशमशालिने । त्रिगुणग्रन्थिदुर्भेदभवबन्धविभेदिने ॥ ९ ॥ समस्तलक्षणायोग एव यस्योपलक्षणम् । तस्मै नमोऽस्तु देवाय कस्मैचिदपि शंभवे ॥ १० ॥ संसारैकनिमित्ताय संसारैकविरोधिने । नमः संसाररूपाय निःसंसाराय शंभवे ॥ ११ ॥ सदसत्त्वेन भावानां युक्ता या द्वितयी स्थितिः । तामुल्लङ्घ्य तृतीयस्मै नमश्चित्राय शंभवे ॥ १२ ॥ आसन्नाय सुदूराय गुप्ताय प्रकटात्मने । सुलभायातिदुर्गाय नमश्चित्राय शंभवे ॥ १३ ॥ संसेवितभृगुतुङ्गं विद्योतितवेदवेदाङ्गम् । परिनर्तितभवरङ्गं मनसिजभङ्गं समाश्रये लिङ्गम् ॥ १४ ॥ स जयति हिमकरलेखा चकास्ति यस्योमयोत्सुकान्निहिता । नयनप्रदीपकज्जलजिघृक्षया रजतशुक्तिरिव ॥ १५ ॥ पाणिग्रहे पुलकितं वपुरैशं भूतिभूषितं जयति । अङ्कुरित इव मनोभूर्यस्मिन् भस्मावशेषोऽपि ॥ १६ ॥ मा वम संवृणु विषमिदमिति सातङ्कं पितामहेनोक्तः । प्रातर्जयति सलज्जः कज्जलमलिनाधरः शंभुः ॥ १७ ॥ जयति प्रियापदान्ते गरलग्रैवेयकः स्मराराातिः । विषमविशिखे विशन्निव शरणं गलबद्धकरवालः ॥ १८ ॥ संध्यासलिलाञ्जलिमपि कङ्कणफणिपीयमानमविजानन् । गौरीमुखार्पितमना विजयाहसितः शिवो जयति ॥ १९ ॥ प्रणयकुपितप्रियापदलाक्षासंध्यानुबन्धमधुरेन्दुः । तद्वलयकनकनिकषग्रावग्रीवः शिवो जयति ॥ २० ॥ अहिभूषणोऽप्यभयदः सुकलितहालाहलोऽपि यो नित्यः । दिग्वसनोऽप्यखिलेशस्तं शशधरशेखरं वन्दे ॥ २१ ॥ जयति जटाकिञ्जल्कं गङ्गामधु मुण्डवलयबीजमयम् । गलगरलपङ्कसंभवमम्भोरुहमाननं शंभोः ॥ २२ ॥ प्रतिबिम्बितगौरीमुखविलोकनोत्कम्पशिथिलकरगलितः । स्वेदभरपूर्यमाणः शंभोः सलिलाञ्जलिर्जयति ॥ २३ ॥ आदाय चापमचलं कृत्वाहीनं गुणं विषमदृष्टिः । यश्चित्रमच्युतशरो लक्ष्यमभाङ्क्षीन्नमस्तस्मै ॥ २४ ॥ उपहरणं विभवानां संहरणं सकलदुरितजालस्य । उद्धरणं संसाराच्चरणं वः श्रेयसेऽस्तु विश्वपतेः ॥ २५ ॥ आदृतकुपितभवानीकृतकरमालादिबन्धनव्यसनः । केलिकलाकलहादो देवो वः शंकरः पायात् ॥ २६ ॥ भिक्षुकोऽपि सकलेप्सितदाता प्रेतभूमिनिलयोऽपि पवित्रः । भूतमित्रमपि योऽभयसत्री तं विचित्रचरितं शिवमीडे ॥ २७ ॥ पाणिग्रहे पर्वतराजपुत्र्याः पादाम्बुजं पाणिसरोरुहाभ्याम् । अश्मानमारोपयतः स्मरारेर्मन्दस्मितं मङ्गलमातनोतु ॥ २८ ॥ पार्श्वस्थपृथ्वीधरराजकन्याप्रकोपविस्फूर्जथुकातरस्य । नमोऽस्तु ते मातरिति प्रणामाः शिवस्य संध्याविषया जयन्ति ॥ २९ ॥ क्व तिष्ठतस्ते पितरौ ममेवेत्यपर्णयोक्ते परिहासपूर्वम् । क्व वा ममेव श्वशुरौ तवेति तामीरयन् सस्मितमीश्वरोऽव्यात् ॥ ३० ॥ स पातु वो यस्य जटाकलापे स्थितः शशाङ्कः स्फुटहारगौरः । नीलोत्पलानामिव नालपुञ्जे निद्रायमाणः शरदीव हंसः ॥ ३१ ॥ जगत्सिसृक्षाप्रलयक्रियाविधौ प्रयत्नमुन्मेषनिमेषविभ्रमम् । वदन्ति यस्येक्षणलोलपक्ष्मणां पराय तस्मै परमेष्ठिने नमः ॥ ३२ ॥ वक्त्राणि पञ्च कुचयोः प्रतिबिम्बितानि दृष्ट्वा दशाननसमागमनभ्रमेण । भूयोऽपि शैलपरिवृत्तिभयेन गाढमालिङ्गितो गिरिजया गिरिशः पुनातु ॥ ३३ ॥ संध्यानतौ नरपुरंध्रितनोः सरोषमुत्सारिते गिरिजया निजपाणिपद्मे । उत्सर्पिकङ्कणफणीन्द्रफणार्पणेन पूर्णोऽञ्जलिर्जयति बालमृगाङ्कमौलेः ॥ ३४ ॥ यस्याहुरागमविदः परिपूर्णशक्तेरंशे कियत्यपि निविष्टममुं प्रपञ्चम् । तस्मै तमालरुचिभासुरकंधराय नारायणीसहचराय नमः शिवाय ॥ ३५ ॥ व्योम्नीव नीरदभरः सरसीव वीचिव्यूहः सहस्रमहसीव सुधांशुधाम । यस्मिन्निदं जगदुदेति च लीयते च तच्छांभवं भवतु वैभवमृद्धये वः ॥ ३६ ॥ यः कन्दुकैरिव पुरंदरपद्मसद्मपद्मापतिप्रभृतिभिः प्रभुरप्रमेयः । खेलत्यलङ्घ्यमहिमा स हिमाद्रिकन्याकान्तः कृतान्तदलनो लघयत्वघं वः ॥ ३७ ॥ मुक्तिर्हि नाम परमः पुरुषार्थ एकस्तामन्तरायमवयन्ति यदन्तरज्ञाः । किं भूयसा भवतु सैव सुधामयूखलेखाशिखाभरणभक्तिरभङ्गुरा वः ॥ ३८ ॥ दिश्यात्स शीतकिरणाभरणः शिवं वो यस्योत्तमाङ्गभुवि विस्फुरदूर्मिपक्षा । हंसीव निर्मलशशाङ्ककलामृणालकन्दार्थिनी सुरसरिन्नभसः पपात ॥ ३९ ॥ श्रेयांसि वो दिशतु यस्य सिताभ्रशुभ्रा विभ्राजते सुरसरिद्वरमौलिमाला । ऊर्ध्वेक्षणज्वलनतापविलीयमानचन्द्रामृतप्रविततामृतवाहिनीव ॥४०॥

---

१ परिणये. २ संजातपुलकम्. ३ भस्मना शोभितम्. ४ मदनः ५ कण्ठाभूषणम्. ६ मदने. ७ आरम्भः ८ केसरः. ९ त्रिलोचनो हिमाचलं धनुः, वासुकिं ज्याम्, विष्णुं शरं च विधाय त्रिपुरासुरं जघानेति प्रकृतोऽर्थः. चलनशून्यं धनुः. अहीनो धनुर्दण्डादन्यूनो गुणः, विषमा लक्ष्यादन्यत्र निहिता दृष्टिः. न च्युतः शरो यस्य तथाविधः, तथापि लक्ष्यभङ्ग इति विरोधाभासः. १० स्थिरम्; पक्षे,-पर्वतम्. ११ गुणरहितम्; पक्षे,-अहीनमिति पदच्छेदः. सर्पराजं गुणं कृत्वेत्यर्थः. १२ असमदृक्; पक्षे,-त्रिलोचनत्वाद्विषमदृष्टिः. १३ न च्युतः शरो यस्य; पक्षे,-अच्युतो विष्णुः स एव शरो यस्य. १४ शरव्यम्; त्रिपुरमित्यर्थः.

१ वमन. २ दातारम्. ३ वज्रनिर्घोषः.

कुसुमशरविलासे भङ्गुरस्याद्रिपुत्रीकरतलवलयस्य क्ष्मातस्यार्धमेकम् । निजमिव शशिखण्डं याचमानस्य शंभोर्भवतु मह विवादः कान्तया कौतुकाय ॥ ४१ ॥ कथयत कथमेषा मेनया विप्रदत्ता शिव शिव गिरिपुत्री वृद्धकापालिकाय । इति वदति पुरंध्रीमण्डले सिद्धिलेशव्ययकृतवरवेषः पातु वः श्रीमहेशः ॥ ४२ ॥ अरुणनयनं सभ्रभङ्गं दरस्फुरिताधरं मुञ्चतु शशिनः श्रियं कान्तिं करोतु तवाननम् । कृतमनुनयैः कोपोऽयं ते मनस्विनि वर्धतामिति गदितयाश्लिष्टो देव्या शिवाय शिवोऽस्तु वः ॥ ४३ ॥ प्रणयकुपितां दृष्ट्वा देवीं ससंभ्रमविस्मितस्त्रिभुवनगुरुर्भीत्या सद्यः प्रणामपरोऽभवत् । नमितशिरसो गङ्गालोके तया चरणाहताववतु भवतस्त्र्यक्षस्यैतद्विलक्षमवस्थितम् ॥ ४४ ॥ कस्त्वं शूली मृगय भिषजं नीलकण्ठः प्रियेऽहं केकामेकां कुरु पशुपतिर्नैव दृश्ये विषाणे । स्थाणुर्मुग्धे न वदति तरुर्जीवितेशः शिवाया गच्छाटव्यामिति हतवचाः पातु वश्चन्द्रचूडः ॥ ४५ ॥ वन्दे देवं जलधिशरधिं देवतासार्वभौमं व्यासप्रष्ठा भुवनविदिता यस्य वाहाधिवाहाः । भूषापेटी भुवनमधरं पुष्करं पुष्पवाटी शाटीपालाः शतमखमुखाश्चन्दनद्रुर्मनोभूः ॥ ४६ ॥ दीव्यन्मौलित्रिदशपरिषज्जीवनीयेन धाम्ना पश्यद्भालं वलभितकरं प्राणता कङ्कणेन । वामाङ्गेन स्फुटमभिदधन्मान्मथीं ब्रह्मविद्यां जीयादोजस्त्रिपुरयुवतीपत्रवल्लीलवित्रम् ॥ ४७ ॥ च्युतामिन्दोर्लेखां रतिकलहभग्नं च वलयं द्वयं चक्रीकृत्य प्रहसितमुखी शैलतनया । अवोचद्यं पश्येत्यवतु स शिवः सा च गिरिजा स च क्रीडाचन्द्रो दशनकिरणापूरिततनुः ॥ ४८ ॥ नमस्तुभ्यं देवासुरमुकुटमाणिक्यकिरणप्रणालीसंभेदस्नपितचरणाय स्मरजिते । महाकल्पस्वाहाकृतभुवनचक्रेऽपि नयने निरोद्धुं भूयस्तत्प्रसरमिव कामं हुतवते ॥ ४९ ॥ असोढा तत्कालोल्लसदसहभावस्य तपसः कथानां विश्रम्भेष्वपि च रसिकः शैलदुहितुः । प्रमोदं वो दिश्यात्कपटबटुवेषापनयने त्वराशैथिल्याभ्यां युगपदभियुक्तः स्मरहरः ॥ ५० ॥ सहस्रास्यो नागः प्रभुरपि मतः पञ्चवदनः षडास्यो हेरम्बस्तनय इभवक्त्रो गणमुखः । सदा भैक्ष्यं भक्ष्यमभवतु कथं वर्तनमिति भ्रमन्त्यां पार्वत्यामथ जयति शंभुः स्मितमुखः ॥ ५१ ॥ संतापदग्धमिव चाटुभिरितः स्मरकहस्तादतं कृतेऽप्यलिङ्गितबन्धनं प्रणमनं स्तब्धार्धभूर्भ्रूकृतः । इत्थं संवर्तितैकविग्रहतया व्यग्रो गिरिग्रामणीजायां जानन्ने जयत्यनु नयन्देवस्त्रिलोकीगुरुः ॥ ५२ ॥ यस्मिन्बुद्बुदसंकरा इव बहुब्रह्माण्डखण्डाः क्वचित्क्वापि च सीकरा इव गिरिस्थायाः स्फुरन्ति भ्रमात् । चिद्रूपा लहरीव विश्वजननी शक्तिः क्वचिद्द्योतते स्वानन्दामृतनिर्भरं शिवमहापाथोनिधिं तं नुमः ॥ ५३ ॥ कल्पान्ते शमितत्रिविक्रममहाकङ्कालबद्धस्फुरच्छेषस्यूतनृसिंहपाणिनखरप्रोतादिकोलामिषः । विश्वैकार्णवताविशेषमुदितौ तौ मत्स्यकूर्मावुभौ कर्षन्धीवरतां गतः स्यतु सतां मोहं महाभैरवः ॥ ५४ ॥ भीतिर्नास्ति भुजंगपुंगवविषात्प्रीतिर्न चन्द्रामृतान्नाशौचं हि कपालदामलुलनाच्छौचं न गङ्गाजलात् । नोद्वेगश्चितिभस्मना न च सुखं गौरीस्तनालिङ्गनादात्मारामतया हिताहितसमः स्वस्थो हरः पातु वः ॥ ५५ ॥ वेदान्तेषु यमाहुरेकपुरुषं व्याप्य स्थितं रोदसी यस्मिन्नीश्वर इत्यनन्यविषयः शब्दो यथार्थाक्षरः । अन्तर्यश्च मुमुक्षुभिर्नियमितप्राणादिभिर्मृग्यते स स्थाणुः स्थिरभक्तियोगसुलभो निःश्रेयसायास्तु वः ॥ ५६ ॥ आनन्दश्लथिताः समाधिषु मुखे गौर्या विलासोल्लसाः संभ्रान्ताः क्षणमुद्धताः क्षणमथ स्मेरा निजे वैकृते । क्रूराः कृष्टशरासने मनसिजे दग्धे घृणाकूणितास्तत्कान्तारुदितेऽश्रुपूरतरलाः शंभोर्दृशः पान्तु वः ॥ ५७ ॥ स्वर्भानुः सुरवर्त्मनानुसरति ग्रासाभिलाषादसाविन्दोरिन्दुमुखि ग्रसेत किमुत भ्रान्त्या भवत्या मुखम् । इत्थं नाथगिरा नभोर्पितदृशो वक्त्रे भवान्या भृशं मानिन्याः कृतचुम्बनस्त्रिनयनस्ताविष्टसिद्ध्यै सताम् ॥ ५८ ॥ विष्णोरागमनं निशम्य सहसा कृत्वा फणीन्द्रं गुणं कौपीनं परिधाय चर्म करिणः शंभौ पुरो धावति । दृष्ट्वा विष्णुरथं सकम्पहृदयः सर्पोऽपतद्भूतले कृत्तिर्विस्खलिता ह्रियानतमुखो नग्नो हरः पातु वः ॥ ५९ ॥ मस्तान्योरगफूत्कृतिस्फुटभवद्भालस्थवैश्वानरज्वालाखिन्नसुधांशुमण्डलगलत्पीयूषधारारसैः । संजीवद्द्विपचर्मगर्जितभयभ्राम्यद्वृषाकर्षणव्यासक्तः सहसाद्रिजोपहसितो नग्नो हरः पातु वः ॥ ६० ॥ एकोऽन्ते द्विसमक्रि-

१ त्रिशूली; पक्षे,–शूलरोगवान्. २ वैद्यम्. ३ शिवः; पक्षे,–मयूरः. ४ मयूरवाणी. ५ शृङ्गे. ६ शिवः; पक्षे,–छिन्नवृक्षप्रकाण्डम्. ७ पार्वत्याः; पक्षे क्रोष्ट्र्याः. ८ त्रिपुरसंहारे शरीकृतस्य विष्णोर्विश्रान्तिस्थानत्वात्. ९ व्यासप्रमुखाः. १० वाहनानाम्, वेदानामित्यर्थः. अधिवाहा वाहनाधिकृताः. ११ सर्पभूषणत्वादित्यर्थः. १२ पातालम्. १३ आकाशम्. १४ पुष्पस्थानीयचन्द्रोद्गमाधारत्वात्. १५ दिगम्बरत्वेन दिशामेव शाटीरूपत्वात्. १६ इन्द्रादयो दिक्पाला इत्यर्थः. १७ चन्दनस्थानीयभस्मसंबन्धित्वात्. मदनभस्मना शिवस्याङ्गानामनुलेपनस्य प्रसिद्धेः. १८ ओजः.

१ शरीरम्. २ व्याकुलः. ३ वामनः. ४ अस्थिपंजरः. ५ वराहः. ६ सतां मोहं स्यतु खण्डयतु. ७ द्यावापृथिव्यौ. ८ विकारे. ९ दयासंकुचिताः. १० राहुः. ११ सूत्रम्. १२ गरुडम्. १३ गजचर्म.

लोचन इति ख्यातश्चतुर्भिः स्तुतो वेदैः पञ्चमुखः षडानन-पिता सप्तर्षिभिर्वन्दितः । अष्टाङ्गो नवतुल्य आमरगणे वासो दशाशा दधत्स्वश्चैकादश सोऽवतान्न विजितो यो द्वादशात्मांशुभिः ॥ ६१ ॥ लीलाद्यूतजितां कलाधर-कलां मौलौ दृढं कीलितां स्वीकर्तुं युगमुन्नमय्य भुजयोर्वि-श्लेषयन्त्यास्तदा । पार्वत्याः कुचकुम्भपार्श्वयुगले सप्रेमदत्ते-क्षणः कालक्षेपणमिन्दुमोचनविधौ देवः स नो रक्षतु ॥ ६२ ॥ भूत्यालेपनभूषितः प्रविलसन्नेत्राग्निदीपाङ्कुरः कण्ठे पन्नगपुष्पदामसुभगो गङ्गाजलैः पूरितः । ईषत्ताम्रज-टाग्रपल्लवयुतो न्यस्तो जगन्मण्डपे शंभुर्मङ्गलकुम्भतामु-पगतो भूयात्सतां श्रेयसे ॥ ६३ ॥ मल्लीमाल्यधिया सुधाकर-कलां कण्ठश्रियं कज्जलभ्रान्त्या भालविलोचनानलशिखां सिन्दूरपूराशया । कैलासे प्रतिबिम्बितात्स्ववपुषो गृह्णन्ह-सन्त्या मुहुः पार्वत्या प्रतिकर्मकर्मणि चिरं मुग्धो हरः पातु वः ॥ ६४ ॥ दासेऽहं परिरम्भणानि कितव द्यूते जितानि त्वया धैर्यं धेहि यतः कृतः शतमहोरात्राणि तत्रावधिः । इत्युक्तः शिवया निशादिवसकृज्ज्योतिर्मयाक्षिद्वयद्रागुन्मेष-निमेषकोटिघटनाव्यग्रो हरः पातु वः ॥ ६५ ॥ मौलौ किं नु महेश मानिनि जलं किं वक्त्रमम्भोरुहं किं नीलाल-कवेणिका मधुकरी कीं भ्रूलता वीचिका । किं नेत्रे शफरौ किमु स्तनयुगं प्रेङ्खद्रथाङ्गद्वयं साशङ्कामिति वञ्चयन्गिरिसुतां गङ्गाधरः पातु वः ॥ ६६ ॥ देव्याः प्रार्क्परिरम्भणे किल करौ द्वौ द्वौ पुनस्तत्करौ रोद्धुं तन्मुखमुन्मुखं रचयितुं द्वौ चाधरास्वादने । द्वौ नेत्रान्तपलालकापनयने मोक्तुं च नीवीं दृढां द्वावित्थं सफलीकृताखिलकरः पायात्स वः शं-करः ॥ ६७ ॥ न क्रोधः क्रियतां प्रिये स तु भवन्मौलिस्थ-गङ्गोदरे मुग्धे मानमपूजितं त्यज कृतं सुष्मन्नियोगद्वयम् । वक्रे श्लेषमसुं निराकुरु कदाश्लिष्टोऽसि वक्रे मया वामा-ङ्गेति हृतोत्तरः स्मरहरः स्मेराननः पातु वः ॥ ६८ ॥ अङ्गं येन रथीकृतं नयनयोर्युग्मं रथाङ्गीकृतं पत्रं स्वं रथ-कर्मसारथिकृतं श्वासास्तुरंगीकृताः । कोदण्डीकृतमात्मवीर्य-मचिरान्मौर्वीकृतं भूषणं वामाङ्गं विशिखीकृतं दिशतु नः क्षेमं स धन्वी पुमान् ॥ ६९ ॥ नृत्यारम्भरसत्रसद्गिरिसुतारिक्तार्घ-संपूर्तये निर्व्यूढभ्रमिविभ्रमाय जगतामीशाय तुभ्यं नमः यच्चडामुजगेश्वरप्रभृतिभिस्तादृग्भ्रमन्तीर्दिशः पश्यद्भिर्घन-घूर्णमाननयनैः शान्तोऽपि न श्रद्दधे ॥ ७० ॥ उद्दामभ्रमिवेग-विस्तृतजटावल्लीप्रणालीपतत्स्वर्गङ्गाजलदण्डिकावलयितं नि-

१ कुर्वन्निति शेषः. २ अक्षधूर्तः. ३ चक्रवाकः. ४ आलिङ्गने. ५ सर्पः. ६ वाणीकृतम्. ७ समासं. ८ भ्रमणम्. ९ जलस्य निर्गमनमार्गे मकरमुखादिरूपा. १० दण्डः.

र्माय तत्पञ्जरम् । संभ्राम्यद्भुजदण्डपक्षपटलद्वन्द्वेन हंसायि-तस्त्रैलोक्यव्ययनाटिकानयनटः स्वामी जगन्नायताम् ॥ ७१ ॥ यन्नाट्यभ्रमिघूर्णमानवसुधाचक्राधिरूढे भृशं मेरौ पार्श्वनिवा-सिवासरनिशाचित्रे परिभ्राम्यति । तैजसस्तडितो भवन्तु शतशो दृष्टा हि तास्ताः कथं तामसोऽपि स वः पुनातु जगतामन्त्येष्टियज्वा विभुः ॥ ७२ ॥ तत्कालारभटीविजृम्भ-णपरिवासादिव भ्रश्यता वामार्धेन तदेकशेषकरणं बिभ्रद्वपु-र्भैरवम् । तुल्यं चास्थिभुजंगभूषणमसौ भोगीन्द्रकङ्कालकै-र्बिभ्राणः परमेश्वरो विजयते कल्पान्तकर्मान्तिकः ॥ ७३ ॥ चञ्चच्चन्द्रिकचन्द्रचारुकुसुमो माद्यज्जटापल्लवो दृप्यद्दारुण-दन्दशूकमणिमांसलत्वचशाखालयः (?) । स्थाणुर्मे फलदो भव-त्वतितरां गौरीमुखेन्दुद्रवत्पीयूषद्रवदोहदादिव दधद्देवद्रुमत्वं सदा ॥ ७४ ॥ वक्राम्भोरुहि विस्मिताः स्तबकिता वक्षो-रुहि स्फारिताः श्रोणीसीमनि गुम्फिताश्चरणयोरक्ष्णोः पुनर्वि-स्तृताः । पार्वत्याः प्रतिगात्रचित्रगतयस्तन्वन्तु भद्राणि वो विद्धसान्तिकपुष्पसायकशरैरीशस्य दृग्भङ्गयः ॥ ७५ ॥ शैलेन्द्रप्रतिपाद्यमानगिरिजाहस्तोपगूढोल्लसद्रोमाञ्चादिविसंष्ठु-लाखिलविधिव्यासङ्गभङ्गाकुलः । आः शैत्यं तुहिनाच-लस्य करयोरित्यूचिवान्सस्मितं शैलान्तःपुरमातृमण्डल-गणैर्दृष्टोऽवताद्वः शिवः ॥ ७६ ॥ दिक्कालात्मसमैव यस्य विभुता यस्तत्र विद्योतते यत्रामुष्य सुधीभवन्ति किरणा राशेः स यासामभूत् । यस्तत्पित्तमुषःसु योऽस्य हविषे यस्तस्य जीवातवे वोढा यद्गुणमेष मन्मथरिपोस्ताः पान्तु नो मूर्तयः ॥ ७७ ॥ जीर्णेऽप्युत्कटकालकूटगरले प्लुष्टे तथा मन्मथे नीते भासुरभालनेत्रतनुतां कल्पान्तदावानले । यः शक्त्या समलंकृतोऽपि शशिनं शैलात्मजां स्वर्धुनीं धत्ते कौतुकराजनीतिनिपुणः पायात्स वः शंकरः ॥ ७८ ॥ किं गोत्रं किमु जीवनं किमु धनं का जन्मभूः किं वयः किं चारित्रमसुष्य के सहचराः के वंशजाः प्राक्तनाः । का माता जनकः शिवस्य क इति प्रह्वेण पृथ्वीभृता पृष्टाः सस्मितनम्रमूकवदनाः सप्तर्षयः पान्तु वः ॥ ७९ ॥ तादृक्सप्तसमुद्रमुद्रितमहीभूभृद्भिरभ्रंकषैः स्रोतोभिः परिवा-रिता दिशि दिशि द्वीपैः समन्तादयम् । यस्य स्फारफणा-वलीमणिचये मज्जत्कलङ्काकृतिः शेषः सोऽप्यगमद्यदङ्गदपदं नमः शंभवे ॥ ८० ॥ तारानायकशेखराय जगदा-

१ कर्बुरवर्णः. २ तमोमयाः. ३ नाट्यभेदः. ४ सर्पः. ५ दीयमानम्. ६ आकाशस्य. ७ सूर्यः. ८ चन्द्रे. ९ सूर्यस्य. १० चन्द्रः. ११ अपाम्. १२ अग्निः. १३ अपाम्. १४ शुचिरुदकम्. १५ यजमानः. १६ अग्नेः. १७ वायुः. १८ यजमानस्य. १९ पृथिव्याः. २० वायुः. २१ नम्रेण. २२ ईश्वराय.

धाराय धाराधरच्छायाधारककन्धराय गिरिजासङ्गैकशृङ्गारिणे । नद्या शेखरिणे दृशा तिलकिने नारायणेनास्त्रिणे नागैः कङ्कणिने नगेन गृहिणे नाथाय नित्यं नतिः ॥ ८१ ॥ केयूरीकृतकङ्कणीकृतजटाजूटावतंसीकृतज्यावल्लीकृतकुण्डलीकृतकटीसूत्रीकृताहीश्वरः । पायाद्वस्तिलकीकृतप्रियतमादर्शीकृताक्षीकृतद्यूतारम्भपणीकृतेन्दुशकलः कात्यायनीकामुकः ॥ ८२ ॥ कान्तां कामपि कामयत्यनुदिनं ध्यानापदेशादयं येनामुं मुनयोऽप्यनादिनिधनं ध्यायन्ति धौतस्पृहाः । इत्यङ्कात्स्वकरे हृते गिरिजया पादे च पद्मासनाद्विश्वं पातु पुरंध्रिनद्धवपुषः शंभोः समाधिव्ययः ॥ ८३ ॥ स्नातः स्वर्गतरङ्गिणीजलभरैर्नेत्रोत्पलेनाश्चितः पार्वत्याः सितभूतिचन्दनचयैरालिप्तगात्रोज्ज्वलः । देवश्चन्द्रकलासितप्रतिलको गौरीविवाहोत्सवारम्भे शैलकृतार्हणस्त्रिजगतामर्च्यो हरः पातु वः ॥ ८४ ॥ उज्झित्वा दिशमम्बरं वरतरं वासो वसानश्चिरं हित्वा वासरसं पुनः पितृवने कैलासहर्म्याश्रयः । त्यक्त्वा भस्म कृताङ्गरागनिचयः श्रीखण्डसारद्रवैर्देवः पातु हिमाद्रिजापरिणयं कृत्वा गृहस्थः शिवः ॥ ८५ ॥ क्रीडन्मन्दरकन्दरोदरवलन्मन्दारवृन्दावने क्रोधान्धान्धकटातटासुहरणे जृम्भत्रिशूलोद्गमः । त्रैलोक्याखिलसंकटोत्कटभयोद्वेलान्धकारांशुमान् पायाद्वस्त्रिपुरप्रमाथनपटुर्देवो हि पञ्चाननः ॥ ८६ ॥ गर्जद्भीमभुजंगभीषणफणाफूत्कारभीतिप्रदः क्रीडत्प्रेतपिशाचराक्षसगणः प्रत्यक्षतः प्रान्ततः । भालस्थप्रलयानलोद्धटशिखः संक्रान्तसर्वास्पदः शार्दूलाजिनभृद्भयानकमयो भूयाद्वो भूतये ॥ ८७ ॥ गौरीचुम्बनचञ्चलं परिचलद्द्वन्द्वप्रभामण्डलं व्यावल्गत्फणिकुण्डलं रतिरसप्रस्विन्नगण्डस्थलम् । प्रौढप्रेमपरम्परापरिचयप्रोत्फुल्लनेत्राञ्चलं शंभोरस्तु विभूतये हि भवतामुन्मत्तगङ्गं शिरः ॥ ८८ ॥ पाणौ कङ्कणमुत्फणं फणिपतिर्नेत्रं लसत्पावकं कण्ठः कुण्ठितकालकूटविषमो वस्त्रं गजेन्द्राजिनम् । गौरीलोचनलोभनाय सुभगो वेषो वरस्यास्ति मे गण्डोल्लासविभावितः पशुपतेर्हासोद्गमः पातु वः ॥ ८९ ॥ दिव्यं वारि कथं यतः सुरधुनी मौलौ कथं पावको दिव्यं तद्धि विलोचनं कथमहिर्दिव्यं स चाङ्गे तव । तस्माद्द्यूतविधौ त्वयाद्य मुषितो हारः परित्यज्यतामित्थं शैलभुवा विहस्य लपितः शंभुः शिवायास्तु वः ॥ ९० ॥ श्रीकण्ठस्य सकृत्तिकार्तभरणी मूर्तिः सदारोहिणी ज्येष्ठा भद्रपदा पुनर्वसुयुता चित्रा विशाखान्विता । दिश्यादक्षतहस्तमूलघटिताषाढा मघालंकृता श्रेयो वैश्रवणान्विता भगवतो नक्षत्रपालीव वः ॥ ९१ ॥ त्राता भीतिभृतां पतिश्चिदचितां क्लेशं सतां शंसतां हन्ता भक्तिमतां सतां स्वसमतां कर्तापकर्ताऽस्मताम् । देवः सेवकभुक्तिमुक्तिरचनाभूर्भूर्भुवःस्वस्त्रयीनिर्माणस्थितिसंहृतिप्रकटितक्रीडो मृडः पातु वः ॥ ९२ ॥ एषा ते हर का सुगात्रि कतमा मूर्ध्नि स्थिता किं जटा हंसः किं भजते जटां नहि शशी चन्द्रो जलं सेवते । मुग्धे भूतिरियं कुतोऽत्र सलिलं भूतिस्तरंगायते यश्चैवं विनिगूहते त्रिपथगां पायात्स वः शंकरः ॥ ९३ ॥ मातर्जीव किमेतदञ्जलिपुटे तातेन गोपाय्यते वत्स स्वादु फलं प्रयच्छति न मे गत्वा गृहाण स्वयम् । मात्रैवं प्रहिते गुहे विघटयत्याकृष्य संध्याञ्जलिं शंभोर्भिन्नसमाधिरुद्धरभसो हासोद्गमः पातु वः ॥ ९४ ॥ संध्यां यत्प्रणिपत्य लोकपुरतो बद्धाञ्जलिर्याचसे धत्से यच्च नदीं विलज्ज शिरसा तन्नाम सोढं मया । श्रीर्यातामृतमन्थने यदि हरिं कस्माद्विषं भक्षितं मा स्त्रीलंपट मां स्पृशेति गदितो गौर्या हरः पातु वः ॥ ९५ ॥ तावत्सप्तसमुद्रमुद्रितमही भूभृद्भिरभ्रंकषैस्तावद्भिः परिवारिता पृथुतरैर्द्वीपैः समन्तादियम् । यस्य स्फारफणामणौ निलयिनी तिर्यक्फणालंकृतिः शेषः सोऽप्यगमद्यदङ्गदपदं रुद्राय तस्मै नमः ॥ ९६ ॥ चिन्ताचक्रिणि हन्त चक्रिणि भिया कुब्जासनेऽब्जासने नश्यद्धामनि तिग्मधामनि धृताशङ्के शशाङ्के भृशम् । अश्यच्चेतसि च प्रचेतसि शुचा तान्ते कृतान्ते च यो व्यग्रोऽभूत्कटुकालकूटकवलीकाराय पायात्स वः ॥ ९७ ॥ तातं तत्ताततातं कथय हरकुलेऽलंकृते संप्रदाने तच्छ्रुत्वा चन्द्रमौलिर्नतमुखकमलो जातलज्जो बभूव । ब्रह्मावादीत्तदानीं शृणुत हरकुलं वेदकण्ठोग्रकण्ठौ श्रीकण्ठान्नीलकण्ठः प्रहसितवदनः पातु वश्चन्द्रचूडः ॥ ९८ ॥ या[1] सृष्टिः स्रष्टुराद्या वहति विधिहुतं या[2] हविर्या[3] च होत्री ये[4] द्वे कालं विधत्तः श्रुतिविषयगुणा या[5] स्थिता व्याप्य विश्वम् । यां[6] आहुः सर्वबीजप्रकृतिरिति यया प्राणिनः प्राणवन्तः प्रत्यक्षाभिः प्रपन्नस्तनुभिरवतु वस्ताभिरष्टाभिरीशः ॥ ९९ ॥ एकैश्वर्यस्थितोऽपि प्रणतबहुफलो यः स्वयं कृत्तिवासाः कान्तासंमिश्रदेहोऽप्यविषयमनसां यः पुरस्ताद्यतीनाम् । अष्टाभिर्यस्य कृत्स्नं जगदपि तनुभिर्बिभ्रतो नाभिमानः सन्मार्गालोकनाय व्यपनयतु स वस्तामसीं वृत्तिमीशः ॥ १०० ॥ कैलासाद्रावुपरिचलति गणेषूल्लसत्कौतुकेषु क्रोडं मातुः कुमारे विशति विषमुचि प्रेक्षमाणे सरोषम् । पादावष्टम्भसीदद्वपुषि दशमुखे

१ शपथविशेषः

१ उदकरूपा. २ अग्निरूपा. ३ यजमानरूपा. ४ सूर्यचन्द्ररूपे. ५ आकाशरूपा. ६ पृथ्वीरूपा. ७ वायुरूपा. ८ उल्लिखिते. ९ मुखान्तरे. १० सर्पे.

याति पातालमूलं क्रुद्धोऽप्याश्लिष्टमूर्तिर्भयघनसुमया पातु हृष्टः शिवो नः ॥ १०१ ॥ क्रोधेद्धैर्दृष्टिपातैस्त्रिभिरुपशमिता वह्नयोऽमी त्रयोऽपि त्रासार्ता ऋत्विजोऽधश्चपलगणहतोष्णीषपट्टाः पतन्ति । दक्षः स्तौत्यस्य पत्नी विलपति कृपणं विद्रुतं चापि देवैः शंसन्नित्यात्तहासो मखमथनविधौ पातु देव्यै शिवो वः ॥ १०२ ॥ आसीने पूष्णि तूष्णीं व्यसनिनि शशिनि व्योम्नि कृष्णे सतृष्णे दैत्येन्द्रे जातनिद्रे द्रवति मघवति क्लान्तकान्तौ कृतान्ते । अब्रह्मण्यं ब्रुवाणे कमलपुटकुटीश्रोत्रिये शान्त्युपाये पायाद्वः कालकूटं झटिति कवलयंल्लीलया नीलकण्ठः ॥ १०३ ॥ केयं मूर्ध्न्यन्धकारे तिमिरमिह कुतः सुभ्रुकान्तेन्दुयुक्ते कान्ताप्यत्रास्ति काचिन्ननु भवतु मया पृष्टमेतावदेव । नाहं द्वन्द्वं करोमीत्यपनय शिरसस्तूर्णमेनामिदानीमित्थं प्रोक्तो भवान्या प्रतिवचनजितः पातु वश्चन्द्रचूडः ॥ १०४ ॥ धन्या केयं स्थिता ते शिरसि शशिकला किं नु नामैतदस्या नामैवास्यास्तदेतत्परिचितमपि ते विस्मृतं कस्य हेतोः । नारीं पृच्छामि नेन्दुं कथयतु विजया न प्रमाणं यदीन्दुर्देव्या निह्नोतुमिच्छोरिति सुरसरितं शाठ्यमव्याद्विभोर्वः ॥ १०५ ॥ हृष्यद्दिम्भोजजन्मप्रभृतिदिविषदां संसदि प्रीतिमत्या श्वश्र्वा मौलौ पुरारेर्दुहितृपरिणये साक्षतं चुम्ब्यमाने । तद्वक्त्रं मौलिवक्त्रे मिलितमिति भृशं वीक्ष्य चन्द्रः सहासो दृष्ट्वा तद्वृत्तमाशु स्मितसुभगमुखः पातु वः पञ्चवक्त्रः ॥ १०६ ॥ कल्पान्तक्रूरकेलिः क्रतुकदनकरः कुन्दकर्पूरकान्तिः क्रीडन्कैलासकूटे कलितकुमुदिनीकामुकः कान्तकायः । कङ्कालक्रीडनोत्कः कलितकलकलः कालकालीकलत्रः कालिन्दीकालकण्ठः कलयतु कुशलं कोऽपि कापालिको नः ॥१०७॥ दृष्टः सप्रेम देव्या किमिदमिति भयात्संभ्रमाच्चासुरीभिः शान्तान्तस्तत्त्वसारैः सकरुणमृषिभिर्विष्णुना सस्मितेन । आदायास्त्रं सगर्वैरुपशमितवधूसंभ्रमैर्दैत्यवीरैः सानन्दं देवताभिर्मयपुरदहने धूर्जटिः पातु युष्मान् ॥१०८॥ क्षिप्तो हस्तावलग्नः प्रसभमभिहतोऽप्याददानोंऽशुकान्तं गृह्णन् केशेष्वपास्तश्चरणनिपतितो नेक्षितः संभ्रमेण । आलिङ्गन् योऽवधूतस्त्रिपुरयुवतिभिः साश्रुनेत्रोत्पलाभिः कामीवार्द्रापराधः स दहतु दुरितं शांभवो वः शराग्निः ॥१०९॥ कल्याणं वः क्रियासुर्मिलदटनिपुणस्वार्भुगीर्वाणभोगिश्रेणव्यत्यस्तकल्पद्रुमनवसुमनोनागहारावलीनि । नालीकाश्लिष्टलक्ष्मीकरतलकमलोद्भ्रान्तबाष्पीकधारातिम्यत्कालेक्षणानि त्रिपुरहरधनुर्ज्यालताकर्षणानि ॥ ११० ॥ कल्पान्ते क्रोधनस्य त्रिपुरविजयिनः क्रीडया संचरिष्णोः कृत्वापि प्राणिजातैर्निजमुखकुहरातिथ्यमप्राप्ततृप्तेः । दिग्भित्तीः प्रेक्ष्य शून्याः प्रलयजलनिधिप्रेक्षितात्मीयमूर्तिग्रासव्यासक्तमोघश्रमजनितरुषः पान्तु वो गर्जितानि ॥ १११ ॥ पर्यङ्कग्रन्थिबन्धत्रिगुणितभुजगाश्लेषसंवीतजानोरन्तःप्राणावरोधव्युपरतसकलज्ञानरुद्धेन्द्रियस्य । आत्मन्यात्मानमेव व्यपगतकरणं पश्यतस्तत्त्वदृष्ट्या शंभोर्वः पातु शून्येक्षणघटितलयब्रह्मलग्नः समाधिः ॥ ११२ ॥ वृत्ताभिख्यां हृतार्थो श्रितविविधगणां छन्दसां वर्णनीयां यातां सर्वादिमत्त्वं सुरगणकलितां भासमत्त्वं दधानाम् । युक्तं स्थानं नयन्तीं लघुमपि सकलं बिभ्रतीं मालयायान्वन्दे वार्धीभवर्णां धृतमुनियतिकां स्रग्धरां शंभुमूर्तिम् ॥ ११३ ॥ देहार्धानद्धकान्ताकचकुसुमचयो भालनेत्रानलार्चिः पीनोष्मा मौलिखेलन्मुखरसुरनदीनीररम्यो जगन्ति । स्फीतोत्तंसेन्दुकान्तिर्द्विरददतिदृढाच्छादनव्यक्तशीतः शंभुर्भूषास्थिकुन्दप्रकरपरिवृतः पातु सर्वर्तुमूर्तिः ॥ ११४ ॥ हेयोपादेयशून्यं मुनिगणमनसामद्वयानन्दहेतुः सेतुः संसारवारांनिधिसुखतरणे श्रीमहेशानसंज्ञम् । प्रालेयं ज्योतिरन्तःपरिणततिमिरव्यूहविच्छेददक्षं किंचिद्वाचामधीशं स्फुरतु मम हृदि त्र्यक्षरं विश्वसाक्षि ॥ ११५ ॥ शुद्धान्ते सीधुपानोन्मदमदनमदोन्मादमत्तालिकालीतालीसंताड्यमानोद्भटमुरजरवाडम्बरोल्लासिताङ्गः । नृत्यन्नम्रो विलज्जश्चलविकटतटैः संस्रयैर्लोचनार्धैर्दृष्टः स्त्रीभिः सहासं प्रहसनमुदितः पातु वो वामदेवः ॥ ११६ ॥ बिभ्रत्याधः कपर्दे सुरनगरनदीमिन्दुलेखां ललाटे नेत्रान्तः कालवह्निं गरलमपि गले व्याघ्रचर्माङ्गभागे । पश्चात्सो वै त्रिनेत्रो वृषभगतिरतिर्वाममार्गार्धवामः संदिश्यात्संपदं वः सह सकलगुणैरद्भुताकार ईशः ॥ ११७ ॥ राजा राजार्चिताङ्घ्रिरनुपचितकलो यस्य चूडामणित्वं नागा नागात्मजार्धं न भसितधवलं यद्वपुर्भूषयन्ति । मा रामारागिणी भून्मतिरिति यमिनां येन वोऽदाहि मारः सप्ताः सप्ताश्वनुन्नारुणकिरणनिभाः पातु बिभ्रत्त्रिनेत्रः ॥ ११८ ॥ एकं दन्तच्छदस स्फुरति जयवशादर्वमन्यत्प्रकोपादेकः पाणिः प्रणन्तुः शिरसि कृतपदः क्षेप्तुमन्यस्तमेव । एकं ध्यानान्निमीलत्यपरमविषहं वीक्षितुं चक्षुरित्थं तुल्यानिच्छापि वामा तनुरवतु स वो यस्य संध्यावसाने ॥ ११९ ॥

१ दक्षिणगार्हपत्याहवनीयाख्याः. २ दीनस्वरेण. ३ सूर्ये. ४ ब्रह्मणि. ५ अन्धकरिपौ; पक्षे,-तमसि. ६ ब्रह्मा. ७ धनुष्कोटिः. ८ स्थिरतरम्. ९ विष्णुरूपः शरः. १० पुष्परसः. ११ वह्न्यात्मकं तृतीयलोचनम्.

१ योगशास्त्रप्रसिद्धासनविशेषः. २ संधिः. ३ आवृत. ४ निवृत्त. ५ चक्षुरादीन्येकादशेन्द्रियाणि बुद्धिरहंकारश्चेति त्रयोदश विषम्. ६ प्रपञ्चाभावः. ७ चित्तैकाग्रता.

जटाजूटः

स धूर्जटिजटाजूटो जायतां विजयाय वः । यत्रैकपलितभ्रान्तिं करोत्यद्यापि जाह्नवी ॥ १२० ॥ चूडापीडकपालसंकुलगलन्मन्दाकिनीवारयो विद्युत्प्रायललाटलोचनपुटज्योतिर्विमिश्रत्विषः । पान्तु त्वामकठोरकेतकशिखासंदिग्धमुग्धेन्दवो भूतेशस्य भुजंगवल्लिवलयस्रङ्नद्धजूटा जटाः ॥ १२१ ॥ गङ्गावारिभिरुक्षिताः फणिफणैरुत्पल्लवास्तच्छिखारत्नैः कोरकिताः सितांशुकलया स्मेरैकपुष्पश्रियः । आनन्दाश्रुपरिप्लुताक्षिहुतभुग्धूमैर्मिलद्दोहदा नाल्पं कल्पलताः फलं ददतु वोऽभीष्टं जटा धूर्जटेः ॥ १२२ ॥

गङ्गा

पर्वतभेदि पवित्रं जैत्रं नरकस्य बहुमतङ्गहनम् । हरिमिव हरिमिव हरिमिव सुरसरिदम्भः पतन्नमत ॥ १२३ ॥ इयं चिद्रूपापि प्रकटजडरूपा भगवती यदीयाम्भोबिन्दुर्वितरति च शंभोरपि पदम् । पुनाना धुन्वाना निखिलमपि नानाविधमघं जगत्कृत्स्नं पायादनुदिनमपायात् सुरधुनी ॥१२४॥ चूडाशीतकरस्तनंधयसुधानीरन्ध्रगन्धस्पृशः क्रीडाकङ्कणपन्नगेश्वरफणापीतावशिष्टा मुहुः । अङ्कासीनगिरीन्द्रजास्तनतटीहारावलीलोलनाः संतापं शमयन्तु वो हरजटागङ्गातरङ्गानिलाः ॥ १२५ ॥ वाते वाति यदङ्गसंगमवशाच्छ्रीशंसुरूपप्रदे गौरी रुष्यति तुष्यति त्वहिपतिर्विन्ध्याटवी शोचति । चन्द्रस्त्रस्यति कुप्यते हरिरपि ब्रह्मा परं कम्पते सा गङ्गा निखिलं कलङ्कनिचयं भङ्क्तं तरङ्गैर्नयेत् ॥ १२६ ॥ शार्ङ्गी ब्रह्मकमण्डलोरविगतैर्यैः प्रापि तीर्थाङ्कितां यैर्मृत्युंजयतामनायि गरलग्रस्तो जटाजूटगैः । येभ्योऽशिक्षत माधुरीं मृदुजटाजूटे मठे चन्द्रमास्तानीमानि पयांसि गौतमि तव श्रेयांसि यच्छन्तु नः ॥ १२७ ॥ यन्नाम्नः प्रथमाक्षरं विजयते भानौ द्वितीयाक्षरं नित्यं नृत्यति सत्कवीन्द्रवदने भूत्वान्त्यवर्णद्वयम् । रामो रावणमाजघान समरे शंभोः शिरःशालिनी सा सर्वाक्षरमालिनी भवतु मे भव्याय भागीरथी ॥ १२८ ॥ मुक्ताभा नक्रमालाशुक्तिषु जटावल्लीषु मल्लीनिभा वह्नौ लाजनिभा दृशोर्मणिनिभा भोगोत्करे भोगिनाम् । नृत्यावर्तविवर्तनैरितपयःसंमूर्च्छनोच्छालिताः खेलन्तो हरमूर्ध्नि पान्तु भवतो गङ्गापयोबिन्दवः ॥ १२९ ॥ एषा धर्मपताकिनी तटसुधासेवावसन्नाकिनी शुष्यत्पातकिनी भगीरथतपःसाफल्यहेवाकिनी । प्रेमारूढपिनाकिनी गिरिसुतासाकेर्करपालोकिनी पापाडम्बरडाकिनी त्रिभुवनानन्दाय मन्दाकिनी ॥१३०॥ स्वच्छन्दोच्छलदच्छकच्छकुहरच्छातेतराम्बुच्छटामूर्च्छन्मोहमहर्षिहर्षविहितस्नानाह्निकाहाय वः । भिन्द्याद्युद्यदुदारदर्दुरदरीदीर्घादरिद्रद्रुमद्रोहोद्रेकमहोर्मिमेदुरमदा मन्दाकिनी मन्दताम् ॥ १३१ ॥ शैवालश्रेणिशोभां दधति हरजटावल्लयो हन्त यस्यास्तद्वारोहासवेल्लद्दरशफरतुलां यत्र धत्ते कलावान् । उन्मीलद्भोगिभोगावनिसुभगसिताम्भोजसंभाविताम्भा गङ्गानङ्गारिसङ्गा महति तव विधौ मङ्गलान्यातनोतु ॥ १३२ ॥ दृष्टाः संकष्टदाहाः श्रवणपथगताः पुण्यपुञ्जावगाहाः स्पृष्टाः संसारपाथोनिधिपतितधरोद्धारधुर्या वराहाः । पीतास्तापोपशान्तिप्रजननपटवस्ते सुधावारिवाहाः कल्याणं कल्पयन्तां कलिकलुषहरा विष्णुपद्याः प्रवाहाः ॥ १३३ ॥ तावत्कर्णाध्वयाता जनघनकलुषाधूननं गन्धवाहा दृष्टाः किं हव्यवाहाः सकृदघदहने स्वर्गतौ पुण्यवाहाः । स्पृष्टाः संसारहाहारवकटुकमहाम्भोधिमग्ने वराहाः पीताः पीयूषधाराधिकतरमधुराः पान्तु गोदोदवाहाः ॥ १३४ ॥

शशिलेखा

पूर्णनखेन्दुद्विगुणितमञ्जीरप्रेमसङ्कुला जयति । हरशशिलेखा गौरीचरणाङ्गुलिमध्यगुल्फेषु ॥ १३५ ॥ जयति परिमुषितलक्ष्मा भयादनुपसर्पतेव हरिणेन । इह केसरिकरजाङ्कुरकुटिला हरमौलिविधुलेखा ॥१३६॥ श्रीकण्ठस्य कपर्दबन्धनपरिश्रान्तोरगग्रामणीसंदष्टां मुकुटावतंसकलिकां वन्दे कलामैन्दवीम् । या बिम्बप्रतिपूरणाय परितो निष्पीड्य संदंशिकायन्त्रेणेव ललाटलोचनशिखिज्वालाभिरावर्त्यते ॥१३७॥

लोचनम्

जयति ललाटकटाक्षः शशिमौलेः पक्ष्मलः प्रियाप्रणतौ । धनुषि स्मरेण निहितः सकण्टकः केतकेषुरिव ॥ १३८ ॥ अन्तर्नाडीनियमितमरुल्लङ्घितब्रह्मरन्ध्रं स्वान्ते शान्तिप्रणयिनि समुन्मीलदानन्दसान्द्रम् । प्रत्यग्ज्योतिर्जयति यमिनः स्पष्टलालाटनेत्रव्याजव्यक्तीकृतमिव जगद्व्यापि चन्द्रार्धमौलेः ॥ १३९ ॥ सानन्दा गणनायके सपुलका गौरीमुखाम्भोरुहे सक्रोधाः कुसुमायुधे सकरुणाः पादानते वज्रिणि । सस्मेरा गिरिजासखीषु सनयाः शैलाधिनाथे वहन्भूमीन्द्र प्रदिशन्तु शर्म विपुलं शंभोः कटाक्षच्छटाः ॥ १४० ॥ एकं ध्याननिमीलनान्मुकुलितं चक्षुर्द्वितीयं पुनः पार्वत्या वदनाम्बुजस्तनतटे शृङ्गारभारालसम् । अन्यद्दूरविकृष्टचापमदनक्रोधानलोद्दीपितं शंभोर्भिन्नरसं समाधिसमये नेत्रत्रयं पातु वः ॥ १४१ ॥ पक्ष्मालीपिङ्गलिम्नः इव तडितां यस्य कृत्स्नः समूहो यस्मिन्ब्रह्माण्डमीषद्विघटितमुकुले कालयज्वा जुहाव । अर्चिर्निर्दग्धचूडा-

१ केशादौ जरसा यच्छौक्ल्यं तत्. २ तिर्यङ्कनद्धमाला. ३ निबिड. ४ तिर्यग्दृष्ट्या. ५ अनूपसदृशः कश्चिज्जलादेरुपान्तदेशः. ६ बक्वान्. ७ पङ्क्तिः. ८ नश्यत्. ९ झटिति.

१ व्यक्तीभवत्. २ अक्षीणानाम्; महतामित्यर्थः. ३ सान्द्रस्निग्धः. ४ मान्धम्. ५ जटाजूटः. ६ कर्तरिका. ७ शान्तिमति. ८ व्याप्तम्. ९ अधोगामि.

शशिगलितसुधाघोरझांकारिकोणं तार्तीयं यत्पुरारेस्तदवतु मदनप्लोषणं लोचनं वः ॥ १४२ ॥

कण्ठः

पातु वो नीलकण्ठस्य कण्ठः श्यामाम्बुदोपमः । गौरीभुजलता यत्र विद्युल्लेखेव राजते ॥ १४३ ॥ पातु वः शितिकण्ठस्य तमालश्यामलो गलः । संसक्तपार्वतीबाहुसुवर्णनिकषोपलः ॥ १४४ ॥ कस्तूरीतिलकन्ति भालफलके देव्या मुखाम्भोरुहे रोलम्बन्ति तमालबालमुकुलोत्तंसन्ति मौलिं प्रति । याः कर्णे विकचोत्पलन्ति कुचयोरंसे च कालागुरुस्थासन्ति प्रथयन्तु तास्तव शिवं श्रीकण्ठकण्ठत्विषः ॥ १४५ ॥ कस्तूरीयन्ति भाले तदनु नयनयोः कज्जलीयन्ति कर्णप्रान्ते नीलोत्पलीयन्त्युरसि मरकतालंकृतीयन्ति देव्याः । रोमालीयन्ति नाभेरुपरि हरिमणीमेखलीयन्ति मध्ये कल्याणं कुर्युरेते त्रिजगति पुरजित्कण्ठभासां विलासाः ॥ १४६ ॥

शिरोमालिका

पित्रोः पादाब्जसेवागतगिरितनयापुत्रपत्रातिभीतक्षुभ्यद्भूषाभुजंगश्वसनगुरुमरुद्दीप्तनेत्राग्नितापात् । खिद्यन्मौलीन्दुखण्डस्रुतबहुलसुधासेकसंजातजीवा पूर्वाधीतं पठन्ती ह्यवतु विधिशिरोमालिका शूलिनो वः ॥ १४७ ॥

गणाः

संध्याताण्डवडम्बरप्रणयिनो देवस्य चण्डीपतेर्भ्रष्टापीडविशीर्णमुण्डचयनव्यग्रा गणाः पान्तु वः । यैरौत्सुक्यवशीकृतैर्ग्रहगणाद्राहौ गृहीते हठात्सूर्याचन्द्रमसोर्मिथः स्मितवतोर्जातं करास्फालनम् ॥ १४८ ॥

नन्दी

राणिताध्मातरोदःकटाहः कण्ठेकालाधिरोहोचितघनसुभगंभावुकस्निग्धपृष्ठः । साक्षाद्धर्मो वपुष्मान् धवलककुदनिर्धूतकैलासकूटः कूटस्थो वः ककुद्मान्विबिडतरतमःस्तोमतृष्णां वितृण्यात् ॥ १४९ ॥

ताण्डवम्

देवा दिक्पतयः प्रयात परतः खं मुञ्चताम्भोमुचः पातालं व्रज मेदिनि प्रविशत क्षोणीतलं भूधराः । ब्रह्मन्नुन्नय दूरमात्मभुवनं नाथस्य नो नृत्यतः शंभोः संकटमेतदित्यवतु वः प्रोत्सारणा नन्दिनः ॥ १५० ॥ दोर्दण्डद्वयलीलया चलगिरिभ्राम्यत्तदुच्चैरवध्वानोद्गीतजगद्भमत्पदमरालोलत्फणाग्र्योरगम् । भृङ्गापिङ्गजटाटवीपरिसरोद्गङ्गोर्मिमालाचलच्चन्द्रं चारु महेश्वरस्य भवतां निःश्रेयसे ताण्डवम् ॥ १५१ ॥ संध्याताण्डवडम्बरव्यसनिनो भर्गस्य चण्डभ्रमिव्यानृत्यद्भुजदण्डमण्डलभुवो झञ्झानिलाः पान्तु वः । येषामुच्छलतां जवेन झगिति व्यूहेषु भूमीभृतामुड्डीनेषु बिडौजसा पुनरसौ दम्भोलिरालोकितः ॥ १५२ ॥ यस्यां मौलिमिलत्सुधांशुकलया संपूर्णबिम्बायितं भालावस्थितलोचनेन सहसैवालातचक्रायितम् । आवर्तायितमाकपर्दममरस्रोतस्वतीधारया पातु त्रीणि जगन्ति खण्डपरशोः सा ताण्डवाङ्गभ्रमिः ॥ १५३ ॥ पादस्याविर्भवन्तीमवनतिमवने रक्षतः स्वैरपातैः संकोचेनैव दोष्णां मुहुरभिनयतः सर्वलोकातिगानाम् । दृष्टिं लक्ष्येषु नोग्रां ज्वलनकणमुचं बध्नतो दाहभीतेरित्याधारानुरोधात्त्रिपुरविजयिनः पातु वो दुःखनृत्यम् ॥ १५४ ॥ मूर्धव्याधूयमानध्वनदमरधुनीलोलकल्लोलजालोद्भूताम्भःक्षोददम्भात्प्रसभमभिनभःक्षिप्तनक्षत्रलक्षम् । ऊर्ध्वन्यस्ताङ्घ्रिदण्डभ्रमिभवरभसोद्यन्नभस्वत्प्रवेशभ्रान्तब्रह्माण्डखण्डं प्रवितरतु शिवं शांभवं ताण्डवं वः ॥ १५५ ॥ शर्वाणीपाणितालैश्चलवलयझणत्कारिभिः श्लाघ्यमानं स्थाने संभाव्यमानं पुलकितवपुषा शंभुना प्रेक्ष्यकेण खेलत्पिच्छालि केकाकलकलकलितं क्रौञ्चभिद्बर्हियूना हेरम्बाकाण्डबृंहातरलितमनसस्ताण्डवं त्वां धिनोतु ॥ १५६ ॥ पायादायासखेदक्षुभितफणिफणारत्ननिर्यन्निर्यच्छायामायापतङ्गद्युतिमुदितवियद्वाहिनीचक्रवाकम् । अश्रान्ताश्रान्तचूडातुहिनकरकरानीकनालीकनालच्छेदामोदानुधावद्गुधिरमिव खगे धूर्जटेस्ताण्डवं नः ॥ १५७ ॥ उच्चैरुत्तालखेलद्भुजवनपवनोद्धूतशैलौघपातस्फारोदञ्चत्पयोधिप्रकटितमुकुटस्वर्धुनीसंगमानि । जीयासुस्ताण्डवानि स्फुटविकटजटाकोटिसंघट्टभूरिभ्रस्यन्नक्षत्रचक्रव्यवसितसुमनोवृष्टिपातानि शंभोः ॥ १५८ ॥ देवस्त्रैगुण्यभेदात्सृजति वितनुते संहरत्येष लोकानस्यैव व्यापिनीभिस्तनुभिरपि जगद्व्याप्तमष्टाभिरेव । वन्द्यो नासेति पश्यन्निव चरणगतः पातु पुष्पाञ्जलिर्वः शंभोर्नृत्यावतारे वलयमणिफणाफूत्कृतैर्विप्रकीर्णः ॥ १५९ ॥ चञ्चद्देवेन्द्रकुब्यश्लितदशदिशाकीर्णकोटीरकोव्यः संगायत्खर्वधूत्यः सरभसविनमत्सिद्धगन्धर्वधाव्यः । विश्लिष्यच्चर्मपव्यो विगलितशतपत्रासनोद्यत्करोव्यस्त्रुव्यत्कैलासतव्यस्त्रिपुरविजयिनः पान्तु मामारभट्यः ॥ १६० ॥

अर्धनारीश्वरः

मन्दारमालालुलितालकायै कपालमालाङ्कितशेखराय । दिव्याम्बरायै च दिगम्बराय नमः शिवायै च नमः शिवाय ॥ १६१ ॥ एकः स्तनस्तुङ्गतरः परस्य वार्तामिव

१ षडाननः. २ वाहनम्; मयूर इत्यर्थः. ३ पूरित. ४ द्यावापृथिव्यौ. ५ शंकरः. ६ शुभ्रां भवतीति तत्. ७ परिभूत. ८ निश्चलः; निर्विकारतया चिरजीवीत्यर्थः. ९ अज्ञाननिवहः. १० तृष्णासमूहः. ११ खादतु. १२ मेघाः. १३ सानुनयनिर्देशः.

१ इन्द्रेण. २ वज्रम्. ३ पृथिव्याः. ४ यथेष्टं क्षेपणैः. ५ अतिक्रान्तचतुर्दशभुवनानाम्. ६ आधारस्य पृथिव्यादेरनुरोधादनुसारात्. ७ कणाः. ८ पार्वती. ९ उचितम्. १० बर्हपङ्क्तयः. ११ षडाननः. १२ अकाले भवम्. १३ गर्जितम्. १४ क्षुब्धचेतसः; मेघनिर्घोषभ्रान्त्येति भावः. १५ अनायासम्. १६ सुरसरित्. १७ बाणः. १८ ताण्डवप्राचण्ड्यम्.

ग्रष्टुमगान्मुखाग्रम् । यस्याः प्रियार्धस्थितिमुद्वहन्त्याः सा पातु वः पर्वतराजपुत्री ॥ १६२ ॥ यन्योपवीत-गुण एव फणावृतैकवक्षोरुहः कुचपटीयति वामभागे । तस्मै ममास्तु तमसामवसानसीम्ने चन्द्रार्धमौलिशिरसे म-हसे नमस्या ॥ १६३ ॥ स्वेदार्द्रवामकुचमण्डनपत्रभङ्ग-संशोषिदक्षिणकराङ्गुलिभस्मरेणुः । स्त्रीपुंनपुंसकपदव्यति-लङ्घिनी वः शंभोस्तनुः सुखयतु प्रकृतिश्चतुर्थी ॥ १६४ ॥ संभोगानतिरिच्यमानविभवो यद्विप्रलम्भो रसस्तद्दिव्यं मि-थुनं परस्परपरिस्यूतं नमस्कुर्महे । एकस्याः प्रतिबिम्बसंभृत-विपर्यासे मुहुर्दर्पणे सव्याङ्गस्थितिकौतुकं शमयति स्वामी स यत्रापरः ॥ १६५ ॥ आश्लेषाधरबिम्बचुम्बनसुखालाप-स्मितान्यासतां दूरे तावदिदं मिथो न सुलभं जातं मुखा-लोकनम् । इत्थं व्यर्थकृतैकदेहघटनोपन्यासयोरावयोः केयं प्रेमविडम्बनेत्यवतु वः स्मेरोऽर्धनारीश्वरः ॥ १६६ ॥ स्वच्छन्दैकस्तनश्रीरुभयदलमिलन्मौलिचन्द्रः फणीन्द्रप्राची-नावीतवाही सुखयतु भगवानर्धनारीश्वरो वः । यस्यार्धे विश्वदाहव्यसनविसृमरज्योतिरर्धे कृपोद्यद्बाष्पं चान्योन्य-वेगप्रहतिसिमसिमाकारि चक्षुस्तृतीयम् ॥ १६७ ॥

पार्वती

हरकण्ठग्रहानन्दमीलिताक्षीं नमाम्युमाम् । कालकूट-विषस्पर्शजातमूर्च्छागमामिव ॥ १ ॥ पार्वतीमोषधीमेका-मपर्णां मृगयामहे । शूली हालाहलं पीत्वा यया मृत्युंजयो-ऽभवत् ॥ २ ॥ अपर्णैव लता सेव्या विद्वद्भिरिति मे मतिः । यया वृतः पुराणोऽपि स्थाणुः सूतेऽमृतं फलम् ॥ ३ ॥ मृणालव्यालवलया वेणीबन्धकपर्दिनी । हरानुकारिणी पातु लीलया पार्वती जगत् ॥ ४ ॥ जन्मान्तरीणरमणस्याङ्गसङ्ग-समुत्सुका । सलज्जा चान्तिके सख्याः पातु नः पार्वती सदा ॥ ५ ॥ तपस्वी कां गतोऽवस्थामिति स्मेराननाविव । गिरिजायाः स्तनौ वन्दे भवभूतिसिताननौ ॥ ६ ॥ विरमा-विष्कृतप्रीतिभीतयः पान्तु वो द्विपाम् । वलयज्यारवोन्मि-श्राश्चण्ड्याः कोदण्डकृष्टयः ॥ ७ ॥ चण्डीजङ्घाकाण्डः शिरसा चरणस्पृशि प्रिये जयति । शंकरपर्यन्तजितो वीरस्तम्भः स्मरस्येव ॥ ८ ॥ उन्नालनाभिपङ्करुह इव येनावभाति शंभु-रपि । जयति पुरुषायितायास्तदाननं शैलकन्यायाः ॥ ९ ॥

अङ्कनिलीनगजाननशङ्काकुलबाहुलेयहृतवसनौ । सस्मितहर-करकलितौ हिमगिरितनयास्तनौ जयतः ॥ १० ॥ कण्ठो-चितोऽपि हुंकृतिमात्रनिरस्तः पदान्तिके पतितः । यस्याश्च-न्द्रशिरः स्रग्भङ्गनिभो जयति सा चण्डी ॥ ११ ॥ विरञ्चि-नारायणवन्दनीयो मानं विनेतुं गिरिशोऽपि यस्याः । कृपा-कटाक्षेण निरीक्षणानि व्यपेक्षते सावतु वो भवानी ॥ १२ ॥ शिरसि धृतसुरापगे स्मरारावरुणमुखेन्दुरुचिर्गिरीन्द्रपुत्री । अथ चरणयुगानते स्वकान्ते स्मितसरसा भवतोऽस्तु भूतिहेतुः ॥ १३ ॥ तद्वः प्रमार्ष्टु विपदः प्रणतार्तिहन्त्र्या न्यस्तं पदं महिषमूर्धनि चण्डिकायाः । वैरी यदीयनखरांशु-परीतशृङ्गः शक्रायुधाङ्कितनवाम्बुधरप्रभोऽभूत् ॥ १४ ॥ श्रुत्वा षडाननजनुर्मुदितान्तरेण पञ्चाननेन सहसा चतु-राननाय । शार्दूलचर्म भुजगाभरणं समस्तं दत्तं नि-शम्य गिरिजाहसितं पुनातु ॥ १५ ॥ पञ्चास्यपञ्च-दशनेत्रपिधानदक्षा दाक्षायणीमृदुकराः कृतिनः पुनन्तु । द्वौ वल्लकीं कथमकेति च वादयन्तावष्टादशोऽपि घटयन्स्तुति-मौनमुद्राम् ॥ १६ ॥ आनन्दमन्थरपुरंदरमुक्तमाल्यं मौलौ हठेन निहितं महिषासुरस्य । पादाम्बुजं भवतु वो विजयाय मञ्जु मञ्जीरशिञ्जितमनोहरमम्बिकायाः ॥ १७ ॥ ब्रह्मादयो-ऽपि यदपाङ्गतरङ्गभङ्ग्या सृष्टिस्थितिप्रलयकारणतां व्रजन्ति । लावण्यवारिनिधिवीचिपरिप्लुतायै तस्यै नमोऽस्तु सततं हरवल्लभायै ॥ १८ ॥ ज्याकृष्टिबद्धखटकामुखपाणिपृष्ठप्रेङ्ख-न्नखांशुचयसंवलितोऽम्बिकायाः । त्वां पातु मञ्जरितपल्लवकर्ण-पूरलोभभ्रमद्भ्रमरविभ्रमभृत्कटाक्षः ॥ १९ ॥ पौलस्त्यपीनभुज-संपदुदस्यमानकैलाससंभ्रमविलोलदृशः प्रियायाः । श्रेयांसि वो दिशतु निह्नुतकोपचिह्नमालिङ्गनोत्पुलकमासितमिन्दुमौलेः ॥ २० ॥ दिश्यान्महासुरशिरःसरसीप्सितानि प्रेङ्खन्नखा-वलिमयूखमृणालनालम् । चण्ड्याश्चलच्चटुलनूपुरचञ्चरीक-झांकारहारि चरणाम्बुरुहद्वयं वः ॥ २१ ॥ रचयति सहसा यच्चित्रमेतत्प्रपञ्चं प्रशमयति च तद्वत्केनचित्कौतुकेन । अवि-दितमपरैस्तच्चण्डमुण्डादिनाशादनुजदलनदक्षं शैवसर्वस्वम-व्यात् ॥ २२ ॥ प्रचण्डचण्डमुण्डयोर्महाबलैकखण्डिनी ह्यनेक-रुण्डमुण्डयुप्रणे बलैकदायिनी । कचित्त्वशक्तिकारिणी रमावि-लासदायिनी मुदेऽस्तु कालिका सदा समस्तपापहारिणी ॥२३॥

---

१ कञ्चुकीभवति. २ यज्ञोपवीतम्. ३ प्रसारी. ४ पर्वतसंबन्धिनीम्; पक्षे,—पर्वतपुत्रीम्. ५ पर्णरहिताम्; पक्षे,—एतन्नाम्नीं पार्वतीम्. ६ शूलरोगवान्; पक्षे,—त्रिशूलधारी. ७ मृत्युनाशकः; पक्षे,—एत-न्नाम्ना प्रसिद्धः शिवः. ८ स्वतः सुखविशेषजनकतया तुच्छविषयपरा-ङ्मुखस्याप्येतादृशवस्त्वसंपादनादिति भावः.

१ स्तनयोः कुम्भिकुम्भसाम्यादिति भावः. २ कथं मां विहायै-नमेव संगोप्य बहुकालं स्तन्यं प्रयच्छतीति धियेति भावः. ३ कार्ति-केयः. ४ गजाननिर्णयार्थमिति भावः. ५ आलिङ्गनार्होऽपि; ।,—अर्धचन्द्राकारतया कण्ठभूषणयोग्योऽपि. ६ न तु करतर्जना-दिना; पक्षे,—बाणादिना. ७ प्रणामार्थमिति भावः; पक्षे,—वेगव-त्त्वादिति भावः. ८ हस्तविन्यासविशेषः. ९ इन्दुमौलेः प्रियायाः पार्वत्याः. १० शर्वस्य शिवस्य सर्वस्वं पार्वतीरूपम्.

पुरारितनुहारिणी दुरितसङ्घसंहारिणी भजन्मतिविवर्धिनी प्रबलदानवोन्मर्दिनी । तुषारगिरिनन्दिनी मुनिहृदन्तरालम्बिनी कुमारमुखचुम्बिनी हरनितम्बिनी पातु वः ॥ २४ ॥ सत्त्वादिस्थैरगणितगुणैर्हन्त विश्वं प्रसूय व्यक्तं धत्ते प्रहसनकरीं या कुमारीति संज्ञाम् । मोहध्वान्तप्रसरविरतिर्विश्वमूर्तिः समन्तादाद्या शक्तिः स्फुरतु मम सा दीपवद्देहगेहे ॥ २५ ॥ औत्सुक्येन कृतत्वरा सहभुवा व्यावर्तमाना ह्रिया तैस्तैर्बन्धुवधूजनस्य वचनैर्नीताभिमुख्यं पुनः । दृष्ट्वाऽग्रे वरमात्तसाध्वसरसा गौरी नवे संगमे संरोहत्पुलका हरेण हसताश्लिष्टा शिवायास्तु वः ॥ २६ ॥ आदौ प्रेमकषायिता हरमुखव्यापारलोला शनैर्व्रीडाभारविघूर्णिता मुकुलिता धूमोद्गमव्याजतः । पत्युः संमिलिता दृशा सरभसव्यावर्तनव्याकुला पार्वत्याः परिणीतिमङ्गलविधौ दृष्टिः शिवायास्तु वः ॥ २७ ॥ प्रत्यासन्न[1]विवाहमङ्गलविधौ देवार्चनव्यग्रया दृष्ट्वाऽग्रे परिणेतु[2]रेव लिखितां गङ्गाधरस्याकृतिम् । उन्माद[3]स्मितरोषलज्जितधिया गौर्या कथंचिच्चिराद्वृद्धस्त्रीनात्प्रिये विनिहितः पुष्पाञ्जलिः पातु वः ॥ २८ ॥ रामा[4]द्याचय मेदिनीं धनपते[5]र्बीजं बला[6]ल्लाङ्गलं प्रेतेशा[7]न्महिषं तवास्ति वृषभः फालं[8] त्रिशूलं तव । शक्ताऽहं तव चान्नदानकरणे स्कन्दोऽस्ति गोरक्षणे खिन्नाऽहं हर भिक्षया कुरु कृषिं गौरीवचः पातु वः ॥ २९ ॥ हे हेरम्ब किमम्ब रोदिषि कथं कर्णौ लुठत्यग्निभूः[9] किं ते स्कन्द विचेष्टितं मम पुरा संख्या कृता चक्षुषाम् । नैतत्तेऽप्युचितं गजास्य चरितं नासां मिमीतेऽम्ब मे तावेवं सहसा विलोक्य हसितव्यग्रा शिवा पातु वः ॥ ३० ॥ मातस्तातजटासु किं सुरसरित्किं शेखरे चन्द्रमाः किं भाले हुतभुग्लुठत्युरसि किं नागाधिपः किं कटौ । कृत्तिः किं जघनद्वयान्तरगतं यद्दीर्घमालम्बते श्रुत्वा पुत्रवचोऽम्बिका स्मितमुखी लज्जावती पातु वः ॥ ३१ ॥ धूमव्याकुलदृष्टिरिन्दुकिरणैराह्लादिताक्षी पुनः पश्यन्तीव समुत्सुका नतमुखी भूयो ह्रिया ब्रह्मणः । सेर्ष्या पादनखेन्दुदर्पणगते गङ्गां दधाने हरे स्पर्शादुत्पुलका करग्रहविधौ गौरी शिवायास्तु वः ॥३२॥ गोनासाय[10] नियोजितागदरजाः सर्पाय बद्धौषधिः कण्ठस्थाय विषाय वीर्यमहतः पाणौ मणीन्बिभ्रती । भर्तुर्भूतगणाय गोत्रजरती[11]निर्दिष्टमन्त्राक्षरा रक्षत्वद्रिसुता विवाहसमये प्रीता[12] च भीता[13] च वः ॥ ३३ ॥ स्वेदस्यन्दितसान्द्रचन्दनचयं दोर्वल्लिबन्धश्रमादूर्ध्वश्वासपरिस्खलत्स्वरकथं संदष्ट[1]दन्तच्छदम् । सीत्काराञ्चित[2]लोचनं सपुलकं भ्रान्तभ्रु नृत्यत्करं पार्वत्याः सुरतं मुदे रसवतामास्तां मृडानीपतेः ॥ ३४ ॥ खेदस्ते कथमीदृशः प्रियतमे त्वन्नेत्रवह्नेर्विभो कस्माद्वेपितमेतदिन्दुवदने भोगीन्द्रभीतेस्तव । रोमाञ्चः[3] कथमेष देवि भगवन्गङ्गाम्भसां सीकरैरित्थं भर्तरि भाव[4]गोपनपरा गौरी चिरं पातु वः ॥ ३५ ॥ शम्पाकस्य रजः प्रमृज्य चरणे दत्तो मया यावको[5] निर्मृज्य स्तनकुड्मले च भसितं[6] पत्राङ्कुरो निर्मितः । स्वच्छन्दं विहरेति जल्पितगिरं साकूतमालीजनं दृष्ट्वा केवलमाघ्नती कुटिलया दाक्षायणी पातु वः ॥ ३६ ॥ वक्त्रं शीतकरोऽधरो घनरसः[7] कामप्रदो विग्रहः[8] श्वासो गन्धवहः सरोरुहसुहृत्[9]पाणिः स्मिताभा शुचिः[10] । वक्षः पीनपयो[11]धरा[12]धिकरणं पृथ्वी नितम्बस्थलीत्यष्टौ धूर्जटिमूर्तयः स्मरभयाद्दुर्गाश्रिताः पान्तु वः ॥ ३७ ॥ पादाग्रस्थितया मुहुः स्तनभरेणानीतया नम्रतां शंभोः सस्पृहलोचनत्रयपथं यान्त्या तदाराधने । ह्रीमत्या शिरसी[13]हितः सपुलकस्वेदोद्गमोत्कम्पया विश्लिष्यन्कुसुमाञ्जलिर्गिरिजया क्षिप्तोऽन्तरे पातु वः ॥ ३८ ॥ कैलासालयभाललोचनरुचा निर्वर्तितालक्तकव्यक्तिः पादनखद्युतिर्गिरिभुवः सा वः सदा त्रायताम् । स्पर्धाबन्धसमृद्धयेव सुदृढं रूढा यया नेत्रयोः कान्तिः कोकनदा[14]नुकारसरसा सद्यः समुत्सार्यते ॥ ३९ ॥ लग्नः केलिकचग्रहश्लथजटालम्बेन निद्रान्तरे मुद्राङ्कः शितिकन्धरेन्दुशकलेनान्तःकपोलस्थलम् । पार्वत्या नखलक्ष्मशङ्कितसखीनर्मस्मितव्रीडया प्रोन्मृष्टः करपल्लवेन कुटिलताम्रच्छविः पातु वः ॥ ४० ॥ सव्रीडा दयितानने सकरुणा मातङ्गचर्माम्बरे सत्रासा भुजगे सविस्मयरसा चन्द्रेऽमृतस्यन्दिनि । सेर्ष्या जह्नुसुतावलोकनविधौ दीना कपालोदरे पार्वत्या नवसंगमप्रणयिनी दृष्टिः शिवायास्तु वः ॥ ४१ ॥ भिक्षुः क्वास्ति बलेर्मखे पशुपतिः किं नास्त्यसौ गोकुले मुग्धे पन्नगभूषणः सखि सदा शेते च तस्योपरि । आर्ये मुञ्च विषाद[15]माशु कमले नाहं प्रकृत्या चला[16] चेत्थं वै गिरिजासमुद्रसुतयोः संभाषणं पातु वः ॥ ४२ ॥ हे गङ्गाधरपत्नि चक्रिवधु किं कुत्रास्त्यसौ नर्तको वृन्दारण्यभुवि क सर्पकुतुकी स्वात्कालियस्य ह्रदे । भिक्षुः कुत्र गतोऽस्ति

१ समीपवर्ती. २ भर्तुः. ३ चित्तविभ्रमः. ४ परशुरामात्. ५ कुबेरात्. ६ बलभद्रात्. ७ यमात्. ८ कृषकः. ९ स्कन्दः. १० गोनासादिसर्पभयनिवृत्त्य इत्यर्थः. गोनासः सर्पजातिविशेषः. ११ वृद्धा. १२ यावज्जीवं कृततपसः फलोन्मुखत्वं समीक्ष्येत्यर्थः. १३ भूतगणादिसाहित्यालोक्येत्यर्थः.

१ चुम्बितावित्यर्थः. २ निमीलित. ३ रोमहर्षणम्. ४ स्वाभिप्राय. ५ काक्षारसः. ६ भस्म. ७ उदकम्; पक्षे,–अधिकरसः. ८ शरीरम्. यजमानरूपम्. ९ कमलानां मित्रम्, सूर्य इत्यर्थः; पाणिपक्षे,–सरोरुहानां सदृशी कान्तिर्यस्य. १० अग्निः. ११ स्तनौ; पक्षे,–मेघाः. १२ स्थानम्. आकाशं मेघानां स्थानमिति प्रसिद्धम्. १३ इष्टः. १४ रक्तोत्पलम्. १५ खेदम्; पक्षे,–विषमत्तीति विषादस्तं शिवम्. १६ चञ्चला; पक्षे,–लक्ष्मीः.

यज्ञसदने क्वासौ विषादी बकीक्रोडे स्यादिति पद्मजागिरिजयोर्वाग्भङ्ग्यः पान्तु वः ॥ ४३ ॥ वेणीबन्धकपर्दिनी सिततनुः श्रीखण्डपांसूत्करैः केतक्येकदलेन्दुभृद्विमलता व्यालोपवीतिन्यपि । प्राक्पाणिग्रहणाद्विनोदरभसा सख्याः पुरो लीलया कुर्वाणानुकृतिं हरस्य दिशतु श्रेयांसि वः पार्वती ॥ ४४ ॥ यस्याङ्घ्रिद्वितयं नमन्ति विबुधाः स त्वेककः सर्ववित्त मृत्युंजयमामनन्ति मुनयः सोऽद्यापि यातिव्रताः(?) । इत्याकर्ण्य कथां रहस्यपि यया पत्युर्विवाहात्पुरा भङ्क्त्वाङ्गानि विजृम्भितं गिरिभुवो मोट्टायितं पातु वः ॥ ४५ ॥ संध्यारागवती स्वभावकुटिला गङ्गा द्विजिह्वः फणी वक्राङ्गैर्मलिनः शशी कपिमुखो नन्दी च मूर्खो वृषः । इत्थं दुर्जनसंकटे पतिगृहे वस्तव्यमेतत्कथं गौरीत्थं नृकपालपाणिकमला चिन्तान्विता पातु वः ॥ ४६ ॥ भिक्षार्थी स क्व यातः सुतनु बलिमखे ताण्डवं क्वाद्य भद्रे मन्ये वृन्दावनान्ते क्व नु स मृगशिशुर्नैव जाने वराहम् । बाले कच्चिन्न दृष्टो जरठवृषपतिर्गोप एवास्य वेत्ता लीलासंलाप इत्थं जलनिधिहिमवत्कन्ययोस्त्रायतां वः ॥ ४७ ॥ दीप्तक्षुद्वेगयोगाद्रूदनलहलहल्लम्बजिह्वाग्रलीढब्रह्माण्डक्षौद्रबिन्दुप्रबलतरभवज्जाठराग्निस्फुलिङ्गाम् । कालीं कङ्कालशेषामतुलगलचलन्मुण्डमालाकरालीगुञ्जासंवादिनेत्रामजिननिवसनां नौमि पाशासिहस्ताम् ॥ ४८ ॥ उद्बाह्वारोपितार्द्रक्षतनिजपदयोः संगतामिन्दुमौलावानम्रे यां सुधांशोर्व्यधित किल कलां तूर्णमेवान्नपूर्णाम् । सक्तानामक्षतानाममृतहगनलोपाधितः पक्वभावान्नानार्थैरन्नपूर्णा प्रणतजनततेः पूर्णतामातनोतु ॥ ४९ ॥ जङ्घाकाण्डोरुनालो नखकिरणलसत्केसराली करालः प्रत्यग्रालक्तकाभाप्रसरकिसलयो मञ्जुमञ्जीरभृङ्गः । भर्तुर्नृत्तानुकारे जयति निजतनुस्वच्छलावण्यवापीसंभूताम्भोजशोभां विदधदभिनवो दण्डपादो भवान्याः ॥ ५० ॥ विद्राणे रुद्रवृन्दे सवितरि तरले वज्रिणि ध्वस्तवज्रे जाताशङ्के शशाङ्के विरमति मरुति त्यक्तवैरे कुबेरे । वैकुण्ठे कुण्ठितास्त्रे महिषमतिरुषं पौरुषोपघ्ननिघ्नं निर्विघ्नं निघ्नती वः शमयतु दुरितं भूरिभावा भवानी ॥ ५१ ॥ वक्षःपीठे निरीक्ष्य स्फटिकमणिशिलामण्डलस्वच्छभासि स्वां छायां साभ्यसूया त्वमियमिति मुहुः सत्यमाश्वासितापि । वामे मे दक्षिणेऽस्याः श्रवसि कुवलयं नाहमित्यालपन्ती दत्ताश्लेषा सहासं मदनविजयिना पार्वती वः पुनातु ॥ ५२ ॥ रामार्चिताङ्घ्रिरभिरामाकृतिः कृतविरामा सुपर्वविपदां कामार्तिहृत्सफलकामा निदेशगतकामादिनिर्जरवधूः । भीमा हरस्य नुनभामा जैत्रासदृशमा माननीयचरिता सा सामवत्यखिलसामाहतस्तुतिरसामान्यसुक्तिसुखदा ॥ ५३ ॥ बालीयुतश्रवणपालीयुगा ललितचूलीविराजिबकुला केलीगतानुगमरालीकुला मधुरमालीमिगद्दतकथा । नालीकदक्कुसुमनालीकपाणिरिह कालीयशासिसहजा तालीदलाभतनुमाली सदा भवतु काली शुभाय मम सा ॥ ५४ ॥

षण्मुखः

शैलराजतनयास्तनयुग्मव्यापृतास्ययुगलस्य गुहस्य । शेषवक्त्रकमलानि मलं वो दुग्धपानविधुराणि हरन्तु ॥ १ ॥ विकसदमरनारीनेत्रनीलाब्जखण्डान्यधिवसति सदा यः संयमाधःकृतानि । न तु रुचिरकलापे वर्तते यो मयूरे वितरतु स कुमारो ब्रह्मचर्यश्रियं वः ॥ २ ॥ अर्चिष्मन्ति विदार्य वक्त्रकुहराण्यासृक्कितो वासुकेरङ्गुल्या विषकर्बुरान्गणयतः संस्पृश्य दन्ताङ्कुरान् । एकं त्रीणि च सप्त पञ्च षडिति प्रध्वस्तसंख्याक्रमा वाचः क्रौञ्चरिपोः शिशुत्वविकलाः श्रेयांसि पुष्णन्तु वः ॥ ३ ॥

हरिहरौ

जाह्नवी मूर्ध्नि पादे वा कालः कण्ठे वपुष्यथ । कामारिं कामतातं वा कंचिद्देवं भजामहे ॥ १ ॥ गाङ्ग्यायामुनयोगेन तुल्यं हारिहरं वपुः । पातु नाभिगतं पद्मं यस्य तन्मध्यगं यथा ॥ २ ॥ अम्बलाब्यविग्रहश्रीरैमर्त्यनतिरक्षमालयोपेतः । पञ्चकमोदितमुखः पायात्परमेश्वरो मुहुरनादिः ॥ ३ ॥ पन्नगघारिकराग्रो गङ्गोमालक्षितोऽङ्गदोऽप्रभुजः । शशिखण्डशेखर उमापरिग्रहो मुहुरनादिरवतु त्वाम् ॥ ४ ॥ गवीशपत्रो नगजार्तिहारी कुमारतातः शशिखण्डमौलिः । लङ्केश-

१ गौरी. २ पल्लविते. ३ पौरुषोपघ्नानां पराक्रमिणां निघ्नं आयत्तम्. ४ प्रभूतप्रभावा. ५ प्रतिबिम्बम्. ६ सेर्ष्या. ७ कर्णे. ८ दैत्यकृतदेवविपत्तीनाम्.

१ स्त्री. २ क्रोधः असुरवधकालोत्पन्न इत्यर्थः. ३ अकर्णेत्यर्थः. ४ कर्णभूषणविशेषः. ५ केशपाशः. ६ सखीभिः. ७ कमलनयना. ८ पुष्पशरहस्ता. ९ कालीयः सर्पस्तं शास्तीति स कृष्णस्तत्सहजा भगिनी. यशोदोदरे दुर्गाप्रादुर्भावस्य भागवते प्रसिद्धत्वात् १० पार्वत्यर्धाङ्गीकरणात्; पक्षे,-लक्ष्म्याढ्यो वक्षः. ११ देवसंपूजितः; पक्षे,-मृत्युलोकसंपूजितः तस्य रक्षणात्. १२ अक्षमाला जपमाला; पक्षे,-क्षमाख्यं पृथ्वी. १३ पञ्चाननः; पक्षे,-चक्रेण मोदितं मुखं यस्य सः. १४ परमेश्वरः शिवः, रमेश्वरो; विष्णुः. १५ न विद्यते आदिर्यस्य सः; पक्षे,-आद्यवर्णरहितः. १६ गवीशो वृषो वाहनं यस्य; पक्षे-आकारस्य लोपात् वीशो गरुडो वाहनं यस्य. १७ पार्वतीदुःखनाशकः पक्षे,-गजेन्द्रपीडाहारकः. १८ कार्तिकेयपिता; पक्षे,-मदनपिता. १९ चन्द्रः शिरसि यस्य; पक्षे,-मयूरपिच्छानि शिरसि यस्य. २० रावणपूजितचरणकमलः; पक्षे,-को ब्रह्मा, ईशः शिवः, पताभ्यां पूजितपादपद्मः.

संपूजितपादपद्मः पायादनादिः[1] परमेश्वरो[2] वः ॥ ५ ॥ स्फटिकमरकतश्रीहारिणोः प्रीतियोगात्तदवतु वपुरेकं कामकंसद्विषोर्वः । भवति गिरिसुतायाः सार्धमम्भोधिपुत्र्या सदृशमहसि कण्ठे यत्र सीमाविवादः ॥ ६ ॥ संग्रामे[3] मकरध्वजेन मथनं[4] त्वत्तो मदर्थे पुरा तद्युक्तं बहुमार्गगां[5] मम पुरो निर्लज्ज वोढुस्तव । तामेवानुनयस्व-भावकुटिलां हे कृष्ण[6] कण्ठग्रहं मुञ्चेत्याह रुषा यमद्रितनया लक्ष्मीश्च पायात्स वः ॥ ७ ॥ यौ तौ शङ्खकपालभूषितकरौ मालास्थिमालाधरौ देवौ द्वारवतीश्मशाननिलयौ नागारिगोवाहनौ । द्वित्र्यक्षौ बलिदक्षयज्ञमथनौ श्रीशैलजावल्लभौ पापं वो हरतां सदा हरिहरौ श्रीवत्सगङ्गाधरौ ॥ ८ ॥ लोले ब्रूहि कपालिकामिनि पिता कस्ते पतिः पाथसां कः प्रत्येति जलादपत्यजननं प्रत्येति यः प्रस्तरात्[7] । इत्थं पर्वतसिन्धुराजसुतयोराकर्ण्य वाक्चातुरीं संस्मेरस्य हरेर्हरस्य च मुदो निघ्नन्तु विघ्नं तु वः ॥ ९ ॥ यस्मादासीत्कुमारः कुवलयदलवल्लीलयोवाह गङ्गां[8] वामा यस्याङ्गसङ्गा पिहितजनचयो यो गवीशध्वजोऽपि । लङ्केशाद्येकनाथो हिमकररुचिभृद्भूविशेषाशयोऽसौ वर्णस्याद्यस्य लोपादपहरतु हरिः पातकं वः स्मरारिः ॥ १० ॥

त्रिमूर्तयः

नमस्त्रिमूर्तये तुभ्यं प्राक्सृष्टेः केवलात्मने । गुणत्रयविभागाय पश्चाद्भेदमुपेयुषे ॥ १ ॥ नमो विश्वसृजे पूर्वं विश्वं तदनु बिभ्रते । अथ विश्वस्य संहर्त्रे तुभ्यं त्रेधास्थितात्मने ॥ २ ॥ रजोजुषे जन्मनि सत्त्ववृत्तये स्थितौ प्रजानां प्रलये तमःस्पृशे । अजाय सर्गस्थितिनाशहेतवे त्रयीमयाय त्रिगुणात्मने नमः ॥ ३ ॥ श्यामश्वेतारुणाङ्गा जलधरणिधरोत्फुल्लपङ्केरुहस्था मोमासावित्र्युपेता[10] रथचरणपिनाकोग्रहुंकारशस्त्राः[11] । देवा द्वित्र्यष्टनेत्रा जगदवनसमुच्छेदनोत्पत्तिदक्षाः प्रीता वः पान्तु नित्यं हरिहरविधयस्तार्क्ष्यगोहंसपत्राः[12] ॥४॥

विष्णुः

नमस्त्रिभुवनोत्पत्तिस्थितिसंहारहेतवे । विष्णवेऽपारसंसारपारोत्तरणसेतवे ॥ १ ॥ आदिमध्यान्तरहितं हीनं पुरातनम् । अद्वितीयमहं वन्दे मद्वस्त्रसदृशं हरिम् ॥ २ ॥ लक्ष्मीकपोलसंक्रान्तकान्तपत्रलतोज्ज्वलाः । दोः पान्तु वः शौरेर्घनच्छाया महाफलाः ॥ ३ ॥ जयति स भगवान्कृष्णः शेते यः शेषभोगशय्यायाम् । मध्येपयः पयोधेरपर इवाम्भोनिधिः कृष्णः ॥ ४ ॥ अतिविपुलं कुजयुगलं रहसि करैरामृशन्मुहुर्लक्ष्म्याः । तदपहृतं निजहृदयं जयति हरिर्मृगयमाण इव ॥ ५ ॥ जयति स नाभिर्जगतां स्वनाभिरन्ध्रोद्भवज्जगद्बीजः । दामोदरो निजोदरगह्वरनिर्विष्टजगदण्डः ॥ ६ ॥ श्रीकरपिहितं[1][2] चक्षुः सुखयतु वः पुण्डरीकनयनस्य । जघनमिवेक्षितुमागतमब्जनिभं[3] नाभिसुषिरेण[4] ॥ ७ ॥ श्यामं श्रीकुचकुङ्कुमपिञ्जरितसुरो[5] मुरद्विषो जयति । दिनमुखनभ[6] इव कौस्तुभविभाकरो[7] यद्विभूषयति ॥ ८ ॥ प्रतिबिम्बितप्रियातनु सकौस्तुभं जयति मधुभिदो वक्षः । पुरुषायितमभ्यसति[8] लक्ष्मीर्यद्वीक्ष्य मुकुरमिव[9] ॥ ९ ॥ केलिचलाङ्गुलिलम्भितलक्ष्मीनाभिर्मुरद्विषश्चरणः । स जयति येन कृता श्रीरनुरूपा[10][11] पद्मनाभस्य ॥ १० ॥ रोमावली मुरारेः श्रीवत्सनिवेशिताग्रभागा वः । उन्नालनीलनलिनच्छायेवोत्तापमपहरतु[12][13] ॥ ११ ॥ कमलाकुचकनकाचलजलधरमाभीरसुन्दरीमदनम् । अधिततशेषफणावलि(सु) कमलवनभृङ्गमच्युतं वन्दे ॥१२॥ जीयादम्बुधितनयाधररसमास्वादयन्मुरारिरयम् । अम्बुधिमथनक्लेशं कलयन्विफलं च सफलं च ॥ १३ ॥ श्रीधाम्नि दुग्धोदधिपुण्डरीके यश्चञ्चरीकद्युतिमातनोति[14] । नीलोत्पलश्यामलदेहकान्तिः सवोऽस्तु भूत्यै भगवान्मुकुन्दः ॥ १४ ॥ वक्षस्थली रक्षतु सा जगन्ति जगत्प्रसूतेर्गरुडध्वजस्य । श्रियोऽङ्गरागेण विभाव्यते या सौभाग्यहेम्नः कषपट्टिकेव[15] ॥ १५ ॥ वृन्दारका यस्य भवन्ति भृङ्गा मन्दाकिनी यन्मकरन्दबिन्दुः । तवारविन्दाक्ष पदारविन्दं वन्दे चतुर्वर्गचतुष्पदं तत् ॥ १६ ॥

न्द्रः स चकार दूरतो बिभित्सया यः क्षणलब्धलक्ष्यया । दृशैव कोपारुणया रिपोरुरः स्वयं भयाद्भिन्नमिवासपाटलम् ॥ १७ ॥ पद्मापयोधरतटीपरिरम्भलग्नकाश्मीरमुद्रितमुरो मधुसूदनस्य । व्यक्तानुरागमिव खेलदनङ्गखेद[16]-

१ न विद्यते आदिर्यस्य सः; पक्षे,–आद्याक्षरशून्यः. २ शिवः; पक्षे,तद्विष्णुः. ३ शिवपक्षे मदनेन; विष्णुपक्षे समुद्रेण, ४ विनाशः; पक्षे,–विलोडनम्. ५ नदीम्. गङ्गामित्यर्थः; पक्षे,–वेश्याम्. कंसस्य कुब्जां दासीमित्यर्थः. ६ कृष्णकण्ठ नीलकण्ठ ग्रहं निर्बन्धं मुञ्च; पक्षे,–कृष्णकण्ठग्रहं मत्कण्ठग्रहं मुञ्च. ७ पाषाणात्. पार्वत्याः पर्वतगर्भसंजननत्वात्. ८ स्त्री; पक्षे,–मा लक्ष्मीः. ९ चन्द्रः; पक्षे,–मीनः. १० मा लक्ष्मीः; उमा पार्वती. ११ चक्रम्. १२ गरुडः. १३ वक्त्रस्य प्रान्तभागस्थाः सूत्रवर्तिकाः.

१ लक्ष्मीः. २ रतरीतिविवसनविहीनतया लज्जावशादिति भावः. ३ पिहितेऽपि चक्षुर्गोलकेऽन्यमार्गेण पुण्डरीकनयनमुत्पादयित्वा जघनविलोकनं कृतमित्यर्थः. ४ रन्ध्रम्. ५ रक्तीकृतम्. दृढालिङ्गनादिति भावः. ६ प्रातःकालीननभसः स्वतो नीलिमत्वात्. ७ कौस्तुभमणिरेव सूर्यो यस्मिन्. ८ विपरीतरतम्. ९ दर्पणम्. १० स्पष्टः. ११ चरणरूपपद्मनाभित्वेनेति भावः. १२ रोमावल्यां नालच्छायोत्प्रेक्षा श्रीवत्से च नलिनच्छायोत्प्रेक्षा. १३ महासंतापम्. १४ भृङ्गः. १५ निकषग्रावा. १६ सुरतायासः.

स्वेदाम्बुपूरमनुपूरयतु प्रियं वः ॥ १८ ॥ श्रेयः सदा दिशतु सालसपक्ष्मपाते निद्रायिते अपि दृशौ भुजमुन्नमय्य । संवाह्यमानचरणाम्बुजजातहर्षो लक्ष्मीमुखेक्षणपरः परमेश्वरो वः ॥ १९ ॥ सकलभुवनबन्धोर्वक्त्रमिन्दोः सरोजन्तुचितमिति मत्वा यः स्वपादारविन्दम् । घटयितुमिव मायी योजयत्याननेन्दौ वटदलपुटशायी मङ्गलं वः कृषीष्ट ॥ २० ॥ क्वचकुचचुचुकाग्रे पाणिषु व्यापृतेषु प्रथमजलधिपुत्रीसंगमेऽनङ्गधाम्नि । ग्रथितनिबिडनीवीबन्धनिर्मोचनार्थं चतुरधिककराशः पातु वश्चक्रपाणिः ॥ २१ ॥ विरमति महाकल्पे नाभीपथैकनिकेतनस्त्रिभुवनपुरःशिल्पी यस्य प्रतिक्षणमात्मभूः । किमधिकरणं कीदृक्कस्य व्यवस्थितिरित्यसावुदरमविशद्द्रष्टुं तस्मै जगन्निधये नमः ॥ २२ ॥ लक्ष्मीपाणिद्वयविरचितं मूलमूर्धश्रुतीनां व्यक्तं वन्दे चरणकमलद्वन्द्वमाद्यस्य पुंसः । यत्रैकस्य व्यधित बलिना पाद्यतोयैर्वितीर्णैरार्द्रस्यैव प्रणतितरलः क्षालनं पद्मयोनिः ॥ २३ ॥ अनादृतचमूपतिप्रहितहस्तमस्वीकृतप्रणीतमणिपादुकं किमिति विस्मितान्तःपुरम् । अवाहनपरिष्क्रियं पतगराजमारोहतः करिप्रवरबृंहिते भगवतस्त्वरायै नमः ॥ २४ ॥ दृक्पातः कमलासने[1]ऽस्तु भवतो ज्ञानं मनाङ्मारुते[2] श्रीकंठो[3]ऽयमितः सुरानिति नतांस्ताक्ष्यैण विज्ञापितः । प्रेयस्याः क्व तदासनं क्व च रुतं कण्ठः क्व चेत्युल्लसल्लक्ष्म्यावासितमानसो विजयते सुप्रबुद्धो हरिः ॥ २५ ॥ निर्मग्नेन मयाम्भसि स्मरभरादालिः[4] समालिङ्गिता केनालीक[5]मिदं तवाद्य कथितं राधे मुधा [6]ताम्यसि । इत्युत्स्वप्नपरम्परासु शयने श्रुत्वा वचः शार्ङ्गिणः सव्याजं शिथिलीकृतः कमलया कण्ठग्रहः पातु वः ॥ २६ ॥ यं शैवाः समुपासते शिव इति ब्रह्मेति वेदान्तिनो बौद्धा बुद्ध इति प्रमाणपटवः कर्तेति नैयायिकाः । अर्हन्नित्यथ जैनशासनरताः कर्मेति मीमांसकाः सोऽयं वो विदधातु वाञ्छितफलं त्रैलोक्यनाथो हरिः ॥ २७ ॥ येनोत्थाप्य समूलमन्दरगिरिश्छत्रीकृतो गोकुले राहुर्येन महाबलः सुररिपुः कार्यादशेषीकृतः । कृत्वा त्रीणि पदानि येन वसुधा बद्धो बलिर्लीलया सोऽयं पातु युगे युगे युगपतिस्त्रैलोक्यनाथो हरिः ॥ २८ ॥ मुग्धे मुञ्च विषादमत्र बलभित्कम्पो गुरु[9]स्त्यज्यतां सद्भावं[10] भज पुण्डरीकनयने[11] मान्यानिमान्मानय । इत्थं शिक्षयतः स्वयंवरविधौ धन्वन्तरेश्चाञ्चल्यादन्यत्र प्रतिषेधमात्मनि विधिं कुर्वन्हरिः पातु वः ॥ २९ ॥ नाभीपद्मभवचतुर्मुखमुखोद्गीताम्नयाकर्णनप्रोन्मीलत्कमनीयलोचनकलाबन्धुस्तुतेन्दुद्युतिः । सकोपं मधुकैटभौ सकरुणाङ्कहृत् सुताम्बुधेः सोल्लासप्रणयं सरोजवसतिं पश्यन्हरिः पातु वः ॥ ३० ॥ निष्पन्दूहसुराहे भगवतः कौमोदकीलक्ष्मणः कोकप्रीतिचकोरपारणपटुज्योतिष्मती लोचने । याभ्यामर्धविबोधमुग्धमधुरश्रीरर्धनिद्रायितो नाभीपल्वलपुण्डरीकमुकुलः कम्बोः सपत्नीकृता ॥ ३१ ॥ भक्तिप्रह्वविलोकनप्रणयिनी नीलोत्पलस्पर्धिनी ध्यानालम्बनतां समाधिनिरतैर्नीते हितप्राप्तये । लावण्यैकमहानिधी रसिकतां लक्ष्मीदृशोस्तन्वती युष्माकं कुरुतां भवार्तिशमनं नेत्रे तनुर्वा हरेः ॥ ३२ ॥ चत्वारः प्रथयन्तु विद्रुमलतारक्ताङ्गुलिश्रेणयः श्रेयः शोणसरोजकोरकरुचस्ते शार्ङ्गिणः पाणयः । भालेष्वब्जभुवो लिखन्ति युगपद्ये पुण्यवर्णावलीः कस्तूरीमकरीः पयोधरयुगे गण्डद्वये च श्रियः ॥ ३३ ॥ आकल्पं मुरजिन्मुखेन्दुमधुरोन्मीलन्मरुन्माधुरीधीरोदात्तमनोहरः सुखयतु त्वां पाञ्चजन्यध्वनिः । लीलालङ्घितमेघनादविभवो यः कुम्भकर्णव्यथादायी दानवदन्तिनां दशमुखं दिक्चक्रमाक्रामति ॥ ३४ ॥ भ्राम्यन्मन्दरकंदरोदरदरीव्यावर्तिभिर्वारिधेः कल्लोलैरलमाकुलं कलयतो लक्ष्म्या मुखाम्भोरुहम् । औत्सुक्यात्तरलाः स्मराद्विकसिता भीत्या समाकुञ्चिताः कोपेन ज्वलिता मुदा मुकुलिताः शौरेर्दृशः पान्तु वः ॥ ३५ ॥ पर्यङ्कीकृतनागनायकफणाश्रेणीमणीनां गणे [6]संक्रान्तप्रतिबिम्बसंवलनया बिभ्रद्वपुर्विक्रियाम् । पादाम्भोरुहधारिवारिधिसुतामक्ष्णां दिदृक्षुः शतैः कायव्यूहमिवाचरन्नुपचिताकूतो हरिः पातु वः ॥ ३६ ॥ मन्थक्ष्माधरघूर्णितार्णवपयःपूरान्तरालोल्लसल्लक्ष्मीकन्दलकोमलाङ्गदलनप्रादुर्भवत्संभ्रमाः । हर्षोत्कण्टकितत्वचो मधुरिपोर्देवासुराकर्षणव्यापारोपरमाय पान्तु जगतामाबद्धवीप्सा गिरः ॥ ३७ ॥ चक्र ब्रूहि विभो गदे जय हरे कम्बो समाज्ञापय भो भो नन्दक जीव पन्नगरिपो किं नाथ भिन्नो मया । को दैत्यः कतमो हिरण्यकशिपुः सत्यं भवध्वः शपे केनाख्येण नखैरिति प्रवदतो विष्णोर्मुखं पातु वः ॥ ३८ ॥ प्रत्यग्रोन्मेषजिह्मां क्षणमनभिमुखी रत्नदीपप्रभाणामात्मव्यापारगुर्वी जनितजललवा

१ ब्रह्मणि; पक्षे,-लक्ष्म्या आसने. २ वायौ; पक्षे,-लक्ष्म्याः शब्दे. ३ शिवः; पक्षे,-लक्ष्म्याः कण्ठः. ४ सखी. ५ असत्यम्. ६ कुप्यसि. ७ खेदम्; पक्षे,-शिवम्. ८ बलं भिनत्तीति तम्; पक्षे,-इन्द्रम्. ९ बहु; पक्षे,-बृहस्पतिः. १० सद्भावम्; पक्षे,-सद्भावेन. ११ कमललोचने; पक्षे,-विष्णौ.

१ शङ्खस्य. २ भक्तिप्रह्वादिविशेषणानि नेत्रपक्षे तनुपक्षे च क्रमेण द्विवचनैकवचनान्तानि. ३ 'नीता ईहितप्राप्तये' इति तनुपक्षे छेदः. ४ प्रसृताः. ५ अदृष्टपरपुत्रिकाप्रानर्थत्वेन. ६ संबद्ध. ७ बहुशरीरताम्. ८ स्तब्धकाममाव:. ९ उन्मीलनम्. १० कुटिला. ११ शेषशिरःस्थानामित्यर्थः.

जृम्भितैः साङ्गभङ्गैः । नागाङ्कं मोक्तुमिच्छोः शयनमुरु-फणाचक्रवालोपधानं निद्राच्छेदाभिताम्रा चिरमवतु हरेर्दृष्टिराकेकरा वः ॥ ३९ ॥ श्रीराजीवाक्षवक्षःस्थलनिलयरमाहस्तवास्तव्यलोलल्लीलाब्जान्निःसरन्ती मधुरमधुझरी नाभिपद्मे मुरारेः । अस्तोकं लोकमात्रा द्वियुगमुखशिशोराननेष्वर्प्यमाणं शङ्खप्रान्तेन दिव्यं पय इति विबुधैः शङ्क्यमाना पुनातु ॥ ४० ॥ किंचिन्निर्मुच्यमाने गगन इव शाठ्यनिद्रापयोदैर्न्यक्कुर्वाणे स्वभासा फणिपतिशिरसां रत्नदीपांशुजालम् । पायास्तां वो मुरारेः शशितपनमये लोचने यद्विभासा लक्ष्म्या हस्तस्थमर्धं विकसति कमलं स्वार्धमभ्येति निद्राम् ॥ ४१ ॥ एकस्थं जीवितेशे त्वयि सकलजगत्सारमालोकयामः श्यामे चक्षुस्तवास्मिन्वपुषि निविशते नाल्पपुण्यस्य पुंसः । कस्मान्यत्रामृतेऽस्मिन्नतिरतिविपुला दृष्टिरेवामृतं ते दैत्यैरित्युच्यमानो मुनिभिरपि हरिः स्त्रैणरूपोऽवताद्वः ॥४२॥ यस्योद्यद्बाणबाहुद्रुमगहनवनच्छेदगोष्ठीकुठारं चक्रं निष्क्रान्ततीव्रानलवहलकणाकीर्णधारं विचिन्त्य । जातग्रासावसायो दिवसकृतिलसन्मांसलांशुप्रवाहे मुह्यत्यद्यापि राहुः स दहतु दुरितान्याशु दैत्यान्तको वः ॥ ४३ ॥

मिन्दन्नरातिहृदयानि हरेः पुनातु निःश्वासवातमुखरीकृतकोटरो वः । संक्रान्तकुक्षिकुहरास्पदसप्तसिन्धुसंघट्टघोरतरघोष इवाशु शङ्खः ॥ ४४ ॥ पायात्स वः कुमुदकुन्दमृणालगौरः शङ्खो हरेः करतनाम्बरपूर्णचन्द्रः । नादेन यस्य सुरशत्रुविलासिनीनां काञ्च्यो भवन्ति शिथिला जघनस्थलीषु ॥ ४५ ॥

चक्रम्

दृष्टस्य यस्य हरिणा रणमूर्ध्नि मूर्तिरुद्धतदुःसहमहःप्रसरा समन्तात् । तल्लोचनस्थितरविप्रतिबिम्बगर्भेवाभाति चक्रमरिचक्रनुदेऽस्तु तद्वः ॥ ४६ ॥ उद्धृत्तदैत्यपृतनापतिकण्ठपीठच्छेदोच्छलद्बहलशोणितशोणधारम् । चक्रं क्रियादभिमतानि हरेरुदारदिग्दाहदारुणनभःश्रियमुद्वहद्वः ॥ ४७ ॥

गरुडः

सौवर्णाङ्कितपत्रमारुतहृताहिव्रातकान्ताकुचस्फूर्जन्मौक्तिकभूषणः खगपतिः पूर्णेन्दुबिम्बाननः । पद्माधीश्वरपादपद्मयुगलस्पर्शामलाङ्गानतः पायाद्वो विनतासुतो हरिकृपा- ॥ ४८ ॥

शेषः

ब्रह्माण्डकुम्भकारं भुजगाकारं जनार्दनं नौमि । स्फारे यत्फणचक्रे धरा शरावश्रियं वहति ॥ ४९ ॥

१ शेषनागक्रोडरूपम्. २ बृहत्. ३ मण्डलम्. ४ ईषत्संकुञ्चिता ५ बहु. ६ ब्रह्मणः.

लक्ष्मीः

जयन्ति जगतां मातुः स्तनकुङ्कुमबिन्दवः । मुकुन्दाश्लेषसंक्रान्तकौस्तुभश्रीविडम्बिनः ॥ १ ॥ पायात्पयोधिदुहितुः कपोलामलचन्द्रमाः । यत्र संक्रान्तबिम्बेन हरिणा हरिणायितम् ॥ २ ॥ देवेऽर्पितवरणस्रजि बहुमाये वहति कैटभीरूपम् । जयति सुरासुरहसिता लज्जाजिह्मेक्षणा लक्ष्मीः ॥ ३ ॥ तल्पीकृताहिरगणितगरुडो हाराभिहतविधिर्जयति । फणशतपीतश्वासो रागान्धायाः श्रियः केलिः ॥ ४ ॥ स्मेराननेन हरिणा सस्पृहमाकारवेदिनाकलितम् । जयति पुरुषायितायाः कमलायाः कैटभीध्यानम् ॥ ५ ॥ कमलासनकमलेक्षणकमलारिकिरीटकमलभृद्धार्हैः । नुतपदकमला कमला करधृतकमला करोतु मे कमलम् ॥ ६ ॥ किञ्जल्कराजिरिव नीलसरोजलग्ना लेखेव काञ्चनमयी निकषोपलस्था । सौदामिनी जलदमण्डलगामिनीव पायादुरःस्थलगता कमला मुरारेः ॥ ७ ॥ दन्तैः कोरकिता स्मितैर्विकसिता भ्रूविभ्रमैः पत्त्रिता दोर्भ्यां पल्लविता नखैः कुसुमिता लीलाभिरुद्वेलिता । उत्तुङ्गस्तनमण्डलेन फलिता भक्ताभिलाषे हिता काचित्कल्पलता सुरासुरनुता पायात्सुधाब्धेः सुता ॥ ८ ॥ उत्तुङ्गस्तनमण्डलोपरिलसत्प्रालम्बमुक्तामणेरन्तर्बिम्बितमिन्द्रनीलनिकरच्छायानुकारिद्युति । लज्जाव्याजमुपेत्य नम्रवदना स्पष्टं मुरारेर्वपुः पश्यन्ती मुदिता मुदेऽस्तु भवतां लक्ष्मीर्विवाहोत्सवे ॥ ९ ॥ आख्याते हसितं पितामह इति त्रस्तं कपालीति च व्यावृत्तं गुरुरित्ययं दहन इत्याविष्कृता भीरुता । पौलोमीपतिरित्यसूयितमथ व्रीडाविनम्रश्रिया पायाद्वः पुरुषोत्तमोऽयमिति यो न्यस्तः स पुष्पाञ्जलिः ॥ १० ॥ क्रीडामिन्नहिरण्यशुक्तिकुहरे रक्तात्मनावस्थितान्हारं हारमुदारकुङ्कुमरसानव्याजभव्यान्नखैः । वीरश्रीकुचकुम्भसीम्नि लिखतो वीरस्य पत्त्रावलीस्तत्कालोचितभावबन्धमधुरं मन्दस्मितं पातु वः ॥ ११ ॥ पद्मायाः स्तनहेमसद्मनि मणिश्रेणीसमाकर्षके किंचित्कञ्चुकसंधिसंनिधिगते शौरेः करे तस्करे । सद्यो जागृहि जागृहीति वलयध्वानैर्ध्रुवं गर्जता कामेन प्रतिबोधिताः प्रहरिका रोमाङ्कुराः पान्तु वः ॥ १२ ॥ यादृग्जानासि जाम्बूनदगिरिशिखरे कान्तिरिन्दोः कलानामित्यौत्सुक्येन पत्यौ स्मितमधुरमुखाम्भोरुहं भाषमाणे । लीलादोलायमानश्रुतिकमलमिलद्भृङ्गसंगीतसाक्षी पायादम्भोधिजायाः कुसुमशरकलानाट्यनान्दीनकारः ॥ १३ ॥ उत्तिष्ठन्त्या रतान्ते भरमुरगपतौ पाणिनैकेन कृत्वा धृत्वा चान्येन वासो विगलितकबरीभार-

१ हरिण इवाचरितम्.

मंसे वहन्त्याः । भूयस्तत्कालकान्तिद्विगुणितसुरतप्रीतिना शौरिणा वः शय्यामालिङ्ग्य नीतं वपुरलसलसद्बाहु लक्ष्म्याः पुनातु ॥ १४ ॥

समुद्रः

वत्से मा गा विषादं श्वसनमुरुजवं संत्यजोर्ध्वप्रवृत्तं कम्पः को वा गुरुस्ते किमिह बलभिदा जृम्भितेनात्र याहि । प्रत्याख्यानं सुराणामिति भयशमनच्छद्मना कारयित्वा यस्मै लक्ष्मीमदाद्वः स दहतु दुरितं मन्थमुग्धः पयोधिः ॥ १५

ब्रह्मा

तं वन्दे पद्मसद्मानमुपवीतच्छटाच्छलात् । गङ्गा स्रोतस्त्रयेणैव यं सदैव निषेवते ॥ १ ॥ कुलशैलदलं पूर्णसुवर्णगिरिकर्णिकम् । नमोऽधितिष्ठतेऽनन्तनालं कमलविष्टरम् ॥२॥ कृतकान्तकेलिकुतुकश्रीशीतश्वाससेकनिद्राणः । घोरितविततालिरुतो नाभिसरोजे विधिर्जयति ॥ ३ ॥ अविरताम्बुजसंगतिसंगलद्बहलकेसरसंवलितेव वः । ललितवस्तुविधानसुखोल्लसत्तनुरुहा तनुरात्मभुवोऽवतात् ॥ ४ ॥

दशावताराः

वेदानुद्धरते जगन्निवहते भूगोलमुद्बिभ्रते दैत्यं दारयते बलिं छलयते क्षत्रक्षयं कुर्वते । पौलस्त्यं जयते हलं कलयते कारुण्यमातन्वते म्लेच्छान्मूर्च्छयते दशाकृतिकृते कृष्णाय तुभ्यं नमः ॥ १ ॥ यस्यालीयत शल्कसीम्नि जलधिः पृष्ठे जगन्मण्डलं दंष्ट्रायां धरणी नखे दितिसुताधीशः पदे रोदसी । क्रोधे क्षत्रगणः शरे दशमुखः पाणौ प्रलम्बासुरो ध्याने विश्वमसावधार्मिककुलं कस्मैचिदस्मै नमः ॥ २ ॥ पाठीनः कमठः किटिर्नरहरिः खर्वाकृतिर्भार्गवो रामः कंसनिषूदनो दृढबलः कल्की च नारायणः । युष्माकं स विभूतयेऽस्तु भगवान्सेतुर्भवाम्भोनिधावुत्ताराय युगे युगे युगपतिस्त्रैलोक्यनाथो हरिः ॥ ३ ॥ वेदा येन समुद्धृता वसुमती पृष्ठे धृताप्युद्धृता दैत्येशो नखरैर्हतः फणिपतेर्लोकं बलिः प्रापितः । क्ष्माऽक्षत्रा जगती दशास्यरहिता माता कृता रोहिणी हिंसा दोषवती धराप्ययवना पायात्स नारायणः ॥ ४ ॥

१ खेदम्; पक्षे,-हरम्. २ श्वासम्; पक्षे,-पवनम्. ३ महावेगम्. ४ कं जलं पातीति तथा वरुणः; पक्षे,-कम्पः. ५ महान्; पक्षे,-बृहस्पतिः. ६ बलं प्रसिद्धं, तद्भिदा नाशकेन; पक्षे,-बल-नामकदैत्यनाशकेनेन्द्रेण. ७ श्रीकृष्णसंनिधौ. ८ वर्जनम्. ९ भयनिवारणव्याजेन. १० जलजम्. ११ धारयते. १२ त्वक्. १३ खड्गे. १४ मत्स्यः. १५ वराहः. १६ बुद्धः.

मत्स्यः

मग्ने मेरौ पतति तपने तोयबिन्दाविवेन्द्वावन्तर्लीने जलधिसलिले व्याकुले देवलोके । मात्स्यं रूपं मुखपुटतटाकृष्टनिर्मुक्तवार्धि श्रीकान्तस्य स्थलजलगतं वैत्यलक्ष्यं पुनातु ॥ ५ ॥ वियत्पुच्छोत्तुच्छोच्छलितजलगर्भे निधिरपामपांनाथः पीयः पृथुललवदुःस्थो वियदभूत् । निधिर्भासामौर्वो दिनपतिरभूदौर्वदहनश्चलत्काये यस्मिन्स जयति हरिर्मीनवपुषा ॥ ६ ॥ जीयासुः शकुलाकृतेर्भगवतः पुच्छच्छटाच्छोटनादुद्यन्तः शतचन्द्रिनाम्बरतलं ते बिन्दवः सैन्धवाः । यैर्व्यावृत्य पतद्भिरौर्वशिखिनस्तेजोजटालं वपुः पानाध्मानवशादरोचकरुजां चक्रे चिरायास्पदम् ॥ ७ ॥ दिश्याद्वः शकुलाकृतिः स भगवान्निःश्रेयसीं संपदं यस्य स्फूर्जदतुच्छपुच्छशिखरप्रेङ्खोलनक्रीडनैः । विष्वग्वार्धिसमुच्छलज्जलभरैर्मन्दाकिनीसंगतैर्गङ्गासागरसंगमप्रणयिनी जाता खस्थली ॥ ८ ॥ मायामीनतनोस्तनोतु भवतां पुण्यानि पङ्कस्थितिः पुच्छाच्छोटसमुच्छलज्जलगुरुप्राग्भाररिक्तोदधेः । पातालावटमध्यसंकटतया पर्यासकष्टस्थितेर्वेदोद्धारपरायणस्य सततं नारायणस्य प्रभोः ॥ ९ ॥ जृम्भाविस्तृतवक्त्रपङ्कजविधेर्हृत्वा श्रुतीः सागरे लीनं त्रस्तसमस्तनक्रनिकरं शङ्खं जघानाजिरे । पुच्छोत्क्षिप्तजलोत्करैः प्रतिदिशं संतर्प्य यो वै धरां पायाद्वः स मृणालकोमलतनुर्मीनाभिधानो हरिः ॥ १० ॥ हंहो मीनतनो हरे किमुदधौ किं वेपसे शैत्यतः खिन्नः किं वडवानलात्पुलकितः कस्मात्त्वमावादहम् । इत्थं सागरकन्यकामुखशशिस्वालोकनेनाधिकप्रोद्यत्कामजचिह्ननिह्नुतिपरः शौरिः शिवायास्तु वः ॥ ११ ॥ पुच्छं चेदहमुन्नयाम्यनवधिस्तुच्छो भवेदम्बुधिः क्रीडां चेत्कलये मनागपि जले पीडा परं यादसाम् । निस्पन्दो भृशमासृसन्निति भरब्रह्माण्डभाण्डक्षयक्षोभाकुलितवेष एष भगवान्प्रीणातु मीनाकृतिः ॥ १२ ॥ चन्द्रादित्यो-

१ बहुः. २ उदकम्. ३ विपुलः. ४ दरिद्रः. ५ सूर्यः. ६ वडवानलः, यदा पानीयं मीनाकृत्या भगवता स्वपुच्छेनोच्छलितम्, तदा सर्वमपि सामुद्रं जलं वियति गतम्. तत्र च रविर्वर्तत एव, स वडवानलाकृत्या दृश्यत इत्यर्थः. ७ समुद्रे पानीयाभावात्समुद्रस्याकाशकल्पना. तत्र च वाडवाग्नेः सूर्योपमेति भावः. ८ मत्स्याकृतेः. ९ इतस्ततः आलोडनम्. १० ऊर्ध्वं गच्छन्तः. ११ तेजोव्याप्तम्. १२ अग्निसंयोगाभावः. १३ अरुचिरोगाणाम्. १४ यो निदाघज्वरादिनाक्रान्तो बहुपानीयं पिबति, तस्य पश्चात्पानीयस्यारुचिर्जायते तथैतस्य वाडवाग्नेरपीति भावः. १५ दोला. १६ आकाशस्थली. यतः सागरजलं मत्स्यपुच्छेनोच्छलितं सुरनद्याः सङ्गमवाप ततो गङ्गासागरसंगमतीर्थं नभस्यपि जातं इति भावः. १७ उल्लोलनम्. १८ भूरन्ध्रम्. १९ संकीर्णतया. २० वेदान्. २१ रणाङ्गणे. २२ दत्ता. २३ आच्छादनम्.

[1]रुनेत्रः [2]कमलभवभवस्फारपृष्ठप्रतिष्ठो भास्वत्कालाग्निजिह्वः पृथुलगलगुहाहृष्टनिःशेषविश्वः। अद्भिः पुच्छोत्थिताभिश्चकितसुरवधूनेत्रसं[3]सूचिताभिर्मत्स्यश्छिन्नाब्धिवेलं गगनतलमलं क्षालयन्वः पुनातु ॥ १३ ॥ यं दृष्ट्वा मीनरूपं स्फुरदनलशिखायुक्तसंरक्तनेत्रं लोलद्विस्तीर्णकर्णक्षुभितजलनिधिं नीलजीमूतवर्णम्। श्वासोच्छ्वासानिलौघैः प्रचलितगगनं पीतवार्रिं मुरारिं दिग्[4]व्यूढोऽभूत्स शङ्खः स भवतु भवतां भूतये मीनरूपः ॥ १४ ॥ दिग्व्यूढं तं मुरारिं किल शित[5]दशनैः पीड्यमानं रटन्तं हत्वा तीरे पयोधेः करतलकलितं [6]पूरयामास शङ्खम्। नादेनाक्षोभ्य विश्वं प्रमुदितविबुधं त्रस्तदैत्यं स देवैर्दत्तार्घः पद्मयोनेः प्रहसितवदनः पातु वो दत्तवेदः ॥१५॥

कूर्मः

निरवधि च निराश्रयं च यस्य स्थि[7]तमनिवर्तितकौतुकप्रपञ्चम्। प्रथम इह भवान्स कूर्ममूर्तिर्जयति चतुर्दशलोकवल्लिकन्दः ॥ १६ ॥ भ्राम्यन्महागिरिनिघर्षणलब्धपृष्ठकण्डूयनक्षणसुखायितगाढनिद्रः। सुष्वाप दीर्घतरघर्घरघोरघोषः श्वासाभिभूतजलधिः कमठः स वोऽव्यात् ॥ १७ ॥ नमस्कुर्मः कूर्मं नमदमरको[8]टीरनिकरप्रसर्पन्माणिक्यच्छविमिलितमा[9]ञ्जिष्ठवपुषम्। [10]जरीजृम्भ[11]ड्डिम्भ[12]द्युमणिरमणीयांशुलहरीपरीरम्भस्फू[13]र्जद्दलभिदुपलाद्रिप्रतिभटम् ॥ १८ ॥ निष्प्रत्यूहमनल्पकल्पचरितस्त्रैलोक्यरक्षागुरुः क्रीडाकूर्मकलेवरः स भगवान्दिश्यादमन्दां मुदम्। कल्पान्तोदधिमध्यमज्जनवशाद्यासर्पतः संलुठत्पृष्ठे यस्य बभूव सैकतकणच्छायं धरित्रीतलम् ॥ १९ ॥ पृष्ठभ्राम्यदमन्दमन्दरगिरिग्रावाग्रकण्डूयनैर्निद्रालोः कमठाकृतेर्भगवतः श्वासानिलाः पान्तु वः। यत्सं[14]स्कारकलानुवर्तनवशाद्वेलाछलेनाम्भसां यातायातमतन्द्रितं जलनिधेर्नाद्यापि विश्राम्यति ॥ २० ॥ दृग्भ्यां यस्य विलोकनाय जगतो द्राघीयदुत्तोलितग्रीवाग्रोपरि विस्फुरद्ग्रहगणे छत्रायितायां भुवि। हा धिग्भूः किमभूदभूत्तदितरत्किं चेति पर्याकुलो हन्यादेव हठादघानि कमठाधीशः कठोराणि वः ॥ २१ ॥ यो [15]धत्ते शेषनागं [16]तदनु वसुमतीं स्वर्गपातालयुक्तां युक्तां सर्वैः समुद्रैर्हिमगिरिकनकप्रस्थमुख्यैर्नगेन्द्रैः। एतद्ब्रह्माण्डमस्यामृतघटसदृशं भाति [17]वंशे मुरारेः पायाद्वः कूर्मदेहः प्रकटितमहिमा माधवः कामरूपी ॥ २२ ॥

वराहः

नमस्तस्मै वराहाय हेलयोद्धरते महीम्। खुरमध्यगतो यस्य मेरुः खुरखुरायते ॥ २३ ॥ पातु वो मेदिनीदोला बालेन्दुद्युतितस्करी। दंष्ट्रा महावराहस्य पातालगृहदीपिका ॥ २४ ॥ हरेर्लीलावराहस्य दंष्ट्रादण्डः स पातु वः। हेमाद्रिकलसा यत्र धात्री छत्रश्रियं दधौ ॥ २५ ॥ स जयति महावराहो जलनिधिजठरे चिरं निमग्नोऽपि। येनान्त्रैरिव सह फणिगणैर्बलादुद्धृता धरणी ॥ २६ ॥ पातु वः कपटको[1]लकेशवो यस्य निःश्वसितमारुतोद्धता। उच्छ्रितिप्रपतनै[2]रचीक्लृपत्केलि[3]कन्दुकतुलामिला मुहुः ॥ २७ ॥ मेरूरुकेसरमुदारदिगन्तपत्रमामूललम्बिचलशेषशरीरनालम्। येनोद्धृतं कुवलयं सलिलात्सलीलमुत्तंसकार्थमिव पातु स वो वराहः ॥ २८ ॥ न पङ्केरालेपं कलयति [4]धरित्रीव्ययभयान्न मुस्तामादत्तेऽप्युरगनगरभ्रंशभयतः। न धत्ते ब्रह्माण्डस्फुटनभयतो घर्घररवं महाक्रोडः पायादिति सकलसंकोचितमुखः ॥ २९ ॥ न मृद्वीयान्मृद्वी कथमिव मही पोत्रनिकषैर्मुखाग्निज्वालाभिः कनकगिरिरीयान्न विलयम्। न शुष्येयुः श्वासैः सलिलनिधयः सप्त च कथं वराहो वः पायादिति विपुलचिन्तापरिकरः ॥ ३० ॥ पातु त्रीणि जगन्ति संततम[5]कूपारात्समभ्युद्धरन्धात्रीं कोलकलेवरः स भगवान्यस्यैकदंष्ट्राङ्कुरे। कूर्मः [6]कन्दति [7]नालति द्विरसनः [8]पत्रन्ति दिग्दन्तिनो मेरुः [9]कोशति मेदिनी [10]जलजति व्योमापि [11]रोलम्बति ॥ ३१ ॥ पातु श्रीस्तनपत्रभङ्गिमकरीमुद्राङ्कितोरःस्थलो देवो वः स [12]जगत्पतिर्मधुवधूवक्त्राब्जचन्द्रोदयः। क्रीडाक्रोडतनोर्नवेन्दुविशदे दंष्ट्राङ्कुरे यस्य भूर्भाति स्म प्रलयाब्धिपल्वलतलोत्खातैकमुस्ताकृतिः ॥ ३२ ॥ दृप्यद्दैत्यनितम्बिनीजनमनःसंतोषसंकोचनः कुर्याद्विश्वमनश्वरं स भगवान् क्रोडावतारो हरिः। यद्दंष्ट्राङ्कु[13]रकोटिको[14]टरकुटीकोणान्तरस्थेयसी पृथ्वी भात्य[15]वदातकेतकदलालीनेव भृङ्गाङ्गना ॥ ३३ ॥ अष्टौ यस्य दिशो दलानि विपुलः कोशः सुवर्णाचलः कान्तं केसरजालमर्ककिरणा भृङ्गाः पयोदावली। नालं शेषमहोरगः प्रविततं वारांनिधेर्लीलया तद्वः पातु समुद्धरन्कु[16]वलयं क्रोडाकृतिः केशवः ॥३४॥ बिभ्राणोऽभिनवेन्दुकोटिकुटिलं दंष्ट्राङ्कुरं लीलया क्रोडाकारधरो हरिः स भगवान्भूयाद्विभूतिप्रदः। यस्योत्क्षिप्तवतः

१ गरिष्ठ. २ ब्रह्मणो जातम्, ब्रह्माण्डमित्यर्थः. ३ सविस्मयं दृष्टाभिः. ४ व्याकुलः. ५ तीक्ष्णदन्तैः. ६ वादयामास. ७ अवस्थानम्. ८ मुकुटः. ९ लोहितम्. १० अतिशयेन विकसन्. ११ तरुणः. १२ सूर्यः. १३ इन्द्रनीलपर्वतसदृशम्. १४ आकुञ्चनप्रसारणादि. १५ पृष्ठ इति शेषः. १६ तदुपरि. १७ पृष्ठवंशे.

१ वराहः. २ अकरोत्. ३ यथा कन्दुकः क्रीडया शिशुभिरुत्क्षिप्यतेऽपक्षिप्यते च, तथेयं भूरपि श्वासवायुप्रेरितोर्ध्वाधःपतनैः कंदुकतुलां तुल्यतीति भावः. ४ यद्यहं धरित्र्यां सामुद्रे पङ्के लुठिष्यामि तदेयं भूर्मृद्रूपुष्येव विलयं यास्यतीति विचार्य. ५ समुद्रात्. ६ कन्द इवाचरति. ७ नालमिवाचरति. ८ पत्राणीवाचरन्ति. ९ कोरक इवाचरन्ति. १० कमलमिवाचरति. ११ भ्रमर इवाचरति. १२ यथा चन्द्रोदयेऽब्जानि संकोचमाप्नुवन्ति तथा हरेरुदयान्मधुवधूवक्त्राम्भोरुहाणि निःश्रीकाण्यभवन्निति भावः. १३ अग्रम्. १४ निष्कुहभवनम्. १५ उज्ज्वलम्. १६ पृथ्वीमण्डलम्; पक्षे,—नलिनम्.

क्ष्माकमलिनीमालम्बमानः क्षणं लोलद्वालमृणालनालतुलनां भेजे भुजङ्गेश्वरः ॥ ३५ ॥ मुक्तैर्यास्यति कुत्रचिद्भुमर्ती दंष्ट्राङ्कुरस्थेयसी कुक्षौ क्षोभमवाप्स्यति त्रिभुवनं रुद्धैर्गमीभिः क्रमात् । इत्यस्वल्पविकल्पमीलितमतेः कण्ठे लुठन्तो मुहुः क्रोडाकारधरस्य कैटभजितः श्वासानिलाः पान्तु वः ॥ ३६ ॥ भूयादेष सतां हिताय भगवान्कोलावतारो हरिः सिन्धोः क्लेशमपास्य यस्य दशनप्रान्ते नटन्त्या भुवः । तारा हारति वारिदस्तिलकति स्वर्वाहिनी माल्यति क्रीडादर्पणति क्षपापतिरहर्देवश्च ताटङ्कति ॥ ३७ ॥ लीने श्रोत्रैकदेशे नभसि नयनयोस्तेजसि क्वापि नष्टे श्वासग्रासोपयुक्ते मरुति जलनिधौ पादरन्ध्रार्धपीते । पोत्रप्रान्तैकरोमान्तरविवरगतां मार्गतश्चक्रपाणेः क्रोडाकारस्य पृथ्वीमकलितविभवं वैभवं वः पुनातु ॥ ३८ ॥ सिन्धुष्वङ्गावगाहः खुरविवरविशत्तुच्छतोयेषु नाप्तः प्राप्ताः पातालपङ्के न लुठितरुचयः पोत्रमात्रोपयोगात् । दंष्ट्राविष्टेषु नाप्तः शिखरिषु च पुनः स्कन्धकण्डूविनोदो येनोद्धारे धरित्र्याः स जयति विभुताविघ्नितेच्छो वराहः ॥ ३९ ॥ क्वेदानीं दर्पितास्ते घनमदमदिरामोदिनो दिग्द्विपेन्द्रा हे मेरो मन्दराद्रे मलय हिमगिरे साधु वः क्ष्माधरत्वम् । शेष श्लाघ्योऽसि दीर्घैः पृथुभुवनभरोच्चण्डशौण्डैः शिरोभिः शंसन्सोत्प्रासमुच्चैरिति धरणिभृतः पातु युष्मान्वराहः ॥ ४० ॥

नृसिंहः

सुरासुरशिरोरत्नकान्तिविच्छुरिताङ्घ्रये । नमस्त्रिभुवनेशाय हरये सिंहरूपिणे ॥ ४१ ॥ शत्रोः प्राणानिलाः पञ्च वयं दश जयोऽत्र कः । इति कोपादिवाताम्राः पान्तु वो नृहरेर्नखाः ॥ ४२ ॥ प्रोज्ज्वलज्ज्वलनज्वालाविकटोरुसटाच्छटः । श्वासक्षिप्तकुलक्ष्माभृत्पातु वो नरकेसरी ॥ ४३ ॥ व्याधूतकेसरसटाविकरालवक्त्रं हस्ताग्रविस्फुरितशङ्खगदासिचक्रम् । आविष्कृतं सपदि येन नृसिंहरूपं नारायणं तमपि विश्वसृजं नमामि ॥ ४४ ॥ दैत्यास्थिपञ्जरविदारणलब्धरन्ध्ररक्ताम्बुनिर्झरसरिद्धनजातपङ्काः । बालेन्दुकोटिकुटिलाः शुकचञ्चुभासा रक्षन्तु सिंहवपुषो नखरा हरेर्वः ॥ ४५ ॥ दिश्यात्सुखं नरहरिर्भुवनैकवीरो यस्याहवे दितिसुतोद्दलनोद्यतस्य । क्रोधोद्धतं मुखमवेक्षितुमक्षमत्वं जानेऽभवन्निजनखेष्वपि यन्नतास्ते ॥ ४६ ॥ वपुर्दलनसंभ्रमात्स्वनखरं प्रविष्टे रिपौ क्व यात इति विस्मयात्प्रहितलोचनः सर्वतः । वृथेति करताडनान्निपतितं पुरो दानवं निरीक्ष्य भुवि रेणुवज्जयति जातहासो हरिः ॥ ४७ ॥ चटच्चटिति चर्मणि च्छमिति चोच्छलच्छोणिते धगद्धगिति मेदसि स्फुटरवोऽस्थिनि ष्टागिति । पुनातु भवतो हरेरमरवैरिवक्षःस्थलक्रणत्करजपञ्जरक्रकचकाषजन्मानलः ॥ ४८ ॥ समत्सरमिनस्वनस्वनविदलहस्ताटवीनिकृत्तमुरशत्रुवक्षःक्षतजसिक्तवक्षःस्थलः । स्फुरद्दुरुभक्तिभिः स्थगितसंभ्रमस्तिग्धुति समस्तनिगमस्तुतो नृहरिरस्तु नः स्वस्तये ॥ ४९ ॥ चण्डनखाग्रभेदविगलद्दैत्येन्द्रवक्षःक्षरद्रक्तौघव्यक्तसुपाटलोद्भटसटासंभ्रान्तभीमाननः । तिर्यक्कण्ठकठोरघोषघटनासर्वाङ्गखर्वीभवद्दिग्व्यातङ्कनिरीक्षितो विजयते वैकुण्ठकण्ठीरवः ॥ ५० ॥ दंष्ट्रासंकटवक्त्रकन्दरलसज्जिह्वस्य हव्याशनज्वालाभासुरभूरिकेसरसटाभारस्य दैत्यद्रुहः । व्यावल्गद्बलवद्धिरण्यकशिपुक्रोडस्थलास्फालनस्फारप्रस्फुटदस्थिपञ्जररवक्रूरा नखाः पान्तु वः ॥ ५१ ॥ सोमार्धायितनिर्धिधानदशनः संध्यायितान्तर्मुखो बालार्कायितलोचनः सुरधनुर्लेखायितभ्रूलतः । अन्तर्नादनिरोधपीवरगलरोमकूपनिर्यत्तडित्तारस्फारसटाबकद्धगगनः पायान्नृसिंहः स वः ॥ ५२ ॥ विद्युच्चक्रकरालकेसरसटाभारस्य दैत्यद्रुहः शोणनेत्रहुताशडम्बरभृतः सिंहाकृतेः शार्ङ्गिणः । विस्फूर्जद्बलगार्जितार्जितककुम्मातङ्गदर्पोदयाः संरम्भाः सुखयन्तु वः खरनखक्षुण्णाहितद्वक्षसः ॥ ५३ ॥ दैत्यानामधिपे नखाङ्कुरकुटीकोणप्रविष्टात्मनि स्फारीभूतकरालकेसरसटासंघातघोराकृतेः । सक्रोधं च सविस्मयं च सगुरुव्रीडं च सान्तःस्मितं क्रीडाकेसरिणो हरेर्विजयते तत्कालमालोकितम् ॥ ५४ ॥ किं किं सिंहस्ततः किं नरसदृशवपुर्देव चित्रं गृहीतो नैतादृक्क्वापि जीवोऽद्भुतमुपनय मे देव संप्राप्त एषः । चापं चापं न चापित्यहहहहहहहा कर्कशत्वं नखानामित्थं दैत्येन्द्रवक्षःखरनखमुखरैर्जल्पितवान्यः स वोऽव्यात् ॥ ५५ ॥ भूयः कण्ठावधूतिव्यतिकरतरलोत्तंसनक्षत्रमालाबालेन्दुक्षुद्रघण्टारणितदशदिशादन्तिचीत्कारकारी । अव्याद्वो दैत्यराजप्रथमयमपुरीयानघण्टानिनादो नादो दिग्भित्तिभेदप्रसरसरभसः कूटकण्ठीरवस्य ॥ ५६ ॥ अन्तःक्रोधोज्जिहानज्वलनभवशिखाकारजिह्वावलीढप्रौढब्रह्माण्डभाण्डः पृथुभुवनगुहागर्भगम्भीरनादः । दृप्यत्पौरीन्द्रमूर्तिर्मुरजिदवतु वः सुप्रभामण्डलीभिः कुर्वन्निर्धूमधूमध्वजनिचितमिव व्योम रोमच्छटानाम् ॥ ५७ ॥ पायान्मायामृगेन्द्रो जगदखिलमसौ यत्तनूदर्चि-

१ वराहमुखाग्रे. २ विदारणम्. ३ भयात्.

१ नखाः. २ करपत्रकम्. ३ विस्तीर्णौ. ४ व्याकुलौ. ५ रुधिरम्. ६ आच्छादिता. ७ सर्वः. ८ वेदः. ९ विदारणम्. १० सिक्ताः. ११ संकीर्णः. १२ उत्तमकमलम्. १३ रोमकूपाः. १४ रक्तीभवन्. १५ हिरण्यकशिपोरनुचरस्य चोक्तिप्रत्युक्तयः. १६ किं भवमिलाषः. १७ उच्चैःस्वामिनी. १८ उत्पद्यमानः. १९ सिंहः. २० अग्निः. २१ व्याप्तम्.

र्चिर्ज्वालाजालावलीढं बत भुवि सकलं व्याकुलं किं न भूयात् । न स्याच्चेदाशु तस्याधिकविकटसटाकोटिभिः पाट्यमानादिन्दोरानन्दकन्दात्तदुपरि तुहिनासारसंदोहवृष्टिः ॥ ५८ ॥ आदित्याः किं दशैते प्रलयभयकृतः स्वीकृताकाशदेशाः किं वोल्कामण्डलानि त्रिभुवनदहनायोद्यतानीति भीतैः । पायासुर्नारसिंहं वपुरमरगणैर्बिभ्रतः शार्ङ्गपाणेर्दृप्तासुरोरःस्थलदरणगलद्रक्तरक्ता नखा वः ॥ ५९ ॥

वामनः

अव्याद्वो वामनो यस्य कौस्तुभप्रतिबिम्बिता । कौतुकालोकिनी जाता जाठरीव जगत्त्रयी ॥ ६० ॥ अङ्घ्रिदण्डो हरेरूर्ध्वमुत्क्षिप्तो बलिनिग्रहे[1] । विधिविष्टर[2]पद्मस्य नालदण्डो मुदेऽस्तु नः ॥ ६१ ॥ खर्वग्रन्थिविमुक्तसंधि विलसद्वक्षःस्फुरत्कौस्तुभं निर्यन्नाभिसरोजकुड्मलपुटीगम्भीरसाम[3]ध्वनि । पात्रावाप्तिसमुत्सुकेन बलिना सानन्दमालोकितं पायाद्वः क्रमवर्धमानमहिमाश्चर्यं मुरारेर्वपुः ॥ ६२ ॥ हस्ते शस्त्रकिणाङ्कितो[4]ऽरुणविभाकिर्मीरितोरःस्थलो नाभिलिर्विलोचनयुगप्रोद्भूतशीतातपः[5] । बाह्वोर्मि[6]श्रितवह्निरेष तदिति व्याक्षिप्य वाक्यं कवे[7]स्तारैरध्ययनैर्हरन्बलिमनः पायाज्जगद्वामनः ॥ ६३ ॥ स्वस्ति स्वागतमर्घ्यहं वद विभो किं दीयतां मेदिनी का मात्रा मम विक्रमत्रयपदं दत्तं जलं दीयताम् । मा देहीत्युशनाब्रवीद्धरिरयं पात्रं किमस्मात्परं चेत्येवं बलिनार्चितो मखमुखे पायात्स वो वामनः ॥ ६४ ॥ स्वामी सन्भुवनत्रयस्य विकृतिं नीतोऽसि किं याञ्चया यद्वा विश्वसृजा[8] त्वयैव न कृतं तद्दीयतां ते कुतः । दानं श्रेष्ठतमाय तुभ्यमतुलं बन्धाय नो मुक्तये विज्ञप्तो बलिना निरुत्तरतया ह्रीतो हरिः पातु वः ॥ ६५ ॥ ब्रह्माण्डच्छत्रदण्डः शतधृतिभवनाम्भोरुहो नालदण्डः क्षोणीनौकूप[9]दण्डः क्षरदमरसरित्पट्टिकाकेतुदण्डः । ज्योतिश्चक्रा[10]क्षदण्डस्त्रिभुवनविजय[11]स्तम्भदण्डोऽङ्घ्रिदण्डः श्रेयस्त्रैविक्रमस्ते वितरतु विबुधद्वेषिणां कालदण्डः ॥ ६६ ॥ यस्मादाक्रामतो द्यां गरुडमणि[12]शिलाकेतुदण्डायमानाच्छ्योतन्त्या[13]बभासे सुरसरिदमला वैजयन्तीव[14] कान्ता । भूमिष्ठो यस्तथान्यो भुवनगृहमहास्तम्भशोभां दधानः पातामेतौ पयो[15]जोदरललिततलौ पङ्कजाक्षस्य पादौ ॥ ६७ ॥ कस्त्वं ब्रह्मन्नपूर्वः क्व च तव वसतिर्याऽखिला ब्रह्मसृष्टिः कस्ते नाथो ह्यनाथः क्व च तव जनको नैव तातं स्मरामि । किं तेऽभीष्टं ददामि त्रिपदपरिमिता भूमिरल्पं किमेतत्त्रैलोक्यं भावगर्भं बलिमिदमवदद्वामनो वः स पायात् ॥ ६८ ॥

परशुरामः

कुलाचला यस्य महीं द्विजेभ्यः प्रयच्छतः सीम[1]दृषत्त्वमापुः । बभूवुरुत्सर्गजलं[2] समुद्राः स रैणुकेयः श्रियमातनोतु ॥ ६९ ॥ किं दोर्भ्यां किमु कार्मुको[3]पनिषदा भर्गप्रसादेन किं किं वेदाधिगमेन भास्वति भृगोर्वंशे[4] च किं जन्मना । किं वानेन ममाद्भुतेन तपसा[5] पीडां कृतान्तोऽपि चेद्विप्राणां कुरुतेऽन्तरित्यनुशयो रामस्य पुष्णातु वः ॥ ७० ॥ नाशिष्यः किमभूद्भवः किमभवन्नापुत्रिणी रेणुका नाभूद्विश्वमकार्मुकं किमिति वः प्रीणातु रामत्रपा । विप्राणां प्रतिमन्दिरं मणिगणोन्मिश्राणि दण्डाहतेनाब्धीनां स मया यमोऽपि महिषेणाम्भांसि नोद्वाहितः ॥ ७१ ॥ पायाद्वो जमदग्निवंशतिलको वीरव्रतालंकृतो रामो नाम मुनीश्वरो नृपवधे भास्वत्कुठारायुधः । येनाशेषहता[6]हिताङ्गरुधिरैः संतर्पिताः पूर्वजा भक्त्या चाश्वमखे समुद्रवसना भूर्हन्तकारी[7]कृता ॥ ७२ ॥ द्वारे कल्पतरुं गृहे सुरगवीं चिन्तामणीनङ्कदे पीयूषं सरसीषु विप्रवदने विद्याश्चतस्रो दश । एवं कर्तुमयं तपस्यति भृगोर्वंशावतंसो मुनिः पायाद्वोऽखिलराजकक्षयकरो भूदेवभूषामणिः ॥ ७३ ॥ नो संध्यां समुपासते यदि तदा लोकापवादाद्भयं सा चेत्स्वीक्रियते भविष्यति तदा राजन्यबीजे नतिः । इत्थं चिन्तयतश्चिरं भृगुपतेर्निःश्वासकोष्णीकृतो नेत्रान्तःप्रतिबिम्बशोणसलिलः संध्याञ्जलिः पातु वः ॥ ७४ ॥

रामचन्द्रः

वन्दामहे महेशानचण्डकोदण्डखण्डनम् । जानकीहृदयानन्दचन्दनं रघुनन्दनम् ॥ ७५ ॥ नमो रामपदाम्भोजं रेणवो यत्र संततम् । कुर्वन्ति कुमुदप्रीतिमरण्यगृहमेधिनः ॥ ७६ ॥ स्वर्णैणाजिनशयनो योजितनयनो

---

१ बन्धने. २ आसनम्. ३ ब्रह्मणः सामवेदध्वनिः. ४ यतो हरेर्भगवतो हृदये कौस्तुभमणिर्लोहितच्छविरस्ति, अतस्तत्प्रभाभिः कर्बुरितत्वं वक्षःस्थलस्यापीति भावः. ५ यतो हरेर्नाभौ कमलं वर्तते अतस्तत्र तत्सुरभिगन्धलोलुपतया भ्रमरागमनं घटत एवेति भावः ६ लहरी. ७ शुक्रस्य. ८ ब्रह्मा. ९ गुणवृक्षः. १० नाभिक्षेप्यदारुदण्डः. ११ त्रिषु लोकेषु पादन्यासो यस्य तस्य. १२ मरकतमणिनिर्मितध्वजदण्डायमानात्. १३ क्षरन्ती. १४ पातका. १५ आरक्तकमिति भावः.

१ यदा ब्राह्मणेभ्यो भूर्दत्ता, तदा तेषां स्वस्वभूमिसीमार्थं कुलपर्वता एवासन्निति भावः. २ यदा याचकेभ्यो दानं दीयते, तदा दानात्प्राग्दातृभिरुत्सर्गजलं दीयते. अतस्तेनैतावद्दानं दत्तं येन समुद्रा उत्सर्गजलतयाभूवन्निति भावः. ३ धनुर्वेदविद्याज्ञानरहस्येन. ४ यतो महतामनुग्रहस्तदा सफलः स्यात्, यद्युपकारः कस्यचित्कर्तुं शक्येत; परं मया तत्पीडापि निवारिता न भवति, अतः शंभुप्रसादेन किमित्यर्थः. ५ यतस्तपसाऽसाध्यमपि साध्यते परं यदि मया तत्कृत्यं नासाधि, तदानेन तपसा किमिति भावः. ६ शत्रवः. ७ ब्राह्मणेभ्यो देयत्वेन विहितेत्यर्थः 'ग्रासप्रमाणे भिक्षा स्यादग्रं ग्रासचतुष्टयम् । अग्रं चतुर्गुणं प्राहुर्हन्तकारं द्विजोत्तमाः ॥' इत्युक्तत्वात्. ८ सूर्ये.

दशास्यदिग्भागे । मुहुरवलोकितचापः कोऽपि दुरापः स नीलिमा शरणम् ॥ ७७ ॥ अधिपञ्चवटीकुटीरवर्तीन्दुटितेन्दीवरसुन्दरोरुमूर्तिः । अपि लक्ष्मणलोचनैकसख्यं भजत ब्रह्म सरोरुहायताक्षम् ॥ ७८ ॥ कनकनिकषभासा सीतयालिङ्गिताङ्गो नवकुवलयदामश्यामवर्णाभिरामः । अभिनव इव विद्युन्मण्डितो मेघखण्डः शमयतु मम तापं सर्वतो रामचन्द्रः ॥ ७९ ॥ परिणयविधौ भङ्क्त्वानङ्गद्विषो धनुरग्रतो जनकसुतया दत्तां कण्ठे स्रजं हृदि धारयन् । कुसुमधनुषा पाशेनेव प्रसह्य वशीकृतोऽवनतवदनो रामः पायात्रपाविनयान्वितः ॥ ८० ॥ उत्फुल्लामलकोमलोत्पलदलश्यामाय रामासनःकामाय प्रथमाननिर्मलगुणग्रामाय रामात्मने । योगारूढमुनीन्द्रमानससरोहंसाय संसारविध्वंसाय स्फुरदोजसे रघुकुलोत्तंसाय पुंसे नमः ॥ ८१ ॥ यो रामो निजघान वक्षसि रणे तं रावणं सायकैर्ह्रदयस्य प्रतिवासरं वसति सो तस्या स्वयं राघवः । यस्यास्ते भुवनावली परिवृता द्वीपैः समं सप्तभिः स श्रेयो विदधातु नस्त्रिभुवनत्राणैकचिन्तापरः ॥८२॥ राज्यं येन पटान्तलग्नतृणवत्त्यक्तं गुरोराज्ञया पाथेयं परिगृह्य कार्मुकवरं घोरं वनं प्रस्थितः । स्वाधीनः शशिमौलिचापविषये प्राप्तो न वै विक्रियां पायाद्वः स बिभीषणाग्रजनिहा रामाभिधानो हरिः ॥ ८३ ॥ कारुण्यामृतनीरमाश्रितजनश्रीचातकानन्ददं शार्ङ्गाखण्डलचापमम्बुजभवाग्नीन्द्रादिबर्हीष्टदम् । चारुस्मेरसुखोल्लसज्जनकजासौदामिनीशोभितं श्रीरामाम्बुदमाश्रयेऽखिलजगत्संसारतापापहम् ॥ ८४ ॥ कूर्मो मूलवदालवालवदपांराशिर्लतावद्दिशो मेघाः पल्लववत्प्रसूनफलवन्नक्षत्रसूर्येन्दवः । स्वामिन्व्योमतरुः क्रमे मम कियान्छुत्वेति गां मारुतेः सीतान्वेषणमादिशन्दिशतु वो रामः सलज्जः श्रियम् ॥ ८५ ॥ एतौ द्वौ दशकण्ठकण्ठकदलीकान्तारकान्तिच्छिदौ वैदेहीकुचकुम्भकुङ्कुमरजःसान्द्रुरुणाङ्काङ्कितौ । लोकत्राणविधानसाधुसवनप्रारम्भयूपौ भुजौ देयास्तामुरुविक्रमौ रघुपतेः श्रेयांसि भूयांसि वः ॥ ८६ ॥ बालक्रीडनमिन्दुशेखरधनुर्भङ्गावधि प्रह्वता ताते काननसेवनावधि कृपा सुग्रीवसख्यावधि । आज्ञा वारिधिबन्धनावधि यशो लङ्केशनाशावधि श्रीरामस्य पुनातु लोकवशता जानक्यपेक्षावधि ॥ ८७ ॥ कल्याणानां निधानं कलिमलमथनं पावनं पावनानां पाथेयं यन्मुमुक्षोः सपदि परपदप्राप्तये प्रस्थितस्य । विश्रामस्थानमेकं कविवरवचसां जीवनं सज्जनानां बीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवतु भवतां भूतये रामनाम ॥ ८८ ॥ कल्याणोल्लाससीमा कलयतु कुशलं कालमेघाभिरामा काचित्साकेतधामा भवगहनगतिक्लान्तिहारिप्रणामा । सौन्दर्यह्रीणकामा धृतजनकसुतासादरापाङ्गधामा दिक्षु प्रख्यातभूमा दिविषदभिनुता देवता रामनामा ॥ ८९ ॥ योऽद्धा योद्धावधीत्तान्सपदि दशभुजः संपराये परा ये येनाश्रितानां स्तुतिरवनमितेशानचापेन चापे । लङ्कालंकारहर्ता ककुभि ककुभि यः कान्तया सीतयासीद्दूनो दूनोऽथ हृष्टः स विभुरवतु वः स्वःसभार्यः सभार्यः ॥ ९० ॥ ऋक्षाणां भूरिधाम्नां श्रितमधिपतिना प्रस्फुरद्भीमतारं स्फारं नेत्रानलेन प्रसभनियमितोच्चापमीनध्वजेन । रामायत्तं पुरारेः कुमुदशुचि लसन्नीलसुग्रीवमङ्गं प्लावङ्गं वापि सैन्यं दशवदनशिरश्छेदहेतु श्रियेऽस्तु ॥ ९१ ॥ यत्तीर्थानामुपास्त्या गलितमलभरं मन्यते स्म स्वमेवं नाशासीज्जज्ञिरे यन्मम चरणरजःपादपूतान्यमूनि । पादस्पर्शेन कुर्वन्झटिति विघटितग्रावभावामहल्यां कौसल्यासूनुरूनं व्यपनयतु स वः श्रेयसा च श्रिया च ॥ ९२ ॥

सीता

उन्मृष्टं कुचसीम्नि पत्रमकरं दृष्ट्वा हठालिङ्गनात्कोपो मास्तु पुनर्लिखाम्यमुमिति स्मेरे रघूणां वरे । कोपेनारुणितोऽश्रुपातदलितः प्रेम्णा च विस्तारितो दत्तो मैथिलकन्यया दिशतु नः क्षेमं कटाक्षाङ्कुरः ॥ ९३ ॥

हनूमान्

अशेषलङ्कापतिसैन्यहन्ता श्रीरामसेवाचरणैककर्ता । अनेकदुःखाहतलोकगोप्ता त्वसौ हनूमांस्तव सौख्यकर्ता ॥ ९४ ॥ कृतकोपे यस्मिन्नमरनगरी मङ्गलरवा नैवातङ्का लङ्का समजनि वनं वृश्चति सति । सदा सीताकान्तप्रणतिमतिविख्यातमहिमा हनूमानव्याद्वः कपिकुलशिरोमण्डनमणिः ॥ ९५ ॥

रामकृष्णौ

त्रातः काकोदरो येन द्रोग्धापि करुणात्मना । पूतनामारणख्यातः स मेऽस्तु शरणं प्रभुः ॥ ९६ ॥

---

१ समूहः २ सीता. ३ बिभीषणस्याग्रजन्मा रावणस्तं हन्तीति सः. ४ वाचम्.

१ निश्चितम्. २ राक्षसान्. ३ युद्धे. ४ शत्रवः. ५ भाग्येन. ६ प्राप्तः. ७ विरहितः. ८ दुःखितमनाः. ९ देवसभास्वामी. १० ऋक्षाणां भल्लूकानामधिपतिना जाम्बवता; पक्षे,–नक्षत्राणामधिपतिना चन्द्रेण. ११ भीमस्तारो वानरविशेषः; पक्षे,–भीमा तारा नेत्रकनीनिका. १२ नेत्रा नायकेन नलेन नलनाम्ना वानरेण; पक्षे,–नेत्रानलेन तृतीयनेत्राग्निना. १३ उच्चा आपो यस्मिन्स उच्चापो मीनध्वजः समुद्रः; पक्षे,–उद्गतचापो मीनध्वजः कामः. १४ रामायत्तं रामचन्द्राधीनम्; पक्षे,–रामायाः पार्वत्या अधीनम्. १५ कुमुदनाम्ना वानरेण शुचि; पक्षे,–कुमुदपुष्पवच्छुचि शुभ्रम्. १६ नीलः सुग्रीवश्च वानरा; पक्षे,–नीला नीलवर्णा शोभना ग्रीवा. १७ दशवदनशिरश्छेदहेत्विति सैन्यपक्षे स्फुटम्; अन्यत्र शिवप्रसादनार्थं रावणेनात्मनः शिरांसि छिन्नानीति प्रसिद्धिः. १८ सेवनया. १९ पत्रमकरम्. २० नवमया. २१ अदरो भयशून्यः काकः; पक्षे,–कालियसर्पः. २२ पूतनामा पवित्रनामा रणे ख्यातश्च; पक्षे,–पूतनाया राक्षस्या मारणेन ख्यातः.

मर्दितरावणकंसौ सरयूयमुनाविहारिणौ देवौ । अर्पितविप्रकुमारौ हरिपतिहरिकेतनप्रियौ वन्दे ॥ ९७ ॥ यः पूतनामारणलब्धकीर्तिः काकोदरो येन विनीतदर्पः । यशोदयालंकृतमूर्तिरव्यात्पतिर्यदूनामथवा रघूणाम् ॥ ९८ ॥

कृष्णः

इन्दीवरदलश्याममिन्दिरानन्दकन्दलम् । वन्दारुजनमन्दारं वन्देऽहं यदुनन्दनम् ॥ ९९ ॥ देवः पायादपायान्नः स्मेरेन्दीवरलोचनः । संसारध्वान्तविध्वंसहंसकंसनिषूदनः ॥ १०० ॥ पान्तु वो जलदश्यामाः शार्ङ्गज्याघातकर्कशाः । त्रैलोक्यमण्डपस्तम्भाश्चत्वारो हरिबाहवः ॥ १०१ ॥ दर्पणार्पितमालोक्य मायास्त्रीरूपमात्मनः । आत्मन्येवानुरक्तो वः शिवं दिशतु केशवः ॥ १०२ ॥ हृदयं कौस्तुभोद्भासि हरेः पुष्णातु वः श्रियम् । राधाप्रवेशरोधाय दत्तमुद्रमिव श्रिया ॥ १०३ ॥ देहि मत्कन्दुकं राधे परिधाननिगूहितम् । इति विस्रंसयन्नीवीं तस्याः कृष्णो मुदेऽस्तु नः ॥ १०४ ॥ चण्डचाणूरदोर्दण्डमण्डलीखण्डमण्डितम् । अव्याद्वो बालवेषस्य विष्णोर्गोपतनोर्वपुः ॥ १०५ ॥ मीमांसार्णवसोमं लसदर्कं तर्कपद्मस्य । वेदान्तविपिनसिंहं वन्दे गोविन्दसाभिधं ब्रह्म ॥ १०६ ॥ अवलोकितमनुमोदितमालिङ्गितमङ्गनाभिरनुरागैः । अधिवृन्दावनकुञ्जं मरकतपुञ्जं नमस्यामः ॥ १०७ ॥ मकरीविरचनभङ्ग्या राधाकुचकलशपीडनव्यसनी । ऋजुमपि रेखां लुम्पन्वल्लववेषो हरिर्जयति ॥ १०८ ॥ कठिनतरदामवेष्टनलेखासंदेहदायिनो यस्य । राजन्ति वलिविभङ्गाः स पातु दामोदरो भवतः ॥ १०९ ॥ खिन्नोऽसि मुञ्च शैलं बिभृमो वयमिति वदत्सु शिथिलभुजः । भरभुग्नविनतबाहुषु गोपेषु हसन्हरिर्जयति ॥ ११० ॥ नीतं नवनीतं कियदिति पृष्टो यशोदया कृष्णः । इयदिति गुरुजनसंसदि करधृतराधापयोधरः पातु ॥ १११ ॥ राधामधुसूदनयोरनुदिनमुपचीयमानस्य । प्रणयतरोरिव कुसुमं मिथोऽवलोकस्मितं पायात् ॥ ११२ ॥ श्रुतिमपरे स्मृतिमपरे भारतमपरे भजन्तु भवभीताः । अहमिह नन्दं वन्दे यस्यालिन्दे परं ब्रह्म ॥ ११३ ॥ तत्तं कैर्न तपोभिः फलितं तद्गोपबालानाम् । लोचनयुगले यासामञ्जनमासीन्निरञ्जनं ब्रह्म ॥ ११४ ॥ मदमयमदमयदुरगं यमुनामवतीर्य वीर्यशाली यः । मम रतिममरतिरस्कृतिशमनपरः स क्रियात्कृष्णः ॥ ११५ ॥ स्तनंधयन्तं जननीमुखाब्जं विलोक्य मन्दस्मितमुज्ज्वलाङ्गम् । स्पृशन्तमन्यं स्तनमङ्गुलीभिर्वन्दे यशोदाङ्कगतं मुकुन्दम् ॥ ११६ ॥ भुजप्रभादण्ड इवोर्ध्वगामी स पातु वः कंसरिपोः कृपाणः । यः पाञ्चजन्यप्रतिबिम्बभङ्ग्या धाराम्भसः फेनमिव व्यनक्ति ॥ ११७ ॥ विहाय पीयूषरसं मुनीश्वरा ममाङ्घ्रिराजीवरसं पिबन्ति किम् । इति स्वपादाम्बुजपानकौतुकी स गोपबालः श्रियमातनोतु वः ॥ ११८ ॥

विलिख्य सत्याकुचकुम्भसीम्नि पत्रावलिन्यासमिषेण राधाम् । लीलारविन्देन तया सरोषं पायद्विटः कोऽप्यभिहन्यमानः ॥ ११९ ॥ स पातु वो यस्य हतावशेषास्तत्तुल्यवर्णाञ्जनरञ्जितेषु । लावण्ययुक्तेष्वपि वित्रसन्ति दैत्याः स्वकान्तानयनोत्पलेषु ॥ १२० ॥ कुञ्चिताधरपुटेन पूरयन्वंशिकां प्रचलदङ्गुलिक्रमः मोहयन्निखिलवामलोचनाः पातु कोऽपि नवनीरदच्छविः ॥ १२१ ॥ अतसीकुसुमोपमेयकान्तिर्यमुनातीरकदम्बमध्यवर्ती । नवगोपवधूविनोदशाली वनमाली वितनोतु मङ्गलं वः ॥ १२२ ॥ गायन्तीनां गोपसीमन्तिनीनां स्फीताकाङ्क्षामक्षिरोलम्बमालाम् । निश्चाञ्चल्यामात्मवक्त्रारविन्दे कुर्वन्नव्याद्देवकीनन्दनो वः ॥ १२३ ॥ पुञ्जीभूतं प्रेम गोपाङ्गनानां मूर्तीभूतं भागधेयं यदूनाम् । एकीभूतं गुप्तवित्तं श्रुतीनां श्यामीभूतं ब्रह्म मे संनिधत्ताम् ॥ १२४ ॥ आनन्दमादधतमायतलोचनानामानीलमावलितकंधरमात्तवंशम् । आपादमामुकुटमाकलितामृतौघमाकारमाकलयतामुपमान्तरं नः ॥ १२५ ॥ त्वां पातु नीलनलिनीदलदामकान्तेः कृष्णस्य पाणिसरसीरुहकोशबन्धः । राधाकपोलमकरीलिखनेषु योऽयं कर्णावतंसकमलं विपुलीचकार ॥ १२६ ॥ उत्फुल्लमानसरसीरुहचारुमध्यनिर्यन्मधुव्रतभरद्युतिहारिणीभिः । राधाविलोचनकटाक्षपरम्पराभिर्दृष्टो हरिस्तव सुखानि तनोतु कामम् ॥ १२७ ॥ गोवर्धनोद्धरणहृष्टसमस्तगोपनानास्तुतिश्रवणलज्जितमानसस्य । स्मृत्वा वराहवपुरिन्दुकलाप्रकाशदंष्ट्रोद्धृतक्षिति हरेरवतु स्मितं वः ॥ १२८ ॥ अभिनवनवनीतप्रीतमाताम्रनेत्रं विकचनलिनलक्ष्मीस्पर्धि सानन्दवक्त्रम् । हृदयभवनमध्ये योगिभिर्ध्यानगम्यं नवगगनतमालश्यामलं कंचिदीडे ॥ १२९ ॥ अभिनवनवनीतस्निग्धमापीतदुग्धं दधिकणपरिदिग्धं मुग्धमङ्गं मुरारेः । दिशतु भुवनकृच्छ्रच्छेदितापिच्छगुच्छच्छवि नवशिखिपिच्छालाञ्छितं वाञ्छितं वः ॥ १३० ॥ कनककलशस्वच्छे राधापयोधरमण्डले नवजलधरश्यामामात्मद्युतिं प्रतिबिम्बिताम् । असितसिचयप्रान्तभ्रान्त्या मुहुर्मुहुरुत्क्षिपञ्जयति जनितव्रीडाहासप्रियाहसितो हरिः ॥ १३१ ॥

---

१ अर्जुनः. २ पूतनाया मारणेन लब्धा कीर्तिर्येन; पक्षे,–विप्रनामा, रणे लब्धा कीर्तिश्च येन. ३ कालियः सर्पः; पक्षे,–धृष्टः काकः. ४ यशोदया मात्रालंकृतो देहो यस्य; पक्षे,–यशसा दयया चालंकृतो देहो यस्य. ५ भार्यायाम्.

१ दुकूलम्.

ललितगमना नार्यो राजन्मनोजनितान्तभाः सुरतिमदशमनाः सन्मुख्यो भवानपि तद्धुवे। वनभुवमितो गेहादेको न गच्छतु मां विनेत्यसकृद्रुदितः पुत्रः पित्रा जयत्यनघो हरिः ॥ १३२ ॥ देवः पायात्पयसि विमले यामुने मज्जतीनां याचन्तीनामनुनयपदैर्वञ्चितान्यंशुकानि । लज्जालोलैरलसवलितैरुन्मिषत्पञ्चबाणैर्गोपस्त्रीणां नयनकुसुमैरर्चितः केशवो नः ॥१३३॥ वृन्दारण्ये तपनतनयातीरवानीरकुञ्जे गुञ्जन्मञ्जुभ्रमरपटलीकाकलीकेलिभाजि । आभीराणां मधुरमुरलीनादसंमोहितानां मध्ये क्रीडन्नवतु नियतं नन्दगोपालबालः ॥१३४॥ शिरश्छायां कृष्णः क्षणमकृत राधाचरणयोर्भुजावल्लिच्छायामियमपि तदीयप्रतिकृतौ । इति क्रीडाकोपे निभृतमुभयोरप्यनुनयप्रसादौ जीयास्तामपि गुरुसमक्षं स्थितवतोः॥१३५॥ अवेमव्यापाराकलनमतुरीस्पर्शमचिरादनुन्मीलत्तन्तुप्रकरघटनायासमसकृत्। विषीदत्पाञ्चालीविपदपनयैकप्रणयिनः पटानां निर्माणं पतंगपतिकेतोरवतु नः ॥ १३६॥ कपोले पत्राली पुलकिनि विधातुं व्यवसितः स्वयं श्रीराधायाः करकलितवर्तिर्मधुरिपुः। अभूद्वक्रेन्दौ यन्निहितनयनः कम्पितभुजस्तदेतत्सामर्थ्यं तदभिनवरूपस्य जयति ॥१३७॥ जयश्रीविन्यस्तैर्महित इव मन्दारकुसुमैः स्वयं सिन्दूरेण द्विपरणमुदा मुद्रित इव। भुजापीडक्रीडाहतकुवलयापीडकरिणः प्रकीर्णासृग्बिन्दुर्जयति भुजदण्डो मुरजितः ॥ १३८ ॥ सुपर्णः स्वर्णाद्रौ रचितमणिशृङ्गे जलधिजामुखाम्भोजे भृङ्गो निगमविलसत्पञ्जरशुकः। त्रिलोकीकस्तूरीतिलककमनीयो व्रजवधूविहारी श्रीकृष्णो दिशतु भवतां शर्म सततम् ॥ १३९ ॥ क्व यासि खलु चौरिके प्रमुषितं स्फुटं दृश्यते द्वितीयमिह मामकं वहसि कन्दुकं कञ्चुके। त्यजेति नवगोपिकाकुचयुगं प्रमथ्नन्बलाल्लसत्पुलकपञ्जरो जयति गोकुले केशवः ॥ १४० ॥ मेघैर्मेदुरमम्बरं वनभुवः श्यामास्तमालद्रुमैर्नक्तं भीरुरयं त्वमेव तदिमं राधे गृहं प्रापय। इत्थं नन्दनिदेशतश्चलितयोः प्रत्यध्वकुञ्जद्रुमं राधामाधवयोर्जयन्ति यमुनाकूले रहःकेलयः ॥ १४१ ॥ कौन्तेयस्य सहायतां करुणया गत्वा विनीतात्मनो येनोल्लङ्घितमत्पथः कुरुपतिश्चक्रे कृतान्तातिथिः। त्रैलोक्यस्थितिसूत्रधारतिलको देवः सदा संपदे साधूनामसुराधिनाथमथनः स्ताद्देवकीनन्दनः ॥ १४२ ॥ आताम्रे नयने स्फुरन्कुचभरः श्वासो न विश्राम्यति स्वेदाम्भःकणदन्तुरं तव मुखं हेतुन्तु नो लक्ष्यते। धिङ्को वेद मनः स्त्रिया इति गिरा रुष्टां प्रियां भीषयंस्तस्यास्तत्क्षणकातरेक्षणपरिस्पृष्टो हरिः पातु वः ॥ १४३ ॥ संसक्तानिव पातुमौपनिषदव्याहारमाध्वीरसानुन्मार्ष्टुं व्रजसुन्दरीकुचतटीपाटीररेणूनिव। उन्मीलन्मुरलीनिनादबहुलामोदोपसीदद्धवाजिह्वालीढमलीकबल्लवशिशोः पादाम्बुजं पातु वः ॥ १४४ ॥ कृष्णो गोरसचौर्यमम्ब कुरुते किं कृष्ण मातः सुरापानं न प्रकरोमि राम किमिदं नाहं परस्त्रीरतः। किं गोविन्द वदत्यसौ हलधरो मिथ्येति तां व्याहरन्गोपीगोपकदम्बकं विहसयन्मुग्धो मुकुन्दोऽवतु ॥ १४५ ॥ मातस्तर्णकरक्षणाय यमुनाकच्छं न गच्छाम्यहं कस्माद्वत्स पिनष्टि पीवरकुचद्वन्द्वेन गोपीजनः। भ्रूसंज्ञाविनिवारितोऽपि बहुशो जल्पन्यशोदाग्रतो गोपीपाणिसरोजमुद्रितमुखो गोपीपतिः पातु वः ॥ १४६ ॥ कासि त्वं वद चौर्यकारिणि कुतः कस्त्वं पुरो यामिकः किं ब्रूषे मुषितौ सुवर्णकलशौ भूपस्य केन त्वया। कुत्र स्तः प्रकटौ तवाञ्चलतटे कुत्रेति तत्पश्यतामित्युक्ते धृतबल्लवीकुचयुगस्त्वां पातु पीताम्बरः ॥ १४७ ॥ कृष्ण त्वं पठ किं पठामि ननु रे शास्त्रं किमु ज्ञायते तत्त्वं कस्य विभोः स कस्त्रिभुवनाधीशश्च तेनापि किम्। ज्ञानं भक्तिरथो विरक्तिरनया किं मुक्तिरेवास्तु ते भजामि मातुरुदितं वाक्यं हरेः पातु वः ॥ १४८ ॥ कृष्ण त्वं नवयौवनोऽसि चपलाः प्रायेण गोपाङ्गनाः कंसो भूपतिरब्जनालमृदुलग्रीवा वयं गोदुहः। तद्वाचेऽञ्जलिना भवन्तमधुना वृन्दावनं मद्गिरा मा यासीरिति नन्दगोपवचसा नम्रो हरिः पातु वः ॥ १४९ ॥ कस्त्वं कृष्णमवेहि मां किमिह ते मन्मन्दिराशङ्कया युक्तं तन्नवनीतभाजनपुटे न्यस्तः किमर्थं करः। कर्तुं तत्र पिपीलिकापनयनं सुप्ताः किमुद्बोधिता बाला वत्सगतिं विवेक्तुमिति संजल्पन्हरिः पातु वः ॥ १५० ॥ स्वामी मुग्धतरो वनं घनमिदं बालाहमेकाकिनी क्षोणीमावृणुते तमालमलिनच्छाया तमःसंहतिः। तन्मे सुन्दर कृष्ण मुञ्च सहसा वर्त्मेति गोप्या गिरः श्रुत्वा

१ गोपीपक्षे,–ललितं गमनं यासां ताः; कृष्णपक्षे ललिते ये गाने मनो यस्य सः. २ स्त्रियः; पक्षे,–नास्त्यार्यः श्रेष्ठो यस्मात्सः. ३ राजता मनोजेन मदनेन नितान्तातान्ता भाः कान्तिर्यासां ताः; पक्षे,–राजन्मनोजनिः शोभमानमदनस्तान्तो म्लानो यस्मात्तादृशी भा यस्य सः. ४ शोभायमानया रत्या कामपत्न्या सदृशः; पक्षे,–सुष्टु रतौ रमणे योग्यः. ५ सन्ति शोभनानि मुखान्याननानि यासां ताः; पक्षे,–सत्सु प्रशस्तेषु केलिचतुरेषु मुख्यः. ६ स्वच्छे. ७ स्नानं कुर्वतीनाम्. ८ वेमा वस्त्रव्यूतिदण्डस्तद्व्यापाररहितम्. ९ तुरी तन्तुवायानां यन्त्रविशेषः, तत्स्पर्शं विना. १० पतगाः पक्षिणस्तेषां पतिर्गरुडः स केतुर्यस्य तस्य. कृष्णस्येत्यर्थः. ११ विधित्सुः. १२ पूजितः. १३ चित्रितः. १४ रक्तबिन्दुः. १५ व्याप्तमित्यर्थः. १६ रात्रौ.

१ एकान्तक्रीडाः. २ युधिष्ठिरस्य. ३ मारितः. ४ दुग्धपात्रम्. ५ नगररक्षकः.

तां परिरभ्य मन्मथकलासक्तो हरिः पातु वः ॥ १५१ ॥ मातः किं यदुनाथ देहि चषकं[1] किं तेन पातुं पयस्तन्नास्त्यद्य कदास्ति तन्निशि निशा का वान्धकारोदये । आमील्याक्षियुगं निशाप्युपगता देहीति मातुः पुनर्वक्षोजाम्बरकर्षणोद्यतकरः कृष्णः स पुष्णातु नः ॥ १५२ ॥ अर्धोन्मीलितलोचनस्य पिबतः पर्याप्तमेकं स्तनं सद्यःप्रस्नुतदुग्धदिग्धमपरं हस्तेन संमार्जतः । मात्रा चाङ्गुलिलालितस्य चिबुके स्मेरायमाणे मुखे विष्णोः क्षीरकणाम्बुधामधवला दन्तद्युतिः पातु वः ॥ १५३ ॥ गच्छाम्यच्युत दर्शनेन भवतः किं तृप्तिरुत्पद्यते किं त्वेवं विजनस्थयोर्हतजनः संभावयत्यन्यथा । इत्यामन्त्रणभङ्गिसूचितवृथाप्रस्थानखेदालसामाश्लिष्यन्पुलकाङ्कुराञ्चितवपुर्गोपीं हरिः पातु वः ॥ १५४ ॥ रामो नाम बभूव हुं तदबला सीतेति हुं तौ पितुर्वाचा पञ्चवटीवने निवसतस्तामाहरद्रावणः । कृष्णेनेति पुरातनीं निजकथामाकर्ण्य मात्रेरितां सौमित्रे क्व धनुर्धनुर्धनुरिति प्रोक्ता गिरः पान्तु वः ॥ १५५ ॥ कोऽयं द्वारि हरिः प्रयाह्युपवनं शाखामृगस्यात्र किं कृष्णोऽहं दयिते बिभेमि सुतरां कृष्णादहं वानरात् । राधेऽहं मधुसूदनो व्रज लतां तामेव पुष्पान्वितामित्थं निर्वचनीकृतो दयितया ह्रीणो हरिः पातु वः ॥ १५६ ॥ पीठे पीठनिषण्णबालकगले तिष्ठन्सगोपालको यन्त्रान्तःस्थितदुग्धभाण्डमवभिद्याच्छाद्य घण्टारवम् । वक्त्रोपान्तकृताञ्जलिः कृतशिरःकम्पं पिबन्यः पयः पायादागतगोपिकानयनयोर्गण्डूषफूत्कारकृत् ॥ १५७ ॥ पद्मे त्वन्नयने स्मरामि सततं भावो भवत्कुन्तले नीले मुह्यति किं करोमि महितैः क्रीतोऽस्मि ते विभ्रमैः । इत्युत्स्वप्नवचो निशम्य सरुषा निर्भर्त्सितो राधया कृष्णस्तत्परमेव तद्व्यपदिशन्क्रीडाविटः पातु वः ॥ १५८ ॥ दृष्ट्या केशव गोपरागहृतया किंचिन्न दृष्टं मया तेनात्र स्खलितास्मि नाथ पतितां किं नाम नालम्बसे । एकस्त्वं विषमेषुखिन्नमनसां सर्वाबलानां गतिर्गोप्यैवं गदितः सलेशमवताद्गोष्ठे हरिर्वश्चिरम् ॥१५९॥ केयं भाग्यवती तवोरसि मणी भ्रूपेऽग्रवर्णं विना कृत्वास्याः प्रथमं विना क्व सहजो वर्णो मणेस्तादृशः । स्त्रीरूपं कथमस्य लिङ्गनियमात्पृच्छामि बध्वाकृतिं मुग्धे त्वत्प्रतिबिम्बमित्यपलपन्राधां हरिः पातु वः ॥ १६० ॥ यां दृष्ट्वा यमुनां पिपासुरनिशं व्यूहो गवां गाहते विद्युत्वानिति नीलकण्ठनिवहो यां द्रष्टुमुत्कण्ठते । उत्तंसाय तमालपल्लवमिति च्छिन्दन्ति यां गोपिकाः कान्तिः कालियशासनस्य वपुषः सा पावनी पातु वः ॥ १६१ ॥ श्रीमद्गोपवधूस्वयंग्रहपरिष्वङ्गेषु तुङ्गस्तनव्यामर्दाद्दलितेऽपि चन्दनरजस्यङ्गे वहन्सौरभम् । कश्चिज्जागरजातरागनयनद्वन्द्वः प्रभाते श्रियं बिभ्रत्कामपि वेणुनादरसिको जाराग्रणीः पातु वः ॥ १६२ ॥ कण्ठालिङ्गनमङ्गलं घनकुचाभोगोपभोगोत्सवं श्रोणीसंगमसौभगं च सततं मत्प्रेयसीनां पुरः । प्राप्तुं कोऽयमितीर्ष्ययेव यमुनाकूले बलाद्यः स्वयं गोपीनामहरद्दुकूलनिचयं कृष्णः स पुष्णातु नः ॥१६३॥ कृष्णेनाम्ब गतेन रन्तुमसकृन्मृद्भक्षिता स्वेच्छया सत्यं कृष्ण क एवमाह मुसली मिथ्याम्ब पश्याननम् । व्यादेहीति विकासिते च वदने दृष्ट्वा समस्तं जगन्माता यस्य जगाम विस्मयपदं पायात्स वः श्रीपतिः ॥ १६४ ॥ अम्ब श्राम्यसि तिष्ठ गोरसमहं मथ्नामि मन्थानकं प्रालम्ब्य स्थितमीश्वरं सरभसं दीनाननो वासुकिः । सासूयं कमलालया सुरगणः सानन्दमुद्यद्भयं राहुः प्रैक्षत यं स वोऽस्तु शिवदो गोपालबालो हरिः ॥ १६५ ॥ कालिन्द्याः पुलिनेषु केलिकुपितामुत्सृज्य रासे रसं गच्छन्तीमनुगच्छतोऽश्रुकलुषां कंसद्विषो राधिकाम् । तत्पादप्रतिमानिवेशितपदस्योद्भूतरोमोद्गतेरक्षुण्णोऽनुनयः प्रसन्नदयितादृष्टस्य पुष्णातु वः ॥ १६६ ॥ कंसं ध्वंसयते मुरं तिरयते हंसं तथा हिंसते बाणं क्षीणयते बकं लघयते पौण्ड्रं तथा लुम्पते । भौमं क्षामयते बलाद्बलभिदो दर्पं पराकुर्वते क्लिष्टं शिष्टगणं प्रणम्रमवते कृष्णाय तुभ्यं नमः ॥ १६७ ॥ रासोल्लासभरेण विभ्रमभृतामाभीरवामभ्रुवामभ्यर्णे परिरभ्य निर्भरमुरः प्रेमान्धया राधया । साधु त्वद्वदनं सुधामयमिति व्याहृत्य गीतस्तुतिव्याजादुद्भटचुम्बितः स्मितमनोहारी हरिः पातु वः ॥ १६८ ॥ साकूतस्मितमाकुलाकुलगलद्धम्मिल्लमुल्लासितभ्रूवल्लीकमलीकदर्शितभुजामूलार्धदृष्टस्तनम् । गोपीनां निभृतं निरीक्ष्य ललितं कांचिच्चिरं चिन्तयन्नन्तर्मुग्धमनोहरो हरतु वः

१ पानपात्रम्. २ एकान्तगतयोः. ३ रचना. ४ यथा माता स्वपुत्रप्रस्वापनाय पुरातनाः कथाः कथयति, तथा यशोदापि राम इति कश्चिद्राजासीदिति वदति स. तच्छ्रुत्वा कृष्णोऽपि हुंकारं दत्तवान्. ५ वानरः; पक्षे,-कृष्णः. ६ कृष्णवर्णः; पक्षे,-कृष्णनामा ७ भ्रमरः; पक्षे,-मधुसूदननामा. ८ आलम्बमानो रज्जुपञ्जर, शिक्य इति प्रसिद्धः. ९ हे रमे; पक्षे,-पद्मरूपे. १० पूज्यैः. ११ गोपे त्वयि यो राग आसक्तिस्तद्धृतयापहृतया; पक्षे,-गवां परागैर्धूलिभिर्व्याप्तया. १२ युक्तायुक्तम्; पक्षे,-समविषमम्. १३ पतितत्वम्; पक्षे,-पतनं प्राप्ताम्. १४ विषमेषुः पञ्चशरस्तेन खिन्नमनसाम्; पक्षे,-विषमेषु संकटेषु खि[illegible]मनसाम्. १५ स्त्रीणाम्; पक्षे,-बलरहितानाम्. १६ ससूचनम्. १७ गोस्थानम्. १८ अग्रवर्णो र इति, रमणीत्यर्थः.

१ बलभद्रः. २ विकासय. ३ समुद्रमथने रज्जूकृतस्य मम पुनरपि स एव भयंकरः प्रसङ्ग आगत इति त्रासेन शेषः. ४ मम सपत्नी काचिदुद्भविष्यतीत्यसूयया. ५ अमृतप्राप्तिर्भविष्यतीति धिया. ६ शिरच्छेदो भविष्यतीति बुद्ध्या. ७ रागम्. ८ सफला. ९ गोपिकानाम्. १० समीपम्. ११ प्रकटम्. १२ उच्चैःकृताः. १३ चुम्बनादिच्छलेनेत्यर्थः. १४ गोप्यभावम्.

ह्लयं नेत्रः केशवः ॥ १६९ ॥ तिर्यक्कण्ठविलोलमौलितरलोत्तंसस्य वंशोच्चरद्गीतस्थानकृतावधानललनालक्षैर्न संलक्षिताः । संमुग्धं मधुसूदनस्य मधुरे राधामुखेन्दौ मृदुस्पन्दं पल्लविताश्चिरं ददतु वः क्षेमं कटाक्षोर्मयः ॥ १७० ॥ वृष्टिव्याकुलगोकुलावनरसादुद्धृत्य गोवर्धनं बिभ्रद्वल्लववल्लभाभिरधिकानन्दाच्चिरं चुम्बितः । कंदर्पेण तदर्पिताधरतटीसिन्दूरमुद्राङ्कितो बाहुर्गोपतनोस्तनोतु भवतां श्रेयांसि कंसद्विषः ॥ १७१ ॥ राधामुग्धमुखारविन्दमधुपस्त्रैलोक्यमौलिस्थलीनेपथ्योचितनीलरत्नमवनीभारावतारक्षमः । स्वच्छन्दव्रजसुन्दरीजनमनस्तोषप्रदोषश्चिरं कंसध्वंसनधूमकेतुरवतु त्वां देवकीनन्दनः ॥ १७२ ॥ किं विश्राम्यसि कृष्ण भोगिभवने भाण्डीरभूमीरुहि भ्रातर्यासि न दृष्टिगोचरमितः सानन्दनन्दास्पदम् । राधाया वचनं तदध्वगमुखान्नन्दान्तिके गोपतो गोविन्दस्य जयन्ति सायमतिथिप्राशस्त्यगर्भा गिरः ॥ १७३ ॥ सान्द्रानन्दपुरंदरादिदिविषद्वृन्दैरमन्दादरादानम्रैर्मुकुटेन्द्रनीलमणिभिः संदर्शितेन्दीवरम् । स्वच्छन्दं मकरन्दसुन्दरगलन्मन्दाकिनीमेदुरं श्रीगोविन्दपदारविन्दमशुभस्कन्दाय वन्दामहे ॥ १७४ ॥ प्रातर्नीलनिचोलमच्युतमुरःसंवीतपीतांशुकं राधायाश्चकितं विलोक्य हसति स्वैरं सखीमण्डले । व्रीडाचञ्चलमञ्चलं नयनयोराधाय राधानने स्वादुस्मेरमुखोऽयमस्तु जगदानन्दाय नन्दात्मजः ॥ १७५ ॥ प्रीतिं वस्तनुतां हरिः कुवलयापीडेन सार्धं रणे राधापीनपयोधरस्मरणकृत्कुम्भेन संभेदवान् । पत्रे बिभ्यति मीलति क्षणमपि क्षिप्रं तदालोकनाद्व्यामोहेन जितं जितं जितमभूद्व्यालोलकोलाहलः ॥ १७६ ॥ त्वामप्राप्य मयि स्वयंवरपरां क्षीरोदतीरोदरे शङ्के सुन्दरि कालकूटमपिबन्मूढो मृडानीपतिः । इत्थं पूर्वकथाभिरन्यमनसो विक्षिप्य वासोञ्चलं राधायाः स्तनकोरकोपरिलसन्नेत्रो हरिः पातु वः ॥ १७७ ॥ वामांसस्थलचुम्बिकुण्डलरुचा जातोत्तरीयच्छविं वंशीगीतिमवत्रिभङ्गवपुषं भ्रूलास्यलीलापरम् । किंचित्स्रस्तशिखण्डशेखरमतिस्निग्धालिनीलालकं राधादिप्रमदाशतावृतमहं वन्दे किशोराकृतिम् ॥ १७८ ॥ अन्तर्मोहनमौलिघूर्णनचलन्मन्दारभ्रंशनः स्तब्धाकर्षणदृष्टिहर्षणमहामन्त्रः कुरङ्गीदृशाम् । दृप्यद्दानवदूयमानदिविषद्दुर्वारदुःखापदां भ्रंशः कंसरिपोर्व्यपोहतु सोऽश्रेयांसि वंशीरवः ॥ १७९ ॥ सौले केकिशिखण्डिनी मधुरिमा काचिदधरे वंशिनी पीनांसे वनमालिनी हृदि लसत्कारुण्यकल्लोलिनी । श्रोण्यां पीतदुकूलिनी चरणयोर्व्यत्यस्तविन्यासिनी लीला काचन मोहिनी विजयते वृन्दावनावासिनी ॥ १८० ॥ मालाबर्हमनोज्ञकुन्तलभरां वन्यप्रसूनोक्षितां शैलेयागुरुसक्तचित्रतिलकां शश्वन्मनोहारिणीम् । लीलावेणुरवामृतैकरसिकां लावण्यलक्ष्मीमयीं बालां बालतमालनीलवपुषं वन्दे परं दैवतम् ॥ १८१ ॥ अंसालम्बितवामकुण्डलधरं मन्दोन्नतभ्रूलतं किंचित्कुञ्चितकोमलाधरपुटं साचिप्रसारीक्षणम् । आलोलाङ्गुलिपल्लवैर्मुरलिकामापूरयन्तं मुदा मूले कल्पतरोस्त्रिभङ्गललितं ध्याये जगन्मोहनम् ॥ १८२ ॥ कस्तूरीतिलकं ललाटपटले वक्षःस्थले कौस्तुभं नासाग्रे नवमौक्तिकं करतले वेणुं करे कङ्कणम् । सर्वाङ्गे हरिचन्दनं सुविमलं कण्ठे च मुक्तावलीं बिभ्रत्स्त्रीपरिवेष्टितो विजयते गोपालचूडामणिः ॥ १८३ ॥ कालिन्दीपुलिनोदरेषु मुसली यावद्गतः क्रीडितुं तावत्कर्बुरिकापयः पिब हरे वर्धिष्यते ते शिखा । इत्थं बालतया प्रतारणपराः श्रुत्वा यशोदागिरः पायाद्वः स्वशिखां स्पृशन्प्रमुदितः क्षीरेऽर्धपीते हरिः ॥ १८४ ॥ आनन्देन यशोदया समदनं गोपाङ्गनाभिश्चिरं साशङ्कं बलविद्विषा सकुसुमं सिद्धैः पृथिव्याकुलम् । सेर्ष्यं गोपकुमारकैः सकरुणं पौरैः सुरैः सस्मितं यो दृष्टः स पुनातु वो मधुरिपुः प्रोत्क्षिप्तगोवर्धनः ॥ १८५ ॥ राधामोहनमन्दिरं जिगमिषोश्चन्द्रावलीमन्दिराद्राधे क्षेममिति प्रियस्य वचनं श्रुत्वाह चन्द्रावली । क्षेमं कंस ततः प्रियः प्रकुपितः कंसः क्व दृष्टस्त्वया राधा क्वेति तयोः प्रसन्नमनसोर्हासोद्गमः पातु वः ॥ १८६ ॥ दृष्टः क्वापि स केशवो व्रजवधूमादाय कांचिद्गतः सर्वा एव हि वञ्चिताः खलु वयं सोऽन्वेषणीयो यदि । द्वे द्वे गच्छत इत्युदीर्य सहसा राधां गृहीत्वा करे गोपीवेषधरो निकुञ्जभवनं प्राप्तो हरिः पातु वः ॥ १८७ ॥ किं युक्तं बत मामनन्यमनसं वक्षःस्थलस्थायिनीं भक्तामप्यवधूय कर्तुमधुना कान्तासहस्रं तव । इत्युक्त्वा फणभृत्फणामणिगतां स्वामेव मत्वा तनुं निद्राच्छेदकरं हरेरवतु वो लक्ष्म्या विलक्षस्मितम् ॥ १८८ ॥ स्वप्नासादितदर्शनामनुनयन्प्राणेश्वरीमादरादंसेऽस्मिन्पतितैरपाङ्गवलितैर्यद्बोधितोऽप्यश्रुभिः । प्रत्याख्यस्त्वमतो मया ननु हरे कोऽयं क्रमव्यत्ययः पातु त्वां व्रजयोषितेत्यभिहितं लज्जाकरं

---

१ तरुणः. २ अव्यक्तम्. ३ किंचिच्चलनं यथा स्यात्तथा. ४ रक्षणम्. ५ अनुरागः. ६ नीलत्वादधरपानकर्तृत्वाच्च. ७ अलंकारः. ८ रात्रिसुखे हि नार्यस्तुष्यन्तीति भावः. ९ भोगी सर्पः तस्य भवने; पक्षे,—भोगिनः शृङ्गारिणो विलासगृहे. १० भाण्डीरनाम्नि वटवृक्षे. ११ संगोपनं कुर्वतः. १२ संदर्शित इन्दीवरस्य नीलोत्पलस्य भ्रमो यत्र. १३ नाशाय. १४ वस्त्रम्. १५ परिधानीकृतम्. १६ वस्त्राञ्चलः. १७ वाहने. १८ मृते सति. १९ चञ्चलः. २० साधु साध्विति शिरःकम्पनम्. २१ गुम्फितम्.

१ अनिच्छोरित्यर्थः. २ गौरीतीर्थं, धत्तूरकं वा.

शार्ङ्गिणः ॥ १८९ ॥ अस्मिन्कुञ्जे विनापि प्रचलति पवनादूर्तते कोऽपि नूनं पश्यामः किं न गत्वेत्यनुमगति गणे भीतभीतेऽर्भकाणाम् । तस्मिन्नाश्यामलो वः सुखयतु विलसल्लीलया कंटभारिर्व्यातन्वानो मृगारिप्रबलघुरघुरारावगंभीरनिनादान् ॥ १९० ॥ अङ्गुल्या कः कपाटं प्रहरति कुटिले माधवः किं वसन्तो नो चक्री किं कुलालो नहि धरणिधरः किं द्विजिह्वः फणीन्द्रः । नाहं घोराहिमर्दी किमुत खगपतिर्नो हरिः किं कपीन्द्र इत्येवं सत्यभामाप्रतिवचनजितः पातु वश्चक्रपाणिः ॥ १९१ ॥ वृन्दारण्ये चरन्ती त्रिभुरपि सततं भूर्भुवःस्वः सृजन्ती नन्दोद्भूताप्यनादिः शिशुरपि निगमैर्लक्षिता वीक्षिताषि । विद्युल्लेखावनद्धोन्नमदमलमहाम्भोदमच्छायकाया माया पायादपायाद्विहितमहिमा कापि पैताम्बरी वः ॥ १९२ ॥ नामोदस्ताखिलासो दमनियमयुजां यः प्रकामोदवाहश्यामो दर्पाढ्यधामोदयमिलितयशोधारया मोदते यः । वामोद्न्यामदामोदरनगलदृशां दत्तकामोदयो यः सामोदः श्रीललामो दलयतु दुरितं सोऽत्र दामोदरो वः ॥ १९३ ॥ मल्लैः शैलेन्द्रकल्पः शिशुरखिलजनैः पुष्पचापोऽङ्गनाभिर्गोपैस्तु प्राकृतात्मा दिवि कुलिशभृता विश्वकायोऽप्रमेयः । क्रुद्धः कंसेन कालो भयचकितदृशा योगिभिर्ध्येयमूर्तिर्दृष्टो रङ्गावतारे हरिरमरजनानन्दकृत्पातु युष्मान् ॥ १९४ ॥

बलभद्रः

निष्पात्याशु हिमांशुमण्डलमधः पीत्वा तदन्तःसुधां कृत्वैनं चषकं हसन्निति हलापानाय कौतूहलात् । भो देव द्विजराजि गाहसि सुरास्पर्शोऽपि न श्रेयसे मां मुञ्चेति तदर्थितो हलधरः पायादपायाज्जगत् ॥ १९५ ॥ प्रेमोन्नामितरेवतीमुखगताघ्राणाय कादम्बरीमुन्मत्तं क्वचिदुत्पतत्क्वचिदपि भ्राम्यत्क्वचित्प्रस्खलत् । रक्तापाङ्गमधीरलाङ्गलमलिश्यामाम्बराडम्बरं हैमं वः कवलीकरोतु सकलं पाकाभिरामं महः ॥ १९६ ॥ उष्णालु क्वचिदर्कधामनि मनाक् निद्रालु शीतानिले हालानां गृहयालु सुन्दसकृत्स्पृहयालु जायासुखम् । नित्यं निष्पतयालु तिर्यगवनीशय्यासयालु क्षणं गीतिभ्यः स्पृहयालु धाम धवलं दीने दयालु श्रये ॥ १९७ ॥

रुक्मिणी

आप्यारोपतनुं सुदर्शनकरः सर्वाङ्गलीलाजितत्रैलोक्यां चरणारविन्दललितेनाक्रान्तलोको हरिः । बिभ्राणां मुखमिन्दुसुन्दररुचं चन्द्रात्मचक्षुर्दधत्स्थाने यां स्वतनोरपश्यदधिकां सा रुक्मिणी वोऽवतात् ॥ १९८ ॥

राधा

राधा पुनातु जगदच्युतदत्तचित्ता मन्थानमाकलयती दधिरिक्तपात्रे । यस्याः स्तनस्तवकचूचुकलोलदृष्टिर्देवोऽपि दोहनधिया वृषभं दुदोह ॥ १९९ ॥ सुधाधाम्नः कान्तिस्तव वदनपङ्केरुहगुणैर्जितेव म्लानत्वं व्रजति सहसा प्राणदयिते । वदत्येवं कान्ते दिवसविरहातङ्कचकिता तदङ्गे संलग्ना तव दिशतु राधा प्रियशतम् ॥ २०० ॥

नन्दकः

सान्द्रां मुदं यच्छतु नन्दको वः सोल्लासलक्ष्मीप्रतिबिम्बगर्भः । कुर्वन्नजस्रं यमुनाप्रवाहसलीलराधास्मरणं मुरारेः ॥ २०१ ॥

वेणुः

केङ्कारः स्मरकार्मुकस्य सुरतक्रीडापिकीनां रवो झङ्कारो रतिमञ्जरीमधुलिहां लीलाचकोरीध्वनिः । तन्व्याः कञ्चुलिकापसारणभुजाक्षेपस्खलत्कङ्कणक्वाणः प्रेम तनोतु वो नववयोलास्याय वेणुस्वनः ॥ २०२ ॥

बुद्धः

षट्चक्रे क्रमभावनापरिगतं हृत्पद्ममध्यस्थितं संपश्यच्छिवरूपिणं लयवशादात्मानमध्याश्रितः । युष्माकं मधुसूदनो बुधवपुर्धारी स भूयान्मुदे यस्तिष्ठत्कमलासने कृतरुचिर्बुद्धैकलिङ्गाकृतिः ॥ २०३ ॥ रेतोरक्तमयान्यमूनि मलिनां विण्मूत्रपूर्णोदराण्यालोक्यैव कलेवराणि विगलत्तोयार्द्ररन्ध्राणि यः । मायाजालनियन्त्रितानि घृणया नोन्मीलयत्यक्षिणी निर्व्याजप्रणिधाननिश्चलमतिर्बुद्धः स बुद्धोऽस्तु वः ॥ २०४ ॥ ध्यानव्याजमुपेत्य चिन्तयसि कामुन्मील्य चक्षुः क्षणं पश्यानङ्गशरातुरं जनमिमं त्रातापि नो रक्षसि । मिथ्याकारुणिकोऽसि निर्घृणतरस्त्वत्तः कुतोऽन्यः पुमाञ्छश्वन्मारवधूभिरित्यभिहितो बुद्धो जिनः पातु वः ॥ २०५ ॥ आबाहूद्धृतमण्डलाग्ररुचयः संनद्धवक्षःस्थलाः सोष्माणो व्रणिनो विपक्षहृदयप्रोन्माथिनः कर्कशाः । उत्सृष्टाम्बरदृष्टविग्रहभरा यस्य स्मराग्रेसरा योधा वारवधूस्तनाश्च न दधुः क्षोभं स वोऽव्याज्जिनः ॥ २०६ ॥ बद्ध्वा पद्मासनं यो नयनयुगमिदं न्यस्य नासाग्रदेशे धृत्वा मूर्तौ च शान्तौ समरसमिलितौ चन्द्रसूर्याख्यवातौ । पश्यन्नन्तर्विशुद्धं

१ द्वारम्. २ वर्षाविरतिः; पक्षे,–वसन्तः. ३ चक्रधारी; पक्षे,–कुलालः. ४ विष्णुः; पक्षे,–शेषः. ५ कृष्णपक्षे,–अहिः कालियः; गरुडपक्षे,–अहिः सर्पः. ६ गरुडः. ७ विष्णुः; पक्षे,–वानरः. ८ सुरापानपात्रम्. ९ चन्द्रेण सार्धम्.

१ शब्दः. २ मूलाधार-स्वाधिष्ठान-मणिपूर-अनाहत-विशुद्धि-आज्ञाख्यानि षट् चक्राणि. ३ परिपाटी. ४ वासना. ५ व्याप्तम्. ६ निर्वैरप्रसादात्. ७ स्थितः. ८ 'जङ्घाया मध्यभागे तु संश्लेषो यत्र जङ्घया । पद्मासनमिति प्रोक्तं तदासनविचक्षणैः ॥'. ९ ज्ञानी. १० ज्ञानम्. ११ संसारिणाम्. १२ बद्धानि. १३ चेतःसमाधिना. १४ शरीरे.

किमपि च परमं ज्योतिराकारहीनं सांख्याम्भोधौ निमग्नः स दिशतु भवतां ज्ञानबोधं बुधोऽयम् ॥ २०७ ॥ कामेनाकृष्य चापं हृतपटुपटहं वल्गुभिर्मारवीरैर्भ्रूभङ्गोत्क्षेपजृम्भास्मितललितदृशा दिव्यनारीजनेन । सिद्धैः प्रह्वोत्तमाङ्गैः पुलकितवपुषा विस्मयाद्वासवेन ध्यायन्यो योगपीठादचलित इति वः पातु दृष्टो मुनीन्द्रः ॥ २०८ ॥ किं सान्द्रास्तात्र भानोरमृतघनरसस्यन्दिनः सन्ति पादाः किं वा राकाशशाङ्को नहि तुहिनरुचिः कुत्रचिन्निष्कलङ्कः । साक्षाच्चिन्तामणिः किं विपुलफलमणेः सौकुमार्यं कुतस्त्यं संदेहान्मुग्धवीभिः प्रथममिति मुनेः पातु दृष्टं वपुर्वः ॥ २०९ ॥

कल्किः

उद्यत्करकरवालः शकतिमिरध्वंसने महानिपुणः । कल्किहरिर्वः पायादपायतः कलिनिशान्तोत्थः ॥ २१० ॥ यवनीनयनाम्बुधोरणीभिर्धरिणीनामपनीय तापवह्निम् । सुकृतद्रुमसेकमाचरन्तं धृतकल्कं प्रणमामि निर्विकल्पम् ॥ २११ ॥ प्रेङ्खद्वाजितरंगमुन्मदगजग्राहप्रगल्भं भटव्यावल्गत्स्फुटपुण्डरीकनिलयं डिण्डीरपिण्डावलिम् । म्लेच्छानीकमहार्णवं सुविपुलं सङ्ग्रामकल्पावधौ यश्चौर्वाग्निरिवाशमद्दयतु वः कल्यानि कल्की हरिः ॥ २१२ ॥

सूर्यः

खण्डितानेत्रकंजालिमञ्जुरञ्जनपण्डिताः । मण्डिताखिलदिक्प्रान्ताश्चण्डांशोः पान्तु भानवः ॥ १ ॥ शुकतुण्डच्छवि सवितुश्चण्डरुचेः पुण्डरीकवनबन्धोः । मण्डलमुदितं वन्दे कुण्डलमाखण्डलाशायाः ॥ २ ॥ अतिविततगगनसरणिप्रसरणपरिमुक्तविश्रमानन्दः । मरुदुल्लासितसौरभकमलाकरहासकृद्रविर्जयति ॥ ३ ॥ प्राचीकुङ्कुमतिलकं पूर्वाचलरोहणैकमाणिक्यम् । त्रिभुवनगृहैकदीपं वन्दे लोकैकलोचनं देवम् ॥ ४ ॥ कटुभिरपि कठोरचक्रवाकोत्करविरहज्वरशान्तिशीतवीर्यैः । तिमिरहतमयं महोभिरञ्जयति जगन्नयनौघमुष्णभानुः ॥ ५ ॥ यद्बिम्बमम्बरमणिर्यदपां प्रसूतिर्नक्तं निषिञ्चति यदग्निशिखासु भासः । ज्योत्स्ना निशासु हिमधाम्नि च यन्मयूखाः पूषा पुराणपुरुषः स नमोऽस्तु तस्मै ॥ ६ ॥ यो रक्ततामतितरामतुलं दधानो दिक्प्रौढदारपरिमोहनवासवासः । योषिद्द्वयीपतिविडम्बनभृत्स शश्वत्पायादपायसमुदायहरो रविर्नः ॥ ७ ॥ ब्रह्माण्डसंपुटकलेवरमध्यवर्ति चैतन्यपिण्डमिव मण्डलमस्ति यस्य । आलोकितोऽपि दुरितानि निहन्ति यस्तं मार्तण्डमादिपुरुषं प्रणमामि नित्यम् ॥ ८ ॥ सिन्दूरभ्रान्तिहृद्या स्पृशन्ति करिणां कुम्भमभ्यर्णमाधोरणा भिन्नां पल्लवशङ्कया विचिन्वते सान्द्रद्रुमां द्रोणिषु । कान्ताः कुङ्कुमशङ्कया करतले मृद्नन्ति लग्नं च यत्तत्तेजः प्रथमोद्गतं भ्रमकरं भानोश्चिरं पातु वः ॥ ९ ॥ एकस्मिन्नयने भृशं तपति यः काले स दाहक्षमो येनान्यत यन्त्रकागममयैनैषां पदं दुर्लभम् । सा व्योमाध्ववस्य यत्र विदिता लोके गतिः शाश्वती श्रीसूर्यः सुरसेवितोऽपि हि महादेवः स नन्दायताम् ॥ १० ॥ जम्भारातीभकुम्भोद्भवमिव दधतः सान्द्रसिन्दूररेणुं रक्तैः सिक्ता इवौघैरुदयगिरितटीधातुधाराद्रवस्य । आयान्त्या तुल्यकालं कमलवनरुचेवारुणा वो विभूत्यै भूयासुर्भासयन्तो भुवनमभिनवा भानवो भानवीयाः ॥ ११ ॥ भक्तिप्रह्वाय दातुं मुकुलपुटकुटीकोटरक्रोडलीनां लक्ष्मीमाक्रष्टुकामा इव कमलवनोद्घाटनं कुर्वते ये । कालाकारान्धकारानननिपतितजगत्साध्वसध्वंसकल्याः कल्याणं वः क्रियासुः किसलयरुचयस्ते करा भास्करस्य ॥ १२ ॥ साटोपव्योमहट्टोषितरजनिवणिङ्नायकोन्मुक्ततारा मुक्ताहारापहारात्तरलखगरवप्रोत्थिताकीर्तिशान्त्यै । कर्षन्नम्भोजकुम्भोदरकुहरबहिर्निःसरत्षट्पदालीकालव्यालीं करेणाकलयतु दिनकृत्कल्मषोन्मूलनं वः ॥ १३ ॥ चक्री चक्रारपङ्क्तिं हरिरपि च हरीन्धूर्जटिर्धूर्ध्वजान्तानक्षं नक्षत्रनाथोऽरुणमपि वरुणः कूबराग्रं कुबेरः । रंहः सङ्घः सुराणां जगदुपकृतये नित्ययुक्तस्य यस्य स्तौति प्रीतिप्रसन्नोऽन्वहमहिमरुचेः सोऽवतात्स्यन्दनो वः ॥ १४ ॥ किं छत्रं किं नु रत्नं तिलकमुत तथा कुण्डलं कौस्तुभो वा चक्रं वा वारिजं वेत्यमरयुवतिभिर्यद्बलिद्विषिदेहे । ऊर्ध्वं मौलौ ललाटे श्रवसि हृदि करे नाभिदेशे च दृष्टं पायात्तद्वोऽर्कबिम्बं स च दनुजरिपुर्वर्धमानः क्रमेण ॥ १५ ॥ शीर्णघ्राणाङ्घ्रिपाणीन्व्रणिभिरपघनैर्घर्घराव्यक्तघोषान्दीर्घाघ्रातानघौघैः पुनरपि घटयत्येक उल्लाघयन्यः । घर्मांशोस्तस्य वोऽन्तर्द्विगुणघनघृणानिघ्ननिर्विघ्नवृत्तेर्दत्तार्घाः सिद्धसंघैर्विदधतु घृणयः शीघ्रमंहोविघातम् ॥ १६ ॥

किरणाः

करजालमपूर्वचेष्टितं वस्तदभीष्टप्रदमस्तु तिग्मभासः । क्रियते भवबन्धनाद्विमुक्तिः प्रणतानामुपसेवितेन येन ॥ १७ ॥ युष्माकमम्बरमणेः प्रथमे मयूखास्ते मङ्गलं विदधतूदयराग-

---

१ फेनपिण्डः. २ खण्डयतु. ३ पापानि. ४ नायिकाविशेषाः. ५ कमलम्. ६ पूर्वदिशः.

१ इन्द्रः. २ क्रयविक्रयस्थानम्. ३ विष्णुः. ४ कीलकः. ५ इन्द्रः. ६ अश्वान्. ७ यानमुखम्. ८ चक्रं. ९ युगंधरं. १० वेगः. ११ चूडारत्नम्. १२ यतो विष्णोर्नाभिदेशे कमलं वर्तते. १३ वामनाकृत्या. १४ कुष्ठरोगविशीर्णनासिकापादपाणीन्. १५ क्षतविशिष्टैः. १६ शरीरैः. १७ चिरकालं ग्रस्तान्. १८ सूर्यस्य. १९ सततकृपाः. २० रश्मयः. २१ पापनाशम्.

भाजः । कुर्वन्ति ये दिवसजन्ममहोत्सवेषु सिन्दूरपाटलमुखीरिव दिक्पुरंध्रीः ॥ १८ ॥ सिन्दूरागीव सीदत्कृपणकुलवधूमूर्ध्नि ये संचरन्तः प्रेक्ष्यन्ते दिक्षु शैलाः शिखरभुवि लसत्पद्मरागाङ्कुरा यैः । धुन्वन्ते ध्वान्तधाराः सह दुरितचयैर्दूरदस्याः सुदस्याः पान्तु त्वां पद्मबन्धोरकरणकिरणाः पूरणाः पद्मबन्धोः ॥ १९ ॥

तुरगाः

अवतु नः सवितुस्तुरगावली समतिलङ्घिततुङ्ग[1]पयोधरा ।
स्फुरितमध्य[2]गतारुणनायका [3]मरकतैकलतेव नभःश्रियः ॥ २० ॥

चन्द्रः

लालयन्तमरविन्दवनानि क्षालयन्तमभितो भुवनानि ।
पालयन्तमथ कोककुलानि ज्योतिषां पतिमहं महयामि ॥१ ॥

---

१ मेघाः; पक्षे,-स्तनौ. २ अरुणरूपो नायकः सारथिर्यस्याः; पक्षे,-अरुण आरक्तो नायको हारमध्यमणिः. ३ सूर्यतुरंगमाणां हरितवर्णत्वादित्यर्थः.

रविमावसते सतां क्रियायै सुधया तर्पयते सुरान्पितॄंश्च । तमसां निशि मूर्च्छतां निहन्त्रे हरचूडानिहितात्मने नमस्ते ॥ २ ॥ स्वर्भानुप्रतिवार[1]पारणमिलद्दन्तौ[2]घवर्यर्घ्रोद्भव[3]श्वभ्राली[4]पतयालुदीधितिसुधासारस्तुषारद्युतिः । [5]पुष्पेष्वासनतत्प्रिया[6]परिणयानन्दाभिषेकोत्सवे देवः प्राप्तसहस्रधारकलशश्रीरस्तु नस्तुष्टये ॥ ३ ॥

पृथिवी

[7]स्वर्गौकोभिरदोनिवासिपुरुषारब्धातिशुद्धाध्वरस्वाहाकारवषट्क्रियोत्थममृतं स्वादीय आदीयते । आम्नायप्रवणैरलंकृतिजुषेऽमुष्यै मनुष्यैः शुभैर्दिव्यक्षेत्रसरित्पवित्रवपुषे देव्यै पृथिव्यै नमः ॥ १ ॥

---

१ गिलनम्. २ छिद्रकरणसाधनम्. ३ दन्तदशनकृतविवरपरम्परा. ४ पतनशीला. ५ मदनः. ६ विवाहः. ७ देवैः.

इति श्रीसुभाषितरत्नभाण्डागारे प्रथमं मङ्गलाचरणप्रकरणं समाप्तम्

द्वितीयं सामान्यप्रकरणम्

सुभाषितप्रशंसा

भाषासु मुख्या मधुरा दिव्या गीर्वाणभारती । तस्माद्धि काव्यं मधुरं तस्मादपि सुभाषितम् ॥ १ ॥ सुभाषितेन गीतेन युवतीनां च लीलया । मनो न भिद्यते यस्य स योगी ह्यथवा पशुः ॥ २ ॥ सुभाषितमयैर्द्रव्यैः संग्रहं न करोति यः । सोऽपि प्रस्तावयज्ञेषु कां प्रदास्यति दक्षिणाम् ॥ ३ ॥ संसारकटुवृक्षस्य द्वे फले ह्यमृतोपमे । सुभाषितरसास्वादः संगतिः सुजने जने ॥ ४ सुभाषितरसास्वादबद्धरोमाञ्चकञ्चुकाः । विनापि कामिनीसङ्गं कवयः सुखमासते ॥ ५ ॥ पृथिव्यां त्रीणि रत्नानि जलमन्नं सुभाषितम् । मूढैः पाषाणखण्डेषु रत्नसंज्ञा विधीयते ॥ ६ ॥ धर्मो यशो नयो दाक्ष्यं मनोहारि सुभाषितम् । इत्यादिगुणरत्नानां संग्रही नावसीदति ॥ ७ ॥ संगीतमपि साहित्यं सरस्वत्याः स्तनद्वयम् । एकमापातमधुरमन्यदालोचनामृतम् ॥ ८ ॥ शिशुर्वेत्ति पशुर्वेत्ति वेत्ति गानरसं फणी । साहित्यरसमाधुर्यं शंकरो वेत्ति वा न वा ॥ ९ ॥ द्राक्षा म्लानमुखी जाता शर्करा चाश्मतां गता । सुभाषितरसस्याग्रे सुधा भीता दिवं गता ॥ १० ॥ संसदि तदेव भूषणमुपकारकमवसरे धनं मुख्यम् । सूक्तं दधाति सुवर्णं कल्याणमनर्घमिह धन्याः ॥ ११ ॥ कथमिह मनुष्यजन्मा संप्रविशति सदसि विबुधगमितायाम् । येन न सुभाषितामृतमाह्लादि निपीतमातृप्तेः ॥ १२ ॥ अकलितशब्दालंकृतिरनुकूला स्खलितपदनिवेशापि । अभिसारिकेव रमयति सूक्तिः सोत्कर्षशृङ्गारा ॥ १३ ॥ आस्वादितदयिताधरसुधारसस्येव सूक्तयो मधुराः । अकलितरसालमुकुलो न कोकिलः कल[११]मुद[१२]ञ्चयति ॥ १४ ॥ अवसरपठितं सर्वं सुभाषितत्वं प्रयात्यसूक्तमपि । क्षुधि कदशनमपि नितरां भोक्तुः संपद्यते स्वादु ॥ १५ ॥ यस्य वक्त्रकुहरं सुभाषितं नास्ति नाप्यवसरं प्रजल्पति । आगतः सदसि धीमतामसौ लेप्यनिर्मित इवाचमामते ॥ १६ ॥ सुभाषितं हारि विशत्यधो गलान्न दुर्जनस्याकरिपोरिवामृतम् । तदेव धत्ते हृदयेन सज्जनो हरिर्महारत्नमिवातिनिर्मलम् ॥ १७ ॥ नायं प्रयाति विकृतिं विरसो न यः स्यान्न क्षीयते बहुजनैर्नितरां निपीतः । जाड्यं निहन्ति रुचिमेति करोति तृप्तिं नूनं सुभाषितरसोऽन्यरसातिशायी ॥ १८ ॥ धन्याः सुर्चीनि सुरभीणि गुणोम्भितानि वाग्वीरुधः स्ववदनेपवनोद्भवायाः । उच्चित्य सूक्तिकुसुमानि सतां विविक्तवनानि कर्णपुलिनेष्ववतंसयन्ति ॥ १९ ॥ किं हारैः किमु कङ्कणैः किमसमैः कर्णावतंसैरलं केयूरैर्मणिकुण्डलैरलमलं साडम्बरैरम्बरैः । पुंसामेकमखण्डितं पुनरिदं मन्यामहे मण्डनं यन्निष्पीडितपार्वणामृतकरस्यन्दोपमाः सूक्तयः ॥ २० ॥ खिन्नं चापि सुभाषितेन रमते स्वीयं मनः सर्वदा श्रुत्वान्यस्य सुभाषितं खलु मनः श्रोतुं पुनर्वाञ्छति । अज्ञाञ्ज्ञानवतोऽप्यनेन हि वशीकर्तुं समर्थो भवेत्कर्तव्यो हि सुभाषितस्य मनुजैरावश्यकः संग्रहः ॥ २१ ॥ सुव्याहृतानि धीराणां फलतः परिचिन्त्य यः । अध्यवसति कार्येषु चिरं यशसि तिष्ठति ॥ २२ ॥ सुव्याहृतानि सूक्तानि सुकृतानि ततस्ततः । संचिन्वन् धीर आसीत शिलाहारी शिलं यथा ॥ २३ ॥

विद्याप्रशंसा

अपूर्वः कोऽपि कोशोऽयं विद्यते तव भारति । व्ययतो वृद्धिमायाति क्षयमायाति संचयात् ॥ १ ॥ अनेकसंशयोच्छेदि परोक्षार्थस्य दर्शकम् । सर्वस्य लोचनं शास्त्रं यस्य नास्त्यन्ध एव सः ॥ २ ॥ सर्वद्रव्येषु विद्यैव द्रव्यमाहुरनुत्तमम् । अहार्यत्वादनर्घ्यत्वादक्षयत्वाच्च सर्वदा ॥ ३ ॥ न गोचरं याति दत्ता भवति विस्तृता । कल्पान्तेऽपि न या नश्येत्किमन्यद्विद्यया समम् ॥ ४ ॥ ज्ञातिभिर्वण्ट्यते नैव चोरेणापि न नीयते । दाने नैव क्षयं याति विद्यारत्नं

---

१ प्रसङ्गः. २ न नश्यति. ३ पाषाणताम्. ४ काञ्चनम्; पक्षे,–सुष्टुपदैर्युक्तम्. ५ पण्डितपूर्णायां देवयुक्तायां च. ६ न कलिता शब्दस्यालंकृतिर्यया. अनुप्रासादिशब्दालंकृतिशून्येत्यर्थः; पक्षे,–अकलितः शब्दो यथैतादृश्यलंकृतिर्भूषणं यस्याः. सशब्दभूषणत्वेऽन्यस्य ज्ञानं भविष्यतीति धियेति भावः. ७ द्रुतं रसप्रत्यायिका; पक्षे,–नायकचित्तानुकूल्यवती. ८ कूटपदानां ग्रथनं यत्र; पक्षे,–स्थानादन्यत्र पतनं यथा स्यात्तथा चरणविन्यासो यस्याः. ९ सुभाषितम्; पक्षे,–शोभनोक्तिमती. १० उत्कृष्टशालिशृङ्गाररसवती; पक्षे,–अहमस्यायं ममेति रतिपरिपोषवती. ११ मधुरम्. १२ वदति.

१ बिले. २ पङ्करचित. ३ राहोः. ४ कौस्तुभमणिः. ५ विकारम्. ६ मान्द्यम्. ७ अन्यरसानतिक्रम्य वर्तत इत्यर्थः. ८ कर्णभूषणैः. ९ बन्धादिभिः. १० पूर्णः. ११ किरणाः. १२ नास्त्युत्तमं यस्मात्. १३ विभज्यते.

महाधनम् ॥ ५ ॥ संयोजयति विद्यैव नीचगापि नरं सरित् । समुद्रमिव दुर्धर्षं नृपं भाग्यमतः परम् ॥ ६ ॥ विद्या शस्त्रं च शास्त्रं च द्वे विद्ये प्रतिपत्तये । आद्या हास्याय वृद्धत्वे द्वितीयाद्रियते सदा ॥ ७ ॥ शुनः पुच्छमिव व्यर्थं जीवितं विद्यया विना । न गुह्यगोपने शक्तं न च दंशनिवारणे ॥ ८ ॥ सद्विद्या यदि का चिन्ता वराकोदरपूरणे । शुकोऽप्यशनमाप्नोति राम रामेति च ब्रुवन् ॥ ९ ॥ अनपेक्षितगुरुवचना सर्वान्ग्रन्थीन्विभेदयति सम्यक् । प्रकटयति पररहस्यं विमर्शशक्तिर्निजा जयति ॥ १० ॥ वसुमतीपतिना नु सरस्वती बलवता रिपुणापि न नीयते । समविभागहरैर्न विभज्यते विबुधबोधबुधैरपि सेव्यते ॥ ११ ॥ श्रियः प्रदुग्धे विपदो रुणद्धि यशांसि सूते मलिनं प्रमार्ष्टि । संस्कारशौचेन परं पुनीते शुद्धा हि बुद्धिः किल कामधेनुः ॥ १२ ॥ न चोरहार्यं न च राजहार्यं न भ्रातृभाज्यं न च भारकारि । व्यये कृते वर्धत एव नित्यं विद्याधनं सर्वधनप्रधानम् ॥ १३ ॥ मातेव रक्षति पितेव हिते नियुङ्क्ते कान्तेव चाभिरमयत्यपनीय खेदम् । लक्ष्मीं तनोति वितनोति च दिक्षु कीर्तिं किं किं न साधयति कल्पलतेव विद्या ॥ १४ ॥ विद्या नाम नरस्य रूपमधिकं प्रच्छन्नगुप्तं धनं विद्या भोगकरी यशःसुखकरी विद्या गुरूणां गुरुः । विद्या बन्धुजनो विदेशगमने विद्या परं दैवतं विद्या राजसु पूज्यते नहि धनं विद्याविहीनः पशुः ॥ १५ ॥ विद्या नाम नरस्य कीर्तिरतुला भाग्यक्षये चाश्रयो धेनुः कामदुघा रतिश्च विरहे नेत्रं तृतीयं च सा । सत्कारायतनं कुलस्य महिमा रत्नैर्विना भूषणं तस्मादन्यमुपेक्ष्य सर्वविषयं विद्याधिकारं कुरु ॥ १६ ॥

काव्यप्रशंसा

कान्यृच्छामः सुराः स्वर्गे निवसामो वयं भुवि । किं वा काव्यरसः स्वादुः किं वा स्वादीयसी सुधा ॥ १ ॥ निरर्थकानि पद्यानि पठनात्कस्य का क्षतिः । भिक्षुकक्षाविनिक्षिप्तः किमिक्षुर्नीरसो भवेत् ॥ २ ॥ याता यान्ति च यातारो लोकाः श्लाघिका भुवि । काव्यसंबन्धिनी कीर्तिः स्थायिनी निरपायिनी ॥ ३ ॥ नवोक्तिर्जातिरग्राम्या श्लेषोऽक्लिष्टः स्फुटो रसः । विकटाक्षरबन्धश्च कृत्स्नमेकत्र दुष्करम् ॥ ४ ॥ सद्भिर्नाख्ये हिते काव्ये वृथा दुर्जनगर्जनम् । चण्डीसाङ्गीकृते चन्द्रे अंहुदः किं विधुंतुदः ॥ ५ ॥ त एव पदविन्यासास्ता एवार्थविभूतयः । तथापि नव्यं भवति काव्यं

१ अन्ताव. २ मक्षिका. ३ कुत्सकम्. ४ नियोजयति. ५ अन्तहितम्. ६ जडबुद्धि. ७ सर्वदाह.

ग्रथनकौशलात् ॥ ६ ॥ सरसापि कवेर्वाणी हरिनामाङ्किता यदि । सादरं गृह्यते तज्ज्ञैः शुक्तिर्मुक्तान्विता यथा ॥ ७ ॥ काव्यस्याम्रफलस्यापि कोमलस्येतरस्य च । बन्धच्छायाविशेषेण रसोऽप्यन्यादृशो भवेत् ॥ ८ ॥ शब्दशक्त्यैव कुर्वाणा सर्वदानवनिर्वृतिम् । काव्यविद्या श्रुतिगता सान्मृतस्यापि जीवनी ॥ ९ ॥ श्लिष्टा सभङ्गा सद्वर्ण्या निर्दोषा सद्गुणा मृदुः । नानाभङ्गीविलासा चेदुक्तिर्विकृतिरन्यथा ॥ १० ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु वैचक्षण्यं कलासु च । करोति कीर्तिं प्रीतिं च साधुकाव्यनिषेवणम् ॥ ११ ॥ उमामिमां समुद्वीक्ष्य शीतदीधितिशेखर । एषापि भारती भानुयुतं सीत्कृत्य नर्तति ॥ १२ ॥ अध्वनि पदग्रहपरं मदयति हृदयं न वा न वा श्रवणम् । काव्यमभिज्ञसभायां मञ्जीरं केलिवेलायाम् ॥ १३ ॥ अविदितगुणापि सुकवेर्भणितिः कर्णेषु वमति मधुधाराम् । अनधिगतपरिमलापि हि हरति दृशं मालतीमाला ॥ १४ ॥ ख्यातिं गमयति सुजनः सुकविर्विदधाति केवलं काव्यम् । पुष्णाति कमलमम्भो लक्ष्म्या तु रविर्नियोजयति ॥ १५ ॥ कृतमन्दपदन्यासा विकचश्रीश्रीरुशब्दभङ्गवती । कस्य न कम्पयते कं जरेव जीर्णस्य सत्कवेर्वाणी ॥ १६ ॥ सरसा सालंकारा सुपदन्यासा सुवर्णमयमूर्तिः । आर्या तथैव भार्या न लभ्यते पुण्यहीनेन ॥ १७ ॥ सा कविता सा वनिता यस्याः श्रवणेन दर्शनेनापि । कविहृदयं विटहृदयं सरलं तरलं च सत्वरं भवति ॥ १८ ॥ भ्रमरहिता सा कचवत्स्त्रीणां कुचवच्च सैरंसहिता । लैसदक्षरपीयूषधरवत्कविता महात्मनां जीयात् ॥ १९ ॥ सत्पात्रोपनयोचितसंस्प्रतिबिम्बाभिनववस्तु । कस्य न जनयति हर्षं सत्काव्यं मधुरवचनं च ॥ २० ॥ सत्सूत्रसंविधानं सदलंकारं सुवृत्तमच्छिद्रम् । को धारयति न कण्ठे सत्काव्यं माल्यमर्घ्यं च ॥ २१ ॥

१ कठिनस्येत्यर्थः. २ सर्वकालं नवसौख्यम्; पक्षे,-सर्वेषां राक्षसानामानन्दम्. ३ कविता; पक्षे,-काव्यस्य शुक्रस्य विद्या. संजीविनीत्यर्थः. ४ नानार्थशब्दयुक्ता. ५ पदच्छेदवैचित्र्यादनेकार्थपदवती. ६ कविता. ७ रोगः. दुःखदत्वात्. ८ व्यङ्ग्यार्थशून्यम्. यत्र ध्वनिरुत्तमं काव्यं तद्भिन्नमित्यर्थः; पक्षे,-शिक्षितशून्यम्. ९ अनुप्रासमात्रार्थं पदग्रहः परमुत्कृष्टो यत्र; पक्षे,-अत्यन्तचरणसंकटम्. १० उक्तिः. ११ वर्षति. १२ सुप्तिङन्तादि; पक्षे,-चरणः. १३ प्रफुल्लशोभा; पक्षे,-विगता कचश्रीः केशशोभा यस्याः. १४ चारवो ये शब्दभङ्गा रचनाविशेषास्तद्वती; पक्षे,-स्खलितशब्दवती. १५ शिरः. १६ भ्रमरेभ्यो मूढेभ्यो हिता; पक्षे,-भ्रमेण भ्रान्त्या रहिता. १७ सरसोक्तिभिः सहिता; पक्षे,-सरसेभ्यो हिता. १८ लसच्छोभायमानमक्षरमविनाशि पीयूषं तद्वन्माधुर्यं यस्मिन्; पक्षे,-लसन्त्यक्षराणि वर्णा एव पीयूषं यस्याम्. १९ स्थापनम्. २० सम्यग्बोधः. २१ दोषरहितम्.

शद्सेवनीयममनाममृतप्रायं सुवर्णविन्यासम् । मुग्मार्थमयं काव्यं त्रिविष्टपं वा समं विद्यः ॥ २२ ॥ सत्कविरसनाशूर्पीनिस्तुषतरशब्दशालिपाकेन । तृप्तो दयिताधरमपि नाद्रियते का सुधा दासी ॥ २३ ॥ काव्यस्याक्षरमैत्रीभाजो न च कर्कशा न च ग्राम्याः । शब्दा अपि पुण्या अपि साध्व एवार्थबोधाय ॥ २४ ॥ अन्तर्गूढानर्थानव्यञ्जयतः प्रसादरहितस्य । संदर्भस्य नदस्य च न रसः प्रीत्यै रसज्ञानाम् ॥ २५ ॥ आन्तरमिव बहिरिव हि व्यञ्जयितुं रसमशेषतः सततम् । असती सत्कविसूक्तिः काचघटीति ग्रयं वेद ॥ २६ ॥ न ब्रह्मविद्या न च राज्यलक्ष्मीस्तथा यथेयं कविता कवीनाम् । लोकोत्तरे पुंसि निवेश्यमाना पुत्रीव हर्षं हृदये करोति ॥ २७ ॥ अनभ्रवृष्टिः श्रवणामृतस्य सरस्वतीविभ्रमजन्मभूमिः । वैदर्भरीतिः कृतिनामुदेति सौभाग्यलाभप्रतिभूः पदानाम् ॥ २८ ॥ सहोदराः कुङ्कुमकेसराणां भवन्ति नूनं कविताविलासाः । न शारदादेशमपास्य दृष्टस्तेषां यदन्यत्र मया प्ररोहः ॥ २९ ॥ नमो नमः काव्यरसाय तस्मै निषिक्तमन्तः पृषतापि यस्य । सुवर्णतां वक्त्रमुपैति साधोर्दुर्वर्णतां याति च दुर्जनस्य ॥३०॥ अर्थो गिरामपिहितः पिहितश्च कश्चित्सौभाग्यमेति मरहट्टवधूकुचाभः । नान्ध्रीपयोधर इवातितरां प्रकाशो नो गुर्जरीस्तन इवातितरां निगूढः ॥ ३१ ॥ रे रे खलाः शृणुत मद्वचनं समस्ताः स्वर्गे सुधास्ति सुलभा न तु सा भवद्भिः । कुर्मस्तदत्र भवतामुपकारकारि काव्यामृतं पिबत तत्परमादरेण ॥ ३२ ॥ वाणी ममैव सरसा यदि रञ्जयित्री न प्रार्थये रसविदामवधानदानम् । सायंतनीषु मकरन्दवतीषु भृङ्गाः किं मल्लिकासु परिमन्त्रणमारभन्ते ॥ ३३ ॥ आख्यातनामरचनाचतुरस्रसंधिसद्वात्वलंकृतिगुणं सरसं सुवृत्तम् । आसेदुषामपि दिवं कविपुंगवानां तिष्ठत्यखण्डमिह काव्यमयं शरीरम् ॥ ३४ ॥ सरसपरिषत्कर्णश्राव्यं कवित्वरसायनं विरसमनसां नेतुं नेहामहे श्रवणान्तिकम् । मृगमदरसं बिम्बौष्ठीनां कठोरकुचोचितं जघननिकटे क्लिन्नेऽक्लिन्नगन्धिनि न्यस्य कः ॥ ३५ ॥ अमूनजलदैः प्रायं प्रायं पयांसि पयोधरः किरति करकासारकारं यदि स्फटिकाचलः । तदिह तुलनामस्यायत्ने क्षणं कठिनाः पुनः सततममृतस्यन्दोद्गारगिरः प्रतिभावताम् ॥३६॥ प्रयच्छति चमत्कृतिं विरचनाविधौ चेतसः सभासु पठितो भवत्यसमसाधुवादास्पदम् । प्रथामुपगतस्तनोत्यतितरामुदारं यशो न पुष्यति मनोरथं कमिव काव्यचिन्तामणिः ॥ ३७ ॥ समुल्लासो वाचां सरसमधुनिष्यन्दलहरी समुन्मेषद्वेषी सकलरसपोषोपजनकः । न केषामाधत्ते मनसि परितोषं नवनवप्रविलासैरुन्मीलद्विकचितमधूलीपरिमलः ॥ ३८ ॥ यथा यूनस्तद्वत्परमरमणीयापि रमणी कुमाराणामन्तःकरणहरणं नैव कुरुते । मदुक्तिश्चेदन्तर्मदयति सुधीभूय सुधियां किमस्या नाम स्यादरसपुरुषानादरभरैः ॥ ३९ ॥ परिच्छिन्नस्वादोऽमृतगुडमधुक्षौद्रपयसां कदाचिच्चाभ्यासाद्व्रजति ननु वैरस्यमधिकम् । प्रियाबिम्बौष्ठे वा रुचिरकविवाक्येऽप्यनवधिर्नवानन्दः कोऽपि स्फुरति तु रसोऽसौ निरुपमः ॥ ४० ॥ प्रसत्तेर्यः पात्रं तिलकयति यं सूक्तिरचना य आद्यः स्वादूनां श्रुतिचुलुकलेह्येन मधुना । यदात्मानो विद्याः परिणमति यश्चार्थवपुषा स गुम्फो वाणीनां कविवृषनिषेव्यो विजयते ॥ ४१ ॥ सदा मध्ये यासामियममृतनिष्यन्दसरसा सरस्वत्युद्दामा वहति बहुमार्गा परिमलम् । प्रसादं ता एता घनपरिचिताः केन महतां महाकाव्यव्योम्नि स्फुरितमधुरा यान्तु रुचयः ॥ ४२ ॥ नैव व्याकरणज्ञमेति पितरं न भ्रातरं तार्किकं दूरात्संकुचितेव गच्छति पुनश्चाण्डालवच्छान्दसात् । मीमांसानिपुणं नपुंसकमिति ज्ञात्वा निरस्तादरा काव्यालंकरणज्ञमेत्य कविताकान्ता वृणीते स्वयम् ॥ ४३ ॥ रम्यार्थोक्तितनूज्ज्वला रसमयप्राणा गुणोल्लासिनी चेतोरञ्जकरीतिवृत्तिकवितापाकं वयो बिभ्रती । भावालंकरणोचितागमवती सर्वत्र निर्दोषताशय्यामेष्यति कामिनीव कविता कस्यापि पुण्यात्मनः ॥ ४४ ॥ निर्ह्रादं क्रकचक्षतैः किरति किं कर्णामृतं वल्लकी किं वा मुञ्चति मालती परिमलं पाषाणनिष्पेषणैः । इत्थं तारसकर्कशां धियमसौ जल्पैर्विकल्पाकुलैराकूटं कमनीयकान्तिदमितं कार्ये कथं स्यन्दते ॥ ४५ ॥ यत्राकृष्टसुवर्णसूत्रमिव यत्पद्यं सुमेरोस्तटादुन्मीलत्कुरुविन्दकन्दल इव स्वच्छः पदार्थस्तु यः । यत्राप्युल्लसदंशुकान्तरलसत्कान्ताकुचाभ्तोपमं व्यङ्ग्यं यत्तदहो कवित्वमपरं वाग्देवतोपप्लवः ॥ ४६ ॥ गुम्फः पङ्कजकुड्मलद्युतिरुरस्तत्केसरोल्लासवानर्थोऽप्यन्तरसौरभप्रतिनिभं व्यङ्ग्यं चमत्कारि यत् । द्वित्रैर्यद्रसिकै-

१ सहृदयभिन्नानाम्; पक्षे,-पापवताम्. २ अमृततुल्यम्; पक्षे,-अमृतबहुलम्. ३ शोभनाक्षराणां विन्यासो ग्रथनं यत्र; पक्षे-सुवर्णमयम्. ४ शोभनरसार्थप्रचुरम्; पक्षे,-देवसमूहबहुलम्. ५ प्रस्फोटनम्. ६ निर्दोषः. ७ निर्दोषकाव्यास्वादनेनेत्यर्थः. ८ एकवर्णवर्तित्वाविरूपाः. ९ श्रुतिकटुकाः; पक्षे,-क्रूरमतयः. १० अविदग्धबुद्धयः; पक्षे,-ग्राममात्रवासिनः. ११ व्याकरणसिद्धाः; पक्षे,-निर्मलमतयः. १२ अभ्यन्तरे गूढस्थितान्; पक्षे,-अभ्यन्तरे निलीनान्. १३ प्रतिपाद्यविषयान्; पक्षे,-पदार्थान्. १४ व्यञ्जनावित्यापकुर्वतः; पक्षे,-अप्रकटयतः. १५ प्रसादेन काव्यगुणेन रहितस्य; पक्षे,-निर्मलतया रहितस्य. १६ काव्यस्य. १७ शृङ्गारादिः; पक्षे,-जलम्. १८ काश्मीरदेशम्. १९ अन्येषामभिमतम्; अन्यैः सह विचारविनिमयो वा.

१ विदुषाम्. २ गुरवही. ३ आनन्दस्य. ४ गच्छति.

श्चिरं सहृदयैर्भृङ्गैरिवास्वाद्यते तत्काव्यं न पुनः प्रमत्तकुकवेर्यत्किंचिदुज्जल्पितम् ॥ ४७ ॥ निन्द्यन्ते यदि नाम मन्दमतिभिर्वक्राः कवीनां गिरः स्तूयन्ते न च नीरसैर्मृगदृशां वक्राः कटाक्षच्छटाः । तद्वैदग्ध्यविदां मतामपि मनः किं नेहते वक्रतां धत्ते किं न हरः किरीटशिखरे वक्रां कलामैन्दवीम् ॥ ४८ ॥ सानन्दप्रमदाकटाक्षविशिखैर्येषां न भिन्नं मनो यैः संसारसमुद्रजातविधुरैर्ध्वन्येषु पोतायितम् । यैर्दुर्वारसरस्वतीविलसितं द्वित्रैः पदैर्गुम्फितं तेषामप्युपरि स्फुरन्ति मतयः कस्यापि पुण्यात्मनः ॥ ४९ ॥ वाणि त्वत्पदपद्मरेणुकणिका या स्वान्तभूमिं सतां संप्राप्ता कविनालता परिणता सैवेयमुज्जृम्भते । तत्कर्णेऽपि चिराय यत्किसलयं सूक्तापदेशं शिरःकम्पभ्रंशितपारिजातकलिकागुच्छे विधत्ते पदम् ॥ ५० ॥

ना प्रशंसा

प्रत्यक्रमङ्कुरितसर्वरसावतारनव्योल्लसत्कुसुमराजिविराजिबन्धम् । धर्मेतरांशुरिव वक्रतयातिरम्यं नाट्यप्रबन्धमतिमञ्जुलसंविधानम् ॥ १ ॥ देवानामिदमामनन्ति मुनयः कान्तं क्रतुं चाक्षुषं रुद्रेणेदमुमाकृतव्यतिकरे स्वाङ्गे विभक्तं द्विधा । त्रैगुण्योद्भवमत्र लोकचरितं नानारसं दृश्यते नाट्यं भिन्नरुचेर्जनस्य बहुधाप्येकं समाराधनम् ॥ २ ॥

कुकाव्यनिन्दा

किं तेन किल काव्येन मृग्यमानस्य यस्य ताः । उदधेरिव नायान्ति रसामृतपरम्पराः ॥ १ ॥ किं तेन काव्यमधुनाप्लाविता रसनिर्झरैः । जडात्मानोऽपि नो यस्य भवन्त्यङ्कुरितान्तराः ॥ २ ॥ यदा प्रकृत्यैव जनस्य रागिणो भृशं प्रदीप्तो हृदि मन्मथानलः । तदात्र भूयः किमनर्थपण्डितैः कुकाव्यहव्याहुतयो निवेशिताः ॥ ३ ॥ तत्किं काव्यमनल्पपीतमधुवत्कुर्यान्न यद्भूद्गतं मात्सर्यावृतचेतसां रसवशादप्युद्गतिं लोमसु[1] । कम्पं मूर्ध्नि कपोलयुग्ममरुणं बाष्पाविले लोचने अभ्यागोपितवस्तुकीर्तनपरं वाचः करालम्बनम् ॥ ४ ॥ या साधूनिव साधुवादमुखरान्मात्सर्यमूकानपि प्रोच्चैर्नो कुरुते सतां मतिमतां दृष्टिर्न सा वास्तवी । या याताः श्रुतिगोचरं च सहसा हर्षोल्लसत्कंधरास्तिर्यञ्चोऽपि न मुक्तशष्पकवलास्ताः किं कवीनां गिरः ॥ ५ ॥

सामान्यकविप्रशंसा

जयन्ति ते सुकृतिनो रससिद्धाः कवीश्वराः । नास्ति येषां यशःकाये[2] जरामरणजं भयम् ॥ १ ॥ प्रस्तावे हेतुयुक्तानि यः पठत्यविशङ्कितः । स कविस्तानि काव्यानि काव्ये तस्य परिश्रमः ॥ २ ॥ सुकवेः शब्दसौभाग्यं सुकविर्वेत्ति नापरः । कलादवन्न[1] जानाति परः कङ्कणचित्रताम् ॥ ३ ॥ सन्ति श्वान इवासंख्या जातिभाजो गृहे गृहे । उत्पादका न बहवः कवयः शरभा इव ॥ ४ ॥ कवयः परितुष्यन्ति नेतरे कविसूक्तिभिः । न ह्यकूपारवत्[2] कूपा वर्धन्ते विधुकान्तिभिः ॥ ५ ॥ कवीनां मानसं नौमि तरन्ति प्रतिभाम्भसि । यत्र हंसवया इव भुवनानि चतुर्दश ॥ ६ ॥ अपूर्वो भाति भारत्याः काव्यामृतफले रसः । चर्वणे सर्वसामान्ये स्वादुवित्केवलं कविः ॥ ७ ॥ उत्फुल्लगल्लैरालापाः क्रियन्ते दुर्मुखैः सुखम् । जानाति हि पुनः सम्यक्कविरेव कवेः श्रमम् ॥ ८ ॥ ते धन्यास्ते महात्मानस्तेषां लोके स्थितं यशः । यैर्निबद्धानि काव्यानि ये वा काव्येषु कीर्तिताः ॥ ९ ॥ अमृतोत्प्रेक्षणे रागं कुर्वन्त्युरगवज्जनाः । कविर्गरुडवन्मान्यमिन्द्रवज्रादिवृत्तकृत् ॥ १० ॥ काव्यमय्यो गिरो यावच्चरन्ति विशदा भुवि । तावत्सारस्वतं स्थानं कविरासाद्य तिष्ठति ॥ ११ ॥ अनन्त[3]पदविन्यासरचना सरसा[4] कवेः[5] । बुधो[6] यदि समीपस्थो न कुंजन्मा[7] पुरो यदि ॥ १२ ॥ कविः करोति पद्यानि लालयत्युत्तमो जनः । तरुः प्रसूते पुष्पाणि मरुद्वहति सौरभम्[8] ॥ १३ ॥ कविः करोति काव्यानि स्वादं जानन्ति पण्डिताः । सुन्दर्या अपि लावण्यं पतिर्जानाति नो पिता ॥ १४ ॥ कविः पिता पोषयति पालको रसिकः पतिः । कवितायुवतेर्नूनं सोदरास्तु विवेकिनः ॥ १५ ॥ तत्त्वं किमपि काव्यानां जानाति विरलो भुवि । मार्मिकः को मरन्दानामन्तरेण मधुव्रतम् ॥ १६ ॥ साध्वीव भारती भाति सूक्तिसद्व्रतचारिणी । ग्राम्यार्थवस्तुसंस्पर्शबहिरङ्गा महाकवेः ॥ १७ ॥ कतिपयनिमेषवर्तिनि जन्मजरामरणविह्वले जगति । कल्पान्तकोटिबन्धुः स्फुरति कवीनां यशःप्रसरः[9] ॥ १८ ॥ कविवाक्यामृततीर्थस्नानैः पूता भृशं यशोदेहाः । येषां त एव भूपा जीवन्ति मृता वृथैवान्ये ॥ १९ ॥ काव्यप्रपञ्चचुञ्चु[10] रचयति काव्यं न सारविद्भवति । तरवः फलानि सुवते विन्दति सारं पतङ्गसमुदायः ॥ २० ॥ विगुणोऽपि काव्यबन्धः साधूनामाननं गतः स्वदते । फूत्कारोऽपि सुवंशैर्[11]नूद्यमानः श्रुतिं हरति ॥ २१ ॥ विद्वत्कवयः कवयः केवलकवयस्तु केवलं कपयः । कुलजा या सा जाया केवलजाया तु केवलं माया

१ लोमसंहर्षम्. २ कीर्तिशरीरे.

१ स्वर्णकारः. २ समुद्रः. ३ अनेकपदानि; पक्षे,-विष्णुपदम्. आकाशमित्यर्थः. ४ शृङ्गारादिरससहिता; पक्षे,-वृष्टिप्रदा. ५ कवयितुः; पक्षे,-शुक्रस्य. ६ पण्डितः; पक्षे बुधग्रहः. ७ नीचः; पक्षे,-कुः पृथ्वी तस्या जन्म यस्य मङ्गल इत्यर्थः. ८ सौगन्ध्यम्. ९ कीर्तिप्रकाशः. १० वित्तः; निपुणः. ११ सुवेणुभिः.

॥ २२ ॥ अश्वयः केवलकवयः कीराः स्युः केवलं धीराः । वीराः पण्डितकवयस्तानवमन्ता तु केवलं गवयः ॥ २३ ॥ अहमपि परोऽपि कवयस्तथापि परमन्तरं परिज्ञेयम् । ऐक्यं रलयोरपि यदि तत्किं करभायते कलभः ॥ २४ ॥ दिवसमप्युपयातानामकल्पमनल्पगुणगणा येषाम् । रमयन्ति जगन्ति गिरः कथमिव कवयो न ते वन्द्याः ॥ २५ ॥ यास्यति सज्जनहस्तं रमयिष्यति तं भवेच्च निर्दोषा । उन्मादिनयापि कविस्ताम्यति कथया दुहितेव ॥ २६ ॥ शीलाविज्जामारुलामोरिकाद्याः काव्यं कर्तुं सन्तु विज्ञाः स्त्रियोऽपि । विद्यां वेत्तुं वादिनो निर्विजेतुं दातुं वक्तुं यः प्रवीणः स वन्द्यः ॥ २७ ॥ सहृदयाः कविगुम्फनिकासु ये कतिपया न इमे न विशृङ्खलाः । रसमयीषु लतास्विव षट्पदा हृदयसाग्गुरो न सुखस्पृशः ॥ २८ ॥ लङ्कापतेः संकुचितं यशो यद्यत्कीर्तिपात्रं रघुराजपुत्रः । स सर्व एवादिकवेः प्रभावो न कोपनीयाः कवयः क्षितीन्द्रैः ॥ २९ ॥ जयन्ति ते पञ्चमनादमित्रचित्रोक्तिसंदर्भविभूषणेषु । सरस्वती यद्वदनेषु नित्यमाभाति वीणामिव वादयन्ती ॥ ३० ॥ कुण्ठत्वमायाति गुणः कवीनां साहित्यविद्याश्रमवर्जितेषु । कुर्यादनार्द्रेषु किमङ्गनानां केशेषु कृष्णागुरुधूपवासः ॥ ३१ ॥ महीपतेः सन्ति न यस्य पार्श्वे कवीश्वरास्तस्य कुतो यशांसि । भूपाः कियन्तो न बभूवुरुर्व्यां नामापि जानाति न कोऽपि तेषाम् ॥ ३२ ॥ किं चारुचारित्रविलासशून्याः कुर्वन्ति भूपाः कविसंग्रहेण । किं जातु गुञ्जाफलभूषणानां सुवर्णकारेण वनेचराणाम् ॥३३॥ प्रतीयमानं पुनरन्यदेव वस्त्वस्ति वाणीषु महाकवीनाम् । यत्तत्प्रसिद्धावयवातिरिक्तमाभाति लावण्यमिवाङ्गनायाः ॥ ३४ ॥ कवेरभिप्रायमशब्दगोचरं स्फुरन्तमार्द्रेषु पदेषु केवलम् । वदद्भिरङ्गैः कृतरोमविक्रियैर्जनस्य तूष्णींभवतोऽयमञ्जलिः ॥ ३५ ॥ स्वप्रज्ञया कुञ्चिकयेव कंचित्सारस्वतं वक्रिमभङ्गिभाजम् । कवीश्वरः कोऽपि पदार्थकोशमुद्घाट्य विश्वाभरणं करोति ॥ ३६ ॥ तर्केषु कर्कशतराः स्युरथापि पुंसां काले भवन्ति मृदवः कवितासु वाचः । दैत्येन्द्रशैलकुलिशं दयिताकपोले नाथस्य कोमलमुदाहरणं नखं नः ॥ ३७ ॥ ख्याता नराधिपतयः कविसंश्रयेण राजाश्रयेण च गताः कवयः प्रसिद्धिम् । राज्ञा समोऽस्ति न कवेः परमोपकारी राज्ञो न चास्ति कविना सदृशः सहायः ॥ ३८ ॥ तेऽनन्तवाङ्मयमहार्णवदृष्टपाराः सांयात्रिका इव महाकवयो जयन्ति । यत्सूक्तिपेलवलवङ्गलवैरवैमि सन्तः सदःसु वदनान्यधिवासयन्ति ॥ ३९ ॥ त्रैलोक्यभूषणमणिर्गुणवर्गबन्धुरेकश्रकान्ति कविना सवितेव द्विजेन्द्रः । ... यस्य महिमानमयं शिरोभिः पादग्रहं विदधतः सुधियो भजन्ते ॥ ४० ॥ शब्दार्थमात्रमपि ये न विदन्ति तेऽपि यां मूर्च्छनामिव मृगाः श्रवणैः पिबन्तः । संरुद्धसर्वकरणप्रसरा भवन्ति चित्रस्थिता इव कवीन्द्रगिरं नुमस्ताम् ॥ ४१ ॥ स्फारं गिरां सौरभसंरम्भ किमेणनाभिस्तद्धानमाप्नोति मार्गममार्गमेव । सङ्कोचमनन्यदपि न पुष्यति सौमनस्यं प्रस्यन्दते यदि मधुद्रवसुक्तिदैवी ॥ ४२ ॥ अपि सुहृदसुधयान्तो वा विस्तासैः स्वर्कीयैः परभणितिषु तृप्तिं यान्ति सन्तः कियन्तः । निजघनमकरन्दस्यन्दपूर्णालवालः कलशसलिलसेकं नेहते किं रसालः ॥ ४३ ॥ पदव्यक्तिव्यक्तीकृतसहृदयानन्दसरणी कवीनां काव्ये न स्फुरति बुधमात्रस्य धिषणा । नवक्रीडावेशव्यसनविधुरो यः कुलवधूकटाक्षाणां पन्थाः स खलु गणिकानामविषयः ॥ ४४ ॥ अयं मे वाग्गुम्फो विशदपदवैदग्ध्यमधुरः स्फुरद्बन्धो वन्ध्यो जडहृदि कृतार्थः कविहृदि । कटाक्षो वामाक्ष्या दरदलितनेत्रान्तगलितः किशोरे निःसारः स तु किमपि यूनः स्वगयति ॥४५॥ मदुक्तिश्चेदन्तर्मदयति सुधीभूय सुधियः किमस्या नाम स्यादरसपुरुषानादरभरैः । यथा यूनस्तद्वत्परमरमणीयापि रमणी कुमाराणामन्तःकरणहरणं नैव कुरुते ॥ ४६ ॥ भुजतरुवनच्छायां येषां निषेव्य महौजसां जलधिरशना मेदिन्यासीदसावकुतोभया । स्मृतिमपि न ते यान्ति क्ष्मापा विना यदनुग्रहं प्रकृतिमहते कुर्मस्तस्मै नमः कविकर्मणे ॥ ४७ ॥ यदि प्रभुरुदारधीः सुरसकाव्यकौतूहलस्तथैव च सभासदः सदसि तद्गुणग्राहिणः । सुवर्णसदलंकृतिर्भवति तत्र नृत्योन्नता मदीयरसनानटी रसवर्धयमानन्दभूः ॥ ४८ ॥ वदन्तु कतिचिद्धठाल्लफछठेति वर्णान्छठा घटः पट इतीतरे पटु रटन्तु वाक्पाटवात् । वयं बकुलमञ्जरीगलदमन्दमाध्वीझरीधुरीणपदरीतिभिर्भणितिभिः प्रमोदामहे ॥ ४९ ॥ हे राजानस्त्यजत सुकविप्रेमबन्धे विरोधं शुद्धा कीर्तिः स्फुरति भवतां नूनमेतत्प्रसादात् । तुष्टैर्बद्धं तदलघु रघुस्वामिनः सच्चरित्रं क्रुद्धैर्नीतस्त्रिभुवनजयी हास्यमार्गं दशास्यः ॥ ५० ॥ अर्थान्केचिदुपासते कृपणवत्केचित्त्वलंकुर्वते वेश्यावत्खलु धातुवादिन इवोद्धमन्ति केचिद्रसान् । अर्थालंकृतिसद्रसद्रवमुचां वाचां प्रशस्तिस्पृशां कर्तारः कवयो भवन्ति कतिचित्पुण्यैरगण्यैरिह ॥ ५१ ॥ मन्दं निक्षिपते पदानि परितः शब्दं समुद्वीक्षते

१ वाल्मीकेः. २ 'चावी' इति लोके.

१ कविता. २ तोषयति. ३ नीरस. ४ शोभनान्यक्षराणि; पक्षे,—हेम. ५ काव्यरसः; पक्षे,—उदकम्. ६ वैयाकरणाः. ७ नैयायिकाः. ८ द्रव्यम्; पक्षे,—काव्यार्थान्. ९ भूषणानि; पक्षे,—काव्यालंकरणानि. १० पारदः; पक्षे,—काव्यरसः. ११ सुलिखन्तादीनि; पक्षे,—पादविक्षेपे चरणम्. १२ शब्दः शुद्धो वापशब्दो वेति सम्यग्विचारयति; पक्षे,—ध्वनिमाकर्णयति.

नानार्थाहरणं च काङ्क्षति मुदालंकारमाकर्षति । आदत्ते सकलं सुवर्णनिचयं धत्ते रसान्तर्गतं दोषान्वेषणतत्परो विजयते चोरोपमः सत्कविः ॥ ५२ ॥ स्वेच्छाभङ्गुरभाग्यमेघतडितः शक्या न रोद्धुं श्रियः प्राणानां सततं प्रयाणपटहश्रद्धा न विश्राम्यति । त्राणं येऽत्र यशोमये वपुषि वः कुर्वन्ति काव्यामृतैस्तानाराध्य गुरून्विधत्त सुकवीन्निर्गर्वमुर्वीश्वराः ॥ ५३ ॥ कल्याणं भगवत्कथाकथनतः काव्यं विधातुः कवेस्तस्यैवाङ्गतया क्वचिद्रचयतः शृङ्गारवीरादिकम् । को दोषो भविता यदत्र कविताशीलैः समाश्रीयते पन्था व्यासवसुंधराश्रुतिभवप्रन्थादिषु प्रेक्षितः ॥ ५४ ॥ ते भूमीपतयो जयन्ति नतयो येषां द्विषद्भूभृतां ते वन्द्या यतयो विशन्ति मतयो येषां परे ब्रह्मणि । ते श्लाघ्याः कवयो वयोमदभरव्याजृम्भमाणाङ्गनादत्याता इव तोषयन्ति हृदयं येषां गिरां संचयाः ॥ ५५ ॥ भूतावेशनिवेशिताशय इव श्लोकं कृतोत्याशु यः श्लाघन्ते कविरद्भुतोऽयमिति तं मिथ्या जना विस्मिताः । द्वित्राण्येव पुरः पदानि रचयन्पश्चात्समालोचयन्दूरं यः कवितां निनीषति कविः कामीव स स्तूयताम् ॥ ५६ ॥ सत्यं सन्ति गृहे गृहेऽपि कवयो येषां वचश्चातुरी स्वे हर्म्ये कुलकन्यकेव लभते स्वल्पैर्गुणैर्गौरवम् । दुष्प्रापः स तु कोऽपि कोविदमतिर्यद्वाग्रसग्राहिणां पण्यस्त्रीव कलाकलापकुशला चेतांसि हर्तुं क्षमा ॥ ५७ ॥ धन्यास्ते कवयो यदीयरसनारूक्षाध्वसंचारिणी धावन्तीव सरस्वती द्रुतपदन्यासेन निष्क्रामति । अस्माकं रसपिच्छिले पथि गिरां देवी नवीनोदयत्पीनोत्तुङ्गपयोधरेव युवतिर्मान्थर्यमालम्बते ॥ ५८ ॥ साहित्ये सुकुमारवस्तुनि दृढन्यासग्रहग्रन्थिले तर्के वा मयि संविधातरि समं लीलायते भारती । शय्या वास्तु मृदूत्तरच्छदपटा दर्भाङ्कुरैरास्तृता भूमिर्वा हृदयंगमो यदि पतिस्तुल्या रतिर्योषिताम् ॥ ५९ ॥ येषां कोमलकाव्यकौशलकलालीलावती भारती तेषां कर्कशतर्कवक्रवचनोद्गारेऽपि किं हीयते । यैः कान्ताकुचमण्डले कररुहाः सानन्दमारोपितास्तैः किं मत्तकरीन्द्रकुम्भशिखरे नारोपणीयाः शराः ॥ ६० ॥ तर्के कर्कशवक्रवाक्यगहने या निष्ठुरा भारती सा काव्ये मृदुलोक्तिसारसुभगा सादेव मे कोमला । या प्रायः प्रियविप्रयुक्तवनिताहृत्कर्तने कर्तरी प्रेयोलालितयौवते न मृदुला सा किं प्रसूनावली ॥ ६१ ॥ मातङ्गीमिव माधुरीं ध्वनिविदो नैव स्पृशन्त्युत्तमां व्युत्पत्तिं कुलकन्यकामिव रसोन्मत्ता न पश्यन्त्यमी । कस्तूरीघनसारसौरभसुहृद्व्युत्पत्तिमाधुर्ययोर्योगः कर्णरसायनं सुकृतिनः कस्यापि संजायते ॥ ६२ ॥ यत्सारस्वतवैभवं गुरुकृपापीयूषपाकोद्भवं तल्लभ्यं कविनैव नैव हठतः पाठप्रतिष्ठाजुषाम् । कासारे दिवसं वसन्नपि पयःपूरं परं पङ्किलं कुर्वाणः कमलाकरस्य लभते किं सौरभं सैरिभः ॥ ६३ ॥ अस्थाने गमिता लयं हतधियां वाग्देवता कल्पते धिक्काराय पराभवाय महते तापाय पापाय वा । स्थाने तु व्ययिता सतां प्रभवति प्रख्यातये भूतये चेतोनिर्वृतये परोपकृतये प्रान्ते शिवावाप्तये ॥ ६४ ॥ वल्मीकप्रभवेण रामनृपतिर्व्यासेन धर्मात्मजो व्याख्यातः किल कालिदासकविना श्रीविक्रमाङ्को नृपः । भोजश्चित्तपबिल्हणप्रभृतिभिः कर्णोऽपि विद्यापतेः ख्यातिं यान्ति नरेश्वराः कविवरैः स्फारैर्न भेरीरवैः ॥ ६५ ॥ येऽप्यासन्निभकुम्भशायितपदा येऽपि श्रियं लेभिरे येषामप्यवसन्पुरा युवतयो गेहेष्वहश्चन्द्रिकाः । तांल्लोकोऽयमवैति लोकतिलकान्स्वप्नेऽप्यजातानिव भ्रातः सत्कविकृत्य किं स्तुतिशतैरन्धं जगत्त्वां विना ॥ ६६ ॥ मौलौ मन्दारदामभ्रमदलिपटलीकाकली श्रोणिबिम्बे कूजत्काञ्चीकलापं चरणकमलयोर्मञ्जुमञ्जीरशिञ्जाम् । उत्सङ्गे कीरगीतिं स्तनभुवि मसृणं वल्लकीपञ्चमं वा यत्काव्ये दत्तकर्णा शिव शिव मनुते भारती भारमेव ॥ ६७ ॥ कस्यांचिद्वाचि कैश्चिन्ननु यदि विहितं दूषणं दुर्दुरूढैश्छिन्नं किं नस्तदा स्यात्प्रथितगुणवतां काव्यकोटीश्वराणाम् । वाहाश्चेद्वन्ध्यवाहाधिकविहितजवाः पञ्चषाश्चान्धखञ्जाः का हानिः शेरशाहक्षितिपकुलमणेरश्वकोटीश्वरस्य ॥ ६८ ॥

विशिष्टकविप्रशंसा

अमरसिंहः

प्रयोगव्युत्पत्तौ प्रतिपदविशेषार्थकथने प्रसत्तौ गाम्भीर्ये रसवति च काव्यार्थरचने । अगम्यायामन्यैर्दिशि परिणतावर्थवचसोर्मतं चेदस्माकं कविरमरसिंहो विजयते ॥ १ ॥

कालिदासः

कवयः कालिदासाद्याः कवयो वयमप्यमी । पर्वते परमाणौ च पदार्थत्वं प्रतिष्ठितम् ॥ २ ॥ निर्गतामलवाक्यस्य कालिदासस्य सूक्तिषु । प्रीतिर्मधुरसार्द्रासु मञ्जरीष्विव जायते ॥ ३ ॥ कविरमरः कविरचलः कविरभिनन्दश्च कालिदासश्च । अन्ये कवयः कपयश्चापलमात्रं परं दधति ॥ ४ ॥ वयमपि कवयः कवयः कवयोऽपि च कालि-

१ श्लेषेण ध्वनिना चानेकार्थानां संपादनम्; पक्षे,-सुवर्णरूप्यादीनां हरणम्. २ हृष्यति. ३ उपमाद्यलंकारम्; पक्षे,-कङ्कणादिभूषणम्. ४ सुवर्णवर्णानां संचयम्; पक्षे,-हेमसंचयम्. ५ शृङ्गारादिरसनिचय; पक्षे,-रसा पृथ्वी तदन्तर्गतम्. ६ काव्यदोषाणां गवेषणे तत्परः; पक्षे,-दोषा रात्रिस्तस्यामन्वेषण आसक्तः. ७ वसुंधरा पृथ्वी तत्कः [illegible] [illegible] तत्र भवो वाल्मीकिः. ८ विरहित. ९ [illegible].

१ कर्पूरः. २ महिषः. ३ मृते.

दासायाः । दृषदो भवन्ति दृषदश्चिन्तामणयोऽपि हा दृषदः ॥ ५ ॥ साकूतमधुरकोमलविलासिनीकण्ठकूजितप्राये । शिक्षासमयेऽपि मुदे रतलीलाकालिदासोक्ती ॥ ६ ॥ पुरा कवीनां गणनाप्रसङ्गे कनिष्ठिकाधिष्ठितकालिदासः । अद्यापि तत्तुल्यकवेरभावादनामिका सार्थवती बभूव ॥ ७ ॥

गणेश्वरः

गणेश्वरकवेर्वचोविरचनैकवाचस्पतेः प्रसन्नगिरिनन्दिनीचरणपल्लवं ध्यायतः । तथा जयति भारती भगवती यथा सा सुधा सुधीभवति सुभ्रुवामधरमाधुरी म्लायति ॥८॥

गुणाढ्यः

शश्वद्बाणद्वितीयेन नमदाकारधारिणा । धनुषेव गुणाढ्येन निःशेषो रञ्जितो जनः ॥ ९ ॥ समुद्दीपितकंदर्पा कृतगौरीप्रसाधना । हरलीलेव लोकस्य विस्मयाय बृहत्कथा ॥ १० ॥ अतिदीर्घजीविदोषाद्व्यासेन यशोऽपहारितं हन्त । कैर्नोच्येत गुणाढ्यः स एव जन्मान्तरापन्नः ॥ ११ ॥

गोविन्दराजः

इन्दुप्रभारसविदं विहगं विहाय कीरानने स्फुरसि भारति का रतिस्ते । आद्यं यदि श्रयसि जल्पतु कौमुदीनां गोविन्दराजवचसां च विशेषमेषः ॥ १२ ॥

जगन्नाथपण्डितः

कवयति पण्डितराजे कवयन्त्यन्येऽपि विद्वांसः । नृत्यति पिनाकपाणौ नृत्यन्त्यन्येऽपि भूतवेतालाः ॥ १३ ॥ माधुर्यैरपि धुर्यैर्द्राक्षाक्षीरेक्षुमाक्षिकादीनाम् । वन्द्यैव माधुरीयं पण्डितराजस्य कवितायाः ॥ १४ ॥ गिरां देवी वीणागुणरणनहीनादरकरा यदीयानां वाचाममृतमयमाचामति रसम् । वचस्तस्याकर्ण्य श्रवणसुभगं पण्डितपतेरधुन्वन्मूर्धानं नृपशुरथवायं पशुपतिः ॥ १५ ॥ मधु द्राक्षा साक्षादमृतमथ वामाधरसुधा कदाचित्केषांचित्खलु हि विदधीरन्नपि मुदम् । ध्रुवं ते जीवन्तोऽप्यहह मृतका मन्दमतयो न येषामानन्दं जनयति जगन्नाथभणितिः ॥ १६ ॥

जयदेवः

साध्वी माध्वीक चिन्ता न भवति भवतः शर्करे कर्कशासि द्राक्षे द्रक्ष्यन्ति के त्वाममृत मृतमसि क्षीर नीरं रसस्ते । माकन्द क्रन्द कान्ताधर धरणितलं गच्छ यच्छन्ति भावं यावच्छृङ्गारसारस्वतमिह जयदेवस्य विष्वग्वचांसि ॥ १७ ॥

ज्योतिरीशः

यश्चत्वारि शतानि बन्धघटनालंकारभाञ्जि द्रुतं श्लोकानां विदधाति कौतुकवशादेकाहमात्रे कविः । भ्यानः क्ष्मातलमण्डलेष्वपि चतुःषष्टेः कलानां निधिः संगीतागमनागरो विजयते श्रीज्योतिरीशः कृती ॥ १८ ॥

दण्डी

जाते जगति वाल्मीकौ कविरित्यभिधाभवत् । कवी इति ततो व्यासे कवयस्त्वयि दण्डिनि ॥ १९ ॥ त्रयोऽग्नयस्त्रयो वेदास्त्रयो देवास्त्रयो गुणाः । त्रयो दण्डिप्रबन्धाश्च त्रिषु लोकेषु विश्रुताः ॥ २० ॥

द्रोणः

सरस्वतीपवित्राणां जातिस्तत्र न देहिनाम् । व्यासस्पर्धी कुलालोऽभूद्यद्द्रोणो भारते कविः ॥ २१ ॥

धनदः

यथेयं वाग्देवी सुकविसुखवासव्यसनिनी कुहूकण्ठीकण्ठे विलसति तथा चेदनवधिः । तदा भूमीभागे निरुपमतमः किंचिदिव वा समाधत्ते साम्यं धनदभणितीनां मधुरिमा ॥ २२ ॥

नरहरिः

यशोधननिधेर्यदा नरहरेर्वचो वर्ण्यते तदा गतमदा मदालसमरालबालारवाः । न विभ्रमचरीकरीभवति चाधरी माधुरी सुधाकरसुधाझरीमधुकथा वृथा जायते ॥ २३ ॥

प्रवरसेनः

कीर्तिः प्रवरसेनस्य प्रयाता कुमुदोज्ज्वला । सागरस्य परं पारं कपिसेनेव सेतुना ॥ २४ ॥

बाणः

हृदि लग्नेन बाणेन यन्मन्दोऽपि पदक्रमः । भवेत्कविकुरङ्गाणां चापलं तत्र कारणम् ॥ २५ ॥ शब्दार्थयोः समो गुम्फः पाञ्चाली रीतिरुच्यते । शीलाभट्टारिकावाचि बाणोक्तिषु च सा यदि ॥ २६ ॥ जाता शिखण्डिनी प्राग्यथा शिखण्डी तथावगच्छामि । प्रागल्भ्यमधिकमाप्तुं वाणी बाणो बभूवेति ॥ २७ ॥ श्लेषे केचन शब्दगुम्फविषये केचिद्रसे चापरेऽलंकारे कतिचित्सदर्थविषये चान्ये कथावर्णने । आः सर्वत्र गभीरधीरकविताविन्ध्याटवीचातुरीसंचारी कविकुम्भिकुम्भभिदुरो बाणस्तु पञ्चाननः ॥ २८ ॥

बिह्लणः

बिन्दुद्वन्द्वतरङ्गिताग्रसरणिः कर्ता शिरोबिन्दुकं कर्मेति

---

१ साभिप्रायम्. २ रसोत्कर्षाधायकरसनिष्ठगुणवत्. ३ शब्दगुणशालि. ४ अन्वर्था. ५ कामोद्दीपिका; पक्षे,-भस्मीकृतमदना. ६ वर्णितगौरीमाहात्म्या; पक्षे,-अलंकृता पार्वती यया. ७ गुणाढ्यकृतो ग्रन्थः. ८ जीवितम्. ९ शवाः. १० हे सखे. ११ आक्रोशं कुरु. १२ सर्वतः.

१ कुमुदवत् शुभ्रा; पक्षे,-कुमुदो नाम कपिः शोभते यत्र. २ दिगन्तरे; पक्षे,-समुद्रस्य लङ्कादेशे, ३ काव्यविशेषः; पक्षे,-सेतुबन्धः. ४ द्रुपदपुत्री. ५ यथा 'रावणः सीतां जहार' इति वाक्ये 'रावणः' इति पदं बिन्दुद्वन्द्व (विसर्ग) युक्तं कर्तृ, 'सीता' इति शिरोबिन्दु (अनुस्वार) युक्तं कर्म. एवमेव कर्तृकर्मपदे सर्वत्र भवत इति निश्चयवन्तो जनाः.

प्रतिबोधिनान्वयविदो ये येऽपि तेभ्यो नमः । ये तु ग्रन्थमहत्त्वगाणकवणत्वव्यक्तकलङ्कैर्गिरगासुलेखैः कवयन्ति विहृणकविस्तेष्वेव संनह्यति ॥ २९ ॥

भट्टारहरिचन्द्रः

पदबन्धोज्ज्वलो हारी कृतवर्णक्रमस्थितिः । भट्टारहरिचन्द्रस्य गद्यबन्धो नृपायते ॥ ३० ॥

भवभूतिः

सुकविद्वितयं मन्ये निखिलेऽपि महीतले । भवभूतिः शुकश्चायं वाल्मीकिस्तु तृतीयकः ॥ ३१ ॥ भवभूतेः संबन्धाद्भूधरभूरेव भारती भाति । एतत्कृतकारुण्ये किमन्यथा रोदिति ग्रावा ॥ ३२ ॥ रत्नावलीपूर्वकमन्यदास्तामसीमभोगस्य वचोमयस्य । पयोधरस्येव हिमाद्रिजायाः परं विभूषा [illegible] ॥ ३३ ॥

भासः

सूत्रधारकृतारम्भैर्नाटकैर्बहुभूमिकैः । सपताकैर्यशो लेभे भासो देवकुलैरिव ॥ ३४ ॥

मयूरः

तावत्कविविहंगानां ध्वनिर्लोकेषु शस्यते । यावन्नो विशति श्रोत्रे मयूरमधुरध्वनिः ॥ ३५ ॥ दर्पं कविभुजंगानां गता श्रवणगोचरम् । विषविद्येव मायूरी मायूरी वाङ्निकृन्तति ॥३६॥

मातङ्गदिवाकरः

अहो प्रभावो वाग्देव्या यन्मातङ्गदिवाकरः । श्रीहर्षस्याभवत्सभ्यः समो बाणमयूरयोः ॥ ३७ ॥

मुरारिः

भवभूतिमनादृत्य निर्वाणमतिना मया । मुरारिपदचिन्तायामिदमाधीयते मनः ॥ ३८ ॥ मुरारिपदभक्तिश्चेत्तदा माघे रतिं कुरु । मुरारिपदभक्तिश्चेत्तदा माऽघे रतिं कुरु ॥ ३९ ॥ देवीं वाचमुपासते हि बहवः सारं तु सारस्वतं जानीते नितराममौ गुरुकुलक्लिष्टो मुरारिः कविः । अब्धिर्लङ्घित एव वानरभटैः किं त्वस्य गम्भीरतामापातालनिमग्नपीवरतनुर्जानाति मन्थाचलः ॥ ४० ॥

रत्नखेटदीक्षितः

विपश्चितामैपश्चिमे विवादकेलिनिश्चले सपत्नजित्ययत्नतस्तु रत्नखेटदीक्षिते । बृहस्पतिः क्व जल्पति प्रसर्पति क्व सर्पराडसंमुखस्तु षण्मुखः सुदुर्मुखश्चतुर्मुखः ॥ ४१ ॥

राजशेखरः

बभूव वल्मीकभवः कविः पुरा ततः प्रपेदे भुवि भर्तृमेण्ठताम् । स्थितः पुनर्यो भवभूतिरेखया स वर्तते संप्रति राजशेखरः ॥ ४२ ॥ पातुं श्रोत्ररसायनं रचयितुं वाचः सतां संमता व्युत्पत्तिं परमामवाप्तुमवधिं लब्धुं रसस्रोतसः । भोक्तुं स्वादु फलं च जीविततरोर्यद्यस्ति ते कौतुकं तद्भ्रातः शृणु राजशेखरकवेः सूक्तीः सुधास्यन्दिनीः ॥ ४३ ॥

वाल्मीकिः

कवीन्दुं नौमि वाल्मीकिं यस्य रामायणीं कथाम् । चन्द्रिकामिव चिन्वन्ति चकोरा इव साधवः ॥ ४४ ॥ सदूषणापि निर्दोषा सखरापि सुकोमला । नमस्तस्मै कृता येन रम्या रामायणी कथा ॥ ४५ ॥ योगीन्द्रश्छन्दसां स्रष्टा रामायणमहाकविः । वल्मीकजन्मा जयति प्राच्यः प्राचेतसो मुनिः ॥ ४६ ॥ लौकिकानां हि साधूनामर्थं वागनुवर्तते । ऋषीणां पुनराद्यानां वाचमर्थोऽनुधावति ॥ ४७ ॥ आदिकवी चतुरास्यौ कमलजवल्मीकजौ वन्दे । लोकश्लोकविधात्रोर्ययोर्भिदा लेशमात्रेण ॥ ४८ ॥ तमृषिं मनुष्यलोकप्रवेशविश्रामशाखिनं वाचाम् । सुरलोकादवतारश्रान्तरखेदच्छिदं वन्दे ॥ ४९ ॥ विहितघनालंकारं विचित्रवर्णावलीमयस्फुरणम् । शक्रायुधमिव वक्रं वल्मीकभुवं मुनिं नौमि ॥ ५० ॥ सति काकुत्स्थकुलोन्नतिकारिणि रामायणेऽपि किं काव्यम् । रोहति कुल्या गङ्गापूरे किं बहुरसे वहति ॥ ५१ ॥ भास्वद्वंशवतंसकीर्तिरमणीरङ्गप्रसङ्गस्वनद्वादित्रप्रथमध्वनिर्विजयते वल्मीकजन्मा मुनिः । पीत्वा यद्वदनेन्दुमण्डलगलत्काव्यामृताब्धेः किमप्याकल्पं कविनूतनाम्बुदमयी कादम्बिनी वर्षति ॥ ५२ ॥

विजया

सरस्वतीव कार्णाटी विजयाङ्का जयत्यसौ । या वैदर्भगिरां वासः कालिदासादनन्तरम् ॥ ५३ ॥

विज्जका

नीलोत्पलदलश्यामां विज्जकां मामजानता । वृथैव दण्डिना प्रोक्तं सर्वशुक्ला सरस्वती ॥ ५४ ॥

---

१ [illegible]क्षरसमूहः; पक्षे,—चरणः. २ मनोहरः; पक्षे,—[illegible]. ३ अक्षराणि; पक्षे,—ब्राह्मणक्षत्रियादिः. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ सरस्वती. ७ भवभूतिकृते करुणारसप्रधाने नाटके [illegible]. ८ अपि ग्रावा रोदित्यपि दलति वज्रस्य हृदयम्' इति पद्ये. ९ [illegible]; पक्षे,—[illegible]. १० प्रस्तावना; पक्षे,—[illegible]. ११ नाटकावयवविशेषः; पक्षे,—[illegible]. १२ [illegible]; पक्षे,—[illegible] कविम्. १३ विष्णुः; पक्षे,—कविविशेषः. १४ [illegible]. १५ अघे पातके मा प्रीतिं कुरु [illegible]. १६ [illegible]. १७ पूर्वे [illegible].

१ वासुकिः २ दूषणो राक्षसविशेषः; पक्षे,—काव्यदोषाः. ३ खरो राक्षसविशेषः; पक्षे,—कर्कशत्वम्. ४ वाल्मीक्यादीनाम्. ५ ले लकारे शकारमात्रयोगेण लोकश्लोकयोर्भेदः; पक्षे,—किंचिन्मात्रम्. ६ विहिता घना बहवोऽलंकारा उपमादयो येन तम्; पक्षे,—विहितं घनानां मेघानामलंकरणं येन तम्. ७ विचित्रा वर्णानामक्षराणां यावली पङ्क्तिस्तत्प्रचुरं स्फुरणं स्फूर्तिर्यस्य तम्; पक्षे,—वर्णा नीलपीतादयस्तत्पङ्क्तिविकारः स्फुरणमुत्पत्तिर्यस्य तम्. ८ वक्रोक्तिकुशलम्; पक्षे,—यथाश्रुतम्. ९ वाल्मीकिम्; पक्षे,—वल्मीकाज्जातम्. इन्द्रधनुषोऽपि तत एवोत्पत्तिरिति लौकिकम्. 'वल्मीकाग्रात्प्रभवति धनुःखण्डमाखण्डलस्य' इति कालिदासः.

व्यासः

नमः सर्वविदे तस्मै[1] व्यासाय कविवेधसे । चक्रे पुण्यं सरस्वत्या यो वर्षमिव भारतम्[2] ॥ ५५ ॥ अचतुर्वदनो ब्रह्मा द्विबाहुरपरो हरिः । अभाललोचनः शंभुर्भगवान्बादरायणः ॥ ५६ ॥ श्रवणाञ्जलिपुटपेयं विरचितवान् भारताख्यममृतं यः । तमहमरागमतृष्णं कृष्णद्वैपायनं वन्दे ॥ ५७ ॥ व्यासगिरां निर्यासं सारं विश्वस्य भारतं वन्दे । भूषणतयैव संज्ञां यदङ्कितां[3] भारती वहति ॥ ५८ ॥

शाकलमल्लः

एको[4]ऽभूत्पुलिनात्ततस्तु नलिना[5]च्चान्योऽपि नाकोरभूत्राच्यास्ते त्रय एव दिव्यकवयो दीव्यन्तु देव्या गिरा । अर्वाचो यदि गद्यपद्यरचनाचातुर्यवागुद्धतास्तान्सर्वानतिशय्य खेलतितरां शाकलमल्लः कविः ॥ ५९ ॥

सातवाहनः

अविनाशिनम्[6]अग्राम्यमकरोत्सातवाहनः । विशुद्धजातिभिः[7] कोशं[8] रत्नैरिव सुभाषितैः ॥ ६० ॥

सुदर्शनः

न मुग्धदयिताधरे न विषभाजि रत्नाकरे न राहुमुखकोटरे न किल तार्क्ष्यपक्षान्तरे । सुदर्शनकवीश्वरे रसिकचक्रचूडामणौ गुणौकसि सुधां बुधास्त्यजत सान्द्रचन्द्रप्रभम् ॥ ६१ ॥

सुबन्धुः

कवीनामगलद्दर्पो नूनं वासवदत्तया[9] । शक्त्येव पाण्डुपुत्राणां गतया कर्णगोचरम्[10] ॥ ६२ ॥

कविवृन्दम्

उपमा कालिदासस्य भारवेरर्थगौरवम् । दण्डिनः पदलालित्यं माघे सन्ति त्रयो गुणाः ॥ ६३ ॥ माघेन विघ्नितोत्साहा नोत्सहन्ते पदक्रमे । स्मरन्तो भारवेरेव कवयः कपयो यथा ॥ ६४ ॥ श्रीरामायणभारतबृहत्कथानां कवीन्नमस्कुर्मः । त्रिस्रोता इव सरसा सरस्वती स्फुरति यैर्भिन्ना ॥ ६५ ॥ प्राचेतसव्यासपराशराद्याः प्राच्याः कवीन्द्रा जगदर्चितास्ते । गोष्ठी नवीनापि महाकवीनां पूज्या गुणज्ञैर्भुवनोपकर्त्री ॥ ६६ ॥ धन्वन्तरिक्षपणकामरसिंहशङ्कुवेतालभट्टघटखर्परकालिदासाः । ख्यातो वराहमिहिरो नृपतेः सभायां रत्नानि वै वररुचिर्नव विक्रमस्य ॥ ६७ ॥ यस्याश्चोरश्चिकुरनिकरः कर्णपूरो मयूरो भासो हासः कविकुलगुरुः कालिदासो विलासः । हर्षो हर्षो हृदयवसतिः पञ्चबाणस्तु बाणः केषां नैव कथय कविताकामिनी कौतुकाय ॥ ६८ ॥ भासो रामिलसौमिलौ वररुचिः श्रीसाहसाङ्कः कविर्मेण्ठो भारविकालिदासतरलाः स्कन्दः सुबन्धुश्च यः । दण्डी बाणदिवाकरौ गणपतिः कान्तश्च रत्नाकरः सिद्धा यस्य सरस्वती भगवती के तस्य सर्वेऽपि ते ॥ ६९ ॥ वाचः पल्लवयत्युमापतिधरः संदर्भशुद्धिं गिरां जानीते जयदेव एव शरणः श्लाघ्यो दुरूहद्रुतेः । शृङ्गारोत्तरसत्प्रमेयरचनैराचार्यगोवर्धनस्पर्धी कोऽपि न विश्रुतः श्रुतिधरो धोयी कविक्ष्मापतिः ॥ ७० ॥ माघश्चोरो[1] मयूरो मुररिपुरपरो भारविः सारविद्यः श्रीहर्षः कालिदासः कविरथ भवभूत्याह्वयो भोजराजः । श्रीदण्डी डिण्डिमाख्यः श्रुतिमुकुटगुरुर्भल्लटो भट्टबाणः ख्याताश्चान्ये सुबन्ध्वादय इह कृतिभिर्विश्वमाह्लादयन्ति ॥ ७१ ॥

कुकविनिन्दा

अप्रगल्भाः पदन्यासे[2] जननीरागहेतवः[3] । सन्त्येके बहुलालापाः[4] कवयो बालका इव ॥ १ ॥ कविभिर्नृपसेवासु चित्तालंकारकारिणी । वाणी वेश्येव लोभेन परोपकरणीकृता ॥ २ ॥ अन्यवर्णपरावृत्त्या[5] बन्धचिह्ननिगूहनैः[6] । अनाख्यातः सतां मध्ये कविश्चौरो विभाव्यते ॥ ३ ॥ प्रायः कुकवयो लोके रागाधिष्ठितदृष्टयः[7] । कोकिला इव जायन्ते वाचालाः कामकारिणः ॥ ४ ॥ किं कवेस्तस्य काव्येन सर्ववृत्तान्तगामिनी । कथेव भारती यस्य न प्राप्नोति दिगन्तरम् ॥ ५ ॥ किं कवेस्तस्य काव्येन किं काण्डेन धनुष्मतः । परस्य हृदये लग्नं न घूर्णयति[8] यच्छिरः ॥ ६ ॥ मुखमात्रेण काव्यस्य करोत्यहृदयो जनः । छायामच्छामपि श्यामां राहुस्तारापतेरिव ॥ ७ ॥ श्लोकार्थस्वादकाले तु शब्दोत्पत्तिविचिन्तकाः । नीवीविमोक्षवेलायां वस्त्रमौल्यविचिन्तकाः ॥ ८ ॥ अपि मिल्लपल्लिगलं स्याद्बलवपल्लवोऽपि वाचालः । नागरनरवरपरिषदि कस्य मुखादक्षरं क्षरति ॥ ९[9] ॥ गणयन्ति नापशब्दं न वृत्तभङ्गं[10] क्षयं न चार्थस्य[11] । रसिकत्वेनाकुलिता वेश्यापतयः[12] कुकवयश्च ॥ १० ॥ दुर्जनहुताशतप्तं काव्यसुवर्णं विशुद्धिमायाति । दर्शयितव्यं तस्मान्मत्सरिमनसः प्रयत्नेन ॥ ११ ॥ कविरनुहरति च्छायां पदमेकं पादमेकमर्धं वा । सकलप्रबन्धहर्त्रे साहसकर्त्रे नमस्तस्मै ॥ १२ ॥ विपुलहृदयाभियोग्ये खिद्यति काव्ये जडो न

---

१ व्यासः. २ भारतन्निबद्धिताम्. ३ व्यासः. ४ ब्रह्मदेवः. ५ वाल्मीकिः. ६ चिरस्थायिनम्; पक्षे,–नाशं न गच्छन्तम्. ७ मात्राछन्दादि; पक्षे,–मूल्यवन्तम्. ८ ग्रन्थविशेषः; पक्षे,–भाण्डागारम्. ९ एतन्नाम्ना प्रबन्धेन; पक्षे–इन्द्रदत्तया. १० इन्द्रियविशेषम्; पक्षे,–कुरुसेनानायकः.

१ कविविशेषः. २ सुप्तिङन्तादि; पक्षे,–अङ्घ्रिः. ३ जनानां नीरागो विरसता तस्य हेतवः; पक्षे,–जनन्या मातू रागहेतवः प्रीतिहेतुभूताः. ४ बहुला आलापा येषाम्; पक्षे,–बह्वी या लाला तां पिबन्ति ते. ५ वर्णान्तरपरिवर्तनेन. ६ गोपनैः. ७ रक्ततया; पक्षे,–कोपेन. ८ चालयति. ९ दुःखाब्धम्. १० छन्दवृत्तादि; पक्षे,–शीलम्. ११ वाच्यस्य; पक्षे,–द्रव्यस्य. १२ जाराः.

मौर्ख्ये स्वे। निन्दति कञ्चुकमेव प्रायः शुष्कस्तनी नारी ॥ १३ ॥ अनिरमणीये काव्ये पिशुनोऽन्वेषयति दूषणान्येव। अनिरमणीये वपुषि व्रणमेव हि मक्षिकानिकरः ॥ १४ ॥ बालाकटाक्षसूत्रितममर्तानेत्रत्रिभागकृतभाष्यम्। कविमाणवका दूतीव्याख्यातमधीयते भावम् ॥ १५ ॥ द्राघीयसा धार्ष्ट्यगुणेन युक्ताः कैः कैरपूर्वैः परकाव्यखण्डैः। आडम्बरं ये वचसां वहन्ति ते केऽपि कन्थाकवयो जयन्ति ॥ १६ ॥ कर्णामृतं सूक्तिरसं विमुच्य दोषेषु यत्नः सुमहान्खलस्य। अवेक्षते केलिवनं प्रविष्टः क्रमेलकः कण्टकजालमेव ॥ १७ ॥ साहित्यपाथोनिधिमन्थनोत्थं काव्यामृतं रक्षत हे कवीन्द्राः। यत्तस्य दैत्या इव लुण्ठनाय काव्यार्थचोराः प्रगुणीभवन्ति ॥ १८ ॥ गृह्णन्तु सर्वे यदि वा यथेच्छं नास्ति क्षतिः क्वापि कवीश्वराणाम्। रत्नेषु लुप्तेषु बहुष्वमर्त्यैरद्यापि रत्नाकर एव सिन्धुः ॥ १९ ॥ दैवीर्गिरः केऽपि कृतार्थयन्ति ताः कुण्ठयन्त्येव पुनर्विमूढाः। या विप्रुषः शुक्तिमुखेषु दैव्यस्ता एव मुक्ता न तु चातकेषु ॥ २० ॥ परिश्रमज्ञं जनमन्तरेण मौनिव्रतं बिभ्रति वाग्मिनोऽपि। वाचंयमाः सन्ति विना वसन्तं पुंस्कोकिलाः पञ्चमचञ्चवोऽपि ॥ २१ ॥ काव्यं किरोषि किमु ते सुहृदो न सन्ति ये त्वामुदीर्णपवनं न निवारयन्ति। गव्यं घृतं पिब निवातगृहं प्रविश्य वाताधिका हि पुरुषाः कवयो भवन्ति ॥ २२ ॥ यः सत्पदस्थमिह काव्यमधु प्रसन्नं मुष्णन्परस्य तनुते निजपद्यमध्ये। अस्थानदोषजनितेव पिपीलिकाली काली विभाति लिखिताक्षरपङ्क्तिरस्य ॥ २३ ॥ हठादाकृष्टानां कतिपयपदानां रचयिता जनः स्पर्धालुश्चेदहह कविना वश्यवचसा। भवेदद्य श्वो वा किमिह बहुना पापिनि कलौ घटानां निर्मातुस्त्रिभुवनविधातुश्च कलहः ॥ २४ ॥ स्तुवद्भवनिवर्तके सति हरौ कविः सूक्तिभिः करोति वरवर्णिनीचरितवर्णनं गर्हितम्। अनीतिरवनीपतिर्बत शुनीतनुं मौक्तिकैर्विभूषयति देवतामुकुटमार्गयोग्यैर्यथा ॥ २५ ॥ श्रीनाथस्तवनानुरूपकवनां वाणीं मनोहारिणीं कष्टं हा कवयः कदर्यकुटिलक्ष्मापालसात्कुर्वते। दूरोपाहृतसौरसैन्धवपयो देवाभिषेकोचितं संसेके विनियुञ्जते सुमतयः शाखालवालस्य किम् ॥ २६ ॥ लीलालुण्ठितशारदापुरमहासंपद्भराणां पुरो विद्यासद्मविनिर्गलत्कणमुषो वल्गन्ति चेतामराः। अद्य श्वः फणिनां शकुन्तशिशवो दन्तावलानां वृकाः सिंहानां च सुखेन मूर्धसु पदं धास्यन्ति सालावृकाः ॥ २७ ॥ स्वाधीनो रसनाञ्चलः परिचिताः शब्दाः कियन्तः क्वचित्क्षोणीन्द्रो न नियामकः परिषदः शान्ताः स्वतन्त्रं जगत्। तद्यूयं कवयो वयं वयमिति प्रस्तावनाहुंकृतिस्वच्छन्दं प्रतिसद्म गर्जत वयं मौनव्रतालम्बिनः ॥ २८ ॥ स्वर्गानर्गलनिर्गलत्सुरसरित्पाथःप्रपातप्रथाप्रत्याख्यानपटीयसापि वचसा जिह्रेति जिह्नेह नः। एकद्व्यक्षरकष्टपिष्टरचनादुर्वारगर्वग्रहाः कन्थामात्रकुविन्दकाः कवयितुं सज्जन्ति लज्जामुचः ॥ २९ ॥ यः स्यात्केवललक्ष्यलक्षणरतो नो तर्कसंपर्कभून्नालंकारविचारचारुधिषणः काव्यज्ञशिक्षोज्झितः। तस्माच्चेद्रसशालि काव्यमुदयेदेकान्ततः सुन्दरं प्रासादो धवलस्तदा क्षितिपते काकस्य कार्ष्ण्याद्भवेत् ॥ ३० ॥

१ अतिदीर्घेण. २ प्रागल्भ्यम्. ३ उष्ट्रः. ४ अलंकारादिप्रतिपादकशास्त्रसागरमन्थनोद्भवम्. ५ राजवर्णनपराम्. ६ गङ्गाजलम्.

पण्डितप्रशंसा

पण्डिते हि गुणाः सर्वे मूर्खे दोषाश्च केवलाः। तस्मान्मूर्खसहस्रेभ्यः प्राज्ञ एको विशिष्यते ॥ १ ॥ यत्र विद्वज्जनो नास्ति श्लाघ्यस्तत्राल्पधीरपि। निरस्तपादपे देशे एरण्डोऽपि द्रुमायते ॥ २ ॥ किं कुलेन विशालेन विद्याहीनस्य देहिनः। अकुलीनोऽपि विद्यावान्देवैरपि स पूज्यते ॥ ३ ॥ रोहणं सूक्तिरत्नानां वन्दे वृन्दं विपश्चिताम्। यन्मध्यपतितो नीचः काचोऽप्युच्चैर्महीयते ॥ ४ ॥ विद्वानेव विजानाति विद्वज्जनपरिश्रमम्। नहि वन्ध्या विजानाति गुर्वीं प्रसववेदनाम् ॥ ५ ॥ प्राज्ञो हि जल्पतां पुंसां श्रुत्वा वाचः शुभाशुभाः। गुणवद्वाक्यमादत्ते हंसः क्षीरमिवाम्भसः ॥ ६ ॥ विद्वत्त्वं च नृपत्वं च नैव तुल्यं कदाचन। स्वदेशे पूज्यते राजा विद्वान्सर्वत्र पूज्यते ॥ ७ ॥ अलंकरोति यः श्लोकं शुक एव न मध्यमः। अलं करोति यः श्लोकं शुक एव नमध्यमः ॥ ८ ॥ सदोषमपि निर्दोषं भवत्यग्रे विपश्चितः। रामस्येवार्जुनवपुः कवेश्च सरसं वचः ॥ ९ ॥ गुणदोषौ बुधो गृह्णन्निन्दुक्ष्वेडाविवेश्वरः। शिरसा श्लाघते पूर्वं परं कण्ठे नियच्छति ॥ १० ॥ स्थिरा शैली गुणवतां खलबुद्ध्या न बाध्यते। रत्नदीपस्य हि शिखा वात्ययापि न नाश्यते ॥ ११ ॥ वेश्यानामिव विद्यानां मुखं कैः कैर्न चुम्बितम्। हृदयग्राहिणस्तासां द्वित्राः सन्ति न सन्ति वा ॥ १२ ॥ विदुषां वदनाद्वाचः सहसा यान्ति नो बहिः। याताश्चेन्न पराञ्चन्ति द्विरदानां रदा इव ॥ १३ ॥ अर्थाहरणकौशल्यं किं स्तुमः शास्त्रवादिनाम्।

१ वृक्षवदाचरति. २ विस्तीर्णेन. ३ पूज्यते. ४ महतीम्. ५ प्रसवकाले या वेदना ताम्. ६ निषेधति. तिरस्करोतीत्यर्थः. ७ नमध्यमः शुको नकारो मध्ये यस्यैवंविधः शुनकः श्वा इति भावः. ८ दोषसहितम्; पक्षे,-दोषो हस्तस्तत्सहितम्. ९ परशुरामस्य. १० सहस्रार्जुनशरीरम्. ११ जानन्; पक्षे,-उपाददानः. १२ गरलम्. १३ अभिनन्दयति; पक्षे,-धारयति. १४ निरुणद्धि वाचा कण्ठाद्बहिर्नोद्धाटयतीत्यर्थः; पक्षे,-स्थापयति. १५ रीतिः.

अव्ययेभ्योऽपि ये चार्थान्निष्कर्षन्ति महाशयाः ॥ १४ ॥ स एव रसिको लोके श्रुत्वा काव्यं परैः कृतम् । उत्पद्यन्ते च युगपद्वदनेऽक्ष्णोश्च यस्य वाः ॥ १५ ॥ श्रुते महाकवेः काव्ये नयने वदने च वाः । युगपद्यस्य नंदंति स बुधो महिषोऽथवा ॥ १६ ॥ विद्या विनयोपेता हरति न चेतांसि कस्य मनुजस्य । काञ्चनमणिसंयोगो नो जनयति कस्य लोचनानन्दम् ॥ १७ ॥ व्याख्यातुमेव केचित्कुशलाः शास्त्रं प्रयोक्तुमलमन्ये । उपनामयति करोऽन्नं रसांस्तु जिह्वैव जानाति ॥ १८ ॥ सत्यं नयो ज्ञानमहिंसता च विद्वत्प्रणामं च सुशीलता च । एतानि यो धारयते स विद्वान्न केवलं यः पठते स विद्वान् ॥ १९ ॥ कवीश्वराणां वचसां विनोदैर्नन्दन्ति विद्यानिधयो न चान्ये । चन्द्रोपला एव करैर्हिमांशोर्मध्ये शिलानां सरसा भवन्ति ॥ २० ॥ शास्त्राण्यधीत्यापि भवन्ति मूर्खा यस्तु क्रियावान्पुरुषः स विद्वान् । सुचिन्तितं चौषधमातुराणां न नाममात्रेण करोत्यरोगम् ॥ २१ ॥ न पण्डिताः साहसिका भवन्ति श्रुत्वापि ते संतुलयन्ति तत्त्वम् । तत्त्वं समादाय समाचरन्ति स्वार्थं प्रकुर्वन्ति परस्य चार्थम् ॥ २२ ॥ इह तुरगशतैः प्रयान्तु मूढा धनरहितास्तु बुधाः प्रयान्तु पद्भ्याम् । गिरिशिखरगतापि काकपङ्क्तिः पुलिनगतैर्न समत्वमेति हंसैः ॥ २३ ॥ सन्तश्चेदिह गुणबिन्दवो बुधस्तान्संतुष्टः कवलयति स्फुटेऽपि दोषे । संयुक्तानपि पयसः कणान्विचिन्वन्नम्भस्तो ग्रसति हि मङ्क्षु मल्लिकाक्षः ॥ २४ ॥ अन्या जगद्धितमयी मनसः प्रवृत्तिरन्यैव कापि रचना वचनावलीनाम् । लोकोत्तरा च कृतिराकृतिरङ्गहृद्या विद्यावतां सकलमेव गिरां दवीयः ॥ २५ ॥ अधिगतपरमार्थान्पण्डितान्माऽवमंस्थास्तृणमिव लघु लक्ष्मीर्नैव तान्संरुणद्धि । मदमलिनितमिलिन्दश्यामगण्डस्थलानां न भवति बिसतन्तुर्वारणं वारणानाम् ॥ २६ ॥ शास्त्रोपस्कृतशब्दसुन्दरगिरः शिष्यप्रदेयागमा विख्याताः कवयो वसन्ति विषये यस्य प्रभोर्निर्धनाः । तज्जाड्यं वसुधाधिपस्य कवयो ह्यर्थं विनापीश्वराः कुत्स्याः स्युः कुपरीक्षका न मणयो यैरर्घतः पातिताः ॥ २७ ॥ हर्तुर्याति न गोचरं किमपि शं पुष्णाति सर्वात्मना ह्यर्थिभ्यः प्रतिपाद्यमानमनिशं प्राप्नोति वृद्धिं पराम् । कल्पान्तेष्वपि न प्रयाति निधनं विद्याख्यमन्तर्धनं येषां तान्प्रति मानमुज्झत नृपाः कस्तैः सह स्पर्धते ॥ २८ ॥

१ अव्ययेभ्यः. अव्ययानामनेकार्थत्वात्; पक्षे,—व्ययरहितेभ्यः. कृपणेभ्य इति यावत्. २ उदकम्; पक्षे,—'वाः वाः' इति लौकिकशब्दः. ३ नयने वाः सलिलम्. आनन्दाश्रुजलमित्यर्थः. वदने च वाः 'वाहवा' इति प्रशंसाबोधको देशी शब्दः. ४ सैकतगतैः. ५ राजहंसः. ६ लोकहितप्रचुरा. ७ अतिदूरम्. ८ अवमानं मा कुरु. ९ रोधं न कुरुते. १० गजानाम्. ११ शास्त्रसंस्कारेण शुद्धा ये शब्दास्तैः सुन्दरा गिरो येषां ते. १२ पण्डिताः. १३ देशे. १४ मौर्ख्यम्. १५ मूल्यतः. १६ अचिन्त्यम्. १७ सुखम्. १८ दीयमानम्. १९ निरन्तरम्.

कुपण्डितनिन्दा

यस्य नास्ति स्वयं प्रज्ञा शास्त्रं तस्य करोति किम् । लोचनाभ्यां विहीनस्य दर्पणः किं करिष्यति ॥ १ ॥ मूर्खचिह्नानि षडिति गर्वो दुर्वचनं मुखे । विरोधी विषवादी च कृत्याकृत्यं न मन्यते ॥ २ ॥ मूर्खो हि जल्पतां पुंसां श्रुत्वा वाचः शुभाशुभाः । अशुभं वाक्यमादत्ते पुरीषमिव शूकरः ॥ ३ ॥ उपदेशो हि मूर्खाणां प्रकोपाय न शान्तये । पयःपानं भुजंगानां केवलं विषवर्धनम् ॥ ४ ॥ वरं पर्वतदुर्गेषु भ्रान्तं वनचरैः सह । न मूर्खजनसंपर्कः सुरेन्द्रभवनेष्वपि ॥ ५ ॥ मूर्खोऽपि मूर्खं दृष्ट्वा च चन्दनादपि शीतलः । यदि पश्यति विद्वांसं मन्यते पितृघातकम् ॥ ६ ॥ अन्तःसारविहीनस्य सहायः किं करिष्यति । मलयेऽपि स्थितो वेणुर्वेणुरेव न चन्दनः ॥ ७ ॥ यस्य नास्ति विवेकस्तु केवलं यो बहुश्रुतः । न स जानाति शास्त्रार्थान्दर्वी पाकरसानिव ॥ ८ ॥ रूपयौवनसंपन्ना विशालकुलसंभवाः । विद्याहीना न शोभन्ते निर्गन्धाः किंशुका इव ॥ ९ ॥ विद्याविधिविहीनेन किं कुलीनेन देहिनाम् । अकुलीनोऽपि यो विद्वान्दैवतैरपि पूज्यते ॥ १० ॥ मदोपशमनं शास्त्रं खलानां कुरुते मदम् । चक्षुःप्रकाशकं तेज उलूकानामिवान्धताम् ॥ ११ ॥ ज्ञानविद्याविहीनस्य विद्याजालं निरर्थकम् । कण्ठसूत्रं विना नारी ह्यनेकाभरणैर्युता ॥ १२ ॥ मूर्खः स्वल्पव्ययत्रासात्सर्वनाशं करोति हि । कः सुधीः संत्यजेद्भाण्डं शुल्कस्यैवातिसाध्वसात् ॥ १३ ॥ माता शत्रुः पिता वैरी येन बालो न पाठितः । न शोभते सभामध्ये हंसमध्ये बको यथा ॥ १४ ॥ पुस्तकेषु च नाधीतं नाधीतं गुरुसंनिधौ । न शोभते सभामध्ये हंसमध्ये बको यथा ॥ १५ ॥ विद्यया शस्यते लोके पूज्यते चोत्तमैः सदा । विद्याहीनो नरः प्राज्ञः सभायां नैव शोभते ॥ १६ ॥ शोभते विदुषां मध्ये नैव निर्गुणमानसः । अन्तरे तमसां दीपः शोभते नार्कतेजसाम् ॥ १७ ॥ बोद्धारो मत्सरग्रस्ताः प्रभवः स्मयदूषिताः । अबोधोपहताश्चान्ये जीर्णमङ्गे सुभाषितम् ॥ १८ ॥ पदद्वयस्य संधानं कर्तुमप्रतिभाः खलाः । तथापि परकाव्येषु दुष्करेष्वप्यसंभ्रमाः ॥ १९ ॥ क्व दोषोऽत्र मया लभ्य इति संचिन्त्य चेतसा । खलः काव्येषु साधूनां श्रवणाय प्रवर्तते ॥ २० ॥ उपपत्तिभिरम्लाना नोपदेशैः कदर्थिताः । स्वसंवेदनसंवेद्यसाराः सहृदयोक्तयः

१ सजलः. २ स्पर्धां करोति. ३ भिक्षा. ४ सुरेन्द्राणां भवनेषु, स्वर्गादिलोकेष्वपीति भावः. ५ नेत्रप्रकाशकं तेज इव(?) वस्तुसंबन्धी राजग्राह्यो भागः.

॥ २१ ॥ केषांचिद्वाचि शुकवदितरेषां हृदि मूकवत्। कस्याप्या हृदयाद्वक्त्रे वल्गु वल्गन्ति सूक्तयः ॥ २२ ॥ बहूनि नरशीर्षाणि लोमशानि बृहन्ति च। ग्रीवासु प्रतिबद्धानि किंचित्तेषु सकर्णकम् ॥ २३ ॥ कवीनां महतां सूक्तैर्गूढार्थान्तरसूचिभिः। विध्यमानश्रुतेर्मा भूद्दुर्जनस्य कथं व्यथा ॥ २४ ॥ अज्ञः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते विशेषज्ञः। ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापि नरं न रञ्जयति ॥ २५ ॥ गुणिगणगणनारम्भे न पतति कठिनी सुसंभ्रमाद्यस्य। तेनाम्बा यदि सुतिनी वद वन्ध्या कीदृशी भवति ॥ २६ ॥ निर्गुण इति मृत इति च द्वावेकार्थाभिधायिनौ विद्धि। पश्य धनुर्गुणशून्यं निर्जीवं यदिह शंसन्ति ॥ २७ ॥ अन्तर्भूतो निवसति जडे जडः शिशिरमहसि हरिण इव। अजडे शशीव तपने स तु प्रविष्टोऽपि निःसरति ॥ २८ ॥ जीवति इव कण्ठगते सूक्ते दुःश्वासिका कवेस्तावत्। नयनविकासविधायी सचेतनाभ्यागमो यावत् ॥ २९ ॥ साहित्यसंगीतकलाविहीनः साक्षात्पशुः पुच्छविषाणहीनः। तृणं न खादन्नपि जीवमानस्तद्भागधेयं परमं पशूनाम् ॥ ३० ॥ जडेषु जातप्रतिभाभिमानाः खलाः कवीन्द्रोक्तिषु के वराकाः। प्रासादाग्निनिर्वापणगर्वमम्बु रत्नाङ्कुरज्योतिषि किं करोति ॥ ३१ ॥ येषां न विद्या न तपो न दानं ज्ञानं न शीलं न गुणो न धर्मः। ते मृत्युलोके भुवि भारभूता मनुष्यरूपेण मृगाश्चरन्ति ॥ ३२ ॥ मुक्ताफलैः किं मृगपक्षिणां च मृष्टान्नपानं किमु गर्दभानाम्। अन्धस्य दीपो बधिरस्य गीतं मूर्खस्य किं धर्मकथाप्रसङ्गः ॥ ३३ ॥ अज्ञातपाण्डित्यरहस्यमुद्रा ये काव्यमार्गे दधतेऽभिमानम्। ते गारुडीयाननधीत्य मन्त्रान्हालाहलास्वादनमारभन्ते ॥ ३४ ॥ अवद्यजंबालगवेषणाय कृतोद्यमानां खलसैरिभाणाम्। कवीन्द्रवाङ्निर्झरनिर्झरिण्यां संजायते व्यर्थमनोरथत्वम् ॥ ३५ ॥ वरं दरिद्रः श्रुतिशास्त्रपारगो न चापि मूर्खो बहुरत्नसंयुतः। सुलोचना जीर्णपटापि शोभते न नेत्रहीना कनकैरलंकृता ॥ ३६ ॥ व्यालाश्च राहुश्च सुधाप्रसादाज्जिह्वाशिरोनिग्रहदुःखमापुः। इतीव भीताः पिशुना भवन्ति पराङ्मुखाः काव्यरसामृतेषु ॥ ३७ ॥ सरस्वतीमातुरभूच्चिरं न यः कवित्वपाण्डित्यघनस्तनंधयः। कथं स सर्वाङ्गमनाससौष्ठवो दिनादिनं प्रौढिविशेषमश्नुते ॥ ३८ ॥ वितीर्णशिक्षा इव हृत्पदस्थसरस्वतीवाहनराजहंसैः। ये क्षीरनीरप्रविभागदक्षा विवेकिनस्ते कवयो जयन्ति ॥ ३९ ॥ काव्यामृतं दुर्जनराहुनीतं प्राप्यं भवेन्नो सुमनोजनस्य। सच्चक्रमव्याजविराजमानतैक्ष्ण्यप्रकर्षं यदि नाम न स्यात् ॥ ४० ॥ विना न साहित्यविदापरत्र गुणः कथंचित्प्रथते कवीनाम्। आलम्बते तत्क्षणमम्भसीव विस्तारमन्यत्र न तैलबिन्दुः ॥ ४१ ॥ अत्यर्थवक्रत्वमनर्थकं या शून्या तु सर्वान्यगुणैर्व्यनक्ति। अस्पृश्यतादूषितया तया किं तुच्छश्वपुच्छच्छटयेव वाचा ॥ ४२ ॥ नीचस्तनोत्वश्रु नितान्तकार्ष्ण्यं पुष्णातु साधर्म्यमृदञ्जनेन। विना तु जायेत कथं तदीयक्षोदेन सारस्वतदृक्प्रसादः ॥ ४३ ॥ विविनक्ति न बुद्धिदुर्विधः स्वयमेव स्वहितं पृथग्जनः। यदुदीरितमप्यदः परैर्न विजानाति तदद्भुतं महत् ॥ ४४ ॥ विदुरेष्यदपायमात्मना परतः श्रद्दधतेऽथ वा बुधाः। न परोपहितं न च स्वतः प्रमिमीतेऽनुभवादृतेऽल्पधीः ॥ ४५ ॥ अथ वाभिनिविष्टबुद्धिषु व्रजति व्यर्थकतां सुभाषितम्। रविरागिषु शीतरोचिषः करजालं कमलाकरेष्विव ॥ ४६ ॥ इतरकर्मफलानि यदृच्छया विलिख तानि सहे चतुरानन। अरसिकेषु कवित्वनिवेदनं शिरसि मा लिख मा लिख मा लिख ॥ ४७ ॥ कतिचिदुद्धतनिर्भरमत्सराः कतिचिदात्मवचःस्तुतिशालिनः। अहह केऽपि निरक्षरकुक्षयस्तदिह संप्रति कं प्रति मे श्रमः ॥ ४८ ॥ ये के विचित्ररसशालिषु सत्कवीनां सूक्तेषु कर्णपथगामिषु नाद्रियन्ते। ते मालतीपरिमलेष्वपि कन्दलत्सु नासापुटं करतलेन पिदध्युरेव ॥ ४९ ॥ भद्राणि मा कुरु विषादमनादरेण मात्सर्यमग्नमनसां सहसा खलानाम्। काव्यारविन्दमकरन्दमधुव्रतानामास्येषु धास्यसितमां कियतो विलासान् ॥ ५० ॥ चेतःप्रसादजननं विबुधोत्तमानामानन्दि सर्वरसयुक्तमतिप्रसन्नम्। काव्यं खलस्य न करोति हृदि प्रतिष्ठां पीयूषदानमिव वक्त्रविवर्ति राहोः ॥ ५१ ॥ बद्धा यदर्पणरसेन विमर्दपूर्वमर्थान्कथं झटिति तान्प्रकृतान्न दद्युः। चौरा इवातिमृदवो महतां कवीनामर्थान्तराण्यपि हठाद्वितरन्ति शब्दाः ॥ ५२ ॥ अर्थोऽस्ति चेन्न पदशुद्धिरथास्ति सापि नो रीतिरस्ति यदि सा घटना कुतस्त्या। साप्यस्ति चेन्न नववक्रगतिस्तदेतद्व्यर्थं विना रसमहो गहनं कवित्वम् ॥ ५३ ॥ श्लाघ्यैव वक्रिमगतिर्वनदाव्यबन्धोस्तस्याः कविप्रवरसूक्तिधनुर्लतायाः। कर्णान्तिकप्रणयभाजि गुणे यदीये चेतांसि मत्सरवतां झटिति त्रुटन्ति ॥ ५४ ॥ अरण्यरुदितं कृतं शवशरीरमुद्वर्तितं स्थलेऽब्जमवरोपितं सुचिरमूषरे[11] वर्षितम्[12]। श्वपुच्छमवनामितं बधिरकर्णजापः[13] कृतो धृतोऽन्धमुखदर्पणो यदबुधो जनः सेवितः ॥ ५५ ॥ प्रसह्य[14]

१ विद्युल्लिखार्थं मतम्; २ रञ्जयितुमसमर्थो भवति. ३ खटिका 'खडू' इति लोके, न पतति यस्य नाम न लिख्यते. ४ पुत्रिणी. ५ मूर्खे; पक्षे,-जडत्वात्. ६ मूर्खः; पक्षे,-पशुत्वात्. ७ शकलम्. ८ दैवम्. ९ कर्दमः.

१ बुद्धिशून्यः २ पामरजनः. ३ आगामिनम्. ४ जानाति. ५ दुराग्रहग्रस्तचित्तेषु ६ शीतभानोः. ७ स्वेच्छया. ८ प्रेतशरीरम् ९ उद्वर्तनं यवगोधूमादिचूर्णेन मलापकर्षणं तेन सुगन्धितम्. १० निर्जलप्रदेशे ११ क्षारभूमौ. १२ ऋजुतासंपादनाय. नम्रीकृतम्. १३ कर्णमन्त्रः. १४ बलात्कारं कृत्वा.

मणिमुद्धरेन्मकरवक्त्रदंष्ट्राङ्कुरात्समुद्रमपि संतरेत्प्रचलदूर्मिमालाकुलम्। भुजंगमपि कोपितं शिरसि पुष्पवद्धारयेन्न तु प्रतिनिविष्टमूर्खजनचित्तमाराधयेत् ॥ ५६ ॥ लभेत सिकतासु तैलमपि यत्नतः पीडयन्पिबेच्च मृगतृष्णिकासु सलिलं पिपासार्दितः। कदाचिदपि पर्यटञ्छशविषाणमासादयेन्न तु प्रतिनिविष्टमूर्खजनचित्तमाराधयेत् ॥ ५७ ॥ यदा किंचिज्ज्ञोऽहं द्विप इव मदान्धः समभवं तदा सर्वज्ञोऽस्मीत्यभवदवलिप्तं मम मनः। यदा किंचित्किंचिद्बुधजनसकाशादवगतं तदा मूर्खोऽस्मीति ज्वर इव मदो मे व्यपगतः ॥ ५८ ॥ शिरः शार्वं स्वर्गात्पशुपतिशिरस्तः क्षितिधरं महीध्रादुत्तुङ्गादवनिमवनेश्चापि जलधिम्। अधोऽधो गङ्गेयं पदमुपगता स्तोकमधुना विवेकभ्रष्टानां भवति विनिपातः शतमुखः ॥ ५९ ॥ परश्लोकान्स्तोकाननुदिवसमभ्यस्य ननु ये चतुष्पादीं कुर्युर्बहव इह ते सन्ति कवयः। अविच्छिन्नोद्गच्छज्जलधिलहरीरीतिसुहृदः सुहृद्या वैशद्यं दधति किल केषांचन गिरः ॥ ६० ॥ वितरति गुरुः प्राज्ञे विद्यां यथैव तथा जडे न तु खलु तयोर्ज्ञाने शक्तिं करोत्यपहन्ति वा। भवति च पुनर्भूयान्भेदः फलं प्रति तद्यथा प्रभवति शुचिर्बिम्बग्राहे मणिर्न मृदां चयः ॥ ६१ ॥ अविनयभुवामज्ञानानां शमाय भवन्नपि प्रकृतिकुटिलाद्विद्याभ्यासः खलत्वविवृद्धये। फणिभयभृतामस्तूच्छेदक्षमस्तमसामसौ विषधरफणारत्नालोको भयं तु भृशायते ॥ ६२ ॥ व्यासादीन्कविपुंगवाननुचितैर्वाक्यैः सलीलं सहन्नुच्चैर्जल्प निमील्य लोचनयुगं श्लोकान्सगर्वं पठ। काव्यं धिक्कुरु यत्परैर्विरचितं स्पर्धस्व सार्धं बुधैर्यद्यभ्यर्थयसे श्रुतेन रहितः पाण्डित्यमाप्तुं बलात् ॥ ६३ ॥ ये संसत्सु विवादिनः परयशःशूलेन शल्याकुलाः कुर्वन्ति स्वगुणस्तवेन गुणिनां यत्नाद्गुणाच्छादनम्। तेषां रोषकषायितोदरदृशां कोपोष्णनिःश्वासिनां दीप्ता रत्नशिखेव कृष्णफणिनां विद्या जनोद्वेजिनी ॥ ६४ ॥ ग्रीवास्तम्भभृतः परोन्नतिकथामात्रे शिरःशूलिनः सोद्वेगभ्रमणप्रलापविपुलक्षोभाभिभूतस्थितेः। अन्तर्द्वेषविषप्रवेशविषमक्रोधोष्णनिःश्वासिनः कष्टा नूनमपण्डितस्य विकृतिर्भीमज्वरारम्भभूः ॥ ६५ ॥ मूर्खत्वं सुलभं भजस्व कुमते मूर्खस्य चाष्टौ गुणा निश्चिन्तो बहुभोजनोऽतिमुखरो रात्रिंदिवं स्वप्नभाक्। कार्याकार्यविचारणान्धबधिरो मानापमाने समः प्रायेणामयवर्जितो दृढवपुर्मूर्खः सुखं जीवति ॥ ६६ ॥ व्यालं बालमृणालतन्तुभिरसौ रोद्धुं समुज्जृम्भते छेत्तुं वज्रमणिं शिरीषकुसुमप्रान्तेन संनह्यते। माधुर्यं मधुबिन्दुना रचयितुं क्षाराम्बुधेरीहते नेतुं वाञ्छति यः खलान्पथि सतां सूक्तैः सुधास्यन्दिभिः ॥ ६७ ॥ शक्यो वारयितुं जलेन हुतभुक्छत्रेण सूर्यातपो नागेन्द्रो निशिताङ्कुशेन समदो दण्डेन गोगर्दभौ। व्याधिर्भेषजसंग्रहैश्च विविधैर्मन्त्रप्रयोगैर्विषं सर्वस्यौषधमस्ति शास्त्रविहितं मूर्खस्य नास्त्यौषधम ॥ ६८ ॥ नायं निर्मथितं घृताय मथुने निष्पीडितः प्रस्तरः पानार्थं मृगतृष्णिकासिततरङ्गा भूमिः समालोकिता। दुग्धा सेयमचेतनेन जरती दुग्धाशया सूकरी कष्टं यत्खलु दीर्घया धनतृषा नीचो जनः सेवितः ॥ ६९ ॥ काव्ये भव्यतमेऽपि विज्ञनिवहैरास्वाद्यमाने मुहुर्दोषान्वेषणमेव मत्सरजुषां नैसर्गिको दुर्ग्रहः। कासारेऽपि विकासिपङ्कजचये खेलन्मराले पुनः क्रौञ्चश्चञ्चुपुटेन कुञ्चितवपुः शम्बूकमन्वेषते ॥ ७० ॥ चित्ते हृष्यतरासि किं नु कृपणासंभावनैर्लज्जसे सन्त्यन्ये नव तोषणाहितधियो धन्या वदान्या भुवि। कान्तानां कुचकुम्भकेलिरुचां नो हानिरेतावता षण्ढानां हृदयेऽपि यत्प्रणयते नानङ्गरागोदयः ॥ ७१ ॥ मीमांसा पठिता न यैरुपनिषन्नैव श्रुता तत्त्वतः श्रीमच्छङ्करभाष्यतो भगवती गीताप्यधीता न यैः। सिद्धान्तापगतं शिरोमणिमतं ज्ञात्वापि किंचित्ततो भट्टाचार्यपदं गताः कथमहो लज्जां लभन्ते न ते ॥ ७२ ॥ पेटीचीवरपट्टवस्त्रपटलश्वेतातपत्रच्छटाशाटीहारकघोटकस्फुटघटाटोपाय तुभ्यं नमः। येनानक्षरकुक्षयोऽपि जगतः कुर्वन्ति सर्वज्ञताभ्रान्तिं येन विना तु हास्यपदवीं सन्तोऽपि कष्टं गताः ॥ ७३ ॥ साकूतं निजसंविदेकविषयं तत्त्वं सचेता ब्रुवन्नग्रे नूनमबोधमोहितधियां हास्यत्वमायास्यति। तद्युक्तं विदुषो जनस्य जडवज्जोषं तु नामासितुं जात्यन्धं प्रतिरूपवर्णनविधौ कोऽयं वृथैवोद्यमः ॥ ७४ ॥ ये तावत्स्वगुणोपबृंहितधियस्तेषामरण्यं जगद्येऽप्येते कृतमत्सराः परगुणं स्वप्नेऽपि नेच्छन्ति ये। अन्येषामनुरागिणां क्वचिदपि स्निग्धं मनो निर्वृतावित्थं यान्तु तपोवनानि महतां सूक्तानि मन्येऽधुना ॥ ७५ ॥ यातास्ते रससारसंग्रहविधिं निष्पीड्य निष्पीड्य ये वाक्तत्त्वेक्षुलतां पुरा कतिपये तत्त्वस्पृशश्चक्रिरे। जायन्तेऽद्य यथायथं तु कवयस्ते

---

१ ज्ञानलेशशून्यत्वेन विपरीतार्थग्राही. २ वालुकासु. ३ मरीचिकासु. ४ शृङ्गम्. ५ गजः. ६ सगर्वम्. ७ शार्वसंबन्धि. ८ मस्तकात्. ९ ददाति. १० मूर्खे. ११ नाशयति. १२ महान्. १३ बिम्बग्रहणे. १४ मृत्पिण्डः. १५ कविश्रेष्ठान्. १६ अयोग्यैः. १७ रोषेण कषायितं ताम्रमुदरं गर्भो यस्या एवंविधा दृग्येषाम्. १८ कृष्णसर्पाणाम्. १९ त्रासदात्री. २० ग्रीवास्तम्भं धारयतः. २१ परोत्कर्षः. २२ मूर्खस्य. २३ विकारः. २४ दारुणज्वरारम्भकहेतुः.

१ रोगवर्जितः. २ सर्पम्. ३ बिसम्. ४ हीरकादीन्. ५ संनद्धो भवति. ६ इच्छति. ७ अमृतस्राविभिः. ८ तीक्ष्ण.

तत्र संतन्वते येऽनुप्रासमकठोरचित्रयमकश्लेषादिशब्दौघयम् ॥ ७६ ॥ प्रौढःध्यात्यण्डितानां कविवचसि कथं प्रत्ननूनत्व-चिन्ता विघ्नरन्यथवर्थान्यभिजहति तथा गृह्णते स्युर्गुणाश्चेत् । अन्यस्त्वन्यप्रमाणः परमवतनुते छिद्यते तावता किं नायं रत्नस्य दोषो दृषदिति यदिदं क्षिप्रमन्धाः क्षिपन्ति ॥ ७७ ॥

छान्दसप्रशंसा

नाध्यापयिष्यन्निर्गमाभ्रमेणोपाध्यायलोका यदि शिष्य-वर्गान् । निर्वेदवादं किल निर्वितानमुर्वीतलं हन्त तदाभ-विष्यत् ॥ १ ॥

छान्दसनिन्दा

आः कष्टमप्रहृष्टाः शिष्टा अपि वित्तचापलाविष्टाः । अध्या-पयन्ति वेदानादाय चिराय मासि मासि भृतिम् ॥ १ ॥

वैयाकरणप्रशंसा

वैयाकरणकिरातादपशब्दमृगाः क्व यान्ति संत्रस्ताः । ज्योतिर्नटविटगायकभिषगाननगह्वराणि यदि न स्युः ॥ १ ॥ यद्यपि बहु नाधीषे तथापि पठ पुत्र व्याकरणम् । स्वजनः श्वजनो मा भूत्सकलं शकलं सकृच्छकृत् ॥ २ ॥ कृतदु-रितनिराकरणं व्याकरणं चतुरधीरधीयानः । बुधगणगण-नावसरे कनिष्ठिकाया परं जयति ॥३॥ सूत्रं पाणिनिबद्धं कलयन्पुरुषः समुद्वहति सुदृशम् । वर्णादीनां धर्मान्बुद्ध्वा विविनक्त्ययुक्तमसौ ॥ ४ ॥ पीतं जले विष्णुपदापगाया पीतञ्जले चापि नयेऽवगाहम् । आचक्षते शुद्धिदमा प्रसूतेराँ च क्षते रागमधोक्षजे च ॥ ५ ॥ फणाभूर्त्तीनभ्यस्त-

फणाभृद्भीशगिरां दुर्गपा बुधराजगोष्ठी । अबुद्धचापश्रुतिपद्ध-तीनां युद्धक्षमेत्योद्धतयोद्धमार्था ॥ ६ ॥ नाङ्गीकृतव्याकर-णोऽप्रधानामपाटवं वाचि सुगाढमास्ते । कस्मिंश्चिदुक्ते तु पदे कथंचित्स्वैरं वपुः स्विद्यति वेपते च ॥ ७ ॥ शब्द-शास्त्रमनधीत्य यः पुमान् वक्तुमिच्छति वचः सभान्तरे । बन्धुमिच्छति वने मदोत्कटं हस्तिनं कमलनालतन्तुना ॥ ८ ॥

वैयाकरणनिन्दा

टिड्ढाणञ्द्वयसज्दघ्नञ्मात्रच्तयप्ठक्ठञ्कञ्क्वरप्ख्युनां दृशिच्छिरुनाष्टुरतइञ्शश्छोऽव्ययचोऽन्त्यादिटि । लोपोव्योर्वलिवृ-द्धिरेचियचिभंदाधाघ्वदाप्छेचटेरित्यन्द्वानखिलान्नयन्ति कति-चिच्छब्दान्पठन्तः कटून् ॥ १ ॥ सूत्रैः पाणिनिनिर्मितैर्बहुतरै-र्निष्पाद्य शब्दावलिं वैकुण्ठस्तवमक्षमा रचयितुं मिथ्याश्रमाः शाब्दिकाः । पक्वान्नं विविधं श्रमेण विविधापूपाज्यसूपान्वितं मन्दाग्नीनर्नुकुर्वते मितबलानाघ्रातुमप्यक्षमान् ॥ २ ॥ कु-प्वोः ऽकऽपौ च शेषोध्यसखि ससजुषोरुर्विरामोऽवसानं शश्छो-ऽटीत्यादिशब्दैः सदसि यदि शठाः शाब्दिकाः पण्डिताः स्युः । तेषां को वापराधः कथयत सततं ये पठ-न्तीह थोन्तेत्ताथय्याथय्यथय्याधिगधिगधिगधिक्थय्यथय्येति शब्दान् ॥ ३ ॥

नैयायिकप्रशंसा

अद्भुतस्तर्कपाथोधिरगाधो यस्य वर्धकः । अक्षपादो-ऽतमःस्पृष्टस्त्वकलङ्कः कलानिधिः ॥ १ ॥ अपरीक्षित-लक्षणप्रमाणैरपरामृष्टपदार्थसार्थतत्त्वैः । अवशीकृतजैत्रयुक्ति-जालैरलमेतैरनधीतनर्कविद्यैः ॥ २ ॥ मोहं रुणद्धि विमली-कुरुते च बुद्धिं सूते च संस्कृतपदव्यवहारशक्तिम् । शा-स्त्रान्तराभ्यसनयोग्यतया युनक्ति तर्कश्रमो न तनुते किमि-होपकारम् ॥ ३ ॥ ज्ञानाब्धिरक्षिचरणः कणभक्षकश्च श्री-पक्षिलोऽप्युदयनः स च वर्धमानः । गङ्गेश्वरः शशधरो

१ प्रादुर्भवेत्. २ काव्ये. ३ दोषाः. ४ वेदान् ५ वेतनम्. ६ भिषक्. ७ मीनाः. ८ गणकाः. ९ नाट्यकाराः. १० जाराः. ११ वैद्याः. १२ गुहाः. १३ विष्ठा. १४ व्याकरणसूत्रम्; पक्षे,-कङ्कणम्. १५ पाणिनिना बद्धं रचितम्. पक्षे,-पाणौ हस्ते निबद्धम्. विवाहकाले सूत्रनिर्मिते कङ्कणे वधूवरयोर्हस्तयोर्बध्नन्तीति प्रसिद्धिः. १६ अर्थज्ञानपूर्वकं विचारयन्; पक्षे,-धारयन्. १७ सम्यग्धारयति; पक्षे,-सम्यगुद्वहति; पाणिग्रहणपूर्वकं स्वीकरोतीत्यर्थः. १८ शोभना दृष्टिम्, शुद्धाशुद्धविवेचनशक्तिमित्यर्थः. पक्षे,-शोभना दृग्यस्या स्ताहृशीं स्त्रियम्. १९ अकारप्रभृतिवर्णादीनाम्; पक्षे,-ब्राह्मणवर्णा-दीनाम्. २० ज्ञात्वा. २१ यथाशास्त्रम्. २२ प्रयोगं करोति; पक्षे,-योजयति. २३ पतनम्. २४ गङ्गायाः. २५ पतञ्जलिनिर्मिते. २६ व्याकरणशास्त्रे. २७ मज्जनम्; पक्षे,-अभ्यासम्. २८ वदन्ति. २९ जननादारभ्य. ३० मरणान्तं च. ३१ अनधीतमहाभाष्याणाम्.

१ दुष्प्रापा. २ पण्डितराजसभा. ३ अज्ञातधनुर्वेदमार्गाणाम्. ४ कम्पते. ५ व्याकरणम्. ६ अध्ययनमकृत्वा. ७ बिसतन्तुना. ८ वर्णानि. ९ यापयन्ति. १० कर्णकठोरान्. ११ विष्णुस्तवम्. १२ कुर्वन्तीति शेषः. १३ अनुकुर्वन्ति. १४ धूर्ताः. १५ गायकानां तालशब्दानुकरणमेतत्. १६ तर्कसमुद्रः १७ गौतमः; पक्षे,-क्षपां ददातीति क्षपादः, स न भवतीति तथाविधः चन्द्र इत्यर्थः. १८ अज्ञानेन; पक्षे,-राहुणा. १९ कलानां निधिः; पक्षे,-चन्द्रः. २० अज्ञातपदार्थसमूहतत्त्वैः. २१ जययुक्ति. २२ अज्ञानम्. २३ रोधयति, नाशयतीत्यर्थः. २४ उत्पादयति. २५ योजयति. २६ गौतमः. २७ कणादः.

बहुत्वश्च नव्या अन्यैर्व्यकल्पन इमे हृदयान्यकान्म् ॥ ८ ॥ प्रायः कार्श्यंगमितवयसः पाणिनीयाम्बुराशेः सागरान्यापर्यपरिकलितन्यायशास्त्रस्य पुंसः । वादारम्भे वदितुमनसः वाक्यमेकं सभायां श्रद्धा जिह्वा भवति कियती वास्य कष्टामवस्थाम् ॥ ९ ॥

नैयायिकनिन्दा

परामृशन्तो लिङ्गानि व्यभिचारविचारकाः । तार्किका यदि विद्वांसो विटैः किमपराध्यते ॥ १ ॥ गुरोर्गिरः पञ्चदिनान्यधीत्य वेदान्तशास्त्राणि दिनत्रयं च । अमी समाघ्रानवितर्कवादाः समागताः कुक्कुटपादमिश्राः ॥ २ ॥ कर्कशतर्कविचारव्यग्रः किं वेत्ति काव्यहृदयानि । ग्राम्य इव कृषिविलसत्स्खलनयनावचोगहत्यानि ॥ ३ ॥ नैयायिकानां मलिनाम्बराणां जनुर्गतं रासभचिन्तयैव । तथापि वेश्यास्तनसंनिवेशस्तोतुः कवेः कोऽपि विशेष एव ॥ ४ ॥ न जिघ्रत्याम्नायं स्पृशति न तदङ्गान्यपि सकृत्पुराणं नादत्ते न गणयति किं च स्मृतिगणम् । पठञ्शुष्कं तर्कं परपरिभवार्थोक्तिभिरसौ नयत्यायुः सर्वं निहतपरलोकार्थयतनः ॥ ५ ॥ प्रयत्नैरल्पैरैः परिचितकुतर्कप्रकरणाः परं वाचोवश्यात्कतिपयपदौघान्विदधतः । सभायां वाचाटाः श्रुतिकटु रटन्तो घटपटान्न लज्जन्ते मन्दाः स्वयमपि तु जिह्रेति विबुधः ॥ ६ ॥ कर्मब्रह्मविचारणां विजहतो भोगापवर्गप्रदां घोषं कंचन कण्ठशोषफलकं कुर्वन्त्यमी तार्किकाः । प्रत्यक्षं न पुनाति नापहरते पापानि पीलुच्छटाव्याप्तिर्नावति नैव पात्यनुमितिर्नो पक्षता रक्षति ॥ ७ ॥ हेतुः कोऽपि विशिष्टधीरनुमितौ न ज्ञानयुग्मं मरुत्त्वाचो नेति च मोघवादसुखरा नैयायिकाश्चिद्बुधाः । मेषस्याण्डमियत्पलं [16]बलिभुजो दन्ताः कियन्तस्तथेत्येवं संततचिन्तनैः श्रमजुषो न स्युः कथं पण्डिताः ॥ ८ ॥ साधु व्याकरणं हिताय विशदं काव्यं पिकीगीतवन्मीमांसा श्रुतितत्परा तदनुगं सांख्यं सपातञ्जलम् । त्वं तु न्याय विशुद्धवैदिकविधिव्याकोपबौद्धागमव्याघाताय निगूढतर्कगहन क्वामोदमाधास्यसि ॥ ९ ॥ हे हे मित्र जिता मयातिबलिनो विप्रा धनं चार्जितं शेषेभ्यः शरयत्रदानमपि सत्संपादितं भूरिशः । ग्रन्थाश्चापि कृताः सुतर्कघटकाः शास्त्राणि संदूष्य वै सोऽहं तर्कविमूढधीरत्र गहने धाता हताशः कृतः ॥ १० ॥

१ बुद्धेरज्ञानम्. २ अनभ्यस्त. ३ वक्रा. ४ वैदम्. ५ वेदाङ्गानि. ६ नीरसम्. ७ बहुभिः. ८ मूर्खाः. ९ लज्जां प्राप्नोति. १० कर्मचिन्तनं ब्रह्मचिन्तनं च. ११ परमाणुसमुदायः. १२ व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानविशिष्टः. १३ पूर्वोक्तज्ञानद्वयम्. १४ त्वगिन्द्रियप्रत्यक्षः. १५ बकाः. १६ काकाः.

मीमांसकप्रशंसा

भगवदनभ्युपगमनं दैवतचैतन्यनिह्नवश्चैषाम् । कर्मश्रद्धावश्यकतथाप्यान्यदर्शनैर्व ॥ १ ॥ आगमरूपविचारिण्यधिकरणमहत्त्वशिक्षितविपक्षे । स्वामिनि जैमिनियोगिन्युपरज्यति हृदयमस्मदीयमिदम् ॥ २ ॥ शबरकुमारिलगुरवो मण्डनभवदेवपार्थसारथयः । अन्ये च विश्वमान्या जयन्ति संशयप्रमाणतन्त्रान्ते ॥ ३ ॥ नैयायिका वा ननु शाब्दिका वा त्रैयीगिरःसु श्रमशालिनो वा । वादाहवे बिभ्रति जैमिनीयन्यायोपरोधे सति मौनमुद्राम् ॥ ४ ॥ आदौ धर्मे प्रमाणं विविधविधिनिषेधादिरूपत्वं च प्रयुक्तिं गौणापर्याधिकारौ तदनु बहुविधं चातिदेशं तथोहम् । बाधं तन्त्रं प्रसङ्गं नयमनयशतैः सम्यगालोचयद्भ्यो भिन्ना मीमांसकेभ्यो विदधति भुवि के सादरं वेदरक्षाम् ॥ ५ ॥

मीमांसकनिन्दा

ते मीमांसाशास्त्रलोकप्रसिद्धाः सर्वेषां ये सेहिरे नैव सत्ताम् । चैतन्यस्यापह्नवं देवतानां चक्रुर्विश्वं नश्वरं मन्यमानाः ॥ १ ॥ मीमांसकाः कतिचिदत्र मिलन्ति वेदप्रामाण्यसाधनकृतोऽपि न तेऽभिवन्द्याः । उद्घोषितोऽप्युपनिषद्भिरशेषशेषी ब्रह्मैव नाभ्युपगतः पुरुषोत्तमो यैः ॥ २ ॥

वैद्यप्रशंसा

गुरोरधीताखिलवैद्यविद्यः पीयूषपाणिः कुशलः क्रियासु । गतस्पृहो धैर्यधरः कृपालुः शुद्धोऽधिकारी भिषगीदृशः स्यात् ॥ १ ॥ रागादिरोगान्सततानुषक्तानशेषकायप्रसृतानशेषान् । औत्सुक्यमोहारतिदाञ्जघान योऽपूर्ववैद्याय नमोऽस्तु तस्मै ॥ २ ॥ अन्यानि शास्त्राणि विनोदमात्रं प्राप्तेषु वा तेषु न तैश्च किंचित् । चिकित्सितज्योतिषमन्त्रवादाः पदे पदे प्रत्ययमावहन्ति ॥ ३ ॥ मा बोधि वैद्यकमथापि महामयेषु प्राप्तेषु यो भिषगिति प्रथितस्तमेव । आकारयत्यखिल एव विशेषदर्शी लोकोऽपि तेन भिषगेष न दूषणीयः ॥ ४ ॥ मस्ते दुःसहवेदनाकवलिते मध्ये स्वरेऽन्तर्गले तप्तायां

१ अपलापः. २ शास्त्रदीपिकाकर्ता पार्थसारथिमिश्रपण्डितः. ३ वेदत्रयी. ४ वादयुद्धे. ५ न्यायरूपे प्रतिबन्धके. ६ सामान्यविशेषभेदेन. ७ प्रतीतपदार्थैः सद्भाविनाल्यः. ८ सूर्नं पाणौ यस्य सः. अमृतवत्स्वस्थनारोग्यद हस्तः. ९ अविचार्यकार्यप्रवृत्तिः. १० विचाराशक्तिः. ११ असंतोषः. १२ आह्वयति. १३ मस्तके.

ज्वरपावकेन च तनौ तान्ते हृषीकव्रजे । दूने बन्धुजने कृतप्रलपने धैर्यं विधातुं पुनः कः शक्तः कलितामयप्रशमनो वैद्यात्परो विद्यते ॥ ५ ॥ भ्रान्ता वेदान्तिनः किं पठथ शठतयाद्यापि चाद्वैतविद्यां पृथ्वीतत्त्वे लुठन्तो विमृशथ सततं कर्कशास्तार्किकाः किम् । वेदैर्नानागमैः किं ग्लपयथ हृदयं श्रोत्रियाः श्रोत्रशूलैर्वैद्यं सर्वानवद्यं विचिनुत शरणं प्राणसंप्रीणनाय ॥ ६ ॥

कुवैद्यनिन्दा

वैद्यराज नमस्तुभ्यं यमराजसहोदर । यमस्तु हरति प्राणान्वैद्यः प्राणान्धनानि च ॥ १ ॥ वैद्यराज नमस्तुभ्यं क्षपिताशेषमानव । त्वयि विन्यस्तभारोऽयं कृतान्तः सुखमेधते ॥ २ ॥ चितां प्रज्वलितां दृष्ट्वा वैद्यो विस्मयमागतः । नाहं गतो न मे भ्राता कस्येदं हस्तलाघवम् ॥ ३ ॥ कषायैरुपवासैश्च कृत्वा सुल्लाघतां नृणाम् । निजौषधकृतां वैद्यो निवेद्य हरते धनम् ॥ ४ ॥ अज्ञातशास्त्रसद्भावाञ्शस्त्रमात्रपरायणान् । त्यजेद्दूराद्भिषक्पाशान्पाशान्वैवस्वतानिव ॥ ५ ॥ मिथ्यौषधैर्हन्त मृषाकषायैरसह्यलेह्यैरयथार्थतैलैः । वैद्या इमे वञ्चितरुग्णवर्गाः पिचण्डभाण्डं परिपूरयन्ति ॥ ६ ॥ नटोऽपि दद्याद्गणकोऽपि दद्यात्संप्रार्थितः पाशुपतोऽपि दद्यात् । वैद्यः कथं दास्यति याचमानो यो मर्तुकामादपि हर्तुकामः ॥ ७ ॥ न धातोर्विज्ञानं न च परिचयो वैद्यकनये न रोगाणां तत्त्वावगतिरपि नो वस्तुगुणधीः । तथाप्येते वैद्या इति तरलयन्तो जडजनान्सुमूर्त्योर्भृत्या इव वसु हरन्ते गदजुषाम् ॥ ८ ॥ सत्कोणं लोलनेत्रं कुलयुवतिमुखं द्रक्ष्यते सानुकम्पं रण्डानामर्धलज्जाञ्चितमपि पुलकं स्पृश्यते पीनमङ्गम् । क्षीवानां खाद्यतेऽन्तश्चिरनिहितधनं काष्ठमूलाश्रितोयैः पूर्वा सिद्धा कलानां सकलगुणनिधिर्वैद्यविद्यानिबन्धा ॥ ९ ॥

गणकप्रशंसा

चतुरङ्गबलो राजा जगतीं वशमानयेत् । अहं पञ्चाङ्गबलवानाकाशं वशमानये ॥ १ ॥ एकासनस्था जलवायुभक्षा मुमुक्षवस्त्यक्तपरिग्रहाश्च । पृच्छन्ति तेऽप्यम्बरचारिचारं दैवज्ञमन्ये किमुतार्थचित्ताः ॥ २ ॥ न दैवं न पित्र्यं च कर्मावसिद्ध्यैन्न यत्रास्ति देशे ननु ज्योतिषज्ञः । न तारा न चारा नवानां ग्रहाणां न तिथ्यादयो वा यतस्तत्र बुद्धाः ॥ ३ ॥ दूतो न संचरति खे न चलेच्च वार्ता पूर्वं न जल्पितमिदं न च संगमोऽस्ति । व्योम्नि स्थितं रविशशिग्रहणं प्रशस्तं जानाति यो द्विजवरः स कथं न विद्वान् ॥ ४ ॥ वृद्धिह्रासौ कुमुदसुहृदः पुष्पवन्तोपरागः शुक्रादीनामुदयविलयावित्यमी सर्वदृश्याः । आविष्कुर्वन्त्यखिलवचनेष्वत्र कुम्भीपुलाकन्यायाज्ज्योतिर्नयगतिविदां निश्चलं मानभावम् ॥ ५ ॥ भानोः शीतकरस्य वापि भुजगग्रासे पुरो निश्चिते तीर्थानामटनं जनस्य घटते तापत्रयोच्चाटनम् । इष्टे प्रागवधारिते सति धृतेस्तुष्टेश्च लाभो भवेद्दृष्टे तु व्यसनेऽत्र तत्परिहृतिः कर्तुं जपाद्यैः क्षमा ॥ ६ ॥

कुगणकनिन्दा

गणयति गगने गणकश्चन्द्रेण समागमं विशाखायाः । विविधभुजंगक्रीडासक्तां गृहिणीं न जानाति ॥ १ ॥ गणिकागणकौ समानधर्मौ निजपञ्चाङ्गनिदर्शकावुभौ । जनमानसमोहकारिणौ तौ विधिना वित्तहरौ विनिर्मितौ ॥ २ ॥ असुखमथ सुखं वा कर्मणां पक्तिवेलास्विह नियतमेते भुञ्जते देहभाजः । तदिह पुरत एव प्राह मौहूर्तिकश्चेत्कथय फलममीषामन्ततः किं ततः स्यात् ॥ ३ ॥ विलिखति सदसद्वा जन्मपत्रं जनानां फलति यदि तदानीं दर्शयत्यात्मदाक्ष्यम् । न फलति यदि लग्नद्रष्टुरेवाह मोहं हरति धनमिहैवं हन्त दैवज्ञपाशः ॥ ४ ॥ प्रमोदे खेदे वाप्युपनमति पुंसां विधिवशान्मयैवं प्रागेवाभिहितमिति मिथ्या कथयति । जनानिष्टानिष्टाकलनपरिहारैकनिरतानसौ मेषादीनां परिगणनयैव भ्रमयति ॥ ५ ॥ ज्योतिःशास्त्रमहोदधौ बहुतरोत्सर्गापवादात्मभिः कल्लोलैर्निबिडे कणान्कतिपयाँल्लब्ध्वा कृतार्था इव । दीर्घायुःसुतसंपदादिकथनैर्दैवज्ञपाशा इमे गेहे गेहमनुप्रविश्य धनिनां मोहं मुहुः कुर्वते ॥ ६ ॥

पौराणिकनिन्दा

पौराणिकानां व्यभिचारदोषो नाशङ्कनीयः कृतिभिः कदाचित् । पुराणकर्ता व्यभिचारजातस्तस्यापि पुत्रो व्यभिचारजातः ॥ १ ॥

१ ज्वरे. २ इन्द्रियसमूहे. ३ दुःखिते. ४ वेदाध्यायिनः. ५ कर्णकटुभिः. ६ सर्वेषां मध्ये निर्दोषम्. ७ नीरोगताम्. ८ वास्तवानर्थान्. ९ कुत्सिता भिषजो भिषक्पाशास्तान्. १० यमसंबन्धिनः. ११ रोगिसमूहः. १२ उदरभाण्डम्. १३ पारदादेः. १४ भ्रामयन्तः. १५ प्राणान्. १६ यमस्य. १७ द्रव्यम्. १८ रोगिणाम्. १९ मोक्षेच्छवः. २० त्यक्तः परिग्रहः कलत्रं यैस्ते. २१ आकाशसंचारिग्रहगतिम्.

१ क्षयवृद्धी. २ चन्द्रस्य. ३ सूर्याचन्द्रमसोः. ४ ग्रहणम्. ५ स्थालीपुलाकन्यायेन. ६ ग्रहणे. ७ दुःखे. ८ परिहारः. ९ परिपाककालेषु. १० स्वचातुर्यम्. ११ कुदैवज्ञः. १२ हर्षे. १३ भ्रमं करोति. १४ सामान्यनियमः, अपवादः प्रसिद्धः. १५ कुज्यौतिषिकाः. १६ व्यासः.

पुरोहितनिन्दा

पुरीषस्य च रोषस्य हिंसायास्तस्करस्य च । आद्याक्षराणि संगृह्य वेधाश्चक्रे पुरोहितम् ॥ १ ॥

कायस्थनिन्दा

काकाल्लौल्यं यमात्क्रौर्यं स्थपतेर्दृढघातिताम् । आद्याक्षराणि संगृह्य कायस्थः केन निर्मितः ॥ १ ॥ कायस्थेनोदरस्थेन मातुरामिषशङ्कया । अन्त्राणि यन्न भुक्तानि तत्र हेतुरदन्तता ॥ २ ॥ विना मद्यं विना मांसं परस्वहरणं विना । विना परापवादेन दिविरो दिवि रोदिति ॥ ३ ॥ कलमाग्रनिर्गतमसीबिन्दुव्याजेन साञ्जनाश्रुकणा । कायस्थलुण्ठ्यमाना रोदिति खिन्नेव राजश्रीः ॥ ४ ॥

सज्जनप्रशंसा

अहो किमपि चित्राणि चरित्राणि महात्मनाम् । लक्ष्मीं तृणाय मन्यन्ते तद्भरेण नमन्त्यपि ॥ १ ॥ नाल्पीयसि निबध्नन्ति पदमुन्नतचेतसः । येषां भुवनलाभेऽपि निःसीमानो मनोरथाः ॥ २ ॥ अञ्जलिस्थानि पुष्पाणि वासयन्ति करद्वयम् । अहो सुमनसां प्रीतिर्वामदक्षिणयोः समा ॥३॥ वज्रादपि कठोराणि मृदूनि कुसुमादपि । लोकोत्तराणां चेतांसि को हि विज्ञातुमर्हति ॥ ४ ॥ गवादीनां पयोऽन्येद्युः सद्यो वा जायते दधि । क्षीरोदधेस्तु नाद्यापि महतां विकृतिः कुतः ॥ ५ ॥ गङ्गा पापं शशी तापं दैन्यं कल्पतरुस्तथा । पापं तापं च दैन्यं च घ्नन्ति सन्तो महाशयाः ॥६॥ छायावन्तो गतव्यालाः स्वारोहाः फलदायिनः । मार्गद्रुमा महान्तश्च परेषामेव भूतये ॥ ७ ॥ संपदो महतामेव महतामेव चापदः । वर्धते क्षीयते चन्द्रो न तु तारागणः क्वचित् ॥ ८ ॥ अपकुर्वन्नपि प्रायः प्राप्नोति महतः फलम् । और्वं दहन्तमेवाग्निं संवर्धयति सागरः ॥ ९ ॥ महतां प्रार्थनेनैव विपत्तिरपि शोभते । दन्तभङ्गो हि नागानां श्लाघ्यो गिरिविदारणे ॥ १० ॥ गुणग्रामाविसंवादि नामापि हि महात्मनाम् । यथा सुवर्णश्रीखण्डरत्नाकरसुधाकराः ॥ ११ ॥ वहन्ति शोकशङ्कुं च कुर्वन्ति च यथोचितम् । कोऽप्येष महतां हन्त गाम्भीर्यानुगुणो गुणः ॥ १२ ॥ नागुणी गुणिनं वेत्ति गुणी गुणिषु मत्सरी । गुणी च गुणरागी च विरलः सरलो जनः ॥ १३ ॥ महात्मानोऽनुगृह्णन्ति भजमानान्रिपूनपि । सपत्नीः प्रापयन्त्यब्धिं सिन्धवो नगनिम्नगाः ॥ १४ ॥ मुखेन नोद्गिरन्त्यूर्ध्वं हृदयेन नयन्त्यधः । जरयन्त्यन्तरे साधुर्दोषं विषमिवेश्वरः ॥ १५ ॥ विकृतिं नैव गच्छन्ति सङ्गदोषेण साधवः । आवेष्टितं महासर्पैश्चन्दनं न विषायते ॥ १६ ॥ मान्या एव हि मान्यानां मानं कुर्वन्ति नेतरे । शंभुर्बिभर्ति मूर्ध्नेन्दुं स्वर्भानुस्तं जिघृक्षति ॥ १७ ॥ सुजनं व्यजनं मन्ये चारुवंशसमुद्भवम् । आत्मानं च परिभ्राम्य परतापनिवारणम् ॥ १८ ॥ उदये सविता रक्तो रक्तश्चास्तमये तथा । संपत्तौ च विपत्तौ च महतामेकरूपता ॥ १९ ॥ आरभन्तेऽल्पमेवाज्ञाः कामं व्यग्रा भवन्ति च । महारम्भाः कृतधियस्तिष्ठन्ति च निराकुलाः ॥ २० ॥ सद्भिस्तु लीलया प्रोक्तं शिलालिखितमक्षरम् । असद्भिः शपथेनापि जले लिखितमक्षरम् ॥ २१ ॥ हरेः पदाहतिः श्लाघ्या न श्लाघ्यं खररोहणम् । स्पर्धापि विदुषा युक्ता न युक्ता मूर्खमित्रता ॥ २२ ॥ साधोः प्रकोपितस्यापि मनो नायाति विक्रियाम् । नहि तापयितुं शक्यं सागराम्भस्तृणोल्कया ॥ २३ ॥ नारिकेलसमाकारा दृश्यन्तेऽपि हि सज्जनाः । अन्ये बदरिकाकारा बहिरेव मनोहराः ॥ २४ ॥ स्नेहच्छेदेऽपि साधूनां गुणा नायान्ति विक्रियाम् । भङ्गेनापि मृणालानामनुबध्नन्ति तन्तवः ॥ २५ ॥ परोपदेशे पाण्डित्यं सर्वेषां सुकरं नृणाम् । धर्मे स्वीयमनुष्ठानं कस्यचित्तु महात्मनः ॥ २६ ॥ संपत्सु महतां चित्तं भवत्युत्पलकोमलम् । आपत्सु च महाशैलशिलासंघातकर्कशम् ॥ २७ ॥ पतन्ति व्यसने दैवाद्दारुणे दारुणात्मनि । संवर्मयति वज्रेण धैर्येण महतां मनः ॥ २८ ॥ सन्तः स्वतः प्रकाशन्ते गुणा न परतो नृणाम् । आमोदो नहि कस्तूर्याः शपथेन विभाव्यते ॥ २९ ॥ पातितोऽपि कराघातैरुत्पतत्येव कन्दुकः । प्रायेण हि सुवृत्तानामस्थायिन्यो विपत्तयः ॥ ३० ॥ सकृत्कन्दुकपातेनोत्पतत्यार्यः पतन्नपि । तथा त्वनार्यः पतति मृत्पिण्डपतनं यथा ॥ ३१ ॥ दन्तिदन्तसमानं हि निःसृतं महतां वचः । कूर्मग्रीवेव नीचानां पुनरायाति याति च ॥ ३२ ॥ श्लोकस्तु श्लोकतां याति यत्र तिष्ठन्ति साधवः । लकारो लुप्यते तत्र यत्र तिष्ठन्त्यसाधवः ॥ ३३ ॥ किमत्र चित्रं यत्सन्तः परानुग्रहतत्पराः । नहि स्वदेहशैत्याय जायन्ते चन्दनद्रुमाः ॥ ३४ ॥ काकैः सह विवृद्धस्य कोकिलस्य कला गिरः ।

---

१ कायस्थः २ तृणवन्मन्यन्ते. ३ लक्ष्मीभरेण. ४ उदारचेतसः. ५ अन्यस्मिन्दिवसे. ६ विकारः. ७ सुलभः. ८ पर्वतभेदने.

१ जीर्णं करोति. २ राहुः. ३ ग्रहीतुमिच्छति ४ वेणुः; पक्षे,—कुलम्. ५ सिंहस्य ६ पादताडनम् ७ विकारम् ८ संबन्धं कुर्वन्ति. ९ कठिनम्. १० संगोपयति. ११ क्षणिकाः. १२ लकारलोपाच्छोक एवावतिष्ठते. १३ अव्यक्तमधुराः.

खलसङ्गेऽपि नैष्ठुर्यं कल्याणप्रकृतेः कुतः ॥ ३५ ॥ यथा चित्तं तथा वाचो यथा वाचस्तथा क्रियाः । चित्ते वाचि क्रियायां च साधूनामेकरूपता ॥ ३६ ॥ विवेकः सह संयत्या विनयो विद्यया सह । प्रभुत्वं प्रश्रयोपेतं चिह्नमेतन्महात्मनाम् ॥ ३७ ॥ उपकर्तुं प्रियं वक्तुं कर्तुं स्नेहमकृत्रिमम् । सज्जनानां स्वभावोऽयं केनेन्दुः शिशिरीकृतः ॥ ३८ ॥ निर्गुणेष्वपि सत्त्वेषु दयां कुर्वन्ति साधवः । नहि संहरते ज्योत्स्नां चन्द्रश्चाण्डालवेश्मसु ॥ ३९ ॥ उपकारिषु यः साधुः साधुत्वे तस्य को गुणः । अपकारिषु यः साधुः स साधुः सद्भिरुच्यते ॥ ४० ॥ हृदयानि सतामेव कठिनानीति मे मतिः । खलवाग्विशिखैस्तीक्ष्णैर्भिद्यन्ते न मनाग्यतः ॥ ४१ ॥ अपेक्षन्ते न च स्नेहं न पात्रं न दशान्तरम् । सदालोकहिते युक्ता रत्नदीपा इवोत्तमाः ॥ ४२ ॥ वृतेऽन्यस्यासतोऽप्यार्यो गुणान्दोषांस्तु दुर्जनः । तुल्येऽप्यसत्त्वे किं त्वेको गच्छत्यूर्ध्वमधोऽपरः ॥ ४३ ॥ सन्तो मनसि कृत्वैव प्रवृत्ताः कृत्यवस्तुनि । कस्य प्रतिशृणोति स्म कमलेभ्यः श्रियं रविः ॥ ४४ ॥ आमरणान्ताः प्रणयाः कोपास्तत्क्षणभङ्गुराः । परित्यागाश्च निःसङ्गा भवन्ति हि महात्मनाम् ॥ ४५ ॥ सन्त एव सतां नित्यमापदुद्धरणक्षमाः । गजानां पङ्कमग्नानां गजा एव धुरंधराः ॥ ४६ ॥ नूनं दुग्धाब्धिमन्थोत्थाविमौ सुजनदुर्जनौ । किं त्विन्दोः सोदरः पूर्वः कालकूटस्य चेतरः ॥ ४७ ॥ गोत्रस्थितिं न मुञ्चन्ति सदा सन्नतिमाश्रिताः । उदन्वन्तश्च सन्तश्च महासत्त्वतयानया ॥ ४८ ॥ विगृहीतः पदाक्रान्तो भूयोभूयश्च खण्डितः । माधुर्यमेवावहति सुश्लोक इव सज्जनः ॥ ४९ ॥ प्रकृतिप्रत्ययोपेतः सद्वृत्तः साधुसंमतः । अर्थार्पणसमर्थश्च सुश्लोक इव सज्जनः ॥ ५० ॥ गुणोऽपि नूनं दोषाय दुषिधातोः खलस्य च । सन्मार्गसिद्धये वृद्धिर्सृजेः साधुजनस्य च ॥ ५१ ॥ मुञ्चन्तश्चापलरसं प्रस्थिताः पावने पथि । घना इवार्द्रहृदयाः सन्तो जीवनहेतवः ॥ ५२ ॥ धनिनोऽपि निरुन्मादा युवानोऽपि न चञ्चलाः । प्रभवोऽप्यप्रमत्तास्ते महामहिमशालिनः ॥ ५३ ॥ साधुरेव प्रवीणः स्यात्सद्गुणामृतचर्वणे । नवचूताङ्कुरास्वादकुशलः कोकिलः किल ॥ ५४ ॥ उत्तमः क्लेशविक्षोभं क्षमः सोढुं न हीतरः । मणिरेव महाशाणघर्षणं न तु मृत्कणः ॥ ५५ ॥ सज्जना एव साधूनां प्रथयन्ति गुणोत्करम् । पुष्पाणां सौरभं प्रायस्तनुते दिक्षु मारुतः ॥ ५६ ॥ स्वभावं नैव मुञ्चन्ति सन्तः संसर्गतोऽसताम् । न त्यजन्ति रुतं मञ्जु काकसंपर्कतः पिकाः ॥ ५७ ॥ संपत्तौ कोमलं चित्तं साधोरापदि कर्कशम् । सुकुमारं मधौ पत्रं तरोः स्यात्कठिनं शुचौ ॥ ५८ ॥ स्वभावं न जहात्येव साधुरापद्गतोऽपि सन् । कर्पूरः पावकस्पृष्टः सौरभं लभतेतराम् ॥ ५९ ॥ अप्यापत्समयः साधोः प्रयाति श्लाघनीयताम् । विधोर्विधुंतुदास्कन्दविपत्कालोऽपि सुन्दरः ॥ ६० ॥ विना परीक्षां नो तत्त्वं प्रसिद्धं ज्ञायते सतः । स्ववर्मवन्धान्नो शुद्धिर्ज्ञायते कर्षणं विना ॥ ६१ ॥ दृष्टदुर्जनदौरात्म्यः सज्जने रज्यते जनः । आरुह्य पर्वतं पान्थः सानौ निर्वृतिमेत्यलम् ॥ ६२ ॥ क्षयक्षयिणि सापाये भोगे रज्यन्ति नोत्तमाः । संत्यज्याम्भोजकिञ्जल्कं न प्रार्थयति शैवलम् ॥ ६३ ॥ उत्तमं सुचिरं नैव विपदोऽभिभवन्त्यलम् । राहुग्रसनसंभूतिः क्षणं विच्छाययेद्विधुम् ॥ ६४ ॥ प्रायः स्वभावं मुञ्चन्ति सन्तः संसर्गतोऽसताम् । चण्डाश्चण्डातपान्पादा हिमांशोरमृतसृजः ॥ ६५ ॥ तुल्यं परोपतापित्वं क्रुद्धयोः साधुनीचयोः । न दाहे ज्वलतोर्भिन्नं चन्दनेन्धनयोः क्वचित् ॥ ६६ ॥ महतां तादृशं तेजो यत्र शाम्यन्त्यनौजसः । अस्तं यान्ति प्रकाशेन तारका हि विवस्वतः ॥ ६७ ॥ आस्थामालम्ब्य नीतेषु वशं क्षुद्रेष्वरातिषु । व्यक्तिमायाति महतां माहात्म्यमनुकम्पया ॥ ६८ ॥ न गुणाः क्वापि पूज्यन्ते सत्स्वीकारो हि गौरवम् । पीतिमा गुणसाम्येऽपि हरिद्रास्वर्णयोरिव ॥ ६९ ॥ आः किमर्थमिदं चेतः सतामम्भोधिदुर्भरम् । इति क्रुधेव दुर्वेधाः परदुःखैरपूरयत् ॥ ७० ॥ काचो मणिर्मणिः काचो येषां तेऽन्ये हि देहिनः । सन्ति ते सुधियो येषां काचः काचो मणिर्मणिः ॥ ७१ ॥ दोषानपि गुणीकर्तुं दोषीकर्तुं गुणानपि । शक्तो वादी न तत्तथ्यं दोषा दोषा गुणा गुणाः ॥ ७२ ॥ गुणराशिमहाभारनिर्भरापूरितान्तराः । सन्तो गौरवमायान्ति यदि तत्र किमद्भुतम् ॥ ७३ ॥ स्वात्मन्येव लयं याति तादृशो गुणिनां गुणः । स्वयं प्रख्याप्यमानोऽपि यस्तृणाय न मन्यते ॥ ७४ ॥ सुवृत्तस्यैकरूपस्य परप्रीत्यै धृतोन्नतेः । साधोः स्तनयुगस्येव पतनं कस्य तुष्टये ॥ ७५ ॥ च्युतोऽप्युद्गच्छति पुनः प्रज्ञावान्न तु मूढधीः । कन्दुकः पतनोत्थायी न तु कान्ताकुचद्वयी ॥ ७६ ॥ नालोकः क्रियते सूर्ये भूः प्रतीपं न धार्यते । नहि प्रत्युपकाराणामपेक्षा सत्सु विद्यते ॥ ७७ ॥ दृष्ट्वापि दृश्यते दृश्यं श्रुत्वापि श्रूयते पुनः ।

१ विनयः. २ विष्कृष्टम्. ३ प्राणिषु. ४ चन्द्रकान्तिम्. ५ चाण्डालगृहे. ६ भिद्यन्ते. ७ मैत्रीम्; पक्षे,-घृतादिम्. ८ योग्यताम्; पक्षे,-भाजनम्. ९ अवस्थान्तरम्; पक्षे,-स्थानान्तरम्. १० लोकानां हितं तस्मिन्नासक्ताः; पक्षे,-आलोकः प्रकाशस्तदेव हितं तस्मिन्नासक्ताः. ११ कुलमर्यादाम्; पक्षे,- पर्वतस्थितिम्. १२ सन्नमनम्. १३ समुद्राः. १४ प्राणिनः; पक्षे,-धैर्यम्.

१ कषपाषाणम्; 'कसोटी' इति लोके. २ प्रसारयति. ३ ज्येष्ठमासे. ४ 'गेंदू' इति लोके प्रसिद्धः.

सत्यं न साधुवृत्तस्य दृश्यते पुनरुक्तता ॥ ७८ ॥ सन्तश्च ऋजवः शुद्धाः सकला गुणसेविनः । तुल्येऽपि गुणिश्चत्वे सन्तः सन्तः शराः शराः ॥ ७९ ॥ त्यागप्रणयिनो नीचा मानकामा मनस्विनः । संह्नुः सरसि सत्यार्थी हंसमन्वेष्टा प्रसन्नता ॥ ८० ॥ परदुःखं समाकर्ण्य स्वभावसरलो जनः । उपकारासमर्थत्वात्प्राप्नोति हृदये व्यथाम् ॥ ८१ ॥ चित्ते त्यागः क्षमा शक्तौ दुःखे दैन्यविहीनता । निर्दम्भता सदाचारे स्वभावोऽयं महात्मनाम् ॥ ८२ ॥ न कदाचित्सतां चेतः प्रसरत्यवक्रमेषु । जलेषु द्रुतमप्यन्तः सारंगस्यानतां व्रजेत् ॥ ८३ ॥ सागसेऽपि न कुप्यन्ति कृपया चोपकुर्वते । बोधं स्वस्यैव नेच्छन्ति ते विश्वोद्धरणक्षमाः ॥ ८४ ॥ साभिमानमसंभाव्यमौचित्यच्युतमप्रियम् । दुःखावमानदीनं वा न वदन्ति गुणोन्नताः ॥ ८५ ॥ आपत्स्वेव हि महतां शक्तिरभिव्यज्यते न संपत्सु । अगुरोस्तथा न गन्धः प्रागस्ति यथाग्निपतितस्य ॥ ८६ ॥ शून्येऽपि च गुणवत्तामातन्वानः स्वकीयगुणजालैः । विवराणि मुद्रयन्द्रागूर्णायुरिव सज्जनो जयति ॥ ८७ ॥ तरुमूलादिषु निहितं जलमाविर्भवति पल्लवाग्रेषु । निभृतं यदुपक्रियते तदपि महान्तो वहन्त्युच्चैः ॥ ८८ ॥ संपदि यस्य न हर्षो विपदि विषादो रणे च धीरत्वम् । तं भुवनत्रयतिलकं जनयति जननी सुतं विरलम् ॥ ८९ ॥ दुर्जनवचनाङ्गारैर्दग्धोऽपि न विप्रियं वदत्यार्यः । अगुरुरपि दह्यमानः स्वभावगन्धं परित्यजति किं नु ॥ ९० ॥ अप्रियवचनदरिद्रैः प्रियवचनाढ्यैः स्वदारपरितुष्टैः । परपरिवादनिवृत्तैः क्वचित्क्वचिन्मण्डिता वसुधा ॥ ९१ ॥ पतितोऽपि राहुवदने तरणिर्बोधयति पद्मखण्डानि । भवति विपद्यपि महतामङ्गीकृतवस्तुनिर्वाहः ॥ ९२ ॥ छिन्नोऽपि रोहति तरुश्चन्द्रः क्षीणोऽपि वर्धते लोके । इति विमृशन्तः सन्तः संतप्यन्ते न लोकेऽस्मिन् ॥ ९३ ॥ वासरगम्यमनूरोरम्बरमवनी च वामनैकपदा । जलधिरपि पोतलङ्घ्यः सतां मनः केन तुलयामः ॥ ९४ ॥ गौरीपतेर्गरीयो गरलं गत्वा गले जीर्णम् । जीर्यति कर्णे महतां दुर्वादो नाल्पमपि विशति ॥ ९५ ॥ निजपदगतिगुणरञ्जितजगतां करिणां च सत्कवीनां च । वहतामपि महिमानं शोभायै सज्जना एव ॥ ९६ ॥ बाणं हरिरिव कुरुते सुजनो बहुदोषमप्यदोषमिव । दोषदोषं जाग्रति सन्धिस्पृश इव पुनः पिशुनाः ॥ ९७ ॥ महतोः सुवृत्तयोः सखि हृदयग्रहयोग्ययोः समुन्नतयोः । सज्जनयोः स्तनयोरपि निरन्तरं संगतं भवति ॥ ९८ ॥ महतोऽपि हि विश्रामान्महाशया दधति नाल्पयन्ति लघवः । संवृणुतेऽद्रीनुदधिर्निदाघनद्यो न भेकमपि ॥ ९९ ॥ वैगुण्येऽपि हि महतां वैनिर्मितं भवति कर्म शोभायै । दुर्वहनितम्बमन्थरमपि हरति नितम्बिनीनृत्यम् ॥ १०० ॥ सज्जन एव हि विद्या शोभायै भवति दुर्जने मोघा । न विदूरदर्शनतया कैश्चिद्गरुडायते गृध्रः ॥ १०१ ॥ भवति सुभगत्वमधिकं विस्तारितपरगुणस्य सुजनस्य । वहति विकासितकुमुदो द्विगुणरुचिं हिमकरोद्द्योतः ॥ १०२ ॥ वदनं प्रसादसदनं सदयं हृदयं सुधामुचो वाचः । करणं परोपकरणं येषां केषां न ते वन्द्याः ॥ १०३ ॥ उपकारमेव तनुते विपद्गतः सद्गुणो महताम् । मूर्च्छां गतो मृतो वा निदर्शनं पारदोऽत्र रसः ॥ १०४ ॥ गिरयो गुरवस्तेभ्योऽप्युर्वी गुर्वी ततोऽपि जगदण्डम् । तस्मादप्यतिगुरवः प्रलयेऽप्यचला महात्मानः ॥ १०५ ॥ अनवरतपरोपकरणव्यग्रीभवदमलचेतसां महताम् । आपातकाटवानि स्फुरन्ति वचनानि भेषजानीव ॥ १०६ ॥ न भवति भवति च न चिरं भवति चिरं चेत्फले विसंवादी । कोपः सत्पुरुषाणां तुल्यः स्नेहेन नीचानाम् ॥ १०७ ॥ इक्षोरग्रात्क्रमशः पर्वणि पर्वणि यथा रसविशेषः । तद्वत्सज्जनमैत्री विपरीतानां च विपरीता ॥ १०८ ॥ उपचरितव्याः सन्तो यद्यपि कथयन्ति नैकमुपदेशम् । यास्तेषां स्वैरकथास्ता एव भवन्ति शास्त्राणि ॥ १०९ ॥ सुजनो न याति वैरं परहितनिरतो विनाशकालेऽपि । छेदेऽपि चन्दनतरुः सुरभयति मुखं कुठारस्य ॥ ११० ॥ अतिकुपिता अपि सुजना योगेन मृदूभवन्ति न तु नीचाः । हेम्नः कठिनस्यापि द्रवणोपायोऽस्ति न तृणानाम् ॥ १११ ॥ अनुकुरुतः खलसुजनावग्रिमपाश्चात्यभागयोः सूच्याः । विदधाति रन्ध्रमेको गुणवानन्यस्तु पिदधाति ॥ ११२ ॥ आस्तामन्य-

१ जलकाकः. २ घनत्वम्. ३ सापराधेऽपि. ४ व्यक्ता भवति. ५ कृता. ६ एकान्ते. ७ अग्रम्. ८ अतिशयम्. ९ दूषणम्. १० शोभिता. ११ सूर्यः. १२ विकासयति. १३ संकटकाले. १४ भरणस्य. १५ नौका. १६ पादविन्यासाः; पक्षे,-पदप्रयोगज्ञानम्. १७ महत्परिमाणम्; पक्षे,-प्रतिष्ठाम्. १८ सत्पुरुषाः; पक्षे,-गजानां सज्जीकरणम्. १९ बाणासुरम्.

१ गुणमिश्रो दोषः पक्षे,-बहुतरबहुशालिनम्. २ दोषशून्यम्; पक्षे,-बाहुरहितम्. ३ समग्रदोषम्; पक्षे,-यावद्रात्रिम्. ४ तद्विषयकगवेषणवन्तो भवन्ति; पक्षे,-निद्राभाववन्तो भवन्ति. ५ तस्कराः. ६ श्रेष्ठयोः; पक्षे,-महापरिमाणशालिनोः. ७ सुचरितयोः; पक्षे,-सुवर्तुलयोः. ८ आलिङ्गनयोग्ययोः; पक्षे,-वक्षःस्थले विराजमानयोः. ९ श्रेष्ठानपि; पक्षे,-महापरिमाणानपि. १० श्रेष्ठाः; पक्षे,-गम्भीराः. ११ नीचाः; पक्षे,-स्वल्पपरिमाणशालिनः. १२ सेव्याः. १३ स्वैरालापाः. १४ सुगन्धयति. १५ परशोः. १६ अनुकरणं कुरुतः. १७ करोति. १८ सद्गुणः; पक्षे,-विद्याविनयादिगुणयुक्तः. १९ आच्छादयति.

त्सुजनाः परोपकारैककरणदुर्ललिताः । संतापितपिशुनेषु स्वगुणेष्वपि हन्त खिद्यन्ते ॥ ११३ ॥ शरदि न वर्षति गर्जति वर्षति वर्षासु निःस्वनो मेघः । नीचो वदति न कुरुते न वदति सुजनः करोत्येव ॥ ११४ ॥ यदमी दशन्ति दशना रसना तत्स्वादमनुभवति । प्रकृतिरियं विमलानां क्लिश्यन्ति यदन्यकार्येषु ॥ ११५ ॥ तदपकृतं विधिनार्थिषु यत्सन्तः स्वल्पसंपदो विहिताः । तुच्छे पयसि घनानां सीदति बत जीवलोकोऽयम् ॥ ११६ ॥ अमृतं किरति हिमांशुर्विषमेव फणी समुद्गिरति । गुणमेव वक्ति साधुर्दोषमसाधुः प्रकाशयति ॥ ११७ ॥ गुणिनामपि निजरूपप्रतिपत्तिः परत एव संभवति । स्वमहिमदर्शनमक्ष्णोर्मुकुरतले जायते यस्मात् ॥ ११८ ॥ उत्कर्षवान्निजगुणो यथा यथा याति कर्णमन्यस्य । धनुरिव सुवंशजन्मा तथा तथा सज्जनो नमति ॥ ११९ ॥ दुर्जनवदनविनिर्गतवचनभुजंगेन सज्जनो दष्टः । तद्विषनाशनिमित्तं साधुः संतोषमौषधं पिबति ॥ १२० ॥ कमठकुलाचलदिग्गजफणिपतिविधृतापि चलति वसुधेयम् । प्रतिपन्नममलमनसां न चलति पुंसां युगान्तेऽपि ॥ १२१ ॥ अन्तः कटुरपि लघुरपि सद्वृत्तं यः पुमान्न संत्यजति । स भवति सद्यो वन्द्यः सर्षप इव सर्वलोकस्य ॥ १२२ ॥ अद्यापि दुर्निवारं स्तुतिकन्या भजति कौमारम् । सद्भ्यो न रोचते सा सन्तोऽप्यस्यै न रोचन्ते ॥ १२३ ॥ मूकः परापवादे परदारनिरीक्षणेऽप्यन्धः । पङ्गुः परधनहरणे स जयति लोकत्रये पुरुषः ॥ १२४ ॥ पेशलमपि खलवचनं दहतितरां मानसं सुतत्त्वविदाम् । परुषमपि सुजनवाक्यं मलयजरसवत्प्रमोदयति ॥ १२५ ॥ भक्तिर्भवे न विभवे व्यसनं शास्त्रे न युवतिकामास्त्रे । चिन्ता यशसि न वपुषि प्रायः परिदृश्यते महताम् ॥ १२६ ॥ उपरि करवालधाराकाराः क्रूरा भुजंगमसदृक्षाः । अन्तः साक्षाद्द्राक्षादीक्षागुरवो जयन्ति केऽपि जनाः ॥ १२७ ॥ स्वस्थानादपि विचलति मज्जति जलधौ च नीचमपि भजते । निजपक्षरक्षणमनाः सुजनो मैनाकशैल इव ॥ १२८ ॥ दुर्जनसहवासादपि शीलोत्कर्षं न सज्जनस्त्यजति । प्रतिपर्व तपनवासी निःसृतमात्रः शशी शीतः ॥ १२९ ॥ विप्रियमप्याकर्ण्य ब्रूते प्रियमेव सर्वदा सुजनः । क्षारं पिबति पयोधेर्वर्षत्यम्भोधरो मधुरमम्भः ॥ १३० ॥ खलसख्यं प्राङ्मधुरं वयोऽन्तराले निदाघदिनमन्ते । एकादिमध्यपरिणतिरमणीया साधुजनमैत्री ॥ १३१ ॥ न विमोचयितुं शक्यः क्षमा महान्मोचितो यदि कथंचित् । मन्दरगिरिरिव हि तलं निवर्तते न तु स समवाप्य ॥ १३२ ॥ स्वाधीनैव समृद्धिर्जनोपजीव्यत्वमुच्छ्रयश्छाया । सत्पुंसो मरुभूरिव जीवनमात्रं समाशास्यम् ॥ १३३ ॥ सर्वस्य सर्वदापि स्पर्शनयोगेन तापमपनेतुम् । सुजनस्य व्यजनस्य च शक्तिमसंगृह्णतः पश्य ॥ १३४ ॥ किं मधुना किं विधुना किं सुधया किं च वसुधयाखिलया । यदि हृदयहारिचरितः पुरुषः पुनरेति नयनयोरयनम् ॥ १३५ ॥ ते धन्यास्ते कृतिनः श्लाघ्या तेषां हि जन्मनोत्पत्तिः । यैरुज्झितात्मकार्यैः सुहृदामर्था हि साध्यन्ते ॥ १३६ ॥ स्वल्पापि साधुसंपद्भोग्या महतां न पृथ्व्यपि खलश्रीः । सारसमेव पयस्तृषमपहरति न वारिधेर्जातु ॥ १३७ ॥ दोषो गुणाय गुणिनां महदपि दोषाय दोषिणां सुकृतम् । तृणमिव दुग्धाय गवां दुग्धमिव विषाय सर्पाणाम् ॥ १३८ ॥ विषमगता अपि न बुधाः परिभवमिश्रां श्रियं हि वाञ्छन्ति । न पिबन्ति भौममम्भः सरजसमिति चातका एते ॥ १३९ ॥ योग्यतयैव विनाशं प्रायोऽनार्येषु यान्ति गुणवन्तः । स्फुटवचना एव शुकाः पञ्जरबन्धं निषेवन्ते ॥ १४० ॥ निर्गुणमप्यनुरक्तं प्रायो न समाश्रितं जहति सन्तः । सह वृद्धिक्षयभाजं वहति शशाङ्कः कलङ्कमपि ॥ १४१ ॥ अन्त्यावस्थोऽपि बुधः स्वगुणं न जहाति जातिशुद्धतया । न श्वेतभावमुज्झति शङ्खः शिखिभुक्तमुक्तोऽपि ॥ १४२ ॥ साप्तपदीनं सख्यं भवेत्प्रकृत्या विशुद्धचित्तानाम् । किमुतान्योन्यगुणकथाविस्रम्भनिबद्धभावानाम् ॥ १४३ ॥ स्पृहणीयाः कस्य न ते सुमतेः सरलाशया महात्मानः । त्रयमपि येषां सदृशं हृदयं वचनं तथाचारः ॥ १४४ ॥ गुणिनः समीपवर्ती पूज्यो लोकस्य गुणविहीनोऽपि । विमलेक्षणप्रसङ्गादञ्जनमाप्नोति काणाक्षि ॥ १४५ ॥ सहसिद्धमिदं महतां धनेष्वनास्था गुणेषु कृपणत्वम् । परदुःखे कातरता महच्च धैर्यं स्वदुःखेषु ॥ १४६ ॥ उपकृतिसाहसिकतया क्षतिमपि गणयन्ति नो गुणिनः । जनयन्ति हि प्रकाशं दीपशिखाः स्वाङ्गदाहेन ॥ १४७ ॥ उपकर्तुमप्रकाशं क्षन्तुं न्यूनेष्वयाचितं दातुम् । अभिसंधातुं च गुणैः शतेषु केचिद्विजानन्ति ॥ १४८ ॥ मा भूत्सज्जनयोगो यदि योगो मा पुनः स्नेहः । स्नेहो यदि विरहो मा यदि विरहो जीविताशा का ॥ १४९ ॥ अम्बरमनूरुलङ्घ्यं वसुंधरा सापि वामनैकपदा । अब्धिरपि पोतलङ्घ्यः सतां मनः केन तुल्यं स्यात् ॥ १५० ॥ किमपेक्ष्य फलं पयोधरान्ध्वनतः प्रार्थयते मृगाधिपः । प्रकृतिः खलु सा महीयसः सहते नान्यसमुन्नतिं

१ कम्बरीतः. २ वर्षति. ३ रज्जुः; पक्षे,-विनयादिः. ४ कर्णप्रदेशे; पक्षे,-श्रवणोपकरणात्. ५ वेणुः; पक्षे,-कुलम्. ६ स्तुतिरेव कन्या. ७ कुमारिकात्वम्. ८ कोमलम्. ९ जलम्. १० सदाऽविकृता.

१ अमृतेन. २ स्नानम्. ३ खलेषु. ४ अब्धि. ५ लघुभिः, पक्ष्यादिकैरित्यर्थः. ६ नौका. ७ शब्दान्कुर्वतः. ८ स्वभावः. ९ उत्कर्षम्.

यथा ॥ १५१ ॥ वचनैरसतां महीयसो न खलु व्येति गुरुत्वमुद्धतैः। किमपैति रजोभिरौर्वरैरवकीर्णस्य मणेर्महार्घता ॥ १५२ ॥ प्रकटान्यपि नैपुणं महत्परवाच्यानि चिराय गोपितुम्। विवरीतुमथात्मनो गुणान्भृशमाकौशलमार्यचेतसाम् ॥ १५३ ॥ किमिवाखिललोककीर्तितं कथयत्यात्मगुणं महामनाः। वदिता न लघीयसोऽपरः स्वगुणं तेन वदत्यसौ स्वयम् ॥ १५४ ॥ विसृजन्त्यविकत्थिनः परे विषमाशीविषवन्नराः क्रुधम्। दधतोऽन्तरसाररूपतां ध्वनिसाराः पटहा इवेतरे ॥ १५५ ॥ जितरोषरया महाधियः सपदि क्रोधजितो लघुर्जनः। विजितेन जितस्य दुर्मतेर्मतिमद्भिः सह का विरोधिता ॥ १५६ ॥ इयमुन्नतसत्त्वशालिनां महतां कापि कठोरचित्तता। उपकृत्य भवन्ति दूरतः परतः प्रत्युपकारशङ्कया ॥ १५७ ॥ सावलेपमुपलिप्सिते परैरभ्युपैति विकृतिं रजस्यपि। अर्थितस्तु न महान्समीहते जीवितं किमु धनं धनायितुम् ॥ १५८ ॥ आदिमध्यनिधनेषु सौहृदं सज्जने भवति नेतरे जने। छेदतापनविघर्षताडनैर्नान्यभावमुपयाति काञ्चनम् ॥ १५९ ॥ चातकस्त्रिचतुरान्पयःकणान् याचते जलधरं पिपासया। सोऽपि पूरयति विश्वमम्भसा हन्त हन्त महतामुदारता ॥ १६० ॥ दोषजातमवधीर्य मानसे धारयन्ति गुणमेव सज्जनाः। क्षारभावमपनीय गृह्णते वारिधेः सलिलमेव वारिदाः ॥ १६१ ॥ सज्जनस्य हृदयं नवनीतं यद्वदन्ति कवयस्तदलीकम्। अन्यदेहविलसत्परितापात्सज्जनो द्रवति नो नवनीतम् ॥ १६२ ॥ उपकारिणि वीतमत्सरे वा सदयत्वं यदि तत्र कोऽतिरेकः। अहिते सहसापराद्धलब्धे सघृणं यस्य मनः सतां स धुर्यः ॥ १६३ ॥ तुङ्गात्मनां तुङ्गतराः समर्था मनोरथान्पूरयितुं न नीचाः। धाराधरा एव धराधराणां निदाघदाहं शमितुं न नद्यः ॥ १६४ ॥ प्रकाममभ्यस्यतु नाम विद्यां सौजन्यमभ्यासवशादलभ्यम्। कर्णौ सपत्न्यः प्रविशालयेयुर्विशालयेदक्षियुगं न कोऽपि ॥ १६५ ॥ सन्तोऽपि सन्तः क्व किरन्तु तेजः क्व न ज्वलन्तु क्व ननु प्रथन्ताम्। विधाय रुद्धा ननु वेधसैव ब्रह्माण्डकोषे घटदीपकल्पाः ॥ १६६ ॥ प्रसादमाधुर्यगुणोपपन्ना यत्नादनौचित्यपराङ्मुखाणाम्। अर्थाः कवीनामिव सज्जनानां सर्वस्य सर्वावसरोपयोगाः ॥ १६७ ॥ वनेऽपि सिंहा मृगमांसभक्षिणो बुभुक्षिता नैव तृणं चरन्ति। एवं कुलीना व्यसनाभिभूता न नीचकर्माणि समाचरन्ति ॥ १६८ ॥ अहो महत्त्वं महतामपूर्वं विपत्तिकालेऽपि परोपकारः। यथास्यमध्ये पतितोऽपि राहोः कलानिधिः पुण्यचयं ददाति ॥ १६९ ॥ पिबन्ति नद्यः स्वयमेव नाम्भः स्वयं न खादन्ति फलानि वृक्षाः। नादन्ति सस्यं खलु वारिवाहाः परोपकाराय सतां विभूतयः ॥ १७० ॥ रत्नाकरः किं कुरुते स्वरत्नैर्विन्ध्याचलः किं करिभिः करोति। श्रीखण्डखण्डैर्मलयाचलः किं परोपकाराय सतां विभूतयः ॥ १७१ ॥ श्लाघ्यः स एको भुवि मानवानां स उत्तमः सत्पुरुषः स धन्यः। यस्यार्थिनो वा शरणागता वा नाशाभिभङ्गाद्विमुखाः प्रयान्ति ॥ १७२ ॥ सन्तस्तृणोत्सारणमुत्तमाङ्गात्सुवर्णकोट्यर्पणमामनन्ति। प्राणव्यये वापि कृतोपकाराः खलाः परे वैरमिहोद्वहन्ति ॥ १७३ ॥ कटु क्वणन्तो मलदायकाः खलास्तुदन्त्यलं बन्धनशृङ्खला इव। मनस्तु साधुध्वनिभिः पदे पदे हरन्ति सन्तो मणिनूपुरा इव ॥ १७४ ॥ क्षारं जलं वारिमुचः पिबन्ति तदेव कृत्वा मधुरं वमन्ति। सन्तस्तथा दुर्जनदुर्वचांसि पीत्वा च सूक्तानि समुद्गिरन्ति ॥ १७५ ॥ अयं स्वभावः स्वत एव यत्परश्रमापनोदप्रवणं महात्मनाम्। सुधांशुरेषः स्वयमर्ककर्कशप्रभाभितप्तामवति क्षितिं किल ॥ १७६ ॥ कर्णेजपानां वचनप्रपञ्चान्महात्मनः क्वापि न दूषयन्ति। भुजङ्गमानां गरलप्रसङ्गान्नापेयतां यान्ति महासरांसि ॥ १७७ ॥ अपांनिधिं वारिभिरर्चयन्ति दीपेन सूर्यं प्रतिबोधयन्ति। ताभ्यां तयोः किं परिपूर्णता स्याद्भक्त्या हि तुष्यन्ति महानुभावाः ॥ १७८ ॥ दानाय लक्ष्मीः सुकृताय विद्या चिन्ता परब्रह्मविनिश्चयाय। परोपकाराय वचांसि यस्य वन्द्यस्त्रिलोकीतिलकः स एकः ॥ १७९ ॥ न दुर्जनानामिह कोऽपि दोषस्तेषां स्वभावो हि गुणासहिष्णुः। द्वेष्यैव केषामपि चन्द्रखण्डविपाण्डुरा पुण्ड्रकशर्करापि ॥ १८० ॥ दीपाः स्थितं वस्तु विभावयन्ति कुलप्रदीपास्तु भवन्ति केचित्। चिरव्यतीतानपि पूर्वजान् ये प्रकाशयन्ति स्वगुणप्रकर्षात् ॥ १८१ ॥ व्रते विवादं विमतिं विवेके सत्येऽतिशङ्कां विनये विकारम्। गुणेऽवमानं कुशले निषेधं धर्मे विरोधं न करोति साधुः ॥ १८२ ॥ वन्द्यः स पुंसां त्रिदशाभिनन्द्यः कारुण्यपुण्योपचयक्रियाभिः। संसारसारत्वमुपैति यस्य परोपकाराभरणं शरीरम् ॥ १८३ ॥ किं चन्द्रमाः प्रत्युपकारलिप्सया करोति गोभिः कुमुदावबोधनम्। स्वभाव एवोन्नतचेतसां सतां परोपकारव्यसनं हि जीवितम् ॥ १८४ ॥ चिराय सत्संगमशुद्धमानसो न यात्यसत्संगतमात्मवान्नरः। मनोहरेन्दीवरखण्डगोचरो न जातु भृङ्गः कुणपे निलीयते ॥ १८५ ॥ इदं हि माहात्म्य-

१ निष्ठुरैः. २ मौनैः. ३ छद्मस्य ४ कौशलम्. ५ परदूषणानि. ६ वक्तृ. ७ अनात्मश्लाघिनः. ८ क्रूरसर्पवत्. ९ अभ्यन्तरे. १० विकृतिम्. ११ सुवर्णम्. १२ शमयितुम् १३ संकटव्याप्ताः १४ [illegible].
७ सु. र. भां.

१ मुखमध्ये. २ वृद्धिम्. ३ धान्यम्. ४ मेघाः. ५ ऐश्वर्याणि. ६ शिरसः. ७ त्रिलोक्यां तिलको भूषणभूतः. ८ इक्षुकरैः. ९ मृतदेहे.

विशेषसूचकं वदन्ति चिह्नं महतां मनीषिणः । मनो यदेषां सुखदुःखसंभवे प्रयाति नो हर्षविषादवश्यताम् ॥ १८६ ॥ सुभाषितैः प्रीतिरनुन्नतिः श्रिया परार्थनिष्पत्तिपटीयसी क्रिया । गुणेष्वनुप्रीतिर्गुणवत्सु चादरो निगूढमेतच्चरितं महात्मनाम् ॥ १८७ ॥ विपदि धैर्यमथाभ्युदये क्षमा सदसि वाक्पटुता युधि विक्रमः । यशसि चाभिरुचिर्व्यसनं श्रुतौ प्रकृतिसिद्धमिदं हि महात्मनाम् ॥ १८८ ॥ अविरतं परकार्यकृतां सतां मधुरिमातिशयेन वचोमृतम् । अपि च मानसमम्बुनिधिर्यशो विमलशारदपार्वणचन्द्रिका ॥ १८९ ॥ यदि दहत्यनलोऽत्र किमद्भुतं यदि च गौरवमद्रिषु किं ततः । लवणमम्बु सदैव महोदधेः प्रकृतिरेव सतामविषादिता ॥ १९० ॥ आपद्गतः खलु महाशयचक्रवर्ती विस्तारयत्यकृतपूर्वमुदारभावम् । कालागुरुर्दहनमध्यगतः समन्ताल्लोकोत्तरं परिमलं प्रकटीकरोति ॥ १९१ ॥ यः प्रीणयेत्सुचरितैः पितरं स पुत्रो यद्भर्तुरेव हितमिच्छति तत्कलत्रम् । तन्मित्रमापदि सुखे च समक्रियं यदेतत्त्रयं जगति पुण्यकृतो लभन्ते ॥ १९२ ॥ प्रेमैव मास्तु यदि चेत्स्थिकेन सार्धं तेनापि चेद्गुणवता न समं कदाचित् । तेनापि चेद्भवतु मास्तु कदापि भङ्गो भङ्गोऽपि चेद्भवतु वश्यमवश्यमायुः ॥ १९३ ॥ चन्द्रः क्षयी प्रकृतिवक्रतनुर्जडात्मा दोषाकरः स्फुरति मित्रविपत्तिकाले[११] । मूर्ध्ना तथापि विधृतः परमेश्वरेण[१२] नैवाश्रितेषु महतां गुणदोषशङ्का ॥ १९४ ॥ दोषाकरोऽपि कुटिलोऽपि कलङ्कितोऽपि मित्रावसानसमये विहितोदयोऽपि । चन्द्रस्तथापि हरवल्लभतामुपैति नैवाश्रितेषु महतां गुणदोषशङ्का ॥ १९५ ॥ लज्जागुणौघजननीं जननीमिव स्वामत्यन्तशुद्धहृदयामनुवर्तमानाम् । तेजस्विनः सुखमसूनपि संत्यजन्ति सत्यव्रतव्यसनिनो न पुनः प्रतिज्ञाम् ॥ १९६ ॥ सत्पूरुषः खलु हिताचरणैरमन्दमानन्दयत्यखिललोकमनुक्त एव । आराधितः कथय केन करैरुदारैरिन्दुर्विकासयति कैरविणीकुलानि ॥ १९७ ॥ दाता न दापयति दापयिता न दत्ते यो दानदापनपरो मधुरं न वक्ति । दानं च दापनमथो मधुरा च वाणी त्रीण्यप्यमूनि खलु सत्पुरुषे वसन्ति ॥ १९८ ॥ केनाञ्जितानि नयनानि मृगाङ्गनानां को वा करोति रुचिराङ्गरुहान्मयूरान् । कश्चोत्पलेषु दलसंनिचयं करोति को वा करोति विनयं कुलजेषु पुंसु ॥ १९९ ॥ अद्यापि नोज्झति हरः किल कालकूटं कूर्मो बिभर्ति धरणीं खलु पृष्ठभागे । अम्भोनिधिर्वहति दुर्वहवाडवाग्निमङ्गीकृतं सुकृतिनः परिपालयन्ति ॥ २०० ॥ विश्वाभिरामगुणगौरवगुम्फितानां रोषोऽपि निर्मलधियां रमणीय एव । लोकप्रियैः परिमलैः परिपूरितस्य काश्मीरजस्य कटुतापि नितान्तरम्या ॥ २०१ ॥ किं जन्मना च महता पितृपौरुषेण शक्त्या हि याति निजया पुरुषः प्रतिष्ठाम् । कुम्भा न कूपमपि शोषयितुं समर्थाः कुम्भोद्भवेन मुनिनाम्बुधिरेव पीतः ॥२०२॥ आरभ्यते न खलु विघ्नभयेन नीचैः प्रारभ्य विघ्नविहता विरमन्ति मध्याः । विघ्नैः पुनःपुनरपि प्रतिहन्यमानाः प्रारब्धमुत्तमजना न परित्यजन्ति ॥ २०३ ॥ सौजन्यधन्यजनुषः पुरुषाः परेषां दोषानपास्य गुणमेव गवेषयन्ति । त्यक्त्वा भुजंगमविषाणि पटीरगर्भात्सौरभ्यमेव पवनाः परिशीलयन्ति ॥ २०४ ॥ आक्रोशितोऽपि सुजनो न वदत्यवाच्यं निष्पीडितो मधुरमुद्वमतीक्षुदण्डः । नीचो जनो गुणशतैरपि सेव्यमानो हास्येन तद्वदति यत्कलहेऽप्यवाच्यम् ॥ २०५ ॥ यद्वञ्चनाहितमतिर्बहुचाटुगर्भं कार्योन्मुखः खलजनः कृतकं ब्रवीति । तत्साधवो न न विदन्ति विदन्ति किं तु कर्तुं वृथा प्रणयमस्य न पारयन्ति ॥ २०६ ॥ सद्वंशजस्य परितापनुदः सुवृत्तशुद्धात्मनः सकललोकविभूषणस्य । छिद्रं प्रजातमपि साधुजनस्य दैवान्मुक्तामणेरिव गुणाय भवत्यवश्यम् ॥२०७॥ न्यायः खलैः परिहृतश्चलितश्च धर्मः कालः कलिः कलुष एव परं प्रवृत्तः । प्रायेण दुर्जनजनः प्रभविष्णुरेव निश्चक्रिकः परिभवास्पदमेव साधुः ॥२०८॥ सत्यं गुणा गुणवतां विधिवैपरीत्याद्यत्नार्जिता अपि कलौ विफला भवन्ति । साफल्यमस्ति सुतरामिदमेव तेषां यत्तापयन्ति हृदयानि पुनः खलानाम् ॥ २०९ ॥ पापं समाचरति वीतघृणो जघन्यः प्राप्यापदं सघृण एव तु मध्यबुद्धिः । प्राणात्ययेऽपि न तु साधुजनः सुवृत्तं वेलां समुद्र इव लङ्घयितुं समर्थः ॥ २१० ॥ शुद्धः स एव कुलजश्च स एव धीरः श्लाघ्यो विपत्स्वपि न मुञ्चति यः स्वभावम् । तप्तं यथा दिनकरस्य मरीचिजालैर्देहं त्यजेदपि हिमं न तु शीतलत्वम् ॥ २११ ॥ याच्ञापदं मरणदुःखमिवानुभाव्य दत्तेन किं खलु भवत्यतिभूयसापि । कल्पद्रुमान्परिहसन्त इवेह सन्तः संकल्पितैरतिददत्यकदर्थितं यत् ॥ २१२ ॥ ते साधवो भुवनमण्डलमौलिभूता ये साधुतां निरुपकारिषु दर्शयन्ति । आत्मप्रयो-

१ उदयकाले. २ वक्तृत्वशक्तिः. ३ शास्त्रे. ४ स्वभावसिद्धम्. ५ शान्तेन सार्धं मास्तु. ६ सह. ७ विनाशः. ८ प्रकृत्या स्वभावेन वक्रा तनुर्यस्य. ९ जडस्वभावः; पक्षे,-डलयोः सावर्ण्याज्जलात्मा जलरूपः. १० दोषां रात्रिं करोतीति दोषाकरश्चन्द्रः; पक्षे,-दोषाणामाकरः खनिरिति यावत्. ११ मित्रः सूर्यस्तस्य विपत्तिकालोऽस्तकालस्तस्मिन्; पक्षे,-मित्रं सुहृत्तद्विपत्तिकाले. १२ सदाशिवेन; पक्षे,-[illegible] स्वामिना. १३ सूर्यास्तसमये; पक्षे,-मित्रव्यसनकाले. १४ शिवप्रियताम्.

१ मनोहरलोम्नः. २ न त्यजति. ३ सुन्दर. ४ कुङ्कुमस्य. ५ अनायासेन. ६ दोषशून्यम्.

अनवरतीकृतान्वितदेहः पूर्वोपकारिषु खलोऽपि हि सानुकम्पः ॥ २१३ ॥ नान्तर्विचिन्तयति किंचिदपि प्रतीपमाकोपितोऽपि सुजनः पिशुनेन पापम्। अर्कद्विषोऽपि हि मुखे पतिताग्रभागा[illegible]मृतमेव कराः किरन्ति ॥ २१४ ॥ हीनैः कृतेऽप्यसदृशाः सुजना गरीयः कार्यं निसर्गगुरवः स्फुटमारभन्ते। उत्थाय किं कलशतोऽपि न सिन्धुनाथमुद्वीचिमालमपिबद्भगवानगस्त्यः ॥ २१५ ॥ पात्रं पवित्रयति नैव गुणान्क्षिणोति स्नेहं न संहरति नापि मलं प्रसूते। दोषावसानरुचिरश्चलतां न धत्ते सत्संगमः सुकृतसद्मनि कोऽपि दीपः ॥ २१६ ॥ उदधिर्वधिरुर्व्यास्तं हनूमांस्तेनाप निरवधि गगनं चेत्क्षण्डकोशे विलीनम्। इति परिमितिमन्तो भान्ति सर्वेऽपि भावाः स तु निरवधिरेकः सज्जनानां विवेकः ॥ २१७ ॥ नहि भवति वियोगः स्नेहविच्छेदहेतुर्जगति गुणनिधीनां सज्जनानां कदाचित्। घनतिमिरनिबद्धो दूरसंस्थोऽपि चन्द्रः किमु कुमुदवनानां प्रेमभङ्गं करोति ॥ २१८ ॥ धवलयति समग्रं चन्द्रमा जीवलोकं किमिति निजकलङ्कं नात्मसंस्थं प्रमार्ष्टि। भवति विदितमेतत्प्रायशः सज्जनानां परहितनिरतानामादरो नात्मकार्ये ॥ २१९ ॥ प्रथमवयसि पीतं तोयमल्पं स्मरन्तः शिरसि निहितभारा नालिकेरा नराणाम्। ददति जलमनल्पास्वादमाजीवितान्तं नहि कृतमुपकारं साधवो विस्मरन्ति ॥ २२० ॥ मनसि वचसि काये पुण्यपीयूषपूर्णास्त्रिभुवनमुपकारश्रेणिभिः प्रीणयन्तः। परगुणपरमाणून्पर्वतीकृत्य नित्यं निजहृदि विकसन्तः सन्ति सन्तः कियन्तः ॥ २२१ ॥ उदयति यदि भानुः पश्चिमे दिग्विभागे प्रचलति यदि मेरुः शीततां याति वह्निः। विकसति यदि पद्मं पर्वताग्रे शिलायां न भवति पुनरुक्तं भाषितं सज्जनानाम् ॥ २२२ ॥ व्यतिकरितदिगन्ताः श्वेतमानैर्यशोभिः सुकृतविलसितानां स्थानमूर्जस्वलानाम्। अकलितमहिमानः केतनं मङ्गलानां कथमपि भुवनेऽस्मिंस्तादृशाः संभवन्ति ॥ २२३ ॥ वपुरविहितसिद्धा एव लक्ष्मीविलासाः प्रतिजनकमनीयं कान्तिमत्केतयन्ति। अमलिनमिव रत्नं रश्मयस्ते मनोज्ञा विकसितमिव पद्मं बिन्दवो माकरन्दाः ॥ २२४ ॥ अपि विभवविहीनः प्रच्युतो वा स्वदेशान्नहि खलजनसेवां प्रार्थयत्युन्नतात्मा। तनु तृणमुपभुङ्क्ते न क्षुधार्तोऽपि सिंहः पिबति रुधिरमुष्णं प्रायशः कुञ्जराणाम् ॥ २२५ ॥ वहति भुवनश्रेणीं शेषः फणाफलकस्थितां कमठपतिना मध्येपृष्ठं सदा स च धार्यते। तमपि कुरुते क्रोडाधीनं पयोधिरनादरादहह महतां निःसीमानश्चरित्रविभूतयः ॥ २२६ ॥ अगुणे मतिः [illegible] प्रिय-[illegible] समाकर्षति [illegible]। ननु-[illegible] प्रकृतिमहतां [illegible] तेषां न [illegible] ॥ २२७ ॥ सुखलवदशा हर्षोच्चैर्ये खलः खलु खेलते स्खलति भजते दैन्योद्रेके विषादविसूचिकाम्। भवति न सतां दर्पोद्दामा न दैन्यमयी मतिर्दुरभिभवना गम्भीराणां सुखेष्वसुखेषु च ॥ २२८ ॥ घृष्टं घृष्टं पुनरपि पुनश्चन्दनं चारुगन्धं छिन्नं छिन्नं पुनरपि पुनः स्वादु चैवेक्षुकाण्डम्। दग्धं दग्धं पुनरपि पुनः काञ्चनं कान्तवर्णं न प्राणान्ते प्रकृतिविकृतिर्जायते चोत्तमानाम् ॥ २२९ ॥ केनादिष्टौ कमलकुमुदोन्मीलने पुष्पवन्तौ विश्वं तोयैः स्नपयितुमसौ केन वा वारिवाहः। विश्वानन्दोपचयचतुरो दुर्जनानां दुरापः श्लाघ्यो लोके जयति महतामुज्ज्वलोऽयं निसर्गः ॥ २३० ॥ कस्यादेशात्क्षपयति तमः सप्तसप्तिः प्रजानां छायाहेतोः पथि विटपिनामञ्जलिः केन बद्धः। अभ्यर्थ्यन्ते जललवमुचः केन वा वृष्टिहेतोर्जात्यैवैते परहितविधौ साधवो बद्धकक्षाः ॥ २३१ ॥ यैर्वातूलो भवति पुरतः कथ्यमानैर्जनानां कामप्यन्तर्विदधति रुजं येऽप्यनुद्धीर्यमाणाः। तेऽभिप्रायाः किमपि हृदये कण्ठलग्नाः स्फुरन्तो यस्याख्येयास्तमिह सुहृदं पुण्यवन्तो लभन्ते ॥ २३२ ॥ उदन्वच्छन्ना भूः स च निधिरपां योजनशतं सदा पान्थः पूषा गगनपरिमाणं कलयति। इति प्रायो भावाः स्फुरदवधिमुद्रामुकुलिताः सतां प्रज्ञोन्मेषः पुनरयमसीमा विजयते ॥ २३३ ॥ यदेतन्नेत्राम्भः पतदपि समासाद्य तरुणीकपोले व्यासङ्गं कुचकलशमस्याः कलयति। ततः श्रोणीबिम्बं व्यवसितविलासं तदुचितं स्वभावस्वच्छानां विपदपि सुखं नान्तरयति ॥ २३४ ॥ यदिन्दोरन्वेति व्यसनमुदयं वा निधिरपामुपाधिस्तत्रायं जयति जनिकर्तुः प्रकृतिता। अयं कः संबन्धो यदनुहरते तस्य कुमुदं विशुद्धाः शुद्धानां ध्रुवमनभिसंधिप्रणयिनः ॥ २३५ ॥ गुणायन्ते दोषाः सुजनवदने दुर्जनमुखे गुणा दोषायन्ते तदिदमपि नो विस्मयपदम्। महामेघः क्षारं पिबति कुरुते वारि मधुरं फणी क्षीरं पीत्वा वमति गरलं दुःसहतरम् ॥ २३६ ॥ प्रियप्राया वृत्तिर्विनयमधुरो वाचि नियमः प्रकृत्या कल्याणी मतिरनवगीतः परिचयः। पुरो वा पश्चाद्वा तदिदमविपर्यासितरसं रहस्यं साधूनामनुपधि विशुद्धं विजयते ॥ २३७ ॥ असाधुः साधुर्वा भवति खलु जात्यैव पुरुषो न सङ्गाद्दौर्जन्यं न हि सुजनता

१ मर्यादा. २ वीर्यवान्. ३ ब्रह्माण्डकोशे. ४ गाढान्धकारः. ५ नाशवर्जितयशः. ६ अमृततुल्यम्. ७ अमृतम्. ८ पङ्क्तिभिः.

१ सूर्यः. २ आश्चर्यविषयम्. ३ सर्पः. ४ आनन्दात्मिका. ५ कपटरहितम्.

कस्यचिदपि । अभ्यक्ते संसर्गे मणिभुजगयोर्जन्मजनिते मणिर्नाहेर्दोषान्स्पृशति न तु सर्पो मणिगुणान् ॥ २३८ ॥ न साधुः कुत्रापि व्रजति खलु दोषं न गुणतां खलानां संसर्गेऽपि कृतनिवासोऽपि निपुणः । यथा पक्षिव्यालैरपिहिततनुश्चन्दनतरुर्न वैकल्यं याति क्षपयति च तापं सुमनसाम् ॥ २३९ ॥ करे श्लाघ्यस्त्यागः शिरसि गुरुपादप्रणयिता मुखे सत्या वाणी विजयि भुजयोर्वीर्यमतुलम् । हृदि स्वस्था वृत्तिः श्रुतमधिगतैकव्रतफलं विनाप्यैश्वर्येण प्रकृतिमहतां मण्डनमिदम् ॥ २४० ॥ अचिन्त्याः पन्थानः किमपि महतामन्धकरिपोर्यदक्ष्णोऽभूत्तेजस्तदकृत कथामप्यमदनाम् । मुनेर्नेत्रादत्रेर्यदजनि पुनर्ज्योतिरिहह प्रतेने तेनेदं मदनमयमेव त्रिभुवनम् ॥ २४१ ॥ इहानेके सन्तः सततमुपकारिण्युपकृतिं कृतज्ञाः कुर्वन्तो जगति निवसन्तोऽपि सुधियः । कियन्तस्ते सन्तः सुकृतपरिपाकप्रणयिनो विना स्वार्थं येषां भवति परकृत्यव्यसनिता ॥ २४२ ॥ अभेदेनोपास्ते कुसुदमुदरं वा स्थितवतो विपक्षादम्भोजादुपगतवतो वा मधुलिहः । अपर्याप्तः कोऽपि स्वपरपरिचर्यापरिचयप्रबन्धः साधूनामयमनभिसंधानमधुरः ॥ २४३ ॥ तृषार्तैः सारंगैः प्रति जलधरं भूरि विरुतं घनैर्मुक्ता धाराः सपदि पयसस्तान्प्रति मुहुः । खगानां के मेघाः क इह विहगा वा जलमुचामयाच्यो नार्तानामनुपकरणीयो न महताम् ॥ २४४ ॥ शिला बाला जाता चरणरजसा यत्कुलशिशोः स एवायं सूर्यः सपदि निजपादैर्गिरिशिलाम् । स्पृशन्भूयो भूयो न खलु कुरुते कामपि वधूं कुले कश्चिद्धन्यः प्रभवति नरः श्लाघ्यमहिमा ॥ २४५ ॥ परार्थव्यासङ्गादुपजहदपि स्वार्थपरताममेदकत्वं यो वहति गुरु भूतेषु सततम् । स्वभावादस्यान्तः स्फुरति ललितोदात्तमहिमा समर्थो यो नित्यं स जयतितरः कोऽपि पुरुषः ॥ २४६ ॥ तमांसि ध्वंसन्ते परिणमति भूयानुपशयः सकृत्संवादेऽपि प्रथत इह चामुत्र च शुभम् । अथ प्रत्यासङ्गः कमपि महिमानं वितरति प्रसन्नानां वाचः फलमपरिमेयं प्रसुवते ॥ २४७ ॥ प्रिया न्याय्या वृत्तिर्मलिनमसुभङ्गेऽप्यसुकरं त्वसन्तो नाभ्यर्थ्याः सुहृदपि न याच्यः कृशधनः । विपद्युच्चैः स्थेयं पदमनुविधेयं च महतां सतां केनोद्दिष्टं विषममसिधाराव्रतमिदम् ॥ २४८ ॥

१ संबन्धे. २ सर्पस्य. ३ दानम्. ४ निस्तुलम्. ५ भूषणम्. ६ शंकरस्य. ७ अकरोत्. ८ वार्तावशिष्टो मदनो विहितस्तथाविधम्. ९ न्यायानुसारिणी. १० वर्तनम्. ११ पातकम्. १२ प्राणव्यये. १३ न याचितव्याः. १४ क्षीणधनः. १५ अनुसर्तव्यम्. १६ उपदिष्टम्. [illegible] अतिकठिनम्. १८ खड्गधारातीक्ष्णव्रतम्.

प्रदानं प्रच्छन्नं गृहमुपगते संभ्रमविधिः प्रियं कृत्वा मौनं सदसि कथनं नाप्युपकृतेः । अनुत्सेको लक्ष्म्यां निरभिभवसाराः परकथाः सतां केनोद्दिष्टं विषममसिधाराव्रतमिदम् ॥ २४९ ॥ विजेतव्या लङ्का चरणतरणीयो जलनिधिर्विपक्षः पौलस्त्यो रणभुवि सहायाश्च कपयः । तथाप्येको रामः सकलमवधीद्राक्षसकुलं क्रियासिद्धिः सत्त्वे वसति महतां नोपकरणे ॥ २५० ॥ रथस्यैकं चक्रं भुजगयमिताः सप्त तुरगा निरालम्बो मार्गश्चरणरहितः सारथिरपि । रविर्गच्छत्यन्तं प्रतिदिनमपारस्य नभसः क्रियासिद्धिः सत्त्वे वसति महतां नोपकरणे ॥ २५१ ॥ धनुः पौष्पं मौर्वी मधुकरमयी चञ्चलदृशां दृशां कोणो बाणः सुहृदपि जडात्मा हिमकरः । तथाप्येकोऽनङ्गस्त्रिभुवनमपि व्याकुलयति क्रियासिद्धिः सत्त्वे वसति महतां नोपकरणे ॥ २५२ ॥ विपक्षः श्रीकण्ठो जडतनुरमात्यः शशधरो वसन्तः सामन्तः कुसुममिषवः सैन्यमबलाः । तथापि त्रैलोक्यं जयति मदनो देहरहितः क्रियासिद्धिः सत्त्वे वसति महतां नोपकरणे ॥ २५३ ॥ घटो जन्मस्थानं मृगपरिजनो भूर्जवसनो वने वासः कन्दाशनमपि च दुःस्थं वपुरिदम् । तथाप्येकोऽगस्त्यः सकलमपिबद्वारिधिजलं क्रियासिद्धिः सत्त्वे वसति महतां नोपकरणे ॥ २५४ ॥ जयन्ति जितमत्सराः परहितार्थमभ्युद्यताः पराभ्युदयसुस्थिताः परविपत्तिखेदाकुलाः । महापुरुषसत्कथाश्रवणजातकौतूहलाः समस्तदुरितार्णवप्रकटसेतवः साधवः ॥ २५५ ॥ ये जाते व्यसने निराकुलधियः संपत्सु नाभ्युन्नताः प्राप्ते नैव पराङ्मुखाः प्रणयिनि प्राणोपयोगैरपि । ह्रीमन्तः स्वगुणप्रकाशनविधावन्यस्तुतौ पण्डितास्ते भूमण्डलमण्डनैकतिलकाः सन्तः कियन्तो जनाः ॥ २५६ ॥ क्षुद्राः सन्ति सहस्रशः स्वभरणव्यापारमात्रोद्यताः स्वार्थो यस्य परार्थ एव स पुमानेकः सतामग्रणीः । दुष्पूरोदरपूरणाय पिबति स्रोतःपतिं वाडवो जीमूतस्तु निदाघतापितजगत्संतापविच्छित्तये ॥ २५७ ॥ मज्जन्तोऽपि विपत्पयोधिगहने निःशङ्कधैर्यावृताः कुर्वन्त्येव परोपकारमनिशं सन्तो यथाशक्ति वै । राहोरुग्रकरालवक्त्रकुहरग्रासाभिभूतोऽप्यलं चन्द्रः किं न

१ गुप्तम्. २ अतिथौ. ३ अनुद्घाटनम्. ४ उपकारस्य. ५ गर्वाभावः. ६ निन्दा. ७ रावणः. ८ कार्यसिद्धिः. ९ सामर्थ्याम्. १० अनूरुः. ११ पुष्पमयम्. १२ ज्या. १३ भ्रमररूपा. १४ बुद्धिरहितः. पक्षे,–डलयोः सावर्ण्यात् जलात्मा जलरूपः. १५ अनङ्गः. १६ उत्पत्तिस्थानम्. १७ मृगा एव परिजनः. १८ समुद्रम्. १९ व्यग्रचित्ताः. २० संकटे. २१ अव्याकुलचित्ताः. २२ लज्जावन्तः. २३ नीचाः. २४ अग्रेसरः. २५ समुद्रम्. २६ वाडवाग्निः. २७ मेघः. २८ ग्रीष्मः. २९ विपदेव विपदो वा पयोधिः समुद्रः. ३० भयंकरम्.

जनं करोति सुखितं ग्रामावशेषैः करैः ॥ २५८ ॥ वाञ्छा सज्जनसंगमे परगुणे प्रीतिर्गुरौ नम्रता विद्यायां व्यसनं स्वयोषिति रतिर्लोकापवादाद्भयम् । भक्तिः शूलिनि शक्तिरात्मदमने संसर्गमुक्तिः खलेष्वेते येषु वसन्ति निर्मलगुणास्तेभ्यो नरेभ्यो नमः ॥ २५९ ॥ दृश्यन्ते भुवि भूरि निम्बतरवः कुत्रापि ते चन्दनाः पाषाणैः परिपूरिता वसुमती वज्रो मणिर्दुर्लभः । श्रूयन्ते करटारवाश्च सततं चैत्रे कुहूकूजितं तन्मन्ये खलसंकुलं जगदिदं द्वित्राः क्षितौ सज्जनाः ॥ २६० ॥ घर्मार्तं न तथा सुशीतलजलैः स्नानं न मुक्तावलिर्न श्रीखण्डविलेपनं सुखयति प्रत्यङ्गमप्यर्पितम् । प्रीत्यै सज्जनभाषितं प्रभवति प्रायो यथा चेतसः सद्युक्त्या च पुरस्कृतं सुकृतिनामाकृष्टिमन्त्रोपमम् ॥ २६१ ॥ धर्मे तत्परता मुखे मधुरता दाने समुत्साहिता मित्रेऽवञ्चकता गुरौ विनयिता चित्तेऽतिगम्भीरता । आचारे शुचिता गुणे रसिकता शास्त्रेऽतिविज्ञानिता रूपे सुन्दरता हरौ भजनिता सत्स्वेव संदृश्यते ॥ २६२ ॥ सौजन्यामृतसिन्धवः परहितप्रारब्धवीरव्रता वाचालाः परवर्णने निजगुणालापे च मौनव्रताः । आपत्स्वप्यविलुप्तधैर्यनिचयाः संपत्स्वनुत्सेकिनो मा भूवन्खलवक्त्रनिर्गतविषज्वालातताः सज्जनाः ॥ २६३ ॥ ये दीनेषु दयालवः स्पृशति यानल्पोऽपि न श्रीमदो व्यग्रा ये च परोपकारकरणे हृष्यन्ति ये याचिताः । स्वस्थाः सन्ति च यौवनोन्मदमहाव्याधिप्रकोपेऽपि ये तैः स्तम्भैरिव सुस्थितैः कलिभराक्रान्ता धरा धार्यते ॥ २६४ ॥ क्षारो वारिनिधिः कलङ्ककलुषश्चन्द्रो रविस्तापकृत्पर्जन्यश्चपलाश्रयोऽभ्रपटलादृश्यः सुवर्णाचलः । शून्यं व्योम रसा द्विजिह्वविधृता स्वर्धामधेनुः पशुः काष्ठं कल्पतरुर्दृषत्सुरमणिस्तत्केन साम्यं सताम् ॥ २६५ ॥ कस्मादिन्दुरसौ धिनोति जगतीं पीयूषगर्भैः करैः कस्माद्वा जलधारयैव धरणीं धाराधरः सिञ्चति । श्राम्यं श्रामयं च नन्दयति वा कस्मात्त्रिलोकीं रविः साधूनां हि परोपकारकरणे नोपाध्यपेक्षं मनः ॥ २६६ ॥ अद्वैतं सुखदुःखयोरनुगतं सर्वास्ववस्थासु यद्विश्रामो हृदयस्य यत्र जरसा यस्मिन्नहार्यो रसः । कालेनावरणात्ययात्परिणते यत्स्नेहसारे स्थितं भद्रं तस्य सुमानुषस्य कथमप्येकं हि तत्प्राप्यते ॥ २६७ ॥ गर्वं नोद्वहते न निन्दति परान्नो भाषते निष्ठुरं प्रोक्तं केनचिदप्रियं च सहते क्रोधं च नालम्बते । श्रुत्वा काव्यमलक्षणं परकृतं संतिष्ठते मूकवद्दोषांश्छादयते स्वयं न कुरुते ह्येतत्सतां लक्षणम् ॥ २६८ ॥ किं कूर्मस्य भरव्यथा न वपुषि क्ष्मां न क्षिपत्येष यत्किं वा नास्ति परिश्रमो दिनपतेरास्ते न यन्निश्चलः । किं त्वङ्गीकृतमुत्सृजन्कृपणवच्छ्लाघ्यो जनो लज्जते निर्वाहः प्रतिपन्नवस्तुषु सतामेतद्धि गोत्रव्रतम् ॥ २६९ ॥ सेतुस्फालनकौतुकाकुलहरिक्षिप्ताद्रिसंघट्टनक्षुभ्यत्तोयघनाम्बुधिस्फुटोदरदरीगम्भीरिता सागरः । चक्रे गोष्पदवद्विलङ्घितवतोऽप्यन्तस्तयं मारुतेः पूर्णत्वादतिविस्तृतेर्हि महतस्तुच्छत्वदुर्लङ्घ्यता ॥ २७० ॥ भूपाः सन्ति सहस्रशः प्रतिपदं विद्याविदोऽनेकशः सन्ति श्रीपतयो निरस्तधनदास्तेऽपि क्षितौ भूरिशः । ये कर्णस्य निरीक्ष्य वान्यमनुजं दुःखार्दितं यन्मनस्तादृप्यं प्रतिपद्यते जगति ते सत्पूरुषाः पञ्चषाः ॥ २७१ ॥ ख्यातिं यत्र गुणा न यान्ति गुणिनस्तत्रादरः स्यात्कुतः किं कुर्याद्बहुशिक्षितोऽपि पुरुषः पाषाणभूते जने । प्रेमारूढविलासिनीमदवशव्यावृत्तकण्ठस्वनः सीत्कारो हि मनोहरोऽपि बधिरे किं नाम कुर्याद्गुणम् ॥ २७२ ॥ तृष्णां छिन्धि भज क्षमां जहि मदं पापे रतिं मा कृथाः सत्यं ब्रूह्यनुयाहि साधुपदवीं सेवस्व विद्वज्जनान् । मान्यान्मानय विद्विषोऽप्यनुनय ह्याच्छादय स्वान्गुणान्कीर्तिं पालय दुःखिते कुरु दयामेतत्सतां लक्षणम् ॥ २७३ ॥ साम्ये पेशलता गुणे प्रणयिता हर्षे निरुत्सेकता पत्रे संवृतता श्रुते सुमतिता वित्तोदये त्यागिता । सार्थौ सादरता खले विमुखता पापे परं भीरुता दुःखक्लेशसहिष्णुता च महतां कल्याणमाकाङ्क्षति ॥ २७४ ॥ गेहं दुर्गतबन्धुभिर्गुरुगृहं छात्रैरहंकारिभिर्हट्टं पत्तनवञ्चकैर्मुनिजनैः शारीरसुखैराश्रमान् । सिंहाद्यैश्च वनं खलैर्नृपसभां चैरैर्दिगन्तानपि संकीर्णान्यवलोक्य सत्यसरलः साधुः क विश्राम्यति ॥ २७५ ॥ दीनानां कल्पवृक्षः सुगुणफलनतः सज्जनानां कुटुम्बी ह्यादर्शः शिक्षितानां सुचरितनिकषः शीलवेलासमुद्रः । सत्कर्ता नावमन्ता पुरुषगुणनिधिर्दक्षिणोदारसत्त्वो ह्येकः श्लाघ्यः स जीवत्यधिकगुणतया चोच्छ्वसन्तीव चान्ये ॥ २७६ ॥ नम्रत्वेनोन्नमन्तः परगुणकथनैः स्वान्गुणान्ख्यापयन्तः स्वार्थान्संपादयन्तो विततबहुतरारम्भयत्नाः परार्थे । क्षान्त्यैवाक्षेपरूक्षाक्षरमुखरमुखान्दुर्मुखान्दुःखयन्तः सन्तः साश्चर्यचर्या जगति बहुमताः कस्य नाभ्यर्थनीयाः ॥ २७७ ॥ वक्रे वेल्गाप्रकर्षः समरभुवि तव प्राणरक्षापि दैवात्स्वेच्छाचारो न चास्ते नहि भवति तथा भारवाहो नितान्तम् । इत्युक्तोऽश्वः स्वरेण प्रहसितवदनो मूक एवात्रतस्थे तस्माज्ज्ञात्वा महान्तोऽधमजनविषये मौनमेवाश्रयन्ते ॥ २७८ ॥

---

१ किरणैः. २ स्वस्त्रियाम्. ३ शंकरे. ४ मनोभवे. ५ हीरकमणिः. ६ काकशब्दाः. ७ कोकिलशब्दाः. ८ मुवर्णमेरुः. ९ भुजगनागसमुद्राः. १० विपत्तिकालेषु. ११ गर्वरहिताः. १२ हर्षयुक्ता भवन्ति. १३ पृथ्वी. १४ विबुध. १५ पृथ्वी.

१ प्रकटयन्तः. २ मुखबन्धन(लगाम)सौष्ठवम्. ३ सङ्ग्रामाङ्गणे.

दुर्जननिन्दा

खलः सर्षपमात्राणि परच्छिद्राणि पश्यति । आत्मनो बिल्वमात्राणि पश्यन्नपि न पश्यति ॥ १ ॥ न विना परवादेन रमते दुर्जनो जनः । काकः सर्वरसान्भुक्त्वा विनामेध्यं न तृप्यति ॥ २ ॥ विशिखव्यालयोरन्त्यवर्णाभ्यां यो विनिर्मितः । परस्य हरति प्राणान्नैतच्चित्रं कुलोचितम् ॥ ३ ॥ विषमा मलिनात्मानो द्विजिह्वा जिह्मगा इव । जगत्प्राणहरा नित्यं कस्य नोद्वेजकाः खलाः ॥ ४ ॥ दुर्जनः परिहर्तव्यो विद्ययालंकृतोऽपि सन् । मणिना भूषितः सर्पः किमसौ न भयंकरः ॥ ५ ॥ खलानां कण्टकानां च द्विविधैव प्रतिक्रिया । उपानन्मुखभङ्गो वा दूरतो वा विसर्जनम् ॥ ६ ॥ अपूर्वः कोऽपि कोपाग्निः सज्जनस्य खलस्य च । एकस्य शाम्यते स्नेहाद्वर्धतेऽन्यस्य वारितः ॥ ७ ॥ अर्जितं सज्जनं दृष्ट्वा द्वेष्टि नीचः पुनः पुनः । कवलीकुरुते स्वस्थं विधुं दिवि विधुंतुदः ॥ ८ ॥ क्वचित्सर्पोऽपि मित्रत्वमियान्नैव खलः क्वचित् । न शेषशायिनोऽप्यस्य वशे दुर्योधनो हरेः ॥ ९ ॥ उपकारोऽपि नीचानामपकारो हि जायते । पयःपानं भुजंगानां केवलं विषवर्धनम् ॥ १० ॥ अलकाश्च खलाश्चैव मूर्धभिः सुजनैर्धृताः । उपर्युपरि संस्कारेऽप्याविष्कुर्वन्ति वक्रताम् ॥ ११ ॥ खलानां धनुषां चापि सद्वंशजनुषामपि । गुणलाभो भवेदाशु परच्छिद्रदकारकः ॥ १२ ॥ बहुनिष्कपटद्रोही बहुधान्योपघातकः । रन्ध्रान्वेषी च सर्वत्र दूषको मूषको यथा ॥ १३ ॥ नौश्च दुर्जनजिह्वा च प्रतिकूलविसर्पिणी । परप्रतारणायैव दारुणा केन निर्मिता ॥ १४ ॥ यस्मिन्वंशे समुत्पन्नस्तमेव निजचेष्टितैः । दूषयत्यचिरेणैव घुणकीट इवाधमः ॥ १५ ॥ स्वभावकठिनस्यास्य कृत्रिमां बिभ्रतो नतिम् । गुणोऽपि परहिंसायै चापस्य च खलस्य च ॥ १६ ॥ अयःपिण्ड इवोत्तप्ते खलानां हृदये क्षणात् । पतिता अपि नेक्ष्यन्ते गुणास्तोयकणा इव ॥ १७ ॥ वर्जनीयो मतिमता दुर्जनः सख्यवैरयोः । श्वा भवत्यपकाराय लिहन्नपि दशन्नपि ॥ १८ ॥ वक्रतां बिभ्रतो यस्य गुह्यमेव प्रकाशते । कथं खलु समो न स्यात्पुच्छेन पिशुनः शुनः ॥ १९ ॥ स्नेहेन भूतिदानेन कृतः स्वच्छोऽपि दुर्जनः । दर्पणश्चान्तिके तिष्ठन्करोत्येकमपि द्विधा ॥ २० ॥ आजन्मसिद्धं कौटिल्यं खलस्य च हलस्य च । सोढुं तयोर्मुखाक्षेपमलमेकैव मा क्षमा ॥ २१ ॥ यथा यथैव स्नेहेन भूयिष्ठमुपचर्यते । धत्ते तथा तथा तापं महावैश्वानरः खलः ॥ २२ ॥ स्तोकेनोन्नतिमायाति स्तोकेनायात्यधोगतिम् । अहो नु सदृशी वृत्तिस्तुलाकोटेः खलस्य च ॥ २३ ॥ दुर्जनः कृतशिक्षोऽपि सज्जनो नैव जायते । अपि गङ्गाजलस्नानान्नाधःकेशः कुशायते ॥ २४ ॥ दह्यमानाः सुतीव्रेण नीचाः परयशोऽग्निना । अशक्तास्तत्पदं गन्तुं ततो निन्दां प्रकुर्वते ॥ २५ ॥ खलः सत्क्रियमाणोऽपि ददाति कलहं सताम् । दुग्धधौतोऽपि किं याति वायसः कलहंसताम् ॥ २६ ॥ दुर्जनस्य विशिष्टत्वं परोपद्रवकारणम् । व्याघ्रस्य चोपवासेन पारणं पशुमारणम् ॥ २७ ॥ संत्यज्य शूर्पवद्दोषान्गुणान्गृह्णाति पण्डितः । दोषग्राही गुणत्यागी पल्लोलीव हि दुर्जनः ॥ २८ ॥ खलो न साधुतां याति सद्भिः संबोधितोऽपि सन् । सरित्पूरप्रपूर्णोऽपि क्षारो न मधुरायते ॥ २९ ॥ सर्पदुर्जनयोर्मध्ये वरं सर्पो न दुर्जनः । सर्पो दशति कालेन दुर्जनस्तु पदे पदे ॥ ३० ॥ अकस्मादेव कुप्यन्ति प्रसीदन्त्यनिमित्ततः । शीलमेतदसाधूनामभ्रं पारिप्लवं यथा ॥ ३१ ॥ अशक्ताः शक्तिमात्मीयां श्लाघयन्ते च दुर्जनाः । ते भवन्त्युपहासाय महतामेव संनिधौ ॥ ३२ ॥ सर्पः क्रूरः खलः क्रूरः सर्पात्क्रूरतरः खलः । मन्त्रेण शाम्यते सर्पो न खलः शाम्यते कदा ॥ ३३ ॥ दुर्जनं प्रथमं वन्दे सज्जनं तदनन्तरम् । मुखप्रक्षालनात्पूर्वं गुदप्रक्षालनं यथा ॥ ३४ ॥ दुर्जनः सुजनो न स्यादुपायानां शतैरपि । अपानं मृत्सहस्रेण धौतं चास्यं कथं भवेत् ॥ ३५ ॥ खलस्तु कुशलाः साधोर्हितप्रत्यूहकर्मणि । निपुणाः फणिनः प्राणानपहर्तुं निरागसाम् ॥ ३६ ॥ अहो बत महत्कष्टं विपरीतमिदं जगत् । येनापत्रपते साधुरसाधुस्तेन तुष्यति ॥ ३७ ॥ तक्षकस्य विषं दन्ते मक्षिकाया विषं शिरः । वृश्चिकस्य विषं पुच्छं सर्वाङ्गे दुर्जनो विषम् ॥ ३८ ॥ दुर्जनो नार्जवं याति सेव्यमानोऽपि नित्यशः । स्वेदनाभ्यञ्जनोपायैः श्वपुच्छमिव ना-

१ विष्ठाद्यशुचि. २ बाणः. ३ सर्पः. ४ अन्त्यवर्णौ 'खल' इति. ५ कुटिलाः. ६ मलिनान्तःकरणाः. ७ सर्पाः. ८ प्रतीकारः. ९ उपानहा पादत्रचर्मणा मुखभङ्गः. १० निवारणात्; पक्षे,-जलात्. ११ कुन्तलम्; पक्षे,-वेणुः. १२ विनयादिः; पक्षे,-मौर्वी. १३ बहु-निष्कपट-द्रोही; पक्षे,-बहु-निष्क-पट-द्रोही इति पदच्छेदः. १४ बहुधा-अन्योपघातकः; पक्षे,-बहु-धान्य-उपघातकः. इति पदच्छेदः. १५ दूषणान्वेषी; पक्षे,-छिद्रान्वेषी. १६ प्रतिकूलतीरम्; पक्षे,-विरुद्धम्. १७ परेषां प्रकर्षेण तारणाय; पक्षे,-परेषां वञ्चनाय. १८ भयंकरा; पक्षे,-काष्ठेन. १९ वंशे; पक्षे,-कुले. २० स्वकर्मभिः. २१ काष्ठवेधकः कृमिः. २२ क्रियया निर्वृत्ताम्; पक्षे,-कपटयुक्ताम्. २३ नम्रत्वम्. २४ मौर्वी; पक्षे,-विनयादिः. २५ धनुषः.

१ तैलेन; पक्षे,-ममतया. २ भस्म; पक्षे,-वैभवम्. ३ लाङ्गलम्. ४ पृथ्वी; पक्षे,-शान्तिः. ५ बाहुल्येन. ६ पूज्यते. ७ अग्निः; पक्षे,-वैश्वानरः इति च्छेदः. ८ तुलायष्टेः. ९ राजहंसत्वम्. १० चालनी. ११ चञ्चलम्. १२ हितेऽन्तरायाचरणे. १३ निरपराधानाम्. १४ लज्जां प्राप्नोति. १५ सरलताम्.

मितम् ॥ ३९ ॥ वर्धनं वाथ संमानं खलानां प्रीतये कुतः । फलन्त्यमृतसेकेऽपि न पथ्यानि विषद्रुमाः ॥ ४० ॥ दुर्जनरुच्यमानानि वचांसि मधुराण्यपि । अकालकुसुमानीव भयं संजनयन्ति हि ॥ ४१ ॥ शतं दद्यान्न विवदेदिति विज्ञस्य संमतम् । विना हेतुमपि द्वन्द्वमेतन्मूर्खस्य लक्षणम् ॥४२॥ अहो खलभुजंगस्य विपरीतो वधक्रमः । अन्यस्य दशति श्रोत्रमन्यः प्राणैर्वियुज्यते ॥ ४३ ॥ न यत्नकोटिशतकैरपि दुष्टः सुधीर्भवेत् । किं मर्दितोऽपि कस्तूर्या लशुनो याति सौरभम् ॥ ४४ ॥ पाषाणो भिद्यते टङ्कैर्वज्रं वज्रेण भिद्यते । सर्पोऽपि भिद्यते मन्त्रैर्दुष्टात्मा नैव भिद्यते ॥ ४५ ॥ दुर्जनो दोषमादत्ते दुर्गन्धिमिव सूकरः । सज्जनश्च गुणग्राही हंसः क्षीरमिवाम्भसः ॥ ४६ ॥ अपूर्वा रसनाव्यालाः खलाननबिलेशयाः । कर्णमूले स्पृशन्त्यन्यं हरन्त्यन्यस्य जीवितम् ॥ ४७ ॥ दुर्जनेन समं सख्यं प्रीतिं चापि न कारयेत् । उष्णो दहति चाङ्गारः शीतः कृष्णायते करम् ॥ ४८ ॥ दुर्जनः प्रियवादी च नैतद्विश्वासकारणम् । मधु तिष्ठति जिह्वाग्रे हृदये तु हलाहलम् ॥ ४९ ॥ मनस्यन्यद्वचस्यन्यत्कार्ये चान्यद्दुरात्मनाम् । मनस्येकं वचस्येकं कर्मण्येकं महात्मनाम् ॥ ५० ॥ जीवनग्रहणे नम्रा गृहीत्वा पुनरुन्नताः । किं कनिष्ठाः किमु ज्येष्ठा घटीयन्त्रस्य दुर्जनाः ॥ ५१ ॥ बिभ्राणा गरलं कण्ठे भुजंगपरिवेष्टिता । शांभवीव तनुः कस्य न वन्द्या दौर्जनी सभा ॥ ५२ ॥ अक्षमालापवृत्तिज्ञा कुशासनपरिग्रहा । ब्राह्मीव दौर्जनी संसद्वन्दनीया समेखला ॥ ५३ ॥ खलः करोति दुर्वृत्तं नूनं फलति साधुषु । दशाननोऽहरत्सीतां बन्धनं च महोदधेः ॥ ५४ ॥ कुर्वते स्वसुखेनैव बहुधान्यस्य खण्डनम् । नमः पतनशीलाय मुसलाय खलाय च ॥ ५५॥ अपवादादभीतस्य समस्य गुणदोषयोः । असद्वृत्तेरहो वृत्तं दुर्विभाव्यं विधेरिव ॥ ५६ ॥ न देवाय न धर्माय न बन्धुभ्यो न चार्थिने । दुर्जनस्यार्जितं वित्तं भुज्यते राजतस्करैः ॥ ५७ ॥ मुखं पद्मदलाकारं वाचा चन्दनशीतला । तोहृदयं क्रोधसंयुक्तं त्रिविधं धूर्तलक्षणम् ॥ ५८ ॥ निष्णातोऽपि च वेदान्ते साधुत्वं नैति दुर्जनः । चिरं जलनिधौ मग्नो मैनाक इव मार्दवम् ॥ ५९ ॥ खलः सज्जनकार्पासरक्षणैकहुताशनः । परदुःखाग्निशमनमारुतः केन वर्ण्यताम् ॥ ६० ॥ धेनाःलोभ्यस्तुनः शान्तिशैलहुताशनः । कारुण्यकुसुमाकाशः खलः सज्जनदुःखदः ॥ ६१ ॥ अन्तर्मलिनदेहेन बहिराह्लादकारिणा । महाकालफलेनेव के खलेन न वञ्चिताः ॥ ६२ ॥ अहो प्रकृतिसादृश्यं श्लेष्मणो दुर्जनस्य च । मधुरैः कोपमायाति कटुकेनैव शाम्यति ॥ ६३ ॥ ईषल्लब्धप्रवेशोऽपि स्नेहविच्छेदकारकः । कृतक्षोभो नवनीतेन खलो मन्थानदण्डवत् ॥ ६४ ॥ विभूषयन्ती पुरस्तीक्ष्ण्यं पृष्ठतः कुर्वती गुणम् । कर्णान्तिकेऽध्यनि लोकस्य मूर्चावत्म्-चकस्य वाक् ॥ ६५ ॥ सर्वथा व्यवहर्तव्यं कुतो ह्यवचनीयता । यथा स्त्रीणां तथा वाचां साधुत्वे दुर्जनो जनः ॥ ६६ ॥ कापुरुषः कुक्कुरश्च भोजनैकपरायणः । लालितः पार्श्वमायाति वारितो न च गच्छति ॥ ६७ ॥ मालिन्यमवलम्बेत यदा दर्पणवत्खलः । तदैव तन्मुखे देयं रजो नान्या प्रतिक्रिया ॥ ६८ ॥ नीचः समुत्थितोऽवश्यमनवाप्य पराश्रयम् । छिद्रं न गतिमाप्नोति दृष्टान्तोऽत्र कटीमवः ॥ ६९ ॥ दुर्जनः परिहर्तव्यः प्रत्यक्षो द्विपदः पशुः । विध्यते वा कुशल्येन अदृष्टः कण्टको यथा ॥ ७० ॥ यथा वृष्टिः समुद्रेषु मुक्तस्योपरि भोजनम् । एवं प्रीतिः खलैः सार्धमुत्पन्नेऽर्थेऽवसीदति ॥ ७१ ॥ क्वचित्कार्यवशान्नीचोऽप्यलं भवति नो महान् । कांस्यस्यैव हि राजोऽपि दर्पणः कनकस्य न ॥ ७२ ॥ दुर्जनो दूषयत्येव सतां गुणगणं क्षणात् । मलिनीकुरुते धूमः सर्वथा विमलाम्बरम् ॥७३॥ यथा दोषो विमात्यस्य जनस्य न तथा गुणः । प्रायः कलङ्क एवेन्दोः प्रस्फुटो न प्रसन्नता ॥ ७४ ॥ संपत्तौ कर्कशं चित्तं खलस्यापदि कोमलम् । शीतलं कठिनं प्रायस्तप्तं मृदु भवत्ययः ॥ ७५ ॥ प्रायः प्रकुप्यतितरां प्रीत्यैव प्रखलो जनः । नयनं स्नेहसंपर्कात्कालुष्यं समुपैत्यलम् ॥ ७६ ॥ प्राप्य वित्तं जडास्तूर्णं निर्वृतिं यान्ति नान्यथा । तोयमासाद्य गर्जन्ति न रिक्ताः स्तनयित्नवः ॥७७॥ सदा खण्डनयोग्याय तुषपूर्णाशयाय च । नमोऽस्तु बहुबीजाय खलायोलूखलाय च ॥७८॥ जिह्वादूषितसत्पात्रः पिण्डार्थी कलहोत्कटः । तुल्यतामशुचिर्नित्यं बिभर्ति पिशुनः शुनः॥७९॥

१ जिह्वारूपाः सर्पाः. २ उदकम्; पक्षे,–प्राणाः. ३ अधोमुखाः; पक्षे,–विनीताः. ४ ऊर्ध्वमुखाः. पक्षे,–उद्धताः. ५ एकरज्जुसंबद्धघटमालारूपं 'राहाट' इति प्रसिद्धम्. ६ सर्पाः; पक्षे,– जाराः. ७ दुर्जनसंबन्धिनी. ८ अक्षमा य आलापास्तेषां वृत्तिज्ञा; पक्षे,–अक्षमाला जपमाला तस्या अपवृत्तिर्भ्रमणं जानातीति सा. ९ कुत्सितं यच्छासनं शिक्षा तस्य परिग्रहोऽवलम्बो यस्याः सा; पक्षे,–कुशासनं दर्भासनं तत्परिग्रहः स्वीकारो यस्याः सा. १० समे साधौ खला; पक्षे,–मेखलया सहिता. ११ बहुधा अन्यस्य परस्य खण्डनम्; पक्षे,–पुष्कलधान्यस्य खण्डनं वितुषीकरणम्.

१ वहनम्. २ कीर्तिरेव सौगन्ध्यं तन्नाशकत्वाल्लशुन इव. लशुनो हि कस्तूर्यादेः सौगन्ध्यं नाशयतीति प्रसिद्धिः. ३ शान्तिरेव शैलं तन्नाशकत्वादग्निरिव. ४ कारुण्यमेव कुसुमं तस्याकाशः. आकाशस्य यथा पुष्पं कदापि नोपलभ्यते तद्वत्खले कारुण्यं सर्वथाऽसंभाव्यं इत्यर्थः. ५ धत्तूरफलेन. ६ स्वभावसाम्यम्. ७ कफस्य. ८ साधुद्रव्यैः; पक्षे,–सुवचनैः. ९ पुनः पुनर्मृत्यति. १० पुरुषव्यञ्जनम्. ११ कोषम्. १२ मेघाः. १३ भक्ष्येच्छुः.

अहो बत खलः पुण्यैर्मूर्खोऽप्यश्रुतपण्डितः । स्वगुणोदीरणे शेषः परनिन्दासु वाक्पतिः ॥ ८० ॥ खलः सुजनमज्ञुन्ये सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः । सर्वतः श्रुतिमाँल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥८१॥ सत्साधुवादे मूकस्य मात्सर्यगलरोगिणः । जिह्वा कटुकमुखेनापि कुण्ठा नैव प्रवर्तते ॥ ८२ ॥ मायामयः प्रकृत्यैव रागद्वेषमदाकुलः । महतामपि मोहाय संसार इव दुर्जनः ॥ ८३ ॥ स्वचित्रमपि मायावी रचयत्येव लीलया । लघुश्च महतां मध्ये नरकस्वर्ग इति स्मृतः ॥ ८४ ॥ खलेन धनमत्तेन नीचेन प्रभविष्णुना । पिशुनेन पदस्थेन हा प्रजे क्व गमिष्यसि ॥ ८५ ॥ ये श्रमं हन्तुमीहन्ते महतां चिरसंभृतम् । वन्ध्यास्तेऽस्वल्पात्मानो दुर्जनाः सज्जना इव ॥ ८६ ॥ अहो कुटिलबुद्धीनां दुर्ग्राह्यमसतां मनः । अन्यद्वचसि कण्ठेऽन्यदन्यदोष्ठपुटे स्थितम् ॥ ८७ ॥ खलेषु सत्सु निर्याता वयमर्जयितुं गुणान् । इयं सा तस्करग्रामे रत्नक्रयविडम्बना ॥८८॥ वर्धते स्वयमेवासौ संपदा शतशाखया । अङ्कुरोऽवस्करोद्भूतः पुरुषश्चाकुलोद्भवः ॥ ८९ ॥ यत्स्मृत्वैव परं यान्ति सन्तः संतापसंततिम् । तदसन्तो हसन्तोऽपि हेलयैव हि कुर्वते ॥ ९० ॥ गुणदोषावशास्त्रज्ञः कथं विभजते जनः । किमन्धस्याधिकारोऽस्ति रूपभेदोपलब्धिषु ॥ ९१ ॥ प्रायः प्रकाशतां याति मलिनः साधुबाधया । नाग्रसिष्यत चेदर्कं कोऽज्ञास्यत्सिंहिकासुतम् ॥ ९२ ॥ प्रायः परोपतापाय दुर्जनः सततोद्यतः । अवश्यकरणीयत्वान्न कारणमपेक्षते ॥ ९३ ॥ यथा गजपतिः श्रान्तश्छायार्थी वृक्षमाश्रितः । विश्रम्य तं द्रुमं हन्ति तथा नीचः स्वमाश्रयम् ॥ ९४ ॥ चारुता परदारार्थे धनं लोकोपतप्तये । प्रभुत्वं साधुनाशाय खले खलतरा गुणाः ॥ ९५ ॥ परोपकारविज्ञानमात्रकर्मोपजीविनाम् । दाशानामिव धूर्तानां जालाय गुणसंग्रहः ॥ ९६ ॥ करोति पूज्यमानोऽपि लोकव्यसनदीक्षितः । दर्शने दर्शने त्रासं गृहाहिरिव दुर्जनः ॥ ९७ ॥ सत्यधर्मच्युतात्पुंसः क्रुद्धादाशीविषादिव । नास्तिकोऽपि उद्विजते जनः किं पुनरास्तिकः ॥ ९८ ॥ येषां प्राणिवधः क्रीडा नर्म मर्मच्छिदो गिरः । कार्यं परोपतापित्वं ते मृत्योरपि मृत्यवः ॥ ९९ ॥ न तथेच्छन्त्यकल्याणाः परेषां वेदितुं गुणान् । यथैषां ज्ञातुमिच्छन्ति नैर्गुण्यं पापचेतसः ॥ १०० ॥ अतो हास्यतरं लोके किंचिदन्यन्न विद्यते । यत्र दुर्जन इत्याह दुर्जनः सज्जनं जनम् ॥ १०१ ॥ अपकारमसंप्राप्य तुष्येत्साधुरसाधुतः । नैष लाभो भुजंगेन वेष्टितो यत्र दश्यते ॥ १०२ ॥ लुब्धः स्तब्धोऽनृजुर्मूर्खः प्रभुः कान्तदाक्षः । बहूनेव खलः साधून्मारयित्वा मरिष्यति ॥ १०३ ॥ का खलेन सह स्पर्धा सज्जनस्याभिमानिनः । भाषणं भीषणं साधुदूषणं यस्य भूषणम् ॥ १०४ ॥ मुखेनैकेन विध्यन्ति पादमेकस्य कण्टकाः । दूरान्मुखसहस्रेण सर्वप्राणहराः खलाः ॥ १०५ ॥ निर्माय खलजिह्वाग्रं सर्वप्राणहरं नृणाम् । चकार किं वृथा शस्त्रविषवह्नीन्प्रजापतिः ॥१०६ ॥ यथा परोपकारेषु नित्यं जागर्ति सज्जनः । तथा परापकारेषु जागर्ति सततं खलः ॥१०७ ॥ बिभेति पिशुनान्नीचः प्रकाशनपटीयसः । न पुनर्मूढहृदयो निन्दनीयात्स्वकर्मणः ॥ १०८ ॥ वृथाज्वलितकोपाग्नेः परुषाक्षरवादिनः । दुर्जनस्यौषधं नास्ति किंचिदन्यदनुत्तरात् ॥ १०९ ॥ जीवन्नपि न तत्कर्तुं शक्नोति सुजनस्तथा । दुर्जनो यन्मृतः कुर्यात्परेभ्योऽहितमुत्तरम् ॥ ११० ॥ यद्यदिष्टतमं तत्तद्देयं गुणवते किल । अत एव खलो दोषान्साधुभ्यः संप्रयच्छति ॥ १११ ॥ वरमत्यन्तविफलः सुखसेव्यो हि सज्जनः । न तु प्राणहरस्तीक्ष्णः शरवत्सफलः खलः ॥ ११२ ॥ स्वभावेनैव निशितः कृतपक्षग्रहोऽपि सन् । शरवद्गुणनिर्मुक्तः खलः कस्य न भेदकः ॥ ११३ ॥ दुर्जनः सुजनीकर्तुं यत्नेनापि न शक्यते । संस्कारेणापि लशुनं कः सुगन्धीकरिष्यति ॥ ११४ ॥ नैवात्मनो विनाशं गणयति पिशुनः परव्यसनहृष्टः । प्राप्य सहस्रविनाशं समरे नृत्यति मुदा कबन्ध इव ॥ ११५ ॥ रविरपि न दहति तादृग्यादृक्संदहति वालुकानिकरः । अन्यस्माल्लब्धपदो नीचः प्रायेण दुःसहो भवति ॥ ११६ ॥ त्यक्त्वापि निजप्राणान्परहितविघ्नं खलः करोत्येव । कवले पतिता सद्यो वमयति खलु मक्षिकाऽन्नभोक्तारम् ॥ ११७ ॥ कृतमपि महोपकारं पय इव पीत्वा निरातङ्कम् । प्रत्युत हन्तुं यतते काकोदरसोदरः खलो जगति ॥ ११८ ॥ नलिकागतमपि कुटिलं न भवति सरलं शुनः पुच्छम् । तद्वत्खलजनहृदयं बोधितमपि नैव याति माधुर्यम् ॥ ११९ ॥ एते स्निग्धतमा इति मा मा क्षुद्रेषु यात विश्वासम् । सिद्धार्थानामेषां स्नेहोऽप्यश्रूणि पातयति ॥ १२० ॥ गुणिनां गुणेषु सत्स्वपि पिशुनजनो दोषमात्रमादत्ते । पुष्पे फले विरागी क्रमेलकः कण्टकौघमिव ॥ १२१ ॥ सुजनानामपि हृदयं पिशुनपरिष्वक्तमलिनमिह भवति । पवनः परागवाही रथ्यासु वहन्रजस्वलो भवति ॥ १२२ ॥ परिपूर्णेऽपि तटाके काकः कुम्भोदकं पिबति । अनुकूलेऽपि कलत्रे नीचः परदारलम्पटो भवति ॥ १२३ ॥ दुर्जनदूषितमनसां पुंसां सुजनेऽपि नास्ति विश्वा-

१ [illegible] 'तर्कीरजा' इति लोके. २ राहुम्. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ कुटिलः.

१ अशिरस्कं कलेवरम्. २ पांसुपुञ्जः. ३ वान्ति कारयति. ४ निःशङ्कम्. ५ वैररीत्ये. ६ सर्पबन्धुः. ७ श्वेतसर्षपाणाम्; पक्षे,-सिद्धोऽर्थः कार्यं येषां ते. ८ तैलम्; पक्षे,-स्नेहभावः. ९ बाष्पाणि. १० उष्ट्रः. ११ वीथीषु. १२ रजोयुक्तः. १३ भार्यायाम्.

सः । बालः पयसा दग्धो दध्यपि फूत्कृत्य भक्षयति ॥ १२४ ॥ विषधरतोऽप्यतिविषमः खल इति न मृषा वदन्ति विद्वांसः । यदयं नकुलद्वेषी स कुलद्वेषी पुनः पिशुनः ॥ १२५ ॥ अतिमलिने कर्तव्ये भवति खलानामतीव निपुणा धीः । तिमिरे हि कौशिकानां रूपं प्रतिपद्यते दृष्टिः ॥ १२६ ॥ लब्धोच्छ्रायो नीचः प्रथमतरं स्वामिनं पराभवति । भूमिरजो रथ्यादावुत्थापकमेव संवृणुते ॥ १२७ ॥ उपकृतमनेन सुहृदयमित्यसतामस्ति न क्वचिदपेक्षा । होतुः स्वहस्तमाश्रितसुद्वृत्तोऽग्निर्दहत्येव ॥ १२८ ॥ परवादे दशवदनः पररन्ध्रनिरीक्षणे सहस्राक्षः । सद्वृत्तवित्तहरणे बाहुसहस्रार्जुनः पिशुनः ॥ १२९ ॥ परिशुद्धामपि वृत्तिं समाश्रितो दुर्जनः परान्व्यथते । पवनाशिनोऽपि भुजगाः परोपतापं न मुञ्चन्ति ॥ १३० ॥ प्रेरयति परमनार्यः शक्तिविहीनोऽपि जगदभिद्रोहे । तेजयति शस्त्रधारां स्वयमसमर्था शिला छेत्तुम् ॥ १३१ ॥ शिरसि निहितोऽपि नित्यं यत्नादपि सेवितो बहुस्नेहैः । तरुणीकच इव नीचः कौटिल्यं नैव विजहाति ॥ १३२ ॥ व्योम्नि स वासं कुरुते चित्रं निर्माति सुन्दरं पवने । रचयति रेखाः सलिले चरति खले यस्तु सत्कारम् ॥ १३३ ॥ अतिपेलवमतिपरिमितवर्णं लघुतरमुदाहरति शठः । परमार्थतः स हृदयं वहति पुनः कालकूटघटितमिव ॥ १३४ ॥ मृद्घटवत्सुखभेद्यो दुःसंधानश्च दुर्जनो भवति । सुजनस्तु कनकघटवद्दुर्भेद्यश्चाशुसंधेयः ॥ १३५ ॥ मृगमीनसज्जनानां तृणजलसंतोषविहितवृत्तीनाम् । लुब्धकधीवरपिशुना निष्कारणवैरिणो जगति ॥ १३६ ॥ रे खल तव खलु चरितं विदुषामग्रे विविच्य वक्ष्यामि । अथवालं पापात्मन् कृतया कथयापि ते हतया ॥ १३७ ॥ विध्वस्तपरगुणानां भवति खलानामतीव मलिनत्वम् । अन्तरितशशिरुचामपि सलिलमुचां मलिनिमाभ्यधिकः ॥ १३८ ॥ परगुह्यगुप्तिनिपुणं गुणमयमखिलैः समीहितं नितराम् । ललिताम्बरमिव सज्जनमाखव इव दूषयन्ति खलाः ॥ १३९ ॥ दूरस्थापितहृदयो गूढरहस्यो निकामसंशङ्कः । आश्लेषो बालानां भवति खलानां च संभेदः ॥ १४० ॥ धर्मारम्भेऽप्यसतां परहिंसैव प्रयोजिका भवति । काकानामभिषेकेऽकारणतां वृष्टिरनुभवति ॥ १४१ ॥ यद्वीक्ष्यते खलानां माहात्म्यं क्वापि दैवयोगेन । काकानामिव शौक्ल्यं तदपि हि न चिरादनर्थाय ॥ १४२ ॥ यत्खलु खलमुखहुतवहविनिहितमपि शुद्धिमेव परमेति । तदनलशौचमिवांशुकमिह लोके दुर्लभं प्रेम ॥ १४३ ॥ वंशावलम्बनं यद्यो विस्तारो गुणस्य या च नतिः । तज्जालस्य खलस्य च निजाङ्कुसुमप्रणाशाय ॥ १४४ ॥ सुगृहीतमलिनपक्षा लघवः परभेदिनस्तीक्ष्णाः । पुरुषा अपि विशिखा अपि गुणच्युताः कस्य न भयाय ॥ १४५ ॥ स्वकपोलेन प्रकटीकृतं प्रमत्तत्वकारणं किमपि । द्विरदस्य दुर्जनस्य च मदं चकारैव दानमपि ॥ १४६ ॥ संतापमोहकम्पान्संपादयितुं निहन्तुमपि जन्तून् । सपदि दुर्जनस्य भूतिः प्रसरति दूरं ज्वरस्येव ॥ १४७ ॥ अर्थग्रहणं न तथा व्यथयति कटुकूजितैर्यथा पिशुनः । रुधिरादानादधिकं दुनोति कर्णे गुञ्जन्मशकः ॥ १४८ ॥ क्षुद्रोद्भवस्य कटुतां प्रकटयतो विदधतश्च मदमुच्चैः । मधुनोऽधमपुरुषस्य च गरिमा लघिमा च भेदाय ॥ १४९ ॥ त्यजति च गुणान्सुदूरं तनुमपि दोषं निरीक्ष्य गृह्णाति । मुक्त्वालंकृतकेशान् यूकामिव वानरः पिशुनः ॥ १५० ॥ दोषालोकननिपुणाः परुषगिरो दुर्जनाश्च घूकाश्च । दर्शनमपि भयजननं येषामनिमित्तपिशुनानाम् ॥ १५१ ॥ पिशुनत्वमेव विद्या परदूषणमेव भूषणं येषाम् । परदुःखमेव सौख्यं शिव शिव ते केन वेधसा सृष्टाः ॥ १५२ ॥ हस्त इव भूतिमलिनो लङ्घयति यथा यथा खलः सुजनम् । दर्पणमिव तं कुरुते तथा तथा निर्मलच्छायम् ॥ १५३ ॥ अन्यस्य लगति कर्णे जीवितमन्यस्य हरति बाण इव । हृदयं दुनोति पिशुनः कण्टक इव पादलग्नोऽपि ॥ १५४ ॥ स्वरसेन बध्नतां करमादाने कण्टकोत्करैस्तुदताम् । पिशुनानां पनसानां कोशाभोगोऽप्यविश्वासः ॥ १५५ ॥ वंशे घुण इव

१ फूत्कारं कृत्वा. २ नकुलद्वेषी; पक्षे,-न कुल द्वेषी. ३ अत्यन्तमलदूषिते. ४ पूर्णा. ५ तमसि. ६ घूकानाम्. ७ व्यथां करोति. ८ वायुभक्षकाः. ९ बहुप्रकारैः स्नेहैः सुगन्धतैलादिभिः; पक्षे,-बहुधा प्रीत्या. १० दुःखेन संधातुं शक्यः. ११ व्याधः. १२ निष्कारणशत्रवः. १३ नाशिताः. १४ मेघानाम्. १५ मालिन्यम्. १६ गुह्यगोपने निपुणम्. १७ तन्तुभासुरम्; पक्षे,-दयादाक्षिण्यादिभासुरम्. १८ मूल्यवद्वस्त्रमिव. १९ दूरे स्थापितं हृदयं येन; पक्षे,-दूरे स्थापितमन्तःकरणं येन. २० अन्तःकरणविषयीभूतम्; पक्षे,-मध्यादि. २१ भीतिः; पक्षे,-विश्वासाभावः.

८ सु. र. भां.

१ काकैः स्नाने कृते वृष्टिर्न भवतीति वृद्धव्यवहारः. २ कुलस्य; पक्षे,-वेणोः. ३ जन्यत्वम्; पक्षे,-आश्रितत्वम्. ४ आधिक्यम्; पक्षे,-दैर्घ्यम्. ५ पाण्डित्यशौर्यादेः. पक्षे,-तन्त्वोः. ६ विश्वस्तनाशायेत्यर्थः. ७ सम्यग्गृहीतो दुष्टानां पक्षोऽङ्गीकारो यैः; पक्षे,-सुदृढित निष्कासनानर्हाः श्यामपक्षयन्त इत्यर्थः. ८ नीचाः; पक्षे,-अल्पपरिमाणवन्तः. ९ परान्भेदयन्ति ते. अन्येषां परस्परभेदजननेन कलहप्रवर्तका इत्यर्थः पक्षे,-इतरच्छेदकारकाः. १० क्रूरकर्माणः; पक्षे,-यथाश्रुतम्. ११ साधुत्वादिगुणहीनाः; पक्षे,-ज्याच्युताः. १२ स्वस्य गण्डस्थलेन प्रकटीकृतम्. दानस्य तत्र उत्पत्तेरिति भावः; पक्षे,-स्वमुखे नाभिहितम्. एवं मया दानं कृतमिति. १३ गुनगुनेति शब्दं कुर्वन्. १४ मधुमक्षिका; पक्षे,-नीचः. १५ स्थूलताम्; पक्षे,-कटुभाषिताम्. १६ उन्मादम्; पक्षे,-गर्वम्. १७ सूक्ष्मम्, १८ दूषणानि; पक्षे,-रात्रिः. १९ मनोगतभयवत्ता; पक्षे,-अन्तःसारः. २० काष्ठकृमिः.

न विशति दोषो ग्समाविर्न सतां मनसि । रसमपि तु न प्रतीच्छति बहुदोषः संनिपातीव ॥ १५६ ॥ परपरितापनकुतुकी गणयति नात्मीयमपि तापम् । परहृतिहेतोः पिशुनः संदंश इव स्वपीडनं सहते ॥ १५७ ॥ सगुणापि हन्त विगुणा भवति खलास्याद्विचित्रवर्णापि । आखुमुखादिव शाटी पद्यपरिपाटी कवेः कापि ॥ १५८ ॥ कतिपयदिनपरमायुषि मदकारिणि यौवने दुरात्मानः । विदधति तथापराधं जन्मैव यथा वृथा भवति ॥ १५९ ॥ दुश्चरितैरेव निर्जैर्भवति दुरात्मा विशङ्कितो नित्यम् । दर्शनरथमापन्नं पन्नगकुलमाकुलीभवति ॥ १६० ॥ स्वयमपि भूरिच्छिद्रश्चापलमपि सर्वतोमुखं तन्वन् । तितउस्तुषस्य पिशुनो दोषस्य विवेचनेऽधिकृतः ॥ १६१ ॥ पिशुनः खलु सुजनानां खलमेव पुरो निधाय जेतव्यः । कृत्वा ज्वरमात्मीयं जिगाय बाणं रणे विष्णुः ॥ १६२ ॥ वक्राः कपटस्निग्धा मलिनाः कर्णान्तिके प्रसज्जन्तः । कं भेदयन्ति न सखे खलाश्च गणिकाकटाक्षाश्च ॥ १६३ ॥ कस्तूरिकामृगाणामण्डाद्गन्धगुणमखिलमादाय । यदि पुनरहं विधिः स्यां खलजिह्वायां निवेशयिष्यामि ॥ १६४ ॥ आचरति दुर्जनो यत्सहसा मनसोऽप्यगोचरानर्थान् । तन्न न जाने जाने स्पृशति मनः किं तु नैव निष्ठुरताम् ॥ १६५ ॥ नष्टमपात्रे दानं नष्टं हितमफलबुद्धवज्ञाने । नष्टो गुणोऽगुणज्ञे नष्टं दाक्षिण्यमकृतज्ञे ॥ १६६ ॥ रोगोऽण्डजोऽङ्कुरोऽग्निर्विषमर्थतरो घुणाः कृमयः । प्रकृतिकृतश्च नरः स्वाश्रयमविनाश्य नैधन्ते ॥ १६७ ॥ आदौ लज्जयति कृतं मध्ये परिभवति रिक्तमवसाने । खलसंगतस्य कथयत यदि सुस्थितमस्ति किंचिदपि ॥ १६८ ॥ परमर्मदिव्यदर्शिषु जात्यैवोचितनिगूढवैरेषु । कः खलु खलेषु शङ्कां श्लथयिष्यति दम्भनिरतेषु ॥ १६९ ॥ अस्थानाभिनिवेशी प्रायो जड एव भवति नो विद्वान् । बालदन्यः कोऽम्भसि जिघृक्षतीन्दोः स्फुरद्बिम्बम् ॥ १७० ॥ लब्धोदयोऽपि हि खलः प्रथमं स्वजनं तनोति परितापम् । उद्गच्छन्दवदहनो जन्मभुवं दारु निर्दहति ॥ १७१ ॥ अल्पश्रुतलव एव प्रायः प्रकटयति वाग्विभवमुखैः । सर्वत्र कुनट एव हि नाटकमधिकं विडम्बयति ॥ १७२ ॥ प्रखला एव गुणवतामाक्रम्य धुरं पुरः प्रकर्षन्ति । तृणकाष्ठमेव जलधेरुपरि प्लवते न रत्नानि ॥ १७३ ॥ महतां यदेव मूर्धसु तदेव नीचास्तृणाय मन्यन्ते । लिङ्गं प्रणमन्ति बुधाः काकः पुनरात्मनीकुरुते ॥ १७४ ॥ सह वसतामप्यसतां जलरुहजलवद्भवत्यसंश्लेषः । दूरेऽपि सतां वसतां प्रीतिः कुमुदेन्दुवद्भवति ॥ १७५ ॥ साधयति यत्प्रयोजनमज्ञस्तत्तस्य काकतालीयम् । दैवात्कथमप्यक्षरमुत्किरति घुणोऽपि काष्ठेषु ॥ १७६ ॥ प्रायः खलप्रकृतयो नापरिभूता हिताय कल्पन्ते । पुष्यत्यधिकमशोको गणिकाचरणप्रहारेण ॥ १७७ ॥ परमर्मघट्टनादिषु खलस्य यत्कौशलं न तत्क्लृप्ये । यत्सामर्थ्यमुपहतौ विषस्य तन्नोपकाराय ॥ १७८ ॥ अतिसत्कृता अपि शठाः सहसुवमुज्झन्ति जातु न प्रकृतिम् । शिरसा महेश्वरेणापि ननु धृतो वक्र एव शशी ॥ १७९ ॥ वायुरिव खलजनोऽयं प्रायः पररूपमेति संपर्कात् । सन्तस्तु रविकरा इव सदसद्योगेऽप्यसंक्लिष्टाः ॥ १८० ॥ दूरेऽपि परस्यागसि पटुर्जनो नात्मनः समीपेऽपि । स्वं व्रणमक्षि न पश्यति शशिनि कलङ्कं निरूपयति ॥ १८१ ॥ साधुष्वेवातितरामरुंतुदाः स्वां विवृण्वते वृत्तिम् । व्याघा निघ्नन्ति मृगान्मृतमपि न तु सिंहमाददते ॥ १८२ ॥ अविकारिणमपि सज्जनमनिशमनार्यः प्रबाधतेऽत्यर्थम् । कमलिन्या किमिह कृतं हिमस्य यत्तां सदा दहति ॥ १८३ ॥ स्वगुणानिव परदोषान्वक्तुं न सतोऽपि शक्नुवन्ति बुधाः । स्वगुणानिव परदोषानसतोऽपि खलास्तु कथयन्ति ॥ १८४ ॥ कृत्वापि येन लज्जामुपैति साधुः परोदितेनापि । तदकृत्वैव खलजनः स्वयमुद्गिरतीति धिग्लघुताम् ॥ १८५ ॥ प्रकृतिखलत्वादसतां दोष इव गुणोऽपि बाधते लोकान् । विषकुसुमानां गन्धः सुरभिरपि मनांसि मोहयति ॥ १८६ ॥ मृगमदकर्पूरागुरुचन्दनगन्धाधिवासितो लशुनः । न त्यजति गन्धमशुभं प्रकृतिमिव सहोत्थितां नीचः ॥ १८७ ॥ उपकृतिरेव खलानां दोषस्य गरीयसो भवति हेतुः । अनुकूलाचरणेन हि कुप्यन्ति व्याधयोऽत्यर्थम् ॥ १८८ ॥ न परं फलति हि किंचित्खल एवानर्थमावहति यावत् । मारयति सपदि विषतरुराश्रयमाणं श्रमापनुदे ॥ १८९ ॥ स्वार्थनिरपेक्ष एव हि परोपघातोऽसतां व्यसनमेव । अशनायोदन्या वा विरमति फणिनो न संदशतः ॥ १९० ॥ एकीभावं गतयोर्जलपयसोर्मित्रचेतसोश्चैव । व्यतिरेककृतौ शक्तिर्हंसानां दुर्जनानां च ॥ १९१ ॥ शल्यमपि स्खलदन्तः सोढुं शक्येत हालहलदिग्धम् । धीरैर्न पुनरकारणकुपितखलालीकदुर्वचनम् ॥ १९२ ॥ प्रारम्भतोऽतिविपुलं मृशकृशमन्ते विभेदकृन्मलिनम् । महिषविषाणमिवानृजु परुषं भयदं खलप्रेम ॥ १९३ ॥ द्वेषयति प्रियवचनैरादरमुपदर्शयन्खलीकुरुते । उत्कर्षयंश्च लवयति मूर्खसुहृत्सर्वथा बर्ज्यः ॥ १९४ ॥ अगुणकणो गुणराशिर्द्वयमपि दैवेन खलमुखे पतितम् । प्रसरति तैलमिवैकः सलिले घृतवज्जडत्वमेत्यन्यः ॥ १९५ ॥ तस्मिन्गता-

१ मत्स्यविशेषः, 'मिमद' 'सांवसी' इति लोके. २ परिधानवस्त्रविशेषः. ३ बहुवाच्यः; पक्षे,-बहुरन्ध्रः. ४ मौनव्रतम्; पक्षे,-चापल्यम्. ५ सकलजनसन्मुखम्; पक्षे,-सर्वदिग्विषयम्. ६ चालनी ७ निर्भेदे; पक्षे,-स्वीकारे. ८ 'कॅवर' इति लोके; मातरं भित्त्वैवास्य जन्म भवति. ९ दावानलः.

१ पिपासा.

द्रैभावे वीतरसे शुण्ठिशकल इव पुरुषे । अपि भूतिभाजि मलिने नागरशब्दो विडम्बाय ॥ १९६ ॥ परितोषयिता न कश्चन स्वगतो यस्य गुणोऽस्ति देहिनः । परदोषकथाभिरल्पकः स्वजनं तोषयितुं किलेच्छति ॥ १९७ ॥ सहजान्धदृशः स्वदुर्नये परदोषेक्षणदिव्यचक्षुषः । स्वगुणोच्चगिरो मुनिव्रताः परवर्णग्रहणेष्वसाधवः ॥ १९८ ॥ सुकुमारमहो लघीयसां हृदयं तद्गतमप्रियं यतः । सहसैव समुद्गिरन्त्यमी क्षमयन्त्येव हि तन्मनीषिणः ॥ १९९ ॥ उपकारपरः स्वभावतः सततं सर्वजनस्य सज्जनः । असतामनिशं तथाप्यहो गुरुहृद्रोगकरी तदुन्नतिः ॥ २०० ॥ परितप्यत एव नोत्तमः परितप्तोऽप्यपरः सुसंवृतिः । परवृद्धिभिराहितव्यथः स्फुटनिर्भिन्नदुराशयोऽधमः ॥ २०१ ॥ अनिराकृततापसंपदं फलहीनां सुमनोभिरुज्झिताम् । खलतां खलतामिवासतीं प्रतिपद्येत कथं बुधो जनः ॥२०२॥ अपि वेत्ति षडक्षराणि चेदुपदेष्टुं शितिकण्ठमिच्छति । वसनाशनमात्रमस्ति चेद्धनदादप्यतिरिच्यते खलः ॥ २०३ ॥ अहमेव गुरुः सुदारुणानामिति हालाहल मा स्म तात दृप्यः । ननु सन्ति भवादृशानि भूयो भुवनेऽस्मिन्वचनानि दुर्जनानाम् ॥ २०४ ॥ वदने विनिवेशिता भुजंगी पिशुनानां रसनामिषेण धात्रा । अनया कथमन्यथावलीढा नहि जीवन्ति जना मनागमन्त्राः ॥ २०५ ॥ अमरैरमृतं न पीतमब्धेर्न च हालाहलमुल्बणं हरेण । विधिना निहितं खलस्य वाचि द्वयमेतद्बहिरेकमन्तरन्यत् ॥ २०६ ॥ वहति विषधरान्पटीरजन्मा शिरसि मषीपटलं दधाति दीपः । विधुरपि भजतेतरां कलङ्कं पिशुनजनं खलु बिभ्रति क्षितीन्द्राः ॥ २०७ ॥ मधुरिमरुचिरं वचः खलानाममृतमहो प्रथमं पृथु व्यनक्ति । अथ कथयति मोहहेतुमन्तर्गतमिव हालहलं विषं तदेव ॥ २०८ ॥ प्रकटमपि न संवृणोति दोषं गुणलवलम्पट एष साधुवर्गः । अतिपरुषवचं विनापि दोषैः पिशुनशुनां भषतां प्रयाति कालः ॥ २०९ ॥ अन्तर्वाणिं मन्यमानः खलोऽयं शेषैर्भाव्यं सूक्तिमुक्तासु धत्ते । सर्वानन्दिन्यङ्कके कामिनीनामस्मिन्मार्गेऽन्येषु वै संभ्रमन्ति ॥ २१० ॥ बोधितोऽपि बहुसूक्तिविस्तरैः किं खलो जगति सज्जनो भवेत् । स्नापितोऽपि बहुशो नदीजलैर्गर्दभः किमु हयो भवेत्कचित् ॥ २११ ॥ विधया विमलयाप्यलंकृतो दुर्जनः सदसि मास्तु कश्चन । मात्सरा हि विपरीततां गताः केवलं जगति तेऽपि राक्षसाः ॥ २१२ ॥ दोषपोषमभियाति परं यो बाधमेति बहुसज्जनयोगात् । संमतो विमलिमात्रमहायो दुर्जनो भ्रम इयातिचकास्ति ॥ २१३ ॥ उच्चतं पदमवाप्य यो लघुर्हेलयैव स पतेदिति ब्रुवन् । शैलशेखरगतः पृषद्गणश्चारुमारुतधुतः स्तनयत्यधः ॥ २१४ ॥ भग्नकुम्भशकलेन वै मलं बालकस्य जननी व्यपोहति । तद्वदेष्ठवदनेन दुर्जनो मातृतः शतगुणाधिको भवेत् ॥ २१५ ॥ एवमेव नहि जीव्यते खलात्तत्र का नृपतिवल्लभे कथा । पूर्वमेव हि सुदुःसहोऽनलः किं पुनः प्रबलवायुनेरितः ॥ २१६ ॥ अकरुणत्वमकारणविग्रहः परधने परयोषिति च स्पृहा । सुजनबन्धुजनेष्वसहिष्णुता प्रकृतिसिद्धमिदं हि दुरात्मनाम् ॥ २१७ ॥ इतरदेव बहिर्मुखमुच्यते हृदि तु यत्स्फुरतीतरदेव तत् । चरितमनदधीरवितारकं धुरि पयःप्रतिबिम्बमिवासताम् ॥ २१८ ॥ क्व पिशुनस्य गतिः प्रतिहन्यते दशति दृष्टमपि श्रुतमप्यसौ । अतिसुदुष्करमव्यतिरिक्तदृक्छ्रुतिभिरप्यथ दृष्टिविषैरिदम् ॥ २१९ ॥ नमः खलेभ्यः क इवाथवा न तानलं नमस्येदिह यो जिजीविषुः । विनैव ये दोषमृषिप्रकाण्डवन्नयन्ति शापेन रसातलं नरान् ॥ २२० ॥ अकारणाविष्कृतवैरदारुणादसज्जनात्कस्य भयं न जायते । विषं महाहेरिव यस्य दुर्वचः सुदुःसहं संनिहितं सदा मुखे ॥ २२१ ॥ तथारिभिर्न व्यथते शिलीमुखैर्हतो दिगन्ते हृदये न दूरतः । यथा खलानां कुधियां दुरुक्तिभिर्दिवानिशं तप्यति मर्मताडितः ॥ २२२ ॥ गुणापवादेन तदन्यरोपणाद्भृशाधिरूढस्य समञ्जसं जनम् । द्विधेव कृत्वा हृदयं निगूहतः स्फुरन्नसाधोर्विवृणोति वागसिः ॥ २२३ ॥ न दुर्जनः सज्जनतामुपैति बहुप्रकारैरपि सेव्यमानः । भूयोऽपि सिक्तः पयसा घृतेन न निम्बवृक्षो मधुरत्वमेति ॥ २२४ ॥ न लज्जते सज्जनवर्जनीयया भुजंगवक्रक्रिययापि दुर्जनः ।

१ तुच्छः. २ स्वाभाविकी अन्धा अपश्यन्ती दृग्येषां ते. ३ स्वदोषे. ४ आत्मप्रशंसायां प्रगल्भवाच इत्यर्थः. ५ मौनव्रतिनः. ६ परस्तुतिवचनेषु. ७ शोभना. संवृतिः परितापगोपनं यस्य सः. ८ उत्पादितसंतापः. ९ स्फुटे निर्भिन्नः प्रकाशितो दुराशयः परशुभद्वेषलक्षणो दुरभिप्रायो यस्य सः. १० अनिराकृता न निवारिता तापसंपत्तापातिशयो यया ताम्; पक्षे संतापजननैकस्वभावात्परत्रासतश्छायाविरहात्. ११ इहामुत्र चोपकारशून्याम्; पक्षे,-सर्वार्थरहिताम्. १२ बुधैरुज्झिताम्; पक्षे,-पुष्पैर्वर्जिताम्. १३ खस्य लताम्. गगनलतिकामित्यर्थः. १४ दुष्टाम्; पक्षे,-निरुपास्याम्.—१५ शिवम्. १६ कुबेरात्. १७ श्रेष्ठः. १८ जतिवीत्राणाम्. १९ गर्वोद्धतो मा भव. २० जिह्वाच्छलेन. २१ सर्पान्. २२ चन्दनम्. २३ शास्त्रवित्, सज्जनो वा.

१ दोषैकदृक्त्वम्. २ सूक्तय एव मुक्ताफलानि तासु. ३ सर्वेषामाह्लादके. ४ मार्गम्. ५ शोभवति. ६ मक्षिका. ७ सभायाम्. ८ उत्कर्षम्; पक्षे,-उच्चस्थानम्. ९ अल्पबुद्धिः; पक्षे,-अल्पपरिमाणः. १० अम्बुकणसमुदायः. ११ मन्देन. १२ कम्पितः. १३ उत्कर्षाद्धीयते; पक्षे,-अधोदेशे पतति. १४ भिन्नशरावखण्डेन. १५ निरर्थकरोषः. १६ इच्छा. १७ असहनशीलता. १८ स्वभावसिद्धम्.

धियं कुमार्यासमयाभिचारिणीं विदग्धतामेव हि मन्यते खलः ॥ २२५ ॥ समार्गेनाः कस्य न तेन दोषा हठाद्गुणा वा न हृताः खलेन । तथापि दोषैर्न वियुज्यतेऽसौ स्पृष्टोऽपि नैकेन गुणेन चित्रम् ॥ २२६ ॥ आराध्यमानो बहुभिः प्रकारैर्नाराध्यते नाम किमत्र चित्रम् । अयं त्वपूर्वः प्रतिभाविशेषो यत्सेव्यमानो रिपुतामुपैति ॥ २२७ ॥ विद्वानुपालम्भमवाप्य दोषान्निवर्ततेऽसौ परितप्यते च । ज्ञातस्तु दोषो मम सर्वथेति पापो जनः पापतरं करोति ॥ २२८ ॥ विद्या विवादाय धनं मदाय शक्तिः परेषां परिपीडनाय । खलस्य साधोर्विपरीतमेतज्ज्ञानाय दानाय च रक्षणाय ॥ २२९ ॥ सद्वंशजातं गुणकोटियुक्तं धनुः कथं पार्थिवत्वामहन्मे । शरः परप्राणविहारदक्षः सपक्षपातोऽप्यधमो गरीयान् ॥ २३० ॥ दृष्टो वा सुकृतशतोपलालितो वा श्लिष्टो वा व्यसनशताभिरक्षितो वा । दौःशील्याज्जनयति नैव जात्वसाधुर्विश्रम्भं भुजग इवाङ्कमध्यसुप्तः ॥ २३१ ॥ एकः खलोऽपि यदि नाम भवेत्सभायां मोघीकरोति विदुषां निखिलप्रयासम् । एकापि पूर्णमुदरं मधुरैः पदार्थैरालोड्य रेचयति हन्त न मक्षिका किम् ॥ २३२ ॥ हालाहलं खलु पिपासति कौतुकेन कालानलं परिचुचुम्बिषति प्रकामम् । व्यालाधिपं च यतते परिरब्धुमद्धा यो दुर्जनं वशयितुं कुरुते मनीषाम् ॥ २३३ ॥ ते दृष्टिमात्रपतिता अपि कस्य नात्र क्षोभाय पक्ष्मलदृशामलकाः खलाश्च । नीचाः सदैव सविलासमलीकलग्ना ये कालतां कुटिलतामपि न त्यजन्ति ॥ २३४ ॥ प्राक्पादयोः पतति खादति पृष्ठमांसं कर्णे कलं किमपि रौति शनैर्विचित्रम् । छिद्रं निरूप्य सहसा प्रविशत्यशङ्कः सर्वं खलस्य चरितं मशकः करोति ॥ २३५ ॥ हित्वा मदं सममसज्जनसज्जनौ तौ वन्दे नितान्तकुटिलप्रगुणस्वभावौ । एकं भिया निरभिसंहितवैरिभावं प्रीत्या परं परमनिर्वृतिपात्रभूतम् ॥ २३६ ॥ पादाहतोऽपि दृढदण्डसमाहतोऽपि यं दंष्ट्रया स्पृशति तं किल हन्ति सर्पः । हर्षाद्विवैष पिशुनोऽत्र मनुष्यधर्मा कर्णे परं स्पृशति हन्ति परं समूलम् ॥२३७॥ उद्भासिताखिलखलस्य विशृङ्खलस्य प्राग्जातविस्मृतनिजाधमकर्मवृत्तेः । दैवादवाप्तविभवस्य गुणद्विषोऽस्य नीचस्य गोचरगतैः सुखमाप्यते कैः ॥ २३८ ॥ संवर्धितोऽपि भुजगः पयसा न वश्यस्तत्पालकानपि निहन्ति बलेन सिंहः । दुष्टः परोपकृतलब्धनिष्टकारी विश्वासलेश इह नैव बुधैर्विधेयः ॥२३९॥ कस्तूरिकां तृणभुजामटवीमृगाणां निक्षिप्य नाभिषु चकार च तान्वधार्हान् । मूढो विधिः सकलदुर्जनलोलजिह्वामूले स्म निक्षिपति चेत्सकलोपकारः ॥ २४० ॥ रूक्षं विरौति परिकुप्यति निर्निमित्तं स्पर्शेन दूषयति वारयति प्रवेशम् । लज्जाकरं दशति नैव च तृप्यतीति कौलेयकस्य च खलस्य च को विशेषः ॥ २४१ ॥ युक्तं यया किल निरन्तरलब्धवृत्तेरस्याभिमानतमसः प्रसरं निरोद्धुम् । विद्वत्तया जगति तामवलम्ब्य केचित्तन्वन्त्यहंकृतिमहो शतशाखमान्ध्यम् ॥ २४२ ॥ प्रायः स्वभावमनिलो महतां समीपे तिष्ठन्खलः प्रकुरुतेऽर्थिजनोपघातम् । शीलार्दितैः सकललोकसुखावहोऽपि धूमे स्थिते नहि सुखेन निषेव्यतेऽग्निः ॥ २४३ ॥ धूमः पयोधरपदं कथमप्यवाप्य वर्षाम्बुभिः शमयति ज्वलनस्य तेजः । दैवादवाप्य कलुषप्रकृतिर्महत्त्वं प्रायः स्वबन्धुजनमेव तिरस्करोति ॥ २४४ ॥ नाश्चर्यमेतदधुना हतदैवयोगादुच्चैःस्थितिर्यदधमो महानुभावः । रथ्याकलङ्कशतसंकरसंकुलोऽपि पृष्ठे भवत्यवकरो न पुनर्निधानम् ॥ २४५ ॥ बिसमलमशनाय स्वादु पानाय तोयं शयनमवनिपृष्ठे वल्कले वाससी च । नवधनमधुपानभ्रान्तसर्वेन्द्रियाणामविनयमनुमन्तुं नोत्सहे दुर्जनानाम् ॥ २४६ ॥ मलयभुवि विरूढश्चन्दनेनाभिवृद्धो न भजति किल वेणुः सौरभं चन्दनस्य । तदिह नहि विचित्रं सर्वदोषाकराणां नहि भवति खलानां साधुतागन्धलेशः ॥ २४७ ॥ हसति लसति हर्षात्तीव्रदुःखे परेषां स्खलति गलति मोहादात्मनः क्लेशलेशे । नदति वदति निन्द्यं मानिनां किं च नीचः परुषवचनमल्पं श्रावितो हन्तुमेति ॥ २४८ ॥ दिगन्ते खेलन्ती सरसहृदयानन्दजननी मया नीता दुष्टप्रचुरनगरीं कापि कविता । अकस्मादुन्मीलत्खलवदनवल्मीकरसनाभुजंगीदष्टाङ्गी शिव शिव समाप्तिं गतवती ॥ २४९ ॥ अभूदम्भोराशेः सह वसतिरासीत्कमलया गुणानामाधारो नयनफलमिन्दुः प्रथयति । कथं सिंहीसूनुस्तमपि तुदति प्रौढदशनैर्गुणानामास्वादं पिशुनरसना किं रसयति ॥ २५० ॥ वृथा दुग्धोऽनड्वान् स्तनभरनता गौरिति चिरं परिष्वक्तः षण्ढो युवतिरिति लावण्यसहिता । कृता वैडूर्याशा विकटकिरणे काचशकले मया मूढेन त्वां कृपणमगुणज्ञं प्रणमता ॥ २५१ ॥ स्वपक्षच्छेदं वा समुचितफलभ्रंशमथवा स्वमूर्तेर्भङ्गं वा पतनमशुचौ नाशमथवा । शरः प्राप्नोत्येतान्हृदयपथसंस्थोऽपि धनुष ऋजोर्वक्राश्लेषाद्भवति खलु सुव्यक्तमशुभम् ॥ २५२ ॥ गुणानां सा शक्तिर्विपदमनुबध्नन्ति यदमी प्रसन्नस्तद्देवा मम

मौर्वी; पक्षे,-मिथ्याविवादि. २ भयम्; पक्षे,-संख्याविशेषः. ४ मतिम्. ५ शब्दं करोति. ६ पक्षे,-भाग्य. ७ आविष्कृतसकलदुष्टस्य. ८ मर्यादस्य.

१ वनम्. २ श्वानस्य. ३ राहुः. ४ ग्रसति, पीडयतीत्यर्थः. ५ प्रसृतकिरणे.

यदि न तैर्योगमकरोत् । विषण्णं दौर्गत्यादिति गुणिनमालोक्य विगुणः करोति स्वे गेहे ध्रुवमतिसमृद्ध्योत्सवममुम् ॥ २५३ ॥ अवेक्ष्य स्वात्मानं विगुणमपरानिच्छति तथा फलं यत्तत्ताञ्चेद्विलसति न सन्तीह गुणिनः । निमार्ष्टुं शम्भुं वा परिभवितुमुद्यच्छति ततोऽप्यहो नीचे रम्या सगुणविजिगीषाविधिकृता ॥ २५४ ॥ न विषममृतं कर्तुं शक्यं प्रयत्नशतैरपि त्यजति कटुतां न स्वां निम्बः स्थितोऽपि पयोह्रदे । गुणपरिचितामार्यां वाणीं न जल्पति दुर्जनश्चिरमपि बलाध्माते लोहे कुतः कनकाकृतिः ॥ २५५ ॥ यदि परगुणा न क्षम्यन्ते यतस्व तदर्जने न हि परयशो निन्दाव्याजैरलं परिमार्जितुम् । विरमसि न चेदिच्छाद्वेषप्रसक्तमनोरथो दिनकरकरान्पाणिच्छत्रैर्नुदञ्श्रममेष्यसि ॥ २५६ ॥ शमयति यशः क्लेशं सूते दिशत्यशिवां गतिं जनयति जनोद्वेगायामं नयत्युपहास्यताम् । भ्रमयति मतिं मानं हन्ति क्षिणोति च जीवितं क्षिपति सकलं कल्याणानां कुलं खलसंगमः ॥ २५७ ॥ जिह्मो[1] लोकः कथयति पुरा हन्त हित्वा गुणौघानम्भः क्षारं गुणगणनिधेस्तस्य रत्नाकरस्य । विश्वे छिद्रानुसरणसमारूढसर्वेन्द्रियाणां दोषे दृष्टिः पिशुनमनसां नानुरागो गुणेषु ॥ २५८ ॥ सन्तः सच्चरितोदयव्यसनिनः प्रादुर्भवद्यन्त्रणाः[2] सर्वत्रैव जनापवादचकिता जीवन्ति दुःखं सदा । अव्युत्पन्नमतिः[3] कृतेन न सता नैवासता व्याकुलो युक्तायुक्तविवेकशून्यहृदयो धन्यो जनः प्राकृतः[4] ॥ २५९ ॥ या लोभात्संविधे[5] खलस्य सुरसा वाणी बुधैर्नीयते नो जानाति स तामचेतनतया सैव स्वयं लीयते । भर्तुः स्नेहचयात्प्रविश्य दहने भस्मीभवत्यङ्गना गाढालिङ्गनतत्परेण मनसा प्रेतो न वेत्ति प्रियाम् ॥ २६० ॥ नागच्छन्नुपहूयते न वचनोत्थानासनैः पूज्यते नो पृच्छन्ननुभाष्यते न च दृशा सान्द्रादरं वीक्ष्यते । ईर्ष्यावेशकषायिते हृदि घृणालेशोऽपि न स्पृश्यते किं त्वेकः प्रवदन्समञ्जसमपि प्राज्ञः शठैर्हस्यते ॥ २६१ ॥ दूरादुच्छ्रितपाणिरार्द्रनयनः प्रोत्सारितार्धासनो गाढालिङ्गनतत्परः प्रियकथाप्रश्नेषु दत्तादरः । अन्तर्भूतविषो बहिर्मधुमयश्चातीव मायापटुः[6] को नामायसपूर्वनाटकविधिर्यः शिक्षितो दुर्जनैः ॥ २६२ ॥ जाड्यं ह्रीमति[7] गण्यते व्रतरुचौ[8] दम्भः शुचौ कैतवं[9] शूरे निर्घृणता[10] मुनौ[11] विमतिता दैन्यं[12] प्रियालापिनि । तेजस्विन्यवलिप्तता[13] मुखरता[14] वक्तर्यशक्तिः स्थिरे तत्को नाम गुणो भवेत्स गुणिनां यो दुर्जनैर्नाङ्कितः ॥ २६३ ॥ पोतो[1] दुस्तरवारिराशितरणे दीपोऽन्धकारागमे निर्वाते व्यजनं मदान्धकरिणां दर्पोपशान्त्यै सृणिः[2] । इत्थं तद्भुवि नास्ति यस्य विधिना नोपायचिन्ता कृता मन्ये दुर्जनचित्तवृत्तिहरणे धातापि भग्नोद्यमः[3] ॥२६४॥ धातस्तात तदेव दूषणमिदं यन्नाम कस्तूरिका कान्तारान्तरचारिणां[4] मृगभुवां[5] यन्नाभिमूले कृता । यद्येवं पिशुनस्य हन्त रसनामूले[6]ऽकरिष्यस्तदा प्रायासेन[7] विनाभविष्यदतुला कीर्तिश्च निर्दोषता ॥ २६५ ॥ एके सत्पुरुषाः परार्थघटकाः स्वार्थं परित्यज्य ये सामान्यास्तु परार्थमुद्यमभृतः स्वार्थाविरोधेन ये । तेऽमी मानुषराक्षसाः परहितं स्वार्थाय निघ्नन्ति ये ये तु घ्नन्ति निरर्थकं परहितं ते के न जानीमहे ॥ २६६ ॥ नारीणां वचनेन कर्म कुरुते दीनं वचो भाषते नाकृत्यं विजहाति तिग्मकिरणे प्रौढे समुत्तिष्ठति । किंचित्कापि न साहसं वितनुते देहं चिरं दूयते नो वा विन्दति पौरुषं कुपुरुषः कोऽप्येष निर्णीयताम् ॥ २६७ ॥ वक्रत्वं ननु कुन्तलादिव मुखे तैक्ष्ण्यं कटाक्षादिव क्रूरत्वं कुचमण्डलादिव मुनेर्धूर्त्यं स्वचित्तादिव । मालिन्यं नयनाञ्जनादिव किलाधैर्यं स्वभावादिव स्त्रैण्यैव सुशिक्षितोऽसि खल[8] किं जातोऽस्यतोऽरुंतुदः ॥ २६८ ॥ वाताहारतया जगद्विषधरैराश्वास्य निःशेषितं ते ग्रस्ताः पुनरभ्रतोयकणिकातीव्रव्रतैर्बर्हिभिः । तेऽपि क्रूरचमूरुचर्मवसनैर्नीताः क्षयं लुब्धकैर्दम्भस्य स्फुरितं विदन्नपि जनो जाल्मो गुणानीहते ॥ २६९ ॥ कस्त्वं भद्र खलेश्वरोऽहमिह किं घोरे वने स्थीयते शार्दूलादिभिरेव[9] हिंस्रपशुभिः[10] खाद्यो[11]ऽहमित्याशया । कस्मात्कष्टमिदं त्वया व्यवसितं मद्देहमांसाशिनः प्रत्युत्पन्ननृमांसभक्षणधियस्ते घ्नन्तु सर्वान्नरान् ॥ २७० ॥ भिक्षो मांसनिषेवणं प्रकुरुषे किं तेन मद्यं विना मद्यं चापि तव प्रियं प्रियमहो वाराङ्गनाभिः सह । वेश्या द्रव्यरुचिः कुतस्तव धनं द्यूतेन चौर्येण वा चौर्यद्यूतपरिग्रहोऽपि भवतो नष्टस्य कान्या गतिः ॥ २७१ ॥ वेश्यावेश्मसु सीधुगन्धिललनावक्त्रासवामोदितैर्नीत्वा निर्भरमन्मथोत्सवसुखैः क्लिन्नचन्द्राः क्षपाः । सर्वज्ञा इति दीक्षिता इति चिरात्प्राप्ताग्निहोत्रा इति ब्रह्मज्ञा इति तापसा इति दिवा धूर्तैर्जगद्वञ्च्यते ॥ २७२ ॥ वृत्तिं स्वां बहु मन्यते हृदि शुचं धत्तेऽनुकम्पोक्तिभिर्व्यक्तं निन्दति योग्यतां मितमतिः कुर्वन्स्तुतीरात्मनः । गर्भोपायनिमन्त्रणं कथयति स्वाकूतं वदन्व्याहरद् श्रुत्वा दुःखमरुंतुदां वितनुते पीडां जनः प्राकृतः ॥ २७३ ॥ पात्रेऽयं शुभस्य मेऽद्य तदसौ प्रागेव नादात्किमु स्वार्थभ्रंशभयास्य किं न भजते दीनान्स्वबन्धूनयम् । सत्तो

१ कुटिलः. २ स्वेच्छाचरणनिरोधो येषां ते. ३ अनिपुणमतिः. ४ नीचः. ५ अन्तिके. ६ कपटपटुः. ७ लज्जावति. ८ व्रतेषु रुचिः प्रीतिर्यस्य तस्मिन्. ९ शाठ्यम्. १० निर्दयता. ११ मननशीले. १२ हीनत्वम्. १३ सगर्वता. १४ वाचालत्वम्.

१ नौका. २ अङ्कुशः. ३ भग्नप्रयत्नः. ४ दुर्गमसार्गसंचारिणाम्. ५ मृगस्य. ६ जिह्वामूले. ७ प्रकृष्टेन यत्नेन. ८ खलराजः. ९ व्याघ्रादिभिः. १० घातकपशुभिः. ११ भक्षणीयः.

रन्ध्रद्दशोऽस्य मेयदि न तल्लभ्यः किमेष त्यजेदित्यन्तः पुरुषोऽधमः कलयति प्रायः कृतोपक्रियः ॥ २७४ ॥ माश्चर्यं युधि शौर्यमप्रतिहतं तत्खण्डिताखण्डलं यात्सोत्तानकरः कृतः स भगवान्दानेन लक्ष्मीपतिः । ऐश्वर्यं स्वकरागममसुलभं लब्धाब्धिचारं यशः सर्वं दुर्जनसंगमेन महसा स्पष्टं विनष्टं बलेः ॥ २७५ ॥ वर्णस्थं गुरुलाघवं न गणयत्याशङ्कते न क्वचिद्रूपं नैव परीक्षते न पुरुषं वृत्तेषु वार्ता कुतः । कष्टं नायकशासो बिभेति महतो नैवापशब्दान्तरान्मृत्युर्मूर्खकविः खलः कृन्तनिशाङ्गस्य तुल्यक्रियाः ॥ २७६ ॥ बन्धाञ्छिन्दति दुःखिनानुग्रहस्त्याबाधते बान्धवान्क्रूरान्द्वेष्टि धनन्युनान्परिभवत्याज्ञापयत्याश्रितान् । गुह्यानि प्रकटीकरोति घटयन्यत्नेन वैराग्यं व्रते शीघ्रमवाच्यमुज्झति गुणान् गृह्णाति दोषान्खलः ॥ २७७ ॥ कर्णे तत्कथयन्ति दुन्दुभिरवं राष्ट्रे यदुद्घोषितं नम्रत्नाङ्गतया वदन्ति करुणं यस्मात्रपायान्भवेत् । श्लाघन्ते तदुदीर्यते यदरिणाप्युग्रं न मर्मान्तकृद्ये केचित्तनु शाठ्यमौग्ध्यनिधयस्ते भूभृतां रञ्जकाः ॥ २७८ ॥ मेण्ढस्ताण्डवमण्डपे चटुकथावीथीषु कन्थाकविर्गोष्ठश्वा स्वगृहाङ्गणे शिखरिभूगर्ते खटाखुः स्फुटम् । पिण्डीशूरतया विटश्च पटुतां भूभृद्गृहे गाहते गच्छन्ति हैदकुष्टकच्छपतुलां चित्रं ततोऽन्यत्र ते ॥ २७९ ॥ भिक्षो कन्था श्लथा ते नहि शफरिवधे जालमश्नासि मत्स्यांस्ते वै मद्योपदंशाः पिबसि मधु समं वेश्यया यासि वेश्याम् । दत्त्वाङ्घ्रिं मूर्ध्न्यरीणां तव किमु रिपवो भित्तिभेत्तास्मि येषां चोरोऽसि द्यूतहेतोस्त्वयि सकलमिदं नास्ति नष्टे विचारः ॥ २८० ॥ दैवादप्युत्तमानामपहरति यदा दुर्जनो वा कथंचिन्मानं नाप्नोति तेषामनुजनितगुणानेव कुत्राधिकत्वम् । स्वर्भानुर्भानवीयान्हरति यदि पुनः शीतरश्मेर्मरीचीन्ब्रह्माण्डस्येह खण्डे तदपि नरपते किं ग्रहेशत्वमेति ॥ २८१ ॥ हे पक्षिन्नागतस्त्वं कुत इह सरसस्तत्कियद्भो विशालं किं मद्धामोऽपि बाढं तदतिशठ महापाप मा ब्रूहि मिथ्या । इत्थं कूपोदरस्थः शपति तटगतं दर्दुरो राजहंसं नीचः प्रायः शठार्थी भवति हि विषमो नापराधेन दुष्टः ॥ २८२ ॥ आखुः कैलासशैलं तुलयति करटस्तार्क्ष्यमांसाभिलाषी वैमुलाङ्कूलमूलं चलयति चपलस्तक्षकाहिं जिघांसुः । भेकः पारं यियासुर्भुजगमपि महाघस्मरस्याम्बुराशेः प्रायेणासन्नपातः स्मरति समुचितं कर्म न क्षुद्रकर्मा ॥२८३॥ अपूर्वः कोऽपि कोपाग्निः सज्जनस्य खलस्य च । एकस्य शाम्यति स्नेहाद्वर्धतेऽन्यस्य वारितः ॥ २८४ ॥ विसृज्य शूर्पवद्दोषान् गुणान्गृह्णन्ति साधवः । दोषग्राही गुणत्यागी चालनीव हि दुर्जनः ॥२८५॥

१ अभीष्टकार्यसमाप्ती. अन्यस्तुष्टः. २ अत्यन्तमात्सर्याक्रान्तकलुषतनुर्गर्दभानाम्. ४ राहुः. ५ काकः. ६ नकुलः.

लक्ष्मीस्वभावः

या स्वसद्मनि पद्मेऽपि [1] संध्यावधि विजृम्भते[2] । इन्दिरा[3] मन्दिरेऽन्येषां कथं तिष्ठति सा चिरम् ॥ १ ॥ गुणिनं जनमालोक्य निजबन्धनशङ्कया । राजलक्ष्मीः कुरङ्गीव[5] दूरं दूरं पलायते ॥ २ ॥ शूरं त्यजामि वैधव्यादुदारं लज्जया पुनः । सापत्न्यात्पण्डितमपि तस्मात्कृपणमाश्रये ॥ ३ ॥ गोभिः क्रीडितवान्कृष्ण इति गोसमबुद्धिभिः । क्रीडत्यद्यापि सा लक्ष्मीरहो देवी पतिव्रता ॥ ४ ॥ अत्यार्यमतिदातारमतिशूरमतिव्रतम् । प्रज्ञाभिमानिनं चैव श्रीर्भयान्नोपसर्पति ॥ ५ ॥ अनागतविधातारमप्रमत्तमकोपनम् । स्थिरारम्भमदीनं च नरं श्रीरुपतिष्ठते ॥ ६ ॥ मन्ये सत्यमहं लक्ष्मीः समुद्राद्धूलिरुत्थिता । पश्यन्तोऽपि न पश्यन्ति सन्तो विह्वललोचनाः ॥ ७ ॥ समायाति यदा लक्ष्मीर्नारिकेलफलाम्बुवत् । विनिर्याति यदा लक्ष्मीर्गजभुक्तकपित्थवत् ॥ ८ ॥ लक्ष्मीर्यादोनिधेर्यादो नादो वादोचितं वचः । बिभ्यती धीवरेभ्यो या जडेष्वेव निमज्जति ॥ ९ ॥ कुटिला लक्ष्मीर्यत्र प्रभवति न सरस्वती वसति तत्र । प्रायः श्वश्रूस्नुषयोर्न दृश्यते सौहृदं लोके ॥ १० ॥ अव्यवसायिनमलसं[11] दैवपरं[12][13] साहसाच्च परिहीनम् । प्रमदा[14] पतिमिव वृद्धं नेच्छति लक्ष्मीरुपस्थातुम् ॥ ११ ॥ गुणवद्भिः सह संगमसुच्चैःपदमाप्तुमुत्सुका लक्ष्मीः । वीरकरवालवसतिर्ध्रुवमसिधाराव्रतं चरति ॥ १२ ॥ श्रीपरिचयाज्जडा अपि भवन्त्यभिज्ञा विदग्धचरितानाम् । उपदिशति कामिनीनां यौवनमद एव ललितानि ॥ १३ ॥ वाक्चक्षुःश्रोत्रलयं लक्ष्मीः कुरुते नरस्य को दोषः । गरलसहोदरजाता तच्चित्रं यन्न मारयति ॥ १४ ॥ अनुभवत ददत वित्तं मान्यान्मानयत सज्जनान्भजत । अतिपरुषपवनविलुलितदीपशिखाचञ्चला लक्ष्मीः ॥ १५ ॥ रत्नाकरतनुजनुषि द्विजराजे राजनि श्रियो मित्रे । अमृतकरे च कलावति पद्मिनि वामा कुतो भवती ॥ १६ ॥ पूरयति पूर्णमेणां तरङ्गिणीसंहतिः समुद्रमिव । लक्ष्मीरधनस्य पुनर्लोचनमार्गेऽपि नायाति ॥ १७ ॥ सुव्यवसायिनि शूरे क्लेशसहिष्णावनाकुलारम्भे । मयि पृष्ठतो विलग्ने यास्यसि कमले कियद्दूरम् ॥ १८ ॥ अपि दोर्भ्यां परिबद्धा बद्धापि गुणैरनेकधा निपुणैः । निर्गच्छति क्षणादिव जलधिजलोत्पत्तिपिच्छिला लक्ष्मीः ॥ १९ ॥ हरिमामिनि सिन्धुसंभवे कमले

१ संध्याकालपर्यन्तम्. २ विराजते. ३ लक्ष्मीः. ४ स्थिरा. ५ मृगीव ६ समुद्रस्य. ७ जलजन्तुः. ८ अदो वचो वादोचितं न. ९ कैवर्तेभ्यः; पक्षे,-बुद्धिश्रेष्ठेभ्यः. १० मूर्खेषु; पक्षे,-डलयोः सावर्ण्यात् जलकेषु. ११ अन्तर्गच्छति; पक्षे,-सुस्थिरं तिष्ठति. १२ अनुद्योगिनम्. १३ नियतिपरम्. १४ तरुणस्त्री. १५ खड्ग.

किं कथयामि ते गुणान् । अनुरज्यसि हा जडे जने गुणगौरे पुरुषे विरज्यसि ॥ २० ॥ वीक्षितानि तव वारिधिकन्ये यत्र पालितजगन्ति लगन्ति । चित्रमत्र च परत्र च देही देहिशब्दमपहाय चकास्ति ॥ २१ ॥ यद्वदन्ति चपलेत्यपवादं नैव दूषणमिदं कमलायाः । दूषणं जलनिधेर्हि भवेत्तद्यत्पुराणपुरुषाय ददौ ताम् ॥ २२ ॥ चाञ्चल्यमुच्चैःश्रवसस्तुरंगात्कौटिल्यमिन्दोर्विषतो विमोहः । इति श्रिया शिक्षि सहोदरेभ्यो न वेद्मि कस्माद्गुणवद्विरोधः ॥ २३ ॥ श्वश्रूं विना वृत्तिरिह स्वतन्त्रा प्रायः स्नुषाणामपवादहेतुः । यद्वाणि लोके रमया विहीनां सतीमपि त्वामसतीं वदन्ति ॥ २४ ॥ उत्साहसंपन्नमदीर्घसूत्रं क्रियाविधिज्ञं व्यसनेष्वसक्तम् । शूरं कृतज्ञं दृढसौहृदं च लक्ष्मीः स्वयं याति निवासहेतोः ॥ २५ ॥ हालाहलो नैव विषं विषं रमा जनाः परं व्यत्ययमत्र मन्वते । निपीय जागर्ति सुखेन तं शिवः स्पृशन्निमां मुह्यति निद्रया हरिः ॥ २६ ॥ तापापहे सुहृदये रुचिरे प्रबुद्धे मित्रानुरागनिरते धृतसद्गुणौघे । स्वाङ्गप्रधानपरिपूरितषट्पदौघे युक्तं तवेह कमले कमले स्थितिर्यत् ॥२७॥ रत्नाकरस्तव पिता कमले निवासो भ्राता सुधामयतनुः पतिरादिदेवः । केनापरेण कमले बत शिक्षितानि सारङ्गशृङ्गकुटिलानि विचेष्टितानि ॥ २८ ॥ लक्ष्मि क्षमस्व वचनीयमिदं दुरुक्तमन्धीभवन्ति पुरुषास्त्वदुपासनेन । नो चेत्कथं कमलपत्रविशालनेत्रो नारायणः स्वपिति पन्नगभोगतल्पे ॥ २९ ॥ असौभाग्यं धत्ते परमसुखभोगास्पदमयं विचित्रं[11] तद्गेहं भवति पृथुकार्तस्वरमयम्[12] । निविष्टः पल्यङ्के कलयति स कान्तारतरणं[13] प्रसादं कोपं वा जननि भवती यत्र तनुते ॥ ३० ॥ समुद्रस्यापत्यं प्रथितमहिमामुद्रितभुवः स्वसा शैलेयांशो[14]स्त्रिनयनशिरोधामवसतेः । मुरारा[15]तेर्योषित्सरसिरुहकिञ्जल्कनिलया तथापि श्रीः स्त्रीत्वात्प्रकृतिचपलाऽऽलिङ्गति खलान् ॥ ३१ ॥ तीक्ष्णादुद्विजते मृदौ परिभवत्रासान्न संतिष्ठते मूर्खान्द्वेष्टि न गच्छति प्रणयितामत्यन्तविद्वत्स्वपि । शूरेभ्योऽप्यधिकं बिभेत्युपहसत्येकान्तभीरूनपि श्लाघ्यमस्त्येव वेश्याव्रतिनां दुःखोपचर्या भृशम् ॥ ३२ ॥ कस्मैचित्कनटाय कैटभरिपुः पीठदोर्यायां देवि त्वामभिधाय कुप्यसि न चेत्तत्किंचिदाचक्ष्महे । यत्ते मन्दिरमम्बुजन्म किमिदं विद्यागृहं यत्र ते नीचार्थानुसरोपसर्पणमपास्तनैतिकमाचार्यकम् ॥ ३३ ॥ पश्य मूढजने ददासि विभवं विद्वत्सु किं मत्सरो नाहं मत्सरिणी न चापि चपला नैवास्ति मूर्खे रतिः । मूर्खेभ्यो द्रविणं ददामि नितरां तत्कारणं श्रूयतां विद्वान्सर्वगुणेषु पूजिततनुर्मूर्खस्य नान्या गतिः ॥ ३४ ॥ तिर्यक्त्वं भजतु प्रतारयतु वा धर्मक्रियाकोविदं हन्तु स्वां जननीं पिबत्वपि सुरां शुद्धां वधूमुज्झतु । वेदाञ्छिन्दतु वा हिनस्तु जननां किं वाऽनया चिन्तया लक्ष्मीर्यस्य गृहे स एव भजति प्रायो जगद्वन्द्यताम् ॥ ३५ ॥ आलस्यं स्थिरतामुपैति भजते चापल्यमुद्योगितां मूकत्वं मितभाषितां वितनुते मौढ्यं भवेदार्जवम् । पात्रापात्रविचारणाविरहिता यच्छत्युदारात्मतां मातर्लक्ष्मि तव प्रसादवशतो दोषा अमी स्युर्गुणाः ॥ ३६ ॥ हे लक्ष्मि क्षणिके स्वभावचपले मूढे च पापेऽधमे न त्वं चोत्तमपात्रमिच्छसि खले प्रायेण दुश्चारिणी । ये देवार्चनसत्यशौचनिरता ये चापि धर्मे रतास्तेभ्यो लज्जसि निर्दये गतमतिनाचो जनो वल्लभः ॥ ३७ ॥ नाहं दुश्चारिणी न चापि चपला मूर्खो न मे रोचते नो शूरो न च पण्डितो न च शठो हीनाक्षरो नैव च । पूर्वस्मिन्कृतपुण्ययोगविभवो भुङ्क्ते स मे सत्फलं लोकानां किमसह्यता सखि पुनर्दृष्ट्वा परां संपदम् ॥ ३८ ॥ हन्तुर्बन्धुजनान्धनार्थमनघान्नन्तुः परस्त्रीशतं रन्तुर्जन्तुविहिंसकैः सह जनैः संतुष्यतो वञ्चनैः । वक्तुस्तीक्ष्णमयुक्तमेव वचनं पङ्क्तुर्मितं चौदनं नित्यं नृत्यसि मन्दिरेषु कमले कैतं तवैतन्मतम् ॥ ३९ ॥ यत्राभ्यागतदानमानचरणप्रक्षालनं भोजनं सत्सेवा पितृदेवतार्चनविधिः सत्यं गवां पालनम् । धान्यानामपि संग्रहो न कलहश्चित्तानुरूपा प्रिया दृष्टा प्राह हरिं वसामि कमला तस्मिन्गृहे निश्चला ॥ ४० ॥ येषामन्यकलत्रदर्शनकलाव्युत्पत्तिशून्ये दृशौ मूढं हृच्च परार्थचिन्तनविधौ मिथ्यालभिज्ञं मुखम् । अप्रज्ञातपशून्बुभुक्षितशिशून्क्रोदकैस्ताम्यतस्तेषां लक्ष्मि गृहान्दशापि भयभीतेवेह नो वीक्षसे ॥ ४१ ॥ नो जानाति कुलीनमुत्तमगुणं सत्त्वान्वितं धार्मिकं नाचारप्रवणं न कार्यकुशलं न प्रज्ञयालंकृतम् । नीचं क्रूरमपेतसत्त्वमदयं यस्मादियं सेवते तद्वंशानुगुणं पयोधिसुतया लक्ष्म्या प्रमाणीकृतम् ॥ ४२ ॥ पीतोऽग-

१ लक्ष्म्याः. २ नारायणाय; पक्षे,-वृद्धाय. ३ विषभेदः. ४ लक्ष्मीः. ५ विपरीतभावम्. ६ चन्द्रः. ७ नारायणः. ८ हरिणशृङ्गवद्वक्राणि. ९ सर्पशरीरशय्यायाम्. १० हे जननि; भवति यत्र यस्मिन्पुरुषे प्रसादं तनुते करोत्यसौ पुरुषो भाग्यमैश्वर्यं धत्ते. यत्र कोपं तनुते सोऽसौभाग्यं सौभाग्याऽभावं धत्ते. अयं प्रसादविषयः परमसुखभोगानामास्पदम्. अयं कोपविषयः परमत्यन्तमसुखभोगास्पदम्. भवतीति शेषः. ११ तस्य पूर्वोक्तस्य पुरुषस्य गेहं विविधचित्रयुक्तं तथा पृथु महत्कार्तस्वरं स्वर्णं तन्मयं भवति; पक्षे,-चित्ररहितं तथा पृथुकानां बालानामन्नाद्यभावप्रयुक्तेनार्तस्वरेण प्रचुरम्. १२ सुवर्णमयम्. १३ सपूर्वोक्तः पुरुषः कान्तायाः रतं रमणं तदेव रणं युद्धम्; पक्षे,-कान्तारं दुर्गमारण्यं तत्तरणं कलयति. १४ चन्द्रस्य. १५ विष्णोः.

१ वेश्या. २ प्रियः. ३ निष्पापान्. ४ प्राणिविघातकैः. ५ अयोग्यम्. ६ मितंपचम्; कृपणमिति भावः. ७ किंप्रकारकम्. ८ परस्त्री. ९ यतो नीचैरेव गम्यसि, ६ मुद्रे क्रूराः कचराः प्रसिद्धाः, अत एव सिद्धमस्य सार्थकत्वम् ।

स्येन तातश्चरणतलहतो वल्लभोऽन्येन रोषादाबाल्याद्विप्रवर्यैः स्ववदनविवरे धारिता वैरिणी मे । गेहं मे छेदयन्ति प्रतिदिवसमुमाकान्तपूजानिमित्तं तस्मात्खिन्ना सदाहं द्विजकुलसदनं नाथ नित्यं त्यजामि ॥ ४३ ॥

धनप्रशंसा

अहो कनकमाहात्म्यं वक्तुं केनापि शक्यते । नामसाम्यादहो चित्रं धत्तूरोऽपि मदप्रदः ॥ १ ॥ न वित्तं दर्शयेत्प्राज्ञः कस्यचित्स्वल्पमप्यहो । मुनेरपि यतस्तस्य दर्शनाच्चलते मनः ॥ २ ॥ धनमर्जय काकुत्स्थ धनमूलमिदं जगत् । अन्तरं नैव पश्यामि निर्धनस्य मृतस्य च ॥ ३ ॥ अब्रह्मोऽपि नरः पूज्यो यस्यास्ति विपुलं धनम् । शशिना तुल्यवंशोऽपि निर्धनः परिभूयते ॥ ४ ॥ कुत आगत्य घटते विघट्य क्व नु याति च । न लक्ष्यते गतिश्चित्रा घनस्य च धनस्य च ॥ ५ ॥ स्त्रीरूपं मोहकं पुंसां नून एव भवेत्क्षणम् । कनकं स्त्रीबालवृद्धपण्ढानामपि सर्वदा ॥ ६ ॥ न नरस्य नरो दासो दासश्चार्थस्य भूपते । गौरवं लाघवं वापि धनाधननिबन्धनम् ॥ ७ ॥ विभवो हि यथा लोके न शरीराणि देहिनाम् । चाण्डालोऽपि नरः पूज्यो यस्यास्ति विपुलं धनम् ॥ ८ ॥ यस्यास्ति वित्तं स नरः कुलीनः स पण्डितः स श्रुतवान्गुणज्ञः । स एव वक्ता स च दर्शनीयः सर्वे गुणाः काञ्चनमाश्रयन्ति ॥ ९ ॥ त्यजन्ति मित्राणि धनैर्विहीनं पुत्राश्च दाराश्च सुहृज्जनाश्च । तमर्थवन्तं पुनराश्रयन्ति ह्यर्थो हि लोके पुरुषस्य बन्धुः ॥ १० ॥ बुभुक्षितैर्व्याकरणं न भुज्यते पिपासितैः काव्यरसो न पीयते । न च्छन्दसा केनचिदुद्धृतं कुलं हिरण्यमेवार्जय निष्फला गुणाः ॥ ११ ॥ धनैर्निष्कुलीनाः कुलीना भवन्ति धनैरापदं मानवा निस्तरन्ति । धनेभ्यः परो बान्धवो नास्ति लोके धनान्यर्जयध्वं धनान्यर्जयध्वम् ॥ १२ ॥ दुन्दुभिस्तु सुतरामचेतनस्तन्मुखादपि धनं धनं धनम् । इत्थमेव निनदः प्रवर्तते किं पुनर्यदि जनः सचेतनः ॥ १३ ॥ त्यक्त्वा युवा स्वयुवतिं सुविलासयोग्यां दूरं विदेशवसतौ निवसन्धनार्थी । रात्र्यागमे स्मरति तां न समेति तस्मात्कान्ताभ्रमादपि वरः कनकभ्रमोऽयम् ॥ १४ ॥ जातिर्यातु रसातलं गुणगणस्तस्याप्यधो गच्छतु शीलं शैलतटात्पतत्वभिजनः संदह्यतां वह्निना । शौर्ये वैरिणि वज्रमाशु निपतत्वर्थोऽस्तु नः केवलं येनैकेन विना गुणास्तृणलवप्रायाः समस्ता इमे ॥ १५ ॥ माता निन्दति नाभिनन्दति पिता भ्राता न संभाषते भृत्यः कुप्यति नानुगच्छति सुतः कान्ता च नालिङ्गते । अर्थप्रार्थनशङ्कया न कुरुते संभाषणं वै सुहृत्तस्माद्द्रव्यमुपार्जयस्व सुमते द्रव्येण सर्वे वशाः ॥ १६ ॥

१ समुद्रः. २ मृगृष्णा. ३ सरस्वती. ४ कुमतम्. ५ 'धत्तूरः कनकाह्वयः' इति कोशः. ६ शरीरं प्राप्नोति. ७ शास्त्रज्ञः. ८ प्रेक्षणीयः. ९ 'धनं धनं धनम्' इत्यनुकरणशब्दः; पक्षे,-वित्तम्.

धननिन्दा

अर्थार्थी जीवलोकोऽयं श्मशानमपि सेवते । जनितारमपि त्यक्त्वा निःस्वं गच्छति दूरतः ॥ १ ॥ लक्ष्मीवन्तो न जानन्ति प्रायेण परवेदनाम् । शेषे धराभरक्रान्ते शेते नारायणः सुखम् ॥ २ ॥ वरं हालाहलं पीतं सद्यः प्राणहरं विषम् । न तु दृष्टं धनान्धस्य भ्रूभङ्गकुटिलं मुखम् ॥ ३ ॥ भक्ते द्वेषो जडे प्रीतिररुचिर्गुरुलङ्घनम् । मुखे च कटुता नित्यं धनिनां ज्वरिणामिव ॥ ४ ॥ आलिङ्गिताः परैर्यान्ति प्रस्खलन्ति समे पथि । अव्यक्तानि च भाषन्ते धनिनो मद्यपा इव ॥ ५ ॥ आजन्मानुगतेऽप्यस्मिञ्जाले विमुखमम्बुजम् । प्रायेण गुणपूर्णेषु रीतिर्लक्ष्मीवतामियम् ॥ ६ ॥ धनं तावदसुलभं लब्धं कृच्छ्रेण रक्ष्यते । लब्धनाशो यथा मृत्युस्तस्मादेतन्न चिन्तयेत् ॥ ७ ॥ जनयन्त्यर्जने दुःखं तापयन्ति विपत्तिषु । मोहयन्ति च संपत्तौ कथमर्थाः सुखावहाः ॥ ८ ॥ यथामिषं जले मत्स्यैर्भक्ष्यते श्वापदैर्भुवि । आकाशे पक्षिभिश्चैव तथा सर्वत्र वित्तवान् ॥ ९ ॥ राजतः सलिलादग्नेश्चोरतः स्वजनादपि । भयमर्थवतां नित्यं मृत्योः प्राणभृतामिव ॥ १० ॥ धनाशया खलीकारः कस्य नाम न जायते । दूरादामिषलोभेन बध्यते खेचरः खगः ॥ ११ ॥ बधिरयति कर्णविवरं वाचं मूकयति नयनमन्धयति । विकृतयति गात्रयष्टिं संपद्रोगोऽयमद्भुतो राजन् ॥ १२ ॥ लक्ष्म्या परिपूर्णोऽहं न भयं मेऽस्तीति मोहनिद्रैषा । परिपूर्णस्यैवेन्दोर्भवति भयं सिंहिकासूनोः ॥ १३ ॥ अर्जुनीयति यदर्जने जनो वर्जनीयजनतर्जनादिभिः । मङ्क्षु नश्यति चिराय संचिता वञ्चिता जगति के न संपदा ॥ १४ ॥ अर्थार्थी जीवलोकोऽयं ज्वलन्तमुपसर्पति क्षीणक्षीरां निराजीव्यां वत्सस्त्यजति मातरम् ॥ १५ ॥ अर्थार्थी यानि कष्टानि मूढोऽयं कुरुते जनः । शतांशेनापि मोक्षार्थी तानि चेन्मोक्षमाप्नुयात् ॥ १६ ॥ अर्थानामर्जने दुःखमर्जितानां च रक्षणे । आये दुःखं व्यये

१ मनाक्प्रियम्. २ भ्रुकुटिमोटनेन वक्रम्. ३ भक्ताः सेवकास्तेषां द्वेषः; पक्षे,-भक्तमन्नं तद्द्वेषः. ४ जडेषु मूर्खेषु प्रीतिः; (पक्षे डलयोः सावर्ण्याद्) जले रुचिः. ५ गुरूणां पित्रादीनामुल्लङ्घने; पक्षे,-गुरुर्यल्लङ्घनमुपवासस्तस्मिन्. ६ कटुभाषित्वम्; पक्षे,-कटुत्वम्. ७ अविषमे. ८ आकाशे चरन्नपि. ९ विलक्षणः. १० राहोः. ११ मृदन्नपाण्डुवदाचरति. १२ भयत्रासादिभिः. १३ झटिति.

दुःखं धिगर्थाः कष्टसंश्रयाः ॥१७॥ वरमसिधारा तरुतलवासो वरमिह भिक्षा वरमुपवासः। वरमपि घोरे नरके पतनं न च धनगर्वितबान्धवशरणम् ॥ १८ ॥ तानीन्द्रियाण्यविकलानि मनस्तदेव सा बुद्धिरप्रतिहता वचनं तदेव। अर्थोष्मणा विरहितः पुरुषः स एव ह्यन्यः क्षणेन भवतीति विचित्रमेतत् ॥ १९ ॥ आपद्गतं हससि किं द्रविणान्ध मूढ लक्ष्मीः स्थिरा न भवतीति किमत्र चित्रम्। एतान्प्रपश्यसि घटाञ्जलयन्त्रचक्रे रिक्ता भवन्ति भरिता भरिताश्च रिक्ताः ॥ २० ॥ धनमपि परदत्तं दुःखमौचित्यभाजां भवति हृदि तदेवानन्दकारीतरेषाम्। मलयजरसबिन्दुर्बाधते नेत्रमन्तर्जनयति च स एवाह्लादमन्यत्र गात्रे ॥ २१ ॥ लमेधंद्युतं धनं तदधनं धनं यद्यपि लभेत नियुतं धनं निधनमेव तज्जायते। तथा धनपरार्धकं तदपि भावहीनात्मकं यदक्षरपदद्वयान्तरगतं धनं तद्धनम् ॥ २२ ॥ दायादाः स्पृहयन्ति तस्करगणा मुष्णन्ति भूमीभुजो दूरेण [10]छलमाकलय्य [11]हुतभुग्भस्मीकरोति क्षणात्। अम्भः प्लावयते क्षितौ विनिहितं यक्षा हरन्ति ध्रुवं [12]दुर्वृत्तास्तनया नयन्ति [13]निधनं धिग्धिग्धनं तद्बहु ॥ २३ ॥

धनिप्रशंसा

धनवान्बलवाँल्लोके सर्वः सर्वत्र सर्वदा। प्रभुत्वं धनमूलं हि राज्ञामप्युपजायते ॥ १ ॥ वयोवृद्धास्तपोवृद्धा ज्ञानवृद्धाश्च ये परे। ते सर्वे धनवृद्धस्य द्वारे तिष्ठन्ति किंकराः ॥ २ ॥ न सा विद्या न तच्छीलं न तद्दानं न सा कला। अर्थार्थिभिर्न तच्छौर्यं धनिनां यन्न कीर्त्यते ॥ ३ ॥ पतन्ति खड्गधारासु विशन्ति [14]मकरालयम्। किं न कुर्वन्ति सुभगे कष्टमर्थार्थिनो जनाः ॥ ४ ॥ एहि गच्छ पतोत्तिष्ठ वद मौनं समाचर। एवमाशाग्रहग्रस्तैः क्रीडन्ति धनिनोऽर्थिभिः ॥ ५ ॥ यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य बान्धवाः। यस्यार्थाः स पुमाँल्लोके यस्यार्थाः स च पण्डितः ॥ ६ ॥ को नाम नानुवृत्तिं सुमहानपि धनवतः कुरुते। वित्तेशभवनभित्तेः समीपमुपसेवते शंभुः ॥ ७ ॥ हेतुप्रमाणयुक्तं वाक्यं न श्रूयते दरिद्रस्य। अन्यं निरर्थकमसत्यं पूज्यं वाक्यं समृद्धस्य ॥ ८ ॥ वैभवभाजां दूषणमपि भूषणपक्ष एव निक्षिप्तम्। गुणमात्मनामधर्मं द्रव्यं च गृणन्ति कणादाः ॥ ९ ॥ वाणी दरिद्रस्य शुभा हितापि ह्यर्थेन शब्देन च संप्रयुक्ता। न शोभते वित्तवतः समीपे भेरीनिनादोपहतेव वीणा ॥ १० ॥ यादृशि तादृशि वित्तमनाथे पञ्च पिशाचशतानि वसन्ति। यानि पुनर्निवसन्ति महीशे तानि न केनचिदाकलितानि ॥ ११ ॥ न विद्यया नैव कुलेन गौरवं जनानुरागो धनिकेषु सर्वदा। कपालिना मौलिधृतापि जाह्नवी प्रयाति रत्नाकरमेव सत्वरम् ॥ १२ ॥ गङ्गां च धान्यति मूर्ध्नि सदा कपाली सा तस्य चुम्बति मुखं न कदाचिदेव। रत्नाकरं प्रति चुचुम्ब सहस्रवक्त्रैर्गङ्गा यतो युवतयः सधनानुकूलाः ॥ १३ ॥ धिगस्त्वेतां विद्यां धिगपि कवितां धिक् सुजनतां वयो रूपं धिग्धिग्धिगपि च यशो निर्धनवतः। असौ जीयादेकः सकलगुणहीनोऽपि धनवान्बहिर्यस्य द्वारं तृणलवनिभाः सन्ति गुणिनः ॥ १४ ॥ परिक्षीणः कश्चित्स्पृहयति यवानां प्रसृतये स पश्चात्संपूर्णः कलयति धरित्रीं तृणसमाम्। अतश्चानैकान्त्याद्गुरुलघुतयार्थेषु धनिनामवस्था वस्तूनि प्रथयति च संकोचयति च ॥ १५ ॥

दरिद्रनिन्दा

उत्थाय हृदि लीयन्ते दरिद्राणां मनोरथाः। बालवैधव्यदग्धानां कुलस्त्रीणां कुचा इव ॥ १ ॥ हे दारिद्र्य नमस्तुभ्यं सिद्धोऽहं त्वत्प्रसादतः। पश्याम्यहं जगत्सर्वं न मां पश्यति कश्चन ॥ २ ॥ इह लोकेऽपि धनिनां परोऽपि स्वजनायते। स्वजनोऽपि दरिद्राणां तत्क्षणाद्दुर्जनायते ॥ ३ ॥ परीक्ष्य सत्कुलं विद्यां शीलं शौर्यं सुरूपताम्। विधिर्ददाति निपुणः कन्यामिव दरिद्रताम् ॥ ४ ॥ येनैवाम्बरखण्डेन संवीतो निशि चन्द्रमाः। तेनैव च दिवा भानुरहो दौर्गत्यमेतयोः ॥ ५ ॥ चाण्डालश्च दरिद्रश्च द्वावेतौ सदृशाविह। चाण्डालस्य न गृह्णन्ति दरिद्रो न प्रयच्छति ॥ ६ ॥ अर्थेन तु विहीनस्य पुरुषस्याल्पमेधसः। क्रियाः सर्वा विनश्यन्ति ग्रीष्मे कुसरितो यथा ॥ ७ द्वाविमावम्भसि क्षेप्यौ गाढं बद्ध्वा गले शिलाम्। धनिनं चाप्रदातारं दरिद्रं चातपस्विनम् ॥ ८ ॥ अत्यन्तविमुखे दैवे व्यर्थे यत्ने च पौरुषे। मनस्विनो दरिद्रस्य वनादन्यत्कुतः

१ वैकल्यरहितानि. २ अखण्डिता. ३ द्रव्यरूपोष्णतया. ४ विपद्ग्रस्तम्. ५ दशसहस्रम्; पक्षे,–अकारेण युतं धनम्, अधनमित्यर्थः. ६ लक्षसंख्याकम्; पक्षे,–निशब्देन युतं धनम्, निधनमित्यर्थः. ७ धनस्य परार्धे संख्याविशेषः; पक्षे,–धनशब्दसंबन्धि परमर्धं 'न' इति तच्च भावहीनात्मकम्. अभावबोधकमित्यर्थः. ८ अक्षरः परमात्मा तच्चरणद्वयान्तरे गतं प्राप्तं यद्धनं मोक्षरूपं धनं तदेव धनम्; पक्षे,–अक्षरयोः धकारदकारात्मकयोर्मध्यवर्ति धनं इत्येतदक्षरद्वयरूपम्, धनमित्यर्थः. ९ हरन्ति. १० कपटम्. ११ अग्निः. १२ दुष्टाचरणाः. १३ नाशम्. १४ समुद्रम्.

१ अतिकठोरम्. २ नैकविधवाक्यप्रबन्धाः. ३ कल्याणी. ४ दुन्दुभिध्वनिदुष्टेव. ५ शंकरेण. ६ मस्तके. ७ वधूपक्षे,–'कुलमादौ परीक्षेत' इति विधिः; अन्यत्र,–प्रायो हि पण्डिता अकिंचना इति दृष्टचरम्. ८ आकाशम्; पक्षे,–वस्त्रम्. ९ पराङ्मुखे.

सुखम् ॥ ९ ॥ दूये कान्ताकरं वीक्ष्य मणिकङ्कणवर्जितम् । अतः परं परं दूये मणिकं कणवर्जितम् ॥ १० ॥ रात्रौ जानुर्दिवा भानुः कृशानुः संध्ययोर्द्वयोः । पश्य शीतं मया नीतं जानुभानुकृशानुभिः ॥ ११ ॥ किं करोमि क गच्छामि कमुपैमि दुरात्मना । दुर्भरेणोदरेणाहं प्राणैरपि विडम्बितः ॥ १२ ॥ दुःखं दुःखमिति ब्रूयान्मानवो नरकं प्रति । दारिद्र्यादधिकं दुःखं न भूतं न भविष्यति ॥ १३ ॥ किं चान्यैः सुकुलाचारैः सेव्यतामेति पूरुषः । धनहीनः स्वपत्नीभिस्त्यज्यते किं पुनः परैः ॥ १४ ॥ किं वाच्यं सूर्यशशिनोर्दारिद्र्यं महतां पुरः । दिनरात्रिविभागेन परिधत्तो यदम्बरम् ॥ १५ ॥ मौर्ख्यं सर्वापदां निष्ठा का हि नापदजानतः । तस्मिन्नप्यविषण्णो यः क सोऽन्यत्र विपत्स्यति १६ ॥ यदि नाम कुले जन्म तत्किमर्थं दरिद्रता दरिद्रत्वेऽपि मूर्खत्वमहो दुःखपरम्परा ॥ १७ ॥ कः स्वभावगभीराणां जानीयाद्बहिरापदम् । बालापत्येन भृत्येन यदि सा न प्रकाश्यते ॥ १८ ॥ सन्तोऽपि न विराजन्ते हीनार्थस्येतरे गुणाः । आदित्य इव भूतानां श्रीर्गुणानां प्रकाशिनी ॥ १९ ॥ वरं हि नरके वासो न तु दुश्चरिते गृहे । नरकात्क्षीयते पापं कुगृहात्परिवर्धते ॥ २० ॥ नातः पापीयसीं कश्चिदवस्थां शम्बरोऽब्रवीत् । यस्यां नैवाद्य न प्रातर्भोजनं तात विद्यते ॥ २१ ॥ न तथा बाध्यते राजन्प्रकृत्या निर्धनो जनः । यथा भद्राणि संप्राप्य तैर्विहीनः सुखोचितः ॥ २२ ॥ कुब्जस्य कीटखातस्य दावनिष्कुषितत्वचः । तरोरप्यूषरस्थस्य वरं जन्म न चार्थिनः ॥ २३ ॥ धर्मार्थकामहीनस्य परकीयान्नभोजिनः । काकस्येव दरिद्रस्य दीर्घमायुर्विडम्बना ॥ २४ ॥ शीतमध्वा कदन्नं च वयोतीताश्च योषितः । मनसः प्रातिकूल्यं च जरायाः पञ्च हेतवः ॥ २५ ॥ सुहृदां हि धनं भुक्त्वा कृत्वा प्रणयमीप्सितम् । प्रतिकर्तुमशक्तस्य जीवितान्मरणं वरम् ॥ २६ ॥ लज्जावतः कुलीनस्य याचितुं धनमिच्छतः । कण्ठे पारावतस्येव वाक्करोति गतागतम् ॥ २७ ॥ कण्ठे गद्गदता स्वेदो मुखे वैवर्ण्यवेपथू । म्रियमाणस्य चिह्नानि यानि तान्येव याचतः ॥ २८ ॥ धन्यास्ते ये न पश्यन्ति देशभङ्गं कुलक्षयम् । परचित्तगतान्दारान्पुत्रं च व्यसनातुरम् ॥ २९ ॥ शेषमाप्यं तु काव्येन काव्यं गीतेन हन्यते । गीतं तु स्त्रीविलासेन स्त्रीविलासो बुभुक्षया ॥ ३० ॥ जीवन्त्यर्थकृते नीचा याच्ञोपद्रववर्जनैः । कुलाभिमानमूकानां

१ खेदं प्राप्नोमि. २ मणियुक्तं यत्कंकणं तेन वर्जितम्. ३ अत्यन्तम्. ४ गृहमध्यभागम्. ५ धान्यकणरहितम्. ६ अग्निः. ७ आच्छादनम्; पक्षे,-वचनम्.

साधूनां नास्ति जीवनम् ॥ ३१ ॥ शून्यमपुत्रस्य गृहं चिरशून्यं नास्ति यस्य सन्मित्रम् । मूर्खस्य दिशः शून्याः सर्वं शून्यं दरिद्रस्य ॥ ३२ ॥ पक्षविकलश्च पक्षी शुष्कश्च तरुः सरश्च जलहीनम् । सर्पश्चोद्धृतदंष्ट्रस्तुल्यं लोके दरिद्रश्च ॥ ३३ ॥ अम्बा तुष्यति न मया न स्नुषया सापि नाम्बया न मया । अहमपि न तया न तया वद राजन्कस्य दोषोऽयम् ॥ ३४ ॥ पृथुकार्तस्वरपात्रं भूषितनिःशेषपरिजनं देव । विलसत्करेणुगहनं संप्रतिसममावयोः सदनम् ॥ ३५ ॥ दारिद्र्यान्मरणाद्वा मरणं संरोचते न दारिद्र्यम् । अल्पक्लेशं मरणं दारिद्र्यमनन्तकं दुःखम् ॥ ३६ ॥ तावत्सन्ति सहाया यावज्जन्तुर्न कृच्छ्रमाप्नोति । अभिपतति शिरसि मृत्यौ कं कः शक्तः परित्रातुम् ॥ ३७ ॥ विकसामि रवावुदिते संकोचमुपैमि चास्तमुपयाते । दारिद्र्यसरसि मग्नः पङ्कजलीलामनुभवामि ॥ ३८ ॥ घृतलवणतैलतण्डुलशाकेन्धनचिन्तयानुदिनम् । विपुलमतेरपि पुंसो नश्यति धीर्मन्दविभवत्वात् ॥ ३९ ॥ वीणा वंशश्चन्दनं चन्द्रभासः शय्या यानं यौवनस्थास्तरुण्यः । नैतद्रम्यं क्षुत्पिपासार्दितानां सर्वारम्भास्तण्डुलप्रस्थमूलाः ॥ ४० ॥ दारिद्र्य सोत्स्वं परमं विवेकि गुणाधिके पुंसि सदानुरक्तम् । विद्याविहीने गुणवर्जिते च मुहूर्तमात्रं न रतिं करोषि ॥ ४१ ॥ दारिद्र्य शोचामि भवन्तमेवमस्मच्छरीरे सुहृदित्युषित्वा । विपन्नदेहे मयि मन्दभाग्ये ममेति चिन्ता क गमिष्यसि त्वम् ॥ ४२ ॥ एको हि दोषो गुणसन्निपाते निमज्जतीन्दोरिति यो बभाषे । न तेन दृष्टं कविना समस्तं दारिद्र्यमेकं गुणकोटिहारि ॥ ४३ ॥ धनैर्विमुक्तस्य नरस्य लोके किं जीवितेनादित एव तावत् । यस्य प्रतीकारनिरर्थकत्वात्कोपप्रसादा विफलीभवन्ति ॥ ४४ ॥ अहो नु कष्टं सततं प्रवासस्ततोऽतिकष्टः परगेहवासः । कष्टाधिका नीचजनस्य सेवा ततोऽतिकष्टा धनहीनता च ॥ ४५ ॥ वरं वनं व्याघ्रगजेन्द्रसेवितं द्रुमालयः पत्रफलाम्बुभोजनम् । तृणानि

१ दरिद्रस्य दोष इत्यर्थः. २ पृथूनि कार्तस्वरस्य सुवर्णस्य पात्राणि यस्मिंस्तत्; पक्षे,-पृथुकानां बालानामार्तस्वरा रुदितशब्दास्तेषां पात्रं भाजनम्. ३ भूषिता अलंकृता निःशेषाः परिजना यस्मिन्; पक्षे,-भुवि उषिता निःशेषाः परिजना यस्मिन्. ४ विलसन्त्यः शोभमानाः करेणवो हस्तिन्यस्ताभिर्गहनं निबिडम्; पक्षे,-बवयोः सावर्ण्याद् बिले सीदन्तीति बिलसदः, बिलसद एव बिलसत्का बिलवर्तिनो ये रेणवो धूलयस्तैर्गहनं व्याप्तम्. ५ गृहम्. ६ विचारशीलम्. ७ प्रीतिम्. ८ स्थित्वा. ९ विनष्टशरीरे. १० हतभाग्ये. ११ गुणसमुदाये. १२ कालिदासः. 'एको हि दोषो गुणसंनिपाते निमज्जतीन्दोः किरणेष्विवाङ्कः' इति कुमारसंभवस्थे पद्ये. १३ कोटिगुणनाशकमिति भावः. १४ परगृहवासः.

शय्या वसनं च वल्कलं न बन्धुमध्ये धनहीनजीवनम् ॥ ४६ ॥ यदा तु भाग्यक्षयपीडितां दशां नरः कृतान्तोपहितां प्रपद्यते । तदास्य मित्राण्यपि यान्त्यमित्रतां चिरानुरक्तोऽपि विरज्यते जनः ॥ ४७ ॥ दानं न दत्तं न तपश्च तप्तं नाराधितौ शंकरवासुदेवौ । अर्थो रणे वा न हुतश्च कायः शरीर किं प्रार्थयसे सुखानि ॥ ४८ ॥ फलाशिनो मूलतृणाम्बुभक्षा विवाससो निस्तरशायिनश्च । गृहे विमूढा मुनिवच्चरन्ति तुल्यं तपः किं तु फलेन हीनम् ॥ ४९ ॥ अर्था न सन्ति न च मुञ्चति मां दुराशा दानान्न संकुचति दुर्ललितं मनो मे । याच्ञा च लाघवकरी स्ववधे च पापं प्राणाः स्वयं व्रजत किं हि विलम्बनेन ॥ ५० ॥ भग्ना वयं परिभवासिभिरुग्रधारैर्दारिद्र्यचण्डदहनेन नितान्तदग्धाः। बन्धूपकारविषमित्थमपीह भुक्तं जीवाम एव रविजस्य किमस्ति निद्रा ॥ ५१ ॥ धनं यदि गतं गतं चरणयुग्मरेणूपमं धरा यदि मता गता कथय मे किमेतावता । इदं पुनररुन्तुदं धनिगणैरिदानींतनैर्दरिद्रगणनाविधौ यदहमङ्गुपाते धृतः ॥ ५२ ॥ गते सुहृदि शत्रुतां सततनिर्विवेके प्रभौ गृहे कुगृहिणीवचःक्रकचदारिते वा हृदि । महाजनविवर्जिते सदसि मानिनां श्रेयसे वरं मरणमेव वा शरणमन्यदेशान्तरम् ॥ ५३ ॥ अप्रस्तावस्तुतिभिरनिशं कर्णशूलं करोति स्वं दारिद्र्यं वदति वसनं दर्शयत्येव जीर्णम् । छायाभूतश्चलति न पुरः पार्श्वयोर्नैव पश्चान्निःस्वः खेदं दिशति धनिनां व्याधिवद्दुश्चिकित्स्यः ॥ ५४ ॥ निवासश्चिन्तायाः परपरिभवो वैरसपरं जुगुप्सा मित्राणां स्वजनजनविद्वेषकरणम् । वनं गन्तुं बुद्धिर्भवति च कलत्रात्परिभवो हृदिस्थः शोकाग्निर्न च दहति संतापयति च ॥ ५५ ॥ अये लाजानुच्चैः पथि वचनमाकर्ण्य गृहिणी शिशोः कर्णौ यत्नात्सुपिहितवती दीनवदना । मयि क्षीणोपाये यदकृत दृशावश्रुशबले तदन्तःशल्यं मे त्वमिव पुनरुद्धर्तुमुचितः ॥ ५६ ॥ विधातुर्द्वे कन्ये सुगतिरपरा दुर्गतिरभूत्तयोराद्यां धाता गुणकुलविहीनाय स ददौ । ततः पश्चात्तापादिव सुगुणसज्जातमधुना कुलीनं विद्वांसं वरमिह वरेण्यं मृगयते ॥ ५७ ॥ न भिक्षा दुर्भिक्षे मिलति दुरवस्थाः कथमृणं लभन्ते कर्माणि द्विजपरिवृढान्कारयतु कः । अदस्त्वैव ग्रासं ग्रहपतिरसावस्तमयते क्व यामः किं कुर्मो गृहिणि गहनो जीवनविधिः ॥ ५८ ॥ निरस्त्यन्नालीकं क्षुदुपहतसीदत्परिजनं विना दीपाज्ञक्तं सुखगहनसंरुद्धतिमिरम् । अनाक्रान्तद्वारं प्रणयिभिरपूर्णोत्सवमहो गृहं कारातुल्यं भवति खलु दुःखाय गृहिणः ॥ ५९ ॥ सखे खेदं मा गाः कलय किल तास्ता निजकलाः स्वकीर्त्या वंशस्य क्व नु खलु तवैतद्यशोमितम् । न तन्मोघत्वत्र स्फुरितमिति चेत्तद्दुर्वचनं विचित्रोत्साहानां किमिदमियदेव त्रिभुवनम् ॥ ६० ॥ दधति न जनास्तद्वैगद्याद्दृष्टविभूतयो यदुचितमुत्कर्षाद्दुःखं निजच्युतसंपदः । भवति हि तथा जात्यन्धानां कुतो हृदि वेदना नयनविषयं स्मृत्वा स्मृत्वा यथोद्धृतचक्षुषाम् ॥ ६१ ॥ मारोदीश्चिरमेहि वस्त्रकचिरान्दद्मीह बालानिमानायातस्तव वत्स दास्यति पिता ग्रैवेयकं वाससी । श्रुत्वैवं गृहिणीवचांसि निकटे कुड्यस्य निष्किंचनो निःश्वस्याश्रुजलप्लवप्लुतमुखः पान्थः पुनः प्रस्थितः ॥ ६२ ॥ वासःखण्डमिदं प्रयच्छ यदि वा स्वाङ्के गृहाणार्भकं रिक्तं भूतलमत्र नाथ भवतः पृष्ठे पलालोच्चयः । दंपत्योरिति जल्पितं निशि यदा चौरः प्रविष्टस्तदा लब्धं कर्पटमन्यतस्तदुपरि क्षिप्त्वा रुदन्निर्गतः ॥ ६३ ॥ वृद्धोऽन्धः पतिरेष मञ्चकगतः स्थूणावशेषं गृहं कालोऽभ्यर्णजलागमः कुशलिनी वत्सस्य वार्तापि नो । यत्नात्संचिततैलबिन्दुघटिका भग्नेति पर्याकुला दृष्ट्वा गर्भभरालसां निजवधूं श्वश्रूश्चिरं रोदिति ॥ ६४ ॥ नो सेवा विहिता गुरोरपि मनाङ्नो वा कृतं पूजनं देवानां विधिवन्न वा शिव शिव स्निग्धादयः सेविताः । किं तु त्वच्चरणौ सरस्वति रसादाजन्मनः सेवितौ तस्मान्मां विजहाति सा भगवती शङ्के सपत्नी तव ॥ ६५ ॥ क्षुत्क्षामाः शिशवः शवा इव भृशं मन्दाशया बान्धवा लिप्ता जर्जरकर्करी जतुलवैर्नो मां तथा बाधते । गेहिन्या त्रुटितांशुकं घटयितुं कृत्वा सकाकु स्मितं कुप्यन्ती प्रतिवेशिलोकगृहिणी सूचीं यथा याचिता ॥ ६६ ॥ दग्धं खाण्डवमर्जुनेन बलिना दिव्यैर्द्रुमैः सेवितं दग्धा वायुसुतेन रावणपुरी लङ्का पुनः स्वर्णभूः । दग्धः पञ्चशरः पिनाकपतिना तेनाप्ययुक्तं कृतं दारिद्र्यं जनतापकारकमिदं केनापि दग्धं नहि ॥ ६७ ॥ उत्तिष्ठ क्षणमेकमुद्वह सखे दारिद्र्यभारं मम श्रान्तस्तावदहं चिरान्मरणजं सेवे त्वदीयं सुखम् । इत्युक्तं धनवर्जितस्य वचनं श्रुत्वा श्मशाने शवो दारिद्र्यान्मरणं वरं वरमिति ज्ञात्वैव तूष्णीं स्थितः ॥ ६८ ॥ भद्रे वाणि कुरुष्व तावदमलं वर्णानुपूर्वीं मुखे चेतः स्वास्थ्यमुपैहि याहि करुणे

१ आस्तरणहीनभूपृष्ठशायिनः. २ लघुत्वकारिणी. ३ काकदेष्वेणेति यावत्. ४ मर्मस्पृक्. ५ छादितवती.

१ रोदनं मा कुरु. २ कण्ठभूषणम्. ३ वक्रे. ४ भित्तेः. ५ दरिद्रः. ६ धान्यतृणसंभारः. ७ जीर्णवस्त्रखण्डम्. ८ शय्या. ९ गृहस्तम्भः. १० समीपः. ११ व्याकुला. १२ क्षुधाम्. १३ कर्करीस्थितैः. १४ चालनीसदृशः सच्छिद्रः कुम्भः. १५ लाक्षाखण्डैः. १६ सखेदस्मितम्. १७ मदनः. १८ धारय.

प्रज्ञे स्थिरत्वं भज । लज्जे तिष्ठ पराङ्मुखी क्षणमहो तृष्णे पुरः स्थीयतां पापो यावदहं ब्रवीमि धनिनं देहीति दीनं वचः ॥ ६९ ॥ यो गङ्गामतरत्तथैव यमुनां यो नर्मदां शर्मदां का वार्ता सरिदम्बुलङ्घनविधौ यश्चार्णवांस्तीर्णवान् । सोऽस्माकं चिरमार्थितोऽपि सहसा दारिद्र्यनामा मया त्वद्दानाम्बुसरित्प्रवाहलहरीमग्नो न संभाव्यते ॥ ७० ॥

दारिद्र्याद्ध्रियमेति[3] ह्रीपरिगतः[4] सत्त्वात्परिभ्रश्यते निःसत्त्वः परिभूयते परिभवान्निर्वेदमापद्यते । निर्विण्णः शुचमेति शोकनिहतो बुद्ध्या परित्यज्यते निर्बुद्धिः क्षयमेत्यहो निधनता सर्वापदामास्पदम् ॥ ७१ ॥ शीतेनोद्धूषितस्य माषशिमिवच्चिन्तार्णवे मज्जतः शान्ताग्निं स्फुटिताधरस्य धमतः क्षुत्क्षामकण्ठस्य मे । निद्रा क्वाप्यवमानितेव दयिता संत्यज्य दूरं गता सत्पात्रप्रतिपादितेव वसुधा न क्षीयते शर्वरी ॥ ७२ ॥

दारिद्र्यात्पुरुषस्य बान्धवजनो वाक्ये न संतिष्ठते सुस्निग्धा विमुखीभवन्ति सुहृदः स्फारीभवन्त्यापदः । सत्त्वं ह्रासमुपैति शीलशशिनः कान्तिः परिम्लायते पापं कर्म च यत्परैरपि कृतं तत्तस्य संभाव्यते ॥ ७३ ॥ सङ्गं नैव हि कश्चिदस्य कुरुते संभाष्यते नादरात्संप्राप्तो गृहमुत्सवेषु धनिनां सावज्ञमालोक्यते । दूरादेव महाजनस्य विहरत्यल्पच्छदो लज्जया मन्ये निर्धनता प्रकाममपरं षष्ठं महापातकम् ॥ ७४ ॥ पौरेभ्यो न भयं न दण्डपतनं त्रासो न वा भूपतेर्निःसङ्गं शयनं निशासु गमनं दुर्गेषु मार्गेषु च । दारिद्र्यं सुखमेव केवलमहो दोषद्वयं वर्तते जाया निन्दति चाङ्गभोगसमये मुञ्चन्ति वै याचकाः ॥ ७५ ॥ वासश्चर्म विभूषणं शवशिरो भस्माङ्गलेपः सदा एको गौः स च लाङ्गलाद्यकुशलः संपत्तिरेतादृशी । इत्यालोच्य विमुच्य शंकरमगाद्रत्नाकरं जाह्नवी कष्टं निर्धनिकस्य जीवितमहो दारैरपि त्यज्यते ॥ ७६ ॥ मद्गेहे मुषकीव मूषकवधूर्मूषीव मार्जारिका मार्जारीव शुनी शुनीव गृहिणी वाच्यः किमन्यो जनः । इत्यापन्नशिशूनसून्विजहतो दृष्ट्वा तु झिल्लीरवैर्लूतातन्तुवितानसंवृतमुखी चुल्ली चिरं रोदिति ॥ ७७ ॥ पीठाः कच्छपवच्चरन्ति सलिले संमार्जनी मीनवद्दर्वी सर्पविचेष्टितानि कुरुते संत्रासयन्ती शिशून् । शूर्पार्धीकृतमस्तका च गृहिणी भित्तिः प्रपातोन्मुखी रात्रौ पूर्णतडागसंनिभमभूद्राजन्मदीयं गृहम् ॥ ७८ ॥ शीलं शातयति श्रुतं शमयति प्रज्ञां निहन्त्यादरं दैन्यं दीपयति क्षमां क्षपयति व्रीडामपि ग्रसति । तेजो जर्जरयत्यपास्यति मतिं विस्तारयत्यर्थितां पुंसः क्षीणधनस्य किं न कुरुते वैरं कुटुम्बग्रहः ॥ ७९ ॥ दारिद्र्येण समीरितापि बहुशः कण्ठं समालम्बते कण्ठात्कष्टशतैः कथं कथमपि प्राप्नोति जिह्वातलम् । जिह्वाकीलककीलितेव सुदृढं तस्मान्न निर्यात्यसौ वाणी प्राणपरिक्षयेऽपि महतां देहीति नास्तीति च ॥८०॥ दृष्टं दुर्जनचेष्टितं परिभवो लब्धः समानाज्जनात्पिण्डार्थे धनिनां कृतं श्वलडितं मुक्तं कपालेष्वपि । पद्भ्यामध्वनि संप्रयातमसकृत्सुप्तं तृणप्रस्तरे यच्चान्यत्र कृतं कृतान्त कुरु हे तत्रापि सज्जा वयम् ॥ ८१ ॥ आसे चेत्स्वगृहे कुटुम्बभरणं कर्तुं न शक्तोऽस्म्यहं सेवे चेत्सुखसाधनं मुनिवनं मुष्णन्ति मां तस्कराः । श्वभ्रे चेत्स्वतनुं त्यजामि नरकाद्भीरात्महत्यावशान्नो जाने करवाणि दैव किमहं मर्तुं न वा जीवितुम् ॥ ८२ ॥ मा भूज्जन्म महाकुले तदपि चेन्मा भूद्विपत्तस्यापि चेन्मा भूद्भूरि कलत्रमस्ति यदि तन्मा भूद्दयार्द्रं मनः । तच्चेदस्ति तदस्तु मृत्युरथ चेत्तस्यापि नास्ति क्षणस्तज्जन्मान्तरनिर्विशेषसदसद्देशान्तरेऽस्तु स्थितिः ॥ ८३ ॥ यैः कारुण्यपरिग्रहान्न गणितः स्वार्थः परार्थं प्रति यैश्चात्यन्तदयापरैर्न विहिता वन्ध्यार्थिनां प्रार्थना । ये चासन्परदुःखदुःखितधियस्ते साधवोऽस्तं गताश्चक्षुः संहर बाष्पवेगमधुना कस्याग्रतो रुद्यते ॥ ८४ ॥ सक्तूञ्छोषयति द्रुतान्प्रतिकरोत्याक्रन्दतो बालकान्प्रत्यासिञ्चति कर्परेण सलिलं शय्यातृणं रक्षति । धृत्वा मूर्ध्नि पुराणशूर्पशकलं शून्ये गृहे व्याकुला किं तद्यन्न करोति दुर्गतवधूर्देवे भृशं वर्षति ॥ ८५ ॥ दारिद्र्यक्षितिपः स मे निजपतिस्तस्य प्रसादादभूद्याच्ञा जीवनमम्बरं दश दिशो वासश्च देवालये । अस्मद्वैरिणि लब्धसंगतिरिति त्वय्याश्रये कुप्यता मद्वृत्तिं विनियोजितास्त्वदरयः का नाम वृत्तिर्मम ॥ ८६ ॥ आसीत्ताम्रमयं शरीरमधुना सौवर्णवर्णं गतं मुक्ताहारलताश्रुबिन्दुनिवहैर्निःश्वस्य मे कल्पिता । स्वल्पं स्वल्पमनल्पकल्पमधुना दीर्घं वयः कल्पितं स्वामिन्दुःख भवत्प्रसादवशतः किं किं न लब्धं मया ॥ ८७ ॥

दानप्रशंसा

अनुकूले विधौ[2] देयं यतः पूरयिता[3] हरिः । प्रतिकूले विधौ देयं यतः सर्वं हरिष्यति ॥ १ ॥ यद्ददाति यदश्नाति तदेव धनिनो धनम् । अन्ये मृतस्य क्रीडन्ति दारैरपि धनैरपि ॥ २ ॥ यद्ददासि विशिष्टेभ्यो यच्चाश्नासि दिने दिने । तत्ते वित्तमहं मन्ये शेषमन्यस्य रक्षसि ॥ ३ ॥ त्याग एको गुणः श्लाघ्यः किमन्यैर्गुणराशिभिः । त्यागा-

१ [illegible]. २ न दृश्यते. ३ लज्जां प्राप्नोति. ४ लज्जायुक्तः. ५ खेदम्. ६ स्थानम्. ७ आसनानि.

१ गर्ते. २ दैवे. ३ पूरणकर्ता.

जगति पूज्यन्ते पशुपाषाणपादपाः ॥ ४ ॥ भवन्ति नरकाः पापात्पापं दारिद्र्यसंभवम् । दारिद्र्यमप्रदानेन तस्माद्दानपरो भवेत् ॥ ५ ॥ ग्रासादर्धमपि ग्रासमर्थिभ्यः किं न यच्छसि । इच्छानुरूपो विभवः कदा कस्य भविष्यति ॥ ६ ॥ गौरवं प्राप्यते दानान्न तु वित्तस्य संचयात् । स्थितिरुच्चैः पयोदानां पयोधीनामधः स्थितिः ॥ ७ ॥ दरिद्रान्भर कौन्तेय मा प्रयच्छेश्वरे धनम् । व्याधितस्यौषधं पथ्यं नीरुजस्य किमौषधैः ॥ ८ ॥ दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे । देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं विदुः ॥ ९ ॥ उपार्जितानां वित्तानां त्याग एव हि रक्षणम् । तडागोदरसंस्थानां परीवाह इवाम्भसाम् ॥ १० ॥ दानोपभोगवन्ध्या या सुहृद्भिर्या न भुज्यते । पुंसां यदि हि सा लक्ष्मीरलक्ष्मीः कतमा भवेत् ॥ ११ ॥ किं तया क्रियते लक्ष्म्या या वधूरिव केवला । या न वेश्येव सामान्या पथिकैरुपभुज्यते ॥ १२ ॥ आयासशतलब्धस्य प्राणेभ्योऽपि गरीयसः । गतिरेकैव वित्तस्य दानमन्या विपत्तयः ॥ १३ ॥ दानेन श्लाघ्यतां यान्ति पशुपाषाणपादपाः । दानमेव गुणः श्लाघ्यः किमन्यैर्गुणकोटिभिः ॥ १४ ॥ दानं भोगो नाशस्तिस्रो गतयो भवन्ति वित्तस्य । यो न ददाति न भुङ्क्ते तस्य तृतीया गतिर्भवति ॥ १५ ॥ यो न ददाति न भुङ्क्ते सति विभवे नैव तस्य तद्द्रव्यम् । तृणमयकृत्रिमपुरुषो रक्षति सस्यं परस्यार्थे ॥ १६ ॥ दातव्यं भोक्तव्यं सति विभवे संचयो न कर्तव्यः । पश्येह मधुकरीणां संचितमर्थं हरन्त्यन्ये ॥ १७ ॥ मीयतां कथमभीप्सितमेषां दीयतां द्रुतमयाचितमेव । तं धिगस्तु कलयन्नपि वाञ्छामर्थिवागवसरं सहते यः ॥ १८ ॥ प्रापितेन चटुचाकुविडम्बं लम्भितेन बहुयाचनलज्जाम् । अर्थिना यदघमर्जति दाता तन्न लुम्पति विलम्ब्य ददानः ॥ १९ ॥ यत्प्रदेयमुपनीय वदान्यैर्दीयते सलिलमर्थिजनाय । याचनोक्तिविफलत्वविशङ्कात्रासमूर्च्छनचिकित्सितमेतत् ॥ २० ॥ अर्थिने न तृणवद्धनमात्रं किंतु जीवनमपि प्रतिपाद्यम् । एवमाह कुशवज्जलदायी द्रव्यदानविधिरुक्तिविदग्धः ॥ २१ ॥ पङ्कसंगरविगर्हितमर्हं न श्रियः कमलमाश्रयणाय । अर्थिपाणिकमलं विमलं तद्वासवेश्म विदधीत सुधीस्तत् ॥ २२ ॥ दानपात्रमधमर्णमिहैकग्राहि कोटिगुणितं दिवि दायि । साधुरेति सुकृतैर्यदि कर्तुं पारलौकिककुसीदमसीदत् ॥ २३ ॥ अर्थो विनैवार्थनयोपसीदन्नाल्पोऽपि धीरैरवधीरणीयः । मान्येन मन्ये र्थिना विनीतः स प्रीतिदायी बहुमन्तव्यः ॥ २४ ॥ दानेन भूतानि वशीभवन्ति दानेन वैराण्यपि यान्ति नाशम् । परोऽपि बन्धुत्वमुपैति दानैर्दानं हि सर्वव्यसनानि हन्ति ॥ २५ ॥ तुरगशतसहस्रं गोगजानां च लक्षं कनकरजतपात्रं मेदिनीं सागरान्ताम् । विमलकुलवधूनां कोटिकन्याश्च दद्याद्यदि नहि सममेतैरन्नदानं प्रधानम् ॥ २६ ॥ कामं वाचः कतिचिदफलाः सन्तु लोके कवीनां सन्त्येवान्या मधुरिपुकथाः संस्तवान्कामदोग्ध्र्यः । वित्तं कामं भवतु विफलं दत्तमश्रोत्रियेभ्यः पात्रे दत्तंभवति हि धनंधन्यता भूरिदातुः ॥ २७ ॥ देयं भो ह्यधने धनं सुकृतिभिर्नो संचितं सर्वदा श्रीकर्णस्य बलेश्च विक्रमपतेरद्यापि कीर्तिः स्थिता । आश्चर्यं मधुदानभोगरहितं नष्टं चिरात्संचितं निर्वेदादिति पाणिपादयुगलं घर्षन्त्यहो मक्षिकाः ॥ २८ ॥

१ अनेकोपभोग्या. २ नाश इत्यर्थः. ३ तृणकृतकपटपुरुषाकारः सस्यरक्षणार्थमुच्चप्रदेशे शृगालादिभयहेतुस्तृणादिघटितः पुरुषः स्थाप्यत इति प्रसिद्धम्. ४ ऐश्वर्ये. ५ भ्रमरीणाम्. ६ हास्यत्वम्.

लोभनिन्दा

लोभः प्रतिष्ठा पापस्य प्रसूतिर्लोभ एव च । द्वेषक्रोधादिजनको लोभः पापस्य कारणम् ॥ १ ॥ लोभात्क्रोधः प्रभवति लोभात्कामः प्रजायते । लोभान्मोहश्च नाशश्च लोभः पापस्य कारणम् ॥ २ ॥ लोभात्क्रोधः प्रभवति क्रोधाद्द्रोहः प्रवर्तते । द्रोहेण नरकं याति शास्त्रज्ञोऽपि विचक्षणः ॥ ३ ॥ मातरं पितरं पुत्रं भ्रातरं वा सुहृत्तमम् । लोभाविष्टो नरो हन्ति स्वामिनं वा सहोदरम् ॥ ४ ॥ लोभेन बुद्धिश्चलति लोभो जनयते तृषाम् । तृषार्तो दुःखमाप्नोति परत्रेह च मानवः ॥ ५ ॥ लोभाविष्टो नरो वित्तं वीक्षते न स चापदम् । दुग्धं पश्यति मार्जारो न तथा लगुडाहतिम् ॥ ६ ॥ प्रायेण धनिनामेव धनलोभो निरन्तरम् । पश्य कोटिद्वयोपेतं लक्षाय प्रणतं धनुः ॥ ७ ॥ लोभः सदा विचिन्त्यो लुब्धेभ्यः सर्वतो भयं दृष्टम् । कार्याकार्यविचारो लोभविमूढस्य नास्त्येव ॥ ८ ॥ सत्यप्रशमतपोभिः सत्यधनैः शास्त्रवेदिभिर्विजितः । लोभोऽवटं प्रविष्टः कुटिलं हृदयं किराटीनाम् ॥ ९ ॥ स्नेहोपपन्न इति पूर्णदशाविशेषशाली समात्मनि वसुप्रकरं निधाय । लब्धोदये तमथ गृह्णति पद्मबन्धौ दीपा भवन्ति कलुषा बलवान्हि लोभः ॥ १० ॥ यदुर्गां टवीमटन्ति विकटं क्रामन्ति देशान्तरं गाहन्ते गहनं समुद्रमथनक्लेशं कृषिं कुर्वते । सेवन्ते कृपणं पतिं गजघटासंघट्टदुःसंचरं सर्पन्ति प्रधनं धनान्धितधियस्तल्लोभविस्फूर्जितम् ॥ ११ ॥

१ विकृतीति शेषः. २ धनुषः प्रान्तभागद्वयम्, हृदयगुहायामित्यर्थः. ३ लक्ष्यं लक्ष्यम्; पक्षे,—लक्षसंख्या. ४ गर्तम्. ५ किराटो वणिग्जातिविशेषः. ६ गहनाम्. ७ अरण्यम्. ८ मुखम्. ९ विलासः.

उदारप्रशंसा।

शतेषु जायते शूरः सहस्रेषु च पण्डितः। वक्ता दशसहस्रेषु दाता भवति वा न वा ॥ १ ॥ अदाता पुरुषस्त्यागी धनं संत्यज्य गच्छति। दातारं कृपणं मन्ये मृतोऽप्यर्थं न मुञ्चति ॥ २ ॥ रक्षन्ति कृपणाः पाणौ द्रव्यं कैव्यमिवात्मनः। तदेव सन्तः सततमुत्सृजन्ति यथा मलम् ॥ ३ ॥ याचितो यः प्रहृष्येत दत्त्वा च प्रीतिमान्भवेत्। तं दृष्ट्वाप्यथवा श्रुत्वा नरः स्वर्गमवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ आकारमात्रविज्ञानसंपादितमनोरथाः। ते धन्या ये न शृण्वन्ति दीनाः प्रणयिनां गिरः ॥ ५ ॥ कर्णलङ्घिगुणोत्कर्षास्त्यागिनो धन्विनस्तथा। निष्फलान्न विमुञ्चन्ति मार्गणान्संमुखे स्थितान् ॥ ६ ॥ देहि देहीति जल्पन्ति त्यागिनोऽप्यर्थिनोऽपि च। आलोकयन्ति रममादस्ति नास्तीति न क्वचित् ॥ ७ ॥ युध्यन्ते पक्षिपशवः पठन्ति शुकसारिकाः। दातुं शक्नोति यो वित्तं स शूरः स च पण्डितः ॥ ८ ॥ अयं निजः परो वेति गणना लघुचेतसाम्। उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ ९ ॥ लक्ष्मीपयोवरोत्सङ्गकुङ्कुमारुणितो हरेः। धन्यो बलिः स येनास्य भिक्षापात्रीकृतः करः ॥१०॥ कर्णस्त्वचं शिबिर्मांसं जीवं जीमूतवाहनः। ददौ दधीचिरस्थीनि नास्त्यदेयं महात्मनाम् ॥ ११ ॥ दाता नीचोऽपि सेव्यः स्यान्निष्फलो न महानपि। जलार्थी वारिधिं त्यक्त्वा पश्य कूपं निषेवते ॥ १२ ॥ पुंसामुन्नतचित्तानां सुखावहमिदं द्वयम्। सर्वसङ्गनिवृत्तिर्वा विभूतिर्वा सुविस्तरा ॥ १३ ॥ जरामरणदौर्गत्यव्याधयस्तावदासताम्। जन्मैव किं न धीरस्य भूयो भूयस्त्रपाकरम् ॥ १४ ॥ अपि नाम स दृश्येत पुरुषातिशयो भुवि। गर्वोच्छूनमुखा येन धनिनो नावलोकिताः ॥ १५ ॥ पृथ्वी पृथ्वीगुणा मान्याः सन्ति भूपा विवेकिनः। परभवपदं यान्ति कस्मादुन्नतबुद्धयः ॥ १६ ॥ परिपूर्णगुणाभोगगरिमोद्गार एव सः। त्रिजगत्स्पृहणीयेऽस्मिन्न रुचिर्द्रविणेऽपि यत् ॥ १७ ॥ त्यागो गुणो वित्तवतां वित्तं त्यागवतां गुणः। परस्परवियुक्तौ तु वित्तत्यागौ विडम्बना ॥ १८ ॥ नृणां धुरि स एवैको यः कश्चित्त्यागपाणिना। निर्मार्ष्टि प्रार्थनापांसुधूसरं मुखमर्थिनाम् ॥ १९ ॥ बुद्धिर्या सत्त्वरहिता क्लीबं तत्केवलं मतम्। सत्त्वं चानयसंपन्नं तत्पशुत्वं न पौरुषम् ॥ २० ॥ अत्यद्भुतमिमं मन्ये स्वभावममनस्विनः। यदुपक्रियमाणोऽपि प्रीयते न विलीयते ॥ २१ ॥ सैव परं न विनश्यति तनुरपि या श्रीर्निवेशिता सत्सु। अवशिष्यते हिमांशोः सैव कला या स्थिता शंभौ ॥ २२ ॥ कियती पञ्चसहस्री कियती लक्षापि कोटिरपि कियती। औदार्योन्नतमनसां रत्नवती वसुमती कियती ॥ २३ ॥ प्रत्युपकुर्वत्पूर्वं कृतोपकारमपि लज्जयति चेतः। यस्तु विहितोपकारादुपकारः सोऽधिको मृत्योः ॥ २४ ॥ जीवञ्जीवयति हि यो ज्ञातिजनं परिजनं च सुहृदश्च। तस्य सफला गृहश्रीर्धिगनुपजीव्यां धनसमृद्धिम् ॥ २५ ॥ यच्छञ्जलमपि जलदो वल्लभतामेति सर्वलोकस्य। नित्यं प्रसारितकरः सवितापि भवत्यचक्षुष्यः ॥ २६ ॥ नार्थं यत्केनचिदपि मनोरथा अपि यतो निवर्तन्ते। तद्यदि न लभ्यतेऽन्यन्मनस्विनः किमभिमानफलम् ॥ २७ ॥ घटनं विघटनमथवा कार्याणां भवति विधिनियोगेन। उचितेऽनुचिते कर्मणि वृत्तिनिवृत्ती समादद्वे ॥ २८ ॥ कल्पस्थायि न जीवितमैश्वर्यं नाप्यते च यदभिमतम्। लोकस्तथाप्यकार्यं कुरुते कार्यं ॥ २९ ॥ धनबाहुल्यमहेतुः कोऽपि निसर्गेण मुक्तकरः।

कस्याम्बुमुचः संपत्तिः किमधिकाम्बुनिधेः ॥ ३० ॥
द्रविणार्जनजः परिश्रमः फलितोऽप्यस्य जनस्य नीरसः।
द्रविणार्जनमात्मतुष्टये परमावर्जयितुं गुणार्जनम् ॥ ३१ ॥

नाक्षराणि पठता किमपाठि पाठितोऽपि किमु विस्मृत एव। इत्थमर्थिजनसंशयदोलाखेलनं खलु चकार नकारः ॥ ३२ ॥ यः प्रशंसति नरो नरमन्यं देवतासु वरदासु सतीषु। मुग्धधीर्धनलवस्पृहयालुस्तं नृशंसमहमाधममवैमि ॥ ३३ ॥ यथा शरीरं किल जीवितेन विनाकृतं काष्ठमिवावभाति। तथैव तज्जीवितमप्यवैमि लोकोत्तरेण स्फुरितेन शून्यम् ॥ ३४ ॥ जातश्च नाम न विनश्यति चेत्ययुक्तमुत्पाद एव नियमेन विनाशहेतुः। तुल्ये च नाम मरणव्यसनोपतापे मृत्युर्वरं परहितावहिताशयस्य ॥ ३५ ॥ उत्पादिता स्वयमियं यदि तत्तनूजा तातेन वा यदि तदा भगिनी खलु श्रीः। यद्यन्यसंगमवती च तदा परस्त्री तत्त्यागबद्धमनसः सुधियो भवन्ति ॥ ३६ ॥ त्वयि सति शिवदातर्यस्मदभ्यर्थितानामितरमनुसरन्तो दर्शयन्तोऽर्थिमुद्राम्। चरमचरणपातैर्दुर्ग्रहं दोग्धुकामाः करभमनुसरामः कामधेनौ स्थितायाम् ॥ ३७ ॥ इयत्यप्येतस्मिन्निरवधिमहत्यध्वनि गुणास्त एवामी द्वित्रा जरठजरठा यान्ति गणनाम्। अहो ग्राम्यो लोकः स न परममीभिः कृतधृतिः स्वयस्तव्धो यावत्कलयति समग्रं तृणमिदम् ॥ ३८ ॥ स्वचित्तपरिचिन्तयैव परितापमात्मन्यमी न बिभ्रति मनस्विनो

---

१ मांसम्. २ बाणान्, पक्षे,–याचकान्. ३ स्वकीयः. ४ परन्तपमको राजा. ५ नृपश्रेष्ठाः. ६ मुनीश्वराः. ७ समुद्रम्. ८ स्त्रीवदनाः.

१ अल्पा. २ याचितानाम्. ३ पाश्चात्यचरणपातैः. ४ उष्ट्रम्.

यदमुना न तावत्क्षतिः। अहर्निशमिहैव ये परमनोनुवृत्त्या पुनर्वहन्ति विजिगीषुतां किमिव तेऽनुकम्प्यास्पदम् ॥ ३९ ॥ भुज्यन्ते स्वगृहस्थिता इव सुखं यस्यार्थिभिः संपदः पद्वी यस्य मतिस्तमःप्रहतये द्वावेव तौ प्रार्थितः। यस्यात्ममरिरुन्नतेऽपि विभवे हीनश्च विद्वत्तया तस्यालेख्यमणेरिवाकृतिधृतः सत्ताप्यसत्ता ननु ॥ ४० ॥ आधाराय धगवकाशविषयेऽप्याकाशमालोकने भास्वानारमहत्त्वसाधनविधावन्ये गुणाः केचन। इत्यस्मिन्नुपकारकारिणि सदा वर्गे परं दुस्त्यजे दैन्यव्रीडकलङ्कमुज्झतु कथं चेतो महाचेतसाम् ॥ ४१ ॥ नित्यं या गुरुभृत्यबन्धुसुजनैर्न स्वेच्छया भुज्यते पश्यन्ति स्पृहयालवो न रिपवो यां विक्रमासादिताम्। यस्याः साधुदरिद्रक्षयेण सुहृदा नाशेन वा संभवो नो संपद्विपदेव सा गुणवतां प्रीतिस्तया कीदृशी ॥ ४२ ॥ न्याय्यं मार्गमनुज्झतः सुकृतिनो दैवाद्भवन्त्वापदो यास्याः सन्तु बलेरिवादिपुरुषायोर्वीं स्वयं यच्छतः। शक्रस्येव जुगुप्सितैः सुबहुभिर्निन्द्यैर्भृशं कर्मभिर्देवानामुपरि प्रभुत्वमपि मे मा भूत्रपाकारणम् ॥ ४३ ॥ रुद्रोऽद्रिं जलधिं हरिर्दिविषदो दूरं विहायःश्रिता भोगीन्द्राः प्रबला अपि प्रथमतः पातालमूले स्थिताः। लीनाः पद्मवने सरोजनिलया मन्येऽर्थिसार्थाद्भिया दीनोद्धारपरायणाः कलियुगे सत्पूरुषाः केवलम् ॥ ४४ ॥

कृपणनिन्दा

कृपणेन समो दाता न भूतो न भविष्यति। अस्पृशन्नेव वित्तानि यः परेभ्यः प्रयच्छति ॥ १ ॥ यदर्ज्यते परिक्लेशैरर्जितं यन्न भुज्यते। विभज्यते यदन्तेऽन्यैः कस्यचिन्मास्तु तद्धनम् ॥ २ ॥ यत्करोत्यरतिं क्लेशं तृष्णां मोहं प्रजागरम्। न तद्धनं कदर्याणां हृदये व्याधिरेव सः ॥ ३ ॥ मृत्युः शरीरगोप्तारं धनरक्षं वसुंधरा। दुश्चारिणी च हसति स्वपतिं पुत्रवत्सलम् ॥ ४ ॥ त्यागभोगविहीनेन धनेन धनिनो यदि। भवामः किं न तेनैव धनेन धनिनो वयम् ॥ ५ ॥ दानोपभोगरहिता दिवसा यस्य यान्ति वै। स लोहकारभस्त्रेव श्वसन्नपि न जीवति ॥ ६ ॥ अबुधैरर्थलाभाय पण्यस्त्रीभिरिव स्वयम्। आत्मा संस्कृत्य संस्कृत्य परोपकरणीकृतः ॥ ७ ॥ कृपणेन शवेनेव मृतेनापि न दीयते। मांसं वर्धयता तेन काकस्योपकृतिः कृता ॥ ८ ॥ बोधयन्ति न याचन्ते भिक्षाद्वारा गृहे गृहे। दीयतां दीयतां नित्यमदातुः फलमीदृशम् ॥ ९ ॥ द्वारं द्वारं अटन्तीह भिक्षुकाः पात्रपाणयः। दर्शयन्त्येव लोकानामदातुः फलमीदृशम् ॥ १० ॥ न दातुं नोपभोक्तुं च शक्नोति कृपणः श्रियम्। किं तु स्पृशति हस्तेन नपुंसक इव स्त्रियम् ॥ ११ ॥ किंशुके किं शुकः कुर्यात्फलितेऽपि बुभुक्षितः। अदातरि समृद्धेऽपि किं कुर्युरुपजीविनः ॥ १२ ॥ वरं विभवहीनेन प्राणैः संतर्पितोऽनलः। नोपचारपरिभ्रष्टः कृपणः प्रार्थितो जनः ॥ १३ ॥ उदारचरितस्त्यागी याचितः कृपणोऽधिकः। एको धनं ततः प्राणानन्यः प्राणांस्ततो धनम् ॥ १४ ॥ नोपभोक्तुमपि क्लीबो जानात्युपचितां श्रियम्। ग्राम्यो विरागयत्येव रमयन्नपि कामिनीम् ॥ १५ ॥ कृपणः स्ववधूमङ्गं न करोति भयादिह। भविता यदि मे पुत्रः स मे वित्तं हरेदिति ॥ १६ ॥ यदधोऽधः क्षितौ वित्तं निचखान मितंपचः। तदधोनिलयं गन्तुं चक्रे पन्थानमग्रतः ॥ १७ ॥ निजसौख्यं निरुन्धानो यो धनार्जनमिच्छति। परार्थं भारवाहीव क्लेशस्यैव हि भाजनम् ॥ १८ ॥ असंभोगेन सामान्यं कृपणस्य धनं परैः। अस्येदमिति संबन्धो हानौ दुःखेन गम्यते ॥ १९ ॥ सति द्राक्षाफले क्षीरे मृदामास्वादनं मुदे। अहो मातुरियं रीतिः कृपणे गर्भवर्तिनि ॥ २० ॥ अदातुर्मानसं क्वापि न स्पृशन्ति कवेर्गिरः। दोषायैवातिवृद्धस्य विलासास्तरुणीकृताः ॥ २१ ॥ शरणं किं प्रपन्नानि विषवन्मारयन्ति किम्। न त्यज्यन्ते न भुज्यन्ते कृपणेन धनानि यत् ॥ २२ ॥ धनं यदिह मे दत्से विधे मा देहि कर्हिचित्। औदार्यं धनिनो देहि यन्मदीये हृदि स्थितम् ॥ २३ ॥ वीणेव श्रोत्रहीनस्य लोलाक्षीव विचक्षुषः। व्यसोः कुसुममालेव श्रीः कदर्यस्य निष्फला ॥ २४ ॥ लुब्धो न विसृजत्यर्थं नरो दारिद्र्यशङ्कया। दातापि विसृजत्यर्थं तयैव ननु शङ्कया ॥ २५ ॥ या विपत्तिर्धनापाये नवा भोगिवदान्ययोः। प्रजानकर्मत्यागेव प्राप्ता हि कृपणेन सा ॥ २६ ॥ गृहमध्यनिखातेन धनेन रमते यदि। स तु तेनानुसारेण रमते किं न मेरुणा ॥ २७ ॥ अतिसंचयकर्तॄणां वित्तमन्यस्य कारणात्। अन्यैः संचीयते यत्नादन्यैश्च मधु पीयते ॥ २८ ॥ विडम्बनैव पुंसि श्रीः परप्रणयपांसुले। कान्तिं कामिह कुर्वीत कुणौ कटककल्पना ॥ २९ ॥ कृतोपकारं यस्तस्माद्वाञ्छति प्रत्युपक्रियाम्। दीनस्तृष्णाविधेयत्वाद्वान्तमप्युपलेढि सः ॥ ३० ॥ दैववशादुत्पन्ने सति विभवे यस्य नास्ति भोगेच्छा।

---

१ संपाद्यते. २ अवसाने. ३ अस्तकत्वम्. ४ विचारशक्ति. ५ कृपणानाम्. ६ चर्मेव. ७ कस्य का उपकृतिरुपकारः कृता, नापि तु न कस्यापि कापीत्यर्थः; पक्षे,—काकस्य पक्षिणः.

१ भिक्षुका इति शेषः. २ लभतीति शेषः. ३ आरोपयामास. ४ नरकम्. ५ चञ्चलाक्षी. मृगनयनेति यावत्. ६ मन्दस्य. ७ प्राणरहितस्य; प्रेतस्येति यावत्. ८ दारिद्र्यशङ्कयैव.

न च परलोककर्मसीहा स भवति धनपालको मूर्खः ॥ ३१ ॥ उपभोगकातराणां पुरुषाणामर्थसंचयपराणाम्। कन्यामणिरिव सदने तिष्ठत्यर्थः परस्यार्थे ॥ ३२ ॥ यदि भवति धनेन धनी क्षितितलनिहितेन भोगरहितेन। तस्माद्वयमपि धनिनस्तिष्ठति नः काञ्चनो मेरुः ॥ ३३ ॥ नन्दनरेन्द्रद्रविणं दुष्कृतमिव किमपि विहितमतिघोरम्। वसुधातलोष्मणाक्तो विरमति नाद्यापि यत्तेभ्यः ॥ ३४ ॥ दृढतरनिबद्धमुष्टेः कोशनिषण्णस्य सहजमलिनस्य। कृपणस्य कृपाणस्य च केवलमाकारतो भेदः ॥ ३५ ॥ कृपणसमृद्धीनामपि भोक्तारः सन्ति केचिदतिनिपुणाः। जलसंपदोऽम्बुराशेर्यान्ति वशं मरुदेव वडवाग्नेः ॥ ३६ ॥ प्राप्तानपि न लभन्ते भोगान्भोक्तुं स्वकर्मभिः कृपणाः। मुखपाकः किल भवति द्राक्षापाके बलिभुजां हि ॥ ३७ ॥ अतिसाहसमतिदुष्करमत्याश्चर्यं च दानमर्थानाम्। योऽपि ददाति शरीरं न ददाति स वित्तलेशमपि ॥ ३८ ॥ केऽपि स्वभावलुब्धास्तीव्रतरां यातनामपि सहन्ते। न तु संत्यजन्ति वित्तं मात्सर्यमिवाधमाः सततम् ॥ ३९ ॥ अंबा इवातिलुब्धा भवन्ति धनलवणवारिबहुतृष्णाः। तृणलवमिव निजदेहं त्यजन्ति लेशं न वित्तस्य ॥ ४० ॥ अर्थिनि कवयति कवयति पठति च पठति स्तवोद्यते स्तौति। पश्चाद्यामीत्युक्ते कृपणः प्रणतोऽञ्जलिं कुरुते ॥ ४१ ॥ दानं भोगं च विना धनसत्तामात्रकेण चेद्धनिनः। वयमपि किमिति न धनिनस्तिष्ठति नः काञ्चनो मेरुः ॥ ४२ ॥ धनिनोऽप्यदानभोगा गण्यन्ते धुरि महादरिद्राणाम्। हन्ति न यतः पिपासामतः समुद्रोऽपि मरुरेव ॥ ४३ ॥ अभ्युपयुक्ताः सद्भिर्गतागतैरहरहः सुनिर्विण्णाः। कृपणजनसंनिकर्षं संप्राप्यार्थाः स्वपन्तीव ॥ ४४ ॥ ते मूर्खतरा लोके येषां धनमस्ति नास्ति च त्यागः। केवलमर्जनरक्षणवियोगदुःखान्यनुभवन्ति ॥ ४५ ॥ याचमानजनमानसवृत्तेः पूरणाय बत जन्म न यस्य। तेन भूमिरतिभारवतीयं न द्रुमैर्न गिरिभिर्न समुद्रैः ॥ ४६ ॥ मा धनानि कृपणः खलु जीवस्तृष्णयार्पयतु जातु परस्मै। तत्र नैष कुरुते मम चित्रं यत्तु नार्पयति तानि मृतोऽपि ॥ ४७ ॥ लोक एष परलोकमुपेता हा विधाय निधने धनमेकः। इत्यमुं खलु तदस्य निनीषत्यर्थिबन्धुरुदयद्दयचित्तः ॥ ४८ ॥ संचितं क्रतुषु नोपयुज्यते याचितं गुणवते न दीयते। तत्कदर्यपरिरक्षितं धनं चौरपार्थिवगृहेषु गच्छति ॥ ४९ ॥ वरममी तरवो वनगोचराः शकुनिसार्थविलुप्तफलश्रियः। न तु धनाढ्यगृहाः कृपणाः फणानिहितरत्नभुजंगमवृत्तयः ॥ ५० ॥ न निर्यियासन्ति कदर्यहस्ताद्धनानि पांसोरिव तैललेशाः। दैवात्कदाचिद्विनियोक्तुरेव निर्गन्तुमिच्छन्त्यसुभिः सहैव ॥ ५१ ॥ सुसंवृतैर्जीवितवत्सुरक्षितैर्निजेऽपि देहे कृतयत्नणस्य च। तवानुमार्गं व्रजतो भवान्तरे शठैर्धनैः पञ्चनदी न पूरिता ॥ ५२ ॥ अहो धनानां महती विदग्धता सुखोषितानां कृपणस्य वेश्मनि। व्रजन्ति न त्यागदशां न भोग्यतां परां च कांचित्प्रथयन्ति निर्वृतिम् ॥ ५३ ॥ फलं स्वेच्छालभ्यं प्रतिवनमखेदं क्षितिरुहां पयः स्थाने स्थाने शिशिरमधुरं पुण्यसरिताम्। मृदुस्पर्शा शय्या सुललितलतापल्लवमयी सहन्ते संतापं तदपि धनिनां द्वारि कृपणाः ॥ ५४ ॥ यदेते साधूनामुपरि विमुखाः सन्ति धनिनो न चैषावज्ञैषामपि तु निजवित्तव्ययभयम्। अतः खेदो नास्मिन्परममनुकम्प्यैव भवति स्वमांसत्रस्तेभ्यः क इह हरिणेभ्यः परिभवः ॥ ५५ ॥ न शान्तान्तस्तृष्णा धनलवणवारिव्यतिकरैः क्षतच्छायः कायश्चिरविरसरूक्षाशनतया। अनिद्रा मन्दाग्निर्नृपसलिलचौरानलभयात्कदर्याणां कष्टं स्फुटमधनकष्टादपि परम् ॥ ५६ ॥ जहाति सहसाननं झटिति पृच्छति स्वागतं नमस्यति कृताञ्जलिः श्रुतिमनोहरं भाषते। ददाति कुसुमं फलं शिथिलयत्यमीषां क्रियामहो न परिचीयते कृपणवञ्चनाचातुरी ॥ ५७ ॥ अयश्चणकचर्वणं फणिफणामणेः कर्षणं करेण गिरितोलनं जलनिधेः पदा लङ्घनम्। प्रसुप्तहरिबोधनं निशितखड्गसंस्पर्शनं कदाचिदखिलं भवेन्न च शठाद्धनस्यार्जनम् ॥ ५८ ॥ एकैकातिशयालवः परगुणज्ञानैकवैज्ञानिकाः सन्त्येते धनिकाः कलासु सकलास्वाचार्यचर्याचणाः। अप्येते सुमनोगिरां निशमनाद्बिभ्यत्यहो श्लाघया धूते मूर्धनि कुण्डले कषणतः क्षीणे भवेतामिति ॥ ५९ ॥ प्रीतिं न प्रकटीकरोति सुहृदि द्रव्यव्ययाशङ्कया भीतः प्रत्युपकारकारणभयान्नाकृष्यते सेवया। मिथ्या जल्पति वित्तमार्गणभयात्स्तुत्यापि न प्रीयते कीनाशो विभवव्ययव्यतिकरत्रस्तः कथं प्राणिति ॥ ६० ॥ मत्वा सारं गुणानां

१ इच्छा. २ उत्तमकन्या. ३ भूम्यन्तर्गतेन. ४ उपभोगहीनेन. ५ नवनवतिकोटिमिताः कनकदीनाराः पाटलिपुत्रमहीपतिना नन्देन भूमौ निहिता अद्यापि निष्ठन्तीति प्रसिद्धिः. ६ दृढतरमतिनिबिडं निबद्धा मुष्टिर्येन; पक्षे,-दृढतरं निबद्धा मुष्टिः त्सरुर्यस्य. ७ कोशागारे निषण्णस्य स्थितस्य; पक्षे,-कोशे खड्गपिधाने स्थितस्य. ८ सहजमलिनस्य. मलिनवेषत्वात्; पक्षे,-कृष्णवर्णत्वात्. ९ आकारेण आकृत्या भेदः; पक्षे,-कृपणशब्देऽकारो वर्तते. कृपाणशब्दे आकारो वर्तते. एतावानेव भेदो भिन्नत्वम्, कृपाणः खड्गः. १० मत्स्यस्य. ११ वाडवाग्नेः. १२ मुखरोगः. १३ काकानाम्. १४ आर्यके. १५ अञ्जलिं करोति. १६ जडः.

१ उच्चत्करुणं चित्तं यस्य. २ क्लेशरहितम्. ३ वृक्षाणाम्. ४ सत्वरम्. ५ कर्णमधुरम्. ६ लोहम्. ७ निद्रितसिंहोत्थापनम्. ८ तीक्ष्णः. ९ घर्षणतः.

शिरसि यदि शशी स्थापितो दैवयोगादीशेन क्षीणबिम्बः सकलमुपचयं किं न नीतः क्षणेन । मिथ्यैवं स्थापयन्तो गुणिनि सरलतां लोकमत्यर्थमुखैराढ्याः कुर्वन्ति वित्तव्ययचकितधियो मानमर्थेन शून्यम् ॥ ६१ ॥

याचकनिन्दा

वेपथुर्मलिनं वक्त्रं दीना वाग्गद्गदः स्वरः । मरणे यानि चिह्नानि तानि चिह्नानि याचके ॥ १ ॥ विद्यावतः कुलीनस्य धनं याचितुमिच्छतः । कण्ठे पारावतस्येव वाक्करोति गतागतम् ॥ २ ॥ दक्षिणाशाप्रवृत्तस्य प्रसारितकरस्य च । तेजस्तेजस्विनोऽर्कस्य हीयतेऽन्यस्य का कथा ॥ ३ ॥ साधुरेवार्थिभिर्याच्यः क्षीणवित्तोऽपि सर्वदा । शुष्कोऽपि हि नदीमार्गः खन्यते सलिलार्थिभिः ॥ ४ ॥ तृणादपि लघुस्तूलस्तूलादपि च याचकः । वायुना किं न नीतोऽसौ मामयं प्रार्थयेदिति ॥ ५ ॥ देहीति वचनं श्रुत्वा देहस्थाः पञ्च देवताः । मुखान्निर्गत्य गच्छन्ति श्रीह्रीधीधृतिकीर्तयः ॥ ६ ॥ नवीनदीनभावस्य याचकस्यातिमानिनः । वचोजीवितयोरासीत्पुरोनिःसरणे रणः ॥ ७ ॥ अदृष्टसुखभङ्गस्य युक्तमन्धस्य याचितुम् । अहो बत महत्कष्टं चक्षुष्मानपि याचते ॥ ८ ॥ गतेर्भङ्गः स्वरो हीनो गात्रे स्वेदो महद्भयम् । मरणे यानि चिह्नानि तानि चिह्नानि याचके ॥ ९ ॥ दारिद्र्यानलसंतापः शान्तः संतोषवारिणा । याचकाशाविघातान्तर्दाहः केनोपशाम्यति ॥ १० ॥ दरिद्रस्य परा मूर्तिस्तृष्णा न द्रविणाल्पता । जरद्गवधनः शंभुस्तथापि परमेश्वरः ॥ ११ ॥ वदनाच्च बहिर्यान्ति प्राणा याच्ञाक्षरैः सह । ददामीत्यक्षरैर्दातुः पुनः कर्णाद्विशन्ति हि ॥ १२ ॥ देहीति वक्तुकामस्य यद्दुःखमुपजायते । दाता चेत्तद्विजानीयाद्द्यात्स्वपिशितान्यपि ॥ १३ ॥ काक आह्वयते काकान् याचको न तु याचकान् । काक-याचकयोर्मध्ये वरं काको न याचकः ॥ १४ ॥ तीक्ष्णधारेण खड्गेन वरं जिह्वा द्विधाकृता । न तु मानं परित्यज्य देहि देहीति भाषितम् ॥ १५ ॥ पुरतः प्रेरयत्याशा लज्जा पृष्ठावलम्बिनी । ततो लज्जाशयोर्मध्ये दोलायत्यर्थिनां मनः ॥ १६ ॥ करान्प्रसार्य रविणा दक्षिणाशावलम्बिना । न केवलमनेनात्मा दिवसोऽपि लघूकृतः ॥ १७ ॥ एकेन तिष्ठताऽधस्तादन्येनोपरि तिष्ठता । दातृ-याचकयोर्भेदः कराभ्यामेव सूचितः ॥ १८ ॥ हा दैव रत्नेन्दुं वह्निः स्वभावादभिमन्त्र्यः । तेन मे दुग्धजलधेः पुनरागमनं नृप ॥ १९ ॥ सैव मानमखिलं स्थैर्यं च रूपं तदेव लावण्यम् । हरिहरकथेव दुरितं गुणशतमप्यर्थिता हरति ॥ २० ॥ याचकवर्गो धन्यः करदानग्राहकः स्वदातृभ्यः । कुरुते पराभवं वा अतिकष्टं वा हरत्यसौ पुण्यम् ॥ २१ ॥ अनुसरति करिकपोलं भ्रमरः श्रवणेन ताड्यमानोऽपि । गणयति न तिरस्कारं दानान्धविलोचनो नीचः ॥ २२ ॥ कनकस्पुरहर परमं हालाहलकवलयाचनावचसोः । एकैव तव रसज्ञा तदुभयरसतारतम्यज्ञा ॥ २३ ॥ अग्रे लघिमा पश्चान्महतापि पिधीयते नहि महिम्ना । वामन इति त्रिविक्रममभिदधति दशावतारविदः ॥ २४ ॥ तावन्महतां महती यावत्किमपि हि न याच्यते लोकम् । बलिमनुयाचनसमये श्रीपतिरपि वामनो जातः ॥ २५ ॥ गुरुतामुपयाति यन्मृतः पुरुषस्तद्विदितं मयाधुना । ननु लाघवहेतुरर्थिता न मृते तिष्ठति सा मनागपि ॥ २६ ॥ याचना हि पुरुषस्य महत्त्वं नाशयत्यखिलमेव तथा हि । सद्य एव भगवानपि विष्णुर्वामनो भवति याचितुमिच्छन् ॥ २७ ॥ उत्तमर्णधनदानशङ्कया पावकोऽप्यधिशिखया हृदिस्थया । देव दग्धवसना सरस्वती नास्यतो बहिरुपैति लज्जया ॥ २८ ॥ नीचतामनवलम्ब्य जनः को याचनादवचिनोति फलानि । हन्त वामनपदं प्रतिपेदे भिक्षुतामुपगतो जगदीशः ॥ २९ ॥ अन्यतो यदि निजोपचिकीर्षा मानहानिरिति भीतिरनीतिः । श्रीधरोऽपि हि बलेः श्रियमिच्छन्मानमातनुत वामनमेव ॥ ३० ॥ संतापितानां मधुरैर्वचोभिर्मिथ्योपचारैश्च वशीकृतानाम् । आशावतां श्रद्दधतां च लोके किमर्थिनां वञ्चयितव्यमस्ति ॥ ३१ ॥ स्वार्थं धनानि धनिकात्प्रतिगृह्णतो यदास्यं भजेन्मलिनतां किमिदं विचित्रम् । गृह्णन्परार्थमपि वारिनिधेः पयोऽपि मेघोऽयमेति सकलोऽपि च कालिमानम् ॥ ३२ ॥ जनस्थाने भ्रान्तं कनकमृगतृष्णाकुलतया वचो वैदेहीति प्रतिपदमुदश्रुप्रलपितम् । कृतालंकाभर्तु-

---

१ कम्पः. २ मृतोऽपि दक्षिणस्यां दिशि गच्छति, तस्य वा; पक्षे,-दक्षिणाया आशा तया प्रवृत्तस्य. ३ प्रसारिता विस्तारिताः कराः किरणा येन; पक्षे,-प्रसारितः करौ हस्तौ येन. ४ कार्पासः. ५ अहमहमिकया अग्रतो निःसरणे. ६ वृद्धवृषभ एव धनं यस्य स शिवस्तथापि 'परमेश्वर' इति कथ्यते. ७ मांसानि. ८ किरणान्; पक्षे,-हस्तान्. ९ दक्षिणदिक्; पक्षे,-दक्षिणाया आशा स्पृहा. १० सु. र. भां.

१ चन्द्रकान्तिः. २ याचकत्वम्. ३ कराद्धस्ताद्दानस्य ग्राहकः; पक्षे,-करो राजग्राह्यो दण्डस्तस्य दानं समर्पणं तद्ग्राहकः. ४ हे शिव. ५ लक्ष्मीपतिरपि. ६ ह्रस्वः; पक्षे,-लघुः. ७ किंचिदपि. ८ जनानां स्थानानि नगरपत्तनादीनि तेषु भ्रमणं कृतम्; पक्षे,-जनस्थाने नासिकाख्यजनपदे परिभ्रमणं कृतम्. ९ कनकं द्रव्यमेव मृगतृष्णा मरीचिका तया; पक्षे,-कनकस्य मृगो मायारूपधारी मारीचो राक्षसस्तस्य तृष्णा तया. १० वै इति पदच्छेदः. देहीति प्रलपितम्; पक्षे,-वैदेही जानकीति प्रलपितम्. ११ काभर्तुः कुत्सितस्वामिनो वदनपरिपाटीषु घटना अलमत्यर्थं कृता; पक्षे,-लंकाभर्तू रावणस्य वदनपरिपाट्यामिषुघटना बाणरचना कृता.

वैदग्ध्यपरिपाटीषु घटना मयापि गमितं कुशलमसुना नन्व-धिगता ॥ ३३ ॥ क्व गन्तासि भ्रातः कृतवसतयो यत्र धनिनः किमर्थं प्राणानां स्थितिमनुविधातुं कथमपि । धनैर्याच्ञालब्धैर्ननु परिभवोऽभ्यर्थनफलं निकारोऽग्रे पश्चाद्धन-महह भोऽस्त्विह निधनम् ॥ ३४ ॥ पङ्गो वन्द्यस्त्वमसि न गृहं यासि योऽर्थी परेषां धन्योऽन्ध त्वं धनमदवतां नेक्षसे यन्मुखानि । श्लाघ्यो मूक त्वमपि कृपणं स्तौषि नार्थाशया यः स्तोतव्यस्त्वं बधिर न गिरं यः खलानां शृणोषि ॥ ३५ ॥ भ्रातर्धातर्दैन्ययाचकजने वैरायसे सर्वदा यस्माद्विक्रमशालिवाहनमहाभूमभुजभोजादयः । अत्यन्तं चिरजीविनो न विहितास्ते विश्वजीवातवो मार्कण्डध्रुवलोमशप्रभृतयः सृष्टाः प्रभूतायुषः ॥ ३६ ॥ उड्डीना गुणपक्षिणः सुखफलान्याराद्विकीर्णान्यधः पर्यस्ताः परितो यशःस्तबकिनाः संपल्लतापल्लवाः । प्रागेवाभ्युन्नमोदहारिणच्छाया कथान्तं गता दैन्यारण्यमतंगजेन महता भग्नेऽभिमानद्रुमे ॥ ३७ ॥ शूराः केऽपि पुरःस्थितां रिपुनरश्रेणिं सहन्ते सुखं धीराः केचन कामबाणमदृशां कान्तादृगन्ताहतिम् । केचित्क्रूररवांश्च पञ्चवदनान्दन्तीन्द्रचपेटान्भटा नैवार्थिप्रकरं प्रसारितकरं कश्चिद्विसोढुं क्षमः ॥ ३८ ॥ दौर्गत्येन समीरिता हृदयतः कण्ठं समालम्बते कण्ठात्कष्टतरं कथं कथमपि प्राप्नोति जिह्वाञ्चलम् । लज्जाकीलककीलितेव निबिडं तस्मान्न निर्यात्यहो वाचा प्राणपरिक्षयेऽपि महतां देहीति नास्तीति च ॥ ३९ ॥ वक्त्रादुद्गम मे हठादधिवस त्वं वाणि वक्त्रं मनागीशानं तदनु क्षुधा भजतु मां लक्ष्मीरिमामुज्झतु । पश्चात्तेषु पठत्सु मां प्रति यशोगाथावलीस्तृष्णया वक्त्रं मय्यपि वक्रयत्यनुभवन्त्वेतेऽपि तथातनाम् ॥ ४० ॥ तावत्सर्वगुणालयः पटुमतिः साधुः सतां वल्लभः शूरः सच्चरितः कलङ्करहितो मानी कृतज्ञः कविः । दक्षो धर्मरतः सुशीलगुणवांस्तावत्प्रतिष्ठान्वितो यावन्निष्ठुरवज्रपातसदृशं देहीति नो भाषते ॥ ४१ ॥ आस्वाद्य स्वयमेव वच्मि महतीमर्मच्छिदो वेदना मा भूत्कस्यचिदप्ययं परिभवो याच्ञेति संसारिणः । पश्य भ्रातरियं हि यौवनजराधिक्कारकेलिस्थली मानम्लानमयी गुणव्यतिकरप्रागल्भ्यगर्वच्युतिः ॥ ४२ ॥ प्राणानां बत किं ब्रुवे कठिनतां तैरेव सा विष्कृता निष्क्रामन्ति कथंचिदेव हि न ये याच्ञावचोभिः समम् । आत्मानं पुनराक्षिपामि विदितक्लैब्योऽपि येषामहो मिथ्याशङ्कितताद्वियोगविधुरो यत्प्रार्थये सर्वशः ॥ ४३ ॥ वासो वल्कलमास्तरः किसलयान्योकस्तरूणां तलं मूलानि क्षतये क्षुधां गिरिनदीतोयं तृषाशान्तये । क्रीडा मुग्धमृगैर्वयांसि सुहृदो नक्तं प्रदीपः शशी स्वाधीने विभवे तथापि कृपणा याचन्त इत्यद्भुतम् ॥ ४४ ॥ सन्ति स्वादुफला वनेषु तरवः स्वच्छं पयो नैर्झरं वासो वल्कलमाश्रयो गिरिगुहा शय्या लतावल्लरी । आलोकाय निशासु चन्द्रकिरणाः सख्यं कुरङ्गैः सह स्वाधीने विभवेऽप्यहो नरपतिं सेवन्त इत्यद्भुतम् ॥ ४५ ॥ निष्कन्दाः किमु कन्दरोदरभुवः क्षीणास्तरूणां त्वचः किं शुष्काः सरितः स्फुरद्गिरिगुरुग्रावस्खलद्वीचयः । प्रत्युत्थानमितस्ततः प्रतिदिनं कुर्वद्भिरुद्ग्रीविभिर्यद्द्वारार्पितदृष्टिभिः क्षितिभुजां विद्वद्भिरप्यास्यते ॥ ४६ ॥ कामं जीर्णपलाशसंहतिकृतां कन्थां वसानो वने कुर्यामम्बुभिरप्ययाचितसुखैः प्राणानुबन्धस्थितिम् । साङ्गग्लानि सवेपितं सचकितं सान्तर्निदाघज्वरं वक्तुं न त्वहमुत्सहे सकृपणं देहीति दीनं वचः ॥ ४७ ॥ द्वारे द्वारेऽवरेषामविरलमटति द्वारपालैः करालैर्दृष्टो योऽप्याहतः सन्रणति गणयति स्वापमानं तु नैव । क्षन्तुं शक्नोति नान्यं स्वसदृशमितरागारमप्याश्रयन्तं श्वाम्यत्यात्मोदरार्थे कथमहह शुना नो समो याचकः स्यात् ॥ ४८ ॥

१ कुशलं च वसु च द्रव्यं तदुभयो न संपादितः; पक्षे–कुशलत्वं कुशली वसवः सा वैदग्धी न प्राप्ता. २ तिरस्कारः. ३ गुणा एव पक्षिणः. ४ समीपे. ५ दैन्यमेवारण्यमतंगजः. ६ कान्ताकटाक्षक्षेपम्. ७ सिंहान्.

परोपकारप्रशंसा

परोपकारः कर्तव्यः प्राणैरपि धनैरपि । परोपकारजं पुण्यं न स्यात्क्रतुशतैरपि ॥ १ ॥ धनानि जीवितं चैव परार्थे प्राज्ञ उत्सृजेत् । तन्निमित्तो वरं त्यागो विनाशे नियते सति ॥ २ ॥ रविचन्द्रौ घना वृक्षा नदी गावश्च सज्जनाः । एते परोपकाराय युगे देवेन निर्मिताः ॥ ३ ॥ तृणं चाहं वरं मन्ये नरादनुपकारिणः । घासो भूत्वा पशून्पाति भीरून्पाति रणाङ्गणे ॥ ४ ॥ परोपकृतिकैवल्ये तोलयित्वा जनार्दनः । गुर्वीमुपकृतिं मत्वा ह्यवतारान्दशाग्रहीत् ॥ ५ ॥ आत्मार्थं जीवलोकेऽस्मिन्को न जीवति मानवः । परं परोपकारार्थं यो जीवति स जीवति ॥ ६ ॥ परोपकारशून्यस्य धिङ्मनुष्यस्य जीवितम् । जीवन्तु पशवो येषां चर्माप्युपकरिष्यति ॥ ७ ॥ रागिणि नलिने लक्ष्मीं दिवसो निदधाति दिनकरप्रभवाम् । अनपेक्षितगुणदोषः परोपकारः सतां व्यसनम् ॥ ८ ॥ कृच्छ्रानुवृत्तयोऽपि हि परोपकारं त्यजन्ति न महान्तः । तृणमात्रजीवना अपि करिणो दान-

१ गृहम्. २ विकरालैः. ३ भीतान्. ४ परोपकारः. ५ मोक्षः. ६ उभयोस्तुलनां कृत्वा. ७ श्रेष्ठाम्. ८ मत्स्यादीन्. ९ जग्राह.

द्रवार्द्रकराः ॥ ९ ॥ परोपकाराय फलन्ति वृक्षाः परोपकाराय वहन्ति नद्यः । परोपकाराय दुहन्ति गावः परोपकारार्थमिदं शरीरम् ॥ १० ॥ भवन्ति नम्रास्तरवः फलोद्गमैर्नवाम्बुभिर्भूरिविलम्बिनो घनाः । अनुद्धताः सत्पुरुषाः समृद्धिभिः स्वभाव एवैष परोपकारिणाम् ॥ ११ ॥ श्रोत्रं श्रुतेनैव न कुण्डलेन दानेन पाणिर्न तु कङ्कणेन । विभाति कायः खलु सज्जनानां परोपकारेण न चन्दनेन ॥ १२ ॥ पद्माकरं दिनकरो विकचं करोति चन्द्रो विकासयति कैरवचक्रवालम् । नाभ्यर्थितो जलधरोऽपि जलं ददाति सन्तः स्वयं परहितेषु कृताभियोगाः ॥ १३ ॥ दातुः परोपकृतिनिर्भरचित्तवृत्तेरगमनदूरगणना नहि संश्रितेषु । भानुर्विकासयति हन्त सरोजखण्डं पाणिस्थपङ्कजसमं भुवनान्तरेषु ॥ १४ ॥

कृतघ्ननिन्दा

ब्रह्मघ्ने च सुरापे च चोरे भग्नव्रते तथा । निष्कृतिर्विहिता लोके कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः ॥ १ ॥ उपकारिणि विश्रब्धे शुद्धमतौ यः समाचरति पापम् । तं जनमसत्यसंधं भगवति वसुधे कथं वहसि ॥ २ ॥ व्योमनि शम्बाकुरुते चित्रं निर्माति यत्नतः सलिले । स्नपयति पवनं सलिलैर्यस्तु खले चरति सत्कारम् ॥ ३ ॥ शोकं मा कुरु कुक्कुर सत्त्वेष्वहमधम इति मुधा साधो । कष्टादपि कष्टतरं दृष्ट्वा श्वानं कृतघ्ननामानम् ॥ ४ ॥

संतोषप्रशंसा

संतोषामृततृप्तानां यत्सुखं शान्तचेतसाम् । कुतस्तद्धनलुब्धानामितश्चेतश्च धावताम् ॥ १ ॥ अकृत्वा परसंतापमगत्वा खलनम्रताम् । अनुत्सृज्य सतां मार्गं यत्स्वल्पमपि तद्बहु ॥२॥ आगमिष्यन्ति ते भावा ये भावा मयि भाविनः । अहं तैरनुगन्तव्यो न तेषामन्यतो गतिः ॥ ३ ॥ यो मे गर्भगतस्यापि वृत्तिं कल्पितवान्स्वयम् । शेषवृत्तिविधाने च स किं सुप्तोऽथवा मृतः ॥ ४ ॥ अचिन्तितानि दुःखानि यथैवायान्ति देहिनाम् । सुखान्यपि तथा मन्ये दैन्यमत्रातिरिच्यते ॥ ५ ॥ पञ्चमेऽहनि षष्ठे वा शाकं पचति यो गृहे । अनृणी चाप्रवासी च स वारिचर मोदते ॥ ६ ॥ आत्मारामविहारिणां स्वपतां निद्रा स्वयं । कंदूकमपि सर्वांगसमुत्थाय कल्पते ॥ ७ ॥ सर्वत्र संपदस्तस्य संतुष्टं यस्य मानसम् । उपानद्गूढपादस्य ननु चर्मावृतेव भूः ॥ ८ ॥ ते धन्याः पुण्यभाजस्ते तैस्तीर्णः क्लेशसागरः । जगत्संमोहजननी यैराशाशीविषी जिता ॥ ९ ॥ अकिंचनस्य दान्तस्य शान्तस्य समचेतसः । सदा संतुष्टमनसः सर्वाः सुखमया दिशः ॥ १० ॥ न योजनशतं दूरं बाध्यमानस्य तृष्णया । संतुष्टस्य करप्राप्तेऽप्यर्थे भवति नादरः ॥ ११ ॥ अर्थी करोति दैन्यं लब्धार्थो गर्वपरितोषं च । नष्टधनश्च स शोकं सुखमास्ते निःस्पृहः पुरुषः ॥ १२ ॥ तन्मूलं गुरुतायास्तत्सौख्यं तद्यशस्तदौन्नत्यम् । तत्सौभाग्यं पुंसां यदेतदप्रार्थनं नाम ॥ १३ ॥ सर्पाः पिबन्ति पवनं न च दुर्बलास्ते शुष्कैस्तृणैर्वनगजा बलिनो भवन्ति । कन्दैः फलैर्मुनिवराः क्षपयन्ति कालं संतोष एव पुरुषस्य परं निधानम् ॥ १४ ॥ चीराणि किं पथि न सन्ति दिशन्ति भिक्षां नैवाङ्घ्रिपाः फलभृतः सरितोऽप्यशुष्यन् । रुद्धा गुहाः किमजितोऽवति नोपसन्नान्कस्माद्भजन्ति कवयो धनदुर्मदान्धान् ॥ १५ ॥ मन्निन्दया यदि जनः परितोषमेति नन्वप्रयत्नसुलभोऽयमनुग्रहो मे । श्रेयोर्थिनोऽपि पुरुषाः परतुष्टिहेतोर्दुःखार्जितान्यपि धनानि परित्यजन्ति ॥ १६ ॥ वयमिह परितुष्टा वल्कलैस्त्वं च लक्ष्म्या सम इह परितोषो निर्विशेषो विशेषः । स हि भवति दरिद्रो यस्य तृष्णा विशाला मनसि च परितुष्टे कोऽर्थवान् को दरिद्रः ॥ १७ ॥ गन्धाढ्यां नवमल्लिकां मधुकरस्त्यक्त्वा गतो यूथिकां तां दृष्ट्वाशु गतः स चन्दनवनं पश्चात्सरोजं गतः । बद्धस्तत्र निशाकरेण सहसा रोदित्यसौ मन्दधीः संतोषेण विना पराभवपदं प्राप्नोति सर्वो जनः ॥ १८ ॥ मृत्युर्माद्यति मूर्ध्नि शश्वदुरगी घोरा जरारूपिणी त्वामेषा ग्रसते परिग्रहमयैर्गृध्रैर्जगद्भक्ष्यते । धूत्वा बोधजलैरबोधबहुलं तल्लोभजन्यं रजः संतोषामृतसागराम्भसि चिरं मग्नः सुखं स्थास्यसि ॥ १९ ॥

तृष्णानिन्दा

तृष्णे देवि नमस्तुभ्यं धैर्यविप्लवकारिणि । विष्णुस्त्रैलोक्यनाथोऽपि यत्त्वया वामनीकृतः ॥ १ ॥ तृष्णे कृष्णेऽपि ते शक्तिर्दृष्टा मर्त्येषु का कथा । त्रैलोक्यव्यापि यद्रूपं तद्रूपं वामनीकृतम् ॥ २ ॥ तृष्णां चेह परित्यज्य को दरिद्रः क

१ कर्णः. २ शाखेन. ३ कासारम्. ४ कुमुदमण्डलम्. ५ असत्यप्रतिज्ञम्. ६ व्योमन्याकाशे शम्बाकुरुते हलेन क्षेत्रं वारद्वयं कर्षति. ७ आलेख्यम्. ८ पूजाम्. ९ हे सारक. १० व्यर्थम्. ११ जीवनोपायम्. १२ इहोदरनिर्वाहादिप्रबन्धे. १३ विशिष्यते.

१ कुत्सितमन्नम्. २ उपानद्भ्यां गूढौ पिहितौ पादौ यस्य. ३ सर्पिणी. ४ गौरवम्. ५ उत्साहशीलत्वम्. ६ अयाचनम्. ७ वृक्षाः. ८ भगवान्. ९ संतोषम्. १० मत्तादः. ११ कल्याणेच्छवः. १२ अन्यसंतोषः. १३ विलयम्. १४ ह्रस्वीकृतः.

ईश्वरः । तस्याश्चेत्समरो दत्तो दास्यं च शिरसि स्थितम् ॥ ३ ॥ बलिभिर्मुखमाक्रान्तं पलितैरङ्कितं शिरः । गात्राणि शिथिलायन्ते तृष्णैका तरुणायते ॥ ४ ॥ नास्त्यन्या तृष्णया तुल्या कापि स्त्री सुभगा क्वचित् । या प्राणानपि मुष्णन्ती भवत्येवाधिकं प्रिया ॥ ५ ॥ च्युता दन्ताः सिताः केशा दृङ्निरोधः पदे पदे । पातसज्जमिमं देहं तृष्णा साध्वी न मुञ्चति ॥ ६ ॥ तृष्णे त्वमपि तृष्णार्ता त्रिषु स्थानेषु रज्यसि । व्याधितेष्वनपत्येषु जरापरिणतेषु च ॥ ७ ॥ तृष्णे देवि नमस्तुभ्यं या त्वं सर्वस्य सर्वदा । उत्पादयस्ययत्नेन गोष्पदे सागरभ्रमम् ॥ ८ ॥ अपि मेरूपमं प्राज्ञमपि शूरमपि स्थिरम् । तृणीकरोति तृष्णैका निमेषेण नरोत्तमम् ॥ ९ ॥ आशा नाम मनुष्याणां काचिदाश्चर्यशृङ्खला । यया बद्धाः प्रधावन्ति मुक्तास्तिष्ठन्ति पङ्गुवत् ॥ १० ॥ तेनाधीतं श्रुतं तेन तेन सर्वमनुष्ठितम् । येनाशां पृष्ठतः कृत्वा नैराश्यमवलम्बितम् ॥ ११ ॥ [5]गिरिर्महान्गिरेरब्धिर्महानब्धेर्नभो महत् । नभसोऽपि महद्ब्रह्म ततोऽप्याशा गरीयसी ॥ १२ ॥ आशैव राक्षसी पुंसामाशैव विषमञ्जरी । आशैव जीर्णमदिरा धिगाशा सर्वदोषभूः ॥ १३ ॥ क्षुत्तृडाशाः कुटुम्बिन्यो मयि जीवति नान्यगाः । तासामाशा महासाध्वी कदाचिन्मां न मुञ्चति ॥ १४ ॥ यौवनं जरया ग्रस्तमारोग्यं व्याधिभिर्हतम् । जीवितं मृत्युरभ्येति तृष्णैका निरुपद्रवा ॥ १५ ॥ यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखम् । तृष्णाक्षयसुखस्यैते नार्हतः षोडशीं कलाम् ॥ १६ ॥ दारिद्र्यस्य परा मूर्तिस्तृष्णा न द्रविणाल्पता । [6]जरद्गवधनः शंभुस्तथापि परमेश्वरः ॥ १७ ॥ तृष्णा हि चेत्परित्यक्ता को दरिद्रः क ईश्वरः । तस्याश्चेत्प्रसरो दत्तो दास्यं च शिरसि स्थितम् ॥ १८ ॥ मनोरथरथारूढं युक्तमिन्द्रियवाजिभिः । भ्राम्यत्येव जगत्कृत्स्नं तृष्णासारथिचोदितम् ॥ १९ ॥ यथा हि शृङ्गं गोः काले वर्धमानस्य वर्धते । एवं तृष्णापि वित्तेन वर्धमानेन वर्धते ॥ २० ॥ अकर्तव्येष्वसाध्वीव तृष्णा प्रेरयते जनम् । तमेव सर्वपापेभ्यो लज्जा मातेव रक्षति ॥ २१ ॥ आशा बलवती कष्टं नैराश्यं परमं सुखम् । आशा निराशाः कृत्वा तु सुखं स्वपिति [7]पिङ्गला ॥ २२ ॥ तृष्णाखनिरगाधेयं दुष्पूरा केन पूर्यते । या महद्भिरपि क्षिप्तैः पूरणैरेव खन्यते ॥ २३ ॥ आसन्नान्पुरतो भावान्दर्शयित्वा पुरः पुरः । छागो हरितमुष्ट्येव दूरं नीतोऽस्मि तृष्णया ॥ २४ ॥ वर्तते येन न विना नरो वाञ्छतु नाम तत् । ततोऽभिकार्यप्रणयी पृष्टो दद्यात्किमुत्तरम् ॥ २५ ॥ तावद्गुणा गुरुत्वं च यावन्नार्थयते परम् । अर्थित्वे वर्तमानस्य न गुणा न च गौरवम् ॥ २६ ॥ विद्वत्ता चैव शौर्यं च सौजन्यं च कुलीनताम् । खलीकरोति याच्ञैका दुःशीलेवाङ्गना कुलम् ॥ २७ ॥ आशाया ये दासास्ते दासाः सर्वलोकस्य । आशा येषां दासी तेषां दासायते लोकः ॥ २८ ॥ दन्ता विश्लथदन्ताः केशाः काशप्रसूनसंकाशाः । नयनं तमसामयनं तथापि चित्तं धनाङ्गनायत्तम् ॥ २९ ॥ त्वामुदर साधु मन्ये शाकैरपि यदसि लब्धपरितोषम् । हतहृदयं ह्यधिकाधिकवाञ्छाशतदुर्भरं न पुनः ॥ ३० ॥ इच्छति शती सहस्रं ससहस्रः कोटिमीहते कर्तुम् । कोटियुतोऽपि नृपत्वं नृपोऽपि बत चक्रवर्तित्वम् ॥ ३१ ॥ चक्रधरोऽपि सुरत्वं सुरोऽपि सुरराज्यमीहते कर्तुम् । सुरराजोऽप्यूर्ध्वगतिं तथापि न निवर्तते तृष्णा ॥ ३२ ॥ अङ्गं गलितं पलितं मुण्डं[1] [2]दशनविहीनं जातं [3]तुण्डम् । वृद्धो याति गृहीत्वा दण्डं तदपि न मुञ्चत्याशा पिण्डम् ॥ ३३ ॥ दिनयामिन्यौ सायंप्रातः शिशिरवसन्तौ पुनरायातः । कालः क्रीडति गच्छत्यायुस्तदपि न मुञ्चत्याशावायुः ॥ ३४ ॥ [4]आशावलम्बोपचिता न कस्य तृष्णालतानर्थफलं प्रसूते । दिने दिने लब्धरुचिर्विवस्वान्[5] मीनं[6] च मेषं[7] च वृषं[8] च मुङ्क्ते ॥ ३५ ॥ विभूतिरर्घत्यपि याचकानां न दुर्गतं केचिदिहाद्रियन्ते । पीताम्बरोऽब्धेः समवाप लक्ष्मीं दिगम्बरस्योपनतोऽर्धचन्द्रः ॥ ३६ ॥ भिक्षाशनं तदपि नीरसमेकवारं शय्या च भूः परिजनो निजदेहमात्रम् । वस्त्रं सुजीर्णशतखण्डमयी च कन्था हा हा तथापि विषयान्न जहाति चेतः ॥ ३७ ॥ या सा जगत्परिभवस्य निमित्तभूता हेतुः स्वयं सुरपतेरपि लाघवस्य । सा मां विडम्बयति नाथ सदैव तृष्णा छिन्धि प्रसह्य भगवन्नपुनर्भवाय ॥ ३८ ॥ दुग्धं च यत्तदनु यत्क्वथितं ततो नु माधुर्यमस्य हृतमुन्मथितं च वेगात् । जातं पुनर्घृतकृते नवनीतवृत्ति स्नेहो निबन्धनमनर्थपरम्पराणाम् ॥ ३९ ॥ गदोदन्ता दन्ताः पलितकलितः कुन्तलभरस्तमःक्षेत्रे नेत्रेऽविषयपटुनी न श्रुतिपुटे । अभूदङ्गं रङ्गद्वलिवलयवल्लीविलुलितं तथाप्येतच्चेतस्तरुण इव धावत्यनुदिनम् ॥ ४० ॥ गतं तत्तारुण्यं तरुणिहृदयानन्दजनकं विशीर्णा दन्तालिर्निजगतिरहो [9]यष्टिशरणा । जडीभूता दृष्टिः श्रवणरहितं कर्णयुगलं मनो मे निर्लज्जं तदपि विषयेभ्यः स्पृहयति ॥ ४१ ॥ वपुः कुब्जीभूतं गतिरपि तथा यष्टिशरणा

१ हरन्ती. २ बलेषु. ३ मेरुसदृशम्. ४ तृणवल्लघूकरोति. ५ पर्वतः. ६ जरद्वृषभः स एव धनं यस्य सः. ७ तन्नामका वेश्या.

१ शिरः. २ दन्ताः. ३ मुखम्. ४ आश्रयः. ५ सूर्यः. ६ मत्स्यः; पक्षे,-मीनराशिः. ७ एडकः; पक्षे,-मेषराशिः. ८ वृषभः; पक्षे,-वृषभराशिः. ९ दण्ड एव शरणं रक्षको यस्याः सा.

विशीर्णा दन्तालिः श्रवणविकलं श्रोत्रयुगलम् । गिरः शुष्कं चक्षुस्तिमिरपटलैरावृतमहो मनो मे निर्लज्जं तदपि विषयेभ्यः स्पृहयति ॥ ४२ ॥ खलोल्लापाः सोढाः कथमपि तदाराधनतया निगृह्यान्तर्बाष्पं हसितमपि शून्येन मनसा । कृतश्चित्तस्तम्भः प्रतिहतधियामञ्जलिरपि त्वमाशे मोघाशे किमु परमितो नर्तयसि माम् ॥ ४३ ॥ निवृत्ता भोगेच्छा बहुपुरुषमानो विगलितः समानाः स्वर्याताः सपदि सुहृदो जीवितसमाः । शनैर्यष्ट्युत्थानं घनतिमिररुद्धे च नयने अहो दुष्टः कायस्तदपि मरणापायचकितः ॥ ४४ ॥ अमीषां प्राणानां तुलितबिसिनीपत्रपयसां कृते किं नास्माभिर्विगलितविवेकैर्व्यवसितम् । यदाढ्यानामग्रे द्रविणमदनिःसंज्ञमनसां कृतं वीतव्रीडैर्निजगुणकथापातकमपि ॥ ४५ ॥ समारम्भा भग्नाः कति कति न वारांस्तव पशो पिपासोस्तुच्छेऽस्मिन्द्रविणमृगतृष्णार्णवजले । तथापि प्रत्याशा विरमति न ते मूढ शतधा न दीर्णं यच्चेतो नियतमशनिग्रावघटितम् ॥ ४६ ॥ विवेकव्याकोशे विकसति शमे शाम्यति तृषा परिष्वङ्गे तुङ्गे प्रसरतितरां सा परिणतिः । जरा जीर्णैश्वर्यग्रसनगहनाक्षेपकृपणस्तृषापात्रं यस्यां भवति मरुतामप्यधिपतिः ॥ ४७ ॥ अहो तृष्णावेश्या सकलजनतामोहनकरी विदग्धा मुग्धानां हरति विवशानां शमधनम् । विपद्दीक्षादक्षासहतरलतारैः प्रणयिनीकटाक्षैः कूटाक्षैः कपटकुटिलः कामकितवः ॥ ४८ ॥ उत्खातं निधिशङ्कया क्षितितलं ध्माता गिरेर्धातवो निस्तीर्णः सरितांपतिर्नृपतयो यत्नेन संतोषिताः । मन्त्राराधनतत्परेण मनसा नीताः श्मशाने निशाः प्राप्तः काणवराटकोऽपि न मया तृष्णेऽधुना मुञ्च माम् ॥ ४९ ॥ निःस्वो वष्टि शतं शती दशशतं लक्षं सहस्राधिपो लक्षेशः क्षितिराजतां क्षितिपतिश्चक्रेशतां वाञ्छति । चक्रेशः सुरराजतां सुरपतिर्ब्रह्मास्पदं वाञ्छति ब्रह्मा विष्णुपदं हरिः शिवपदं तृष्णावधिं को गतः ॥ ५० ॥ माने नेच्छति वारयत्युपशमे क्ष्मामालिखन्त्यां ह्रियां स्वातन्त्र्ये परिवृत्य तिष्ठति करौ व्याधूय धैर्ये गते । तृष्णे त्वामनुबध्नता फलमियत्प्राप्तं जनेनामुना यः स्पृष्टो न पदा स एव चरणौ स्प्रष्टुं न संमन्यते ॥ ५१ ॥ दन्तैरुच्चलितं धिया तरलितं पाण्यङ्घ्रिणा कम्पितं दृग्भ्यां कुड्मलितं बलेन गलितं रूपश्रिया प्रोषितम् । प्राप्तायां यमभूपतेरिह महाधाट्यां धरायामिह तृष्णा केवलमेकिकैव सुभटी धीरा पुरो नृत्यति ॥ ५२ ॥ भ्रान्तं याचनतत्परेण मनसा देहीति वाक्प्रेरिता भुक्तं मानविवर्जितं परगृहे मानशङ्कया काकवत् । साक्षेपं भ्रुकुटीकटाक्षकुटिलं दृष्टं स्वामिनां मुखं तृष्णे देवि यदन्यदिच्छसि पुनस्तत्रापि सज्जा वयम् ॥ ५३ ॥ भ्रान्तं देशमनेकदुर्गविषमं प्राप्तं न किंचित्फलं त्यक्त्वा जातिकुलाभिमानमुचितं सेवा कृता निष्फला । भुक्तं मानविवर्जितं परगृहेष्वाशङ्कया काकवत्तृष्णे दुर्मतिपापकर्मनिरते नाद्यापि संतुष्यसि ॥ ५४ ॥ आलिप्ये सुखितो गृहीति विहितो मोहेन दारग्रहस्तत्सङ्गात्सुतदासबान्धवसुहृत्संबन्धिनामुद्भवः । तन्निर्वाहकदर्थनापरिभवानौचित्यचिन्ताजुषः किं सौख्यं कलमा गृहस्थितिरतोऽनर्थो मया स्वीकृतः ॥ ५५ ॥ शान्तैर्मातुर्विवेकात्पितुरपि कृपणं मङ्क्षु कृत्वा पृथक्त्वमाशा योषा स्वतन्त्रा व्रजति परगृहान्सर्वदा वीतलज्जा । संभ्रान्तं सत्कुलत्वं मम यमनियमौ भ्रातरौ भर्त्सयन्ती पुत्री धैर्यात्मबन्धुस्तदपि पुनरहो हन्त वन्ध्यां श्रयामः ॥ ५६ ॥ लज्जे त्वं मज्ज सिन्धौ गिरिवरशिखरं त्वं च तिष्ठ प्रतिष्ठे शान्ते प्रान्ते दिशान्ते कुरु वसतिमहो गर्व खर्वो भवाशु । तेजः पातालमूलं भज भुवि भगवन्मान मा नाम तेऽस्तु प्रेम्णैकामाश्रयन्तीं सततमहर्निशं तूर्णमाशां श्रयिष्ये ॥ ५७ ॥

धीरप्रशंसा

स एव धन्यो विपदि स्वरूपं यो न मुञ्चति । त्यजत्यर्ककरैस्तप्तं हिमं देहं न शीतताम् ॥ १ ॥ चलन्ति गिरयः कामं युगान्तपवनाहताः । कृच्छ्रेऽपि न चलत्येव धीराणां निश्चलं मनः ॥ २ ॥ कृतं पुरुषशब्देन जातिमात्रावलम्बिना । योऽङ्गीकृतगुणैः श्लाघ्यः सविस्मयमुदाहृतः ॥ ३ ॥ असमानमिवाजामि सहसा गौरवेरितम् । नाम यस्याभिनन्दन्ति द्विषोऽपि स मतः पुमान् ॥ ४ ॥ सह परिजनेन विलसति धीरो गहनानि तरति पुनरेकः । विषमेकेन निपीतं त्रिपुरजिता सह सुरैरमृतम् ॥ ५ ॥ श्लाघ्या महतामुन्नतिरद्भुतमध्यवसितं च धीराणाम् । कनकगिरिरनभिलङ्घ्यो रविरनिशमनुज्झितारम्भः ॥ ६ ॥ अङ्गणवेदी वसुधा कुल्या जलधिः स्थली च पातालम् । वल्मीकश्च सुमेरुः कृतप्रतिज्ञस्य धीरस्य ॥ ७ ॥ कदर्थितस्यापि हि धैर्यवृत्तेर्न शक्यते धैर्यगुणः प्रमार्ष्टुम् । अधोमुखस्यापि कृतस्य वह्नेर्नाधः शिखा यान्ति कदाचिदेव ॥ ८ ॥ अर्थः सुखं कीर्तिरपीह मा भूदनर्थ एवास्तु तथापि धीराः । निजप्रतिज्ञामनुरुध्यमाना महोद्यमाः कर्म समारभन्ते ॥ ९ ॥ रत्नैर्महार्है-

---

१ धनिकानाम्. २ शून्यमनसा. ३ वज्रपाषाणघटितम्. ४ इन्द्रः. ५ धननिक्षेपकल्पनया. ६ सच्छिद्रापि कपर्दिका. ७ इच्छति. ८ पृथ्वी. ९ तवानुबन्धं कुर्वतेत्यर्थः. १० मुकुलितम्.

१ शीतम्. २ गतलज्जा. निर्लज्जत्वर्थः. ३ अहो इत्याश्चर्ये. ४ दुस्तराणि. ५ शंकरेण. ६ व्यापारः. ७ अजिरम्. ८ कृत्रिमसरित्. ९ दरिद्रस्य. १० दूरीकर्तुम्.

स्तुतुर्न देवा न भेजिरे भीमविषेण भीतिम् । सुधां विना न प्रययुर्विरामं न निश्चितार्थाद्विरमन्ति धीराः ॥ १० ॥ निन्दन्तु नीतिनिपुणा यदि वा स्तुवन्तु लक्ष्मीः समाविशतु गच्छतु वा यथेच्छम् । अद्यैव वा मरणमस्तु युगान्तरे वा न्याय्यात्पथः प्रविचलन्ति पदं न धीराः ॥ ११ ॥ कान्ताकटाक्षविशिखा न लुनन्ति यस्य चित्तं न निर्दहति कोपकृशानुतापः । कर्षन्ति भूरि विषयांश्च न लोभपाशा लोकत्रयं जयति कृत्स्नमिदं स धीरः ॥ १२ ॥ आरब्धगुर्वर्गौरवधियः परेषां जाता महत्यपि कुले न भवन्ति मन्ये । विन्ध्याटवीषु विरलाः खलु पादपास्ते ये दन्तिदन्तमुसलोल्लिखनं सहन्ते ॥ १३ ॥ तिरम विरमायामादस्मादपत्र मायतो विपदि महतां धैर्यध्वंसं यदीक्षितुमीहसे । अयि जड विधे कल्पापायव्यपेतनिजक्रमाः कुलशिखरिणः क्षुद्रा नैते न वा जलराशयः ॥ १४ ॥

वीरप्रशंसा

एकेनापि हि शूरेण पदाक्रान्तं महीतलम् । क्रियते भास्करेणेव स्फारस्फुरिततेजसा ॥ १ ॥ बहवः पङ्गवोऽपीह नराः शास्त्राण्यधीयते । विरला रिपुखड्गाग्रधारापातसहिष्णवः ॥ २ ॥ अनन्तोद्धतभूतौघसंकुले भूतलेऽखिले । शस्त्रे शास्त्रे विचतुराश्चतुरा यदि मादृशाः ॥ ३ ॥ महिम्नामन्तरं पश्य शेषाहेः साब्धिभूधरा । फणासहस्रस्रग्दाम्नि भ्रमरीव विभाति भूः ॥ ४ ॥ स्पृहयति भुजयोरन्तरमायतकरवालकररुहविदीर्णम् । विजयश्रीर्वीराणां व्युत्पन्नप्रौढवनितेव ॥ ५ ॥ भुजे विशाले विमलेऽसिपत्रे कोऽन्यस्य तेजस्विकथां सहेत । गत्वामुरप्याहवसीम्नि वीरो द्विधा विधत्ते रविमण्डलं यः ॥ ६ ॥ लोकोत्तरं चरितमर्पयति प्रतिष्ठां पुंसां कुलं नहि निमित्तमुदात्ततायाः । वातापितापनमुनेः कलशात्प्रसूतिर्लीलायितं पुनरमुद्रसमुद्रपानम् ॥ ७ ॥ नायाति बाडवशिखाकथनेन तापं शैत्यं हिमाद्रिपयसा विशता च नाब्धिः । कश्चिद्गभीरमनसां सततं विषादकाले प्रमोदसमये च समोऽनुभावः ॥ ८ ॥ संग्राममुत्त्वन्ति ननु मण्डलमेकमेव क्ष्मापा जवे समरसीम्नि वपुस्तु हित्वा । चण्डांशुमण्डलमथाभिमतानि कामं प्रेमार्द्रनिर्जरवधूस्तनमण्डलानि ॥ ९ ॥ विनाप्यर्थैर्वीरः स्पृशति बहुमानोन्नतिपदं समायुक्तोऽप्यर्थैः परिभवपदं याति कृपणः । स्वभावादुद्भूतां गुणसमुदायावाप्तिविषयां द्युतिं सैंहीं किं श्वा धृतकनकमालोऽपि लभते ॥ १० ॥ को वीरस्य मनस्विनः स्वविषयः को वा विदेशस्तथा यं देशं श्रयते तमेव कुरुते बाहुप्रतापार्जितम् । यद्दंष्ट्रानखलाङ्गलप्रहरणः सिंहो वनं गाहते तस्मिन्नेव हतद्विपेन्द्ररुधिरैस्तृष्णां छिनत्त्यात्मनः ॥ ११ ॥ सामोपायनयप्रपञ्चपटवः प्रायेण ये भीरवः शूराणां व्यवसाय एव हि परं संसिद्धये कारणम् । विस्फूर्जद्विकटाटवीगजघटापीठैकसंचूर्णनव्यापारैकरसस्य सन्ति विजये सिंहस्य के मन्त्रिणः ॥ १२ ॥ काकुत्स्थस्य दशाननो न कृतवान्दारापहारं यदि क्वाम्भोधिः क्व च सेतुबन्धघटना क्वोत्तीर्य लङ्काजयः । पार्थस्यापि पराभवं यदि रिपुर्नाधात्क तादृक्तपो नीयन्ते रिपुभिः समुन्नतिपदं प्रायः परं मानिनः ॥ १३ ॥ वह्निं शीतयितुं हिमं ज्वलयितुं वातं निरोद्धुं पयो मूर्ते व्योम विधातुमुन्नमयितुं नेतुं नतिं वा महीम् । उद्धर्तुं किल भूभृतः स्थलयितुं सिन्धुं च संभाव्यते शक्तिर्यस्य जनैः स एव नृपतिः शेषाः परं पार्थिवाः ॥ १४ ॥ नास्मिन्संततवेष्टनोल्बणतमस्तल्पैरुदेति व्यथा ग्रन्थिस्यश्चलितैर्न चालमसुभिर्मर्मव्यथा जायते । क्रन्दद्बन्धुजनार्तनादचकितस्वान्तं न वा स्थीयते न ह्येतन्मरणं सुखस्य सुभगा काप्येव संप्राप्तिभूः ॥ १५ ॥

तेजस्विप्रशंसा

बालस्यापि रवेः पादाः पतन्त्युपरि भूभृताम् । तेजसा सह जातानां वयः कुत्रोपयुज्यते ॥ १ ॥ एकः स एव तेजस्वी सैंहिकेयः सुरद्विषाम् । शिरोमात्रावशेषेण जीयन्ते येन शत्रवः ॥ २ ॥ मानी पादप्रहारेऽपि न क्षमी नीच एव सः । आकृष्टशस्त्रो मित्रेऽपि न तेजस्वी खलो हि सः ॥ ३ ॥ तुल्येऽपराधे स्वर्भानुर्भानुमन्तं चिरेण यत् । हिमांशुमाशु ग्रसते तन्म्रदिम्नः स्फुटं फलम् ॥ ४ ॥ स्वयं प्रणमतेऽल्पेऽपि परवायावुपेयुषि । निदर्शनमसाराणां लघुर्बहुतृणं नरः ॥ ५ ॥ तेजस्विमध्ये तेजस्वी दवीयानपि गण्यते । पञ्चमः पञ्चतपसस्तपनो जातवेदसाम् ॥ ६ ॥ अकृत्वा हेलया पादमुच्चैर्मूर्धसु

---

१ न्यायादनपेतात्. २ मार्गात्. ३ कटाक्षा एव विशिखा बाणाः. ४ न छिन्दन्ति. ५ कोपः क्रोधः स एव कृशानुरग्निस्तत्तापः. ६ संपूर्णम्. ७ अगाधसमुद्रपानम्. ८ पराजयस्थानम्.

१ कान्तिम्. २ सिंहसंबन्धिनीम्. ३ सुवर्णमालालंकृतोऽपि. ४ परदेशः. ५ दंष्ट्रानखलाङ्गलाश्च प्रहरणं यस्य. नखा एव लाङ्गलानि विदारकत्वात् हलानि इति रूपकम्. 'पान्तु वो नरसिंहस्य नखलाङ्गलकोटयः' इति कस्यचित्प्रयोगः. ६ प्रविशति. ७ किरणाः; पक्षे,-चरणाः. ८ पर्वतानाम्; पक्षे,-राज्ञाम्. ९ राहुः. १० राहुः. ११ सूर्यम्. १२ चन्द्रम्. १३ मार्दवस्य. १४ दृष्टान्तः. १५ दुर्बलानाम्. १६ निष्पौरुषः. १७ तृणकल्पमित्यर्थः. १८ दूरस्थोऽपि. १९ पञ्चाग्निसाध्यं तपो यस्य.

विद्विषाम् । कथंकारमनालम्ब्य कीर्तिर्द्यामधिरोहति ॥ ७ ॥ अङ्काधिरोपितमृगश्चन्द्रमा मृगलाञ्छनः । केसरी निष्ठुरक्षिप्तमृगयूथो मृगाधिपः ॥ ८ ॥ तेजस्विनि क्षमोपेते नातिकार्कश्यमाचरेत् । अतिनिर्मन्थनादग्निश्चन्दनादपि जायते ॥ ९ ॥ तेजोहीने महीपाले स्वे परे च विकुर्वते । निःशङ्को हि जनो धत्ते पदं भस्मन्यनूष्मणि ॥ १० ॥ एकचक्रो रथो यन्ता विकलो विषमा हयाः । आक्रमत्येव तेजस्वी तथाप्यर्को नभस्तलम् ॥ ११ ॥ साधनं सुमहद्यस्य यन्नान्यस्य विलोक्यते । तस्य धीशालिनः कोऽन्यः सहेतारालितां भ्रुवम् ॥ १२ ॥ येन पाषाणखण्डस्य मूल्यमल्पं वसुंधरा । अनस्तमितसारस्य तेजसस्तद्विजृम्भितम् ॥ १३ ॥ सिंहः शिशुरपि निपतति मदमलिनकपोलभित्तिषु गजेषु । प्रकृतिरियं सत्त्ववतां न खलु वयस्तेजसो हेतुः ॥ १४ ॥ यदचेतनोऽपि पादैः स्पृष्टः प्रज्वलति सवितुरिनकान्तः । तत्तेजस्वी पुरुषः परकृतविकृतिं कथं सहते ॥ १५ ॥ दर्शिततापोच्छ्रायैस्तेजोवद्भिः सुगोत्रसंजातैः । हीरैरप्स्विव धीरैरापत्स्वपि गम्यते नाधः ॥ १६ ॥ दीप्यन्तां ये दीप्त्यै घटिता मणयश्च वीरपुरुषाश्च । तेजः स्वविनाशाय तु भवति तृणानामिव लघूनाम् ॥ १७ ॥ मदसिक्तमुखैर्मृगाधिपः करिभिर्वर्तयते स्वयंहतैः । लघयन्खलु तेजसा जगन्न महानिच्छति भूतिमन्यतः ॥ १८ ॥ तीव्रोष्णदुर्विषहवीर्यभृतः परेषां तेजस्विनो न गणयन्ति वपुर्महत्त्वम् । यत्पद्मरागशकलाकृतिरद्रितुङ्गं कार्त्स्न्येन भक्षयति काष्ठचयं स्फुलिङ्गः ॥ १९ ॥ न तेजस्तेजस्वी प्रसृतमपरेषां प्रसहते स तस्य स्वो भावः प्रकृतिनियतत्वादकृतकः । मयूखैरश्रान्तं तपति यदि देवो दिनकरः किमाग्नेयग्रावा निकृत इव तेजांसि वमति ॥ २० ॥ हस्ती स्थूलतनुः स चाङ्कुशवशः किं हस्तिमात्रोऽङ्कुशो वज्रेणाभिहताः पतन्ति गिरयः किं शैलमात्रः पविः । दीपे प्रज्वलिते विनश्यति तमः किं दीपमात्रं तमस्तेजो यस्य विराजते स बलवान् स्थूलेषु कः प्रत्ययः ॥ २१ ॥ स्वल्पस्नायुवसावशेषमलिनं निर्मांसमप्यस्थि गोः श्वा लब्ध्वा परितोषमेति न तु तत्तस्य क्षुधः शान्तये । सिंहो जम्बुकमङ्कमागतमपि त्यक्त्वा निहन्ति द्विपं सर्वः कृच्छ्रगतोऽपि वाञ्छति जनः सत्त्वानुरूपं फलम् ॥ २२ ॥ समवति गजानन्यान् गन्धद्विपः कलभोऽपि सन् भवति सुतरां वेगोदग्रं भुजंगशिशोर्विषम् । भुवमधिपतिर्बालावस्थोऽप्यलं परिरक्षितुं न खलु वयसा जात्यैवायं स्वकार्यसहो भरः ॥ २३ ॥

मनस्विप्रशंसा

कामं प्रियानपि प्राणान्विमुञ्चन्ति मनस्विनः । इच्छन्ति न त्वमित्रेभ्यो महतीमपि सत्क्रियाम् ॥ १ ॥ अत्र नूतनकूष्माण्डफलानां के भवन्त्यमी । अङ्गुलीदर्शनाद्येन विनश्यन्ते मनस्विनः ॥ २ ॥ ब्रह्माण्डखण्डमात्रं किं लोभाय मनस्विनः । शफरीस्फुरितेनाब्धेः क्षुब्धता जातु जायते ॥ ३ ॥ कुसुमस्तबकस्येव द्वयी वृत्तिर्मनस्विनः । मूर्ध्नि वा सर्वलोकस्य शीर्यते वन एव वा ॥ ४ ॥ पादाहतं यदुत्थाय मूर्धानमधिरोहति । स्वस्थादेवावमानेऽपि देहिनस्तद्वरं रजः ॥ ५ ॥ समूलघातमघ्नन्तः परान्नोद्यन्ति मानिनः । प्रध्वंसितान्धतमसस्तत्रोदाहरणं रविः ॥ ६ ॥ स पुमानर्थवज्जन्मा यस्य नाम्नि पुरःस्थिते । नान्यामङ्गुलिमभ्येति संख्यायामुद्यताङ्गुलिः ॥ ७ ॥ स्थित्यतिक्रान्तिभीरूणि स्वच्छान्याकुलितान्यपि । तोयानि तोयराशीनां मनांसि च मनस्विनाम् ॥ ८ ॥ शान्तिवैकल्यनम्रस्य निःसारत्वाल्लघीयसः । जन्मिनो मानहीनस्य तृणस्य च समा गतिः ॥ ९ ॥ अलङ्घ्यं तत्तदुद्वीक्ष्य यद्यदुच्चैर्महीभृताम् । प्रियतां ज्यायसीं मा गान्महतां केन तुङ्गता ॥ १० ॥ तावदाश्रीयते लक्ष्म्या तावदस्य स्थिरं यशः । पुरुषस्तावदेवासौ यावन्मानान्न हीयते ॥ ११ ॥ दुरासदवनज्यायान्गम्यस्तुङ्गोऽपि भूधरः । न जहाति महौजस्कं मानप्रांशुमलङ्घ्यता ॥ १२ ॥ गुरून्कुर्वन्ति ते वंश्यानन्वर्था तैर्वसुंधरा । येषां यशांसि शुभ्राणि ह्रेपयन्तीन्दुमण्डलम् ॥ १३ ॥ उदाहरणमाशीःषु प्रथमे ते मनस्विनाम् । शुष्केऽशनिरिवामर्षो यैररातिषु पात्यते ॥ १४ ॥ तुङ्गत्वमितरा नाद्रौ नेदं सिन्धाव-

१ कथमित्यर्थः. २ निराधारा. ३ हतः. ४ उष्णत्वरहिते. ५ सारथिः. ६ अनूरुः—अरुणः. ७ तुरंगाः. ८ कुटिलिताम्. ९ प्रशस्तकपोलेषु. १० बलवताम्. ११ सूर्यकान्तः. १२ अपमानम्. १३ कान्तिः; पक्षे,—प्रतापः. १४ कान्त्याधिक्यम्; पक्षे,—धनुष औन्नत्यम्. १५ प्रकाशकत्वम्; पक्षे,—सामर्थ्यम्. १६ पर्वतः; पक्षे,—कुलम्. १७ विधातृनिष्पादिताः. १८ विस्तृतम्. १९ स्वभावाधीनत्वात्. २० अकृत्रिमः. २१ किरणैः. २२ संततम्. २३ सूर्यकान्तः. २४ विकृत इव. २५ वज्रम्. २६ विश्वासः.

१ प्रभावानुरूपम्. २ यथेच्छम्. ३ मत्सीस्फुरणेन. ४ कदाचित्. ५ गुच्छस्य. ६ अपमानात्. ७ चेतनात्. ८ अनुन्मूलयन्तः. ९ शत्रून्. १० गाढं तमः. ११ सार्थकजन्मा. १२ पुरुषगणनाप्रस्तावे. १३ मर्यादोल्लङ्घनाद्भीरूणि. १४ संक्षोभितानि. १५ उत्साहादिशक्तिवैधुर्येण; पक्षे,—अवष्टम्भसामर्थ्यविरहेण. १६ प्रह्वीभूतस्य; पक्षे,—विधेयभूतस्य. १७ दुर्बलत्वात्; पक्षे,—स्थिरांशरहितत्वात्. १८ गौरवहीनस्य; पक्षे,—नीरसस्य. १९ जन्तोः. २० प्रतापसंपन्नम्. २१ मानोन्नतपुरुषम्. २२ अगाधता. २३ तुङ्गत्वम्.

गाधता । अलङ्घनीयताहेतुरुभयं तन्मनस्विनि ॥ १५ ॥ न कचिच्च वहिर्यान्ति मानिनां प्रार्थनागिरः । यदि निर्यातुमिच्छन्ति तदा प्राणपुरःसराः ॥ १६ ॥ असेवितेश्वरद्वारमदृष्टविरहव्यथम् । अनुक्तक्लीबवचनं धन्यं कस्यापि जीवितम् ॥ १७ ॥ मानिनो हतमानस्य मानोऽपि न सुखप्रदः । जीवनं मानमूलं हि माने म्लाने कुतः सुखम् ॥ १८ ॥ मनस्वी म्रियते कामं कार्पण्यं न तु गच्छति । अपि निर्वाणमायाति नानलो याति शीतताम् ॥ १९ ॥ मनस्विहृदयं धत्ते रोषेणैव प्रसन्नताम् । भस्मना मुकुरः प्रायः प्रसादं लभतेतराम् ॥ २० ॥ मनस्विनो न मन्यन्ते परतः प्राप्य जीवनम् । बलिभुग्भ्यो न काकेभ्यः स्पृहयन्ति हि कोकिलाः ॥ २१ ॥ दूर्वाङ्कुरतृणाहारा धन्यास्ते वै वने मृगाः । विभवोन्मत्तचित्तानां न पश्यन्ति मुखानि यत् ॥ २२ ॥ सुखं जीवन्ति हरिणा वनेष्वपरसेविनः । अर्थैरयत्नसुलभैर्जलदर्भाङ्कुरादिभिः ॥ २३ ॥ उपकारेण दूयन्ते न सहन्तेऽनुकम्पिताम् । आपत्स्वपि दुरागाध्या नित्यदुःखा मनस्विनः ॥ २४ ॥ जलसेकेन वर्धन्ते तरवो नाश्मसंचयाः । भव्यो हि द्रव्यतामेति क्रियां प्राप्य तथाविधाम् ॥ २५ ॥ अवृत्तिभयमन्त्यानां मध्यानां मरणाद्भयम् । उत्तमानां तु सत्त्वानामवमानात्परं भयम् ॥ २६ ॥ न सदश्वाः कशाघातं न सिंहा घनगर्जितम् । परैरङ्गुलिनिर्दिष्टं न सहन्ते मनस्विनः ॥ २७ ॥ कामं वनेषु हरिणास्तृणेन जीवन्त्ययत्नसुलभेन । धनिषु न दैन्यं विदधति ते खलु पशवो वयं सुधियः ॥ २८ ॥ प्रत्युपकुर्वन्बह्वपि न भवति पूर्वोपकारिणा तुल्यः । एकोऽनुकरोति कृतं निष्कारणमेव कुरुतेऽन्यः ॥ २९ ॥ न नटा न विटा न गायका न परद्रोहनिबद्धबुद्धयः । नृपसद्मनि नाम के वयं स्तनभारानमिता न योषितः ॥ ३० ॥ अभिमानधनस्य गत्वरैरसुभिः स्थास्नु यशश्चिचीषतः । अचिरांशुविलासचञ्चला ननु लक्ष्मीः फलमानुषङ्गिकम् ॥ ३१ ॥ ज्वलितं न हिरण्यरेतसं चयमास्कन्दति भस्मनां जनः । अभिभूतिभयादसूनतः सुखमुज्झन्ति न धाम मानिनः ॥ ३२ ॥ पुरो वा पश्चाद्वा वयमुपविशामः क्षितिभुजां ततः किं नश्छिन्नं वचनरचनाभीतजमताम् । अगारे कान्तारे कुचकलशभारे मृगदृशां मणेस्तुल्यं मूल्यं सहजसुभगस्य द्युतिमतः ॥ ३३ ॥ असुक्तायां यस्यां क्षणमपि न यातं नृपशतैर्भुवस्तस्या लाभे क इव बहुमानः क्षितिभुजाम् । तदंशस्याप्यंशे तदवयवलेशेऽपि पतयो विषादे कर्तव्ये विदधति जडः प्रत्युत मुदम् ॥ ३४ ॥ क्वचिद्भूमौ शय्या क्वचिदपि च पर्यङ्कशयनं क्वचिच्छाकाहारी क्वचिदपि च शाल्योदनरुचिः । क्वचित्कन्थाधारी क्वचिदपि च दिव्याम्बरधरो मनस्वी कार्यार्थी न गणयति दुःखं न च सुखम् ॥ ३५ ॥ स जातः कोऽप्यासीन्मदनरिपुणा मूर्ध्नि धवलं कपालं यस्योच्चैर्विनिहितमलंकारविधये । नृभिः प्राणत्राणप्रवणमतिभिः कैश्चिदधुना नमद्भिः कः पुंसामयमतुलदर्पज्वरभरः ॥ ३६ ॥ विपुलहृदयैर्धन्यैः कैश्चिज्जगज्जनितं पुरा विधृतमपरैर्दत्तं चान्यैर्विजित्य तृणं यथा । इह हि भुवनान्यन्ये धीराश्चतुर्दश भुञ्जते कतिपयपुरस्वाम्ये पुंसां क एष मदज्वरः ॥ ३७ ॥ वरमहिमुखे क्रोधाध्माते करो विनिवेशितो विषमपि वरं पीत्वा सुप्तं कृतान्तनिवेशने । गिरिवरतटान्मुक्तश्चात्मा वरं शतधा कृतो न तु खलजनावाप्तैरर्थैः कृतं हितमात्मनः ॥ ३८ ॥ नानीयन्ते मधुनि मधुपाः पारिजातप्ररोहैर्नाभ्यर्थ्यन्ते तुहिनरुचिना चन्द्रिकायां चकोराः । अस्मद्वाचां धुरि मधुरिमा यद्यपूर्वावतारः सोल्लासाः स्युः स्वयमिह बुधाः किं मुधाभ्यर्थनाभिः ॥ ३९ ॥ मृत्पिण्डो जलरेखया वलयितः सर्वोऽप्ययं नन्वणूनङ्गीकृत्य स एव संयुगशतै राज्ञां गणैर्भुज्यते । तद्दद्युर्ददतेऽथवा न किमपि क्षुद्रा दरिद्रा भृशं धिग्धिक्तान्पुरुषाधमान् धनकणं वाञ्छन्ति तेभ्योऽपि ये ॥ ४० ॥ त्वं चेन्नीचजनानुरागरभसादस्मासु मन्दादरः का नो मानद मानहानिरियती भूः किं त्वदेकप्रभुः । गुञ्जापुञ्जपरम्परापरिचयाद्भिल्लीजनैरुज्झितं मुक्तादाम न धारयन्ति किमहो कण्ठे कुरङ्गीदृशः ॥ ४१ ॥ त्वं राजा वयमप्युपासितगुरुप्रज्ञाभिमानोन्नताः ख्यातस्त्वं विभवैर्यशांसि कवयो दिक्षु प्रतन्वन्ति नः । इत्थं मानद नातिदूरमुभयोरप्यावयोरन्तरं यद्यस्मासु पराङ्मुखोऽसि वयमप्येकान्ततो निःस्पृहाः ॥ ४२ ॥ ब्रह्माण्डं कियदस्ति तत्र वसुधापिण्डं किमाचक्ष्महे तत्राप्येकतरं तु खण्डममितास्तस्मिन्नृपाः केचन । तेभ्यो दैन्यशतोपनीतविभवा दृष्टानुकम्पास्तु ते धिङ्मूढाः स्पृहयन्ति हन्त किमपि स्वार्थेन तेभ्योऽपि ये ॥ ४३ ॥ पातालान्न विमोचितो बत बलिर्नीतो न मृत्युः क्षयं नोन्मृष्टं शशलाञ्छनस्य मलिनं नोन्मूलिता व्याधयः । शेषस्यापि धरां विधृत्य न कृतो भारावतारः क्षणं चेतः सत्पुरुषाभिमानमनिशं मिथ्या वहन्खिद्यसे ॥ ४४ ॥ नास्माकं शिबिका न चास्ति कटकाद्यालंक्रियासत्क्रिया नोत्तुङ्गस्तुरगो न कश्चिदनुगो नाप्यम्बरं सुन्दरम् । किं तु क्ष्मातलवर्त्यशेषविदुषां साहित्यविद्याजुषां चेतस्तोषकरी शिरोनतिकरी विद्याऽनवद्यास्ति

१ प्रत्युपकारं कुर्वन्. २ अनुकरणं करोति.

१ सर्पमुखे. २ क्रोधपूर्णे. ३ यमगृहे.

नः ॥ ४५ ॥ लक्ष्मीर्निर्वृतिमेति हीनचरितैर्यैरेव तद्भिक्षया किं नाद्यैव करोमि तामनुचरीं रामां सकामामिव । ब्रह्माण्डे निपतत्यपि स्खलति न प्रायेण येषां मनस्तेषामार्यमनस्विनामनुपदं गन्तास्मि नाहं यदि ॥ ४६ ॥ पुण्ये ग्रामे वने वा महति सितपटच्छन्नपालीं कपालीमादाय न्यायगर्भं द्विजहुतहुतभुग्धूमधूम्रोपकण्ठम् । द्वारं द्वारं प्रवृत्तो वरमुदरदरीपूरणाय क्षुधार्तो मानी प्राणी स देशे न पुनरनुदिनं तुल्यकुल्येषु दीनः ॥ ४७ ॥ अर्थानामीशिषे त्वं वयमपि च गिरामीश्महे यावदित्थं शूरस्त्वं वादिदर्पज्वरशमनविधावक्षयं पाटवं नः । सेवन्ते त्वां धनाढ्या मतिमलहतये मामपि श्रोतुकामा मय्यप्यास्था न चेत्तत्त्वयि मम सुतरामेष राजन्गतोऽस्मि ॥ ४८ ॥ श्रेयस्वी यत्र मानं व्रजति दुरितकृत्रापमानं मनुष्यैरशेषं यत्र दूतैः प्रभुमनु मनुजो नीयते चानपेक्षः । मृत्योर्गेहं वरं तन्न तु कुधनवतां यत्र सर्वापमानो लोकैर्विज्ञायमानः स्वयमतिथितया यत्र चार्थी प्रयाति ॥ ४९ ॥

अपौरुषत्वनिन्दा

माजीवन्यः परावज्ञादुःखदग्धोऽपि जीवति । तस्याजननिरेवास्तु जननीक्लेशकारिणः ॥ १ ॥ असंपादयतः कंचिदर्थं जातिक्रियागुणैः । यदृच्छाशब्दवत्पुंसः संज्ञायै जन्म केवलम् ॥ २ ॥

गुणप्रशंसा

गुणाः कुर्वन्ति दूतत्वं दूरेऽपि वसतां सताम् । केतकीगन्धमाघ्राय स्वयमायान्ति षट्पदाः ॥ १ ॥ गुणवज्जनसंपर्काद्याति स्वल्पोऽपि गौरवम् । पुष्पाणामनुषङ्गेण सूत्रं शिरसि धार्यते ॥ २ ॥ कलावतः सैव कला यया धःक्रियते भवः । बह्वीभिश्च कलाभिः किं याभिरङ्कः प्रदर्श्यते ॥ ३ ॥ न पुत्रत्वेन पूज्यन्ते गुणैरासाद्यते पदम् । रवेर्व्यापारमादत्ते प्रदीपो न पुनः शनिः ॥ ४ ॥ गुणाः सर्वत्र पूज्यन्ते पितृवंशो निरर्थकः । वासुदेवं नमस्यन्ति वसुदेवं न मानवाः ॥ ५ ॥ यदि सन्ति गुणाः पुंसां विकसन्त्येव ते स्वयम् । नहि कस्तूरिकामोदः शपथेन विभाव्यते ॥ ६ ॥ किमन्वयकुलाभ्यां चर्मणोऽपि गुणैर्गुणः । केतकीकुसुमे पश्य लघुत्वेऽपि गौरवम् ॥ ७ ॥ केतकीकुसुमं भृङ्गः खण्ड्यमानोऽपि सेवते । दोषाः किं नाम कुर्वन्ति गुणापहृतचेतसः ॥ ८ ॥ शरीरस्य गुणानां च दूरमत्यन्तमन्तरम् । शरीरं क्षणविध्वंसि कल्पान्तस्थायिनो गुणाः ॥ ९ ॥ गुणेष्वेव हि कर्तव्यः प्रयत्नः पुरुषैः सदा । गुणयुक्तो दरिद्रोऽपि नेश्वरैरगुणैः समः ॥ १० ॥ गुणैः सर्वज्ञकल्पोऽपि सीदत्येको निराश्रयः । अनर्घमपि माणिक्यं हेमाश्रयमपेक्षते ॥ ११ ॥ गुणेषु क्रियतां यत्नः किमाटोपैः प्रयोजनम् । विक्रीयन्ते न घण्टाभिर्गावः क्षीरविवर्जिताः ॥ १२ ॥ गुणैर्गौरवमायाति न महत्यापि संपदा । पूर्णेन्दुर्न तथा वन्द्यो निष्कलङ्को यथा कृशः ॥ १३ ॥ स्वयं स्वगुणविस्तारादूर्णनाभः पतत्यधः । तेनैव संहरन्भूयः पदमुच्चैर्विगाहते ॥ १४ ॥ गुणो दूषणतां याति दूषणं गुणतां क्वचित् । तथा हि नम्रता दोषः स्तनयोः स्तब्धता गुणः ॥ १५ ॥ गुणैरुत्तुङ्गतां याति नोच्चैरासनसंस्थितः । प्रासादशिखरस्थोऽपि काकः किं गरुडायते ॥ १६ ॥ अहो गुणानां प्राशस्त्यं यतन्ते बहुधा नराः । मुक्ता यदर्थं भ्राम्यन्त्या इतरेषां च का कथा ॥ १७ ॥ गुणेन स्पृहणीयः स्यान्न रूपेण युतो जनः । सौगन्ध्यवर्ज्यं नादेयं पुष्पं कान्तमपि क्वचित् ॥ १८ ॥ प्रभुभिः पूज्यते लोके कलैव न कुलीनता । कलावान्मान्यते मूर्ध्नि सत्सु देवेषु शंभुना ॥ १९ ॥ गुणयुक्तोऽपि पूर्णोऽपि कुम्भः कूपे निमज्जति । तस्य भारसहो नास्ति गुणकग्राहको यदि ॥ २० ॥ अहो वैचित्र्यमेतस्य संसारस्य किमुच्यते । गुणोऽपि क्लेशहेतुः स्याद्विश्रान्तः कण्ठकन्दले ॥ २१ ॥ जात्युत्कृष्टस्य हि मणेर्नोचितं शाणघर्षणम् । आदर्शे चित्रकारैः किं लिख्यते प्रतिबिम्बितम् ॥ २२ ॥ गुणयुक्तोऽप्यधो याति रिक्तः कूपे घटो यथा । निर्गुणोऽपि भृतः पश्य जनैः शिरसि धार्यते ॥ २३ ॥ गुणिनोऽपि हि सीदन्ति गुणग्राही न चेदिह । सगुणः पूर्णकुम्भोऽपि कूप एव निमज्जति ॥ २४ ॥ गुणो गुणान्तरापेक्षी स्वरूपख्यातिहेतवे । स्वभावरम्यं लावण्यं तारुण्येन मनोहरम् ॥ २५ ॥ गुणैः पूजा भवेत्पुंसां नैककाज्जायते कुलात् । चूडारत्नं शशी शंभोर्यानमुच्चैःश्रवा हरेः ॥ २६ ॥ सर्वत्र गुणवानेव चकास्ति प्रथितो नरः । मणिर्मूर्ध्नि गले बाहौ पादपीठेऽपि शोभते ॥ २७ ॥

१ शुभ्रवस्त्रेण पिहिता पाली यस्याः. २ भिक्षापात्रम्. ३ गर्हितं जीवतीति माजीवन्. ४ परैः कृता याऽवज्ञा तदेव दुःखं तेन दग्धः खिन्नः. ५ अनुत्पत्तिः. ६ ब्राह्मणत्वादिः. ७ इज्याध्ययनादिः. ८ शौर्यादिः. ९ भ्रमराः. १० चन्द्रस्य; पक्षे,–विदुषः. ११ षोडशो भागः; पक्षे,–चतुःषष्टिकलानामन्यतमा. १२ अधोभागे क्रियते; पक्षे,–तिरस्क्रियते. १३ शिवः; पक्षे,–संसारः. १४ कलङ्कः; पक्षे,–दोषः.

११ सु. र. भां.

१ गुणाकृष्टान्तःकरणस्य. २ शिवतुल्यः. ३ दुःखं प्राप्नोति ४ अमूल्यम्. ५ आडम्बरैः. ६ राजभवनम्. ७ मौक्तिकानि; पक्षे,–मोक्षमापन्नाः. ८ रज्जुयुक्तः; पक्षे,–विनयादिगुणसंपन्नः. ९ रिक्तः; पक्षे,–निर्धनः. १० पूर्णः. ११ रज्जुबद्धः. १२ अश्वः. १३ इन्द्रस्य.

गुणानर्चन्ति जन्तूनां न जातिं केवलां क्वचित् । स्फाटिकं भाजनं भग्नं काकिन्यापि न गृह्यते ॥ २८ ॥ नहि जन्मनि ज्येष्ठत्वं ज्येष्ठत्वं गुण उच्यते । गुणाद्गुरुत्वमायाति दधि दुग्धं घृतं यथा ॥ २९ ॥ गुणवान्सुचिरस्थायी दैवेनापि न सह्यते । तिष्ठत्येकां निशां चन्द्रः श्रीमान्संपूर्णमण्डलः ॥ ३० ॥ सर्वत्र गुणवान्देशे चकास्ति प्रथतेतराम् । मणिर्मूर्ध्नि गले बाह्वौ पादपीठेऽपि शोभते ॥ ३१ ॥ गुण आकर्षणयोग्यो धनुष इवैकोऽपि लक्ष्यलाभाय । लूतातन्तुभिरिव किं गुणैर्विमर्दासहैर्बहुभिः ॥ ३२ ॥ अनवसरे गुणवानपि हृदयाद्वतार्यते हारः । पश्य शलाकावसरे तृणेऽपि भूपैः प्रमार्यते स्वकरः ॥ ३३ ॥ गुणवन्तः क्लिश्यन्ते प्रायेण भवन्ति निर्गुणाः सुखिनः । बन्धनमायान्ति शुका यथेष्टसंचारिणः काकाः ॥ ३४ ॥ गुणिनि गुणज्ञो रमते नागुणशीलस्य गुणिनि परितोषः । अलिरेति वनात्कमलं न दर्दुरस्त्वेकवासोऽपि ॥ ३५ ॥ अवलम्बितविष्णुपदः कर्षितजनचक्षुरतुलगतिः । पत्रमयोऽपि पदार्थः पतङ्गतामेति गुणयोगात् ॥ ३६ ॥ अमितगुणोऽपि पदार्थो दोषेणैकेन निन्दितो भवति । निखिलरसायनमहितो गन्धेनोग्रेण लशुन इव ॥ ३७ ॥ दोषमपि गुणवति जने दृष्ट्वा गुणरागिणो न खिद्यन्ते । प्रीत्यैव शशिनि पतितं पश्यति लोकः कलङ्कमपि ॥ ३८ ॥ अन्तर्गतैर्गुणैः किं द्वित्रा अपि यत्र साक्षिणो विरलाः । स गुणो गीतिर्यदसौ वनेचरं हरिणमपि हरति ॥ ३९ ॥ गुणा गुणज्ञेषु गुणीभवन्ति ते निर्गुणं प्राप्य भवन्ति दोषाः । सुस्वादुतोयाः प्रवहन्ति नद्यः समुद्रमासाद्य भवन्त्यपेयाः ॥ ४० ॥ गुणेषु यत्नः पुरुषेण कार्यो न किंचिदप्राप्यतमं गुणानाम् । गुणप्रकर्षादुडुपेन शंभोरलङ्घ्यमुल्लङ्घितमुत्तमाङ्गम् ॥ ४१ ॥ निष्कलङ्ककलयैकयापि यः संयुतः स खलु पूज्यते जनैः । भद्र पश्य जलजोऽपि धार्यते शंकरेण शिरसा निशाकरः ॥ ४२ ॥ वक्रोऽपि पङ्कजनितोऽपि दुरासदोऽपि व्यालाश्रितोऽपि विफलोऽपि सकण्टकोऽपि । गन्धेन बन्धुरसि केतकपुष्पजन्तो गुणः खलु निहन्ति समस्तदोषान् ॥ ४३ ॥ न खनति खुरैः क्षोणीपृष्ठं न नर्दति सादरं प्रकृतिपुरुषं प्रेक्ष्याप्यग्रे न कुप्यति गोचरम् । वहति च धुरं धुर्यो धैर्यादनुद्धतकंधरो जगति गुणिनः कार्यौदार्यात्परानतिशेरते ॥ ४४ ॥ गुणानामज्ञाता प्रचुरधनदातापि न मुदे मुदे विद्याज्ञाता भवति मितदानापि गुणिनाम् । दशौ ग्राम्या दत्ते न पुनरवधत्ते च चतुरो दशः प्रान्तं दत्त्वा वशयति नितान्तं पुरवधूः ॥ ४५ ॥ उपादाता यावन्न भवति गुणानां गुणवतामसत्कल्पास्तावत्त्रिभुवनमहार्घा अपि गुणाः । अपि प्राग्दैत्यारेर्हृदयवसतेः कौस्तुभमणेः स किं नासीदर्घ्यो श्रुतिरपि न यस्य क्वचिदभूत् ॥ ४६ ॥ विवादप्रारम्भः प्रथयति परं दम्भमतुलं गुणानां गाम्भीर्ये तव भवति साक्षी कलकलः । पयःपूर्णः कुम्भो ध्वनति न तथा वातवलितो यथा रिक्तो भांभांध्वनिमनिभृतं मुञ्चति मुहुः ॥ ४७ ॥ कौशेयं कृमिजं सुवर्णमुपलाद्दूर्वापि गोरोमतः पङ्कात्तामरसं शशाङ्क उदधेरिन्दीवरं गोमयात् । काष्ठादग्निरहेः फणादपि मणिर्गोपित्ततो रोचना प्राकाश्यं स्वगुणोदयेन गुणिनो गच्छन्ति किं जन्मना ॥ ४८ ॥

उद्यमप्रशंसा

उद्योगः खलु कर्तव्यः फलं मार्जारवद्भवेत् । जन्मप्रभृति गौर्नास्ति पयः पिबति नित्यशः ॥ १ ॥ उद्यमं साहसं धैर्यं बुद्धिः शक्तिः पराक्रमः । षडेते यत्र वर्तन्ते तत्र देवः सहायकृत् ॥ २ ॥ उद्यमेन हि सिध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः । नहि सुप्तस्य सिंहस्य प्रविशन्ति मुखे मृगाः ॥ ३ ॥ न दैवमिति संचिन्त्य त्यजेदुद्योगमात्मनः । अनुद्यमेन कस्तैलं तिलेभ्यः प्राप्तुमर्हति ॥ ४ ॥ विहाय पौरुषं यो हि दैवमेवावलम्बते । प्रासादसिंहवत्तस्य मूर्ध्नि तिष्ठन्ति वायसाः ॥ ५ ॥ पूर्वजन्मकृतं कर्म तद्दैवमिति कथ्यते । तस्मात्पुरुषकारेण विना दैवं न सिध्यति ॥ ६ ॥ यथा ह्येकेन चक्रेण न रथस्य गतिर्भवेत् । एवं पुरुषकारेण विना दैवं न सिध्यति ॥ ७ ॥ यथा मृत्पिण्डतः कर्ता कुरुते यद्यदिच्छति । एवमात्मकृतं कर्म मानवः प्रतिपद्यते ॥ ८ ॥ निर्पानमिव मण्डूकाः सरः पूर्णमिवाण्डजाः । सोद्योगं नरमायान्ति विवशाः सर्वसंपदः ॥ ९ ॥ दैवं पुरुषकारेण साध्यसिद्धिनिबन्धनम् । यो ऽतिक्रमितुमिच्छेत स लोके नावसीदति ॥ १० ॥ योजनानां सहस्रं तु शनैर्गच्छेत्पिपीलिका । अगच्छन्वैनतेयोऽपि पदमेकं न गच्छति ॥ ११ ॥ कामपि श्रियमासाद्य यस्तद्वृद्धौ न चेष्टते । तस्यायतिषु न श्रेयो बीजभोजिकुटुम्बवत्

१ विनाशकारणः; पक्षे,–यथाश्रुतम्. २ लक्ष्यसंख्याकधनलाभाय; पक्षे,–वेध्यलक्ष्यलाभाय. ३ विचारासहैः; पक्षे,–आकर्षणासहैः. ४ क्लेशं प्राप्नुवन्ति. ५ भ्रमरः. ६ भेकः. ७ आकाशाश्रयः. ८ पतङ्गः सूर्यः; पक्षे,–पत्र (कागद) निर्मितः सूत्रनिबद्धः क्रीडार्थं गगने उड्डाय्यते. 'पतंग' इति नाम्नैव देशभाषायां प्रसिद्धः. ९ पूजितः. १० चन्द्रेण. ११ निर्मलविद्यया. १२ दुष्प्रापः. १३ सर्पाश्रितोऽपि. १४ कण्टकीनोऽपि. १५ संनमितग्रीवः.

१ पाषाणात्. २ धेनुकेशेभ्यः. ३ कर्दमात्. ४ रक्तकमलम्. ५ नीलं कमलम्. ६ आश्रयति. ७ प्रासादे देवालयशिखरे यः पाषाणनिर्मितः सिंहस्तद्वत्. ८ कूपः. ९ उद्यमेन. १० साध्यसिद्ध्यधीनं तदायत्तमित्यर्थः. ११ उल्लङ्घयितुम्. १२ व्यापारं न करोति. १३ उत्तरकालेषु, भविष्यत्काले इत्यर्थः. १४ कल्याणम्.

॥ १२ ॥ उद्योगिनः करालम्बं करोति कमलालया । अनुद्योगिकरालम्बं करोति कमलाग्रजा ॥ १३ ॥ काकतालीयवत्प्राप्तं दृष्ट्वापि निधिमग्रतः । न स्वयं दैवमादत्ते पुरुषार्थमपेक्षते ॥ १४ ॥ आलस्यं हि मनुष्याणां शरीरस्थो महान्रिपुः । नास्त्युद्यमसमो बन्धुः कृत्वा यं नावसीदति ॥ १५ ॥ संपदा सुस्थितंमन्यो भवति स्वल्पयापि यः । कृतकृत्यो विधिर्मन्ये न वर्धयति तस्य ताम् ॥ १६ ॥ न लभन्ते विनोद्योगं जन्तवः संपदां पदम् । सुराः क्षीरोदविक्षोभमनुभूयामृतं पपुः ॥ १७ ॥ नात्युच्चशिखरो मेरुर्नातिनीचं रसातलम् । व्यवसायद्वितीयानां नाप्यपारो महोदधिः ॥ १८ ॥ पूर्वजन्मजनितं पुराविदः कर्म दैवमिति संप्रचक्षते । उद्यमेन तदुपार्जितं चिराद्दैवमुद्यमवशं न तत्कथम् ॥ १९ ॥ उद्योगिनं पुरुषसिंहमुपैति लक्ष्मीर्दैवं हि दैवमिति कापुरुषा वदन्ति । दैवं निहत्य कुरु पौरुषमात्मशक्त्या यत्ने कृते यदि न सिध्यति कोऽत्र दोषः ॥ २० ॥

संहतिप्रशंसा

संहतिः श्रेयसी राजन्विगुणेष्वपि बन्धुषु । तुषैरपि परिभ्रष्टा न प्ररोहन्ति तण्डुलाः ॥ १ ॥ अल्पानामपि वस्तूनां संहतिः कार्यसाधिका । तृणैर्गुणत्वमापन्नैर्बध्यन्ते मत्तदन्तिनः ॥ २ ॥ बहूनामल्पसाराणां समवायो दुरत्ययः । तृणैर्विधीयते रज्जुर्बध्यन्ते तेन दन्तिनः ॥ ३ ॥

क्षमाप्रशंसा

क्षमाशस्त्रं करे यस्य दुर्जनः किं करिष्यति । अतृणे पतितो वह्निः स्वयमेवोपशाम्यति ॥ १ ॥ नरस्याभरणं रूपं रूपस्याभरणं गुणः । गुणस्याभरणं ज्ञानं ज्ञानस्याभरणं क्षमा ॥ २ ॥ क्षमा बलमशक्तानां शक्तानां भूषणं क्षमा । क्षमा वशीकृतिर्लोके क्षमया किं न सिध्यति ॥ ३ ॥

विनयप्रशंसा

तिष्ठतां तपसि पुण्यमासजन्संपदोऽनुगुणयन्सुखैषिणाम् । योगिनां परिणमन्विमुक्तये केन नास्तु विनयः सतां प्रियः ॥ १ ॥

सत्यप्रशंसा

सत्यं सर्वेषामर्थानांश्च ज्ञानमोभिनम् । भूषणं सर्ववर्णानां सत्येव कुलशीलिनाम् ॥ १ ॥ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया धृतम् । अश्वमेधसहस्राद्धि सत्यमेव विशिष्यते ॥ २ ॥ गोभिर्विप्रैश्च वेदैश्च सतीभिः सत्यवादिभिः । अलुब्धैर्दानशीलैश्च सप्तभिर्धार्यते मही ॥ ३ ॥

असत्यनिन्दा

नासत्यवादिनः सख्यं न पुण्यं न यशो भुवि । दृश्यते नापि कल्याणं कालकूटमिवाश्नतः ॥ १ ॥ असत्यमप्रत्ययमूलकारणं कुवासनासद्मसमृद्धिवारणम् । विपन्निदानं परवञ्चनोर्जितं कृतापराधं कृतिभिर्विवर्जितम् ॥ २ ॥ यशो यस्माद्भस्मीभवति वनवह्नेरिव वनं निदानं दुःखानां यदवनिरुहाणामिव जलम् । न यत्र स्याच्छायातप इव तपःसंयमकथा कथंचित्तन्मिथ्यावचनमभिधत्ते न मतिमान् ॥ ३ ॥ जिह्वैकैव सतामुभे फणवतां स्रष्टुश्चतस्रश्च ताः सप्तैव विभावसोर्नियमिताः षट् कार्तिकेयस्य च । पौलस्त्यस्य दशाभवन्फणिपतेर्जिह्वासहस्रद्वयं जिह्वालक्षशतैककोटिनियमो नो दुर्जनानां मुखे ॥ ४ ॥

आत्मश्लाघानिन्दा

परैः प्रोक्ता गुणा यस्य निर्गुणोऽपि गुणी भवेत् । इन्द्रोऽपि लघुतां याति स्वयं प्रख्यापितैर्गुणैः ॥ १ ॥ न सुखं न च सौभाग्यं स्वयं स्वगुणवर्णने । यथैव च पुरंध्रीणां स्वहस्तकुचमर्दने ॥ २ ॥ स्वयं तथा न कर्तव्यं स्वगुणाख्यानं पुनः । स्वगुणाख्यापनं युक्त्या परद्वारा प्रयोजयेत् ॥ ३ ॥ न सौख्यसौभाग्यकरा गुणा नृणां स्वयं गृहीताः सुदृशां कुचा इव । परैर्गृहीता द्वितयं वितन्वते न तेन गृह्णन्ति निजं गुणं बुधाः ॥ ४ ॥ निजगुणगरिमा सुखाकरः स्यात्स्वयमनुवर्णयतां सतां न तावत् । निजकरकमलेन कामिनीनां कुचकलशाकलनेन को विनोदः ॥ ५ ॥

स्वभाववर्णनम्

सर्वस्य हि परीक्ष्यन्ते स्वभावा नेतरे गुणाः । अतीत्य हि गुणान्सर्वान्स्वभावो मूर्ध्नि वर्तते ॥ १ ॥ किं कुलेनो-

१ लक्ष्मीः. २ अलक्ष्मीः. ३ काकागमने सति तालपतनमिव काकतालीयं तद्वत्. अवितर्कितम्. अकस्मादिति यावत्. ४ खिन्नो न भवति. ५ पुरुषश्रेष्ठम्. ६ कुत्सितपुरुषाः. ७ संघातः ८ धान्यत्वक् ९ अङ्कुरजननक्षमा न भवन्तीति भावः. १० रज्जुत्वम्. ११ शान्तिः. १२ तपोनिष्ठानाम्. १३ संपादयन्. १४ अनुकूलयन्. १५ संपद्यमानः. १६ अपवर्गाय.

१ विषम्. २ भक्षयतः. ३ अविश्वासः. ४ विपत्तेः कारणम्. ५ कुशलैः. ६ दावाग्नेः. ७ आदिकारणम्. ८ वृक्षाणाम्. ९ वह्नेः. १० सर्पाणाम्. ११ ब्रह्मणः. १२ अग्नेः. १३ रावणस्य. १४ शेषस्य. १५ अतिक्रम्य.

पदिष्टेन शीलमेवात्र कारणम् । भवन्ति सुतरां स्फीताः सुक्षेत्रे कण्टकिद्रुमाः ॥ २ ॥ यः स्वभावो हि यस्यास्ति स नित्यं दुरतिक्रमः । श्वा यदि क्रियते राजा तत्किं नाश्नात्युपानहम् ॥ ३ ॥ परोपदेशकुशला दृश्यन्ते बहवो जनाः । स्वभावमतिवर्तन्तः सहस्रेष्वपि दुर्लभाः ॥ ४ ॥ किं कुलेन विशालेन शीलमेवात्र कारणम् । कृमयः किं न जायन्ते कुसुमेषु सुगन्धिषु ॥ ५ ॥ सति शीले गुणा भान्ति पुंसां शौर्यादयो यथा । यौवने मदलंकाराः शोभां बिभ्रति सुभ्रुवः ॥ ६ ॥ अद्रोहः सर्वभूतेषु कर्मणा मनसा गिरा । अनुग्रहश्च दानं च शीलमेतद्विदुर्बुधाः ॥ ७ ॥ वृत्तं यत्नेन संरक्षेद्वित्तमायाति याति च । अक्षीणो वित्ततः क्षीणो वृत्ततस्तु हतो हतः ॥ ८ ॥ यथा हि मलिनैर्वस्त्रैर्यत्र तत्रोपविश्यते । एवं चलितवृत्तस्तु वृत्तशेषं न रक्षति ॥ ९ ॥ न कुलं वृत्तहीनानां प्रमाणमिति मे मतिः । अन्त्येष्वपि हि जातानां वृत्तमेव विशिष्यते ॥ १० ॥ अकुलीनः कुलीनश्च मर्यादां यो न लङ्घयेत् । धर्मापेक्षी मृदुर्दान्तो न कुलीनशतैर्वरः ॥ ११ ॥ शीलं रक्षतु मेधावी प्राप्तुमिच्छुः सुखत्रयम् । प्रशंसां वित्तलाभं च प्रेत्य स्वर्गे च मोदनम् ॥१२॥ विदेशेषु धनं विद्या व्यसनेषु धनं मतिः । परलोके धनं धर्मः शीलं सर्वत्र वै धनम् ॥ १३ ॥ रक्तत्वं कमलानां सत्पुरुषाणां परोपकारित्वम् । असतां च निर्दयत्वं स्वभावसिद्धं त्रिषु त्रितयम् ॥ १४ ॥ वचो हि सत्यं परमं विभूषणं यथाङ्गनायाः कृशता कटौ तथा । द्विजस्य विद्यैव पुनस्तथा क्षमा शीलं हि सर्वस्य नरस्य भूषणम् ॥ १५ ॥ न धर्मशास्त्रं पठतीति कारणं न चापि वेदाध्ययनं दुरात्मनः । स्वभाव एवात्र तथातिरिच्यते यथा प्रकृत्या मधुरं गवां पयः ॥ १६ ॥ निम्नोन्नतं वक्ष्यति को जलानां विचित्रभावं मृगपक्षिणां च । माधुर्यमिक्षौ कटुतां च निम्बे स्वभावतः सर्वमिदं हि सिद्धम् ॥ १७ ॥ वरं विन्ध्याटव्यामनशनतृषार्तस्य मरणं वरं सर्पाकीर्णे तृणपिहितकूपे निपतनम् । वरं गर्तावर्ते गहनजलमध्ये विलयनं न शीलाद्विभ्रंशो भवतु कुलजस्य श्रुतवतः ॥ १८ ॥ वह्निस्तस्य जलायते जलनिधिः कुल्यायते तत्क्षणान्मेरुः स्वल्पशिलायते मृगपतेः सद्यः कुरंगायते । व्यालो माल्यगुणायते विषरसः पीयूषवर्षायते यस्याङ्गेऽखिललोकवल्लभतमं शीलं समुन्मीलति ॥ १९ ॥ ऐश्वर्यस्य विभूषणं सुजनता शौर्यस्य वाक्संयमो ज्ञानस्योपशमः कुलस्य विनयो वित्तस्य पात्रे व्ययः । अक्रोधस्तपसः क्षमा बलवतां धर्मस्य निर्व्याजता सर्वेषामपि सर्वकारणमिदं शीलं परं भूषणम् ॥ २० ॥ काकः पद्मवने रतिं न कुरुते हंसो न कूपोदके मूर्खः पण्डितसंगमे न रमते दासो न सिंहासने । कुस्त्री सज्जनसंगमे न रमते नीचं जनं सेवते या यस्य प्रकृतिः स्वभावजनिता केनापि न त्यज्यते ॥ २१ ॥ व्याघ्रः सेवति काननं सुगहनं सिंहो गुहां सेवते हंसः सेवति पद्मिनीं कुसुमितां गृध्रः श्मशानस्थलीम् । साधुः सेवति साधुमेव सततं नीचोऽपि नीचं जनं या यस्य प्रकृतिः स्वभावजनिता केनापि न त्यज्यते ॥ २२ ॥ पाण्डित्यस्य विभूषणं मधुरता शौर्यस्य वाक्संयमो ज्ञानस्योपशमः श्रुतस्य विनयो वित्तस्य पात्रे व्ययः । अक्रोधस्तपसः क्षमा प्रभवतो धर्मस्य निर्व्याजता सर्वस्यास्य पुनस्तथैव जगतः शीलं परं भूषणम् ॥ २३ ॥

१ अतिक्रम्य वर्तते. २ नीचोच्चम्. ३ तीक्ष्णताम्. ४ कृत्रिमसरिदिवाचरति. ५ सर्पः. ६ माला. ७ अमृतम्. ८ विद्रुमवनं. ९ सौजन्यम्. १० वाङ्नियमनम्. ११ शान्तिः.

वाग्वर्णनम्

तास्तु वाचः सभायोग्या याश्चित्ताकर्षणक्षमाः । स्वेषां परेषां विदुषां द्विषामविदुषामपि ॥ १ ॥ गौनाब्धेस्तु परं पारं नोपैर्याय सरस्वती । अतो निमज्जनभयात्तुम्बीं वहति वक्षसि ॥ २ ॥ प्रसन्नाः कान्तिहारिण्यो नानाश्लेषविचक्षणाः । भवन्ति कस्यचित्पुण्यैर्मुखे वाचो गृहे स्त्रियः ॥ ३ ॥ वर्णैः कतिपयैरेव ग्रथितस्य स्वरैरिव । अनन्ता वाङ्मयस्याहो गेयस्येव विचित्रता ॥ ४ ॥ बह्वपि स्वेच्छया कामं प्रकीर्णमभिधीयते । अनुज्झितार्थसंबन्धः प्रबन्धो दुरुदाहरः ॥ ५ ॥ म्रदीयसीमपि घनामनल्पगुणकल्पिताम् । प्रसारयन्ति कुशलाश्चित्रां वाचं पटीमिव ॥ ६ ॥ सर्वालंकारयुक्तापि न श्लिष्टा वनितेव सा । वाणी मनोजातसुखं प्रौढानां न तनोति हि ॥ ७ ॥ या कर्षति निजयोगादन्तर्गतजीवनानि

१ निष्कपटत्वम्. २ सुस्वभावः. ३ गानसमुद्रस्य. ४ गायनसमुद्रपरपारं न प्राप. ५ इक्ष्वाकुफलम्. जलतरणार्थं तुम्ब्याः संग्रहं लोकाः कुर्वन्तीति प्रसिद्धम्. ६ प्रसन्नवदनाः; पक्षे,–उत्तानार्थाः. ७ कान्त्या शोभया मनोहारिण्यः; पक्षे,–भाषणगुणेन मनोहारिण्यः. ८ आलिङ्गनम्; पक्षे,–श्लेषः. ९ परिमितैः. १० निषादादिभिः. ११ स्वप्रतिभानुसारेण. १२ यथेष्टम्. १३ असंगतम्. १४ दुर्वचः. १५ अतिसुकुमाराक्षराम्; पक्षे,–श्लक्ष्णतराम्. १६ अर्थगुर्वीम्; पक्षे,–सान्द्राम्; कदलीदलकल्पामिलर्थः. १७ श्लेषादिभिः; पक्षे,–तन्तुभिः. १८ रचिताम्; पक्षे–निर्मिताम्. १९ शब्दादिविचित्राम्; पक्षे,–विचित्ररूपाम्. २० शाटीमिव. २१ उपमादिभिः; पक्षे,–कङ्कणादिभिः. २२ श्लेषरहिता; पक्षे,–आलिङ्गनरहिता. २३ मनः प्रति जातं यत्सुखं तत्; पक्षे,–कामहर्षम्. २४ चतुराणाम्; पक्षे,–प्रकर्षेण विधिपूर्वकं विवाहितानाम्. २५ हृद्गतानि जीवनानि; पक्षे,–उदकानि.

सरसानाम् । वाणी सैव गुणवती घटीव यद्वा वधूटीव ॥ ८ ॥ रसरीतिविहीनवचना प्रियेव शुद्धापि वाङ्मुदे सम्या । अरसा सालंकृतिरपि न रोचते शालभञ्जीव ॥ ९ ॥ सुमयपतितरां न रक्षति परिचयलेशं गणाङ्गनेव श्रीः । कुलकालिनीव नोज्झति वाग्देवी जन्मजन्मापि ॥ १० ॥ वाङ्माधुर्यान्नान्यदस्ति प्रियत्वं वाक्पारुष्याच्चापकारेऽपि नेष्टः । किं तद्द्रव्यं कोकिलेनोपनीतं को वा लोके गर्दभस्यापराधः ॥ ११ ॥ कामान्दुग्धे विप्रकर्षत्यलक्ष्मीं कीर्तिं सूते दुष्कृतं या हिनस्ति । तां चाप्येतां मातरं मङ्गलानां धेनुं धीराः सूनृतां वाचमाहुः ॥ १२ ॥ विविक्तवर्णाभरणा सुखश्रुतिः प्रसादयन्ती हृदयान्यपि द्विषाम् । प्रवर्तते नाकृतपुण्यकर्मणां प्रसन्नगम्भीरपदा सरस्वती ॥ १३ ॥ केयूरा न विभूषयन्ति पुरुषं हारा न चन्द्रोज्ज्वला न स्नानं न विलेपनं न कुसुमं नालंकृता मूर्धजाः । वाण्येका समलंकरोति पुरुषं या संस्कृता धार्यते क्षीयन्ते खलु भूषणानि सततं वाग्भूषणं भूषणम् ॥ १४ ॥ अस्त्यद्यापि चतुःसमुद्रपरिखापर्यन्तमुर्वीतलं वर्तन्तेऽपि च तत्र तत्र रसिका गोष्ठीषु सक्ता नृपाः । एकस्तत्र निगदरो भवति चेदन्यो भवेत्सादरो वाग्देवी वदनाम्बुजे वसति चेत्को नाम दीनो जनः ॥ १५ ॥ ये सूक्तीन्दुकलाकलङ्कजनका ये गाढगर्वज्वरा ये वा केवलतर्ककर्कशधियः साक्षाच्च ये श्रोत्रियाः । ये वा द्वेषमषीमलीमसधियस्तान्प्राज्ञगोष्ठीरसप्रौढप्रावृडवग्रहान्परिहरन्वाचां प्रसारं कुरु ॥ १६ ॥ तथ्यं पथ्यं सहेतु प्रियमितमृदुलं सारवद्दैन्यहीनं साभिप्रायं दुरापं सविनयमशठं चित्रमल्पाक्षरं च बह्वर्थं कोपशून्यं स्मितयुतघनदाक्षिण्यसंदेहहीनं वाक्यं ब्रूयात्प्रसज्ञः परिषदि समये सप्रमेयाप्रमत्तम् ॥ १७ ॥

वाग्मिप्रशंसा

विरोधिवचसो मूकान्वागीशानपि कुर्वते । जडानप्यनुलोमार्थान्प्रवाचः कृतिनां गिरः ॥ १ ॥ तीक्ष्णा नारुंतुदा बुद्धिः कर्म शान्तं प्रतापवत् । नोपतापि मनः सोष्म वागेका वाग्मिनः सतः ॥ २ ॥ प्रसादरम्यमोजस्वि गरीयो लाघवान्वितम् । साकाङ्क्षमनुपस्कारं विष्वग्गति निराकुलम् ॥ ३ ॥ न्यायनिर्णीतसारत्वान्निरपेक्षमिवागमे । अप्रकम्प्यतयान्येषामाम्नायवचनोपमम् ॥ ४ ॥ अलङ्घ्यत्वाज्जनैरन्यैः क्षुभितोदन्वदूर्जितम् । औदार्यादर्थसंपत्तेः शान्तं चित्तमृषेरिव ॥ ५ ॥ इदमीदृग्गुणोपेतं लब्धावसरसाधनम् । व्याकुर्यात्कः प्रियं वाक्यं यो वक्ता नेदृगाशयः ॥ ६ ॥ निःसिद्धान्तश्रुतस्य तद्विरुद्धाभिरुन्धतः । वल्गितं वावदूकस्य कृतिनः किं न शोभते ॥ ७ ॥ अल्पाक्षररमणीयं यः कथयति निश्चितं स खलु वाग्मी । बहुवचनमल्पसारं यः कथयति विप्रलापी सः ॥ ८ ॥ शुद्धकाव्यरचनापि चालिता जिह्वया यदि न योजिता भवेत् । किं तया कणमस्ति घण्टया जिह्वया जनिमतां हि पूज्यया ॥ ९ ॥ भवन्ति ते सभ्यतमा विपश्चितां मनोगतं वाचि निवेशयन्ति ये । नयन्ति तेष्वप्युपपन्ननैपुणा गम्भीरमर्थं कतिचित्प्रकाशताम् ॥ १० ॥ स्तुवन्ति गुर्वीमभिधेयसंपदं विशुद्धिमुक्तेरपरे विपश्चितः । इति स्थितायां प्रतिपूरुषं रुचौ सुदुर्लभाः सर्वमनोरमा गिरः ॥ ११ ॥ पिकस्तावत्कृष्णः परमरुणया पश्यति दृशा परापत्यद्वेषी स्वसुतमपि नो पालयति यः । तथाप्येषोऽमीषां सकलजगतां वल्लभतमो न दोषा गण्यन्ते खलु मधुरवाचां क्वचिदपि ॥ १२ ॥ आस्वाद्य कषायमङ्कुरमुरुप्रेमानुबद्धाशयो माकन्दस्य यशांसि कोकिलयुवा निमाति दिग्भित्तिषु । माध्वीकानि निपीय तस्य मधुपास्तत्रैव गुञ्जन्त्यमी को

---

१ रसिकानाम्; पक्षे,-कूपादीनाम्. २ प्रागल्भ्यादिगुणयुक्ता; पक्षे,-रज्जुयुक्ता. ३ स्त्रीव. ४ अनुप्रासोपमाद्यलंकाररहितापि. ५ शृङ्गारादिमती. पक्षे,-शृङ्गाररसवती. ६ रसशून्या. ७ अलंकृतियुतापि; पक्षे,-कटककुण्डलयुतापि. ८ काष्ठपुत्तलीव. ९ वेश्येव. १० मनोरथान्. ११ प्रपूरयति. १२ सत्याम्. १३ विविक्ताः संयोगादिनाश्लिष्टाः; स्फुटोच्चरिता वर्णा अक्षराण्येवाभरणानि यस्याः सा; पक्षे,-विविक्तानि शुद्धानि वर्णो रूपमाभरणानि च यस्याः सा. १४ सुखा श्रुतिः श्रवणं यस्याः सा. श्राव्येत्यर्थः; पक्षे,-श्रूयत इति श्रुतिर्वार्ता सा सुखा यस्याः सा; मञ्जुभाषिणीत्यर्थः. १५ प्रसन्नानि वाचकानि गम्भीराण्यर्थगर्भाणि च पदानि सुप्तिङन्तरूपाणि यस्याः सा; पक्षे,-प्रसन्ना विमला गम्भीरपदालसचरणा. १६ बाहुभूषणानि. १७ चन्द्रवदुज्ज्वलाः. १८ सुगन्धतैलादिना संस्कृताः. १९ केशाः. २० सम्यगलंकरोति. २१ सरस्वती. २२ वक्ता. २३ अनुकूलवादिनः.

१ प्रगल्भवाचः. २ कुशलानाम्; ३ अभिमानोष्णम्. ४ प्रसादः प्रसिद्धार्थपदत्वं तेन रम्यम्. ५ समासभूयिष्ठम्. ६ अर्थभूयस्त्वपरिगतम्. न तु शब्दाडम्बरमात्रमित्यर्थः. ७ विस्तरदोषरहितम्. ८ आकाङ्क्षावत्पदकदम्बात्मकम्. न तु दशदाडिमादिवाक्यवदनाकाङ्क्षमित्यर्थः. ९ अध्याहारदोषरहितम्. १० कृत्स्नार्थप्रतिपादकम्. न तु सावशेषार्थमित्यर्थः. ११ असंकीर्णार्थम्. १२ न्यायेन युक्त्या निश्चितार्थत्वात्. १३ स्वतन्त्रमिव. १४ शास्त्रे. १५ अनुमानादिभिरबाध्यत्वादप्रमाणस्य ततया. १६ वेदवाक्यतुल्यमित्यर्थः. १७ अनुलङ्घनीयत्वात्. १८ उद्वेलाम्भोधिगम्भीरम्. १९ अग्राम्यार्थत्वात्; पक्षे,-त्यागित्वात्. २० प्रयोजनसंपत्तेः; पक्षे,-अणिमादिसमृद्धेः. २१ लब्धे प्राप्ते अवसरसाधने कालोपायौ येन तत्. २२ व्याहरेत्. २३ पञ्चमपञ्चषष्ठयं विशेषकं ज्ञेयम्. २४ प्रतिपक्षः. २५ घण्टाजिह्वा. २६ कर्तव्यम्. न किंचित्कार्यमस्तीति भावः. २७ सभायां साधुतमा निपुणतमाः. २८ विदुषाम्. २९ वाचोद्गिरन्तीत्यर्थः. ३० वक्तृषु. ३१ संभावितकौशलाः. ३२ निगूढम्. ३३ अर्थसंपत्तिम्. ३४ सामर्थ्यम्. ३५ शब्दस्य. ३६ कोकिलः. ३७ आरक्तया.

श्रुतामसतां सतां च वचसां वत्मातिगं चेष्टितम् ॥ १३ ॥ श्रोतॄन्मूकयति ध्रुवन्स्थगयन्नसं कुर्वन्नमीषां मनो निर्वाप्यः परवाप्यकृत्यगद्गदामेकाश्रयो नान्यदृक् । यस्त्यक्ताङ्गविकम्पनः प्रचलत्यक्षिरस्य ननो मस्तकं क्षोरं श्रोतृषु मुख्यमात्मनि गुणं धत्ते स वक्तोत्तमः ॥ १४ ॥ तद्वक्ता सदसि ब्रवीतु वचनं यच्छृण्वतां चेतसः प्रोल्लासं रसपूर्णं श्रवणयोरक्ष्णोर्विकासश्रियम् । क्षुन्निद्राश्रमदुःखकालगतिहृत्कार्यान्तरप्रस्मृतिं प्रोत्कण्ठामनिशं श्रुतौ वितनुते शोकं विरामादपि ॥ १५ ॥

मौनगुणाः

आत्मनो मुखदोषेण बध्यन्ते शुकसारिकाः । बकास्तत्र न बध्यन्ते मौनं सर्वार्थसाधनम् ॥ १ ॥ रूपवांश्चापि मूर्खोऽपि गत्वा च विपुलां सभाम् । संरक्षेच्च स्विकां जिह्वां भार्या दुश्चारिणीं यथा ॥ २ ॥ स्वायत्तमेकान्तगुणं विधात्रा विनिर्मितं छादनमज्ञतायाः । विशेषतः सर्वविदां समाजे विभूषणं मौनमपण्डितानाम् ॥ ३ ॥ कोलाहले काककुलस्य जाते विराजते कोकिलकूजितं किम् । परस्परं संवदतां खलानां मौनं विधेयं सततं सुधीभिः ॥ ४ ॥

स्थानमाहात्म्यम्

नक्रः स्वस्थानमासाद्य गजेन्द्रमपि कर्षति । स एव प्रच्युतः स्थानाच्छुनापि परिभूयते ॥ १ ॥ किंचिदाश्रयसंयोगाद्धत्ते शोभामसाध्वपि । कान्ताविलोचने न्यस्तं मलीमसमिवाञ्जनम् ॥ २ ॥ कुस्थानस्य प्रवेशेन गुणवानपि पीड्यते । वैश्वानरोऽपि लोहस्थः कारुकैरभिहन्यते ॥ ३ ॥ पदस्थितस्य पद्मस्य मित्रे वरुणभास्करौ । पदच्युतस्य तस्यैव क्लेशदाहकरावुभौ ॥ ४ ॥ राजा कुलवधूर्विप्रा मन्त्रिणश्च पयोधराः । स्थानभ्रष्टा न शोभन्ते दन्ताः केशा नरा नखाः ॥ ५ ॥ स्थानभ्रष्टा न शोभन्ते दन्ताः केशा नखा नराः । इति विज्ञाय मतिमान्स्वस्थानं न परित्यजेत् ॥ ६ ॥ पात्रविशेषे न्यस्तं गुणान्तरं व्रजति शिल्पमाधातुः । जलमिव समुद्रशुक्तौ मुक्ताफलतां पयोदस्य ॥ ७ ॥ अतिमात्रभास्वरत्वं पुष्यति भानोः परिग्रहादनलः । अधिगच्छति महिमानं चन्द्रोऽपि निशापरिगृहीतः ॥ ८ ॥ प्रायो यत्किंचिदपि

१ मूकान्करोति. २ अचलम्, तटस्थमिति यावत्. ३ प्रकर्षेणोत्तमं विकासम्. ४ रसानां शृङ्गारादीनां पूरणम्. ५ अन्यकार्यविस्मृतिम्. ६ स्वस्याधीनम्. ७ पिधानम्. ८ मूर्खतायाः. ९ सभायाम्. १० मकरः. ११ मशकेन. १२ लोहकारैः. १३ पदं = स्थानम्, जलाशयम्. १४ कीचकम्. १५ मौक्तिकत्वम्. १६ मेघस्य.

प्राप्नोत्युत्कर्षमाश्रयान्महतः । मत्तेभकुम्भतटगतमेति शृङ्गारतां भस्म ॥ ९ ॥ अश्वः शस्त्रं शास्त्रं वीणा वाणी नरश्च नारी च । पुरुषविशेषं प्राप्ता भवन्ति योग्या अयोग्याश्च ॥ १० ॥ आश्रयवशेन सततं गुरुता लघुता च जायते जन्तोः । विन्ध्ये विन्ध्यसमानाः करिणो बत दर्पणे लघवः ॥ ११ ॥ जानामि नागेन्द्र तव प्रभावं कण्ठे स्थितो गर्जसि शंकरस्य । स्थानं प्रधानं न बलं प्रधानं स्थाने स्थितः कापुरुषोऽपि शूरः ॥ १२ ॥ उभौ श्वेतौ पक्षौ चरति गगनेऽवारितगतिः सदा मीनं भुङ्क्ते वसति सकलः स्थाणुशिरसि । बके चान्द्रः सर्वो गुणसमुदयः किंचिदधिको गुणाः स्थाने मान्या नरवर न तु स्थानरहिताः ॥ १३ ॥ सिंहक्षुण्णकरीन्द्रकुम्भगलितं रक्ताक्तमुक्ताफलं कान्तारे बदरीधिया द्रुतमगाद्भिल्लस्य पत्नी मुदा । पाणिभ्यामवगृह्य शुक्लकठिनं तद्वीक्ष्य दूरे जहावस्थाने पततामतीव महतामेतादृशी स्याद्गतिः ॥ १४ ॥

सत्संगतिप्रशंसा

महानुभावसंसर्गः कस्य नोन्नतिकारकः । रथ्याम्बु जाह्नवीसङ्गात्त्रिदशैरपि वन्द्यते ॥ १ ॥ महाजनस्य संसर्गः कस्य नोन्नतिकारकः । पद्मपत्रस्थितं वारि धत्ते मुक्ताफलश्रियम् ॥ २ ॥ महानुभावसंसर्गः कस्य नोन्नतिकारकः । हरिहस्तगतः शङ्खः पवित्रः प्रथितो भुवि ॥ ३ ॥ मलयाचलगन्धेन त्विन्धनं चन्दनायते । तथा सज्जनसङ्गेन दुर्जनः सज्जनायते ॥ ४ ॥ वीणावंशाश्रया तुम्बी चुम्बत्युच्चैः कुचौ स्त्रियः । पिबत्यनार्यसंयोगाद्रक्तं नक्तंचरी यथा ॥ ५ ॥ चन्दनं शीतलं लोके चन्दनादपि चन्द्रमाः । चन्द्रचन्दनयोर्मध्ये शीतला साधुसंगतिः ॥ ६ ॥ साधूनां दर्शनं पुण्यं तीर्थभूता हि साधवः । कालेन फलते तीर्थं सद्यः साधुसमागमः ॥ ७ ॥ करोति निर्मलाधारस्तुच्छस्यापि महार्घताम् । अम्बुनो बिन्दुरल्पोऽपि शुक्तौ मुक्ताफलं भवेत् ॥ ८ ॥ हीयते हि मतिस्तात हीनैः सह समागमात् । समैश्च समतामेति विशिष्टैश्च विशिष्टताम् ॥ ९ ॥ मन्दोऽप्यमन्दतामेति संसर्गेण विपश्चितः । पङ्कच्छिदः फलस्येव निकर्षेणाविलं पयः ॥ १० ॥ कीटोऽपि सुमनःसङ्गादारोहति सतां शिरः । अश्मापि याति देवत्वं महद्भिः सुप्रतिष्ठितः ॥ ११ ॥ काचः काञ्चनसंसर्गाद्धत्ते मारकतीर्द्युतीः । तथा सत्संनिधानेन मूर्खो

१ विन्ध्यपर्वते. २ मत्स्यान्; पक्षे,-मीनराशिम्. ३ तरुशैलादयः; पक्षे,-शिवः. ४ देवैः. ५ आश्रयः. ६ महामूल्यत्वम्. ७ कतकफलस्येव. ८ कलुषम्. ९ उदकम्. १० पाषाणः. ११ मरकतसंबन्धिनी.

याति प्रवीणताम् ॥ १२ ॥ यथोदयगिरे[1] द्रव्यं [2]संनिकर्षेण दीप्यते[3] । तथा सत्संनिधानेन हीनवर्गोऽपि दीप्यते ॥ १३ ॥ भुक्तिमुक्तिकृदेकान्तसमादेशनतत्परः । कस्य नानन्दनिस्पन्दं विदधाति सदागमः ॥ १४ ॥ यदि सत्संगनिरतो भविष्यसि भविष्यसि । अथ दुर्जनसंसर्गे पतिष्यसि पतिष्यसि ॥ १५ ॥ अलब्ध्वापि धनं राज्ञः संश्रिता यान्ति संपदम् । महाह्रदसमीपस्थं पश्य नीलं वनस्पतिम् ॥ १६ ॥ सङ्गः सर्वात्मना त्याज्यः स चेत्त्यक्तुं न शक्यते । स सद्भिः सह कर्तव्यः सन्तः सङ्गस्य भेषजम् ॥ १७ ॥ क्षुद्रोऽपि तनुते तात तेजस्तेजस्विसङ्गतः । अर्कसंपर्कतः पश्य दर्पणे दहनद्युतिम् ॥ १८ ॥ बृहत्सहायः कार्यान्तं क्षोदीयानपि गच्छति । संभूयाम्भोधिमभ्येति महानद्या नगापगा ॥ १९ ॥ सज्जनसङ्गो मा भूद्यदि सङ्गो मास्तु तत्पुनः स्नेहः । स्नेहो यदि मा विरहो यदि विरहो मास्तु जीवितस्याशा ॥ २० ॥ वंशभवो गुणवानपि सङ्गविशेषेण पूज्यते पुरुषः । नहि तुम्बीफलविकलो वीणादण्डः प्रयाति महिमानम् ॥ २१ ॥ गुरुरपि लघूपनीतो न निमज्जति नियतमाशये निहितः । वानरकरोपनीतः शैलो मकरालयस्येव ॥ २२ ॥ गवाशनानां स शृणोति वाक्यमहं हि राजन्वचनं मुनीनाम् । न चास्य दोषो न च सद्गुणो वा संसर्गजा दोषगुणा भवन्ति ॥ २३ ॥ कल्पद्रुमः[6] कल्पितमेव सूते सा कामधुक्[7] कामितमेव दोग्धि । चिन्तामणिश्चिन्तितमेव दत्ते सतां हि सङ्गः सकलं प्रसूते ॥ २४ ॥ असज्जनः सज्जनसङ्गिसङ्गात्करोति दुःसाध्यमपीह साध्यम् । पुष्पाश्रयाच्छंभुशिरोऽधिरूढा पिपीलिका चुम्बति चन्द्रबिम्बम् ॥ २५ ॥ शाखोटकैश्चन्दनसंगतोऽपि वक्षोजयोः क्रीडितमायताक्ष्याः । पयोऽपि मद्यं श्वपचे हि मन्यते संसर्गजा दोषगुणा भवन्ति ॥ २६ ॥ सत्सङ्गाद्भवति हि साधुता खलानां साधूनां नहि खलसंगमात्खलत्वम् । आमोदं कुसुमभवं मृदेव धत्ते मृद्गन्धं नहि कुसुमानि धारयन्ति ॥ २७ ॥ किं वापरेण बहुना परिजल्पितेन संसर्ग एव महतां महते फलाय । अम्भोनिधेस्तटरुहास्तरवोऽपि येन वेलाजलोच्छलितरत्नकृतालवालाः ॥ २८ ॥ जाड्यं धियो हरति सिञ्चति वाचि सत्यं मानोन्नतिं दिशति[10] पापमपाकरोति[11] । चेतः प्रसादयति दिक्षु तनोति[12] कीर्तिं सत्संगतिः कथय किं न करोति पुंसाम् ॥ २९ ॥ दूरीकरोति कुमतिं विमलीकरोति चेतश्चिरन्तनमघं चुलुकीकरोति । भूतेषु किं च करुणां बहुलीकरोति सङ्गः सतां किमु न मङ्गलमातनोति ॥ ३० ॥ कान्तारभूमिरुहमौलिनिवासशीलाः प्रायः पलायनपरा जनवीक्षणेन । कुर्वन्ति तेऽपि हि शुकाः खलु रामनाम सङ्गः स्वभावपरिवर्तनविधौ निदानम् ॥ ३१ ॥ एके कीचकनिष्कलाः पवनसंगं लभन्ते गायन्त्यन्ये सततमधुरं वीणया संप्रयुक्ताः । एके तेषां सहजगतिवशादुत्तरं नाप्नुवन्ति केचित्तेषां ज्वलितहृदया रक्तमेवाविवन्ति ॥ ३२ ॥ संतप्तायसि संस्थितस्य पयसो नामापि न श्रूयते मुक्ताकारतया तदेव नलिनीपत्रस्थितं राजते । स्वात्यां सागरशुक्तिसंपुटगतं तज्जायते मौक्तिकं प्रायेणाधममध्यमोत्तमगुणः संसर्गतो जायते ॥ ३३ ॥ गङ्गेवाघविनाशिनी जनमनःसंतोषसच्चन्द्रिका तीक्ष्णांशोरपि सत्प्रभेव जगदज्ञानान्धकारापहा । छायेवाखिलतापनाशनकरी स्वर्धेनुवत्कामदा पुण्यैरेव हि लभ्यते सुकृतिभिः सत्संगतिर्दुर्लभा ॥ ३४ ॥ कीर्तिर्नृत्यति नर्तकीव भुवने विद्योतते साधुता ज्योत्स्नेव प्रतिभा सभासु सरसा गङ्गेव संमीलति । चित्तं रञ्जयति प्रियेव सततं संपत्प्रमोदोचिता संगत्या न भवेत्सतां किल भवेत्किं किं न लोकोत्तरम् ॥ ३५ ॥ बुद्धिं वर्धयति श्रियं वितनुते वैदग्ध्यमातन्वति श्रेयः प्रकटयत्यघानि दलयत्युन्मीलयत्युन्नतिम् । विज्ञानं परिशोधयत्युपचिनोत्युच्चैः कलाकौशलं किं किं नारभते हरेरिव कथाऽजस्रं सतां संगतम् ॥ ३६ ॥

असत्संगतिनिन्दा

अहो दुर्जनसंसर्गान्मानहानिः पदे पदे । पावको लोहसङ्गेन मुद्गरैरभिहन्यते ॥ १ ॥ अन्तर्मलिनसंसर्गाच्छुतवानपि दुष्यति । यच्चक्षुःसंनिकर्षेण कर्णोऽभूत्कुटिलाश्रयः ॥ २ ॥ दुष्टतां दुष्टसंसर्गाददुष्टमपि गच्छति । मुराबिन्दुनिपातेन पञ्चगव्यवटी यथा ॥ ३ ॥ अणुरप्यसतां सङ्गः सद्गुणं हन्ति विस्तृतम् । गुणरूपान्तरं याति तक्रयोगाद्यथा पयः ॥ ४ ॥ दुर्वृत्तः क्रियते धूर्तैः श्रीमानात्मविवृद्धये । किं नाम खलसंसर्गः कुरुते नाश्रयाशवत् ॥ ५ ॥ आनन्दमृगदावाग्निः शीलशाखिमदद्विपः । ज्ञानदीपमहावायुरयं खलसमागमः ॥ ६ ॥ असत्सङ्गाद्गुणज्ञोऽपि विषयासक्तमानसः । अकस्मात्प्रलयं याति गीतरक्तो यथा मृगः ॥ ७ ॥ आहत्य

१ उदयपर्वते. २ सूर्यसंनिधानेन. ३ प्रकाशितो भवति. ४ अन्तःकरणे; पक्षे,-मध्ये. ५ यवनानाम्. यवनगृहस्थितं सहोदरं शुकमुद्दिश्य मुनिगृहस्थितस्य शुकस्योक्तिरियम्. ६ कल्पवृक्षः. ७ कामधेनुः. ८ सुगन्धम्. ९ मान्द्यम्. १० ददाति. ११ निराकरोति. १२ विस्तारयति.

१ मुद्गलैः. २ लोहे. ३ आनन्द एव मृगस्तस्य दावाग्निरिव दाहकत्वात्. ४ शीलमेव शाखी वृक्षस्तस्य मदद्विप इव. उन्मूलकत्वात्. ५ ज्ञानमेव दीपस्तस्य महावात इव; निर्वाणकरणत्वात्.

रक्ष्यमाणापि यत्नेनान्तविरागिणी । अनन्मैत्री च वेश्या च श्रीश्च कस्य कदा स्थिरा ॥ ८ ॥ पात्रमपात्रीकुरुते दहति गुणं स्नेहमाशु नाशयति । अमले मलं नियच्छति दीपज्वालेव खलमैत्री ॥ ९ ॥ दुर्जनजनसंसर्गात्सज्जनपुरुषोऽत्र दोषमायाति । रावणकृतापराधाज्जलधेरपि बन्धनं प्राप्तम् ॥ १० ॥ संगतिं स्वविपरीतगुणैस्त्वं मा कृथाः खलु सखे समयेऽस्मिन् । पश्य पूर्वमपि कृष्णरूपतामर्जुनोऽपि समवाप निश्चितम् ॥ ११ ॥ दुर्वृत्तसंगतिरनर्थपरम्पराया हेतुः सतां भवति किं वचनीयमत्र । लङ्केश्वरो हरति दाशरथेः कलत्रं प्राप्नोति बन्धनमसौ किल सिन्धुराजः ॥ १२ ॥ हंसोऽध्वगः श्रममपोहयितुं दिनान्ते कारण्डकाककबकौककुलं प्रविष्टः । मूकोऽयमित्युपहसन्ति लुनन्ति पक्षान्नीचाश्रयो हि महतामपमानहेतुः ॥ १३ ॥

स्नेहवचनम्

सत्यि साहजिकं प्रेम दूरादपि विराजते । चकोरीनयनद्वन्द्वमानन्दयति चन्द्रमाः ॥ १ ॥ क्वेन्दोर्मण्डलमम्बुधिः क्व च रविः पद्माकरः क्व स्थितः क्वाम्राः सन्ति मयूरपङ्क्तिरमला क्वालिः क्व वा मालती । हंसानां च कुलं क्व दूरविषये क्वास्ते सरो मानसं यो यस्याभिमतः स तस्य निकटे दूरेऽपि सन्वल्लभः ॥ २

सुमित्रप्रशंसा

कराविव शरीरस्य नेत्रयोरिव पक्ष्मणी । अविचार्य प्रियं कुर्यात्तन्मित्रं मित्रमुच्यते ॥ १ ॥ यस्य मित्रेण संभाषा यस्य मित्रेण संस्थितिः । मित्रेण सह यो भुङ्क्ते ततो नास्तीह पुण्यवान् ॥ २ ॥ शुचित्वं त्यागिता शौर्यं सामान्यं सुखदुःखयोः । दाक्षिण्यं चानुरक्तिश्च सत्यता च सुहृद्गुणाः ॥ ३ ॥ अन्यथैव हि सौहार्दं भवेत्स्वच्छान्तरात्मनः । प्रवर्ततेऽन्यथा वाणी शाठ्योपहतचेतसः ॥ ४ ॥ उत्सवे व्यसने चैव दुर्भिक्षे राष्ट्रविप्लवे । राजद्वारे श्मशाने च यस्तिष्ठति स बान्धवः ॥ ५ ॥ स बन्धुर्यो विपन्नानामापदुद्धरणे क्षमः । न तु भीतपरित्राणवस्तूपालम्भपण्डितः ॥ ६ ॥ औरसं कृतसंबन्धं तथा वंशक्रमागतम् । रक्षितं व्यसनेभ्यश्च मित्रं ज्ञेयं चतुर्विधम् ॥ ७ ॥ याचते कार्यकाले यः स किं भृत्यः स किं सुहृत् । अकार्यकार्यकर्ता यस्त्वनादिष्टोऽप्यसौ सुहृत् ॥ ८ ॥ तदेवास्य परं मित्रं यत्र संक्रामति द्वयम् । दृष्टे सुखं च दुःखं च प्रतिच्छायेव दर्पणे ॥ ९ ॥ व्याधितस्यार्थहीनस्य देशान्तरगतस्य च । नरस्य शोकदग्धस्य सुहृद्दर्शनमौषधम् ॥ १० ॥ दर्शने स्पर्शने वापि श्रवणे भाषणेऽपि वा । यत्र द्रवत्यन्तरङ्गं स स्नेह इति कथ्यते ॥ ११ ॥ स्वाभाविकं तु यन्मित्रं भाग्येनैवाभिजायते । तदकृत्रिमसौहार्दमापत्स्वपि न मुञ्चति ॥ १२ ॥ न मातरि न दारेषु न सोदर्ये न चात्मनि । विश्वासस्तादृशः पुंसां यादृङ्मित्रे स्वभावजे ॥ १३ ॥ शोकाराति भयत्राणं प्रीतिविश्रम्भभाजनम् । केन रत्नमिदं सृष्टं मित्रमित्यक्षरद्वयम् ॥ १४ ॥ उदयन्नेव सविता पद्मेष्वर्पयति श्रियम् । विभावयन्समृद्धीनां फलं सुहृदनुग्रहम् ॥ १५ ॥ नहि बुद्धिगुणेनैव सुहृदामर्थदर्शनम् । कार्यसिद्धिपथः सूक्ष्मः स्नेहेनाप्युपलभ्यते ॥ १६ ॥ प्राणैरपि हिता वृत्तिरद्रोहो व्याजवर्जनम् । आत्मनीव प्रियाधानमेतन्मैत्रीमहाव्रतम् ॥ १७ ॥ पापान्निवारयति योजयते हिताय गुह्यानि गूहति गुणान्प्रकटीकरोति । आपद्गतं च न जहाति ददाति काले सन्मित्रलक्षणमिदं प्रवदन्ति सन्तः ॥ १८ ॥ मित्रं प्रीतिरसायनं नयनयोरानन्दनं चेतसः पात्रं यत्सुखदुःखयोः सह भवेन्मित्रेण तद्दुर्लभम् । ये चान्ये सुहृदः समृद्धिसमये द्रव्याभिलाषाकुलास्ते सर्वत्र मिलन्ति तत्त्वनिकषग्रावा तु तेषां विपत् ॥ १९ ॥ क्षीरेणात्मगतोदकाय हि गुणा दत्ताः पुरा तेऽखिलाः क्षीरे तापमवेक्ष्य तेन पयसा ह्यात्मा कृशानौ हुतः । गन्तुं पावकमुन्मनस्तदभवद्दृष्ट्वा तु मित्रापदं युक्तं तेन जलेन शाम्यति सतां मैत्री पुनस्त्वीदृशी ॥ २० ॥

कुमित्रनिन्दा

परोक्षे कार्यहन्तारं प्रत्यक्षे प्रियवादिनम् । वर्जयेत्तादृशं मित्रं विषकुम्भं पयोमुखम् ॥ १ ॥ रहस्यभेदो याच्ञा च नैष्ठुर्यं चलचित्तता । क्रोधो निःसत्यता द्यूतमेतन्मित्रस्य दूषणम् ॥ २ ॥

संसारः

संसार तव निःसार पदवी न दवीयसी । अन्तरा दुस्तरा न स्युर्यदि रे मदिरेक्षणाः ॥ १ ॥ संसारविषवृक्षस्य द्वे फले ह्यमृतोपमे । काव्यामृतरसास्वाद आलापः सज्जनैः

१ अयोग्यम्. २ सूत्रम्; पक्षे,-विनयादिः. ३ तैलम्; पक्षे,-प्रीतिः. ४ मषीम्; पक्षे,-दोषम्. ५ मध्यमपाण्डवः; पक्षे,-शुक्लवर्णः. ६ मित्रे भाषणम्. ७ तस्मात्पुण्यवान्. ८ निर्मलचित्तत्वम्. ९ दानशीलत्वम्. १० समानस्य भावः सामान्यम्; समत्वमित्यर्थः. ११ सरलत्वम्. १२ प्रीतिः.

१ अकपटमित्रता. २ शत्रुः. ३ विश्वासः. ४ सुहृत्स्वनुग्रहः प्रसादस्तम्. ५ प्रीतेः रसायनमिव रसायनम्. प्रीतिवर्धकमित्यर्थः. ६ अग्नौ. ७ मित्रविपत्तिम्. ८ गुप्तप्रकाशनम्. ९ प्रार्थनम्. १० मार्गः. ११ अतिदूरा. १२ मध्ये.

सह ॥ २ ॥ दुःखाङ्गारकतीव्रः संसारोऽयं महानसो गहनः । इह विषयामृतलालस मानसमार्जार मा निपत ॥ ३ ॥ अयमविचारितचारुतया संसारो भाति रमणीयः । अत्र पुनः परमार्थदृशा न किमपि सारमणीयः ॥ ४ ॥ क्वचिद्विद्वद्गोष्ठी क्वचिदपि सुरामत्तकलहः क्वचिद्वीणावादः क्वचिदपि च हाहेति रुदितम् । क्वचिद्रम्या रामा क्वचिदपि जराजर्जरतनुर्न जाने संसारः किममृतमयः किं विषमयः ॥ ५ ॥ कृच्छ्रेणामेध्यमध्ये नियमिततनुभिः स्थीयते गर्भगर्ते कान्ताविश्लेषदुःखव्यतिकरविषमे यौवने विप्रयोगः । नारीणामप्यवज्ञा विलसति नियतं वृद्धभावोऽप्यसाधुः संसारे रे मनुष्या वदत यदि सुखं स्तोकमप्यस्ति किंचित् ॥ ६ ॥

गृहस्थाश्रमप्रशंसा

न्यायार्जितधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः । श्राद्धकृत्सत्यवादी च गृहस्थोऽपि विमुच्यते ॥ १ ॥ यदि रामा यदि च रमा यदि तनयो विनयधीगुणोपेतः । तनये तनयोत्पत्तिः सुरवरनगरे किमाधिक्यम् ॥ २ ॥ सविप्रपादोदककर्दमानि सवेदशास्त्रध्वनिगर्जितानि । स्वाहास्वधाकारनिरन्तराणि स्वानन्दतुल्यानि गृहाणि तानि ॥ ३ ॥ सानन्दं सदनं सुताश्च सुधियः कान्ता न दुर्भाषिणी सन्मित्रं सुधनं स्वयोषिति रतिश्चाज्ञापराः सेवकाः । आतिथ्यं शिवपूजनं प्रतिदिनं मृष्टान्नपानं गृहे साधोः सङ्गमुपासते हि सततं धन्यो गृहस्थाश्रमः ॥ ४ ॥ मानुष्यं वरवंशजन्म विभवो दीर्घायुरारोग्यता सन्मित्रं सुसुतः सती प्रियतमा भक्तिश्च नारायणे । विद्वत्त्वं सुजनत्वमिन्द्रियजयः सत्पात्रदाने रतिस्ते पुण्येन विना त्रयोदश गुणाः संसारिणां दुर्लभाः ॥ ५ ॥ वंशो विश्वावतंसो जनुरनुपहतं स्वान्तमौन्नत्यकान्तं लीला शीलानुकूला क्षपितकलिमला कापि विद्यानवद्या । वाणी वेणी गुणानां समधिकयशसां साधिका साधिका श्रीः श्रीमद्गौरीमयूरीसुदिर पुरहर त्वत्कृपाया विपाकः ॥ ६ ॥

गृहस्थाश्रमदूषणम्

यत्र नास्ति दधिमन्थनघोषो यत्र नो लघुलघूनि शिशूनि । यत्र नास्ति गुरुगौरवपूजा तानि किं बत गृहाणि वनानि ॥ १ ॥ न विप्रपादोदककर्दमानि न वेदशास्त्रध्वनिगर्जितानि । स्वाहास्वधाकारविवर्जितानि श्मशानतुल्यानि गृहाणि तानि ॥ २ ॥ कोपान्तः शिशवः सदारि सदनं पङ्काप्लुतं चाङ्गणं शय्या दंशवती च रूक्षमशनं धूमेन पूर्णं गृहम् । भार्या निष्ठुरभाषिणी प्रभुरपि क्रोधेन पूर्णः सदा स्नानं शीतलवारिणा हि सततं धिग्धिग्गृहस्थाश्रमम् ॥ ३ ॥ तावद्विद्याऽनवद्या गुणगणमहिमा रूपसंपत्तिशौर्यं स्वस्थाने सर्वशोभा परगुणकथने वाक्पटुत्वं वदेव । यावत्याकाकुलाभिः स्वगृहयुवतिभिः प्रेषितास्त्यक्तकार्ये वार्ता नास्ति तैलं न च लवणमपीत्यादिवाचां प्रचारः ॥ ४ ॥

पुत्रप्रशंसा

इदं तत्स्नेहसर्वस्वं सममाढ्यदरिद्रयोः । अचन्दनमनौशीरं हृदयस्यानुलेपनम् ॥ १ ॥ गृहे जानुचरः केल्यां मुग्धस्मितमुखाम्बुजः । पुत्रः पुण्यवतामेव पात्रीभवति नेत्रयोः ॥ २ ॥ स्वगर्भशुक्तिनिर्भिन्नं सुवृत्तं सुतमौक्तिकम् । वंशश्रीतिलकीभूतं मन्दभाग्यस्य दुर्लभम् ॥ ३ ॥ वर्धते न चिरं लोके वंशलक्ष्मीरसंततिः । स्वल्पावशेषितस्नेहवर्तिमालेव दीपिका ॥ ४ ॥ अन्तःकरणतत्त्वस्य दंपत्योः स्नेहसंश्रयात् । आनन्दग्रन्थिरेकोऽयमपत्यमिति कथ्यते ॥ ५ ॥ दिग्वाससं गतव्रीडं जटिलं धूलिधूसरम् । पुण्याधिका हि पश्यन्ति गङ्गाधरमिवात्मजम् ॥ ६ ॥ धूलिधूसरसर्वाङ्गो विकसद्दन्तकेसरः । आस्ते कस्यापि धन्यस्य द्वारि दन्ती गृहेऽर्भकः ॥ ७ ॥ निन्द्यते पितृभिस्तैस्तैर्निरपत्यधनः पुमान् । अध्वनीनैरगतिश्रान्तैरेकेशीव पादपः ॥ ८ ॥ किं मृष्टं सुतवचनं मृष्टतरं किं तदेव सुतवचनम् । मृष्टान्मृष्टतमं किं श्रुतिपरिपक्वं तदेव सुतवचनम् ॥ ९ ॥ उरोरुहादुद्गमितैः पयोभिरापूर्य केल्या निजमास्यगर्भम् । फूत्कृत्य मातुर्वदने हसन्तं तनूभवं पश्यति कोऽपि धन्यः ॥ १० ॥ कृतचङ्क्रमणं गणेषु किंचित्क्वणत्किंकिणिरिङ्गदङ्घ्रिपद्मम् । यदि सन्महितं सुतं श्रितं स्वाचदिदं सद्म हितं भवेत्तदानीम् ॥ ११ ॥ अहं किमम्बा किमभीष्टतापदे तवेति मातुर्धुरि तातपृच्छया । प्रलोभ्यतुल्यं प्रवदन्तमर्भकं मुदा हसंजिघ्रति मूर्ध्नि पुण्यभाक् ॥ १२ ॥ आलक्ष्यदन्तमुकुलाननिमित्तहासैरव्यक्त-

१ पाकगृहम्. २ अशुचिमलादि तन्मध्ये. ३ जरायुणा बद्धशरीरैः. ४ गर्भाशये. ५ अवमानः. ६ अल्पम्. ७ न्यायेन संपादितं धनं येन. ८ मुक्तो भवति. ९ स्त्री. १० लक्ष्मीः. ११ ब्राह्मणचरणक्षालनोदकेन पङ्किलानि. १२ गृहम्. १३ उत्तमकुल उत्पत्तिः. १४ ऐश्वर्यम्. १५ विश्वभूषणम्. १६ अन्तःकरणम्. १७ निर्दोषा. १८ प्रवाहः. १९ साधयित्री. २० गौर्येव मयूरी तस्या सुदिरो मेघः पक्षे,—कामुकः वल्लभः. २१ हे त्रिपुरनाशक. २२ परिणामः, फलमित्यर्थः. २३ शिशुशब्दस्यात्र नपुंसकत्वं चिन्त्यम्.

१ उदकपूर्णम्. २ मत्कुणपूर्णा. ३ अस्निग्धम्. ४ कठोरभाषिणी. ५ इदं तु पितुर्मौक्तिकं संबोधनम्. ६ जानुभ्यां चरतीति सः, रिङ्गमाण इत्यर्थः. ७ संततिरहिता. ८ नग्नम्. ९ पान्थैः १० वन्ध्यः. ११ स्तनात्. १२ माता. १३ इष्टस्थाने. १४ प्रलोभ्यस्य प्रलोभनार्थं दर्शितस्य वस्तुनोऽनुरूपम्. १५ अवघ्राणं करोति.

वर्णरमणीयवचःप्रवृत्तीन् । अङ्काश्रयप्रणयिनस्तनयान्वहन्तो धन्यास्तदङ्गरजसा मलिनीभवन्ति ॥ १३ ॥ आनन्दस्नुतिगस्मनो नयनयोरन्तःसुधाभ्यञ्जनं प्रस्तारः प्रणयस्य मन्मथतरोः पुष्पं प्रमादो रतेः । आत्मानं हृदयद्विपस्य विषयारण्येषु संचारिणो दंपत्योरिह लभ्यते सुकृतिनः संसारसारः सुतः ॥१४॥

कन्यापितृनिन्दा

जातेति कन्या महती हि चिन्ता कस्मै प्रदेयेति महान्वितर्कः । दत्त्वा सुखं यास्यति वा न वेति कन्यापितृत्वं खलु नाम कष्टम् ॥ १ ॥

सत्पुत्रप्रशंसा

एकोऽपि गुणवान्पुत्रो निर्गुणैः किं शतैरपि । एकश्चन्द्रो जगच्चक्षुर्नक्षत्रैः किं प्रयोजनम् ॥ १ ॥ एकेनापि सुवृक्षेण पुष्पितेन सुगन्धिना । वासितं तद्वनं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥ २ ॥ प्रज्ञया वा विसारिण्या यो बलेन धनेन वा । धुरं वहति गोत्रस्य जननी तेन पुत्रिणी ॥ ३ ॥ एकेनापि सुपुत्रेण विद्यायुक्तेन भासते । कुलं पुरुषसिंहेन चन्द्रेणेव हि शर्वरी ॥ ४ ॥ को धन्यो बहुभिः पुत्रैः कुशूलापूरणाढकैः । वरमेकः कुलालम्बी यत्र विश्रूयते पिता ॥ ५ ॥ पुण्यतीर्थे कृतं येन तपः क्वाप्यतिदुष्करम् । तस्य पुत्रो भवेद्वश्यः समृद्धो धार्मिकः सुधीः ॥ ६ ॥ वरमेको गुणी पुत्रो न च मूर्खशतान्यपि । एकश्च-द्रस्तमो हन्ति न च तारागणोऽपि च ॥ ७ ॥ एकेनापि सुपुत्रेण सिंही स्वपिति निर्भयम् । सहैव दशभिः पुत्रैर्भारं वहति रासभी ॥ ८ ॥ एकेनापि सुपुत्रेण जायमानेन सत्कुलम् । शशिना चैव गगनं सर्वदैवोज्ज्वलीकृतम् ॥ ९ ॥ किं जातैर्बहुभिः पुत्रैः शोकसंतापकारकैः । वरमेकः कुलालम्बी यत्र विश्राम्यते कुलम् ॥ १० ॥ कुम्भः परिमितमम्भः पिबत्यसौ कुम्भसंभवोऽम्भोधिम् । अतिरिच्यते सुजन्मा कश्चिज्जनकं निजेन चरितेन ॥ ११ ॥ विद्याविहीना बहवोऽपि पुत्राः कल्पायुषः सन्तु पितुः किमेतैः । क्षयिष्णुना[11] वापि कलावता[12] वा तस्य प्रमोदः शशिनेव सिन्धोः ॥ १२ ॥ पौत्रं[13] न तापयति नैव मलं[14] प्रसूते स्नेहं[15] न संहरति नैव गुणान्क्षिणोति । द्रव्यावसानसमये चलतां न धत्ते सत्पुत्र एष कुल[16]सद्मनि कोऽपि दीपः ॥ १३ ॥

कुपुत्रनिन्दा

किं तेन जातु जातेन मातुर्यौवनहारिणा । आरोहति न यः स्वस्य वंशस्याग्रे ध्वजो यथा ॥ १ ॥ किं तया क्रियते धेन्वा या न दोग्ध्री न गर्भिणी । कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान्न धार्मिकः ॥ २ ॥ एकेन शुष्कवृक्षेण दह्यमानेन वह्निना । दह्यते तद्वनं सर्वं कुपुत्रेण कुलं यथा ॥३॥ कोटरान्तःस्थितो वह्निस्तरुमेकं दहेत्खलु । कुपुत्रस्तु कुले जातः स्वकुलं नाशयत्यहो ॥ ४ ॥ अजातमृतमूर्खाणां वरमाद्यौ न चान्तिमः । सकृद्दुःखकरावाद्यावन्तिमस्तु पदे पदे ॥ ५ ॥ अजातमृतमूर्खेभ्यो मृताऽजातौ सुतौ वरम् । यतस्तावल्पदुःखाय यावज्जीवं जडो दहेत् ॥ ६ ॥ यस्य पुत्रो न वै विद्वान्न शूरो न च धार्मिकः । अप्रकाशं कुलं तस्य नष्टचन्द्रेव शर्वरी ॥ ७ ॥ अविनीतः सुतो जातः कथं न दहनात्मकः । विनीतस्तु सुतो जातः कथं न पुरुषोत्तमः ॥ ८ ॥ दाने तपसि शौर्ये च यस्य न प्रथितं यशः । विद्यायामर्थलाभे च मातुरुच्चार एव सः ॥ ९ ॥ निरुत्साहं निरानन्दं निर्वीर्यमरिनन्दनम् । मा स्म सीमन्तिनी काचिज्जनयेत्पुत्रमीदृशम् ॥ १० ॥ वरं गर्भस्रावो वरमृतुषु च नैवाभिगमनं वरं जातप्रेतो वरमपि च कन्यैव जनिता । वरं वन्ध्या भार्या वरमपि च गर्भेषु वसतिर्न चाविद्वान् रूपद्रविणगुणयुक्तोऽपि तनयः ॥ ११ ॥ पित्रोर्नैव वचः शृणोति दिवसत्यागे व्रजत्यालयं यान्तीभिर्युवतीभिरध्वनि मुहुः कौतूहलं विन्दति । बन्धूनामुपदेशवाचि वदति क्रोधैकतानं वचः साधून्निन्दति दुर्जनं च मनुते मित्रं कुपुत्रो जनः ॥ १२ ॥

दैवाख्यानम्

दैवमुल्लङ्घ्य यत्कार्यं क्रियते फलवन्न तत् । सरोम्भश्चातकेनात्तं गलरन्ध्रेण गच्छति ॥ १ ॥ भाग्यवंतं प्रसूयेथा मा शूरं मा च पण्डितम् । शूराश्च कृतविद्याश्च वने सीदन्ति पाण्डवाः ॥ २ ॥ न केवलं मनुष्येषु दैवं देवेष्वपि प्रभु । सति मित्रे धनाध्यक्षे चर्मप्रावरणो हरः ॥ ३ ॥ सच्छिद्रो मध्यकुटिलः कर्णः स्वर्णस्य भाजनम् । धिग्दैवं निर्मलं चक्षुः पात्रं कज्जलभस्मनः ॥ ४ ॥ भगवन्तौ जगन्नेत्रे सूर्याचन्द्रमसावपि । पश्य गच्छत एवास्तं नियतिः केन लङ्घ्यते ॥ ५ ॥ किं करोति नरः प्राज्ञः शूरो वाप्यथ पण्डितः । दैवं

१ लालनार्थमङ्काङ्कदारिशून्. २ गजबन्धनस्तम्भः. ३ प्रसरणशीला. ४ कार्यभारम् ५ पुरुषश्रेष्ठेन. ६ रात्रिः. ७ गर्दभी. ८ अगस्त्यः. ९ अधिको भवति. १० आचरणेन. ११ क्षयवर्तिना. १२ कलापूर्णेन. १३ दीपपात्रं; पक्षे,–मातापितरौ. १४ कज्जलं; पक्षे,–मलीम्. १५ अनुरागं, पक्षे,–तैलम्. १६ कुलमेव सद्म गृहं तस्मिन्.

१ कदाचित्. २ यौवनलोपहेतुना. ३ दोहनशीला. ४ प्रकाशरहितम्. ५ विनयरहितः; पक्षे,–अविना मेषेण नीतः. अग्निर्मेषो वाहनम्. ६ अग्निस्वरूपः. ७ विनययुक्तः; पक्षे,–विना पक्षिणा गरुडेन नीतः. ८ पुरुषश्रेष्ठः; पक्षे,–विष्णुः. ९ मलविसर्जनम्. १० दैवम्.

यस्य फलान्वेषि करोति विफलाः क्रियाः ॥ ६ ॥ दैवे विमुखतां याते न कोऽप्यस्ति सहायवान्। पिता माता तथा भार्या भ्राता वाऽथ सहोदरः ॥ ७ ॥ पिबन्ति मधु पद्मेषु भृङ्गाः केसरधूसराः। हंसाः शैवालमश्नन्ति धिग्दैवमसमञ्जसम् ॥ ८ ॥ करोतु नाम नीतिज्ञो व्यवसायमितस्ततः। फलं पुनस्तदेवास्य यद्विधेर्मनसि स्थितम् ॥ ९ ॥ दैवं फलति सर्वत्र न विद्या न च पौरुषम्। समुद्रमथनाल्लेभे हरिर्लक्ष्मीं हरो विषम् ॥ १० ॥ दैवं फलति सर्वत्र न विद्या न च पौरुषम्। पाषाणस्य कुतो विद्या येन देवत्वमागतः ॥ ११ ॥ यथा धेनुसहस्रेषु वत्सो विन्दति मातरम्। तथा पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति ॥ १२ ॥ अचोद्यमानानि यथा पुष्पाणि च फलानि च। स्वं कालं नातिवर्तन्ते तथा कर्म पुरा कृतम् ॥ १३ ॥ विपत्तौ किं विषादेन संपत्तौ हर्षणेन किम्। भवितव्यं भवत्येव कर्मणामीदृशी गतिः ॥ १४ ॥ हरिणापि हरेणापि ब्रह्मणा त्रिदशैरपि। ललाटलिखिता रेखा न शक्या परिमार्जितुम् ॥ १५ ॥ सुहृदो ज्ञातयः पुत्रा भ्रातरः पितरावपि। नानुसरन्ति स्वजनं यस्य दैवमदक्षिणम् ॥ १६ ॥ अचिन्तितानि दुःखानि यथैवायान्ति देहिनाम्। सुखान्यपि तथा मन्ये दैवमत्रातिरिच्यते ॥ १७ ॥ अयाचितः सुखं दत्ते याचितश्च न यच्छति। सर्वस्वं चापि हरते विधिरुच्छृङ्खलो नृणाम् ॥ १८ ॥ मनोरथान्करोत्युच्चैर्जनो दैवहतानपि। सिद्ध्यसिद्ध्योः समं कुर्याद्दैवं हि फलसाधनम् ॥ १९ ॥ पिता रत्नाकरो यस्य लक्ष्मीर्यस्य सहोदरी। शङ्खो रोदिति भिक्षार्थी फलं भाग्यानुसारतः ॥ २० ॥ तादृशी जायते बुद्धिर्व्यवसायोऽपि तादृशः। सहायास्तादृशाश्चैव यादृशी भवितव्यता ॥ २१ ॥ भवितव्यं भवत्येव नारिकेलफलाम्बुवत्। गन्तव्यं गतमित्याहुर्गजभुक्तकपित्थवत् ॥ २२ ॥ महतामाश्रयः पुंसां फलं भाग्यानुसारतः। ईशस्य कण्ठलग्नोऽपि वासुकिर्वायुभक्षकः ॥ २३ ॥ कर्मणा बाध्यते बुद्धिर्न बुद्ध्या कर्म बाध्यते। सुबुद्धिरपि यद्रामो हैमं हरिणमन्वगात् ॥ २४ ॥ गुणोऽपि दोषतां याति वक्रीभूते विधातरि। सानुकूले पुनस्तस्मिन् दोषोऽपि च गुणायते ॥ २५ ॥ अवश्यंभाविनो भावा भवन्ति महतामपि। नग्नत्वं नीलकण्ठस्य महाहिशयनं हरेः ॥ २६ ॥ पुरुषः पौरुषं तावद्यावद्दैवं तु सन्मुखम्। विपरीतगते दैवे पुरुषो न च पौरुषम् ॥ २७ ॥ न देशसेवया याति कर्मबन्धः परिक्षयम्। जघास घासमेवासौ वलीवर्दः कपर्दिनः ॥ २८ ॥ अवश्यंभाविभावानां प्रतीकारो भवेद्यदि। तदा दुःखैर्न लिप्येरन्नलरामयुधिष्ठिराः ॥ २९ ॥ भवितव्यं यथा येन नासौ भवति चान्यथा। नीयते तेन मार्गेण स्वयं वा तत्र गच्छति ॥ ३० ॥ किं करोति नरः प्राज्ञः प्रेर्यमाणः स्वकर्मणा। प्रागेव हि मनुष्याणां बुद्धिः कर्मानुसारिणी ॥ ३१ ॥ लिखिता चित्रगुप्तेन ललाटेऽक्षरमालिका। तां देवोऽपि न शक्नोति व्युल्लङ्घ्य लिखितुं पुनः ॥ ३२ ॥ येन यत्रैव भोक्तव्यं सुखं वा दुःखमेव वा। स तत्र बद्ध्वा रज्ज्वेव बलाद्दैवेन नीयते ॥ ३३ ॥ सा सा संपद्यते बुद्धिः सा मतिः सा च भावना। सहायास्तादृशा एव यादृशी भवितव्यता ॥ ३४ ॥ अनुरागवती संध्या दिवसस्तत्पुरःसरः। अहो दैवगतिश्चित्रा तथापि न समागमः ॥ ३५ ॥ अघटितघटितं घटयति सुघटितघटितानि दुर्घटीकुरुते। विधिरेव तानि घटयति यानि पुमान्नैव चिन्तयति ॥ ३६ ॥ विकटाटव्यामटनं शैलारोहणमपांनिधेस्तरणम्। निगडं गुहाप्रवेशं विधिपरिपाकः कथं न संधार्यः ॥ ३७ ॥ किं त्वं न वेत्सि जगति प्रख्यातं लाभकारणे मूलम्। विधिलिखिताक्षरमालं फलति कपालं न भूपालः ॥ ३८ ॥ द्वीपादन्यस्मादपि मध्यादपि जलनिधेर्दिशोऽप्यन्तात्। आनीय झटिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखीभूतः ॥ ३९ ॥ अनुकूले सति धातरि भवत्यनिष्टादपीष्टमविलम्बम्। पीत्वा विषमपि शंभुर्मृत्युंजयतामवाप तत्कालम् ॥ ४० ॥ अनुचितमेवाचरितं पशुपतिना यद्विधेः शिरश्छिन्नम्। छिन्नो न चास्य हस्तो येनायं दुर्लिपिं लिखति ॥ ४१ ॥ नहि भवति यन्न भाव्यं भवति च भाव्यं विनापि यत्नेन। करतलगतमपि नश्यति यस्य हि भवितव्यता नास्ति ॥ ४२ ॥ सर्वाङ्गमर्पयन्ती लीलासुमं क्रमेण शय्यायाम्। अलसमपि भाग्यवन्तं भजते पुरुषायितेव श्रीः ॥ ४३ ॥ आरोहतु गिरिशिखरं तरतु समुद्रं प्रयातु पातालम्। विधिलिखिताक्षरमालं फलति कपालं न भूपालः ॥ ४४ ॥ सृजति च जगदिदमवति च संहरति च हेलयैव यो नियतम्। अवसरवशतः शफरो जनार्दनः सोऽपि चित्रमिदम् ॥ ४५ ॥ यन्मनोरथशतैरगोचरं न स्पृशन्ति च गिरः कवेरपि। स्वप्नवृत्तिरपि यत्र दुर्लभा लीलयैव विदधाति तद्विधिः ॥ ४६ ॥ अरक्षितं तिष्ठति दैवरक्षितं सुरक्षितं दैवहतं विनश्यति। जीवत्यनाथोऽपि वने विसर्जितः कृतप्रयत्नोऽपि गृहे विनश्यति ॥ ४७ ॥ दाता बलिः

१ पराक्रमः. २ प्राप्नोति. ३ अप्रेर्यमाणानि. ४ खेदेन. ५ दैवे. ६ वामम्-प्रतिकूलमिति यावत्. ७ सुवर्णमयम्. ८ प्रतिकूलत्वमापन्ने दैवे.

१ शिवस्य. २ रक्तिमा; पक्षे,-रतिः. ३ अनुगता; पक्षे,-आज्ञाकरः. ४ दैवे. ५ शिरो न. ६ दुर्लभम्. ७ पुरुषवदाचरन्ती स्त्री कामशास्त्रे प्रसिद्धा, तद्वत्. ८ मत्स्यावतारः.

प्रार्थयिता च विष्णुर्दानं भुवो वाजिमखस्य कालः । नमोऽस्तु तस्यै भवितव्यतायै यस्याः फलं बन्धनमेव जातम् ॥ ४८ ॥ प्रामव्यमर्थं लभते मनुष्यो देवोऽपि तं लङ्घयितुं न शक्तः । तस्मान्न शोचामि न विस्मयो मे यदस्मदीयं नहि तत्परेषाम् ॥ ४९ ॥ मा धाव मा धाव विनैव दैवं नो धावनं साधनमस्ति लक्ष्म्याः । चेद्धावनं साधनमस्ति लक्ष्म्याः श्वा धावमानोऽपि लभेत लक्ष्मीम् ॥ ५० ॥ ईशः करस्थीकृतकाञ्चनाद्रिः कुबेरमित्रं रजताचलस्थः । तथापि भिक्षाटनमस्य जातं [3] विधौ शिरःस्थे कुटिले कुतः श्रीः ॥ ५१ ॥ स्वयं महेशः श्वशुरो नगेशः सखा धनेशस्तनयो गणेशः । तथापि भिक्षाटनमेव शंभोर्बलीयसी केवलमीश्वरेच्छा ॥ ५२ ॥ असंभवं हेममृगस्य जन्म तथापि रामो लुलुभे मृगाय । प्रायः समासन्नविपत्तिकाले धियोऽपि पुंसां मलिनीभवन्ति ॥ ५३ ॥ न भूतपूर्वो न च केन दृष्टो हेम्नः कुरंगो न कदापि वार्ता । तथापि तृष्णा रघुनन्दनस्य विनाशकाले विपरीतबुद्धिः ॥ ५४ ॥ धनानि भूमौ पशवश्च गोष्ठे भार्या गृहद्वारि जनः श्मशाने । देहश्चितायां परलोकमार्गे कर्मानुगो गच्छति जीव एकः ॥ ५५ ॥ वने जने शत्रुजलाग्निमध्ये महार्णवे पर्वतमस्तके वा । सुप्तं प्रमत्तं विषमस्थितं वा रक्षन्ति पुण्यानि पुरा कृतानि ॥ ५६ ॥ सुखस्य दुःखस्य न कोऽपि दाता परो ददातीति कुबुद्धिरेषा । अहं करोमीति वृथाभिमानः स्वकर्मसूत्रग्रथितो हि लोकः ॥ ५७ ॥ यः सुन्दरस्तद्वनिता कुरूपा या सुन्दरी सा पतिरूपहीना । यत्रोभयं तत्र दरिद्रता च विधेर्विचित्राणि विचेष्टितानि ॥ ५८ ॥ भ्रमन्वनान्ते नवमञ्जरीषु न षट्पदो गन्धफलीमजिघ्रत् । सा किं न रम्या स च किं न रन्ता बलीयसी केवलमीश्वरेच्छा ॥ ५९ ॥ विधौ विरुद्धे न पयः पयोनिधौ सुधौघसिन्धौ न सुधा सुधाकरे । न वाञ्छितं सिध्यति कल्पपादपे न हेम हेमप्रभवे गिरावपि ॥ ६० ॥ अवश्यमव्येष्वनवग्रहग्रहा यया दिशा धावति वेधसः स्पृहा । तृणेन वात्येव तयानुगम्यते जनस्य चित्तेन भृशावशात्मना ॥ ६१ ॥ निपतति किल दुर्बलेषु दैवं तदवितथं ननु येन कारणेन । बलवति न तथा यथाबलानां प्रभवति कुसुमशरासनो मनोभूः[11] ॥ ६२ ॥ हरशिरसि शिरांसि यानि रेजुः शिव शिव तानि लुठन्ति गृध्रपादे । अयि खलु विषमः[12] पुराकृतानां भवति हि जन्तुषु कर्मणां विपाकः[13] ॥ ६३ ॥ क्व च ननु जनकाधिराजपुत्री क्व च दशकंधरमन्दिरे निवासः । अयि खलु विषमः पुराकृतानां भवति हि जन्तुषु कर्मणां विपाकः ॥ ६४ ॥ क्व नु कुलमकलङ्कमायताक्ष्याः क्व नु रजनीचरसंगमापवादः । अयि खलु विषमः पुराकृतानां भवति हि जन्तुषु कर्मणां विपाकः ॥ ६५ ॥ क्व वनं तरुवल्कभूषणं नृपलक्ष्मीः क्व महेन्द्रवन्दिता । नियतं प्रतिकूलवर्तिनो बत धातुश्चरितं सुदुःसहम् ॥ ६६ ॥ सृजति तावदशेषगुणाकरं पुरुषरत्नमलंकरणं भुवः । तदपि तत्क्षणभङ्गि करोति चेदहह कष्टमपण्डितता विधेः ॥ ६७ ॥ गजभुजंगमयोरपि बन्धनं शशिदिवाकरयोर्ग्रहपीडनम् । मतिमतां च समीक्ष्य दरिद्रतां विधिरहो बलवानिति मे मतिः ॥ ६८ ॥ यदपि जन्म बभूव पयोनिधौ निवसनं जगतीपतिमस्तके । तदपि नाथ पुराकृतकर्मणा पतति राहुमुखे खलु चन्द्रमाः ॥ ६९ ॥ प्रतिकूलतामुपगते हि विधौ विफलत्वमेति बहुसाधनता । अवलम्बनाय दिनभर्तुरभून्न पतिष्यतः करसहस्रमपि ॥ ७० ॥ यस्माच्च येन च यथा च यदा च यच्च यावच्च यत्र च शुभाशुभमात्मकर्म । तस्माच्च तेन च तथा च तदा च तच्च तावच्च तत्र च विधातृवशादुपैति ॥ ७१ ॥ नैवाकृतिः फलति नैव कुलं न शीलं विद्यापि नैव न च यत्नकृतापि सेवा । भाग्यानि पूर्वतपसा किल संचितानि काले फलन्ति पुरुषस्य यथैव वृक्षाः ॥ ७२ ॥ आकाशमुत्पततु गच्छतु वा दिगन्तमम्भोनिधिं विशतु तिष्ठतु वा यथेच्छम् । जन्मान्तरार्जितशुभाशुभकृन्नराणां छायेव न त्यजति कर्मफलानुबन्धः ॥ ७३ ॥ भीमं वनं भवति तस्य पुरं प्रधानं सर्वो जनः सुजनतामुपयाति तस्य । कृत्स्ना च भूर्भवति सन्निधिरत्नपूर्णा यस्यास्ति पूर्वसुकृतं विपुलं नरस्य ॥ ७४ ॥ कैवर्तकर्कशकरग्रहणच्युतोऽपि जालान्तरे निपतितः शफरो वराकः । दैवात्ततो विगलितो गिलितो बकेन वक्रे विधौ वद कथं व्यवसायसिद्धिः ॥ ७५ ॥ दैवे समर्प्य चिरसंचितकर्मजालं सुस्थाः सुखं वसत किं परयाचनाभिः । मेरुं प्रदक्षिणयतोऽपि दिवाकरस्य ते तस्य सप्त तुरगा न कदाचिदष्टौ ॥ ७६ ॥ येनाञ्चलेन सरसीरुहलोचनायास्त्रातः प्रभूतपवनादुदये प्रदीपः । तेनैव सोऽस्तसमयेऽस्तमयं विनीतः क्रुद्धे विधौ भजति मित्रममित्रभावम् ॥ ७७ ॥ आधोरणाङ्कुशभयात्करिकुम्भयुग्मं जातं पयोधरयुगं हृदयेऽङ्गनानाम् । तत्रापि वल्लभनखक्षतभेदभिन्नं नैवान्यथा भवति यल्लिखितं विधात्रा ॥ ७८ ॥ संजातसान्द्रमकरन्दरसां क्रमेण पातुं गतश्च कलिकां कमलस्य भृङ्गः । दग्ध्वा निपत्य सहसैव हिमेन सैषा वामे विधौ नहि फलन्त्यभिवाञ्छितानि ॥ ७९ ॥ सिंहो बली गिरि-

१ अवनेपवस्त्र. २ दैवाय. ३ दैवे; पक्षे,—चन्द्रे. ४ वक्रे; पक्षे,—विपरीते. ५ शिमाकव:. ६ पूर्वसंचितकर्मसंबद्धः. ७ भ्रमरः. ८ चम्पककलिकाम्. ९ दुरासदा, दुःखवीकारा वा. १० नितान्तचञ्चलस्वभावेन. ११ मदनः. १२ क्लेशादः. १३ परिणामः.

१ मूर्खता. २ दैवम्. ३ दैववशात्. ४ कैवर्तो धीवरः, तस्य कठोरकरग्रहणाच्च्युतः. ५ शत्रुस्वभावम्.

गुहागहनयवासी वामोदरे वसति भूमिभृतां बिडालः । नो पौरुषं कुलमपि प्रचुरं न वाणी दैवं बलीय इति मुञ्च मनो विषादम् ॥ ८० ॥ सदसि विदुरभीष्मद्रोणगाङ्गद्रुतानां पतिभिरमरकल्पैः पञ्चभिः पालितापि । अहह परिभवस्य द्रौपदी पात्रमासीद्बलवति सति दैवे बन्धुभिः किं विधेयम् ॥ ८१ ॥ गुणवदगुणवद्वा कुर्वता कार्यमादौ परिणतिरवधार्या यत्नतः पण्डितेन । अतिरभसकृतानां कर्मणामाविपत्तेर्भवति हृदयदाही शल्यतुल्यो विपाकः ॥ ८२ ॥ स हि गगनविहारी कल्मषध्वंसकारी दशशतकरकारी ज्योतिषां मध्यचारी । विधुरपि विधियोगाद्ग्रस्यते राहुणासौ लिखितमिह ललाटे प्रोज्झितुं कः समर्थः ॥ ८३ ॥ अयममृतनिधानं नायकोऽप्योषधीनां शतभिषगनुयातः शंभुमूर्ध्नोऽवतंसः । विरहयति न चैनं राजयक्ष्मा शशाङ्कं हतविधिपरिपाकः केन वा लङ्घनीयः ॥ ८४ ॥ शशिनि खलु कलङ्कः कण्टकः पद्मनाले युवतिकुचनिपातः पक्वता केशजाले । जलधिजलमपेयं पण्डिते निर्धनत्वं वयसि धनविवेको निर्विवेको विधाता ॥ ८५ ॥ प्रियसखि विपद्दण्डप्रान्तप्रपातपरम्परापरिचयचले चिन्ताचक्रे निधाय विधिः खलः । मृदमिव बलात्पिण्डीकृत्य प्रगल्भकुलालवद्भ्रमयति मनो नो जानीमः किमत्र करिष्यति ॥ ८६ ॥ क्वचित्पाणिप्राप्तं घटितमपि कार्यं विघटयत्यशक्यं केनापि क्वचिदघटमानं घटयति । तदेवं सर्वेषामुपरि परितो जाग्रति विधावुपालम्भः कोऽयं जनतनुधनोपार्जनविधौ ॥ ८७ ॥ नमस्यामो देवान्ननु हतविधेस्तेऽपि वशगा विधिर्वन्द्यः सोऽपि प्रतिनियतकर्मैकफलदः । फलं कर्मायत्तं यदि किममरैः किं च विधिना नमस्तत्कर्मभ्यो विधिरपि न येभ्यः प्रभवति ॥ ८८ ॥ त्रिलोकेशः शार्ङ्गी शबरशरलक्ष्यत्वमगमद्द्विधीता लोकानामलमत शिरःकृन्तनविधिम् । प्रयातौ तौ राहोर्दिनकरशशाङ्कौ कवलतां प्रसुर्नमः शंभुः शिरसि लिखितं लङ्घयति कः ॥ ८९ ॥ सुधांशोर्जातेयं कथमपि कलङ्कस्य कणिका विधातुर्दोषोऽयं न च गुणनिधेस्तस्य किमपि । स किं नात्रेः पुत्रो न किमु हरचूडार्चनमणिर्न वा हन्ति ध्वान्तं जगदुदरे किं वा न वमति ॥ ९० ॥ लुण्ठये गोमायौ मृगपरिषदि श्वापदकुले करिव्यन्कारंगर्वं किमिह मदितानि गमयति । [illegible] करीन्द्र[illegible] भद्रं वा [illegible] कः ॥ ९१ ॥ धुनोति ध्वान्तानि व्यनतयति लोकांस्तटके कुले कैरवाणां दृश्यानि [illegible] हसयति । जगद्धात्री देवः सुवयति जनानां च नयनं न याति स्थैमानं यदि नदिह दैवं जयतु कः ॥ ९२ ॥ स एवामी बाणास्तदपि हस्त्यं धनुरिदं स एवाहं पार्थः प्रमथितसुरगणितिनिचयः । इमास्तास्ता गोप्यो हरिचरणचिनैकशरणा ह्रियन्ते गोपालैर्विधिरिह बलीयान्न तु नरः ॥ ९३ ॥ अलंकारः शङ्काकरनरकपालं परिजनो विशीर्णाङ्गो भृङ्गी वसु च वृष एको बहुवयाः । अवस्थेयं स्थाणोरपि भवति सर्वामरगुरोर्विधौ वक्रे मूर्ध्नि स्थितवति वयं के पुनरमी ॥ ९४ ॥ पिता रत्नाकारः सुविमहतरास्ते च मणयः स्वसा स्निग्धा लक्ष्मीरयमवरजः कल्पविटपी । अहो कार्म्यं धातुस्तदपि खलु शङ्खः प्रतिपदं रुदित्वा यद्दीर्घं दिशि दिशि वैराटं मृगयते ॥ ९५ ॥ पत्रं नैव यदा करीरविटपे दोषो वसन्तस्य किं नोलूकेन विलोक्यते यदि दिवा सूर्यस्य किं दूषणम् । धारा नैव पतन्ति चातकमुखे मेघस्य किं दूषणं यद्धात्रा निजभालपट्टलिखितं तन्मार्जितुं कः क्षमः ॥ ९६ ॥ या साधूंश्च खलान्करोति विदुषो मूर्खान्हितान्द्वेषिणः प्रत्यक्षं कुरुते परोक्षममृतं हालाहलं तत्क्षणात् । तामाराधय सत्क्रियां भगवतीं भोक्तुं फलं वाञ्छितं हे साधो व्यसनिन्गुणेषु विपुलेष्वास्थां वृथा मा कृथाः ॥ ९७ ॥ ब्रह्मा येन कुलालवन्नियमितो ब्रह्माण्डभाण्डोदरे विष्णुर्येन दशावतारगहने क्षिप्तः सदा संकटे । रुद्रो येन कपालपाणिपुटके भिक्षाटनं कारितः सूर्यो भ्राम्यति नित्यमेव गगने तस्मै नमः कर्मणे ॥ ९८ ॥ यद्धात्रा निजभालपट्टलिखितं स्तोकं महद्वा धनं तत्प्राप्नोति मरुस्थलेऽपि नितरां मेरौ ततो नाधिकम् । तद्धीरो भव वित्तवत्सु कृपणां वृत्तिं वृथा मा कृथाः कूपे पश्य पयोनिधावपि घटो गृह्णाति तुल्यं जलम् ॥ ९९ ॥ नेता यस्य बृहस्पतिः प्रहरणं वज्रं सुराः सैनिकाः स्वर्गो दुर्गमनुग्रहः किल हरेरैरावतो वारणः । इत्याश्चर्यबलान्वितोऽपि बलभिद्भग्नः परैः संगरे तद्व्यक्तं वरमेव दैवशरणं धिग्धिग्वृथा पौरुषम् ॥ १०० ॥ जातः सूर्यकुले पिता दशरथः क्षोणीभुजामग्रणीः सीता सत्यपरायणा प्रणयिनी यस्यानुजो लक्ष्मणः । दोर्दण्डेन समो न चास्ति भुवने प्रत्यक्षविष्णुः

१ सभायाम्. २ देवतुल्यैः. ३ पराभवस्य. ४ परिणामः. ५ निश्चेतव्या. ६ अतित्वरया. ७ आकाशसंचारी. ८ अन्धकारनाशकर्ता. ९ नक्षत्राणाम्. १० नक्षत्रविशेषेण; पक्षे,-भिषजां वैद्यानां शतेन. ११ समर्थो भवति. १२ कृष्णः. १३ शबरो जरानामा भिक्षुः प्रभासे परस्परं कलहेनाखिलयादवोपसंहारानन्तरमश्वत्थस्याधस्ताद्वामोरौ दक्षिणं पादं निधायास्थिते भगवति जरानाम्ना भिल्लेन दूरतो भगवच्चरणं दृष्ट्वा मृगमुखभ्रमाद्भगवत्पादो बाणेन विद्ध इति भागवते. १४ मङ्क्षा. १५ शिरःकर्तनम्. १६ ग्रासताम्. १७ अन्धकारम्.

१ सहिते. २ मृगधूर्तके. ३ गमयति. ४ [illegible]. ५ हस्तिनाम्. ६ चापम्. ७ सूर्यः. ८ दुःखम्. ९ चन्द्रे; पक्षे,-दैवे. १० कपर्दकम्. ११ दिवाभीतेन. १२ शोधयितुम्. १३ समर्थः. १४ कुम्भकारः. १५ मारभूमौ. १६ आश्चर्यम्. १७ गजः. १८ इन्द्रः. १९ नृपाणाम्.

स्वयं रामो येन विडम्बितोऽपि विधिना चान्ये जने का कथा ॥ १०१ ॥ जामाता[1] पुरुषोत्तमो भगवती लक्ष्मीः स्वयं कन्यका दूतो यस्य बभूव कौशिकमुनिर्यज्वा वसिष्ठः स्वयम् । दाता श्रीजनकः प्रदानसमये चैकादशस्था ग्रहाः किं ब्रूमो भवितव्यतां हतविधे रामोऽपि यातो वनम् ॥१०२॥ आसाद्यापि महोदधिं न वितृषो जातो जलैर्वाडवो मेघं प्राप्य न चातकोऽपि चरणौ भानुं न लेभेऽरुणः । चन्द्रः शंकरशेखरेऽपि नितरामन्यक्षक्षये क्षीयते प्रायः सज्जनसंगतोऽपि लभते दैवानुरूपं फलम् ॥ १०३ ॥ आहारे शुचिता ध्वनौ मधुरता वाचालता माधवे[2] बन्धौ निर्ममता जनेषु निरता नीडे[3] पराधीनता । एतैरेव गुणैर्युताः परभृतास्त्यक्त्वा[4] किमेते जना वन्दन्ते खलु खञ्जनं कृमिभुजं चित्रा गतिः कर्मणाम् ॥ १०४ ॥ गीतं कोकिल ते मुदा रसविदः शृण्वन्ति कर्णामृतं नो किंचिद्वितरन्ति ते तरुदलैरेव स्वयं जीवसि । कर्णासुन्दरमुद्गिरन्ति विरुतं काकास्तु तेभ्यो बलिं प्राज्ञा एव दिशन्ति हन्त धिगिदं वक्रं विधेः क्रीडितम् ॥ १०५ ॥ छित्त्वा पाशमपास्य कूटरचनां भङ्क्त्वा बलाद्वागुरां[5] पर्यन्ताग्निशिखाकलापजटिलान्निःसृत्य दूरं वनात् । व्याधानां शरगोचरादतिजवेनोत्प्लुत्य धावन्मृगः कूपान्तः पतितः करोति विमुखे किं वा विधौ पौरुषम् ॥ १०६ ॥ लब्धं जन्म सह श्रिया स्वयमपि त्रैलोक्यभूषाकरः स्थित्यर्थं परमेश्वराभ्युपगतस्तेनापि मूर्ध्ना धृतः । वृद्धिं शीतकरस्तथापि न गतः क्षीणः परं प्रत्युत प्रायः प्राक्तनमेव कर्म बलवत्कस्य कर्तुं क्षमः ॥ १०७ ॥ रामे प्रव्रजनं बलेर्नियमनं पाण्डोः सुतानां वनं वृष्णीनां[6] निधनं नलस्य नृपते राज्यात्परिभ्रंशनम् । कारागारनिषेवणं च मरणं संचिन्त्य लङ्केश्वरे सर्वः कालवशेन नश्यति नरः को वा परित्रायते ॥१०८॥ भग्नाशस्य करण्डपिण्डिततनोर्म्लानेन्द्रियस्य[7] क्षुधा कृत्वाखुर्विवरं स्वयं निपतितो नक्तं मुखे भोगिनः । तृप्तस्तत्पिशितेन सत्वरमसौ तेनैव यातः पथा लोकाः पश्यत दैवमेव हि नृणां वृद्धौ क्षये कारणम् ॥ १०९ ॥ माता यस्य धराधरेन्द्रदुहिता[8] तातो महेशस्तथा भ्राता विघ्नकुलान्तकः[9] पितृसखो देवो धनानां पतिः[10] । ख्यातः क्रौञ्चविदारणे सुरपतेः सेनाग्रगः षण्मुखस्तस्याहो दैवबलेन कुत्र घटते नाद्यापि पाणिग्रहः[11] ॥ ११० ॥ कांश्चित्तुच्छयति प्रपूरयति वा कांश्चिन्नयत्युन्नतिं कांश्चित्पातविधौ करोति च पुनः कांश्चिन्नयत्याकुलान् । अन्योन्यं प्रतिपक्षसंहतिमिमां लोकस्थितिं बोधयन्नेष क्रीडति कूपयन्त्रघटिकान्यायप्रसक्तो विधिः ॥ १११ ॥ तुल्यं भूभृति[1] जन्म तुल्यमुभयोर्मूल्यं च तुल्यं वपुस्तुल्यं दार्ढ्यमुदग्रटङ्कदलनं[2] [3] तुल्यं च पाषाणयोः । एकस्याखिलवन्दनाय विधिना देवत्वमारोपितं तद्द्वारे विहिता परस्य तु पदाघातास्पदं देहली ॥ ११२ ॥ यद्भग्नं धनुरीश्वरस्य समरे यज्जामदग्न्यो जितस्त्यक्ता येन गुरोर्गिरा वसुमती सेतुः पयोधौ कृतः । एकैकं दशकंधरक्षयकृतो रामस्य किं वर्ण्यते दैवं वर्णय येन सोऽपि सहसा नीतः कथाशेषताम् ॥ ११३ ॥ खल्वाटो दिवसेश्वरस्य किरणैः संतापितो मस्तके वाञ्छन्देशमनातपं विधिवशात्तालस्य मूलं गतः । तत्राप्यस्य महाफलेन पतता भग्नं सशब्दं शिरः प्रायो गच्छति यत्र भाग्यरहितस्तत्रापदां भाजनम् ॥ ११४ ॥ भूयिष्ठं द्रविणात्मजं[4] जनयितुं लिप्सावता चेतसा नार्यः पञ्च मया क्रमेण कुलजाः काले समुद्वाहिताः[5] । सद्विद्या कविता विदेशवसतिः सेवा तथाभ्यर्थना दैवेन प्रतिबन्धकेन युगपद्वन्ध्याः[6] समस्ताः कृताः ॥ ११५ ॥ मज्जत्वम्भसि यातु मेरुशिखरं शत्रूञ्जयत्वाहवे[7] वाणिज्यं कृषिसेवनादिसकला विद्याः कलाः शिक्षतु । आकाशं सकलं प्रयातु खगवत्कृत्वा प्रयत्नं परं नोऽभाव्यं भवतीह कर्मवशतो भाव्यस्य नाशः कुतः ॥ ११६ ॥ लक्ष्मीकौस्तुभपारिजातसहजः[8] सूनुः सुधाम्भोनिधेर्देवेन प्रणयप्रसादविधिना मूर्ध्ना धृतः शंभुना । अद्याप्युज्झति नैव दैवविहितं क्षैण्यं क्षपावल्लभः केनान्येन विलङ्घ्यते विधिगतिः पाषाणरेखासखी ॥ ११७ ॥ अम्भोधिः स्थलतां स्थलं जलधितां धूलीलवः शैलतां मेरुर्मृत्कणतां तृणं कुलिशतां[9] वज्रं तृणप्रायताम् । वह्निः शीतलतां हिमं दहनतामायाति यस्येच्छया[10] लीलादुर्ललिताद्भुतव्यसनिने दैवाय तस्मै नमः ॥ ११८ ॥ जन्म ब्रह्मकुलेऽग्रजो धनपतिर्यः कुम्भकर्णाग्रजः सूनुर्वासवजित्स्वयं दशशिरा दोर्दण्डका विंशतिः । अद्य कामगमं विमानमजयं मध्येसमुद्रं पुरी सर्वं निष्फलमेतदेव नियतं दैवं परं दुर्जयम् ॥ ११९ ॥ यत्राखण्डलदन्तिदन्तमुसलान्याखण्डितान्याहवे[11] धारा यत्र पिनाकपाणिपरशोराकुण्ठितामागताः[12] । तन्मे तावदुरो नृसिंहकरजैर्व्यादीर्यते[13] सांप्रतं दैवे दुर्बलतां गते तृणमपि प्रायेण वज्रायते ॥ १२० ॥ दोःसंदोह[14]वशंवदत्रिभुवनश्रीगर्वसर्वंकषः कैलासोद्धरणप्रचण्डचरितो वीरः कुबेरानुजः । यत्रायं स्वयमस्ति सेयममरावत्यापि वन्द्या पुरी नीता मर्कटकेन कामपि दशां

१ वसिष्ठविवाहे इति शेषः. २ वसन्ते. ३ कुलाये. ४ कोकिलाः. ५ मृगबन्धनी. ६ यादववंशीयानाम्. ७ मयूर.संकुचितशरीरस्य. ८ पार्वती ९ गजाननः. १० कुबेरः. ११ विवाहः.

१ पर्वते. २ दृढता. ३ उदग्रा ये टङ्कास्तैर्दलनम्. ४ द्रविणं द्रव्यं तदेवात्मजः पुत्रस्तम्. ५ विवाहिताः. ६ निष्फलाः. ७ युद्धे. ८ चन्द्रः. ९ वज्रताम्. १० इच्छानुकूलगति. ११ इन्द्रस्यैरावतः. १२ शिवः. १३ हिरण्यकशिपोरुक्तिरियम्. १४ समूहः.

खिद्यैवमावश्यकम् ॥ १२१ ॥ येनाकारि मृणालपत्रमशनं क्रीडा करिण्या सह स्वच्छन्दं भ्रमणं च कन्दरगणे पीतं पयो नैर्झरम् । सोऽयं वन्यकरी नरेषु पतितः पुष्णाति देहं तृणैर्यद्दैवेन ललाटपत्रलिखितं तत्प्रोज्झितुं कः क्षमः ॥ १२२ ॥ दैवेन प्रभुणा स्वयं जगति यद्यस्य प्रमाणीकृतं तत्तस्योपनमेन्मनागपि महान्नैवाश्रयः कारणम् । सर्वाशापरिपूरके जलधरे वर्षत्यपि प्रत्यहं सूक्ष्मा एव पतन्ति चातकमुखे द्वित्राः पयोबिन्दवः ॥ १२३ ॥ कान्तं वक्ति कपोतिकाकुलतया नाथान्तकालोऽधुना व्याधोऽधो धृतचापसज्जितशरः श्येनः परिभ्रामति । इत्थं सत्यहिना स दष्ट इषुणा श्येनोऽपि तेनाहतस्तूर्णं तौ तु यमालयं प्रति गतौ दैवी विचित्रा गतिः ॥ १२४ ॥ रेवावारिणि वारणेन विपुले राजीवराजीरजःपुञ्जापिञ्जरितोर्मिणि प्रविगलद्दानाम्बुगन्धोत्कटे । धौतं येन मृगारिरक्तमसकृद्दन्तान्तरालस्थितं कोष्णं सोऽपि पयः पपौ हतविधेः को गोचरे नागतः ॥ १२५ ॥ केषांचिन्निजवेश्मनि स्थितवतामालस्यनिद्रावतां दृश्यन्ते फलिता लता इव फलैराचूलमूलं श्रियः । अद्रिं लङ्घयतां गिरिं प्रयततां पृथ्वीतले धावतामुद्योगव्यवसायसाहसधियां तन्नास्ति यत्प्राप्यते ॥ १२६ ॥ स्थाल्यां वैडूर्यमय्यां पचति तिलकणांश्चान्दनैरिन्धनौघैः सौवर्णैर्लाङ्गलाग्रैर्निखनति वसुधामर्कमूलस्य हेतोः । छित्वा कर्पूरखण्डान्वृतिमिह कुरुते कोद्रवाणां समन्तात्प्राप्येमां कर्मभूमिं न चरति मनुजो यस्तपो मन्दभाग्यः ॥ १२७ ॥ पञ्चैते पाण्डुपुत्राः क्षितिपतितनया धर्मभीमार्जुनाद्याः शूराः सत्यप्रतिज्ञा दृढतरवपुषः केशवेनापि गूढाः । ते वीराः पाणिपात्रे कृपणजनगृहे भिक्षुचर्यां प्रवृत्ताः को वा कार्ये समर्थो भवति विधिवशाद्भाविनी कर्मरेखा ॥ १२८ ॥ यत्र श्यामाकबीजान्यपि चटकवधूचञ्चुकोटिच्युतानि प्रोञ्छ्यन्ते स्ववेश्मन्यशनविरहिते निर्धनश्रोत्रियाणाम् । दैवे दातर्यकस्माच्चटुलशिशुकराकृष्टहारावलीतो भ्रष्टास्तत्रैव दृष्टा युवतिभिरलसं चूर्णिता मौक्तिकौघाः ॥ १२९ ॥ यन्माता विष्णुनाभिः पतिरपि च सुतो यस्य साक्षात्प्रजानां लक्ष्मीर्यत्संश्रयाभूद्यदपि करतले भारती संबभार । मातुर्यस्यास्ति मित्रं तदपि सरसिजं क्षीणमिन्दोर्मयूखैस्त्रातुं नैवोत्सहन्ते गतसुकृतफलं प्राप्तकाले सहायाः ॥ १३० ॥ कुत्रायोध्या क्व रामो दशरथवचनाद्दण्डकारण्यमागात्क्वासौ मारीचनामा कनकमयमृगः कुत्र सीतापहारः । सुग्रीवे राममैत्री क्व जनकतनयान्वेषणे प्रेरितोऽहं योऽर्थोऽसंभावनीयस्तमपि घटयते क्रूरकर्मा विधाता ॥ १३१ ॥

१ नर्मदोदके. २ भोजनार्थमिति शेषः. ३ रक्तविशेषः. ४ मार्तिक्यम्. ५ 'बाजरी' इति प्रसिद्धधान्यानाम्. ६ ब्रह्मा.

जरावर्णनम्

अलंकरोति हि जरा राजामात्यभिषग्यतीन् । विडम्बयति पण्यस्त्रीमल्लगायननर्तकान् ॥ १ ॥ क्षणान्तबोधमायाति लङ्घ्यते तमसा पुनः । निर्वास्यतः प्रदीपस्य शिखेव जरतो मतिः ॥ २ ॥ शशिनीव हिमार्तानां घर्मार्तानां रवाविव । मनो न रमते स्त्रीणां जराजीर्णेन्द्रिये पतौ ॥ ३ ॥ मलिनैरलकैरेतैः शुक्लत्वं प्रकटीकृतम् । तद्दोषादिव निर्याता वदनाद्दन्तावलिः ॥ ४ ॥ वृद्धत्वानलदग्धस्य सारयौवनवस्तुनः । दृश्यते देहगेहेषु भस्मेव पलितच्छलात् ॥ ५ ॥ वीक्ष्यते पलितश्रेणिर्नैव वृद्धस्य मूर्धनि । सूर्येव नीतं जन्मेति किं तु भस्म विधिर्व्यधात् ॥ ६ ॥ इयत्यायति सामग्र्यां सुकृतं न कृतं त्वया । इतीव कुपितो दन्तानन्तकः पातयत्यलम् ॥ ७ ॥ यममिव करधृतदण्डं हरिमिव सगदं शशाङ्कमिव वक्रम् । शिवमिव च विरूपाक्षं जरा करोत्यकृतपुण्यमपि ॥ ८ ॥ वदनं दशनविहीनं वाचो न परिस्फुटा गता शक्तिः । अव्यक्तेन्द्रियशक्तिः पुनरपि बाल्यं कृतं जरया ॥ ९ ॥ पटु रटति पलितदूतो मस्तकमासाद्य सर्वलोकस्य । परिभवति जरा मरणं कुरु धर्मं विरम पापेभ्यः ॥ १० ॥ शतमन्युं दण्डधरं कुबेरमपि शूलिनं तथा गदिनम् । कुरुते जरा न सा किं कुर्यान्नीरूपनामकं मनुजम् ॥ ११ ॥ कृष्णवर्त्मनि गुणान्गणयन्ती जीवनेऽपि जरयन्त्यनुरागम् । आगता बत जरेव हिमानी सेव्यतां सुरतरंगवतीयम् ॥ १२ ॥ कृतान्तस्य दूती जरा कर्णमूले समागत्य वक्तीति लोकाः शृणुध्वम् । परस्त्रीपरद्रव्यवाञ्छां त्यजध्वं भजध्वं रमानाथपादारविन्दम् ॥ १३ ॥ वर्णं सितं समभिवीक्ष्य शिरोरुहाणां स्थाने जरा परिभवस्य यदेव पुंसाम् । आरोपितास्थिशकलं परिहृत्य

१ हनुमत उक्तिरियम्. २ केशैः. ३ दन्तपङ्क्तिः. ४ सारभूतं तदेवानलदग्धं दग्धस्य. ५ पलितमिषेण. ६ पङ्क्तिः. ७ व्यर्थमेव. ८ निक्षिप्तवान्. ९ पुण्यम्. १० यमः. ११ गदया आयुधविशेषेण सहितम्; पक्षे,—गदेन रोगेण सहितम्. १२ विकृताक्षम्. १३ दन्तरहितम्. १४ शुक्लकेशात्मक एव दूतः. १५ इन्द्रम्; पक्षे,—कोपनम्. १६ यमम्; पक्षे,—यष्टिधरम्. १७ धनाधिपम्; पक्षे,—कुत्सितशरीरम्. १८ शिवम्; पक्षे,—शूलयुक्तम्. १९ विष्णुम्; पक्षे,—गदयुक्तम्. २० अग्नौ; पक्षे,—कृष्णस्य वर्त्मे मार्गस्तस्मिन्. २१ उदके; पक्षे,—प्राणे. २२ दूरीकुर्वाणा. २३ हिमसंहतिः. २४ सुरते रङ्गवती; पक्षे,—सुराणां तरंगवती भागीरथी. २५ केशानाम्. २६ आरोपितमस्थ्नः शकलं खण्डं यस्मिन्. २७ अस्पृश्यत्वादिति भावः.

यान्ति चाण्डालकूपमिव दूरतरं तरुण्यः ॥ १४ ॥ श्रुतिः शिथिलतां गता स्मृतिरपि प्रनष्टाधुना गतिर्विपथमागता विगलिता द्विजानां ततिः । गर्त्रामपि च संहतिः समुचितक्रियानक्ष्युता कृता न जरया तया कलियुगस्य साधर्म्यता ॥ १५ ॥ गात्रं संकुचितं गतिर्विगलिता भ्रष्टा च दन्तावलिर्दृष्टिर्नश्यति वर्धते बधिरता वक्त्रं च लालायते । वाक्यं नाद्रियते च बान्धवजनैर्भार्या न शुश्रूषते हा कष्टं पुरुषस्य जीर्णवयसः पुत्रोऽप्यमित्रायते ॥ १६ ॥ स्थूलग्रावरणोऽतिवृत्तकथकः कासाश्रुलालाविलो भग्नोरःकटिपृष्ठजानुजघनो मुग्धोऽतिथीन्वारयन् । शृण्वन्धृष्टवधूवचांसि धनुषा संत्रासयन्वायसानाशापाशनिबद्धजीवविभवो वृद्धो गृहे ग्लायति ॥ १७ ॥ पादौ संस्तम्भयन्ती मुखमपि नमयन्त्यङ्गमाकुञ्चयन्ती हस्तावुत्कम्पयन्ती प्रणयिजनवचो न श्रुतीः श्रावयन्ती । रत्यामुद्वेजयन्ती वलिततनुमती नूतनोढा जरा वा तुल्या पूर्वा तु पुंसस्त्रमति बत परा भीतिहेतुर्नरस्य ॥ १८ ॥

क्षुधावर्णनम्

नास्ति क्षुधासमं दुःखं नास्ति रोगः क्षुधासमः । नास्त्याहारसमं सौख्यं नास्ति क्रोधसमो रिपुः ॥ १ ॥ शय्या वस्त्रं चन्दनं चारु हास्यं वीणा वाणी सुन्दरी या च नारी । न भ्राजन्ते क्षुत्पिपासातुराणां सर्वारम्भास्तण्डुलप्रस्थमूलाः ॥ २ ॥

भिक्षुकः

प्रतिदिनमयत्नसुलभे भिक्षुकजननि साधुसङ्घकल्पलते । नृपनमननरकतारिणि भगवति भिक्षे नमस्तुभ्यम् ॥ १ ॥ अगस्तितुल्याश्च घृताब्धिशोषणे दम्भोलितुल्या वटिकाद्रिभेदने । शाकावलीकाननवह्निरूपास्त एव भट्टा इतरे भटाश्च ॥ २ ॥ अग्र्यो मुक्तिमतां प्रयोगसमये मन्त्रेषु पृष्ठं गतः पाकागारगतस्तु पाचकमनस्तोषाय वाचस्पतिः । उच्चायां निरतो रतोऽर्भकगणे पिण्डेषु दत्तादरो नानाश्राद्धगणैकवालितमना भट्टोत्तमो राजते ॥ ३ ॥ उच्चैरध्ययनं पुरातनकथा स्त्रीभिः सहालापनं तासामर्भकलालनं पतिनुतिस्तत्याक्रमिथ्यास्तुतिः । आदेशस्य करावलम्बनविधिः पाण्डित्यलेखक्रिया होरागारुडमन्त्रतन्त्रकविधिर्भिक्षोर्गुणा द्वादश ॥ ४ ॥ प्रातः क्षालितलोचनाः करतले चञ्चत्पवित्राङ्कुरास्तत्तत्स्थाननिवेशितोर्ध्वतिलकाश्चैलान्तवद्धाक्षताः । को जातश्च मृतोऽथवा मृततिथिः कस्यालये वर्तते चेत्थं हर्षशतैर्युताः प्रतिदिनं धावन्त्यहो भिक्षुकाः ॥ ५ ॥

परगृहवासः

शिरसा धार्यमाणोऽपि सोमः सोमेन शंभुना । तथापि कृशतां धत्ते कष्टः खलु पराश्रयः ॥ १ ॥ विना कार्येण ये मूढा गच्छन्ति परमन्दिरम् । अवश्यं लघुतां यान्ति कृष्णपक्षे यथा शशी ॥ २ ॥ कष्टं खलु मूर्खत्वं कष्टं खलु यौवनेषु दारिद्र्यम् । कष्टादपि कष्टतरं परगृहवासः परान्नं च ॥ ३ ॥ उडुगणपरिवारो नायकोऽप्योषधीनाममृतमयशरीरः कान्तियुक्तोऽपि चन्द्रः । भवति विगतरश्मिर्मण्डलं प्राप्य भानोः परसदननिविष्टः को लघुत्वं न याति ॥ ४ ॥

उदरपूरणदूषणम्

अस्य दग्धोदरस्यार्थे किं न कुर्वन्ति पण्डिताः । वानरीमिव वाग्देवीं नर्तयन्ति गृहे गृहे ॥ १ ॥ किमकारि न कार्पण्यं कस्यालङ्घि न देहली । अस्य पापोदरस्यार्थे किमनाटि न नाटकम् ॥ २ ॥ एकः स एव जीवति हृदयविहीनोऽपि सहृदयो राहुः । यः सकललघिमकारणमुदरं न बिभर्ति दुःपूरम् ॥ ३ ॥ कंधरां समपहाय कं धरां प्राप्य संयति जहास कस्यचित् । मां किलानमयतः स्वपूर्तये दुर्भरात्किमुदराद्वियोगतः ॥ ४ ॥ अहितहितविचारशून्यबुद्धेः श्रुतिसमयैर्बहुभिस्तिरस्कृतस्य । उदरभरणमात्रकेवलेच्छोः पुरुषपशोश्च पशोश्च को विशेषः ॥ ५ ॥ इयमुदरदरी दुरन्तपूरा यदि न भवेदभिमानभङ्गभूमिः । क्षणमपि न सहे भवादृशानां कुटिलकटाक्षनिरीक्षणं नृपाणाम् ॥ ६ ॥ अप-

१ कर्मेन्द्रियम्; पक्षे,–वेदः. २ स्मरणम्; पक्षे,–मन्वादिवाक्यम्. ३ आचरणम्; पक्षे,–गमनम्. ४ दन्तानाम्; पक्षे,–ब्राह्मणानाम्. ५ इन्द्रियाणाम्; पक्षे,–धेनूनाम्. ६ समानधर्मत्वम्. ७ शत्रुवदाचरति. ८ अतिक्रान्तानि वृत्तानि कथयतीति. ९ धाष्ट्र्ययुक्तस्त्रीवचनानि. १० खेदं प्राप्नोति. ११ पादयोः स्तम्भनं कुर्वती. १२ उद्वेगं कुर्वती. १३ वलयः चर्मवलयः संजाता यस्याः सा वलिता, सा चासौ तनुश्च तद्वती; पक्षे,–वलितं वलनं तद्युक्ताया तद्वती. १४ नवीनविवाहिता स्त्री. १५ नूतनोढा. १६ पुरुषात्. १७ उद्वेगं प्राप्नोति. १८ जरा. १९ भयकारणम्. २० सुन्दरम्. २१ वज्रसदृशाः. २२ अरण्यम्. २३ योद्धारः. २४ अग्रगण्यः. २५ मोक्तृणाम्. २६ बृहस्पतिवत् कुशलः. २७ दक्षिणायाम्; अयं तु वैदिकैरेवावगम्यो दक्षिणासंबद्धः सांकेतिकः शब्दः.

१ पठनम्. २ शिशुः. ३ स्तुतिः. ४ भाविशुभाशुभफलकथनप्रागल्भ्यमिति भावः. ५ जन्मपत्रादिफलकथनम्. ६ वस्त्रान्ते. ७ उमासहितेन. ८ नक्षत्रसमूहः परिवारो यस्य. ९ वनस्पतीनाम्. १० निस्तेजाः. ११ सूर्यस्य. १२ परगृहम्. १३ हीनदशाम्. १४ लघुत्वकारणम्. १५ धारयति. १६ दुःखेन पूरयितुं शक्यम्. १७ मस्तकम्. १८ युद्धे. १९ श्रौतसिद्धान्तैः. २० अवमानकारणम्.

हरति महत्त्वं प्रार्थना किं न जाने जनयति गुरुलज्जामित्यहं किं न वेद्मि । तदपि वद वदान्यं तं सदा प्रत्यहं मां जठरपिठरवर्ती वह्निरर्थीकरोति ॥ ७ ॥ गङ्गातरंगकणशीकरशीतलानि विद्याधराध्युषितचारुशिलातलानि । स्थानानि किं हिमवतः प्रलयं गतानि यत्सावमानपरपिण्डरतो मनुष्यः ॥ ८ ॥ अभिमतमहामानग्रन्थिप्रभेदपटीयसी गुरुतरगुणग्रामाम्भोजस्फुटोज्ज्वलचन्द्रिका । विपुलविलसल्लज्जावल्लीवितानकुठारिका जठरपिठरी[3] दुष्पूरेयं करोति विडम्बनम् ॥ ९ ॥ ये वर्धन्ते धनपतिपुरःप्रार्थनादुःखभाजो ये चाल्पत्वं दधति विषयाक्षेपपर्यस्तबुद्धेः[5] । तेषामन्तःस्फुरितहसितं वासराणां स्मरेयं ध्यानच्छेदे शिखरिकुहरग्रावशय्यानिषण्णः[6] ॥ १० ॥ मातर्नातः परमनुचितं यत्खलानां पुरस्तादस्ताशङ्कं जठरपिठरीपूर्तये नर्तितासि । तत्क्षन्तव्यं सहजसरले वत्सले वाणि कुर्याः प्रायश्चित्तं गुणगणनया गोपवेषस्य[8] विष्णोः ॥ ११ ॥ दीनो[9] दीनमुखैस्तथैव शिशुकैराकृष्टजीर्णाम्बरां क्रोशद्भिः[10] क्षुधितैर्निरन्नविधुरां पश्येन्न चेद्गेहिनीम्[11] । याच्ञाभङ्गभयेन गद्गदगलत्त्रुट्यद्विलीनाक्षरं को देहीति वदेत्स्वदग्धजठरस्यार्थे मनस्वी जनः ॥ १२ ॥ हिंसाशून्यमयत्नलभ्यमशनं धात्रा मरुत्कल्पितं व्यालानां[12] पशवस्तृणाङ्कुरभुजः सृष्टाः स्थलीशायिनः । संसारार्णवलङ्घनक्षमधियां वृत्तिः कृता सा नृणां यामन्वेषयतां प्रयान्ति सततं सर्वे समाप्तिं गुणाः ॥ १३ ॥ किं कन्दाः कन्दरेभ्यः प्रलयमुपगता निर्झरा वा गिरिभ्यः प्रध्वस्ता वा तरुभ्यः सरसफलभृतो वल्कलिन्यश्च शाखाः । वीक्ष्यन्ते यन्मुखानि प्रसभमपगतप्रश्रयाणां[13] खलानां दुःखोपात्ताल्पवित्तस्मय[14]पवनवशान्नर्तितभ्रूलतानि ॥ १४ ॥

सेवकनिन्दा

स्वाभिप्रायपरोक्षस्य परचित्तानुवर्तिनः । स्वयं विक्रीतदेहस्य सेवकस्य कुतः सुखम् ॥ १ ॥ चलेषु स्वामिचित्तेषु सुलभे पिशुने[15] जने । यदि जीवन्त्यहो चित्रं क्षणमप्युपजीविनः[16] ॥ २ ॥ सेवा श्ववृत्तिर्यैरुक्ता न तैः सम्यगुदाहृतम् । स्वच्छन्दचारी कुत्र श्वा विक्रीतासुः[17] क्व सेवकः ॥ ३ ॥ सेवया धनमिच्छद्भिः सेवकैः पश्य यत्कृतम् । स्वातन्त्र्यं यच्छरीरस्य मूढैस्तदपि हारितम्[1] ॥ ४ ॥ वरं वनं वरं भैक्ष्यं[2] वरं भारोपजीवनम्[3] । पुंसां विवेकहीनानां सेवया न धनार्जनम् ॥ ५ ॥ या प्रकृत्यैव चपला निपतत्यशुचावपि । स्वामिनो बहु मन्यन्ते दृष्टिं तामपि सेवकाः ॥ ६ ॥ मनुष्यजातौ तुल्यायां भृत्यत्वमतिगर्हितम् । प्रथमो यो न तत्रापि स किं जीवत्सु गण्यते ॥ ७ ॥ तावज्जन्मातिदुःखाय ततो दुर्गतता सदा । तत्रापि सेवया वृत्तिरहो दुःखपरम्परा ॥ ८ ॥ नाश्नाति स्वेच्छयौत्सुक्याद्विनिद्रो न प्रबुध्यते । न निःशङ्कं वचो ब्रूते सेवकोऽप्यत्र जीवति ॥ ९ ॥ भूशय्या ब्रह्मचर्यं च कृशत्वं लघु भोजनम् । सेवकस्य यतेर्यद्वद्विशेषः पापधर्मजः ॥ १० ॥ शीतातपादिकष्टानि सहते यानि सेवकः । धनाय तानि चाल्पानि यदि धर्मान्न मुच्यते ॥ ११ ॥ मृदुनापि सुवृत्तेन सुमृष्टेनातिहारिणा । मोदकेनापि किं तेन निष्पत्तिर्यस्य सेवया ॥ १२ ॥ स्वयं जहाति सेवकः सुखं च मानमेव च । यदर्थमर्थमीहते[4] तदेव तस्य हीयते ॥ १३ ॥ प्रणमत्युन्नतिहेतोर्जीवितहेतोर्विमुञ्चति प्राणान् । दुःखीयति सुखहेतोः को मूढः सेवकादन्यः ॥ १४ ॥ मौनान्मूकः प्रवचनपटुर्वातुलो[5] जल्पको वा धृष्टः पार्श्वे वसति च सदा दूरतस्त्वप्रगल्भः । क्षान्त्या भीरुर्[6]यदि न सहते प्रायशो नाभिजातः सेवाधर्मः परमगहनो योगिनामप्यगम्यः ॥ १५ ॥ चित्रैः स्निग्धैरुपकृतमपि द्वेष्यतामेति कश्चित्साक्षादन्यैरपकृतमपि प्रीतिमेवोपयाति । चित्रं चित्रं किमथ चरितं नैकभावाश्रयाणां सेवाधर्मः परमगहनो योगिनामप्यगम्यः ॥ १६ ॥ भक्तानामुपकारिणां परहितव्यापारयुक्तात्मनां सेवासंव्यवहारतत्त्वविदुषां द्रोहच्युतानामपि । व्यापत्तिः[7] स्खलितान्तरेषु नियता सिद्धिर्भवेद्वा न वा तस्मादम्बुपतेर्[8]इवावनिपतेः सेवा सदाशङ्किनी ॥ १७ ॥ आहारे वडवानलश्च शयने यः कुम्भकर्णायते संदेशे[9] बधिरः पलायनविधौ सिंहः शृगालो रणे । अन्धो वस्तुनिरीक्षणेऽथ गमने खञ्जः[10] पटुः क्रन्दने[11] भाग्येनैव हि लभ्यते पुनरसौ सर्वोत्तमः सेवकः ॥ १८ ॥

जीवितसाफल्यम्

यस्य जीवन्ति धर्मेण पुत्रा मित्राणि बान्धवाः । सफलं जीवितं तस्य नात्मार्थे को हि जीवति ॥ १ ॥ यस्य मित्राणि मित्राणि शत्रवः शत्रवस्तथा । अनुकम्प्योऽनुकम्प्यश्च स जातः स च जीवति ॥ २ ॥ वाणी रसवती यस्य भार्या

१ अम्बुकणः. २ समर्थो. ३ जठरभाण्डम्. ४ उपहासः. ५ विषयाक्षेपेण पर्यस्ता भ्रष्टा बुद्धिर्यस्य. ६ शिखरी पर्वतस्तस्य कुहरं बिलं तत्संबन्धी यो ग्रावा पाषाणः स एव शय्या तस्यां निषण्ण उपविष्टः. ७ उदरभाण्डम्. ८ गोपवेषधारिणः कृष्णस्य. ९ कृपणः. १० रोदनं कुर्वद्भिः. ११ भार्या. १२ नागानाम्. १३ अविनीतानाम्. १४ गर्वः. १५ सूचके. १६ सेवकाः. १७ विक्रीता असवः प्राणा येन सः.

१ नाशितम्. २ भिक्षा. ३ भारवाहकत्वेनोपजीवनम्. ४ इच्छति. ५ बहुभाषकः. ६ भयशीलः. ७ अनर्थः नाशो वा. ८ समुद्रस्य. ९ वार्ताहरणे. १० पादविकलः. ११ रोदने.

पुत्रवती सती । लक्ष्मीर्दानवती यस्य सफलं तस्य जीवितम् ॥ ३ ॥ स जीवति यशो यस्य कीर्तिर्यस्य स जीवति । अयशोऽकीर्तिसंयुक्तो जीवन्नपि मृतोपमः ॥ ४ ॥ चलं वित्तं चलं चित्तं चले जीवितयौवने । चलाचलमिदं सर्वं कीर्तिर्यस्य स जीवति ॥ ५ ॥ यस्मिञ्जीवति जीवन्ति बहवः स तु जीवति । काकोऽपि किं न कुरुते चञ्च्वा स्वोदरपूरणम् ॥ ६ ॥ स जातो येन जातेन याति वंशः समुन्नतिम् । परिवर्तिनि संसारे मृतः को वा न जायते ॥ ७ ॥ अञ्जलिरकारि लोकैर्गलानिर्मिनास्येव रञ्जिता जगती। संध्याया इव वसतिः स्वल्पापि सखे सुखायैव ॥ ८ ॥ यज्जीवति क्षणमपि प्रथितं मनुष्यैर्विज्ञानविक्रमयशोभिरभज्यमानम् । तन्नाम जीवितमिह प्रवदन्ति तज्ज्ञाः काकोऽपि जीवति चिराय बलिं च भुङ्क्ते ॥ ९ ॥ यो नात्मजे न च गुरौ न च भृत्यवर्गे दीने दयां न कुरुते न च बन्धुवर्गे । किं तस्य जीवितफलं हि मनुष्यलोके काकोऽपि जीवति चिराय बलिं च भुङ्क्ते ॥ १० ॥ जातः कूर्मः स एकः पृथुभुवनभरायार्पितं येन पृष्ठं श्लाघ्यं जन्म ध्रुवस्य भ्रमति नियमितं यत्र तेजस्वि चक्रम् । संजातव्यर्थपक्षाः परहितकरणे नोपरिष्टान्न वाऽधो ब्रह्माण्डोदुम्बरान्तर्मशकवदपरे जन्तवो जातनष्टाः ॥ ११ ॥

ऋणम्

न विषं विषमित्याहुर्ब्रह्मस्वं विषमुच्यते । विषमेकाकिनं हन्ति ब्रह्मस्वं पुत्रपौत्रकम् ॥ १ ॥ पापं कर्तुमृणं कर्तुं मन्यन्ते मानवाः सुखम् । परिणामोऽतिगहनो महतामपि नाशकृत् ॥ २ ॥ लोकद्वयप्रतिभयैकनिदानमेतद्धिक्प्राणिनामृणमहो परिणामघोरम् । एकः स एव हि पुमान्परमस्ति लोके कुद्धस्य येन धनिकस्य मुखं न दृष्टम् ॥ ३ ॥

प्रवासः

यो न संचरते देशान्यो न सेवेत पण्डितान् । तस्य संकुचिता बुद्धिर्घृतबिन्दुरिवाम्भसि ॥ १ ॥ यस्तु संचरते देशान्यस्तु सेवेत पण्डितान् । तस्य विस्तारिता बुद्धिस्तैलबिन्दुरिवाम्भसि ॥ २ ॥ देशे देशे किमपि कुतुकादद्भुतं लोकमानाः संपाद्यैव द्रविणमतुलं सद्म भूयोऽप्यवाप्य । संयुज्यन्ते सुचिरविरहोत्कण्ठिताभिः सतीभिः सौख्यं धन्याः किमपि दधते सर्वसंपत्समृद्धाः ॥ ३ ॥ आकिंचन्याद्‌तिपरिचयाज्जाययोपेक्ष्यमाणो भूपालानामननुसरणाद्धिभ्यदेवाखिलेभ्यः । गेहे तिष्ठन्कुमतिरलसः कूपकूर्मः सधर्मा किं जानीते भुवनचरितं किं सुखं चोपभुङ्क्ते ॥ ४ ॥ तीर्थानामवलोकनं परिचयः सर्वत्र वित्तार्जनं नानाश्चर्यनिरीक्षणं चतुरता बुद्धेः प्रशस्ता गिरः । एते सन्ति गुणाः प्रवासविषये दोषोऽस्ति चैको महान्यन्मुग्धामधुराधराधरसुधापानं विना स्थीयते ॥ ५ ॥

व्यापारिणः

आसीत्सत्ययुगे बलिस्तदनु च त्रेतायुगे भार्गवो रामः सत्यपराक्रमोऽथ भगवान्धर्मस्तथा द्वापरे । दाता कोऽपि न चास्ति संप्रति कलौ जीवन्ति केनार्थिनश्चेत्येवं कृतनिश्चयेन विधिना व्यापारिणो निर्मिताः ॥ १ ॥ शक्रोद्याननिवासितामधिगतो दाता स कल्पद्रुमः पातालं किल कामधेनुरपि सा कामप्रसूरन्वगात् । इत्थं विश्वसृजा विचिन्त्य यवनागाराधिकारार्थिनः सद्विद्यानिधिरक्षणार्थमधुना व्यापारिणो निर्मिताः ॥२॥ कौपीनं धृतवान्हरोऽपि भगवान्विष्णुः प्रविष्टो जलं वाराशिरपेयतामुपगतः को नाम दातुं क्षमः । इत्थं विश्वसृजा विचिन्त्य यवनागाराधिकारार्थिनः सद्विद्यानिधिजीवनार्थमधुना व्यापारिणो निर्मिताः ॥ ३ ॥ व्यापारान्तरमुत्सृज्य वीक्षमाणो वधूमुखम् । यो गृहेष्वेव निद्राति दरिद्राति स दुर्मतिः ॥ ४ ॥

कालमाहात्म्यम्

यवनैरवनिः क्रान्ता हिन्दवो विन्ध्यमाविशन् । बलिना वेदमार्गोऽयं कलिना कवलीकृतः ॥ १ ॥ सीदन्ति चाग्निहोत्राणि गुरुपूजा प्रणश्यति । कुमार्यश्च प्रसूयन्ते प्राप्ते कलियुगे सदा ॥ २ ॥ परान्नेन मुखं दग्धं हस्तौ दग्धौ प्रतिग्रहात् । परस्त्रीभिर्मनो दग्धं कुतः शापः कलौ युगे ॥ ३ ॥ राक्षसाः कलिमाश्रित्य जायन्ते ब्रह्मयोनिषु । ब्राह्मणानेव बाधन्ते तत्रापि श्रोत्रियान्कृशान् ॥ ४ ॥ कुशलाः शब्दवार्तायां वृत्तिहीनाः सुरागिणः । कलौ वेदान्तिनो भान्ति फाल्गुने बालका इव ॥ ५ ॥ वागुबारोत्सवं मात्रं तत्क्रियां कर्तुमक्षमाः । कलौ वेदान्तिनो भान्ति फाल्गुने बालका इव ॥ ६ ॥ कृते च रेणुका कृत्या त्रेतायां जानकी तथा । द्वापरे द्रौपदी कृत्या कलौ कृत्या गृहे गृहे ॥ ७ ॥ मथुग-

१ दानादिप्रभवा कीर्तिः शौर्यादिप्रभवं यशः. २ भ्रमणशीले. ३ अर्थदानार्थमिति भावः; पक्षे,-अञ्जलिकरणेन लोके आज्ञाकारित्वं ध्वन्यते. ४ निस्तेजस्कत्वम्; पक्षे,-असामर्थ्यम्. ५ आरक्ततां नीता; पक्षे,-अनुरागवती कृता. ६ प्रख्यातम्. ७ उदुम्बरफले यथा जन्तवस्तिष्ठन्ति तथा तादृशा मनुष्या ब्रह्माण्डरूपोदुम्बरे तिष्ठन्ति. ८ ऋणम्. ९ कारणम्. १० परिणामे भयंकरम्. ११ आश्चर्यम्. १२ वीक्षमाणाः. १३ द्रव्यम्. १४ बहुलम्. १५ गृहम्. १६ पुनः.

१ दारिद्र्यात्. २ अवमानितः. ३ सदृशः. ४ षोडशवार्षिकी. ५ अधरोष्ठः. ६ दरिद्रो भवति.

मध्योत्पन्नाः कृतयुगधर्मानुसारिणः किमिति । इति रोषादिव कलिना पीड्यन्ते साधवो बलिना ॥ ८ ॥ नोधीतेऽत्र जनो यदि कश्चिदधीते शते सहस्रे वा । दुस्तर्केषु भ्राम्यति दूरी-कुरुते श्रुतिस्मृतिसुतर्कान् ॥ ९ ॥ सीदन्ति सन्तो विलसन्त्य-सन्तः पुत्रा म्रियन्ते जनकश्चिरायुः । परेषु मैत्री स्वजनेषु वैरं पश्यन्तु लोकाः कलिकौतुकानि ॥ १० ॥ एतादृशे कलियुगेऽपि शतेषु कश्चिज्जातादृशो जगति यः श्रुतिमार्ग एव । यत्किंचिदाचरतु पात्रमसौ स्तुतीनां श्लाघ्यं मिनार-मपि किं न मरौ सरश्चेत् ॥ ११ ॥ उपनयनविवाहावुत्सवे-कप्रधानौ कलिविभवत एवां कालभेदानभिज्ञाः । विजहति न कदाचिद्वेदपाठैकयोग्ये वयसि च यवनानीवाचनाभ्यां-समेते ॥ १२ ॥ न देवे देवत्वं कपटपटवस्तापसजना जनो मिथ्यावादी विरलतरवृष्टिर्जलधरः । प्रसङ्गो नीचानामवनि-पतयो दुष्टमनसो जना भ्रष्टा नष्टा अहह कलिकालः प्रभ-वति ॥ १३ ॥ गता गीता नाशं क्वचिदपि पुराणं व्यपगतं विलीनाः स्मृत्यर्था निगमनिचयो दूरमगमत् । इदानीं रंडा-सप्रभृतिवचनैर्मोक्षपदवी तदेवं जानीमो कलियुग तवैव महिमा ॥ १४ ॥ अपारैर्व्यापारैरहहरिह नयन्तोऽशनदशा-स्वथ स्नाताः संध्यां विदधति न जातु स्वसमये । त्यजन्तः स्वां वृत्तिं द्विजकुलभवग्रामगणकीभवन्तो हन्तामी कथमपि च जीवन्ति बहवः ॥ १५ ॥ कुक्षेः पूर्त्यै यवनविततेर्भृत्य-कृत्यानि कर्तुं विक्रीणीते वपुरपि निजं वेतनैरेतदास्ताम् । विप्रो भूत्वाप्यहह गणनानैपुणैर्वञ्चयित्वा स्वर्णस्तेयं रचयति जनः स्वामिनां पोषकाणाम् ॥ १६ ॥ वेदव्यासः स नव दश यो वेद वेदाक्षराणि श्लोकं त्वेकं परिपठति यः स स्वयं जीव एव । आपस्तम्बः स इह कलयेत्सम्यगौपासनं यः कष्टं शिष्ट-क्षतिकृति कलौ कार्श्यमृच्छन्ति विद्याः ॥ १७ ॥ ये कायस्थ-जनाश्च ये नृपसुता ये च द्विजाः शक्तिणस्ते यत्नादनुसृत्य निर्दयतया शुष्कांस्तुरुष्काधिपान् । देवान्भूमिसुरांश्च पान्ति कृतिनस्ते चेन्मुधोदासते ब्राह्मण्याय जलाञ्जलिः किल भुवि प्राज्ञैः प्रदेयो भवेत् ॥ १८ ॥ आक्रान्तासु वसुंधरासु यव-नैरासेतुहेमाचलं विद्राणे क्षितिभृद्गणे विकरुणे निद्राति नारायणे । निर्विघ्नप्रसरे कलावपि बलान्निष्कण्टकं वैदिकं पन्थानं किल तत्र तत्र परिपाल्यको हि लोकोत्तरः ॥ १९ ॥ अज्ञानामविरामलौकिकवचोभाजाममीषां पुनर्मन्त्रोच्चारण एव पर्यवसितं मौनव्रतं कर्मसु । आमायव्ययलेखनेन नयतां कालानशेषानहो पारम्पर्यत ईदृशामिह नृणां ब्राह्मण्यमन्या-दृशम् ॥ २० ॥ ये मुष्णन्ति निशि प्रविश्य भवनं ये वा वनान्तानतं नेते मार्गमध्ये हरन्ति ननु नाश्विन्दन्ति चौरा इति । मर्त्यो हन्त हरन्ति पेशलधनं, संख्या विरहस्य ये कष्टं तानपि वञ्चकानिह पुरस्कुर्वन्ति सर्वे जनाः ॥ २१ ॥ सौहार्दं गगनप्रसवस्सुजनता बन्ध्यासुतस्पर्धिनी किं ब्रूमो गुणिनां गुणग्रहिलता व्योमप्रसूनोपमा । दृष्टिः शीलसुधा-हलाहलमयी राज्ञां सुधामण्डले लोके संप्रति यत्कले स जयति त्वद्दृष्टिर्लीलागमः ॥ २२ ॥ निर्वीर्या पृथिवी निरोषधिरसा नीचा महत्त्वं गता भूपाला निजकर्मधर्मरहिता विप्राः कुमार्गे रताः । भार्या भर्तृविरोधिनी परपरा पुत्राः पितुर्द्वेषिणो हा कष्टं खलु वर्तते कलियुगे धन्या नरा ये मृताः ॥ २३ ॥ दूरादर्थिनमाकलय्य भजते मर्त्यो विलम्बाङ्गना मध्ये किं च विरोचनत्वमथ संस्थानं नृसिंहाकृतिम् । पाण्डित्योक्तिषु वक्र-तुण्डरचनां दाने त्वपर्णात्मतामेकः पञ्चसुरात्मकः प्रभुरहो मार्गैः कलौ लभ्यते ॥ २४ ॥ धर्मः प्रव्रजितस्तपः प्रचलितं सत्यं च दूरं गतं पृथ्वी मन्दफला नराः कपटिनश्चित्तं च शाठ्यार्जितम् । राजानोऽर्थपरा न रक्षणपराः पुत्राः पितुर्द्वे-षिणः साधुः सीदति दुर्जनः प्रभवति प्रायः कलौ दुर्युगे ॥ २५ ॥ सन्तः क्वापि न सन्ति सन्ति यदि वा दुःखेन जीवन्ति ते विद्वांसोऽपि न सन्ति सन्ति यदि वा मात्सर्ययुक्ताश्च ते । राजानोऽपि न सन्ति सन्ति यदि वा लोभाद्धनग्राहिणो दातारोऽपि न सन्ति सन्ति यदि वा सेवानुकूलाः कलौ ॥ २६ ॥ हर्म्यस्थानमधर्मकर्मनिरतैर्दुर्मानसैर्मांसलं शास्त्र-स्तोमललाटभूलिपिलयः शान्तिः सतामपि । सर्वाम्नायवचः-समापनदिनं संध्या मदर्चाविधेरर्थोपार्जनभूरभूदिह महा-नर्थावहोऽयं कलिः ॥ २७ ॥ प्रातर्हन्त कृताप्लवोऽपि रजक-स्पृष्टाञ्चलो रोमशे रूढान्याप्लवते पटाननुदिनं धृत्वा बहिर्ग-च्छति । गत्वा म्लेच्छमुखाम्बुलीनान्स्पृशति च स्पृष्ट्वापि न स्नात्यहो न स्नातोऽप्यथ शुद्ध एव चपलो भुक्त्वापि न [13]व्रीडति ॥ २८ ॥ शर्मे जीवति शास्त्रमुज्झति परं शूद्राहृ-तैरम्बुभिः स्नात्वाचामति देवताः स्नपयति स्वैरं पैर्चत्योद-नम् । उच्छिष्टान्न बिभेति याति यवनैरुच्चावचैः संगतिं

१ अध्ययनं न करोति. २ स्वल्पजलम्. ३ मरुदेशे. ४ राजानः. ५ बृहस्पतिः. ६ स्मार्ताग्निम्. ७ प्राप्नुवन्ति. ८ म्लेच्छविशेषान्. ९ उदासीना भवेयुः. १० नष्टे.

१ बन्ध्यापुत्रतुल्या. २ विफलनेत्रत्वम्; पक्षे,-शिवनाम्; ३ रविराविलम्; पक्षे,-मूर्खत्वम्. ४ नृसिंहस्येव क्रूरामाकृतिम्; पक्षे,-नृसिंहस्याकृतिम्. ५ वक्रा या तुण्डस्य रचना ताम्; मुख-वक्रत्वमित्यर्थः; पक्षे,-वक्रतुण्डस्य गणपतेरिव या रचना ताम्. गणेशरूपमित्यर्थः. ६ न विद्यन्ते पर्णान्यपि यस्य ताम्. अकिंचनत्व-मित्यर्थः; पक्षे,-अपर्णा पार्वती तद्रूपताम्. ७ सुवर्णनिर्मितमासनम्. ८ वस्त्राणाम्. ९ वेदवचसाम्. १० मरणम्. ११ स्नानम्. १२ गर्दभैः. १३ न लज्जते. १४ भक्तम्. १५ उच्चनीचैरनेकभेदभिन्नैः.

मार्तङ्गान्निकटं गतानगणयन्मार्गान्मुहुर्गाहते ॥ २९ ॥ नीचैर्दुर्यवनैः शुनीभिरपि वा निःशङ्कमालोकितं भुङ्क्ते पङ्क्तिविदूषकैः सह नरैरज्ञातवेदाक्षरैः । मद्यास्वादनमत्तचित्तजनतामोहाय मोहान्वितः कर्माण्यारभते श्रुतिस्मृतिवचोदूराण्यसागण्यहो ॥ ३० ॥ विद्वत्ता वसुधातले विगलिता पाण्डित्यधर्मो गतः श्रोतॄणां हृदयेष्वबुद्धिरधिका ज्ञानं गतं चारणे । गाथागीतविनोदवाक्यरचनायुक्त्या जगद्वञ्चितं ज्योतिर्वैद्यकशास्त्रसारमखिलं क्षुद्रेषु जातं कलौ ॥ ३१ ॥ धिक्त्वां रे कलिकाल याहि विलयं केयं विपर्यस्तता हा कष्टं श्रुतिशालिनां व्यवहृतिर्म्लेच्छोचिता दृश्यते । एकैर्वाञ्छयदेवता भगवती विक्रेतुमानीयते निःशङ्कैरपरैः परीक्षणविधौ सर्वाङ्गमुद्घाट्यते ॥ ३२ ॥ कन्यां कामप्युदूह्य प्रविजहद्धुदयचौवनामज्ञ एनां द्रव्याशाशाशकृष्टो भ्रमति चिरतरं हन्त देशान्तरेषु । अन्योन्याश्लेषवाञ्छाविगलितवयसोरात्तमालिन्यमत्योर्दपत्योर्व्याकृतं वै हतविधिरुभयोर्लोकयोः शोकयोगम् ॥ ३३ ॥

मद्यपानगर्हणम्

वैकल्यं धरणीपातमयथोचितजल्पनम् । संनिपातस्य चिह्नानि मद्यं सर्वाणि दर्शयेत् ॥ १ ॥ एकतश्चतुरो वेदा ब्रह्मचर्यं तथैकतः । एकतः सर्वपापानि मद्यपानं तथैकतः ॥ २ ॥ मद्यपस्य कुतः सत्यं दया मांसाशिनः कुतः । कामिनश्च कुतो विद्या निर्धनस्य कुतः सुखम् ॥ ३ ॥ अयुक्तं बहु भाषन्ते यत्र कुत्रापि शेरते । नग्ना विक्षिप्य गात्राणि बालका इव मद्यपाः ॥ ४ ॥ मत्तो हिनस्ति सर्वं मिथ्या प्रलपति हि विकल्पया बुद्ध्या । मातरमपि कामयते सावज्ञं मद्यपानमत्तः सन् ॥ ५ ॥ चित्ते भ्रान्तिर्जायते मद्यपानाद्भ्रान्ते चित्ते पापचर्यामुपैति । पापं कृत्वा दुर्गतिं यान्ति मूढास्तस्मान्मद्यं नैव पेयं न पेयम् ॥ ६ ॥

१ चाण्डाल॰. २ प्रविशति. ३ दुष्टयवनैः. ४ पङ्क्तिबाह्यैः. ५ श्रुतिस्मृतिवाक्यानि. ६ निष्फलानि. ७ नटादौ. ८ नीचेषु. ९ संजातयौवनाम्. १० विकलत्वम्. ११ अयुक्तप्रलापः. १२ त्रिदोषस्य. १३ लक्षणानि. १४ नाशयति. १५ इच्छति. १६ पापाचरणम्. १७ नरकम्.

तमाखुः

तमाखुपत्रं गजेन्द्र भज माज्ञानदायकम् । तमाखुपत्रं गजेन्द्र भज माज्ञानदायकम् ॥ १ ॥ दारिद्र्यशीलोऽपि नरस्तमाखुं नैव मुञ्चति । निवारितोऽपि मार्जारस्तमाखुं नैव मुञ्चति ॥ २ ॥ बिडौजाः पुरा पृष्टवान्पद्मयोनिं धरित्रीतले सारभूतं किमस्ति । चतुर्भिर्मुखैरित्यवोचद्विरिञ्चिस्तमाखुस्तमाखुस्तमाखुस्तमाखुः ॥ ३ ॥ न स्वादु नौषधमिदं न च वा सुगन्धि नाक्षिप्रियं किमपि शुष्कतमाखुचूर्णम् । किं चाक्षिरोगजनकं च तदस्य भोगे बीजं नृणां नहि नहि व्यसनं विनान्यत् ॥ ४ ॥ सुपर्णपरिसेवितस्तदनु साधुपूगान्वितो द्विजावनमहापटुस्तदनु सारसंधानभाक् । सदैव सुधयाशनं भवति यस्य विष्णोः समस्तमाखुरिति सेव्यतां भवति वै यतो रागिता ॥ ५ ॥ श्रीकृष्णः पूतनायाः स्तनमलमपिबत्कालकूटेन पूर्णं प्रस्कन्नं भूप्रदेशे किमपि च पिबतो यत्तदा तस्य वक्त्रात् । तस्मादेषा तमाखुः सुरवरपरमोच्छिष्टमैतद्दुरापं स्तुत्वा नत्वा मिलित्वा ह्यनिशमतिमुदा सेव्यते वैष्णवाग्र्यैः ॥ ६ ॥ भ्रातः कस्त्वं तमाखुर्गमनमिह कुतो वारिधेः पूर्वपारात्कस्य त्वं दण्डधारी नहि तव विदितं श्रीकलेरेव राज्ञः । चातुर्वर्ण्यं विधात्रा विविधविरचितं ब्रह्मणा धर्महेतोरेकीकर्तुं बलात्तन्निखिलजगति रे शासनादागतोऽस्मि ॥ ७ ॥

---

१ आखुर्मूषिकः पत्रं वाहनं यस्य. २ मा लक्ष्मीः. ३ अज्ञानदायकं तमाखुपत्रं मा भजेति. ४ इन्द्रः. ५ ब्रह्मदेवम्. ६ सुपर्णेन गरुडेन सेवितः; पक्षे,–सुष्ठुपर्णेन नागवल्लीदलेन सह परिसेवितः. ७ साधूनां पूगैः संघैरन्वितः; पक्षे,–साधुः सम्यक्पूगः क्रमुकस्तेनान्वितः. ८ द्विजा द्विजन्मानो ब्राह्मणादयस्तेषामवनं रक्षणं तस्मिन्महासमर्थः; पक्षे,–द्विजा दन्ताः. ९ सारं श्रेष्ठवस्तु मोक्षादि तस्य संधानं संधिं भजति; पक्षे,–सारः खदिरसारस्तेन संधानं सम्यक्मेलनं भवति. १० सुधयामृतेन यस्य भोजनं भवति; पक्षे,–सुधया चूर्णेन सदैव यस्य भक्षणं भवति. ११ यतो विष्णोररागिता विषयेष्वप्रीतिर्जायते; पक्षे,–यतस्तमाखोस्तमाखुपत्राद्रागिता मुखरक्तिमा जायते. १२ जगत्कर्त्रा, ब्रह्मणो विशेषणम्.

इति श्रीसुभाषितरत्नभाण्डागारे द्वितीयं सामान्यप्रकरणं समाप्तम्

तृतीयं राजप्रकरणम्

राजसभावर्णनम्

सभाकल्पतरुं वन्दे वेदशाखोपशोभितम् । शास्त्रपुष्पसमाकीर्णं विद्वद्भ्रमरमण्डितम् ॥ १ ॥ विद्वांसः कवयो भट्टा गायकाः परिहासकाः । इतिहासपुराणज्ञाः सभा सप्ताङ्गसंयुता ॥ २ ॥ धनदैर्धर्मराजैश्च कविभिर्गुरुभिर्वृता । सभा ते भाति भूमीन्द्र सुधर्मातोऽधिका क्षितौ ॥ ३ ॥ सुवर्णवर्णललिता पदविन्यासशालिनी । वाणीव भाति ललिता सभा ते जगतीपते ॥ ४ ॥ विबुधावलिसंपूर्णा सुत्रपूर्णदिगीश्वरा । चतुराननसंपूर्णा स्वर्गादपि समाधिका ॥ ५ ॥ गुरुरेकः कविरेकः सदसि मघोनः कलाधरोऽप्येकः । अद्भुतमत्र सभायां गुरवः कवयः कलाधराः सर्वे ॥ ६ ॥ अनेकविद्वज्जनरत्नपूर्णं वेदोदकन्यायतरंगरम्यम् । अलङ्घनीयं गुरुतीर्थमेकं सभासमुद्रं शिरसा नमामि ॥ ७ ॥ सारस्वते स्रोतसि दूरमग्नैः सुधीवरैरुद्धृतसूक्तिरत्नैः । न तत्किमप्युर्वरितं यदेषामुपायनीकृत्य पुरो भवेयम् ॥ ८ ॥ सद्वेदिमध्योत्तमहेमकुम्भस्तना सुवर्णाधिकृता प्रसन्ना । सद्रत्नभूषाविमला त्वयासौ कान्तेव संसन्नृप भाति रम्या ॥ ९ ॥ पद्मानना पद्मपलाशनेत्रा पद्मच्छविः पद्मकरामलांशुका । पद्मीशनाथैः परिशीलनीया लक्ष्मीरिवाभाति नरेश ते सभा ॥ १० ॥ साग्नयोऽपि किल शीतलशीला विश्रुता अपि बहु श्रुतवन्तः । पण्डिता अपि जडाः परवादे श्रोत्रिया इह सदा निवसन्ति ॥ ११ ॥ क्वचिच्चारुचामीकरारम्भरम्या क्वचिद्रत्नविद्योतितध्वान्तदक्षा । क्वचिद्धीरकश्रेणिकैलासहासा क्वचिद्धीरवीरप्रवीरप्रकाशा ॥ १२ ॥ नाहूतापि पुरः पदं रचयति प्राप्तोपकण्ठं हठात्पृष्टा न प्रतिवक्ति कम्पमयते स्तम्भं समालम्बते । वैवर्ण्यं स्वरभङ्गमञ्चति बलान्मन्दाक्षमन्दानना कष्टं भोः प्रतिभावतोऽप्यभिसभं वाणी नवोढायते ॥ १३ ॥ चिन्तासक्तनिमग्नमन्त्रिसलिलं दूतोर्मिशङ्खाकुलं पर्यन्तस्थितचारनक्रमकरं नागाश्वहिंसाश्रयम् । नानावाशककङ्कपक्षिरुचिरं कायस्थसर्पास्पदं नीतिक्षुण्णतटं च राजकरणं हिंस्रैः समुद्रायते ॥ १४ ॥

---

१ बृहस्पतिः. २ शुक्रः. ३ इन्द्रस्य. ४ चन्द्रः. ५ हस्तिनाथैः. ६ प्राप्नोति. ७ गुप्तचराः. ८ शब्दं कुर्वाणाः; पिशुना इत्यर्थः. ९ राज्ञोऽधिकरणम्.

राजमिलनम्

क्षुल्लामाभंकमंत्रमोन्नि वर्गाः क्लिष्टैरिला नमेनो मार्गाकश्चिद्नकुन्तर्कोलिन्नह्रो गवांकुलर्थं गतः । यज्ञदः पद्मः कदापि नहि ये नेऽत्र स्वर्दांषर्गुणकृपा विदुषां वर वयमहो त्वां द्रष्टुमभ्यागताः ॥ १ ॥

सामान्यराजप्रशंसा

राजंस्त्वद्दर्शनेनैव गलन्ति त्रीणि तत्क्षणात् । रिपोः शस्त्रं कवेर्दैन्यं नीवीबन्धो मृगीदृशाम् ॥ १ ॥ चिरमचलकौतुकाविष्टं कल्पवृक्षमुदीक्षितुम् । तन्मे सफलमद्यासीत्तत्र त्वय्यवलोकिते ॥ २ ॥ सर्वदा सर्वदोऽसीति मिथ्या संस्तूयसे जनैः । नारयो लेभिरे पृष्ठं न वक्षः परयोषितः ॥ ३ ॥ त्वया वीर रणाङ्कुश्या स्वसुहृदया वियोजिताः । लक्षं लब्ध्वैव गच्छन्ति मार्गणा इव मार्गणाः ॥ ४ ॥ कल्पद्रुमो न जानाति न ददाति बृहस्पतिः । अयं तु जगतीजानिर्जानाति च ददाति च ॥ ५ ॥ रविः करसहस्रेण दशाशापरिपूरकः । त्वमेकेन करेणैव सहस्राशाप्रपूरकः ॥ ६ ॥ बलिः पातालनिलयोऽधःकृतश्चित्रमत्र किम् । अधःकृतो दिविस्थोऽपि चित्रं कल्पद्रुमस्त्वया ॥ ७ ॥ आर्तानामिह जन्तूनामार्तिच्छेदं करोति यः । शङ्खचक्रगदाहीनो द्विभुजः परमेश्वरः ॥ ८ ॥ बहुधा राज्यलाभेन यत्तोषस्तव भूपते । बहुधाराज्यलाभेन स तोषो मम भूपते ॥ ९ ॥ भुजंगभोगसंक्रान्ता कैलत्रं तव मेदिनी । अहंकारः परां कोटिमारोहति कुतस्तव ॥ १० ॥ तुलामारुह्य रविणा वृश्चिके निहितं पदम् । भवता शिरसि न्यस्तमयत्नेनैव भोगिनाम् ॥ ११ ॥ किं कृतेन न यत्र त्वं यत्र त्वं किमसौ कलिः । कलौ चेद्भवतो जन्म कलिरस्तु कृतेन किम् ॥ १२ ॥

---

१ वैरिणः. २ पलायनाभावादित्यर्थः. ३ उरःस्थलम्. ४ ज्या; पक्षे,–विनवादिः. ५ शरव्यम्; पक्षे,–लक्षद्रव्यम्. ६ याचकाः. ७ बाणाः. ८ पृथिवीपतिः. ९ किरणा हस्ताश्च. १० दिशो मनोरथाश्च. ११ बहुधाराः भजन्ति यस्य तदाख्यं पुरम्. १२ शेषः; पक्षे,–जारः. १३ फणाः; पक्षे,–उपभोगः. १४ भार्या. १५ तुलाराशिम्. १६ वृश्चिकराशौ. १७ सर्पाणाम्; पक्षे,–कामिनाम्. १८ कृतयुगेन.

अमिथागमये नाथ शत्रुशोणितपिच्छिले । आजगाम कथं लक्ष्मीर्निर्जगाम कथं यशः ॥ १३ ॥ कोऽप्यन्यः कल्पवृक्षोऽयमेकोऽस्ति क्षितिमण्डले । दत्पाणिपल्लवोऽप्येकः कुलतेऽयः सुरद्रुमम् ॥ १४ ॥ अपूर्वेयं धनुर्विद्या भवता शिक्षिता कुतः । मार्गणौघः समायाति गुणो याति दिगन्तरम् ॥ १५ ॥ युधिष्ठिरोऽसि भीमोऽसि चरितैरर्जुनो भवान् । प्रज्ञया महदेवोऽसि वाच्यता नकुलस्य ते ॥ १६ ॥ बलिकर्णदधीचाद्याः पुरा पञ्चत्वमागताः । पञ्चत्वं न गताश्चित्रं त्वयि जीवति पञ्चमे ॥ १७ ॥ एक एव महान्दोषो भवतां विमले कुले । लुम्पन्ति पूर्वजां कीर्तिं जाता जाता गुणाधिकाः ॥ १८ ॥ भग्नासु रिपुसेनासु नरेन्द्र त्वं महामहाः । खड्गान्तर्निजमेवैकमद्राक्षीः संमुखं मुखम् ॥ १९ ॥ किं वर्ण्यतां कुचद्वन्द्वमस्याः कमलचक्षुषः । आसमुद्रकरग्राह्यौ भवान्यत्र करप्रदः ॥ २० ॥ वेधा वेदनयाक्लिष्टो गोविन्दोऽपि गदान्वितः । शंभुः शूली विषादी च देव केनोपमीयसे ॥ २१ ॥ तृष्णापहारी विमलो द्विजावासो जनप्रियः । ह्रदः पद्मकरः किं तु बुधस्त्वं स जलाश्रयः ॥ २२ ॥ सदा हंसालसं बिभ्रन्मानसं प्रचलज्जलम् । भूभृन्नाथोऽपि नायाति यस्य साम्यं हिमालयः ॥ २३ ॥ मीमांसको महीपोऽयमन्यथा शक्तिमान्कथम् । नैयायिकोऽपि स्यादेव परशक्तेस्तु खण्डनात् ॥ २४ ॥ राजन्दौवारिकादेव प्राप्तवानस्मि वारणम् । मदवारणमिच्छामि त्वत्तोऽहं जगतीपते ॥ २५ ॥ राजन्कनकधाराभिस्त्वयि सर्वत्र वर्षति । अभाग्यच्छत्रसंच्छन्ने मयि नायान्ति बिन्दवः ॥ २६ ॥ सर्वज्ञ इति लोकोऽयं भवन्तं भाषते मृषा । पदमेकं न जानासि वक्तुं नास्तीति याचके ॥ २७ ॥ आश्वासस्नेहभक्तीनामेकमालम्बनं महत् । प्रकृष्टस्येव धर्मस्य प्रसादो मूर्तिसंचयः ॥ २८ ॥ सत्यभामासमाश्लिष्टः साधुवृन्दावने रतः । यशोदयासमायुक्तस्त्वां पायात्त्वादृशो हरिः ॥ २९ ॥ भवान्हि भगवानेव गतो भेदः परस्परम् । महत्यागदयायुक्तः सत्यभामासमाश्रितः ॥ ३० ॥ एकमेव गुणं प्राप्य नम्रतामगमद्धनुः । तवाशेषगुणा राज्ञः स्तब्धतेति सुविस्मयः ॥ ३१ ॥ भूषणाद्युपभोगेन प्रभुर्न भवति प्रभुः । परैरपरिभूताज्ञस्त्वमिव प्रभुरुच्यते ॥ ३२ ॥ कले शौर्यमदो योद्धुं त्वय्येकं संक्षिमास्थिते । संसप्तसप्तिसमारूढा भवन्ति परिपन्थिनः ॥ ३३ ॥ हुतमिष्टं च तप्तं च धर्मश्चायं कुलस्य ते । गृहात्प्रतिनिवर्तन्ते पूर्णकामा यदर्थिनः ॥ ३४ ॥ फणीन्द्रस्ते गुणान्वक्तुं लिखितुं हैहयाधिपः । द्रष्टुमाखण्डलः शक्तः क्वाहमेष क्व ते गुणाः ॥ ३५ ॥ अमितः संमितः प्राप्तैरुत्कर्षैर्हर्षदः प्रभो । अहितः सहितः साधुयशोभिरसतामसि ॥ ३६ ॥ स्वप्नेऽपि समरेषु त्वां विजयश्रीर्न मुञ्चति । प्रभावप्रभवं कान्तं स्वाधीनपतिका यथा ॥ ३७ ॥ पश्यन्त्यसंख्यापथगां त्वद्दानजलवाहिनीम् । देव त्रिपथगात्मानं गोपयत्युग्रमूर्धनि ॥ ३८ ॥ यद्वीर्यं कूर्मराजस्य यश्च शेषस्य विक्रमः । पृथिव्या रक्षणे राजन्नेकत्र त्वयि तत्स्थितम् ॥ ३९ ॥ त्वयि संगरसंप्राप्ते धनुषासादिताः शराः । शरैररिशिरस्तेन भूस्तया त्वं त्वया यशः ॥ ४० ॥ ययोरारोपितस्तारो हारस्तेऽरिवधूजनैः । निधीयन्ते तयोः स्थूलाः स्तनयोरश्रुबिन्दवः ॥ ४१ ॥ मधुपानप्रवृत्तास्ते सुहृद्भिः सह वैरिणः । श्रुत्वा कुतोऽपि त्वन्नाम लेभिरे विषमां दशाम् ॥ ४२ ॥ यस्य चेतसि निर्व्याजं द्वयं तृणकणायते । क्रोधे विरोधिनां सैन्यं प्रसादे कनकाचलः ॥ ४३ ॥ देव त्वद्दानपाथोधौ दारिद्र्यस्य निमज्जतः । न कोऽपि हि करालम्बं दत्ते मत्तेभदायक ॥ ४४ ॥ राजचन्द्र समालोक्य त्वां तु भूतलमागतम् । रत्नश्रेणिमिषान्मन्ये नक्षत्राण्यप्युपागमन् ॥ ४५ ॥ धारयित्वा त्वयात्मानं महात्यागधनाधुना । मोचिता बलिकर्णाद्याः स्वयशोगुप्तकर्मणः ॥ ४६ ॥ क्षणमप्यनुगृह्णाति यं दृष्टिस्तेऽनुरागिणी । ईर्ष्ययेव त्यजत्याशु तं नरेन्द्र दरिद्रता ॥ ४७ ॥ योऽसंकृत्परगोत्राणां पक्षच्छेदक्षणक्षमः । शतकोटिदतां बिभ्रद्विबुधेन्द्रः स राजते ॥४८॥ ताम्बूलेन विना राजञ्जडीभूता सरस्वती । न निःसरेन्मुखाद्वाणी गृहात्कुलवधूरिव ॥ ४९ ॥ अर्थिप्रत्य-

१ याचकाः; पक्षे,-बाणाः. २ विनयादिः; पक्षे,-ज्या. ३ अत्र वंशे पूर्वापेक्षयोत्तरोत्तरः पुरुषो न कोऽपि न्यूनगुणोऽभूत्किंतु विशिष्टगुण एवाभवदिति भावः. ४ वेदनया दुःखेनाक्लिष्टः; पक्षे,-वेदेन नयेन चाक्लिष्टः. ५ मदेन रुजान्वितः; पक्षे,-गदया सहितः. ६ शूलेन युक्तः; पक्षे,-त्रिशूलेन युक्तः. ७ दुःखी; पक्षे,-विषमत्तीति सः. ८ तृषा; पक्षे,-आशा. ९ पक्षिणः; पक्षे,-ब्राह्मणाः. १० कमलकम्; पक्षे,-लक्ष्मीः. ११ पण्डितः. १२ जलाश्रयः; पक्षे,-डलयोः सावर्ण्यात् जडाश्रयो मूर्खाश्रयः. १३ वारणम्; पक्षे,-निवारणम्. १४ मदेन युक्तं वारणम्; पक्षे,-मद-अवारणम्. १५ सत्यभामया श्लिष्टः; पक्षे,-सत्यं भा कान्तिर्मा लक्ष्मीस्ताभिर्युक्तः. १६ साधु वृन्दावनं तस्मिन्रतः; पक्षे,-साधूनां वृन्दं समूहस्तस्यावनं रक्षणं तस्मिन्रतः. १७ यशोदया नन्दपत्न्या युक्तः; पक्षे,-यशः कीर्तिर्दया करुणा ताभ्यां युक्तः.

१ गकारेण; पक्षे,-नष्टः. २ महती या गदा तया युक्तः; पक्षे,-महान् उत्सवस्त्यागो दानं दया करुणा तैर्युक्तः. ३ सत्यभामया समन्वितः; पक्षे,-सत्यं सनृतं भा कान्तिर्मा लक्ष्मीराभिः सम्यग्युक्तः. ४ अश्वम्. ५ सूर्यमण्डलभेदिन इत्यर्थः. ६ शत्रवः. ७ सहस्रबाहुरर्जुनः. ८ युद्धात्. ९ शिवमस्तके. १० शत्रुकुलानाम्; पक्षे,-महापर्वतानाम्. ११ सहायः; पक्षे,-पतत्रः. १२ शतस्य कोटेश्च दातृताम्; पक्षे,-वज्रेण खण्डकृताम्. १३ पण्डिताः; पक्षे,-देवाः.

र्धिलक्षैरप्यपराङ्मुखचेतसम् । त्वां पराङ्मुखतां निन्युः केवलं परयोषितः ॥ ५० ॥ तव निर्वर्णयद्वर्णं स्वर्णं वर्णयतो गिरा । त्वत्कोशगेहान्निर्गत्य तीर्थेषु वसति ध्रुवम् ॥ ५१ ॥ न समासः समर्थस्य वसु व्याकरणस्य ते । विग्रहो नैव केनापि न परः सर्वनामभाक् ॥ ५२ ॥ अर्थिनां कृपणा दृष्टिस्त्वन्मुखे पतिता सकृत् । तदवस्था पुनर्देव नान्यस्य मुखमीक्षते ॥ ५३ ॥ धैर्यलावण्यगाम्भीर्यप्रमुखैस्त्वमुदन्वतः । गुणैस्तुल्योऽसि भेदस्तु वपुषैवेदृशेन ते ॥ ५४ ॥ अलौकिकमहालोकप्रकाशितजगत्त्रयः । स्तूयते देव सद्वंशमुक्तारत्नं न कैर्भवान् ॥ ५५ ॥ शासति त्वयि हे राजन्नखण्डावनिमण्डलम् । न मनागपि निश्चिन्ते मण्डले शत्रुमित्रयोः ॥ ५६ ॥ मत्वा लोकमदातारं संतोषे यैः कृता मतिः । त्वयि राजनि ते राजन्न तथा व्यवसायिनः ॥ ५७ ॥ पद्मोदयदिनाधीशः सदागतिसमीरणः । भूभृदावलिदम्भोलिरेक एव भवान्भुवि ॥ ५८ ॥ सैन्चारीभरणोमा यमाराध्य विधुशेखरम् । सैन्चारीभरणोऽमायस्ततस्त्वं पृथिवीं जय ॥ ५९ ॥ देव त्वमेव पातालमाशानां त्वं निबन्धनम् । त्वं चामरमरुद्भूमिरेको लोकत्रयात्मकः ॥ ६० ॥ जितेन्द्रियतया सम्यग्विद्यावृद्धनिषेविणः । अतिगाढगुणस्यास्य नाब्जवद्भङ्गुरा गुणाः ॥ ६१ ॥ अखण्डमण्डलः श्रीमानयमेव पृथिवीपतिः । न निशाकरवज्जातु कलावैकल्यमागतः ॥ ६२ ॥ अरातिविक्रमालोकविकस्वरविलोचनः । कृपाणोदग्रदोर्दण्डः स सहस्रायुधीयति ॥ ६३ ॥ कानने सरिदुद्देशे गिरीणामपि कन्दरे । पश्यन्त्यन्तकसंकाशं त्वामेकं रिपवः पुरः ॥ ६४ ॥ उद्दण्डे भुजदण्डे तव कोदण्डे परिस्फुरति । अरिमण्डलरविमण्डलरम्भाकुचमण्डलानि वेपन्ते ॥ ६५ ॥ भवतामहमिव बहवो मम तु भवानिव भवानेव । कुमुदिन्याः कति न विधोर्विधुरिव विधुरेव कुमुदिन्याः ॥ ६६ ॥ लब्धोर्धचन्द्र ईशः कृतकंसभयं च पौरुषं विष्णोः । ब्रह्मापि नाभिजातः केनोपमिमीमहे नृप भवन्तम् ॥ ६७ ॥ संरलमिव गुणाढ्यं लम्बिनमालं विचित्रतिलकं च । मलमिव वपुस्तवैतत्कथमवनं नृप जनन्यास्य ॥ ६८ ॥ बाणकरवीरमदनककाननवनककबन्धुजीवकुसुमानि । नृप विविधविटपवनस्यापि विटपः कथं नासि ॥ ६९ ॥ स्तनयुगमश्रुस्नातं समीपतरवर्ति हृदयशोकाग्नेः । चरति विमुक्ताहारं व्रतमिव भवतो रिपुस्त्रीणाम् ॥ ७० ॥ कल्पतरुकामदोग्ध्रीचिन्तामणिधनदशङ्खानाम् । रचितो रजोभरपयस्तेजश्चामान्तराम्बरैरेषः ॥ ७१ ॥ निगमरुचिरग्रनाशो विधुरनिशाकृद्विभो मधुरलीलः । मतिमानतत्त्ववृत्तिः प्रतिपदपक्षाग्रणीर्विभाति भवान् ॥ ७२ ॥ शनिरशनिश्च तमुच्चैर्निहन्ति कुप्यसि नरेन्द्र यस्मै त्वम् । यत्र प्रसीदसि पुनः स भात्युदारोऽनुदारश्च ॥ ७३ ॥ स्रग्दामावक्षणदा वनभवनं व्यसनमव्यसनम् । बत वीर तव द्विषतां पराङ्मुखे त्वयि पराङ्मुखं सर्वम् ॥ ७४ ॥ प्रधनाध्वनि धीरधनुर्ध्वनिभृति विधुरैरयोधि तव दिवसम् । दिवसेन तु नरप भवानयुद्ध विधिसिद्धसाधुवादपदम् ॥ ७५ ॥ गिरयोऽप्यनुन्नतियुजो मरुदप्यचलोऽब्धयोऽप्यगम्भीराः । विश्वंभराप्यतिलघुर्नरनाथ तवान्तिके नियतम् ॥ ७६ ॥ समदमतंगजमदजलनिस्यन्दतरङ्गिणीपरिष्वङ्गात् । क्षितितिलक त्वयि तटजुषि शंकरचूडापगापि कालिन्दी ॥ ७७ ॥ विदलितसकलारिकुलं तव बलमिदमभवदाशु विमलं च । प्रखलमुखानि नराधिप मलिनानि च तानि जातानि ॥ ७८ ॥ पल्लवतः कल्पतरोरेष विशेषः करस्य ते वीर । भूषयति कर्णमेकः परस्तु कर्णं तिरस्कुरुते ॥ ७९ ॥ हरवन्न विषमदृष्टिर्हरिवन्न विभो विधूतविततवृषः । रविवन्न चातिदुःसहकरतापितभूः कदाचिदसि ॥ ८० ॥ स्तनयुगमुक्ताभरणाः

---

१ मित्रः सूर्यः. २ सतीनां नारीर्बिभर्ति पालयतीति सञ्चारीभरणा तादृशीमुमां याति पत्नीत्वेन प्राप्नोति यस्तम्. ३ सञ्चा अवसन्ना अरीणामिमा हस्तिनो यस्मात्तादृशो रणो यस्य तादृशोऽमायोऽकपटः. ४ अलमत्यर्थं पाता पालकः; पक्षे,-पाताललोकः. ५ आशानामभिलाषाणां निबन्धनं मूलम्; पक्षे,-आशानां दिशां निबन्धनं स्थापकः, भूलोक इत्यर्थः. ६ चामरमरुतां चामरीयवायूनां भूमिराश्रयः. चामरवीज्यमानत्वात्; पक्षे,-अमराणां मरुद्गणानां च भूमिराश्रयः, स्वर्गलोक इत्यर्थः. ७ मण्डलं राज्यं बिम्बं च. ८ कलावैकल्यं चन्द्रषोडशांशश्च. ९ चन्द्रकला; पक्षे,-गण्डहस्तः. १० कृतकंसभयम्, पक्षे, -कृत-कंस-भयम्. ११ न-अभिजातः कुलीनः; पक्षे,-नाभिजातः.

१ सरला वृक्षविशेषाः मिश्रतया नेता समाहारस्तेनाढ्यं पूर्णम्; पक्षे,-सरलं च तत्प्रियं दृष्टं च गुणैगौरवशौर्यादिभिर्युक्तम्. २ लम्बिनम्रमाला वसिस्तत्र; पक्षे,-लम्बिमाला माल्यं यस्य. ३ विचित्रा नानाविधास्तिलका वृक्षविशेषा यस्मिंस्तत्; पक्षे,-विचित्रो विचित्रवर्णस्तिलकः कस्तूरीकुङ्कुमादिकृतो यस्मिंस्तत्. ४ विद्यमानपालकयतीति सः. ५ कुबेरः. ६ विधिविशेषः ७ परागसमूहः. ८ शुक्लाम्बरान्तरप्रकाशम्. ९ एष राजा कल्पवृक्षादीनां क्रमेण रजोभरादिभिः पञ्चभिर्भूतै रचित इत्यर्थः. १० विधुराणां शत्रूणां निशेव निशामरणं तत्कर्ता. ११ मतिर्वस्तुतत्त्वावधारणक्षमा बुद्धिः; मानं प्रमाणं ताभ्यां तत्त्वे याथार्थ्ये वृत्तिरनुसरणं यस्य सः. १२ प्रतिपदं प्रतिस्थानं पक्षाणामात्मीयानामग्रणीरग्रसरः. १३ शनिग्रहः. १४ वज्रम्. १५ महान्. १६ अनुगता दारा वनिता यस्य. वशीकृतवनित इत्यर्थः. १७ अनुत्सवदा. १८ रक्षकम्. शत्रूणां पलायनस्थानत्वात्. १९ धनुर्नादि. २० अविस्तीर्णम्. दुःखदशायां सर्वविस्तारात्. २१ राधेयम्. दानादिगुणैनेत्यर्थः. २२ असमदृष्टिः; पक्षे,-त्रिलोचनः. २३ सुकृतम्; पक्षे,-वृषभः. २४ राजग्राहभागः; पक्षे,-किरणाः.

कण्टककलिताङ्गयष्टयो देव । त्वयि कुपितेऽपि प्रागिव विश्वस्तास्ते रिपुस्त्रियो जाताः ॥ ८१ ॥ संततमुसलासङ्गाद्बहुतरगृहकर्मघटनया नृपते । द्विजपत्नीनां कठिनाः सति भवति कराः सरोजसुकुमाराः ॥ ८२ ॥ कमलेव मतिर्मतिरिव कमला तनुरिव विभा विभेव तनुः । धरणीव धृतिर्धृतिरिव धरणी सततं विभाति यस्य तव ॥ ८३ ॥ रत्नसानुशिखराङ्गणफुल्लकल्पपादपतलेषु निषण्णाः । उद्गृणन्ति नृपहंस सुवर्णं त्वद्यशः प्रवरकिंनररामाः ॥ ८४ ॥ गाढकान्तदशनक्षतव्यथासंकटादरिवधूजनस्य यः । ओष्ठविद्रुमदलान्यमोचयत्त्रिदशन्युधि रुषा निजाधरम् ॥ ८५ ॥ बलमार्तभयोपशान्तये विदुषां संमतये बहुश्रुतम् । वसु तस्य न केवलं विभोर्गुणवत्तापि परप्रयोजनम् ॥ ८६ ॥ तावकाः कति न सन्ति मादृशा मादृशस्तु भवदेकजीविनः । अम्बुदस्य कति वा न चातकाश्चातकस्य पुनरेक एव सः ॥ ८७ ॥ निखिलेषु गुणेषु चित्रता ते मनसो वैभवमद्भुतं तवैव । न च ते परतः प्रमाणभावस्तदपि न्यायनिविष्टतातिचित्रम् ॥ ८८ ॥ स्फुरदद्भुतरूपमुत्प्रतापज्वलनं त्वां सृजतानवद्यविद्यम् । विधिना ससृजे नवो मनोभूर्भुवि सत्यं सविता बृहस्पतिश्च ॥ ८९ ॥ कलुषं च तवाहितेष्वकस्मात्सितपङ्केरुहसोदरश्रि चक्षुः । पतितं च महीपतीन्द्र तेषां वपुषि प्रस्फुटमापदां कटाक्षैः ॥ ९० ॥ गुणभेदविदग्रिमप्रसङ्गे व्यवधानादनुपस्थितं पुरस्तात् । अपि वाजिनमात्रशेषमिष्टौ घटयन्वाजिभिरर्थ्यसे विधिज्ञैः ॥ ९१ ॥ यदि वै मनसि प्रशान्तिरुच्चैः कुरु कल्पद्रुमदानकौशलम् । न भवेदिति वा वद स्फुटं कलिवर्णे प्रतियामि मन्दिरम् ॥ ९२ ॥ नानन्वयस्ते न च ते विरोधोऽलंकारकोटौ तव नोपमापि । क्षितीश नो ते विषमं न किंचित्साहित्यसौहित्यनिधिस्तथापि ॥ ९३ ॥ अविरलकरवालकम्पनैर्भ्रुकुटीतर्जनगर्जनैर्मुहुः । ददृशे तव वैरिणां मदः स गतः क्वापि तवेक्षणे क्षणात् ॥ ९४ ॥ तवाहवे साहसकर्मशर्मणः करं कृपाणान्तिकमानिनीषतः । भटाः परेषां विशरारुतामगुर्दधत्यवाते स्थिरतां हि पांसवः ॥ ९५ ॥ विशांपते विस्तरतो न वक्तुं जानामि जानन्नपि ते गुणौघान् । यस्यैव योऽसि प्रथमानकीर्ते स एव तद्वानिति निर्निरूढि ॥ ९६ ॥ यशोदयामण्डितकान्तदेहो बाल्येऽपि गोपालजनस्य नेता । गोमण्डलं पासि बलेन युक्तः कथं न राजन्पुरुषोत्तमोऽसि ॥ ९७ ॥ नक्षत्रभूः क्षत्रकुलप्रसूतेर्युक्तो न भोगैः खलु भोगभाजः । सुजातरूपोऽपि न याति यस्य समानतां कांचन काञ्चनाद्रिः ॥ ९८ ॥ अखण्डिता शक्तिरथोपमानं न स्वीकृतं न च्छलरीतिरस्ति । असृष्टसंदेहविपर्ययस्य कोऽयं तव न्यायनये निवेशः ॥ ९९ ॥ स्वतःप्रकाशो मनसो महत्त्वं धर्मेषु शक्तिर्न तथान्यथा धीः । भूपालगोपालपदैकभक्तेरन्यैव नैयायिकता तवेयम् ॥ १०० ॥ यस्येषवः संयुगयामिनीषु प्रोतप्रतिक्ष्मापतिमौलिरत्नाः । गृहीतदीपा इव भिन्दते स्म खड्गान्धकारे रिपुचक्रवालम् ॥ १०१ ॥ लब्ध्वा यदन्तःपुरसुन्दरीणां लावण्यनिःस्यन्दमुपान्तभाजाम् । गृहीतसारस्त्रिदशैः पयोधिः पीयूषसंदर्शनसौख्यमाप ॥ १०२ ॥ यदि त्रिलोकी गणनापरा स्यात्तस्याः समाप्तिर्यदि नायुषः स्यात् । पारे परार्धं गणितं यदि स्याद्गणेयनिःशेषगुणोऽपि स स्यात् ॥ १०३ ॥ एतद्यशःक्षीरधिपूरगाहि पतत्यगाधे वचनं कवीनाम् । एतद्गुणानां गणनाङ्कपातः प्रत्यर्थिकीर्तीखटिकाः क्षिणोति ॥ १०४ ॥ देवाधिपो वा भुजगाधिपो वा नराधिपो वा यदि हैहयः स्याम् । संदर्शनं ते गुणकीर्तनं ते सेवाञ्जलिं ते तदहं विदध्याम् ॥१०५॥ अत्यादरादध्ययनं द्विजानामर्थोपलब्ध्या फलवद्विधाय । ऋतूनतुच्छानवितुं तवैषा मीमांसकाद्याधिकृतिः प्रसिद्धा ॥ १०६ ॥ तुच्छान्तराध्यासमसंनिकृष्टमध्यक्षमत्यन्तमनिच्छतस्ते । अख्यातिसख्यानुगतद्विषश्च ख्यातिः स्थिताऽनिर्वचनीयरूपा ॥ १०७ ॥ अन्यार्थमङ्गीकृतवारिपाणौ विशङ्कमानास्तव दाननीरम् । परस्परं दीनमुखा न के वा देवाः सुमेरुं शुशुचुः स्वभूमिम् ॥ १०८ ॥ तवाग्रतो वीर महीमहेन्द्र मन्दं गजाः शृङ्खलिनो विभान्ति । आवासदानादरिभूपतीनामाशान्तशीला इव सापराधाः ॥ १०९ ॥ कामं नृपाः सन्ति सहस्रशोऽन्ये राजन्वतीमाहुरनेन भूमिम् । नक्षत्रताराग्रहसंकुलापि ज्योतिष्मती चन्द्रमसैव रात्रिः ॥ ११० ॥ दारिद्र्यदायादगणाधमेन दीनो द्विजोऽर्थ्यर्णपदातिसात्कृतः । जागर्ति नाथे त्वयि मो द्विजानां विधेहि तथेन सुखं भजे नृप ॥ १११ ॥ कमलभूतनया वदनाम्बुजे वसतु ते कमला करपल्लवे । वपुषि ते रमतां कमलाङ्गजः प्रतिदिनं हृदये कमलापतिः ॥ ११२ ॥ उदेति पूर्वं कुसुमं ततः फलं घनोदयः प्राक्तदनन्तरं पयः । निमित्तनैमित्तिकयोरयं विधिस्तव प्रसादस्य पुरस्तु संपदः ॥ ११३ ॥ अनेन सर्वार्थिकृतार्थता कृता हृतार्थिनौ कामगवीसुरद्रुमौ । मिथः पयःसेचनपल्लवाशने प्रदाय दानव्यसनं समासुतः ॥ ११४ ॥ मयि स्थितिर्नम्रतयैव लभ्यते दिगेव तु स्तब्धतया विलङ्घ्यते । इतीव चापं दधदाशुगं क्षिपन्नयंनयं सम्यगुपादिशद्द्विषाम् ॥ ११५ ॥ नृपः कराभ्यामुदतोलयन्निजे नृपानयं यान्पततः पदद्वये । तदीयचूडाकुरुविन्दरश्मिभिः स्फुटेयमेतत्करपादरञ्जना ॥११६॥ इदं नृपप्रार्थिभिरुज्झितोऽर्थिभिर्मणिप्ररोहेण विवृध्य

गेहृणः । कियद्भिरम्बरमावरिष्यते मुधा मुनिर्विन्ध्यमरुद्ध भूधरम् ॥ ११७ ॥ कृतं च गर्वाभिमुखं मनस्त्वया किमन्य देवं निहताश्च नो द्विषः । तमांसि तिष्ठन्ति हि तावदंशुमान्न यावदायात्युदयाद्रिमौलिताम् ॥ ११८ ॥ अनेन पर्यासयताश्रुबिन्दून्मुक्ताफलस्थूलतमान्स्तनेषु । प्रत्यर्पिताः शत्रुविलासिनीनामाक्षेपसूत्रेण विनैव हाराः ॥ ११९ ॥ अधीतिबोधाचरणप्रचारणैर्दशाश्चतस्रः प्रणयन्नुपाधिभिः । चतुर्दशत्वं कृतवान्कुतः स्वयं न वेद्मि विद्यासु चतुर्दशस्वयम् ॥ १२० ॥ अमुष्य विद्या रसनाग्रनर्तकी त्रयीव नीताङ्गगुणेन विस्तरम् । अगाहताष्टादशतां जिगीषया नवद्वयद्वीपपृथग्जयश्रियाम् ॥ १२१ ॥ दिगीशवृन्दांशविभूतिरीशिता दिशां स कामप्रसरावरोधिनीम् । बभार शास्त्राणि दृशं द्वयाधिकां निजत्रिनेत्रावतरत्वबोधिकाम् ॥ १२२ ॥ पदैश्चतुर्भिः सुकृते स्थिरीकृते कृतेऽमुना के न तपः प्रपेदिरे । भुवं यदेकाङ्घ्रिकनिष्ठया स्पृशन्दधावधर्मोऽपि कृशस्तपस्विताम् ॥ १२३ ॥ स्फुरद्धनुर्निस्वनतद्धनाशुगप्रगल्भवृष्टिव्ययितस्य संगरे । निजस्य तेजःशिखिनः परःशता वितेनुरङ्गारमिवायशः परे ॥ १२४ ॥ अनल्पदग्धारिपुरानलोज्ज्वलैर्निजप्रतापैर्वलयं ज्वलद्भुवः । प्रदक्षिणीकृत्य जयाय सृष्टया रराज नीराजनया स राजघः ॥ १२५ ॥ सितांशुवर्णैर्वयति स्म तद्गुणैर्महासिवेम्नः सहकृत्वरी बहुम् । दिगङ्गनाङ्गाभरणं रणाङ्गणे यशःपटं तद्भटचातुरीतुरी ॥ १२६ ॥ प्रतीपभूपैरिव किं ततो भिया विरुद्धधर्मैरपि भेत्तृतोज्झिता । अमित्रजिन्मित्रजिदोजसा स यद्विचारदृक्चारदृगप्यवर्तत ॥ १२७ ॥ अयं दरिद्रो भवतेति वैधसीं लिपिं ललाटेऽर्थिजनस्य जाग्रतीम् । मृषा न चक्रेऽल्पितकल्पपादपः प्रणीय दारिद्र्यदरिद्रतां नृपः ॥ १२८ ॥ विभज्य मेरुर्न यदर्थिसात्कृतो न सिन्धुरुत्सर्गजलव्ययैर्मरुः । अमानि तत्तेन निजायशोयुगं द्विफालबद्धाश्चिकुराः शिरःस्थितम् ॥ १२९ ॥ अजस्रमभ्यासमुपेयुषा समं मुदैव देवः कविना बुधेन च । दधौ पटीयान्समयं नयन्नयं दिनेश्वरश्रीरुदयं दिने दिने ॥ १३० ॥ अधोविधानात्कमलप्रवाल्योः शिरःसु दानादखिलक्ष्माभुजाम् । पुरेदमूर्ध्वं भवतीति वेधसा पदं किमस्याङ्कितमूर्ध्वरेखया ॥ १३१ ॥ सदुच्चंस दैवादयं कोऽपि दीनो ऋणाब्धौ विलीनो विहीनो गुणेन । भवत्संनिधिं सन्निधिं प्राप्य पीनो बभूवाशु मीनो यथा नीरपूरम् ॥ १३२ ॥ कति नो विषया निभालिताः कति वा भूमिभुजो न शीलिताः । धरणीधर तावकान्गुणानवधार्योजगमं गुरुं लघुम् ॥ १३३ ॥ तव नित्यमुत्सवपरम्परा भवत्वनिशं त्वमित्थमुरुकाम्यादरः । निजकीर्तिकार्तिकचन्द्रिकोज्ज्वले जगत्यथ सम्मुनादिभिरलं सुखं भज ॥ १३४ ॥ अभ्युद्गता वसुमती दलितं रिपुभिः क्रोडीकृता बलवता बलिराजलक्ष्मीः । एकत्र जन्मनि कृतं यदनेन राज्ञा जन्मत्रये तदकरोत्पुरुषः पुराणः ॥ १३५ ॥ एकस्त्रिधा वससि चेतसि चित्रमत्र देव द्विषां च विदुषां च मृगीदृशां च । तापं च संमदरसं च रतिं च पुष्णन्शौर्योष्मणा च विनयेन च लीलया च ॥ १३६ ॥ शक्तिं प्रमापयति वीर नवैवमानं प्रामाण्यमागमवचनेषु यथैव जातिः । जाता गुणा गुणगणाधिपतेर्विशेषा वैशेषिकं किमपि दर्शनमद्भुतं ते ॥ १३७ ॥ किं कारणं सुकविराज मृगा यदेते व्योमोत्पतन्ति विलिखन्ति भुवं वराहाः । देव त्वदस्त्रचकिताः प्रविशन्ति सर्वमेकं मृगाङ्कमृगमादिवराहमन्ये ॥ १३८ ॥ संभाव्यमिष्टभुवनाभयदानपुण्यसंभारमस्य वपुरत्र हि विस्फुरन्ति । लक्ष्मीश्च सात्त्विकगुणज्वलितं च तेजो धर्मश्च मानविनयौ च पराक्रमश्च ॥ १३९ ॥ प्रत्यग्रमज्जनसुधारसनिर्विपाभिराशार्णिस्य चिकभूषितमोगभाजः । गायन्ति कनककविनिकुञ्जगमहर्षमेदोमयस्तव गुणानुरगेन्द्रकन्याः ॥ १४० ॥ भद्रात्मनो दुरधिरोहतनोर्विशालवंशोन्नतेः कृतशिलीमुखसंग्रहस्य । यस्यानुपप्लुतगतेः परवारणस्य दानाम्बुसेकसुभगः सततं करोऽभूत् ॥ १४१ ॥ साकं कुरंगकदृशा मधुपानलीलां कर्तुं सुहृद्भिरपि वैरिणि ते प्रवृत्ते । अन्याभिधायि तव नाम विभो गृहीतं केनापि तत्र विषमामकरोदवस्थाम् ॥ १४२ ॥ अत्यायतैर्नियमकारिभिरुद्धतानां दिव्यैः प्रभाभिरनपायमयैः रूपायैः । शार्ङ्गिभुजैरिव चतुर्भिरदः सदा यो लक्ष्मीविलासभवनैर्भुवनं बभार ॥ १४३ ॥ नानाविधप्रहरणैर्नृप संप्रहारे स्वीकृत्य दारुणनिनादवतः प्रहारान् । द्रमाग्निर्वीर्यविमर्देण वसुंधरेयं निर्विप्रलम्भपरिरम्भविधिर्वितीर्णा ॥ १४४ ॥ अन्तःपुरीयसि रणेषु सुतीयसि त्वं पौरं जनं तव सदा रमणीयते श्रीः । दृष्टः प्रियाभिरमृतद्युतिदर्शमिन्द्रसंचारमत्र भुवि संचरसि क्षितीश ॥ १४५ ॥ राजन्विभान्ति भवतश्चरितानि तानि इन्दोर्द्युतिं दधति यानि रसातलेऽन्तः । धीदोर्बले अतितते उचितानुवृत्ती आतन्वती विजयसंपदमेत्य मातः ॥ १४६ ॥ पौरं सुतीयति जनं समरान्तरेऽन्तःपुरीयति विचित्रचरित्रचञ्चुः । नारीयते समरसीम्नि

१ राजपक्षे-भद्रश्रीर्मुखवारणदानकरशब्दं यथाक्रमं शोभनवाग्निवारकवितरणहस्तबोधकाः; हस्तिपक्षे तु-भद्रजातिभ्रमरहस्तिमदवस्तुस्वरूपबोधकाः. २ हस्तिमदवर्षं. ३ उपायानां सततानुष्ठानमेवावगतं भुजानामाजानुलम्बित्वम्. ४ उद्गतानां वनानाम्; पक्षे,-मधुरान्नम्. ५ सामदानविधिभिरुपायैः; पक्षे,-चतुर्भिः

कृपाणपाणेरालोक्य तस्य चरितानि सपत्नसेना ॥ १४७ ॥ दोर्भ्यां तितीर्षति तरङ्गवतीभुजंगमादातुमिच्छति करे हरिणाङ्कबिम्बम् । मेरुं लिलङ्घयिषति ध्रुवमेष देव यस्ते गुणान्गदितुमुद्यममादधाति ॥ १४८ ॥ हिमशिशिरवसन्तग्रीष्मवर्षाशरत्सु स्तनतपनवनाम्भोहर्म्यगोक्षीरपानैः । सुखमनुभव राजंस्त्वद्द्विषो यान्तु नाशं दिवसकमलज्योत्स्नाशर्वरीरेणुपङ्कैः ॥ १४९ ॥ विदधतु धरणीशा दानमुर्वीधरायां प्रभवतु सुजनन्मन्त्रेरकः पुण्यशीलः । निजपरमतिहीनः केवलं सरस्वदीनस्त्वमिह नृप कुलीनः कार्यकर्ता विभासि ॥ १५० ॥ कवीनां संतापो भ्रमणमभितो दुर्गतिरिति त्रयाणां पञ्चत्वं रचयसि न तच्चित्रमधिकम् । चतुर्णां वेदानां व्यरचि नवता वीर भवता द्विषत्सेनालीनामयुतमपि लक्षं त्वमकृथाः ॥ १५१ ॥ समाजे सम्राजां सदसि विदुषां धाम्नि धनिनां निकाये नीचानामपि च तरुणीनां परिषदि । वयं यत्रैव स्मः क्षणमनिशयत्तत्र शृणुमः स्फुरद्रोमोद्भेदाः सुभग भवतः पौरुषकथाः ॥ १५२ ॥ न लोपो वर्णानां न खलु परतः प्रत्ययविधिर्निपातो नास्त्येव क्वचिदपि न भग्नाः प्रकृतयः । गुणो वा वृद्धिर्वा सततमुपकाराय जगतां मुनेर्दाक्षीपुत्रादपि तव समर्थः पदविधिः ॥ १५३ ॥ न मिथ्यावादस्ते न च विगुणचर्चास्वभिरतिर्न वा वाच्यं किंचिद्वचसि न मनाग्व्यायिनि मतिः । तथाप्येतच्चित्रं यदसि जगतीजानिरधुना त्वमेवैको लोके निगमपरमार्गार्थनिपुणः ॥ १५४ ॥ चकोराणां चन्द्रः कुसुमसमयः काननभुवां सरोजानां भानुः कुवलयकदम्बं मधुलिहाम् । मयूराणां मेघः प्रथयति यथा चेतसि सुखं तथास्माकं प्रीतिं जनयति तवालोकनमिदम् ॥ १५५ ॥ अदातारं दातृप्रवरमनयं विश्वविनयं विरूपं रूपाढ्यं विगतजयिनं विश्वजयिनम् । अकुल्यं कुल्यं त्वामहमवदमाशापरवशान्मृषावादैस्तुक्तिस्त्वयि खलु मृषावादिनि मयि ॥ १५६ ॥ यशःस्तोमानुच्चैरुपचिनु चकोरप्रणयिनीरसज्ञापाण्डित्यच्छिदुरराशिधामभ्रमकरान् । अपि त्वत्तेजोभिस्तमसि शमिते रक्षति दिशामसौ यात्रामैत्री नभसि नितरामम्बरमणिः ॥ १५७ ॥ सुराणां पातासौ स पुनरतिपुण्यैकहृदयो महस्तस्यास्थाने गुरुरुचितमार्गे स निरतः । करस्तस्यात्यर्थं वहति शतकोटिप्रणयितां स सर्वस्वं दाता तृणमिव सुरेशं विजयते ॥ १५८ ॥ मनोभूर्भूसुभ्रास्तु क्षिपति यदि बाणावलिमसौ कथं ताभिः क्षिप्तास्त्वयि नयनविक्षेपविशिखाः । अथ ज्ञातं ब्रूमः शृणु सुभग शृङ्गारनलिनीवनक्रीडाहंसं स्मरमिव विदुस्त्वां मृगदृशः ॥ १५९ ॥ यत्राश्चन्द्रैरुदयत्सुकृतनरकल्पद्रुमकरैः परं लक्ष्मीगर्भैर्द्विरदहयरत्नादिफलदैः । निर्जैर्दानाम्भोभिर्नियततुलितक्षीरजलधिश्चिरं जीयाज्जीयादधिधरणि सोऽयं नरपतिः ॥ १६० ॥ अयं मार्तण्डः किं स खलु तुरगैः सप्तभिरितः कृशानुः किं सर्वाः प्रसरति दिशो नैष नियतम् । कृतान्तः किं साक्षान्महिषवहनोऽसाविति चिरं समालोक्याजौ त्वां विदधति विकल्पान्प्रतिभटाः ॥ १६१ ॥ तुलाधारो धाता वहति वसुधा शूर्पपदवीं फणीशः स्यात्सूत्रं कनकशिखरी मानपलिका । तुलादण्डः सत्यं यदि भवति दामोदरगदा तथाप्येषोऽशक्यस्तव गुणसमूहस्तुलयितुम् ॥ १६२ ॥ न तूणादुद्धारे न गुणघटने नैव श्रुतिशिखं समाकृष्टौ दृष्टिर्न वियति न लक्ष्ये न च भुवि । नृणां दृश्ये देव क्वचन विशिखान्किंतु पतितद्विषद्वक्षोरन्ध्रैरनुमितिरमून्गोचरयति ॥ १६३ ॥ असुष्योर्वीभर्तुः प्रसमरचमूसिन्धुरसवैरवैमि प्रारब्धे वेमथुभिरिरवस्यायसमये । न कम्पन्तामन्तः प्रतिनृपभटा म्लायतु न तद्वधूवक्त्राम्भोजं भवतु न स तेषां कुदिवसः ॥ १६४ ॥ यशःपूरं दूरं तनु सुतनुनेत्रोत्पलवनीतमस्तन्द्राचन्द्रातप तप सहस्राणि शरदाम् । इयं चास्तां युष्मद्गुणकथनपीयूषपटलश्रितोत्सङ्गानन्दत्सुरनरभुजङ्गा त्रिजगती ॥ १६५ ॥ स्वसुखनिरभिलाषः खिद्यसे लोकहेतोः प्रतिदिनमथवा ते वृत्तिरेवंविधैव । अनुभवति हि मूर्ध्ना पादपस्तीव्रमुष्णं शमयति परितापं छायया संश्रितानाम् ॥ १६६ ॥ नियमयसि कुमार्गप्रस्थितानात्तदण्डः प्रशमयसि विवादं कल्पसे रक्षणाय । अतनुषु विभवेषु ज्ञातयः सन्तु नाम त्वयि तु परिसमाप्तं बन्धुकृत्यं प्रजानाम् ॥ १६७ ॥ अभिमतफलदाता त्वं च कल्पद्रुमश्च प्रकटमिह विशेषं कंचनोदाहरामः । कथमिव मधुरोक्तिप्रेमसंमानमिश्रं तुलयति सुरशाखी देव दानं त्वदीयम् ॥ १६८ ॥ अकाण्डधृतमानसव्यवसितोत्सवैः सारसैरकाण्डपटुताण्डवैरपि शिखण्डिनां मण्डलैः । दिशः समवलोकिताः सरसनिर्भरप्रोल्लसद्भवत्पृथुवरूथिनीरजनिभूरजःश्यामलाः ॥ १६९ ॥ सहस्रकरपूरणान्निखिलजन्तुवक्त्राम्बुजप्रकाशकरणादथ प्रबलवैरितेजोवधात् । दरिद्रितिमिरोद्धृतेरखिलभूपचूडामणिर्जगन्मणिरहर्मणिर्जगदिदं च धत्तः समम् ॥ १७० ॥ यशःकरणधोरणीतुलितरोहिणीवल्लभ त्वया क्षणमुदीक्ष्यते जगति यो दरिद्रो जनः । पयोधरमहीधरे नटति तस्य वामभ्रुवां रणत्कनककिङ्किणीकलरवेण देव स्मरः ॥ १७१ ॥ यमः प्रतिमहीभृतां हुतवहोऽसि तन्नीवृतां सतां खलु युधिष्ठिरो धनपतिर्धनाकाङ्क्षिणाम् । गृहं शरणमिच्छतां कुलिशकोटिमि-

१ कक्षसंस्थाकम्; पक्षे,-शरभम्. २ पाणिनेः. ३ कर्षेण.

१ परिमाणपात्रताम्. २ परिमाणपाषाणः. ३ संधाने. ४ आकर्णान्तम्. ५ बाणान्. ६ प्रसारिणः. ७ करशीकरैः. ८ नीहारकाले.

निर्मितं त्वमेक इह भूतले बहुविधो विधात्रा कृतः ॥ १७२ ॥ आलोकान्तप्रतिहततमोवृत्तिरासां प्रजानां तुल्योद्योगस्तव च सवितुश्चाधिकारो मतो नः । तिष्ठत्येकः क्षणमधिपतिर्ज्योतिषां व्योममध्ये षष्ठे काले त्वमपि लभसे देव विश्रान्तिमह्नः ॥ १७३ ॥ अध्याक्रान्ता वसतिरमुनाप्याश्रमे सर्वभोग्ये रक्षायोगादयमपि तपः प्रत्यहं संचिनोति । अस्यापि द्यां स्पृशति वशिनश्चारणद्वन्द्वगीतः पुण्यः शब्दो मुनिरिति मुहुः केवलं राजपूर्वः ॥ १७४ ॥ नैतच्चित्रं यदयमुदधिश्यामसीमां धरित्रीमेकः कृत्स्नां नगरपरिघप्रांशुबाहुर्भुनक्ति । आशंसन्ते समितिषु सुराः सक्तवैरा हि दैत्यैरस्याधिज्ये धनुषि विजयं पौरुहूते च वज्रे ॥ १७५ ॥ त्रातुं लोकानिव परिणतः कायवानस्त्रवेदः क्षात्रो धर्मः श्रित इव तनुं ब्रह्मकोषस्य गुप्त्यै । सामर्थ्यानामिव समुदयः संचयो वा गुणानामाविर्भूय स्थित इव जगत्पुण्यनिर्माणराशिः ॥ १७६ ॥ हेषन्ते यज्जितजलधरध्वानमेते तुरंगा भूमिं पादैर्यदपि च मुहुर्दक्षिणैरालिखन्ति । यानौत्सुक्यं यदपि चलनाद्वालधेर्व्यञ्जयन्ति त्वद्दोर्दण्डद्वितयवशगा तत्समग्रा जयश्रीः ॥ १७७ ॥ दृष्टः साक्षादसुरविजयी नाकिनां चक्रवर्ती मात्स्यो न्यायः कथयति यथा वारुणीदण्डनीतेः । पातालेन्द्रादहिभयमथास्त्येव नित्यानुषक्तं तन्नः पुण्यैरजनि भवता वीर राजन्वती भूः ॥ १७८ ॥ यत्कीर्त्या धवलीकृतं त्रिभुवनं मूर्त्या जगन्मोहितं भर्तेयेशाः परितोषिताः सुचरितैरानन्दिताः सज्जनाः । पूर्णाशा बहवः कृता वितरणैर्येन त्वया याचकास्तस्मै सर्वगुणाश्रयाय भवते दीर्घायुराशास्महे ॥ १७९ ॥ दाने कल्पतरुर्नये सुरगुरुः काव्ये कविस्तेजसि प्रौढग्रीष्मरविर्धने धनपतिः सत्ये दयायां शिविः । गाम्भीर्ये सरितांपतिर्निरुपमे शौर्ये सुभद्रापतिः श्रीमान्धर्मरतिर्महीपतिरयं जीयात्सहस्रं समाः ॥ १८० ॥ विद्वन्मानसहंस वैरिकमलासंकोचचन्द्रद्युते दुर्गामार्गणनीललोहित समित्स्वीकारवैश्वानर । सत्यप्रीतिविधानदक्ष विजयप्राग्भावभीम प्रभो साम्राज्यं वरवीर वत्सरशतं वैरिञ्चमुच्चैः क्रियाः ॥ १८१ ॥ हस्तन्यस्तकुशोदके त्वयि न भूः सर्वंसहा वेपते देवागारतया स काञ्चनगिरिश्चित्ते न धत्ते भयम् । अज्ञातद्विपभिक्षभिक्षुककुलावस्थानदुस्थाशया वेपन्ते मददन्तिनः परममी भूमीपते तावकाः ॥ १८२ ॥ अर्थिश्रेणिप्रसूनवत्फलभरव्याजेन कुब्जायितः सत्यासिक्तिदानभाजि कथमप्यात्मा स कल्पद्रुमः । आस्ते निर्व्ययगर्वमंदुरुदयोद्गमः कथं याचकश्रेणीयं जनदुर्वचोनिर्दिवितमीडस्तु ग्लायन्तः ॥ १८३ ॥ देव त्वत्करतोयदे दिशि दिशि प्रारब्धपुण्योन्नतौ चञ्चत्काञ्चनवृन्दकान्तिनिलयेऽनि स्वर्णामृतं वर्षति स्फीता कीर्तितरंगिणी समभवत्पूर्णा गुणग्रामभूः पूर्णं चार्थिसरः शशाम विदुषां दारिद्र्यदावानलः ॥ १८४ ॥ देव त्वामसमानदानविहितैरर्थैः कृतार्थीकृतत्रैलोक्यं फलमाप्नुवञ्छिरसा कल्पद्रुमो निन्दति । टङ्कच्छेदनवेदनाविरमणात्संजातसौख्यस्थितिः प्राचीनव्रणितामृगाङ्कहयता श्रीरोहणः स्तौति च ॥ १८५ ॥ गण्डौ पाण्डिमसात्तनूस्तनिमसात्प्रज्ञावली बाष्पसात्कारः पञ्चरसात्मनोऽपि हृतमात्कण्ठोऽपि कैवल्यसात् । आसन्देव चमूवरस्य भवतः प्रत्यर्थिवामभ्रुवां कोदण्डे परिवेषभाजि विजयश्रीसाधने दोर्धने ॥ १८६ ॥ देव त्वं मलयाचलोऽसि भवतः श्रीखण्डशाखी भुजस्तत्किन्त्वकालभुजंगमो निवसति स्फूर्जत्कृपाणच्छलात् । एष त्वाक्रमणैर्गलं रिपुनृपस्कन्धेषु संघट्टयन्नीवीव्योमविसारि निर्मलयशो निर्मोकमुन्मुञ्चति ॥ १८७ ॥ कर्पूरप्रतिबन्धिनो हिमगिरिग्रावाश्मसंघर्षिणः क्षीराम्भोनिधिमध्यगर्भजयिनो गङ्गौघसर्वंकषाः । स्वच्छन्दं हरिचन्दनद्युतिनुदः कुन्देन्दुसंवादिनस्त्वासन्नरविन्दकन्दरुचयोऽनेके गुणाः केचन ॥ १८८ ॥ मन्ये सर्गमणिं तवैनमतुलं पाणिं द्विजाभ्यर्चने दुर्वर्णान्यपि भिक्षुभालफलकान्यासन्सुवर्णानि यत् । तच्चित्रं परमत्र मित्र भवता दत्ताः स्वहस्तादिमा दुर्वर्णा न सुवर्णतामुपगताः क्षुद्रास्तु मुद्राः कथम् ॥ १८९ ॥ संतप्तश्रमहारिशीतलतले पुण्याश्रमालंकृतावुर्वीदेवदवानलेन कलिते विद्वत्तरूणां चये । मध्ये वर्ष सुवर्णवारिद विभो स्वर्गाम्बुधाराम्ततो विश्वव्यापियशःशिरोमणिभृतामाकल्प्य नन्दानिशम् ॥ १९० ॥ इन्दुस्त्वद्यशसा जितोऽवनिपते भास्वान्निधिस्तेजसा कन्दर्पो वपुषा सुधाजलनिधिर्वाचोविलासेन च । तथ्यं ते जयशीलि-

१ लोकालोकपर्वतपर्यन्तम्. २ दिवसस्य. ३ ऐन्द्रे. ४ साक्षात्. ५ पुच्छस्य. ६ 'कृ'धातोर्लिङ्. ७ अर्थभवेन. ८ न्यायाभावादुपचीयमानस्य. ९ लज्जयैवेति भावः. १० दानशौण्डे.

१ कल्पासंवरणोपायाभवादिति भावः. २ यानीयम्. ३ जलमयैर्ज्ञेय भ्रामः. ४ गुणसमूहभूमिः. ५ मनुसमदानाय न्यस्तैः सुवर्णादिभिः. ६ यतस्त्वया दानेन सर्वे याचकाः सफलीकृता अतस्तत्फलानां गृहयाचकः कोऽपि च नास्तीति भावः. ७ खड्गैः. ८ निर्गलतया. ९ यवनैः. १० यतस्त्वमेव सर्वेषां सरक्षणतया रक्षयितासि नोऽभावात् केऽपि शत्रवो विराजन्त इति भावः. ११ सेनाप्रधान. १२ परिवेषो मण्डलीकरणं धनुषस्तु भवतो लेखेऽसौ परिवेषभाक्संसिद्धावेत्तनि. कर्णान्तमाकर्षणेन कुण्डलतां प्राप्ते सतीत्यर्थः. १३ रणे. १४ चन्दनवृक्षः. १५ खड्गः. १६ वपेच्छन्. १७ रिपुमस्तकेष्विति यावत्. १८ कञ्चुकम्. १९ यथा अन्यः सर्पस्तस्कन्धे संघट्टनं कुर्वन्स्वं कञ्चुकं परित्यजति तथा त्वत्कृपाणाहिः शत्रुनृपस्कन्धेषु संक्षिप्य यशःकञ्चुकं मुञ्चतीति भावः.

मेतदधुना त्वद्दानमन्दन्ययोर्मध्ये कं नु विजेष्यतीति विषये दोलायते मे मनः ॥ १९१ ॥ यः पृष्ठं युधि दर्शयत्यरिभटश्रेणीषु यो वक्रतां त्वां प्रत्येव बिभर्ति यश्च किरति क्रूरध्वनिं निष्ठुरः । दोषं तस्य तथाविधस्य भजतश्चापस्य गृह्णन्गुणं विख्यातः स्फुटमेक एव हि भवान् सीमा गुणग्राहिणाम् ॥ १९२ ॥ देव त्वं जय यस्य राजति महाराष्ट्रीकुचोच्चं कुलं लाटीवाङ्मृदु नर्म चेदिवनितानामीगम्भीरं मनः । आभीराकटिविस्तृता मतिरसि गौडीकचश्यामला कर्णाटीरतिनिपुणो रणगमः कीरीमुखाभं यशः ॥ १९३ ॥ ते कौपीनधनास्त एव हि परं धात्रीफलं भुञ्जते तेषां द्वारि नदन्ति वाजिनिवहास्तैरेव लब्धा क्षितिः । तैरेतत्समलंकृतं निजकुलं किंवा बहु ब्रूमहे ये दृष्टाः परमेश्वरेण भवता रुष्टेन तुष्टेन वा ॥ १९४ ॥ माशङ्कस्व समाकुलीकृतमतेरत्यन्तनिम्नजमच्छिन्नाङ्गस्य विकम्प्यमानहृदयस्यारूढमन्योर्भृशम् । लज्जां संत्यजतः क्रमं विमृशतो विघ्नान्बहून्पश्यतः क्लेशो योऽर्थिजनस्य वक्तुमनसो मा भूत्स ते विद्विषाम् ॥ १९५ ॥ नो कामः प्रतिहन्यते प्रणयिषु स्वप्नेऽपि नाथ त्वया नैवाधःकुरुषे नृपं द्विरसना व्याला न ते वल्लभाः । नो बह्वचस्तव मूर्तयो न च तनुर्नित्यं जडानुग्रहव्यग्रा नो विषमा च दृक्त्वमथ च ख्यातः क्षितावीश्वरः ॥ १९६ ॥ संग्रामाङ्गणसंगतेन भवता चापे समारोपिते देवाकर्णय येन येन सहसा यद्यत्समासादितम् । कोदण्डेन शराः शरैररिशिरस्तेनापि भूमण्डलं तेन त्वं भवता च कीर्तिरतुला कीर्त्या च लोकत्रयम् ॥ १९७ ॥ हारानाहर देव चन्द्रधवलान्नो चेत्पयोधेस्तटीं संग्रामे त्वयि सैन्यवारणगणैर्मज्जद्भिरक्षोभितम् । सिन्दूरारुणमम्बु मेघपटलीपीतोज्झितं शुक्तिषु स्वल्पैरत्र दिनैः करिष्यसि महीमाताम्रमुक्ताफलाम् ॥१९८॥ कृष्णत्वं घनमण्डलस्य गलितं लब्धं मुखे त्वद्द्विषा विद्युद्दाम जगाम तावकमसिं गर्जिर्भवद्दुन्दुभिम् । वृष्टिस्त्वत्परिपन्थिपार्थिववधूनेत्रेषु चक्रे स्थितिं चापं ते वसुधाधिनाथ बलभित्कोदण्डकान्तिः श्रिता ॥ १९९ ॥ नालिङ्गन्ति कुचद्वयं भवद्भमोत्तुङ्गकुम्भद्वयत्रासाद्वेणिलतासु नैव दधति प्रीतिं तवासिभ्रमात् । भ्रूभङ्गान्भवदीयदुर्धरधनुर्भ्रान्त्या भजन्ते न ते वैरिक्षोणिभुजो निजाम्बुजदृशां भूमण्डलाखण्डल ॥२००॥

अस्य क्षोणिपतेः परार्धपरया लक्षीकृताः संख्यया प्रज्ञाचक्षुरवेक्ष्यमाणबधिरश्राव्याः किलाकीर्तयः । गीयन्ते स्वरमष्टमं कलयता जातेन वन्ध्योदरान्मूकानां प्रकरेण कूर्मरमणीदुग्धोदधे रोधसि ॥ २०१ ॥ द्वारं खड्गिभिरावृतं बहिरपि प्रस्विन्नगण्डैर्गजैरन्तः कञ्चुकिभिः स्फुरन्मणिधरैरध्यासिता भूमयः । आक्रान्तं महिषीभिरेव शयनं त्वद्विद्विषां मन्दिरे राजन्सैव चिरंतनप्रणयिनी शून्येऽपि राज्यस्थितिः ॥ २०२ ॥ शौर्यं केसरिणा परोपकरणं कल्पद्रुमेणार्पितं लावण्यं मकरध्वजेन च शरच्चन्द्रेण शुभ्रं यशः । धैर्यं ते कमठाधिपेन विपुलं गाम्भीर्यमम्भोधिना सौभाग्यं तु तवैव केवलमिदं तत्केन नो विद्महे ॥ २०३ ॥ कामं कामसमस्त्वमत्र जगति ख्यातोऽसि यत्सर्वदा रूपेणात्र महीपते तव धनुःपाण्डित्यमन्यादृशम् । त्वं यस्मिन्विशिखं विमुञ्चसि तमेवोद्दिश्य मुक्तत्रपं त्रुट्यत्कञ्चुकमुद्गतस्पृहमहो धावन्ति देवाङ्गनाः ॥ २०४ ॥ सर्वं लुण्ठितमुद्भटैस्तव भटैस्तेन द्विषत्सुभ्रुवस्त्राणाय त्वयि योजिताञ्जलिपुटं काकूक्तिमातन्वते । त्राणं दूरत एव तिष्ठतु मनस्तासां त्वया लुण्ठितं तद्गम्भीर वदामि कुप्यसि न चेत्साधोरयं कः क्रमः ॥ २०५ ॥ कोदण्डस्तव हस्तगो हृदि वलत्यर्तिस्तव द्वेषिणां त्वं दाता रभसेन मार्गणगणस्तानेव संसेवते । देव त्वं तु जयस्यमित्रमनिशं ते यान्ति वैकुण्ठतां संग्रामे तव भूपते महदिदं चित्रं समालोक्यते ॥ २०६ ॥ मेदिन्यां विषमेषुरित्यनुदिनं शृङ्गारवीरोद्भटाचार्यः श्रीजगतीपतिः कमलदक्केर्नाम नो गीयते । शय्यायां च रणाङ्गणे च पतिताः सीदन्ति निश्चेतनाः कामिन्यश्च विरोधिनश्च शतशो येनामुना खण्डिताः ॥ २०७ ॥ दोर्दण्डद्वयकुण्डलीकृतलसत्कोदण्डचण्डांशुगध्वस्तोद्दण्डविपक्षमण्डलमथ त्वां वीक्ष्य मध्येरणम् । वल्गद्गाण्डिवमुक्तकाण्डवलयज्वालावलीताण्डवभ्रश्यत्खाण्डवरुष्टपाण्डवमहो को न क्षितीशः स्मरेत् ॥ २०८ ॥ को दण्डं न ददाति देव भवते कोदण्डमातन्वते को नारातिरुपैति पारमुदधेः कोणारुणे लोचने । का कुञ्जान्तरमेत्य वैरितरुणी काकुं न वा भाषते राजन्गर्जति वारणे तव पुरः को वा रणे वर्तताम् ॥२०९॥ दृष्ट्वा मण्डलमध्यलग्नमधुलिड्तण्डलक्ष्यस्फुरत्तत्कोदण्डलसल्लतेषु लहरीः को न क्षमाखण्डले । स्फारात्ताण्डवभागकाण्डवनभुग्धाराज्वलत्खाण्डवक्रुध्यत्पाण्डवकाण्डवर्षमतुलं ब्रह्माण्ड-

---

१ कौपीनमेव धनं येषाम्; पक्षे,–कौ पृथिव्यां पीनधनाः पुष्टधनाः. २ आमलकीफलम्; पक्षे,–पृथ्वीफलम्; राज्यमित्यर्थः. ३ न दीन पदच्छेदः. गजाश्वसमूहाः; पक्षे,–वाजिनिवहा अश्वसमूहा नदन्ति हेषितं कुर्वन्तीत्यर्थः. ४ क्षमः; पक्षे,–भूमिः. ५ समलं सदोषं कृतम्; पक्षे,–सम्यगलंकृतम्. ६ युद्धभूमिम्. ७ भ्रुवि. ८ सज्जीकृतं.

१ परार्धसंख्यामतिक्रान्तया. २ अन्धः. अस्य राज्ञोऽकीर्तिरेव नास्तीति भावः. ३ स्वीकुर्वता. ४ समूहेन. ५ तीरे. ६ खड्गधारिभिः; पक्षे,–गण्डकैः. ७ द्वारपालैः; पक्षे,–सर्पैः. ८ पट्टाभिषिक्तस्त्रीभिः; पक्षे,–महिषस्त्रीभिः.

वर्त्म स्मरंत् ॥ २१० ॥ आलानं जयकुञ्जरस्य दृषदां सेतुर्विपद्वारिधेः पूर्वाद्रिः करवालचण्डमहसो लीलोपधानं श्रियः । संग्रामामृतसागरप्रमथनक्रीडाविधौ मन्दरो राजन्राजति वैरिराजवनितावैधव्यदस्ते भुजः ॥ २११ ॥ लावण्यौकसि सप्रतापगरिमण्यग्रेसरे त्यागिनां देव त्वय्यवनीभरक्षमभुजे निष्पादिते वेधसा । इन्दुः किं घटितः किमेष विहितः पूषा किमुत्पादितं चिन्तारत्नमहो मुधैव किममी सृष्टाः कुलक्ष्माभृतः ॥ २१२ ॥ नानाभूषणभूषितः प्रतिभयापात्रं प्रभूता स्थितिर्भोगासक्तकरो भवाधिकरुचिर्भूरीकृताश्वद्विपः । शश्वत्संगतभासमानमुकुटो भिक्षुप्रवृद्धादरस्त्वं राजेन्द्र रिपुस्तवापि नितरां भेदः परं भेदकृत् ॥ २१३ ॥ प्रत्यावासकसज्जतां प्रथमतस्त्वां योद्धुमुत्कण्ठिता योधास्तेऽभिमृता मनागरिचमूः स्वाधीननाथा स्थिता । भीत्या प्रोषितभर्तृका समभवत्त्वत्सायकैः खण्डिता दूरादन्तरिता विधाय कलहं हा विप्रलब्धा विधे ॥ २१४ ॥ प्रामाण्यं स्वत एव नैव परतो विज्ञायते मानता शब्दस्यापि यथार्थता स्तुतिवचोराशेर्मनोवृत्तयः । विश्वव्यापकतां गतो न च महानन्यो भ्रमः क्वापि ते नास्ते देव मतं किमस्ति भवतः शास्त्रेषु न ज्ञायते ॥ २१५ ॥ प्रामाण्यं परतः स्वतोऽपि भवता विज्ञायते सन्मते भूमीन्द्र प्रचुरक्षणास्थिरतया वर्णाश्चिरं स्थापिताः । सर्वज्ञैकसदीश्वरोऽपि न परं ब्रूते भवानीश्वरं तन्नैयायिकनायकस्य भवतो मीमांसकत्वं कुतः ॥ २१६ ॥ एकं वस्तु यदस्ति विश्वजनतानन्दप्रमोदात्मकं सत्यं तत्त्वमसीति वाक्यमखिलं त्वय्येव विश्राम्यति । त्वामाकर्ण्य न किंचिदन्यदवनीशृङ्गार मो मन्यते त्वय्यास्ते जनकादिकीर्तिजनके किं ज्ञानमीमांसया ॥ २१७ ॥ त्वद्बाणेषु यमो जयेषु नियमः पाते स्थिरं चासनं प्रान्तां श्वासविनिग्रहो गुणगणे प्रत्याहृतिः श्रीमतः । ध्यानं शूलिनि धारणा च धरणेर्धर्मे समाधिर्यतस्तन्निर्विण्णहृदः किमीश्वरपरे वाञ्छन्ति पातञ्जले ॥ २१८ ॥ दृष्टान्तो न तवास्ति वाचि न च ते संदेहलेशः क्वचिद्व्याजोक्तिर्न कदापि शास्त्रकलने नैवानुमाने रुचिः । सामान्यं च विशेषवन्न मनुष

[illegible]बुद्धिर्नतव्याप्यमस्तोऽपि न वा मुखेऽप्यथ कथं सांहित्यतर्कज्ञता ॥ २१९ ॥ मेघो भाति जलेन गौस्तु पयसा चेन्दुर्मुखं भाषया लावण्येन च कामिनी मधुरया वाण्या पिकः त्वं जनात् । मालिन्यात्मवनं श्रिया च सदनं ताम्बूलरागान्मुखं ब्रह्माण्डं सकलं त्वया नरपते भाति स्म चित्रं महत् ॥ २२० ॥ दारिद्र्योपहतो यथा घनधनं चान्द्रीं चकोरः प्रभां कामार्तस्तरुणीं क्षुधापरिगतः सद्व्यञ्जनं भोजनम् । सच्छिष्यः सुगुरुं वियोगविधुरो वत्सो यथा मातरं तद्वद्धः सततं स्मरामि मनसा मद्भूस्त्वदास्थीमतः ॥ २२१ ॥ लक्ष्मीस्ते सदने सदा विहरति श्रीन च चिन्तामणिः स्वर्धेनुस्तत्र गोकुले सुरतरुश्चारामभूमौ तव । वाणी ते वदने दया नयनयोर्दानं करे चान्वहं विष्णुश्चेतसि ते मतिश्च वसतां कीर्तिश्च लोकत्रये ॥ २२२ ॥ गङ्गायत्यसितापगा फणिगणः शेषीयति श्रीपतिः श्रीकण्ठीयति कैरवीयति कुलं नीलोत्पलानां च वै । कर्पूरीयति कज्जलं दिक्कुलं लीलामरालीयति स्वःकुम्भीयति कुम्भिनामपि घटा त्वत्कीर्तिसंघट्टनः ॥ २२३ ॥ लक्ष्मीस्ते हृदि भारती च वदने मैत्री सदा केशवश्चण्डी ते भुजदण्डयोर्गुणनिधे गेहे कुबेरस्थितिः । चित्तं नाथ तवास्तु धर्मसदनं दानप्रसङ्गः करे सर्वास्ते विपदः प्रयान्तु विपिने त्वं दीर्घजीवी भव ॥ २२४ ॥ आयुस्ते नरवीर वर्धतु सदा हेमन्तरात्रिर्यथा लोकानां प्रियवर्तनो भव सदा हेमन्तसूर्यो यथा । लोकाना भवतापहो भव सदा हेमन्ततोयं यथा नाशं यान्तु तवारयोऽपि सततं हेमन्तपद्मं यथा ॥ २२५ ॥ यद्बाहुः वदनः पराक्रमहतप्रत्यर्थिसीमन्तिनीचक्षुःकज्जलकालिकामिव धनुर्ज्याकिणश्यामिकाम् । यद्दोर्दुर्मदकर्मकार्मुकगुणप्रोत्तालकोलाहलैर्वैरिस्त्रीकलमेखलाकलकलाः पीता इवास्तं गताः ॥ २२६ ॥ सौन्दर्यं मदनादपि प्रथयति प्रौढिप्रकर्षं पुरां भेत्तारं मदनारिमप्यधरयत्युद्दामदोःक्रीडितम् । मुग्धत्वं मदनारिमौलिशशिनोऽप्युत्कर्षमालम्बते मूर्तैस्तात्विकमत्र रसैर्विरचितः शृङ्गारवीराद्भुतैः ॥ २२७ ॥ आदाय प्रतिपक्षकीर्तिनिवहान्ब्रह्माण्डभूषान्तरं निर्विघ्नं धमता नितान्तमुदितैः स्वैरेव तेजोऽग्निभिः । तत्ताहक्पुटपाकशोधितमिव प्राप्तं गुणोत्कर्षिणा पिण्डस्थं च महत्तरं च भवता निःसारतारं यशः ॥ २२८ ॥ व्यासं नैकतयारचितं श्रुतिगणं जैत्री न वल्मीकतो नाभौ नैभवमच्युतस्य सुमहद्भाष्यं च मौभाषिषम् । चित्रार्थां न

१ बन्धनस्तम्भः. २ अनेनास्य सेतोरविनश्वरत्वं सूचितम्. ३ उदयाचलः. ४ सूर्यः. ५ विलोडनलीला. ६ यथा क्षीराब्धिमन्थने मन्दराचलस्तथा संग्रामामृतसागरविलोडने त्वद्भुजः यथा च तत्रामृतमुत्पन्नं तथात्र यश इति भावः. ७ यतस्त्वमेव विमलसकललावण्यगृहमतस्त्वत्पुरः सकलङ्कस्य चन्द्रस्य लावण्यमयत्वेन घटनं व्यर्थमेवेति भावः. ८ यतः पूषा त्वत्प्रतापगरिमलक्षांशमपि नाप्नोतीति भावः. ९ यतश्चिन्तारत्नस्यायं प्रभावो यद्याचकयाचितार्थानां सद्य एव पूरणं भवति तच्च त्वत्त एव भवतीति. अतश्चिन्तामण्युत्पत्तिर्वृथेति भावः. १० यतः पृथ्वीभारस्त्वया भुजाभ्यामेव धारितोऽतस्तदुत्पत्तिर्व्यर्थेति भावः.

१ अनेकशःखण्डरूपेण न विस्तारितवान्, तत्कर्ता व्यासो नामवमित्यर्थः. २ वेदसमूहम्. ३ नाहं वाल्मीकिरित्यर्थः. ४ नाहं चतुर्मुख इत्यर्थः. ५ नाहं सहस्रजिह्व इत्यर्थः.

[1]बृहत्कथामचकथं [2]सुत्रामिण नासं [3]गुरुर्देव त्वद्गुणवृन्दवर्णनमहं कर्तुं कथं शक्नुयाम् ॥ २२९ ॥ एकाभूत्कुसुमायुधेषुधिरिव प्रव्यक्तपुङ्खावली जेतुर्मङ्गलपालिकेव पुलकैरन्या कपोलस्थली । लोलाक्षी क्षणमात्रमाविविरहक्लेशासहा पश्यतो द्रागाकर्णयतश्च वीर भवतः प्रौढाहवाडम्बरम् ॥ २३० ॥ येषां दोर्बलमेव दुर्बलतया ते संमतास्तैरपि प्रायः केवलनीतिरीतिशरणैः कार्यं किमुर्वीश्वरैः । ये क्ष्माशक्र पुनः पराक्रमनयस्वीकारकान्तक्रमास्ते स्युर्नैव भवादृशास्त्रिजगति द्वित्राः पवित्राः परम् ॥ २३१ ॥ अत्युच्चाः परितः स्फुरन्ति गिरयः [4]स्फारास्तथाम्भोधयस्तानेतानपि बिभ्रती किमपि न क्लान्तासि तुभ्यं नमः । आश्चर्येण मुहुर्मुहुः स्तुतिमिति प्रस्तौमि यावद्भुवस्तावद्बिभ्रदिमां स्मृतस्तव भुजो वाचस्ततो मुद्रिताः ॥ २३२ ॥ येषां कण्ठपरिग्रहप्रणयितां संप्राप्य धाराधरस्तीक्ष्णः सोऽप्यनुरज्यते च कमपि [6]स्नेहं पराप्नोति च । तेषां संगररङ्गसक्तमनसां राज्ञां त्वया भूपते पांसूनां पटलैः प्रसाधनविधिर्निर्वर्त्यते कौतुकम् ॥ २३३ ॥ द्रेष्या कीर्तिकलिन्दशैलसुतया नद्यास्य यद्दोर्द्वयीकीर्तिश्रेणिमयी समागममगाद्गङ्गा रणप्राङ्गणे । तत्तस्मिन्विनिमज्ज्य बाहुजभटैरोरम्भि रम्भापरीरम्भानन्दनिकेतनन्दनवनक्रीडादराडम्बरः ॥ २३४ ॥ अस्मिन्दिग्विजयोद्यते पतिरयं मे स्यादिति ध्यायति [10]कम्पं सात्त्विकमावमश्नुति रिपुक्षोणीन्द्रदाराधरा । अस्यैवाभिमुखं निपत्य समरे यास्याद्रि[12]रूर्ध्वे निजः [13]पन्था भास्वति दृश्यते बिलमयः प्रत्यर्थिभिः पार्थिवैः ॥२३५॥ विद्राणे रणचत्वरादरिगणे त्रस्ते समस्ते पुनः कोपात्कोऽपि निवर्तते यदि भटः कीर्त्या जगत्युद्भटः । आगच्छन्नपि संमुखं विमुखतामेवाधिगच्छत्यसौ द्रागेतच्छुरिकारयेण [18]ठणिति च्छिन्नापसर्पच्छिराः ॥ २३६ ॥ हित्वा दैत्यरिपोरुरः स्वभवनं शून्यत्वदोषस्फुटासीदन्मर्कटकीटकृत्रिमसितच्छत्रीभवत्कौस्तुभम् । उज्झित्वा निजसद्म पद्ममपि तद्व्यक्ताव[22]नद्धीकृतं लूतातन्तुभिरन्तरद्य भुजयोः [23]श्रीरस्य विश्राम्यति ॥ २३७ ॥ सिन्धोर्जैत्रमयं पवित्रमसृजत्तत्कीर्तिपूर्तोद्भुतं यत्र स्नान्ति जगन्ति सन्ति कवयः के वा न वाचंयमाः । यद्बिन्दुश्रियमिन्दुरश्नुति जलं चाविश्य दृश्येतरो यस्यामी जलदेवतास्फटिकभूर्जागर्ति योगेश्वरः ॥ २३८ ॥ युद्धा चाभिमुखं रणस्य चरणसंवादसीयस्य वा बुद्धान्तः स्वपरान्तरं निपततामुन्मुच्य बाणावलीः । छिन्नं वावनतीभवन्निजभियः खिन्नं [6]भरेणाथवा राज्ञानेन हठाद्विलोठितमभूद्भूमावरीणां शिरः ॥ २३९ ॥ राज्ञामस्य शतेन किं कलयतो हेतिं शतघ्नीं कृतं लक्षैर्लक्षभिदो दृशैव जयतः पद्मानि [12]पक्षेऽलम् । कर्तुं सर्वपरैश्छिदः किमपि नो शक्यं परार्धेन वा तत्संख्यापगमं विनास्ति न गतिः काचिद्धतैतद्विषाम् ॥ २४० ॥ क्षीरोदन्वदपः प्रमथ्य मथितौ देशेऽमरैर्निर्मिते स्वाक्रम्यं मृजतस्तदस्य यशसः क्षीरोदसिंहासनम् । केषां नाजनि वा जनेन जगतामेतत्कवित्वामृतस्रोतःप्रोतपिपासुकर्णकलशीभाजामिषेकोत्सवः ॥ २४१ ॥ निस्त्रिंशत्रुटितारिवारणघटाकुम्भास्थिकूटावटस्थानस्थायुकमौक्तिकोत्करकिरः कैरस्य नायं करः । उन्नीतश्चतुरङ्गसैन्यसमरत्वङ्गत्तुरंगक्षुरक्षुण्णासु क्षितिषु क्षिपन्निव यशःक्षोणीजबीजव्रजम् ॥ २४२ ॥ यत्कस्यामपि भानुमान्न ककुभि स्थेमानमालम्बते जातं यद्वनकाननैकशरणप्राप्तेन दावाग्निना । एषैतद्भुजतेजसा विजितयोस्तावत्तयोरौचिती धिक्तं वाडवमम्भसि द्विषि भिया येन प्रविष्टं पुनः ॥ २४३ ॥ आत्मन्यस्य समुच्चितीकृतगुणस्याहोतरामौचिती यद्गात्रान्तरवर्जनादजनयद्भूजानिरेष द्विषाम् । भूयोऽहंक्रियते स्म येन च हृदा स्कन्धो न यश्चानमत्तन्मर्माणि दलंदलं समिदलंकर्मीणबाणव्रजः ॥ २४४ ॥ यद्भर्तुः कुरुतेऽभिषर्णनमयं शक्रो भुवः सा ध्रुवं दिग्दाहैरिव भस्मभिर्मघवता सृष्टैर्घृतोद्धूलना । शंभोर्मा बत सांध्यवेलनटनं भाजि व्रतं द्रागिति क्षोणी नृत्यति मूर्तिरष्टवपुषोऽसृग्वृष्टिसंध्याधिया ॥ २४५ ॥ प्रागेतद्वपुरामुखेन्दु सृजतः स्रष्टुः समग्रास्त्विषां कोषः शोषमगादगाधजगतीशिल्पेऽप्यनल्पा-

---

१ नाहं गुणाढ्य इत्यर्थः. २ इन्द्रे. ३ नाहं वाचस्पतिरित्यर्थः. ४ विस्तीर्णाः. ५ खड्गम्. ६ तैलादि; पक्षे,-मित्रत्वम्. ७ यमुनया. ८ क्षत्रियभटैः. ९ एतद्विरोधिनां मरणमेव शरणमिति भावः. १० औत्पातिके भूकम्पे सात्त्विकोत्प्रेक्षा. ११ प्राप्नोति. १२ ऊर्ध्वलोकम्. १३ आसन्नमृत्योरादित्यमण्डलं सच्छिद्रमिव दृश्यते. १४ सूर्यमण्डले. १५ रणाङ्गणात्. १६ प्रसिद्धः. १७ पराङ्मुखत्वम्; पक्षे,-विगतमुखत्वम्. १८ ठणिति कश्चिदनुकरणशब्दः. १९ विष्णोः. २० रिक्तताशेषः. २१ तन्तुवायकीटाः. २२ बद्धम्. २३ लक्ष्मीः. २४ जैत्रं जयशीलम्, ततोऽप्यधिकमित्यर्थः. २५ खातम्. २६ सर्वेऽपि कवयो मौनिनो भवन्ति, वर्णयितुमशक्यत्वादिति भावः.

१ सावर्ण्याददृश्यः. २ इन्दुः. ३ शिवलिङ्गः. ४ अमुष्य. ५ नम्रीभवत्. ६ भारेण. ७ परिवानितम्. ८ आयुधम्. ९ अलम्. १० लक्षसंख्या; पक्षे,-शरव्यम्. ११ पद्मसंख्यया; पक्षे,-अब्जानि. १२ पद्मसंख्याभिः. १३ शत्रुच्छिदः. १४ परार्धसंख्यया; पक्षे,-परेषामरीणामर्धेन. १५ एकत्वादिः; पक्षे,-युद्धम्. १६ विलोड्य. १७ मथनोद्धृतो निर्जलो दधिक्षीरविकारः. १८ रूपान्तरे, रूपान्तरापादनेन क्षीराब्धावभावं गमिते सतीत्यर्थः. १९ स्वेनाक्रमणार्हम्. २० पूरिते. २१ खड्गः. २२ संघातः. २३ गर्तप्रदेशः. २४ स्थायिनः. २५ समूहः. २६ उत्प्रेक्षितः. २७ संचरत्. २८ कुद्धासु. २९ वपन्निव. ३० वृक्षः. ३१ सूर्यः. ३२ स्थिरत्वम्. ३३ औचित्यम्. ३४ अग्नेर्जलम्. सहजद्वेषि तस्मिन्. ३५ समाहृतगुणस्य. ३६ दण्डनमकरोदित्यर्थः. ३७ दलयित्वा. ३८ अमोघबाण इत्यर्थः. ३९ सेनयाभियानम्. ४० धृतभस्मानुलेपना. ४१ मा अभाजि.

यितः । निःशेषद्युतिमण्डलव्ययवशोदीर्णैर्मलैरेव वा शेषः केशमयः किमन्धतमसस्तोमैस्तनो निर्मितः ॥ २४६ ॥ अत्यारिप्रकरः शरश्च नृपतेः संख्ये पतन्तावुभौ सीत्कारं च न संमुखौ रचयतः कर्म च न प्राप्नुतः । नद्युक्तं न पुनर्निवृत्तिरुभयोर्जागर्ति यन्मुक्तयोरेकस्तत्र भिनत्ति मित्रमपरश्चामित्रमित्यद्भुतम् ॥ २४७ ॥ एतस्योन्नतसर्वकर्मकृतिनस्त्रैलोक्यचूडामणेः शंभुब्रह्मपुरंदरप्रभृतयः स्तुत्यै न शक्ता यदि । देवः पन्नगनायको भगवती वाणी स्वयं चेज्जडा सौन्दर्यस्य निरूपणे वद कथं शक्तो भवेन्मानवः ॥ २४८ ॥ अये दानववैरिणा गिरिजयाप्यर्धं हरस्याहृतं देवेत्थं भुवनत्रये स्मरहराभावे समुन्मीलति । गङ्गा सागरमम्बरं शशिकला शेषश्च पृथ्वीतलं सर्वज्ञत्वमधीश्वरत्वमगमत्त्वां मां च भिक्षाटनम् ॥ २४९ ॥ अन्यास्ता गुणरत्नरोहणभुवो धन्या मृदन्यैव सा संभागाः खलु तेऽन्य एव विधिना यैरेव सृष्टो युवा । श्रीमत्कान्तिजुषां द्विषां करतलात्स्त्रीणां नितम्बस्थलाद्दृष्टे यत्र पतन्ति मूढमनसामस्त्राणि वस्त्राणि च ॥ २५० ॥ यद्दृष्टोऽसि तदा ललाटपतितप्रासप्रहारो युधि स्फीतासृक्स्रुतिपाटलीकृतपुरोभागः परान्दारयन् । तेषां दुःसदकामदेहदहनप्रोद्भूतनेत्रानलज्वालालीभरभासुरे पुररिपावस्तं गतं कौतुकम् ॥ २५१ ॥ येऽणुत्वं मनसि स्वके विवृणुते रीत्या कयापि स्फुटं काणादाचरणस्य तत्समुचितं मन्ये प्रतिक्ष्माभृताम् । न्यायाभिज्ञतमोऽपि यत्प्रथयसे चित्ते महत्त्वं निजे मीमांसामतपक्षपातत इदं मन्ये त्वयाङ्गीकृतम् ॥ २५२ ॥ ये लब्धाश्रयमायतः फलभूतं कुर्वन्ति किंचिद्गुणं वार्धौ वारिमुचो न कस्य विदितास्ते कर्ममीमांसकाः । आलोच्यैव निराश्रयान्फलभरैः संबन्धतः सद्गुणाञ्श्रीमद्राम तवाद्भुतं पुनरिदं मीमांसकत्वं स्तुमः ॥ २५३ ॥ त्रैलोक्याभयलग्नकेन भवता वीरेण विस्फारितः सज्जीभूतमुहूर्तमण्डलधनुःपाण्डित्यमाखण्डलः । किं चाजस्रमखार्पितेन हविषा संफुल्लमांसोल्लसत्सर्वाङ्गीणवलीविलुप्तनयनव्यूहः कथं वर्तते ॥ २५४ ॥ कल्पक्षोणिरुहोऽयमित्यनुदिनं भूमीसुरैर्भाव्यसे कामोऽसाविति कामिनीभिरमितश्चित्ते चिरं चिन्त्यसे । श्रीनारायण एव केवलमिति प्रेम्णा श्रिया ध्यायसे त्वं कालोऽयमिति प्रतिक्षितिधरैरेकोऽप्यनेकात्मभृत् ॥ २५५ ॥ नीतिस्त्रीमुकुरो

त्वयध्वजलयस्तम्भः प्रतापांशुमत्पूर्वा दिक्सरिद्भिर्भूताली-महामंचन्मृगंगवगुण । यद्यत्पुण्यक्रनालवाल्मननुन्नन्द्वैवन्यानके यः श्रीकेलिनिकेतनं गुणमणिश्रेणी नवीनाकरः ॥ २५६ ॥ खान्दत्तुभिर्नवगर्भसगमनकैः मृगाक्षिश्रियै स्वाङ्कं कमलां निधाय विदधे निद्रां हरिर्नाम्बुधौ । यस्मिन्दुग्धाब्धिर्भूरि दानानि नृणां भान्त्यन्ते दुर्दिने योडानप्रशिराः कमण्डलुमयं जग्राह माष्टुं विधिः ॥ २५७ ॥ लक्ष्मीश्चेन्न सरस्वती तदुभयं यद्यस्ति नोदारता मा चेत्तत्रितयं भवेच्च कुलविनयैर्यगाम्यैरपि । सौजन्यं न विजृम्भते तदपि चेद्यासांऽत्यकृपा मतिस्तत्सर्वं परमेश्वरस्य कृपया त्वय्येव संभाव्यते ॥ २५८ ॥ शत्रूणां यमदण्डतां मृगदृशां कंदर्पकोदण्डतां गीर्वाणद्रुमभावमर्थिविदुषां मध्ये त्रयाणामिति । आश्चर्यं मनुजेन्द्र भवतो यद्बाहुदण्डद्वयं नानात्वं गतमेकमेव जगतां मध्ये त्रयाणामिति ॥ २५९ ॥ रक्तेनैव विलोचनेन कलगारक्ताकरेण त्वया दृश्यन्ते नरदेव सुहृदां विद्वेषिणो नो नृपाः । किं सिक्ताः प्रथमं सुधाभिरभवन्दावानलैः किं परैः पुनः पल्लविताः कुतः किमपरे भक्तत्वमासादिनम् ॥ २६० ॥ या लाक्षावलयानि बाहुयुगले कण्ठे च काचस्रजं मन्दन्ते बहुभूषणानि वनिता दीनद्विजानां पुरा । ता माणिक्यचितानि हेमवलयान्युज्झन्ति मुक्तास्रजं यद्भागाद्भुदानशीलनृपते त्वत्त्यागलीलायितम् ॥ २६१ ॥ मेरुर्दुरगतो हिमालयगिरिः प्रालेयरूपोऽभवच्चन्द्रे श्रीसहजेऽपि याचकमयात्क्षीणत्वमुन्मीलति । कौपीनं कृतवान्हरोऽपि भगवान्विष्णुर्जले सेवते वारां राशिरपेयतामुपगतः को नाम दातुं क्षमः ॥ २६२ ॥ कल्याणं भवतां यशः प्रसरतां धर्मः सदा वर्धतां संपत्तिः प्रथतां प्रजा प्रणमतां शत्रुक्षयो जायताम् । वाक्यं संवदतां वपुः प्रभवतां लक्ष्मीपतिः प्रीयतामायुस्ते शरदां शतं विजयतां दानाय दीर्घायुषे ॥ २६३ ॥ दृष्ट्वैवाङ्कुरसुद्रया निगडितो दारिद्र्यदन्तावलो बाचा सुन्दरयार्चयां मम कृतो गङ्गावगाहोत्सवः । अभ्युत्थाननमस्क्रियार्घघटनैर्मानोऽपि दानोत्तरो लीलेयं भवता वयं तु विदुषां मूर्धानमध्यासिताः ॥ २६४ ॥ पद्मा सद्मनि केशवस्य गहने रत्नानि रत्नाकरे हेमाद्रिर्हिमसानुना व्यवहितः स्वर्गे सुराणां तरुः । जम्बुद्वीपधरासु भूमिपतयो जाम्बूनदैर्दुर्मदास्त्वं तावत्सकलाश्रयोऽसि सुलभो भाग्यैर्द्विजानामिह ॥ २६५ ॥ राजन्नभ्युदयोऽस्तु जीव शरदां साग्रं शतं तेऽरयो रोगैर्यान्तु लयं यशःशशधरः काष्ठासु देदीप्यताम् । शिष्यान्पाहि सुधान्नव प्रणतिभिर्देवार्थिनां स्वं सदा

---

१ सुकमैः. २ युगपत्. ३ दुःखाभावात्; पक्षे,–निर्गलनाभावात्. ४ भयाभावात्; पक्षे,–दुष्प्रयोगाभावात्. ५ अगमादिति भावः; पक्षे,–प्रत्यक्षादिति भावः. ६ संसारादित्यर्थः; पक्षे,–चापादित्यर्थः. ७ सर्वम्; पक्षे,–यथाश्रुतम्. ८ हरिणा हरिहरात्मकस्यैकस्य विग्रहस्य प्रसिद्धेः. ९ प्रकाशमाने. १० पर्वतविशेषः.

१ आकाशनक्षत्रगणयत्नक्षम्मः. २ दयासागरेण.

वाणी ते वदने रमा प्रतिदिनं गेहे भुजे त्वाजयः ॥ २६६ ॥ भ्रश्यच्छ्रुतिमस्तकः प्रविगलत्सद्वर्णविप्रस्थिति-र्नश्यत्स्वाङ्गबलः प्रनष्टवचनप्राम्भावपूर्णस्मृतिः । वृद्धोऽत्यन्त-मयं स्वयं कलिमहाम्लेच्छेन निर्मूलितो धर्मः संप्रति चाल्यते तव करालम्बेन भूमीपते ॥ २६७ ॥ बन्दीकृत्य नृप द्विषां मृगदृशस्ताः पश्यतां प्रेयसां श्लिष्यन्ति प्रणयन्ति लान्ति परितश्चुम्बन्ति ते सैनिकाः । अस्माकं सुकृतैर्दृशोर्नि-पतितोऽस्यौचित्यवारांनिधे विध्वस्ता विपदोऽखिलास्तदिति नैः प्रत्यर्थिभिः स्तूयते ॥ २६८ ॥ हित्वा त्वामुपरोधशून्य-मनसां मन्ये न मौलिः परो लज्जावर्जनमन्तरेण न रमाम-न्यत्र संदृश्यते । यस्त्यागं तनुतेतरां मुखशतैरेत्याश्रितायाः श्रियः प्राप्य त्यागकृतावमाननमपि त्वय्येव यस्याः स्थितिः ॥ २६९ ॥ धर्मं पालय नन्दय द्विजगणान्नामं समागधय प्रत्यर्थिक्षितिपालभूरुहवनं निर्मूलमुन्मूलय । कान्ताचित्तमगेजसीमगतने भृङ्गत्वमामादय स्फीतां कीर्तिम शेषलोकजयिनीमाकल्यमाकल्यय ॥ २७० ॥ ऐश्वर्यं नहुषस्य शंभुविषयश्रद्धा दशास्यस्य सा शौर्यं श्रीरघुनायकस्य सहजं गाम्भीर्यमम्भोनिधेः । दातृत्वं बलिकर्णयोरिह जगत्येकत्र चेत्स्यात्तदा श्रीवीरक्षितिपालमौलिनृपतेः साम्यं कथंचिद्भवेत् ॥ २७१ ॥ भिक्षुद्वारि सदानवारिमधुप-श्रेणीमिर्भान्दुभ्रमाद्भक्तं यन्तृवधूर्विधूकरतलं शोणाम्बुजा शङ्कया । सैवान्वेति पलायितेति चकिता हस्ताग्रमाधुन्वती मुग्धा वीरमहीपते तदखिलं त्वद्दानलीलायितम् ॥ २७२ ॥ श्रीवीर क्षितिपाल ते सुललितं दानोद्यमे यद्वचः कास्ते सर्वंहिरण्यमित्युदभवत्तत्कालमाकर्ण्य तत् । तापः प्राप हिरण्यरेतसि जनिं जाड्यं हिरण्याचले स्वेदाम्भोऽपि हिरण्य-गर्भवपुषि स्थापाय संत्रासतः ॥ २७३ ॥ राजानः शशि-भास्करान्वयभुवः के के न संजज्ञिरे भर्तारं पुनरेकमेव हि भुवस्त्वां वीर मन्यामहे । येनाङ्गं परिमृश्य कुन्तलमथाकृष्य व्युदस्यायतं चोलं प्राप्य च मध्यदेशमसकृत्काञ्च्यां करः प्रापितः ॥ २७४ ॥ स्वान्ते वैभवमस्ति नैव परतः प्रामाण्य-निर्धारणं नैवातद्धति तत्प्रकारकमतिर्नैवोपमानं तव । त्वद्देशेषु विभाति न च्छलकथा नो वा क्वचित्संशयः श्रीवीर प्रथिता कथं पुनरियं नैयायिकत्वप्रथा ॥ २७५ ॥ वीर क्षीर-समुद्रसान्द्रलहरीलावण्यलक्ष्मीमुषस्त्वत्कीर्तेस्तुलनां मृगाङ्क-मलिनो धत्तां कथं चन्द्रमाः । स्यादेतत्त्वदरातिसौध-शिखरप्रोद्धतदूर्वाङ्कुरग्रासव्यग्रमतिः पतेद्यदि पुनस्तस्याङ्क-शायी मृगः ॥ २७६ ॥ श्रीमद्वीर महीमहेन्द्र भवतः प्रस्थानकालोद्भवद्वाद्यदित्रध्वनिभीतभानुहरयो द्रागम्बरं प्राग-मन् । तस्मिन्नेवमुपद्रवे किल विपर्यस्तं समस्तं रवेर्युग्यैः समरथाङ्गमेकमपदः सूतश्चिरगद्गदस्वनः ॥ २७७ ॥ गर्वग्रन्थि-लगुजगज्वरकरः कर्णाटकर्णाटवीदावाग्निर्द्रविडेन्द्रवीर्यदलनो गौडेन्द्रनिद्राहरः । हम्मीरप्रमदामदालसलसत्सङ्कर्तनस्तम्भन-प्रस्थाने तव वीर डिण्डिमचमत्कारः समुज्जृम्भते ॥ २७८ ॥ चिन्तागम्भीरकूपादनवरतचलद्धूरिशोकारघट्टव्याकृष्टं निःश्व-सन्त्यः पृथुनयनघटीयन्त्रनिर्मुक्तधारम् । नासावंशप्रणाली-विषमपथपतद्बाष्पपानीयमेता देव त्वद्वैरिनार्यः कुचकलश-युगेनान्वहं संवहन्ति ॥ २७९ ॥ त्वत्प्रारब्धप्रचण्ड-प्रधननिर्धनितारातिवीरातिरेकक्रीडत्कीलालकुल्यावलिभिरल-भत स्यन्दमाकन्दमुर्वी । दम्भोलिस्तम्भभास्वद्भुज भुजग-जगद्भर्तुराभर्तुरेनां तेनायं मूर्धरत्नद्युतितिमिषतः शोभते शोणभावः ॥ २८० ॥ आसीदासीमभूमीवलयमलयजाले-पनेपथ्यकीर्तिः सप्ताकूपारपारीसदनजनघनोद्गीतचापप्रतापः । वीरादस्मात्परः कः पदयुगयुगपत्पातिभूपातिभूयचूडारत्नो डुपत्नीकैरपरिचरणामन्दनन्दन्नखेन्दुः ॥ २८१ ॥ एतेनो-त्कृत्तकण्ठप्रतिसुभटनटारब्धनाट्याद्भुतानां कष्टं द्रष्टैव नाभू-द्भुवि समरसमालोकिलोकास्पदेऽपि । अश्वैरस्वैरवेगैः कृत खुरखुरलीमक्षुसंक्षुद्यमानक्ष्मापृष्ठोत्तिष्ठदन्धंकरणरणधुरोरेणु-धारान्धकारात् ॥ २८२ ॥ मन्दोद्धृतैः शिरोभिर्मणिभरगु-रुभिः प्रौढरोमाश्चदण्डस्फायन्निर्मोकसंधिप्रसरदविगलत्संमद-स्वेदपूराः । जिह्वायुग्माभिपूर्णाननविषमसमुद्गीर्णवर्णाभिरामं वेलाशैलाङ्कभाजो भुजगयुवतयस्त्वद्गुणानुद्गृणन्ति ॥ २८३ ॥ आ शैलेन्द्राच्छिलान्तःस्खलितसुरधुनीशीकरासारशीतादा-तीरान्नैकरागस्फुरितमणिरुचो दक्षिणस्यार्णवस्य । आगत्या-गत्य भीतिप्रणतनृपशतैः शश्वदेव क्रियन्ते चूडारत्नांशुगर्भा-स्तव चरणयुगस्याङ्गुलीरन्ध्रभागाः ॥ २८४ ॥ श्रावं श्रावं त्वदीयं गुणगणमखिलं सर्वदा याचकेभ्यस्त्वत्प्रासाभीप्सि-तेभ्यः सकलविषयजं भूपवर्गं विहाय । त्वत्तोऽहं प्राप्तुमि-च्छुर्विबुधतिलकतां त्वत्समीपेऽतिदूरादायातस्त्वं शतायुर्भव कुरु च तथा येन नान्यं भजेऽहम् ॥ २८५ ॥ विद्यावन्तो विनीताः प्रसभमभिसभं वाक्प्रपञ्चेषु जीवाः के वा नैवार-भन्ते त्रिजगति विततां कीर्तिवल्लीमतल्लीम् । तेषामाधा-

१ अश्वाः. २ जलमार्गः. ३ संग्रामः. ४ विनाशं प्रापिताः. ५ रुधिरनदी. ६ श्रेणयः. ७ क्षरणम्. ८ वज्रम्. ९ शेषस्य. १० रक्तिमा. ११ समुद्रपरतीरगाणाम्. १२ निरन्तरम्. १३ अंशवः; पक्षे,—हस्ताः. १४ छिन्नकण्ठैः. १५ नर्तकः. १६ युद्धप्रेक्षक-जनालयेऽपि. १७ अमन्दवेगैः. १८ खुरसंचारैः. १९ सपदि. २० संचूर्ण्यमानात्.

नृः पाठः. २ भक्ति.

रभावं भुवनभरभृतो बिभ्रतो ये लसन्ते ते तु त्रैलोक्यतुङ्गा विमलफलजुषः स्वःपतिं खल्पयन्ति ॥ २८६ ॥ वक्त्राम्भोजं सरस्वत्यधिवसति सदा शोण एवाधरस्ते बाहुः काकुत्स्थवीर्यस्मृतिकरणपटुर्दक्षिणस्ते समुद्रः । वाहिन्यः पार्श्वमेताः सुचिरपरिचिता नैव मुञ्चन्त्यभीक्ष्णं स्वच्छेऽन्तर्मानसेऽस्मिन्कथमवनिपते तेऽम्बुपानाभिलाषः ॥ २८७ ॥ केचिद्बद्धाः सहेलं निजभवनगता मोचिताः केऽपि केचिद्द्रहाद्द्रहान्तराणि क्षणमपि गमिताः केऽपि नीता निबन्धम् । हत्वा हत्वा च केचित्यतिपदमदयं प्रापिता व्यर्थभावं क्षोणीनाथस्य तस्योन्नतभुजपरिघेनारयः सारयश्च ॥ २८८ ॥ उच्चैः कल्याणवाही करजितवसुधः सर्वदा पूर्णकामो विख्यातः कर्णवृत्त्या न च वचसि कटुश्चित्रपाकानुभावी । कोषापेक्षी परस्मादुचितबहुकथस्तत्परः पुण्यलोके चित्रं राजाधिराज त्वमिव तव रिपुस्तत्र कर्म प्रतीमः ॥ २८९ ॥ उत्पत्त्युत्पन्नशिष्टा विविधगुणगणा यत्र यान्ति प्रतिष्ठां बाधेन प्राक्तनानां न च नियमविधिर्नापि संख्यार्थदाने । ऊहः सर्वत्र यस्य स्फुरति च सकलः सत्य एवार्थवादो मीमांसाभावमश्वत्यभिनवमधुना मूर्तिरेषा त्वदीया ॥ २९० ॥ हेलाप्रस्थानवेलाहतपृथुपृतनादुन्दुभिध्वानधाराधाराबाहिप्रसङ्गादसमन्नृपसकृत्संभ्रमभ्रान्तचित्ताः । दैवादाकुञ्चिताङ्गं विगलितनयनस्पन्दमिन्दीवराक्ष्यो लीयन्ते त्वद्रिपूणां निजगृहवलभीचारुचित्राङ्गनासु ॥ २९१ ॥ श्रीकण्ठासक्तहस्तोऽधिगतमणिगणः शैशवाभ्यस्तविद्यो लावण्यध्वस्तकामः कविजनमिलितो यौवनाप्तप्रकामः । आदत्तक्षोणिदण्डो द्विजवशकृतधीः कङ्कणाहारयुक्तः स श्रीमान्वीर वीर त्वमिव तव रिपुस्तत्र मुक्तादिवर्णः ॥ २९२ ॥ लोकानां मानमात्रं मनुजजनरतिस्त्वं समुद्राङ्किरक्षो राज्ञामासत्त्वदक्षः कृतसमयरुचिर्मण्डितो वीरवर्गैः । कायत्वञ्चीनकेतुः करकलितयवा कोषमानैर्विहीनः श्रीमद्वीराधिराज त्वमिव तव रिपुस्तत्र मन्दं प्रतीमः ॥ २९३ ॥ वादानाशानुयुक्तो नगरकृतमतिर्यौवनाकान्तदेहः संग्रामप्राप्तधैर्यो न विदलितरुची राजलक्ष्म्यातिहीनः । नित्यं दारासमस्थः प्रखरतनुनिभो यः सुभिक्षानुवर्ती श्रीमद्वीराधिराज त्वमिव तव रिपुस्तत्र मुक्तादिवर्णः ॥ २९४ ॥ श्रीवीर त्वद्रिपूणां रणशिरसि शरैर्भिन्नशीर्षाङ्ककाणां वीरावेशाद्गतानां दिवमधिकरुषान्योन्यशौण्डीर्यभाजाम् । श्लेषेदिव्याङ्गनानां भुवि क्वचिच्चयो द्राक्षटाक्षे शगलासीपुत्रान्त्यारिर्भ्रमकुटिलहृदामाजिगवर्तते स्म ॥ २९५ ॥

विशिष्टराजप्रशंसा

अकबरः[1]

हस्ताम्भोजालिमाला नलदलिकचिगन्ध्यामलच्छायवीचिस्तेजोऽग्नेर्धूमधारा विनरणकरिणो गण्डदानप्रणाली । वैरिश्रीवेणिदण्डो त्वसिममसीबालशैवालवल्लीविलसदम्भोधरश्रीरकबरधरणीपालभाणां कृपाणः ॥ १ ॥ वीर त्वं कार्मुकं चेदकबर कलयस्युग्रटङ्कारघोषं दूरं मद्यः कलङ्का इव धरणिभृतो यान्ति कङ्कालशेषाः । शङ्कामङ्ग किं कारणमिति मनसा भ्रान्तिपङ्कायितेन त्यक्त्वाहंकारमङ्गाद्विसृजति गृहिणीं किं च लङ्काधिनाथः ॥ २ ॥ कर्णाटं देहि कर्णाधिकविधिविहितत्याग लाटं ललाटप्रोत्तुङ्ग द्राविडं वा प्रचलभुजबलप्रौढिमागाढगाढम् । प्रस्फूर्जद्गुर्जरं वा दलितरिपुवधूगर्भ वैदर्भकं वा गाजी गाजीवदेट कुरासातमथवा शाहजेलालुदीन ॥ ३ ॥ गाजीजल्लालुदीन क्षितिपकुलमणे द्राक्प्रयाणे प्रतीते प्रेयस्यः प्रारभन्ते तरलतरगतिव्याकुला मङ्गलानि । नेत्राम्भःपूरपूर्णस्तनकलशमुखन्यस्तबालप्रवालास्त्रुट्यन्मुक्ताकलापच्युतकुचकुसुमच्छद्मनाकीर्णलाजाः ॥ ४ ॥

अनङ्गभीमः

पृथ्वीश्रीमदनङ्गभीम महता तद्बद्धनं वारिधिः पीतोऽसौ कलशोद्भवेन मुनिना स व्योम्नि खद्योतवत् । तद्विष्णोर्दनुजाधिनाथजयिनः पूर्णं पदं नामवद्देवश्चेतसि वर्तते तव सदा त्वत्तो महाश्चापरः ॥ ५ ॥

अर्जुनेन्द्रः

आयातस्ते समीपं तव गुणविमलान्पण्डितो वादकर्ता काव्ये भव्ये हि रेवामधविगतरसे रुग्युगे रोगहर्ता । नाहं जाने चिकित्सां सकलगुणनिधे दुर्दरिद्रत्वरोगे श्रीमद्राजार्जुनेन्द्र प्रबलमपि यतो कल्पिता सा चिकित्सा ॥ ६ ॥

कर्णः

मुखे[2] हाहारावास्तिनयनयुगले[3] कङ्कणभरो नितम्बे[4] पत्राली सतिलकमभूत्पाणियुगलम्[5] । अरण्ये श्रीकर्ण त्वदरियुवतीनां विधिवशादपूर्वोऽयं भूषाविधिरहह जातः किमधुना ॥ ७ ॥ त्वं द्वित्राणि पदानि गच्छसि महीमुल्लङ्घ्य यान्ति द्विषस्त्वं बाणान्दश पञ्च मुञ्चसि परं सर्वाणि शस्त्राण्यपि । ते [7]देवीपतयस्त्वदस्त्रनिहतास्त्वं मानुषीणां पतिर्निन्दा तेषु कथं स्तुतिस्तव कथं श्रीकर्ण निर्णीयताम् ॥ ८ ॥ लोकेशः कर्ण-

---

१ वाणी; पक्षे,-नदीविशेषः. २ आरक्तः; पक्षे,-नदविशेषः. ३ मुद्राभिः सहितः; पक्षे,-अब्धिः. ४ सेना; पक्षे,-नद्यः. ५ अन्तःकरणे; पक्षे,-सरोविशेषे. ६ अष्टापदाख्यक्रीडनकस्य गुटिकाः. ७ ककारस्थाने पकारम्. ८ इह पक्षे शत्रुपक्ष आधाक्षरत्यागः. ९ पक्षेऽस्मिन् मकारस्थाने दकारः पठनीयः.

१ अकबरस्यैव नामान्तरम्. २ मुखे हाहा इति रावस्य शब्दस्य वासिः. ३ नयनयुगले कं उदकं तस्य कणास्तेषां भरः. ४ नितम्बे पत्राण्यमालिः पङ्क्तिः. ५ तिलकवृक्षालम्बिपाणियुगलम्. ६ वैरिणः. ७ देवाङ्गनास्वामिनः.

राजाद्भुतकनकमयस्तावकीनप्रतापाद्ब्रह्माण्डानां समूहो द्रव इव भवितेत्येव संभाव्य यत्नात्। तस्यापि प्लावनार्थं जलनिधिनिकरे व्यर्थतामत्र याते देव त्वद्वैरिनारीनयननयनजैर्निर्ममे नीरधिर्न ॥९॥ श्रीकर्ण प्रौढतेजाः प्रबलरिपुबलासह्यसंतापदक्षो नायं श्रीमत्प्रतापो जगति विलसति श्रीमहाराज किंतु। मन्येऽहं कौशिकेनानुरमितमहसा नूतनस्वर्गसृष्टावुत्कृष्टः सृष्ट एष प्रखरतरकरो भास्करोऽसौ द्वितीयः ॥ १० ॥

कर्णाटवसुंधराधिपः

मागाः प्रत्युपकारकातरधिया वैवर्ण्यमाकर्णय श्रीकर्णाटवसुंधराधिपसुधासिक्तानि सूक्तानि नः । वर्ण्यन्ते कति नाम नार्णवनदीदावाग्निविन्ध्याटवीसंध्यामारुतनिर्झरप्रभृतयस्तेभ्यः किमार्तं मया ॥ ११ ॥

कलिङ्गेश्वरः

आयुर्दानमहोत्सवस्य विनतक्षोणीभृतां मूर्तिमान्विश्वासो नयनोत्सवो मृगदृशां कीर्तेः प्रकाशः परः । आनन्दः कलिताकृतिः सुमनसां वीरश्रियो जीवितं धर्मस्यैष निकेतनं विजयते वीरः कलिङ्गेश्वरः ॥ १२ ॥ धम्मिल्ले नवमल्लिकासमुदयो हस्ते सिताम्भोरुहं हारः कण्ठतटे पयोधरयुगे श्रीखण्डलेपो घनः। एकोऽपि त्रिकलिङ्गभूमितिलक त्वत्कीर्तिराशिर्ययौ नानामण्डनतां पुरंदरपुरीवामभ्रुवां विग्रहे ॥१३॥

कल्याणदासः

कीर्तिस्वर्गतरंगिणीहिमगिरिर्विद्यानटीरङ्गभूर्लावण्यामृतभाजनं रसिकतावल्लीरसालद्रुमः । कान्तापाङ्गमृगस्थली तरुणतालक्ष्मीविलासाम्बुजं जीयाद्विश्वविभूषणं नरपतिः कल्याणदासाभिधः ॥ १४ ॥

काबिलेन्द्रः

विस्फार्य व्योमगङ्गाबलदुरुलहरीकैतवात्केसरालीरुद्धर्मसिक्तदेशे हिमकरकपटान्मण्डलीकृत्य पुच्छम्। विद्यागारप्रलम्बस्तव विशदयशःकेसरी काबिलेन्द्र ब्रह्माण्डारण्यवीथीगिरिगहनदरीसंभ्रमी बंभ्रमीति ॥ १५ ॥ वेलामुल्लङ्घ्य हेलादलितधरणिभृद्वाहिनीकोटिपूरैरुद्वेलत्काबिलेन्द्रप्रबलजलनिधिः प्लावनायोज्जृम्भे । खान्मग्ना मेदिनीयं प्रबलभुजबलप्रौढतचन्द्रहासज्वालाभिः संततं चेन्न दहति वडवावीतिहोत्रोवचेता (?) ॥ १६ ॥

कार्तवीर्यः

काष्ठानुषङ्गात्परिवर्धमाने जाग्रत्प्रतापज्वलने त्वदीये । श्रीकार्तवीर्य प्रसभं पतन्ति प्रत्यर्थिपृथ्वीपतयः पतङ्गाः ॥१७॥

कुसुमेन्द्रसाहिः

वीर श्रीकुसुमेन्द्रसाहिनृपतेः प्रौढप्रतापो वरः कन्या काचन मालवक्षितिपतेः साम्राज्यलक्ष्मीरियम् । तस्या वेदकरग्रहस्य समये तत्कुम्भसंस्थापनं कर्तुं मण्डपबन्धनं विरचितुं विप्रा वयं प्रेषिताः ॥ १८ ॥

१ भूधाकारः. २ स्थानम्. ३ केशचूडे. ४ बलात्कारेण.

कृष्णः

श्रीकृष्ण त्वत्प्रतापेन प्रतप्ताङ्गीर्दिगङ्गनाः । दिग्गजा वीजयन्त्येव कर्णतालैः पुनःपुनः ॥ १९ ॥ मन्येऽरण्ये कुलगिरिगुहागह्वरे पर्यटन्ती विद्धा दर्भैः किमपि चरणे वासुदेवस्य कीर्तिः। इन्दौ कुन्दे कुमुदमुकुले चामरे चन्दने वा दत्त्वा दत्त्वा मृदुनि पुरतः पादमेषा प्रयाति ॥ २० ॥ क्षीरक्षालितपाञ्चजन्यकिरणश्रीगर्वसर्वंकषाः श्रीकृष्णार्जुनसारथेऽसुररिपो त्वत्कीर्तिविस्फूर्तयः। कैलासन्ति हिमाचलन्ति विकसत्कुन्दन्ति कन्दन्ति च क्षीरोदन्ति हलायुधन्ति विबुधाहारन्ति हीरन्ति च ॥ २१ ॥ त्वद्वाहूद्धूतधूल्यः करिकरनिकरैः सीकराश्च प्रयुक्ता व्योम व्यापुः समन्ताद्यदुमुकुटमणे तत्र पङ्कोऽद्भुतोऽभूत्। आगच्छद्भिः सुरैः क्ष्मां तव भजनकृते स्फाटिकीभिः शिलाभिर्बद्धः पन्थास्तदानीं सुरसरिदिति तं मानवा मानयन्ति ॥ २२ ॥

गुर्जराधीशः

कालिन्दि ब्रूहि कुम्भोद्भव जलधिरहं नाम गृह्णासि कस्माच्छत्रोर्मे नर्मदाऽहं त्वमपि कथमहो मत्सपत्न्याश्च नाम । मालिन्यं ब्रूहि किं ते प्रविरलविगलत्कज्जलैर्मालवीनां नेत्राम्भोभिः किमासां समजनि कुपितो गुर्जराणामधीशः ॥२३॥

चोलेन्द्रः

त्वत्खड्गखण्डितसपत्नविलासिनीनां भूषामवन्त्यभिनवा भुवनैकवीर । नेत्रेषु कङ्कणमथोरुषु पत्रवल्ली चोलेन्द्रसिंह तिलकं करपल्लवेषु ॥ २४ ॥ सिञ्जानैर्मञ्जरीति स्तनकलशयुगं चुम्बितं चञ्चरीकैस्तत्रासोल्लाससलीलाः किसलयमनसा पाणयः कीरदष्टाः । तल्लोपायाल्पन्त्यः पिकनिनदधिया ताडिताः काकलोकैरित्थं चोलेन्द्रसिंह त्वदरिमृगदृशां नाप्यरण्यं शरण्यम् ॥ २५ ॥

जगद्देवः

चक्रः पप्रच्छ पान्थं कथय मम सखे नास्ति स क्वापि देशो वस्तुं नो यत्र रात्रिर्भवति भुवि खगायेति स प्रत्युवाच । नीते मेरौ समाप्तिं कनकवितरणैः श्रीजगद्देवनाम्ना सूर्येऽनन्तर्हितेऽस्मिन्कतिपयदिवसैर्वासराद्वैतसृष्टिः ॥ २६ ॥

जनकः

ज्याघातः कार्मुकस्य श्रयति करतलं कण्ठमोंकारनादस्तेजो भाति प्रतापाभिधमवनितले ज्योतिरात्मीयमन्तः । राज्यं सिंहासनश्रीः शममपि परमं वक्ति पद्मासनश्रीर्येषां ते यूयमेते निमिकुलकुमुदानन्दचन्द्रा नरेन्द्राः ॥ २७ ॥

१ नर्मदायाः समुद्रस्य च संवादोऽयम्. २ यमुनाभ्रान्त्या समुद्रेण कालिन्दीत्युक्ते कोपात्साकूतमिदं नर्मदाया उत्तरम्-'हे कुम्भोद्भव अगस्त्यमुने' ब्रूहि इति. ३ शत्रुः. ४ जलकणम्; पक्षे,-वलयम्. ५ पत्रयुक्ता; पक्षे,-पत्रिकारचना. ६ तिलयुक्तं कं जलम्; पक्षे,-ललाटभूषणम्. ७ आश्रयस्थानम्.

दलपतिरायः

चन्द्रं चन्द्रार्धचूडं चतुरुदधिचयं चन्द्रिकां चन्द्रकान्तं चार्वङ्गीलोचनान्तं चमरसहचरीवालभारोच्चयं च स्वर्वीकुर्वन्ति दूर्वीकरतिलकमपि ध्वस्तगुर्वीतिभीति स्वर्वीथिदस्थिनास्ते दलपतिगृहिणी त्वद्यशस्तोमसोमाः ॥ २८ ॥

दशरथः

चिरादक्ष्णोर्जाड्यं शमयति समस्तासुरवधूकचाकृष्टिक्रीडाप्रसभसुभगंभावुकभुजः । त्रिलोकीजङ्घालोज्ज्वलमहजतेजा मनुकुलप्रसूतिः सुत्राम्णो विजयसहकृत्वा दशरथः ॥ २९ ॥ यस्योद्यद्भुजदण्डचण्डिमवलत्कोदण्डलीलायितैर्निर्ध्याने दनुजेन्द्रचन्द्रवदनाभ्रूवल्लरीविभ्रमे । लक्ष्मीमन्वितिराजदक्षनस्थीमालम्बते केवलं पौलोमीकरजाङ्कुरव्यतिकरादास्मारलीयं वपुः ॥ ३० ॥

दिल्लीन्द्रचूडामणिः

राजेति क्षणदाकरं विजयते दानोत्कलक्ष्मीरिति स्वर्णागं बहुवाहिनीपतिरिति क्षीरोदमास्कन्दति । दुर्गाधीश इति स्फुटं पुररिपुं विद्विष्टि भोगोद्भटश्रीरित्यर्हति वासुकिं स्वयशसा दिल्लीन्द्रचूडामणिः ॥ ३१ ॥

नाना

जयश्रियः कृपाणीयं वेणी नानाख्यभूपतेः । अन्या करगृहीतायामसावभिमुखी तव ॥ ३२ ॥

निजामशाहः

नृपतिनिजाम तवाद्भुतचरणार्पणबहलपीडाभिः । रचयति बहिरिव रसनामरुणध्वजकैतवाद्धनिः ॥ ३३ ॥ धरणिधर निजामशाह युष्मत्करकरवालकरालकालसर्पः । द्विषदसुपवनं निपीय पीनो दिशि दिशि मुञ्चति कञ्चुकं यशस्ते ॥ ३४ ॥ अटत्कटकघोटकप्रकटचापटङ्कारवच्चटच्चटदिति स्फुटं स्फुटति मेदिनी कर्परम् । निजामधरणीपतौ वलति कौतुकाडम्बरादिदं भुवनमण्डलं दरदरीदरीदर्यहो ॥ ३५ ॥ क्षोणीकाम निजामशाह भवतः प्रौढैः प्रतापानलैर्द्रागेव द्रवरूपतामुपगते चामीकराणां चये । अश्यद्वासवधामधोरणि मुहुर्मजद्गहग्रामणि त्रस्यत्कामिनि निःपतद्वनितलं मेरोः समुन्मीलति ॥ ३६ ॥ क्षोणीकाम निजाम तावकभुजं लब्ध्वा भुजंगीश्वरं जानीमः करवालकालभुजगी किं नाम गर्भिण्यभूत् । मत्तेभेन्द्रविभिन्नकुम्भविदलन्मुक्ताकलापच्छलादच्छामण्डपरम्परामधिरणं सूते स्फुरन्ती मुहुः ॥ ३७ ॥ वाहव्यूहखुरक्षतां वसुमतीं संवीक्ष्य मूर्च्छावर्तीं मेरीझाङ्कृतिचञ्चलेन पयसा वारांनिधिः सिञ्चति । दिग्बाला तनुते निजामनृपतेर्वातं पताकांशुकैर्धूलीघोरणिरश्विनीसुतमिव प्रष्टुं दिवं धावति ॥ ३८ ॥ विद्वद्गोष्ठीगरिष्ठ प्रतिभटदमन श्रीनिजामः प्रतीमः कृत्वा त्वत्कीर्तिगाथां वहति गणविधिं पद्मयोनिः कठिन्या । वक्रालेखा गुरूणाममृतकरकलां कम्बुमल्लीमरालाः शुद्धा लेखा लघूनां बिसभुजगनगेन्द्रनिर्झरादीन्महान्तः ॥ ३९ ॥ अङ्काः सैन्यानकाञ्चनवनमर्ग्रामगङ्गाः कविनामीन्द्राः स्वर्गाङ्गाश्चेपवनमनयः सैन्धवाश्च वङ्गाः । गाथाः मिथलकाटाः वङ्गमनढ्ढाश्वानन्द्यन्नाश्च येन जायन्ते श्रीनिजाम पृथुरग भवतः प्रौढनिःसाणनादात् ॥ ४० ॥

नृसिंहः

आहवे जगदुद्दण्डरणमण्डलगाहवे । श्रीनृसिंह महीपाल स्वस्त्यस्तु तव बाहवे ॥ ४१ ॥ त्वयि लोचनगोचरं गते सफलं जन्म नृसिंहभूपते । अजनिष्ट ममैव मादृशं युधि विद्राववितु द्विषो गम ॥ ४२ ॥ कौमुदीव तुहिनांशुमण्डलं आहवेषु परिमण्डलमण्डनम् । दक्ष कीर्तिरनुरूपमाश्रिता त्वां विभाति नरसिंहभूपते ॥ ४३ ॥ गण्डशैले विहरति मदैः पिच्छिले दिग्गजाना शैलेर्गोपा नयनकमलेष्वञ्जनानि प्रमार्ष्टि । यद्यप्येषा हिमकरकराद्वैतसौवर्णलक्ष्मी ते कीर्तिर्दिक्षु स्फुरति तदपि श्रीनृसिंहक्षितीन्द्र ॥ ४४ ॥ विभारत्वं सरसकविता यानत्वं तुरंगो वाञ्छात्वं पल्लवदत्री भोगत्वं मृगाक्षी । श्रीनीत्वं त्रिभुवनरिपी मानत्वं वसन्तो भूभृत्त्वं कनकशिखरी भूषत्वं नृसिंहः ॥ ४५ ॥ निशात्वं चन्द्रः शयनतल्पत्वं शशिमुखी सभात्वं विद्वान् श्रवणपुटत्वं हरिकथा । कलात्वं गानं दिग्विजयगमनत्वं द्विरदगो महत्त्वं मन्दे सपदि नरसिंहः क्षितिपतिः ॥ ४६ ॥ श्रीलक्ष्मीनरसिंहमान्द्रजलदे चञ्चन्नखालीतडिद्दाम्नि च्छद्मारिपुप्रतापतपने कोपावर्ति वर्षति । पूर्णा शोणितवाहिनी सुमनःसंतापदावानलः शान्तोऽभूद्विरराम वैरिवनितासीमन्तमार्गोदयः ॥ ४७ ॥ निर्यच्छोणितपूरताम्रवपुषः स्वैरं रुदन्तो मुहुर्देव श्रीनरसिंह ते रिपुजना दिग्वाससो निष्कृपाः । उद्यत्कण्ठगतप्रनान्समहितास्ते नूनमामस्पुनर्जन्मानो रणभूमिमातुरुदरात्कालस्येव च्युताः ॥४८॥ देव त्वत्करुणप्रतापशिखिनो निःशेषमेधायते शत्रूणां पटलं तदीयमयशो जानामि धूमायते । मार्तण्डांशुकल्पबाणावलिरसौ ज्वालाकलापायते दुःखानां निकरस्तथा सुमनसां सङ्घः पतङ्गायते ॥ ४९ ॥ किं मध्याह्नदिवाकरोऽयमपरः किं वायमौर्वानलः किं वामौ चपलाचयः पशुपतेः किं भालनेत्रानलः । किं वाऽसौ प्रलयानलः किमथवा सर्वोऽपि भौमानलः श्रीमन्सिंह भवत्प्रतापमहिमा नोदेति केषां मतिः ॥ ५० ॥ काठिन्यं कुचकुम्भयोर्नयनयोश्चाञ्चल्यमेतद्द्वयं भो भ्रष्टान्सवता कथं न पदयोरक्ताकमासादितम् । इत्थं श्रीनरसिंह ते त्रिभुवनाधीशस्य धाटीमिषा कान्तारेषु मिथः पलायनपरा जल्पन्ति वैरिस्त्रियः ॥५१॥ एताः संप्रति गर्भगौरवभराद्राज्ञोऽवरोधाङ्गनाः कान्तारेषु पलायितुं बत कथं पश्चाद्भवेयुः क्षमाः । इत्थं चेतसि

१ दलपतिरायः कश्चिन्नृपस्तत्पत्नीसंबोधनम्. २ इन्द्रस्य. ३ सुवर्णम्.

१ चन्द्रकलाभूषणस्य; हरमौलेरर्थः. २ गण्डप्रदेशे. ३ पङ्क्तिः. ४ प्रोन्छति. ५ सरसीत्वाहेत्यर्थः; अविनतुमेत्यर्थः. ६ इन्धनायते.

संविभाव्य सदयं वैकुण्ठकण्ठीरव त्वन्नादावलिभिः सखीभिरिव किं तद्गर्भपातः कृतः ॥ ५२ ॥ स्नातस्त्वद्रिपुरक्तपाथसि यशो धौताम्बरं धारयँल्लक्ष्मीश त्वदरातिवक्त्रकमलैर्भूदेवतां पूजयन्। जुह्वन्नेतदमूनरातिदहने युष्मत्प्रतापोदयः शत्रुच्छत्रधरार्थदर्पयशसां प्राणाहुतीनाददे ॥ ५३ ॥ कीर्तिः श्रीनरसिंह ते त्रिपथगा नक्तंदिनं कैरवं चान्द्रं मण्डलमत्र नीलमिव यत्तद्भृङ्गवृन्दं किमु। यद्वा त्वद्दलितारिवृन्दतरुणीचित्तेन्धनाग्निः स्थलं चन्द्रस्तत्र विभाति नीलमिव यद्धूमः स मन्यामहे ॥ ५४ ॥ अन्तर्विष्णोस्त्रिलोकी निवसति फणिनामीश्वरे सोऽपि शेते सिन्धोः सोऽप्येकदेशे तमपि चुलुकयां कुम्भयोनिश्चकार। धत्ते खद्योतलीलामयमपि नभसि श्रीनृसिंहक्षितीन्द्र त्वत्कीर्तेः कर्णनीलोत्पलमिदमपि च प्रेक्षणीयं विभाति ॥ ५५ ॥ नृत्यद्भर्गाट्टहासप्रचयसहचरैस्तावकीनैर्यशोभिर्धावल्यं नीयमाने त्रिजगति परितः श्रीनृसिंहक्षितीन्द्र। नैश्चिन्त्यमेव नाभीकमलपरिमलप्रौढिमासादयिष्यद्देवानां नाभविष्यत्कथमपि कमलाकामुकस्यावबोधः ॥५६॥ श्रीमद्वैकुण्ठकण्ठीरव तव निनदाकर्णनत्रासधावच्छक्रेभोद्भिन्नगण्डस्थलविगलदतिस्वच्छमुक्तामणीनाम्। माला तारावलीयं विलसति च पतद्दानपाथःपयोधिर्नो चेत्कस्या नु तारावलिरथ लवणः सागरोऽसौ कुतस्त्यः ॥ ५७ ॥ द्विर्भावः पुष्पकेतोर्विबुधविटपिनां पौनरुक्त्यं विकल्पश्चिन्तारत्नस्य वीप्सा तपनतनुभुवो वासवस्य द्विरुक्तिः। द्वैतं देवस्य दैत्याधिपमथनकलाकेलिकारस्य कुर्वन्नानन्दं कोविदानां जगति विजयते श्रीनृसिंहक्षितीन्द्रः॥५८॥

परशुरामः

आदर्शाय शशाङ्कमण्डलमिदं हर्म्याय हेमाचलं दीपाय द्युमणिं महीमिव कथं नो भिक्षवे दत्तवान्। दित्सापल्लवितप्रमोदसलिलव्याकीर्णनेत्राम्बुजो जानीमो भृगुनन्दनस्तदखिलं न प्रायशो दृष्टवान् ॥ ५९ ॥ गोत्राचारविचारपारगतया वृद्धाभिरादिष्टया मात्रा वस्तुषु तेषु तेषु पुरतः प्रस्तारितेषु क्रमात्। अन्नप्राशनवासरे सरभसं वक्षोमरोत्सर्पिणा येनात्तं धनुरीक्षिताश्च सपदि क्षत्रावतंसा दिशः ॥६०॥ तन्वन्ती तिमिरद्युतिं कृतवती प्रत्यर्थिचक्रव्यथामेषा भार्गव तावकी विजयते निस्त्रिंशधारा निशा ॥ युद्धक्रुद्धविपक्षपक्षविदलत्कुम्भीन्द्रकुम्भस्थलभ्रश्यन्मौक्तिककैतवेन परितस्तारावलीं वर्षति ॥ ६१ ॥

पाण्ड्यः

तवाङ्गणे सुन्दर वीर पाण्ड्य मतंगजाः शृङ्खलिनो विभान्ति। आवासदानादरिभूपतीनामाशान्तशैला इव सापराधाः ॥ ६२ ॥ विन्ध्याद्रिः करसाधनी निरुपमो रत्नाकरः कोशभृत्सौगन्धी मलयाचलः परिचराः सर्वेऽपि विद्याधराः। विश्वाशापरिपूरणं वितरणं देशोऽप्यहो दक्षिणः पाण्ड्याखण्डल वीर पाण्ड्य भवतः किं किं न लोकोत्तरम् ॥ ६३ ॥ एतद्दन्तिबलैर्विलोक्य निखिलामालिङ्गिताङ्गीं भुवं संग्रामाङ्गणसीम्नि जंगमगिरिस्तोमभ्रमाधायिभिः। पृथ्वीन्द्रः पृथुरेतदुग्रसमरप्रेक्षोर्पणग्रामरश्रेणीमध्यचरः पुरः क्षितिधरक्षेपाय धत्ते धियम् ॥ ६४ ॥

पारसीकक्षितीशः

यदपि कटकयात्रारोधि पाथोधिना ते दिशि दिशि मम पत्या पारसीकक्षितीश। तदपि कुरु मुधा नो जीवितान्तं नितान्तं कथयति बहुमार्यं नैकनारीवियोगः ॥ ६५ ॥

पृथ्वीराजः

मन्दश्चन्द्रकिरीटपूजनरसे तृष्णा न कृष्णार्चने स्तम्भः शंभुनितम्बिनीप्रणतिषु व्यग्रो न धातुर्गृहे। अस्माकं परमर्दनोऽस्ति वदने न्यस्तेन संरक्षितः पृथ्वीराजनरेश्वरादिति तृणं तत्पत्तने पूज्यते ॥ ६६ ॥

बङ्गालिदासः

बङ्गालिदास भवतः शुभनामवर्णाः पञ्चेषुपञ्चविशिखन्ति नितम्बिनीषु। प्राणन्ति बन्धुषु विरोधिषु पाण्डवन्ति देवद्रुमन्ति कविपण्डितमण्डलीषु ॥ ६७ ॥

बल्लालः

बल्लाल क्षोणिपाल त्वदहितनगरे संचरन्ती किराती कीर्णान्यालोक्य रत्नान्युरुतरखदिराङ्गारशङ्काकुलाङ्गी। मुक्त्वा श्रीखण्डखण्डं तदुपरि मुकुलीभूतनेत्रा धमन्ती श्वासामोदानुयातैर्मधुकरनिकरैर्धूमशङ्कां बिभर्ति ॥ ६८ ॥

बाङ्गालक्षोणिपालः

आग्नेयास्त्रप्रवीणप्रबलमृगभटाः शत्रुसंक्षोभदक्षा यस्य प्रौढप्रतापानलबहलशिखाखिन्धनत्वं प्रयान्ति। सोऽयं प्राचीपयोधिप्रहितकरततीतूर्णसंपूर्णकोपो बाङ्गालक्षोणिपालस्त्रिभुवनजनतागीतकीर्तिप्ररोहः ॥ ६९ ॥

बीसलः

आ विन्ध्यादा हिमाद्रेर्विरचितविजयस्तीर्थयात्राप्रसङ्गादुद्ग्रीवेषु प्रहर्षान्नृपतिषु विनमत्कन्धरेषु प्रपन्नः। आर्यावर्तं यथार्थं पुनरपि कृतवान्म्लेच्छविच्छेदनाभिर्देवः शाकंभरीन्द्रो जगति विजयते बीसलः क्षोणिपालः ॥ ७० ॥

भावसिंहः

यस्याग्निः कोपपुञ्जे वसति खुरपुटे वाजिनां गन्धवाहो लक्ष्मीः सस्नेहदृष्टौ कमठकुलमणेर्वाचि वाचामधीशा। रौक्ष्ये कौक्षेयकाग्रे क्षपितरिपुगणे कोपनोऽसौ कृतान्तः कस्तं श्रीभावसिंहं प्रबलमखभुजामाश्रयं नाश्रयेत ॥ ७१ ॥

भीमः

रुधिरविसरप्रसाधितकरालकरवालरुचिरभुजपरिघः। झटिति भ्रुकुटिविटङ्कितललाटपट्टो विभाति नृपभीमः ॥ ७२ ॥

१ विष्णोरुदरे. २ शेषे. ३ ज्योतिरिङ्गणः. ४ विस्तारस्य. ५ सदृशैः. ६ कीर्तिबन्धुक इत्यर्थः.

१ उपगतानाम्. २ महती. ३ खड्गाग्रे.

भैरवः

धनानि विद्वत्कविमण्डलीषु पञ्चेषुबाणानपि कामिनीषु । वर्षन्ति वज्राण्यरियोषणीषु श्रीभैरवक्षोणिमणेः कटाक्षाः ॥ ७३ ॥

भोजः

त्वच्चित्ते भोज निर्व्याजं द्वयं तृणकणायते । क्रोधे विरोधिनां सैन्यं प्रसादे कनकोच्चयः ॥ ७४ ॥ भोज त्वद्दानपाथोधौ दरिद्रस्य निमज्जतः । न कोऽपि हि भुजालम्बं दत्तेऽम्भयदायकम् ॥ ७५ ॥ निजानपि गजान्भोजं ददानं प्रेक्ष्य पार्वती । गजेन्द्रवदनं पुत्रं रक्षत्यथ पुनःपुनः ॥ ७६ ॥ प्रतापभीत्या भोजस्य तपनो मित्रतामगात् । और्वो वाडवतां धत्ते तडित्क्षणिकतां श्रिता ॥७७॥ भोज त्वत्कीर्तिकान्ताया नभोभालस्थितं महत् । कस्तूरीतिलकं राजन्गुणागारं विराजते ॥ ७८ ॥ अस्य श्रीभोजराजस्य द्वयमेव सुदुर्लभम् । शत्रूणां शृङ्खलैर्लोहं ताम्रं शासनपत्रकैः ॥ ७९ ॥ भारेश त्वत्प्रतापेन पराभूतस्त्विषांपतिः । सुवर्णपात्रव्याजेन देव त्वामेव सेवते ॥ ८० ॥ त्वद्यशोजलधौ भोज निमज्जनभयादिव । सूर्येन्दुबिम्बमिषतो धत्ते कुम्भद्वयं नभः ॥ ८१ ॥ शुक्तिद्वयपुटे भोज यशोऽब्धौ तव रोदसी । मन्ये तदुद्भवं मुक्ताफलं शीतांशुमण्डलम् ॥ ८२ ॥ अद्य धारा सदाधारा सदालम्बा सरस्वती । पण्डिता मण्डिताः सर्वे भोजराजे भुवं गते ॥ ८३ ॥ श्रीभोज साम्यं तव कल्पवृक्षः सदा वदान्योऽपि कथं प्रयाति । यतो भवद्दानसुपुष्टविग्रहव्येन कुक्षिंभरिरस्य भर्ता ॥ ८४ ॥ भोजप्रतापं तु विधाय धात्रा शेषैर्निरस्तैः परमाणुभिः किम् । हरेः करेऽभूत्पविरम्बरे च भानुः पयोधेरुदरे कृशानुः ॥ ८५ ॥ भोजप्रतापाग्निरपूर्व एष जागर्ति भूभृत्कटकस्थलीषु । यस्मिन्प्रविष्टे रिपुपार्थिवानां तृणानि रोहन्ति गृहाङ्गणेषु ॥ ८६ ॥ यथा यथा भोजयशो विवर्धते सितां त्रिलोकीमिव कर्तुमुद्यतम् । तथा तथा मे हृदयं विदूयते प्रियालकालीधवलत्वशङ्कया ॥ ८७ ॥ पन्थाः संहर दीर्घतां त्यज निजं तेजः कठोरं रवे श्रीमन्विन्ध्यगिरे प्रसीद सदयं सद्यः समीपे भव । इत्थं दूरपलायनश्रमवतीं दृष्ट्वा निजप्रेयसीं श्रीमद्भोज तव द्विषः प्रतिदिनं जल्पन्ति मूर्च्छन्ति च ॥ ८८ ॥ धाराधीश धरामहेन्द्रगणनाकौतूहली यामयं वेधास्त्वद्गणने चकार खटिकाखण्डेन रेखां दिवि । सैवेयं त्रिदशापगा समभवत्त्वत्तुल्यभूमीवराभावात्तु त्यजति स्म सोऽयमवनीपृष्ठे तुषाराचलः ॥ ८९ ॥ राजन्मुक्तकुलशरीरे सकलक्ष्मापालभूतामये युक्तं संचरणं तवाद्भुतमणिकुट्टिमे गत्यावरि । मा भूत्त्वद्वदनावलोकनवशाक्रीडाभिलाषः शशी सा भूमिकनकस्थली भगवती दुःशीतलनामाजलम् ॥ ९० ॥ कथं सन्त्यज्य भोजेन्द्र भवनः श्रीभोजदेव क्षमाधराद्वीप दक्षिणाभिनिपतिः प्रेक्ष्यान्तरिक्षं अगात् । निःशङ्को निरपायो निरगुणो निर्बन्धनो निःशुक्तिःश्रीको निरपत्यको निर्भृत्यो निर्हाटको निर्गतः ॥ ९१ ॥ मुक्ताः केलिविसूत्रहारगलिता संमार्जनीभिर्हृताः प्रातः प्राङ्गणसीम्नि मन्थरचलद्बालाङ्घ्रिलाक्षारुणाः । दूराद्दाडिमबीजशङ्कितधियः कर्षन्ति केलीशुका यद्विद्वद्भवनेषु भोजनृपतेस्तत्त्यागलीलायितम् ॥ ९२ ॥ विद्वद्वृन्दगुणानुरूपविभवत्यागैककल्पद्रुमे स्वर्गं गच्छति भोजराजनृपतौ विद्यानवद्यात्मनि । द्वाराणि भुवि संत भूसेवकास्ते सन्तु किं तावता ज्ञानागोष्ठि न सन्ति हन्त नितरामेनाङ्गना दूयते ॥ ९३ ॥ स्फूर्जत्कूर्पासिपिष्टोत्कटकरटिघटाकुम्भकूटाधटान्तर्निष्यूतासृक्तटिन्याः तटनिकटकटत्कोभवाद्दट्टहासः । भोजेन्द्र त्वद्गणक्ष्मापालनटविकटोत्स्थलकोटकुप्यद्भ्रमान्तरोटिकोटिप्रकटचटचटाशब्दरंद्रोऽभवद्धाक् ॥ ९४ ॥ भो भोः श्रीभोजदेवं श्रयत विनयतः शत्रवः क्षत्रवर्गाः प्राणत्राणाय नौका न भवति भवतां काननान्यं शरण्यम् । मत्वा मातङ्गकुम्भद्वितयमिति पुरा कुड्मलैर्भिनत्ति क्रुद्धः शुद्धान्तकान्ताकुचकलशयुगं रंहसा सिंहशावः ॥ ९५ ॥ नीरक्षीरे गृहीत्वा सकलखगपतीन् याति नालीकजन्मा चक्रं धृत्वा कराब्जे सकलजलनिधीञ्चक्रपाणिर्मुकुन्दः । सर्वानुद्धृत्य शैलान्दहति पशुपतिर्भालनेत्रेण पश्यन्व्यासा त्वत्कीर्तिकान्ता सकलवसुमती भोजराज क्षितीन्द्र ॥ ९६ ॥ स्वर्गाद्गोपाल कुत्र व्रजसि सुरमुने भूतले कामधेनोर्वत्सस्यानेतुकामस्तृणचयमधुना मुग्ध दुग्धं न तस्याः । श्रुत्वा श्रीभोजराजप्रचुरवितरणं व्रीडशुष्कस्तनी सा व्यर्थो हि स्यात्प्रयासस्तदपि तदरिभिश्चर्वितं सर्वमुर्व्याम् ॥ ९७ ॥ कूर्मः पातालगङ्गापयसि विहरतां तत्तटीरूढमुस्तामादत्तामादिपोत्री शिथिलयतु फणामण्डलं कुण्डलीन्द्रः । दिङ्मातङ्गा मृणालीकवलनकलनां कुर्वतां पर्वतेन्द्राः सर्वे स्वैरं चरन्तु त्वयि वहति विभो भोज देवीं धरित्रीम् ॥ ९८ ॥

मणिपालः

प्रामाण्यं परतो न शक्तिगणना सादृश्यलोपः सदा कार्यं चेश्वरकर्तृ नन्वनुमितौ ज्ञानं विशिष्टात्मकम् । सर्वं न्यायनयानुसारि विदुषे चैतन्यनाशोऽपवर्गस्तथापि मणिपाल भूप भवतो नैयायिकत्वं कुतः ॥ ९९ ॥

---

१ सूर्यः. २ गण्डस्थलद्वितयम्. ३ द्यावापृथिव्यौ. ४ इन्द्रः ५ कुतूहलविशिष्टः. ६ 'खडू' इति प्रसिद्धेन कठिनीशकलेन.

१ सुरतक्रीडायां विच्छिन्नमुक्ताहारपङ्क्तिनाः. २ अपसारिताः. ३ जवेन. ४ ब्रह्मा.

मल्लशाहः

मृगः प्रमीलल्लोचनः पिकः कृतोक्तिमोचनः श्रितानतिः कृतातितिर्मरालिकास्खलद्गतिः । निरीक्ष्यते लसन्मते सुमल्लशाहभूपते त्वारिकामिनी वृथाद्भुतं हुताटवी यथा ॥ १०० ॥ पलायिता त्वारिवामलोचना यदा यदा पुलिन्दनायकैः सुलिप्तकालकूटसायकैः । विहाय नासिकासु मौक्तिकं स्त्रजं च मौक्तिकीं विलुण्ठिताः पुमर्थपद्ममेह मल्लभूपते ॥ १०१ ॥ आदायादाय मुक्तास्तदनु शिखिधियादाय माणिक्यवर्गं धूमभ्रान्तिं वहन्त्यः स्ववदनकमलामोदलुब्धालिवृन्दं । पश्चात् भिल्लवः प्रवृत्ताः मरुसमगसकृद्विषद्वित्तनेषु भ्रमः किं कीर्तिपूरं धवलितवसुधं मल्लशाहस्य तस्य ॥ १०२ ॥

माणिकः

यशःशशाङ्काभ्युदये प्रवृद्धो द्विषद्वधूनेत्रजलाम्बुराशिः । नष्टं हि दारिद्र्यतमो बुधानां तव क्षितौ माणिक भूमिपाल ॥ १०३ ॥ सदर्थहारैर्भवता प्रदत्तैर्मदङ्गना कण्ठतटाग्रहारैः । श्रीमाणिकक्षोणिपते प्रतुष्टा यथा यशो गायति तद्विधेहि ॥ १०४ ॥ संजाते द्रवरूपतां हि रजताद्रौ स्वर्णशैले द्रुतं भूमीपालललाम माणिकविभो प्रौढैः प्रतापानलैः । योगेऽभूदनयोः सुपाण्डुररुचिः सातेऽरिकान्ताजनैर्नीता स्वीयकपोलयोश्च विरहव्याजेन गोपायते ॥ १०५ ॥ भोगासक्तेऽकचेता भयवशसुखकृद्धीतिहा स्वाश्रितानां भोगानभ्याय यच्छङ्गति भवनतः साधु भण्डारतिश्च । भूपानां ग्लानिकर्ता भटनगजभयध्वंसदेहो हि मल्लाकीर्णः श्रीमाणिकेन्द्रस्त्वमिव तव रिपुस्तत्र दम्भं प्रतीमः ॥ १०६ ॥ सङ्ग्रामक्षोणिदृप्यच्चपलरिपुचमूसिन्धुकीलालमालां पीत्वा कालः कृपाणोऽम्बुद उपसमरं गर्जते वीरघोषैः । वर्षत्युद्दामगौरं दिशि दिशि तव भोः कीर्तिवारीभकुम्भप्रोद्यन्मुक्ताहिमाश्मच्छुरितमरितते माणिकक्षोणिपाल ॥ १०७ ॥

माधवः

सत्यासक्तमना गुणाकरलताकीर्णो न दीनाश्रयोऽरिष्टध्वंसपराजयश्च सुमनोवृन्दैरलं वन्दितः । नानास्थानकलाप्रधानमहिमा नित्यं सदानन्दकः श्रीमान्माधव एव माधवसमः क्षोणीतले राजते ॥ १०८ ॥

मानसिंहः

काञ्चीं काञ्ची न धत्ते कलयति न दृशा केलितल्पं कलिङ्गी सिन्दूरं दूर एव क्षिपति करतलन्यस्तमान्ध्री पुरंध्री । सौराष्ट्री मार्ष्टि भूयः सपदि नयनयो रक्तता रक्तिमानं कार्णाटी कर्णिकायां मलिनयति मनो मानसिंहप्रयाणे ॥ १०९ ॥

मालवाखण्डलः

पर्यङ्को राजलक्ष्म्या हरितमणिमयः पौरुषाब्धेस्तरङ्गः सङ्ग्रामत्रासताम्यन्मुरलपतियशोहंसनीलाम्बुवाहः । भग्नप्रत्यर्थिवंशोल्वणविजयकरिस्थानदानाम्बुपट्टः खड्गः क्ष्मासौविदल्लः समिति विजयते मालवाखण्डलस्य ॥ ११० ॥

१ वंशहरवा वमनमीमदानैः

मुकुन्ददेवः

करवारिरुहेण संधुनाने तरवारिं नृपतौ मुकुन्ददेवे । वरयन्त्यमरावतीतरुण्यः प्रथमं काञ्चनपारिजातमालाः ॥ १११ ॥

मुञ्जः

लक्ष्मीर्यास्यति गोविन्दे वीरश्रीर्वीरमेष्यति । गते मुञ्जे यशःपुञ्जे निरालम्बा सरस्वती ॥ ११२ ॥

मुद्दाफरशाहः

आकाश प्रसर प्रसर्पत दिशस्त्वं पृथ्वि पृथ्वी भव गत्यक्षीकृतमादिगञ्जयशमां युष्माभिरुज्जृम्भितम् । श्रीमुद्दाफरशाहपार्थिवयशोराशेः समुज्जृम्भणाद्बीजोच्छ्वासविदीर्णदाडिमदशां ब्रह्माण्डमारोक्ष्यति ॥ ११३ ॥

राजबहादुरः

नित्यं वृद्धिमुपैषि संकलयसे सर्वाः कलाः सर्वदा सानन्दं कुमुदाकरं वितनुषे नास्ते कलङ्कस्तव । सर्वाशाः परिपूरयन्समुदयं धत्सेऽनिशं सर्वतो न श्रीराजबहादुरेन्द्र नृपते चन्द्राधिकस्त्वं कथम् ॥ ११४ ॥

राजेन्द्रसिंहः

मूर्ध्नां कल्याणवाही करजितवसुधः सर्वदा पूर्णकामो विख्यातः कर्णवृत्त्या वचसि न च पटुश्चित्रपाकानुभावी । कोपापेक्षी परस्मादुचितबहुकथः सर्वदा पूर्णलोक इत्थं राजेन्द्रसिंह त्वमिव तव रिपुस्तत्र कम्पं प्रतीमः ॥ ११५ ॥

रामचन्द्रः

एकादशरुद्राणामेका गौरीत्यनौचितीं मत्वा । राघव नृप तव यशसा दशापि गौरीकृता हरितः ॥ ११६ ॥ त्वद्वैरिभवनलिखितां सीतामाहर्तुमुद्धृत्य । कपिकौणपमण्डलयोः शिव शिव भूयो भवन्ति संरम्भाः ॥ ११७ ॥ शरासने सायकमादधाने श्रीरामभद्रक्षितिपालमौलौ । सुराङ्गनानां वरलालसानां वामानि नेत्राणि परिस्फुरन्ति ॥ ११८ ॥ गायन्तु किंनरगणाः सह किंनरीभिः श्रीरामचन्द्र शिखरेषु हिमाचलस्य । शेषेन्दुकुन्ददलबालमृणालनालनीहारहारहरहाससितं यशस्ते ॥ ११९ ॥ नालीकभङ्गकृदतीव नदीनबन्धुर्नक्षत्रपो नैवसुधाविभवैकहेतुः । राजा किमिन्दुरपि नार्यभिमानहारी राजा परं जयति राघवसार्वभौमः ॥ १२० ॥ नृपतिमुकुटरत्न त्वत्प्रयाणप्रशस्ति प्लवगपदनमद्भूनिर्भराक्रान्तभोगैः । लिखति दशनटङ्कैरुन्नमद्भिर्नमद्भिर्जरठकमठभर्तुः कर्परे सर्पराजः ॥ १२१ ॥ रघुतिलक नृपाल त्वद्विषत्क्षोणि-

१ हिंदाः. २ अलीकभङ्गकृत्; पक्षे,–कमलविकासकृत्. ३ अनाथबन्धुः; पक्षे,–नवीनः समुद्रस्तद्बन्धुः. ४ क्षत्रियश्रेष्ठः; पक्षे,–नक्षत्रनायकः. ५ वसुधैश्वर्यस्य कारणम्; पक्षे,–नवीनाया: सुधाया यो विभवस्तस्य मुख्यकारणम्. ६ शत्रुमानहारी; पक्षे,–नारीणां मानहारकः. ७ शरीरम्. ८ कपाले. ९ शेषराजः.

पालप्रतिलसदपकीर्तिश्यामले विश्वजाले । भगवति भज्यमाने कृष्णतां शूलपाणौ किमुदधिगिरिपुत्र्यौ चक्रतुस्तत्र विद्मः ॥ १२२ ॥ अथाक्षीत्तो लङ्कामयमयमुदन्वन्तमतरद्विशल्यं सौमित्रेरयमुरनिनायौषधिवनम् । इति स्मारं स्मारं त्वदरिनगरीमित्तिलिखितं हनूमन्तं दन्तैर्दशति कुपितो राक्षसगणः ॥ १२३ ॥ यदि क्षुण्णं पूर्वैरिति जहति रामस्य चरितं गुणैरेतावद्भिर्जगति पुनरन्यो जयति कः । स्वमात्मानं तत्तद्गुणगरिमगम्भीरमधुरस्फुरद्वाग्ब्रह्माणः कथमुपकरिष्यन्ति कवयः ॥ १२४ ॥ झगिति जगतीमागच्छन्त्याः पितामहविष्टपान्महति पथि यो देव्या वाचः श्रमः समजायत । अथ कथमसौ मुञ्चेदेनं न चेदवगाहते रघुपतिगुणग्रामश्लाघासुधामयदीर्घिकाम् ॥ १२५ ॥ लज्जा कीर्तिर्जनकतनया शैवकोदण्डभङ्गे तिस्रः कन्या निरुपमतया भेजिरे रामचन्द्रम् [1] । अन्त्या पाणिग्रहणसमये ज्यायसी जातकोपा भूपैः सार्धं खलु गतवती मध्यमाऽथो दिगन्तान् ॥ १२६ ॥ गेहे गेहे सुभग भवतो रामभद्र क्षितीश त्वामालिख्य स्वमपि सविधे सस्पृहं भावयन्त्यः । तस्मिन्नाकस्मिकमुपगते वल्लभे भीतिभाजः पौष्पं चापं तव करतले वेपमाना लिखन्ति ॥ १२७ ॥ अहो रघुशिरोमणेरभिनवप्रतापावलिप्रचण्डकिरणप्रथाप्रसरसाध्वसादाश्रयम् । सुराधिपतिरम्बुदान्कमलमिन्दिरा सेवते हिमांशुरपि चन्द्रमाः सततमम्बुधौ मज्जति ॥ १२८ ॥ कीर्तिः श्रीरघुवंशरत्न भवतः स्वर्वाहिनीगाहिनी दिक्पालानखिलान्परीत्य दधती पाण्योः प्रतापानलम् । सप्ताम्भोनिधिमण्डलान्यधिगता त्वय्येकपत्नीव्रतख्यात्यै विष्णुपदं स्पृशत्यनुदिनं शेषस्य शीर्षाण्यपि ॥ १२९ ॥ कीर्तौ व्याप्तिमवेत्य वैरिवनिताबाष्पोदधेः साधनादुत्तुङ्गे पृथिवीभुजां परिवृढे शश्वद्विपक्षे स्थितम् । सर्वक्ष्मापतिमौलिमण्डनमणे श्रीरामचन्द्र प्रभो चित्रं पश्य तव प्रतापदहनं जानन्ति सत्तार्किकाः ॥ १३० ॥ श्रीराम त्वदनेकचित्रचरितप्रोद्दामकीर्तिश्रुतिप्रागल्भ्याद्वधूतमूर्ध्नि सकलत्रैलोक्यलोकेऽपि यत् । अश्रोत्राः फणिनस्तदेतदुचितं नो चेदहिस्वामिना क्ष्मोद्भूते गिरिसि क्व भूः क्व गिरयः क्वामी दिगामीश्वराः ॥ १३१ ॥ भ्रान्त्वा भुवनत्रयं दशास्यदमन त्वत्कीर्तिहंसी [1] दिवं याता ब्रह्मसरोजसंगमवशात्सा तत्र गर्भिण्यभूत् । पश्य स्वर्गतरंगिणीतटस्थं [2] कुन्दावदातं [3] नवा मुक्तं भाति विशालमण्डकमिदं शीतद्युतेर्मण्डलम् ॥ १३२ ॥ ये मज्जन्ति निमज्जयन्ति च परांस्ते प्रस्तरा दुस्तरे वार्धौ वीर तरन्ति वानरभटान्संतारयन्तेऽपि च । नैते ग्रावगुणा न वारिधिगुणा नो वानराणां गुणाः श्रीमद्दाशरथेः प्रतापमहिमा सोऽयं समुज्जृम्भते ॥ १३३ ॥ कीर्तिः श्रीरघुवंशदीप भवतो दूती सुरारेः प्रियां यस्मात्कुम्भभवादुदारिदपि [5] गिरिशोऽभूदर्धनारीश्वरः । ब्रह्माभूच्चतुराननः सुरपतिश्चक्षुःसहस्रं दधौ स्कन्दो मन्दमतिश्चकार न करग्रहं स्त्रियाः शङ्कितः ॥ १३४ ॥ एकं काञ्चनभूधरं सुवलयं वामः सुधावारिधेस्तीरं नीरकराजमण्डलमिदं संप्राप्य सत्कुण्डलम् । दूरेऽस्यापि च तेन तेन सदृशं त्वां भूषणं याचते कीर्तिर्मानमहिलेव योचिततरां श्रीराम कीर्तिस्तव ॥ १३५ ॥ संग्रामो दिवसायते तव भुजः पूर्वाचलेन्द्रायते त्वत्कोपोऽप्ययरुणायते तव लसच्छौर्यं प्रकाशायते । त्वद्वैरी तिमिरायते तद्-

१ त्वत्सतीत्वव्रतज्ञापनाय दिव्यकरणं युक्तमेव. अत्रायं भावः—या हि स्त्री दिव्यं कर्तुमिच्छति सा पूर्वं गङ्गां गाहते, अपरं देवताः प्रदक्षिणीकृत्य पाण्योरनलं दधती सप्तमण्डलान्यतिक्रामति; ततो विष्णुपदं स्पृशति; तथा सर्पं कर्षति, तद्वदियं त्वत्कीर्तिरपि गङ्गाभिरावपदविष्णुपदसर्पस्पर्शनाख्यानि पञ्च दिव्यानि त्वत्सतीत्वनिर्वाहाय विधत्त इति. २ उत्कटा. ३ कम्पितः. ४ शेषशिरोविधूनने भूमेः पात एव स्यात् तेषां गिर्यादिवस्तूनां क्वाव स्थानं भवेदतस्तेषां भूम्याश्रितत्वात्तस्याश्च शेषाश्रितत्वादित्यर्थः.

१ हंसः. २ तीरे. ३ कुन्दवद्धवलम्. ४ लक्ष्मीम्. ५ गजाननमुनि. ६ महेश्वरेणेत्थं शङ्कितम्—यथायं मम स्वार्थे ... मां दृष्ट्वा कीर्तिदूती लक्ष्मीमिव मम कामिनीं गौरीमपि रामाय प्रदास्यतीति भिया स्वाङ्ग एव गौरी स्थापिता. तस्मादर्धनारीश्वरो हर इति ख्यातिः. ७ ब्रह्मणा स्वस्त्रीरक्षणार्थं चतसृष्वपि दिक्षु मुखानि निर्मितानीति भावः. ८ यतो बहूनि चक्षूंषि मम चेद्भविष्यन्ति तदा स्वाप्सरसः प्रलोभ्यानेतुमागच्छन्तीं कीर्तिदूतीमवलोकयिष्यामीति भावः. ९ मन्दा विवाहेऽलसा मतिर्यस्य सः. १० यद्यप्येकं कृच्छ्रेण प्राणिग्रहणं परिणेष्यामि तथापि तस्य हरणे मम तस्या वियोग एव भावी, ततः किमनेन परिणयनारम्भेणेति विचारादिति भावः. ११ ममैकः काञ्चनगिरिर्दक्षिणे करे कटकोऽस्ति, वामे तु न किमपीत्येकमेव कङ्कणं न शोभते यास्मि, अतोऽपरं तादृशं वलयाख्यं भूषणं मह्यं देहीति प्रार्थयते. १२ यतो न केवलं वाम एवार्थेऽस्याः परिधातुं शक्यते. १३ वलयवत्. १४ इदमेकं तारकाणां राजा चन्द्रस्तस्य मण्डलं सत्कुण्डलमेकस्मिन्कर्णे संप्राप्य तत्सममपरकुण्डलं द्वितीयकर्णार्थं याचते. १५ दिक्पर्यन्तं प्राप्तापि. १६ स्त्रिया यो मानः स्वपतिसौभाग्यसुरूपत्वादिगर्वस्तेन प्रहिता मदगृहीता. १७ अन्यापि या मानिनी मानग्रहगृहीता भवेत्सा विदेशस्थापि पतिं प्रभविष्णुं मत्वा त्वत्तु याचते स्वमानमण्डलेऽपि भाव्यते तथैवं कीर्तिरप्यपरं भूषणं याचत इत्यर्थः. १८ यथा दिवसे सूर्यः प्रभाप्रागल्भ्यतामुपैति तथा त्वद्भुजभानुरपि संग्रामे स्वतेजसां प्रकटयतीत्यर्थः. १९ यथा भानुरुदयाचले भासते तथा वासरे त्वद्भुजे भासत इत्यर्थः. २० यथारुणो रक्तवर्णोऽग्रे प्रादुर्भवति तथा कोपोऽपि रक्तमुखनेत्रादिना प्रादुर्भवतीत्यर्थः. २१ यथा सूर्योदये सर्वत्र प्रकाशः प्रसरति तथा त्वद्भुजभानोरुदये तव शौर्यं स्फुरतीत्यर्थः. २२ यथा सूर्योदये तमांसि नाशमायान्ति तथा त्वद्भुजभानूदये तव वैरिणो दिगन्तगामिनो भवन्तीत्यर्थः.

बलाहत्सूर्य[1]कान्तायतेत्वत्कीर्तिः कमलायते[2] रघुपते त्वत्खड्ग[3]-चण्डद्युतेः ॥ १३६ ॥ अस्माकं परमन्दिरस्य[4] चरितं यद्यप्यवाच्यं भवेत्स्वामी त्वं कथयामि[5] तेन भवतः किंचित्प्रिया-दूषणम् । श्रीमद्राम नृप त्वया रणमुखे पाणिग्रहः सादरं यस्याः सासिलता परस्य हृदये दृष्टा लुठन्ती[6] मया ॥ १३७ ॥ सत्यं मा बहुरूपिणी[7] सममवर्त्सिद्धिस्वरूपा[8] भवत्कीर्तिः[9] श्रीरघुवंशरत्न विमला जागर्ति विश्वोदरे । क्ष्मापारे रिपुमन्दिरे नृपपुरे रत्नाकरे निर्झरे कान्तारे गिरिदीवरे विषधरागारे तथैवाम्बरे ॥ १३८ ॥ गर्वाविशविशालरावणभुजप्रोद्यत्प्रतापानलज्वाला[10]जालै[11]र्नवाम्बुदः[12] कथमसौ सीतापतिर्वर्ण्यते । यस्यारातिनृपाः कृपाणजलधौ मग्नाः पुरो गौरवादत्युच्चैर्गतयो[13] भवन्ति च पुनर्भित्त्वा रवेर्मण्डलम् ॥ १३९ ॥ भीमं यज्जलधिं जवेन हनुमानुल्लङ्घ्य लङ्कां गतो यच्चाशोकमहावनं दलितवानक्षं च यत्क्षुण्ण[14]वान् । सीतोपायनमौलिरत्नसहितः प्राप्तश्च यस्त्वामसौ तत्राप्येष भवत्प्रतापमहिमा निर्यन्त्रणः[15] कारणम् ॥ १४० ॥ धत्ते नायक राम तावकयशो रामे[16] शशाङ्के मेरुद्वाहे[17] स्वर्गगजे[18] हरे फणिपतौ वाण्यां वृषे[19] मे रुचिम् । अन्येषां तु तद[20]म्बरे तदहिते[21] तद्व्यञ्जने तन्मदे तत्कण्ठे च तदीक्षणे तदलके तद्घोणके[22] तत्पथे[23] ॥ १४१ ॥ श्रीमन्नायक रामभद्र भवतः पाणौ कृपाणं रणे दृष्ट्वा यद्यदभूदरिक्षितिभुजां तत्तत्समाकर्णय । अङ्गे वेपथु[24]रन्धता नयनयोर्वक्त्रे तृणं[25] भूयसी भीतिश्चेतसि वाचि संस्तुतिकथा हस्तद्वयं[26] मस्तके ॥ १४२ ॥ आकृष्टे कवचादहीन्द्रसनाकल्पे[1] कृपाणे त्वया श्रीमन्नायक रामचन्द्र भवतः प्रत्यर्थिनां वेश्मसु । गाहन्ते[2] सहसा लुलाय[3]चमरीशार्दूल[4]शाखाचरी[5]यक्रोडरक्षःशृगालकोल[6]शल[7]भल्लूक[8]भिल्लादयः ॥ १४३ ॥ रेफ व्यञ्जनराजता[9] तव तवाकारप्रकर्षः स्वरेष्वन्त्यस्यापि मकार विस्फुरति ते वर्गाक्षरेष्वादिता[10] । यैः संभूय निगद्यते रघुकुलालंकारहीराङ्कुरो देवः क्षोणिसुतापयोधरतटीशृङ्गारहारो हरिः ॥ १४४ ॥ खेदाम्भःकणमण्डलानि खुरली[11]खेलोद्भवान्यन्वहं तद्वाहो रसयन्[12]महावल इति ख्यातिं गतो मारुतः[13] । तं चास्वाद्य मुहुः सहस्रफणिताशाली बलीयानहि[14]र्धत्ते कोमलकोमलैरपि फणैः श्रीरामचन्द्र स्थिराम्[15] ॥ १४५ ॥ श्रीरामे मृगयां गतेऽपि धनुषा बाणे समारोपितेऽप्याकर्णान्तगतेऽथ मुष्टिगलितेऽप्येणाङ्किलग्नेऽपि च । न त्रस्तं न पलायितं न चकितं नोत्कम्पितं न द्रुतं मृग्या मद्वशगं करोति दयितं कामोऽयमित्याशया ॥ १४६ ॥ गाम्भीर्येण महोदयेन शरणत्राणेन मर्यादया सर्वाशापरिपूरणेन महता स्थैर्येण धैर्येण च । राम त्वामनुकर्तुमिच्छतितरां वारांनिधिः किं त्वसौ पीतो वानरलङ्घितः प्रमथितो बद्धः श्रिया त्याजितः ॥ १४७ ॥ देव श्रीनृप रामचन्द्र भवतो दिग्जैत्रयात्रोत्सवे धावद्वीरतुरंगचञ्चलखुरक्षुण्णक्ष्मामण्डलात् । वातोद्धतरजोमिलत्सुरनदीसंजातपङ्कस्थलीदूर्वाचुम्बनचञ्चवो हरिहयास्तेनैव वृद्धं[16] दिनैः ॥ १४८ ॥ साधर्म्येण कथं गृणन्तु[17] यमुनावेणीं कृपाणीं च ते श्रीमद्राम चमूवरेण्य भवतो वाग्ब्रह्मसिद्धान्तिनः । नाकृष्टां हलिना न कालियवशात्क्रूरां न धाराजडां न च्छाया[18]जनितां न वक्र[19]बहुलां न प्रांशुभङ्गां[20] क्वचित् ॥ १४९ ॥ आबाल्यं पतिरेष मे जगदिदं जानाति तत्त्वं पुनर्भूमध्ये समुपागता तदपि ते विख्यायते यः पतिः । वृद्धा नास्य गृहे वसामि सुचिरं तिष्ठन्स्थिरात्रेति तन्मात्सर्यादिव राम भूप भवतः कीर्तिर्दिगन्तं गता ॥ १५० ॥ का शृङ्गारकथा कुतूहलकथा गीतादिकानां कथा माद्यद्-

---

१ यथा भानोरुदये सूर्यकान्तमणिषु महांस्तापः संजायते तथा त्वदुदये सति वैरिस्त्रीहृदयेषु महान्पश्चात्तापो भवतीत्यर्थः. २ यथा भानोरुदये कमलानि विकस्वराणि भवन्ति तथा त्वत्खड्गभानोरुदये त्वत्कीर्तिर्विकासमुपैतीत्यर्थः. ३ तिग्मांशुत्वात्खड्गस्य सर्वथा सूर्योपमत्वमस्तीति शेषः. ४ परस्त्रियाः. ५ यतो भक्ताः स्वस्वामिनः कामपि हानिं सोढुमक्षमाः. स्त्रीदुर्लक्षणं तु परमपमानकारणमतो मयोच्यत इत्यर्थः. ६ यथा काचित्पाणिगृहीती परपुरुषस्य हृदये विकासं कुर्यात्तदा तस्या असतीत्वलक्षणेन पुरुषस्य महद्दूषणं कथं भवेत्. ७ नानारूपत्वेन विश्वव्यापिन्यभूदिति भावः. ८ अणिमाद्यष्टसिद्धिमती. ९ यथा योगिनी सिद्धागिरिदर्यादिषु स्वकामचारिणी भवेत्तथा त्वत्कीर्तिरपीति भावः. १० देदीप्यमानाः. ११ समूहः. १२ अन्योऽप्यनलोऽम्बुदेन शाम्यति यथा तथा तत्प्रतापाग्निरपि रामेण शामित इति भावः. १३ स्वर्गगामिनो भवन्ति. अन्यो हि यो जलधौ निमग्नो भवति स च नीचैर्गतिरेव भवतीति प्रसिद्धम्. १४ मारितवान्. १५ अस्खलितः. १६ बलभद्रे. १७ तद्वैमवसि. १८ ऐरावते. १९ नन्दिनि. २० रामवक्षे. तद्वक्षस्य नीलत्वादिति भावः. २१ चन्द्रमसौ. राहावित्यर्थः. २२ शुक्लनासिकायाम्. २३ नक्षत्रपथे. आकाश इत्यर्थः. २४ कंप. २५ येषां मुखे तृणं दृश्यते ते शूरा अपि गोवदवध्या इति भावः. २६ शिरसि करद्वयं स्वप्रणामार्थं कृतवन्त इत्यर्थः.

१ सदृशे. २ तन्मन्दिराणां शून्यत्वेन वनचरतिरश्चां तत्र प्रवेशस्यानिवार्यत्वादिति भावः. ३ वनगावः. ४ व्याघ्राः. ५ वानराः. ६ शूकराः. ७ शल्यकाः. ८ ऋक्षाः. ९ व्यञ्जनेषु श्रेष्ठत्वम्. १० कखगादिषु. ११ शस्त्राभ्यासः. १२ आस्वादयन्. १३ यदा त्वया वैरिणो हतास्तदा त्वद्भुजयोः परिश्रमजः स्वेद उत्पन्नस्तच्छोषणाद्वायुर्महाबलोऽभूदिति भावः. १४ शेषः. १५ पृथ्वीम्. १६ दूर्वाङ्कुरभक्षणे रता अरुणेन प्रेरिता अपि न तूर्णं प्रयान्ति किं तु शनैरेव. अत एव ग्रीष्मर्तौ महान्तो दिवसा जायन्त इति भावः. १७ कथयन्तु. १८ छाया सूर्यभार्या. १९ पानीयवाहाः. २० आततरङ्गाः.

न्तिकथा तुरंगमकथा कोदण्डदीक्षाकथा । [illegible] पञ्चाननकथा त्वद्वैरिभूमीभुजां देव श्रीरघुनाथ [illegible] न्येऽपि नान्या कथा ॥ १५१ ॥ [illegible] समग्रं चेन्सुधाम्भः कथाः संपूर्ण [illegible] निर्भूमिकांगम् । [illegible] श्रीराजहंसा वयं स्वामिंस्त्वं शृणु रामचन्द्र [illegible] न तेऽङ्ग वयम् ॥ १५२ ॥ [illegible] ज्ञावधि प्रहता तानि काननसेवनावधि [illegible] सुग्रीव[illegible] वधि । आज्ञा वारिधिबन्धनावधि [illegible] श्रीरामस्य पुनातु लोकवशता जानकी[illegible] ॥ १५३ ॥ त्वत्कीर्तिर्धनिका धनं मधुरिमा [illegible] प्रतिभूस्तदर्थनकृते [illegible] । [illegible] याति रामनृपते चन्द्रो [illegible] नक्तं समुत्सर्पति ॥ १५४ ॥ [illegible] दुहि [illegible] सुनेः [illegible] गमाग स्वयं पादुका । कुल्यामास महार्णवोऽपि [illegible] योधांत्रभृवुस्तदा पौलस्त्यो [illegible] पामासिथाः ॥ १५५ ॥ [illegible] कीर्ति[illegible] सिक्ता च दानोदकैर्मूलस्तम्भमवाप्य दिक्षु [illegible] नभोमण्डलम् । [illegible] पिता [illegible] कोरकितेन्दुना कुसुमिता [illegible] प्रभो ॥ १५६ ॥ यद्वीजानि च मौक्तिकानि करिणा [illegible] यदीयाङ्कुरा यत्पत्राणि [illegible] हिमगिरिर्यस्याः [illegible] महान् । यत्पुष्पाणि च तारका हिमरुचिर्यस्याः फलं सुन्दरं सेयं राजति रामकीर्तिलतिका ब्रह्माण्डभाण्डोदरे ॥ १५७ ॥ नो ग्लानिं भजते दिने न च सुरार्वाशैः समापीयते नो राहुर्ग्रसते न वा मृगदृशां वक्त्रैः पराजीयते । नो मेघैश्च पिधीयते न च कुहूकालेऽपि संक्षीयते श्रीराम-क्षितिपाल भाति जगति त्वत्कीर्तिचन्द्रः सदा ॥ १५८ ॥ आकृष्टे युधि कार्मुके रघुपते वामोऽब्रवीद्दक्षिणं पुण्ये कर्मणि भोजने च भवतः प्रागल्भ्यमस्मिन्न किम् । वामान्यः पुनरब्रवीन्न मम भोः पृच्छाम्यहं स्वामिनं छिन्द्यां रावणवक्त्र-पङ्क्तिमथवेत्येकैकमादिश्यताम् ॥ १५९ ॥ अम्भः कर्द-मतामुपैति सहसा पङ्कः पुनः पांसुतां रेणुर्वारणकर्णतालयु-गलैर्दिक्प्रान्तनीहारताम् । निम्नत्वं गिरयः समं विषमतां शून्यं जनाकीर्णतां निर्याते त्वयि रामचन्द्रनृपते त्यक्त-स्वरूपं जगत् ॥ १६० ॥ पाताले मङ्क्षु मूलं फणिपतिरभितः

१ यतोऽम्भसो द्रवत्वेऽपि सवदीयाश्वखुरोत्थापितरजःसंपर्कात्तस्य कर्दमता जातेति भावः. २ घोटकखुरक्षुण्णाः सन्तः. ३ रामसेवया वने प्रवेशादरण्यमपि जनपदवज्जातं. ४ मनोहरम्.

[illegible]

[illegible] १० [illegible] ११ [illegible] कुलाम्; रामपक्षे,–[illegible] १२ चन्द्रपक्षे,–[illegible] रामपक्षे,–[illegible] विबुधान्दण्डितानकवि. १३ [illegible] रामपक्षे,–[illegible] १४ चन्द्रपक्षे,–दोषा रात्रिस्तामन्वेषी [illegible] रामपक्षे,–न [illegible] गुणान्. १५ चन्द्रपक्षे,–कलङ्कवान्; रामपक्षे,–[illegible] १६ चन्द्रपक्षे,–[illegible] रामपक्षे,–[illegible] १७ [illegible] रामपक्षे,–[illegible] सर्वेषां वृद्धिरेव. १८ चन्द्रपक्षे,–[illegible] रामपक्षे,–पक्षपाती न. १९ चन्द्रपक्षे,–[illegible] स्वामी; रामपक्षे,–न च नक्षत्रेशः; किंतु सर्वेषां [illegible]; २० हस्ती. २१ भ्रमरी.

भृगरमौलिन्देहलकुरुभर्याचयहक्यवलिमावद्धकक्षाः कटाक्षाः ॥ १६६ ॥ बीजं चिन्तामणिश्चन्कनकगिरितटीजन्मभूमिर्मवेत्संक्री चेत्कामधेनुर्दधिकुलमखिलं मूलसंस्कारभृच्चेत् । विक्तिो गक्षिना चेत्सरसिजनिलया मञ्जरी चेत्तदा स्याद्राम क्ष्मापालमौले नव भुजलतया कल्पवृक्षः सदक्षः ॥ १६७ ॥ मन्ये सूर्योः सपत्नी जगति सुविदिता कालकूटस्य कन्या धात्री कर्कोटकस्य स्मरणभयकरी किं च मत्रस्य माता । कल्पान्ताग्नेः पुरंध्री प्रभवति भगिनी भीषणा कालरात्रेर्दत्तायं ते कृपाणी मुरपुरमुदयां रामचन्द्रक्षितीश ॥ १६८ ॥

रामजामः

क्षुभ्यन्थ्यर्थिपृथ्वीपतिहृदयमरत्नोपयोगं दधाने त्वद्दोष्णां सुन्नता तपति बहुगुणे रामजाम क्षितीन्द्र । सूर्यो मित्रत्वसायात्समजनि दहनः कृष्णवर्त्मा निमज्जन्यागवागम्बुपूरे निवसति बहवान्धिन्वर्किमु धाम् ॥ १६९ ॥

रामनाथः

करकम्पितखङ्गवारिसीमे रणसंनाहितरामनाथवीरे । अरिभूभृदनल्पसुन्दरीणामनवन्दक्षिणवामलोचनानि ॥ १७० ॥

रुद्रः

कतिपयदिवसैः क्षयं प्रयायात्कनकगिरिः कृतवासरावसानः । इति मुदमुपयाति चक्रवाकी वितरणशालिनि वीररुद्रदेवे ॥ १७१ ॥ कवीन्द्राणामासन्प्रथमतरमेवाङ्गणभुवश्चलद्भृङ्गासङ्गाकुलकरिमदामोदमधुराः । अमी पश्चात्तेषामुपरि पतिता रुद्रनृपतेः कटाक्षाः क्षीरोदप्रसरदुरुवीचीसहचराः ॥ १७२ ॥ भूयोभूयस्त्वदरिदलनाद्वासनाशासकाशायातैर्वार्तैरहह तरणेरुल्वणेषु व्रणेषु । सायं सायं त्वमसलिलस्नानबाधासमाधावस्यालस्याकलितवपुषो रुद्र कः स्यादुपायः ॥ १७३ ॥ चन्द्रोऽनेन कलङ्किनो बत वने रामोऽमुना वञ्चितः किं चानेन कुलाङ्गनानयनयोर्लावण्यलक्ष्मीर्हृता । सख्यानामभिलाषकस्य भवतः श्रीरुद्रचन्द्र प्रभो तन्मन्ये हरिणस्य हन्त हननायाखेटकोपक्रमः ॥ १७४ ॥ रुद्रस्यापि दिगम्बरस्य कृपया स्वर्गेऽमराः कोटिशो याचन्ते न कदापि काञ्चनमहो शश्वत्सदा भुञ्जते । एकोऽहं वसुधातले न च पुनः स्नेहस्य पात्रं सदा याचिष्ये कथमन्यभूपतिमतः श्रीरुद्रभूमीपते ॥ १७५ ॥

रूपनारायणः

अये यदि समीहसे परपुरावरोधं सदा समाकलय मद्वचः किमपि रूपनारायण । प्रतीपनृपनागरीनयननीरकल्लोलिनीसमुत्तरणचातुरीं तुरगराजमध्यापय ॥ १७६ ॥

रूपमणिः

श्रीमद्रूपमणे गुणेन यदयं हीनोऽपि नीतो गुरुर्गाढं गौरवमादरेण भवता तेनास्ति शंभुर्भवान् । यत्तेनाप्यनृजुः कलङ्कविकलो दोषाकरोऽपि स्फुटं विप्राशीःपदं विधाय विधृतश्चन्द्रोऽनिशं मस्तके ॥ १७७ ॥

विक्रमार्कः

तत्कृतं यन्न केनापि तद्दत्तं यन्न केनचित् । तत्साधितमसाध्यं यद्विक्रमार्केण भूभुजा ॥ १७८ ॥ सारसवत्ता विहता नवका विलसन्ति चरति नो कङ्कः । सरसीव कीर्तिशेषं गतवति भुवि विक्रमादित्ये ॥ १७९ ॥ हस्ती वन्यः स्फटिकघटिते भित्तिभागे स्वबिम्बं दृष्ट्वा दृष्ट्वा प्रतिगज इति त्वद्द्विषां मन्दिरेषु । दन्ताघाताद्दलितदशनस्तं पुनर्वीक्ष्य सद्यो मन्दं मन्दं स्पृशति करिणीशङ्कया विक्रमार्क ॥ १८० ॥ कीर्तिस्ते दयिता तदीयजठरे लोकत्रयं वर्तते तस्मात्त्वं जगतः पिता पितृधनं येनार्थिनां त्वद्धनम् । वीर श्रीवर विक्रमार्क भवतस्त्यागं न मन्यामहे कस्त्यागः स्वकुटुम्बपोषणविधावर्थव्ययं कुर्वतः ॥१८१॥

विग्रहराजः

आ विन्ध्यादा हिमाद्रेर्विरचितविजयस्तीर्थयात्राप्रसङ्गात् …

ब्रूते संप्रति चाहुवाणतिलकः शाकंभरीभूपतिः श्रीमान्विग्रहराज एष विजयी संतानजानात्मनः । अस्माभिः करदं व्यधायि हिमवद्विन्ध्यान्तरालं भुवः शेषस्वीकरणाय मास्तु भवतामुद्योगशून्यं मनः ॥ १८२ ॥

वीरभानुः

लङ्कावामनि वीरभानुनृपतेः प्रेक्ष्य प्रतापोदयं प्रत्यागारमधीरनीरजदृशो भूयो हुताशभ्रमात् । क्षुभ्यद्वाणि विधूतपाणि विगलन्मुक्तामणि प्रस्खलद्बाष्पश्रेणि विलोलवेणि दयितं कण्ठस्थले बिभ्रति ॥ १८३ ॥ भेरीझाङ्कृतिभिस्तुरंगनिनदैः कूर्मीन्द्रकोलाहलैः प्रस्थाने तव वीरभान दलितं ब्रह्माण्डभाण्डोदरम् । आधाय ज्वलति प्रतापदहने रङ्कैः पुनर्वेधसा तारानायकतारकासुरसरिद्व्याजादिवायोजितम् ॥ १८४ ॥

वीरवरः

कामो वामदृशां निधिर्नयजुषां कालानलो विद्विषां स्वःशाखी विदुषां गुरुर्गुणवतां पार्थो धनुर्धारिणाम् । लीलावासगृहं कलाकुलजुषां कर्णः सुवर्णार्थिनां श्रीमान्वीरवरः क्षितीश्वरवरो वर्वर्ति सर्वोपरि ॥१८५॥ जम्बुद्वीपगृहप्रकाशनकरी स्नेहक्षमाधायिनी नीत्योद्गीर्णमषीततिः खलजनश्रेणीपतङ्गान्तकृत् । गाजीन्द्राकबरक्षितीश्वरमनश्चिन्तान्धकारापहा यस्य क्षोणिपतेरराजदखिलं दीपोपमा लेखनी ॥ १८६ ॥

वीरसिंहः

वीरसिंहारिनारीणामञ्जनाक्ताश्रुबिन्दवः । उरोजे पतिता रेजुः सरोजे मधुपा इव ॥ १८७ ॥ यस्योच्छिन्ना न वेदा मनसि सदयता दूषणानामभावो दक्षो दूरेऽणुदृष्ट्या जहति कठिनतां दानशक्तिर्गरिष्ठा । आधत्ते यश्च कुन्दं शिरसि

१ क्वचित्. २ अर्थैः. ३ मेहः. ४ नाहः. ५ दानम्. ६ स्थायः.

दग्धवतां यश्च दूरीकृतार्तिः स श्रीमान्वीरसिंह त्वमिव तत्र रिपुस्तत्र दैर्म्ये प्रणामः ॥ १८८ ॥ वैकुण्ठाभप्रकाशः कमलयुतशिराः कुञ्जराकृष्टदृष्टिः कोदण्डोद्दामनामाप्यमित-परिजनो विश्वविख्यातकीर्तिः। सुन्दर्यासक्तचित्तः स्मररिपु-विजयी कङ्कणाहारयुक्तो वीर श्रीवीरसिंह त्वमिव नव रिपुः किंतु मुक्तादिवर्णः ॥ १८९ ॥

वेङ्कटपतिः

अत्र मन्मथमिवातिसुन्दरं शैलवारिनिधि [illegible] । शैलराजमिव धैर्यशालिनं वेङ्कटं [illegible] ॥ १९० ॥

शाहिजहानः

भूभृन्मौलितटीषु वर्षति महाधाराधरेऽसिन्नयो जाता भूप सरस्वती विजयिनी कल्लोलिनी रावती। श्रीमच्छाहि-जहां ब्रवीमि तदिदं माहात्म्यमस्याः कथं यस्यां मज्जति पङ्कजीयति शिवस्तन्मूर्धजो लीयति ॥ १९१ ॥

सिन्धुराधीश्वरः

अशर्मदहनज्वलत्कटुकटाक्षरूक्षेक्षणक्षणक्षतितशात्रवे जयति सिन्धुराधीश्वरे। वयं न बहु मन्महे निजभुजानमद्गाण्डिव-च्युतास्त्रशिखिताण्डवज्वलितखाण्डवं पाण्डवम् ॥ १९२ ॥

हम्मीरः

मुञ्चति मुञ्चति कोषं भजति च भजति प्रकम्पमरिवर्गः। हम्मीरवीरखड्गे त्यजति त्यजति क्षमामाशु ॥ १९३ ॥ मा चक्र चक्रिविरहज्वरकातरो भूः संकोचमम्बुज न याहि न यामिनी-यम्। हम्मीरभूपहयपादविदीर्णभूमीरेणूत्करैरयमकारि दिवान्धकारः ॥ १९४ ॥

राजविभूषावर्णनम्

यशःपटोऽयमद्भुतो न ते महीप कञ्चुकः। सुपुण्यकर्म भालदो जयप्रदं सुरक्षणम् ॥ १ ॥ प्रज्ञातृतीयोग्रविलो-चनस्य भूत्योज्ज्वलस्येश्वरकामदातुः। कामारिमुत्सृज्य मुदा सकामा उष्णीषगङ्गा तव भाति मूर्ध्नि ॥ २ ॥ चित्राभिरस्योपरि मौलिभाजां भाभिर्मणीनामनणीयसीभिः। अनेकधातुच्छुरिताश्मराशेर्गोवर्धनस्याकृतिरन्वकारि ॥ ३ ॥ तमङ्गदे मन्दरकूटकोटिव्याघट्टनोत्तेजनया मणीनाम्। बंहीयसा दीप्तिवितानकेन चकासयामासतुरुल्लसन्ति ॥ ४ ॥ शिरोवेष्टनव्याजतस्ते मुखेन्दोः परं पक्षपाताद्रुसत्येव राहुम्। रुषा मूर्ध्नि बद्धं कचच्छद्मनालं शशाङ्कोऽङ्कहीनो

विमानेष गजेन्द्र ॥ ५ ॥ [illegible] सुवर्ण-[illegible] गर्भस्थना [illegible] । [illegible] इव [illegible] नूनम् ॥ ६ ॥ [illegible] कंग्न श्रावणे [illegible] । [illegible] दानस्वयाकलित इव [illegible] ॥ ७ ॥ स्वभाव[illegible]-[illegible] तव [illegible] । [illegible] ॥ ८ ॥

गजप्रशंसा

[illegible] कुम्भस्थलकठिनता [illegible] धृतनलिनीरागैः कञ्चुकैरवृतेव। [illegible] गृहद्वारे कुम्भेन्द्र[illegible] मुद्धलयन्ति ॥ १ ॥ सिन्धुर[illegible] स्यामिकं व्योमान्तःस्पृदि सिन्धुरेऽन्य [illegible] धावति। जानीमो नु यदि प्रदीप[illegible] यानं याति समस्तबाहुजभुजातेजःसमुल्लासिनः ॥ २ ॥ एतद्वन्यगजस्तृषाम्भसि भृशं कष्टान्तमज्जन्तनुः पैङ्कैः पाण्डुरितः स्वदिक्करिजयक्रीडायशःस्पर्धिभिः। दन्तद्वन्द्व-जलानुबिम्बनचतुर्दन्तः [illegible] न विग्रहं निरूपयत्यम्बुधेः ॥ ३ ॥ [illegible] प्रगन्धप्रकुपितहृदयो[illegible] [illegible] कटिधिया सिन्धुरैर्धावमानैः। [illegible] संक्रान्तिधाराघघुर्ण[illegible] [illegible] नाना चकम्पे ॥ ४ ॥

तुरगप्रशंसा

मेरुर्गीयति मेदिन्याः ककुभः कङ्कणीयति। मण्डली-स्तुरगः कुर्वञ्जगतः कुण्डलीयति ॥ १ ॥ धावन्तमनु-धावन्ति हरिणं तव वाजिनः। नाभिनिर्मुक्तकस्तूरीगन्धव्या इव समीरणाः ॥ २ ॥ अनूनवेगादयमद्रिनीथकलायातुरंगा-दपि लज्जमानः। खुरोद्धतैर्वीर तुरंगमस्ते रजोभिरद्रीं-पतिमावृणोति ॥ ३ ॥ प्रयातुमस्माकमिदं कियत्पदं धरा तदम्भोधिरपि स्थलायताम्। इतीव वाहैर्निजवेगदर्पितैः पयोधिरोधक्षममुद्धतं रजः ॥ ४ ॥ इयती जगती कियती

---

१ दकारे मकारस्. २ इह पद्ये शत्रुपक्ष आकारस्त्यागः. ३ विष्णुः. ४ हरस्. ५ मदनशासकत्वात्. ६ पिधानम्; पक्षे,-भाण्डागारम्. ७ उल्लासनम्; पक्षे,-प्रकटनम्. ८ शान्तिम्; पक्षे,-पृथ्वीम्. ९ चक्रवाकीविरहातुरः.

१ जम्बूकः. २ मनसः इत्यर्थः. ३ अश्विव. ४ सूर्यः. ५ प्रतिबिम्बेन. ६ करशीकर इत्यर्थः. ७ ऐरावतेन. ८ अब्धेः.

भविता कमला न न यामिनि याति हयः । वियदङ्गणरिङ्गण-
त्कणभुविंमृशन्निव वर्णनमातनुते ॥ ५ ॥ किमदागमनं मृगैः
स्वशयनः [illegible] संकोचयन्तः । अयन्तो
नयन्तो भटं तोयदस्वनकुरंगाः सुरङ्गाः पुरं नाहयन्ति
॥ ६ ॥ अवनितलगताः कुम्भवृन्दारिव क्षणानुनय-
शीलैः प्रणयकेलिकोपैरिव । कुङ्कुमरागोपलक्षमृगदृशा-
कुलैरिव स्वहृदयकुलोचितं प्राणिनयसमाकलयन्ते ॥ ७ ॥
निर्मोनं मुखमण्डले परिमितं मध्ये लघुं कर्णयोः स्कन्धे
बन्धुरमप्रमाणमुरसि स्निग्धं च रोमोद्गमे । पीनं पश्चिम-
पार्श्वयोः पृथुतरं पृष्ठे प्रधानं जवे राजा वाजिनमारुरोह
सकलैर्युक्तं प्रशस्तैर्गुणैः ॥ ८ ॥ भूमीभिर्दिवमेन्वयन्नविरय-
[illegible] मृगाणां खैर्यानं संयमी वनमयुक्तजवैः स्फोनुगु-
[illegible] । [illegible] राज्ञा [illegible]
[illegible] धरा स्पृष्टं तुरंगोऽपि नाम् ॥ ९ ॥
[illegible] नृपवल्लिमन्धं पल्य-
लयन्वनं [illegible] लोचयन् । शंके सर्पयन्दिशं
चपलयोर्योकयोः कोऽयमेहैलाक्ष्यगो हयस्तव कथंकारं
दिशं गोचरः ॥ १० ॥ नभो गामिव संस्पृशन्ति गति-
[illegible] आजवधुतगतीवाप्यापय-
न्तोऽविधाम् । देव [illegible] वक्र-
राजश्री नटनं [illegible] ॥ ११ ॥

खड्गप्रशंसा

वर्णयामि विमलत्वमम्भसः किं त्वदीयकरवालवर्तिनः ।
पृती यत्प्रभवमैन्दवीं श्रुतिं विश्वशुक्तिपुटमौक्तिकं यशः ॥१॥
खड्गवारि भवतः किमुच्यते कोऽशैवलमिवारिकुन्तलैः ।
यत्र राजति निवेशितं त्वया राजहंसनिवहोपमं यशः ॥२॥
न पक्षवृत्तिर्न सपक्षवृत्तिर्विपक्षवृत्तिः करवालधूमः । तथापि
ते भूमिपते जगत्यां प्रतापवह्निप्रमितिं करोति ॥ ३ ॥
रिपुश्रियः किं कचसंचयोऽयं प्रतापवह्नेः किमु धूमराजिः ।
विलोक्य यत्पाणिगतं कृपाणमेवं जनस्तर्कयते रणेषु ॥ ४ ॥
सद्यः करस्पर्शमवाप्य चित्रं रणे रणे यस्य कृपाणलेखा ।
तमालनीला शरदिन्दुपाण्डु यशस्त्रिलोक्याभरणं प्रसूते ॥५॥
दुर्वारवारणकुम्भकराटकूटसंक्रान्तनिम्नघनशोणितशोण-
शोचिः । वीरैर्व्यलोकि युधि कोपकषायकान्तिः कालीं-
कटाक्ष इव यस्य करे कृपाणः ॥ ६ ॥ धाराधरस्त्वदसिरेष
नरेन्द्र चित्रं वर्षन्ति वैरिवनिताजनलोचनानि । कोशेन
संततमसंगतिराहवेऽस्य दारिद्र्यमभ्युदयति प्रतिपार्थि-
वानाम् ॥ ७ ॥ कुरंगाक्ष्या वेणीं सुभग विपरीते रतिविधा-
वविरलन्यं दृष्ट्वा किमपि निरतन्नीनरिभटः । अधिग्रीवं
नुभ्नसमचलकरवालव्यतिकरं स्मरत्येव स्तब्धो विरमति परी-
रम्भरभसात् ॥ ८ ॥ कृपाणीयं काली तव रिपुयशःक्षीर-
मनिशं पिबन्ती व्यालीव प्रथयति तथा दुर्विषहताम् ।
यथा दूरादस्याः स्फुरणमपि संभाव्य सहसा विमुञ्चन्ति
प्रौढग्रहरणभृतोऽपि प्रतिभटाः ॥ ९ ॥ राजन्वीर विपक्ष-
लक्षमुखधूम्रैवव्यदीक्षागुरुः सङ्ग्रामाध्वरकर्ममर्मकुशलः प्रत्यर्थि-
पृथ्वीभुजाम् । प्राणानर्घ्यमणेर्मयापहरणं नाकारि किंतु
यशो भ्रमेऽन तवेति दिव्यमपिबत्कोशं स खड्गः परः ॥१०॥
अस्यासिर्भुजगः स्वकोशविवराकृष्टः स्फुरत्कृष्णिमा कम्पो-
न्मीलदरालगललीलवलनैस्तेषां भिये भूभुजाम् । सङ्ग्रामेषु
निजाङ्गुलीमयमहासिद्धौषधीवीरुधः पर्वास्ते विनिवेश्य जाङ्गु-
लिकता कैर्नाम नालम्बिता ॥ ११ ॥ भूभृन्मौलितटीषु
दर्शितनभःस्फोटयमम्भोधरस्त्वत्खड्गः प्रतिपक्षपङ्कपटलं
प्रक्षालयन्धारया । युद्धक्रुद्धविरुद्धसिन्धुरगलद्गण्डस्थलप्रस्ख-
लन्मुक्ताभिः करकाभिरञ्जु समरे क्षोणीतले वर्षति ॥ १२ ॥
आश्चर्यं समराम्बरे रिपुयशश्चन्द्रप्रतापार्कयोः सर्वग्रासमयं
सहैव तनुते त्वत्खड्गराहुः कथम् । किं चान्यत्परलोकनि-
र्भय भवांस्तस्मिन्महत्युत्सवे गृह्णाति त्यजतामकम्पहृदयो
गाश्च समस्ता भुवः ॥ १३ ॥ देव त्वत्करपद्मकोशविगलन्म-
त्तालिमालामसिं वैधव्योद्भटधूमकेतुमपरे त्वद्वैरिवामभ्रुवाम् ।
वेणीं कालवधोः प्रतापहुतभुग्धूमं च केचिज्जगुर्मन्ये काल-
भुजंगलोलरसना हालाहलव्यापृता ॥ १४ ॥ सिक्तायां वीर-
कण्ठस्थलबहलगलद्रक्तधाराम्बुपूरैर्माद्यन्मातंगकुम्भोद्दलनवि-
लुलितैर्मौक्तिकैः पुष्पितायाम् । सङ्ग्रामोद्यानभूमौ तुरगखुर-
पुटोत्खातकृष्टस्थलायां जातं ते खड्ग-वल्ल्याः फलमतुल-
रसास्वादहृद्यं जयश्रीः ॥ १५ ॥ सर्पीवैषा कृपाणी तव
भुजभुजगासंगतः संगरादौ सद्यःकृत्तारिखण्डच्युतरुधिररजो-
योगमभ्यावहन्ती । दृप्यद्दानाम्बुपूरोत्कटकरिघटनागण्ड-
शैलेषु लीना सूते सद्यः किलाण्डान्यतिविमलगलद्भूरिमुक्ता-
च्छलेन ॥ १६ ॥ लेखन्ती व्योमगर्भे दिशि विदिशि मुहु-
र्निष्पतन्ती हरन्ती शश्वद्गौढान्धकारानखिलजनमनोविस्मयं

---

१ अन्तर्विक्षुब्धारिणां दृष्टीः प्रतिबद्धमित्यर्थः. २ तन्नत्वान्मणिन रत्नैः. ३ कर्णोरन्ध्रविकारेण इत्यर्थः. ४ जगतो धर्मैकसाधनधारिणा. ५ [illegible] निरोधन्यायात्. ६ भुवम्; पक्षे,- धेनुम्. 'गोभ्राह्मणानलभूमिं नोच्छिष्टं न पदा स्पृशेत्' इति निषेधादिति भावः.

१ वक्रविलासाः. २ प्रकटकुलगतिरित्यर्थः. ३ ग्रन्थिम्. ४ विषवैद्यता.

वर्षयन्ती। यस्य स्फारासिधारा तटिदिव नभसो वैरिकण्ठोपकण्ठं प्राप्ता सद्यो नदीव प्रगलदसृगुर्मिर्मोक्षमालिङ्गति ॥ १७ ॥ भूरूपीठोद्धरणः स्फुरदुरुभोगोऽमिर्मुदि कालकूटभूतदोर्दण्डः कुण्डलीन्द्रस्तव भवति जगन्मण्डलाधार एषः। क्षीराब्धावस्त्वारिकीर्ति मरुद्भिः सततं पानुकामः प्रसर्पज्जिह्वासुखैः किमेनां चपलयति चमत्कारिणीं खड्गधाराम्॥ १८॥

राजयात्रावर्णनम्

प्रयाणे तव राजेन्द्र मुक्ता वैरिमृगीदृशाम्। राजहंसगतिः पद्मामाननेन शशिद्युतिः ॥१॥ दिक्पालानां स्पृशत्यर्को रजःसंदूषिताम्बरम्। प्रस्थाने नृपते सन्तोऽपर्ध्यायन्ति रवेः सुताः ॥ २ ॥ त्वद्वाजिराजिनिर्धूतधूलीपटलपङ्किलाम्। न धत्ते शिरसा गङ्गां भूरिभारभिया हरः ॥ ३ ॥ यात्रासु यस्य ध्वजिनीभरेण दोलायमाना सकला धरित्री। आद्यन्तशाधिष्ठितपृष्ठपीठमकर्मठं कूर्मपतिं चकार ॥ ४ ॥ अस्य प्रयाणेषु समग्रशक्तेरग्रेसरैर्वाजिभिरुत्थितानि। कुर्वन्ति सामन्तशिखामणीनां प्रभाप्ररोहास्तमयं रजांसि ॥ ५ ॥ यदन्न यात्रासु बलोद्धतं रजः स्फुरत्प्रतापानलधूममञ्जिमम्। तदेव गत्वा पतितं सुधाम्बुधौ दधाति पङ्कीभवदङ्कतां विधौ ॥ ६ ॥ त्वय्यागते किमिति वेपत एष सिन्धुस्त्वं सेतुमन्थकृदतः किमसौ बिभेति। द्वीपान्तरेऽपि न हि तेऽस्त्यसमर्थदोऽद्य त्वां राजपुंगव निषेवत एव लक्ष्मीः ॥ ७ ॥ त्वयि प्रचलति प्रभो तुरगवल्गनासु स्फुरद्धराबलयधूलिभिः सकलमेव कीर्णं नभः। दिवाकरहयावली निरवलम्बसंचारतः श्रमापनयनाय किं वसुमतीयमूर्ध्वं गता ॥ ८ ॥ चोली चोली न तु कलयते गुर्जरा जर्जराङ्गी भूर्जाक्रान्तं विशति विपिनं मालवी सालवीथिम्। नो संगीतं रचयति मनागङ्गवङ्गी कृशाङ्गी नाङ्गी रागं रहसि तनुते भूपते त्वत्प्रयाणे ॥ ९ ॥ देव त्वद्विजयप्रयाणविलसत्सद्वाजिराजिव्रजक्षुण्णक्ष्मातललीनपांसुपटलव्याप्तोऽनिमेषेक्षणः। सुत्रामा बहु मन्यते फणिपतिं पातालमूलस्थितं सोऽप्युद्दामकरीन्द्रदुर्धरभराक्रान्तः सहस्रेक्षणम् ॥१०॥ देवे दिग्विजयोद्यते धृतधनुर्भेत्यर्थिसीमन्तिनीवैधव्यव्रतदायिनि प्रतिदिशं क्रुद्धे परिभ्राम्यति। आस्तामन्यनितम्बिनी रतिरपि प्रायो न पौष्पं करे भर्तुर्धत्तेमदान्मदान्धमधुपीनीलीनिचोलं धनुः ॥ ११ ॥ देव त्वद्विजयोद्यमे हरिखुरोत्खातक्षमातलोद्धूते रजसः प्रागलपटले दिग्भ्रमकमलमत्स्यौ। अस्याः पङ्कजनालिन्नि निन्दति निजं इन्दूयुगं निरीक्ष्य त्वा निरन्तरनिमेषतां परिनन्दितस्याम्बुभूयो भवेत् ॥ १२ ॥ युष्मद्वाजिविजिताजिराजिनन्त्रभेदनकर्णोत्थितैः सह क्षोणिमवेक्ष्य भिक्षति धर्मसुतां नदीना जडैः। आसायसतटकमुकटध्वजपटैर्वातं तनोति ध्रुवं त्वद्यात्रासमयेऽद्भुताङ्गिरमियानेतुं दिवं गच्छति ॥ १३ ॥ भूतलेऽस्य देव यामलकर्ता वहेत दिशः कथं नीतः स्वर्गतरङ्गिणीजलमनी तत्राम्ब पङ्कः पुनः। सर्वाशाविजयोत्सवं प्रति कुतोऽयं कर्णपर्याश्रितैः स्रावयत्येव करिकर्णतालपवनोद्धताक्षमूर्णवः ॥ १४ ॥ देव त्वद्गजवाजिपत्त्यपटलप्रोद्भूतधूलीभरगतौ वसुधादने गौरवः संभवत्ये निषद्भः। किं चायो भगकुलिशः फणभृत्ता नाथः स कूर्मो यते कूर्मो भोगिनीयत्ने किमरे रसायते वासरः ॥ १५ ॥ वेलत्पक्षा गजहंसयुवतिप्रकरन्मृणालनालिव्रजप्रयत्नदृष्टपद्मभूरिशाटीतिरन्धकोकुलकाकुति। पर्यस्तसवयस्तमहति पतद्विश्वतिर्यग्धिति प्रस्थानव्यजवानलोलमजनि स्वर्गापगायाः पयः ॥ १६ ॥ सत्यं त्वं पुरुषोत्तमोऽसि नियतं तथापि रमो भवत्प्रस्थाने तव रक्षिते नमसि व्यक्तं यतो मेदिनी। प्रापवृन्दावनत्रिभावनकृपावाञ्छयती पोच्चकलक्षुकागतचलत्पयोधिलहरीवेलाबलाध्वनैः ॥ १७ ॥ प्रस्थाने तव भूमिपाल वसुधा जाता रजोशेषस्य त्वद्विद्रदानयसोभोत्कुम्भं दर्शयन्तोऽभ्रकम्। अभ्राभासितगिरिमाघमौक्तिककणान्वामा: किरन्ति द्विषत्सत्त्वोन्मान इति प्रतापदहने यास्यन्ति ते राघवः ॥ १८ ॥ एतद्दन्तिनिपातसवदमृगसुद्-

१ राजकुमाराः. २ सेतुश्च मन्थश्चेति. ३ इन्द्रः. ४ शङ्करः. ५ यदि मम भर्ता कामो धनुर्धारयिष्यति तदायं राज्ञा मद्भर्तारं धनुर्धरत्वाद्धनिष्यतीति भयात्स्वभर्त्रा धनुर्नाग्राहयदिति भावः.

१ अश्वः. २ समूहः. ३ दशशतानि. ४ बलशेनःपद्मः समुच्छलितं येन तस्य सहस्रनेत्राणि शिरोविशालानि बभूवुस्तेन यदि मम नेत्रसहस्रं नाभविष्यत्तदा चैतद्रजोनिकरस्तत्र नापतिष्यत्तो नेत्रसहस्रं मम किमर्थमभवदिति. ५ मृत्वापि नेत्रसहस्रं तच्छिरोभ्यामाप यदि हस्तसहस्रमभविष्यत्तदा हस्तैः सर्वनेत्राच्छादनं कर्तुं शक्यमतो मम पाणिद्वयं व्यर्थमेवेति. ६ यतो मया देवत्वादनिमेषता पक्ष्मपाताभावः किमिति प्राप्तः यद्यपाङ्गुणां रजःपटलाक्रान्तत्वमभूद्यदि च मे नयनेष्वनिमेषता नाभविष्यत्तदा रजःपातोऽपि नाभविष्यदतः स्वामनिमेषतां निन्दतीति भावः. ७ रजःकणसंसर्गोत्परिपतन्ती निर्गच्छन्ती नेत्रेभ्यो बाष्पाम्बुधाराकुलवल्गवाहो यस्य सः. ८ इन्द्रः. ९ अश्विनीकुमारं वैद्यम्. १० वाहनम्. ११ त्वद्वाजिन्येतावती विपुलासीद्यत्संमर्दादाकाशमपि रजोमयं बभूवेति भावः. १२ पक्ष्मांशुः. १३ यथा कूर्मः स्वं शरीरं संकोचयति तथा शेषोऽपि त्वद्वाहिनीभरेण संकुचितशरीरोऽभूदिति भावः. १४ संकुचितशरीरोऽपि प्रलम्बकायोऽभूदित्यर्थः. १५ यस्याद्भुतवाहिन्या धूलीपटलं समुच्छलितं येन दिनमध्यान्धकारदशाविरेवाभवदिति भावः. १६ चक्रवाकी.

द्वंशेसान्द्रेन्धनैतद्द्रोरुद्दामप्रतापज्वलदनलमिलद्धूमभूमभ्रमाय । एतद्दिग्जैत्रयात्रासमसमरभरं पश्यतः कस्य नासीदेतन्नासीरवाजिव्रजखुरजरजोराजिराजिस्थलीषु ॥ १९ ॥ तत्तद्दिग्जैत्रयात्रोद्धुरतुरगखुरग्रोद्धतैरन्धकारं निर्वाणारिप्रतापानलजमिव मृजन्त्येष राजा रजोभिः । भूगोलच्छायमायामयगणितविदुन्नयकार्यो मिथ्याभूदेतत्कीर्तिप्रतानैर्विधुरिव युधि राहुग्रहृग्यमानः ॥ २० ॥ गान्धारा गुप्तदारास्त्वयि चलति गलद्बाष्पधारा विहारा गगनमासन्नगागाः क्षितिपकुलमणे गुर्जरा जर्जराशाः । तैलङ्गास्त्यक्तलिङ्गास्त्रिभुवनतिलक क्लिश्यदङ्गाः कलिङ्गा मोरङ्गा मुक्तरङ्गाः सपदि समभवन्वीर गङ्गाविहङ्गाः ॥ २१ ॥ काचित्कीर्णा रजोभिर्दिवमनुविदधौ मन्दवक्त्रेन्दुलक्ष्मीरश्रीकाः काश्चिदन्तर्दिश इव दधिरे दाहमुद्भ्रान्तसत्त्वाः । भ्रेमुर्वात्या इवान्याः प्रतिपदमपरा भूमिवत्कम्पमानाः प्रस्थाने पार्थिवानामशिवमिति पुरोभावि नार्यः शशंसुः ॥ २२ ॥ जाने युष्मत्प्रयाणे क्षितितिलक रजोयोगदोषादशेषा दिग्योषाः स्नान्ति सद्यस्त्वदरिनृपवधूनेत्रनीरापगासु । संगम्य त्वत्प्रतापैस्तदनु किमु दधुर्दोहदं देव तासां प्राची प्रातः प्रसूते यदियमुरुमहोऽखण्डमार्तण्डबिम्बम् ॥२३॥ घूर्णन्ते तूर्णमेतत्कुलधरणिभृतो दिग्द्विपा दिग्विदिक्षु क्षुभ्यन्ति क्षोभयन्ति क्षितिमतिमृदितो मर्मणा कूर्मराजः । प्रस्थाने यस्य गर्जत्करटिघनघटासंभ्रमन्यञ्चदुर्वीमुर्वीं दर्वीकरेन्द्रः कलयितुमुदितश्रायमार्तिं बिभर्ति ॥ २४ ॥ नृत्यत्त्वद्वाजिराजिप्रसरखुरपुटप्रोद्धतैर्धूलिजालैरालोकालोकभूमीधरमतुलनिरालोकभावं प्रयाते । विश्रान्तिं कामयन्ते रजनिरिति धिया भूतले सर्वलोकाः कोकाः क्रन्दन्ति शोकानलविकलतया किं च नन्दन्त्युलूकाः ॥ २५ ॥ इन्द्रः प्रक्षुब्धचित्तो दिशि दिशि सकलान्दिक्पतीन्सावधानान्कुर्वन्वज्राच्छपाणिः सुरवरवलितां देवसेनां निगृह्य । स्वर्गद्वारे यदीयोद्धतबलनिहतप्रौढढक्कानिनादं श्रुत्वा तिष्ठन्प्रकम्पत्कुचकलशतटीकिंनरीगीयमानः ॥ २६ ॥ आजौ त्वद्वाजिराजिप्रखरखुरतरन्यासलीलाभिरुर्व्यां दीर्णायां देव निर्यन्नविरलमवनीपाल पातालवह्निः । अश्नीयाद्विश्वमेव प्रतिनृपतिवधूनेत्रधाराम्बुधारावारा यद्येनमागदरिकुलदमन प्राङ् न निर्वापयेयुः ॥ २७ ॥

पताका

अयेन कृष्णान्यरुणानि रागात्पाण्डूनि कान्तादिवियोगभाजाम् । द्विषां मनांसि ध्वजकैतवेन लोलानि मोस्त्वां नृप संश्रयन्ति ॥ २८ ॥

१ ऐरावतः. २ सैनाकुलम्. ३ रणभूमिषु. ४ उच्चकुलः. ५ कपटम्. ६ गणितशास्त्रकोविदः. ७ ज्योतिःशास्त्रप्रमाणकं ग्रहणं भूच्छायात्मकं यत्तत्कीर्तिश्चन्द्रमिवेत्युत्प्रेक्षा.

दुन्दुभिः

गङ्गाम्भसि सुरत्राण तव निःसाणनिःस्वनः । स्नातीवारिवधूवर्गगर्भपातनपातकी ॥ २९ ॥ ब्रह्माण्डं प्रविखण्ड्य भूधरगुहासुप्तान्हरीन्बोधयन् गर्भान्वैरिवधूव्रजस्य नृपते निष्पात्य हा पातकी । कीलालं परिशोष्य च प्रतिभटानां तेजसा तेऽङ्कुरं शोद्धुं विष्णुपदं स्पृशत्यधिपयोराशि प्लुतो दुन्दुभिः ॥ ३० ॥ पौरीन्द्राणां धुरीणैरवनिधरगुहागर्ततः प्रोच्छलद्भिः स्वापभ्रंशापराधप्रचलितनयनप्रान्तमाकर्ण्यमानः । त्वत्प्रस्थानान्तरुद्यत्प्रलयजलधरध्यानधिक्कारधीरो घृष्टक्षीराम्बुतीरो जगति विजयते दुन्दुभिद्वन्द्वनादः ॥ ३१ ॥

गवाक्षविलोकनम्

आलोकमार्गं सहसा व्रजन्त्या कयाचिदुद्वेष्टनवान्तमाल्यः । बद्धुं न संभावित एव तावत्करेण रुद्धोऽपि च केशपाशः ॥ ३२ ॥ प्रसाधिकालम्बितमग्रपादमाक्षिप्य काचिद्द्रवरागमेव । उत्सृष्टलीलागतिरागवाक्षादलक्तकाङ्कां पदवीं ततान ॥ ३३ ॥ विलोचनं दक्षिणमञ्जनेन संभाव्य तद्वञ्चितवामनेत्रा । तथैव वातायनसंनिकर्षं ययौ शलाकामपरा वहन्ती ॥ ३४ ॥ जालान्तरप्रेषितदृष्टिरन्या प्रस्थानभिन्नां न बबन्ध नीवीम् । नाभिप्रविष्टाभरणप्रभेण हस्तेन तस्थाववलम्ब्य वासः ॥ ३५ ॥ अर्धाञ्चिता सत्वरमुत्थितायाः पदे पदे दुर्निमिते गलन्ती । कस्याश्चिदासीद्रशना तदानीमङ्गुष्ठमूलार्पितसूत्रशेषा ॥ ३६ ॥ स्तनं धयन्तं तनयं विहाय विलोकनाय त्वरया व्रजन्ती । संप्रस्नुता यां पदवीं स्तनाभ्यां सिषेच काचित्पयसा गवाक्षम् ॥ ३७ ॥ अभिवीक्ष्य सामिकृतमण्डनं यतीः कररुद्धनीविगलदंशुकाः स्त्रियः । दधिरेऽधिभित्ति पटहप्रतिस्वनैः स्फुटमट्टहासमिव सौधपङ्क्तयः ॥ ३८ ॥ रभसेन हारपददत्तकाञ्चयः प्रतिमूर्धजं निहितकर्णपूरकाः । परिवर्तिताम्बरयुगाः समापतन्वलयीकृतश्रवणपूरकाः स्त्रियः ॥ ३९ ॥ व्यतनोदपास्य चरणं प्रसाधिकाकरपल्लवाद्रसवशेन काचन । द्रुतयावकैकपदचित्रितावनिं पदवीं गतेव गिरिजा हरार्धताम् ॥ ४० ॥ व्यचलन्विशङ्कटकटीरकस्थलीशिखरस्खलन्मुखरमेखलाकुलाः । भवनानि तुङ्गतपनीयसंक्रमक्रमणक्वणत्कनकनूपुराः स्त्रियः ॥ ४१ ॥ करयुगमपद्ममुकुलापवर्जितैः प्रतिवेश्म लाजकुसुमैरवाकिरन् । अवदीर्णशुक्तिपुटमुक्तमौक्तिकप्रकरैरिव प्रियरथाङ्गमङ्गनाः ॥ ४२ ॥ नलिनान्तिकोपहितपल्लवश्रिता व्यवधाय चारु मुखमेकपाणिना । स्फुरिताङ्गुलीविवरनिःसृतोल्लसद्दशनप्रभाङ्कुरमजृम्भतापरा ॥ ४३ ॥

१ 'सुलतान' इति पदस्य शोधनं सुरत्राण इति. २ सिंहानाम्. ३ अर्धम्. ४ गच्छन्तीः.

रणसामग्री

अथोच्चकैर्जरठकोतकंठगननूरुहप्रकरविपाण्डुरद्युति । व्रलैश्चलच्चरणविधूतसुच्चरद्धनावलीरुदचरतः क्षमागजः ॥ १ ॥ विषङ्गिभिर्भृशमितरेतरं क्वचित्तुरंगमैरुपरि निरुद्धनिर्गमाः । चलाचलैरनुपदमाहताः खुरैर्विवभ्रमुश्चिरमध एव धूलयः ॥२॥ गरीयसः प्रचुरसुखस्य रागिणो रजोऽभवव्यवहितसत्त्वमुत्कटम् । सिसृक्षतः सरसिजजन्मनो जगद्बलस्य तु क्षयमपनेतुमिच्छतः ॥ ३ ॥ पुरा शरक्षतिजनितानि संयुगे नयन्ति नः प्रसभमसृञ्जि पङ्कताम् । इति ध्रुवं व्यवधिपुरात्तभीतयः खमुच्चकैरनलसखस्य केतवः ॥ ४ ॥ क्वचिल्लसद्घननिकुरम्बकर्बुरः क्वचिद्धिरण्मयकणपुञ्जपिञ्जरः । क्वचिच्छरच्छशधरखण्डपाण्डुरः खुरक्षतक्षितितलरेणुरुद्ययौ ॥५॥ महीयमां महति दिगन्तदन्तिनामनीकजे रजसि मुखानुषङ्गिणि । विसारितामजिहत कोकिलावलीमलीमसां जलदमदाम्बुराजयः ॥ ६ ॥ शिरोरुहैरलिकुलकोमलैरमी मुधा मृधे मृधत युवान एव मा । बलोद्धतं धवलितमूर्धजानिति ध्रुवं जनाञ्जरत इवाकरोद्रजः ॥ ७ ॥ सुसंहतैर्दधदपि धाम नीयते तिरस्कृतिं बहुभिरसंशयं परैः । यतः क्षितेरवयवसंपदोऽणवस्त्विषांनिधेरपि वपुरावरीषत ॥ ८ ॥ द्रुतद्रवद्रथचरणक्षतक्षमातलोल्लसद्बहुलरजोवगुण्ठितम् । युगक्षयक्षणनिरवग्रहे जगत्पयोनिधेर्जल इव मग्नमाबभौ ॥ ९ ॥ समुल्लसद्दिनकरवक्त्रकान्तयो रजस्वलाः परिमलिनाम्बरश्रियः । दिगङ्गनाः क्षणमविलोकनक्षमाः शरीरिणां परिहरणीयतां ययुः ॥ १० ॥ निरीक्षितुं वियति समेत्य कौतुकात्पराक्रमं समरमुखे महीभृताम् । रजस्ततावनिमिषलोचनोत्पलव्यथाकृति त्रिदशगणैः पलाय्यत ॥ ११ ॥ विषङ्गिणि प्रतिपदमापिबत्यपो हताचिरद्युतिनि समीरलक्ष्मणि । शनैःशनैरुपचितपङ्कभारिकाः पयोमुचः प्रययुरपेतवृष्टयः ॥ १२ ॥ नभोनदीव्यतिकरधौतमूर्तिभिर्वियद्गतैरनविगतानि लेभिरे । चलच्चमूतुरगखुराहतोत्पतन्महीरजःस्नपनसुखानि दिग्गजैः ॥ १३ ॥ गजव्रजाक्रमणभरावनम्रया रसातलं यदखिलमानशे भुवा । नभस्तलं बहुलतरेण रेणुना ततोऽगमत्प्रिजगदिवैकतां स्फुटम् ॥ १४ ॥ समस्थलीकृतविवरेण पूरिता महीभृतां बलरजसा महागुहाः । रहस्त्रपाविधुरवधूरतार्थिनां नभःसदामुपकरणीयतां ययुः ॥ १५ ॥ गते मुखच्छदपटसादृशीं दृशः पथस्तिरोदधति घने रजस्यपि । मदानिलैरधिमधुचूतगन्धिभिर्द्विपा द्विपानभिययुरेव रंहसा ॥ १६ ॥ मदाम्भसा परिगलितेन सप्तधा गजाङ्गनःक्षमामनयत .... । .... ॥ १७ ॥ तृणीरकन्धरांऽङ्गदभुजान्तरलम्बमानलम्बितिनिविष्टकल्पधारि । कोदण्डपाणि निनदत्प्रतिरोधकानामापातदुष्प्रसहमाविरभूदनीकम् ॥ १८ ॥ आदावेव गजेन्द्रमौलिविलसद्दण्डा पताकावली पश्चाद्वारणराजधोरणिगतिप्रोद्दामयोधाश्रिता । उद्दण्डध्वजलाञ्छिताप्यथ धर्मीभूता रथानां ततिस्तत्पश्चात्तुरगावली विजयते योधैः समं सर्वतः ॥ १९ ॥ योधैरेव वशीकृताः कथमपि प्रोद्दामरोषान्विता गाढभ्रान्तधराधरा इव रणक्षोणीं समालम्बिताः । ईषन्मीलितघूर्णितं प्रतिदिशं प्रक्षिपन्तेत्रावल्या मन्दान्दोलितमौल्यो मदजलैः .... दन्तावलाः ॥ २० ॥ आरूढाश्चिनियन्त्रमाकविगलत्स्वेदाम्बुसेकोद्धता भेरीझाङ्कृतिचाटंकृतिचमत्कारोल्लसन्मानसा । .... स्फुरत्पुटं .... मन्दभ्रान्तविलोचनं प्रतिदिशं नृत्यन्ति वाजिव्रजाः ॥ २१ ॥ अन्यूनोन्नतयोऽतिमात्रपृथवः पृथ्वीभृतश्रीभृतस्तन्वन्तः कनकावलीभिरपमां सौदामिनीदामभिः । वर्षन्तः शममानयन्नुपरतस्फूर्जारवोल्काबुधाः काले कालियकायकालवपुषः सामुन्नताम्भोमुचः ॥ २२ ॥ हेषाघोषैर्हयानां जितघननिनदैर्बृंहितैः कुञ्जराणां ज्याघातोत्थैर्निनादैः पटुपटहरवैर्मेदिलोद्दामशब्दैः । प्रायैः कर्णौपकण्ठं मदगजनिवहस्कन्धघण्टारणाद्यैः श्रुत्वा .... त्रिदशमृगदृशो वीरवर्गानुरक्ताः ॥ २३ ॥ मज्जन्तः कुम्भभित्तिच्युतमदमदिरामत्तभृङ्गाः करीन्द्रा गुञ्जन्तः स्यन्दनेषु प्रसममजितमरुन्मण्डवेगास्तुरंगाः । कुन्तैर्नीलोत्पलाभा वनमिव ककुभामन्तराले सृजन्तः पादाताः संचरन्तु प्रसभमसिलसत्पाणयः पत्तयोऽपि ॥ २४ ॥

रणवर्णनम्

तनुत्राणं तनुत्राणं शस्त्रं शस्त्रं रथो रथः । इति शुश्रुविरे विष्वगुद्भटाः सुभटोक्तयः ॥ १ ॥ पत्तिः पत्तिमभीयाय रथाय रथिनं रथी । तुरङ्गस्थं तुरङ्गस्थो दन्तिस्थं दन्तिनि स्थितः ॥ २ ॥ महारणानन्दपरिप्लुतो विग्रहे पुलकाङ्किते । आसीत्कवचविच्छेदो वीराणां मिलतां मिथः ॥ ३ ॥ निर्ययुः खड्गभिन्नेभ्यः कवचेभ्यः समुत्थितैः । आमन्त्र्योमदिशस्तूलैः पलितैरिव पाण्डुराः ॥ ४ ॥ खड्गा रुधिरसंलिप्ताः प्रचण्डांशुकरभासुराः । इतस्ततोऽपि वीराणां वैद्युतं वैभवं दधुः ॥ ५ ॥ गृहीताः पाणिभिर्वीरैर्विकोशाः खड्गराजयः । कान्तिमालच्छलाद्वाजौ व्यूहसन्समदा इव ॥ ६ ॥ खड्गाः

---

१ वायोर्ध्वजभूतानि रजांसि. २ मा म्रियन्ताम्.

१ पतितः. २ दूराणामिदर्शकवर्मविहतिः.

शोणितसंदिग्धा नृत्यन्तो वीरयोषितः । रजोघने रणेऽनन्ते विद्युतां विभ्रमं दधुः ॥ ७ ॥ गन्धर्विभिन्नेभकुम्भेभ्यो मौक्तिकानि च्युतान्यधुः । आहवक्षेत्रमभ्युप्तकीर्तिबीजोत्करश्रियम् ॥ ८ ॥ वीराणां विपन्नैर्वाणैर्विद्धेन वारणा रणे । शास्यमाना अपि त्रासाद्ध्रुवन्धुनाकुशा दिशः ॥ ९ ॥ रणे बाणगणैर्भिन्ना भ्रमन्तो भिन्नयोधिनः । निममज्जुर्गलद्रक्तनिमग्नासु महागजाः ॥ १० ॥ खड्गनिर्लूनमूर्धानो निपतन्तोऽपि वाजिनः । प्रथमं पातयामासुरसिना दारितानरीन् ॥ ११ ॥ वीराणां शस्त्रभिन्नानां शिरांसि निपतन्त्यपि । अधावन्दन्तदष्टोष्ठभीषणान्यरिषु क्रुधा ॥ १२ ॥ शिरांसि वरयोधानामर्धचन्द्रहृतान्यपि । आददाना भृशं पादैः श्येना व्यानशिरे दिशः ॥ १३ ॥ उत्क्षिप्ता अपि हस्तीन्द्रैः कोपनैः पत्तयः करैः । ते रिपूनहनन्खड्गपातैः स्वस्य पुरः प्रभोः ॥ १४ ॥ उत्क्षिप्य करिभिर्दूरं मुक्तानां योधिनां दिवि । गाणि जीवान्सभिर्दिव्याङ्गनाकण्ठपरिग्रहः ॥ १५ ॥ क्रुद्धस्य दन्तिनः पत्तिर्जिघृक्षोरसिना करम् । निर्भिद्य दन्तमुसलान्यारुरोह जिघृक्षया ॥ १६ ॥ खड्गनामूलतो हत्वा दन्तिनोऽङ्घ्रिचतुष्टयम् । प्रयतिष्णोः प्रविष्टोऽपि पदातिर्निरगात्कृतम् ॥ १७ ॥ क्रूरेण करिणा वीरः सुगृहीतोऽपि कोपिना । असिनासृक्प्रहाराशु तस्यैव स्वयमक्षतः ॥१८॥ तुरङ्गी तुरगारूढं प्रासेनाहत्य वक्षसि । पततस्तस्य नाशासीत्प्रासघातं स्वके हृदि ॥ १९ ॥ तुरङ्गसादिनं शस्त्रहृतप्राणं गतं भुवि । आक्राक्योऽपि महावाजी नात्रस्तनयनोऽत्यजत् ॥ २० ॥ द्विषा प्रासहृतप्राणो वाजिपृष्ठदृढासनः । हस्तोद्धृतमहाप्रासो भटो जीवन्निवाभ्रमत् ॥ २१ ॥ खड्गेन शितधारेण भिन्नोऽपि रिपुणाश्वगः । नामूर्च्छत्कोपतो हन्तुमियेष च पतन्नपि ॥ २२ ॥ रथिनो रथिभिर्बाणैर्हृतप्राणा दृढासनाः । कृतकार्मुकसंधानाः सप्राणा इव मेनिरे ॥२३॥ मिथोऽर्धचन्द्रनिर्लूनमूर्धानौ रथिनौ रुषा । खेचरौ भुवि नृत्यन्तौ स्वकबन्धावपश्यताम् ॥ २४ ॥ पत्तिः पदातिं रथिनं रथेशस्तुरंगसादी तुरगाधिरूढम् । यन्ता गजस्याभ्यपतद्गजस्थं तुल्यप्रतिद्वन्द्वि बभूव युद्धम् ॥ २५ ॥ उत्थापितः संयति रेणुरश्वैः सान्द्रीकृतः स्यन्दनवंशचक्रैः । विस्तारितः कुञ्जरकर्णतालैर्नेत्रक्रमेणोपरुरोध सूर्यम् ॥ २६ ॥ रथो रथाङ्गध्वनिना विजज्ञे विलोलघण्टाक्वणितेन नागः । स्वभर्तृनामग्रहणाद्बभूव सान्द्रे रजस्यात्मपरावबोधः ॥ २७ ॥ आवृण्वतो लोचनमार्गमाजौ रजोऽन्धकारस्य विजृम्भितस्य । शस्त्रक्षताश्वद्विपवीरजन्मा बालारुणोऽभूद्रुधिरप्रवाहः ॥२८॥ स च्छिन्नमूलः क्षतजेन रेणुस्तस्योपरिष्टात्पवनावधूतः । अङ्गारशेषस्य हुताशनस्य पूर्वोत्थितो धूम इवावभासे ॥ २९ ॥ आधोरणानां गजसंनिपाते शिरांसि चक्रैर्निशितैः क्षुराग्रैः । हृतान्यपि श्येननखाग्रकोटिव्यासक्तकेशानि चिरेण पेतुः ॥३०॥ तनुत्रजां वर्मभृतां विकोशैर्बृहत्सु दन्तेष्वसिभिः पतद्भिः । उद्यन्तमग्निं शमयांबभूवुर्गजा विविग्नाः करशीकरेण ॥३१॥ शिलीमुखोत्कृत्तशिरःफलाढ्या च्युतैः शिरस्त्रैश्चषकोत्तरेव । रणक्षितिः शोणितमद्यकुल्या रराज मृत्योरिव पानभूमिः ॥३२॥ केचिद्गदाः केऽपि सचापबाणानन्ये कृपाणीमपरे च शूलम् । शक्त्यृष्टिमन्ये मुसलं परे च प्रोत्तानहस्ताः परिनर्तयन्ति ॥३३॥ सरोषयुद्धाङ्गनमध्यभाजन्मत्तद्विपानामभिकोन्मुकानाम् । पादाभिघाताभिहताः पतन्ति रथाश्च योधाश्च तुरंगमाश्च ॥३४॥ रम्भातरूनुद्धतवातपूगा यथा तथा वारणयूथनाथाः । सङ्ग्रामभूमौ विनिपातयन्ति रथांश्च योधांश्च तुरंगमांश्च ॥ ३५ ॥ परस्परेण क्षतयोः प्रहर्त्रोरुत्क्रान्तवाय्वोः समकालमेव । अमर्त्यभावेऽपि कयोश्चिदासीदेकाप्सरःप्रार्थितयोर्विवादः ॥३६॥ महास्वनः सैन्यविमर्दसंभवः कर्णान्तमूलैकपतामुपेयिवान् । पयोनिधेः क्षुब्धतरस्य मन्थनो बभूव भूम्ना भुवनोदरंभरिः ॥ ३७ ॥ महागजानां गुरुबृंहितैः शतैः सुहेषितैर्वीरतरैश्च वाजिनाम् । घनै रथानां चलचण्डचीत्कृतैस्तिरोहितोऽभूत्पटहस्य निःस्वनः ॥ ३८ ॥ घनैर्विलोक्य स्थगितार्कमण्डलैश्च भूरजोभिर्निचितं नभस्तलम् । अयायि हंसैरभिमानसं घनभ्रमेण सानन्दमनर्ति केकिभिः ॥ ३९ ॥ विलोक्य धूलीपटलैर्भृशं भृतं द्यावापृथिव्योरलमन्तरं महत् । किमूर्ध्वतोऽधः किमधस्त ऊर्ध्वतो रजोऽभ्युपतीति जनैरतर्क्यत ॥ ४० ॥ नोर्ध्वं न चाधो न पुरो न पृष्ठतो न पार्श्वतोऽभूत्खलु चक्षुषो गतिः । सूच्यग्रभेद्यैः पृतनारजोभरैः सुनिर्भरं प्राणिगणस्य सर्वतः ॥ ४१ ॥ उद्दामदानद्विपबृंहितैः शतैर्नितान्तमुत्तुङ्गतुरंगहेषितैः । चलद्ध्वजस्यन्दननेमिनिःस्वनैरभूद्विरुच्छ्वासमथाकुलं नभः ॥ ४२ ॥ महागजानां गुरुभिस्तु गर्जितैर्विलोलघण्टारणितै रणोज्ज्वलैः । वीरप्रभेदैः प्रमदप्रमेदुरैर्वाचालतामादधिरेतरां दिशः ॥ ४३ ॥ दन्तीन्द्रदानाम्बुधिवारिवीचिभिः सद्योऽपि नद्यो बहु ताः पुपूरिरे । धरारजोभिस्तुरगक्षतैर्भृतं वाः पङ्कतामेत्य रजस्वलीकृतम् ॥ ४४ ॥ निम्नप्रदेशाः स्थलतामुपागमन्निम्नत्वमुच्चैरपि सर्वतः स्थलम् । तुरङ्गमाणां व्रजतां खुरैः क्षिती रथैर्गजेन्द्रैः परितः समीकृता ॥ ४५ ॥ नभोदिगन्तप्रतिघोषभीषणैर्महामहीभृत्तटदारणोल्बणैः । पयोधिनिर्धूननकेलिभिर्जगद्बभूव भेरीस्वनितैः समाकुलम् ॥ ४६ ॥ इतस्ततो वातविधूतचञ्चलैरारोधिताशागमनैर्ध्वजांशुकैः । लघुक्वण-

१ कुञ्जर. २ झुके. ३ वाहेन.

स्काञ्चनकिंकिणीकुलैरमज्जि धूलीजलधौ नभोगतैः ॥ ४७ ॥ घण्टारवैः गद्गदतैर्निरन्तरैर्विमुक्तैर्वर्गजर्गवैः सुभैरवैः । मदद्विपानां प्रथयांबभूविरे न वाहिनीनां पटहस्य निःस्वनाः॥४८॥ कणत्कवाचालसुखेक्षसूरवैः समन्ताद्ग वीक्ष्य रजस्वला दिशः । तिरोबभूवे गगने दिनेश्वरो रजोऽन्धकारे परितः कुतोऽप्यसौ ॥ ४९ ॥ आक्रान्तपूर्वा रसमेन मेदिनीदिगङ्गना व्योमरजोभिदूषिता । भेरीरवाणां प्रतिशब्दितैर्घनैर्जगर्ज गाढं गुरुमत्सरादिव ॥ ५० ॥ गुरुसमीरसमीरितभूभृग इव गजा गगनं विजगाहिरे । गुरुतरा बहुवारिसराद्धना भुवमतीव नमन्त इवाभवन् ॥ ५१ ॥ संजग्माते नावपायानपेक्षौ सेनाम्भोधी धीरनादौ रयेण । पक्षच्छेदात्पूर्वमेकत्र देशे वाञ्छन्तौ वा विन्ध्यसह्यौ निलेतुम् ॥ ५२ ॥ पत्तिः पत्तिं वाजिमेयाय वाजी नागं नागः स्यन्दनस्थो रथस्थम् । इत्थं सेना वल्लभस्येव रागादङ्गेनाङ्गं प्रत्यनीकस्य भेजे ॥ ५३ ॥ रथ्याघोषैर्बृंहणैर्वारणानामैक्यं गच्छन्वाजिनां हेषया च । व्योमव्यापी संततं दुन्दुभीनामव्यक्तोऽभूदीशितेव प्रणादः ॥ ५४ ॥ रोषावेशाद्गच्छतां प्रत्यमित्रं दूरोत्क्षिप्तस्थूलबाहुध्वजानाम् । दीर्घास्तिर्यग्वैजयन्तीसदृश्यः पादातानां भ्रेजिरे खड्गलेखाः ॥ ५५ ॥ उच्चनादं धन्विभिर्निर्गुणाणि स्थूलान्युच्चैर्मण्डलत्वं दधन्ति । आस्फाल्यन्ते कार्मुकाणि स्म कामं हस्त्यारोहैः कुञ्जराणां शिरांसि ॥ ५६ ॥ घण्टानादो निःस्वनो डिण्डिमानां ग्रैवेयाणामारवो बृंहितानि । आमेत्येवं प्रत्यवोचन्गजानामुत्साहार्थं वाचमाधोरणस्य॥५७॥ रोषावेशादाभिमुख्येन कौचित्पाणिग्राहं रंहसैवोपयातौ । हित्वा हेतीर्मल्लवन्मुष्टिघातं घ्नन्तौ बाहूबाहवि व्यासृजेताम् ॥ ५८ ॥ शुद्धाः सङ्गं न क्वचित्प्राप्तवन्तो दूरान्मुक्ताः शीघ्रतां दर्शयन्तः । अन्तःसेनं विद्विषामाविशन्तो युक्तं चक्रुः सायका वाजितायाः ॥ ५९ ॥ आक्रम्याजेरग्रिमस्कन्धमुच्चैरास्थायाथो वीतशङ्कं शिरश्च । हेलालोला वर्त्म गत्वातिमर्त्यं द्यामारोहन्मानभाजः सुखेन ॥ ६० ॥ रोदोरन्ध्रं व्यश्नुवानानि लोलैरङ्गस्सान्तर्मापितैः स्वावगणि । केचिद्वुर्वीमेत्य संयन्निषद्यां क्रीणन्ति स्म प्राणमूल्यैर्यशांसि ॥ ६१ ॥ वीर्योत्साहश्लाघि कृत्वावदानं सङ्ग्रामाग्रे मानिनां लज्जितानाम् । अज्ञातानां शत्रुभिर्मुक्तमुच्चैः श्रीमन्नाम श्रावयन्ति स्म नेष्टाः ॥ ६२ ॥ मिश्रीभूते तत्र सैन्यद्वयेऽपि प्रायेणायं व्यक्तमासीद्विशेषः । आत्मीयास्ते ये रणाग्रे पुरस्तादस्यावर्जी संमुखो यः परोऽसौ ॥ ६३ ॥ महं[illegible] नीता कामं [illegible] । नीता हस्ते व[illegible] कस्याचिन्मा कृपाणी ॥ ६४ ॥ नीते भेदं धौतधारामिघाताद्धर्माद्गामे शात्रवेणापरस्य । सामुग्रागिर्म्यार्थमागम्य मार्गो विद्युद्दीप्तः कङ्कटे लक्ष्यते स्म ॥ ६५ ॥ आमूलान्तात्सायकेनायतेन स्यूते बाहौ मण्डुकश्लिष्टमुष्टः । प्रात्यासम्यायदृढसत्त्वधैर्यादन्यच्छ्रद्धयक्षमं नान्यस्य पाणेः ॥ ६६ ॥ भित्त्वा घोराङ्गमाशु सेनाधिपवक्षः स्फुरीषुग्रो गाधनक्षेत्र विद्वः । दिशाद्देशागाढरज्जवेव बद्धो हनु यस्य नागकद्रुमुर्मोऽपि ॥ ६७ ॥ विश्वद्रीचीविंक्षिप्यन्नस्तनोनीचीगजावनः क्वापि दूरं प्रयातम् । वस्त्रामेको बन्धुमिष्टं दिदृक्षुः सिन्धो याद्धो मण्डलं गाढगहः ॥ ६८ ॥ यत्नबद्धं नाश्चनं बोधनाय वधुदानतो हस्तिचारी मदस्य । सेनान्यानामुन्निनामानसनेव स्पृताप्या- वत्यावहन्दानकुल्याः ॥ ६९ ॥ प्रत्यासन्ने दन्तिनि प्रातिपक्षे यन्ता नागः प्राप्तवक्त्रच्छेदोऽपि । क्रोधाक्रान्तः क्रूरनिर्दारिताक्षः प्रैक्षाचक्रे नैव किंचिन्मदान्धः ॥ ७० ॥ अन्योन्येषां पुष्करैरामृशन्तो दानोद्भेदानुच्चकैर्नुन्नबालाः । उन्मूर्धानः संनिपत्यापरान्तैः प्रायुध्यन्त स्पष्टदन्तध्वनीभाः ॥ ७१ ॥ द्राघीयांसः संहताः स्थेमभाजश्चारुव्यालोक्षणानामत्यजन्तः । दन्ता दन्तैराहताः सामजानां भङ्गं जग्मुर्न स्वयं सामजाताः ॥ ७२ ॥ मातङ्गानां दन्तसंघट्टजन्मा हेमच्छेदच्छायचञ्चच्छिखाग्रः । लब्धोऽप्यभिख्यामेषु प्रकामं माश्रितेषु व्यज्यते न स्म सैन्यैः ॥ ७३ ॥ ओर्वीमासे मत्तरोन्यानवाताक्षिप्यद्दन्तक्ष्मारुहा घर्षणोत्थैः । यौगान्तैर्वा वह्निभिर्वारणानामुच्चैर्मूर्धव्योम्नि नक्षत्रमाल्य ॥ ७४ ॥ सन्द्राम्भोदश्यामले सामजानां वृन्दे नीताः शोणितैः शोणिमानम् । दन्ताः शोभामापुरम्भोनिधीनां कन्दोद्भेदा वैद्रुमा वारिणीव ॥ ७५ ॥ उत्क्षिप्योच्चैः प्रस्फुरन्तं रदाभ्यामीषादन्तः कुञ्जरं शात्रवीयम् । शङ्खोत्तोयैःशृङ्गयान्मुदस्य स्पष्टं प्रापत्साम्यमुर्वीधरस्य ॥ ७६ ॥ व्याप्तं लोकं दुःखलभ्यापसारं संगम्मित्रादेत्य धीरो महीयः । सेनामध्यं गाहते वारणः स्म ग्रन्थे प्रागाविदेवोदयान्तः ॥ ७७ ॥ भृङ्गश्रेणिश्यामभामां समूहैनाराचानां विद्धनीरन्ध्रदेहः । निर्भीतत्वादाहवेनाहतेच्छो हृष्य-

१ अश्वम्. २ प्रियतमस्य. यथा कान्ता कान्तस्योरुमूरुणा करं करेण मुखं मुखेन भजति, तथा सेना प्रतिसैन्यस्य पत्तिं पत्तिनाऽश्वमश्वेनेत्यादिक्रमेण भेज इत्यर्थः. ३ शस्त्राणि. ४ अनुरूपं कर्म. ५ पक्षवत्तायाः. ६ यथा कथंचित्कश्चित्स्कन्धमूर्ध्वारोहणक्रमेण किंचिद्दूरारोहमद्रितटादिकमारोहति तद्वदिति भावः. ७ आपणम्. ८ प्रशस्तं कर्म.

१ बन्दिनः. २ पदात्यः. ३ सरन्ध्रैः. ४ खड्गस्य. ५ कवचे. ६ नासाम्. ७ कोलाहलेन. ८ नखाङ्कुशः. ९ बाणविशेषेण. १० सर्वकषायिनी. ११ हृष्टियः. १२ दुर्वाक्यैः. १३ गजानाम्. १४ हस्तोत्थैः. १५ कुठारेणैव. १६ महास्त्रैः. १७ संकटः.

न्हस्ती हृष्टरोमेव रेजे ॥ ७८ ॥ आताम्राभा रोषभाजः कटान्तादाशूत्खाते मार्गणे घूर्णितेन । निश्च्योतन्ती नागराजस्य भेजे दानस्याहो लोहितस्येव धारा ॥ ७९ ॥ कुर्वज्योत्स्नाविप्रुषां तुल्यरूपस्तारस्ताराजालसारामिव द्याम् । खड्गाघातैर्दारिताद्दन्तिकुम्भादाभाति स्म प्रोच्छलन्मौक्तिकौघः ॥ ८० ॥ दूरोत्क्षिप्ताक्षिप्तचक्रेण कृत्तं मत्तो हस्तं हस्तिराजः स्वमेव । भीमं भूमौ लोलमानं सरोषः पादेनाक्रम्याङ्घ्रिपेयं विपेष ॥ ८१ ॥ आयस्कारागाढनगात्रस्य भूमिं निःसारागारं गच्छतोऽश्वाम्बुस्य । लब्धायामं दन्तयोर्युग्ममेव स्वं नागस्य प्रापदुत्तम्भनत्वम् ॥ ८२ ॥ हस्तेनाग्र्यवीनमीनं गृहीत्वा कंचिद्व्यालः क्षिप्तवानूर्ध्वमुच्चैः । आसीनानां व्योम्नि तन्मेव हेतोर्दिव्यस्त्रीणामर्पयामास नूनम् ॥ ८३ ॥ आक्रम्यैकामग्रपादेन जङ्घामन्यामुच्चैर्गदग्रानः करेण । मास्थिमन्तं दारुवद्दारुणात्मा कंचिन्मध्यात्पाटयामास दन्ती ॥ ८४ ॥ उत्प्लुत्यारादर्धचन्द्रेण लूने वक्त्रेऽन्यस्य क्रोधदष्टोष्ठदन्ते । सैन्यैः कण्ठच्छेदलीने कबन्धाद्भूयो बिभ्ये वल्गतः सासिपाणेः ॥ ८५ ॥ प्रत्यावृत्तं भग्नभाजि स्वसैन्ये तुल्यं मुक्तैराकिरन्ति स्म कंचित् । एकौघेन स्वर्णपुङ्खैर्द्विषन्नः सिद्धा मान्यैः साधुवादैर्द्वयेऽपि ॥ ८६ ॥

बाणाक्षिप्तारोहशून्यासनानां प्रक्रान्तानामन्यसैन्यैर्ग्रहीतुम् । संरब्धानां भ्राम्यतामाजिभूमौ वारी वीरैः सस्मरे वारणानाम् ॥ ८७ ॥ कश्चिन्मूर्च्छामेत्य गाढप्रहारः सिक्तः शीतैः शीकरैर्वारणस्य । उच्छश्वास प्रस्थिता तं जिघृक्षुर्व्यर्थाकूता नाकनारी मुमूर्च्छ ॥ ८८ ॥ लूनग्रीवात्सायकेनायरस्य धामन्युच्चैर्गगननादुत्पतिष्णोः । त्रेसे मुग्धैः सैंहिकेयानुकाराद्रौद्राकारादप्सरोवक्त्रचन्द्रैः ॥ ८९ ॥ वृत्तं युद्धे शूरमाश्लिष्य कांचिद्गन्तुं तूर्णं मेरुकुञ्जं जगाम । त्यक्त्वा नार्यो देहमेति स्म यावत्पत्नी सद्यस्तद्वियोगासमर्था ॥ ९० ॥ त्यक्तप्राणं संयुगे हस्तिनीस्था वीक्ष्य प्रेम्णा तत्क्षणादुद्गतासुः । प्राप्याखण्डं देवभूयं सतीत्वादाशिश्लेष स्वैव कंचित्पुरंध्री ॥ ९१ ॥ स्वर्गे वासं कारयन्त्या चिराय प्रत्यग्रत्वं प्रत्यहं धारयन्त्या । कश्चिद्रेजे दिव्यनार्या परस्मिंल्लोके लोकं प्रीणयन्त्येह कीर्त्या ॥ ९२ ॥ गत्वा नूनं वैबुधं सद्म रम्यं मूर्च्छाभाजामाजगामान्तरात्मा । भूयो दृष्टप्रत्ययाः प्राप्तसंज्ञाः साधीयस्ते यद्रणायाद्रियन्ते ॥ ९३ ॥ कश्चिच्छस्त्रापातमूढोऽप्यबोधूर्लब्ध्वा भूयश्चेतनामाहवाय । व्यावर्तिष्ट क्रोशतः सस्त्रबन्धूंस्त्यक्तश्वासो का च लोकानुवृत्तिः ॥ ९४ ॥ भित्त्वोरस्कौ सम्मुणाकृष्य दूरादासन्नत्वात्कौचिदेकेषुणैव ।

अन्योन्यावष्टम्भसामर्थ्ययोगादूर्ध्वावेव स्वर्गतावप्यभूताम् ॥ ९५ ॥ भग्नैर्दण्डैरातपत्राणि भूमौ पर्यस्तानि प्रौढचन्द्रद्युतीनि । आहाराय प्रेतराजस्य रौप्यस्थालीनीव स्थापितानि स्म भान्ति ॥ ९६ ॥ रेजुर्भ्रष्टा वक्षसः कुङ्कुमाङ्का मुक्ताहाराः पार्थिवानां व्यसूनाम् । हासाल्लक्ष्याः पूर्णकामस्य मन्ये मृत्योर्दन्ताः पत्तिरक्तासवस्य ॥ ९७ ॥ निम्नष्वोघीभूतमस्रं क्षतानामस्त्रे भूमौ यच्चकासांचकार । रागार्थं तत्किं नु कौसुम्भमम्भः संव्यानानामन्तकान्तःपुरस्य ॥ ९८ ॥ रामेण त्रिःसप्तकृत्वो ह्रदानां चित्रं चक्रे पञ्चकं क्षत्रियास्रैः । रक्ताम्भोभिस्तत्क्षणादेव तस्मिन्संख्येऽसंख्याः प्रावहन्द्वीपवत्यः ॥ ९९ ॥

संदानान्तादङ्घ्रिभिः शिक्षितास्त्रैराविश्याधः शातशस्त्रावलूनाः । कूर्मौपम्यं व्यक्तमन्तर्नदीनामिभाः प्रापन्नङ्घ्रयोऽसृङ्मयीनाम् ॥ १०० ॥ पद्माकारैर्योधवक्त्रैरिभानां कर्णभ्रष्टैश्चामरैरेव हंसैः । सोपस्कारा: प्रावहन्नस्रतोयाः स्रोतस्विन्यो वीचिभृच्चैस्तरद्भिः ॥ १०१ ॥ उत्क्रान्तानामामिषायोपरिष्टादध्याकाशं बभ्रमुः पत्रवाहाः । मूर्ताः प्राणा नूनमद्याप्यवेक्षामासुः कायं त्याजिता दारुणास्त्रैः ॥ १०२ ॥ आतन्वद्भिर्दिक्षु पत्राग्रनादं ग्रासैर्दूरादाशु तीक्ष्णैर्मुखाग्रैः । आदौ रक्तं सैनिकानामजीवैर्जीवैः पश्चात्पत्त्रिपूरैरपायि ॥ १०३ ॥

ओजोभाजां यद्रणे संस्थितानामादत्तीव्रं सार्धमङ्गेन नूनम् । ज्वालाव्याजादुद्वमन्ती तदन्तस्तेजस्तारं दीप्तजिह्वा ववाशे ॥ १०४ ॥ नैरन्तर्यच्छिन्नदेहान्तरालं दुर्भक्ष्यस्य ज्वालिना वाशितेन । योद्धुर्बाणप्रोतमादीप्य मांसं पाकापूर्वस्वादमादे शिवाभिः ॥ १०५ ॥ ग्लानिच्छेदि क्षुत्प्रबोधाय पीत्वा रक्तारिष्टं शोषिताजीर्णशेषम् । स्वादुंकारं कालखण्डोपदंशं क्रोष्टा डिम्बं व्यष्वणद्व्यस्वनच्च ॥ १०६ ॥ क्रव्यात्पूगैः पुष्कराण्यानकानां प्रत्याशाभिर्मेदसो दारितानि । आभीलानि प्राणिनः प्रत्यवश्यन्कालो नूनं व्याददावाननानि ॥ १०७ ॥ कीर्णा रेजे साजिभूमिः समन्तादप्राणद्भिः प्राणभाजां प्रतीकैः । बह्वारम्भैरर्थसंयोजितैर्वा रूपैः स्रष्टुः सृष्टिकर्मान्तशाला ॥ १०८ ॥ त्वत्पत्रमुक्तविशिखैरशनिप्रकाशैरामूलल्लूननवकेतककान्तदन्ताः । त्रासावसन्नमदधारकपोलभागाः संपादयन्ति करिणः करिणीभ्रमं नः ॥ १०९ ॥

मिलितमिहिरभासं मौलिमेतस्य दृष्ट्वा परवरतनुपादालक्तकं तर्कयन्त्या । त्वदरिधरणिजानिर्भानुबिम्बेन गच्छन्सुरनगरमृगाक्ष्या वीक्ष्यते साभ्यसूयम् ॥ ११० ॥ भवत्तुरग-

१ आमूलात्. २ आवलम्. ३ दुष्टहस्ती. ४ मन्यमानाक्षिपटकारःशब्दयुक्तम्. ५ वाणेन. ६ कबन्धस्थानम्. ७ वृन्दैः. ८ आकृतैः.

१ उत्तरीयाणाम्. २ नद्यः. ३ गुल्फदेशमभिकूल्य. ४ सपरिकराः. ५ मृतानाम्. ६ पक्षिणः; पक्षे,—बाणाः. ७ रौति स्म. ८ कलेवरम्. ९ भुक्तवान्. १० मुखानि. ११ तूर्याणाम्. १२ तृष्णाभिः. १३ भयंकराणि. १४ अभ्यवहरन्. १५ अवयवैः.

निष्ठुरक्षुरदढव्रणैराचिता क्षणात्समरविन्मुनप्रतिनृपालचेला- ञ्चिता । इयं रणधरा भवद्भिरददानधाराजलैः किमु व्रण तलेऽर्पितं वसनपट्टमासिञ्चति ॥ १११ ॥ कृपाणकिरणानलं रुधिरनीरपूरच्छटाजटाव्रततिसंकुलं भटतिमिङ्गिलैरकुलम् । प्रमथ्य समरार्णवं वरमकर्षि लक्ष्मीस्त्वया विधाय मदमन्थरं मथनमन्दरं सिन्धुरम् ॥ ११२ ॥ क्षणज्झणितकङ्कणक्कणि- तकिङ्किणीकं धनुर्ध्वनद्गुरुगुणाटनीकृतकरालकोलाहलम् । वितत्य किरतोः शरानविरतस्फुरत्कुड्ययोर्विचित्रमभिवर्धते भुवनभीममायोधनम् ॥ ११३ ॥ प्रतीक्ष्यन्ते वीराः प्रतिमु- खमुरोभिः सरभसं विपक्षाणां हेतिः प्रतिनियतधैर्यानुभवनः । विदीर्णत्वग्भारादलितपिशितच्छिन्नधमनिप्रकाण्डास्थिस्नायुः स्फुटतरविलक्ष्यान्त्रनिवहाः ॥ ११४ ॥ शितैर्बाणैरङ्के मृध- भुवि परे तीक्ष्णनखरैः क्रियासातत्येनाप्यहमहमिकाक्रान्त- मनसः । मिथो विन्ध्यन्ति स्म प्रबलतमसंमर्दविदलत्क्षिति- क्षोदःपिष्टातकसुरभिवक्षस्तटभृतः ॥ ११५ ॥ भर्तृभिक्षाः प्रतिनृपतयः शङ्खनादानुदारान्श्रुत्वा गर्जत्पुनरपि भुजादण्ड- कण्डूतिभाजः । आलिङ्गन्त्यास्त्रिदशसुदृशो भ्रूलतां वीक्ष्य भुग्नां शापभ्रान्त्या चपलमनसो हस्तमावर्तयन्ति ॥ ११६ ॥ मुञ्चद्भिर्मदवारि वारणगणैर्मेघायितं कार्मुकैरेतैः शक्रशरास- नायितमथ च्छत्रैः शिलीन्ध्रायितम् । खद्योतायितमस्त्रघट्टन- समुद्धतस्फुलिङ्गैः स्फुरन्नाराचैश्चपलायितं रणभुवा सैन्यै- र्नभस्यायितम् ॥ ११७ ॥ सुभ्रूयुगलैः क्रुधा समधिकम्पा- रारुणाक्षैः क्षणात्स्वेदाम्भःपटलप्रकृष्टतिलकैर्दष्टाधरोष्ठैरपि । दृष्टश्मश्रुभिरुत्पतद्भिरभितः संकीर्णमालक्ष्यते त्वद्गलास्त्र- निकृत्तवैरिभटसुश्रेणीशिरोभिर्वियत् ॥ ११८ ॥ क्ष्वेडाभिः ककुभः पृषत्कनिकरैर्व्योम द्विधाखण्डितैर्देहैर्विद्विषतां धरातल- मपि प्रच्छादयन्तौ चिरम् । कुर्वातेऽश्रुजलाविलेक्षणपथान्ये- तावकाण्डोच्चरद्रोमाञ्चानि सवेपथून्यपि मुहुर्वर्ष्माणि नः पश्य- ताम् ॥ ११९ ॥ आगुञ्जद्भिरिकुञ्जकुञ्जरघटाविस्तीर्णकर्णज्वरं ज्यानिर्घोषममन्ददुन्दुभिरवैराध्मातमुज्जृम्भयन् । वेल्लद्भैरव- भूरिरुण्डनिकरैर्वीरो विधत्ते भुवस्तृप्यत्कालकरालवक्त्रविभ्रम- व्याकीर्यमाणा इव ॥ १२० ॥ नो चापाकलनं न पत्रिधरणं न ज्यासमाकर्षणं नो बाहुस्फुरणं न बाणगमनं संलक्ष्यते ते रणे । किंतु प्रौढकरीन्द्रकुम्भविगलन्मुक्तागणप्रस्फुरत्- त्यर्थिक्षितिपालमौलिमणिभिर्विद्योतते भूरियम् ॥ १२१ ॥ वीराणां रुण्डतुण्डप्रविघटनपटुस्फारदोर्दण्डखण्डव्यापारक्षि- प्यमाणप्रतिभटविकटाटोपवर्ष्मप्ररूढः । कूटः कोऽप्येष युद्धाजिरभुवि जरठश्चित्रकूटानुकारी लीयन्ते यत्र शत्रुप्रपतन- विवशाः कोटिशः शूरकीटाः ॥ १२२ ॥ भासयोतप्रवीरो- ल्लसगलाँवलन्ववृत्तचुञ्चान्निचनसाधान्वद्भुआँर्धमाजापतिमन्नुक्क- नक्कायया वाक्नोसाः । विभ्रान्त्यन्ति सगार्थं प्रवनवरि- संग्येव मुक्ताभिर्येता धीराः शक्रमहाभ्रवनभवकीर्णाद्भार- दिव्यक्लिष्टाः ॥ १२३ ॥ जीवाकृष्टिं स चक्रे नृपमुचि धनुषः शत्रुगर्भाद्रनामुग्भ्रांतिमार्गणानामभवद्विवत्वे तथान- भेन लक्ष्यम् । मुक्ता तेन क्षमेति स्वर्गिनमरिगणोक्तमाद्भः प्रतिष्ठा मस्तकं द्वाविमन्ये स्थलनभविनिवर्तिनोः संख्यान्तरे सः ॥ १२४ ॥ गुम्फद्रोर्दण्डनटत्कुन्तखनत्कलनत्खण्डखण्डकोद्दण्ड- दण्डोन्मुक्तेषुनिकृत्तमुण्डस्त्यानैनृर्दत्तभुजाभ्यङ्गकुण्डचर्वकौघा । गायन्नृत्यत्प्रवल्गद्र्जनिचरवधूवृन्दनादैः करालैर्नानाट्टहास- प्रकटितदशनैर्युद्धभूर्भाति भीमा ॥ १२५ ॥

अरिपलायनम्

सोत्काननयुक्तापि सोत्कानननर्तिता । हारावकण्ठ- कण्ठानि विहंगारिवधूस्तव ॥ १ ॥ त्वद्वैरिविलासिन्यो यत्र श्रोणिभराल्मा । वृकका कशिवारास्तत्र धावन्त्यरिपुरं तव ॥ २ ॥ स्वकान्तवक्त्रकान्तानां यद्वैरिसुदृशामभूत् । जघनकाननमुक्ताभी व्याविद्धकण्टकैर्नखैः ॥ ३ ॥ कान्तिन्यं कुचयोः मध्ये पान्थ- न्यः पादपद्मयोः । निन्दन्ति विश्वधानार्द त्वद्वाटीध्वरि योषितः ॥ ४ ॥ वनेऽलिनस्कन्धमन्ताः परिहृत्य निजाश्रयः । त्वद्वैरिवनितावृन्दे पुलिन्दाः कुर्वते रतिम् ॥ ५ ॥ वीर त्वद्रिपुरमणी परिधातुं पल्लवानि संस्पृश्य । न हरति वनभुवि निजकरहरुकर्निर्भयितानि पाण्डुपत्रधिया ॥ ६ ॥ त्वद्वैरिणो वीर पलायितस्य शकाश्रयश्चक्रमस्थ्यमार्गान् । कृशानुगर्भादभिनन्दनीयस्तुरुषु रम्यो रिपुमन्दिरेषु ॥ ७ ॥ गजेन्द्रिपस्ते भयविद्रुतस्य नालम्बतं कण्टकिनो वनान्ताः । अद्यापि किं वाऽनुभविष्यतीति व्यापाटयन्द्रुमिवाक्षगाणि ॥८॥ इतस्त्वमद्विद्रुतवैरिभूभृत्प्रियाथ दृष्ट्वा वनमानवीजनैः । सदांस पृष्टाद्भुतमात्मदेशे शीतद्विषः शीतलशीलता किम् ॥ ९ ॥ समस्तावनीनाथमौले भवतः पलाला द्विषः पक्षविस्तारि- नेत्रा । निनान्तं विहस्ता स्वहस्तारविन्दैर्विधत्ते पुरस्ता- दुरस्ताडनानि ॥ १० ॥ अलमभुजलताभिर्नाहतो नागरीभि- र्भवनदमनकानां नातिथिर्वा बभूव । त्वदरिनगरमध्ये संचरंश्चैत्रजन्मा जरदजगरपीतः क्षीयते गन्धवाहः ॥ ११ ॥ त्वदरिनृपतिमाशावासनं धूलिभागधवलमहह भिक्षुं वीक्ष्य भयान्वनेय । सुरभिदुदधिवेलाकाननं गाहमानो दिशति कुसुम- वर्णं दूरतो निर्ममाय ॥ १२ ॥ त्वदरिनृपतिकेलीसौध- संक्रान्तदूर्वाङ्कुरकवलितेऽलं वीक्ष्य रंकुं सुधांशोः । उपवन-

१ कृष्णुकनरकम्. २ भक्षेण मुक्तमाननं यस्याः. ३ यस्य गतिर्येषाः. ४ अक्षाणि. ५ वायुः. ६ मृगम्.

हरिणीनासुन्नतो भ्रूलतानां प्रसरति रतिजानिग्लानिजन्मा विवर्तः ॥ १३ ॥ वर्षासु भीतमवशाद्भिभुजं भुजंगमेकं निगृह्य शिरसि स्थितमञ्जनाभम् । शून्ये तवारिनगरे शबरी सशङ्कमादित्सते कनकमुष्टिकृपाणलोभात् ॥ १४ ॥ स्फुटतरमटवीनां प्रान्तरं पर्यटन्ती हरिहतगजकुम्भोन्मुक्तमुक्ताफलानि । परिकरयति हस्ताम्भोजशोणप्रभाभिः परिहरति च दूरान्मष्टु गुञ्जाभ्रमेण ॥ १५ ॥ ये कन्दरासु निवसन्ति सदा हिमाद्रेस्त्वत्पातशङ्कितधियो विवशा द्विपस्ते । अप्यङ्गमुत्पुलकमुद्वहतां सकम्पं तेषामहो बत भियां न बुधोऽप्यभिज्ञः ॥ १६ ॥ कुरुबक कुचाघातक्रीडासुखेन वियुज्यसे बकुलविटपिन्स्मर्तव्यं ते मुखासवसेचनम् । चरणघटनावन्ध्यो यास्यस्यशोक सशोकतामिति निजपुरत्यागे यस्य द्विषां जगदुः स्त्रियः ॥ १७ ॥ अनारतपरिस्खलन्नयनवारिधाराशतप्रवृद्धपथनिम्नगासलिलरुद्धयानोद्यमा । त्वदीयरिपुकामिनी बहुविदेशयानैषिणी विनिन्दति वलद्दृशा गुरुरुषाश्रुपं प्रावृषम् ॥ १८ ॥ इतश्चेतश्चाद्भिर्विघटिततटः सेतुरुदरे धरित्री दुर्लङ्घ्या बहुलहिमपङ्को गिरिरयम् । इदानीं निर्वृत्ते करितुरगनीराजनविधौ न जाने यातारस्तव च रिपवः केन च पथा ॥ १९ ॥ क्षणं कान्तागारप्रसरविलसन्मानसरतिः क्षणं शैलोत्सङ्गे द्विजकुलरवाकृष्टहृदयः । क्षणं पत्रध्यानश्रुतिपुलकितो यद्वयमगद्वसन्न्यासोऽरण्ये रिपुरवनिपालस्थितिमिव ॥ २० ॥ अये मातस्तातः क्व गत इति यद्वैरिशिशुना दरीगेहे लीना निभृतमिह पृष्टा स्वजननी । करेणास्यं तस्य द्रुतमथ निरुध्याश्रुभृतया विनिःश्वस्य स्फारं शिव शिव दृशैवोत्तरयति ॥ २१ ॥ अपर्णेयं भूभृद्वनमटति वल्काम्बरधरा जटालो दिग्वासाः शिखरिणि शिवोऽयं निवसति । इति भ्रान्त्यान्योन्यं क्षणमिलितयोः क्षोणितिलक द्विपद्दंपत्योस्ते शिव शिव शिवन्ति प्रणतयः ॥ २२ ॥ पश्यैत्कश्चिच्चल चपल रे का त्वराहं कुमारी हस्तालम्बं वितर हहहा व्युत्क्रमः क्वासि यासि । इत्थं पृथ्वीपरिवृढ भवद्विद्विषोऽरण्यवृत्तेः कन्या कंचित्फलकिसलयान्याददानाभिधत्ते ॥ २३ ॥ स्वल्पं ब्रूमः किमपि चरितं वीरवर्य त्वदीयं मिथ्यावादाः कवय इति नो दुःप्रवादो रुणद्धि । मुक्त्वा मुक्ता मलयशिखरे त्वद्विपक्षावरोधैरण्डभ्रान्त्या भुजगललनाः सादरं पालयन्ति ॥ २४ ॥ क्षोणीपाल त्वदरिहरिणीलोचना शोचमाना गुञ्जाहारं कुचकलशयोर्निःश्वसन्ती करोति । क्षुभ्यत्क्षीराम्बुधि- [illegible] मुक्ताफलमयमिवाविन्दते मन्दतन्वा ॥ २५ ॥ विलुठति पदे पदे रुचिरचीरहारादिकं शुकं [illegible] स्वपिति चैव जीवाधिकम् । पलायनपरायणा तव विभो रिपोरङ्गना मुहुर्वलितकंधरं मिहिरमण्डलं वीक्षते ॥ २६ ॥ धराधर तव द्विषां वनजुषां विहीनस्त्रियां दधे गुणनिधे धनुर्विगुणमप्यनेकं गुणम् । फलाहरणयष्टिकाकरणकन्दरान्तःशिवानिवारणविहंगिकाकरणचुल्लिकाकर्षणैः ॥२७॥ गजन्गजसुता न पाठयति मां देव्योऽपि तूष्णीं स्थिताः कुब्जे भोजय मां कुमारसचिवैर्नाद्यापि किं भुज्यते । इत्थं नाथ शुकस्तवारिभवने मुक्तोऽध्वगैः पञ्जराच्चित्रस्थानवलोक्य शून्यवलभावेकैकमाभाषते ॥ २८ ॥ क्रामन्त्यः क्षतकोमलाङ्गुलिगलद्रक्तैः सदर्भाः स्थलीः पादैः पातितयावकैरिव गलद्बाष्पाम्बुधौताननाः । भीता भर्तृकरावलम्बितकरास्त्वद्वैरिनार्योऽधुना दावाग्निं परितो भ्रमन्ति पुनरप्युद्यद्विवाहा इव ॥ २९ ॥ तन्वीमुज्झितभूषणां कलगिरं रोमोद्गमं बिभ्रतीं वेपन्तीं व्रणिताधरां विवसनां सीत्कारमातन्वतीम् । दोर्भ्यां चण्डतुषारपातसभयामालिङ्ग्य कण्ठे भृशं स्वां मूर्तिं दयितामिवातिरसिकां त्वद्विद्विपः शेरते ॥ ३० ॥ भूसंपर्करजोनिपातमलिनाः स्वस्माद्गृहात्प्रच्युताः सामान्यैरपि जन्तुभिः करतलैर्निःशङ्कमालिङ्गिताः । संलग्नाः क्वचिदेकतामुपगताः क्वापि प्रबुद्धाः क्वचित्सुप्ताः क्वापि च सारिवत्प्रतिगृहं भ्रान्तास्तवारिस्त्रियः ॥ ३१ ॥ कर्षद्भिः सिचयाञ्चलान्यतिरसात्कुर्वद्भिरालिङ्गनं गृह्णानैः कचमालिहद्भिरधरं विश्रामयद्भिः करौ । प्रत्यक्षेऽपि भवद्विरोधिनृपतेरन्तःपुराणामहो धिक्कष्टं विटपैर्विटैरिव वने किं नाम नो चेष्टितम् ॥ ३२ ॥ स्नाताः प्रावृषि वारिवाहपटलैः प्रोद्भूतदूर्वाङ्कुरव्याजेनात्तकुशाः प्रणालसलिलैर्दत्त्वा निवापाञ्जलीन् । प्रासादास्तव विद्विषां परिपतत्कुड्यस्थपिण्डच्छलात्कुर्वन्ति प्रतिवासरं निजपतिप्रेताय पिण्डक्रियाः ॥ ३३ ॥ मौलिं मानविधिं विना नमयितुं हारं स्वयं गुम्फितुं निर्यातुं दयितस्य पाणिकमलच्छायां विना वर्त्मनि । निद्रातुं च विनाङ्कपालिशयनं द्रष्टुं च शून्या दिशः सख्या त्वत्प्रतिवीरनीरजमुखी साकूतमध्याप्यते ॥ ३४ ॥ प्रातं तालफलाशया स्तनतटं बिम्बभ्रमेणाधरो दष्टः पाकविदीर्णदाडिमधिया लीढाः स्फुरन्तो रदाः । भ्राम्यन्ती भ्रमनिःस्पृहानुविपिनं त्वद्वैरिसीमन्तिनी निद्राणा मुहुराहतां मुहुरपि क्षिप्ता च शाखामृगैः ॥ ३५ ॥ त्वत्प्रत्यर्थिवसुंधरेशतरुणीः [3]संत्रासतः सत्वरं यान्तीर्वीरविलुण्ठितुं सरभसं याताः किराता वने । तिष्ठन्ति स्तिमिताः प्ररूढपुलकास्ते विस्तृतोपक्रमास्तासामुत्तरलैः स्तनैरतितरां लोलैरपाङ्गैरपि ॥ ३६ ॥ एतस्मिन्विजने वनेऽ[6]तनुतरुच्छायावकाशे सुखं तिष्ठामीति तव द्विषामधिपतिर्यावद्विधत्ते

१ लाक्षारसः. २ शम्बरः. ३ भयात्. ४ स्तब्धाः. ५ अतिचपलैः. ६ महद्भिः.

मतिम् । तावत्तत्र निपातितं भुवि भवद्धामाद्दुरेसोढलं दृष्ट्वा केसरिणः कङ्कमेस्समयासो मुहुर्मूर्च्छति ॥ ३७ ॥ का त्वं पुत्रि नरेन्द्र लुब्धकवधूर्हस्ते किमेतत्पलं क्षामं किं सहजं ब्रवीमि नृपते यद्यस्ति ते कौतुकम् । गायन्ति त्वदरिप्रियाश्रुतटिनीतीरेषु सिद्धाङ्गना गीतान्धा न तृणं चरन्ति हरिणास्तेनामिषं दुर्बलम् ॥ ३८ ॥ त्वत्तोऽपि क्षितिपावनेम भवतो भीत्या व्रजन्ती वनं निर्मंशा प्रतिपक्षवैरिरमणी कन्दोलिनीपाधमि । उत्क्षिप्ताननमुन्नतभ्रु चरणव्यासक्तमुक्ताफलं भूयः स्फारितबाहुवल्लि शयनादुद्भ्रान्तमुत्तिष्ठति ॥ ३९ ॥ तादृग्दण्डविवर्तनर्तितममी चक्रादपक्रामिनाः क्वापि क्वापि च कण्टकैरुपगता रेखोपरेखाभ्रमम् । यस्य प्रौढतरप्रतापदहनज्वालाभिरन्ते दिशामापाके निपतन्ति पार्थिवघटाः शीर्यन्ति वीर्यन्ति च ॥ ४० ॥ आगच्छागच्छ सज्जं कुरु वरतुरगं संनिवेहि द्रुतं मे खड्गः क्वासौ कृपाणीमुपनय धनुषा किं किमङ्गप्रविष्टम् । संरम्भोन्निद्रितानां क्षितिभृति गहनेऽन्योन्यमेवं प्रतीच्छन्वादः स्वप्नामिदृष्टे त्वयि चकितदृशां विद्विषामाविरासीत् ॥ ४१ ॥ यातीतः पान्थ पन्था व्रजति तनु कथं स्थावरं वर्त्म मुग्धे मार्गं पृच्छामि पृच्छ स्थितमिदमिह ते विस्मितं वीक्ष्य नेत्रे । अध्वानं त्वपतध्वनि भवति वचश्चित्रमुद्दामनेत्रा दृश्यन्ते दावमूढाः पथि पथिकविटैस्त्वद्विषां नाथ नार्यः ॥ ४२ ॥ आत्ते सीमन्तरत्ने मरकतिनि हृते हेमताटङ्कपत्रे लुप्तायां मेखलायां कनकमणितुलाकोटियुग्मे गृहीते । शोणं बिम्बौष्ठकान्त्या त्वदरिमृगदृशामित्वरीणामरण्ये राजन्गुञ्जाफलानां स्रज इति शबरा नैव हारं हरन्ति ॥ ४३ ॥ प्रासाप्तासातिपासातिशयमुपगताः पातुमारण्यमम्भो युष्मद्विद्विड्वियोषाः श्वसितसमुदयैस्तत्तदीयैरशोषि । एतत्संवीक्ष्य मूर्च्छानिपतिततनवो नैव जीवेयुरेताश्चिन्तोपेताः शबर्यो निजनयनजलैः पल्वलं पूरयेयुः ॥ ४४ ॥ वीर त्वद्वैरिदारा गहनगिरिगुहागह्वरान्तस्तमिस्रं त्वत्त्रासाद्व्रजन्त्वा सा दरकलितहृदो यद्यदेव प्रपन्नाः । तत्तज्ज्योत्स्नायमानं धरणिपरिवृढ प्रेक्ष्य युष्मद्यशोभिः सद्यो मोहान्धकारानुसरणशरणा वासरान्वाहयन्ति ॥ ४५ ॥ एतद्भीतारिनारी गिरिबिलविगलद्वासरा निःसरन्ती स्वक्रीडाहंसमोहग्रहिलशिशुभृशप्रार्थितोन्निद्रचन्द्रा । आक्रन्दद्भूरि यत्तन्नयनजलमिलच्चन्द्रहंसानुबिम्बप्रत्यासत्तिग्रहृष्यत्तनयविहसितैराश्वसीच्यश्वसीच्च ॥ ४६ ॥ धूलीधाराभिरन्धास्तदनु बधिरतामागताः स्फारभेरीभूयोझाङ्काररावैर्मृतकरकुलापीडयत्सैन्ययाने । धावन्तो विन्ध्यभूभृद्वनघनकुहरं कण्टकाकृष्टकेशाकायरं तुमनंति प्रतिहतर्थिकत्या वैरिणः संचरन्ति ॥ ४७ ॥

प्रतापवर्णनम्

चित्रं तपति राजेन्द्र प्रतापतपनस्तव । अनातपत्रमुत्सृज्य सातपत्रं द्विषद्गणम् ॥ १ ॥ राजन्समाप्तकृपणास्त्वद्दत्तयाचितमनोभिरन्तितनाः । पुनरस्यदर्थैर्विजितारायत्वपूरेण पूरिताः ॥ २ ॥ दीपयन्नोदमीरस्य प्रभवं ददाति सर्वतः । प्रतापस्तव राजेन्द्र वैरिवंशदवानलः ॥ ३ ॥ त्वन्नतापानलहैमसंपुटोऽतिमनोहरे । ब्रह्माण्डशालिग्रामोऽसौ धराधीश विराजते ॥ ४ ॥ तवारिनारीनयनाम्बुपूरं निपीय गर्जन्भ्रमति प्रतापः । निकृन्तरंगार्थिरलीनतुल्यं यथा समुद्रं बडवाहुताशः ॥ ५ ॥ त्वत्प्रतापतपनातपनमस्तोक्षारडिमरोऽपि दिक्षु दिनान्तम् । भावति प्रतिदिनं मुकुटेश त्वद्यशोऽथ पतितस्तुहिनांशुः ॥ ६ ॥ उदितेऽपि तवावनीन्द्र तेजस्तपने स्फारनभस्तिभारभाजि । तव वैरिनृपयशस्तमांसि स्फुरदुज्जृम्भितमाचरन्ति चित्रम् ॥ ७ ॥ प्रत्यर्थिवामनयनानयनाम्बुपूरैः सद्यः स्खलद्बहुलकज्जलजालनीलैः । युष्मत्प्रतापनलजन्मतमालवीथीवानारस्यते यदमुना यमुनामहत्त्वम् ॥ ८ ॥ मार्तण्डमण्डलसमं भवतः प्रतापं ये वर्णयन्ति नहि ते कवयः प्रवीणाः । अम्भोनिधौ विलयमेति परं पतङ्गः पारं प्रयाति जलधेस्तु तव प्रतापः ॥ ९ ॥ उल्लास्य कालकरवालमहाम्बुवाहं देवेन येन जरठोर्जितगर्जितेन । निर्वापितः सकल एव रणे रिपूणां धारागजैस्त्रिजगति ज्वलितः प्रतापः ॥ १० ॥ वदन्तु देव तावकं प्रतापमेव पावकं महातुषारशीतलं वदामहे वयं यतः । सुमेरुकन्दरोदरस्थितो गृहीतकम्बलस्तवारिवर्गपङ्कजः प्रकम्पते मुहुर्मुहुः ॥ ११ ॥ अये नृपतिमण्डलीमुकुटरत्न युष्मद्गुणामहोष्मततिसंजुषा बत भवत्प्रतापार्चिषा । द्विषामतिभृशं यशःप्रकटपारदो ध्मापनादुदस्फुटत तारकाकपटतो विहायस्तटे ॥ १२ ॥ अत्युक्तौ यदि न प्रकुप्यसि मृषावादं न चेन्मन्यसे तद्भूमोऽद्भुतदर्शनेन रसना केषां न कण्डूयते । देव त्वत्तरुणप्रतापदहनज्वालावलीशोषिताः सर्वे वारिधयस्त्वदारिवनितानेत्राम्बुभिः पूरिताः ॥ १३ ॥ देव त्वत्तरुणप्रतापतपनत्रासादिव त्र्यम्बको नो गङ्गां विजहाति निःसरति न क्षीरम्बुधेर्माधवः । तान्यंत्वामरसान्तरालवसतिर्देवः स्वयंभूर्भूमातालवधिपङ्कमभवपुवत्तिष्ठन्ति कूर्मादयः ॥ १४ ॥ अब्दैर्वारिनिधिक्षयार्णवगतैः साकं भ्रमन्ती मुहुः संसर्गाद्बडवानलस्य समभूदातपसत्त्वा तडित् ।

१ शस्त्रविशेषः. २ अस्थिपञ्जरम्. ३ अतुलत्रासः. ४ मांसम्. ५ यदि नेति शेषः. ६ हे चन्द्रकुलावतंस.

१ मनुष्याः. २ काठिन्यम्. ३ कज्जलम्. ४ प्राप्ताः. ५ आतपभाजः.

मन्ये देव तया क्रमेण जनितो युष्मत्प्रतापानलो येनारातिवधूविलोचनजलैः सिक्तोऽपि [1]संवर्धते ॥ १५ ॥ देव त्वद्भुजदण्डदर्पगरिमोद्गीर्णप्रतापानलज्वालापक्ष्मिमकीर्तिपारदघटीविस्फारिता बिन्दवः। शेषाहिः कति तारकाः कति कति क्षीरोदधिः कत्यपि प्रालेयाचलशङ्खशुक्तिकरकाः कर्पूरकुन्देन्दवः ॥ १६ ॥ मञ्जाकीर्तिमषीमलीमसतया प्रत्यर्थिसेनाभटश्रेणी[2]तिन्दुककाननेषु विलसत्यस्य प्रतापानलः । अस्मा[3]दुत्पतिताः स्फुरन्ति जगदुत्सङ्गे स्फुलिङ्गाः स्फुटं सालोद्भूतमेवाक्षिभानुहुतभुग्जन्मारिदम्भोल्यः ॥ १७ ॥ तादृग्दीर्घविरिञ्चिवासरविधौ जानामि यत्कर्तृतां शङ्के यत्प्रतिबिम्बमम्बुधिपयःपूरोदरे वाडवः । व्योमव्यापिविपक्षराजकयशस्तारापराभावुकः कासामस्य न स प्रतापतपनः पारं गिरां गाहते ॥ १८ ॥ शंभुर्मानससंनिधौ सुरधुनीं मूर्ध्ना दधानः स्थितः श्रीकान्तश्चरणस्थितामपि वहन्नेतां निलीनोऽम्बुधौ । मन्नः पङ्केरुहे कमण्डलुगतामेनां दधन्नाभिभूर्मन्ये वीर तव प्रतापदहनं ज्ञात्वोल्बणं भाविनम् ॥ १९ ॥ युष्मत्प्रौढतरप्रतापतपनज्वालावलीव्याकुले ब्रह्माण्डे मधुसूदनोऽहिशयने शेते पयःसागरे । शंभुर्जह्नुसुतां दधाति शिरसा भूमिस्तुषाराचलं तापव्याकुलितः पतत्यतितरां भानुः समुद्रे मुहुः ॥ २० ॥ नार्यः कुङ्कुमशङ्कया निटिलगं प्रोञ्छन्त्यपास्तद्विषां सांध्यं रागममुं विभाव्य गगने गच्छन्ति केलीगृहम् । मुग्धा दावधियोऽरयस्तव विभो यान्ति द्रुतं कानने लाक्षाराग इति प्रकुप्यति धवे कान्ता प्रतापोदये ॥ २१ ॥ यो नास्ताचलमस्तकं प्रति गतो दीनत्वमालम्बते यो नायाति निशासु संशयपदं नोदेति गिर्याश्रयात् । यो राहोरपि कर्कशेषु दशनेष्वासीन्न वा गोचरः सोऽयं भूप तव प्रतापतपनो बर्बर्ति सर्वोपरि ॥ २२ ॥ कान्तारे जलवृक्षवैरिणि मुहुस्त्वद्वैरिवामभ्रुवो बालैराकुललोचनैः प्रतिपदं रुद्धक्रमाश्चङ्क्रमे । पृथ्वीचण्डरुचे पटच्चरदशासंघट्टदीप्रप्रभं सिञ्चन्त्यञ्जलिसंचिताश्रुभिरलं युष्मत्प्रतापानलम् ॥ २३ ॥ अध्यायोधनवेदि मार्गणकुशानास्तीर्य खड्गस्रुचा हुत्वारेः पललं चरुं हविरसृक्तन्मस्तकस्रस्तिकैः । संवेश्याहवनीयमानसदसि[1]स्योऽसौ प्रतापानलोऽस्थापि द्रागुदकाञ्जलीकृतचतुःपाथोधिना श्रीमता ॥ २४ ॥ देव त्वद्भुजदण्डचण्डिमचमत्कारिप्रतापानलज्वालाजालभयादिवाभिविशति क्षीराम्बुधिं माधवः। भर्गः स्वर्गधुनीं दधाति शिरसा त्यक्तत्रिलोकीकृतिर्वेधाः किं तु मुहुः कमण्डलुजलैरात्मानमासिञ्चति ॥ २५ ॥ श्रीमद्वीगाधिवीर पृथुतरमहमस्त्वत्प्रतापाग्निकीलैश्चञ्चल्लाब्धेः शोषवार्ता शरणमनुगतः कुत्रचित्कश्चिदेव । चन्द्रः कीर्त्या सुधास्य त्रिदशतरुवरः पाणिपद्मे च कोशे लक्ष्मीः [2]क्ष्वेडं च कोपे जलधरकुसुमं वैरिकान्तादृगन्ते ॥ २६ ॥ द्रागाक्रम्योदयाद्रिं चरमगिरिमितिस्पर्धया तिग्मरश्मेर्मेरुं पर्यव्य लङ्कानगरमुपगतः कौतुकात्त्वत्प्रतापः । वीक्ष्यासु वीतिहोत्रं पुनरपि विपदं देव निश्चिन्त्यतीनां यः क्षोभो राक्षसीनां क्षणमजनि स हि त्वद्विषां सर्वदास्ताम् ॥ २७ ॥ त्वत्खड्गाघातजातव्यथरिपुवनितामुक्तबाष्पाम्बुधारासा[3]रैर्[4]दारादुदाराद्दिशि दिशि सरितामुद्धवाश्चिद्धवेयुः । कल्पान्तक्रूरकेलिप्रकरविजयिनो विस्फुरत्त्वत्प्रतापात्पारावारानपारानपि सपदि पराङ्मुख्यतः पूरयेत्कः ॥२८॥ दुर्वारागतिवाजीवनदवदहनः कौङ्कुमो दिग्वधूनां सर्वाङ्गीणोऽङ्गरागस्त्रिभुवनभवनध्वान्तविध्वंसदीपः । त्वद्दोरुद्दामदर्वीकरमुखहुतभुग्भूतधात्रीपुरंध्र्यावासो माञ्जिष्ठमुर्वीरमणकुलमणे जागरीति प्रतापः ॥ २९ ॥ भूजाने किं न जाने भवदतुलभुजभ्राजमानप्रतापज्योतिर्ज्वालावलीभिर्जलनिधिवलयं निर्जलं किं न भूयात् । युष्मत्प्रत्यर्थिपृथ्वीपरिवृढवनितानीरनेत्रस्रवन्तीसूत्रस्रोतःसहस्रैरयमिह परितश्चेन्न पूर्येत सद्यः ॥ ३० ॥

कीर्तिवर्णनम्

राजंस्त्वत्कीर्तिचन्द्रेण तिथयः पूर्णिमाः कृताः । मद्गेहान्न बहिर्याति तिथिरेकादशी भयात् ॥ १ ॥ अस्थिवद्दधिवच्चैव कुन्दवत्पिष्टवत्तथा । राजंस्तव यशो भाति शरचन्द्रमरीचिवत् ॥ २ ॥ सरस्वती स्थिता वक्त्रे लक्ष्मीर्वेश्मनि ते स्थिता । कीर्तिः किंकु पिता राजन् येन देशान्तरं गता ॥३॥ यद्गुणैर्ग्रथितैः शुद्धैरमितैर्[5]ब्रह्मगोलकः । विधत्ते कीर्तिकन्यायाः क्रीडाकन्दुककौशलम् ॥ ४ ॥ सिक्तं स्फटिककुम्भान्तः स्थितं श्वेतीकृतैर्जलैः । मौक्तिकं चेल्लतां सूते तत्पुष्पैस्ते समं यशः ॥ ५ ॥ अहो विशालं भूपाल भुवनत्रितयोदरम् । माति मातुमशक्योऽपि यशोराशिर्यदत्र ते ॥ ६ ॥ त्वत्कीर्तिराजहंसा वैरिवधूवदनभाजनस्थमपि ।

---

१ अत्रायं भावः—वैरिस्त्रियः स्वभर्तृमरणाद्यथा यथाऽधिकं रुदन्ति तथा तथाऽधिकं तन्नेत्राम्बुभिस्त्वत्प्रतापाग्निः संवर्धते त्वत्प्रतापोऽधिको भवतीति यावत्; यतः स प्रतापाग्निर्वडवानलात्पितुस्तडितश्च मातुः समुत्पन्नो च पितरौ पानीययोनादेवो जृम्भेते ऽतस्तत्पुत्रोऽपि त्वत्प्रतापो भवद्वैरिरमणीनेत्राम्बुभिः सिच्यमानो वृद्धिमाप्नोत्येतदुचितमेवेति. २ पराक्रमः. ३ काकस्कन्धवनेषु. ४ तिन्दुककाष्ठेभ्यो घर्षणादेभ्यो महान्तः स्फुलिङ्गा उत्तिष्ठन्तीति वृद्धव्यवहारः. ५ हरनिटिलनेत्रम्. ६ कुलिशम्. ७ 'चतुर्युगसहस्रं तु ब्रह्मणो दिनमुच्यते' इति.

१ अग्निः. २ गरलम्. ३ अस्ताचलः. ४ धारासंपातः. ५ अपरिमितः.

पीतं हासक्षीरं व्यक्तीकृतमश्रुनीरं न ॥ ७ ॥ कुचकलशेष्वबलानामलकायामथ पयोनिधेः पुलिने । क्षितिपाल कीर्तयस्ते हारन्ति हरन्ति हीरन्ति ॥ ८ ॥ रजनीषु विमलभानोः करजालेन प्रकाशितं वीर । धवलयति भुवनमण्डलमखिलं तव कीर्तिसंततिः सततम् ॥ ९ ॥ दूरेऽपि श्रुत्वा भवदीयकीर्तिं कर्णौ हि तृप्तौ न च चक्षुषी मे । तयोर्विवादं परिहर्तुकामः समागतोऽहं तव दर्शनाय ॥ १० ॥ आकर्ण्य भूपाल यशस्त्वदीयं विधूनयन्तीह न के शिरांसि । विश्वंभराभङ्गभयेन धात्रा नाकारि कर्णौ भुजगेश्वरस्य ॥ ११ ॥ यस्याञ्जनश्यामलखड्गपट्टजातानि जाने धवलत्वमापुः । अरातिनारीशरकाण्डपाण्डुगण्डस्थलीनिर्लुठनाद्यशांसि ॥ १२ ॥ यः कोटिहोमानलधूमजालैर्मलीमसीकृत्य दिशां मुखानि । तत्कीर्तिभिः क्षालयति स्म शश्वदखण्डनागाधिपपाण्डुराभिः ॥ १३ ॥ इयं यशांसि द्विषतः सुधारुचः किमङ्कमेतद्द्विषतः किमाननम् । यशोभिरस्याखिललोकधाविभिर्विभीषिता धावति तामसी मसी ॥ १४ ॥ अदः समित्संमुखवीरयौवतत्रुटद्भुजाकम्बुमृणालहारिणी । द्विषद्गणस्त्रैणदृगम्बुनिर्झरे यशोमरालावलिरस्य खेलति ॥ १५ ॥ अनिःसरन्तीमपि देहगर्भात्कीर्तिं परेषामसतीं वदन्ति । स्वैरं चरन्तीमपि च त्रिलोक्यां त्वत्कीर्तिमाहुः कवयः सतीं नु ॥ १६ ॥ करवालकरालवारिधारा यमुना दिव्यतरंगिणी च कीर्तिः । तव कामद तीर्थराज दूरादनुबध्नाति सरस्वती कवीनाम् ॥ १७ ॥ त्रिजगदङ्गनलङ्घनजाङ्घिकैस्तव यशोभिरतीव पवित्रिताः । प्रथमपार्थिवपुंगवकीर्तयो विबुधसिन्धुजलैरिव सिन्धवः ॥ १८ ॥ त्वत्कीर्तिमौक्तिकफलानि गुणैस्त्वदीयैः संदर्भितुं विबुधवामदृशः प्रवृत्ताः । नान्तो गुणेषु न च कीर्तिषु रन्ध्रलेशो हारो न जात इति ताश्च मिथो हसन्ति ॥ १९ ॥ पृथ्वीपते शुभमते भवतो भवस्य ब्रूमो वयं सुयशसा कियदन्तरं वा । गौरीं चकार गिरिशो निजमर्धमङ्गं गौरीकृतं च भवता भुवनं समस्तम् ॥ २० ॥ कीर्तिस्तव क्षितिप याति भुजङ्गगेहं मातङ्गसंगमकरी च दिगन्तकेषु । त्यक्त्वाम्बरं भजति नन्दनमप्यगम्यं किं किं करोति न निरर्गलतां गता स्त्री ॥ २१ ॥ निर्मुक्तशेषधवलैश्चलेन्द्रमन्थसंक्षुब्धदुग्धमयसागरगर्भगौरैः । राजन्निदं बहुलपक्षदलन्मृगाङ्कच्छेदोज्ज्वलैस्तव यशोभिरशोभि विश्वम् ॥ २२ ॥ प्रतिनगरमटन्ती प्रत्यगारं भ्रमन्ती प्रतिनरपतिवक्षःकण्ठपीठे लुठन्ती । गिरिगहनसरित्स्वच्छादने मायभावा तदपि च तव कीर्तिर्निर्मलेत्येति चित्रम् ॥ २३ ॥ त्यजसि यदपि लक्ष्मीं कीर्तिमासाद्य दानैर्भजति तदपि कीर्तिः सिन्धुपारं न लक्ष्मीः । कथय क इह हेतुर्नारवेश त्वदीये वसति हृदयपद्मे नन्दसूनुर्मुरारिः ॥ २४ ॥ अनुक्षणमनुक्षणं क्षितिप रक्ष्यमाणा त्वया प्रयाति विदिशो दश प्रबलकीर्तिरेकाकिनी । इयं नियतमर्थिषु प्रतिदिनं वितीर्णा रमा जहाति न तवान्तिकं द्वितयमेतदत्यद्भुतम् ॥ २५ ॥ समुद्गतघनस्तनस्तबकचुम्बितुम्बीफलक्कणन्मधुरवीणया विबुधलोकवामभ्रुवा । त्वदीयमुपगीयते हरकिरीटकोटिस्फुरत्तुषारकरकन्दलीकिरणपूरगौरं यशः ॥ २६ ॥ वनेषु वनदेवता दिवि दिवौकसां वल्लभा भुजंगकुलकन्यका भुजगलोकलीलावने । यशः समरसंचितं नरमृगेन्द्र गायन्ति ते प्रभाविजितकौमुदीकुसुमपाण्डुताडम्बरम् ॥ २७ ॥ अपायि मुनिना पुरा पुनरमायि मर्यादयार्यतारि कपिना पुरा पुनरदाहि लङ्कारिणा । अमन्थि सुरवैरिणा पुनरबन्धि लङ्कारिणा क नाम वसुधातले तव यशोम्बुधिः काम्बुधिः ॥ २८ ॥ महाराज श्रीमञ्जगति यशसा ते धवलिते पयःपारावारं परमपुरुषोऽयं मृगयते । कपर्दी कैलासं सुरपतिरपि स्वं करिवरं कलानाथं राहुः कमलभवनो हंसमधुना ॥ २९ ॥ कुविन्दस्त्वं तावत्पटयसि गुणग्राममभितो यशो गायन्त्येते दिशि दिशि च नग्नास्तव विभो । शरज्ज्योत्स्नागौरस्फुटविकटसर्वाङ्गसुभगा तथापि त्वत्कीर्तिर्भ्रमति विगताच्छादनमिह ॥ ३० ॥ पतत्येतत्तेजोहुतभुजि कदाचिद्यदि तदा पतङ्गः स्यादङ्गीकृततमपतङ्गापदुदयः । यशोम्बुध्येवोपार्जयितुमसमर्थेन विधिना कथंचित्क्षीराम्भोनिधिरपि कृतस्त्वत्प्रतिनिधिः ॥ ३१ ॥ इन्दोर्लक्ष्म त्रिपुरजयिनः कण्ठमूलं मुरारिर्दिङ्नागानां मदजलमषीभाञ्जि गण्डस्थलानि । अद्याप्युर्वीवलयतिलकश्यामलिम्नानुलिप्तान्याभासन्ते वद धवलितं किं यशोभिस्त्व-

१ कम्पयन्ति. २ पृथ्वी. ३ शेषस्य. ४ युवतिसमूहः. ५ शङ्खरूपाणि. ६ गुम्फितुम्. ७ देवाङ्गनाः. ८ नागलोकम्; पक्षे,-गणिकापतिगेहम्. ९ ऐरावतादीनामष्टदिग्गजानां समागमकरी; पक्षे,-चण्डालसंगमकारिणी. १० दिक्पर्यन्तेषु; पक्षे,-विजनप्रदेशेषु. ११ व्योम; पक्षे,-वस्त्रम्. १२ सुरालयवनम्. पक्षे,-पुत्रम्. १३ गन्तुमशक्यम्; पक्षे,-गमनानर्हम्. १४ निष्प्रतिबन्धत्वम्.

१ पीतः. २ अगस्त्येन. ३ मितः. ४ तीर्णः. ५ हनुमता. ६ मथितः. ७ बद्धः. ८ क्षीरसमुद्रम्. ९ विष्णुः. १० शिवः. ११ इन्द्रः. १२ ऐरावतम्. १३ चन्द्रम्. १४ विधिः. १५ यतः सर्वेषां समुद्राणां पर्वतानां गजानां सर्वदेवानां पक्षिणां च स्वच्छतमत्वात् श्वेतत्वात्तेषामन्वेषणं ... ति भावः. १६ तन्तुवायः; पक्षे,-कुं पृथिवीं विन्दति लभते सः. १७ एवं वक्तं करोषि; पक्षे,-पटु करोषि. १८ तन्तुः; पक्षे,-गुणाः. १९ नग्नाः; पक्षे,-स्तुतिपाठकाः. २० कलङ्कः. २१ दिग्गजानाम्. २२ कुम्भानि. २३ नीलिम्ना.

दीयः ॥ ३२ ॥ किं वृत्तान्तैः परगृहगतैः किंतु नाहं समर्थस्तूष्णीं स्थातुं प्रकृतिमुखरो दाक्षिणात्यस्वभावः । गेहे गेहे विपणिषु तथा चत्वरे पानगोष्ठ्यामुन्मत्तेव भ्रमति भवतो वल्लभा देव कीर्तिः ॥ ३३ ॥ कैलासस्य प्रथमशिखरे वेणुसंमूर्छनाभिः श्रुत्वा कीर्तिं विबुधरमणीगीयमानां यदीयाम् । स्रस्तापाङ्गाः सरसबिसिनीकाण्डसंजातशङ्का दिङ्मातङ्गाः श्रवणपुलिने हस्तमावर्तयन्ति ॥ ३४ ॥ अभ्याहारः स्मरहरशिरश्चन्द्रशेषस्य शेषस्याहेर्भूयः फणसमुचितः काययष्टीनिकायः । दुग्धाम्भोधेर्मुनिचुलुकनत्रासनाशास्युपायः कायव्यूहः क्व जगति न जागर्त्यदः कीर्तिपूरः ॥ ३५ ॥ कथमवनिप दर्पो यन्निशातासिधारादलनगलितमूर्ध्ना विद्विषां स्वीकृता श्रीः । ननु तव निहतारेरप्यसौ किं न नीता त्रिदिवमपगताङ्गैर्वल्लभा कीर्तिरेभिः ॥ ३६ ॥ असितिनयतिनिपाताकर्णनद्राग्विदीर्णप्रतिनृपतिमृगाक्षीलक्षवक्षःशिलासु । लिखितलिपिरिवोरस्ताडनव्यस्तहस्तप्रखरनखरटङ्कैरस्य कीर्तिप्रशस्तिः ॥ ३७ ॥ सुसितवसनालंकारायां कदाचन कौमुदीमहसि सुदृशि स्वैरं यान्त्यां गतोऽस्तमभूद्विधुः । तदनु भवतः कीर्तिः केनाप्यगीयत येन सा प्रियगृहमगान्मुक्ताशङ्का क्व नासि शुभप्रदः ॥ ३८ ॥ देव त्वद्यशसि प्रसर्पति जगल्लक्ष्मीसुधोच्चैःश्रवश्चन्द्रैरावणकौस्तुभः स्थितिमिवामन्यन्त दुग्धाम्बुधौ । किं त्वेकः पुनरस्ति दूषणकणो यन्नोपयाति भ्रमात्कृष्णं श्रीः शितिकण्ठमद्रितनया नीलाम्बरं रेवती ॥ ३९ ॥ इन्दुं निन्दति चन्दनं न सहते मल्लीस्रजं नेक्षते हारं द्वेष्टि सिताब्जमुज्झति बिसस्तोमं विगृह्णाति च । श्रीभूपाल महीधरेषु विपिनेष्वम्भोधितीरेषु च त्वत्कीर्तिस्त्वदरिप्रिया च विलसत्युच्चैः स्फुरत्पाण्डिमा ॥ ४० ॥ इन्दुं निन्दति चन्दनं न सहते विद्वेष्टि पङ्केरुहं हारं भारमवैति नैव कुरुते कर्पूरपूरे मनः । स्वर्गङ्गामवगाहते हिमगिरिं गाढं समालिङ्गते त्वत्कीर्तिर्विरहातुरेव न मनागेकत्र विश्राम्यति ॥ ४१ ॥ यस्य क्षोणिपतेर्विहायसि यशोराशौ चमत्कुर्वति द्राक्कर्पूररजोभ्रमेण वणिजो वीथीमुपस्कुर्वते । चञ्चुं चञ्चलयन्ति चन्द्रकिरणभ्रान्त्या चकोराः पयोबुद्ध्या व्योम्नि नियोजयन्ति कलशीमानीय वामभ्रुवः ॥ ४२ ॥ कर्पूरादपि केतकादपि दलत्कुन्दादपि स्वर्णदीकल्लोलादपि कैरवादपि चलत्कान्ताहगन्तादपि । दूरोन्मुक्तकलङ्कशंकरशिरःशीतांशुखण्डादपि श्वेताभिस्तव कीर्तिभिर्धवलिता सप्तार्णवा मेदिनी ॥ ४३ ॥ देव त्वद्यशसा सदा सुमहसा गीर्वाणवृन्देऽखिले शम्भोर्माथमत्रापिते तु सहसा यत्कौतुकं तच्छृणु । साकूताः सकुतूहलाः सचकिताः सोत्कण्ठिताः साद्भुताः साशङ्काश्च मुहुर्मुहुर्मधुरिपौ लक्ष्म्या दृशः पातिताः ॥ ४४ ॥ किं शीतांशुमरीचयः किमु सुरस्रोतस्विनीवीचयः किंवा केतकसूचयः किमथवा चन्द्रोपलानां चयः । इत्थं जातकुतूहलाभिरभितः सानन्दमालोकिताः कान्ताभिस्त्रिदिवौकसां दिशि दिशि क्रीडन्ति यत्कीर्तयः ॥ ४५ ॥ श्रीमद्राजशिखामणे तुलयितुं धाता त्वदीयं यशः कैलासं च निरीक्ष्य तत्र लघुतां निक्षिप्तवान्पूर्तये । उक्षाणं तदुपर्युमासहचरं तन्मूर्ध्नि गङ्गाजलं तस्याग्रे फणिपुंगवं तदुपरि स्फारं सुधादीधितिम् ॥ ४६ ॥ भारत्या वदनं श्रिया च सदनं श्रीकण्ठभक्त्या मनो धर्मेण श्रवणौ परैश्च चरणौ शौर्येण बाहुद्वयम् । दानेनापि करौ समीक्ष्य सकलं यस्याज्ञया भूतलं स्थातुं चानवकाशतां कथयितुं कीर्तिस्तु दूरं गता ॥ ४७ ॥ अस्योर्वीरमणस्य पार्वणविधुद्वैराशसंज्ञं यशः सर्वाङ्गोज्ज्वलशर्वपर्वतसितश्रीगर्वनिर्वासि यत् । तत्कम्बुप्रतिबिम्बितं किमु शरत्पर्जन्यराजिश्रियः पर्यायः किमु दुग्धसिन्धुपयसां सर्वानुवादः किमु ॥ ४८ ॥ कर्पूरन्ति सुधाद्रवन्ति कमलाहासन्ति हंसन्ति च प्रालेयन्ति हिमालयन्ति करकासारन्ति हारन्ति च । त्रैलोक्याङ्गनरङ्गलङ्घिमगतिप्रागल्भ्यसंभाविताः शीतांशोः किरणच्छटा इव जयन्त्येतर्हि तत्कीर्तयः ॥ ४९ ॥ किं चित्रं भुवनानि पावयति यच्चाहितानां यशो हंसान्मज्जयति प्रतापदहनं निर्वापयत्याशु यत् । आश्चर्यं नृपनायकस्य भवतो यत्कीर्तिमन्दाकिनी तानारोहति भूधराञ्जलनिधीनुल्लङ्घ्य गच्छत्यपि ॥ ५० ॥ अर्वाङ्गाहितपौर्वकीर्तिवनितादीव्यत्सितांशुभ्रमं कैलासीकृतदिक्करीन्द्रशिरसि न्यस्तस्वपादाम्बुजम् । विश्वव्याप्यविनाशि शंकरपदं यायात्त्वदीयं यशो न स्यादस्य यदि क्षितीश भवतो दानादिकेभ्यो जनिः ॥ ५१ ॥ कृत्वा मेरुमुलूखलं प्रहसता वृन्देन दिव्योषितां स्वर्गङ्गामुसलेन शालय इव त्वत्कीर्तयः कण्डिताः । तासां राशिरसौ तुषारशिखरी तारागणास्तत्कणाः किं चान्यच्छशिखण्डशूर्पविसरज्योत्स्नाश्च तत्पांसवः ॥ ५२ ॥ कैलासीयति कैरवीयति लसत्कर्पूरपुञ्जीयति क्षीरोदीयति मौक्तिकीयति नभोगङ्गातरङ्गीयति । हंसौघीयति मानसीयति शरन्मेघीयति मृणालीयत्यमृतीयति क्षितितले देव त्वदीयं यशः ॥ ५३ ॥ गाङ्गीयत्यसितापगा फणिगणं शेषीयति श्रीपतिः श्रीकण्ठीयति

१ शेषपूरकः. २ समुद्रः. यावत्कर्णं कार्यैर्भवितव्यमिति भावः. ३ कायसंचारः. ४ अस्मिता, अङ्कुरविन्यासयोग्या इति यावत्. ५ क्षत्रभ्रम.

१ संनद्धम्. २ कैलासस्य ३. कैलासादपि शुभ्रम्. ४ रूपान्तरम्. ५. सर्वस्यापि पुनरुक्तिः.

कैरवायति कुलं नीलोत्पलानां वने । कर्पूरीयति कज्जलं पिककुलं लीलामरालीयति स्वःकुम्भीयति कुम्भिनामपि घटा त्वत्कीर्तिसंघट्टनः ॥ ५४ ॥ पूर्णेन्दुः करकन्दुको हिमगिरिः क्रीडाविहारस्थली क्षीराब्धिर्गृहदीर्घिका प्रियसखी वाचां पतिर्देवता । शय्या दिग्गजराजदन्तवलभी त्वत्कीर्तिकन्याकृते पाञ्चालीमिथुनं व्यधायि विधिना गौरीगिरीशावपि ॥ ५५ ॥

शत्रुक्षत्रकलत्रनेत्रसलिलैर्जम्बालजालस्पृशि भ्रान्त्या भूपते भालभूषण भवत्कीर्तिर्भुवो मण्डले । यद्यान्ती त्रिदशालयं प्रति सुधाकुण्डे सुधांशोर्व्यधादङ्घ्रिक्षालनमित्ययं किल मलस्तस्मिन्गतः स्मेरताम् ॥ ५६ ॥ एतत्कीर्तिविवर्तधौतनिखिलत्रैलोक्यनिर्वासितैर्विश्रान्तिः कलिना कथासु जैनैः श्यामैः समग्रैरपि । जज्ञे कीर्तिमयादहो भयभरैरस्माद कीर्तिः पुनः सा यत्रास्य कथापथेऽपि मलिनच्छाया बबन्ध स्थितिम् ॥ ५७ ॥ त्वत्तेजःप्रतिभामयादरसूताः प्रत्यर्थिभूभृत्स्त्रियः कान्तारे घनकण्टकिद्रुमवनव्यस्तप्रयुक्ताम्बराः । आर्याणां पुनरत्रपापरवशा गच्छेयुरेताः कथं क्षौमाकातरया न चेत्परिणमेत्तत्तावकीनं यशः ॥ ५८ ॥ चन्द्रश्चन्दनमिन्दुरिन्दुरमलं पीयूषमीशादयो विश्वस्योपकृतावनेन महता ते तेऽवतारा धृताः । एतदत्र न विद्यते त्रिभुवने न स्थानमेवंविधं जाने जङ्गमपारिजातसगुणं ब्रह्मेव पूर्वं यशः ॥ ५९ ॥ चन्द्रादप्यकमण्डलोः समुदयद्वैरांशुगङ्गाजलैर्ज्योत्स्नाचन्दनचर्चनैर्विकसितैस्तारागप्रसूनैरपि । एतद्विष्णुपदं किमश्नाति भवत्कीर्तिर्महायोगिनी पूजामूर्तिविधायि लक्ष्म तुलसीदाम्ना कदाऽन्विष्यति ॥ ६० ॥ गङ्गासागरसंगमे कृतशतस्नाना बदर्याश्रमे स्थित्वाऽमा परिधाय तद्गुणमयं श्वेतं दुकूलं पुनः । ब्राह्मं वैष्णवमैन्द्रमैश्वरमपि स्थानं स्पृशन्ती मुहुः कीर्तिस्ते पतिदेवता युगशतं दीर्घायुराकाङ्क्षति ॥ ६१ ॥ अर्घायाम्बुधिरिन्दुमण्डलमपि श्रीचन्दनं तण्डुलास्तारा बिल्वदलं नभः सुरधुनी धूपः प्रदीपो रविः । खेटाः पञ्चफलानि किंच ककुभस्ताम्बूलमारार्तिकं मेरुः श्रीजगतीपते तव यशोयागेश्वरस्यार्चने ॥६२॥ देव क्षीरसमुद्रसान्द्रलहरीलावण्यलक्ष्मीमुषस्त्वत्कीर्तेस्तुलनां कलङ्कमलिनो धत्ते कथं चन्द्रमाः । [illegible] तदपानिमोदवन्मोचित्[illegible] । वनेषु [illegible] मार्गे मृगः ॥ ६३ ॥ [illegible] गोत्रेषु ते कीर्तिं देव [illegible] विलसिता यत्प्रभृति वर्तते । [illegible] सुरसुन्दरीभिरनिशं गीतं न कर्णातिथीकृत्य श्रोष्यति नाम किं न हि सहस्राक्षो न चक्षुःश्रवाः ॥ ६४ ॥ गीयन्ते यदि पन्नगीभिरनिशं त्वत्कीर्तयस्तद्ध्रुवं शृण्वन्तु परं तु तेनापि चमत्कारोऽस्मात् [illegible] । [illegible] भगवच्चरणास्यानमदर्शितं [illegible] मही-चक्रं पुनर्भ्राम्यति ॥ ६५ ॥ [illegible] ब्रह्मभूः [illegible] बीजं न येनाहितम् । तस्मात्तादृग्भूपाल [illegible] ककुभां स्तारकेषु च पूर्णचन्द्रकपटादङ्कुरः [illegible] ॥ ६६ ॥ यत्कीर्तिस्तव भुवः सुविमलं सङ्गत्य सत्त्वाग्रतः कान्त्या मेरुगिरिं विधाय सरितानायस्य सकलं दृढम् । आरोप्यामृतभानुशेखरमलं संगाय तद्गुणां गच्छन्ती त्रिदशालयं द्रुतगतिः शीतांशुना स्पर्धते ॥ ६७ ॥ [illegible] तव कीर्तिरिन्दुनकरी दृष्ट्वा समस्ता दिशो मेरु [illegible] परिवर्त्य परितस्तूर्णं समारुह्य तम् । [illegible] नक्षत्रलोकोऽयमिति गगनं भूमण्डलाखण्डल ॥ ६८ ॥ त्वत्कीर्तिः शशिनः समीपगमनात्कान्तिप्रतिस्पर्धया दृष्ट्वा तं च कलङ्कितं पुनरसौ स्नातुं जगामाम्बुधिम् । श्रुत्वा तं च घटोद्भवेन मुनिना पीतोज्झितं तत्पयः पुण्यं ब्रह्मकमण्डलुं कलयितुं ब्रह्माण्डमन्यं ययौ ॥ ६९ ॥ कैलासीयति केतकीयति हसत्कुन्दीयति दोग्धक्षीरोदीयति चन्दनीयति चमत्कर्पूरपूरीयति । पीयूषीयति शर्करीयति शरच्चन्द्रीयति क्ष्मायते स्वर्गङ्गीयति शंकरीयति भवत्कीर्तिः करीन्द्रीयति ॥ ७० ॥ विश्वासां भवता यशस्यपि निजे कार्या न शौर्याधिके मा कोशाद्विवशाद्भुजकमिति भ्रान्त्यावहेलां कृथाः । यज्ञक्षालधुरंधरेण धरणीनाथ द्विधा कुर्वता ब्रह्माण्डं विदधेऽमुना भवदरिक्षोणीभुजां निर्गमः ॥ ७१ ॥ रिङ्गत्तुङ्गतरङ्गसुन्दरसुधासिन्धुं तरन्त्युज्ज्वला गङ्गाच्छवपुः सरानभिसमं देवान्मुदालिङ्गति । कृष्णाङ्गीश्वरमाश्रिपत्यधिगृहं याति ध्रुवं भूपते साध्वीत्वाद्व्रता तथापि कुतुकं कीर्तिः प्रमत्ता क्षितौ ॥ ७२ ॥ कस्तूरी सितिमानमागतवती गौरत्वं गताः कुन्तला नीलं चोलमभूत्सितं धवलिमा जातो मणीनां गणे । ध्वान्तं शान्तमभूत्समं नरपते त्वत्कीर्तिचन्द्रोदये त्रैलोक्येऽप्यभिसारसाहसरसः शान्तः कुरङ्गीदृशाम् ॥ ७३ ॥ ज्ञातुं वाञ्छसि किं मुधैव धवलक्षीरोदपूरोदरच्छायाहारिणि वारिणि पुरतो विस्फुरवि-

---

१ जले. 'जीवनं भुवनं वनं' इति कोशः. २ ऐरावणमिवाचरति. ३ हस्तिनाम्. ४ सरस्वती. ५ त्वत्कीर्तिरेव कन्या तदर्थम्. ६ पुत्रिका-युगलम्. ७ वैरिराजः. ८ कर्दमः. ९ अत्रायं भावः— यश्चन्द्रान्तः कालुष्यमवलोक्यते तत्पङ्किलभूभ्रमणेन कर्दमाङ्कितचरणया त्वत्कीर्त्या चन्द्रामृतकुण्डे स्वमलिनपादक्षालनतो जनितमिति. अन्योऽपि हि यो देवालयं याति स जलपूर्णकुण्डे चरणौ प्रक्षाल्य याति तद्वदिति. १० विलासैः. ११ निष्कासितैः. १२ वृक्षाणाम्. १३ धवलवस्त्रैः. १४ वस्त्रम्. १५ यशोरूपस्य यागेश्वरस्य शिवस्य.

स्तारिणि । आस्ते ते कलिकालकल्मषमषीप्रक्षालनैकक्षमा कीर्तिः संनिहितैव सप्तभुवनस्वच्छन्दमन्दाकिनी ॥ ७४ ॥ क्षीरोदीयन्ति सद्यः सकलजलधयो वासुकीयन्ति नागाः कैलासीयन्ति शैला दिवि च दिविषदः शंकरीयन्ति सर्वे । यस्याकीर्णे समन्तात्प्रचलति धवले चारुकीर्तिप्रताने सद्यःपाकाचभूषाः किमिति न सहसा मौक्तिकीयन्ति देव ॥७५॥ उद्यद्बाल्याङ्कुरश्रीर्दिशि दिशि दशनैरेभिराशागजानां रोहन्मूलासु गौरोरगपतिफणैरत्र पातालकुक्षौ । अस्मिन्नाकाशदेशे विकसितकुसुमा राशिभिस्तारकाणां नाथ त्वत्कीर्तिवल्ली फलति फलमिदं बिम्बमिन्दोः सुधाब्धिम् ॥ ७६ ॥ वापी पातालमूलं जलमुरगनदी कच्छपः स्वच्छकन्दः शेषो नालं दलानां विततिरपि फणाः कर्णिका शैवशैलः । तागस्तागः परागा मधु च मधुमती केसरा दन्तिदन्तास्तस्मिंस्त्वत्कीर्तिपद्मे भ्रमति मधुकरः शर्वरीसार्वभौमः ॥ ७७ ॥ नेपालीनामगले विरचयति कचे केतकीपत्रकृत्यं कण्ठे मुक्ताकलापाद्द्विगुणयति सितान्पाण्ड्यसीमन्तिनीनाम् । कर्णे कर्णाटकीनां प्रकटयतितमां दन्तताटङ्कलक्ष्मीं कार्पूरी पत्रवल्ली भवति तव यशो गण्डयोः केरलीनाम् ॥ ७८ ॥ लब्धं रागावृताङ्ग्या सुदृढमिह ययैवासि यष्ट्यारिकण्ठे मातङ्गानामपीहोपरि परपुरुषैर्या च दृष्टा पतन्ती । तत्सक्तोऽयं न किंचिद्गणयति विदितं तेऽस्तु तेनास्मि दत्ता भृत्येभ्यः श्रीनियोगाद्गदितुमिति गतेवाम्बुधिं यस्य कीर्तिः ॥ ७९ ॥ शक्तिर्निस्त्रिंशजेयं तव भुजयुगले नाथ दोषाकरश्रीर्वक्त्रे पार्श्वे तथैषा प्रतिवसति महाकुट्टनी खड्गयष्टिः । आज्ञेयं सर्वगा ते विलसति च पुनः किं मया वृद्धया ते प्रोच्येवेत्थं प्रकोपाच्छशिकरसितया यस्य कीर्त्या प्रयातम् ॥ ८० ॥ अन्तः संतोषबाष्पैः स्थगयति न दृशस्ताभिराकर्णयिष्यन्नङ्गैर्नानस्तिलोमा रचयति पुलकश्रेणिमानन्दकन्दाम् । न क्षोणीभङ्गभीरुः कलयति च शिरःकम्पनं तत्र विद्मः शृण्वन्नेतस्य कीर्तीः कथमुरगपतिः प्रीतिमाविष्करोति ॥ ८१ ॥ यावत्पौलस्त्यवास्तूभवदुभयहरिलोमरेखोत्तरीये सेतुप्रालेयशैलौ चरति नरपतेस्तावदेतस्य कीर्तिः । यावत्प्राक्प्रत्यगाशापरिवृढनगरारम्भणस्तम्भमुद्रावद्री संध्यापताकारुचिरचितशिखाशोणशोभावुभौ च ॥ ८२ ॥ आस्ते दामोदरीयामियमुदरदरीं याधिशय्य त्रिलोकी संमातुं शक्तिमन्ति प्रथिमभरवशादत्र नैतद्यशांसि । तामेतां पूरयित्वा निरगुरिव मधुध्वंसिनः पौण्डुपद्मच्छद्मापन्नानि तानि द्विपदशनसनाभीनि नाभीपथेन ॥ ८३ ॥ देव ब्रह्माण्डभाण्डे सदसि विकसितन्यायनान्दीनिनादैर्मूर्तेशप्रीतिहेतोर्भुवनधवलनं नाटकं नाटयन्त्याः । त्वत्कीर्तेर्मूर्तयोऽमी कुसुदकुमुदिनीकान्तकर्पूरकुन्दक्षीराब्धिक्षीरमुक्तामणिविबुधसरित्तारकाशेषशङ्खाः ॥ ८४ ॥ बीजं चेदिन्द्रदन्तिस्फुरितगलतटीमुक्तमुक्तामणिः स्याच्चन्द्रश्चेदालवालं यदि भवति सुधावारिसेकीन्दुमौलिः । तत्रोत्पन्ना लता काप्यमृतकरनिभं चेत्प्रसूनं प्रसूते मन्ये तत्स्यात्तदानीमवनिधव भवत्कीर्तिलेशोपमार्थम् ॥ ८५ ॥ दुग्धाम्भोधावगाधे विहरति सुधया क्षालयत्यक्षियुग्मं कृत्स्नां ज्योत्स्नां दुकूलं कलयति मलयोद्भूतचर्चां तनोति । स्वच्छन्दं नृत्यति द्राग्भुजगपतिशिरस्येव निद्राति चन्द्रे त्वत्कीर्तिः स्वामिनीव त्रिजगति विहरत्येवसुर्वीश गुर्वी ॥ ८६ ॥ स्वर्गे कल्पद्रुमाधस्तव जयति यशःपुञ्जयागेश्वरोऽयं यं नित्यं देवराजः स्नपयति नियतं कामधुग्दुग्धपूरैः । यन्मौलौ बिल्वपत्रद्युतिमिदममलं व्योम धत्तेऽतिनीलं चन्द्रः पाटीरपङ्कं तदुपरि ललितास्तारकास्तण्डुलानि ॥ ८७ ॥ यत्कीर्तिः कापि गङ्गाखिलमलनिचयं नाशयन्ती गभीरं क्षीराब्धिं यत्प्रतापज्वलनकरगणैः शोषितं पूरयन्ती । भूलोकस्यान्तरालस्फुरदतुलमहादुःखपापौघपङ्कं भूयः प्रक्षालयन्ती त्रिजगति महिता सौख्यमाविष्करोति ॥ ८८ ॥ तुङ्गब्रह्माण्डसिंहासनमिदमुदयच्चित्रमध्यास्य नित्यन्यञ्चद्दिव्यस्रवन्तीसितचमरचयं लालयन्दिग्वधूभिः । राकाचन्द्रातपत्रं दिनकरमुकुटं ग्राहयँल्लोकपालान्निर्जित्यैन्द्रं करीन्द्रं तव जयति यशश्चक्रवर्ती बघेल ॥ ८९ ॥ कालिन्दीनर्मदाम्भःस्नुतमदसलिलोत्सङ्गिनौ पुष्पवन्तौ बिभ्राणः कुम्भयुग्मं गगनतलगतः स्वर्धुनीपूरशुण्डः । घण्टालः साधुवादैरनभिमतयशोमृन्मलं संदधानः कीर्तिस्तोमाभ्रकुम्भी जगदुदरसरःसंभ्रमी बम्भ्रमीति ॥ ९० ॥ स्फूर्जद्ब्रह्माण्डशुक्तौ तव भुजजलदोद्दामदानौघवर्षप्रोद्यत्त्वत्कीर्तिमुक्ताफलममलमहो वामकर्णे निधाय । अन्यं तेनैव तुल्यं धरणिधरसुता प्रार्थयामास पत्यौ तस्यालाभेन मन्ये प्रभुरपि जगतामर्धनारीश्वरोऽभूत् ॥ ९१ ॥

कीर्तिप्रतापौ

रात्रौ रवेर्दिवा चन्द्रोरभावादिव स प्रभुः । भूमौ प्रताशसी सृष्टवान्सततोदिते ॥ १ ॥ मलिनयितुं खलवदनं

१ आच्छादयति. २ दृशिभिः. ३ अविद्यमानलोमा. ४ विभीषणवैश्रवणयोः. ५ दक्षिणोत्तरदेशावधिभूतौ. ६ प्रभू, इन्द्रवरुणावित्यर्थः. ७ उदयास्ताचलावित्यर्थः. ८ वैष्णवीम्. ९ महिमातिशयवशात्.

१ विष्णोः. २ नाभिपुण्डरीकव्याजापन्नानि. ३ सूर्याचन्द्रमसौ.

विमलयति जगन्ति देव कीर्तिस्ते । मित्राह्लादं कर्तुं मित्रोऽयं दुग्धति प्रतापोऽपि ॥ २ ॥ सिन्दूरं सीमन्तास्किमनं मुक्तामृरिराजवनितानाम् । यस्य प्रतापयशसी हरतः स्म महगुणासहने ॥ ३ ॥ तदोजसस्तद्यशसः स्थिताविमौ वृथेति चित्ते कुरुते यदा यदा । तनोति भानोः परिवेषकैतवात्तदा विधिः कुण्डलनां विधोरपि ॥ ४ ॥ कीर्त्यास्य चन्द्रकरकोमल्यातिशुभ्रं शोणं नवार्ककिरणप्रतिमप्रतापैः । श्यामं पुनि द्विषदकीर्तिमषीभिरित्थं चित्रं तदाम्बरमगजत दिग्वधूनाम् ॥ ५ ॥ क्षितिप किमपि चित्रं जागरूकेऽपि युष्मद्यशसि शशिकदम्बे त्वत्प्रतापेऽर्कविम्बे । नयनकुवलयानि त्वद्विपत्कामिनीनामपि च वदनपद्मान्याशु यत्संकुचन्ति॥६॥ गुणागारे गौरे यशसि परिपूर्णे विलसति प्रतापो वा भिन्नान्दहति तव भूमीन्द्रतिलक । नवैव द्रव्याणीत्यकथयदहो मूढतमधीश्चतुर्थां तेजोऽपि व्यभजत कणादः कथमसौ ॥ ७ ॥ कीर्तिस्वर्गतरङ्गिणीभिरभितो वैकुण्ठमाप्लावितं क्षोणीनाथ तव प्रतापतपनैः संतापितः क्षीरधिः । इत्येवं दयितायुगेन हरिणा त्वं याचितः स्वाश्रयं ह्यग्रं हरये श्रिये स्वभवनं कण्ठं गिरं दत्तवान् ॥ ८ ॥ भूशक्रस्य यशांसि विक्रमभरेणोपार्जितानि क्रमादेतस्य स्तुम हे महेभदशनस्पर्धीनि कैरक्षरैः । लिम्पद्भिः कृतकं कृतोऽपि रजतं राज्ञां यशःपारदैरस्य स्वर्णगिरिः प्रतापदहनैः स्वर्णं पुनर्निर्मितः ॥ ९ ॥

राज्याधिकारगर्हणम्

परैः संभुज्यते राज्यं स्वयं पापस्य भाजनम् । धर्मातिक्रमतो राजा सिंहो हस्तिवधादिव ॥ १ ॥ औत्सुक्यमात्रमवसादयति प्रतिष्ठा[10] क्लिश्नाति लब्धपरिपालनवृत्तिरेव । नातिश्रमापनयनाय यथा श्रमाय राज्यं स्वहस्तधृतदण्डमिवातपत्रम् ॥ २ ॥ परार्थानुष्ठाने जडयति नृपं स्वार्थपरता परित्यक्तस्वार्थो नियतमयथार्थः क्षितिपतिः । परार्थश्चेत्स्वार्थादभिमततरो हन्त परवान्परायत्तः प्रीते कथमिव रसं वेत्तु पुरुषः ॥ ३ ॥ भयं तावत्सेव्यादभिनिविशते सेवकजनं ततः प्रत्यासन्नाद्[11]भवति हृदयेष्वेव निहितम् । अतोऽध्यारूढानां[12] पदमसुजन[13]द्वेषजननं मतिः सोच्छ्रायाणां[14] पत-

१ सुहृत्. २ सूर्याय. ३ परिधिः. ४ छलात्. ५ कुण्डलनां वैयर्थ्यसूचिकां रेखावेष्टनाम्. ६ रञ्जद्भिः. ७ कृत्रिमम्. ८ रसलिप्तसुवर्णं रजतसुवर्णं भवति तत्पुनरग्निदाहात्प्रकृतिस्थं भवतीति प्रसिद्धमेव. ९ नाशयति. १० गुरुता. ११ निकटस्थायिजनात्. १२ अतिशयप्राप्तमहिम्नाम्. १३ दुर्जनस्य. १४ उन्नतानाम्.

नमनुकूले कारयति ॥ ४ ॥ वैरं कार्यं नुर्गिरिवर्तिनः प्रेक्ष्य स्थिरेण दुर्गीकृतं स्यान्द्रोपाक्रथयन्ति नार्थिकर्म ग्रामनिभृताः स्वयम् । तैः प्रजासमपक्षपातिनवस्त्रैर्देवैः स्पृश्यते स्क्षेपादयवाद एव मुक्तो द्रुगुणो दूरतः ॥ ५ ॥

राजसेवकः

राजसेवा मनुष्याणामसिधारावलेहनम् । पञ्चाननपरिष्वङ्गो व्यालीवदनचुम्बनम् ॥ १ ॥ संततं पराधीनाः सदा चित्तमनिर्वृतम् । स्वकीयेऽनेऽप्यविश्राम्येषां ये राजसेवकाः ॥ २ ॥ अन्तःपुराणां विहितव्यवस्थः पदे पदेऽहं स्खलितानि रक्षन् । जरातुरः संप्रति दण्डनीत्या सर्वं नृपस्यानुकरोमि वृत्तम् ॥ ३ ॥ अनुत्पत्तीप कल्पानल्पमतां स्वधर्मादनुदिनमुपकारानाचरन्ते नृपाणाम् । बहुजनपरिपुष्टा बद्धदीक्षाश्च एते तनुमुखमपि हित्वा तन्वते राजसेवाम् ॥ ४ ॥ नैवास्ति संध्याविधिरविकलो नाप्युपासनापि साङ्गा न स्वे काले हवननियमो नापि वेदार्थचिन्ता । न क्षुद्बाधानियतमशनं नापि निद्रावकाशो न द्वौ लोकावपि तनुभृतां राजसेवापराणाम् ॥ ५ ॥ सर्वः कर्षे यत्नात्ते धनं लब्धुमर्थान्कुटुम्बी पश्चात्पुत्रैरपहृतभरः कल्पते विश्रमाय । अस्माकं तु प्रतिदिनमियं सादयन्ती प्रतिष्ठां सेवाकाकुः परिणतिरभूत्स्त्रीषु कष्टोऽधिकारः ॥ ६ ॥ नीचैः सत्यपि चक्षुषीक्षितुमलं श्रुत्वापि नाकर्णितं शक्तेनाप्यधिकार इत्यधिकृता यष्टिः समालम्ब्यते । सर्वत्र स्खलितेषु दत्तमनसा यातं मया नोद्धतं सेवास्वीकृतजीवितस्य जरसा किं नाम यन्मे कृतम् ॥ ७ ॥ सेवध्वं नृपतेस्ततः सचिवतो राजस्ततो वल्लभादन्येभ्यश्च भवन्ति येऽस्य भवने लब्धप्रसादा विटाः । दैन्यादुन्मुखदर्शनापलपनैः पिण्डार्थमायस्यतः सेवां लाघवकारिणीं कृतधियः स्थाने श्ववृत्तिं विदुः ॥ ८ ॥ अप्राज्ञेन च कातरेण च गुणः स्याद्भक्तियुक्तेन कः प्रज्ञाविक्रमशालिनोऽपि हि भवेत्किं भक्तिहीनात्फलम् । प्रज्ञाविक्रमभक्तयः समुदिता येषां गुणा भूतये ते भृत्या नृपतेः कलत्रमितरे संपत्सु चापत्सु च ॥ ९ ॥

रथवेगवर्णनम्

आलिङ्गन्तो वसुधां निजखुरदलितामिवानुनेतुममी । वदनविनिर्गतचरणा इव लक्ष्यन्ते जवादश्वाः ॥ १ ॥ उद्धत-

१ निःश्वसन. २ सत्वमप्यसौजनात्स्मरणापि मलिन न भवन्ति. ३ अविप्रत्यधिप्रभूतयः. ४ खड्गधारा. ५ जिह्वया स्पर्शनम्. ६ सार्पिणी. ७ प्रसवे. ८ श्वानो भवति.

पांसुपटलानुमितप्रवलस्थावस्थगप्रचयचुम्बितभूमिभागाः । निर्मथ्यमानजलधिध्वनिघोरघोषमेते रथं गगनसीम्नि वहन्ति वाहाः ॥ २ ॥ मुक्तेषु रश्मिषु निरायतपूर्वकाया निष्कम्पचामरशिखा निभृतोर्ध्वकर्णाः । वातोद्धतैरपि रजोभिरलङ्घनीया धावन्त्यमी मृगजवाक्षमयेव रथ्याः ॥ ३ ॥ यदालोके सूक्ष्मं व्रजति सहसा तद्विपुलतां यदर्धे विच्छिन्नं भवति कृतसंधानमिव तत् । प्रकृत्या यद्वक्रं तदपि समरेखं नयनयोर्न मे दूरे किंचित्क्षणमपि न पार्श्वे रथजवात् ॥ ४ ॥ विच्छिन्ना रथचक्रपद्धतिरियं हेलावनैर्वाजिनामायान्तीव जवेन संमुखमनी मार्गस्थिताः शाखिनः । खेदं पादतलाहतेरिव पुरो गन्तुं गतो नेहते पाशानामनुकूलमारुतभरोद्धतोऽपि धूलिव्रजः ॥ ५ ॥ अग्रे यान्ति रथस्य रेणुपदमी चूर्णीभवन्तो घनाश्चक्रभ्रान्तिरान्तरेषु जनयत्यन्यामिवारावलिम् । चित्रन्यस्तमिवाचलं हयशिरस्यायामवच्चामरं यष्ट्यग्रे च समं स्थितो ध्वजपटः प्रान्ते च वेगानिलात् ॥६॥

समुद्रवर्णनम्

साक्षात्किलाष्टमूर्तेरन्त्यैषा मूर्तिरम्मयी प्रथमा । गीतः सागर इति सुधिरपरिच्छेद्यात्मगाम्भीर्यः ॥ १ ॥ लक्ष्मीरस्य हि यादः कृष्णोऽस्यापि सुभटभुजयमतिः । इन्दुः स च मृडचूडामणिरपि जगतामलंकारः ॥ २ ॥ आश्लिष्टभूमिं रसितारमुच्चैर्लोलद्भुजाकारबृहत्तरङ्गम् । फेनायमानं पतिमापगानामसावपस्मारिणमाशशङ्के ॥ ३ ॥ नाभिप्रभिन्नाम्बुरुहासनेन संस्तूयमानः प्रथमेन धात्रा । अमुं युगान्तोचितयोगनिद्रः संहृत्य लोकान्पुरुषोऽधिशेते ॥ ४ ॥ स्वादेव तोयममृतप्रकृतिर्यदि स्यान्नैकान्तमद्भुतमिदं पुनरद्भुतं नः । लक्ष्मीतुषारकरकौस्तुभपारिजातधन्वन्तरिप्रभृतयो यदपां विवर्तः ॥ ५ ॥ आकण्ठदष्टशिरसाप्यभिभाव्यपृष्ठपार्श्वोदरेण चिरमूर्मिभिरुपास्यपानः । नाभीसरोरुहजुषा चतुराननेन शेते किलात्र भगवानरविन्दनाभः ॥ ६ ॥

पर्वतवर्णनम्

अयमेतिजरठाः प्रकामगुर्वीरलघुविलम्बिपयोधरोपरुद्धाः । सततमसुमतामगम्यरूपाः परिणतदिक्करिकास्तटीर्बिभर्ति ॥ १ ॥ अयमभिनवमेघश्यामलोत्तुङ्गसानुर्मदमुखरमयूरीमुक्तसंसक्तकेकः । शकुनिशबलनीडानोकहस्निग्धवर्ष्मा वितरति बृहदश्मा पर्वतः प्रीतिमक्ष्णोः ॥ २ ॥ दधति कुहरभाजामत्र भल्लूकयूनामनुरसितगुरूणि स्त्यानमम्बूकृतानि । शिशिरकटुकषायः स्त्यायते सल्लकीनामिभदलितविकीर्णग्रन्थिनिष्यन्दगन्धः ॥ ३ ॥ इह समदशकुन्ताक्रान्तवानीरवीरुत्प्रसवसुरभिशीतस्वच्छतोया वहन्ति । फलभरपरिणामश्यामजम्बूनिकुञ्जस्खलनमुखरभूरिस्रोतसो निर्झरिण्यः ॥ ४ ॥ एते ते गिरिकूटसंघटशिलासंघट्टशीर्णाम्भसः प्रेङ्खच्चामरचारुसीकरकणस्मेरा दरीनिर्झराः । यत्रातेषु निकुञ्जकुञ्जरमुखभ्रश्यन्मृणालाङ्कुरग्रासोद्ग्रन्थितटं रटन्ति परितः कण्ठीरवा भैरवम् ॥ ५ ॥

सरोवर्णनम्

नेत्रैरिवोत्पलैः पद्मैर्मुखैरिव सरःश्रियः । पदे पदे विभान्ति स्म चक्रवाकैः स्तनैरिव ॥ १ ॥

वनश्रीवर्णनम्

नीपस्कन्धे निवसति लसद्वर्हभारो मयूरो दीर्घापाङ्गश्चरति च तृणं शाद्वलेऽयं कुरंगः । कुम्भेनोच्चैः स्पृशति विटपे मल्लकीं कुञ्जरोऽसौ कस्मै नायं कमलनयने रोचतेऽरण्यभागः ॥ १ ॥ हरिणचरणक्षुण्णोपान्ताः सशाद्वलनिर्झराः कुसुमललितैर्विष्वग्वातैस्तरङ्गितपादपाः । विविधविहगश्रेणीचित्रध्वनिप्रतिनादिता मनसि न मुदं केषां दध्युः शिवा वनभूमयः ॥ २ ॥ वानीरप्रसवैर्निकुञ्जसरितामासक्तवासं पयः पर्यन्तेषु च यूथिकासुमनसामुज्जृम्भितं जालकैः । उन्मीलत्कुटजप्रहासिषु गिरेरालम्ब्य सानूनितः प्राग्भारेषु शिखण्डिताण्डवविधौ मेघैर्वितानायते ॥ ३ ॥ जृम्भाजर्जरडिम्बडम्बरघनश्रीमत्कदम्बद्रुमाः शैलाभोगभुवो भवन्ति ककुभः कादम्बिनीश्यामलाः । उद्यत्कन्दलकान्तकेतकभृतः कच्छाः सरित्स्रोतसामाविर्भूतशिलीन्ध्रलोध्रकुसुमस्मेरा वनानां ततिः ॥ ४ ॥ निष्कूजस्तिमिताः क्वचित्क्वचिदपि प्रोच्चण्डसत्त्वस्वनाः स्वेच्छासुप्तगभीरभोगभुजगश्वासप्रदीप्ताग्नयः । सीमानः प्रदरोदरेषु विलसत्स्वल्पाम्भसो यास्वयं तृष्यद्भिः प्रतिसूर्यकैरजगरस्वेदद्रवः पीयते ॥ ५ ॥ वृन्तैः क्षुद्रप्रवाल-

१ गिरिपक्षे,-कठिनाः; वृद्धवेश्यापक्षे,-जीर्णाः. २ मेघः पक्षे,-कुचाः. ३ परिणताः तिर्यग्दन्तप्रहारिणो दिग्गजा यासु ताः; पक्षे,-परिणते प्रकटे विकारिके विषमुखं दशनक्षतम्. करिका नखक्षतं यासां ताः. ४ भित्तिनः. ५ कर्करैः. ६ पक्षिवासवृक्षाः. ७ शरीरम्.

१ विपुलशिलः. २ गुहावासिनाम्. ३ प्रतिरवेण स्थूलानि. ४ घनताम्. ५ सशब्दकथूत्कारध्वनयः. ६ निबिडीभवति. ७ वृक्षभेदानाम्. ८ खण्डित. ९ विस्तीर्ण. १० पर्व. ११ वेतसलतानाम्. १२ पुष्पैः. १३ परिपाकेन. १४ लब्धसौरभम्. १५ शिखरेषु. १६ विकासेन. १७ पृथग्भूताः. १८ गोलकः. १९ आडम्बरेण. २० मेघमालाश्यामाः. २१ विकसितैः. २२ नवाङ्कुरैः. २३ कूलानि. २४ निःशब्दतया गम्भीराः. २५ भीषणाः. २६ वनजन्तूनाम्. २७ भूविदारमध्येषु. २८ कृकलासैः.

स्थगितमिव तलं भाति शेफालिकानां गन्धः समन्ततस्त्वना सपदि गजमदामोदमोहं करोति । एते चोन्निद्रपद्मच्युतमकरन्दरजःकायपिङ्गाङ्गरागा गायन्त्यव्यक्तवाचः किमपि मधुलिहो वारुणीपानमत्ताः ॥ ६ ॥ श्रोत्रं हंसस्वनोऽयं सुखयति दयितानूपुराह्लादकारी दृष्टिप्रीतिं विधत्ते तटतरुविवरालक्षिता सौधमाला । गन्धेनाम्भोरुहाणां परिमलपटुना जायते घ्राणसौख्यं गात्राणां ह्लादमेते विदधति मरुतो वारिसंपर्कशीताः ॥ ७ ॥

मृगयावर्णनम्

निहत निहत तूर्णं धत्त धत्त त्वराभिर्मिलत मिलत के के कुत्र कुत्र प्रयान्ति । इत इत इत एते यान्ति यान्तीत्यरण्यादतुलकलकलश्रीः सर्वतः प्रादुरासीत् ॥ १ ॥ अनवरतधनुर्ज्यास्फालनक्रूरकर्मा रविकिरणसहिष्णुः स्वेदलेशैरभिन्नः । उपचितमपि गात्रं व्यायतत्वादलक्ष्यं गिरिचर इव नागः प्राणसारं बिभर्ति ॥ २ ॥ मार्गे देहि पदं निधेहि निभृतं तं शब्दमाकर्णय श्वानं वारय कन्दलात्कलकलः कोऽयं सखे तावकः । इत्यन्योन्यमनेकधा मृगवधव्यापारपारंगमैर्व्याधैः कोऽप्यधिको रसः प्रतिपदं जल्पद्भिरुत्पाद्यते ॥ ३ ॥ क्ष्वेलातर्जितसिंहगर्जितभयभ्राम्यद्वनग्रामणीभीत्कारद्रवदक्षदर्शनकृतभ्रूभङ्गशाखामृगम् । कुन्तक्षुण्णतरक्षुवक्त्रगलितक्षोणीनिषण्णार्भकत्राणं व्यापृतरोहिताहितवहूत्कारं वनाभ्यन्तरम् ॥ ४ ॥ एष क्षुभ्नाति पङ्कं दलति कमलिनीमत्ति गुन्द्राप्ररोहानारान्मुस्तास्थलानि संपुटयति जलान्युत्कसेतूनि याति । त्रस्तः त्रस्तः प्रविष्टो वनगहनमयं याति यातीति सैन्यैः पश्चादन्विष्यमाणः प्रविशति विषमान्काननान्तान्वराहः ॥ ५ ॥ आस्तीर्यन्तामुपान्ते वनवृतिनिपुणैर्जालिकैर्जालबन्धा मुच्यन्तां शृङ्खलाभ्यः श्वगणिभिरटवीगह्वरे सारमेयाः । आकीर्यन्तां स्थलानि श्रमशिथिलहयैः सादिभिः पाशहस्तैर्व्याधूयन्तां कृतान्तैरिव महिषचरैर्दण्डिभिः काननानि ॥ ६ ॥ शङ्कुव्याकीर्णरङ्कुद्रुतनिशितशरक्षुण्णदीव्यत्तरक्षुव्याघोषक्षुब्धकण्ठीरवरवचकितव्यस्तमातङ्गयूथम् । खड्गव्यालूनकण्ठं तुमुलकलकलप्रान्तकूजच्छकुन्तं मल्लध्वस्ताच्छभल्लं वनभुवि मृगयाकर्म तेन प्रतेने ॥ ७ ॥

---

१ विलोडयति. २ विमर्दयति. ३ विषमोन्नतानि करोति. ४ उत्काः संशयमारूढाः सेतवो येषां तानि. ५ अरण्यवेष्टनपटुभिः.

मृगयानिवृत्तिः

गाहन्तां महिषा निपानसलिलं शृङ्गैर्मुहुस्ताडितं छायाबद्धकदम्बकं मृगकुलं रोमन्थमभ्यस्यतु । विश्रब्धैः क्रियतां वराहपतिभिर्मुस्ताक्षतिः पल्वले विश्रान्तिं लभतामिदं च शिथिलज्याबन्धमस्मद्धनुः ॥ १ ॥

ऋष्याश्रमवर्णनम्

विष्वक्तपोवनकुमारनमस्यमानाः श्यामाकतण्डुलकणा च पिपीलिकानाम् । धेनोर्निरवग्रहाः प्रथमानविस्रब्धवत्सलीलाविनो मुहुर्मुहुर्हरन्ति ॥ १ ॥ व्याकुलमागतवदनस्य हरेः करेण कर्षन्ति केसरच्छटाः कलभाः किरीटे । अन्ये च केसरिकिशोरकपीनमुरः दुग्धं मृगेन्द्रवनितास्तनजं पिबन्ति ॥ २ ॥ मधुरमिव वदन्ति स्वागतं भृङ्गनादैर्नतिमिव फलनम्रैः कुर्वतेऽमी शिरोभिः । ननु ददत इवार्घं पुष्पवृष्टिं किरन्तः कथमतिथिसपर्यां शिक्षिताः शाखिनोऽपि ॥ ३ ॥ नोपस्कन्ने कुहरिणि शुकाः स्वागतं व्याहरन्ति घ्राणभाजो हरति हृदयं हव्यगन्धः समीरः । एता मृग्यः सरित्पुलिनोपान्तसंसक्तदर्भं पश्यन्त्योऽश्रान्तवात्सल्यतः निर्झराम्भः पिबन्ति ॥ ४ ॥ कुल्याम्भोभिः पवनचपलैः शाखिनो धौतमूला भिन्नो रागः किसलयरुचामाज्यधूमोद्गमेन । एते चार्वागुपवनभुवि छिन्नदर्भाङ्कुरायां नष्टाशङ्का हरिणशिशवो मन्दमन्दं चरन्ति ॥ ५ ॥ रम्यालवालनमदकलकलरवकोकिलकुलं समन्तात्पुष्पितकुलमुकुलामोदभरितम् । घनस्निग्धच्छायं क्रमुककदलीशीतलतलं ननु प्रीतिं धत्ते नवमिदमृषेराश्रमपदम् ॥ ६ ॥ नीवाराः शुककोटरार्भकमुखभ्रष्टास्तरूणामधः प्रस्निग्धाः क्वचिदिङ्गुदीफलभिदः सूच्यन्त एवोपलाः । विश्वासोपगमादभिन्नगतयः शब्दं सहन्ते मृगास्तोयाधारपथाश्च वल्कलशिखानिष्यन्दरेखाङ्किताः ॥ ७ ॥ तत्तादृक्तृणपूलकोपनयनक्लेशाच्चिरद्वेषिभिर्मेध्या वत्सतरी विहस्य बटुभिः सोल्लुण्ठमालभ्यते । आयैव प्रतनूभवत्यतिथिभिः सोच्छ्वासनासापुटैरापीतो मधुपर्कपाकसुरभिः प्राग्वंशजन्मानिलः ॥ ८ ॥ प्रत्यासन्नतुषारदीधितिकराक्लिष्यत्तमोवल्लरीकल्पाभिर्मखधूमवल्लिभिरमी संमीलितव्यञ्जनाः । श्वः संचीवरविष्यमाणवटुकव्याधौतशुष्यत्त्वचो निद्राणाभिश्रयस्तपोवनगृहाः कुर्वन्ति नः कौतुकम् ॥ ९ ॥ नीवारोदनमेतदुष्णमधुरं सद्यःप्रसूतप्रियापीतादप्यधिकं तपोवनमृगः पर्याप्तमाचामति । गन्धेन स्फुरता मनागनुसृतो भक्तस्य सर्पिष्मतः कर्कन्धूफलमिश्रशाकपचनामोदः परिस्तीर्यते ॥१०॥

---

१ अग्रतलम्. २ पिबति. ३ [illegible]. ४ [illegible].

आमूलं क्वचिदुद्धृता क्वचिदपि च्छिन्ना स्थली वीरुधामानम्रा कुसुमोच्चयाच्च सदयाकृष्टाग्रशाखा लता। एते पूर्वविलून-वल्कलतया रूढव्रणाः शाखिनः सद्यश्छेदममी वहन्ति समिधां प्रस्यन्दिनः पादपाः ॥ ११ ॥ वामोऽर्थं दययैव नातिपृथवः कृत्तास्तरूणां त्वचो भग्नानेकजरत्कमण्डलु नभः-स्वच्छं पयो नैर्झरम्। दृश्यन्ते त्रुटितोज्झिताश्च बटुभिर्मौ-ञ्ज्यः क्वचिन्मेखला नित्याकर्णनया शुकेन च पदं साम्नामिदं गीयते ॥ १२ ॥ क्रीडन्माणवकाङ्कितांडनशतैरुज्जागरस्य क्षणं शार्दूलस्य नखाङ्कुरेषु कुरुते कण्डूविनोदं मृगः। चञ्चच्-न्द्रशिखण्डितुण्डघटनानिर्मोकनिर्मोचितः किं चायं पिबति प्रसुप्तनकुलश्वासानिलं पन्नगः ॥ १३ ॥ पक्वानि प्रच्यवन्ते क्रमुकविटपिनामुच्छ्रितानां फलानि स्पन्दन्ते राजरम्भाः फलभग्नमिना वाति मन्दानिलेऽपि। संदृश्यन्ते विपाक-च्युतमधुरफलच्छायमूला रसाला भारेणामी फलानां युवति-कुचभरस्पर्धिनो नालिकेराः ॥ १४ ॥

राजनीतिः

राजा

राजास्य जगतो वृद्धेर्हेतुर्वृद्धाभिसंगतः। नयनानन्द-जननः शशाङ्क इव वारिधेः ॥ १ ॥ राजानं प्रथमं विन्देत्ततो भार्यां ततो धनम्। राजन्यसति लोकेऽस्मिन्कुतो भार्या कुतो धनम् ॥ २ ॥ धार्मिकं पालनपरं सम्यक्परपु-रंजयम्। राजानमभिमन्यन्ते प्रजापतिमिव प्रजाः ॥ ३ ॥ पर्जन्य इव भूतानामाधारः पृथिवीपतिः। विकलेऽपि हि पर्जन्ये जीव्यते न तु भूपतौ ॥ ४ ॥ सदानुरक्तप्रकृतिः प्रजापालनतत्परः। विनीतात्मा हि नृपतिर्भूयसीं श्रियमश्नुते ॥ ५ ॥ सर्वदेवमयो राजा मनुना संप्रकीर्तितः। तस्मात्त-मेव सेवेत न व्यलीकेन कर्हिचित् ॥ ६ ॥ सर्वदेवमय-स्यापि विशेषो भूपतेरयम्। शुभाशुभफलं सद्यो नृपाद्देवा-द्भवान्तरे ॥ ७ ॥ बालोऽपि नावमन्तव्यो मनुष्य इति भूमिपः। महती देवता ह्येषा नररूपेण तिष्ठति ॥ ८ ॥ यस्य प्रसादे पद्मास्ते विजयश्च पराक्रमे। मृत्युश्च वसति क्रोधे सर्वतेजोमयो हि सः ॥ ९ ॥ अशुचिवचनाद्यस्य शुचिर्भवति पूरुषः। शुचिश्चैवाशुचिः सद्यः कथं राजा न दैवतम् ॥ १० ॥ निकटस्थं दहत्यग्निर्न तु दूरापसर्पितम्। कुलं दहति राजाग्निः सपशुद्रव्यबान्धवम् ॥ ११ ॥ पात्रे त्यागी गुणे रागी भोगी परिजनैः सह। भावबोद्धा रणे योद्धा प्रभुः पञ्चगुणो भवेत् ॥ १२ ॥ आक्षेपवचनं तस्य न वक्तव्यं कदाचन। अनुकूलं प्रियं चास्य वक्तव्यं जनसंसदि ॥ १३ ॥ इन्द्रास्यमुत्वं ज्वलनात्प्रतापं क्रोधो यमाद्वैश्रव-णाच्च वित्तम्। पराक्रमं रामजनार्दनाभ्यामादाय राज्ञः क्रियते शरीरम् ॥ १४ ॥ उत्खातान्प्रतिरोपयन्कुसुमितांश्चि-न्वँल्लघून्वर्धयन्नत्युच्चान्नमयन्नतान्समुदयन्विश्लेषयन्संहतान्। क्षुद्रान्कण्टकिनो बहिर्निरसयन्म्लानान्पुनः सेचयन्मालाकार इव प्रयोगनिपुणो राजा चिरं नन्दति ॥ १५ ॥

सभासदः

धर्मशास्त्रार्थकुशलाः कुलीनाः सत्यवादिनः। समाः शत्रौ च मित्रे च नृपतेः स्युः सभासदः ॥ १६ ॥ श्रुत्यध्ययन-संपन्ना धर्मज्ञाः सत्यवादिनः। राज्ञा सभासदः कार्या रिपौ मित्रे च ये समाः ॥ १७ ॥

पुरोहितः

वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञो जपहोमपरायणः। आशीर्वादपरो नित्य-मेष राजपुरोहितः ॥ १८ ॥

धर्माध्यक्षः

कुलशीलगुणोपेतः सर्वधर्मपरायणः। प्रवीणः प्रेक्षणाध्यक्षो धर्माध्यक्षो विधीयते ॥ १९ ॥

वैद्यः

आयुर्वेदकृताभ्यासः सर्वेषां प्रियदर्शनः। आर्यशीलगुणो-पेत एष वैद्यो विधीयते ॥ २० ॥

मन्त्री

मन्त्रतन्त्रार्पितप्रीतिर्देशकालोचितस्थितिः। यश्च राज्ञि भवे-द्भक्तः सोऽमात्यः पृथिवीपतेः ॥ २१ ॥ स ह्यमात्यः सदा श्रेयान्काकिनीं यः प्रवर्धयेत्। कोशः कोशवतः प्राणाः प्राणाः प्राणा न भूपतेः ॥ २२ ॥ कमण्डलूपमोऽमात्यस्तनुत्यागो बहुग्रहः। नृपतिः किंक्षणो मूर्खो दरिद्रः किं वराटकः ॥ २३ ॥ प्राप्तार्थग्रहणं द्रव्यपरिवर्तोऽनुरोधनम्। उपेक्षा बुद्धिहीनत्वं भोगोऽमात्यस्य दूषणम् ॥ २४ ॥ स्वदे-शजं कुलाचारं विशुद्धमथवा शुचिम्। मन्त्रज्ञमव्यसनिनं व्यभिचारविवर्जितम् ॥ २५ ॥ अधीतव्यवहारज्ञं मौलं ख्यातं विपश्चितम्। अर्थस्योत्पादकं चैव विदध्यान्मन्त्रिणं नृपः ॥ २६ ॥ अन्तःसारैरकुटिलैरच्छिद्रैः सुपरीक्षितैः। मन्त्रिभिर्धार्यते राज्यं सुस्तम्भैरिव मन्दिरम् ॥ २७ ॥ संग्रहं नाकुलीनस्य[1] सर्पस्येव करोति यः। स एव श्लाघ्यते मन्त्री सम्यग्गारुडिको यथा ॥ २८ ॥ पृष्टो ब्रूते न सत्यं यः परिणामे सुखावहम्। मन्त्री चेत्प्रियवक्ता स्यात्केवलं स रिपुः स्मृतः ॥ २९ ॥ मूर्खं व्यसनिनं लुब्धमप्रगल्भं भयाकुलम्। क्रूरमन्यायकर्तारं नाधिपत्ये नियोजयेत् ॥३०॥ दूरादर्थं घटयति नवं दूरतश्चापशब्दं त्यक्त्वा भूयो भवति निरतः सत्सभारञ्जनेषु। मन्दं मन्दं रचयति पदं लोकचि-त्तानुवृत्त्या कामं मन्त्री कविरिव सदा खेदभारैरमुक्तः ॥३१॥ शास्त्रज्ञः कपटानुसारकुशलो वक्ता न च क्रोधनस्तुल्यो मित्रपरस्वकेषु चरितं दृष्ट्वैव दत्तोत्तरः। क्लीबान्पालयिता

१ कुशानाम्.

[1] न अकुलीनस्य; पक्षे,-नाकुर्वल्मीकं तत्र लीनस्य.

शठान्व्यथयिता धर्म्येऽतिलोभान्वितो द्विर्मात्रे परन्त्वबद्ध-हृदयो राज्ञश्च कोपापहः ॥ ३२ ॥

सेनापतिः

समस्तनीतिशास्त्रज्ञो वाहने पूजितश्रमः । शौर्यवीर्य-गुणोपेतः सेनाध्यक्षो विधीयते ॥ ३३ ॥ शूरोऽर्थशास्त्रनिपुणः कृतशास्त्रकर्मा सङ्ग्रामकेलिचतुरश्च तुरङ्गयुक्तः । भर्तुर्निदेशव-शगोऽभिमतश्च तन्त्रे सेनापतिर्नरपतेर्विजयागमाय ॥ ३४ ॥

गजाः

यतः सत्यं ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो धनम् । यतो रूपं ततः शीलं यतो नागास्ततो जयः ॥ ३५ ॥ यतो गजैर्विना राज्ञां राज्यशोभा न जायते । जयप्रतापौ सैन्यस्य गजा तस्मादिहोच्यते ॥ ३६ ॥ यद्वद्वनमसिंहं च यद्वद्राष्ट्रमपार्थि-वम् । यद्वच्छौर्यमशस्त्रं तु तद्वत्सैन्यमकुञ्जरम् ॥ ३७ ॥ प्राकारगोपुराट्टालकपाटोद्घाटनादिषु । भञ्जने मर्दने चैव नागा वज्रोपमाः स्मृताः ॥ ३८ ॥ शरजालाश्रितमुखः कोऽन्यः शक्तः परं गजात् । हन्तुं प्राकारमुन्मथ्य रथांश्च नरकुञ्जरान् ॥ ३९ ॥ एकशक्तिप्रहारेण म्रियतेऽश्वो नरोऽपि च । सहेच्छतं प्रहाराणां महायुद्धेषु वारणः ॥४०॥ क्रीडासु च नरेन्द्राणां चले पुष्पितपङ्कजे । स्नपयन्ति गजा हस्तैर्लसत्पुष्करपुष्करैः ॥ ४१ ॥ स्त्रियोऽवतारयन्त्येते मृण्मया इव निश्चलाः । नास्ति हस्तिसमो बन्धुर्नास्ति हस्तिसमः सखा ॥ ४२ ॥ चलन्ति येषां न शतं गजेन्द्राः पुरः प्रयाणे बत शैलतुल्याः । वाञ्छन्ति चैवं विजयं कथं ते राजेति शब्दं च कथं लभन्ते ॥ ४३ ॥ रक्षन्ति पक्षं मुदिताः स्वकीयं मश्नन्ति सैन्यं कुपिताः परेषाम् । प्राणैरपीच्छन्ति हितं प्रभूणां गजैः समानं क्व बलं बलीयः ॥ ४४ ॥ सैन्योत्तारणतो धुनीषु सततं यो वारि-बन्धायते यो मश्नन्परितः परोद्धतबलं युद्धेषु योधायते । यः स्वीयक्षितिनाथरक्षणविधौ प्रोच्चैकदुर्गायते स प्राज्ञैर्वि-जिगीषुभिर्गजगणः कैः पार्थिवैर्नोऽर्थ्यते ॥ ४५ ॥ मात-ङ्गैरथ यैर्महेन्द्रभवनं पुण्याधिकं जन्यते यैः श्यामैरपि सर्वलोकमहिता कीर्तिः सिता तन्यते । यैर्मत्तैरपि संगरे रिपुमदः शोषं समानीयते तेऽमी भाग्यवतः प्रयान्ति पुरतः स्तम्बेरमा भूपतेः ॥ ४६ ॥ चीत्कारैर्नाशयन्तः स्वपतिभ-टमनो मोदयन्तो मदाढ्याः प्रौढाः सङ्ग्रामसीम्नि स्वबलबहु-लतां बाढमाढौकमानाः । शुण्डादण्डप्रहारैः परममपि बलं कम्पयन्तः परेषां येषां सर्वे गजेन्द्रा भुवि विजयविधौ ते मता भूमिपालाः ॥ ४७ ॥ सेतुं संभेदयन्तो बलविकटभट-प्रोत्थार्तिं त्रोटयन्तः प्राकारं दारयन्तः परमनसि परां भीति-मुत्पादयन्तः । व्यूहं विद्रावयन्तः सुघनमपि वनं हेलयो-त्पाटयन्तो येषामाजौ गजेन्द्राः खलु धरणिभुजां तज्जयः सिद्ध एव ॥ ४८ ॥ तावद्गर्जन्ति वीर्यात्परनिधनविधौ युद्धमध्येऽपि श्रीरामनावदारयन्ति वेगं परमपि दधतः संमुखीनास्तुरङ्गाः । शूरारूढः सुमज्जो मदमुदितमना मानिमानं विधुन्वन्व्यावहा-यन्ति कोपात्कृतविविधघटाटोप एकोऽपि नागः ॥ ४९ ॥

तुरगाः

अश्वा यस्य जयस्तस्य यस्याश्वास्तस्य मेदिनी । अश्वा यस्य यशस्तस्य यस्याश्वास्तस्य काञ्चनम् ॥ ५० ॥ निपत्य युधि वेगेन निघ्नतां सर्वधन्विनाम् । शत्रुं निहत्य सादिकः शूरो वाजिप्रभावतः ॥ ५१ ॥ शस्त्रास्त्रैर्भिन्नदेहोऽपि श्रान्तोऽपि गुरुभारतः । न मुञ्चति रणे नाथमतः कोऽन्यो हयात्सुहृत् ॥ ५२ ॥ दुर्बलोऽपि बली सद्यः जवनः शैले रजनी-ष्वपि । यस्य लीला गृहे यस्य हरयो वेगवत्तराः ॥ ५३ ॥ न गजैर्न रथैः कार्यं सिद्धिमभ्येति भूभृताम् । यथा निमेष-मात्रेण यथा वाहैः सुसाधितैः ॥ ५४ ॥ राज्ये तत्कुसुमवृद्धि समानमश्वैरश्वैः श्रियः सकलकामदुघा भवन्ति । अश्वैर्यशांसि विपुलानि समुल्लसन्ति नाश्वैः प्रयान्ति महतामपि भास्वरोऽपि ॥ ५५ ॥ तीक्ष्णाग्रहेतिहतिभिः सुतरां स्खलन्तं चक्राकुलाग्र-कपालविघट्टिताङ्घ्रिम् । कोऽन्यो विहाय हयमाहवजात-मूर्च्छप्राणप्रयाणसमयेऽस्तु मीशर्मीशः ॥ ५६ ॥ यान्तः कन्दुकवत्स्थितिश्च गिरिवद्धपार्श्वो मेघवद्वर्गे नीरजवज्जवः पवनवद्भास्कान्तं सिंहवत् । सिन्धावो नटवत्सुखं कुन्द-वधूकेन्दुवदाजिनो यस्य क्षोणिभुजो विशल्यदिनं साम्रा-ज्यमुर्वीतले ॥ ५७ ॥

खड्गः

खड्गाल्लक्ष्मीस्तथा राज्यं यशः खड्गादवाप्यते । खड्गा-द्वैरिविनाशं च यत्नात्तमभिदध्महे ॥ ५८ ॥ यस्मिन्स्वाङ्ग शरीरं प्रतिफलति यथा खड्गराजोऽभियन्यो यन्त्रोऽयं देववृन्दैरपि यदि स भवेदर्धचन्द्रोपमः । नानावर्णैर्युतश्चान्य भवति नृपतेः शत्रुनाशैकहेतुः सेतुर्लक्ष्मीप्रवाहे निखिलरिपु-कुलध्वंसने धूमकेतुः ॥ ५९ ॥

सैन्यम्

प्रथमं युद्धकारित्वं समस्तबलपालनम् । दिङ्मार्गयोध-शोधित्वं पत्तिकर्म प्रचक्षते ॥ ६० ॥ स्वभावशूरमस्त्रज्ञ-मविरक्तं जितश्रमम् । प्रसिद्धक्षत्रियप्रायं बलं श्रेष्ठतमं विदुः ॥ ६१ ॥ वरमल्पबलं सारं न बह्वी मुण्डमालिका । कुर्यादसारभङ्गो हि सारभङ्गमपि स्फुटम् ॥ ६२ ॥

दुर्गः

न गजानां सहस्रेण न लक्षेण च वाजिनाम् । तथा सिध्यन्ति कार्याणि यथा दुर्गप्रभावतः ॥ ६३ ॥ अदुर्गो विषयः कस्य नारेः परिभवास्पदम् । अदुर्गोऽनाश्रयो राजा पोतच्युतमनुष्यवत् ॥ ६४ ॥ विषहीनो यथा नागो मदहीनो यथा गजः । सर्वेषां वश्यतां याति दुर्गहीनस्तथा

न्तरः ॥ ६५ ॥ शतमेकोऽपि संधत्ते प्राकारस्थो धनुर्धरः । तस्माद्दुर्गं प्रशंसन्ति नीतिशास्त्रविदो जनाः ॥ ६६ ॥ एकः शतं योधयते प्राकारस्थो धनुर्धरः । शतं सहस्राणि तथा सहस्रं लक्षमेव च ॥ ६७ ॥ दुर्गाणि राज्ञा कार्याणि सजलानि दृढानि च । द्रव्यमन्नं च तेष्वेव स्थापनीयं प्रयत्नतः ॥ ६८ ॥

दूतः

मेधावी वाक्पटुः प्राज्ञः परचित्तोपलक्षकः । धीरो यथोक्तवादी च एष दूतो विधीयते ॥ ६९ ॥ उद्यतेष्वपि शस्त्रेषु दूतो वदति नान्यथा । सदैवावध्यभावेन यथार्थस्य हि वाचकः ॥ ७० ॥ भक्तो गुणी शुचिर्दक्षः प्रगल्भोऽव्यसनी क्षमी । ब्राह्मणः परमर्मज्ञो दूतः स्यात्प्रतिभानवान् ॥ ७१ ॥ साकारो निःस्पृहो वाग्मी नानाशास्त्रविचक्षणः । परचित्तावगन्ता च राज्ञो दूतः स इष्यते ॥ ७२ ॥ नियोगिभिर्विना राज्यं नास्ति भूपे हि केवले । तस्मादनी विधातव्या रक्षितव्याः प्रयत्नतः ॥ ७३ ॥

भाण्डागारी

प्रवीणो वाक्पटुर्धीमान्स्वामिभक्तश्च नित्यशः । अलुब्धः सत्यवादी च भाण्डागारी स इष्यते ॥ ७४ ॥

लेखकः

सकृदुक्तगृहीतार्थो लघुहस्तो जितेन्द्रियः । शब्दशास्त्रपरिज्ञाता एष लेखक इष्यते ॥ ७५ ॥

प्रतीहारी

इङ्गिताकारतत्त्वज्ञो बलवान्प्रियदर्शनः । समयज्ञः स्वामिभक्तः प्रतीहारी स इष्यते ॥ ७६ ॥

सूपकारः

पुत्रपौत्रगुणोपेतः शास्त्रज्ञो मृष्टपाचकः । शूरश्च कठिनश्चैव सूपकारः स इष्यते ॥ ७७ ॥

चाराः

सर्वेस्वपरराष्ट्राणां कार्याकार्यावलोकने । चारचक्षुर्महीभर्तुर्यस्य नास्त्यन्ध एव सः ॥ ७८ ॥

अन्तःपुरवर्गाः

काणाः कुब्जाश्च षण्ढाश्च तथा वृद्धाश्च पङ्गवः । एते चान्तःपुरे नित्यं नियोक्तव्याः क्षमाभृता ॥ ७९ ॥

स्त्रियः

पक्वान्नमिव राजेन्द्र सर्वसाधारणाः स्त्रियः । परोक्षे च समक्षे च रक्षितव्याः प्रयत्नतः ॥ ८० ॥ सूक्ष्मेभ्योऽपि प्रसङ्गेभ्यो रक्ष्या नार्यो हि सर्वदा । द्वयोर्हि कुलयोः शोकमावहेयुररक्षिताः ॥ ८१ ॥

महिषी

महिष्या हृष्टया भाव्यं गृहकार्येषु दक्षया । सुसंस्कृतोपस्करया व्यये चामुक्तहस्तया ॥ ८२ ॥

भृत्याः

बहूनामप्यसाराणां समुदायो हि दारुणः । राज्ञा भृत्याः प्रकर्तव्यास्ते हि सर्वक्रियाक्षमाः ॥ ८३ ॥ तृणैर्गवेष्यते रज्जुस्तया नागो हि बध्यते । एवं ज्ञात्वा नरेन्द्रेण भृत्याः कार्या विचक्षणाः ॥ ८४ ॥ न विना पार्थिवो भृत्यैर्न भृत्याः पार्थिवं विना । तेषां च व्यवहारोऽयं परस्परनिबन्धनः ॥ ८५ ॥ भृत्यैर्विना स्वयं राजा लोकानुग्रहकार्यपि । मयूखैरिव दीप्तांशुस्तेजस्व्यपि न शोभते ॥ ८६ ॥ अरैः संधार्यते नाभिर्नाभौ चाराः प्रतिष्ठिताः । स्वामिसेवकयोरेवं वृत्तिचक्रं प्रवर्तते ॥ ८७ ॥ शिरसा विधृता नित्यं तथा स्नेहेन पालिताः । केशा अपि विरज्यन्ते निःस्नेहाः किं न सेवकाः ॥ ८८ ॥ ताडितोऽपि दुरुक्तोऽपि दण्डितोऽपि महीभुजा । न चिन्तयति यः पापं स भृत्योऽर्हो महीभुजाम् ॥ ८९ ॥ योऽनाहूतः समभ्येति द्वारे तिष्ठति सर्वदा । पृष्टः सत्यं मितं ब्रूते स भृत्योऽर्हो महीभुजाम् ॥ ९० ॥ अनादिष्टोऽपि भूपस्य दृष्ट्वा हानिकरं च यः । यतते तस्य नाशाय स भृत्योऽर्हो महीभुजाम् ॥ ९१ ॥ न क्षुधा पीड्यते यस्तु निद्रया न कदाचन । न च शीतातपाद्यैश्च स भृत्योऽर्हो महीभुजाम् ॥ ९२ ॥ श्रुत्वा साङ्ग्रामिकीं वार्तां भविष्यां स्वामिनं प्रति । प्रसन्नास्यो भवेद्यस्तु स भृत्योऽर्हो महीभुजाम् ॥ ९३ ॥ सीमा वृद्धिं समायाति शुक्लपक्ष इवोडुराट् । नियोगसंस्थिते यस्मिन्स भृत्योऽर्हो महीभुजाम् ॥ ९४ ॥ सीमा संकोचमायाति वह्नौ चर्म इवाहितम् । स्थिते यस्मिन्स तु त्याज्यो भृत्यो राज्यं समीहता ॥ ९५ ॥ स्वाम्यादिष्टस्तु यो भृत्यः समं विषममेव च । मन्यते न च संधार्यो भूभुजा भूतिमिच्छता ॥ ९६ ॥ स्वाम्यादेशात्सुभृत्यस्य न भीः संजायते क्वचित् । प्रविशेन्मुखमाहेयं दुस्तरं वा महार्णवम् ॥ ९७ ॥ सालसं मुखरं क्रूरं स्तब्धं व्यसनिनं शठम् । असंतुष्टमभक्तं च त्यजेद्भृत्यं नराधिपः ॥ ९८ ॥ स्वाम्युक्तं यो न यतते स भृत्यो भृत्यपाशकः[1] । तज्जीवनमपि व्यर्थमजागलकुचाविव ॥ ९९ ॥ द्विजा अपि न गच्छन्ति यां गतिं नैव योगिनः । स्वाम्यर्थं संत्यजन्प्राणांस्तां गतिं याति सेवकः ॥ १०० ॥ राजा तुष्टोऽपि भृत्यानां मानमात्रं प्रयच्छति । तेऽपि संमानमात्रेण प्राणैः प्रत्युपकुर्वते ॥ १०१ ॥ सारासारपरिच्छेत्ता स्वामी भृत्यस्य दुर्लभः । अनुकूलः शुचिर्दक्षः प्रभोर्भृत्योऽपि दुर्लभः ॥ १०२ ॥

स्नानम्

स्नानं नाम मनःप्रसादजननं दुःस्वप्नविध्वंसनं शौचस्यायतनं मलापहरणं संवर्धनं तेजसः । रूपोद्द्योतकरं गदप्रशमनं कामाग्निसंदीपनं नारीणां च मनोहरं श्रमहरं स्नाने दशैते गुणाः ॥ १०३ ॥

१ कुत्सितभृत्यः.

ताम्बूलम्

ताम्बूलं मुखरोगनाशि निपुणं संवर्धनं तेजसो नित्यं जाठरवह्निवृद्धिजननं दुर्गन्धदोषापहम् । वक्त्रालंकरणं प्रहर्षजननं विद्वन्नृपाग्रे रणे कामस्यायतनं समुद्भवकरं लक्ष्म्याः सुखस्यास्पदम् ॥ १०४ ॥

शस्त्रधारणम्

दुष्टाविनीतशत्रूणां भयकृद्धनुसंनिभम् । शस्त्रधारणमौजस्यं रक्षोविद्युद्ग्रहापहम् ॥ १०५ ॥

छत्रधारणम्

वर्षानिलरजोघर्महिमादीनां निवारणम् । राज्यलक्ष्म्या गृहं धन्यं चक्षुष्यं छत्रधारणम् ॥ १०६ ॥

चामरम्

चामरं श्रीकरं दिव्यं राज्यशोभाकरं परम् ।

सिंहासनम्

सिंहासनं सुखैश्वर्यकरं लोकानुरञ्जनम् ॥ १०७ ॥

मालाधारणम्

सुमनोवररत्नानां धारणं दिव्यरूपकृत् ।

चन्दनलेपः

पापालक्ष्मीप्रशमनं चन्दनाद्यनुलेपनम् ॥ १०८ ॥

मृगया

मेदच्छेदकृशोदरं लघु भवत्युत्थानयोग्यं वपुः सत्त्वानामपि लक्ष्यते विकृतिमच्चित्तं भयक्रोधयोः । उत्कर्षः स च धन्विनां यदिषवः सिध्यन्ति लक्ष्ये चले मिथ्यैव व्यसनं वदन्ति मृगयामीदृग्विनोदः कुतः ॥ १०९ ॥

कटकप्रयाणम्

वाजी चारुगतिः शशाङ्कधवलं छत्रं प्रिया पृष्ठतः । प्रोत्तुङ्गस्तनमण्डला विजयिनो भृत्याः पुरः पत्त्रगाः । ताम्बूलं मधुरं सखा सुचतुरः संपद्यते चेत्पथि प्राहुस्तत्कटकप्रयाणमितरत्प्राणप्रयाणं बुधाः ॥ ११० ॥

उपवनानि

नवं वयो हारि वपुर्वराङ्गनाः सखी कलावित्कलवल्लकीस्वनः । धनं हि सर्वं विफलं सुखैषिणो विना विहारोपवनानि भूपतेः ॥ १११ ॥ पुंसां सर्वसुखैकसाधनफलाः सौन्दर्यगर्वोद्धुरक्रीडालोलविलासिनीजनमनःस्फीतप्रमोदावहाः । गुञ्जद्भृङ्गविनिद्रपङ्कजसरस्फारोल्लसद्दीर्घिकायुक्ताः सन्ति गृहेषु यस्य विपुलारामाः स पृथ्वीपतिः ॥ ११२ ॥

तरवः

बहुभिर्बत किं जातैः पुत्रैर्धर्मार्थवर्जितैः । वरमेकः पथि तरुर्यत्र विश्रमते जनः ॥ ११३ ॥ दशकूपसमा वापी दशवापीसमो ह्रदः । दशह्रदसमः पुत्रो दशपुत्रसमो द्रुमः ॥ ११४ ॥

नीतिः

सुलभाः पुरुषा राजन्सततं प्रियवादिनः । अप्रियस्य च पथ्यस्य[1] वक्ता श्रोता च दुर्लभः ॥ ११५ ॥ यः कुलाभिजनाचारैरतिशुद्धः प्रतापवान् । धार्मिको नीतिकुशलः स स्वामी युज्यते भुवि ॥ ११६ ॥ प्रजा संरक्षति नृपः सा वर्धयति पार्थिवम् । वर्धनाद्रक्षणं श्रेयस्तदभावेऽन्यत्सदप्यसत् ॥ ११७ ॥ आत्मानं प्रथमं राजा विनयेनोपपादयेत् । ततोऽमात्यांस्ततो भृत्यांस्ततः पुत्रांस्ततः प्रजाः ॥ ११८ ॥ राज्ञि धर्मिणि धर्मिष्ठाः पापे पापाः समे समाः । लोकास्तमनुवर्तन्ते यथा राजा तथा प्रजाः ॥ ११९ ॥ नृपाणां च नराणां च केवलं तुल्यमूर्तिता । आधिक्यं तु क्षमा धैर्यमाज्ञा दानं पराक्रमः ॥ १२० ॥ प्रजां न रञ्जयेद्यस्तु राजा रक्षादिभिर्गुणैः । अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ १२१ ॥ अजामिव प्रजां हन्याद्यो मोहात्पृथिवीपतिः । तस्यैका जायते तृप्तिर्द्वितीया न कथंचन ॥ १२२ ॥ प्रजापीडनसंतापात्समुद्भूतो हुताशनः । राज्ञः कुलं श्रियं प्राणान्नादग्ध्वा विनिवर्तते ॥ १२३ ॥ यथा बीजाङ्कुरः सूक्ष्मः प्रयत्नेनाभिरक्षितः । फलप्रदो भवेत्काले तद्वल्लोकाः सुरक्षिताः ॥ १२४ ॥ निजधर्माहितस्नेहा बहुभक्तजनान्विताः । सुकाल्य इव जायन्ते प्रजापुण्येन भूभृतः ॥ १२५ ॥ यदि न स्यान्नरपतिः सम्यङ्नेता ततः प्रजा । अकर्णधारा जलधौ विप्लवेतेह नौरिव[1] ॥ १२६ ॥ प्रकृतिः स्वामिनं त्यक्त्वा समृद्धापि न जीवति । अपि धन्वन्तरिर्वैद्यः किं करोति गतायुषि ॥ १२७ ॥ नरेशे जीवलोकोऽयं निमीलति निमीलति । उदेत्युदीयमाने च रवाविव सरोरुहम् ॥ १२८ ॥ हिरण्यधान्यरत्नानि गजेन्द्राश्चापि वाजिनः । तथान्यदपि यत्किंचित्प्रजाभ्यः स्यान्महीपतेः ॥ १२९ ॥ मा तात साहसं कार्षीर्विभवैर्गर्वमागतः । स्वगात्राण्यपि भाराय भवन्ति हि विपर्यये ॥ १३० ॥ मा त्वं तात बले स्थित्वा बाधिष्ठा दुर्बलं जनम् । नहि दुर्बलदग्धानां काले किंचित्प्ररोहति ॥ १३१ ॥ यानि मिथ्याभिभूतानां पतन्त्यश्रूणि रोदनात् । तानि संतापकान्घ्नन्ति सपुत्रपशुबान्धवान् ॥ १३२ ॥ मा तात संपदामग्रमारूढोऽस्मीति विश्वसीः[2] । दूरारोहपरिभ्रंशविनिपातो हि दारुणः ॥ १३३ ॥ कितवा[3] यं प्रशंसन्ति यं प्रशंसन्ति चारणाः[4] । यं प्रशंसन्ति बन्धक्यः[5] स पार्थ पुरुषाधमः ॥ १३४ ॥ राजानो यं प्रशंसन्ति यं प्रशंसन्ति ये द्विजाः । साधवो यं प्रशंसन्ति स पार्थ पुरुषोत्तमः ॥ १३५ ॥ प्रज्ञागुप्तशरीरस्य किं करिष्यन्ति संहताः । गृहीतहस्तच्छत्रस्य वारिधारा इवारयः ॥ १३६ ॥ कोऽन्यस्त्वहमिति ब्रूयात्सम्यगादेशयेति च । आज्ञामवितथां कुर्याद्यथाशक्ति महीपतेः ॥ १३७ ॥ अलोलुपो बुद्धिमान्प्राज्ञश्छायेवानुगतः सदा । आदिष्टो न विकल्पेत स राजवसतिं वसेत् ॥ १३८ ॥

१ हितस्य.

१ कर्णधाररहिता नौका यथा जलधौ सीदति तद्वत्. २ सविस्रम्भवान्. ३ शठ। धूर्तो वा. ४ स्तुतिपाठकाः. ५ कुलटाः.

अप्राप्तकालं वचनं बृहस्पतिरपि ब्रुवन् । प्राप्नुयाद्बुद्ध्यवज्ञानमपमानं च शाश्वतम् ॥ १३९ ॥ किं भक्तेनासमर्थेन किं शक्तेनापकारिणा । भक्तं शक्तं च मां राजन्नावज्ञातुं त्वमर्हसि ॥ १४० ॥ जनं जनपदा नित्यमर्चयन्ति नृपार्चितम् । नृपेणावमतो यस्तु स सर्वैरवमन्यते ॥ १४१ ॥ नानिवेद्य प्रकुर्वीत भर्तुः किंचिदपि स्वयम् । कार्यमापत्प्रतीकारादन्यत्र जगतीपतेः ॥ १४२ ॥ अतिव्ययोऽनपेक्षा च तथार्जनमधर्मतः । मोक्षणं दूरसंस्थानं कोषव्यसनमुच्यते ॥ १४३ ॥ क्षिप्रमायमनालोच्य व्ययानश्च स्ववाञ्छया । परिक्षीयत एवासौ धनी वैश्रवणोपमः ॥ १४४ ॥ यो यत्र कुशलः कार्ये तं तत्र विनियोजयेत् । कर्मस्वदृष्टकर्मा यः शास्त्रज्ञोऽपि विमुह्यति ॥ १४५ ॥ एकं हन्यान्न वा हन्यादिषुर्मुक्तो धनुष्मता । बुद्धिर्बुद्धिमता युक्ता हन्ति राष्ट्रं सनायकम् ॥ १४६ ॥ न तच्छस्त्रैर्न नागेन्द्रैर्न हयैर्न च पत्तिभिः । कार्यं संसिद्धिमभ्येति यथा बुद्ध्या प्रसाधितम् ॥ १४७ ॥ दुर्योधनः समर्थोऽपि दुर्मन्त्री प्रलयं गतः । राज्यमेकश्चकारोच्चैः सुमन्त्री चन्द्रगुप्तकः ॥ १४८ ॥ अशृण्वन्नपि बोद्धव्यो मन्त्रिभिः पृथिवीपतिः । यथा स्वदोषनाशाय विदुरेणाम्बिकासुतः ॥ १४९ ॥ सभा वा न प्रवेष्टव्या वक्तव्यं वा समञ्जसम् । अब्रुवन्विब्रुवन्वापि नरो भवति किल्बिषी ॥ १५० ॥ तस्मात्सभ्यः सभां गत्वा रागद्वेषविवर्जितः । वचस्तथाविधं ब्रूयाद्यथा न नरकं व्रजेत् ॥ १५१ ॥ माता पिता गुरुर्भ्राता भार्या पुत्रः पुरोहितः । नादण्ड्यो नाम राज्ञोऽस्ति स्वधर्मे यो न तिष्ठति ॥ १५२ ॥ विशोधयेन्महीपालो मन्त्रिशालामशेषतः । अयुक्तो नार्हति स्थातुमस्यां मन्त्ररहस्यवित् ॥ १५३ ॥ षट्कर्णो भिद्यते मन्त्रश्चतुःकर्णः स्थिरो भवेत् । द्विकर्णस्य तु मन्त्रस्य ब्रह्माप्यन्तं न गच्छति ॥ १५४ ॥ त्रिविधाः पुरुषा राजन्नुत्तमाधममध्यमाः । नियोजयेत्तथैवैतांस्त्रिविधेष्वपि कर्मसु ॥ १५५ ॥ तुल्यार्थं तुल्यसामर्थ्यं सर्वज्ञं व्यवसायिनम् । अर्धराज्यहरं भृत्यं यो न हन्यात्स हन्यते ॥ १५६ ॥ निर्विशेषो यदा राजा समं भृत्येषु तिष्ठति । तत्रोद्यमसमर्थानामुत्साहः परिहीयते ॥ १५७ ॥ प्रसादो निष्फलो यस्य यस्य क्रोधो निरर्थकः । न तं राजानमिच्छन्ति षण्ढं पतिमिवाङ्गनाः ॥ १५८ ॥ अविवेकिनि भूपाले नश्यन्ति गुणिनां गुणाः । प्रवासरसिके कान्ते यथा साध्व्याः स्तनोन्नतिः ॥ १५९ ॥ न कश्चिच्चण्डकोपानामात्मीयो नाम भूभृताम् । होतारमपि जुह्वन्तं दहत्येव हुताशनः ॥ १६० ॥ चक्रं सेव्यं नृपः सेव्यो न सेव्यः केवलो नृपः । पश्य चक्रस्य माहात्म्यं मृत्पिण्डः पात्रतां गतः ॥ १६१ ॥ यस्मिन्नेवाधिकं चक्षुरारोपयति पार्थिवः । कुलीनो वाऽकुलीनो वा स श्रियो भाजनं भवेत् ॥ १६२ ॥ राज्ञि मातरि देव्यां च कुमारे मुख्यमन्त्रिणि । पुरोहिते प्रतीहारे समं वर्तेत राजवत् ॥ १६३ ॥ पानमक्षास्तथा नार्यो मृगया गीतवादिते । एतानि युक्त्या सेवेत प्रसङ्गो ह्यत्र दोषवान् ॥ १६४ ॥ आयाच्चतुर्थभागेन व्ययकर्म प्रवर्तयेत् । प्रभूततैलदीपो हि चिरं भद्राणि पश्यति ॥ १६५ ॥ कर्मणा मनसा वाचा चक्षुषापि चतुर्विधम् । प्रसादयति लोकं यस्तं लोको नु प्रसीदति ॥ १६६ ॥ संभोजनं संकथनं संप्रश्नोऽथ समागमः । ज्ञातिभिः सह कार्याणि न विरोधः कदाचन ॥ १६७ ॥ मृदोः परिभवो नित्यं वैरं तीक्ष्णस्य नित्यशः । उत्सृज्य तद्द्वयं तस्मान्मध्यां वृत्तिं समाश्रयेत् ॥ १६८ ॥ अबुद्धिमाश्रितानां च क्षन्तव्यमपराधिनाम् । नहि सर्वत्र पाण्डित्यं सुलभं पुरुषे क्वचित् ॥ १६९ ॥ किमप्यसाध्यं महतां सिद्धिमेति लघीयसाम् । प्रदीपो भूमिगेहान्तर्ध्वान्तं हन्ति न भानुमान् ॥ १७० ॥ अरावप्युचितं कार्यमातिथ्यं गृहमागते । छेत्तुमप्यागते च्छायां नोपसंहरते द्रुमः ॥ १७१ ॥ अगाधहृदया भूपाः कूपा इव दुरासदाः । घटका गुणिनो नो चेत्कथं लभ्येत जीवनम् ॥ १७२ ॥ कथं नाम न सेव्यन्ते यत्नतः परमेश्वराः । अचिरेणैव ये तुष्टाः पूरयन्ति मनोरथान् ॥ १७३ ॥ भोगिनः कञ्चुकासक्ताः क्रूराः कुटिलगामिनः । सुदुष्टा मन्त्रसाध्याश्च राजानः पन्नगा इव ॥ १७४ ॥ अकस्माद्द्वेष्टि यो भक्तमाजन्मपरिसेवितम् । न व्यञ्जने रुचिर्यस्य त्याज्यो नृप इवातुरः ॥ १७५ ॥ सुगन्धं केतकीपुष्पं कण्टकैः परिवेष्टितम् । यथा पुष्पं तथा राजा दुर्जनैः परिवेष्टितः ॥ १७६ ॥ असत्प्रलापः पारुष्यं पैशुन्यमनृतं तथा । चत्वारि वाचा राजेन्द्र न जल्पेन्नैव चिन्तयेत् ॥ १७७ ॥ प्राज्ञे नियोज्यमाने तु सन्ति राज्ञस्त्रयो गुणाः । यशः स्वर्गनिवासश्च विपुलश्च धनागमः ॥ १७८ ॥ मूर्खे नियोज्यमाने तु त्रयो दोषा महीपतेः । अयशश्चार्थनाशश्च नरके गमनं तथा ॥ १७९ ॥ इदमेव नरेन्द्राणां स्वर्गद्वारमनर्गलम् । यदात्मनः प्रतिज्ञा च प्रजा च परिपाल्यते ॥ १८० ॥ मन्त्रो योध इवाधीरः सर्वाङ्गैः संवृतैरपि । चिरं न सहते स्थातुं परेभ्यो भेदशङ्कया ॥ १८१ ॥ आत्मोदयः परग्लानिर्द्वयं नीतिरितीयती । तदूरीकृत्य कृति-

१ भेदं प्राप्नोति, सर्वेषां ज्ञानविषयो भवतीति भावः. २ विचारः. ३ पारम्. ४ सदा प्रवासिनि भर्तरि सति वियोगेन भार्याया यौवनं यथा नश्यति तद्वत्. ५ होमकर्तारम्.

१ कार्यसाधकाः; पक्षे,–कुम्भाः. २ गुणवन्तः; पक्षे,–रज्जुयुक्ताः. ३ जीवनोपायभूतं द्रव्यम्; पक्षे,–उदकम्. ४ विलासिनः; पक्षे,–भोगवन्तः. ५ कवचम्; पक्षे,–सर्पकञ्चुकम्. ६ विचारः; पक्षे,–शाबरादिः. ७ सर्पाः. ८ सेवकम्; पक्षे,–ओदनम्. ९ राजचिह्नेषु; पक्षे,–लेह्यादौ. १० रोगी. ११ रहस्यं सुगुप्तमपि योद्धृवदेकत्र न स्थातुं सहते.

मित्राचसत्वं प्रतायते ॥ १८२ ॥ तृमियोगः परेणापि महि-म्ना न महात्मनाम् । पूर्णश्चन्द्रोदयाकाङ्क्षी दृष्टान्तोऽत्र महार्णवः ॥ १८३ ॥ बुद्धिशस्त्रः प्रकृत्यङ्गो घनसंवृति-कञ्चुकः । चारेक्षणो दूतमुखः पुरुषः कोऽपि पार्थिवः ॥ १८४ ॥ तेजः क्षमा वा नैकान्तं कालज्ञस्य महीपतेः । नैकमोजः प्रसादो वा रसभावविदः कवेः ॥ १८५ ॥ कृतापचारोऽपि परैरनाविष्कृतविक्रियः । असाध्यः कुरुते कोपं प्राप्ते काले गदो यथा ॥ १८६ ॥ मृदुव्यवहितं तेजो भोक्तुमर्थान्प्र-कल्पते । प्रदीपः स्नेहमादत्ते दशयाभ्यन्तरस्थया ॥ १८७ ॥ नालम्बते दैष्टिकतां न निषीदति पौरुषे । शब्दार्थौ सत्कवि-रिव द्वयं विद्वानपेक्षते ॥ १८८ ॥ स्थायिनोऽर्थे प्रवर्तन्ते भावाः संचारिणो यथा । रसस्यैकस्य भूयांसस्तथा नेतुर्मही-भृतः ॥ १८९ ॥ तन्त्रावापविदा योगैर्मण्डलान्यधितिष्ठता । सुनिग्रहा नरेन्द्रेण फणीन्द्रा इव शत्रवः ॥ १९० ॥ करप्रचेयामुत्तुङ्गः प्रभुशक्तिं प्रथीयसीम् । प्रज्ञाबलबृहन्मूलः फलत्युत्साहपादपः ॥ १९१ ॥ स दोषः सचिवस्यैव यदसत्कुरुते नृपः । याति यन्तुः प्रमादेन गजो व्याल-त्ववाच्यताम् ॥ १९२ ॥ न सर्पस्य मुखे रक्तं न दष्टस्य कलेवरे । न प्रजासु न भूपाले घनं दुरधिकारिणि ॥ १९३ ॥ यद्यपि क्षितिपालानामाज्ञा सर्वत्रगा स्वयम् । तथापि शास्त्रदीपेन चरत्येव मतिः सताम् ॥ १९४ ॥ असाध्यमन्यथा दोषं परिच्छिद्य शरीरिणाम् । यथा वैद्यस्तथा राजा शस्त्रपाणिर्विपश्यति ॥ १९५ ॥ जातमात्रं न यः शत्रुं व्याधिं वा प्रशमं नयेत् । अति-पुष्टाङ्गयुक्तोऽपि स पश्चात्तेन हन्यते ॥ १९६ ॥ पातकानां समस्तानां द्वे परे तात पातके । एकं दुःसचिवो राजा द्वितीयं च तदाश्रयः ॥ १९७ ॥ राजा संपत्तिहीनोऽपि सेव्यः सेव्यगुणाश्रयः । भवत्याजीवनं तस्मात्फलं काला-न्तरादपि ॥ १९८ ॥ स जयी वरमातङ्गा यस्य तस्यास्ति मेदिनी । कोशो यस्य सुदुर्धर्षो दुर्गस्तस्य स दुर्जयः ॥ १९९ ॥ सुवर्णैः पट्टचेलैश्च शोभा स्याद्वारयोषिताम् । पराक्रमेण दानेन राजन्ते राजनन्दनाः ॥ २०० ॥ यं यं नृपोऽनुरागेण संमानयति संसदि । तस्य तस्योत्सारणाय यतन्ते राजवल्लभाः ॥ २०१ ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो बन्धुर्ना-धिकारे प्रशस्यते । ब्राह्मणः सिद्धमप्यर्थं कृच्छ्रेणापि नि-यच्छति ॥ २०२ ॥ नियुक्तः क्षत्रियो द्रव्ये खड्गं दर्शयते ध्रुवम् । सर्वस्वं ग्रसते बन्धुराक्रम्य ज्ञातिभावतः ॥ २०३ ॥ अपराधेऽपि निःशङ्को नियोगी चिरसेवकः । स स्वामिनम-वज्ञाय चरेच्च निरवग्रहः ॥ २०४ ॥ उपकर्ताधिकारस्थः स्वापराधं न मन्यते । उपकारं ध्वजीकृत्य सर्वमेवावलुम्पति ॥ २०५ ॥ आज्ञाभङ्गकरान्राजा न क्षमेत स्वसुतानपि । विशेषः कोऽनुराजस्य राजश्चित्रगतस्य च ॥ २०६ ॥ तस्करेभ्यो नियुक्तेभ्यः शत्रुभ्यो नृपवल्लभात् । नृपतेर्निज-लोभाच्च प्रजा रक्षेत्पितेव हि ॥ २०७ ॥ अंशस्य भाजनं राजा न राजा कार्यभाजनम् । राजकार्यपरि-मान्मत्तो दोषं विन्दते ॥ २०८ ॥ न प्राज्ञपरिन्द्याना-शिल्पो यापि कर्तव्यम् । न तु स्वामिसद्गुणाभिख्यानदोषे-क्षणम् ॥ २०९ ॥ अविदितस्य मत्तस्य क्रुद्धस्य चलितस्य च । अनात्मनश्च दुष्टस्य सुखात्कुर्यात् सुखम् ॥ २१० ॥ यः कुर्यान्मन्त्रिविश्वस्तः प्रियं तस्य सदा मतिः । सोऽभ्यन्तरगतोऽरातिः सौहृदमपार्थकः ॥ २११ ॥ महामात्यो न मित्रः स्यात्समत्वं मतं च हि । मित्रा-नामयमादेश अर्हद्विधिरन्तकारिणी ॥ २१२ ॥ मूकसूत्यान्न्यायत्वात्य नागरत्नूमलिमानयेत् । यतः पुत्रो दुष्टो राज्यभेदकरो यतः ॥ २१३ ॥ मन्त्रबीजमिदं गुप्तं रक्ष-णीयं यथा तथा । मनागपि न भिद्येत तद्भिन्नं न प्ररोहति ॥ २१४ ॥ मन्त्रिणा पृथिवीपालचित्तं विघटितं क्वचित् । वलयं स्फटिकस्येव को हि संधातुमीश्वरः ॥ २१५ ॥ वज्रं च राजतेजश्च द्वयमेवातिभीषणम् । एकमेकत्र पतति पतत्यन्यत्समन्ततः ॥ २१६ ॥ मृतः प्राप्नोति वा स्वर्गं शत्रुं हत्वा सुखानि वा । उभावपि हि शूराणां गुणावेतौ सुदुर्लभौ ॥ २१७ ॥ यत्रायुद्धे ध्रुवं मृत्युर्युद्धे जीवित-संशयः । तमेव कालं युद्धस्य प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ २१८ ॥ अयुद्धे हि यदा पश्येन्न किंचिद्धितमात्मनः । युध्यमानस्तदा प्राज्ञो म्रियते रिपुणा सह ॥ २१९ ॥ जये च लभते लक्ष्मीं मृते चापि सुराङ्गनाम् । क्षणविध्वं-सिनः कायाः का चिन्ता मरणे रणे ॥ २२० ॥ पिता वा यदि वा भ्राता पुत्रो वा यदि वा सुहृत् । प्राणच्छेद-करा राज्ञा हन्तव्या भूतिमिच्छता ॥ २२१ ॥ राज्यलोभा-दहंकारादिच्छतः स्वामिनः पदम् । प्रायश्चित्तं तु तस्यैकं जीवोत्सर्गो न चापरम् ॥ २२२ ॥ आत्मनश्च परेषां च यः समीक्ष्य बलाबलम् । अन्तरं नैव जानाति स तिरस्क्रियतेऽरिभिः ॥ २२३ ॥ राजा मत्तः शिशुश्चैव प्रमादी धनगर्वितः । अप्राप्यमपि वाञ्छन्ति किं पुनर्लभ्य-तेऽपि यत् ॥ २२४ ॥ वर्णाकारप्रतिध्वानैर्नेत्रवक्त्रविकारतः । अभ्यूहन्ति मनो धीरास्तस्माद्रहसि मन्त्रयेत् ॥ २२५ ॥ आकारैरिङ्गितैर्गत्या चेष्टया भाषणेन च । नेत्रवक्त्रविकारा-भ्यां ज्ञायतेऽन्तर्गतं मनः ॥ २२६ ॥ षट्कर्णो भिद्यते मन्त्रस्तथा प्राप्तश्च वार्तया । इत्यात्मना द्वितीयेन मन्त्रः कार्यो महीभृता ॥ २२७ ॥ मन्त्रभेदेऽपि ये दोषा भवन्ति पृथिवीपतेः । न शक्यास्ते समाधातुमिति नीतिविदां

१ हस्तिपकस्य. २ अपसारयितुमिति भावः. ३ अनेकार्थ.

मतम् ॥ २२८ ॥ न तथोत्थाप्यते ग्रावा प्राणिभिर्दारुणा यथा । अल्पोपायान्महासिद्धिरेतन्मन्त्रफलं महत् ॥ २२९ ॥ विजेतुं प्रयतेतारीन्न युद्धेन कदाचन । अनित्यो विजयो यस्माद्दृश्यते युध्यमानयोः ॥ २३० ॥ साम्ना दानेन भेदेन समस्तैरथवा पृथक् । साधितुं प्रयतेतारीन्न युद्धेन कदाचन ॥ २३१ ॥ बलिना सह योद्धव्यमिति नास्ति निदर्शनम् । यद्युद्धं हस्तिना सार्धं नराणां मृत्युमावहेत् ॥ २३२ ॥ स मूर्खः कालमप्राप्य योऽपकर्तरि वर्तते । कलिर्बलवता सार्धं कीटपक्षोद्गमो यथा ॥ २३३ ॥ महत्यल्पेऽप्युपायज्ञः सममेव भवेत्क्षमः । समुन्मूलयितुं वृक्षांस्तृणानीव नदीरयः ॥ २३४ ॥ धान्यानां संग्रहो राजन्नुत्तमः सर्वसंग्रहात् । निक्षिप्तं हि मुखे रत्नं न कुर्यात्प्राणधारणम ॥ २३५ ॥ यथा प्रभुकृतान्मानाद्युध्यन्ते भुवि मानवाः । न तथा बहुभिर्दत्तैर्द्रविणैरपि भूपते ॥ २३६ ॥ अविद्वानपि भूपालो विद्यावृद्धोपसेवया । परां श्रियमवाप्नोति जलासन्नतरुर्यथा ॥ २३७ ॥ पानं स्त्री मृगया द्यूतमर्थदूषणमेव च । वाग्दण्डयोश्च पारुष्यं व्यसनानि महीभुजाम् ॥ २३८ ॥ शिष्टैरप्यविशेषज्ञ उग्रश्च कृतनायकः । त्यज्यते किं पुनर्नान्यैर्यश्चाप्यात्मंभरिर्नरः ॥ २३९ ॥ सत्यं शौर्यं दया त्यागो नृपस्यैते महागुणाः । एभिर्मुक्तो महीपालः प्राप्नोति खलु वाच्यताम् ॥ २४० ॥ यो येन प्रतिबद्धः स्यात्सह तेनोदयी व्ययी । स विश्वस्तो नियोक्तव्यः प्राणेषु च धनेषु च ॥ २४१ ॥ धूर्तः स्त्री वा शिशुर्यस्य मन्त्रिणः स्युर्महीपतेः । अनीतिपवनक्षिप्तः कार्याब्धौ स निमज्जति ॥२४२॥ हर्षक्रोधौ समौ यस्य शास्त्रार्थे प्रत्ययः सदा । नित्यं भृत्यानपेक्षा च तस्य स्याद्धनदा धरा ॥ २४३ ॥ दाता क्षमी गुणग्राही स्वामी दुःखेन लभ्यते । शुचिर्दक्षोऽनुरक्तश्च जाने भृत्योऽपि दुर्लभः ॥ २४४ ॥ आहवेषु च ये शूराः स्वाम्यर्थे त्यक्तजीविताः । भर्तृभक्ताः कृतज्ञाश्च ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ २४५ ॥ कृतकृत्यस्य भृत्यस्य कृतं नैव प्रणाशयेत् । फलेन मनसा वाचा दृष्ट्या चैनं प्रहर्षयेत् ॥ २४६ ॥ कोपप्रसादवस्तूनि ये विचिन्वन्ति सेवकाः । आरोहन्ति शनैः पश्चाद्धुन्वन्तमपि पार्थिवम् ॥ २४७ ॥ विद्यावतां महेच्छानां शिल्पविक्रमशालिनाम् । सेवावृत्तिविदां चैव नाश्रयः पार्थिवं विना ॥ २४८ ॥ ये जात्यादिमहागर्वान्नरेन्द्रान्नोपयन्ति च । तेषामामरणं भिक्षा प्रायश्चित्तं विनिर्मितम् ॥ २४९ ॥ ये च प्राहुर्दुरात्मानो दुराराध्या महीभुजः । प्रमादालस्यजाड्यानि ख्यापितानि निजानि तैः ॥ २५० ॥ सर्पान्व्याघ्रान्गजान्सिंहान्दृष्ट्वोपायैर्वशीकृतान् । राजेति कियती मात्रा धीमतामप्रमादिनाम् ॥ २५१ ॥ राजानमेव संश्रित्य विद्वान्याति परां गतिम् । विना मलयमन्यत्र चन्दनो न प्ररोहति ॥ २५२ ॥ धवलान्यातपत्राणि वाजिनश्च मनोरमाः । सदा मत्ताश्च नागेन्द्राः प्रसन्ने सति भूपतौ ॥ २५३ ॥ सुवर्णपुष्पां पृथिवीं चिन्वन्ति पुरुषास्त्रयः । शूरश्च कृतविद्यश्च यश्च जानाति सेवितुम् ॥ २५४ ॥ सा सेवा या प्रभुहिता ग्राह्या वाक्यविशेषतः । आश्रयेत्पार्थिवं विद्वांस्तद्द्वारेणैव नान्यथा ॥ २५५ ॥ यो न वेत्ति गुणान् यस्य न तं सेवेत पण्डितः । नहि तस्मात्फलं तस्य सुकृष्टादूषरादिव ॥ २५६ ॥ द्रव्यप्रकृतिहीनोऽपि सेव्यः सेव्यगुणान्वितः । भवत्याजीवनं तस्मात्फलं कालान्तरादपि ॥ २५७ ॥ अपि स्थाणुवदासीनः शुष्यन्परिगतः क्षुधा । न त्वेवानात्मसंपन्नाद्वृत्तिमीहेत पण्डितः ॥ २५८ ॥ सेवकः स्वामिनं द्वेष्टि कृपणं परुषाक्षरम् । आत्मानं किं स न द्वेष्टि सेव्यासेव्यं न वेत्ति यः ॥ २५९ ॥ यमाश्रित्य न विश्रामं क्षुधार्ता यान्ति सेवकाः । सोऽर्कवन्नृपतिस्त्याज्यः सदा पुष्पफलोऽपि सन् ॥ २६० ॥ जीवेति प्रब्रुवन्प्रोक्तः कृत्यं कृत्यविचक्षणः । करोति निर्विकल्पं यः स भवेद्राजवल्लभः ॥ २६१ ॥ प्रभुप्रसादजं वित्तं सुपात्रे यो नियोजयेत् । वस्त्राद्यं विदधात्यङ्गे स भवेद्राजवल्लभः ॥ २६२ ॥ अन्तःपुरचरैः सार्धं यो मन्त्रं न समाचरेत् । न कलत्रैर्नरेन्द्रस्य स भवेद्राजवल्लभः ॥ २६३ ॥ संमतोऽहं प्रभोर्नित्यमिति मत्वा व्यतिक्रमेत् । कृच्छ्रेष्वपि न मर्यादां स भवेद्राजवल्लभः ॥ २६४ ॥ द्विषि द्वेषपरो नित्यमिष्टानामिष्टकर्मकृत् । यो नरो नरनाथस्य स भवेद्राजवल्लभः ॥ २६५ ॥ द्यूतं यो यमदूताभं हालां हालाहलोपमाम् । पश्येद्दारान्वृथाकारान्स भवेद्राजवल्लभः ॥ २६६ ॥ युद्धकालेऽग्रगो यः स्यात्सदा पृष्ठानुगः पुरे । प्रभोर्द्वाराश्रितो हर्म्ये स भवेद्राजवल्लभः ॥ २६७ ॥ दुराराध्या हि राजानः पर्वता इव सर्वदा । व्यालाकीर्णाः[2] सुविषमाः कठिना दुःखसेविताः ॥ २६८ ॥ दुरारोहं पदं राज्ञां सर्वलोकनमस्कृतम् । स्वल्पेनाप्यपचारेण ब्राह्मण्यमिव दुष्यति ॥ २६९ ॥ दुराराध्याः श्रियो राज्ञां दुरापा दुष्परिग्रहाः । तिष्ठन्त्याप इवाधारे चिरमात्मनि संस्थिताः ॥ २७० ॥ अनभिज्ञो गुणानां यो न भृत्यैरनुगम्यते । धनाढ्योऽपि कुलीनोऽपि क्रमायातोऽपि भूपतिः ॥ २७१ ॥ सव्यदक्षिणयोर्यत्र विशेषो नोपलभ्यते

१ मरुभूमेः. २ व्याघ्रादिश्वापदसंकुलाः; पक्षे,–सचिवादिकुटिलमतिपरिवृताः.

कलत्रं क्षणमप्यार्यो विद्यमानगतिर्जनैः ॥ २७२ ॥ काचे मणिर्मणौ काचो येषां बुद्धिः प्रवर्तते । न तेषां संनिधौ भृत्यो नाममात्रोऽपि तिष्ठति ॥ २७३ ॥ यस्मिन्कृत्यं समावेश्य निर्विशङ्केन चेतसा । आस्यते सेवकः स स्यात्कलत्रमिव चापरम् ॥ २७४ ॥ यः कृत्वा सुकृतं राज्ञो दुष्करं हितमुत्तमम् । लज्जया वक्ति नो किंचित्तेन राजा सहायवान् ॥ २७५ ॥ कुतः सेवाविहीनानां चामरोद्धूतसंपदः । उद्दण्डधवलच्छत्रवाजिवारणवाहिनी ॥ २७६ ॥ अपि स्वल्पमसत्यं यः पुरो वदति भूभुजाम् । देवानां च विनश्येत स द्रुतं सुमहानपि ॥ २७७ ॥ अकुलीनोऽपि मूर्खोऽपि भूपालं योऽत्र सेवते । अपि संमानहीनोऽपि स सर्वत्रापि पूज्यते ॥ २७८ ॥ अपि कापुरुषो भीरुः स्याच्चेन्नृपतिसेवकः । तदाप्नोति बलं लोकात्तस्यागमपि नो गुणी ॥ २७९ ॥ यत्सकाशान्न लाभः स्यात्केवलाः स्युर्विपत्तयः । स स्वामी दूरतस्त्याज्यो विशेषादनुजीविभिः ॥ २८० ॥ फलहीनं नृपं भृत्याः कुलीनमपि चोन्नतम् । संत्यज्यान्यत्र गच्छन्ति शुष्कं वृक्षमिवाण्डजाः ॥ २८१ ॥ भूपः कूप इवाभाति नमज्जनसुखावहः[1] । ददाति गुणसंबन्धाद्यथा पात्रानुरूपतः ॥ २८२ ॥ अपि संमानसंयुक्ताः कुलीना भक्तितत्पराः । वृत्तिभङ्गान्महीपालं त्यक्त्वा यान्ति सुसेवकाः ॥ २८३ ॥ कालातिक्रमणं वृत्तेर्यो न कुर्वीत भूपतिः । कदाचित्तं न मुञ्चन्ति भर्त्सिता अपि सेवकाः ॥ २८४ ॥ देशानामुपरि क्ष्मापा आतुराणां चिकित्सकाः । वणिजो ग्राहकाणां च मूर्खाणामपि पण्डिताः ॥ २८५ ॥ प्रमादिनां तथा चौरा भिक्षुका गृहमेधिनाम् । गणिकाः कामुकानां च सर्वलोकस्य शिल्पिनः ॥ २८६ ॥ सामादिसज्जितैः पाशैः प्रतीक्षन्ते दिवानिशम् । भुञ्जते च यथाशक्ति जलजा जलजा यथा ॥ २८७ ॥ शनैः शनैश्च यो राज्यमुपभुङ्क्ते यथाबलम् । रसायनमिव प्राज्ञः स पुष्टिं परमां व्रजेत् ॥ २८८ ॥ विधिना मन्त्रयुक्तेन रूक्षापि मथितापि च । प्रयच्छति फलं भूमिररणीव हुताशनम् ॥ २८९ ॥ प्रजानां पालनं शस्तं स्वर्गकोशस्य वर्धनम् । पीडनं धर्मनाशाय पापायायशसे स्थितम् ॥ २९० ॥ गोपालेन प्रजाधेनोर्वित्तदुग्धं शनैः शनैः । पालनात्पोषणाद्ग्राह्यं न्याय्यां वृत्तिं समाचरेत् ॥ २९१ ॥ फलार्थी नृपतिर्लोकान्पालयेद्यत्नमास्थितः । दानमानादितोयेन मालाकारोऽङ्कु-

रानिव ॥ २९२ ॥ [illegible] महत्पदम् । [illegible] केनचित् ॥ २९३ ॥ यथा गौर्दुह्यते काले पाल्यते च तथा प्रजा । सिच्यते चीयते चैव लता पुष्पफलप्रदा ॥ २९४ ॥ लोकानुग्रहकर्तारः प्रवर्धन्ते नरेश्वराः । लोकानां संक्षयाच्चैव क्षयं यान्ति न संशयः ॥ २९५ ॥ [illegible] नयः स च ॥ २९६ ॥ [illegible] नानुवर्तिनाम् । [illegible] ॥ २९७ ॥ न [illegible] ॥ २९८ ॥ [illegible] मथ ॥ २९९ ॥ प्रजानां धर्मषड्भागो राज्ञो भवति रक्षितुः । अधर्मादपि षड्भागो जायते यो न रक्षति ॥ ३०० ॥ राजा बन्धुरबन्धूनां राजा चक्षुरचक्षुषाम् । राजा पिता च माता च सर्वेषां न्यायवर्तिनाम् ॥ ३०१ ॥ गुणाढ्योऽप्यसमानश्रीः [illegible] । प्रसन्नस्वादुसलिलो दुष्टग्राहो यथा ह्रदः ॥ ३०२ ॥ चिन्तास्वादरथैर्भृत्यैर्नामार्थितकामुकैः । ये रमन्ते नृपास्तेषां रमन्ते रिपवः श्रिया ॥ ३०३ ॥ यः संमानं समाधत्ते भृत्यानां क्षितिपोऽधिकम् । वित्ताभावेऽपि तं दृष्ट्वा ते त्यजन्ति न कर्हिचित् ॥ ३०४ ॥ विश्वासः संपदां मूलं तेन यूथपतिर्गजः । सिंहो मृगाधिपत्येऽपि न मृगैरनुगम्यते ॥ ३०५ ॥ कारुण्यं संविभागश्च यस्य भृत्येषु सर्वदा । संभवेत्स महीपालस्त्रैलोक्यस्यापि रक्षणे ॥ ३०६ ॥ अपृष्टस्तु नरः किंचिद्यो ब्रूते राजसंसदि । न केवलमसंमानं लभते च विडम्बनम् ॥ ३०७ ॥ अजन्मा पुरुषस्तावद्गतासुस्तृणमेव वा । यावन्नेषुभिरादत्ते विलुप्तमरिभिर्यशः ॥ ३०८ ॥ विपाकदारुणो राज्ञां रिपुरल्पोऽप्यरुंतुदः । उद्वेजयति सूक्ष्मोऽपि चरणं कण्टकाङ्कुरः ॥ ३०९ ॥ निर्विषोऽपि यथा सर्पः फटाटोपैर्भयंकरः । तथाडम्बरवान्राजा न परैः परिभूयते ॥ ३१० ॥ भूमिर्मित्रं हिरण्यं वा विग्रहस्य फलत्रयम् । नास्त्येकमपि यद्येषां न तत्कुर्यात्कथंचन ॥ ३११ ॥ साम्नैव हि प्रयोक्तव्यमादौ कार्यं विजानता । सामसिद्धानि कार्याणि विक्रियां यान्ति न क्वचित् ॥ ३१२ ॥ शत्रुः संचितस्यापि न विश्वासं व्रजेद्रिपोः । राज्यलोभोद्यतो रिपुः शक्त्या शत्रुर्हतः ॥ ३१३ ॥ उपकारगृहीतेन शत्रुणा शत्रुमुद्धरेत् । पादलग्नं करस्थेन कण्टकेनेव कण्टकम् ॥ ३१४ ॥

१. नमन्तो नम्रा ये जनास्तेषां सुखावहः; पक्षे,-मज्जने सुखावहो न भवतीति नमज्जनसुखावहः. २ विद्याविनयादिः. पक्षे,-राजवः

नोपेक्षितव्यो विद्वद्भिः शत्रुरल्पोऽप्यवज्ञया । वह्निरल्पोऽपि संवृद्धः कुरुते भस्मसाद्वनम् ॥ ३१५ ॥ कौर्मं संकोचमास्थाय प्रहारानपि मर्षयेत् । प्राप्ते काले च मतिमानुत्तिष्ठेत्कृष्णसर्पवत् ॥ ३१६ ॥ स्वाम्यमात्यश्च राज्यं च कोशो दुर्गं बलं सुहृत् । एतावदुच्यते राज्यं सत्त्वबुद्धिव्यपाश्रयम् ॥ ३१७ ॥ संधिविग्रहयानानि संस्थितिः संश्रयस्तथा । द्वैधीभावश्च भूपानां षड्गुणाः परिकीर्तिताः ॥ ३१८ ॥ उत्साहस्य प्रभोर्मन्त्रस्यैवं शक्तित्रयं मतम् । आत्मनः सुहृदश्चैव तन्मित्रस्योदयात्त्रयः ॥ ३१९ ॥ सामदाने भेददण्डावित्युपायचतुष्टयम् । हस्त्यश्वरथपादातं सेनाङ्गं स्याच्चतुष्टयम् ॥ ३२० ॥ क्षत्रियस्योरसि क्षत्रं पृष्ठे ब्रह्म व्यवस्थितम् । तेन पृष्ठं न दातव्यं पृष्ठदो ब्रह्महा भवेत् ॥ ३२१ ॥ रक्षाधिकारादीशत्वाद्भूतानुग्रहकारणात् । यदेव कुरुते राजा तत्प्रमाणमिति स्थितिः ॥ ३२२ ॥ राजा नाम चरत्येव भूमौ साक्षात्सहस्रदृक् । न तस्याज्ञामतिक्रम्य संतिष्ठेरन्निमाः प्रजाः ॥ ३२३ ॥ राज्ञामाज्ञाभयाच्चस्मान्न च्यवन्ते पथः प्रजाः । व्यवहारस्ततो ज्ञेयः शान्तितो राजशासनम् ॥ ३२४ ॥ नित्यार्यपृथिवीपालैश्चारित्रविधयः कृताः । चारित्रेभ्यस्ततः प्राहुर्गरीयो राजशासनम् ॥ ३२५ ॥ पुष्पैरपि न योद्धव्यं किं पुनर्निशितैः शरैः । जये भवति संदेहः प्रधानपुरुषक्षयः ॥ ३२६ ॥ अभिभूतोऽप्यवज्ञातो यो राज्ञां द्वारि तिष्ठति । स तु राज्ञां श्रियं भुङ्क्ते नाभिमानी कदाचन ॥ ३२७ ॥ अन्तःपुरधनाध्यक्षैर्वैरिभूते निराकृते संसर्गं न व्रजेल्लोके विना पार्थिवशासनात् ॥ ३२८ ॥ जृम्भां निष्ठीवनं कौयं कोपं पर्यङ्किकां श्रमम् । भ्रुकुटिं वातमुद्रां च तत्समीपे विवर्जयेत् ॥ ३२९ ॥ राज्ञस्तु दर्शनं कुर्याज्ज्ञात्वावसरसौष्ठवम् । गुणादिख्यापनात्पूर्वमुपनीतो महाशयैः ॥ ३३० ॥ दर्शनं नाधमद्वारा राज्ञः कार्यं विपश्चिता । गरिष्ठोऽप्यतिनीचः स्यादुपनीतो लघुर्भवेत् ॥ ३३१ ॥ शत्रोरत्यन्तमित्रं यत्तेन मैत्रीं विवर्जयेत् । अर्दयेत्तद्विरोधेन प्रतिष्ठाघातकारिणा ॥ ३३२ ॥ यत्रात्मीयो जनो नास्ति भेदस्तत्र न विद्यते । कुठारैर्दण्डनिर्मुक्तैर्भिद्यन्ते तरवः कथम् ॥ ३३३ ॥ एतदर्थं कुलीनानां नृपाः कुर्वन्ति संग्रहम् । आदिमध्यावसानेषु न ते यान्ति विक्रियाम् ॥ ३३४ ॥ सर्व एव जनः शूरो ह्यनासादितसंगरः । अदृष्टपरसामर्थ्यः को भवेन्नहि ॥ ३३५ ॥ रुष्टोऽपि राजा यद्वान्न तत्तुष्टो वणिग्जनः । अन्यो भूमिपतिः सेव्यस्त्याज्यो दूरतरेण सः ॥ ३३६ ॥ नापरीक्ष्य नयेद्दण्डं न च मन्त्रं प्रकाशयेत् । विसृजेन्नैव लुब्धेभ्यो विश्वसेन्नापकारिषु ॥ ३३७ ॥ चरेद्धीमानकटको युञ्ज्यन्नेहं न नास्तिकः । अनृशंसश्चरेदर्थं चरेत्कार्यमनुद्धतः ॥ ३३८ ॥ संदधीत न चानार्यैर्विगृह्णीयान्न बन्धुभिः । नाभक्तं चारयेच्चारं कुर्यात्कार्यमपीडया ॥ ३३९ ॥ सर्वे यत्र विनेतारः सर्वे यत्राभिमानिनः । सर्वे महत्त्वमिच्छन्ति कुलं तदवसीदति ॥ ३४० ॥ अकृत्वा निजदेशस्य रक्षां यो विजिगीषते । स नृपः परिधानेन वृतमौलिः पुमानिव ॥ ३४१ ॥ विजिगीषुररिर्मित्रं पार्ष्णिग्राहोऽप्यमध्यमः । उदासीनोऽन्तरान्तर्धिरित्येषा नृपतेः स्थितिः ॥ ३४२ ॥ गृध्राकारोऽपि सेव्यः स्याद्धंसाकारैः सभासदैः । हंसाकारोऽपि संत्याज्यो गृध्राकारैः सभासदैः ॥ ३४३ ॥ ये ह्याहवेषु वध्यन्ते स्वाम्यर्थमपराङ्मुखाः । विकटैरायुधैर्यान्ति ते स्वर्गं योगिनो यथा ॥ ३४४ ॥ पदानि क्रतुतुल्यानि आहवेष्वनिवर्तिनाम् । राजा सुकृतमादत्ते हतानां विपलायिनाम् ॥ ३४५ ॥ तवाहंवादिनं क्लीबं निर्हेतिं परमागतम् । न हन्याद्विनिवृत्तं च युद्धं प्रेक्षितुमागतम् ॥ ३४६ ॥ सुतभृत्यसुहृद्वैरिस्वामिसद्गुरुदैवते । एकैकोत्तरतो वृद्ध्या श्रीकारः पत्रमूर्धनि ॥ ३४७ ॥ सपक्षो लभते काको वृक्षस्य विविधं फलम् । पक्षहीनो मृगेन्द्रोऽपि भूमिसंस्थो निरीक्षते ॥ ३४८ ॥ सपक्षो लभते लक्ष्यं गुणमुक्तोऽपि मार्गणः । न लक्ष्यस्थो विपक्षः स्याद्गुणैरापूर्यते यदि ॥ ३४९ ॥ परस्परानुरक्ता ये योधाः शार्ङ्गधनुर्धराः । संनद्धास्तुरगारूढास्ते जयन्ति रणे रिपून् ॥ ३५० ॥ जिते लक्ष्मीर्मृते स्वर्गः कीर्तिश्च धरणीतले । तस्माद्युद्धं विधातव्यं हन्तव्या परवाहिनी ॥ ३५१ ॥ विधाय वैरं सामर्षे नरोऽरौ य उदासते । प्रक्षिप्योदर्चिषं कक्षे शेरते तेऽभिमारुतम् ॥ ३५२ ॥ सद्वंशसंभवः शुद्धः कोटिदोऽपि गुणान्वितः । कामं धनुरिव क्रूरो वर्जनीयः सतां प्रभुः ॥ ३५३ ॥ असमाप्तजिगीषस्य स्त्रीचिन्ता का मनस्विनः । अनाक्रम्य जगत्कृत्स्नं नो संध्यां भजते रविः ॥ ३५४ ॥ चिन्त्यते नय एवादावमन्दं समुपेप्सुभिः । विनम्य पूर्वं सिंहोऽपि हन्ति हस्तिनमोजसा ॥ ३५५ ॥ स्वजातीयं विना वैरी न जय्यः स्यात्कदाचन । विना वज्रमणिं मुक्तामणिर्भेद्यः कथं भवेत् ॥ ३५६ ॥ युक्त्या परोक्षं बाधेत विपक्षक्षपणक्षमः । शोषयत्यचिरेणैव प्रान्तरस्थमलं पयः ॥ ३५७ ॥ दुर्गदेशप्रविष्टोऽपि शूरोऽभ्येति पराभवम् । गाढपङ्कनिमग्नाङ्गो मातङ्गोऽप्यवसीदति ॥ ३५८ ॥ नये-

१ ज्वालामालिनमग्निम्. २ तृणसमूहे. ३ शत्रुवर्गीयोन्मूलनसमर्थः.

नाङ्कुरितं शौर्यं जयाय न तु केवलम् । अन्यथुक्तं श्रियै भुक्तं पथ्यं स्यादन्यथा मृतिः ॥ ३५९ ॥ मृदुभिर्बहुभिः शृगः पुंभिरेको न बाध्यते । कांतपाषाणकर्कशः स्वैनो जातु न बाध्यते ॥ ३६० ॥ विपक्षमन्त्रिलीकृत्य प्रतिष्ठा खलु दुर्लभा । अनीत्वा पङ्कतां धूलिमुदकं नावतिष्ठते ॥ ३६१ ॥ म्रियते यावदेकोऽपि रिपुस्तावत्कुतः सुखम् । पुरः क्लिश्नाति सोमं हि सैंहिकेयोऽसुरद्रुहाम् ॥ ३६२ ॥ रिक्ताः कर्मणि पटवस्तृप्तास्त्वलसा भवन्ति भृत्या ये । तेषां जलौकसामिव पूर्णानां रिक्तता कार्या ॥ ३६३ ॥ गन्तव्या राजसभा द्रष्टव्या राजपूजिता लोकाः । यद्यपि न भवन्त्यर्थास्तथाप्यनर्था विनश्यन्ति ॥ ३६४ ॥ अतितेजस्व्यपि राजा यत्नामक्तो न साधयत्यर्थान् । तृणमपि दग्धुमशक्तो वडवाग्निः संपिबत्यब्धिम् ॥ ३६५ ॥ अचिराधिष्ठितराज्यः शत्रुः प्रकृतिष्वरूढमूलत्वात् । नवसंरोपणशिथिलस्तरुरिव सुकरः समुद्धर्तुम् ॥ ३६६ ॥ सप्रतिबन्धं कार्यं प्रभुरधिगन्तुं सहायवानेव । दृश्यं तमसि न पश्यति दीपेन विना सचक्षुरपि ॥ ३६७ ॥ अभिमुखनिहतस्य सतस्तिष्ठतु तावज्जयोऽथवा स्वर्गः । उभयबलसाधुवादश्रवणसुखस्यैव नास्त्यन्तः ॥ ३६८ ॥ अविवेकमतिर्नृपतिर्मन्त्री गुणवत्सु वक्रितग्रीवः । यत्र खलाश्च प्रबलास्तत्र कथं सज्जनावसरः ॥ ३६९ ॥ अतिगम्भीरे भूपे कूप इव जनस्य दुरवतारस्य । दधति समीहितसिद्धिं गुणवन्तः पार्थिवा घटकाः ॥ ३७० ॥ सदवनम[1]सदनुशासनम[2]आश्रितभरणं च राजचिह्नानि । अभिषेकः पटबन्धो बालव्यजनं व्रणस्यापि ॥ ३७१ ॥ यदि तव हृदयं विद्वन्सुनयं स्वप्नेऽपि मा स्म सेविष्ठाः । सचिवजितं षण्ढजितं युवतिजितं चैव राजानम् ॥ ३७२ ॥ आश्रयितव्यो नरपतिरर्जयितव्यानि भूरि वित्तानि । आरब्धव्यं वितरणमानेतव्यं यशोऽपि दशदिग्भ्यः ॥ ३७३ ॥ असमैः समीयमानः समैश्च परिहीयमाणसत्कारः । धुरि यो न युज्यमानस्त्रिभिरर्थपतिं त्यजति भृत्यः ॥ ३७४ ॥ अनुयातानेकजनः परपुरुषैरुह्यतेऽस्य निजदेहः । अधिकारस्थः पुरुषः शव इव न शृणोति वीक्षते कुमतिः ॥ ३७५ ॥ स क्षत्रियस्त्राणसहः सतां यस्तत्कार्मुकं कर्मसु यस्य शक्तिः । वहन्द्वयीं यद्यफलेऽर्थजाते करोत्यसंस्कारहतामिवोक्तिम् ॥ ३७६ ॥ क्षतात्किल त्रायत इत्युदग्रः क्षत्रस्य शब्दो भुवनेषु रूढः । राज्येन किं तद्विपरीतवृत्तेः प्राणैरुपक्रोशमलीमसैर्वा ॥ ३७७ ॥ अत्युच्छ्रिते[3] मन्त्रिणि पार्थिवे च विष्टभ्य पादावुपतिष्ठते श्रीः । सा स्त्रीस्वभावादसहा भरस्य नर्थेन्द्रियैरेकत्र जहाति ॥ ३७८ ॥ यः शक्तिर्मन्त्रोत्साहप्रभवा समुद्धरति क्षितिमखण्डमण्डलाम् । कान्तेव कौशेयमपि मुक्तमल्लमर्कं गार्हस्थ्यं न जहाति लक्ष्मीः ॥ ३७९ ॥ दुर्भिक्षेण श्रीमत्योऽपि प्रभुः प्रमादगुणोपार्जितमैश्वर्यम् । साध्योऽपि भूत्वा प्रथमं मर्कटमाधमसाध्यता व्याधिरिव प्रयाति ॥ ३८० ॥ मित्राणि प्रभुत्वमिन्द्रानस्थलीं मित्रत्वमप्यद्यसा च शत्रून् । नीतिर्निर्दलनस्तृतपूर्वकृतं जन्मान्तरं जीवन एव पुंसः ॥ ३८१ ॥ मन्त्रभिन्ना प्रणश्यन्ति नृपाणां लक्ष्मीमहीश्रेयससमूहः । दुर्मन्त्रिणा नाशयन्ते नरेन्द्र लक्ष्मीकीर्तिधर्मसुखसमूहः ॥ ३८२ ॥ नियुक्तहस्तार्पितनागवच्चाप्रार्थितकृतेन ये मोधविहारिणाः । विनाशहस्तार्पितदुष्टवृत्ताः स्वपतेन ते मूढधियः क्षितीन्द्राः ॥ ३८३ ॥ सुमन्त्रमुल्लसत्कारणाद्विपनामस्यवककारणात् । नृपमेश्रय उपैति भूरिजन्म श्री न बिभर्ति केवलम् ॥ ३८४ ॥ विषमोऽपि[1] विगाह्यते[2] नयः कृततीर्थैः[3] पयसामिवाशयः[4] । स तु तत्र विशेषदुर्लभः सदुपन्यस्यति कृत्यवर्त्म[5] यः[6] ॥ ३८५ ॥ द्विषतामुदयः सुमेधसा गुरुरस्वन्ततरः[7] सुमर्षणः । न महानपि भूतिमिच्छता फलसंपत्प्रवणः[8] परिक्षयः ॥ ३८६ ॥ अचिरेण परस्य भूयसीं विपरीतां विगणय्य चात्मनः । क्षययुक्तिमुपेक्षते कृती कुरुते तत्प्रतिकारमन्यथा ॥ ३८७ ॥ अनुबाल्यतासुदेष्यतीं प्रभुशक्तिं द्विषतामनीहया[9] । अपयान्त्यचिरान्महीभुजां जननिर्वादभयादिव श्रियः ॥ ३८८ ॥ क्षययुक्तमपि स्वभावजं दधतं धाम[10] शिवं समृद्धये । प्रणयन्त्यनपायमुत्थितं प्रतिपच्चन्द्रमिव प्रजा नृपम् ॥ ३८९ ॥ प्रभवः खलु कोशदण्डयोः[11][12] कृतपञ्चाङ्गविनिर्णयो[13] नयः । स विधेयपदेषु दक्षतां नियतिं लोक इवानुरुध्यते ॥ ३९० ॥ अभिमानवतो मनस्विनः प्रियमुच्चैः पदमारुरुक्षतः । विनिपातनिवर्तनक्षमं मतमालम्बनमात्मपौरुषम् ॥ ३९१ ॥ विपदोऽभिभवन्त्यविक्रमं रहयत्यापदुपेतमायतिः । नियता लघुता निरायतेरगरीयान्न पदं नृपश्रियः ॥ ३९२ ॥ चपलं वसु नितान्तमुन्नता मेदिनीमपि हरन्त्यरातयः । भूधरस्थिरमुपे-

१ सतामवनं रक्षणम्. २ दुष्टशासनम्. ३ अत्युन्नते.

१ दुर्बोधोऽपि; पक्षे,–दुष्प्रवेशोऽपि. २ विगुह्यते; पक्षे,–प्रविश्यते. ३ कृताभ्यासवशात् सन्; पक्षे,–कृतजलावतारः सन्. ४ देशकालावस्थितवस्तु, बलाबलविचारः; पक्षे,–नद्यादावतरणादिमार्गम्. ५ संधिविग्रहादिकार्यम्; पक्षे,–जलादिकम्. ६ यथा केचित्कृततीर्थे पयसि गम्भीरेऽपि प्रवेष्टारः सन्ति, तीर्थकरास्तु विरलाः, तद्वन्नीतावपि निपुणमतिः परस्य सति वक्तरि श्रोतारः सन्ति, वक्ता तु न सुलभ इत्यर्थः. ७ अस्वन्ततरः दुरन्तः क्षयोन्मुख इत्यर्थः. ८ फलसिद्ध्युन्मुखः. ९ अनुत्साहेन. १० आत्मं तेजः; पक्षे,–प्रकाशम्. ११ अर्थराशिः. १२ तुरंगसैन्यम्. १३ 'सहायाः साधनोपाया विभागो देशकालयोः । विनिपातप्रतीकारः सिद्धिः पञ्चाङ्ग इष्यते ॥' इति.

गमागतं मावमन्त सुहृदं महीपतिम् ॥ ३९३ ॥ आज्ञा कीर्तिः पालनं ब्राह्मणानां दानं भोगो मित्रसंरक्षणं च । येषामेते षड्गुणा न प्रवृत्ताः कोऽर्थस्तेषां पार्थिवोपाश्रयेण ॥ ३९४ ॥ स किंसखा साधु न शास्ति योऽधिपं हिताच्च यः संशृणुते स किंप्रभुः । सदानुकूलेषु हि कुर्वते रतिं नृपेष्वमात्येषु च सर्वसंपदः ॥ ३९५ ॥ नराधिपा नीचजनानुवर्तिनो बुधोपदिष्टेन न यान्ति ये पथा । विशन्त्यतो दुर्गममार्गनिर्गमं समस्तसंबाधमनर्थपञ्जरम् ॥ ३९६ ॥ नृपोऽपकृष्टः सचिवात्तदर्पणः स्तनंधयोऽत्यन्तशिशुः स्तनादिव । अदृष्टलोकव्यवहारमूढधीर्मुहूर्तमप्युत्सहते न वर्तितुम् ॥ ३९७ ॥ व्रजन्ति ते मूढधियः पराभवं भवन्ति मायाविषु ये न मायिनः । प्रविश्य हि घ्नन्ति शठास्तथाविधानसंवृताङ्गान्निशिता इवेषवः ॥ ३९८ ॥ कर्तौ विवाहे व्यसने रिपुक्षये यशस्करे कर्मणि मित्रसंग्रहे । प्रियासु नारीष्वधनेषु बन्धुषु धनव्ययस्तेषु न गण्यते बुधैः ॥ ३९९ ॥ परं विनीतत्वमुपैति सेवया महीपतीनां विनयो हि भूषणम् । प्रवृत्तदानो मृदुसंचरत्करः करीव भद्रो विनयेन शोभते ॥ ४०० ॥ अवन्ध्यकोपस्य विहन्तुरापदां भवन्ति वश्याः स्वयमेव देहिनः । अमर्षशून्येन जनस्य जन्तुना न जातहार्देन न विद्विषादरः ॥ ४०१ ॥ यदि समरमपास्य नास्ति मृत्योर्भयमिति युक्तमितोऽन्यतः प्रयातुम् । अथ मरणमवश्यमेव जन्तोः किमिति मुधा मलिनं यशः क्रियेत ॥ ४०२ ॥ आसन्नमेव नृपतिर्भजते मनुष्यं विद्याविहीनमकुलीनमसंगतं वा । प्रायेण भूमिपतयः प्रमदा लताश्च यः पार्श्वतो भवति तं परिवेष्टयन्ति ॥ ४०३ ॥ सत्यानृता च परुषा प्रियवादिनी च हिंस्रा दयालुरपि चार्थपरा वदान्या । नित्यव्यया प्रचुरनित्यधनागमा च वेश्याङ्गनेव नृपनीतिरनेकरूपा ॥ ४०४ ॥ राजन्दुधुक्षसि यदि क्षितिधेनुमेतां तेनाद्य वत्समिव लोकममुं पुषाण । तस्मिंश्च सम्यगनिशं परिपोष्यमाणे नानाफलैः फलति कल्पलतेव भूमिः ॥ ४०५ ॥ सिध्यन्ति कर्मसु महत्स्वपि यन्नियोज्याः संभावनागुणमवेहि तमीश्वराणाम् । किं ह्यभविष्यदरुणस्तमसां वधाय तं चेत्सहस्रकिरणो धुरि नाकरिष्यत् ॥ ४०६ ॥ तातार्यमन्त्रिसुतसोदरपण्डितानां नित्यं भजन्ति विभजीकृतमव्ययभोगान् । तस्मात्कदाचन रहस्यपि तद्विधानामाज्ञां विभज्य न दिशन्ति महीं महीशाः ॥ ४०७ ॥ ये बाहवो न युधि वैरिकठोरकण्ठपीठोच्छलद्रुधिरराजिविराजितांसाः । नापि प्रियापृथुपयोधरपत्रभङ्गसंक्रान्तकुङ्कुमरसाः खलु निष्फलास्ते ॥ ४०८ ॥ नरपतिहितकर्ता द्वेष्यतां याति लोके जनपदहितकर्ता त्यज्यते पार्थिवेन । इति महति विरोधे विद्यमाने समाने नृपतिजनपदानां दुर्लभः कार्यकर्ता ॥ ४०९ ॥ नियतविषयवर्ती प्रायशो दण्डयोगाज्जगति परवशेऽस्मिन्दुर्लभः साधुवृत्तः । कृशमपि विकलं वा व्याधितं वाऽधनं वा पतिमपि कुलनारी दण्डभीत्याऽभ्युपैति ॥ ४१० ॥ नृपः कामासक्तो गणयति न कार्यं न च हितं यथेच्छं स्वच्छन्दश्चरति किल मत्तो गज इव । ततो मानाध्मातः पतति तु यदा शोकगहने तदा भृत्ये दोषान्क्षिपति न निजं वेत्त्यविनयम् ॥ ४११ ॥ अवज्ञानात्राज्ञो भवति मतिहीनः परिजनस्ततस्तत्प्रामाण्याद्भवति न समीपे बुधजनः । बुधैस्त्यक्ते राज्ये न हि भवति नीतिर्गुणवती विपन्नायां नीतौ सकलमवशं सीदति जगत् ॥ ४१२ ॥ अयुक्तं युक्तं वा यदभिहितमज्ञेन विभुना स्तुयादेतन्नित्यं जडमपि गुरुं तस्य विनुयात् । विवक्षुर्नैःस्पृह्यं कथमपि सभायामभिनयेत्स्वकार्यं संतुष्टे क्षितिभृति रहस्येव कथयेत् ॥ ४१३ ॥ मुहुर्लक्ष्योद्भेदा मुहुरधिगमाभावगहना मुहुः संपूर्णाङ्गी मुहुरतिकृशा कार्यवशतः । मुहुर्भ्रश्यद्बीजा मुहुरपि बहुप्रापितफलेत्यहो चित्राकारा नियतिरिव नीतिर्नयविदः ॥ ४१४ ॥ इच्छेच्चेत्तु सुखं निवस्तुमवनौ गच्छेत्स राज्ञः सभां कल्याणीं गिरमेव संसदि वदेत्कार्यं विदध्यात्कृती । अक्लेशाद्धनमर्जयेदधिपतेरावर्जयेद्वल्लभान्कुर्वीतोपकृतिं जनस्य जनयेत्कस्यापि नोपक्रियाम् ॥ ४१५ ॥ अज्ञो वा यदि वा विपर्ययगते ज्ञानेऽथ संदेहभृद्दृष्टादृष्टविरोधि कर्म कुरुते यस्तस्य गोप्ता गुरुः । निःसंदेहविपर्यये सति पुनर्ज्ञाने विरुद्धक्रियं राजा चेत्पुरुषं न शास्ति तदयं प्राप्तः प्रजाविप्लवः ॥ ४१६ ॥ सूचीमात्रविभेदसंभ्रमगुणः क्षोणीशवामभ्रुवामुत्तुङ्गस्तनमण्डलेषु लभते लीलारतिं कञ्चुकः । नाराचैर्निबिडैर्विभिन्नवपुषां पुंसां महायोधने स्वर्गस्त्रीकुचकुम्भसंभ्रमपरीरम्भः कथं दुर्लभः ॥ ४१७ ॥ एकं भूमिपतिः करोति सचिवं राज्ये प्रमाणं यदा तं मोहाच्छ्रयते मदः स च मदालस्येन निर्भिद्यते । निर्भिन्नस्य पदं करोति हृदये तस्य स्वतन्त्रस्पृहा स्वातन्त्र्यस्पृहया ततः स नृपतेः प्राणान्तिकं द्रुह्यति ॥ ४१८ ॥ ऐश्वर्यादनपेतमीश्वरमयं लोकोऽर्थतः सेवते तं गच्छन्त्यनु-

१ तीक्ष्णाः. २ करः हस्तः; पक्षे,-शुण्डादण्डः. ३ जातस्नेहेन. ४ कर्कशाः. ५ बाहुका. ६ दानशौण्डा. ७ दोहनं कर्तुमिच्छसि. ८ पोषणं कुरु. ९ भृत्याः. १० राज्ञाम्. ११ सर्वसारार्थि. १२ सर्वैः.

१ वक्तुम्. २ तद्गुरोः स्तवनं कुर्यात्. ३ निःस्पृहताम्. ४ अभिनयपूर्वकं दर्शयेत्. ५ एकान्ते. ६ पृथिव्याम्. ७ मनोज्ञाम्. ८ सभायाम्. ९ प्रियान्. १० अपकारम्. ११ प्रतिकूलतां गते. १२ विकल्पात्मकः. १३ प्रजानाशः संप्राप्त इति भावः. १४ यावन्मरणं द्रोहमाचरति, तन्मरणायैव यतति.

ये विपत्तिषु पुनस्ते तत्प्रतिष्ठाशया । मनुर्ये प्रलयेऽपि पूर्वसुकृतासङ्गेन निःसङ्गया भक्त्या कार्यधुरं वहन्ति कृतिनस्ते दुर्लभास्तादृशाः ॥ ४१९ ॥ द्वारं रुद्धमुपेक्षते कथमपि प्राप्तं पुरो नेक्षते विज्ञप्तौ गजमीलनानि कुरुते गृह्णाति वाक्यच्छलम् । निर्यातस्य करोति दोषकथनं तद्विद्विषामग्रतः स स्वामी यदि सेव्यते कुमतिभिः किं नः पिशाचैः कृतम् ॥ ४२० ॥ वृत्तिच्छेदविधौ द्विजातिमरणे मित्रार्थसंप्रेषणे संप्राप्ते मरणे कलत्रहरणे स्वामिग्रहे गोग्रहे । प्राणत्राणपरायणैकमनसां येषां न शस्त्रग्रहस्तानालोक्य विलोकते न मनसा सूर्योऽपि सूर्यान्तरम् ॥ ४२१ ॥ धर्मः प्रागेव चिन्त्यः सचिवगतिमती भावनीये सदैव ज्ञेया लोकानुवृत्तिश्चरनयनैर्मण्डलं वीक्षणीयम् । प्रच्छाद्यौ रागरोषौ मृदुपरुषगुणौ वर्जनीयौ च काले स्वात्मा यत्नेन रक्ष्यो रणशिरसि पुनः सोऽपि नापेक्षणीयः ॥ ४२२ ॥ कोऽहं कौ देशकालौ समविषमगुणाः केऽरयः के सहायाः का शक्तिः कोऽभ्युपायः फलमिह च कियत्कीदृशी दैवसंपत् । संपत्तौ को निबन्धः प्रविदितवचनस्योत्तरं किं नु मे स्यादित्येवं कार्यसिद्धाववहितमनसो हस्तगाः संपदः स्युः ॥ ४२३ ॥

सामान्यनीतिः

अनुगन्तुं सतां वर्त्म कृत्स्नं यदि न शक्यते । स्वल्पमप्यनुगन्तव्यं मार्गस्थो नावसीदति ॥ १ ॥ प्रत्यहं प्रत्यवेक्षेत नरश्चरितमात्मनः । किं नु मे पशुभिस्तुल्यं किं नु सत्पुरुषैरिति ॥ २ ॥ सद्भिरेव सहासीत सद्भिः कुर्वीत संगतिम् । सद्भिर्विवादं मैत्रीं च नासद्भिः किंचिदाचरेत् ॥ ३ ॥ न द्विषन्ति न याचन्ते परनिन्दां न कुर्वते । अनाहूता न चायान्ति तेनाश्मानोऽपि देवताः ॥ ४ ॥ पठतो नास्ति मूर्खत्वं जपतो नास्ति पातकम् । मौनिनः कलहो नास्ति न भयं चास्ति जाग्रतः ॥ ५ ॥ गतेऽपि वयसि ग्राह्या विद्या सर्वात्मना बुधैः । यद्यपि स्यान्न फलदा सुलभा साऽन्यजन्मनि ॥ ६ ॥ यस्य चाप्रियमन्विच्छेत्तस्य कुर्यात्सदा प्रियम् । व्याधा मृगवधं कर्तुं सम्यग्गायन्ति सुस्वरम् ॥ ७ ॥ प्रहरिष्यन्प्रियं ब्रूयात्प्रहृत्यापि प्रियोत्तरम् । अपि चास्य शिरश्छित्त्वा रुद्याच्छोचेत्तथापि च ॥ ८ ॥ सुमन्त्रिते सुविक्रान्ते सुकृते सुविचारिते । प्रारम्भे कृतबुद्धीनां सिद्धिरव्यभिचारिणी ॥ ९ ॥ नालसाः प्राप्नुवन्त्यर्थान्न शठा न च मायिनः । न च लोकरवाद्भीता न च शश्वत्प्रतीक्षिणः ॥ १० ॥ नोदन्वानर्थितामेति सदाऽम्भोभिः प्रपूर्यते । आत्मा तु पात्रतां नेयः पात्रमायान्ति संपदः ॥ ११ ॥ काकतालीययोगेन यदनाप्तमपि ध्रुवम् । कर्मणि प्राप्तं लक्ष्मीमद्भ्यः कोऽस्य चाप्यलम् ॥ १२ ॥ नो चेमय प्रार्थयते यद्भूतं पद्मनेऽपि च । अवश्यं तदवाप्नोति न चेच्छान्तो निवर्तते ॥ १३ ॥ केचिदज्ञानतो नष्टाः केचिन्नष्टाः प्रमादतः । केचिज्ज्ञानावलेपेन केचिन्नष्टैस्तु नाशिताः ॥ १४ ॥ मित्रस्वजनबन्धूनां बुद्धेर्धैर्यस्य चात्मनः । आपन्निकषपाषाणे नरो जानाति सारताम् ॥ १५ ॥ दुर्गेऽपि निर्जनं प्राप्तुं सर्वमुत्तमम् । वरं जीर्णाम्बरं चापि हृद्यं कण्ठसमर्पितम् ॥ १६ ॥ चिन्तनीया हि विपदामादावेव प्रतिक्रिया । न कूपखननं युक्तं प्रदीप्ते वह्निना गृहे ॥ १७ ॥ वरं दारिद्र्यमन्यायप्रभवाद्विभवादिह । कृशताभिमता देहे पीनता न तु शोफतः ॥ १८ ॥ स्त्री विनश्यति रूपेण ब्राह्मणो राजसेवया । गावो दूरप्रचारेण हिरण्यं लोभलिप्सया ॥ १९ ॥ अनिदानाद्धुतिर्वह्नेरनिमानात्सुखोदयः । विनष्टो रावणो लौल्यादति सर्वत्र वर्जयेत् ॥ २० ॥ धनमस्तीति वाणिज्यं किंचिदस्तीति कर्षणम् । सेवा न किंचिदस्तीति भिक्षा नैव च नैव च ॥ २१ ॥ स्पृशन्नपि गजो हन्ति जिघ्रन्नपि भुजंगमः । हसन्नपि नृपो हन्ति मानयन्नपि दुर्जनः ॥ २२ ॥ गीतशास्त्रविनोदेन कालो गच्छति धीमताम् । व्यसनेन तु मूर्खाणां निद्रया कलहेन वा ॥ २३ ॥ जानन्ति पशवो गन्धाद्वेदाज्जानन्ति पण्डिताः । चाराज्जानन्ति राजानश्चक्षुर्भ्यामितरे जनाः ॥ २४ ॥ युक्तियुक्तं प्रगृह्णीयाद्बालादपि विचक्षणः । रवेरविषयं वस्तु किं न दीपः प्रकाशयेत् ॥ २५ ॥ वृथा वृष्टिः समुद्रेषु वृथा तृप्तस्य भोजनम् । वृथा दानं समर्थस्य वृथा दीपो दिवापि च ॥ २६ ॥ अजायुद्धमृषिश्राद्धं प्रभाते मेघडम्बरम् । दंपत्योः कलहश्चैव परिणामे न किंचन ॥ २७ ॥ अर्थनाशं मनस्तापं गृहे दुश्चरितानि च । वञ्चनं चापमानं च मतिमान्न प्रकाशयेत् ॥ २८ ॥ अभृत्यकं त्यजेद्देशं वृत्तिं सोपद्रवां त्यजेत् । त्यजेन्मायाविनं मित्रं धनं प्राणहरं त्यजेत् ॥ २९ ॥ सौहृदेन परित्यक्तं निःस्नेहं खलवत्त्यजेत् । सोदरं भ्रातरमपि किमुतान्यं पृथग्जनम् ॥ ३० ॥ यन्निमित्तं भवेच्छोको दुःखं वा भय एव च । आयासो वा यतः स्थूलस्तदेकाङ्गमपि त्यजेत् ॥ ३१ ॥ त्यजेदेकं कुलस्यार्थे ग्रामस्यार्थे कुलं त्यजेत् । ग्रामं जनपदस्यार्थे आत्मार्थे पृथिवीं त्यजेत् ॥ ३२ ॥ न गणस्याग्रतो गच्छेत्सिद्धे कार्ये समं फलम् । यदि कार्यविपत्तिः स्यान्मुखरस्तत्र हन्यते ॥ ३३ ॥ धनिकः श्रोत्रियो राजा नदी वैद्यस्तु पञ्चमः । पञ्च यत्र न विद्यन्ते न तत्र दिवसं वसेत्

---

१ कृतस्वेऽपि.

॥ ३४ ॥ चलत्येकेन पादेन तिष्ठत्येकेन पण्डितः । नासमीक्ष्य परं स्थानं पूर्वमायतनं त्यजेत् ॥ ३५ ॥ अनायके न वस्तव्यं न वसेद्बहुनायके । स्त्रीनायके न वस्तव्यं न वसेद्बालनायके ॥ ३६ ॥ सर्वथा संत्यजेद्वादं न कंचिन्मर्मणि स्पृशेत् । सर्वान्परित्यजेदर्थान्स्वाध्यायस्य विरोधिनः ॥ ३७ ॥ अनभिध्या परस्वेषु सर्वसत्त्वेषु सौहृदम् । कर्मणां फलमस्तीति मनसा त्रितयं चरेत् ॥ ३८ ॥ प्राणातिपातः स्तैन्यं च परदाराभिमर्शनम् । त्रीणि पापानि विदुषा नित्यशः परिवर्जयेत् ॥ ३९ ॥ न कश्चिदपि जानाति किं कस्य श्वो भविष्यति । अतः श्वः करणीयानि कुर्यादद्यैव बुद्धिमान् ॥ ४० ॥ अनेन मर्त्यदेहेन यल्लोकद्वयशर्मदम् । विचिन्त्य तदनुष्ठेयं कर्म हेयं ततोऽन्यथा ॥ ४१ ॥ उपकारः परो धर्मः परार्थं सर्म नैपुणम् । पात्रे दानं परः कामः परो मोक्षो वितृष्णता ॥ ४२ ॥ अञ्जनस्य क्षयं दृष्ट्वा वल्मीकस्य तु संचयम् । अवन्ध्यं दिवसं कुर्याद्दानाध्ययनकर्मसु ॥ ४३ ॥ परदारा न गन्तव्याः सर्ववर्णेषु कर्हिचित् । न हीदृशमनायुष्यं त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥४४॥ मात्रा स्वस्रा दुहित्रा वा नैकशय्यासनो भवेत् । बलवानिन्द्रियग्रामो विद्वांसमपि कर्षति ॥ ४५ ॥ परदारपरद्रव्यपरद्रोहपराङ्मुखः । गङ्गा ब्रूते कदागत्य मामयं पावयिष्यति ॥ ४६ ॥ ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः । महान्ति पातकान्याहुस्तत्संसर्गी च पञ्चमः ॥ ४७ ॥ स्त्रीबालस्वामिमित्रघ्नो गोघ्नो विश्वासघातकः । सुरापो ब्रह्महा चोरो यान्त्येते सर्वनारकान् ॥ ४८ ॥ कूटसाक्षी मृषावादी यश्चासदनुशास्ति वै । ते मोहमृत्यवः सर्वे तथा ये वेदनिन्दकाः ॥ ४९ ॥ घटं भिन्द्यात्पटं छिन्द्यात्कुर्याद्रासभनिःस्वनम् । येन केन प्रकारेण प्रसिद्धः पुरुषो भवेत् ॥५०॥ न हीदृशं संवननं त्रिषु लोकेषु विद्यते । दया मैत्री च भूतेषु दानं च मधुरा च वाक् ॥ ५१ ॥ विवादो धनसंबन्धो याचनं स्त्रीषु संगतिः । आदानमग्रतः स्थानं मैत्रीभङ्गस्य हेतवः ॥ ५२ ॥ दर्शितानि कलत्राणि गृहे भुक्तमशङ्कितम् । कथितानि रहस्यानि सौहृदं किमतः परम् ॥ ५३ ॥ दुःखेन श्लिष्यते भिन्नं श्लिष्टं दुःखेन भिद्यते भिन्नश्लिष्टा तु या प्रीतिः सा दुःखैकप्रदायिनी ॥ ५४ ॥ ययोरेव समं वित्तं ययोरेव समं कुलम् । तयोर्मैत्री विवाहश्च न तु पुष्टविपुष्टयोः ॥ ५५ ॥ उत्तमा आत्मना ख्याताः पितुः ख्याताश्च मध्यमाः । अधमा मातुलात्ख्याताः श्वशुराच्चाधमाधमाः ॥ ५६ ॥ ऋणशेषश्चाग्निशेषः शत्रुशेषस्तथैव च । पुनः पुनः प्रवर्तन्ते तस्माच्छेषं न रक्षयेत् ॥ ५७ ॥ कुभोज्येन दिनं नष्टं कुकलत्रेण शर्वरी । कुपुत्रेण कुलं नष्टं तन्नष्टं यत्र दीयते ॥ ५८ ॥ बर्बरश्च तपस्वी स्याच्छूरश्चाप्यकृतव्रणः । मद्यपा स्त्री सती राजन्निति न श्रद्दधामहे ॥ ५९ ॥ नाग्निस्तृप्यति काष्ठानां नापगानां महोदधिः । नान्तकः सर्वभूतानां न पुंसां वामलोचना ॥ ६० ॥ सा भार्या या प्रियं ब्रूते स पुत्रो यत्र निर्वृतिः । तन्मित्रं यत्र विश्वासः स देशो यत्र जीव्यते ॥ ६१ ॥ व्रजत्यधः प्रयात्युच्चैर्नरः स्वैरेव चेष्टितैः । अधः कूपस्य खनक ऊर्ध्वं प्रासादकारकः ॥ ६२ ॥ कुर्यान्न परदारेच्छां विश्वासं स्त्रीषु वर्जयेत् । हतो दशास्यः सीतार्थी हतः पत्न्या विदूरथः ॥ ६३ ॥ न मद्यव्यसनी क्षीवः कुर्याद्वेतालचेष्टितम् । वृष्णयो हि ययुः क्षीवास्तृणैः प्रहरणैः क्षयम् ॥ ६४ ॥ दानं सत्त्वाश्रितं कुर्यान्न पश्चात्तापवान्भवेत् । बलिनात्मार्पितो बन्धे दानशेषस्य शुद्धये ॥ ६५ ॥ न स्त्रीजितः प्रमूढः स्याद्गाढरागवशीकृतः । पुत्रशोकाद्दशरथो जीवं जायाजितोऽत्यजत् ॥ ६६ ॥ क्षिपेद्वाक्यशरान्घोरान्न पारुष्यविषप्लुतान् । वाक्पारुष्यरुषा चक्रे भीमः कुरुकुलक्षयम् ॥ ६७ ॥ परेषां क्लेशदं कुर्यान्न पैशुन्यं प्रभुप्रियम् । पैशुन्येन गतौ राहोश्चन्द्रार्कौ भक्षणीयताम् ॥ ६८ ॥ कुर्यान्नीचजनाभ्यस्तां न याच्ञां मानहारिणीम् । बलिप्रार्थनया प्राप लघुतां पुरुषोत्तमः ॥ ६९ ॥ वक्रैः क्रूरतरैर्लुब्धैर्न कुर्यात्प्रीतिसंगतिम् । वसिष्ठस्याहरद्धेनुं विश्वामित्रो निमन्त्रितः ॥ ७० ॥ तीव्रे तपसि लीनानामिन्द्रियाणां न विश्वसेत् । विश्वामित्रोऽपि सोत्कण्ठं कण्ठे जग्राह मेनकाम् ॥ ७१ ॥ भक्तं रक्तं सदासक्तं निर्दोषं न परित्यजेत् । रामस्त्यक्त्वा सतीं सीतां शोकशल्याकुलोऽभवत् ॥ ७२ ॥ वर्जयेदिन्द्रियजयी निर्जने जननीमपि । पुत्रीकृतोऽपि प्रद्युम्नः कामितः शम्बरस्त्रिया ॥ ७३ ॥ प्रभुप्रसादे विश्वासं न कुर्यात्स्वप्नसंनिभे । नन्देन मन्त्री निक्षिप्तः शकटारोऽपि बन्धने ॥ ७४ ॥ अत्युन्नतपदारूढः पूज्यान्नैवापमानयेत् । नहुषः शक्रतां प्राप्य च्युतोऽगस्त्यावमानात् ॥ ७५ ॥ हितोपदेशं शृणुयात्कुर्वीत च यथोदितम् । विदुरोक्तमकृत्वाभूत्कौरवः शोकशल्यभाक् ॥ ७६ ॥ न पुत्रायत्तमैश्वर्यं कुर्यादार्यः कथंचन । पुत्रार्पितप्रभुत्वोऽभूद्धृतराष्ट्रस्तृणोपमः ॥ ७७ ॥ श्रुतिस्मृत्युक्तमाचारं न त्यजेत्साधुसेवितम् । दैत्यानां श्रीवियोगोऽभूत्सत्यधर्मक्रियामुचाम् ॥ ७८ ॥ नदीनां नखिनां चैव शृङ्गिणां शस्त्र-

१ अनत्ववाऽभिमाक्षी. २ वशीकरणम्.

१ मत्तः.

प्राणिनाम् । विश्वासो नैव कर्तव्यः स्त्रीषु राजकुलेषु च ॥ ७९ ॥ न कुर्यादभियोगेष्ववस्थादिकुहककियाम् । लक्ष्मणेनेन्द्रजित्कृत्यामिचारसमये हतः ॥ ८० ॥ व्याकुलोऽपि विपत्यार्तः स्मरेद्विष्णुं सदा हृदि । अगस्त्यगतो भीष्मः सस्मार गरुडध्वजम् ॥ ८१ ॥ चिन्ता जरा मनुष्याणामनध्वा वाजिनां जरा । असंभोगो जरा स्त्रीणां वस्त्राणामातपो जरा ॥ ८२ ॥ प्रियवाक्यप्रदानेन सर्वे तुष्यन्ति जन्तवः । तस्मात्तदेव वक्तव्यं वचने का दरिद्रता ॥ ८३ ॥ पञ्चभिः सह गन्तव्यं स्थातव्यं पञ्चभिः सह । पञ्चभिः सह वक्तव्यं न दुःखं पञ्चभिः सह ॥ ८४ ॥ यान्ति न्यायप्रवृत्तस्य तिर्यञ्चोऽपि सहायताम् । अपन्थानं तु गच्छन्तं सोदरोऽपि विमुञ्चति ॥ ८५ ॥ विवाहश्च विचारश्च समयोरेव शोभते । विवाहश्च विवादश्च समयोरेव शोभते ॥ ८६ ॥ लक्ष्मीर्वसति जिह्वाग्रे जिह्वाग्रे मित्रबान्धवाः । जिह्वाग्रे बन्धनं प्राप्तं जिह्वाग्रे मरणं ध्रुवम् ॥ ८७ ॥ यस्मिन्देशे न संमानो न प्रीतिर्न च बान्धवाः । न च विद्यागमः कश्चिन्न तत्र दिवसं वसेत् ॥ ८८ ॥ वहेदमित्रं स्कन्धेन यावत्कालविपर्ययः । अथैवमागते काले भिन्द्याद्घटमिवाश्मनि ॥ ८९ ॥ सर्वनाशे समुत्पन्ने ह्यर्धं त्यजति पण्डितः । अर्धेन कुरुते कार्यं सर्वनाशो न जायते ॥ ९० ॥ मूर्खशिष्योपदेशेन दुष्टस्त्रीभरणेन च । द्विषतां संप्रयोगेण पण्डितोऽप्यवसीदति ॥ ९१ ॥ मित्रद्रुहः कृतघ्नस्य स्त्रीघ्नस्य पिशुनस्य च । चतुर्णामपि चैतेषां निष्कृतिर्नैव विश्रुता ॥ ९२ ॥ गतश्रीर्गणकान्द्वेष्टि गतायुश्च चिकित्सकान् । गतश्रीश्च गतायुश्च ब्राह्मणान्द्वेष्टि भारत ॥ ९३ ॥ आत्मबुद्धिः सुखायैव गुरुबुद्धिर्विशेषतः । परबुद्धिर्विनाशाय स्त्रीबुद्धिः प्रलयावहा ॥ ९४ ॥ विस्मयः सर्वथा हेयः प्रत्यूहः सर्वकर्मणाम् । तस्माद्विस्मयमुत्सृज्य साध्यसिद्धिर्विधीयताम् ॥ ९५ ॥ विषादप्यमृतं ग्राह्यममेध्यादपि काञ्चनम् । नीचादप्युत्तमां विद्यां स्त्रीरत्नं दुष्कुलादपि ॥ ९६ ॥ लुब्धमर्थेन गृह्णीयात्क्रुद्धमञ्जलिकर्मणा । मूर्खं छन्दानुवृत्त्या च तत्त्वार्थेन च पण्डितम् ॥ ९७ ॥ जानीयात्संगरे भृत्यान्बान्धवान्व्यसनागमे । आपत्कालेषु मित्राणि भार्यां च विभवक्षये ॥ ९८ ॥ खरं श्वानं गजं मत्तं रण्डां च बहुभाषिणीम् । राजपुत्रं कुमित्रं च दूरतः परिवर्जयेत् ॥ ९९ ॥ दूरस्थं जलमध्यस्थं धावन्तं धनगर्वितम् । क्रोधवन्तं मदोन्मत्तं नमस्कारेऽपि वर्जयेत् ॥ १०० ॥ पिपीलिकार्जितं धान्यं

१ न्यायमार्गानुसारिणः २ तिर्यग्जातीयाः पशव इत्यर्थः ३ तज्जनितपापपरिहारः ४ त्याज्यः ५ विप्ररूपः

मक्षिकासंचितं मधु । लुब्धेन संचितं द्रव्यं समूलं च विनश्यति ॥ १०१ ॥ न [illegible] [illegible] [illegible] जने । को लाभ [illegible] नायकः [illegible] ॥ १०२ ॥ [illegible] विन्यासः [illegible] जने । [illegible] च पुत्राणां [illegible] ॥ १०३ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके सुखिनौ न कदाचन । यश्चाधनः कामयते यश्च कुप्यत्यनीश्वरः ॥ १०४ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके परप्रत्ययकारकौ । स्त्रियः कामितकामिन्यो लोकः पूजितपूजकः ॥ १०५ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्यमण्डलभेदिनौ । परिव्राड्योगयुक्तश्च रणे चाभिमुखो हतः ॥ १०६ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके स्वर्गस्योपरि तिष्ठतः । प्रभुश्च क्षमया युक्तो दरिद्रश्च प्रदानवान् ॥ १०७ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके न भूतो न भविष्यतः । प्रार्थितं यश्च कुरुते यश्च नार्थयते परम् ॥ १०८ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके शिरःशूलकरावुभौ । गृहस्थश्च निरारम्भो यतिश्च सपरिग्रहः ॥ १०९ ॥ शत्रुर्दहति संयोगे वियोगे मित्र मप्यहो । उभयोर्दुःखदायित्वं को भेदः शत्रुमित्रयोः ॥ ११० ॥ दुष्टा भार्या शठं मित्रं भृत्यश्चोत्तरदायकः । ससर्पे च गृहे वासो मृत्युरेव न संशयः ॥ १११ ॥ दृष्टो [illegible] पठतः पुलको न चेत् । आत्मनश्च परेषां च छिद्रस्थाने पौरुषं श्रुतम् ॥ ११२ ॥ न तद्भुक्तं न तत्पीतं न तत्सुखं न तद्गतम् । यन्मांसमाहिषश्रीखण्डनागैर्विवर्जितम् ॥ ११३ ॥ निःसारस्य पदार्थस्य प्रायेणाडम्बरो महान् । न सुवर्णे ध्वनिस्तादृग्यादृक्कांस्ये प्रजायते ॥ ११४ ॥ मासि मासि समा ज्योत्स्ना पक्षयोरुभयोरपि । तत्रैकः शुक्लपक्षोऽभूद्यतः पुण्यैरवाप्यते ॥ ११५ ॥ मत्स्यादयोऽपि जानन्ति नीरक्षीरविवेचनम् । परं प्रसिद्धिर्हंसस्य यशः पुण्यैरवाप्यते ॥ ११६ ॥ पञ्चभिः कामिता कुन्ती तद्वधूश्च पञ्चभिः । सती वदति लोकोऽयं यशः पुण्यैरवाप्यते ॥ ११७ ॥ सौभाग्यं विरलस्य स्यात्स्वकर्मगुणेष्वपि । षड्विंशदायुधा पृथ्वी सह्यायत्तैव दृश्यते ॥ ११८ ॥ हस्तादपि न दातव्यं गृहादपि न दीयते । परोपकरणार्थाय वचने किं दरिद्रता ॥ ११९ ॥ वनानि दहतो वह्नेः सखा भवति मारुतः । स एव दीपनाशाय कृशे कस्यास्ति सौहृदम् ॥ १२० ॥ भोज्यं भोजनशक्तिश्च रतिशक्तिर्वरस्त्रियः । विभवो दानशक्तिश्च नाल्पस्य तपसः फलम् ॥ १२१ ॥ जानन्ति हि गुणान्वक्तुं तद्विधा एव तादृशम् । वेत्ति विश्वंभरा भारं गिरीणां गरिमाश्रयम् ॥ १२२ ॥ जीवन्तोऽपि मृताः पञ्च व्यासेन परिकीर्तिताः । दरिद्रो व्याधितो मूर्खः प्रवासी नित्यसेवकः ॥ १२३ ॥

१ अमुके. २ स्त्री. ३ [illegible] ४ मित्रभावः.

अत्यासन्ना विनाशाय दूरतश्चाफलप्रदाः । मध्यभावेन सेव्यन्ते राजा वह्निर्गुरुः स्त्रियः ॥ १२४ ॥ अमृतं दुर्लभं नृणां देवानामुदकं तथा । पितॄणां दुर्लभः पुत्रस्तक्रं शक्रस्य दुर्लभम् ॥ १२५ ॥ शनैः पन्थाः शनैः कन्था शनैः पर्वतमस्तके । शनैर्विद्या शनैर्वित्तं पञ्चैतानि शनैः शनैः ॥१२६॥ अन्वयागतविद्यानामन्वयागतसंपदाम् । विदुषां च प्रभूणां च हृदयं नावलिप्यते ॥ १२७ ॥ मक्षिका मशको वेश्या मूषको याचकस्तथा । ग्रामणीर्गणकश्चैव सप्तैते परभक्षकाः ॥ १२८ ॥ अकृतोपद्रवः कश्चिन्महानपि न पूज्यते । अर्चयन्ति नरा नागं न तार्क्ष्यं न गजादिकम् ॥ १२९ ॥ शोभन्ते विद्यया विप्राः क्षत्रिया विजयश्रिया । श्रियोऽनुकूलदानेन लज्जया च कुलाङ्गनाः ॥ १३० ॥ ब्राह्मणा गणका वेश्याः सारमेयाश्च कुक्कुटाः । दृष्ट्वान्येषु कुप्यन्ति न जाने तस्य कारणम् ॥ १३१ ॥ पुत्रपौत्रवधूभृत्यैः संपूर्णमपि सर्वदा । भार्याहीनगृहस्थस्य शून्यमेव गृहं मतम् ॥ १३२ ॥ अक्षरद्वयमभ्यस्तं नास्ति नास्तीति यत्पुरा । तदिदं देहि देहीति विपरीतमुपस्थितम् ॥ १३३ ॥ नवे वयसि यः शान्तः स शान्त इति मे मतिः । धातुषु क्षीयमाणेषु शान्तिः कस्य न जायते ॥ १३४ ॥ धिग्गृहं गृहिणीशून्यं धिक्कलत्रमपुत्रकम् । धिक्पुत्रमविनीतं च धिग्ज्योतिषमजातकम् ॥ १३५ ॥ अश्वं नैव गजं नैव व्याघ्रं नैव च नैव च । अजापुत्रं बलिं दद्याद्देवो दुर्बलघातकः ॥१३६॥ दुर्मन्त्री राज्यनाशाय ग्रामनाशाय कुञ्जरः । श्यालको गृहनाशाय सर्वनाशाय मातुलः ॥ १३७ ॥ जले तैलं खले गुह्यं पात्रे दानं मनागपि । प्राज्ञे शास्त्रं स्वयं याति विस्तारं वस्तुशक्तितः ॥ १३८ ॥ उद्योगः कलहः कण्डूर्द्यूतं मद्यं परस्त्रियः । आहारो मैथुनं निद्रा सेवनात्तु विवर्धते ॥१३९॥ कृतार्थः स्वामिनं द्वेष्टि कृतदारस्तु मातरम् । जातापत्या पतिं द्वेष्टि गतरोगश्चिकित्सकम् ॥ १४० ॥ चक्षुःपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं जलं पिबेत् । सत्यपूतां वदेद्वाणीं मनःपूतं समाचरेत् ॥ १४१ ॥ नास्ति यज्ञः स्त्रियः कश्चिन्न व्रतं नोपवासकम् । या तु भर्तरि शुश्रूषा तया स्वर्गं जयत्यसौ ॥ १४२ ॥ शुचि भूमिगतं तोयं शुचिर्नारी पतिव्रता । शुचिः क्षेमकरो राजा संतोषी ब्राह्मणः शुचिः ॥ १४३ ॥ नित्यमास्यं शुचि स्त्रीणां शकुनिः फलपातने । वत्सोऽपि स्तनपाने स्याच्छ्वा मृगग्रहणे शुचिः ॥ १४४ ॥ भर्ता देवो गुरुर्भर्ता धर्मतीर्थव्रतानि च । तस्मात्सर्वं परित्यज्य पतिमेकं भजेत्सती ॥ १४५ ॥ असारे खलु संसारे सारमेतच्चतुष्टयम् । काश्यां वासः सतां सङ्गो गङ्गाम्भः शंभुसेवनम् ॥ १४६ ॥ उदारस्य तृणं वित्तं शूरस्य मरणं तृणम् । विरक्तस्य तृणं भार्या निःस्पृहस्य तृणं जगत् ॥ १४७ ॥ सप्तैतानि न पूर्यन्ते पूर्यमाणान्यनेकशः । ब्राह्मणोऽग्निर्यमो राजा पयोधिरुदरं गृहम् ॥ १४८ ॥ कल्पान्तवामसंक्षोभलङ्घिताशेषभूभृतः । स्थैर्यप्रसादमर्यादास्ता एव हि महोदधेः ॥ १४९ ॥ संपत् सरस्वती सत्यं संतानं सदनुग्रहः । सत्ता सुकृतसंभारः सकाराः सप्त दुर्लभाः ॥ १५० ॥ अभ्रच्छाया खलप्रीतिर्नवसस्यानि योषितः । किंचित्कालोपभोग्यानि यौवनानि धनानि च ॥ १५१ ॥ परोऽपि हितवान् बन्धुर्बन्धुरप्यहितः परः । अहितो देहजो व्याधिर्हितमारण्यमौषधम् ॥ १५२ ॥ जलबिन्दुनिपातेन क्रमशः पूर्यते घटः । स हेतुः सर्वविद्यानां धर्मस्य च धनस्य च ॥१५३॥ सौवर्णानि सरोजानि निर्मातुं सन्ति शिल्पिनः । तत्र सौरभनिर्माणे चतुरश्चतुराननः ॥ १५४ ॥ साक्षरं पुरुषं दृष्ट्वा यो नरो नाभिमन्यते । बलीवर्दसमो लोके खुरशृङ्गविवर्जितः ॥ १५५ ॥ को न याति वशं लोके मुखे पिण्डेन पूरितः । मृदङ्गो मुखलेपेन करोति मधुरध्वनिम् ॥ १५६ ॥ लुब्धानां याचकः शत्रुश्चोराणां चन्द्रमा रिपुः । जारस्त्रीणां पतिः शत्रुर्मूर्खाणां बोधको रिपुः ॥ १५७ ॥ अमन्त्रमक्षरं नास्ति नास्ति मूलमनौषधम् । अयोग्यः पुरुषो नास्ति योजकस्तत्र दुर्लभः ॥ १५८ ॥ परोपदेशवेलायां शिष्टाः सर्वे भवन्ति वै । विस्मरन्तीह शिष्टत्वं स्वकार्ये समुपस्थिते ॥ १५९ ॥ गुणिनां निर्गुणानां च दृश्यते महदन्तरम् । हारः कण्ठगतः स्त्रीणां नूपुराणि च पादयोः ॥ १६० ॥ अलभ्यं लब्धुकामस्य जनस्य गतिरीदृशी । अलभ्येषु मनस्तापः संचितार्थो विनश्यति ॥१६१॥ शत्रुवाक्यामृतं श्रुत्वा तेन सौहार्दमार्जवम् । नहि वीरेण कर्तव्यमात्मनः शुभमिच्छता ॥ १६२ ॥ शूराश्च कृतविद्याश्च रूपवत्यश्च योषितः । यत्र यत्र गमिष्यन्ति तत्र तत्र कृतादराः ॥ १६३ ॥ चत्वारो धनदायादा धर्माग्निनृपतस्कराः । तेषां ज्येष्ठावमानेन त्रयः कुप्यन्ति बान्धवाः ॥ १६४ ॥ शीलभारवती कान्ता पुष्पभारवती लता । अर्थभारवती वाणी भजते कामपि श्रियम् ॥ १६५ ॥ पूरोत्पीडे तडागस्य परीवाहः प्रतिक्रिया । शोकक्षोभे च हृदयं प्रलापैरेव धार्यते

१ पञ्चसु वाक्येषु भविष्यत्वे सिध्यति आरोहति प्राप्यते वर्धते इति पञ्चक्रियाध्याहारः. २ भार्याविवाहनादीनि. ३ एतानि त्वरया न भवन्तीत्यर्थः. ४ वंशपरम्परागतविद्यानाम्. ५ सगर्वं न भवति. ६ कुलस्त्रियः. ७ श्वानः. ८ गजः. ९ स्वल्पमपि. १० वस्तुमाहात्म्येन. ११ कृता दाराः स्त्री येन सः. १२ वैद्यम्. १३ पवित्रम्.

१ स क्रमः सर्वविद्याधनार्जनेऽपि चोक्तः. २ मुक्ताहारः. ३ अचिन्त्याम्. ४ शोभाम्. ५ प्रवहणम्. ६ उपायः.

॥ १६६ ॥ उपभोक्तुं न जानाति श्रियं प्राप्यापि मानवः । आकण्ठजलमग्नोऽपि श्वा लिहत्येव जिह्वया ॥ १६७ ॥ आर्ता देवान्नमस्यन्ति तपः कुर्वन्ति रोगिणः । निर्धना दानमिच्छन्ति वृद्धा नारी पतिव्रता ॥ १६८ ॥ जामाता जठरं जाया जातवेदा जलाशयः । पूरिता नैव पूर्यन्ते जकाराः पञ्च दुर्भराः ॥ १६९ ॥ जननी जन्मभूमिश्च जाह्नवी च जनार्दनः । जनकः पञ्चमश्चैव जकाराः पञ्च दुर्लभाः ॥ १७० ॥ सा श्रीर्या न मदं कुर्यात्स सुखी तृष्णयोज्झितः । तन्मित्रं यत्र विश्वासः पुरुषः स जितेन्द्रियः ॥ १७१ ॥ सुलभं वस्तु सर्वस्य न यात्यादरणीयताम् । स्वदारपरिहारेण परदारार्थिनो जनाः ॥ १७२ ॥ एकस्य कर्म संवीक्ष्य करोत्यन्योऽपि गर्हितम् । गतानुगतिको लोको न लोकः पारमार्थिकः ॥ १७३ ॥ क्वचिद्रुष्टः क्वचित्तुष्टो रुष्टस्तुष्टः क्षणे क्षणे । अव्यवस्थितचित्तस्य प्रसादोऽपि भयंकरः ॥ १७४ ॥ गुरुपत्न्यां निशाधीशो ब्राह्मण्यां पाकशासनः । गतः पञ्चेषुलक्ष्यत्वं का कथाऽन्यस्य देहिनः ॥ १७५ ॥ यस्मिन्रुष्टे भयं नास्ति तुष्टे नैव धनागमः । निग्रहानुग्रहौ न स्तः स रुष्टः किं करिष्यति ॥ १७६ ॥ आलस्योपहता विद्या परहस्तगताः स्त्रियः । अल्पबीजं हतं क्षेत्रं हतं सैन्यमनायकम् ॥ १७७ ॥ निर्विषेणापि सर्पेण कर्तव्या महती फटा । विषमस्तु न चाप्यस्तु फटाटोपो भयंकरः ॥ १७८ ॥ एक एव पदार्थस्तु त्रिधा भवति वीक्षितः । कुणपः[1] कामिनी मांसं योगिभिः कामिभिः श्वभिः ॥ १७९ ॥ नारी परमुखद्रष्ट्री कविरव्यवहारवित् । अपथ्यसेवी रोगी च क्रियद्भिर्नोपहस्यते ॥ १८० ॥ अन्यदा भूषणं पुंसां क्षमा लज्जेव योषिताम् । पराक्रमः परिभवे वैयात्यं सुरतेष्विव ॥ १८१ ॥ सांसारिकसुखासक्तं ब्रह्मज्ञोऽस्मीति वादिनम् । कर्मब्रह्मोभयभ्रष्टं तं त्यजेदन्त्यजं यथा ॥ १८२ ॥ शैले शैले न माणिक्यं मौक्तिकं न गजे गजे । साधवो नहि सर्वत्र चन्दनं न वने वने ॥ १८३ ॥ प्रीतिर्लक्ष्मीर्व्ययः क्लेशः सा किं सा किं स किं स किम् । या लोभाद्या परद्रोहात्परार्थे यः परार्थकृत् ॥ १८४ ॥ मनो मधुकरो मेघो मानिनी मदनो मरुत् । मा मदो मर्कटो मत्स्यो मकारा दश चञ्चलाः ॥ १८५ ॥ यावज्जीवं सुखं जीवेदृणं कृत्वा घृतं पिबेत् । भस्मीभूतस्य जीवस्य पुनरागमनं कुतः ॥ १८६ ॥ असार इव संसारः सारं सारङ्गलोचना । यदर्थं धनमिच्छन्ति तत्त्यागे तु धनेन किम् ॥ १८७ ॥ सत्यानुसारिणी लक्ष्मीः कीर्तिस्त्यागानुसारिणी । अभ्याससारिणी विद्या बुद्धिः कर्मानुसारिणी ॥ १८८ ॥ [illegible] वैधव्यमृतुकाले वराम्बरः । मृत्तिका दुर्बला नौका कार्यान्ते ते च [illegible] ॥ १८९ ॥ शिशिरान्ता गता मेघाः प्रसूतान्तं च यौवनम् । प्रणामान्तः सतां कोपो याचनान्तं हि गौरवम् ॥ १९० ॥ [illegible] दैवोपहतचेतसाम् । [illegible] भवन्ति महतामपि ॥ १९१ ॥ सदयं हृदयं यस्य भाषितं सत्यभूषितम् । कायः परहिते यस्य कलिस्तस्य करोति किम् ॥ १९२ ॥ अपत्यदर्शनस्यार्थे [illegible] । [illegible] ॥ १९३ ॥ पुत्रसूः पाककुशला पवित्रा च पतिव्रता । [illegible] भुवि संयाति गौरवम् ॥ १९४ ॥ आतुरस्यार्थिनस्य गुरुयुक्तस्य चार्थिनः । दुर्लभः खलु संयोगः सद्बीजक्षेत्रयोरिव ॥ १९५ ॥ आज्ञामात्रफलं राज्यं ब्रह्मचर्यफलं तपः । परिज्ञानफलं विद्या दत्तभुक्तफलं धनम् ॥ १९६ ॥ आयुर्वित्तं गृहच्छिद्रं मन्त्रमौषधमैथुने । दानं मानापमानौ च नव गोप्यानि कारयेत् ॥ १९७ ॥ अग्नौ दग्धं जले मग्नं हृतं तस्करपार्थिवैः । तत्सर्वं दानमित्याहुर्यदि क्लैब्यं न भाषते ॥ १९८ ॥ संभ्रमः स्नेहमाख्याति वपुराख्याति भोजनम् । विनयो वंशमाख्याति देशमाख्याति भाषितम् ॥ १९९ ॥ किं विद्यया किं तपसा किं योगेन श्रुतेन च । किं विविक्तेन मौनेन स्त्रीभिर्यस्य मनो हृतम् ॥ २०० ॥ यश्च मूढतमो लोके यश्च बुद्धेः परं गतः । तावुभौ सुखमेधेते क्लिश्यत्यन्तरितो जनः ॥ २०१ ॥ त्यजेत्स्वामिनमत्युग्रमत्युग्रात्कृपणं त्यजेत् । कृपणादविशेषज्ञं तस्माच्च कृतघ्नासनम् ॥ २०२ ॥ पात्रापात्रविवेकोऽस्ति धेनुपन्नगयोरिव । तृणात्संजायते क्षीरं क्षीरात्संजायते विषम् ॥ २०३ ॥ शनैर्विद्यां शनैरर्थानारोहेत्पर्वतं शनैः । शनैरध्वसु वर्तेत योजनान्न परं व्रजेत् ॥ २०४ ॥ द्यूतं पुस्तकवाद्ये च नाटकेषु च सक्तता । स्त्रियस्तन्द्री च निद्रा च विद्याविघ्नकराणि षट् ॥ २०५ ॥ अतिथिर्बालकः पत्नी जननी जनकस्तथा । पञ्चैते गृहिणः पोष्या इतरे च स्वशक्तितः ॥ २०६ ॥ गाढं गुणवती विद्या न मुदे विनयं विना । मूर्खतापि मुदे भूयान्महत्त्व विनयान्विता ॥ २०७ ॥ अहो साहजिकं प्रेम दूरतोऽपि

1 निम्बम्. 2 शवः.

विराजते। चकोरनयनद्वन्द्वमाह्लादयति चन्द्रमाः ॥ २०८ ॥ साक्षरा विपरीताश्चेद्राक्षसा एव केवलम्। सरसो विपरीतश्चेत्सरसत्वं न मुञ्चति ॥ २०९ ॥ यदीच्छसि वशीकर्तुं जगदेकेन कर्मणा। परापवादसस्येभ्यो गां चरन्तीं निवारय ॥ २१० ॥ एकस्तपो द्विरध्यायी त्रिभिर्गीतं चतुः पथम्। सप्त पञ्च कृषीणां च सङ्ग्रामो बहुभिर्जनैः ॥ २११ ॥ काकः पक्षिषु चाण्डालः स्मृतः पशुषु गर्दभः। जनाणां कोऽपि चाण्डालः स्मृतः सर्वेषु निन्दकः ॥ २१२ ॥ दातृत्वं प्रियवक्तृत्वं धीरत्वमुचितज्ञता। अभ्यासेन न लभ्येयुश्चत्वारः सहजा गुणाः ॥ २१३ ॥ लोभमूलानि पापानि रसमूलानि व्याधयः। इष्टमूलानि शोकानि त्रीणि त्यक्त्वा सुखी भव ॥ २१४ ॥ प्रदोषे दीपकश्चन्द्रः प्रभाते दीपको रविः। त्रैलोक्ये दीपको धर्मः सुपुत्रः कुलदीपकः ॥ २१५ ॥ सुखार्थी त्यजते विद्यां विद्यार्थी त्यजते सुखम्। सुखार्थिनः कुतो विद्या कुतो विद्यार्थिनः सुखम् ॥ २१६ ॥ अन्नदानात्परं दानं विद्यादानमतः परम्। अन्नेन क्षणिका तृप्तिर्यावज्जीवं च विद्यया ॥ २१७ ॥ दूरस्थाः पर्वता रम्या वेश्या च सुखमण्डने। युद्धस्य वार्ता रम्या च त्रीणि रम्याणि दूरतः ॥ २१८ ॥ माता यदि विषं दद्याद्विक्रीणाति पिता सुतम्। राजा हरति सर्वस्वं तत्र का परिदेवना ॥ २१९ ॥ अहेरिव गणाद्भीतः पराान्नाच्च विषादिव। राक्षसीभ्य इव स्त्रीभ्यः स विद्यामधिगच्छति ॥ २२० ॥ अवज्ञात्रुटितं प्रेम नवीकर्तुं क ईश्वरः। संधिं न याति स्फुटितं लाक्षालेपेन मौक्तिकम् ॥ २२१ ॥ संनिकर्षोऽत्र मर्त्यानामनादरणकारणम्। गाङ्गं हित्वा यथाऽन्याम्भस्तत्रत्यो याति शुद्धये ॥ २२२ ॥ लेखनी पुस्तकं रामा परहस्ते गता गता कदाचित्पुनरायाता भ्रष्टा मुष्टा च चुम्बिता ॥ २२३ ॥ पूर्वदत्तेषु या विद्या पूर्वदत्तेषु च यद्धनम्। पूर्वदत्तेषु या भार्या अग्रे धावति धावति ॥ २२४ ॥ श्रुत्वा धर्मं विजानाति श्रुत्वा त्यजति दुर्मतिम्। श्रुत्वा ज्ञानमवाप्नोति श्रुत्वा मोक्षं च विन्दति ॥ २२५ ॥ मनो धावति सर्वत्र मदोन्मत्तगजेन्द्रवत्। ज्ञानाङ्कुशसमा बुद्धिस्तस्य निश्चलते मनः ॥ २२६ ॥ इच्छेच्चेद्विपुलां मैत्री त्रीणि तत्र न कारयेत्। वाग्वादमर्थसंबन्धं तत्पत्नीपरिभाषणम् ॥ २२७ ॥ अयुक्तं स्वामिनो युक्तं युक्तं नीचस्य दूषणम्। अमृतं राहवे मृत्युर्विषं रुद्रस्य भूषणम् ॥ २२८ ॥ पण्डिते चैव मूर्खे च बलवत्यपि दुर्जने। ईश्वरे च दरिद्रे च मृत्योः सर्वत्र तुल्यता ॥ २२९ ॥ सङ्ग्रामे सुभटेन्द्राणां कवीनां कविमण्डले। दीप्तिर्वा दीप्तिहानिर्वा मुहूर्तादेव जायते ॥ २३० ॥ विषस्य विषयाणां हि दृश्यते महदन्तरम्। उपभुक्तं विषं हन्ति विषयाः स्मरणादपि ॥ २३१ ॥ पुराणान्ते श्मशानान्ते मैथुनान्ते च या मतिः। सा मतिः सर्वदा चेत्स्यात्को न मुच्येत बन्धनात् ॥ २३२ ॥ आकारेणैव चतुरास्तर्कयन्ति परेङ्गितम्। गर्भस्थं केतकीपुष्पमामोदेनेव षट्पदाः ॥ २३३ ॥ न ज्ञातुं नाप्यनुज्ञातुं नेक्षितुं नाप्युपेक्षितुम्। स्वजनः स्वजने जातं विपत्पातं समीहते ॥ २३४ ॥ प्रायो दुरन्तपर्यन्ताः संपदोऽपि दुरात्मनाम्। भवन्ति हि सुखोदर्का विपदोऽपि महात्मनाम् ॥ २३५ ॥ उदर्कभूतिमिच्छद्भिः सद्भिः खलु न दृश्यते। चतुर्थीचन्द्रलेखेव परस्त्रीभालपट्टिका ॥ २३६ ॥ अकाण्डपातजातानामार्द्राणां मर्मभेदिनाम्। गाढशोकप्रहाराणामचिन्तैव महौषधम् ॥ २३७ ॥ अनिर्लोडितकार्यस्य वाग्जालं वाग्मिनो वृथा। निमित्तादपराद्धेषोर्धानुष्कस्येव वल्गितम् ॥ २३८ ॥ शंभुः श्वेतार्कपुष्पेण चन्द्रमा वस्त्रतन्तुना। अच्युतः स्मृतिमात्रेण साधवः करसंपुटैः ॥ २३९ ॥ अकृत्वा पौरुषं या श्रीर्विकासिन्यपि किं तया। जरद्गवोऽपि चाश्नाति दैवादुपगतं तृणम् ॥ २४० ॥ मन्दाकिनीपयःपानं मन्दाक्षीमुखचुम्बनम्। मन्दरोपवनक्रीडा मन्दानुष्ठानतः कुतः ॥ २४१ ॥ दीपो भक्षयते ध्वान्तं कज्जलं च प्रसूयते। यदन्नं भक्षयेन्नित्यं जायते तादृशी प्रजा ॥ २४२ ॥ मौनं कालविलम्बश्च प्रयाणं भूमिदर्शनम्। भृकुट्यन्यमुखी वार्ता नकारः षड्विधः स्मृतः ॥ २४३ ॥ अक्षराणि परीक्ष्यन्तामम्बराडम्बरेण किम्। शंभुरम्बरहीनोऽपि सर्वज्ञः किं न जायते ॥ २४४ ॥ दोषोऽपि गुणतां याति प्रभोर्भवति चेत्कृपा। अङ्गहीनोऽपि सूर्येण सारथ्ये योजितोऽरुणः ॥ २४५ ॥ उत्तमं प्रणिपातेन शूरं भेदेन योजयेत्। नीचमल्पप्रदानेन इष्टं धर्मेण योजयेत् ॥ २४६ ॥ अकुले पतितो राजा मूर्खपुत्रो हि पण्डितः। निर्धनस्य धनप्राप्तिस्तृणवन्मन्यते जगत् ॥ २४७ ॥ लोकेषु निर्धनो दुःखी ऋणग्रस्तस्ततोऽधिकम्। ताभ्यां रोगयुतो दुःखी तेभ्यो दुःखी कुभार्यकः ॥ २४८ ॥ आज्ञाभङ्गो नरेन्द्राणां विप्राणां मानखण्डनम्। पृथक्शय्या च नारीणामशस्त्रवध उच्यते ॥ २४९ ॥ प्रस्तावसदृशं वाक्यं सद्भावसदृशं प्रियम्। आत्मशक्तिसमं कोपं कुर्वाणो न विनश्यति ॥ २५० ॥ पठकः पाठकश्चैव ये चान्ये शास्त्रपाठकाः। सर्वे व्यसनिनो ज्ञेया यः क्रियावान्स पण्डितः ॥ २५१ ॥ पण्डितैः सह सांगत्यं पण्डितैः सह संकथाः। पण्डितैः सह मित्रत्वं कुर्वाणो नावसीदति ॥ २५२ ॥ शीलं शौर्यमना-

लस्यं पाण्डित्यं मित्रसंग्रहः । अचोरहरणीयानि पञ्चैतान्यक्षयो निधिः ॥ २५३ ॥ मातृवत्परदाराणि परद्रव्याणि लोष्टवत् । आत्मवत्सर्वभूतानि यः पश्यति स पश्यति ॥ २५४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां यस्यैकोऽपि न विद्यते । अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ २५५ ॥ स जीवति गुणा यस्य धर्मो यस्य स जीवति । गुणधर्मविहीनो यो निष्फलं तस्य जीवितम् ॥ २५६ ॥ गुरुशुश्रूषया विद्या पुष्कलेन धनेन वा । अथवा विद्यया विद्या चतुर्थी नोपलभ्यते ॥२५७॥ षट्पदः पुष्पमध्यस्थो यथा सारं समुद्धरेत् । तथा सर्वेषु शास्त्रेषु सारं गृह्णन्ति पण्डिताः ॥ २५८ ॥ गुणान्भूषयते रूपं शीलं भूषयते कुलम् । सिद्धिर्भूषयते विद्यां भोगो भूषयते धनम् ॥ २५९ ॥ अगुणस्य हतं रूपमशीलस्य हतं कुलम् । असिद्धेस्तु हता विद्या अभोगस्य हतं धनम् ॥ २६० ॥ दिवा पश्यति नोलूकः काको नक्तं न पश्यति । अपूर्वः कोऽपि कामान्धो दिवा नक्तं न पश्यति ॥ २६१ ॥ यौवनं धनसंपत्तिः प्रभुत्वमविवेकिता । एकैकमप्यनर्थाय किमु यत्र चतुष्टयम् ॥२६२॥ मुख्यमेकं पुरस्कृत्य शून्यात्मानोऽपि साधकाः । भवन्ति तं विना नैव यथा संख्याङ्कबिन्दवः ॥ २६३ ॥ वचस्तत्रैव वक्तव्यं यत्रोक्तं सफलं भवेत् । स्थायीभवति चात्यन्तं रङ्गः शुक्लपटे यथा ॥२६४॥ पिण्डे पिण्डे मतिर्भिन्ना कुण्डे कुण्डे नवं पयः । जातौ जातौ नवाचारा नवा वाणी मुखे मुखे ॥ २६५ ॥ गान्धर्वं गन्धसंयुक्तं ताम्बूलं भारती कथा । इष्टा भार्या प्रियं मित्रमपूर्वाणि दिने दिने ॥ २६६ ॥ विद्यया सह मर्तव्यं कुशिष्याय न दापयेत् । तथापि दीयते विद्या पश्चात्संजायते रिपुः ॥ २६७ ॥ मर्कटस्य सुरापानं तस्य वृश्चिकदंशनम् । तन्मध्ये भूतसंचारो यद्वा तद्वा भविष्यति ॥ २६८ ॥ पुस्तकेषु च या विद्या परहस्तेषु यद्धनम् । सङ्ग्रामे च गृहे सैन्यं तिस्रः पुंसां विडम्बनाः ॥ २६९ ॥ असावधाने पाण्डित्यं क्रयक्रीतं च मैथुनम् । भोजनं च पराधीनं तिस्रः पुंसां विडम्बनाः ॥ २७० ॥ पादेन क्रम्यते पन्था मानहीनं च भोजनम् । अविवेकिप्रभोः सेवा पातकं किमतः परम् ॥२७१॥ तुष्यन्ति भोजनैर्विप्रा मयूरा घनगर्जितैः । साधवः परसंतोषैः खलाः परविपत्तिषु ॥ २७२ ॥ प्रत्यक्षे गुरवः स्तुत्याः परोक्षे मित्रबान्धवाः । कर्मान्ते दासभृत्याश्च पुत्रा नैव तथा स्त्रियः ॥ २७३ ॥ विनयं राजपुत्रेभ्यः पण्डितेभ्यः सुभाषितम् । अनृतं द्यूतकारेभ्यः स्त्रीभ्यः शिक्षेत कैतवम् ॥२७४॥ धनधान्यप्रयोगेषु विद्यासंग्रहणेषु च । आहारे व्यवहारे च त्यक्तलज्जः सुखी भवेत् ॥ २७५ ॥ मुहूर्तमपि जीवेत नरः शुक्लेन कर्मणा । न कल्पमपि कृष्णेन लोकद्वयविरोधिना ॥ २७६ ॥ गते शोको न कर्तव्यो भविष्यं नैव चिन्तयेत् । वर्तमानेन कालेन वर्तयन्ति विचक्षणाः ॥ २७७ ॥ स्वभावेन हि तुष्यन्ति देवाः सत्पुरुषाः पिता । ज्ञातयः स्नानपानेन वाक्यदानेन पण्डिताः ॥ २७८ ॥ नराणां नापितो धूर्तः पक्षिणां चैव वायसः । चतुष्पदां शृगालस्तु स्वेच्छाचारी तपस्विनाम् ॥ २७९ ॥ चाण्डालः पक्षिणां काकः पशूनां चैव कुक्कुरः । कोपो मुनीनां चाण्डालश्चाण्डालः सर्वनिन्दकः ॥ २८० ॥ असत्संपूज्यते काकः असत्संपूज्यते द्विजः । असत्संपूज्यते गङ्गा स्त्री असत्ती विनश्यति ॥ २८१ ॥ न पश्यति च जन्मान्धः कामान्धो नैव पश्यति । न पश्यति मदोन्मत्तो ह्यर्थी दोषं न पश्यति ॥ २८२ ॥ स्वयं कर्म करोत्यात्मा स्वयं तत्फलमश्नुते । स्वयं भ्रमति संसारे स्वयं तस्माद्विमुच्यते ॥ २८३ ॥ सत्वमूलं भवेद्राज्यं धर्ममूलं स्थिरं भवेत् । प्रजामूलं सर्वदा वै वैरमूलं विनश्यति ॥ २८४ ॥ ऋणकर्ता पिता शत्रुर्माता च व्यभिचारिणी । अविनीता रिपुर्भार्या पुत्रः शत्रुरपण्डितः ॥ २८५ ॥ नास्ति कामसमो व्याधिर्नास्ति मोहसमो रिपुः । नास्ति क्रोधसमो वह्निर्नास्ति ज्ञानात्परं सुखम् ॥ २८६ ॥ विद्या मित्रं प्रवासेषु भार्या मित्रं गृहेषु च । व्याधितस्यौषधं मित्रं धर्मो मित्रं मृतस्य च ॥ २८७ ॥ नास्ति मेघसमं तोयं नास्ति चात्मसमं बलम् । नास्ति चक्षुःसमं तेजो नास्ति धान्यसमं प्रियम् ॥ २८८ ॥ अधमा धनमिच्छन्ति वादमिच्छन्ति गर्विताः । मानवाः स्वर्गमिच्छन्ति मोक्षमिच्छन्ति देवताः ॥ २८९ ॥ सत्येन धार्यते पृथ्वी सत्येन तपते रविः । सत्येन वायवो वान्ति सर्वं सत्ये प्रतिष्ठितम् ॥ २९० ॥ हस्तस्य भूषणं दानं सत्यं कण्ठस्य भूषणम् । श्रोत्रस्य भूषणं शास्त्रं भूषणैः किं प्रयोजनम् ॥ २९१ ॥ युक्तमुक्तं पुराविद्भिश्चिन्ता जूर्तिः सुदारुणा । न भेषजैर्लङ्घनैर्वा न चान्यैरुपशाम्यति ॥ २९२ ॥ आवासः क्रियतां गाङ्गे पापहारिणि वारिणि । स्तनमध्ये तरुण्या वा मनोहारिणि हारिणि ॥ २९३ ॥ सुभाषितरसास्वादः प्रौढस्त्रीसंगमस्तथा । सेवा विवेकिनो राज्ञो दुःखनिर्मूलनं त्रयम् ॥ २९४ ॥ ईर्ष्यी घृणी त्वसंतुष्टः क्रोधनो नित्यशङ्कितः । परभाग्योपजीवी च षडेते दुःखभागिनः ॥ २९५ ॥ नवं वस्त्रं नवं छत्रं नव्या स्त्री नूतनं गृहम् । सर्वत्र नूतनं शस्तं सेवकान्ने पुरातने ॥ २९६ ॥ वृद्धस्य वचनं ग्राह्यमापत्काले ह्युपस्थिते । सर्वत्रैवं विचा-

१ मूर्तैः. २ ज्वरः.

[illegible] मातृके न च पितृके ॥ २९७ ॥ अतिकुत्सितमात्मा प्रज्ञया याति च शौचनाम् । शौचनाशं पुनर्याति का कथा परिदेवना ॥ २९८ ॥ अप्रमाणं प्रयत्नकृतं मान कृत्वा च पृष्ठतः । सहसा मुखदम्भाय कर्माण्यन्ते हि सर्वशः ॥ २९९ ॥ कुलस्य कुत्सं नास्ति सुजनस्य मनस्तथा । जनस्य शोचनं नास्ति [illegible] मतम् ॥ ३०० ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । कृतान्तदण्ड निवृत्तोऽपि प्राणकारी न जीवति ॥ ३०१ ॥ निसर्गतः [illegible] [illegible] [illegible] च । सद्गुणैर्जायते [illegible] गच्छति ॥ ३०२ ॥ [illegible] कुलं [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] गुणवत्तया ॥ ३०३ ॥ कवयः किं न पश्यन्ति किं न भक्षन्ति वायसाः । मद्यपाः किं न जल्पन्ति किं न कुर्वन्ति योषितः ॥ ३०४ ॥ [illegible] सुशीलता [illegible] । बुद्धिहृद्यविकारा[illegible] [illegible] ॥ ३०५ ॥ यद्यपि [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] भोजयन्ते [illegible] [illegible] ॥ ३०६ ॥ [illegible] [illegible] लोके [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] कीर्तिर्भूत [illegible] ॥ ३०७ ॥ लालयेत्पञ्च वर्षाणि दश वर्षाणि ताडयेत् । प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रं मित्रवदाचरेत् ॥ ३०८ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ३०९ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] पुत्रवतां गृहे ॥ ३१० ॥ पदे पदे च रत्नानि योजने रसकूपिकाः । भाग्यहीना न पश्यन्ति बहुरत्ना वसुंधरा ॥ ३११ ॥ राजा वेश्या यमो वह्निः प्राघूर्णो बालयाचकौ । परदुःखं न जानन्ति अष्टमो ग्रामकण्टकः ॥ ३१२ ॥ क्रोधो मूलमनर्थानां क्रोधः संसारबन्धनम् । धर्मक्षयकरः क्रोधस्तस्मात्क्रोधं विवर्जयेत् ॥ ३१३ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ३१४ ॥ किं धनेन कुबेरस्य सुभाषितगुणेन किम् । [illegible] [illegible] [illegible] सिन्धुना ॥ ३१५ ॥ मधुना सिञ्चयेन्निम्बं निम्बः किं मधुरायते । जातिस्वभावदोषोऽयं कटुकत्वं न मुञ्चति ॥ ३१६ ॥ कर्तव्यमेव कर्तव्यं प्राणैः कण्ठगतैरपि । अकर्तव्यं न कर्तव्यं प्राणैः कण्ठगतैरपि ॥ ३१७ ॥ अग्निहोत्रं गृहं क्षेत्रं मित्रं भार्या सुतं शिशुम् । रिक्तपाणिर्न पश्येत राजानं देवतां गुरुम् ॥ ३१८ ॥ उत्तमं स्वार्जितं भुक्तं मध्यमं पितुरर्जितम् । कनिष्ठं भ्रातृवित्तं च स्त्रीवित्तमधमाधमम् ॥ ३१९ ॥ अलसस्य कुतो विद्या अविद्यस्य कुतो धनम् । अधनस्य कुतो मित्रममित्रस्य कुतः सुखम् ॥ ३२० ॥ अनाघ्रातमपि माणिक्यं हेमाश्रयमपेक्षते । अनाश्रया न शोभन्ते पण्डिता वनिता लता[1] ॥ ३२१ ॥ विप्रार्थेषु धनत्यागं स्वदारगमनं वनम् । स्वामिकार्ये हतप्राणमन्ते विष्णुर्लभे माधवः ॥ ३२२ ॥ न विश्वसेदविश्वस्ते मित्रस्यापि न विश्वसेत् । कदाचित्कुपितं मित्रं सर्वं गुह्यं प्रकाशयेत् ॥ ३२३ ॥ अभ्रच्छाया तृणाग्निश्च खले प्रीतिः स्थले जलम् । वेश्यासक्तिः कुमित्रं च षडेते बुद्बुदोपमाः ॥ ३२४ ॥ प्रमदा मदिरा लक्ष्मीर्विज्ञेया त्रिविधा सुरा । दृष्ट्वैवोन्मादयत्येका पीता त्वन्यातिसंचयात् ॥ ३२५ ॥ राजपत्नी गुरोः पत्नी भ्रातृपत्नी तथैव च । पत्नीमाता स्वमाता च पञ्चैता मातरः स्मृताः ॥ ३२६ ॥ इक्षुदण्डास्तिला शूद्रा कामिनी हेम मेदिनी । दधि चन्दननागवल्ली मर्दनं गुणवर्धनम् ॥ ३२७ ॥ पराधीनं वृथा जन्म परस्त्रीषु वृथा सुखम् । परगेहे वृथा लक्ष्मीर्विद्या या पुस्तके वृथा ॥ ३२८ ॥ असंमाने तपोवृद्धिः संमानाच्च तपःक्षयः पूजया । पुण्यहानिः स्यान्निन्दया सद्गतिर्भवेत् ॥ ३२९ ॥ [illegible] ब्राह्मणानां च वेश्यानां मोहनात्मकम् । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ३३० ॥ [illegible] शीतानि प्रसूतान्नं च यौवनम् । [illegible] मेघमाला तत्कालं स्वल्पभोजनम् ॥ ३३१ ॥ धातुः परीक्षा दुर्भिक्षे स्त्रीपरीक्षा च निर्धने । युद्धे शूरपरीक्षा च मित्रोऽत्यन्तमापदि ॥ ३३२ ॥ अन्यमाश्रयते लक्ष्मीस्त्वन्यमन्यं च मेदिनी । अनन्यगामिनी पुंसां कीर्तिरेका पतिव्रता ॥ ३३३ ॥ न कालः खड्गमुद्यम्य शिरः कृन्तति कस्यचित् । कालस्य बलमेतावद्विपरीतार्थदर्शनम् ॥ ३३४ ॥ [illegible] जनो दुःखात्करोति विगर्हितम् । न कर्म गर्हितं लोके कस्यचिद्रोचते ध्रुवम् ॥ ३३५ ॥ सद्भावेन जयेन्मित्रं सद्भावेन च बान्धवान् । स्त्रीभृत्यान्दानमानाभ्यां दाक्षिण्येनेतरं जनम् ॥ ३३६ ॥ संतोषस्त्रिषु कर्तव्यः स्वदारे भोजने धने । त्रिषु चैव न कर्तव्यो दाने तपसि पाठने ॥ ३३७ ॥ न पुत्रात्परमो लाभो न भार्यायाः परं सुखम् । न धर्मात्परमं मित्रं नानृतात्पातकं परम् ॥ ३३८ ॥ [illegible] शीलेन विहीनं नैव पूजयेत् । अपि शूद्रं च धर्मज्ञं सद्भावादभिपूजयेत् ॥ ३३९ ॥ शत्रोरपि गुणा वाच्या दोषा वाच्या गुरोरपि । सर्वदा सर्वयत्नेन पुत्रे शिष्यवदाचरेत् ॥ ३४० ॥ सुकुले योजयेत्कन्यां पुत्रं विद्यासु योजयेत् । व्यसने योजयेच्छत्रुमिष्टं धर्मे नियोजयेत् ॥ ३४१ ॥

---

१ वनिताम्.

नक्षत्रभूषणं चन्द्रो नारीणां भूषणं पतिः । पृथिवीभूषणं राजा विद्या सर्वस्य भूषणम् ॥ २४२ ॥ लालने बहवो दोषास्ताडने बहवो गुणाः । तस्मात्पुत्रं च शिष्यं च ताडयेन्न तु लालयेत् ॥ २४३ ॥ दूरतः शोभते मूर्खो लम्बशाटपटावृतः । तावच्च शोभते मूर्खो यावत्किंचिन्न भाषते ॥ २४४ ॥ सकृद्दुष्टं च मित्रं यः पुनः संधातुमिच्छति । स मृत्युमुपगृह्णाति गर्भमश्वतरी यथा ॥ २४५ ॥ न कश्चित्कस्यचिन्मित्रं न कश्चित्कस्यचिद्रिपुः । कारणेन हि जायन्ते मित्राणि रिपवस्तथा ॥ २४६ ॥ हस्ती हस्तसहस्रेण शतहस्तेन वाजिनः । शृङ्गिणो दशहस्तेन स्थानत्यागेन दुर्जनः ॥ २४७ ॥ आपदर्थे धनं रक्षेद्दारान्रक्षेद्धनैरपि । आत्मानं सततं रक्षेद्दारैरपि धनैरपि ॥ २४८ ॥ परदारान्परद्रव्यं परीवादं परस्य च । परीहासं गुरोः स्थाने चापल्यं च विवर्जयेत् ॥ २४९ ॥ अप्रगल्भस्य या विद्या कृपणस्य च यद्धनम् । यच्च बाहुबलं भीरोर्व्यर्थमेतत्त्रयं भुवि ॥ २५० ॥ शरीरनिरपेक्षस्य दक्षस्य व्यवसायिनः । बुद्धिप्रारब्धकार्यस्य नास्ति किंचन दुष्करम् ॥ २५१ ॥ अमूयया हतेनैव पूर्वोपायोद्यमैरपि । कर्तृणां गृह्यते संपत्सुहृद्भिर्मन्त्रिभिस्तथा ॥ २५२ ॥ अतिदाक्षिण्ययुक्तानां शङ्कितानां पदे पदे । परापवादभीरूणां दूरतो यान्ति संपदः ॥ २५३ ॥ आदानस्य प्रदानस्य कर्तव्यस्य च कर्मणः । क्षिप्रमक्रियमाणस्य कालः पिबति तद्रसम् ॥ २५४ ॥ न स्वल्पस्य कृते भूरि नाशयेन्मतिमान्नरः । एतदेव हि पाण्डित्यं न स्वल्पाद्भूरिनाशनम् ॥ २५५ ॥ अफलानि दुरन्तानि समव्ययफलानि च । अशक्यानि च वस्तूनि नारभेत विचक्षणः ॥ २५६ ॥ किं नु मे स्यादिदं कृत्वा किं नु मे स्यादकुर्वतः । इति संचिन्त्य मनसा प्राज्ञः कुर्वीत वा न वा ॥ २५७ ॥ देहे पातिनि का रक्षा यशो रक्ष्यमपातवत् । नरः पतितकायोऽपि यशःकायेन जीवति ॥ २५८ ॥ निमेषमात्रमपि ते वयो गच्छन्न तिष्ठति । तस्माद्देहेष्वनित्येषु कीर्तिमेकामुपार्जय ॥ २५९ ॥ बुधांश्च न गुणान्मृषास्ताधु वेत्ति यतः स्वयम् । मूर्खोऽपि च न मृषाबुधप्रोक्तं न वेत्ति सः ॥ २६० ॥ यावत्स्वस्थमिदं देहं यावन्मृत्युश्च दूरतः । तावदात्महितं कुर्यात्प्राणान्ते किं करिष्यति ॥ २६१ ॥ यः करोति यथोक्तां निःश्रेयसकरीः क्रियाः । [illegible] स मूढः पशुसत्तमः ॥ २६२ ॥ मूलं दोषस्य हिंसादेरर्थकामौ स्म मा कुरु । तौ हि तत्त्वावबोधस्य दुरुच्छेदावुपप्लवौ ॥ २६३ ॥ अभिद्रोहेण भूतानामर्जयन्नश्वरीः श्रियः । उदन्यानिव सिन्धूनामापदामेति पात्रताम् ॥ २६४ ॥ या गम्या सत्सहा-

[illegible] ॥ २६५ ॥ [illegible] ॥ २६६ ॥ [illegible] न श्रूयते । [illegible] ॥ २६७ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २६८ ॥ [illegible] मनः । [illegible] ॥ २६९ ॥ [illegible] ॥ २७० ॥ [illegible] यदा ॥ २७१ ॥ [illegible] ॥ २७२ ॥ [illegible] ॥ २७३ ॥ [illegible] दुर्भिक्षम् ॥ २७४ ॥ कर्मानुगा [illegible] पुंसां बुद्धिः कर्मानुसारिणी । तथापि सुधिया भाव्यं सुविचार्यैव कुर्वता ॥ २७५ ॥ मनसा चिन्तितं कार्यं वचसा न प्रकाशयेत् । अन्यलक्षितकार्यस्य यतः सिद्धिर्न जायते ॥ २७६ ॥ कुदेशं च कुवृत्तिं च कुभार्यां कुनदीं तथा । कुद्रव्यं च कुभोज्यं च वर्जयेत्तु विचक्षणः ॥ २७७ ॥ आर्त पुत्रो यदा यस्य भुक्तं भार्या तथैव च । अभावे सति संतोषः स्वर्गस्थोऽसौ महीतले ॥ २७८ ॥ माता यस्य गृहे नास्ति भार्या चाप्रियवादिनी । अरण्यं तेन गन्तव्यं यथारण्यं तथा गृहम् ॥ २७९ ॥ कोकिलानां स्वरो रूपं नारीरूपं पतिव्रतम् । विद्या रूपं कुरूपाणां क्षमा रूपं तपस्विनाम् ॥ २८० ॥ अविद्यं जीवनं शून्यं दिक्शून्या चेदबान्धवा । पुत्रहीनं गृहं शून्यं सर्वशून्या दरिद्रता ॥ २८१ ॥ अदाता वंशदोषेण कर्मदोषाद्दरिद्रता । उन्मादो मातृदोषेण पितृदोषेण मूर्खता ॥ २८२ ॥ अतिदर्पे हता लङ्का अतिमाने च कौरवाः । अतिदाने बलिर्बद्धः सर्वमत्यन्तगर्हितम् ॥ २८३ ॥ वस्त्रहीनस्त्वलंकारो घृतहीनं च भोजनम् । स्तनहीना च या नारी विद्याहीनं च जीवनम् ॥ २८४ ॥ पुत्रप्रयोजना दाराः पुत्रः पिण्डप्रयोजनः । हितप्रयोजनं मित्रं धनं सर्वप्रयोजनम् ॥ २८५ ॥ दुर्लभं संस्कृतं वाक्यं दुर्लभः क्षेमकृत्सुतः । दुर्लभा सदृशी भार्या दुर्लभः स्वजनः प्रियः ॥ २८६ ॥ अशोच्यो निर्धनः प्राज्ञोऽशोच्यः पण्डितबान्धवः । अशोच्या विधवा नारी पुत्रपौत्रप्रतिष्ठिता ॥ २८७ ॥ अविद्यः पुरुषः शोच्यः

शोच्यते मधुनस्त्वयम् । [illegible] प्रजा शोच्याः शोच्यं राज्यमराजकम् ॥ ३८८ ॥ कुमित्रं सह मित्रं [illegible] सह मित्रताम् । हानिश्चित्र [illegible] कुर्वाणो न विनश्यति ॥ ३८९ ॥ कथा वृत्तिः पराधीना कथो वासो निराश्रयः । निर्धनो व्यवसायश्च सर्वकष्टा दरिद्रता ॥ ३९० ॥ [illegible] कुतो धर्मः दुर्जनस्य कुतः क्षमा । वेश्यानां च कुतः स्नेहः कुतः सत्यं च कामिनाम् ॥ ३९१ ॥ [illegible] कुतो मानः [illegible] कुतः सुखम् । [illegible] न कुलं मैत्री [illegible] ॥ ३९२ ॥ [illegible] ॥ ३९३ ॥ यो ध्रुवाणि परित्यज्य अध्रुवं परिषेवते । ध्रुवाणि तस्य नश्यन्ति अध्रुवं नष्टमेव च ॥ ३९४ ॥ शुष्कं मांसं स्त्रियो वृद्धा बालार्कस्तरुणं दधि । प्रभाते मैथुनं निद्रा सद्यःप्राणहराणि षट् ॥ ३९५ ॥ सद्योमांसं नवान्नं च बाला स्त्री क्षीरभोजनम् । घृतमुष्णोदकं चैव सद्यःप्राणकराणि षट् ॥ ३९६ ॥ [illegible] षट् [illegible] गर्हितम् । [illegible] शिक्षेत [illegible] कुक्कुटादपि ॥ ३९७ ॥ [illegible] ॥ ३९८ ॥ [illegible] ॥ ३९९ ॥ [illegible] । [illegible] षट् गुणाः ॥ ४०० ॥ अविश्रामं वहेद्भारं शीतोष्णं च न विन्दति । ससंतोषस्तथा नित्यं त्रीणि शिक्षेत गर्दभात् ॥ ४०१ ॥ गूढमैथुनचारित्वं च काले चालयसंग्रहम् । अप्रमत्तमविश्वासं पञ्च शिक्षेत वायसात् ॥ ४०२ ॥ युद्धं च प्रातरुत्थानं भोजनं सह बन्धुभिः । स्त्रियमापद्गतां रक्षेच्चतुः शिक्षेत कुक्कुटात् ॥ ४०३ ॥ कोऽतिभारः समर्थानां किं दूरं व्यवसायिनाम् । को विदेशः सविद्यानां कः परः प्रियवादिनाम् ॥ ४०४ ॥ आपदां कथितः पन्था इन्द्रियाणामसंयमः । तज्जयः संपदां मार्गो येनेष्टं तेन गम्यताम् ॥ ४०५ ॥ न च विद्यासमो बन्धुर्न च व्याधिसमो रिपुः । न चापत्यसमः स्नेहो न च दैवात्परं बलम् ॥ ४०६ ॥ [illegible] भूमिः प्राकारवलयं गृहम् । नरेन्द्रावरणा देशाश्चारित्रावरणाः स्त्रियः ॥ ४०७ ॥ [illegible] नारी तथा [illegible] पुमान् । [illegible] ॥ ४०८ ॥ आहारो द्विगुणः स्त्रीणां बुद्धिस्तासां चतुर्गुणा । षड्गुणो व्यवसायश्च कामश्चाष्टगुणः स्मृतः ॥ ४०९ ॥ शीर्णं नष्टं [illegible] । [illegible] शूरं मन्त्रं न गृहमागतम् ॥ ४१० ॥ अस्थिरा द्विजा नष्टाः सन्तुष्टाश्च महीभुजः । सलज्जा गणिका नष्टा निर्लज्जाश्च कुलस्त्रियः ॥ ४११ ॥ अन्यायवर्तिनो राजा मूर्खपुत्रश्च पण्डितः । [illegible] जगत् ॥ ४१२ ॥ पुस्तकस्था तु या विद्या परहस्तगतं धनम् । कार्यकाले समुत्पन्ने न सा विद्या न तद्धनम् ॥ ४१३ ॥ पादपानां भयं वातात्पद्मानां शिशिराद्भयम् । पर्वतानां भयं वज्रात्साधूनां दुर्जनाद्भयम् ॥ ४१४ ॥ [illegible] भार्या [illegible] । [illegible] मृत्युरेव न संशयः ॥ ४१५ ॥ असंभाव्यं न वक्तव्यं प्रत्यक्षमपि दृश्यते । शिला तरति पानीयं गीतं गायति वानरः ॥ ४१६ ॥ सुभिक्षं कृषके नित्यं नित्यं सुखमरोगिणि । भार्या भर्तुः प्रिया यस्य तस्य नित्योत्सवं गृहम् ॥ ४१७ ॥ हेला स्यात्कार्यनाशाय बुद्धिनाशाय निर्धनम् । याचना माननाशाय कुलनाशाय भोजनम् ॥ ४१८ ॥ प्रथमे नार्जिता विद्या द्वितीये नार्जितं धनम् । तृतीये नार्जितं पुण्यं चतुर्थे किं करिष्यति ॥४१९॥ नदीकूले च ये वृक्षाः परहस्तगतं धनम् । कार्यं स्त्रीगोचरं यत्स्यात्सर्वं तद्विफलं भवेत् ॥ ४२० ॥ कूपोदकं वटच्छाया श्यामा स्त्री चेष्टकालयम् । शीतकाले भवेदुष्णं ग्रीष्मकाले च शीतलम् ॥ ४२१ ॥ विषं चङ्क्रमणं रात्रौ विषं राज्ञोऽनुकूलता । विषं स्त्रियोऽप्यन्यहृदो विषं व्याधिरवीक्षितः ॥४२२॥ दुरधीता विषं विद्या अजीर्णे भोजनं विषम् । विषं गोष्ठी दरिद्रस्य वृद्धस्य तरुणी विषम् ॥ ४२३ ॥ प्रदोषे निहताः पन्थाः पतिता निहताः स्त्रियः । अल्पबीजं हतं क्षेत्रं भृत्यदोषाद्धतः प्रभुः ॥ ४२४ ॥ हतमश्रोत्रियं श्राद्धं हतो यज्ञस्त्वदक्षिणः । हता रूपवती वन्ध्या हतं सैन्यमनायकम् ॥ ४२५ ॥ किं करिष्यन्ति वक्तारः श्रोता यत्र न विद्यते । नग्नक्षपणके देशे रजकः किं करिष्यति ॥ ४२६ ॥ अजरामरवत्प्राज्ञो विद्यामर्थं च चिन्तयेत् । गृहीत इव केशेषु मृत्युना धर्ममाचरेत् ॥ ४२७ ॥ आयुः कर्म च वित्तं च विद्या निधनमेव च । पञ्चैतान्यपि सृज्यन्ते गर्भस्थस्यैव देहिनः ॥ ४२८ ॥ यदभावि न तद्भावि भावि चेन्न तदन्यथा । इति चिन्ताविषघ्नोऽयमगदः किं न पीयते ॥४२९॥ नाद्रव्ये निहिता काचित्क्रिया फलवती भवेत् । न व्यापारशतेनापि शुकवत्पाठ्यते बकः ॥ ४३० ॥ शोकस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च । दिवसे दिवसे मूढमाविशन्ति न पण्डितम् ॥ ४३१ ॥ उत्थायोत्थाय बोद्धव्यं महद्भयमुपस्थितम् । मरणव्याधिशोकानां किमद्य निपतिष्यति ॥ ४३२ ॥ अतिदाक्षिण्ययुक्तोऽपि न गतिर्जायते शुभा । यथास्ते विषसंसर्गा-

१ [illegible] २ [illegible]

मृतं तदपि मृत्यवे ॥ ४३३ ॥ न संशयमनारुह्य नरो भद्राणि पश्यति । संशयं पुनरारुह्य यदि जीवति पश्यति ॥ ४३४ ॥ गतानुगतिको लोकः कुट्टनीमुपदेशिनीम् । प्रमाणयति नो धर्मे यथा गोघ्नमपि द्विजम् ॥ ४३५ ॥ प्राणा यथात्मनोऽभीष्टा भूतानामपि ते तथा । आत्मौपम्येन भूतेषु दयां कुर्वन्ति साधवः ॥ ४३६ ॥ प्रत्याख्याने च दाने च सुखदुःखे प्रियाप्रिये । आत्मौपम्येन पुरुषः प्रमाणमधिगच्छति ॥ ४३७ ॥ अवशेन्द्रियचित्तानां हस्तिस्नानमिव क्रिया । दुर्भगाभरणप्रायो ज्ञानं भारः क्रियां विना ॥ ४३८ ॥ मत्कुणैः सर्वमाक्रान्तमन्नं पानं च भूतले । प्रवृत्तिः कुत्र कर्तव्या जीवितव्यं कथं नु वा ॥ ४३९ ॥ सुमहान्त्यपि शास्त्राणि धारयन्तो बहुश्रुताः । छेत्तारः संशयानां च क्लिश्यन्ते लोभमोहिताः ॥ ४४० ॥ षड्दोषाः पुरुषेणेह हातव्या भूतिमिच्छता । निद्रा तन्द्रा भयं क्रोध आलस्यं दीर्घसूत्रता ॥४४१॥ माता मित्रं पिता चेति स्वभावात्त्रितयं हितम् । कार्यकारणतश्चान्ये भवन्ति हितबुद्धयः ॥ ४४२ ॥ जातिमात्रेण किं कश्चिद्धन्यते पूज्यते क्वचित् । व्यवहारं परिज्ञाय वध्यः पूज्योऽथवा भवेत् ॥ ४४३ ॥ तृणानि भूमिरुदकं वाक् चतुर्थी च सूनृता । एतान्यपि सतां गेहे नोच्छिद्यन्ते कदाचन ॥ ४४४ ॥ आपत्सु मित्रं जानीयाद्युद्धे शूरमृणे शुचिम् । भार्यां क्षीणेषु वित्तेषु व्यसनेषु च बान्धवान् ॥ ४४५ ॥ सुहृदां हितकामानां यः शृणोति न भाषितम् । विपत्संनिहिता तस्य स नरः शत्रुनन्दनः ॥ ४४६ ॥ अपराधो न मेऽस्तीति नैतद्विश्वासकारणम् । विद्यते हि नृशंसेभ्यो भयं गुणवतामपि ॥ ४४७ ॥ दीपनिर्वाणगन्धं च सुहृद्वाक्यमरुन्धतीम् । न जिघ्रन्ति न शृण्वन्ति न पश्यन्ति गतायुषः ॥ ४४८ ॥ मार्जारो महिषो मेषः काकः कापुरुषस्तथा । विश्वासात्प्रभवन्त्येते विश्वासस्तत्र नो हितः ॥ ४४९ ॥ यदशक्यं न तच्छक्यं यच्छक्यं शक्यमेव तत् । नोदके शकटं याति न च नौर्गच्छति स्थले ॥ ४५० ॥ द्रवत्वात्सर्वलोहानां निमित्तान्मृगपक्षिणाम् । भयाल्लोभाच्च मूर्खाणां संगतं दर्शनात्सताम् ॥ ४५१ ॥ पटुत्वं सत्यवादित्वं कथायोगेन बुध्यते । अस्तब्धत्वमचापल्यं प्रत्यक्षेणावगम्यते ॥ ४५२ ॥ लोकयात्रा भयं लज्जा दाक्षिण्यं त्यागशीलता । पञ्च यत्र न विद्यन्ते न कुर्यात्तत्र संस्थितिम् ॥ ४५३ ॥ अपुत्रस्य गृहं शून्यं सन्मित्ररहितस्य च । मूर्खस्य च दिशः शून्याः सर्वशून्या दरिद्रता ॥ ४५४ ॥ परिच्छेदो हि पाण्डित्यं यदापन्ना विपत्तयः । अपरिच्छेदकर्तॄणां विपदः स्युः पदे पदे ॥ ४५५ ॥ पानीयं वा निरायासं स्वाद्वन्नं वा भयोत्तरम् । विचार्य खलु पश्यामि तत्सुखं यत्र निर्वृतिः ॥ ४५६ ॥ अनभीप्सितं सर्वं सुखादिजनितं शिरः । निखिलं [illegible] दैवं [illegible] सुखानि ॥ ४५७ ॥ नाप्राप्यमभिवाञ्छन्ति नष्टं नेच्छन्ति शोचितुम् । आपत्स्वपि न मुह्यन्ति नराः पण्डितबुद्धयः ॥ ४५८ ॥ सुखमापतितं सेव्यं दुःखमापतितं तथा । चक्रवत्परिवर्तन्ते दुःखानि च सुखानि च ॥ ४५९ ॥ वृत्त्यर्थं नातिचेष्टेत सा हि धात्रैव निर्मिता । गर्भादुत्पतिते जन्तौ मातुः प्रस्रवतः स्तनौ ॥ ४६० ॥ येन शुक्लीकृता हंसाः शुकाश्च हरितीकृताः । मयूराश्चित्रिता येन स ते वृत्तिं विधास्यति ॥ ४६१ ॥ धर्मार्थं यस्य वित्तेहा वरं तस्य निरीहता । प्रक्षालनाद्धि पङ्कस्य दूरादस्पर्शनं वरम् ॥ ४६२ ॥ उत्सवे जनबहुले किं नु दुःखमतः परम् । इच्छासंपद्यतो नास्ति यच्चेच्छा न निवर्तते ॥ ४६३ ॥ यदर्थ्यं हि वाञ्छेन ततो वाञ्छा प्रवर्तते । प्राप एवार्थतः सोऽर्थो यतो वाञ्छा निवर्तते ॥ ४६४ ॥ अम्भांसि जलजन्तूनां दुर्गं दुर्गनिवासिनाम् । स्वभूमिः श्वापदादीनां राज्ञां मन्त्री परं बलम् ॥ ४६५ ॥ कायः संनिहितापायः संपदः पदमापदाम् । समागमाः सापगमाः सर्वमुत्पादि भङ्गुरम् ॥ ४६६ ॥ अधोऽधः पश्यतः कस्य महिमा नोपजायते । उपर्युपरि पश्यन्तः सर्व एव दरिद्रति ॥ ४६७ ॥ अलब्धं चैव लिप्सेत लब्धं रक्षेदवेक्षया । रक्षितं वर्धयेत्सम्यग्वृद्धं तीर्थेषु निक्षिपेत् ॥ ४६८ ॥ शीतवातातपक्लेशान्सहन्ते यान्पराश्रिताः । तदंशेनापि मेधावी तपस्तप्त्वा सुखी भवेत् ॥ ४६९ ॥ एतावज्जन्मसाफल्यं यदनायत्तवृत्तिता । ये पराधीनतां यातास्ते वै जीवन्ति के मृताः ॥ ४७० ॥ आश्रितानां भृतौ स्वामिसेवायां धर्मसेवने । पुत्रस्योत्पादने चैव न सन्ति प्रतिहस्तकाः ॥ ४७१ ॥ पृष्ठतः सेवयेदर्कं जठरेण हुताशनम् । स्वामिनं सर्वभावेन परलोकममायया ॥ ४७२ ॥ पञ्चभिर्याति दासत्वं पुराणैः कोऽपि मानवः । कोऽपि लक्षैः कृती कोऽपि लक्षैरपि न लभ्यते ॥ ४७३ ॥ वाजिवारणलोहानां काष्ठपाषाणवाससाम् । नारीपुरुषतोयानामन्तरं महदन्तरम् ॥ ४७४ ॥ आरोप्यते शिला शैले यत्नेन महता यथा । निपात्यते क्षणेनाधस्तथात्मा गुणदोषयोः ॥ ४७५ ॥ अनाहूतो विशेद्यस्तु अपृष्टो बहु भाषते । आत्मानं मन्यते प्रीतं भूपालस्य स दुर्मतिः ॥ ४७६ ॥ किमप्यस्ति स्वभावेन सुन्दरं वाप्यसुन्दरम् । यदेव रोचते यस्मै भवेत्तत्तस्य सुन्दरम् ॥ ४७७ ॥ यस्य यस्य हि

१ [illegible], कस्यचिदिति पाठः. २ पुरुषः [illegible].

[illegible] ॥ ४८३ ॥ [illegible] ॥ ४८४ ॥ [illegible] ॥ ४८५ ॥ [illegible] ॥ ४८६ ॥ [illegible] ॥ ४८७ ॥ न [illegible] ॥ ४८८ ॥ गुणदोषाव- निश्चित्य विधिर्न ग्रहनिग्रहे । [illegible] यथा न्यस्तो दुर्जनस्तु मुखे [illegible] ॥ ४८९ ॥ [illegible] बोधं न [illegible] । [illegible] न [illegible] ॥ ४९० ॥ यथैव [illegible] यथैव मदं बलम् । [illegible] ॥ ४९१ ॥ [illegible] कस्य नास्तिबलात्परम् । [illegible] लोकैः पश्य [illegible] ॥ ४९२ ॥ बन्धुः को नाम दुष्टानां कुप्येत्को नातितोषितः । को न तृप्यति वित्तेन कुकृत्ये को न पण्डितः ॥ ४९३ ॥ धर्मार्थकामानामत्र [illegible] नैकान्तकल्पो भवेत् । यदि [illegible] ॥ ४९४ ॥ क्षमा शस्त्रं [illegible] मित्रं च [illegible] भूषणम् । अपराधिषु सर्वेषु गुणानां सैव दूषणम् ॥ ४९५ ॥ नैति- लभ्यो महावृक्षः फलच्छायासमन्वितः । यदि दैवात्फलं नास्ति छाया केन निवार्यते ॥ ४९६ ॥ हीनसेवा न कर्तव्या कर्तव्यो महदाश्रयः । [illegible] निवीयते ॥ ४९७ ॥ महानप्यल्पतां याति निर्गुणे गुणविस्तरः । आधाराधेयभावेन गजेन्द्र इव दर्पणे ॥ ४९८ ॥ [illegible] मौनिमोक्षिणाम् । विदुषां जीवनं मूर्खः सद्वर्णो जीवनं सताम् ॥ ४९९ ॥ यावद्वा- [illegible] यावद्भयमनागतम् । आगतं तु भयं वीक्ष्य

[illegible] ॥ ५०० ॥ [illegible] ॥ ५०१ ॥ [illegible] ॥ ५०२ ॥ [illegible] ॥ ५०३ ॥ [illegible] ॥ ५०४ ॥ [illegible] ॥ ५०५ ॥ [illegible] ॥ ५०६ ॥ [illegible] ॥ ५०७ ॥ [illegible] ॥ ५०८ ॥ [illegible] अनेन वर्तते जगत् ॥ ५०९ ॥ [illegible] । निःस्पृहो नाधिकारी स्यान्नाकामी मण्डनप्रियः ॥ ५१० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ५११ ॥ न यस्य चेष्टितं विद्यान्न कुलं न पराक्रमम् । न तस्य विश्वसेत्प्राज्ञो यदीच्छेच्छ्रेय आत्मनः ॥ ५१२ ॥ [illegible] पतितानां च मूर्खता विशेषोऽयं यतः स्मृतः ॥ ५१३ ॥ अशोच्यानीह भूतानि यो मूढस्तानि शोचति । स दुःखे लभते दुःखं द्वावनर्थौ निषेवते ॥ ५१४ ॥ स [illegible] यः स्यात्पुत्रो यस्तु भक्तिमान् । स भृत्यो यो विधेयज्ञः सा भार्या यत्र निर्वृतिः ॥ ५१५ ॥ यस्य देशे- [illegible] स्थाने भोगान्भुक्त्वा स्ववीर्यतः । तस्मिन्विभवहीनो यो वसेत्स पुरुषाधमः ॥ ५१६ ॥ येनाहंकारयुक्तेन चिरं विलसितं पुरा । दीनं वदति तत्रैव यः परेषां स निन्दितः ॥ ५१७ ॥ [illegible] निर्धनानां महाधनाः । [illegible] पापशीलानामसतीनां कुलस्त्रियः ॥ ५१८ ॥ मित्रद्रोही कृतघ्नश्च तथा विश्वासघातकः । ते नरा नरकं यान्ति यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥ ५१९ ॥ [illegible] मीनाना- मिव जायते ॥ ५२० ॥ व्यसनेष्वेव सर्वेषु यस्य बुद्धिर्न हीयते । स तेषां पारमभ्येति तत्प्रभावादसंशयम् ॥ ५२१ ॥ मित्रवान्साधयत्यर्थान्दुःसाध्यानपि वै यतः । तस्मा-

१ [illegible] २ [illegible] कुर्वता [illegible].

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible].

मित्राणि कुर्वीत समानान्येव चात्मनः ॥ ५२२ ॥ अपि संपूर्णतायुक्तैः कर्तव्याः सुहृदो बुधैः । नदीशः परिपूर्णोऽपि चन्द्रोदयमपेक्षते ॥ ५२३ ॥ यो मित्रं कुरुते मूढ आत्मनोऽसदृशं कुधीः । हीनं वाप्यधिकं वापि हास्यतां यात्यसौ जनः ॥ ५२४ ॥ कारणान्मित्रतां याति कारणाद्याति शत्रुताम् । तस्मान्मित्रत्वमेवात्र योज्यं वैरं न धीमता ॥ ५२५ ॥ उपकाराच्च लोकानां निमित्तान्मृगपक्षिणाम् । भयाल्लोभाच्च मूर्खाणां मैत्री स्याद्दर्शनात्सताम् ॥ ५२६ ॥ यस्य न ज्ञायते वीर्यं न कुलं न विचेष्टितम् । न तेन संगतिं कुर्यादित्युवाच बृहस्पतिः ॥ ५२७ ॥ शनैः शनैश्च भोक्तव्यं स्वयं वित्तमुपार्जितम् । रसायनमिव प्राज्ञैर्हेलया न कदाचन ॥ ५२८ ॥ मृतो दरिद्रः पुरुषो मृतं मैथुनमप्रजम् । मृतमश्रोत्रियं श्राद्धं मृतो यज्ञस्त्वदक्षिणः ॥ ५२९ ॥ गुरोः सुतां मित्रभार्यां स्वामिसेवकगेहिनीम् । यो गच्छति पुमाँल्लोके तमाहुर्ब्रह्मघातिनम् ॥ ५३० ॥ अयशः प्राप्यते येन येन चापगतिर्भवेत् । स्वर्गाच्च भ्रश्यते येन तत्कर्म न समाचरेत् ॥ ५३१ ॥ यः स्तोकेनापि संतोषं कुरुते मन्दधीर्जनः । तस्य भाग्यविहीनस्य दत्ता श्रीरपि मार्ज्यते ॥ ५३२ ॥ कृतनिश्चयिनो वन्द्यास्तुङ्गिमा नोपभुज्यते । चातकः को वराकोऽयं यस्येन्द्रो वारिवाहकः ॥ ५३३ ॥ तावत्स्यात्सर्वकृत्येषु पुरुषोऽत्र स्वयं प्रभुः । स्त्रीवाक्याङ्कुशविक्षुण्णो यावन्नो ध्रियते बलात् ॥ ५३४ ॥ अकृत्यं मन्यते कृत्यमगम्यं मन्यते सुगम् । अभक्ष्यं मन्यते भक्ष्यं स्त्रीवाक्यप्रेरितो नरः ॥ ५३५ ॥ अग्निहोत्रफला वेदाः शीलवृत्तफलं श्रुतम् । रतिपुत्रफला दारा दत्तभुक्तफलं धनम् ॥ ५३६ ॥ आपत्काराय विबुधैः कर्तव्याः सुहृदोऽमलाः । न तरत्यापदं कश्चिद्योऽत्र मित्रविवर्जितः ॥ ५३७ ॥ व्यसनं प्राप्य यो मोहात्केवलं परिदेवयेत् । क्रन्दनं वर्धयत्येव तस्यान्तं नाधिगच्छति ॥ ५३८ ॥ केवलं व्यसनस्योक्तं भेषजं नयपण्डितैः । तस्योच्छेदसमारम्भो विषादपरिवर्जनम् ॥ ५३९ ॥ नदीनां च कुलानां च मुनीनां च महात्मनाम् । परीक्षा न प्रकर्तव्या स्त्रीणां दुश्चरितस्य च ॥ ५४० ॥ सद्भिः संबोध्यमानोऽपि दुरात्मा पापपूरुषः । घृष्यमाण इवाङ्गारो निर्मलत्वं न गच्छति ॥ ५४१ ॥ जनिता[1] चोपनेता[2] च यश्च विद्यां प्रयच्छति । अन्नदाता भयत्राता पञ्चैते पितरः स्मृताः ॥ ५४२ ॥ कन्या वरयते रूपं माता वित्तं पिता श्रुतम् । बान्धवाः कुलमिच्छन्ति मिष्टान्नमितरे जनाः ॥ ५४३ ॥

१ उत्पादकः. २ उपनयनकर्ता.

[illegible] कुरुते शर्म [illegible] । न भस्म [illegible] मित्रः [illegible] कर्मणि ॥ ५४४ ॥ कन्या[illegible] न मोहयन् । कुराजान्तानि राष्ट्राणि कुकर्मान्तं यशो नृणाम् ॥ ५४५ ॥ कुले प्र[illegible] कुर्वीत [illegible] परिपालनम् । न तत्र [illegible] [illegible] समाचरेत् ॥ ५४६ ॥ सर्वेन्द्रियाभिभूता ये नराः [illegible] ये । [illegible] ते नराः स्वर्गवर्जिताः ॥ ५४७ ॥ [illegible] यस्य यदा [illegible] तदनन्तरम् । [illegible] प्रतिज्ञा [illegible] ॥ ५४८ ॥ [illegible] पुरुष[illegible] । [illegible] तदनुमानेन [illegible] परिज्ञातुम् ॥ ५४९ ॥ [illegible]नवाप्तेन शाकेनापि प्रपूर्यते । अन्न[illegible] कः कुर्यात्पातकं महत् ॥ ५५० ॥ [illegible] मा [illegible] । किं कुलैः [illegible] ॥ ५५१ ॥ [illegible] कान्तासु कनकेषु च । तासु [illegible] नगाकृतिः ॥ ५५२ ॥ द्विः शरं नाभिसंधत्ते द्विः स्थापयति नाश्रितान् । द्विर्ददाति न चार्थिभ्यो रामो द्विर्नाभिभाषते ॥ ५५३ ॥ सुलेऽपि [illegible] स्यान्न कर्माणि कुर्वतः । तथापि [illegible] ॥ ५५४ ॥ पञ्चैतानि विलिख्यन्ते गर्भस्थस्यैव देहिनः । आयुः कर्म च विद्या च वित्तं निधनमेव च ॥ ५५५ ॥ नास्ति सत्यं द्यूतकारे न शौचं कुलटासु । मद्यपे सौहृदं नास्ति धूर्तेषु मित्रत्वं न हि ॥ ५५६ ॥ [illegible] ये जनाः प्रतिज्ञा [illegible] । परोपकारिणः सेव्या निर्धना अपि ते जनाः ॥ ५५७ ॥ [illegible]र्थं गोब्राह्मणहिताय च । स्वाम्यर्थं यस्त्यजेत्प्राणांस्तस्य लोकाः सनातनाः ॥ ५५८ ॥ कृतघ्नस्य शिशुघ्नस्य स्त्रीघ्नस्य पिशुनस्य च । चतुर्णामपि चैतेषां निष्कृतिर्नैव शुश्रुमः ॥ ५५९ ॥ परं पलितकायेन कर्तव्यः श्रुतसंग्रहः । न तत्र धनिनो यान्ति यत्र यान्ति बहुश्रुताः ॥ ५६० ॥ विश्वासप्रतिपन्नानां वञ्चने का विदग्धता । अङ्कमारुह्य सुप्तानां हन्तुः किं नाम पौरुषम् ॥ ५६१ ॥ [illegible] पितृद्वेषी नाजगा भर्तृवैरिणी । नालम्पटोऽधिकारी स्यान्नाकामी मण्डनप्रियः ॥ ५६२ ॥ अचला कमला कस्य कस्य मित्रं महीपतिः । शरीरं च स्थिरं कस्य कस्य वश्या वराङ्गना ॥ ५६३ ॥ गर्दभः पटहो दासी [illegible] स्त्रियः । दण्डेनाक्रम्य भुञ्जीयात् ते संमानभाजनम् ॥ ५६४ ॥ बहुभिर्न विरोद्धव्यं दुर्जनैः सज्जनैरपि । स्फुरन्तमपि नागेन्द्रं भक्षयन्ति पिपी-

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible].

शिवः ॥ ५६५ ॥ कुलमल्पं मन्दबुद्धिनाल्पदानं सर्वं विना । बाढ़ं सर्वत्र दर्पभङ्गं सुदर्शं पूर्वं कथितम् ॥ ५६६ ॥ राजा पश्यति कर्णाभ्यां बुद्ध्या पश्यन्ति पण्डिताः । पशुः पश्यति गन्धेन भूतैः पश्यन्ति बर्बराः ॥ ५६७ ॥ यदुक्तं सर्वसिद्धोपायभूतानां प्रथमं किल । आत्मशक्तिमजानन्तं किं लिमर्ति न मूढधीः ॥ ५६८ ॥ अप्रयासान्मुनं प्रयासे यो नरः कर्तुमिच्छति । स तत्र लिप्यते नाशं क्षीरं त्यक्त्वा यथा पयः ॥ ५६९ ॥ इदं ज्ञानं क्रियाहीनं हतमज्ञानिनो नराः । हतं चानायकं सैन्यमनुत्साही हता स्त्रियः ॥ ५७० ॥ कन्या विभक्ताभिर्मता बीजा चापि बीजादर्शिता । अर्धं सत्त्वं लिप्तं भ्रष्टं धर्मं येषां दिने दिने ॥ ५७१ ॥ सर्वं सर्वं कुलीनकस्य नाल्पमनुसंचयम् । अस्तु वा कुलीनो बुध्या यावन्न यस्य मतम्मताः ॥ ५७२ ॥ न स्नेहेन न वैरेण न क्रोधेन ग्रहीतव्यं यदीष्टम् । नैकमेव परदुःखं न दानेन मुग्धा यथैव ॥ ५७३ ॥ बाहुल्यं यत्र धर्मस्य सञ्चितं येन संचितम् । तत्सुकृतं चन्दनं ज्ञानमज्ञानसंज्ञकम् ॥ ५७४ ॥ विना रक्षति क्षेत्राणि सर्वं रक्षति देवता । दुःखमन्तु व्याधितं भावे न बली भाग्यवन्महत्ता ॥ ५७५ ॥ यानं दुर्जनसङ्गतं यत्नाद्वा संसर्गोऽन्तनम् । व्यसनस्यासुद्दं यामी नाशिता कुलमालिनं यद् ॥ ५७६ ॥ इन्तुं मेघोऽन्नमतिं मृगेन्द्रः संकुचन्नपि । बुद्धिमन्तः मन्तव्ये न विवाद इति चिन्तय ॥ ५७७ ॥ यदपदमननाद्दुर्गदर्शितमन्ता स्त्रियः । नहैनस्त्कष्टात्तं तदुःखं पुत्राणाम् ॥ ५७८ ॥ सर्वं सा न बहुश्रीः कन्यामनुशास्ते । भोजनं भीजनादर्थं सर्वो लोके यथाकथात् ॥ ५७९ ॥ मार्गे भूपे न माने न द्वारे दाने च कर्मणि । आहवे चैव अतः चैव विकारी प्रशस्यते ॥ ५८० ॥ अस्तुतो सुहृदा चैव बन्धाना जीवनस्य च । अस्वस्थेष्वपराधेषु विकारी प्रशस्यते ॥ ५८१ ॥ चिरेण मित्रं संधीयात् संधेयेन न कुर्यात् त्यजेत् । चिरेण निहितं मित्रं चिरं धारणमर्हति ॥ ५८२ ॥ आमन्त्रेया अकस्मैषा कुलस्तैषां वराजयः । येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्गलायतनो हरिः ॥ ५८३ ॥ धनाना जीवितानां च गुर्वी आत्मभूनां मदा । कुटुम्ब रक्षणी भार्या प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ॥ ५८४ ॥ विपोलासी गतार्थाः पशुना गतयौवना । प्रवासी गतसौख्यश्च याचना गतगौरवा ॥ ५८५ ॥ शाखामृगस्य शाखायाः शाखां गन्तुं पराक्रमः । उल्लङ्घितो यदम्भोधिः प्रभावः प्रभवो हि सः ॥ ५८६ ॥ यः पूर्वं च कल्याणि दुर्वेतरिश्चिनिविखया । सुखादेव लभ्यते नैव पार्थ पराक्रमात् ॥ ५८७ ॥ धर्मं हास्यभिर्भिते मितेऽनुमन्ति सूर्यं ते । स्वरं प्रजुस्य सावं स्यालितो भागवध्याविव ॥ ५८८ ॥ यथा काष्ठमयो हस्ती यथा चर्ममयो मृगः । यश्च विप्रोऽनधीयानस्त्रयस्ते नामधारकाः ॥ ५८९ ॥ अश्रु कुलजननमृगाद्भुन्नसगुणः पुमान् । सद्गुणा अगुणः प्रयाजस्तवननुवेतन ॥ ५९० ॥ दूरस्थोऽपि समीपस्थो यो यस्य हृदि वर्तते । यो यस्य हृदये नास्ति समीपस्थोऽपि दूरतः ॥ ५९१ ॥ सयत्नः किं न जल्पन्ति किं न भक्षन्ति वायसाः । कवयः किं न पश्यन्ति किं न कुर्वन्ति योषितः ॥ ५९२ ॥ अलसः सततं साधुः कुलजा च पतिव्रता । रक्षितो देवतक्त्रश्च नियतं ब्रह्मचारिणः ॥ ५९३ ॥ यावन्महत्त्वं पाण्डित्यं कुलीनत्वं विवेकिता । तावज्ज्वलति नाङ्गेषु स्मरः पञ्चेषुपावकः ॥ ५९४ ॥ वाहितं चाश्वता शिक्ष्यं पानमेषा नवीनत्वम् । भोगभक्त्यापि कुर्वन्ति हानिं कुर्वन्ति हानयः ॥ ५९५ ॥ न देवो विद्यते काष्ठे न पाषाणे न मृन्मये । भावेषु विद्यते देवस्तस्माद्भावो हि कारणम् ॥ ५९६ ॥ अन्यायोपार्जितं द्रव्यं दश वर्षाणि तिष्ठति । प्राप्ते चैकादशे वर्षे समूलं च विनश्यति ॥ ५९७ ॥ तृष्यन्ते भोजनं येषा मतानार्थं च मैथुनम् । वाक्सत्यवचनार्थाय दुर्गाण्यतितरन्ति ते ॥ ५९८ ॥ नित्यं क्रोधात्तपो रक्षेच्छ्रियं रक्षेच्च मत्सरात् । विद्यां मानापमानाभ्यामात्मानं तु प्रमादतः ॥ ५९९ ॥ क्षमातुल्यं तपो नास्ति न संतोषात्परं सुखम् । न तृष्णायाः परो व्याधिर्न च धर्मो दयापरः ॥ ६०० ॥ दानेन भोगी भवति मेधावी वृद्धसेवया । अहिंसया च दीर्घायुरिति प्राहुर्मनीषिणः ॥ ६०१ ॥ यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् । तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम् ॥ ६०२ ॥ बुद्धौ कलुषितायां च विकारे समुपस्थिते । अनयो नयसंकाशो हृदयान्नापसर्पति ॥ ६०३ ॥ चर्येव सतां नारीणाम्मनुष्यर्गा श्रियम् । उद्विजेत तदेषान्याः सर्पाद्वेश्मगतादिव ॥ ६०४ ॥ न कोपयामुधानस्य धीमान्कश्चिद्विचेष्टनाम् । निपीतभ्रातृरुधिरः प्राप निन्दां वृकोदरः ॥ ६०५ ॥ न लोकायतवादेन नास्तिकः स्यादवैवतः । हरिर्हिरण्यकशिपुं जघान स्तम्भनिर्गतः ॥ ६०६ ॥ संदेहो वैष्णवे मार्गे न कार्योऽन्यैः कुदृष्टिभिः । रामनामावमपापि प्रयोधो पत्र्य सेतुना ॥ ६०७ ॥ भोगाः कामदुघा सम्यक्प्रयुक्ता कथ्यते बुधैः । दुष्प्रयुक्ता पुनर्गोत्वं प्रयोक्तुः सैव शंसति ॥ ६०८ ॥ न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति । हविषा कृष्णवर्त्मेव भूय एवाभिवर्धते ॥ ६०९ ॥ नापृष्टः कस्यचिद्-

१ यदे कुलोत्पन्नाः.

१ काष्ठी. २ समुपागतम्.

यत्र चान्यायेन पृच्छतः । जानन्नपि हि मेधावी जडवल्लोक आचरेत् ॥ ६१० ॥ धर्मार्थौ यत्र न स्यातां शुश्रूषा वापि तद्विधा । तत्र विद्या न वक्तव्या शुभं बीजमिवोषरे ॥ ६११ ॥ विद्ययैव समं कामं मर्तव्यं ब्रह्मवादिना । आपद्यपि हि घोरायां न त्वेनामिरिणे वपेत् ॥ ६१२ ॥ सावित्रीमात्रसारोऽपि वरं विप्रः सुयन्त्रितः । नायन्त्रितश्चतुर्वेदः सर्वाशी सर्वविक्रयी ॥ ६१३ ॥ न हायनैर्न पलितैर्न वित्तेन न बन्धुभिः । ऋषयश्चक्रिरे धर्मं योऽनूचानः स नो महान् ॥ ६१४ ॥ नारुंतुदः स्यादार्तोऽपि न परद्रोहकर्मधीः । ययाऽस्योद्विजते वाचा नालोक्यां तामुदीरयेत् ॥ ६१५ ॥ यथा खनन्खनित्रेण नरो वार्यधिगच्छति । तथा गुरुगतां विद्यां शुश्रूषुरधिगच्छति ॥ ६१६ ॥ यं मातापितरौ क्लेशं सहेते संभवे नृणाम् । न तस्य निष्कृतिः शक्या कर्तुं वर्षशतैरपि ॥ ६१७ ॥ पित्रोर्नित्यं प्रियं कुर्यादाचार्यस्य च सर्वदा । तेषु हि त्रिषु तुष्टेषु तपः सर्वं समाप्यते ॥ ६१८ ॥ श्रद्दधानः शुभां विद्यामाददीतावरादपि । अन्त्यादपि परं धर्मं स्त्रीरत्नं दुष्कुलादपि ॥ ६१९ ॥ यद्यत्परवशं कर्म तत्तद्यत्नेन वर्जयेत् । यद्यदात्मवशं तु स्यात्तत्तत्सेवेत यत्नतः ॥ ६२० ॥ यत्कर्म कुर्वतोऽस्य स्यात्परितोषोऽन्तरात्मनः । तत्प्रयत्नेन कुर्वीत विपरीतं तु वर्जयेत् ॥ ६२१ ॥ न द्रव्याणामविज्ञाय विधिं धर्म्यं प्रतिग्रहेत् । प्राज्ञः प्रतिग्रहं कुर्यादवसीदन्नपि क्षुधा ॥ ६२२ ॥ सर्वेषामेव शौचानामर्थशौचं परं स्मृतम् । योऽर्थे शुचिः स हि शुचिर्न मृद्वारिशुचिः शुचिः ॥ ६२३ ॥ नास्ति विद्यासमं चक्षुर्नास्ति सत्यसमं तपः । नास्ति रागसमं दुःखं नास्ति त्यागसमं सुखम् ॥ ६२४ ॥ नात्यर्थमर्थार्थितया लुब्धमुद्वेजयेज्जनम् । अब्धिर्दत्त्वाऽश्वरत्नं स्त्रीमर्थ्यमानोऽसृजद्विषम् ॥ ६२५ ॥ न स्थातव्यं न गन्तव्यं क्षणमप्यधमैः सह । पयोऽपि शौण्डिकीहस्ते मदिरां मन्यते जनः ॥ ६२६ ॥ अकिंचिदपि कुर्वाणः सौख्यैर्दुःखान्यपोहति । तत्तस्य किमपि द्रव्यं यो हि यस्य प्रियो जनः ॥ ६२७ ॥ अस्पृष्ट्यान्स्पृष्टाद्वस्त्रादच्छिद्राच्चैव वाससः । अपरप्रेष्यभावाच्च भूय इच्छन्पतत्यधः ॥ ६२८ ॥ आपदामापतन्तीनां हितोऽप्यायाति हेतुताम् । मातृजङ्घैव वत्सस्य स्तम्भो भवति बन्धने ॥ ६२९ ॥ भवत्येकस्थले जन्म गन्धस्तेषां पृथक्पृथक् । उत्पलस्य मृणालस्य मत्स्यस्य कुमुदस्य च ॥ ६३० ॥ तत्र मित्र न वस्तव्यं यत्र नास्ति चतुष्टयम् । ऋणदाता च वैद्यश्च श्रोत्रियः सजला नदी ॥ ६३१ ॥ सच्छिद्रनिकटे ग्रामो न कर्तव्यः कदाचन । षण्ठो निवसेत् सनीडं नाश्रयेत् मरुगो यथा ॥ ६३२ ॥ मृतं प्राणविदः सर्वमनृतं शुष्कजीवितम् । निरायुधस्य मृतं नारी निःस्पृहस्य मृतं जगत् ॥ ६३३ ॥ गुणगण्यविहीनस्य कार्याकार्यमजानतः । दुष्कृतनिरतस्य स्वाध्यं भवति शासनम् ॥ ६३४ ॥ मनसैव कृतं पापं न शरीरकृतं कृतम् । येनैवालिङ्गिता कान्ता तेनैवालिङ्गिता सुता ॥ ६३५ ॥ चित्ते चिन्ते कुतः प्रीतिः स्याद्वा प्रीतिः कुतः सुखम् । सर्वं च [illegible] नष्टं सर्वमाश्रयम् ॥ ६३६ ॥ [illegible] ॥ ६३७ ॥ हस्तं नाकुरुहस्तेन कशाहस्तेन वाजिनः । शृङ्गी लकुटहस्तेन खड्गहस्तेन दुर्जनः ॥ ६३८ ॥ देशानुत्सृज्य गच्छन्ति सिंहाः सत्पुरुषा गजाः । तत्रैव निधनं यान्ति काकाः कापुरुषा मृगाः ॥ ६३९ ॥ वाग्वादमर्थसंबन्धं परोक्षे दारदर्शनम् । यदीच्छेद्विपुलां प्रीतिं त्रीणि तत्र न कारयेत् ॥ ६४० ॥ अर्थानामर्जनं कार्यं वर्धनं रक्षणं तथा । भक्ष्यमाणो निरादायः सुमेरुरपि हीयते ॥ ६४१ ॥ आपदर्थं धनं रक्षेन्महत्वा कुत आपदः । कदाचिच्चलिता देवः संचितं चापि नश्यति ॥ ६४२ ॥ [illegible] शुकसारिकाः । दातुं जानाति यो वित्तं न शुचि स च पण्डितः ॥ ६४३ ॥ नर्दातीरेषु ये वृक्षा यस्य नारी निरङ्कुशा । मन्त्रिहीनाश्च राजानः शीघ्रं नश्यन्ति ते ध्रुवम् ॥ ६४४ ॥ गुणं पृच्छस्व मा रूपं शीलं पृच्छस्व मा कुलम् । सिद्धिं पृच्छस्व मा विद्यां भोगं पृच्छस्व मा धनम् ॥ ६४५ ॥ गुणो भूषयते रूपं शीलं भूषयते कुलम् । सिद्धिर्भूषयते विद्यां भोगो भूषयते धनम् ॥ ६४६ ॥ यस्य न ज्ञायते शीलं कुलं विद्या नरस्य च । कस्तेन सह विश्वासं पुमान्कुर्याद्विचक्षणः ॥ ६४७ ॥ का प्रीतिः सह मार्जारैः का प्रीतिरवनीपतेः । गणिकाभिश्च का प्रीतिः का प्रीतिर्भिक्षुकैः सह ॥ ६४८ ॥ भीरुत्वम् भूषणं स्त्रिया नम्रिता भूषणं बुधः । भूषणं च पतिः स्त्रीणां शीलं सर्वस्य भूषणम् ॥ ६४९ ॥ महानदीप्रतरणं महापुरुषविग्रहम् । महाजनविरोधं च दूरतः परिवर्जयेत् ॥ ६५० ॥ नारुहेद्विषमं वृक्षं जीर्णां नावं न चारुहेत् । कूपे नालोकयेत्तोयं न चात्मानं विनाशयेत् ॥ ६५१ ॥ संकटे न च गन्तव्यं विषमे च कदाचन । महापथे न गन्तव्यं गन्तव्यं चात्मनः पथम् ॥ ६५२ ॥ अनादाता व्ययं कुर्यादसहायो रणप्रियः । आतुरः सर्वभक्षी च नरः शीघ्रं विनश्यति ॥ ६५३ ॥

१ मरुभूमौ. २ कपाले. ३ मद्यविक्रयकर्त्री. ४ सुधनं.

१ सत्यमेव. २ प्रसक्तोधनिनः. ३ 'परस्त्री संगं [illegible] एकाग्र च निर्जनं पथम् । वेश्या महापथं मोहं [illegible] चित्ता कुतः' इति.

मुखोऽङ्गवान् [illegible]
[illegible] ॥ ६५४ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ ६५५ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ६५६ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
॥ ६५८ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ६५९ ॥ [illegible]
[illegible]
सुदुर्लभाः ॥ ६६० ॥ [illegible] सामग्री [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥ ६६१ ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ६६२ ॥ अत कुर्वन्ति मधुरा
आलापे [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ६६३ ॥ किमाकारं मधुना तुल्यं [illegible]
मधुरम् । [illegible] किं काम्यं [illegible]
[illegible] ॥ ६६४ ॥ सुकर्मिणामल्पानां हि बीजं [illegible] ।
[illegible] हि [illegible] सुन्दरमसुन्दरम् ॥ ६६५ ॥
आकाशवल्लिकाशिखरोद्भवमञ्जरीमाकलयन् । [illegible]
[illegible] किं न वहति सौरभम् ॥ ६६६ ॥ हेतुनाभोगिकः
कोऽपि प्रोत्साहि न करोति । मानसी मधुराम्भोनिधि मधुरः
केन निरूप्यते ॥ ६६७ ॥ देवे तीर्थे द्विजे मन्त्रे दैवज्ञे भेषजे
गुरौ । यादृशी भावना यस्य सिद्धिर्भवति तादृशी ॥ ६६८ ॥
न माता शपते पुत्रं न दोषं लभते मही । न हिंसां
कुरुते साधुर्न देवः सृष्टिनाशकः ॥ ६६९ ॥ प्रायः
सम्पूर्णदेशानां श्रीमन्तो न महाशयाः । निजाः कुसुम-
सौरभ्यमाविष्टो न यतः क्वचित् ॥ ६७० ॥ मलिनस्य
गुणोऽन्यस्य प्रायः प्रकटयति स्फुटम् । दुरवस्थागुणस्यान्यस्य
स्फुटीभवति सौरभम् ॥ ६७१ ॥ उपकर्तुं यथा स्वल्पः
समर्थो न तथा महान् । प्रायः कूपस्तृषां हन्ति
सततं न तु वारिधिः ॥ ६७२ ॥ जडे प्रभवति प्रायो
दुर्भो विकसति माधवः । शीतांशावुदिते पद्माः संकोचं
यान्ति वारिणि ॥ ६७३ ॥ कश्चित्स्वल्पमपि देव स्वात्म-
हानिकरमादरम् । कर्तुं [illegible] संकोचयति [illegible]
[illegible] ॥ ६७४ ॥ ईदृशाः [illegible]-
[illegible] । [illegible] ॥ ६७५ ॥

[illegible] । [illegible]-
[illegible] ॥ ६७६ ॥ [illegible]-
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ६७७ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ६७८ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] न [illegible]
॥ ६७९ ॥ [illegible] पुंसो [illegible] प्रवर्तते ।
शीतेन चन्दनतोयेन [illegible] ॥ ६८० ॥ धना-
गमेऽपि [illegible] पुंसा [illegible] मान्यम् । निदाघकाले
[illegible] ॥ ६८१ ॥ महतोऽपि
[illegible] । [illegible] कान्ति
[illegible] ॥ ६८२ ॥ निन्दा यः कुरुते
[illegible] । स भूमि [illegible]-
[illegible] ॥ ६८३ ॥ शुभे वाक्यशुभे
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ६८४ ॥ भोगेच्छा नोपभोगेन
[illegible] शाम्यति । [illegible] तृष्णा
[illegible] ॥ ६८५ ॥ दुर्लभोऽप्युत्तमः प्रायः
सज्जनैरेव लभ्यते । कर्कोटक्यां वारि वारिणैवावकृष्यते
॥ ६८६ ॥ जन्मोत्कर्षमौपाय दृश्यते भुवि नम्रता ।
[illegible] द्विजिह्वत्वं विहितं पश्य वेधसा ॥ ६८७ ॥
आकारः कारणं जन्तोर्जीवस्य न जायते । कालकूटः
सुधासिन्धोः प्राणिनां प्राणहारकः ॥ ६८८ ॥ न
व्याधिरेषा गुणिनो गुणवान्जायते ध्रुवम् । चन्दनं मलसं-
इष्टो न भवति सुगन्धि कश्चित् ॥ ६८९ ॥ कार्यापेक्षी
जनः प्रायः प्रीतिमाविष्करोत्यलम् । लोभार्थी गोधिकः
शष्पैर्मत्तं पुष्णाति सर्पयेऽः ॥ ६९० ॥ दुर्जनो जीयते
युक्त्या निग्रहेण न धीमता । निशाम्यते महावृक्षस-
समीपस्थितियात् ॥ ६९१ ॥ स्वभावसुन्दरं वस्तु न
संस्कारमपेक्षते । मुक्तारत्नस्य शाणाश्मघर्षणं नोपयुज्यते
॥ ६९२ ॥ येनात्मा क्वचित् नीतः स ख्यातिमिष्यते
जनैः । हंसो हेमसहस्रेण क्रीयते न मृगाधिपः ।
॥ ६९३ ॥ विक्रीतं निजमात्मानं वस्त्रैः संस्कुरुते जडः ।
परेभ्यः स्वशरीरस्य के वा भूषां वितन्वते ॥ ६९४ ॥
असंभवगुणस्तुत्या जायते स्वामिमत्सरः । कर्णिकारे
सुगन्धीति वदन्को नोपहास्यते ॥ ६९५ ॥ नरस्यैः
स्वभावनिःसृतैः विलसन्ति गुणिना गुणाः । उत्कोचितानां
पद्मानां गन्धो वायुभिराहृतः ॥ ६९६ ॥ निजस्वभावमद्य-

१ सदाशिवनः. [illegible]

१ हृदाविकसनाशे. २ 'शंसा' स्वभावगुणविशेषस्य सूचकम्.

भाति पुंसां चित्ते प्रसादः। [illegible] सुमनसन्दृश्य कुमारी याति दीर्घताम् ॥ ६९७ ॥ प्रथमं [illegible] दुःस्वप्नं न नूतनम्। यद्दृष्टं [illegible] न चक्षुषा ॥ ६९८ ॥ यत्र गुणानां दोषस्य [illegible] निवर्तते। अभिद्रवस्य [illegible] स्याद्भिना भवन् ॥ ६९९ ॥ बुद्धिमत्त्वाभिमानः को मंत्रयज्ञोपजीविनाम्। अन्यदीयैरलंकारैर्नाहंकारो विभूषणे ॥ ७०० ॥ उत्तमोऽप्यधमस्य [illegible] कश्चित्। [illegible] भार्गाणि रत्नानि यथाने [illegible] ॥ ७०१ ॥ [illegible] समके केचिदेव स्युः फलभागिनः। [illegible] देवस्मृतं प्राप्ति नासुरः ॥ ७०२ ॥ [illegible] पुंसां दुःखाय न स्थिरः। [illegible] जलौकसाम् ॥ ७०३ ॥ [illegible] सन्निधुने चिरम्। [illegible] कुर्वते ॥ ७०४ ॥ विवर्णवचनमृत्युगूढोऽप्यन्तः प्रकाशते। [illegible] नान्तरसंस्थश्च [illegible] पयःकणः ॥ ७०५ ॥ निकटस्थं गरीयांसमपि लोको न मन्यते। [illegible] यन्मत्या न नमस्यन्ति जाह्नवीम् ॥ ७०६ ॥ स्वजनस्वात्मवज्जन्तुर्ज्ञायते गुणवान्परैः। [illegible] हरिर्देवो जगत्पतिः ॥ ७०७ ॥ उत्तमस्योपमायान्ति [illegible] सेव्यते यदि। वृक्षः प्रसीदति [illegible] न स्वयम् ॥ ७०८ ॥ दुर्भगः स्यात्प्रकृत्या यो विभूत्यापि न तादृशः। गोमयं श्रीनिवासोऽस्ति न तथापि मनोहरम् ॥ ७०९ ॥ आगच्छदुत्सवो भाति यथैव न तथा गतः। हिमांशोरुदयः सायं चकास्ति न तथोषसि ॥ ७१० ॥ संतोषक्षन्ये पुंसामाकस्मिकधनागमः। सरसां सेतुभेदाय वर्षौघः स च न स्थिरः ॥ ७११ ॥ [illegible] समः स्तुत्या धनेन महताधमः। प्रसीदन्ति [illegible] बलिभिर्भूतविग्रहाः ॥ ७१२ ॥ स्वजातीयविघाताय माहात्म्यं दृश्यते नृणाम्। श्येनो विहंगमानेव हिनस्ति न भुजंगमान् ॥ ७१३ ॥ गुरुं प्रयोजनोद्देशादर्चयन्ति न भक्तितः। दुग्धदात्रीति गौर्गेहे पोष्यते न तु धर्मतः ॥ ७१४ ॥ गुरुरग्निर्द्विजातीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः। पतिरेको गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याभ्यागतो गुरुः ॥ ७१५ ॥ बहुभिर्मूलसंघातैरन्योन्यं पक्षवृत्तिभिः। प्रच्छाद्यन्ते गुणाः सर्वे मेघैरिव दिवाकरः ॥ ७१६ ॥ [illegible] वा कामं [illegible] क्षमी। क्रियासमभिहारेण विराध्यन्तं क्षमेत कः ॥ ७१७ ॥ कामाय स्पृहयत्यात्मा संयतोऽपि मनीषिणः। [illegible]

॥ ७१८ ॥ [illegible] च। आत्मा [illegible] ॥ ७१९ ॥ भूमि [illegible] ॥ ७२० ॥ कटुकं वा मधुरं वा [illegible] ॥ ७२१ ॥ [illegible] ॥ ७२२ ॥ [illegible] ॥ ७२३ ॥ [illegible] ॥ ७२४ ॥ [illegible] ॥ ७२५ ॥ [illegible] ॥ ७२६ ॥ [illegible] ॥ ७२७ ॥ [illegible] ॥ ७२८ ॥ अनुचितकर्मारम्भः स्वजनविरोधो बलीयसा स्पर्धा। प्रमदाजनविश्वासो मृत्युद्वाराणि चत्वारि ॥ ७२९ ॥ अन्यमुखे दुर्वादो यः प्रियवदने स एव परिहासः। इतरेन्धनजन्मा यो धूमः सोऽगुरुभवो धूपः ॥ ७३० ॥ अमठमलोभमनिन्द्यं त्यागिनमनुरागिणं विशेषज्ञम्। यदि साधयसि नरं श्रीः श्रीरेव हि वञ्चिता तत्र ॥ ७३१ ॥ [illegible] । [illegible] मते चक्षुः [illegible] रजःकणेनापि ॥ ७३२ ॥ शरदि [illegible] निशाकर [illegible] रजनी। [illegible] कामपि दिवसच्छाया न पूरयति ॥ ७३३ ॥ यत्र न [illegible] विकसितसरसीरुहाः सरसो वा। यत्र सज्जनाः स देशो गच्छतु निधनं श्मशानसमः ॥ ७३४ ॥ [illegible] गतमपि [illegible] दरिद्रः। [illegible] रज्जुमम्भसि पूर्णः कुम्भो न खलु [illegible] ॥ ७३५ ॥ अबुधा [illegible] अपि कथापि [illegible] । [illegible] इति कीर्त्यन्ते [illegible] इव जनेन ॥ ७३६ ॥ [illegible] इति [illegible] । ते शैलाः [illegible] ॥ ७३७ ॥ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible] १० [illegible]

[illegible] ॥ ७३८ ॥ [illegible] ॥ ७३९ ॥ [illegible] ॥ ७४० ॥ [illegible] ॥ ७४१ ॥ [illegible] ॥ ७४२ ॥ [illegible] ॥ ७४३ ॥ [illegible] ॥ ७४४ ॥ [illegible] ॥ ७४५ ॥ [illegible] ॥ ७४६ ॥ [illegible] ॥ ७४७ ॥ [illegible] ॥ ७४८ ॥ गर्जति विद्युता मध्ये [illegible] ॥ ७४९ ॥ [illegible] ॥ ७५० ॥ [illegible] ॥ ७५१ ॥ [illegible] ॥ ७५२ ॥ [illegible] ॥ ७५३ ॥ [illegible] ॥ ७५४ ॥ [illegible] श्रेयः ॥ ७५५ ॥ आपदि [illegible] भवति । [illegible] पुंसि ॥ ७५६ ॥ [illegible] सुभाषितं नव भवति [illegible] । [illegible] इव ॥ ७५७ ॥ आरोग्यं विद्वत्ता सज्जनमैत्री महाकुले जन्म । स्वाधीनता च पुंसां महदैश्वर्यं विनाप्यर्थैः ॥ ७५८ ॥ [illegible] यौवनं पुंसाम् । [illegible] भवति ॥ ७५९ ॥ [illegible] न कृतम् ॥ ७६० ॥ यः पठति लिखति पश्यति परिपृच्छति पण्डितानुपाश्रयति । तस्य दिवाकरकिरणैर्नलिनीदलमिव विकास्यते बुद्धिः ॥ ७६१ ॥ [illegible] ॥ ७६२ ॥ कोऽन्धो योऽकार्यरतः को बधिरो यः शृणोति न हितानि । को मूको यः काले प्रियाणि वक्तुं न जानाति ॥ ७६३ ॥ कुत्र विधेयो यत्नो विद्याभ्यासे सदौषधे दाने । अवधीरणा क्व कार्या खलपरयोषित्परधनेषु ॥ ७६४ ॥ कुत्र विधेयो वासः सज्जनकण्ठे तथा काश्याम् । कः परिहार्यो देशः पिशुनयुतो लुब्धभूपश्च ॥ ७६५ ॥ दधि मधुरं मधु मधुरं द्राक्षा मधुरा सुधापि मधुरैव । तस्य तदेव हि मधुरं यस्य मनो यत्र संलग्नम् ॥ ७६६ ॥ अविदितपरमानन्दो वदति जनो विषयमेव रमणीयम् । तिलतैलमेव मृष्टं येन न दृष्टं घृतं क्वापि ॥ ७६७ ॥ रोगी चिरप्रवासी परान्नभोजी परावसथशायी । यज्जीवति तन्मरणं यन्मरणं सोऽस्य विश्रामः ॥ ७६८ ॥ को धर्मो भूतदया किं सौख्यमरोगिता जगति । कः स्नेहः सद्भावः किं पाण्डित्यं परिच्छेदः ॥ ७६९ ॥ दानं प्रियवाक्सहितं ज्ञानमगर्वं क्षमान्वितं शौर्यम् । वित्तं त्यागनियुक्तं दुर्लभमेतच्चतुर्भद्रम् ॥ ७७० ॥ कल्पयति येन वृत्तिं येन च लोके प्रशस्यते सद्भिः । स गुणस्तेन च गुणिना रक्ष्यः संवर्धनीयश्च ॥ ७७१ ॥ दुर्जनगम्या नार्यः प्रायेणापात्रभृद्भवति राजा । कृपणानुसारि च धनं मेघो गिरिजलधिवर्षी च ॥ ७७२ ॥ कृतशतमसत्सु नष्टं सुभाषितशतं च नष्टमबुधेषु । वचनशतमवचनकरे बुद्धिशतमचेतने नष्टम् ॥ ७७३ ॥ [illegible]

[illegible]

सुखसंगी । उद्युक्तो विधातुं धर्मार्थकामानपि न विनीतः ॥ ७७४ ॥ निरतिशयं गरिमाणं तेन जनन्याः स्मरन्ति विद्वांसः । यत्कमपि वहति गर्भं महतामपि यो गुरुर्भवति ॥ ७७५ ॥ अप्रकटीकृतशक्तिः शक्तोऽपि जनात्तिरस्क्रियां लभते । निवसन्नन्तर्दारुणि लङ्घ्यो वह्निर्न तु ज्वलितः ॥ ७७६ ॥ विषमस्थस्वादुफलग्रहणव्यवसायनिश्चयो येषाम् । उष्ट्राणामिव तेषां मन्येऽहं शंसितं जन्म ॥ ७७७ ॥ दुरधिगमः परभागो यावत्पुरुषेण पौरुषं न कृतम् । जयति तुलामधिरूढो भास्वानपि जलदपटलानि ॥ ७७८ ॥ आपदि येनापकृतं येन च हसितं दशासु विषमासु । अपकृत्य तयोरुभयोः पुनरपि जातं नरं मन्ये ॥ ७७९ ॥ असती भवति सलज्जा क्षारं नीरं च शीतलं भवति । दम्भी भवति विवेकी प्रियवक्ता भवति धूर्तजनः ॥ ७८० ॥ पश्यति परस्य युवतिं सकाममपि तन्मनोरथं कुरुते । ज्ञात्वैव तदप्राप्तिं व्यर्थं मनुजो हि पापभाग्भवति ॥ ७८१ ॥ स्त्रीणां हि साहचर्याद्भवन्ति चेतांसि भर्तृसदृशानि । मधुरापि हि मूर्च्छयते विषविटपिसमाश्रिता वल्ली ॥ ७८२ ॥ सकृदपि दृष्ट्वा पुरुषं विबुधा जानन्ति सारतां तस्य । हस्ततुलयापि निपुणाः पलप्रमाणं विजानन्ति ॥ ७८३ ॥ कविहृदयेष्वनसूया कस्तूरीकर्दमेष्वमालिन्यम् । अक्षारता पयोधाववनीपालेषु पाण्डित्यम् ॥ ७८४ ॥ वस्तुनि चिराभिलषिते कथमपि दैवात्प्रसक्तसंघटने । प्राक्प्राप्तान्यपि बहुशो दुःखानि परं सुखानि जायन्ते ॥ ७८५ ॥ विस्मृतघातदोषः स्ववधाय खलस्य वीरकोपकरः । नवतरुभङ्गध्वनिरिव हरिनिद्रातस्करः करिणः ॥ ७८६ ॥ सत्यपि च सुकृतकर्मणि दुर्नीतिश्चेच्छ्रियं हरत्येव । तैलैः सदोपयुक्तां दीपशिखां दलति वातालिः ॥ ७८७ ॥ उपचारः कर्तव्यो यावदनुत्पन्नसौहृदाः पुरुषाः । उत्पन्नसौहृदानामुपचारः कैतवं भवति ॥ ७८८ ॥ स्नेहो हि वरमघटितो न वरं संजातविघटितस्नेहः । हृतनयनो हि विषादी न विषादी भवति जात्यन्धः ॥ ७८९ ॥ नलिनीदलगतजलवत्तरलं किं यौवनं धनं चायुः । के शशधरकरनिकरानुकारिणः सज्जना एव ॥ ७९० ॥ किं क्रूरं स्त्रीहृदयं किं गृहिणः प्रियहिताय दारगुणाः । कः कामः संकल्पः किं दुष्करसाधनं प्रज्ञा ॥ ७९१ ॥ वितरति यावद्दाता तावत्सकलोऽपि भवति कलभाषी । विरते पयसि घनेभ्यः शाम्यन्ति शिखण्डिनां ध्वनयः ॥ ७९२ ॥ व्यसने मित्र-

[illegible] । [illegible] दानसंगा च दुर्जेये ॥ ७९३ ॥ आलस्यं [illegible] [illegible] । मनीषी [illegible] महत्त्वम् ॥ ७९४ ॥ अविवेकजनुषः [illegible] तुच्छतामेति । [illegible] कश्चिद्गुणभृतः [illegible] भतो ॥ ७९५ ॥ [illegible] आलम्ब्य । [illegible] परमेष्ठी [illegible] ॥ ७९६ ॥ [illegible] । संभवदन्यगतिः [illegible] दुर्गतो न ॥ ७९७ ॥ [illegible] । स [illegible] एव भवति [illegible] ॥ ७९८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ७९९ ॥ [illegible] । [illegible] नयन्ति दिनानि च सुखदुःखमयीकृते मनसि ॥ ८०० ॥ निजदोषावृतमनसामतिसुन्दरमेव भाति विपरीतम् । पश्यति पित्तोपहतः शशिशुभ्रं शङ्खमपि पीतम् ॥ ८०१ ॥ [illegible] सारं यस्य [illegible] पुरः पुरः सौरभम् । सौधे [illegible] ॥ ८०२ ॥ वाप्यो भवन्ति विमलाः स्फुरन्ति कमलानि वापीषु । कमलेषु पतन्त्यलयः करोति संगीतमलिषु पदम् ॥ ८०३ ॥ संनिहितेऽपि दुरापं वस्तुनि मनसोऽन्यकामविषयस्य । भवति न संपादनाशा बहुशोऽप्याश्वस्यमानस्य ॥ ८०४ ॥ स्ववशः करोति कर्म प्रमादयुक्तस्तु परवशो भवति । स्ववशो रोहति वृक्षं निपतत्यवशस्ततः पुरुषः ॥ ८०५ ॥ भोगाक्षमस्य रक्षां द्रव्यार्जनमेव कुर्वतोऽनभिमतस्य । वृद्धस्य प्रमदापि श्रीरपि भृत्यस्य भोगाय ॥ ८०६ ॥ सर्वेषां स्वहितमाचरणीयं किं करिष्यति जनो बहुजल्पः । विद्यते नहि स कश्चिदुपायः सर्वलोकपरितोषकरो यः ॥ ८०७ ॥ कस्यचित्किमपि नो हरणीयं मर्मवाक्यमपि नोच्चरणीयम् । श्रीपतेः पदयुगं स्मरणीयं लीलया भवजलं तरणीयम् ॥ ८०८ ॥ आसुरं कुलमनादरणीयं चित्तमेतदमलीकरणीयम् । रामधाम शरणीकरणीयं लीलया भवजलं तरणीयम् ॥ ८०९ ॥ जीवितं नश्यति जीवितमध्ये गण्यते सुकृतिभिः किमु पुंसाम् । ज्ञानविकलकल्पकुलकजालत्यागभोगरहितं विफलं यत् ॥ ८१० ॥ लोक एव गतलोचनयुगः कस्य वा न विधुनोति शाश्वताम् । लोचनोत्सवमशेषजीवनं सत्कलङ्कमपि चन्द्रमण्डलम् ॥ ८११ ॥ यः परस्य विषमं

१ गुणोत्कर्षः. २ विषवृक्षाश्रिता. ३ लता. ४ विवादः. ५ निद्रापहारी. ६ मिष्टभाषिणः.

१ कलङ्कलेशः.

विचिन्त्यैतद्‌बुधाः [illegible] कृतार्थाः [illegible] यथार्थकमग्नो [illegible] ॥ ८१२ ॥ [illegible] शीर्षं [illegible] [illegible] कार्येष्वादि [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ८१३ ॥ [illegible] ॥ ८१४ ॥ [illegible] ॥ ८१५ ॥ [illegible] प्रथम । [illegible] ॥ ८१६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ८१७ ॥ [illegible] । [illegible] भवन्ति ॥ ८१८ ॥ [illegible] मजन् । [illegible] ॥ ८१९ ॥ राजा धर्मी ब्राह्मणः सर्वभक्षी स्त्री चावज्ञा दुष्टबुद्धिः सहायः । प्रेष्यः प्रतीपोऽधिकृतः प्रमादी त्याज्या इमे यश्च कृतं न वेत्ति ॥ ८२० ॥ मूर्खो द्विजातिः स्थविरो गृहस्थः कामी दरिद्रो धनवांस्तपस्वी । वेश्या कुरूपा नृपतिः कदर्यो लोके षडेतानि विडम्बितानि ॥ ८२१ ॥ स्नानं [illegible] शान्तिर्युता [illegible] भोजनम् । [illegible] सुभाषितानां दया च भूतेषु दिवं नयन्ति ॥ ८२२ ॥ अर्थागमो नित्यमरोगिता च प्रिया च भार्या प्रियवादिनी च । वश्यश्च पुत्रोऽर्थकरी च विद्या षड् जीवलोकस्य सुखानि राजन् ॥ ८२३ ॥ आरोग्यमानृण्यमविप्रवासः सद्भिर्मनुष्यैः सह संप्रयोगः । [illegible] षड् जीवलोकस्य सुखानि राजन् ॥ ८२४ ॥ [illegible] विरक्तो [illegible] । [illegible] मैत्री [illegible] ॥ ८२५ ॥ आरम्भगुर्वी क्षयिणी क्रमेण लघ्वी पुरा वृद्धिमती च पश्चात् । दिनस्य पूर्वार्धपरार्धभिन्ना छायेव मैत्री खलसज्जनानाम् ॥ ८२६ ॥ [illegible] सज्जन [illegible] । दारिद्र्यकाले प्रियदर्शनं च [illegible] काव्यम् ॥ ८२७ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] कुलं मनुष्यः ॥ ८२८ ॥ [illegible] सुजनानाम् । [illegible] देवो न जानाति कुतो मनुष्यः ॥ ८२९ ॥ किं [illegible] ॥ ८३० ॥ [illegible] ॥ ८३१ ॥ [illegible] ॥ ८३२ ॥ [illegible] गुणाः कामदुघाः [illegible] ॥ ८३३ ॥ न [illegible] किं [illegible] ॥ ८३४ ॥ न कश्चित्कश्चिदिह स्वभावाद्भवत्युदारोऽभिमतः खलो वा । लोके गुरुत्वं विपरीततां वा स्वचेष्टितान्येव नरं नयन्ति ॥ ८३५ ॥ [illegible] मेधाविनो नीतिविधिप्रयुक्तां पुरः स्फुरन्तीमिव दर्शयन्ति ॥ ८३६ ॥ दन्तस्य निष्कोषणकेन राजन्कर्णस्य कण्डूयनकेन वापि । तृणेन कार्यं भवतीश्वराणां किमङ्ग वाक्पाणिमता नरेण ॥ ८३७ ॥ [illegible] मधुरं [illegible] । बुभुक्षितः किं न करोति पापं क्षीणा नरा निष्करुणा भवन्ति ॥ ८३८ ॥ दारेषु किंचित्स्वजनेषु किंचिद्गोप्यं वयस्येषु सुतेषु किंचित् । युक्तं न वा युक्तमिदं विचिन्त्य वदेद्विपश्चिन्महतोऽनुरोधात् ॥ ८३९ ॥ मृगा मृगैः सङ्गमनुव्रजन्ति गावश्च गोभिस्तुरगास्तुरंगैः । मूर्खाश्च मूर्खैः सुधियः सुधीभिः समानशीलव्यसनेषु सख्यम् ॥ ८४० ॥ त्याज्यं न धैर्यं विधुरेऽपि काले धैर्यात्कदाचिद्गतिमाप्नुयात्सः । यथा समुद्रेऽपि च पोतभङ्गे सांयात्रिको वाञ्छति तर्तुमेव ॥ ८४१ ॥ दानेन तुल्यो विधिरस्ति नान्यो लोभाच्च नान्योऽस्ति रिपुः पृथिव्याम् । विभूषणं शीलसमं न चान्यत्संतोषतुल्यं धनमस्ति नान्यत् ॥ ८४२ ॥ [illegible] पारमिवार्णवस्य । तावद्द्वितीयं समुपस्थितं मे छिद्रेष्वनर्था बहुलीभवन्ति ॥ ८४३ ॥ [illegible] धनक्षये वर्धति जाठराग्निः । आपत्सु वैराणि समुद्भवन्ति छिद्रेष्वनर्था बहुलीभवन्ति ॥ ८४४ ॥ अर्थातुराणां न सुहृन्न बन्धुः कामा-

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible].

तुरगाणां न भयं न लज्जा । विद्यातुराणां न सुखं न निद्रा क्षुधातुराणां न रुचिर्न वेला ॥ ८४५ ॥ विवाहकाले रतिसंप्रयोगे प्राणात्यये सर्वधनापहारे । विप्रस्य चार्थेऽप्यनृतं वदेयुः पञ्चानृतान्याहुरपातकानि ॥ ८४६ ॥ यत्रास्ति लक्ष्मीर्विनयो न तत्र ह्यभ्यागतो यत्र न तत्र लक्ष्मीः । उभौ च तौ यत्र न तत्र विद्या नैकत्र सर्वो गुणसंनिपातः ॥ ८४७ ॥ द्वारि प्रविष्टः सहसा ततः किं दृष्टः प्रभुः स्मेरमुखस्ततः किम् । कथा श्रुता श्रोत्ररसा ततः किं व्यथा न शान्ता यदि जाठरीया ॥ ८४८ ॥ सुपात्रदानाच्च भवेद्धनाढ्यो धनप्रभावेण करोति पुण्यम् । पुण्यप्रभावात्सुरलोकवासी पुनर्धनाढ्यः पुनरेव भोगी ॥ ८४९ ॥ कुपात्रदानाच्च भवेद्दरिद्रो दारिद्र्यदोषेण करोति पापम् । पापप्रभावान्नरकं प्रयाति पुनर्दरिद्रः पुनरेव पापी ॥ ८५० ॥ धनुर्विवेकी धनवांश्च दाता विद्वान्विरागी प्रमदा सुशीला । तुरंगमः शस्त्रनिपातधीरो भूमण्डलस्याभरणानि पञ्च ॥ ८५१ ॥ स्वदेशजातस्य नरस्य नूनं गुणाधिकस्यापि भवेदवज्ञा । निजाङ्गना यद्यपि रूपराशिस्तथापि लोकः परदारसक्तः ॥ ८५२ ॥ गन्धः सुवर्णे फलमिक्षुदण्डे नाकारि पुष्पं खलु चन्दनेषु । विद्वान्धनाढ्यो न तु दीर्घजीवी धातुः पुरा कोऽपि न बुद्धिदोऽभूत् ॥ ८५३ ॥ सर्पस्य रत्नं कृपणस्य वित्तं सत्याः कुचे केसरिणश्च केशे । मानोन्नतानां शरणागते च मृतौ भवेदन्यकरप्रचारः ॥ ८५४ ॥ श्रुतिर्विभिन्ना स्मृतयश्च भिन्ना नैको मुनिर्यस्य वचोऽप्रमाणम् । धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां महाजनो येन गतः स पन्थाः ॥ ८५५ ॥ प्रागल्भ्यहीनस्य नरस्य विद्या शस्त्रं यथा कापुरुषस्य हस्ते । न तृप्तिमुत्पादयते शरीरे वृद्धस्य दारा इव दर्शनीयाः ॥ ८५६ ॥ राजाश्रयस्तस्करताश्चपण्यमाथर्वणं चापि समुद्रयानम् । एतानि सिध्यन्ति महाफलानि विपर्यये प्राणहराणि पञ्च ॥ ८५७ ॥ स्वर्गच्युतानामिह भूमिलोके चत्वारि चिह्नानि वसन्ति देहे । दानप्रसङ्गो मधुरा च वाणी सुरार्चनं ब्राह्मणतर्पणं च ॥ ८५८ ॥ निरक्षरे वीक्ष्य महाधनत्वं विद्यानवद्या विदुषा न हेया । रत्नावतंसाः कुलटाः समीक्ष्य किमार्यनार्यः कुलटा भवन्ति ॥ ८५९ ॥ गीर्भिर्गुरूणां परुषाक्षराभिस्तिरस्कृता यान्ति नरा महत्त्वम् । अलब्धशाणोत्कषणा नृपाणां न जातु मौलौ मणयो वसन्ति ॥ ८६० ॥ किमिष्टमन्नं खरसूकराणां किं रत्नहारो मृगपक्षिणां च । अन्धस्य दीपो बधिरस्य गीतं मूर्खस्य किं शास्त्रकथाप्रसङ्गः ॥ ८६१ ॥ ये शान्तदान्ताः श्रुतिपूर्णकर्णा जितेन्द्रियाः प्राणिवधे निवृत्ताः । प्रतिग्रहे संकुचिताग्रहस्तास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः ॥ ८६२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ८६३ ॥ देशाटनं पण्डितमित्रता च वाराङ्गना राजसभाप्रवेशः । अनेकशास्त्रार्थविलोकनं च चातुर्यमूलानि भवन्ति पञ्च ॥ ८६४ ॥ न वेत्ति यो यस्य गुणप्रकर्षं स तं सदा निन्दति नात्र चित्रम् । यथा किराती करिकुम्भजातां मुक्तां परित्यज्य बिभर्ति गुञ्जाम् ॥ ८६५ ॥ [illegible] जनेषु दत्तम् । [illegible] ॥ ८६६ ॥ [illegible] च । [illegible] लोके ॥ ८६७ ॥ [illegible] ॥ ८६८ ॥ जितेन्द्रियत्वं विनयस्य कारणं गुणप्रकर्षो विनयादवाप्यते । गुणाधिके पुंसि जनोऽनुरज्यते जनानुरागप्रभवा हि संपदः ॥ ८६९ ॥ संपूर्णकुम्भो न करोति शब्दमर्धो घटो घोषमुपैति नूनम् । विद्वान्कुलीनो न करोति गर्वं जल्पन्ति मूढास्तु गुणैर्विहीनाः ॥ ८७० ॥ चिरंजीवितं [illegible] चिरंजीवितं बोधमर्दितस्य । चिरंजीवितं [illegible] चिरंजीवितं [illegible] ॥ ८७१ ॥ [illegible] सर्वसुखानि तृष्णा खलेषु सेवा पुरुषाभिमानम् । [illegible] गुणमात्मपूजा चिन्ता बलं हन्त्यदया च लक्ष्मीम् ॥ ८७२ ॥ गुरुकेऽप्यने [illegible] वृद्धिं बालेषु शोकप्रपलेषु कोपः । कान्तासु कामो निपुणेषु [illegible] धर्मो दयावत्सु महत्सु धैर्यम् ॥ ८७३ ॥ निर्वाणदीपे किमु तैलदानं चौरे गते वा किमु सावधानम् । वयोगते किं वनिताविलासः पयोगते किं खलु सेतुबन्धः ॥ ८७४ ॥ त्रिविक्रमोऽभूदपि वामनोऽसौ स सूकरश्चेति स वै नृसिंहः । नीचैरनीचैरतिनीचनीचैः सर्वैरुपायैः फलमेव साध्यम् ॥ ८७५ ॥ कुग्रामवासः कुजनस्य सेवा कुभोजनं क्रोधमुखी च भार्या । मूर्खश्च पुत्रो विधवा च कन्या विनाग्निना षट् प्रदहन्ति कायम्? [illegible] बहिर्नते शरीरम् ॥ ८७६ ॥ [illegible] विषादभूमिस्त्यागाद्विपत्तिर्महतां न जातु । [illegible] गजो शिरः [illegible] ॥ ८७७ ॥ अनेकशास्त्रं बहु वेदितव्यमल्पश्च कालो बहवश्च विघ्नाः । यत्सारभूतं तदुपासितव्यं हंसो यथा क्षीरमिवाम्बुमध्यात् ॥ ८७८ ॥ [illegible] तथापि बहवश्च विघ्नाः । सारं ततो ग्राह्यमपास्य फल्गु हंसो यथा क्षीरमिवाम्बुमध्यात् ॥ ८७९ ॥ क्रोधो हि शत्रुः प्रथमो नराणां देह-

मितो देहविनाशनाय । यथा स्थित: [illegible] न वह्नि-
स एव वह्निर्दहते शरीरम् ॥ ८८० ॥ यथा [illegible]
मायान्ति सर्वा यथा [illegible] । तथा [illegible]
परिक्षयमयान्ति सर्वे गुणा [illegible] ॥ ८८१ ॥
यशो धर्मो याति [illegible] गुणाश्च [illegible] ।
त्यागी च भोगी च [illegible] भवत्यमात्य [illegible]
॥ ८८२ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] समर्थः ॥ ८८३ ॥ न सा सभा [illegible]
वृद्धा न ते ते [illegible] धर्मम् । धर्मो [illegible]
[illegible] ॥ ८८४ ॥ [illegible]
सर्वे [illegible]
[illegible] ॥ ८८५ ॥
आदित्यचन्द्रावनलानिलौ च [illegible]
[illegible]
॥ ८८६ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ८८७ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ पीताम्बरं [illegible]
दृष्ट्वा [illegible] ॥ ८८८ ॥ करोति
[illegible] । समस्तु
जाते पुरुषाधिकारे न पूरणी [illegible] ॥ ८८९ ॥
अरुन्तुदं [illegible] बन्धुजनेषु नित्यम् ।
परोपतापी [illegible] दोषः कटुका च वाणी
॥ ८९० ॥ [illegible] गतेषु [illegible] गते न शोचामि कृतं
न मन्ये । [illegible] मूर्खो यद्
कारणेन ॥८९१॥ [illegible] यः पुरुषः प्रधानः स सर्वयत्नेन
हि रक्षणीयः । [illegible] सकलं विनष्टं न नाभिभङ्गे [illegible]
वहन्ति ॥ ८९२ ॥ पुराणमित्येव न साधु सर्वं न चापि
काव्यं नवमित्यवद्यम् । सन्तः परीक्ष्यान्यतरद्भजन्ते मूढः
परप्रत्ययनेयबुद्धिः ॥ ८९३ ॥ संचिन्त्य संचिन्त्य जगत्समस्तं
त्रयः पदार्था हृदयं प्रविष्टाः । [illegible] कवीनां
[illegible] ॥ ८९४ ॥ [illegible]
[illegible] विषादमसज्जनसेवा । [illegible]
[illegible] ॥ ८९५ ॥ वयसि गते कः
कामविकारः शुष्के नीरे कः कासारः । क्षीणे वित्ते कः परिवारः
ज्ञाते तत्त्वे कः संसारः ॥ ८९६ ॥ [illegible] हि सैन्यैः
[illegible] कृतज्ञता [illegible] । द्विजस्य

[illegible] [illegible] ॥ ८९७ ॥
[illegible] यस्य [illegible]
[illegible] ॥ ८९८ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ८९९ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
॥ ९०० ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ९०१ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ९०२ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ९०३ ॥ यदा [illegible]
[illegible] गुणाः ।
[illegible]
नम् ॥ ९०४ ॥ वनेषु दोषाः प्रभवन्ति रागिणां गृहेषु
पञ्चेन्द्रियनिग्रहस्तपः । अकुत्सिते कर्मणि यः प्रवर्तते निवृत्त-
रागस्य गृहं तपोवनम् ॥ ९०५ ॥ सुजीर्णमन्नं सुवि-
चक्षणः सुतः सुशासिता स्त्री नृपतिः सुसेवितः । सुचिन्त्य
चोक्तं सुविचार्य यत्कृतं सुदीर्घकालेऽपि न याति विक्रि-
याम् ॥ ९०६ ॥ तृणानि नोन्मूलयति प्रभञ्जनो मृदूनि
नीचैः प्रणतानि सर्वतः । समुच्छ्रितानेव तरून्प्रबाधते महा-
न्महत्स्वेव करोति विक्रमम् ॥ ९०७ ॥ निमित्तमुद्दिश्य हि
यः प्रकुप्यति ध्रुवं स तस्यापगमे प्रसीदति । अकारणद्वेषि
मनस्तु यस्य वै कथं जनस्तं परितोषयिष्यति ॥ ९०८ ॥
न साहसैकान्तरसानुवर्तिना न चाप्युपायोपहतान्तरात्मना ।
विभूतयः शक्यमवाप्तुमूर्जिता नये च शौर्ये च वसन्ति
संपदः ॥ ९०९ ॥ सुखं विषादः सदृशं हि मानमस्तमो विव-
स्वानिव [illegible] । प्रियोक्तयः [illegible] नयः श्रियः
[illegible] अपि हन्ति दुर्नयः ॥ ९१० ॥ [illegible] पशु-
नापि गृह्यते [illegible] वहन्ति चोदिताः । अनुक्त-
[illegible] पण्डितो जनः परेङ्गितज्ञानफला हि बुद्धयः
॥ ९११ ॥ असत्यता निष्ठुरताऽकृतज्ञता भयं प्रमादोऽल-
सता विषादिता । वृथाभिमानो [illegible] तथाक्ष-
रौचमपि विनाशनं श्रियः ॥ ९१२ ॥ दरिद्रता धीरतया

१ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

विराजते कुलवता शीलतया विराजते । कुलं जनं योषिता तथा विराजते कुलवता सुशीलतया विराजते ॥ ११३ ॥ यथा चतुर्भिः कनकं परीक्ष्यते निघर्षणच्छेदनतापताडनैः । तथा चतुर्भिः पुरुषः परीक्ष्यते श्रुतेन शीलेन कुलेन कर्मणा ॥ ११४ ॥ कुदेशमासाद्य कुतोऽर्थसंचयः कुपुत्रमासाद्य कुतो जलाञ्जलिः । कुगेहिनीं प्राप्य गृहे कुतः सुखं कुशिष्यमध्यापयतः कुतो यशः ॥ ११५ ॥ मात्रा समं नास्ति शरीरपोषणं चिन्तासमं नास्ति शरीरशोषणम् । भार्यासमं नास्ति शरीरतोषणं विद्यासमं नास्ति शरीरभूषणम् ॥ ११६ ॥ गुणी गुणं वेत्ति न वेत्ति निर्गुणो बली बलं वेत्ति न वेत्ति निर्बलः । पिको वसन्तस्य गुणं न वायसः करी च सिंहस्य बलं न मूषकः ॥ ११७ ॥ सुखं हि दुःखान्यनुभूय शोभते घनान्धकारेष्विव दीपदर्शनम् । सुखात्तु यो याति नरो दरिद्रतां धृतः शरीरेण मृतः स जीवति ॥ ११८ ॥ स श्रोत्रियो यः सकलं मधीयते स पण्डितो यः करणैरखण्डितः । स तापसो यः परतापकर्शनः स धार्मिको यः परमर्म न स्पृशेत् ॥ ११९ ॥ यशस्करे कर्मणि मित्रसंग्रहे प्रियासु नारीष्वधनेषु बन्धुषु । क्रतौ विवाहे व्यसने रिपुक्षये धनव्ययस्तेषु न गण्यते बुधैः ॥ १२० ॥ विवादशीलां स्वयमर्थचोरिणीं परानुकूलां बहुवाक्यवादिनीम् । सक्रोधिनीं चान्यगृहेषु वासिनीं त्यजन्ति भार्यां दशपुत्रमातरम् ॥ १२१ ॥

अतिप्रचण्डा बहुदुःखभागिनी विवादशीला परगेहगामिनी । भर्तुः स्वयं निन्दति या च तस्करी त्यजेत्स्वभार्यां दशपुत्रपुत्रिणीम् ॥ १२२ ॥ कुले कलङ्कः कवले कदन्नता सुतः कुबुद्धिर्भवने दरिद्रता । रुजः शरीरे कलहप्रिया प्रिया गृहागमे दुर्गतयः षडेते ॥ १२३ ॥ प्रकटं मृदु नाम जल्पतः परुषं सूचयतोऽर्थमन्तरा । शकुनादिव मार्गवर्तिभिः पुरुषाद्बुद्धिजितव्यमीदृशात् ॥ १२४ ॥ मलिनेव बलादृतीयसी यदभावे करिणामियं दशा । इति घोषयतीव डिण्डिमः करिणो हस्तिपकाहतः क्वणन् ॥ १२५ ॥ महतां यदि निन्दने रतिर्गुणसंख्यैव तदा विधीयताम् । असतामपि चेत्स्तवे रतिर्ननु तद्दूषणमेव गण्यताम् ॥ १२६ ॥ अवगच्छति मूढचेतनः प्रियनाशं हृदि शल्यमर्पितम् । स्थिरधीस्तु तदेव मन्यते कुशलद्वारतया समुद्धृतम् ॥ १२७ ॥ महतस्तरसा विलङ्घयन्निजदोषेण कुधीर्विनश्यति । कुरुते न खलु स्वयेच्छया शलभानिन्धनमिद्धदीधितिः ॥ १२८ ॥ क्रियते धवलः खलूक्तकैर्धवलैरेव सितेतरैरपि । शिरसीव मधत्त शंकरः सुरसिन्धोर्भुजगोत्तमं भुजा ॥ १२९ ॥ कुलीनामकृती कथं कथं वा तुलनां यातु कुलीनैरजनैः ।

कपूर्णाङ्कपूर्णे कर्णे कार्यशिक्षया किं अपवर्गसमर्थेन ॥ १३० ॥ अकर्णधारेण विना यथा नौर्याति विना महत्त्वं । गुणेन विना सर्वमकुलीनं नैव शक्नोति कालेनोः ॥ १३१ ॥ उपकारकमायतेर्भृशं प्रसवः कर्मफलस्य भूरिणः । अनपायि निबर्हणं द्विषां न तितिक्षासममस्ति साधनम् ॥ १३२ ॥ तत् कार्यं कुरुते हि धर्ममात्मा मृत्युः सामान्यमेतत्पशुभिर्नराणाम् । काले प्रियं कृष्णमनन्यसेवा क्रोधः प्रियं सर्वमेवाप्रियम् ॥ १३३ ॥ गुणवानपि सोऽपयाति पूजां पुरुषः सत्कुलसंभवोऽपि न । न हि शोभते स्वभावकान्तिः रवेरिव मेघावृतस्य करोति ॥ १३४ ॥ सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदां पदम् । वृणुते हि विमृश्यकारिणं गुणलुब्धाः स्वयमेव संपदः ॥ १३५ ॥ विना गोरसं को रसो भोजनानां विना गोरसं को रसो भूपतीनाम् । विना गोरसं को रसः कामिनीनां विना गोरसं को रसः पण्डितानाम् ॥ १३६ ॥ सकलापि कला कलावतां विकला पुण्यकलां विना खलु । सकले नयने वृथा यथा तनुभाजां हि कनीनिकां विना ॥ १३७ ॥ मुकुलजन्म विभूतिरनेकधा प्रियसमागमसौख्यपरम्परा । नृपकुले गुरुता विमलं यशो भवति पुण्यतरोः फलमीदृशम् ॥ १३८ ॥ कनककूजितसंग्रहयोग्यं यदि कविर्भुवि प्रतिपीयते । न स विराजति न भाति हि शोभते भवति कोजबिन्दुवर्जितमाला ॥ १३९ ॥ सहजमलिनवक्रभावभाजां भवति भवः प्रभवात्मनाशहेतुः । जलधरपदवीमवाप्य धूमो ज्वलनविनाशमनुप्रयाति नाशम् ॥ १४० ॥ परिहर परपुरुषानुषक्तं बत यदि जीवितमस्ति वल्लभं वः । इतिहर हरिणीदृशो विमिश्य इव हृदयं कथमालयो लुठन्ति ॥ १४१ ॥ शिशुरपि निर्गुणो गुणैर्गरीयान् तु वपुषैव महान्महत्त्वसिद्धः । मणिरणुरपि भूषणाय पुंसां न तु पृथुलेव शिला विभूषणहेतुः ॥ १४२ ॥ अनुदिनमनुकूलमाचरन्तं विहितमतिः प्रतिकूलमाचरेत्कः । शमितजलदमालकण्ठदाहं शिखिकण्ठः शशिनं शिरःसु धत्ते ॥ १४३ ॥ नितम्बो विशालः कटिर्मध्यसूक्ष्मा कुचद्वन्द्वमत्युन्नतं सुन्दरं च । वयोऽपि किंचिद्गताढं रमणालतः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥ १४४ ॥ लुब्धस्य नश्यति यशो पिशुनस्य मैत्री नष्टक्रियस्य कुलमर्थपरस्य धर्मः । विद्याफलं व्यसनिनः कृपणस्य सौख्यं राज्यं प्रमत्तसचिवस्य नराधिपस्य ॥ १४५ ॥ दुर्मन्त्रिणं कमुपयान्ति न नीतिदोषाः संतापयन्ति कमपथ्यभुजं न रोगाः ।

१ ऐश्वर्यम्. २ गौरवम्. ३ सुवर्णालंकारसंग्रहयोग्यः. ४ हरिणाक्षीः. ५ बाले. ६ शिला. ७ ज्वालमाला. ८ केशः. ९ महत्सु जनिका ...

[illegible] ननु [illegible] ॥ १५६ ॥ [illegible] आमि [illegible] संगमेन मनसां यदि [illegible] नवयुवा: ॥ १५७ ॥ किं भूषणं सुदृढमत्र [illegible] किं कर्मजातमनवद्यं सुकृतं न [illegible] । किं [illegible] [illegible] न [illegible] ॥ १५८ ॥ [illegible] [illegible] किम् । [illegible] ॥ १५९ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १६० ॥ [illegible] सुवर्णं [illegible] सुवं वा । [illegible] ॥ १६१ ॥ [illegible] भवन्ति [illegible] सुहृदा भवन्ति । [illegible] सुरूपम [illegible] ॥ १६२ ॥ [illegible] हि [illegible] । [illegible] भवति [illegible] ॥ १६३ ॥ [illegible] [illegible] माले: । [illegible] [illegible] मूर्खः ॥ १६४ ॥ [illegible] मर्यादया [illegible] किमु [illegible] । [illegible] [illegible] किमु [illegible] ॥ १६५ ॥ अर्थः [illegible] भूयो [illegible] भूमिरिति प्रख्यातम् । [illegible] [illegible] ॥ १६६ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] भवन्ति [illegible] भवन्ति ॥ १६७ ॥ [illegible] लोके [illegible] नहि सर्वविदस्तु सर्वे । किं [illegible] किं [illegible] मुकुन्दः किं [illegible] च पुष्पफले- रुपेता ॥ १६८ ॥ [illegible] [illegible] कार्यम् । [illegible] च [illegible] [illegible] हृदये निधेयम् ॥ १६९ ॥ [illegible] नैव [illegible] [illegible] यो [illegible]

[illegible] ॥ १६० ॥ [illegible] [illegible] ॥ १६२ ॥ [illegible] मुनिभ्रमयिता [illegible] । [illegible] कुतः [illegible] ॥ १६२ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ १६३ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] न [illegible] [illegible] ॥ १६४ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ १६५ ॥ किं [illegible] वसन्ते किं [illegible] । [illegible] किं [illegible] [illegible] ॥ १६६ ॥ हारः [illegible] । [illegible] बुधजनः खलु [illegible] ॥ १६७ ॥ [illegible] सेवन्ते नीच एव [illegible] । [illegible] मधुरपक्वफल- [illegible] न तु राजहंसाः ॥ १६८ ॥ [illegible] [illegible] बभूव । [illegible] न [illegible] प्रायः [illegible] ॥ १६९ ॥ कालक्रमेण परिणामवशा- [illegible] पूर्वमतीव तुच्छाः । मुक्तामणि- [illegible] च [illegible] ॥ १७० ॥ [illegible] नहि [illegible] न [illegible] । [illegible] ॥ १७१ ॥ अन्तःप्रतप्त- [illegible] विकासचिन्ता । प्रायो [illegible] [illegible] मेव ॥ १७२ ॥ उचितमनुचितं वा कुर्वता कार्यजातं परिण- [illegible] पण्डितेन । अतिरभसकृतानां कर्मणामा विपत्तेर्भवति हृदयदाही शल्यतुल्यो विपाकः ॥ १७३ ॥ [illegible] कोऽपि हेतुर्न खलु [illegible] । विकसति हि पतङ्गस्योदये पुण्डरीकं

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible].

द्रवति च हिमरश्मावुद्गते चन्द्रकान्तः ॥ ९७४ ॥ प्रथमदिवसचन्द्रः सर्वलोकैकवन्द्यः स च सकलकलाभिः पूर्णचन्द्रो न वन्द्यः । अतिपरिचयदोषात्कस्य नो मानहानिर्नवनवगुणरागी प्रायशः सर्वलोकः ॥ ९७५ ॥ भवति हृदयहारी कोऽपि कस्यापि हेतुर्न खलु गुणविशेषः प्रेमबन्धप्रयोगे । किसलयितवनान्ते कोकिलालापरम्ये विकसति न वसन्ते मालती कोऽत्र हेतुः ॥ ९७६ ॥ परीवादस्तथ्यो भवति वितथो वापि महतां तथाप्युच्चैर्धाम्नो हरति महिमानं जनरवः । तुलोत्तीर्णस्यापि प्रकटितहताशेषतमसो रवेस्तादृक्तेजो नहि भवति कन्यां गतवतः ॥ ९७७ ॥ बहिः सर्वाकारप्रगुणरमणीयं व्यवहरन्पराभ्यूहस्थानान्यपि तनुतराणि स्थगयति । जनं विद्वानेकः सकलमभिसंधाय कपटैस्तटस्थः स्वानर्थान्घटयति च मौनं च भजते ॥ ९७८ ॥ कलारवं गीतं गगनतलरत्नं दिनमणिः सभारत्नं विद्वाञ्श्रवणपुटरत्नं हरिकथा । निशारत्नं चन्द्रः शयनतलरत्नं शशिमुखी महारत्नं श्रीमाञ्जयति रघुनाथो नृपवरः ॥ ९७९ ॥ नराः संस्कारार्हा जगति किल केचित्सुकृतिनः समानायां जातावपि वयसि सत्त्वामपि धियि । अयं दृष्टान्तोऽत्र स्फुटपरिचयादभ्यसनतः शुकः श्लोकान्वक्तुं प्रभवति न काकः कचिदपि ॥ ९८० ॥ वरं तुङ्गाच्छृङ्गाद्गुरुशिखरिणः क्वापि पुलिने पतित्वायं कायः कठिनदृषदन्तर्विदलितः । वरं न्यस्तो हस्तः फणिपतिमुखे तीव्रदशने वरं वह्नौ पातस्तदपि न कृतः शीलविलयः ॥ ९८१ ॥ विदेशस्थं ग्रामं विबुधविधुरां भूपतिसभां सुखं भुक्त्वा हीनं मनुजपतिशून्यं च विषयम् । अनाचारान्द्वारानपहरिकथं काव्यमपि च प्रवक्तृत्वापेतं गुरुमपि सुबुद्धिः परिहरेत् ॥ ९८२ ॥ मणिः शाणोल्लीढः समरविजयी हेतिनिहतो मदक्षीणो नागः शरदि सरितः श्यानपुलिनाः । कलाशेषश्चन्द्रः सुरतमृदिता बालवनिता तनिम्ना शोभन्ते गलितविभवाश्चार्थिषु नृपाः ॥ ९८३ ॥ किमासेव्यं पुंसां सविधमनवद्यं द्युसरितः किमेकान्ते ध्येयं चरणयुगलं कौस्तुभभृतः । किमाराध्यं पुण्यं किमभिलषणीयं च करुणा यदासक्त्या चेतो निरवधि विमुक्तौ प्रभवति ॥ ९८४ ॥ वरं मौनं कार्यं न च वचनमुक्तं यदनृतं वरं क्लैब्यं पुंसां न च परकलत्राभिगमनम् । वरं प्राणत्यागो न च पिशुनवाक्येष्वभिरुचिर्वरं भिक्षाशित्वं न च परधनास्वादनसुखम् ॥ ९८५ ॥ वरं शून्या शाला न च खलु वरो दुष्टवृषभो वरं वेश्या पत्नी न पुनरविनीता कुलवधूः । वरं वासोऽरण्ये न पुनरविवेकाधिपपुरे वरं प्राणत्यागो न पुनरधमानामुपगमः ॥ ९८६ ॥ स्वदः प्रेम्णा सह मधुरिमेव ... न भजते ... प्रायः स्फुरति ननु सर्वत्र पुनः । ... चेतस्यन्तः भजति न ... न भवति ... विमुखमनसस्तु व्यथयति ॥ ९८७ ॥ इदं ... हृदयमुपि दैवात्समुदितं यथा यथा ... प्रकृतिमृदुरत्यादरहता । यथा नैनां ... पिशुनजनदुर्वाक्यदहनो दहत्यन्तः शोषं व्रजति न पुनः संविदुदितैः ॥ ९८८ ॥ न लक्ष्मीरामोदं प्रकृतिगुणतो वत्सु ... प्रियतं यत्र ... नहि ... । ... भवति विधु... पटीरप्रस्तः कुम्भ न भजति ... ॥ ९८९ ॥ अगण्यं ... ... सचिन्मुखितं ... । ... तिभिः सता साने ... दुरन्तम् ॥ ९९० ॥ नभोभूषा पूषा कमलवनभूषा मधुकरो वचोभूषा सत्यं वरविभवभूषा वितरणम् । मनोभूषा मैत्री मधुसमयभूषा मनसिजः सदोभूषा सूक्तिः सकलगुणभूषा च विनय ॥ ९९१ ॥ कलासीमा काव्यं सकलगुणसीमा वितरणं भये सीमा मृत्युः सकलसुखसीमा सुवदना । तपःसीमा मुक्तिः सकलकृतिसीमाश्रितभृतिः प्रियं सीमाकारं श्रवणसुखसीमा हरिकथा ॥ ९९२ ॥ शशी दिवसधूसरो गलितयौवना कामिनी सरो विगतवारिजं मुखमनक्षरं स्वाकृतेः । प्रभुर्धनपरायणः सततदुर्गतः सज्जनो नृपाङ्गनगतः खलो मनसि सप्त शल्यानि मे ॥ ९९३ ॥ प्रसरति मनः कार्यारम्भे दृढीभवति स्पृहा स्वयमुपनमन्त्यर्था न गच्छति विघ्नताम् । फलति सकलं कृत्यं चित्तं समुन्नतिमश्नुते भवति च रतिः श्लाघ्ये कृत्ये नरस्य भविष्यतः ॥ ९९४ ॥ सरसि बहुशस्ताराच्छाये क्षणात्परिवञ्चितः कुमुदविटपान्वेषी हंसो निशासु विचक्षणः । न दशति पुनस्ताराशङ्की दिवापि सितोत्पलं कुहकचकितो लोकः सत्येऽप्यपायमपेक्षते ॥ ९९५ ॥ ... शाखामृगः करोति ... कटोषः करोति ... । ... ... न नीचैव ... गुणवति जने ... गुणाः खलु ... ॥ ९९६ ॥ ... विरामिव ... । ... न अकुले नहि गच्छति शुद्धां ... परिग्रहकलुषीम् ॥ ९९७ ॥ मधुकरगणश्चूतं त्यक्त्वा गतो ... पुनरपि गतो ... ।

१ रहितम्. २ वेतस्. ३ ... ४ ... ५ हस्ती. ६ ... ७ ... ८ ... ९ ...
२२ सु. र. भां.

१. ... २ ... ३ ... ४ ... ५ ... ६ ... ७ ... ८ ... ९ ... १० ... ११ ... १२ ... १३ ... १४ ...

[illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] परिचितजनद्वेषी [illegible] [illegible] ॥ ९९८ ॥ दृष्ट्वा [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ९९९ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १००० ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १००१ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] किं नु [illegible] ॥ १००२ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १००३ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १००४ ॥ बाल्ये बाला [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १००५ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १००६ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] तावदेव विदुषां वार्ताः [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १००७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १००८ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] कुर्वाद्दयाम् ॥ १००९ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १०१० ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] को नाम [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १०११ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १०१२ ॥ वृक्षं क्षीणफलं त्यजन्ति विहगाः शुष्कं सरः सारसा निर्द्रव्यं पुरुषं त्यजन्ति गणिका भ्रष्टं नृपं मन्त्रिणः । पुष्पं पर्युषितं त्यजन्ति मधुपा दग्धं वनान्तं मृगाः सर्वः कार्यवशाज्जनोऽभिरमते तत्कस्य को वल्लभः ॥ १०१३ ॥ [illegible] किं यदि खलस्तत्का[illegible] किं [illegible] यदि [illegible] [illegible] किं [illegible] । किं [illegible] यदि [illegible] [illegible] प्रिया [illegible] [illegible] [illegible] तेनापि किम् ॥ १०१४ ॥ लोभश्चेदगुणेन किं पिशुनता यद्यस्ति किं पातकैः सत्यं चेत्तपसा च किं शुचि मनो यद्यस्ति तीर्थेन किम् । सौजन्यं यदि किं गुणैः सुमहिमा यद्यस्ति किं मण्डनैः सद्विद्या यदि किं धनैरपयशो यद्यस्ति किं मृत्युना ॥ १०१५ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] हंसमयूरकोकिलकुले काकेषु लिप्सादरः । मातङ्गेन खरक्रयः समतुला कर्पूरकार्पासयोः एषा यत्र विचारणा गुणिगणे देशाय तस्मै नमः ॥ १०१६ ॥ या राका शशिशोभना गतघना सा यामिनी यामिनी या सौन्दर्यगुणान्विता पतिरता सा कामिनी कामिनी । या गोविन्दरसप्रमोदमधुरा सा माधुरी माधुरी या लोकद्वयसाधनी तनुभृतां सा चातुरी चातुरी ॥ १०१७ ॥ किं तीर्थं हरिपादपद्मभजनं किं रत्नमच्छा मतिः किं शास्त्रं श्रवणेन यस्य गलति द्वैतान्धकारोदयः । किं मित्रं सततोपकाररसिकं तत्त्वावबोधः सखे कः शत्रुर्वद खेददानकुशलो दुर्वासनासंचयः ॥ १०१८ ॥ क्षान्तिश्चेत्कवचेन किं किमरिभिः क्रोधोऽस्ति चेद्देहिनां ज्ञातिश्चेदनलेन किं यदि सुहृद्दिव्यौषधैः किं फलम् । किं सर्पैर्यदि दुर्जनाः किमु धनैर्विद्यानवद्या यदि व्रीडा चेत्किमु भूषणैः सुकविता यद्यस्ति

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible].

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible].

राज्येन किम् ॥ १०१९ ॥ ननुः सच्चरितः सर्वो प्रियतमा स्वामी प्रसादोन्मुखः स्निग्धं मित्रमवञ्चकः परिजनो निःक्लेशलेशं मनः । आकारो रुचिरः स्थिरश्च विभवो विद्यावदातं मुखं तुष्टे विष्टपकष्टहारिणि हरौ संप्राप्यते देहिना ॥१०२०॥ का श्लाघ्या गुणिनां क्षमा परिभवः को यः स्वकुल्यैः कृतः किं दुःखं परसंश्रयो जगति कः श्लाघ्यो य आश्रीयते । को मृत्युर्व्यसनं शुचं जहति के यैर्निर्जिताः शत्रवः कैर्विज्ञातमिदं विराटनगरे छन्नस्थितैः पाण्डवैः ॥ १०२१ ॥ स स्निग्धोऽकुशलान्निवारयति यस्तत्कर्म यन्निर्मलं सा स्त्री यानुविधायिनी स मतिमान्यः सद्भिरभ्यर्च्यते । सा श्रीर्या न मदं करोति स सुखी यस्तृष्णया मुच्यते तन्मित्रं यदकृत्रिमं स पुरुषो यः खिद्यते नेन्द्रियैः ॥ १०२२ ॥ पादैरात्कुलाश्रितैः कुकुलजाः प्राबल्यतः दुर्भगा दानात् कृपणा जनाः ननुजयो वित्ताश्रितैर्निर्धनाः । वैमत्यांगतनाश्च ... धर्मार्थं पापिनो नानाभाग्यविचक्षणं न पुरुषं निन्दन्ति मूर्खा जनाः ॥ १०२३ ॥ पौलस्त्यः कथमन्यदारहरणे दोषं न विज्ञातवान्रामेणापि कथं न हेमहरिणस्यासंभवो लक्षितः । अक्षैश्चापि युधिष्ठिरेण सहसा प्राप्तो ह्यनर्थः कथं प्रत्यासन्नविपत्तिमूढमनसां प्रायो मतिः क्षीयते ॥ १०२४ ॥ सिंहो व्याकरणस्य कर्तुरहरत्प्राणान्प्रियान्पाणिनेर्मीमांसाकृतमुन्ममाथ सहसा हस्ती मुनिं जैमिनिम् । छन्दोज्ञाननिधिं जघान मकरो वेलातटे पिङ्गलं अज्ञानावृतचेतसामतिरुषां कोऽर्थस्तिरश्चां गुणैः ॥ १०२५ ॥ शक्तेनापि सता जनेन विदुषा कालान्तरप्रेक्षिणा वस्तव्यं खलु वज्रपातविषमे क्षुद्रेऽपि पापे जने । दर्वीव्यग्रकरेण धूममलिनेनायासयुक्तेन किं भीमेनातिबलेन मत्स्यभवनेऽपूपा न संघट्टिताः ॥ १०२६ ॥ सिद्धिं वाञ्छयता जनेन विदुषा तेजो निगूह्य स्वकं सत्त्वोत्साहवतापि दैवगतिषु स्थैर्यं प्रकार्यं क्रमात् । देवेन्द्रद्रुहिणोपमैर्बहुगुणैरभ्यर्चितो भ्रातृभिः किं क्लिष्टः सुचिरं विराटभवने पूर्वं न धर्मात्मजः ॥ १०२७ ॥ रूपेणाप्रतिमेन यौवनगुणैः श्रेष्ठे कुले जन्मना गन्तव्यानि दिनानि दैववशतो भूयो धनं वाञ्छता । सैरन्ध्रीति विगर्हिता युवतिभिः साक्षेपमाज्ञाभयाद्द्रौपद्या किल मत्स्यराजभवने घृष्टं न किं चन्दनम् ॥ १०२८ ॥ किं चित्रं यदि राजनीतिकुशलो राजा भवेद्धार्मिकः किं चित्रं यदि वेदशास्त्रनिपुणो विप्रो भवेत्पण्डितः । तच्चित्रं यदि रूपयौवनवती साध्वी भवेत्कामिनी तच्चित्रं यदि निर्धनोऽपि पुरुषः पापं न कुर्यात्कचित् ॥ १०२९ ॥ वासांसि व्रजचारिवारिजदृशां हृत्वा हठादुत्कैर्यः प्राग्भूरुहमारुरोह स पुनर्वस्त्राणि विस्तारयन् । भीता-

[illegible] सहसा [illegible] को [illegible] जनो [illegible] बहु [illegible] ॥ १०३० ॥ अर्थे [illegible] सिद्धे [illegible] प्रभुमुन्मत्तं [illegible] [illegible] सद्यम् । [illegible] नाः परिभवं [illegible] [illegible] दुर्विनयं [illegible] प्राप्नोति कष्टं मुहुः ॥ १०३१ ॥ [illegible] स्ता [illegible] गृहस्य [illegible] गृहे प्रमादो [illegible] । [illegible] सुमनसः [illegible] जन्म [illegible] मन्दनम् ॥ १०३२ ॥ [illegible] दृष्टेन [illegible] मर्यादा [illegible] न [illegible] प्रभा [illegible] ॥ १०३३ ॥ [illegible] पुत्रे [illegible] कुमुदं [illegible] । आनुकूल्यं गृहिणां गृहस्य गृहिणी [illegible] शुभा संततिर्मनसो [illegible] विद्वन्नवुर्वाश्रमः ॥ १०३४ ॥ [illegible] प्रमदाजनेषु [illegible] जने शौर्यं शत्रुषु नम्रता गुरुजने धर्मिष्ठता साधुषु । मर्मज्ञेष्वनुवर्तनं बहुविधं मानं जने पण्डिते शाठ्यं पापिजने नरस्य कथिताः पर्यन्तमष्टौ गुणाः ॥ १०३५ ॥ इन्दुं निन्दति तस्करो गृहपतिं जारो सुशीलं खलः साध्वीमप्यसती कुलीनमकुलो जह्याज्जरन्तं युवा । विद्यावन्तमनक्षरो धनपतिं नीचश्च रूपोज्ज्वलं वैरूप्येण हतः प्रबुद्धमबुधोत्कृष्टं निकृष्टो जनः ॥१०३६॥ विद्वान् संसदि पाङ्क्तिकः परवशो मानी दरिद्रो गृही द्रव्याढ्यः कृपणो यतिर्वेसुमना वृद्धो विवाहोद्यतः । राजा दुर्जनसंश्रितः सुकुलजो मूर्खः पुमान्स्त्रीजितो वेदान्ती हृतसत्क्रियः किमपरं हास्यास्पदं भूतले ॥ १०३७ ॥ का विद्या कविता विनार्थिनि जने त्यागं विना श्रीश्च का को धर्मः कृपया विना क्षितिपतिः को नाम नीतिं विना । कः सूनुर्विनयं विना कुलवधूः का स्वामिभक्तिं विना भोग्यं किं रमणीं विना क्षितितले किं जन्म कीर्तिं विना ॥ १०३८ ॥ दाक्षिण्यं स्वजने दया परजने शाठ्यं सदा दुर्जने प्रीतिः साधुजने स्मयो नृपजने विद्वज्जनेष्वार्जवम् । शौर्यं शत्रुजने क्षमा गुरुजने नारीजने धूर्तता ये चैवं पुरुषाः कलासु कुशलास्तेष्वेव लोकस्थितिः ॥ १०३९ ॥ स्वाधीना दयिता सुतावधि सुतोऽसौ

१ रावणः. २ सारीभिः. ३ प्रासादविदूषकप्रासादम्. ४ क्रियाभवने.

१ बालकुल. २ शिवेन. ३ [illegible]. ४ अद्भुत[illegible]. ५ दुर्विनयशील. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ प्रमदता. ९ क्रोधेन. १० गुणमनुरागः. ११ [illegible]. १२ [illegible]. १३ [illegible]. १४ [illegible]. १५ [illegible]. १६ गृहस्थाश्रमी. १७ [illegible]. १८ हास्यविषय. १९ [illegible]. २० नीतिः. २१ पुत्रजन्मावधि.

गेहस्याभ्यन्तरमपि स्वान्तकान्ता कर्पूरकवलवदपि सुरभी मधुगन्धान्यपि । ग्रामान्ता बहुसर्वार्थितावपि सन्ता मानुषाद्यावर्ताय शिष्यो गुरुभक्तिप्रयत्नोऽपि च नैन्यमन्त्राद्यापि ॥ १०४० ॥ श्रीमान् सैन्यवर्माधिनाथमनुगतो [illegible] प्रतापः सतां मान्यध्वं सत्यवचनस्य सौहार्दस्यानुगेषु याचकव्रजः । भाग्यस्य सद्वंशं वर्णितस्वीयं कुलमर्यादा प्रसादा धनसुखमैश्वर्यमपि शास्त्रैर्वैदिकैः सह ॥ १०४१ ॥ नालं भाति मदेन [illegible] सुमेरुणा सर्वतः श्रीशेन मनसा सेवेन सुगतो निस्तोयमिन्दुमिव । [illegible] हंससिन्धुसैन्यः सता पण्डितः सत्पुरुषेण कुलं पूतं वसुधा लोकत्रयं विष्णुना ॥ १०४२ ॥ [illegible] स्वाहाकारस्वधाकारवर्जितं कलाकलापशून्यमपि च यातां वीरेन्द्रवर्जितमपि [illegible] न दर्शनात् । [illegible] मनुजानां [illegible] मना [illegible] सुखशय्यां त्रिषु सततं गेहेषु गन्तुं सदा ॥ १०४३ ॥ [illegible] क्षितिपतिः [illegible] जायते । [illegible] भजते विद्वत्सु नं याचते याचकस्य गिरा सर्वं परिपालयत्यनिर्वृतं धियः ॥ १०४४ ॥ [illegible] गुणिसंगमः किमनुचितं संवृतैः सगतिः का हानिः [illegible] का [illegible] । कः सुखं [illegible] किं [illegible] किं सुखम- [illegible] ॥ १०४५ ॥ सन्त्यपि [illegible] चन्द्रमुखी माता सुतं हन्ति [illegible] चन्द्रमसि दृढ़ताकः । आकाशं [illegible] चन्द्रं विषं [illegible] कुरुते यदि क्षितिपतिः कथं [illegible] जनः ॥ १०४६ ॥ [illegible] पृथ्वी [illegible] कुसुमायुधः परिमलः [illegible] धनुः । वाणी [illegible] प्रियतमा [illegible] नूतनं मार्गः [illegible] कीर्तिः [illegible] ॥ १०४७ ॥ [illegible] विलसितं [illegible] पूर्वं [illegible] परिगीतम् । [illegible] दायादकोपग्रहः सोढः को न [illegible] मुखानि [illegible] ॥ १०४८ ॥ [illegible] सर्वस्वापहारिणा [illegible] । [illegible] गन्धर्वाणामेव [illegible] प्रतिदिनं नादो वदत्युच्चकैः ॥ १०४९ ॥ मानुष्ये सति दुर्लभा पुरुषता पुंस्त्वे पुनः विप्रता विप्रत्वे बहुविद्यतातिगुणता विद्यावतोऽर्थज्ञता । अर्थज्ञस्य विचित्रवाक्यपटुता तत्रापि लोकज्ञता लोकज्ञस्य समस्तशास्त्रविदुषो धर्मे मतिर्दुर्लभा ॥ १०५० ॥ आयाते च निरीक्षिते यदि पुनर्दृष्टोऽन्यकार्ये रतो वाचि स्मेरमुखो विवक्षुवदनः स्वेच्छाविवादे मुहुः । अन्तर्वेश्मनि वासमिच्छति भृशं व्याधीति यो भाषते भृत्यानामपराधकीर्तनपरस्तन्मन्दिरं न व्रजेत् ॥ १०५१ ॥ बन्दी विन्दति चेदमात्यपदवीं शिक्षन्ते सूरिभिः पुंभिश्चन्नतिपात्यते रतिकला कर्णीरथामादरः । विश्रान्ता यदि बर्बरेषु कविता काव्येन सख्येन किं भूपाले यवने समस्तभुवने वैदग्ध्यमस्तं गतम् ॥ १०५२ ॥ आहूतेषु विहंगमेषु मशको नायान्पुरो वार्यते मध्येवारिधि वा वसंस्तृणमणिर्धत्ते मणीनां रुचम् । खद्योतोऽपि न कम्पते प्रविचलन्मध्येऽपि तेजस्विनां धिक्सामान्यमचेतनं प्रभुमिवानामृष्टतत्त्वान्तरम् ॥ १०५३ ॥ मूर्खोऽज्ञानी [illegible] क्षितिपतिरलसो मत्सरी धर्मशीलो लुब्धो मानी गृहस्थः प्रभुरतिकृपणः शास्त्रभृद्धर्महीनः । आचारहीनो नरेन्द्रः शुचिरपि सततं यः पराक्षोपभोजी वृद्धो रोगी दरिद्रः स च युवतिपतिर्धिग्विडम्बप्रकारान् ॥ १०५४ ॥ कुमारः शक्रो भगाङ्को विधुरपि मलिनो माधवो गोपजातो वेश्यापुत्रो वसिष्ठो रतिपतिरतनुः सर्वभक्षी हुताशः । व्यासो मत्स्योदरीयो लवणजलनिधिः पाण्डवा जारजाता रुद्रः प्रेतासिवासी त्रिभुवनविषये कस्य दोषो न चास्ति ॥ १०५५ ॥ प्राणाघातान्निवृत्तिः परधनहरणे संयमः सत्यवाक्यं काले शक्त्या प्रदानं युवतिजनकथामूकभावः परेषाम् । तृष्णास्रोतोविभङ्गो गुरुषु च विनयः सर्वभूतानुकम्पा सामान्यः सर्वशास्त्रेष्वनुपहतविधिः श्रेयसामेष पन्थाः ॥ १०५६ ॥ आविर्भूतानुरागाः क्षणमुदयगिरेरुज्जिहानस्य भानोः पत्रच्छायैः पुरस्तादुपवनतरवो दूरमाश्वेव गत्वा । एते तस्मिन्निवृत्ताः पुनरितरककुप्प्रान्तपर्यस्तबिम्बे प्रायो भृत्यास्त्यजन्ति प्रचलितविभवं स्वामिनं सेवमानाः ॥ १०५७ ॥ मणिना वलयं वलयेन मणिर्मणिना वलयेन विभाति करः । कविना च विभुर्विभुना च कविः कविना विभुना च विभाति सभा । शशिना च निशा निशया च शशी शशिना निशया च विभाति नभः । पयसा कमलं कमलेन पयः पयसा कमलेन विभाति सरः ॥ १०५८ ॥

१ [illegible]. २ वैरेण. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ विस्मयो न कुतः. ८ मधुरमधुरैः. ९ [illegible]. १० [illegible]. ११ [illegible].

इति श्रीसुभाषितरत्नभाण्डागारे तृतीयं राजप्रकरणं समाप्तम्

चतुर्थं चित्रप्रकरणम्

समस्याख्यानम्

सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात्। दन्तिश्रेणि-तस्करभ्रमतस्त्र सैन्ये विसर्पति ॥ १ ॥ कामं कामदुघं धुक्ष्व मित्राय वरुणाय च। वयं धीरेण दानेन सर्वान्कामानशी-महि ॥ २ ॥ असमाने समानत्वं मतिना कलहे मम। इति मत्वा ध्रुवं मानी मृगारिसिंहः पलायते ॥ ३ ॥ शून-हृत्या दधात्येव लाघवं महतामपि। इति मत्वा द्विपद्वेषी मृगारिसिंहः पलायते ॥ ४ ॥ तिष्ठार्जुनाय मद्धामे त्वां हनि-ष्याम्यहं शरैः। तिष्ठामि कर्णे किं मूढ मृगारिसिंहः पलायते ॥ ५ ॥ ऋषेरस्याश्रमे पुण्ये शापसंत्रस्तमानसः। सुद्धोध-नोऽपि प्रायोऽयं मृगारिसिंहः पलायते ॥६॥ अयं मृगः समा-याति त्वरितैस्त्वरितैः पदैः। ततो वेगात्पलायस्व मृगारिसिंहः पलायते ॥ ७ ॥ विद्यायां दुर्मदो येषां कार्पण्यं विभवे सति। तेषां दैवाभिशप्तानां सलिलादग्निरुत्थितः ॥ ८ ॥ सीतासमागमोत्कण्ठाकर्णान्ताकृष्टधन्वनः। राघवस्य शरा-ग्रैः समुद्रादग्निरुत्थितः ॥ ९ ॥ दामोदरकराघातविह्वली-कृतचेतसा। दृष्टं चाणूरमल्लेन शतचन्द्रं नभस्तलम् ॥ १० ॥ चलत्तरङ्गरङ्गायां गङ्गायां प्रतिबिम्बितम्। सचन्द्रं शोभते-ऽत्यर्थं शतचन्द्रं नभस्तलम् ॥ ११ ॥ प्रिये विधेहि शीतांशु यावन्नायाति मे प्रियः। आगते दयिते कुर्याः शतचन्द्रं नभस्तलम् ॥ १२ ॥ सुमेरुशिखरप्रान्तस्फुरत्स्फटिककुट्टिमम्। परितः स्फुरितैः शंङ्के शतचन्द्रं नभस्तलम् ॥ १३ ॥ भूतं न श्रूयते कर्णे दधि स्वप्नेऽपि दुर्लभम्। मुग्धे दुग्धस्य का वार्ता तक्रं शक्रस्य दुर्लभम् ॥ १४ ॥ अमृतस्य रसास्वादं न शतक्रतुना हुतम्। नाद्यत्यमिति वाक्यार्थात्तक्रं शक्रस्य दुर्लभम् ॥ १५ ॥ ग्रीष्मग्रीष्मर्तुसंतप्तशून्यरथ्यान्तरस्थयोः।

अन्योन्यान्यमुखैर्वीक्ष्य नावन्यावन्मानसे स्थितः ॥ १६ ॥ मयास्ति शर्वविधेयाय जगद्भेदाय भूभुजे। वदतः पुण्डरीकान्तर्गतं तं भ्रमरायते ॥ १७ ॥ स्फुरिते सद्यो विष्णोर्नवनीतमुखः शिशोः। मथितकालात्प्रमाणेन कम्पितं भुवनत्रयम् ॥ १८ ॥ अनर्ध्यपुष्पसंकाशं मे नीलं जलदागमे। ये विवेकोऽपि कीर्तितं न तेषां विदन्ते भयम् ॥ १९ ॥ सागरार्थव मथ्नतः तारकोटिप्रविस्तरम्। तुङ्गमाहुः पुरेषात मेरुः सर्वे सुराः स्थिरौ ॥ २० ॥ आषाढी कार्तिकी माघी यथा शुण्ठी हरीतकी। गयायां पिण्डदानेन पुण्या केशवहरान्युनी ॥ २१ ॥ सम्पूर्णान्यपि पक्वानि पतन्ति विमले जले। कपिकम्पितशाखाभ्यो गुलुगुग्गुलुगुग्गुलू ॥ २२ ॥ विदग्धे सुमुखे गते नितम्बोऽपि संस्थिते। कामिन्याः क्रीडनागारे कूजितं रतिकूजितम् ॥ २३ ॥ मलयमहाचरका इति गोला-नाथस्य सकलभूमिरुहाम्। निर्मलानि दवदहनावलिरिह जलवाहः परं शरणम् ॥ २४ ॥ निजपतिगाथः प्रजायां हरिर्हुतीश: करोमि किं गोपि। शृणु सखि शाखिनिमूले विप्रलिप्ते परं कार्यम् ॥ २५ ॥ दैत्यानां मनसि दया जाता कृष्णं हि रक्षितुं कस्मात्। इदं देवजनं दैत्यलीला-नपि प्रीतिः ॥ २६ ॥ श्रीनाथ नः भुजमिति बहुधा भ्रमता मया नृपेन्द्रेषु। सीदं बाणपुत्रा दैत्यलीलानामपि प्रीतिः ॥ २७ ॥ राम्याभिषेके मदविह्वलाया हस्ताच्च्युतो हेमघट-स्तरुण्याः। सोपानमासाद्य करोति शब्दं ठंठंठंठंठंठठंठंठः

(१) 'सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात्' इति समस्या. (२) 'कामं कामदुघं धुक्ष्व', 'मित्राय वरुणाय च', 'सर्वान्कामानशीमहि' इति च समस्या. (३, ४, ५, ६, ७) 'मृगारिसिंहः पलायते' इति समस्या. (८) 'सलिलादग्निरुत्थितः' इति समस्या. (९) 'समुद्रादग्नि-रुत्थितः' इति समस्या. (१०, ११, १२, १३) 'शतचन्द्रं नभस्तलम्' इति समस्या. (१४, १५) 'तक्रं शक्रस्य दुर्लभम्' इति समस्या.

(१६) 'मुनेर्मानसे स्थितः' इति समस्या. (१७) 'वदनं भ्रमरायते' इति समस्या. (१८) 'मथितकालात्प्रमाणेन कम्पितं भुवनत्रयम्' इति च समस्या. (१९) 'अनर्ध्यपुष्पसंकाशम्', 'न तेषां विद्यते भयम्' इति च समस्या. (२०) 'सागरार्थव मथ्नतः', 'तारकोटिप्रविस्तरम्' इति च समस्या. (२१) 'पुण्या केशवहरान्युनी' इति समस्या. (२२) 'गुलुगु-ग्गुलुगुग्गुलू' इति समस्या. (२३) 'कूजितं रतिकूजितम्' इति समस्या. (२४) 'मलयमहाचरका इति गोलानाथस्य' इति समस्या. (२५) 'विप्र लिप्ते परं कार्यम्' इति समस्या. (२६, २७) 'दैत्यलीलानामपि प्रीतिः' इति समस्या.

१ हरा दयाद्वाराः. २ सकलाक्षम्. ३ हन्तैव. ४ शाखयः.

१ अन्योन्यमुखावलोकन मात्रासक्तयोः. २ पन्नगम्. ३ शर्वरीशौरी. ४ आषाढी कार्तिकी माघी एकादशी पुण्या. यथा शुण्ठी हरीतकी केशहरा. गयायां पिण्डदानेनपूर्वं पितृमोक्षणम् इति योजना.

॥ २८ ॥ [illegible] । [illegible] नक्तवार्ता ॥ २९ ॥ [illegible] कण्ठे च मुक्तावली-हारस्तारः । [illegible] नक्तवार्ता ॥ ३० ॥ [illegible] नक्तवार्ता ॥ ३१ ॥ न क्वापि [illegible] विना [illegible] । [illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३३ ॥ [illegible] ॥ ३४ ॥ [illegible] ॥ ३५ ॥ [illegible] ॥ ३६ ॥ [illegible] कुर्वन्ति [illegible] । [illegible] जयति [illegible] हुहुहुंहुहुहुंहुहुहुंहुं ॥ ३७ ॥ मम [illegible] न यदि [illegible] । [illegible] कठिनं धनुः ॥ ३८ ॥ [illegible] । [illegible] मुकुलितमम्बुजं वनान्ते ॥ ३९ ॥ [illegible] । सा [illegible] करोति पदं विना [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] भुवि [illegible]

[illegible] इति प्रसन्ना [illegible] ॥ ४१ ॥ मृगशिशुनयनाया [illegible] तारकेव । [illegible] ॥ ४२ ॥ [illegible] मन्दं मन्दं मरुति शिशिरे [illegible] कुचाभ्यां विकरति तथा [illegible] । [illegible] पुरः पत्युः कामा-[illegible] सती ॥ ४३ ॥ [illegible] विदशरिपुनाशादमु-[illegible] । [illegible] पुरः पत्युः कामान्[illegible] सती ॥ ४४ ॥ कदाचित्[illegible] । [illegible] सती ॥ ४५ ॥ [illegible] । [illegible] पुरः पत्युः कामान्[illegible] सती ॥ ४६ ॥ [illegible] संपदापत्तिहेतू [illegible] पुमान्यः कुटुम्बं बिभर्ति । वृद्धो यूना सह [illegible] कामिनीभिः स्त्रीपुंवच्च प्रभवति यदा तद्धि गेहं विनष्टम् ॥ ४७ ॥ ये पापं शमयन्ति संगतिभृतां ये दानवद्वारिणो येषां चित्तमतीव निर्मलतरं येषां न मर्म श्रमात् । ये सर्वान्सुखयन्ति हि प्रतिदिनं ते साधवो दुर्लभा [illegible]-वयत् ॥ ४८ ॥ हारो भाति कुचद्वयं तव शुभे मध्यं [illegible] सुवदनं [illegible] । [illegible] ॥ ४९ ॥ यत्कण्ठे गरलं [illegible] शीर्षे च मन्दाकिनी उत्सङ्गे च शिवामुखं

(२८) [illegible] इति समस्या. (२९, ३०) [illegible] नक्तवार्ता' इति समस्या. (३१) [illegible] इति समस्या. (३२, ३३) [illegible] इति समस्या. (३४) [illegible] इति समस्या. (३५) [illegible] इति समस्या. (३६) [illegible] इति समस्या. (३७) 'हुहुहुंहुहुहुंहुहुहुंहुं' इति समस्या. (३८) [illegible] कठिनं धनुः' इति समस्या. (३९) 'मध्याह्ने मुकुलितमम्बुजं वनान्ते' इति समस्या. (४०) [illegible] करोति पदं विना [illegible]' इति समस्या.

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible]. १० [illegible]. ११ [illegible]. १२ [illegible].

(४१) [illegible] इति समस्या. (४२) [illegible] इति समस्या. (४३, ४४, ४५, ४६) 'पुरः पत्युः कामान्[illegible] सती' इति समस्या. (४७) 'भवेत्तं हं', [illegible], 'वृद्धो यूना', 'स्त्रीपुंवच्च' इति चत्वारि [illegible] समस्या. (४८) [illegible] इति समस्या. (४९) [illegible], [illegible] इति च समस्या.

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ ये [illegible] पापं शमयन्ति. ये [illegible], येषां चित्तं [illegible] निर्मलतरम्, येषां [illegible], ये [illegible] इति योजना. ४ [illegible]. ५ [illegible].

कटितटे शार्दूलचर्माम्बरम् । माया यस्य करोति विश्वमखिलं तस्मै नमः शंभवे जम्बूवज्जलबिन्दुवज्जलजवज्जम्बालवज्जालवत् ॥ ५० ॥ स्यातस्त्वं कस्तूरिपुरिमुमनःस्वाधीनजाम्बूनदः शौर्यास्ति रिपुसंपदः प्रतिदिनं मित्रोदये मोदसे । पान्थानां कुरुषे विलम्बनमहो दृत्तान्तरस्यास्तमा जम्बूवज्जलबिन्दुवज्जलजवज्जम्बालवज्जालवत् ॥ ५१ ॥ सङ्ग्रामे रिपुभूभुजां मुखरुचिर्जीवश्च देयाद्वशावसुः शोणदसमांसनिवहस्तन्मेदिनीमण्डलम् । त्वच्चापोद्गतबाणसंहतिरभूच्छ्रीराम भूमीपते जम्बूवज्जलबिन्दुवज्जलजवज्जम्बालवज्जालवत् ॥ ५२ ॥ वैदेहीं समवाप्य दाशरथिनारब्धे प्रयाणेऽमतो दृष्टाः पुष्पकसंस्थितेन रभसादाकाशमारोहता । लङ्कासागरजानकीवनरणक्षोण्यश्चमत्कारिका जम्बूवज्जलबिन्दुवज्जलजवज्जम्बालवज्जालवत् ॥ ५३ ॥ यो द्रोणाचलमादधौ करतले योऽर्णोनिधिमागरं यश्चोन्मारितवान्सवनामहत्पुच्छेन दावानलम् । यो रक्षान्समरेऽगणत्कपिवरः पायाद्धनूमानसौ जम्बूवज्जलबिन्दुवज्जलजवज्जम्बालवज्जालवत् ॥ ५४ ॥ कस्तूरीतिलकं ललाटरचितं नासामणिं निर्मलं वक्त्रं कुञ्चितकेशपाशमनिशं दृष्टिं निसृष्टां पुरः । पुंसां मानसमत्स्यबन्धनविधौ धत्तेऽत्र वत्से स्वयं जम्बूवज्जलबिन्दुवज्जलजवज्जम्बालवज्जालवत् ॥ ५५ ॥ विद्धि श्रोद्धदयं सदान्तमलिनं भीमं भवाम्भोनिधिं विज्ञाने सुरतं महाभयं गूढं दृढं कण्टकैः । दारागारसमागमं सुविषमं मोहं परं दुस्तरं जम्बूवज्जलबिन्दुवज्जलजवज्जम्बालवज्जालवत् ॥ ५६ ॥ शुण्ठीगोक्षुरयोर्विचार्य मनसा कल्काशनं यन्मया प्रोक्तं तद्विपरीतकं कृतमहो गोः स्मरमात्रं ददौ । नावां मूत्रजलाज्ये न च सुखं नो वा यशो लभ्यते सद्वैद्य कविभूपतौ हरिहरे लाभः परं गोवधः ॥ ५७ ॥ पेशाचस्य पराभवाय भवको मांसेन गोर्भूयसा दुग्धेनापि पायसैः प्रतिदिनं संवर्धितो यो मया । सोऽयं सिंहरवाद्बहुन्तरगमद्भीत्याकुलः संक्रमाक्रान्ताशा विलयं गता हतविधे लाभः परं गोवधः ॥ ५८ ॥ पारीन्द्रस्य पराभवाय सुरभीमांसेन दुर्मेधसा पोष्यन्ते किल पीवराः कटुगिरः श्वानः प्रयत्नादमी । न त्वेभिर्मदमत्तवारणचमूविद्रावणः केसरी जेतव्यो भवता किरातनृपते लाभः परं गोवधः ॥ ५९ ॥ अस्माकं अन्तर्जीविना जलमिदं संह्यागिराजिव्रतैः पातव्यं पररक्तरक्तमनसा नृभिः

(५०, ५१, ५२, ५३, ५४, ५५, ५६) 'जम्बूवज्जलबिन्दुवज्जलजवज्जम्बालवज्जालवत्' इति समस्या. (५७, ५८, ५९) 'लाभः परं गोवधः' इति समस्या.

१ सिंहस्य. २ श्वानः. ३ अकिञ्चनानाम्. ४ [illegible]

पयोनां शूरः । सन्ति किल रजद्वैव भूतले [illegible] मन्त्री रोहिणीमणिभिः च हतस्तं [illegible] ॥ ६० ॥ शुल्का [illegible] दृशाश्रितः मत्तैर्मुक्तैः [illegible] सर्वतिकान्ताभिः [illegible] पराभवात् । बद्धः [illegible] निर्मलनिधिः कौतुकं [illegible] पयोधिभिः पयोधिकद्धिर्भारनिधिर्वारिधिः ॥ ६१ ॥ [illegible] मन्थनं गताः श्रुत्वा वृत्तं वर्णना कृष्णानन [illegible] प्रति । निमग्नः नाम [illegible] पयोधिभिः पयोधिकद्धिर्भारनिधिर्वारिधिः ॥ ६२ ॥ अम्बा कुम्भजं नाम मुनिं विधुना [illegible] ग्मुनं का [illegible] कः । [illegible] पयोधिकद्धिर्भारनिधिर्वारिधिः ॥ ६३ ॥ [illegible] न [illegible] ॥ [illegible] पयोधिकद्धिर्भारनिधिर्वारिधिः ॥ ६४ ॥ पौलस्त्यं [illegible] हतेन मुनिना [illegible] न गर्जतेन मृदुना [illegible] । [illegible] लोकेऽस्मिन् श्रूयते [illegible] पयोधिकद्धिर्भारनिधिर्वारिधिः ॥ ६५ ॥ ननु [illegible] कविनोऽलाबं कृतः [illegible] लिखं वाक्य निमज्जतीमथ [illegible] शिलाः । लोके नूतनपं विशेषणजने [illegible] मज्जति संगतस्तिन्दुदः प्रेतो दिवा नृत्यति ॥ ६६ ॥ त्वं नो गोवत्सिनबिन्दुरूपिलस्त्यामृतं [illegible] तेन व्याधशराहतां प्रथमिनीमेनां पुनर्जीवय । इत्युक्ते गगने [illegible] कारुण्यमातन्वतः [illegible] कदलो बाष्पाम्बु भूमण्डले ॥ ६७ ॥ उमाद्याम्बुद [illegible] प्रज्वलितज्वाले काले यामिक [illegible] कोलाहले । [illegible] तदम्बु-

(६०) 'मन्त्री रोहिणीमणिभिः न हतस्तं [illegible]' इति समस्या. (६१) '[illegible] पयोधिभिः पयोधिकद्धिर्भारनिधिर्वारिधिः' इति समस्या. (६२) '[illegible] पयोधिकद्धिर्भारनिधिर्वारिधिः' इति समस्या. (६३, ६४, ६५) 'पयोधिभिः [illegible]' इति समस्या. (६६) 'तुम्बी [illegible] संगतस्तिन्दुदः प्रेतो दिवा नृत्यति' इति समस्या. (६७) '[illegible] कदलो बाष्पाम्बु भूमण्डले' इति समस्या.

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ सेतुबन्धम्. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible]. १० [illegible]. ११ [illegible]. १२ [illegible]. १३ [illegible]

[illegible] कुलकं मन्ये मयं [illegible] ॥ ६८ ॥ [illegible] न्यतो [illegible] भ्राम्यति दुर्गमद्रि- [illegible] । व्याघं [illegible] कुलकं मन्ये मयं [illegible] ॥ ६९ ॥ [illegible] कुरुते करोति कुरुतः कुर्वन्त्यलंकुर्वते ॥ ७० ॥ [illegible] कुरुते करोति कुरुतः कुर्वन्त्यलंकुर्वते ॥ ७१ ॥ [illegible] मूर्ध्नस्य कुम्भद्वं तदुपरि नगरी तत्र गङ्गा- प्रवाहः ॥ ७२ ॥ [illegible] मूर्ध्नस्य कूपद्वं तदुपरि नगरी तत्र गङ्गाप्रवाहः ॥७३॥ [illegible] मूर्ध्नस्य कूप- द्वं तदुपरि नगरी तत्र गङ्गाप्रवाहः ॥ ७४ ॥ [illegible] नैव लब्धा [illegible] ॥ ७५ ॥ [illegible] नैव लब्धा नव- [illegible] ॥ ७६ ॥ [illegible] शिव

(६८, ६९) 'कुलकं मन्ये मयं [illegible]' इति [illegible] (७०, ७१) 'कुरुते कुरुते करोति कुरुतः कुर्वन्त्यलंकुर्वते' इति [illegible] (७२, ७३, ७४) 'मूर्ध्नस्य कूपद्वं तदुपरि नगरी तत्र गङ्गाप्रवाहः' इति [illegible] (७५) '[illegible] नैव लब्धा नव [illegible]' इति [illegible] (७६) '[illegible] नैव लब्धा नव [illegible]' इति समस्या.

१ [illegible]. २ [illegible] इति संख्या. ३ [illegible]

नव [illegible] गरीयान् । श्रुत्वा वाचं प्रियाया इति [illegible] प्राह वाक्यं कृपालुः शूली शंभुः पिनाकी शिवपशुपतिः शर्व ईशश्च भर्गः ॥ ७७ ॥

प्रहेलिकाः

[illegible] न च पण्डितः । अमुखः [illegible] न यो जानाति स पण्डितः ॥ १ ॥
वने जाता वने त्यक्ता वने तिष्ठति नित्यशः । [illegible] न तु सा वेश्या यो जानाति स पण्डितः ॥ २ ॥
गोपालो नैव गोपालस्त्रिशूली नैव शंकरः । चक्रपाणिः स नो विष्णुर्यो जानाति स पण्डितः ॥ ३ ॥
उच्छिष्टं शिवनिर्माल्यं वमनं शवकर्पटम् । काकविष्ठासमुत्पन्नाः पञ्चैतेऽतिपवित्रकाः ॥ ४ ॥
अनेकसुषिरं वाद्यं कान्तं च ऋषिसंज्ञितम् । [illegible] च महाराध्यं यो जानाति स पण्डितः ॥ ५ ॥
वने वसति को वीरो योऽस्थिमांसविवर्जितः । [illegible] काव्यं कृत्वा वनं गतः ॥ ६ ॥
रविजा [illegible] जगत्प्रिया । [illegible] न यमुनापि न ॥ ७ ॥
[illegible] कण्ठे [illegible] । [illegible] कः कूजति मुहुर्मुहुः ॥ ८ ॥
[illegible] गुञ्जाफलविभूषितौ । [illegible] व्याधकुटुम्बिनी ॥ ९ ॥

(७७) 'शूली शंभुः पिनाकी शिवपशुपतिः शर्व ईशश्च भर्गः' इति समस्या.

१ [illegible]. (२) [illegible]. (३) [illegible]. (४) [illegible]. (५) [illegible]. (६) [illegible]. (७) [illegible]. (८) [illegible]. (९) [illegible] गुञ्जाफलालंकृतौ [illegible] कुटुम्बिनी [illegible].

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible]. १० [illegible]. ११ [illegible]. १२ [illegible]. १३ [illegible]. १४ [illegible]. १५ [illegible].

आपाण्डु पीनकठिनं वर्तुलं सुमनोहरम् । [illegible] उत्पन्नं किं तृषार्तेऽपि सस्पृहम् ॥ १० ॥ पुरुषमुखं काको[illegible] बिलमिच्छन्न पन्नग । [illegible] न समुद्रो न चन्द्रमाः ॥ ११ ॥ छत्रधारी न राजासौ जटाधारी न चेश्वरः । सृष्टिकर्ता न स ब्रह्मा छिद्रकर्ता न तस्कर ॥ १२ ॥ अस्थि नास्ति शिरो नास्ति बाहुरस्ति निरङ्गुलिः । नास्ति पादद्वयं गाढमङ्गमालिङ्गति स्वयम् ॥ १३ ॥ अस्ति ग्रीवा शिरो नास्ति द्वौ भुजौ करवर्जितौ । सीताहरणसम्मध्यो न रामो न च रावणः ॥ १४ ॥ नरनारीमुखवक्त्रा मा स्त्री देहविवर्जिता । अमुखी कुरुते शब्दं जातमात्रा विनश्यति ॥ १५ ॥ दन्तैर्हीनः शिलाभक्षी निर्जीवो बहुभाषकः । गुणस्यूतिसमृद्धोऽपि परपादेन गच्छति ॥ १६ ॥ न तस्यादिर्न तस्यान्तो मध्ये यस्तस्य तिष्ठति । तवाप्यस्ति ममाप्यस्ति यदि जानासि तद्वद ॥ १७ ॥ य एवादिः स एवान्तो मध्ये भवति मध्यमः । य एतन्नाभिजानीया तृणमात्रं न वेत्ति सः ॥ १८ ॥ पर्वताग्रे रथो याति भूमौ तिष्ठति सारथिः । चलते वायुवेगेन पदमेकं न गच्छति ॥ १९ ॥ ईयामं च वर्तुलाकारं पुंनाम चतुरक्षरम् । मकारादि मकारान्तं यो जानाति स पण्डितः ॥ २० ॥ अर्धचन्द्रवदाकारं नीनामाथ च त्र्यक्षरम् । नकारादि [illegible]रान्तं यो जानाति स पण्डितः ॥ २१ ॥ अष्टपादश्चतुष्कर्णो द्विमुखी द्विमुखस्तथा । गजद्वारे पठेद्वाग्रे न च देवो न राक्षसः ॥ २२ ॥ वृक्षस्याग्रे फलं दृष्टं फलाग्रे वृक्ष एव च । अकारादि सकारान्तं यो जानाति स पण्डितः ॥ २३ ॥ चतुर्मुखो न च ब्रह्मा वृषारूढो न शंकरः । निर्जीवो न निराहारी अजस्रं धान्यभक्षणम् ॥ २४ ॥ कृष्णमुखी न मार्जारी द्विजिह्वा न च सर्पिणी । पञ्चभर्त्री न पाञ्चाली यो जानाति स पण्डितः ॥ २५ ॥ अपूर्वोऽयं मया दृष्टः कान्तः कमललोचने । शोऽन्तरे यो विजानाति स विद्वानत्र संशयः ॥ २६ ॥ पर्वताग्रे रथारूढो भूमौ तिष्ठति सारथिः । चक्रवद्भ्रमते पृथ्वी तस्याहं कुलबालिका ॥ २७ ॥ अर्धचन्द्रसमायुक्तं पुंनाम चतुरक्षरम् । ककारादि [illegible]कारान्त-

[illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ ३० ॥ [illegible] सुरीबमालोऽस्य [illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] [illegible] न च [illegible] न च [illegible] । [illegible] न च मिष्टवांछा [illegible] ॥ ३३ ॥ [illegible] न च [illegible] । [illegible] न च [illegible] ॥ ३४ ॥ [illegible] न [illegible] । [illegible] ॥ ३५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३६ ॥ [illegible]

(१०) पक्वबिल्वफलं कुचयुगलं च. (११) मूषिकः. (१२) पुंध्वजः. (१३) विषवदन्धः. (१४) कञ्चुकः. (१५) छोटिका. (१६) उपानह्. (१७) नयनम्. (१८) नयनम्. (१९) कुलालचक्रदण्डौ (२०) [illegible] (२१) 'नेवरी' इति लोके. (२२) वाहनचतुष्टयः 'नौका' इति भाषायाम्. (२३) कलशः (२४) वृषभको गोणः. (२५) लेखनी (२६) [illegible]. (२७) कुम्भकारस्य.

(२८) [illegible]

[illegible]

१ नासिकाचूर्णविशेषस्य द्रुतिरपि [illegible] इति प्रसिद्धिः. २ अङ्गुष्ठमध्यमाङ्गुली. ३ अङ्गुलम्.

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]

[illegible] कूपादिसृष्टवां न धर्मो [illegible] कौतुकं मानुषः । नवा पुष्पवन्मार्गे न विपुलः स्तौभनं मौ [illegible] । [illegible] न सखुः मनागु मांस [illegible] मे ॥ २७ ॥ सर्व-स्वापहृतो न नरकगतो [illegible] न [illegible] नैव बिलं-[illegible]नभूतोऽपि न । अनल्पोत्करहृत सिद्ध-[illegible] नाम्नस्तुतो [illegible] न नु [illegible] मे [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] मुहुमुहुः [illegible] दिनं [illegible] पुनः [illegible] विषमं [illegible] जीवनम् । [illegible] या कन्यका सा [illegible] नाम का नायिका ॥ २९ ॥

अपह्नुतयः

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] नहि नहि [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] नहि नहि सखि [illegible] ॥ ३ ॥ काले पयोधराणां [illegible] नहि नहि सखि [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] नहि नहि सखि [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] ॥ ८ ॥ नाथ [illegible] नहि [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] ॥ १० ॥ नाथ मयूरो नृत्यति तुरगाननवक्षसः कथं नृत्यम् नहि कथयामि कलापिनमिह सुखलापी प्रिये कोऽपि ॥ ११ ॥ अपूर्वमेत्रीभाजः सम्बन्धेऽस्य चारुवृत्तस्य । किं प्रेमा सखि यूनो नहि नहि सखि पद्यबन्धस्य ॥ १२ ॥ इह पुरोऽनिलकम्पित-विग्रहा मिलति का न वनस्पतिना लता । स्मरसि किं सखि कान्तरतोत्सवं नहि घनागमरीतिरुदाहृता ॥ १३ ॥ तन्वी चारुपयोधरा सुवदना श्यामा मनोहारिणी नीता निष्करुणेन केनचिदहो देशान्तरादागता । उत्सङ्गोचितया तया रहितया किं जीवनं प्रेक्षसे मित्रो ते दयितास्ति किं नहि नहि प्राणप्रिया कुञ्चिका ॥ १४ ॥ या रक्तिमत्यलिता सुमरला तन्वी सुवंशोद्भवा गौरी स्वर्गसुखावहा गुणवती नित्यं मनोहारिणी । सा केनापि हृता तया विरहितो गन्तुं न शक्तोऽस्म्यहं मित्रो नव कामिनी नहि नहि प्राणप्रिया यष्टिका ॥ १५ ॥

कूटानि

केशवं पतितं दृष्ट्वा द्रोणो हर्षमुपागतः । रुदन्ति कौरवाः सर्वे हा केशव कथं गतः ॥ १ ॥ पानीयं पातुमिच्छामि त्वत्तः कमललोचने । यदि दास्यसि नेच्छामि नो दास्यसि पिबाम्यहम् ॥ २ ॥ विषं भुङ्क्ष्व महाराज स्वजनैः परि-वारितः । विना कर्णं विना नौभ्यां कृष्णाजिनमकण्टकम् ॥ ३ ॥ अर्जुनस्य इमे बाणा नेमे बाणाः शिखण्डिनः । सीदन्ति मम गात्राणि मांघमा सेगवा इव ॥ ४ ॥ यस्य षष्ठी चतुर्थी च विहस्य च विहाय च । अहं कथं द्वितीया स्याद्द्वितीया स्यामहं कथम् ॥ ५ ॥ समरे हेमरत्नाढ्यं बाणं मुञ्चति राघवे । मगधमोऽपि मुमुचे मेघेरीतिधरं शरम् ॥ ६ ॥ शिर्शांपीतवदद्भन्ता नौसार्पितकरद्वया । अनु-द्धताननी मार्गे कथमेतद्भविष्यति ॥ ७ ॥ सुवर्णस्य सुवं-

(२७, २८) [illegible] (२९) [illegible] [illegible] प्रकारेण [illegible] हेतुर्भवतीति [illegible] ।

१ [illegible]. २ [illegible]; पाठे,–[illegible]. ३ [illegible]. ४ पुष्पोपरि [illegible]; पाठे,–पुष्पोपरिका. ५ [illegible]; पाठे,–[illegible]. ६ मधुरकः; पाठे,–[illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]; पाठे,–[illegible]. ९ [illegible]; पाठे,–[illegible].

१ [illegible]. २ समीपे [illegible]; पाठे,–[illegible]. ३ [illegible]; पाठे,–[illegible]. ४ [illegible]; पाठे,–[illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ यदि [illegible]. १० [illegible]. ११ [illegible]. १२ [illegible]. १३ [illegible]. १४ [illegible]. १५ [illegible]. १६ [illegible]. १७ [illegible]. १८ [illegible]. १९ [illegible]. २० [illegible]. २१ [illegible].

[illegible] सुवर्णस्य न जानाति । [illegible] मम नाम्ना मुद्रितं न मुद्रिका ॥ ८ ॥ निशितं मम, कोऽपि न गृहीतः संदेहः । मत्प्रिया सुवर्णखंडं करो यो मां मानयन्ति ॥ ९ ॥ [illegible] परभूर्लिर्दिविनायकसूनवे । [illegible] [illegible] श्रेयसेऽस्तु वः ॥ १० ॥ [illegible] [illegible] जनः । [illegible] [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] दृष्ट्वा [illegible] हर्षनिर्भरा । [illegible] सर्वे हा हा [illegible] ॥ १२ ॥ हनुमति [illegible] गते वानरा हर्षनिर्भराः । [illegible] राक्षसाः सर्वे हा हा [illegible] हता हताः ॥ १३ ॥ [illegible] कारागारं [illegible] । [illegible] तव [illegible] तव [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] जनपदाः शिवशूलाश्चतुष्पथाः । [illegible] भविष्यन्ति कलौ युगे ॥ १५ ॥ कुन्दकुसुममस्तु [illegible] महालोचने । अमुना कुन्दकुसुमेन [illegible] मे किं प्रयोजनम् ॥ १६ ॥ [illegible] नेह भवतु [illegible] । आसादयति यद्रूपं करेणुः करशीकरैः ॥ १७ ॥ [illegible] माश्रित्य [illegible] । [illegible] गीतं [illegible] सह [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] कन्या [illegible] । [illegible] कन्या [illegible] जाता [illegible] ॥ २१ ॥ अहं च त्वं च [illegible] । [illegible] कथय ॥ २२ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] न [illegible] । [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] यो [illegible] यो [illegible] । [illegible] मे [illegible] प्रसीदतु ॥ २६ ॥ [illegible] मुक्तावलि [illegible] मुक्तम् । कथमुक्तं न जानासि [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] देवाः सदा [illegible] ते गृहे ॥ २८ ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] १३ [illegible] १४ [illegible] १५ इति आगमे [illegible]. १६ [illegible] [illegible] नाम '[illegible]' इति [illegible]. १७ [illegible] इति प्रोक्तः [illegible] उच्यते इति. १८ मुक्तारतिरीन [illegible]. १९ [illegible] 'अ इ उ' इति [illegible] 'अङ्गु' इति [illegible]. २० [illegible]. २१ [illegible] इति [illegible].

[illegible] पक्षे,-[illegible]. ९ [illegible]; पक्षे,-[illegible]. १० [illegible]; पक्षे,-[illegible] सुकान्ते. [illegible]. ११ कृष्णाङ्के,- [illegible] पृ० ३६० [illegible]. १२ [illegible]. १३ [illegible] '[illegible]' इति [illegible]. १४ [illegible]. १५ [illegible]. १६ [illegible]. १७ [illegible].

[illegible] विना [illegible] । [illegible] कुरङ्गाक्षि [illegible] न [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] मे [illegible] । [illegible] न [illegible] ॥ ३० ॥ [illegible] सर्वेश्वरत्वमस्मत्के । [illegible] शिरं [illegible] नमः ॥ ३१ ॥ [illegible] दृष्ट्वा [illegible] मनोऽद्भुतम् । [illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] । [illegible] न [illegible] ॥ ३३ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३४ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३६ ॥ [illegible] मम [illegible] । [illegible] न [illegible] न [illegible] ॥ ३७ ॥ [illegible] । [illegible] न [illegible] स याति परमां [illegible] ॥ ३८ ॥ [illegible] पुत्र [illegible] । न [illegible] पितुराज्ञा न लोपिता ॥ ३९ ॥ यस्मात्वासुदेवस्य वासितं भुवनत्रयम् । सर्वभूतनिवासोऽसि वासुदेव नमोऽस्तु ते ॥ ४० ॥ अविलोचन-[illegible] । [illegible] भूपाल [illegible] ॥ ४१ ॥ [illegible] कवीन्द्र [illegible] । [illegible] ॥ ४२ ॥ [illegible] कौतुकम् । [illegible] ॥ ४३ ॥ [illegible] । [illegible] च [illegible] न स्यात् ॥ ४४ ॥ यामि [illegible] पुनरप्यामीति [illegible] । [illegible] ॥ ४५ ॥ अधुना मधुकर-[illegible] येन । प्रातः स [illegible]

[illegible]

[illegible] ९ [illegible] ॥ [illegible] १० [illegible]; पाठे,—[illegible]. ११ [illegible]. १२ [illegible]. १३ [illegible]; पाठे,—[illegible]. १४ [illegible]; पाठे,—[illegible]. १५ [illegible]; पाठे,—[illegible]. १६ [illegible]; पाठे,—[illegible]. १७ [illegible]. पाठे,—[illegible]. १८ [illegible]. १९ [illegible]. २० [illegible].

विगनविकारो विनायको [illegible] ॥ ४६ ॥ [illegible] सयमं [illegible] कन्तो [illegible] [illegible] मे । [illegible] लक्ष्या स्तनयुगमया [illegible] ॥ ४७ ॥ [illegible] वशादिह ममभाव [illegible] । [illegible] नेवाद्भुतं किंचित् ॥ ४८ ॥ [illegible] कवि- [illegible] । अयि सखि [illegible] मम चेतो न [illegible] गर्भा ॥ ४९ ॥ अयि सखि [illegible] किं त्वं न जानासि । [illegible] कथं त्वयापि नावेधि ॥ ५० ॥ [illegible] नाहं [illegible] निरामव्ययीभावः । तत्कुरु कर्म धाम्य येनाहं [illegible] बहु- व्रीहिः ॥ ५१ ॥ [illegible] निन्दन्ति [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ ५२ ॥ [illegible] ॥ ५३ ॥ [illegible] ॥ ५४ ॥ [illegible] ॥ ५५ ॥ [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible] ॥ ५८ ॥ [illegible] ॥ ५९ ॥ [illegible] ॥ ६० ॥ [illegible] ॥ ६१ ॥ [illegible] जीवितार्थे [illegible] द्वौ [illegible] च [illegible] । [illegible]

१ [illegible] ५ अयि सखि! [illegible] त्वं किं न जानासि? [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible] १० [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ११ [illegible] १२ [illegible] १३ [illegible] १४ [illegible] १५ [illegible] १६ [illegible] १७ [illegible] १८ [illegible] १९ [illegible] २० [illegible] २१ [illegible] २२ [illegible] २३ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] मदयतस्ते । [illegible] सन्ति [illegible] ॥ ६३ ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ ६४ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ६५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ६६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ६७ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ६८ ॥ [illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ ७० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ७१ ॥ [illegible] मेखला मकरन्दमुद्रव यत्र [illegible] । [illegible] ॥ ७२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ७३ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ७४ ॥ [illegible] धराधरकन्यका । [illegible] मा ॥ ७५ ॥ [illegible] मतिं [illegible] । [illegible] ॥ ७६ ॥ कौन्ता कापि

[illegible]

मुनिजनमनसोऽप्येषां कामम् [illegible] । धत्ते यत्रोपमत्युत्तं कुचभूषयोत्त हारं हार [illegible] च ॥ ८७ ॥ [illegible] गहनं च अध्ययने [illegible] ब्रह्मचर्यं [illegible] । [illegible] यस्य श्रेयसां संप्रदायः स कलिनमपि [illegible] ॥ ८८ ॥ अंह्रिद्वितयपुलिनकान्ताननमञ्जुकान्ताकुरुमन्दवति [illegible] । सलिलभुजमञ्जुलकान्ताननमंघु [illegible] न्नापि [illegible] तन्वी [illegible] नः पुनातु ॥ ८९ ॥ उदितवति [illegible] गमयति विवरं च प्राकृतेऽतिपरमं च । मदयति [illegible] प्रचलं यन्नादियमीनं च यस्तं कः श्रम, [illegible] ॥ ९० ॥ हरिद्राया [illegible] विपुलं उदयं दुर्गकुटीम् । [illegible] इति सेनाधिपकुलाममात्यन्यो [illegible] ॥ ९१ ॥ गता सा किं [illegible] यदि सह [illegible] स्थिरवर्ती [illegible] पुरा मम [illegible] ।

[illegible] विकसन्, च [illegible] ॥ ९२ ॥ [illegible] मुकेशीना [illegible] । [illegible] मुग्मल्य [illegible] ॥ ९३ ॥ [illegible] कुरले सा [illegible] । [illegible] मयति [illegible] कथमिदं [illegible] ॥ ९४ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ९५ ॥ [illegible] मर्दिनम् । [illegible] ॥ ९६ ॥ [illegible] कुम्भीरगंभमसुरुवं [illegible] । [illegible]

१ स [illegible] श्रेयसां संप्रदायः [illegible] कलिनमपि [illegible]. २ अंह्रिः [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] दुर्गकुटीम्, कुटीशब्देन [illegible] ५ [illegible] 'पंजाबी' इति [illegible] 'मेघी' इति [illegible] 'पांडोबी' इति हिन्दीभाषयोक्तम्, द्वितीयस्य [illegible] 'मैं थी' इति हिन्दीभाषायां [illegible]

१ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible]

[illegible] कान्ता [illegible] ॥ ८७ ॥ [illegible]
मधुकरकरकृष्टो [illegible] सुकान्तेनमुखोद्गतामदृष्टं
श्रीमंत्र संगतमं । [illegible] गगा च विभाने यत्र सर्वदा च
कामदेहाश्रय मधु मामनमं प्रयातु अथवा कुशेन
कंठेन वा ॥ ८८ ॥ येन [illegible] [illegible]
पुरा [illegible] यो गंगा च [illegible] यो [illegible]

[illegible] ॥ ८९ ॥
[illegible] कराग्रं [illegible]
[illegible] नास्यमुखासीनक । [illegible]
[illegible] गगनिवासवासृनगा.
[illegible] ॥ ९० ॥ [illegible]
[illegible] यदी [illegible]

[illegible]

[illegible] सुराः [illegible] ॥ पु० क० [illegible] पुरा [illegible] पु० कौ० [illegible] यत्र [illegible] पु० कौ० [illegible] नाम [illegible] हरि [illegible] किम् [illegible] हारानु [illegible] हारकलयम् [illegible] हारकल्पानि [illegible] हारः कण्ठभूषणं [illegible] बाहुभूषण- [illegible] हारकलयानि [illegible] ॥ [illegible] पु० क० [illegible] पु० कौ० [illegible] पु० कौ० [illegible] पु० कौ० [illegible] पु० कौ० [illegible] नाम [illegible] इति [illegible] किम् [illegible] यत्र [illegible] इति.

[illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible] नास्ति [illegible] पु० क० [illegible] पु० क० [illegible]

म्बुदार्णवकविः । मधुमाधवकल्पकां विधिमुना धीराचमा तुल्य मा मामं हालितबिम्बितमात्रकमलोऽव्या मेचकं मात्रान् ॥ ९१ ॥ मोटीम्बकांशिपलेहृगापवडवडीष्यंगेडमा तं गणो यद्भक्तोऽनिमिषीव या कुल्यजा ध्यायन्ति या योगिनः । कालामलकरालभूमलमहादंष्ट्रेन्द्रमाधार्विनी मा मामूयरमा नवाघनटये साम्कर्ममोटी चिरम् ॥ ९२ ॥ मुंदार उत्थाभिर्मेमलल्लटी कल्लोटजा विभ्रती पुरा रैमरडीननीलजममा नागीव पानालगा । माधोऽमाधव-कालियारिहरिगण्यार्थैः ममं पीडितामामोघंघरवाघवरग-पदं मन्दाकिनी वः क्रियात् ॥ ९३ ॥ जायन्ते नव मौ नवापि च नव म्याभिमन्त्यमां संगमे षट्सम्यानि पडेव मुन्यव शमि त्रीण्येव तद्वमसि । चत्वार्यन्यवसमु यस्य विबुधाः शब्दस्य रूपाणि तज्जानन्ते यदि शक्तिरस्ति गदितुं षाण्मासिकोऽत्रावधिः ॥ ९४ ॥ मुद्रोद्दाम्नीमुशालिन्नगनगीगात्रं मुदुग्यं पुनं नीकादृहपलेहपापडवडी कोगीचधागीमडा । मूला-कोठकुठीवडा च कपिटाटीटीदुगानीमडा आद्यामूरगगयना-बदिवडा कुर्वन्तु वो मङ्गलम् ॥ ९५ ॥ वीरांरह्यज-घनमूमेतुगिरकी कुंभहृतसानिगंगं कुंभराहाकहृत मत्तहस्त्य-ंवेगहत्राहुनम् । [illegible] स्वादस्मृमदम्बुदासितमलकांहृतं मुदे वो मृडः ॥ ९६ ॥

क्रियागुप्तादयः

क्रियागुप्तम्

आगता पाण्डवाः सर्वे दुर्योधनसमीहया । तस्मै गां च सुवर्णं च रत्नानि विविधानि च ॥ १ ॥ निम्ब[illegible]सागजया महान्धुसमंतवान । अत्र क्रियापदं गुप्तं यो जानाति स पण्डितः ॥२॥ प्रातः प्रातः समुत्थाय दृष्ट्वा मुनीं च कमण्डलुम् । अत्र क्रियापदं वस्तुमर्यादमिज्ञानी वद ॥ ३ ॥ मत्तःटभिल-कोपेन कृष्णः कमलोचनः । [illegible] किया वस्तु मनसा दशवार्षिकी ॥ ४ ॥ सन्ध्यासमये रामेण महाह्र मविज्ञसया । सीतया किं कृतं मार्ग[illegible]मीक्ष्यताम् ॥ ५ ॥ गजवनचनदयाम निविशाकरं दुर्गम । आकर्ण्य वसुधामेता विद्धिमां च गजे बहून् ॥ ६ ॥ कान्तया कान्तसंयोगे किमकारि नवोढया । अत्रापि वोत्तरं वस्तुमर्यादभिज्ञानी वद ॥ ७ ॥ रामोद्गाय पुष्पाणमनुषमूल[illegible]न्यापि । अत्र क्रियापदं गुप्तं यो जानाति स पण्डितः ॥ ८ ॥ विगटसगं गजन्की-चकादुपकीचकम् । अत्र क्रियापदं गुप्तं यो जानाति स पण्डितः ॥ ९ ॥ कान्तं विना नदीतीरे मद्भालोक्य केकिनी । अत्र क्रियापदं गुप्तं यो जानाति स पण्डितः ॥ १० ॥ अस्त्यानमकूजा माला कण्ठे रामस्य सीतया । मुधा मुधा

---

१ सा कर्ममोटी चामुण्डा नवाघनटये अघहरणाय स्तात् अस्तु कथंभूता सा ? मामूयरमा अमूरा बोधकाव्यस्य मः तेन सह वर्तमाना. कथंभूता सा ? कालाः कृष्णवर्णाः [illegible] करालाः, अतिरौद्रा इत्यर्थः भुवि [illegible] भूमलाः दुर्जनाः, ते च ते महादैत्याश्च तेषां माथो मथनं तत्कर्तुं शीलं [illegible] मया सा कुल-जाः कुल्यजाः योगिनः ध्यायन्ति तथा यद्भक्तो गणः [illegible] मेचको गणः [illegible]निमिषीव देवता इव 'मर्त्ये' इति [illegible] नामैव विशिनष्टि—[illegible] इत्यादि [illegible] पक्षे [illegible] [illegible] पापं [illegible] [illegible] इति [illegible] कर्मधारयः २ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] हरिणभ्यांचो [illegible] [illegible] मा मीयते इति मा [illegible], [illegible] [illegible] मन्दाकिनी [illegible] इति [illegible] [illegible] [illegible] क्रियात् [illegible] [illegible] ३ [illegible] [illegible]

(१) [illegible] सर्वे पाण्डवाः [illegible] 'अदुः' [illegible] (२) [illegible] (३) 'प्रातः' इति क्रिया [illegible] (४) 'कश्चद' इति [illegible] (५) 'मंत्र' इति [illegible] (६) 'अत्र' [illegible] 'व' इति [illegible] (७) 'अत्रापि' इति [illegible] (८) हे रामो-द्गा [illegible] 'आव' [illegible] (९) [illegible] 'अद' [illegible] (१०) केकिनी मयूरी [illegible] 'विनाकर्तीति' [illegible]

[illegible] 'अत्र मुनि' [illegible]

अन्नन्यत्र पन्थाः कोऽपि क्रियापदम् ॥ ११ ॥ नागमहा-हूर्त वीक्ष्य वनं सम्प्रसंगतः । अत्र क्रियापदं गुप्तं यो जानाति स पण्डितः ॥ १२ ॥ संध्यायामद्भुतं दृष्ट्वा महानाम्ने द्विजोत्तमः । अत्र क्रियापदं गुप्तं यो जानाति स पण्डितः ॥ १३ ॥ पुंस्कोकिलकुलमध्ये नितरामनुरागिणः । मधुकरगुणा यथा आमन्ते आम्रमपि श्रियम् ॥ १४ ॥ बिम्बाधारं सुदत्यास्तं कान्ताधरसन्निभम् । अत्र क्रियापदं गुप्तं मर्यादा दशवार्षिकी ॥ १५ ॥ [illegible] गतव्यमाहुत्वे । अत्र क्रियापदं गुप्तं मर्यादा दशवार्षिकी ॥ १६ ॥ [illegible] । यदि मे जीवितमिच्छाम तदा भो क्षीणं जन्म ॥ १७ ॥

कर्तृगुप्तम्

[illegible] प्रतिनं कृती । सर्वेव गीयते कर्तृ वर्षेणापि न लभ्यते ॥ १८ ॥ अक्षवसनभूषणानि रत्नानि विविधानि च । ब्राह्मणेभ्यो नदीतीरे ददाति अत्र कन्यकम् ॥ १९ ॥ [illegible] सुता हत्वा [illegible] पुरी ययौ । अत्र कर्तृपदं गुप्तं मर्यादा दशवार्षिकी ॥ २० ॥ श्यामो नव [illegible] पिबन्ति मनसं मुदा । अत्र कर्तृपदं गुप्तं मर्यादा दशवार्षिकी ॥ २१ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] नव भिन्दन्तु भिन्दन्तु दुर्दिनानि च । कर्तृगुप्तमिमं श्लोकं ये जानन्ति विचक्षणाः ॥ २३ ॥ न करोति नाम शोषं न वहति दर्पं न कुन्तयं प्रभूत् । [illegible] महीमण्डलं तथापि धीरस्य वीरस्य ॥ २४ ॥ [illegible] मनोहरं देवम् । यैः सुकृतं कृतमनिशं तेषामेव प्रसादमस्ति ॥ २५ ॥

कर्मगुप्तम्

[illegible] । प्रत्यभ्यवति पान्थ-[illegible] ॥ २६ ॥ सुभग नयानन्दकरदर्शन-[illegible] । समदर्शि कुर्वन्निव्रमः पुष्पवनः कस्य रमणीयः ॥ २७ ॥ एहि हे रमणि पश्य कौतुकं धूलि-[illegible] । [illegible] पयो भ्रात-[illegible] किं न बुध्यते ॥ २८ ॥

करणगुप्तम्

[illegible] कामतः दुःखिना अमी । दुर्वारा मानसं हृत्वा गमिष्यन्ति धनागमे ॥ २९ ॥ अहं महानमायातः [illegible] । [illegible] मांसादिकं मुक्तं भीमं जानीहि मां बक ॥ ३० ॥

संप्रदानगुप्तम्

[illegible] कामिनी । ददाति [illegible] ॥ ३१ ॥ प्रशस्त्यायुक्त-[illegible] । स्पृहयन्ति न के नाम गुणरत्नालय प्रभो ॥ ३२ ॥

अपादानगुप्तम्

[illegible] दुर्वारैर्निर्जितो रिपुः । बिभेत्य-[illegible] कुसुमाकुले ॥ ३३ ॥ सरसीतो-[illegible] ॥ पिबत्यम्भोजसुरभि स्वच्छ-[illegible] ॥ ३४ ॥

संबन्धगुप्तम्

[illegible] मधुमासेऽस्मिन्सहकारद्रुमञ्जरी । इयमुन्निद्रमुकुले-[illegible] ॥ ३५ ॥ मानुषे जायते लक्ष्म्या [illegible] । अत्र षष्ठीपदं गुप्तं मर्यादा दशवार्षिकी ॥ ३६ ॥ [illegible] मधुमासः [illegible] दुस्सहः । असमी [illegible] नियतम् ॥ ३७ ॥

अधिकरणगुप्तम्

[illegible] पतिक्षपति मानवम् । एकान्ते [illegible] ॥ ३८ ॥ विषमानता [illegible] । [illegible] पथ्यां च निर्वाणं [illegible] जनः ॥ ३९ ॥

(११) 'प्रत्यक्षेऽपि' क्रिया (१२) [illegible] 'आय' [illegible] (१३) हे द्विजोत्तम 'डि' [illegible] (१४) 'अभू' [illegible] (१५) पूर्वोक्त [illegible] (१६) हे [illegible] (१७) [illegible] (१८) [illegible] (१९) हे [illegible] (२०) [illegible] (२१) [illegible] (२२) 'उः' महादेवः (२३) [illegible] (२४) अत्र पुरुषो शोषं न करोति. [illegible] (२५) [illegible] देव हर [illegible].

(२६) [illegible] (२७) [illegible] (२८) हे रमणि [illegible] (२९) [illegible] (३०) [illegible] (३१) [illegible] (३२) [illegible] (३३) 'अरिनः' [illegible] (३४) [illegible] (३५) [illegible] (३६) [illegible] (३७) [illegible] (३८) [illegible] (३९) [illegible]

आमन्त्रितगुप्तम्

कान्ते कमले नित्यं मधुरिव निवसन्ति । [illegible] न सन्देह. कथं [illegible] ॥ ४० ॥ सर्वेन [illegible] किंचिज्ज्ञानविज्ञानमीदृशम् । [illegible] न [illegible] वेत्ति न कश्चन ॥ ४१ ॥ [illegible] कष्टाश्रीतलम् । केनेमौ दुर्विदग्धेन हृदये सन्निवेशितौ ॥ ४२ ॥ वक्षोजौ महानेत्र [illegible] ॥ नात्मन्त्वया न गन्तव्यं [illegible] ॥ ४३ ॥

कर्तृक्रियागुप्तम्

[illegible] । सकम[illegible] क्रियामि[illegible] न सकल्पकाम् ॥ ४४ ॥

कर्तृकर्मक्रियागुप्तम्

सदाविशंकमेवं परं पूजागमनम् । कर्तृकर्मक्रियागुप्तं यो जानाति स पण्डितः ॥ ४५ ॥ [illegible] किमह [illegible] । कर्तृकर्मक्रियागुप्तं सर्वदा [illegible] वयः ॥ ४६ ॥

संधिगुप्तम्

न मया गोरसाभिज्ञं चेतः कस्मात्प्रकुप्यसि । [illegible] कटिलैरेतैरसमावलोकितैः ॥ ४७ ॥

समासगुप्तम्

विषादी संख्यमभ्येति सदारागं न मुञ्चति । कण्ठनापि त्वया वीर शंभुनारिः समः कृतः ॥ ४८ ॥ नित्यमाराधिता देवैः कंसस्य द्विषतस्तनुः । मण्डलाग्रे गदा शङ्खं चक्रं जयति बिभ्रती ॥ ४९ ॥

निह्नुतगुप्तम्

[illegible] ॥ ५० ॥ [illegible] ॥ ५१ ॥

मुख्यव्यक्तगुप्तम्

प्रमोद [illegible] । यदि [illegible] ॥ ५२ ॥

निकव्यक्तगुप्तम्

[illegible] । त्वयि [illegible] ॥ ५३ ॥

मात्राच्युतकादयः

मात्राच्युतकम्

महाशयमतिस्वच्छं नीरं सन्तापशान्तये । [illegible] समाश्रयत हे जनाः ॥ १ ॥ [illegible] महा[illegible] । नागराजो [illegible] भुवि[illegible] ॥ २ ॥

बिन्दुच्युतकम्

मुग्धाया चन्दनवती कान्ता [illegible] । [illegible] न ॥ ३ ॥ यथा [illegible] । तथा [illegible] मे वकुलद्रुमः ॥ ४ ॥

विसर्गच्युतकम्

महीरुहे विहङ्गानामेते हर्षकलध्वनिताम् । विकसैः स्वागता नीव नीरवाहाय कुर्वते ॥ ५ ॥ अगस्त्यस्य मुनेः शापाद् [illegible] न्दनमाश्रितः । महासुः स्वाग[illegible] नहुषः सर्पतां गतः ॥ ६ ॥

(४०) [illegible] (४१) [illegible] (४२) हे 'पाप' [illegible] (४३) [illegible] (४४) [illegible] 'विशः' [illegible] (४५) हे 'कर' [illegible] (४६) वीर, [illegible] (४७) न [illegible] (४८) विषादी [illegible] पक्षे,-[illegible] विषादी [illegible] मुञ्चति पक्षे,-[illegible] मुञ्चति [illegible] (४९) [illegible] देवैः [illegible] पक्षे,-[illegible] (५०) [illegible]

(५१) [illegible] (५२) [illegible] (५३) [illegible]

(१) [illegible] 'नीरं' [illegible] 'अयं' [illegible] (२) [illegible] 'नागराजः' [illegible] 'नगराजः' [illegible] (३) [illegible] (४) [illegible] 'वकुलद्रुमः' [illegible] (५) [illegible] 'हर्षकलध्वनिताम्' [illegible] (६) [illegible] 'महासुः' [illegible] 'महासुरः' [illegible]

१ [illegible]

अक्षरच्युतकम्

महानपि सुधीरोऽपि बहुरत्नयुतोऽपि सन् । विरसः कुमारी बाले वर्द्धीनः केन सेव्यते ॥ ७ ॥ सुधीशः सर्वसंगाङ्गः पूर्णचन्द्र-निभाननः । सुगतः कस्य न प्रीतिं मनोति हृदि संस्थितः ॥ ८ ॥

स्थानच्युतकम्

मनोज्ञ मे यस्य कान्ती गजमानः पद्मौ गुणैर्दयिता च कन्या । [illegible] मधुरस्मरमधुरभाषितेः पश्चा गतिश्चञ्चलमतिस्तिमिताक्षा ॥ ९ ॥ हृतः [illegible] नायकः सुरेशः शान्तो दुर्जनैर्विमर्दितः । कन्दर्पे [illegible] इन्दुरिव [illegible] कस्या हृतः सा तु विरहित ॥ १० ॥

स्थानच्युतकम्

[illegible] मेरौ रक्षा सर्वत्रगतियाः । भ्रमायामपि संरक्षा [illegible] सदाघे यत्र ॥ ११ ॥ मध्याह्नेऽस्मद्योषितां [illegible] सुविस्मृता । [illegible] मन्द पदमुखैः [illegible] ॥ १२ ॥

च्युतदत्ताक्षरम्

[illegible] गमः । [illegible] शिवे स्थितः ॥ १३ ॥ पूर्णचन्द्रमुखी रम्या कामिनी निर्मलाम्बरा । तनोति कस्य न स्वान्तमेकान्तमदनातुरम् ॥ १४ ॥ कूजन्ति कोकिलाः साले यौवने फुल्लमम्बुजम् । किं करोतु कुरङ्गाक्षी वदनेन निपीडिता ॥ १५ ॥

अन्तरालापाः

कस्तूरी जायते कस्मात् को हन्ति करिणां कुलम् । किं कुर्यात्कातरो युद्धे मृगात्सिंहः पलायनम् ॥ १ ॥ कः मे [illegible] का रम्या का कन्या किं विभूषणम् । को वन्द्यः कीदृशी रज्जुः [illegible] ॥ २ ॥ सीमन्तिनीषु का शान्ता राजा कोऽभूद्गुणोत्तमः । विद्वद्भिः का सदा वन्द्या अत्रैवोक्तं न बुध्यते ॥ ३ ॥ युधिष्ठिरः कस्य पुत्रो गङ्गा वहति कीदृशी । हंसस्य शोभा का वास्ति धर्मस्य त्वरिता गतिः ॥ ४ ॥ भोजनान्ते च किं पेयं जयन्तः कस्य वै सुतः । कथं विष्णुपदं प्रोक्तं तक्रं शक्रस्य दुर्लभम् ॥ ५ ॥ पृथ्वीसम्बोधनं कीदृक्कविना परिकीर्तितम् । केनेदं मोहितं विश्वं प्रायः केनाप्यते यशः ॥ ६ ॥ कः कुर्याद्भुवनं सर्वं कः समुन्मूलयेद्द्रुमान् । किं पर्वाके भवेन्मुख्यं कः पश्येति पुण्यनाम् ॥ ७ ॥ [illegible] कस्यास्यन्तरमगाधमतिशिशिरम् । काव्यामृतरसमनन्तमिव सदा कः कथय सरसः ॥ ८ ॥ [illegible] रिपुणा नियतं का हृदयसाधिनी भवति । नभसि [illegible] का गर्जति हन्त वद नाग ॥ ९ ॥ भ्रमरहितः कीदृशो भवतितरां विकसितः पद्मः । ज्यौतिषिकः कीदृक्षः प्रायो भुवि पूज्यते लोकैः ॥ १० ॥ प्रभवः को गङ्गाया नगपतिरतिसुभगश्च कीदृशः । के सेव्यन्ते सेवकसार्थैरत्यर्थमर्थरतैः ॥ ११ ॥ अयमुदितो हिमरश्मिर्वनितावदनस्य कीदृशः सदृशः । नीरार्द्रकोलकुम्भः स्फुरति प्रत्यग्रतः कस्य ॥ १२ ॥ गौरिकमनःशिलादिः प्रायेणोत्पद्यते कुतो जगतः । यः खलु न चलति पुरुषः स्थानाद्गुरुकः स कीदृशः ॥ १३ ॥ कस्य भेरी [illegible] कः कथय [illegible] । कैस्तुष्यति [illegible] वद कुतो भयः ॥ १४ ॥ कं संजघान कृष्णः का शीतलवाहिनी गङ्गा । के दारपोषणरताः कं बलवन्तं न बाधते शीतम् ॥ १५ ॥ कः कौ के कं कौ कान् हसति

(७) [illegible] 'रहित' [illegible] 'दीन' इति [illegible] (८) [illegible] 'सुगत' बुद्धः [illegible] 'सुग' इति [illegible] (९,१०) [illegible] (११) [illegible] 'विस्मृत' [illegible] (१२) [illegible] 'हन' इति [illegible] (१३) [illegible] 'दीन' इति [illegible] (१४) [illegible] 'कामिनी' [illegible] (१५) अत्र 'साले' इति [illegible] 'यौवने' इति [illegible] 'वदनेन' स्थाने 'मदनेन' इति [illegible]

(१) कस्तूरी कस्मात् जायते? मृगात्. करिणां कुलं को हन्ति? सिंहः. कातरो युद्धे किं कुर्यात्? पलायनम्—इति योजना.

(२) [illegible] रम्या—रमा. कन्या? [illegible] विभूषणम्— [illegible] (३) [illegible] सीता. रामः. विद्या. (४,५) [illegible] (६) 'कविना' हे [illegible] कविना [illegible] (७,८) 'सरसः' [illegible] (९) 'नाग' [illegible] (१०) 'भ्रमरहितः' [illegible] (११) 'प्रभवः' [illegible] (१२) [illegible] (१३) 'जगतः' [illegible] (१४) 'कस्य' [illegible] 'कः' [illegible] 'कैः' [illegible] 'कुतः' [illegible] (१५) कृष्णः कं संजघान? कंसम्. शीतलवाहिनी गङ्गा का? काशी. दारपोषणरताः के? [illegible] शीतं बलवन्तं कं न बाधते? [illegible]—इति योजना.

१ [illegible] २ '[illegible]' [illegible]

१ [illegible]

च हसतो हसन्ति हरिणाक्ष्याः । अधरः पल्लवमङ्घ्रौ [illegible] चन्द्रस्य कोऽस्ति कान्तकान्ताः ॥ १६ ॥ का शंभुकान्ता किमु कुन्दकान्तं कान्तामुखं किं कुरुते भुजंगः । कः स्त्रीरतिः का विषमा समस्या गौरीमुखं चुम्बति वासुदेवः ॥ १७ ॥ का लोकमाता किमु देहमुख्यं रतेः किमाद्यं कुरुते मनुष्यः । को दैत्यहन्ता वद वै क्रमेण गौरीमुखं चुम्बति वासुदेवः ॥ १८ ॥ का शंभुपत्नी किमु नेत्ररम्यं शुकार्भकः किं कुरुते फलानि । मोक्षस्य दाता क्रमयोगतो वा गौरीमुखं चुम्बति वासुदेवः ॥ १९ ॥ के भूषयन्ति स्तनमण्डलानि कीदृग्युमा चन्द्रमसः कुतः श्रीः । किमाह सीता दशकण्ठनीता हा रामहा देवरतातमातः ॥ २० ॥ मेघे, कवे, किं समरस्य सारं कूर्मभयं किं किमुदन्ति भृङ्गाः । मत्स्याश्रयं विष्णुपदं च केषां भागीरथीतीरसमाश्रितानाम् ॥ २१ ॥ व्रजन्ति पद्मानि कदा विकासं प्रिया गते भर्तरि किं करोति । रात्रौ च नित्यं विरहाकुला का सूर्योदये रोदिति चक्रवाकी ॥ २२ ॥ सन्तश्च लुब्धाश्च महर्षिसंघा विप्राः कृषिस्थाः खलु माननीयाः । किं किं समिच्छन्ति तथैव सर्वे नेच्छन्ति किं माधवदायधानम् ॥ २३ ॥ का पाण्डुपत्नी गृहभूषणं किं को रामशत्रुः किमगस्त्यजन्म । कः सूर्यपुत्रो विपरीतपृच्छा कुन्तीसुतो रावणकुम्भकर्णाः ॥ २४ ॥ करोति शोभामलके स्त्रियाः को दृश्या न कान्ता विधिना च कोक्ता । अङ्के तु कश्चिन्दहनः पुरारेः सिन्दूरबिन्दुर्विधवाललाटे ॥ २५ ॥ किं भूषणं सुन्दरसुन्दरीणां किं दूषणं पान्थजनस्य नित्यम् । कश्चिद्विधात्रा लिखितं जनानां सिन्दूरबिन्दुर्विधवाललाटे ॥ २६ ॥ कीदृक्षा गिरिजातनुजन्मे च धातुर्विष्णौ का विबुधशरातमस्तृतीया । मध्यार्थे सति कथमात्मकोऽस्ति देशः सोमाख्यं सकलकला समासमाहा ॥ २७ ॥ विवाहे पुरस्त्रीजनैर्लिप्यते का न के मानमायान्ति गर्वोन्नता का । घने वारिधौ गमनः कम्पते का हरिद्रा दरिद्राः सरिद्रावणश्रीः ॥ २८ ॥ कश्चिन्वसन्ति वद नीलकण्ठः [illegible] किं [illegible] वदन्ति [illegible] कुरुते [illegible] । [illegible] मध्ये कः [illegible] ॥ २९ ॥ शब्दः प्रभूतान् इति मधुराक्षिपाक्षी कीदृग्मंत्रक्षुद्र शब्दविद्रो विचिन्त्य । कीदृग्धृदम्बिनिमते विहितानि [illegible] प्रायः पुनान्मवती नालिकेरवर्गमध्यः ॥ ३० ॥ कः प्रार्थ्यते मदनविह्वलया युवत्या भाति क्व पुष्पकसुगति कथं बनायुः । कामावशो भवति केन च [illegible] आयाति किं करमुखात् नालिकेरम् ॥ ३१ ॥ कः क्षमति [illegible] जन्तुः किं निदानं हि [illegible] वद वधूं के [illegible] वदन्ति । [illegible] या [illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] त्रिपुरविपुला कथं [illegible] हन्ता [illegible] कुतः [illegible] । कः कः [illegible] । कः मन्दोः भवति समरं भूषणं किं कुर्वाणा किं तु मद्यान्नवति महता मानपूजावहा ॥ ३३ ॥ कः कान्तारम्गतान्विततुर्वचनतः संभिध्य कान्तुल्यतां कामी किं कुरुते न गृहदलसितं प्रमदं च किम् । का नद्याः कुलकालगतिप्रभवबन्धानां द्विषि को रामश्चुम्बति रावणस्य वदनं सीतावियोगातुरः ॥ ३४ ॥ कीदृक्कालमनंगजः कमभिनन्यादेन नन्दात्मजः शब्दं कुत्र हि जायते बुधजनः कश्चिन्मति व्याकुलः । विकेतुं दधि गोकुलाज्ञवलिता कृष्णेन मार्गे धृता गोपी का वद तं किमाह करुणं दानी अनोखे मधे ॥ ३५ ॥ किं कुर्वन्त्युपसि द्विजाः प्रतिदिनं के माननीयाः प्रभोः का वा साहसिकी निशासु सततं धीः कीदृशी वर्तते । कुत्रास्ति मधु नालिकेरफलके कैः स्वाद्यते पायसम् संध्यावन्दनमाचरन्ति विबुधा नारीभगान्तर्जलैः ॥ ३६ ॥ लंकाभूपनिशाचरो रघुपतिं युद्धे कथं दृष्टवान् दीर्घं पाति विनेव यः पशुपतिः कुलस्य वाहः प्रियः । केशा-पूर्वकलं नरैः सुकृतिभिः कस्मिन्स्थले भुज्यते जाग ये भुवि तान्यवाक्ति कतमो केषामिहैवोत्तरम् ॥ ३७ ॥

---

(१६) हरिणाक्ष्याः कः कं हसति? अधरः पल्लवम् की की हसतः? अधुरां हंसौ. के कान् हसन्ति? दन्ताः कुन्दस्य कोरकान्. (१७,१८,१९) गौरी. मुखम्. चुम्बति. वासुदेवः. गौरीमुखं चुम्बति वासुदेवः. भुजंगो जारः. (२०) हाराः महादेवरता. उमाः राजिताः. हा राम. हा देवर, हा तात, हा मातः. (२१) मा कान्तिः. [illegible] वाणी. रवी योद्धा. [illegible] [illegible]. भृङ्गा रसं [illegible] [illegible] [illegible] भागीरथीतीरसमाश्रितानाम्. (२२) सूर्योदये. रोदिति चक्रवाकी. २३ मानम्. धनम्. वनम्. दानम्. धनम्. [illegible] माधवदायधानं माधवे [illegible] [illegible] कन्या [illegible] [illegible] गमनं नेच्छन्ति. (२४, २५, २६) चतुर्थपादस्य [illegible] [illegible]. (२७) सोमा [illegible] [illegible] (२८) चतुर्थपादस्य [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

(२९) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] नास्ति [illegible] न [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] सः प्रभूतः [illegible] मधुरः मधुरवाणी. नालिकेराणां [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (३१) 'नालिकेरम्,' ना पुरुषः [illegible] [illegible] [illegible] पुनः [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] नालिकेरम्. (३२) चतुर्थपादस्य [illegible] [illegible] [illegible]. (३३) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] मानपूजावहा: [illegible] [illegible] (३४) चतुर्थपादस्य [illegible] [illegible]. (३५) दानी [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] अनोखे मधे [illegible] [illegible]. (३६) चतुर्थपादस्य [illegible] (३७) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

कुचेन्दुद्युतिरचारुकन्यका [illegible] आस्ति न किं [illegible] [illegible] जायते [illegible] न च [illegible] गम्य अति [illegible] ॥ ३८ ॥ अन्यानां [illegible] [illegible] के [illegible] च का को [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] किमाद्रीश [illegible] ॥ ३९ ॥ [illegible] [illegible] मौना [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ४१ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ४२ ॥ किं [illegible] कीदृग्भवबन्धनहो [illegible] कः [illegible] [illegible] । का सुन्दर्यमयान्दुः [illegible] किं [illegible] ॥ ४३ ॥ [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ४४ ॥

बहिर्लापाः

[illegible] किं [illegible] को [illegible] । क आयु-[illegible] ॥ १ ॥ को [illegible] [illegible] सुखिवृत्ति । [illegible] किं को [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] ॥ ४ ॥ आन-[illegible] । [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] कीदृशी [illegible] । [illegible] कीदृशी [illegible] ॥ ६ ॥ कीदृक् [illegible] । [illegible] कीदृशः पुमान् ॥ ७ ॥ [illegible] पीनमुज्ज्वलम् । [illegible] कीदृशं कुलम् ॥ ८ ॥ के [illegible] के [illegible] मौना [illegible] । नृत्यभूः कीदृशी [illegible] कीदृग्गगने ॥ ९ ॥ का कृता [illegible] कीदृश [illegible] कः प्रमन्यते । [illegible] कीदृशः

(३८) [illegible]
(४१) [illegible]
(४२) [illegible]
(४३) [illegible]

[illegible]

(१) [illegible] (२) [illegible] (३) [illegible] (४) [illegible] (५) [illegible] (६) [illegible] (७) [illegible] (८) [illegible] (९) [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible] १० [illegible]

स्वामी को निहन्त्या निशानम ॥ १० ॥ कुमुद्वनेऽनुकूल [illegible] कीदृशः । [illegible] कीदृशी [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] न मुञ्चन्ति नराः सर्वत्र कीदृशाः । माया इति [illegible] वद कीदृशाः ॥ १२ ॥ कामुकाः स्युः कथा [illegible] कांस्यमोदने । अर्थिनः प्राप्य पुण्याढ्यं [illegible] किम् ॥ १३ ॥ को दुर्गमो मर्त्यकार्येषु किं [illegible] वाचकम् । यो यस्माद्विरतो नित्यं [illegible] किं स करिष्यति ॥ १४ ॥ वारिणेन्द्रो भवेत्कीदृक्स्तम्भे भुजसंहते । [illegible] किमकरिष्यमहं धनम् ॥ १५ ॥ काले देहि यथायुक्तं नरः कुर्वन्भुवि काम् । [illegible] किमद्य करिष्यताम् ॥ १६ ॥ [illegible] कीदृशौ शशिभास्करौ । कः पूज्यः कः प्रमाणोऽस्त्यो न [illegible] ॥ १७ ॥ के प्रवीणाः कुतो शीतं जीर्णे [illegible] कः । निराकरिष्यतो [illegible] कीदृशाः ॥ १८ ॥ न स्थापने मल्लः कर्म मुसिकृत्तं किमुच्यते । [illegible] नवानां च लिहां किं नाम कथ्यताम् ॥ १९ ॥ मनन [illegible] किमुक्तवान् । [illegible] पृष्टः किं वद [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] कथं [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] किं पुनरकारि किमुच्यते । [illegible] ॥ २२ ॥ किं मुञ्चन्ति पयोवाहाः कीदृशी हरिवल्लभा । [illegible] किं पदं [illegible] कः कुर्वीत कृतो येषुः ॥ २३ ॥ वद [illegible] मात्र [illegible] कीदृशः । [illegible] किं [illegible] कामदम् ॥ २४ ॥ [illegible] का [illegible] । [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] सर्वतान् । [illegible] दुर्गं दृष्ट्वा तुष्टो के वनवासिनः ॥ २७ ॥ [illegible] गत्वा [illegible] कः । [illegible] कृत्वा [illegible] कीदृशो वद ॥ २८ ॥ [illegible] का । वद [illegible] कीता [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] का [illegible] देवी [illegible] । [illegible] ॥ ३० ॥ पुरुषः कीदृशो [illegible] प्रायेण [illegible] । [illegible] त्यक्त्वा भूमि कः स्यात्सुखान्वितः ॥ ३१ ॥ [illegible] कः स्वर्गहेतुः [illegible] । [illegible] कुत्र स्थितं वद ॥ ३२ ॥ नीचेषु [illegible] वाणी का कः स्यात्सुमदो

(१०) 'कुमुद्वनेऽनुकूल' [illegible] मध्ये प्रीतिः [illegible] ॥ (११) 'कालानर्मानिका' [illegible] (१२) 'मायायानाः' [illegible] 'नौः' इति नौकायाः [illegible] (१३) 'दास्यामहे' [illegible] (१४) 'प्रयाणानी' [illegible] मथि भूतम् [illegible] (१५) 'समदासः' [illegible] (१६) 'अहास्यनाम्' [illegible] (१७) 'अवावा' [illegible] प्रमाणान्तरेण न मन्यन्ते (१८) 'विज्ञानवादिनः' [illegible] वेदान्तस्य वादो [illegible] विज्ञानवादिन इति पदं बौद्धशास्त्रे प्रसिद्धम् । (१९) 'परलोकपदम्' [illegible] मपि लिहां [illegible]

(२०) 'अन्यादेशपदम्' [illegible] (२१) 'स्वरितः' [illegible] (२२) 'नीवाराः' [illegible] (२३) 'कृष्णपुर' [illegible] (२४) '[illegible]' [illegible] (२५) '[illegible]' [illegible] (२६) '[illegible]' [illegible] (२७) '[illegible]' [illegible] (२८) '[illegible]' [illegible] (२९) '[illegible]' [illegible] (३०) 'कुमारः' [illegible] (३१) '[illegible]' [illegible] (३२) '[illegible]' [illegible]

१ [illegible] ।

१ [illegible] ।

प्रश्ने । सर्वांगवक्त्रं किं कं भजन्ते त्वाभयो मनम् ॥ ३३ ॥ कस्मिन्नर्थीयति कंसारिः का पूर्तिरमृता मृगाम् । किं मूते पिनं बालः किं हृष्ट्वा रमते मनः ॥३४॥ किमित्याहुरि नरः काव्या भूतला को गते हिमः । को वन्द्यः सर्वदेवानां दीयतामेक-मुत्तरम् ॥ ३५ ॥ भागीरथी कथंभूता कामिनी ब्रूहि किं प्रियम् । एकमेवोत्तरं देहि भावसौविकेनमापया ॥३६॥ बुधः कीदृग्वधे ब्रूते को गेयी कथ नास्तिकः । कीदृग्वक्त्रं नमस्यन्ति किं मूत्रं पार्थिवेर्वद ॥३७॥ राज्ञः सबोधनं किं स्यात्सु-बोधस्य नु का प्रिया । अथनाम्नु किमिच्छन्ति आर्यैः किं क्रियते वद ॥ ३८ ॥ किमाहि यमुनानद्या मार्गाम्भ वसिता-मादिनी । अन्नार्गाचाम्यभाषाम्याप्येकमेवोत्तरं वद ॥ ३९ ॥ का कान्ता कान्तिकारिणः पृच्छयं किमव्ययम् । किं वन्द्यं सर्वदेवानां कालेषु किमु सुन्दरम् ॥ ४० ॥ केयूरे कीदृशो भागः कुत्र शेते जनार्दनः । कीर्तितं कुत्र रमते स्वामी किं वक्ति वैदेहिकाम् ॥ ४१ ॥ पनममने शिरसि प्रावृत्ते किं जनाः न वर्ति । पावृषि कस्य न गमनं मानसगमनाय कीदृशा हंसा ॥ ४२ ॥ मातृव्य इति यत्र मातुलस्यैव नन्दः कीदृशः प्रभुः । कथय स्वामिन् कैः स्तुर्नीकवा याहुनो-द्यासाः ॥ ४३ ॥ अद्भुतानुतमवचनं सनिर्दकल्यायं म कीदृक् । नव मुग्धे गुणनिधिः विपुलितह किं नु करोति ॥ ४४ ॥ को मायति मकरन्दबृन्दस्य कमस्तु जनकात्म-जुषा । कथय कुशीलवः सन्तं पढ़ं किमयानामस्यमपि ॥४५॥ पृच्छति पुरुषः कीदृश्या ममभूत्यन्नकुलाकुलता । मधुमय-देशं निगर्मिषु केका की चार्थिते स कथम् ॥ ४६ ॥ को भवति जगदुदये प्रथममेव विनगामभूव के विष्णुः । नीचः कुत्र भवने. पालितिसूत्रं च कीदृशम् ॥ ४७ ॥ किं स्यादिशेष्य-लिङ्ग का संख्या वद्त पूरणी भवति । नीचः केन भवते: मूत्रं चन्द्रस्य कीदृशम् ॥ ४८ ॥ मुकुन्दयिन्दः शब्दः मुग्धकस्य वाचकः केन । स्तनमन्नलिना नारी केनोपायेन रक्षकेन्यन्नम् ॥ ४९ ॥ कीदृग्गृहं याम्यगृहं गतस्य कावामममन्नपरो जनानाम् । भूषा कथं कण्ठ न मे नु पुंस मुक्ताकलापैरिति वाचर किम् ॥ ५० ॥ कीदृ-श्यं स्यात् मनाय गृहं मधुमदं तस्य च कीदृशस्य । आन्यं सर्वतीमानमरमयसु कं चार्थिशेषे गवि कोऽर्चनीयः ॥ ५१ ॥ कुम्भी हरिः कं सुर्व कीदृशं पृच्छत्यकः किं कुरुते नरेन्द्र । कोक निभाषतपि किमित्युदारः कविर्न लोके समुद्गति भूय ॥ ५२ ॥ लक्ष्मीधरः पृच्छति कीदृशः स्यात् मपंशमपि दुर्निवारः । अकारि किं ब्रूहि नरेण सम्य-क्परामृतमार्गगामितु सर्वायम ॥ ५३ ॥ कीदृशं वद मरु-स्थले मतं कुत्र कुत्र भवति भूषणं भवेत् । ब्रूहि कान्त सुभट: मकामुकः कीदृशो भवति कुत्र विद्विषाम् ॥ ५४ ॥ का प्रियेण रहिता वराङ्गना भाति केन तनयेन नन्दिता । कीदृशेन पुरुषेण पत्रिणा बन्धनं समभिलष्यते सदा ॥५५॥

(३३) 'अलिसर्वांगविकम्' [illegible] (३४) 'कैसेभ्यवाबायाभगवम्' [illegible] (३५) 'सुकुमार' [illegible] (३६) 'सवाताड़' [illegible] (३७) 'अर्थासद्वसानुगमनाय पारिवर्हिकम्' [illegible] (३८) 'देवताराजम्' [illegible] (३९) [illegible] (४०) 'मातुलिङ्गम' [illegible] (४१, ४२) 'मधुमधुकलनाः' [illegible] (४३) 'केलिरतनः' [illegible] (४४) 'नकलेन' [illegible] (४५) 'कलिकायम्' [illegible] (४६) 'मातङ्गनाः' [illegible] हे अर्जुन! एवं मा मा: भवनं मा कुर्वाः।

(४७) 'यमी गच्छते' [illegible] (४८) 'विशेषणमेकार्थेन' [illegible] (४९) 'उपरिविष्टरमेन' [illegible] (५०) 'हाराणि-मास' [illegible] (५१) 'अहिलमणिमः' [illegible] (५२) 'अलमकलकरो-तिति' [illegible] (५३) 'समक्षलितलदः' [illegible] (५४) 'अजापितोरण्ये'—अजापि न [illegible] (५५) 'शकुन्तलान्तार-केन' [illegible]

१ सुभाषितरत्नाकरेऽप्येतत्। २ [illegible]

कीदृशं हृदयहारि कूजितं कः सदा वसति भूरुहेऽनिशम् । कम्पयन्ति शिशिरे भयाकुलाः कीदृशाश्च न वनेऽपि शाखिनः ॥ ५६ ॥ कीदृशी निरयभूर्नकथा सेव्यते परमपापकर्मभिः । प्रेतराक्षसपिशाचसेविता कीदृशी च पितृकाननस्थली ॥ ५७ ॥ केसरद्रुमतलेषु संस्थितः कीदृशो भवति मत्तकुञ्जरः । नन्दनः शिवमपंश्य लक्ष्मणैरर्जुनः समिति कीदृशो भवेत् ॥ ५८ ॥ निर्जितमकरन्दागतिः पृच्छति को नैको मृत्योर्भयमृच्छति । मेघात्ययकृतरुचिरताराः किं विमिरभयकारि निशायाः ॥ ५९ ॥ विहगपतिः कं हतवानजितं कीदृशमप्यति युद्धं जनमर्दनम् । किं कठिनं विदितं वद भिन्द्यादुरसीगरि कीदृगभयकृत् ॥ ६० ॥ अनुकूलविधायिदैवतो विजयी स्यान्ननु कीदृशो नृपः । विरहिण्यपि जानकी वने निवसन्ती मुदमादधौ कुतः ॥ ६१ ॥ कुसुमं पतदैन्य नाकतो वद कस्मै स्पृहयन्ति भोगिनः । अधिगम्य रतं वराङ्गना क नु यत्नं कुरुते सुशिक्षिता ॥ ६२ ॥ कवयो वद कुत्र कीदृशाः कठिनं किं विदितं समन्ततः । अधुना तव वैरियोषितां हृदि नाथः प्रवसो विहाय काः ॥ ६३ ॥ वसति कुत्र सरोरुहसंततिर्दिनकृतो ननु के तिमिरच्छिदः । पवनभक्षमपत्रगणोन्मुखं पुरुषमाश्रय को जगति प्रियः ॥ ६४ ॥ न भवति मत्स्यस्य कीदृशी भूः क इह कुचं न बिभर्ति कं गता श्रीः । भवदरिनिवहेषु कालि नित्यं बलमथनेन विपक्षधायि केषाम् ॥ ६५ ॥ समयमिह वदन्ति कं विदग्धं गमयति कान्तम् नारिगणानुरक्तम् । विभवति जगता ननु कीदृगुष्णरश्मिमत्प्रभवं महात्मनाम् ॥ ६६ ॥ किमकरवमहं हरिमैरावीं ममनुरक्तेन तया कृतं विचित्रम् । विरचनमदनेन पीयते कः परिजनवेश्मकलेषु सः प्रियायाः ॥ ६७ ॥ परिहरन्ति भयात्सवाहिनः किं कथय कदापि न विन्दन्तीह भीम । कथय किमकरोरिमा धरित्री नृपतिगुणैर्नन्दने मयि त्वमेव ॥ ६८ ॥ पृच्छति शिष्यैरिह मधुसमयं मधुसमयदलं शिरसिकहं च । कः खलु पवनतया भुवि विदितः का ननु मान्यतया गवि गदिता ॥ ६९ ॥ कीदृक्संयं दृश्यं स्वर्गसमीपे का पुण्यकीर्तिमत्कुलाभामवमयम । हन्त धूनं दूरतो मत्तकेशः किं करोमि प्रानेषा भ्रयासम् ॥ ७० ॥ कीदृशमाशैलवनैः किमा स्वादुः पुष्पकृतभजन्ते मृगाः किम् । देवानामपि किं गते प्रायशो ज्योतिर्लोकः कुर्यात्को विवाहं विवेकः ॥ ७१ ॥ कीदृशसेना भवति रणे दुर्वारा वीरः कस्मै स्पृहयति लक्ष्मीमिच्छन् । का संबुद्धिर्भवति नृपः संग्रामे किं कुर्वीथं सुभटजना भ्रातृव्यान् ॥ ७२ ॥ केसरागतैर्वद गमनं केन स्यात्कथिकमिन्दोरिह मत्सरतं मत्तेभेन्दुः । कं मनोज्ञा शुभदृगमृगपुर्णीयाः किं कुर्यास्त्वं सुजन मनोऽके रेकम् ॥ ७३ ॥ कीदृशः सकलजनो भवेत्सुगमः कः कान्तो विदितं इहास्वकारेहितम् । कः प्रयान्कुमुदवनस्य को निहन्ति भ्रातृत्वं वद शिरसा त्रितन्त्रया कः ॥ ७४ ॥ संग्रामे स्फुरदसिना हतास्त्वया के दुःखं के बत नियमे नास्य कुर्युः । कमिसुहृदवति कदापि नैव लोके ज्ञाताः के जगति महात्मपुण्यभाजः ॥ ७५ ॥ कीदृशं

(५६) 'कलंकविरहितः'. कल मधुरः शब्दः कविः काव्य विहृतः अङ्कितः शशुः कलङ्केन मृगरूपाभिधानेन विरहितः न स्यात् इत्यभिप्रायार्थः. (५७) 'नरकमास्वरचिता'. नरकस्या नारः नारकशीर्षरक्का यममन्दासी रचिता'. इतरथा, नराणां कपालानि करोटीनि तैः कृत्वा रचिता. श्मशानभूमिस्तु मनुष्याणां मुण्डैः मण्डिता भवति (५८) 'दानवकुलभ्रमरहितः.' दानेन मदेन भ्रमराणां भृङ्गाणां भ्रमरेभ्यः सकाशात् हितः हितकृत्यादिरित्यर्थः. दानवानां दैत्यानां कुले यो भ्रमो दानवा अमी युध्यन्तीति विभ्रमभावं तेन रहितः. (५९) 'विधुताराजेजः' हे विधुताराजे ! विधुतः कम्पितः अरातयः शत्रवो येन स नरसंबोधनम्. अतः मङ्गा. विधुश्चन्द्रः तारा नक्षत्राणि तासां तेजः प्रकाशः. (६०) 'अहिमकरमयः.' अहिं सर्पम्. अकरं नास्ति करो हस्तद्वयो यस्मिन्सत् अयः लोहम्. मदयः सर्पाः मकराः मत्स्यविशेषात्मयः. (६१) 'कुशलवयिता.' कुशलैः शुभसूचकशकुनैर्योग्यो वर्धितः कुशश्च लवश्च कुशलवौ पुत्राभ्यामपि पूर्वं गर्भस्थितौ सा तस्मात्. (६२) 'सुरतान्ते.' सुरतान्ते कल्पवृक्षाय तावतीति सुरतस्य मनोगमस्य रतः क्रमकर्तीनाम्. (६३) 'गिरिसारगुहाः.' गिरि सारका मार प्रधानं स्फुटोरसत्कमपमुखं यत्वं येषां ते. गिरिसारः लोहम् तस्याः स्वात्मानः. (६४) 'केकिकुलोत्सवदाः.' के पानीये. किरणानां उत्सवाः प्रमूताः हे केकिकुलोत्सव, केका विद्यते येषां ते केकिनः तेषां मयूराणां रवे शब्दे उत्सवः उत्सुकः मानसंबोधनम्. दाः इत्यन्ये (६५) 'विपक्षतामास्.' विगताः पक्षाः पर्णा यस्याः सा विपक्षता न किंतु पक्षसहितैव. मा पुमान् न कुचम्. विपक्षतेषपक्षतयः पक्षिणां पक्षसंग्रहात्.

(६६) 'मदिरवान्.' अरातिः नास्ति रविः सूर्यो यस्मिन्नः मदिरवान्. हस्ताक्षराणां अरविन्दान् अरविन्दाख्यानि कमलानि विकसनि विक्रमः. (६७) 'अधरः' हे कृष्ण ! त्वं गोपवेणनादेनं अधरः हरो धूतवान्. अधरः ओष्ठः. (६८) 'समरं जयम्.' समरं संग्रामम्. जयं रणवासम्. अहं स्मरजयं रामितो पृथ्वीमकरवम्. (६९) 'केशवसौभाः' हे केशवनौकाः बके भोक्तो नृपे वस्यामो, आमनः हे केशव ! नौका नावः. (७०) 'अनुमानामे,' अनु न विद्यते नौः यस्य सन् नौकाहीनस्तियाः मामा अतिवी. हे मत्ते नाथ ! अनुमानामे त्वं अनुमानं कुर्वन्ति. (७१) 'विमाकरमनम्.' विना विगताः कान्तियः. ना. हे कमल इति ! बलम्. विमाकरमन विना करस्य सूर्यस्य अभवे गृहं तत् विप्रराशि यते अंते ज्योतिः विवाहादिशुभकार्याणि न कुर्वन्ति. विशुद्धकालार्थः सूर्यः. (७२) 'भटनदैव्यति' भट इत्युक्ता. इत्युक्ता इत्युक्त सेना अत्र प्राकृतादिपतयः. अत्र संग्रामात् हे भटिति नृप ! वत भटसेनार्थे अर्धेन (७३) 'विनोदकेनम्.' विना गरुडेन उदके गति पदमोक्षो मधुरम् अत्र मत्स्यम्. अहं च विनोदकेन विनोदेन पुरुष कुर्वीतेत्यर्थः (७४) 'विधुरविरहितः' विधुरेण कष्टेन विरहितः. सुखीत्यर्थः विधुश्च रविश्च विधुरवी चन्द्रादित्यौ ताभ्यां रहितः. विधुश्चन्द्रः अविः कपाटुः. अरिनः शत्रुः (७५) 'नरकरेणवः' नरस्य करेणवस्य मनुष्यमहस्तिनः. नारकस्य रेणवो धूल्यः अविकला धारास्य इत्यर्थः. नरके पुरुषा हस्ताः. अथवा नरकान्तकः.

मयीशेषे [illegible] भिद्गुहि [illegible] का मन्मि मुद्रं सदा मनोति । मुग्धे [illegible] किमयाने किं दधत्यै. सकल- पलान दव केतु ॥ ७६ ॥ कामांतरंगतामस्कान्ते भूयः कामुकवर्त्ति मुकुन्द । केनापि हि मन्मथजननं केन विभाति च नक्षत्रवनम् ॥ ७७ ॥ हिमांशुमुखकं कुटिलो- ज्ज्वलं संकुचदलमस्य कीदृशम् । विहाय वर्ग मद- मयूखपिच्छं न किं वदन्तेव किम्. करोति किम् ॥ ७८ ॥ वसन्तमासाद्य वनेषु कीदृशाः विकिन गर्जन्ति [illegible] । [illegible] मधुमासम् [illegible] तत्र [illegible] कानननमा [illegible] का ॥ ७९ ॥ [illegible] कोऽत्र विना दर्शय विभाति सर्वाङ्ग मातनानम् । वहन्ति के दमनमंगं जना कन च किं गोरवधूकुचंपमम् ॥ ८० ॥ वसन्तमासाद्य वनेषु गजते विद्यामि किं यदुन पुष्पमुखानाम् । विहंगमं कं च परिष्कृताङ्गं वहन्ति किं गद्गजमंबरं किम् ॥ ८१ ॥ समुद्रते कुत्र न याति सामुद्रा समुद्रते कुत्र मम मंत्रजन्म । समुद्रते कुत्र सभापयात्सर्वः प्रतिपक्षमंडोपनयार्थ किं यदम् ॥ ८२ ॥ नवीनवोऽन्यन्नमद्गुमुखागता वनेषु कम्बे मुद्रयन्ति सुकुमाः । कुहानि वर्णाकृतयं विभन्न भो. सदा विभिं कुत्र च मन्मथुष्मनाम् ॥ ८३ ॥ गद्मकन्यकार्यवि किमिष्यते कविवर्जितजयी ननु कीदृशः । गगगुणं गदितुं गतमल्पगाः कुत्र किं भवनं भुवि मज्जना ॥ ८४ ॥ वद्रुणं गगनमुध्य जनन्दनो वसति कुत्र सदा समानम् । अपि च ज्वमुनेन विरक्तको गंभमुनः किममो विदुषे त्वया ॥ ८५ ॥ मेघा- त्यये भवति कः सुभद् सुभगे च किं कमयत्सुरभिन् । कुटुम्बनिबिडमुखो विषमं विनिहन्ति कं विगुणभावदिनैः ॥ ८६ ॥ वर्षासु का भवति निर्मेषु कीदृगाजं शोभे विभर्ति

वनमुखानमिते क मुकः । आमन्त्रयस्व धरणीधरराजपुत्री का भुजंगमाधिनिविनाद्गमनाश्रयः कान् ॥ ८७ ॥ कौ संकटस्य धनुष्यामयोधरः कः कीदृक्शस्य विषमं वशमेति भूयः । मंबोधयंगयाति विजयो च कीदृग्दुर्योधनो नहि संबद्ध कीदृशश्च ॥ ८८ ॥ कामुकाहारः हारिरम्बुधिमध्य- गता कीदृगमुतं भवति निर्मलमानसानाम् । आमन्त्रयस्व [illegible] नयापि को दहति के मदयन्ति भृङ्गान् ॥ ८९ ॥ मेघात्यये भवति किं सुभगावगाहं का वा विकस्वयति वारणमत्तमेत्याः । दुर्योधनार्थविभवस्य मवेद्रणे कः काः [illegible] ॥ ९० ॥ कल्याण- [illegible] किं पद्मस्य कान्तं मद्गुजेस्व्यमिव कः परितोष- कारी । कः सदा [illegible] भृत्याश्रितः [illegible] ॥ ९१ ॥ मूर्धन्य का तिमिरकुञ्जर- [illegible] मन्मय का सुकुलवारिधिचन्द्रलेखा । पार्थश्च कीदृग्[illegible] मालतीकुसुमदाम हरस्य मूर्ध्नि ॥ ९२ ॥ मेघात्यये भवति का सुभगावगाह्या सुतं वसन्त- तिलकं किमदभ्रगानाम् । भो भोः कदर्यपुरुषा विभुवदिने च वित्तं च कः सुवतु नश्यितां किमेतत् ॥ ९३ ॥ प्राप्ते वसन्तसमये वद किं सकलां किं श्रीयते विरहिणामुरसः किमेति । किं कुर्वते मधुलिहो मधुपानमत्ताः कीदृग्वनं [illegible] त्यजन्ति ॥ ९४ ॥ दुर्योधनीयं सकपि त्वयि का प्रभुमा दर्शया [illegible] न । तुष्टे

(७६) 'मनोज्ञाम्बिनु' [illegible] सा लक्ष्मीः अविदु न [illegible] यस्य [illegible] अविद्यानिनु [illegible]. (७७) 'कुमुदेन' कुं पृथ्वीम् मुद वदान् [illegible] कुमुदेन. (७८) 'दक्षुताम्' [illegible] गदतु [illegible] तत्र हिलो- [illegible] [illegible] मनोरमीयते [illegible] मद्भ कल्याणं [illegible] करोति (७९) 'कान्तशिर:' [illegible] मनोहरा [illegible] [illegible] (८०) 'नागरदम्' ना पुमान् [illegible] (८१) 'किंशुकम्' [illegible] शुक [illegible] (८२) 'हिमकरे' [illegible] [illegible] (८३) 'सुपदे' [illegible] (८४) 'अनु- [illegible]' [illegible] (८५) 'अनुक्रमी' [illegible] (८६) 'आमतोमद' [illegible]

(८७) '[illegible]' [illegible] (८८) 'अहीनाङ्गनय' [illegible] हे अहीन [illegible] [illegible] न हीनाङ्गनयो अहीनाङ्गनयः [illegible] दुर्योधनोऽपि [illegible] न भवति, किंतु [illegible] (८९) 'कुन्द- मकरन्दविन्दवः' [illegible] हे रविन् [illegible] इति [illegible]. [illegible] कुन्दमकरन्दविन्दवः कुन्दानां पुष्पविशेषाणां मक- रन्दः पुष्परसस्तस्य बिन्दवः कणाः (९०) 'सरोजराजयः' सरजया- [illegible] सरोजराजयः कमलश्रेणयः. (९१) '[illegible]' [illegible] शंकरो महादेवः. (९२) 'भागी- रथी' [illegible] भागीरथी गङ्गा. (९३) 'नवीनम्' [illegible] न दीय- [illegible] (९४) '[illegible]' [illegible] [illegible] [illegible].

१ [illegible] पाठे,-[illegible]. २ [illegible] पाठे,-[illegible].

पुनः पवनतनुमूर्ते भेदकवर्णरहिता यद् नाम का स्यात् ॥ ९५ ॥ उरगं मुरजिदः का [illegible] सरसि जमकरन्द्राणरहिता सम्द्रले का । [illegible] [illegible] कृता का छन्दसा [illegible] ॥ ९६ ॥ ममगतिरपि सन्दं कीदृशं दुर्जनस्य [illegible] निशीथे कीदृशो ज्योति शोभा । कमपि [illegible] योग्याभिमानं जगदतिशयनिन्द्यं दुर्जनः किं करोति ॥ ९७ ॥ भवति गमनयोग्या कीदृशी भूः भवाना हिमांश-मधुरमकरं भोजनान्ते प्रदेयम् । प्रियतम वद नीचानभावे किं पदं स्यात्कुमर्त्यकुर्वन्त्यवादप्यहिर किं ममर्दः ॥ ९८ ॥ भवति जयिनी कान्ता मेनाद्यगभानुपमं वहति [illegible] पुष्पं कीदृक्कुसुम्भममुद्गतम् । महति समरे [illegible] त्वया वद किं कृतः कमलमुकुले भृङ्गः कीदृक्प्रियमधु गर्जने ॥ ९९ ॥ आधानं किं भवति हि [illegible] कार्यविपत्रभिलाः प्रायः कार्यं किमपि न कदौ कुर्वते के परेषाम् । पूर्ण चन्द्रं वहति ननु का पृच्छति ध्यानचक्षुः केनोदन्वान् नितममलं कथमाप्नोति लोकः ॥ १०० ॥ का संवृद्धिः सुभट भवतो ब्रूहि पृच्छामि सम्यक्प्रातः कीदृग्भवति विपिनं संप्रवृद्धैर्विहङ्गैः । लोकः कस्मिन्प्रथयति मुदं का त्वदीया च मैत्री प्रायो लोके स्थितमिह सुखं जन्तुना कीदृशेन ॥ १०१ ॥ गतकेशायामा विमलमनसः कुत्र मुनयस्तपस्यन्ति स्वस्थाः सुरारिपुरिपोः का च दयिता । [illegible]प्रियायाः किं स्यात्कलघुयुतैरष्टगुरुभिर्बुधा वृत्तं वर्णैः स्फुट-घटितबन्धं कथयत ॥ १०२ ॥ बिभर्ति वदनेन किं क [illegible] [illegible] कुरुते अपि कीदृशं [illegible]-पम् । [illegible] का न [illegible] पुनः [illegible] नन्दनं कीदृशम् ॥ १०३ ॥ [illegible] का स्यान्मन्त्रं का [illegible] कं च का कमलं [illegible] [illegible] पुरं कीदृशी । [illegible] [illegible] [illegible]स्तु. कथा मदनं कल्पतरु [illegible] कीदृक् ॥ १०४ ॥ रविनयनविलुप्तिकुमुदैरिह किं भवति करोति [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] मदनैर[illegible] संयुते करोति ननु [illegible] [illegible]-स्वरम् ॥ १०५ ॥ को [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] कः [illegible] [illegible] । किं [illegible] [illegible] कीदृ [illegible] को [illegible] [illegible] ॥ १०६ ॥ कामिन्याः [illegible] कीदृक्पुनात्यामनः । [illegible] कृपालया[illegible] कुहरा निर्यान्ति कीदृग्भिरः ॥ १०७ ॥ [illegible] [illegible] कामुकहारा[illegible] का [illegible] मधुवधूर्वै[illegible] । [illegible] पम्पानगरोमजलैः के विन्ध्यादिवने प्रसभ[illegible]-गमस्थिताः ॥ १०८ ॥ का वक्ति हरिणा [illegible] कुवलयैः

(९५) 'शक्ती' आवबर्णरहिता 'क्ती' हे दुर्जनः [illegible] सत्यपि सति सनक्षत्रे का प्रसुसा? शक्ती, पवनतनुमर्त्यतनुमूर्ते त्वयि तुष्टे सति सनक्षत्रे प्रसुसा भेदाक्षवर्णरहिता का? क्ती। (९६) 'मालिनी' मा लक्ष्मीः अलिनी भ्रमरी, मालिनी नाम छन्दोविशेषः। (९७) 'अभिभवति' अभि नास्ति भीर्यस्य तत् भयरहितम्। [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] अभिभवति परानवति नीचो बुद्धि गतो दुर्जनस्वभाव इव [illegible] अर्थः। (९८) 'समदधिरे' समा अविषमा, दधि क्षीरजम्, रे इति नीचसंबोधनं दीयते समाहिताः। (९९) 'पराग[illegible]' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] परागेण केसरेण रञ्जितः प्रीणितमनाः। (१००) '[illegible]' हे नीच [illegible] ! परे अन्ये, आत्मनः कार्यं हि सर्वे कुर्वन्ति परकार्यं कुत्

शरीरे दृश्यते। शीता शैत्यवत्, शीताश्लेषिता शीतार [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] शैत्यर्हितत्वेन। (१०२) 'शिखरिणी' शिखराणि विद्यन्ते यस्मिन् तत्र शिखरी पर्वतः तस्मिन्, शिखरिणी, हे लक्ष्मीः, शिखरिणी छन्दः।

१ किंपोः, २ [illegible] [illegible] [illegible] ३ [illegible]

(१०३) '[illegible]' [illegible] [illegible] [illegible] अथापि मर्दः अपि [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]। (१०४) 'कुम्भीरमीन-मकरमगमुनैर्यानि' कुं पृथ्वीम् [illegible] [illegible] विष्णुम् [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] कुम्भीरमीनमकरमगमुनेरयानि कुम्भीरा नक्राश्च मीना मत्स्याश्च मकराश्च [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]। (१०५) 'पयोधरभरणयः' पयो [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] इति [illegible] पयोधरभरणयः पयोधरस्य [illegible] [illegible] [illegible] 'मन्दाक्रान्ता'।

[illegible] [illegible]-कारिणः [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] राजीवसंनिभवदनाः। (१०७) '[illegible]' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]। (१०८) 'कुवलयाः' कुं पृथ्वीम्, [illegible] [illegible] [illegible] कुवलयं [illegible]

कीरस्तु केरोऽस्मि किं कीर[illegible] जपुरं कीरस्य [illegible] । [illegible] मुकुरमा [illegible] निर्भरं [illegible] सर्वत्र [illegible] गच्छ सरः कीरकाम् ॥ १०९ ॥ मुग्धः कुरुते किं मुग्धविमलं का हन्त कथं मुग्धा कीर[illegible] [illegible] । का धात्री जगतां [illegible] कीरकार्थि: [illegible] किं भवता कृतं [illegible] कीरकस्य [illegible] ॥ ११० ॥ [illegible] सज्जनो [illegible] मुखे [illegible] च [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] का [illegible] कल्पनामैकं कुर्वोकरूपम् ॥ १११ ॥ कः [illegible] सुकस्य कं कामदर्शं [illegible] निकटके दासं कथं गायनी । [illegible] कदा वा [illegible] नाम् ॥ ११२ ॥ का [illegible] कृष्णदयिता का वा मता कीरस्थी का [illegible] च का । कं [illegible] कस्यनाम[illegible] निर्गुणकं कुर्वोकरूपम् ॥ ११३ ॥ कुत्र श्रीः [illegible] भुवि को दुःखी [illegible]

कीर्तिमानवद्यानि [illegible] कं [illegible] च । का [illegible] [illegible] गच्छन्तं [illegible] ॥ ११४ ॥ कः स्वे माति [illegible] निशाचरपतिः [illegible] मज्जति कः [illegible] को नाम गङ्गा प्रियः । पद्मं किं [illegible] मन्त्रश्रोत्तरमध्य-मालङ्कारं [illegible] ॥ ११५ ॥ किं [illegible] जगतां न [illegible] कः के [illegible] किं [illegible] [illegible] कः किं [illegible] । के [illegible] सुरतां किं [illegible] मुखस्मरमतिमं-स्थैकं कुर्वोकरूपम् ॥ ११६ ॥ कः [illegible] गिरीन्द्र-[illegible] कस्य [illegible] विषमगुः [illegible] । [illegible] कस्य [illegible] का [illegible] मध्यमालङ्कारं [illegible] ॥ ११७ ॥ [illegible] कं नु [illegible] के संचार-मानन्दने कामानुकलनाः भवन्ति निनदाः क क्रीडतो [illegible] । केषु श्रीः प्रकटीकृता भगवान्सीतापतिः [illegible] मध्यश्रोत्तरमध्यवर्णरचितो देवो मुदं [illegible] वः ॥ ११८ ॥ कः पूज्यः [illegible] कस्य [illegible] परिहतैः श्रीमत्या [illegible] च केन भुवने युद्धं कृतं दारुणम् । किं वाञ्छन्ति सदा जना सुखजना ध्यायन्ति किं मानसे मत्स्यश्रोत्तरम-ध्यमालङ्कारं सूयासवागीर्वच: ॥ ११९ ॥ श्रोणी कं महते करोति दिवि का मूर्तं शिवायाः पतिर्भूतानां कमयुक् श्रीमहरणे का गमनासोः पुरी । कं गच्छन्ति च साधवः [illegible] किं बाहुलं [illegible] कुर्वोकरूपम् ॥ १२० ॥

(१०९) [illegible]

(११४) [illegible] विश्लेषे—न [illegible], [illegible] (उभयोरभेदात्) [illegible] (११५) [illegible] मैनाकः [illegible] मत्स्यः [illegible] राजीवम् [illegible] (११६) [illegible] (११७) [illegible] (११८) [illegible] (११९) [illegible] (१२०) [illegible]

प्रश्नोत्तरमणि

[illegible] न [illegible] न [illegible] । [illegible] ॥ १ ॥ [illegible] मानुषं [illegible] । [illegible] ॥ २ ॥ अहो [illegible] । [illegible] दृष्टमपि [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] । [illegible] निष्कम्प्य [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] पुंसा [illegible] मान्मथा [illegible] । इदमपि न [illegible] वा ॥ ७ ॥ [illegible] लोकः [illegible] तथा । अहं [illegible] मन्ये [illegible] तनुम् ॥ ८ ॥ [illegible] न गमो मे स्याता न युधि पुनो लक्ष्मणसमः । इयं [illegible] पुनः ॥ ९ ॥ अहो [illegible] । [illegible] वैतालिकायापनम् ॥ १० ॥

(१) पूर्वार्धे [illegible] उत्तरार्धे तु [illegible] प्रत्युक्तिः. (२) प्रथमपाद[illegible] [illegible] प्रत्युक्तिः. (३) पूर्वार्धे [illegible] उत्तरार्धे तु [illegible] वक्रोक्तिः. (४) पूर्वार्धे [illegible] उत्तरार्धे च [illegible] प्रत्युक्तिः. (५) पूर्वार्धे [illegible] उत्तरार्धे [illegible]. (६) पूर्वार्धे [illegible] उत्तरार्धे [illegible] प्रत्युक्तिः. (७) पूर्वार्धे [illegible] उत्तरार्धे च [illegible]. (८) पूर्वार्धे [illegible] उत्तरार्धे च [illegible]. (९) [illegible] प्रति. [illegible]. (१०) [illegible] वैतालिकयापनम् [illegible] प्रत्युक्तिः.

१ [illegible]—[illegible].

चित्रम्

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible]

(१) [illegible] (२, ३) [illegible] (४) [illegible] (५) [illegible] (६) [illegible] (७, ८) [illegible]

[illegible]या । [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] शुभा [illegible] [illegible] सभा ॥ १० ॥ [illegible] । [illegible] मा [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] न [illegible] । [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] विग्रुणाम्बभूतं । [illegible] प्रणिधान[illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] येन [illegible] सा रमा । [illegible] ॥ १८ ॥

भाषाचित्रम्

[illegible] । [illegible] इत्यवी ॥ १ ॥ [illegible]

(९) [illegible] (१०, ११) [illegible] (१२) [illegible] (१३) [illegible] (१४) [illegible] (१५) [illegible] (१६) [illegible]

[illegible]

(१) [illegible]

कलीये माऽऽक बाकी महाया । नदुपि दहतिं चिरं मन्ध-
क्या मे करोति मदनमर्मा भृशः कथा कथा आव यामी
॥ २ ॥ नूनं बाकुलशाइ जोहरमनी किमावनाध्द् मग-
ममुं पाति सुदाक्तिनी विमुणितं एवं अनन्यमुहृदा । कन्दे
गदभगाममालि सहसा ये कं नमेरं कहं कन्दे पार्वनिवेदि
याहि शरणं श्रीमल्लदेव प्रभुम ॥ ३ ॥

जातिवर्णनम्

सिंहः

गर्जन्हरिः साम्भसि शैलकुञ्जे प्रतिध्वनीनाकर्ण्य कृतान्तिः
गम्य । पदं बबन्ध कमिनु मरोषः प्रतर्कयन्नन्यमृगेन्द्रनादम्
॥ १ ॥ लीढप्रक्तविपाण्डुराननयोगकर्णाङ्गं मुखं विन्य-
स्याग्रिमयोर्युगे चरणयोः सव्यां विभिन्नद्विपः । मूर्तकिन्मद-
गन्धवासितसटः सावज्ञतिर्यक्वलन्मृकान्ताहतिधूतकोपमभुः
कुञ्जेषु शेते हरिः ॥ २ ॥ पश्चोद्भवदङ्घ्रिवर्धितवपुः पश्चार्ध-
पूर्वार्धमाक्रम्योत्तानितपृष्ठनिष्ठितमनाग्भुग्नाग्रलाङ्गूलभृत् ।
दंष्ट्राकोटिविशङ्कटास्यकुहरः कुर्वन्सटामुत्कटामुत्कर्णः कुरुते
क्रमं करिपतौ क्रूराकृतिः केसरी ॥ ३ ॥ उत्कर्णोज्ज्वलकाण्डच-
ण्डिमपटुः स्फारस्फुरत्केसरः क्रूराकारकरालवक्त्रविकटमाभो-
गाङ्गलाङ्गूलभृत् । चित्रेणापि न शक्यतेऽभिलिखितुं सर्वाङ्गसंको-
चनाबीकुर्वद्द्विरिकुञ्जकुञ्जरशिरःकुम्भस्थलस्थो हरिः ॥ ४ ॥

तरक्षुः

लाङ्गूलेनाभिहत्य क्षितितलमसकृद्दारयन्नग्रपद्भ्यामात्मन्येवा-
वलीय द्रुतमथ गगनं प्रोत्पतन्विक्रमेण । स्फूर्जद्धुंकारघोषः
प्रतिदिशमखिलान्द्रावयन्नेव जन्तून्कोपाविष्टः प्रविष्टः प्रतिवन-
मरुणोच्छूनचक्षुस्तरक्षुः ॥ ५ ॥

करिणः

अम्भोमुचां सलिलमुद्गमतां निशीथे तालीवनेषु निभृतं
स्थिरकर्णतालाः । आकर्णयन्ति करिणोऽर्धनिमीलिताक्षा
धारारवान्दशनकोटिनिषण्णहस्ताः ॥ ६ ॥

मृगः

ग्रीवाभङ्गाभिरामं मुहुरनुपतति स्यन्दने बद्धदृष्टिः पश्चार्धेन
प्रविष्टः शरपतनभयाद्भूयसा पूर्वकायम् । दर्भैरर्धावलीढैः
श्रमविवृतमुखभ्रंशिभिः कीर्णवर्त्मा पश्योदग्रप्लुतत्वाद्वियति
बहुतरं स्तोकमुर्व्यां प्रयाति ॥ ७ ॥

मल्लः

नयननयनिरोधात्कोपनिर्धूतमालक्षमदविरलरोमस्तोमवक्त्रा-
न्धकारः । कृमिककलभमेसोत्पातघस्मीकरत्रोस्थितफणि-
फणघातैरुल्ललन्पेष मल्लः ॥ ८ ॥

शोभा वै अतीवाः माङ्गलकाकोयो पोजली आशिः संधुक्षः ते रातित
दुःसतीति ते सन्तु अत कुतः कर्णकरमालाः मकुटीकीर्तिकलाकादाः मन्तु
तैः पावकमयैः इलाकः पुष्पीतक्षकः हजारीतिलकाद्रीतसं आयोदर
अनोमह यथा स्वारूबीत मां पूर्वी अह परदेशनामाक्षीमाङ्कुरु

वृषः

[illegible] ॥ १० ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] मधुप-
[illegible] । वृषः [illegible]
[illegible] भवति ॥ १२ ॥ आकर्णयित्र [illegible] मुखे पश्चार्ध-
मुन्नमय्य [illegible] मुञ्चन्निव ।
[illegible]
[illegible] ॥ १३ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ १३ ॥

कपिः

यत्कांचिद्वनान्तकुसुमप्रसवोद्गन्धिया प्रविष्टो बलाल्पः
कपितमनिश्चिन्त्यः प्रकुरुते । कपिः क्षिप्त्वा क्षिप्त्वा
नदिदमनुपश्यन्विचकितो धुनोत्यास्यं रौति प्रचलति
चलत्युच्छलति च ॥ १४ ॥

महोक्षः

गर्जन्त्या मेघधीरं प्रथममथ अर्धसंपृक्तलोकस्य देहं
मुक्तान्यो भीषयन्नावभिमुखमसकृत् दृग्विकर्णो मुखाग्रः ।
मन्दं मन्दं नवेन्दुस्थिरनिष्ठितमदं दूरमपास्ते सरोषं युध्येते
चालयन्तौ कुटिलितनयनं मुखकेनौ महोक्षौ ॥ १५ ॥

धेनुः

आहूत्याहूत्य मूर्धा द्रुतमनुमिलतः प्रस्नुतं मातुरूधः
किंचित्कुर्वन्कवात्सोरुनवनलकलाक्षान्तस्य धेनुः । उत्कर्णी
तर्णकस्य प्रियतनयतया दत्तहुंकारमुद्राविस्रंसत्क्षीरधारालव-
शबलमुखस्याङ्गमातृषि लेढि ॥ १६ ॥

रासभः

आघ्रायाघ्राय गन्धं विकटमुखपुटो दर्शयन्दन्तपङ्क्ति
पादद्वन्द्वमुखस्थो मुहुरपि च रसाद्भूयसा पुच्छकः । गर्दभ्याः
पदघातांष्ट्रिमुखनिलपुरसीनितमुखमिभ्यां केसाङ्गारव मुञ्चन्न-
तरति खरः शब्दितेच्छाविरेण ॥ १७ ॥

अजः

घ्रात्वा योषामभावा चिततमभिमुखं वक्त्रसंकोचभङ्गं
कृत्वा मूर्वे निरीक्ष्य प्रविकसितलटो चहूरन्ध्रा मुखेन ।
बोबोकारस्य कुर्वन्मनसिजकलितं चालयन्मुख्यं प्रागग्राहून-
नेकाङ्कुर इव स्थितो मन्मथान्धः करोति ॥ १८ ॥

मेषः

पार्थोत्क्षाप्यवलेपात्प्रकुपितचरणोऽवक्षिप्ताकाशदेशः संघ-
ट्टाटोपकोपप्रसरितनयनप्रकलीकृतमूर्धः । किंचित्संपीडु-
ताक्षः स्फुरदधरपुटः स्फारितानाश्रचक्षुर्घोणाघाताभिलाषा-
दुत्करति वने दर्पशरेण मेषः ॥ १९ ॥

मयूरः

कण्ठच्छविं कुर्वन् बर्हाणि सततोन्मुखस्तोयदनिर्मितः । कण्ठश्रिया मत्तमिव मयूरो नृत्यति केकारवनिनादितः ॥ २० ॥

चातकः

दृष्ट्वोपरिस्थितमहीधरपयोधरं मयूराः समुद्रसलिलं चातकानां प्रयान्ति । ऊर्ध्वं निरन्तरमधोमुखं तस्य दुर्भाग्यसम्भवम् चातकस्य न पिबति जलं मुखोन्मुखम् ॥ २१ ॥

पारावतः

कलकण्ठसिञ्जितैः कण्ठनादपूर्णदिङ्मुखः । पारावतः परिभ्रम्य विलसति प्रियाम् ॥ २२ ॥

बकः

नाभिस्थितं सलिलं पादेनैकेन कुञ्चितं स्थितः । मत्स्यार्थी कुमुदवनान्ते बकस्तपस्विनाम् ॥ २३ ॥ स्थित्वा एकपादेन मनसा निश्चलमुदकमध्ये प्रभृति मत्स्यकान्तार-दृष्टिः सरःसु कृतवान् । तथापि प्रमादं समीपस्थेन मत्स्येन बकः बकनिर्मूलकारकः कथमपि प्रकटीकृतः वञ्चकोऽसि ॥ २४ ॥

कुक्कुटः

स्वर्णवर्णरक्तचूडः कुक्कुटः प्रत्युषसि जागरयन् । यामयाममुदीर्णनादैः शयनस्थान् कुक्कुटो ध्वनितः कूजति ॥ २५ ॥ उत्थाप्य सुप्तान् जनान् मार्गमाश्रित्य निरीक्ष्य । ततः प्रोत्थाय नीडान्निःसृत्य चरणाभ्यां भूमिं खनन् कुक्कुटः गायति ॥ २६ ॥

गौरसर्षपकुक्कुटाण्डी

ग्रीष्मादित्यकरप्रतप्तसिकतामध्योपविष्टः सुखं शेते गौर सर्षपमक्षिकान्वितः प्रोषितभायः क्षितौ । गुञ्जाहतकण्ठकाहलकृतोन्नतिमिश्रितरवः कुक्कुटाण्डकोऽपि निभृतं मार्तण्डमुद्वीक्षते ॥ २७ ॥

सर्पः

आलोकयन्नारीकुलसमानमहानादध्वाननीलव्यालप्रदेशमनुरक्तचक्षुः । कार्ष्णं दष्टं गुहानिलस्तिमितकुञ्जकाननो लोकपातैर्भीतः सर्पो गुहान्तरविवरः कोपतः कोपमेति ॥ २८ ॥

पुलिन्दः

वामस्कन्धनिषण्णशार्ङ्गकुटिलप्रान्तार्पितांसो मुखकन्दरे स्थितस्तम्बमानसकाननान्तर्वर्तिनः । व्याघ्रपोतकपोलशोणितसिक्तकस्तूरीकान्त्योपशयकरिकुम्भभेद् वनिता-स्कन्धान्वितः पुलिन्दः ॥ २९ ॥

पथिकः

गायति हसति च नृत्यति हृदयेन धृतां प्रियां स्मरन्नसौ । समविषमं न च विन्दति गृहगमनसमुत्सुकः पथिकः ॥ ३० ॥ मानभञ्जनं दयां कुरु मयि श्रान्तेऽद्य मेघाम्भसि दूरान्तरकोणके मुनिसूनुं यास्यामि सुरवा निशि । इत्युक्ते सहसा प्रचण्डगृहिणीवाक्येन निर्भर्त्सितः सकम्पमतिसुमुखस्तत्र पान्थः पुनः प्रस्थितः ॥ ३१ ॥ भद्रं ते सदृशं यदध्वगगणैः कीर्तिस्त्वयोद्गीयते स्थाने रूपमनुत्तमं सुकृतिना दानेन कर्णो जितः । इत्यालोक्य भृशं दशा करुणया दीनानुरोधैः स्तुतः पान्थेनैकपदात्मुषितश्चिना नर्माचले हास्यिकः ॥ ३२ ॥ देशान्तरगतेनाथ सखिनामुखामुना काननवेतनानां न यानि लोचनपथं कान्तेति जानन्नपि । उद्ग्रीवश्चरणार्धरुद्धवसुधः कृत्वाश्रुपूर्णां दृशौ तामाशां पथिकस्तथापि किमपि ध्यायन्मुहुर्वीक्षते ॥ ३३ ॥

शूरः

सङ्ग्रामोत्सवमालोक्य हर्षामर्षसमन्वितः । शूरः पुलकितो गात्रैः कुसुमैः गुल्म इव ॥ ३४ ॥

बालः

धूलीधूसरतनवो राज्यस्थितिरचनकल्पितैकनृपाः । कृत-मुखवाद्यविकाराः क्रीडन्ति सुनिर्भरं बालाः ॥३५॥ आयातो भवनः पितरि सहसा मातुर्नेत्राम्बोदितं धूलीधूसरितो विहृत्य शिशुः काञ्चनमाल्यमनुमान । दुराचारमुखः प्रमादं अर्पितं बाहुद्वय आगतो नाथस्यास्य पुरः समेति तथा प्रीत्या सदृशपदम् ॥ ३६ ॥

कुमारः

अकुर्वाणस्तोऽपि प्रतिभटकदेशं करतलं प्रतिज्ञायां कुर्वन् युवतिषु दृशं स्निग्धतरलाम् । कुमारोऽहंकारात्परिषदि समा-नानगणयन्भुजौ वक्षः पश्यन्नवयसि कान्तिं वितनुते ॥३७॥

नर्तकी

मेदुरकदलीकाण्डरुचिरा भुजलता कृत्वा मृदङ्गाश्रयां चेटीहस्त-समर्पितैकचरणा मञ्जीरसंधित्सया । सा भूयः कुचकम्पसूचि-तरयं निःश्वाससामुखनी रङ्गस्थानमलङ्कृतवती तालावधौ नर्तकी ॥ ३८ ॥

लेखनकर्त्री

उन्नमितैकभ्रूलतमाननमस्याः पदानि रचयन्त्याः । कण्ट-कितेन प्रथयति मय्यनुरागं कपोलेन ॥ ३९ ॥ यत्कूलते नखिने मदुरङ्गुलीकः पाणिः पुरो यदपि मञ्जुलकण्ठलक्ष्यम् । तन्मुद्रितानभिन्नं न बलात्मनसालस्यकाव्यकर्मणि निषिक्त-मर्थं च येन ॥ ४० ॥

कलमकण्डनीगीतयः

विलसमसृणोल्लसन्मुसललोलदोःकन्दलीपरस्परपरिस्खल-द्वलयनिःस्वनोद्बन्धुराः । लसन्ति कलहुंकृतिप्रसभकम्पितोरः-स्थलत्रुटद्गमकसंकुलाः कलमकण्डनीगीतयः ॥ ४१ ॥

इति श्रीसुभाषितरत्नभाण्डागारे चतुर्थं प्रकरणं समाप्तम् ।

पञ्चममन्योक्तिप्रकरणम्

सूर्यान्योक्तयः

रवेरेवोदयः श्लाघ्यः कोऽन्येषामुदयग्रहः । न तमांसि न तेजांसि यस्मिन्नभ्युदिते सति ॥ १ ॥ सत्यपि दीपके तावत्तावन्नोदयते शशी । उदिते तु सहस्रांशौ न खद्योतो न चन्द्रमाः ॥ २ ॥ तस्यैवाभ्युदयो भूयाद्भानोर्यस्योदये सति । विकासभाजो जायन्ते गुणिनः कमलाकराः ॥ ३ ॥ निमीलनाय पद्मानामुदयायात्मनस्तमाम् । तमसामप्रकाशाय व्रजत्यस्तमसौ रविः ॥ ४ ॥ कंसकोटेरम्बरस्यागमेऽमोहानिः सगगना । वारुणीसंगजावस्था भानुनाप्यनुभूयते ॥ ५ ॥ अजस्रं लसत्पद्मिनीवृन्दमध्ये मधूनि प्रकामं पिबन्तं मिलिन्दम् । रविर्मोचयत्यब्जकारागृहेभ्यो दयालुर्हि नो दुष्टदोषदर्शी ॥ ६ ॥ रवावस्तगमिते कुड्मलस्य कुक्ष्यं भित्त्वाम्भः सरसि विनिर्गमो बहिर्यत् । आमोदो विकसनमिन्दिरानिवासस्तत्सर्वं दिनकरकृत्यमामनन्ति ॥ ७ ॥ देवो हरिर्वहतु वक्षसि कौस्तुभं तन्मन्ये न कापि पुनरस्य मणेः प्रतिष्ठा । यत्पादसंगतिसमर्पितसौरभाणि धत्ते स एव शिरसा सरसीरुहाणि ॥ ८ ॥ उद्यन्त्वमूनि सुबहूनि महामहांसि चन्द्रोऽप्यलं भुवनमण्डलमण्डनाय । सूर्यादृते न तदुदेति न चास्तमेति येनोदितेन दिनमस्तमितेन रात्रिः ॥ ९ ॥ विकसीतमोहतिजगज्जनरञ्जनादि सर्वं भविष्यति रवेरिव चन्द्रतोऽपि । किं त्वस्तगामिनि रवौ भविता न जाने राजीवजीवनविधौ कतमः प्रकारः ॥ १० ॥ अधिगगनमनेकास्तारका राजमानाः प्रतिगृहमपि दीपाः प्राप्नुवन्ति प्रतिष्ठाम् । दिशि दिशि विलसन्तः सन्ति खद्योतपोताः सवितरि उदितेऽस्मिन्किं नु शेषैरलोकि ॥ ११ ॥ गते तस्मिन्भानौ त्रिभुवनसमुन्मेषविरहव्यथा चन्द्रो नेष्यत्यनुचितमितो नास्ति किमपि । इदं चेतस्तापं जनयतितरामत्र यदमी प्रदीपाः संजातास्तिमिरहतिबद्धोद्धुरशिखाः ॥ १२ ॥ प्रातः पूष्णो भवति महते नोपतापाय यस्मात्कालेनास्तं क इह न गता यान्ति यास्यन्ति चान्ये । एतावत्तु व्यथयति यदालोकबाह्यैस्तमोभिस्तस्मिन्नेव प्रकृतिमहति व्योम्नि लब्धोऽवकाशः ॥ १३ ॥ पततु नभसो मध्यमध्यं निमज्जतु वारिधौ व्रजतु [illegible] । [illegible] दृष्ट्वा [illegible] सहस्रकरे ॥ १४ ॥ [illegible] सर्वं [illegible] निया । [illegible] ॥ १५ ॥ यन्नाद्याः शिरसा न केन विधृताः पृथ्वीभृतो मध्यमस्थितिं [illegible] सहसा [illegible] । [illegible] स्फुरितं तमोभिदत्वं [illegible] किं किं न संपादितम् ॥ १६ ॥ पूर्वाद्रेः [illegible] पङ्कजवनान्युन्मार्य [illegible] नमः कृत्वा चन्द्रमसः प्रकाशयित्वा निर्मलम् तेजसा । मध्याह्ने [illegible] प्रवर्तितं [illegible] दीर्घं [illegible] सायाह्ने रविरस्तमेति विवशः किं नाम शोच्यं भवेत् ॥ १७ ॥ दूरं यान्तु निशाचराः [illegible] कथं [illegible] कल्पन्तु [illegible] न चिरं [illegible] । ध्वान्तं ध्वंसमुपैतु [illegible] मार्तण्डमणिमञ्जुलमणिः सूर्यः समुज्जृम्भते ॥ १८ ॥

चन्द्रान्योक्तयः

आलोकवन्तः सन्त्येव भूयांसो भास्कराद्यः । कलावानेव तु [illegible] केवलः ॥ १ ॥ दैवायत्ते तुल्योऽभूद्भ्रान्तस्य परिग्रहः । तथापि किं केनापि तुलां याति कलानिधिः ॥ २ ॥ अहो नक्षत्रराजस्य शशिभावं विवेचितम् । परिक्षीणस्य वक्त्रस्य संपूर्णस्य सुवृत्तता ॥ ३ ॥ अत्यमानकलङ्कस्य वृद्धौ सति कलानिधेः । आशास्महे वयं पूर्णां सर्वव्याप्तां शुभां दशाम् ॥ ४ ॥ क्षीणः क्षीणः समीपत्वं पूर्णः पूर्णोऽधिरुह्नाम् । उपैति मित्रैर्ययचन्द्रो युक्तं तत्त्वैर्द्विजन्मनः ॥ ५ ॥ निशाचरोऽपि दीनोऽपि सकलङ्कोऽपि चन्द्रमाः । चकोरीजनचञ्चूनामानन्दयति सर्वदा ॥ ६ ॥ हरमुकुटे सुरतटिनीविकटस्थितिलग्नतो

---

१ ज्योतिषिकृत०. २ सूर्ये. ३ किरणाः; पक्षे,—हस्ता. ४ आकाशः; पक्षे,—वस्त्रम्. ५ वरुणदिक्; पक्षे,—मदिरा.

१ किरणाः; पक्षे,—कलाः. २ दीनानाम्; पक्षे,—धनम्. ३ सूर्ये. ४ पक्षे. ५ दिवान्धैः. ६ तमिस्राणि कृत्वा. ७ निःशेषमपि. ८ प्रकाशकत्वम्. ९ [illegible] १० [illegible] ११ [illegible] १२ [illegible] १३ [illegible]; पक्षे,—[illegible]. १४ [illegible].

द्विजेन्द्रस्य । अपि नाम कौमुदीकृतमुदितनीलाम्बुजदृष्टि- भ्रान्तः ॥ ७ ॥ निरवकर्णितगगनमुच्छ्रा पयसा भुवनानि सर्वेण शशाङ्क । मुग्धेन दृष्टेन न महते हतविधिरिह सुविभवं करोति ॥ ८ ॥ यदपि विरोधिविरोधिनि मेद्रः करोति निष्कलङ्कत्वम् । त्यजति न तथापि याति मार्गमनुमार्गं महति ॥ ९ ॥ सौम्यवदने शर्वरीकरं बन्धुतया न मन्ये केवलाय । स्मरयसि किमु महता भुवनान्यपि ममापि मन्ये ॥ १० ॥ शंकरशिरसि निर्धनिनश्चैव मा गते मृदुहृदिन्दुकरे । कलकैरव अधिरूढे यत्र नारीनयनाम्बु- मृता ॥ ११ ॥ या मण्डलीलम्बो निभृतं या त्रिलोक- लक्ष्मीचकोराक्षः । मेघमिन्दुकौशका निशाकरे तापिता कामिह लोकनायकेन ॥ १२ ॥ संभृता न कुमुदो निर्जिता सौधेषो बत चकोरवधूः । कथमिन्दुकरस्य निर्दीयते द्राक्षेन तेजसा कर्णितया ॥ १३ ॥ विकसति प्रकरं गगनं प्रकामं सुमनः- समाश्रयं निधी कलानाम् । कान्तं चोन्नयन्ति गगन- कोणं कमपि संक्रान्तं स लक्ष्मभावात् ॥ १४ ॥ निधेः कला- नामपि गौरवेणाप्यमल्यं मे समुद्गतोऽपि भूयः । कुतो विशेषात्कुमुदं जगति कुतो विरागश्च कुतो गतेषु ॥ १५ ॥ निष्पीडितो यदपि दुग्धोदधिप्रभाकरश्चापि विधुं तुदेन । तथापि पीयूषमयीं वहन्ती सुधाकरः कैरवकाननेषु ॥ १६ ॥ वक्रोऽस्तु क्षये नष्टस्तु मलिनः कलङ्कवानस्तु जडोऽस्तु चन्द्रः । महेशमौलौ च पदं दधानः आयेन यन्मे विविधो- पकारान् ॥ १७ ॥ नागगणाश्चन्द्रमसं भजन्ते न जातु शैशं नक्षत्राकराणाम् । धुताचना नभ किमस्ति हानिर्जाता तथास्त्यसमैव लोके ॥ १८ ॥ यस्योदयेनैव दिशां प्रसाद- स्तारास्तमोऽपि प्रयाश्च । चकोरचञ्चुपुटपानैर्नु चन्द्रस्य तस्यापि विपन्नवासः ॥ १९ ॥ प्रकुर्वता संगति- मिन्दुनाधुना किं किं न लब्धं जगतीश्वरेण वै । कलङ्क- हानिः सुरसिन्धुसंगमः कलाश्रयित्वं च पदं तथाधिकं ॥ २० ॥ नयनमसि जनार्दनस्य शंभोर्मुकुटमणिः सुदृशां त्वमादि- देवः । त्वमसि न मृगमात्रमेकमिन्दो बिभर्षि येन कल- ङ्किनं वदन्ति ॥ २१ ॥ विरम तिमिर साहसादमुष्माद्य- दविरतामिन. स्वनन्तः किम् । कथयसि न पुरो महौष- धिप्रभृतिनिरस्तसमस्तदुर्गमार्गः शशाङ्कः ॥ २२ ॥ आस विधुः परमविद्वत एव मौलौ शंभोरिह त्रिजगतीजनचित्तधूर्तः ।

बन्धानलस्य हृदुःखं जानाति कः परभूते बत शीतरश्मेः ॥ २३ ॥ एकैव गामृतमयी सुतरामनर्घ्या काम्य- स्त्वसौ हिमकरस्य कला यथैव । आरोपिता गुणविदा परमेश्वरेण नृपाससमा न गणितोऽस्य कलङ्कदोषः ॥ २४ ॥ श्यामेन्दुमौलिदुग्धाब्धिचन्द्रयोऽपि नो पूर्णतापि जलधेरिह वर्णनीया । यद्वारि न स्पृशति हन्त पृथग्जनोऽपि यस्यामृत- मेत्य सुरोऽपि मुदं लभन्ते ॥ २५ ॥ मोहस्य मित्रमसि किं न सुधासमुद्र शंभावपि प्रणयिनां प्रकटीकरोषि । विश्वास- पात्रमसि यद्भुवनोदयोऽप्येतत्तव प्रकृतिशुद्धतनोश्चरि- तम् ॥ २६ ॥ रत्नाकरो जनयिता सहजश्च वर्गः किं कथ्यता- ममृतकौस्तुभपारिजाताः । किं तैरचिन्त्यमिह तत्पुन- रस्त्यदेव नास्त्यन्तरं कुमुदबन्धुरसौ यदिन्दुः ॥ २७ ॥ नालेन्दुः कमलमधिं न वाम्बुराशिरादीपि नाम्बरमहारि न वान्धकारः । निर्देवदुर्विलसितं यदसौ सुधांशुरभ्युद्यतश्च तमसा कवलीकृतश्च ॥ २८ ॥ चन्द्रं समाश्रयन्ति नाम तिथि- स्त्वनेका क्षीणस्तु बिम्बपरिपूर्णमपूरणाय । एवं पुनः सकल- मण्डलपूर्णवर्ण सा पूर्णिमैव खलु पूरयितुं समर्था ॥ २९ ॥ एताः दिशः कुमुदसुन्दरं पिबन्ति ज्योत्स्नाकरम्भमुदरं- भरयश्चकोराः । आः कीदृगत्रिमुनिलोचनदूषिकायां पीयूष- दीधितिरिति प्रथितोऽनुरागः ॥ ३० ॥ हिमकर परभागं भूष- यिष्यस्यमुष्मिन्नम्बरे यदि तदाहं न क्षमः संनिरोद्धुम् । इति नु बहुविधाभिः काकुभिः प्रार्थये त्वां पुनरपि कुमुदानामेत्य- हार्यो विषादः ॥ ३१ ॥ कलास्तास्ताः सन्त्यस्य वहसि यदसि त्वं द्विजपतिर्धुतिस्तादृग्भूता जनिरपि च रत्नाकरकुले । बहु भूमः किं वा पुरहरशिरोमण्डलमसि त्वदीयं तत्सर्वं शशधर कलङ्कादिकलितम् ॥ ३२ ॥ पादन्यासं क्षितिधरगुरोर्मूर्ध्नि कृत्वा सुमेरोः क्रान्तं येन क्षपिततमसा मध्यमं धाम विष्णोः । सोऽयं चन्द्रः पतति गगनादल्पशेषैर्मयूखैर्दूरारोहो भवति महतामप्यपभ्रंशहेतुः ॥ ३३ ॥ त्वं भोः शंभोर्निवससि शिरोदेशमाश्रित्य नित्यं तत्त्वां याचे जगदुपकृतिव्यापृतिव्यग्र- मिन्दो । यः सद्भावनाय परिणतः कैरवे वा चकोरे स्वस्व- स्थान प्रतिनिवसति चक्रवाको वराकः ॥ ३४ ॥ जाता- तोऽसि पयोनिधौ हरजटाजूटे प्रसिद्धोऽसि वह्निश्वसोदर- दीपकोऽसि विधिना सृष्टोऽसि यत्नामृतैः । भ्रातः शीत- मयूख मन्मथसुना म्लानीकृतं तत्त्वया राजीवं यदपास्त कैरव- कुलं नीरं विकासास्पदम् ॥ ३५ ॥ पीयूषं वपुषोऽस्य हेतु- रुदयो विश्वस्य नेत्रोत्सवः सृष्टं सानुकम्पैरिदं त्रिभुवनं ज्योत्स्नाभरैः सिञ्चति । सर्वाशाप्रतिरोधकान्धतमसध्वंसाय बद्धोद्यमो विख्यातागमहापि लक्ष्म लिखितुं यस्य प्रवृत्तं मनः ॥ ३६ ॥ उच्चैःस्थानकृतोदयैर्बहुविधैर्ज्योतिर्भिरुच्चैर्भैः शुक्राद्यैः किममीभिरत्र वितथां प्रौढिं दधानैरपि । यावल्लोक- तमोपहेन भवता लक्ष्मीर्न विस्तार्यते तावच्चन्द्र कथं

१ सुधीभवेदविकलनलाभः. २ राहुणा. ३ राहुणा. ४ कुमुदवनेषु. ५ मुदं. ६ अवकाशमात्रमात्. ७ वरपति. ८ गुणः.

१ मदनस. २ नीतिम्. ३ राहुणा. ४ नक्षत्रैः.

यन्मूर्ति तया वृद्धिं न स्वाकरः ॥ ३७ ॥ जन्म क्षीरमहार्णवे सहजनुः श्रीपारिजातादयो बिम्बं यस्य सुधामयं स्वयम् वनाधीशस्य मूर्ध्नि स्थितिः । इत्थं सर्वगुणाकरस्य शशिनो दुष्टे नैष्ठ्यकलङ्कवासः कमलस्य दुष्कृतैः [illegible] न नागाधिपः ॥ ३८ ॥ इन्दुं निन्दतु नाम राहुरधमो निन्दन्तु तत्काङ्क्षया नयनेन सुधाकरस्य सुरमादाकिरं वा दुर्जनाः । एतेनैव कृतार्थतास्य जगतां यन्मोदमातन्वते यज्ञांशानमनु चिरं चकोरविवरमधुरं त्वमसि ॥ ३९ ॥ लक्ष्मीकेलिगृहे कुसुमशरगतो [illegible] सुधासहोदरमधुप्रस्यन्दसंदोहिनि । [illegible] त्रिजगतामाप्यायनं चन्द्रमस्त्वं नेदम्नुकरे न [illegible] श्लाघा बताम्भे गता ॥ ४० ॥ [illegible] भवता भासी प्रकाशो दिशा सुधांशुरपि चिरं चकोरनिवहं गन्धं कविकानने । [illegible] जगन्मण्डले कश्चै चन्द्र समर्थं कैरवकुलं व्योमान्तमान्मसे ॥ ४१ ॥ नक्षत्राणि बहूनि सन्ति परितः पूर्णोदया न्यम्बरे किं तैः शान्तिमुपैति दीर्घतिमिरं किं वाधिकव्याम्यते । किं स्यादार्तचकोरपाशविविध्रान्तः सुधादीधिते नन्वेवं भुवनैकतापशमनः श्लाघ्यस्त्वमेवोदयः ॥ ४२ ॥ धंमाना भाल्लानलैः कवलिता कण्ठस्थहालाहलैर्गत्वोदाय जटाटवीविलुठितैर्गङ्गावीचिर्विषाणां गणैः । छन्ना भस्मभिरङ्गनाभिपटलैः क्लिन्नाद्रचर्माम्बरैः क्षीणा सुमति माधुरी हरशिरोगतं किमिन्दोः कला ॥ ४३ ॥ श्रीमाहेश्वरमौलिमण्डनमणिर्वैश्वंभरं लोचनं त्वं रत्नाकरसंभवः किमपरं भूदेवदेवो भवान् । यत्कालानलमग्नदोषभवादन्द्रममे नोपजानासि तत्किमिहालि ते सुमनसाक्षिरं कल्पना निधे ॥ ४४ ॥ येनाम्भ्युदितेन चन्द्र गमितः क्लान्तिं रवौ तत्र ते युज्येत प्रतिकर्तुमेव न पुनस्तस्यैव पादग्रहः । क्षीणेनैतदनुष्ठितं यदि ततः किं लज्जसे नो मनागस्त्वेवं जडधामता तु भवतो यद्योऽपि विस्फूर्जसे ॥ ४५ ॥ जन्म क्षीरनिधौ तथैव विपुलं पीयूषपूर्णं वपुः संतापार्तिहरे हरस्य शिरसि स्थानं सदा सुन्दरम् । तारानाथ निशामुखैकतिलक श्यामैकधीनांपते चन्द्र त्वां ग्रसनावलम्ब दृशया संतापयामः कथम् ॥ ४६ ॥ इन्दुर्यद्युदयाद्रिमूर्ध्नि न भवत्यथापि तस्मा स्म भूयात्मीरेऽपि तमःसमुच्चयसमूलमुन्मूलयन्ति त्विषः । अप्यस्तोऽमुमुदहन्ति कुमुदैरामोदवन्तो दिशः संपत्स्यमानौ तु लाञ्छनमभिव्यक्तं प्रकाशिष्यते ॥ ४७ ॥ पूर्णः पङ्कज-

१ समुद्रः. २ नासिका. ३ जटाकच का जटवी अरण्यं तद्विलसितः. ४ भवांताम्. ५ हेमकुम्भ.

[illegible] ॥ ४८ ॥ [illegible] ॥ ४९ ॥

मेघान्योक्तयः

[illegible] ॥ १ ॥ चातक स्वल्प [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ आसन्नाप्यतिनाल्पासु चातकाधूमे नाम्बुद । चातकोऽपि त्वया मेघ न मुक्ता वारिबिन्दवः ॥ ४ ॥ स्वैव चातकार्यं [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] ॥ ६ ॥ नोपेक्षा न च दाक्षिण्यं न प्रीतिर्न च संगतिः । तथापि हरते तापं लोकानामुन्नतो घनः ॥ ७ ॥ समाजमेघ्यतो [illegible] तव । [illegible] ॥ ८ ॥ आश्रय [illegible] । याचेत मिथ्या वा काले नेपथ्यो दुरासदः ॥ ९ ॥ सन्ति कूपाः सकूपाः सागराः सरितस्तथा । तथापि चातकस्यैकः कलदो जलदो ध्रुवः ॥ १० ॥ नद्यम्भोऽपि हृदेम्भोऽपि पिबन्त्यन्ये सदा खगाः । चातकस्य तु जीमूत भवानेवावलम्बनम् ॥ ११ ॥ [illegible] यस्य ॥ १२ ॥ संपत्ति न कल्पतरुर्न न सिद्धयो नापि देवता वरदाः । जलद त्वयि विश्राम्यति सृष्टिरियं भुवनलोकस्य ॥ १३ ॥ [illegible] पयोद निवहेन । ज्ञातं साधु यदुचितं भुवनेभ्यो वितरता वारि ॥ १४ ॥ [illegible] जगतः । नो वेद्मस्य दूरं हिमकरकदशनं विमर ॥ १५ ॥ अपि जलद यदि न दास्यसि [illegible] चातकाय जलकणिकाः । [illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] जलदो-

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible].

पुष्पादिषु कार्ये । [illegible] सुधांशुं मुक्ता [illegible] भवति [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] मे मार्गेऽहो [illegible] । [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] मधुकरस्त्वामावर्जन्ते मलयभुजङ्गम [illegible] । [illegible] ॥ १९ ॥ सर्वे [illegible] पीता [illegible] । [illegible] मलिनीकृतस्य मेघेन ॥ २० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २३ ॥ मुञ्च मुञ्च [illegible] । [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] । [illegible] किं [illegible] ॥ २५ ॥ क्षणमपि विवरेषु [illegible] भवता [illegible] । प्रेयसीव [illegible] बिन्दवो [illegible] भवन्ति नवो नवः ॥ २६ ॥ आशाविमुक्ताः [illegible] । [illegible] मुक्ताः पयोद [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] । कल्पद्रुमे [illegible] मुञ्चसि किमिति [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २९ ॥ प्रथितोऽसि यत्नतः पृथिव्यामपि जीमूत जगज्जीवनेन । विषदानेऽपि [illegible] गजकुलान् ॥ ३० ॥ गर्जितबधिरीकृतककुभा किमपि कृतं न घनेन । कियती चातकचञ्चुपुटी नापि भृता न जलेन ॥ ३१ ॥ गर्जसि मेघ न यच्छसि तोयं चातकपक्षी व्याकुलितोऽहम् । दैवादिह यदि दक्षिणवातः क्व त्वं क्वाहं क्व च जलपातः ॥ ३२ ॥ [illegible] वारिद वारि [illegible] चिरपिपासितचातकपोतके । प्रचलिते मरुति क्षणमन्यथा क्व च भवान्क्व पयः क्व च चातकः ॥ ३३ ॥ किसलयानि कुतः कुसुमानि वा क्व च फलानि तथा नववीरुधाम् । अयमकारणकारुणिको न [illegible] वर्षति पयोधरः ॥ ३४ ॥ पयोद हे वारि ददासि वा न वा त्वदेकचित्तः पुनरेष याचकः । वरं महत्या म्रियते पिपासया तथापि नान्यस्य करोत्युपासनाम् ॥ ३५ ॥ दीनानामिह परिहाय शुष्कसस्यान्यौदार्यं प्रकटयतो महीधरेषु । औन्नत्यं परममवाप्य दुर्मदस्य ज्ञातोऽयं जलधर तावको विवेकः ॥ ३६ ॥ अन्योऽपि [illegible] । [illegible] पुनरस्य महाशयोऽयमम्भोद एव शरणं यदि [illegible] ॥ ३७ ॥ आश्वास्य पर्वतकुलं तपनोष्णतप्तं दुर्दावद्दह्निविधुराणि च काननानि । नानानदीनदशतानि च पूरयित्वा रिक्तोऽसि यज्जलद सैव तवोत्तमा श्रीः ॥ ३८ ॥ [illegible] कवलितेषु महीरुहेषु । अम्भो न चेज्जलद मुञ्चसि मा विमुञ्च वज्रं पुनः क्षिपसि निर्दय कस्य हेतोः ॥ ३९ ॥ ग्रीष्मे गते सरसि [illegible] तापविशीर्णदेहः । अत्रान्तरे यदि न वारिद वारिपूरैराप्याययेस्तदनु किं मृतमण्डनेन ॥ ४० ॥ [illegible] हन्त रे पान्थ विह्वलमना न मनागपि भूः । विश्वाभिवाञ्छितसमर्पितजीवनोऽयं नाकर्णितः किमु सखे भवताम्बुवाहः ॥ ४१ ॥ यत्तादृशेषु सरसेषु न पक्षपातो जातो बत स्फुटममी कुटजेषु रागः । [illegible] वारिवाह [illegible] न तद्विचित्रम् ॥ ४२ ॥ यत्तावकः समभवत्कुसुमं यदासीत्तत्सर्वमस्य भवतः पयसः प्रसादः । [illegible] न ददासि वारि तत्पीनमम्बुद यशो मलिनीकरोषि ॥ ४३ ॥ शैवालजालवलयं [illegible] नार्द्रीकृतापि बत चातकपोतचञ्चुः । [illegible] शमितो न शीघ्रं [illegible] वारिधर वारिपदं तथाभूत् ॥ ४४ ॥ के वा न सन्ति भुवि वारिरुहावतंसा हंसावलीवलयिनो जलसंनिवेशाः । किं चातकः [illegible] पौरंदरीं कलयते नववारिधाराम् ॥ ४५ ॥ वातैर्विधूनय विभीषय भीमनादैः संचूर्णय त्वमथवा करकाभिघातैः । त्वद्वारिबिन्दुपरिपालितजीवितस्य नान्या गतिर्भवति वारिद चातकस्य ॥ ४६ ॥ व्याजस्तुति[illegible] पयोद मदोचितैव यज्जीवनाय जगतस्तव जीवनानि । सोऽयं तु ते महदिदं घन धर्मराजसाहाय्यमर्जयसि यत्पथिकान्निहत्य ॥ ४७ ॥ मन्दायिताः सपदि दर्दुरदीर्घनादा [illegible] निराकुलानि । निष्पीतमम्बु लवणं न तु देवनद्याः पर्जन्य तेन भवता विहितो विवेकः ॥ ४८ ॥ यस्योदये गुरुमनोरथमन्थरेण संचिन्तितं किमपि चेतसि

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ समुद्रोऽयम्. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible]. १० [illegible].

१ मत्स्यविशेषः. २ [illegible].

चातकेन । आः कष्टमिदमकस्मात्पिपासाहतोऽयमंभसां [illegible] संपति वज्रवृष्टिः ॥ ४९ ॥ [illegible] परिगलितनल्पाना [illegible] भूरुहाणाम् । अयि जलद शैलश्रेणिशृङ्गेषु तोयं वितरसि बहु [illegible] श्रीमदन्यत्र कीन ॥ ५० ॥ नमसि निरवलम्बे सीदता दीर्घकालं त्वदभिमुखविनिवेशितोत्तानचञ्चुपुटेन । जलधर जलधारा दूरतस्तावदास्तां ध्वनिरपि मधुरस्ते न श्रुतश्चातकेन ॥ ५१ ॥ अये [illegible] कुलं चातकोऽयं बत जलद मोघं वितरसि । [illegible] तानेनानुरक्तः पयोभिर्विटपिनः ॥ ५२ ॥ अमुं कालक्षेपं त्यज जलद गम्भीरमधुरैः किमेभिर्निर्घोषैः सृज झटिति [illegible] सलिलम् । अये [illegible] विटपिनः ॥ ५३ ॥ [illegible] प्रचुरतरमादाय जलदः स दानाध्यक्षोऽपि [illegible] अहो नाद्भुतमिदम् । स मेघो धन्यो यस्याम्भःकणिकाः मुक्ताफलतया यदीयासौ कीर्तिर्लुठति नृपनारीकुचतटे ॥ ५४ ॥ [illegible] प्रावीण्यं जलद जगदानन्दकरणं यदम्भःपालीग[illegible] मस्त्वाज्जलनिधेः । निसर्गात्क्षाराणां नयसि च कथंचिन्मधुरतामथासामेतासां युगपदुपकर्तासि जगतः ॥ ५५ ॥ [illegible] पति नथा सागरोऽयं भवानयमुन्नतो जन्मपि च ते संयोगोऽयं कथंचिदुपस्थितः । उपकुरु कुरु मद्वचेनो न वेद्मि यदग्रतो जलधर पुनः क त्वं क्वायं क ते जलबिन्दवः ॥ ५६ ॥ नीरं दूरं तदपि विषमं जंगमा नो [illegible] भिन्द्याततरपि जलनिधौ को लभेताम्बुबिन्दुम् । दानाध्यक्षे त्वयि जलधर कापि कुत्रापि शैलाः [illegible] कार्पिताः सर्व एते ॥ ५७ ॥ नृम्या नद्यः कमलसरसी राजहंसावतंसाः पुण्याश्चेतो हिमगिरिभुवस्त्वत्कृते येन मुक्ताः । [illegible] बहुनां [illegible] निदाघे पर्जन्य स्वीकुरु तमधुना चातकं पातकं मा ॥ ५८ ॥ शैलेषु शिलातलेषु च गिरेः शृङ्गेषु गर्तेषु च श्रीखण्डेषु विभीतकेषु च तथा पूर्णेषु रिक्तेषु च । स्निग्धेन ध्वनिनाखिलेऽपि जगतीचक्रे समं वर्षतो वन्दे वारिद सार्वभौम भवतो विश्वोपकारि व्रतम् ॥ ५९ ॥ नीहाराकरसारसागरसरित्कासारनीरश्रियं त्यक्त्वा तोयद चातकेन महती सेवा समालम्बिता । तस्यैतत्फलितं समुज्झसि शिलासंताडनं मस्तके गाढं गर्जसि वज्रमुज्झसि तडिज्ज्वालानिपात[illegible]सि ॥ ६० ॥ आरामाभरणस्य पल्लवचयैरापीतशिम्बालिकः पाथोद [illegible] [illegible] । [illegible] यत्र भवद्वै [illegible] ॥ ६१ ॥ [illegible] तव पयोद कल्पद्रुम । नो चेदन्य [illegible] प्रयाणे कुरु तर्हि [illegible] ॥ ६२ ॥ कुर्वे गलनमधोमुखं भवति मे यद्वा पराकम्ब्यः स्थितः सामान्यं बकटिट्टिभैः सह ममैतं [illegible] । शुष्यत्ताल्वगतोऽपि कम्पिततनु [illegible] त्वा याचते चातकः ॥ ६३ ॥ मार्गे भूरि जलं [illegible] सर्वाङ्गः क्वचिदपि [illegible] न दृष्टा । [illegible] पाथोभरैः ॥ ६४ ॥ [illegible] कल्कपैः पार्थिवैः [illegible] पयः पीयते ॥ ६५ ॥ [illegible] कुरुष्व [illegible] कार्ष्ण्यं मुखे दर्शय । अस्थानन्दनतैः यदि मनसो जिह्मा-मया चातकस्यापि हि [illegible] तदपि न त्वत्तः परं याचते ॥ ६६ ॥ भूयो गर्जितमम्बुद प्रकटिता विद्युत्प्रभापूरितं दुर्गवसह [illegible] तदलं दृष्ट्या तवातः परम् । निर्दग्धाखिल[illegible] परं नैराश्यादिह वर्तितव्यमधुना केदारपूरं पयः ॥ ६७ ॥ गर्जन्तु दूरादिति तव [illegible] दानमयं कोऽप्यं [illegible] मुखे । [illegible] भूपलतः श्रीमद्राम नृपालशेखर [illegible] दाता [illegible] वारिदः ॥ ६८ ॥ आनन्दाः प्रतिकोटरं विषधरा भानोः करा भूर्भवि ज्वालाजालकरालदावदहनः [illegible] । सर्वानन्दनचारुचन्दनतरोरेतस्य जीवातवे रे जीमूत विमुञ्च वारि बहुशो दुम्ममसो [illegible] ॥ ६९ ॥ ते ते चातकपोतका विनूपिता [illegible] वनं [illegible] निर्वापिता सर्वतः । कासाराः परिपूरिताः [illegible] पर त्वय्येवायमहो महोन्नतमहादानाकदानक्रमः ॥ ७० ॥ तापं लुम्पसि सर्वतो वितरसे मुक्ताफलं शुक्तिषु क्षेत्रं सिञ्चसि किं च पल्लवयसि श्रीखण्डमुख्यान्द्रुमान् । आरे क्षारनिधेर्जलं जलनिधेर्गाहाय जीमूत हे विश्वं जीवयसि प्रवीतु जगति भैक्षोऽपि कस्ते गुणान् ॥ ७१ ॥ संतापं जगतो

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ शीघ्रम्. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible].

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible].

विजृम्भन्ति भृशं [illegible] श्रेणयः कुत्र कुत्र [illegible] नीरदमाला । [illegible] सर्वोर्वीतलम[illegible] मुखे [illegible] यदि वर्षतु को नाम नः ॥ ७२ ॥ कुत्राप्यम्भो निवसतु कुत्रचित्का वापीषु वापीमुखे [illegible] मूर्छता आस्वादयन्त्यामयः । [illegible] [illegible] किं तेन [illegible] [illegible] न मातृभवतो घनः ॥ ७३ ॥ कर्तव्यो [illegible] [illegible] यदि [illegible] मा काङ्क्ष गगनमम्बुवाह मयादि [illegible] । [illegible] पुष्करे दूरे [illegible] मूले गते [illegible] किं [illegible] परिमाणमनु ते [illegible] ॥ ७४ ॥ को चिन्तामणिभिर्बिन्दुः कल्पतरुभिर्वा कामधेनुर्वा दिग्भिः [illegible] [illegible] सुमेरुरपि । अम्भोद [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ७५ ॥ हे [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । किं तेन सुमनं [illegible] ग्रामपि [illegible] [illegible] कुलः [illegible] नावकिञ्चन ॥ ७६ ॥ [illegible] [illegible] न [illegible] वापीषु [illegible] काम्ं [illegible] न च कृता नापि तथा मनः । [illegible] [illegible] [illegible] निरन्तरं [illegible] हे [illegible] दृष्ट मनः ॥ ७७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] मनो हे [illegible] [illegible] मा [illegible] ॥ ७८ ॥ [illegible] [illegible] तथा नीरेषु नीरवाह [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । इत्यालोच्य विमुच्य [illegible] [illegible] [illegible] वारिवाह कुरुते [illegible] [illegible] ॥ ७९ ॥ रे धाराधर धीर नीरनिकरैरेषा मया नीरसा क्षेत्रा [illegible] भूरि त्वया । एकान्तेन [illegible] [illegible] संचिन्त्य [illegible] परिपीडितोऽभि-रक्षते [illegible] ॥ ८० ॥ आरामाधिपतिर्विवेकविकलो नूनं रसा नीरसा वात्याभिः परुषीकृता दश दिशश्चण्डातपो दुःसहः । एवं धन्वनि चम्पकस्य सकले संहारहेतावपि त्वं सिञ्चन्सुधेन नीरद कुतोऽप्यभ्युद्गतो वेधसा ॥ ८१ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] नीलवान् । दैवादुद्[illegible] [illegible] [illegible] यदि [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] प्रति [illegible] ॥ ८२ ॥ स [illegible] [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible].

[illegible] [illegible] गृह्णन्ते [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] कथंचन [illegible] [illegible] तथा [illegible] भगवन्नम्-[illegible] ॥ ८३ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] सुधांशु [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ८४ ॥

वाय्वन्योक्तयः

वायुरेव महाभूतं वदन्तु निखिला जनाः । आयुरेवैव भूतानामिति मन्यामहे वयम् ॥ १ ॥ अलिपटलैरनुयातां सहृदयहृदयज्वरं विलुम्पन्तीम् । मृगमदपरिमललहरीं समीर [illegible] विकिरसि ॥ २ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । आकस्मिकेन मा पुनरपनीता क्वापि पवनेन ॥ ४ ॥ [illegible] [illegible] वायवो बहवः । [illegible] [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ६ ॥ अहह [illegible] [illegible] किमिदमाचरितं चरितं त्वया । यदिह चातकचञ्चुपुटोदरं पतति वारि तदेव निवारितम् ॥ ७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] परमेश [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] स्वीकरोषि ॥ ८ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] वायुः ॥ ९ ॥ ये जाता लघवः सदैव गणनां याता न ये कुत्रचित्पद्भ्यामेव विमर्दिताः प्रतिदिनं भूमौ निलीनाश्चिरम् । उत्क्षिप्ताश्चपलाशयेन मरुता पश्यान्तरिक्षे सखे तुङ्गानामुपरि स्थितिं क्षितिभृतां कुर्वन्त्यमी पांसवः ॥ १० ॥ हंहो दग्धसमीर सर्पसि भवत्यभ्यर्णे शाखिनां शाखाघर्षणजः स कोऽपि सुचिरं जज्वाल दावानलः । येनादाहि [illegible] भस्मीभवद्भूरुहं शुष्य-[illegible] [illegible] वनम् ॥ ११ ॥ हंहो धीर समीर हन्त जननं ते चन्दनक्ष्माभृतो दाक्षिण्यं जगदुत्तरं परिचयो गोदावरीवारिभिः । प्रत्यङ्गं दहसीह मे त्वमपि चेदु-

१ [illegible]. २ वायुरित्यत्र [illegible] भूतानामायुरेवेति भावः. ३ [illegible]. ४ [illegible].

दामदानाभिवन्यमतोऽयं मल्लिनाग्यको वनचरः किं वदनेन कोकिलः ॥ १२ ॥ कोऽयं आलिन्दकरमवत पवन यत्नाय स्फुरन्ध्यानमानं तेजस्विमानमयो नमसि नमसि सत्यान्तुर प्रणिपाम् । अलिकुलाध्मायमाने मननवनलगितद्वन्यावद्यास्मा केनोपायेन मधो वपुषि वसुवनादेव पुनस्त्वेव ॥ १

पर्वतान्योक्तयः

नाथन्याना निवासं विदधति गिरयः हिमवांश्चन्द्रा शङ्कर्योत्स्नाप्रवाहं दुर्गमिव मुहुर्न दिक्षुमेषु छिदन्तः । येषामुच्चैस्तरूणामविहतगतिना वायुना कम्पितानामाकाशे विप्रकीर्णाः कुसुमचय इवाभान्ति नागमहेन्द्राः ॥ १ ॥

हिमाचलः

तरुकुलसुषमापहरां जनयन्तीं जगति जीवजातार्तिम् । केन गुणेन भवानीतात हिमानीमिमां वहसि ॥ २ ॥ विन्ध्यमन्दरसुमेरुभूभृतां यस्तितिस्तुहिनपर्वतोऽभवत् । ईश्वरश्वशुरताप्रभावतस्तद्यशो जगति जृम्भते यतः ॥ ३ ॥ क्षोणी यस्य हिरण्मयी मणिमयः प्राकारभित्त्योऽभयः कुञ्जाः कल्पलतामयाः सुरधुनीधारामयो निर्झरः । किं चेन्द्रादिसमस्तदिक्पतिपुरीमध्यास्य यत्पार्श्वगाः शैलः सोऽपि गिरिर्वयं न गिरयस्त्वस्त्येव मे का मतिः ॥ ४ ॥

मेरुः

ये संतोषसुखप्रबुद्धमनसस्तेषामभिन्नो मुदो येऽप्यन्ये धनलोभसंकुलधियस्तेषां तु दूरे नृणाम् । इत्थं कस्य कृते कृतः स विधिना तादृक्पदं संपदां स्वात्मन्येव समाप्तहेममहिमा मेरुर्न मे रोचते ॥ ५ ॥

विन्ध्यः

आचक्ष्महे तव किमद्भुतनीमवस्थां तस्याथ विन्ध्यशिखरस्य मनोहरस्य । यत्रैव साम मुनयस्तपसा निविष्टाः सोऽयं विलासवसतिः पिशिताशनानाम् ॥ ६ ॥

मलयः

किं तेन हेमगिरिणा रजताद्रिणा वा यत्राश्रिता हि तरवस्तरवस्त एव । मन्यामहे मलयमेव यदाश्रयेण शाखोटनिम्बकुटजा अपि चन्दनानि ॥ ७ ॥ विद्योतन्ते कति न गिरयस्तेषु किं नोद्यन्ते शाखावन्तः खदिरबदरीतालआम्रातकाद्याः । धन्यस्तावत्सकलशिखरी यत्र जाता एव सौगन्ध्यामोदैस्त्रिभुवनमपि प्रीणयन्तः स्फुरन्ति ॥ ८ ॥

मन्दरः

सुराराणां लक्ष्मीं त्रिपुरविजयी शीतकिरणं फणीन्द्रं त्रैलोक्यपतिरपि च लेभे जलनिधिः । त्वया किं वा लब्धं कथय मथितो मन्दरगिरे शरण्यः शैलानां बत बत वयं रत्ननिलयः ॥ ९ ॥

मैनाकः

शक्रादरक्षि यदि पक्षयुगं तथापि मैनाक सन्ति तव नेह गतागतानि । निःसत्त्वता च निरपेक्षता च किंतु गोत्रेषु निजमना अवगमितस्य ॥ १० ॥ क्व स्वच्छन्दः मनदमनसमक्षकुमारदर्शनस्य सुभद्रसमद्रं द्रुमसमूहमपि । गुणवान् महीधर ! किमेव क्रमशीर्षसीमे न कासा गमनः ममं सुभा रत्नमेव ॥ ११ ॥

त्रिकूटाचलः

तव वनरूपमपि धूलीकण्ठ सुन्दरीवदनं वन्द्यं मरुगोपीं वर्णास्तिदिदृशमुक्तसम्पदः भवतोऽत्रपि । कं नाम दृष्टिं करोति न शिरसा निवसत्प्रतिमं वसतौ तु कुतोऽभवानित्थम् तु नाथेऽपि पूर्वानिव ॥ १२ ॥

रोहणः

रोहणाचल शैलेषु कल्पनया तुल्यैव बत यस्य पाताल-गतानि सञ्चिन्तानि सदाभूतम् ॥ १३ ॥ रत्नानां न किमत्र ते जलनिधिः किं न स्थिता मेदिनी किं न व्योम महत्सु मुक्ता किं नाम नैवाश्रयम् । हन्त रोहण किं न दानववदनेन सुदूरमाश्रितो नित्यं करणेन गोत्र-स्वलक्षणेनाक्रमतो भवान् ॥ १४ ॥ यामेव विश्वमसि रोहणगिरि मनः क्षितिभृत्सुखा वाञ्छन्त इमे कथं करुणमिति मनोऽपि मनः कृथाः । आनने मनयो वयं यदि भवत्समसिद्धाः ततः किं सुराश्रयसदनाः क्षितिभुजो नाङ्गी-करिष्यन्ति नः ॥ १५ ॥

पर्वतदरी

यस्या न केसरियुवा पदमाबबन्ध गन्धद्विपेन्द्रकथिरा-रुणिताङ्गनायाम् । तामद्य पर्वतदरीं भुजभूस्त्रेमा गोमायुरेव वपुषा मलिनीकरोति ॥ १६ ॥

गिरिनिर्झरः

कल्लोलमेखलाङ्गनाथमन्दरलोलैः कल्लोलिनीपरिवृतैः किम-पेयतोयैः । श्रीवत्स जङ्गमतां गिरिनिर्झरोऽयं यद्विमुखापि तृषिता विमुखीभवन्ति ॥ १७ ॥

समुद्रान्योक्तयः

नोपकर्ता स्वार्थैकबन्धुसमुपैमि हैमेव सः । यत्तीरपङ्क-जयानि महार्हकानि शेरते ॥ १ ॥ यदपि स्वच्छभावेन दर्शय-त्युदधिर्मणीन् । तथापि जानुदघ्नोऽयमिति चेतसि मा कृथाः ॥ २ ॥ रत्नापूरितस्यापि मदलेशोऽस्ति नाम्बुधेः । तुच्छाः कलिकलाः प्राप्य मानक्षा मदविह्वलाः ॥ ३ ॥ अधः-करोषि रत्नानि मूर्ध्ना धारयसे तृणम् । दोषस्तवैव जलधे रत्नं रत्नं तृणं तृणम् ॥ ४ ॥ वातोल्लासितकल्लोल धिक्ते सागर गर्जितम् । यस्य तीरे तृषाक्रान्तः पान्थः पृच्छति वारिधम् ॥ ५ ॥ अयं रत्नाकरोऽम्भोधिरित्यसेवि धनाशया । धनं दूरेऽस्तु वदनमपूरि क्षारवारिभिः ॥ ६ ॥ यद्यपि बहुः शैलैरपि गिरिमथनमुषितसर्वस्वः । तदपि

१ राज्ञानामाम्. २ मेखला. ३ कैलासेन. ४ निर्भयत्वम्. ५ निर्भयत्वम्.

१ अवकाशः. २ अवलम्बनम्. ३ जानुमात्रः. ४ वायुनोच्छ-लिताः कल्लोलाः तरङ्गा यस्य ५ गिरिमथनेन हृतं सर्वं सर्वस्वं यस्य.

कल्लोलभुजगस्याहो [illegible] ॥ ७ ॥ किं नाम गर्जितैः किं पुनरुदाधिनेन वपुषा ते । मतिवर्जसि यत्र तावत् मत्स्य इव वदने प्रयाति तृषितानाम् ॥ ८ ॥ मा कुरु गुरुता-गर्वं लघुरत्नैः नास्ति सागर स्वतः । [illegible] कात्यपि अर्थं कुर्वन्ति पौलस्त्याः ॥ ९ ॥ किमर्थिकमस्य कूर्मो महिमानं वारिधेर्हरिर्वेत्ति । अद्यापि यत्र शेते कुक्षौ निक्षिप्य भुवनानि ॥ १० ॥ लघुरयमाह न लोकः कामं गर्जन्तमपि पतिं पयसाम् । सर्वमलज्जाकरमिह यत्कुर्वन्तीह परिपूर्णाः ॥ ११ ॥ तृष्णा पथगानां प्रशमयत्यंशेन यः सोऽम्बुदो गर्जति गर्जनीयः । यस्यापि कस्यापि न हन्ति तृष्णां स किं वृथा गर्जति वारिराशिः ॥ १२ ॥ त्वमसि सिन्धो जगदेकबन्धो रत्नानि दातुं विमुखोऽपि कस्मात् । किं वा मुने कलशजोद्धृतैः कृतार्थीकुरुते जगन्ति ॥ १३ ॥ अपि रत्नमुपैष्यामि नो वित्तमपि त्वया प्राप्तं वारिधे महत् । तदहं तवार्थिना विमुखेनापि लोकानि महात्म हा महान्ति ॥ १४ ॥ लोकानन्दविधायिनः कौ मर्यादा [illegible] महान्महत्त्वः । अथवा भवसि यदि त्वमेव तावको नु स्यात्सागरो तदा [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] विद्रुमवनाय नमो मणिभ्यः कल्याणिनी भवतु मौक्तिकशुक्तिमाला । यायं मया मकरमेव कृतं पयोधे यद्रत्नसंग्रहणं विपुलितोऽसि ॥ १६ ॥ आदाय वारि परितः सरितां मुखेभ्यः किं तावदर्जितमनेन दुरर्णवेन । क्षारीकृतं च बडवादहने हुतं च पातालकुक्षिकुहरे विनिवेशितं च ॥ १७ ॥ निःपीतपीनतिमिराणि मनोहराणि रत्नानि सन्ति न कियन्ति तवाब्धिकेषु । एतस्य कौस्तुभमणेर्यतः परं तु पाथोनिधे [illegible] ॥ १८ ॥ कल्लोलवेल्लित[illegible] रत्नान्यमूनि मकरालय मावमंस्थाः । किं कौस्तुभेन विहितो भवतो न नाम याच्ञाप्रसारितकरः पुरुषोत्तमोऽपि ॥ १९ ॥ रत्नाकरे वयमहो वचनेऽपि हन्त नावाप्नुमः [illegible] विशन्ति । [illegible] कौमेयकाम्बुरत्नौ वसुधीर्णतृष्णाः ॥ २० ॥ [illegible] पूरयत्यपि मम कीर्तिं [illegible] । दैवेनैव पयोधे [illegible] निकटनिकटैः [illegible] ॥ २१ ॥ बहीर्भिः सृजसि मानवं यत्र [illegible] पयसा [illegible] धारि-तीव । किन्नु सर्वं तवैव जलनिधे यदि तृष्णातुरा [illegible]

[illegible] ॥ २२ ॥ अयं वारामेको निलय इति रत्नाकर इति श्रितोऽस्माभिस्तृष्णातरलितमनोभिर्जलनिधिः । क एवं जानीते निजकरपुटीकोटरगतं क्षणादेनं ताम्यत्तिमिमकरमापास्यति मुनिः ॥ २३ ॥ अये वारांराशे कुलिशकरकोपप्रतिभयाद्वयं पक्षप्रेम्णा गिरिवरमुतस्त्वामुपगतः । त्वदन्तर्वासिन्यो यदि पुनरयं वाडवशिखी प्रदीप्तः प्रत्यङ्गं ग्लपयति ततः कोऽन्यः शरणम् ॥ २४ ॥ इतः स्वपिति केशवः कुलमितस्तदीयद्विषामितश्च शरणार्थिनः शिखरिपत्रिणः शेरते । इतोऽपि बडवानलः सह समस्तसंवर्तकैरहो विततमूर्जितं भरसहं च सिन्धोर्वपुः ॥ २५ ॥ ग्रावाणो मणयो हरिर्जलचरो लक्ष्मीः पयोमानुषी मुक्तौघाः सिकताः प्रवालतलिकाः शैवालमम्भः सुधा । तीरे कल्पमहीरुहाः किमपरं नाम्नापि रत्नाकरो दूरे कर्णरसायनं निकटतस्तृष्णापि नो शाम्यति ॥ २६ ॥ एतस्मादमृतं सुराः [illegible] मधुरः कुम्भोद्भवैकश्रमैः [illegible] । इत्यादि प्रचुराः पुरातनकथाः संश्रुत्य तत्र श्रुता अस्माभिर्न च दृष्टमत्र जलधौ सृष्टं पयोऽपि क्वचित् ॥ २७ ॥ संख्येया न भवन्ति ते गुणततेर्गाम्भीर्यमुख्या गुणाः सत्यं वारिनिधे तथापि तदिदं चित्ते स्थितं व्यथाम् । यत्कल्पेन [illegible] मुहुः कुर्वन्तो यं वारयितुं निजेऽपि विषये न त्वामतो विद्यते ॥ २८ ॥ कल्लोलैः स्थगयन्मुखानि ककुभामभ्रंलिहैरम्भसा क्षारेणापि दिवानिशं जलनिधे गर्जन्न विश्राम्यसि । एतत्ते यदि पोतकाश्रितजनं स्वादु व्यधास्यद्विधिः किं कर्तासि तदा न वेद्मि तटगैः सौरैव दुर्भाषितैः ॥ २९ ॥ धाराधरोऽप्युत्कटकान्छति स्वग-[illegible] पूरयत्यपि महामम्भोभिरम्भोधरः । कालिन्द्यादिसहस्रनीरभरिततोयैकुल्यान्विता सनिधौ पानीयप्रचयेषु सत्स्वपि न ते जातो विकारः क्वचित् ॥ ३० ॥ किं वाच्यो महिमा तवाब्धि जलधे यत्रेन्द्रवज्राहतित्रस्यत्क्ष्माभृदमन्ददुन्दुभिरवैर्मग्नाकुलैराकुलितः । मैनाकोऽपि गभीरनीरनिलयः [illegible] कोटिकोटरकुटीकुञ्जान्तरे निर्वृतः ॥ ३१ ॥ आस्तां तावदहो समुद्रमहिमा दूरेऽपि कर्णेऽयमेनानीर यस्य पिपासयैव मरणं प्राप्नोति शीघ्रं जनः । तस्मादम्बुनिधेर्वरं लघुतरः कूपोऽथवा वापिका यत्र स्वीयकरद्वयेन सलिलं पीयते स्वेच्छया ॥ ३२ ॥ देवैर्यदपि तत्कथाद्भुतमितैः केदारनद्यानन्दैः सिद्धवदन्ता विजनुषा

१ नीनाविनिगलः; वाविका [illegible]. २ नीलका [illegible] कुर्वन्तः. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible].

१ [illegible]. २ त्यागम्. ३ [illegible]; पक्षे,—अन्नविकारः. ४ [illegible]. ५ [illegible] पर्वताः पक्षिणः. ६ [illegible]. ७ [illegible].

कुल्यावदुल्लङ्घितः । किं चासीच्चुलुकेऽम्बुबिन्दुवदयं द्राक्कुम्भयोनेर्मुनेर्नातोऽप्यमिति प्रथा जलनिधेरगमीदपास्ति क्षया ॥ ३३ ॥ पीयूषेण सुराः श्रिया मुररिपुर्मैनाकदानेन मेदिनी शक्रः कल्पतरुहा शशाङ्ककलया श्रीशंकरस्तोषितः । मैनाकादिनगा निजोदरगताः संस्थापनतः स्थापितास्त्वपूर्णोकरणे घटोद्भवमुनिः केनापि नो वारितः ॥ ३४ ॥ हे हेलाजितबोधिसत्त्व वचसां किं विस्तरैस्तोयधे नास्ति त्वत्सदृशः परः परहिताधाने गृहीतव्रतः । तृष्यत्पान्थजनोपकारघटनावैमुख्यलब्धायशोभारोद्वहने करोषि कृपया साहाय्यकं यन्मरोः ॥ ३५ ॥ पीयूषेण कृतार्थिता दिविषदो लक्ष्म्या हरिः प्रीणितश्चन्द्रार्धेन विभूषितः पशुपतिः कल्पद्रुमैर्वासवः । आत्मानं परिपन्थिनाप्युदधिना किं किं न तेषां कृतं तस्यागस्त्यमुनिप्रपीतपयसो नोर्थः कृतेकाकुलिः ॥ ३६ ॥ लक्ष्म्या श्रीपुरुषोत्तमो हिमरुचा गौरीप्रियोऽलंकृतो देवेन्द्रोऽपि विमानवारणहयश्रीरत्नकल्पद्रुमैः । पीयूषेरमरैस्त्वया दिविषदश्चान्ये कृतार्थीकृताः श्रीमन्वारिनिधे त्वदीयमहिमा नूनं न वाग्गोचरः ॥ ३७ ॥ हंहो वारिनिधे विधेः समुचितं येनासि रत्नाकरो रत्नोद्भवमन्यसे वद विभो नैतत्पदं विन्दसि । पद्मालंकरणं पुरंदरपुरे चिन्तामणिः कौस्तुभो विष्णोर्वक्षसि मीनकेतनरिपोः शीर्षे कलानां निधिः ॥ ३८ ॥ पीत्वा गर्जन्त्यपत्ते दिशि दिशि जलदास्त्वं शरण्यो गिरीणां सुत्रामत्रासभाजां त्रिदशविटपिनां जन्मभूमिस्त्वमेव । गाम्भीर्यं तव तादृक्त्वयि सलिलनिधे किंतु विज्ञाप्यमेतत्सर्वोपायेन मैत्रावरुणिमुनिकृपाहृदयः कातुर्णीयाः ॥ ३९ ॥

क्षीरसागरः

दिशि दिशि गिरिग्रावाणः स्वां वमन्तु सरस्वतीं तुलयतु मिथस्तामापातस्फुरद्ध्वनिडम्बराम् । स परमपरः क्षीरोदन्वान्यदीयमुदीयते मथितुरमृतं खेदच्छेदि प्रभोरनुमोदनम् ॥ ४० ॥ साकं ग्रावगणैर्लुठन्ति मणयो बालार्कबिम्बोपमा नीरे नीरचरैः समं स भगवान्निद्राति नारायणः । एवं वीक्ष्य तवाविवेकमथ च प्रौढिं परामुन्नतेः किं निन्दाम्यथवा स्तवीमि कथय क्षीरार्णव त्वामहम् ॥ ४१ ॥

अगस्त्यः

मुनिर्जयति योगीन्द्रो महात्मा कुम्भसंभवः । येनैकचुलुके दृष्टौ दिव्यौ तौ मत्स्यकच्छपौ ॥ ४२ ॥ अम्बरपर्वगर्तेषु विन्ध्यिभ्यो यत्र वारिधिः । हा स एव मुनेः पाणिरवसाद्विन्ध्यभूभृतः ॥ ४३ ॥ अल्पीयसैव पयसा घटकुम्भः पूर्यते प्रसिद्धं तत् । आश्चर्यं तेजः पश्यत कुम्भोद्भूतः पपौ वारिधिम् ॥ ४४ ॥ गतोऽस्मि तीरं जलधेः पिपासया स चापि शुष्कचुलुकीकृतो मया । न लज्जते दोष-

१ समदृशि. २ वाताकम्पुतिः. ३ सकुल्लेवजवाः. ४ लहरयः.

नवोऽपि लोकेऽर्मैव स्मर्तव्यं विमुक्तये ॥ ४५ ॥ कल्पान्ते विगत पुरंदरंऽरुरा मेराद्यमुन्यां पुनः कल्पान्तरम् यत्र नूतनं कल्पान्तरं प्रवृद्धः । यो कुम्भोद्भव मुख्यना तत्रवितः सन्त्वन्तु ते मापतनिद्रान्तुभवबाहुवलि-कमलाश्रयो हरिः सोऽपि ॥ ४६ ॥

रत्नानि

मणिर्लुठति पादेषु काचः शिरसि धार्यते । यथैवास्ते तथैवास्तां काचः काचो मणिर्मणिः ॥ ४७ ॥ अन्धाकारमुखाया मणिराशिसंकुला । जलकर्णेन कल्पानि नहि मणेर्गमयति ॥ ४८ ॥ अनर्घ्यमिव्यमरत्न नेत्रसमयद्विरुक्तिमत्तम् । येन ... ॥ ४९ ॥ अन्योऽयं मणिरत्नदिव्यो ... रत्नानि पूः । युक्तं ... ॥ ५० ॥ भ्रष्टे नृपतिकिरीटाद्वमें पतितं शिरोरुहे रत्नम् । विधिविलसितेन रत्नं तत्त्वमगणितत्त्वमहिमानं महते ॥ ५१ ॥ वसुमतीमाहत्तुगेन तेभ्यो यशस्विनः किं मणयो भवन्ति । तथापि चूडासु महीपतीनां न ते वसन्ति न गमदुगत्या ॥ ५२ ॥ सिन्धुजलमध्यमध्यगत्य केनापि नानि यत्नमेदिनीकरोति । तथापि तान्येव महीपतीनां किरीटकोटीषु पदं लभन्ते ॥ ५३ ॥ विस्म रत्न क्षुधा त्वत्स्पर्शे तत्र न काक्षितिहातिपरीक्षकः । विचित्रवेगेन परितस्तमालकसमनपि काचमर्ग्यीकुर्वमीश्वरः ॥ ५४ ॥ अतिमालिन्य एव केवलं खनिगर्भे निधिरेव जीर्यतु । न तु सीदतु मूल्यहानितो वणिजां लोकमगोचरीकृतः ॥ ५५ ॥ समुद्रमान्तःस्फुरदूर्मि तरङ्गरक्तकर्णः समुत्थितोऽसि त्वमिह परिता त्वम मणे । अवश्यं कापि त्वद्गुणपरिचयाकृष्टहृदयो नरेन्द्रस्त्वां कुर्यात्रिजमुकुटकोटिप्रणयिनम् ॥ ५६ ॥ पयोधेः सर्वस्वं शिरसि धृतवान् यं नृपगणः यशो यस्य श्रोणी चतुरुदधिसीमावधिरभूत् । स एवायं दैवात्कुवलयविनताबालिकरितो मणिर्भवमीवावित्रस्तगुणवद्धो विहरति ॥ ५७ ॥ आघ्रातं परिलीढमुन्नमितैः क्षुण्णं च चर्वितं क्षिप्तं यद्भुत नीरसत्वकुपितैर्नैर्न व्यथां मा कृथाः । हे सद्रत्न तवैतदेव कुशलं यद्वानरैणामहादन्तःस्थापितं पार्थिवरत्यम मनिना चूर्णीकृतं नाश्मना ॥ ५८ ॥ उत्सेधु न नर्तितः क्षितिभुजां न प्रेक्षकैर्शितः सामाङ्ग लुठितो न च स्तनतटे नीलत्वपर्याणां क्वचित् । कष्टं भोः ... अक्षवैदूर्यवातिद्विगीर्ण... कुम्भस्थलवनपरिहीनमणो मणिः ॥ ५९ ॥ ये गृह्णन्ति हठाद्धनानि मणयो ये चाम्भसः स्त्वरं ते दशाः प्रतिपाल

१ हः कृत्वेव. २ ... ३ देवदुर्विपाकेन. ४ शिरसा. ५ ... ६ ... ७ ... ८ ...

दुग्धमलयो [illegible] । नो [illegible] सुवर्णे [illegible] न [illegible] हि मणे रत्नानि [illegible] ॥ ६० ॥ [illegible] क्षिप्ता महार्णवेऽस्मिन् पर्यन्तेषु लुठन्ति [illegible] । [illegible] ॥ ६१ ॥ यथा [illegible] पाषाणभूता मनोरम [illegible] ॥ ६२ ॥ [illegible] न वा [illegible] । [illegible] पृथक् ॥ ६३ ॥

वज्रमणिः

[illegible] । [illegible] कि [illegible] ॥ ६४ ॥

कौस्तुभमणिः

न [illegible] । नो चिन्तामणि[illegible] भुवने [illegible] किं कौस्तुभेनाऽऽस्तम् ॥ ६५ ॥

चन्द्रकान्तसूर्यकान्तौ

सोमकान्तो मणिः [illegible] सूर्यकान्तस्तथा न किम् । [illegible] तु [illegible] ॥ ६६ ॥

चन्द्रकान्तः

सुधाकरकरस्पर्शाद् [illegible] । चन्द्रकान्तमणेस्तेन [illegible] ॥ ६७ ॥

स्फटिकः

स्फटिकस्य गुणो [illegible] स [illegible] दोषताम् । [illegible] छाया [illegible] ॥ ६८ ॥

मरकतः

त्यज निजगुणाभिमानं मरकत पतितोऽसि पामरे [illegible] । काचमणेरपि मौल्यं लभसे यदपि ते श्रेयः ॥ ६९ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ७० ॥ [illegible] । [illegible] मरकतमणे [illegible] ॥ ७१ ॥

माणिक्यम्

[illegible] । [illegible] माणिक्यमेकम् ।

[illegible] कोऽपि मालिन्यमन्ये [illegible] मन्दिरं [illegible] ॥ ७२ ॥

काचः

अज्ञानता प्रेम्णा वा चूडामणिमाकलय्य काचमणिम् । नृपतिर्वहते शिरसा तेनासौ न त्वनर्घ्यमणिः ॥ ७३ ॥

शङ्खः

अन्तःकुटिलतो [illegible] स खलु निष्ठुरः । दूरगोऽपि यदा ध्मातस्तदैव बहु गम्यते ॥ ७४ ॥ उच्चै[illegible] चिरं शिरसि [illegible] । दिग्व्यापिनि शब्दगुणे शङ्खः संभावनाभूमिः ॥ ७५ ॥ कीटगृहं कुटिलोऽन्तः कठिनः [illegible] शून्यः । शङ्खः श्रीपतिनिकटे केन गुणेन स्थितिं लेभे ॥ ७६ ॥ जलनिधौ जननं धवलं वपुर्मुररिपोरपि पाणितले स्थितिः । इति समस्तगुणान्वित शङ्ख भो कुटिलता हृदये न निवारिता ॥ ७७ ॥ [illegible] शङ्ख [illegible] । [illegible] कुटिलतरं पुनरन्तरं न विद्मः ॥ ७८ ॥ क्व वाम्भोधौ जन्म क्व च वपुरिदं कुन्दधवलं क्व वासस्थानं कुम्भहृदि विष्णोः करतलम् । क्व नीचानामास्ये [illegible] शङ्खः करुणकरुणं रोदिति मुहुः ॥ ७९ ॥ तातः क्षीरनिधिः स्वसा जलधिजा भ्राता सुरेन्द्रद्रुमः सौजन्यं सह कौस्तुभेन शुचिना यस्य द्विजेशादपि । भिक्षार्थी स एव कम्बुरधुना पाखण्डकान्ताकरे विश्रान्तः प्रतिवासरं प्रतिगृहं भैक्ष्येण कुक्षिंभरिः ॥ ८० ॥

पाञ्चजन्यः

मर्यादापरिपूरितं कुलमिदं जन्मापि दुग्धोदधेर्गोविन्दाननचुम्बि सुन्दरतरं पूर्णेन्दुबिम्बाद्वपुः । श्रीरेषा सहजा गुणाः किमपरे कथ्यन्त एते हि [illegible] कौटिल्यं हृदि पाञ्चजन्य भवतस्तेनातिलज्जामहे ॥ ८१ ॥ शङ्खाः सन्ति सहस्रशो जलनिधेर्वीचिच्छटाघट्टिताः पर्यन्तेषु लुठन्ति ये [illegible] कल्माषितक्ष्मातलाः । एकः कोऽपि स पाञ्चजन्य उदभूद्[illegible] यः [illegible] पूर्यते ॥ ८२ ॥

नद्यन्योक्तयः

तटिनि चिराय विचारय विन्ध्यभुवस्तव पवित्रायाः । शुष्यन्त्या अपि युक्तं किं खलु रथ्योदकादानम् ॥ १ ॥ कतिपयदिवसस्थायी पूरो दूरोन्नतोऽपि भविता ते । तटिनि तटद्रुमपातनपातकमेकं चिरस्थायि ॥ २ ॥ यास्यति जलधरसमयस्तव च समृद्धिर्लघीयसी भविता । तटिनि तटद्रुमपातनपातकमेकं चिरस्थायि ॥ ३ ॥ कुरु गम्भीराशयतां

१ [illegible] २ [illegible] ३ नीचे ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible]

१ अनूपः. २ कौटिल्यम्. ३ नदीनः सरितांपतिः. ४ [illegible]. ५ भविता. ६ लक्ष्मीः. ७ [illegible].

कल्लोलैर्जनय लोकविभ्रान्तिम् । यौवनयोग्यलक्ष्मीः कथय न वर्णैर्विलङ्घयामि ॥ ४ ॥ मन्दरस्य गिरिराजमाद्रौ वहतु प्रावृषमतीं पटीरवृक्षैः । किमु नियमवानिभैः करवं नदीनां काचन मौक्तिकानि सूते ॥ ५ ॥ नामानि न च नत्राः स्वरंगमाल्यं नेदानीं जलधयश्च गताः कान्ताः । मैव नये तटिनि तटद्रुमान्भिनत्थ्य शीठानामवशात् विदारयामि पथम् ॥ ६ ॥ छाया प्रकुर्वन्ति नमन्ति पुष्पैः फलानि यच्छन्ति तटद्रुमा ये । उन्मूल्य तानेव नदी प्रयाति तरङ्गिणा क प्रतिपन्नमस्ति ॥ ७ ॥ न भाग्यमस्मिन् भवतो विराजते नदि स्रोतसि जह्नुजायाः । न मुक्तमेतन्नु पुरो यदन्या स्वरंगमङ्गान्यकटीकरोषि ॥ ८ ॥

गङ्गा

यद्यपि दिशि दिशि सरितः परितः परिपूरिताम्भसः सन्ति । नदति पुरंदरनगरीसंगतिसुखदायिनी गङ्गा ॥ ९ ॥ स किमु महेन मुधांशुः अरहरभाल्यकटाक्षः । शिशिरैः शीकरनिवहैः सिञ्चति सुरनिम्नगा नो चेत् ॥ १० ॥

शोणः

आजन्मस्थितयो महीरुह इमे कूले समुन्मूलिताः कल्लोलाः क्षणभङ्गुराः पुनरमी नीताः परामुन्नतिम् । अन्तर्ग्राहपरिग्रहो बहिरपि भ्राम्यन्ति गन्धद्विपा भ्रातः शोण स सोऽस्ति यो न हसति त्वत्संपदां विभ्रमान् ॥ ११ ॥

तडागान्योक्तयः

आगच्छतामपूर्णानां पूर्णानामपि गच्छताम् । यदस्ति न संघट्टो घटानां किं सरोवरम् ॥ १ ॥ अयमपरः सरसो सलिलैरुपकर्तुमर्थिनामनिशम् । इदमतिसुलभं यान्मो भवति पुरा जलधरागमोदये ॥ २ ॥ कस्य तृषं न क्षपयसि पिबति न कस्तव पयः प्रविश्यान्तः । यदि सन्मार्गसरोवर नक्रो न क्रोडमधिवसति ॥ ३ ॥ तानि तानि कमलानि तज्जलं तानि षट्पदकुलानि ते खगाः । सर्वमेकपद एव विच्युतं पङ्कशोषणविशदभूतरः ॥ ४ ॥ विहगैर्गतं मधुकर-प्रकरैः प्रयातमपि पद्मदृशाम् । विभवे गते सकलमेव गतं ध्रुवमेकमस्ति यशः सरसः ॥ ५ ॥ आपेदिरेऽम्बरपथं परितः पतङ्गा भृङ्गा रसालमुकुलानि समाश्रयन्ते । संकोचमञ्चति सरस्त्वयि दीनदीनो मीनो नु हन्त कतमां गतिमभ्युपैतु ॥ ६ ॥ इयत्यां संपत्तावपि च सलिलानां त्वमधुना न तृष्णामार्तानां हरसि यदि कासार सहसा । निदाघे चण्डांशौ किरति परितोऽङ्गारनिकरं कृशीभूतः [illegible] गन्तासि तव न शम् ॥ ७ ॥ कोकिल [illegible] कूजन्ति कुर्वन्ति [illegible] मधुलिहो गुञ्जन्ति [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] साध्वेव सिञ्चन्तः । भव [illegible] श्रीमत्सरसा- [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] सौधं [illegible] । कथं [illegible] विपर्ययेण मलमः [illegible] कालेन जातं जलम् ॥ ११ ॥ [illegible] मध्ये यत्र पुरिते [illegible] समुल्लासय । पश्चात्तं [illegible] ॥ १२ ॥ यातं [illegible] संतापितस्वजनसंतापतमाकुलाः । एवं यस्य [illegible] निःसारं वपुः क्षीयते धन्यं जीवनमस्य मार्गसरसो [illegible] पीतां जनुः ॥ १३ ॥ सोपानानि [illegible] पदवी रुद्धा तृणैर्नूतनैः कालुष्यं पयसा विलोक्य सकलैः कूपीय हंसा गताः । माधुर्यं न मधुव्रतैर्विरचितं पद्मानि नष्टानि के भेकानामिह गर्जितं परमहो दृष्टेव नष्टं सरः ॥ १४ ॥ आपूर्यंत पुनः स्फुरत्कमलिकामारोमिभिर्वारिभिर्भूयोऽपि प्रविजृम्भमाणनलिनं यत्तेन तोयाशयम् । इत्याशागतसन्तुदद्धृदयो नक्तंदिवं दीनधीः शुष्यन्यानवशोषितस्य सरसस्तीरं जगत्यारमः ॥ १५ ॥ उद्दामाम्बुदवत्वमानशिखिनीकेकानिरेकाकुले संसारे सलिले स्वलेऽस्मि सदा निःश्वर्षवर्षागमे । ग्रीष्मग्रीष्मभटे परस्परभयात्रातोऽभ्यमानं सुदुर्दिनं मीनकुले न पाश्यसि चेत्कासार का मानसा ॥ १६ ॥ सौवर्णः कमलाकरः दानिमिलत्सोपानवत्सपङ्क्तो यदि क्षीरमहोदरं तटतरुश्रेणी- सुधाः क्षोभवः । सर्व ते रुचिरं सरोवर परं किन्त्वः कुतोऽयं विधिः कूटग्राहभयात्प्रयान्ति विमुखाः पान्था निदाघेऽप्यमी ॥ १७ ॥ उड्डीनं विहगैर्वृतं जलचरैः स्थानान्तरं कच्छपैः पाठीनैः पृथुपङ्कपीठलुठनाबाधिन्दुर्मुर्च्छितम् । तस्मिन्नेव

१ तुष्टैः सह कलानि दत्तवीरावते। २ तरंगमञ्जरिकायाःस्थानम्. ३ अङ्गीकृतम्. ४ इन्दुकान्तानां रम्भोर्वशीप्रभृतीनां सुमानसमुद्रगामी. ५ आकाशमार्गम्. ६ सानुरागी सती. ७ हे सरः. ८ भीष्मे. ९ नष्टे.

१ कोकनु. २ जलचराः. ३ सूतं. ४ जामित्याति. ५ कर्नोडवाक्यरविराणाति. ६ मार्गे सरसरोवर नष्ट.

मरुस्थलकूलङ्कषमेघनादं [illegible] येनाकृष्यमाणमदान्धकरिणा [illegible] कूपैः पयः पीयते ॥ १८ ॥ [illegible] मौनं । [illegible] गीतमपि प्रकाश- [illegible] ॥ १९ ॥

मानसम्

[illegible] ॥ २० ॥

कूपान्योक्तयः

हे कूप त्वं चिरं जीव स्वल्पतोयोऽपि बहूपकृत् । [illegible] पात्राणि किं पूर्णताम् ॥ १ ॥ [illegible] कूप जीवन [illegible] । सदा त्वं गुणसम्बन्धेन वा सर्वदा कुरु ॥ २ ॥ अमुना मरुकूपेन हे [illegible] वञ्चिता । [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] निर्मलं [illegible] । नीचोऽपि कूपः [illegible] जीवनार्थं समाश्रितः ॥ ४ ॥ यद्यपि बहुगुणगम्यं जीवनमेतस्य कूपमुख्यस्य । जयति तथापि विवेको दानं पात्रानुसारेण ॥ ५ ॥ [illegible] नीचोऽपि [illegible] भेदं कूप मा कदापि कृथाः । [illegible] यतः येषां गुण- [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] पूरयता [illegible] । [illegible] यदन्धकूप निष्पीडय कुक्षिकुहर हि महत्त्वमेतत् ॥ ७ ॥ दिनमवसितं विश्रान्ताः स्म त्वया मरुकूप हे परमुपकृतं शेषं वक्तुं वयं न पुनः क्षमाः । भवति सुकृतैरस्मद्वाचामगोचरतो भवानि- [illegible] शमी ॥ ८ ॥ [illegible] मरुकूपतटे [illegible] किं ते ब्रवीमि । येन त्वतः समभिलषितं [illegible] क्षुद्र कूप [illegible] सहसा [illegible] ॥ ९ ॥

मरुस्थलान्योक्तयः

मरौ [illegible] कूपशतमपि लभ्यते । [illegible] लोकसुखं च न करोति पितृप्यताम् ॥ १ ॥ [illegible] फलभारनम्रान् । यो मधु- [illegible] मृगयते न ततोऽलि मुग्धः ॥ २ ॥ पायं पायं पिब पिब पयः सिञ्च सिञ्चाङ्गमङ्गं भूयो भूयः कुरु कुरु सखे मज्जनोन्मज्जनानि । [illegible] ॥ ३ ॥ कल्याणं नः किमधिकमितो जीवनार्थं यतस्त्वं क्षित्वा तृष्णामहह दहसि भ्रातर- [illegible] । [illegible] पिशुनैर्गतसर्वगकुल्यानामध्वन्यानाम् [illegible] मरुस्थल रे कोऽभ्युपायः ॥ ४ ॥ किमसि विमतिः किं वोन्मादी [illegible] पुनरपि सखे प्रेक्षापूर्वा न [illegible] क्रिया । स्वयमजलतां जानानोऽपि प्रविश्य मरु- स्थली शिशिरमधुरं वारि प्राप्तुं यदध्वग वाञ्छसि ॥ ५ ॥ [illegible] किं [illegible] पथिकस्त्वं यान्ति कान्ता गति- [illegible] मोऽयं जलं गृह्यते । [illegible] तृष्णा प्रति कृष्य हे त्रैलोक्य- [illegible] मारुतः ॥ ६ ॥

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] अन्धकारकूपकोटर [illegible] कूपं वक्ष.

दावानलान्योक्तयः

हे दावानल शैलवनवासिनः साधुशाखिनः । मुञ्च व्यर्थं त्वया दग्धाः प्रेरितेन प्रभञ्जनेन ॥ १ ॥ यस्यां महत्त्वभाजो भवन्ति गुणिनोऽमितां धनुर्दण्डाः । दहतस्तां वंशालिं को वन- वह्ने विवेकस्ते ॥ २ ॥ दवदहनादुत्पन्नो धूमो घनतामवाप्य वर्षेण । यच्छमयति तद्युक्तं सोऽपि च दवमेव निर्दहति ॥ ३ ॥ अभ्युन्नतेऽपि जलदे जगदेकसाधारणप्रणय- हारिणि हा यदेते । उद्दामलास्यललितं तरवो न यान्ति हे दावपावक स तावक एव दोषः ॥ ४ ॥ छाया फलानि मुकुलानि च यस्य विश्वमाह्लादयन्ति सहकारमहीरुहस्य । आमूल्य तस्य शिखया नवपल्लवानि भस्मासि रे दवहुताश हुताश कष्टम् ॥ ५ ॥ दुर्दैवप्रबलप्रभञ्जनभयादुद्धूत भूमीरु- हानेतान्सत्वगुणानवानलकणः शुष्यन्किमुन्मायसि । भूमस्त्वां [illegible] दग्धा अपि द्रष्टव्यास्तव तत्क्षणा- [illegible] नामापि न ज्ञायते ॥ ६ ॥ विध्वस्ता मृगपक्षिणो विधुरतां नीताः स्थलीदेवता धूमैरन्तरिताः समावृतमलिनैराशा मही तापिता । भस्मीकृत्य सपुष्पपल्लवफलैर्नानामहापादपा- नुद्वेगेन दवानलेन विपिनं वल्मीकशेषं कृतम् ॥ ७ ॥ दिव्यवंशं तृणमक्षनरं कवलितं मूलान्यपि क्ष्मारुहां निर्द- ग्धानि न यावकोऽपि हरिणीयूथस्य शेषीकृतः । आः कष्टं विपिनौकसोऽपि मुनयः क्षुधा कृतान्तक्रियां कृत्वेत्थं वन- वह्निना किमधुना शान्तेन दीप्तेन वा ॥ ८ ॥

वडवानलः

तेजांसि यत्र प्रथमं प्रयान्ति वारां प्रवाहेण स वह्निरन्यः । अयं पुनर्वाडवनामधेयः समुद्रमापीय बिभर्ति तेजः ॥ ९ ॥

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible]

व्योमचरान्योक्तयः

गरुडः

दामोदरमुरुगरिमभुवनं यो वहति नीरसा गरुडः । कस्य तरोरुपरिष्टात्स्थितोऽस्यां शान्तिमायातम् ॥ १ ॥ अंहिरहिरिति संभ्रमभृतमिन्द्रजनः किमपि कातरो भवतु । विहंगपतेराहारं स तु मन्यमृगान्द्रक्षति ॥ २ ॥

हंसः

कंसारिचरणोद्भूतसिन्धुकल्लोलकलितम् । मन्ये हंस मनो नीरं कुल्यानां रमते न ते ॥ ३ ॥ अस्ति यद्यपि सर्वत्र नीरं नीरजमण्डितम् । रमते न मरालस्य मानसं मानसं विना ॥ ४ ॥ एकेन राजहंसेन या शोभा सरसो भवेत् । न सा बकसहस्रेण परितस्तीरवासिना ॥ ५ ॥ हंसः श्वेतो बकः श्वेतः को भेदो बकहंसयोः । नीरक्षीरविभागे तु हंसो हंसो बको बकः ॥ ६ ॥ बककोटरविभिन्नेऽपि पल्वले मानसं कुतः । मोदते हि मरालस्य सन्मानसविहारिणः ॥ ७ ॥ अपसरणमेव शरणं मौनं वा तत्र राजहंसस्य । कटु रटति निकटवर्ती वाचाटष्टिट्टिभो यत्र ॥ ८ ॥ यदि नाम दैवगत्या जगदसरोजं कदाचिदपि जातम् । अवकरनिकरं विकिरति तत्किं कृकवाकुरिव हंसः ॥ ९ ॥ नीरक्षीरविवेके हंसालस्यं त्वमेव तनुषे चेत् । विश्वस्मिन्नधुनान्यः कुलव्रतं पालयिष्यति कः ॥ १० ॥ सैव सैव सरसी रमणीया यत्र यत्र वसते तव रागः । राजहंस रसिक स्मरणीया श्रीमता तदपि मानसकेलिः ॥ ११ ॥ गाङ्गमम्बु सितमम्बु यामुनं कज्जलाभमुभयत्र मज्जतः । राजहंस तव सैव शुभ्रता चीयते न च न चापचीयते ॥ १२ ॥ कंचिदेव समयं समागतं त्वां न विस्मरति पङ्कजम् । मानसे विहर हंस मानसे मा विमुञ्च पुनरस्य सौहृदम् ॥ १३ ॥ यद्यपि कुत्रापि भवन्ति हंसा हंसा महीमण्डलमण्डनानि । हानिस्तु तेषां हि सरोवराणां येषां मरालैः सह विप्रयोगः ॥ १४ ॥ अम्भोजिनीवनविलासनमेव हन्त हंसस्य हन्तु नितरां कुपितो विधाता । न त्वस्य दुग्धजलभेदविधिप्रसिद्धां वैदग्ध्यकीर्तिमपहर्तुमसौ समर्थः ॥ १५ ॥ भृङ्गाङ्गनाजनमनोहरहारिगीतरागीवरेणुकणकीर्णपिशङ्गतोयाम् । रम्यां हिमाचलनदीं प्रविहाय हंस हे हे हताश वद कां विगमुत्सुकोऽसि ॥ १६ ॥ भित्त्वा क्षणं विततपङ्क्तिनान्तरिक्षे मातङ्गसङ्गकलुषां नलिनीं विलोक्य । उत्पक्षमम्बुपरिपर्वरभिःस्वनेन हंसेन साधु परिहृत्य गतं नलिन्याः ॥ १७ ॥ रे राजहंस किमिति त्वमिहागतोऽसि योऽसौ बकः स इह हंस इति प्रतीतः । तदुच्यतामनुपदेन पुनः स्वभूमौ यावद्दशामिह न शंकयतु मतदीयः ॥ १८ ॥ ये गर्विताः कनककुड्मलकुम्भयुक्ते मन्दाकिनीविमलतोयतरंगसङ्गे । ते सांप्रतं निजकुलाचलवत्समुन्नतहंसाः शैवालजालजटिले कलमाचरन्ति ॥ १९ ॥ हा हन्त मानसमरालशिरोवतंस रे राजहंस पयसो परिदेवनाय । येनाखिलास्त्वमपि तत्र तदा किमु त्वं किंतु वा कलयसि ॥ २० ॥ नेदं सरः सरसवारि न वारिजं वा नेन्दुद्युति मधुपाः सहवासिनो वा । हंसावलिन्द्रवनवासविलासभाजो रे हंस मानसमुपस्त्व मानसेऽपि ॥ २१ ॥ हंस प्रयाहि गगनैर्यदि यातु तस्य नैसर्गिकी गतिरियं नहि तत्र चित्रम् । गत्या तया जितमिथुनक एव मुग्धो दुर्नोति यस्तरसा गमनं नूनम् ॥ २२ ॥ भुक्ता मृणालपटली भवता निपीतान्यम्बूनि यत्र नलिनानि निषेवितानि । रे राजहंस वद तस्य सरोवरस्य कृत्येन केन भवितासि कृतोपकारः ॥ २३ ॥ सरी नीरेन्द्रुते कचिदपि दृश्यन्ते तावदनु यत्र तानागमाग गमय विषमां प्रावृषमिमाम् । निवृत्तायां तस्यां सरसि सरसोत्फुल्लनलिने स एव त्वं हंसः पुनरपि नितान्तं इह ते ॥ २४ ॥ गतं तद्गाम्भीर्यं तटमपि चितं जालिकशतैः सखे हंसोत्तिष्ठ त्वरितममुतो गच्छ सरसः । न यावत्पङ्कान्तःकलुषिततनुर्मुग्धविकसद्वकोऽसौ वाचालश्चरणयुगलं मूर्ध्नि कुरुते ॥ २५ ॥ पुरा सरसि मानसे विकचसारसालिस्खलत्परागसुरभीकृते पयसि यस्य यातं वयः । स पल्वलजलेऽधुना मिलदनेकभेकाकुले मरालकुलनायकः कथय रे कथं वर्तताम् ॥ २६ ॥ यानान्दोलितमञ्जुमञ्जितगजःपुञ्जाङ्गरागोज्ज्वलो यः स्वच्छन्दकुजितं मधुलिहा संजातहर्षः पुरा । कान्ताचञ्चुपुटार्पितबिसग्रासग्रहेऽप्यक्षमः सोऽयं संप्रति हंसको मकरतः कीर्णं पयो याचते ॥ २७ ॥ यो दिव्याम्बुजलोलमञ्जुललितातरम्यं सरस्वत्या मानसवासिनि रतिं बध्नाति केदारिके । तन्नालीकमुणालमार्गपरिमलकोदीकृताधुना हंसकोपरि टिट्टिभो यदि पदं धत्तेऽत्र को विस्मयः ॥ २८ ॥ अन्या सा सरसी मराल मुनिभिर्नीरस्तोयनिकाविमलावलिप्सुद्गान्मन्दहासोऽसि हर्षैः । एषा पञ्चवापिका कमलिनीखण्डेन गुल्मान्विता शैवलाद्विषमुषप्रपन्नविभो कं नाम नो मुह्यते ॥ २९ ॥ कस्त्वं लोहितलोचनास्यचरणो हंसः कुतो मानसात् किं तत्रास्ति सुवर्णपङ्कजवनान्यम्भः सुधासंनिभम् । रत्नानां निचयाः प्रवालमणयो वैडूर्यरोहाः कचित् शम्बूका अपि सन्ति नेति च बकैराकर्ण्य हीहीकृतम् ॥ ३० ॥ कः संतापमपाकरोति जगतां यश्चोपकारक्षमः सर्वेषाममृता-

१ उरे अर्पितं स्थापितं भुवनं ब्रह्माण्डं येन. २ शान्तः. ३ वाहनस्य. ४ विष्णुः. ५ कृष्णमथनविराम. ६ मानससरोवरम्. ७ संसारसागरम्. ८ ताम्रचूडः. ९ यामुनम्.

१ अत्यन्तनम्रतरूवजते. २ मुद्गरभागे. ३ रत्नम्. ४ मन्दमुकुलः.

त्यक्तेन पयसा पीताम्भः [illegible] । नम्रानन्दुत्तां [illegible] मद्गुनं तव मन्थितानां श्रीमद् वरं मन्मथ [illegible] कुम्भ-सरिद्भिर्गमि ॥ ३१ ॥ आकाशः कमलीयना कुमुदहं नीलाः स्यत् मा गमि. मरकं कवरालयैः कलनया [illegible] कुसिनम् । श्रमेकं गुणमंग्दुलिर महतीं तथापि [illegible] ते संख्याकरसरसद्रुमद्रुतकलहं नाहं मदे हंस हे ॥ ३२ ॥ नद्यो नीचगता दुरापयसः कूपाः [illegible] भाग दूषकाः संसूक्ष्मेऽस्तंगताशकाद्भुताः । इत्थं भूतल आकृत्य मक-रालयोर्मिनिवेशानि मा भो मानस संस्मर्तुममुं हंस समभ्यागत ॥ ३३ ॥ हंसो वेल्लि पयांसि पाययत्नतु कुमारो रक्षाकरं प्रयात्वे विमलकन्दलीनिकरं [illegible] चयं निर्भ्रम । नो जानाति मनांसि मदनिलयं [illegible] कुसुमवृक्षो न पदमं हंसो विशीर्णोत्कटः ॥ ३४ ॥ पुष्कला नलिनी प्रयाति विरहे मूर्च्छा मौनं यमुनां यान् विहंगमाः [illegible] पुष्पाविनीनिबन्धना । [illegible] अपि प्रकटाभिनवोऽपि च कोऽपि गजमगाः सुस्कराली नीरे रमितकमः ॥ ३५ ॥ एषा पुष्करिणी मनाक् मलिनी [illegible] कुलीवीजलैरनन्यामजनया [illegible] चेतुरसुभाका-सुमे । विभ्रमो पङ्कमण्डलेषु विनयो भेकेषु संवर्तिना गण्डकेषु [illegible] कृपणता कोयष्टिकश्रेणिषु ॥ ३६ ॥ पीतं येन पुरा पुरंदरपुरे [illegible] मन्दाकिनीकुरुकर्णी-सुरसुरभि स्वर्गापगायाः पयः । सोऽयं मानसवारि [illegible] हंसः समाजीयते ॥ ३७ ॥ काके कार्ष्ण्यमलौकिकं धवलिमा हंसे निसर्ग-स्थितो गाम्भीर्ये महदन्तरं वचसि यो भेदः स किं कथ्यते । एतावत्सु विशेषणेष्वपि सखे यत्रेदृशं लभ्यते के काकाः खलु के च हंसशिशवो देशाय तस्मै नमः ॥ ३८ ॥ कुटो-[illegible] अपि व्याजयै ये बोधयन्ति पुरीष-कुहकमुखेन केचिदन्ये द्विजाः । ये तु [illegible] निर्मलगङ्गा-[illegible] नाहं नीरमपि त्यजन्ति कलुषं ते राजहंसाः कथम् ॥ ३९ ॥ भो हंसालावलम्भोरुहकुहररजोभिर्वितानाः सहेलं हंसीभिः [illegible] मधुरमधुरालापवल्गौ रमस्व । यावत्पाय दुरन्तो [illegible] [illegible] कालः ॥ ४० ॥

मधुकरः

[illegible] पाण्डुवर्णा कण्टकैर्व्याप्ताङ्गिताम् । केतकी सेवसे हन्त कथं रोलम्ब निर्भय ॥ ४१ ॥ कमलानां च कुसुमानां च जानन्तु ते ते विवेकिनः । मकरन्दविशेषज्ञो [illegible] कः ॥ ४२ ॥ [illegible] कुसुमान्तरा [illegible] [illegible] । सोऽपि [illegible] [illegible] ॥ ४३ ॥ कश्चित्कश्चिदयं यातु स्थानं प्रेमवशंवदः । न विस्मरति नवापि राजीवं भ्रमरो हृदि ॥ ४४ ॥ भ्रम भ्रमर गुल्मेषु मालतीषु चिरं भिन्न । मा पुनः पङ्कजारण्यसंह-सून्ये मनः कृथाः ॥ ४५ ॥ मधुपे मालतीपुष्पं सतृष्णं यावदुन्मुखे । हन्त दैवानुरागान्धो यावत्तमारण्यकेन तत् ॥ ४६ ॥ मधुकर तव कर्णिकारैः किं किं कान्तं वनं न कुसुमानाम् । उद्वद् मरन्दमकरन्दे रक्तं किंचिदन्यतमत्किम् ॥ ४७ ॥ गन्धी चम्पककलिकामसहाय भ्रान्तबुद्धे । शाल्मलिकुसुम-दलेषु मौनं गुञ्जन लज्जसे मधुप ॥ ४८ ॥ मदनमवलोक्य निष्फलमविलम्बना बन्धुजीवकुसुमानाम् । वनमुपगम्य भ्रमरः संप्रति जातो वैराग्यकः ॥ ४९ ॥ अपसर मधुकर दूरं परि-मलबहुलेऽपि केतकीकुसुमे । इह न हि मधुलवलाभो भवति परं धूलिधूसरं वदनम् ॥ ५० ॥ कृत्वापि कोशपानं भ्रमरयुवा पुरा एव कमलिन्याः । अभिलषति बकुल-कलिकां मधुलिहि मलिने कुतः सत्यम् ॥ ५१ ॥ येनामन्द-मरन्दे दलदरविन्दे दिनान्यनायिषत । कुटजे खलु तेनेहा तेने हा मधुकरेण कथम् ॥ ५२ ॥ अमरतरुकुसुमसौरभ-सेवनसंपूर्णकामस्य । पुष्पान्तरसेवेयं भ्रमरस्य विडम्बना महती ॥ ५३ ॥ इह रचमात्रसारे विजगते कनककरकारे । न रसो नापि च गन्धो मधुकर कस्यो मुधा भ्रमसि ॥ ५४ ॥ आघ्रातपरिमलानन्दकथं पदं न्यस्य देवतरुकुसुमे । पुष्पा-न्तरेऽपि गन्तुं वाञ्छसि चेद्भ्रमर धन्योऽसि ॥ ५५ ॥ मालि-नेऽपि रागपूर्णां विकसितवदनामनल्पजल्पेऽपि । त्वयि चपलेऽपि च सरसां भ्रमर कथं वा सरोजिनीं त्यजसि ॥ ५६ ॥ नन्दनवने मधुपः सुरतरुकुसुमेषु पीतमकरन्दः । दैवादवनिमुपेतः कुटजे कुटजे समीहते वृत्तिम् ॥ ५७ ॥ स्तुतया मधुरतया नीलतया बालकोकिलैर्मधुपैः । भ्रमित-विभ्रमराजिभिरा हन्ताभूदन्ततो महिषः ॥ ५८ ॥ नष्टे वारिज-विपिने [illegible] मालतीनिकरे । तत्किं जीवति लोके [illegible] बिन्दुना षट्पदः ॥ ५९ ॥ पवनापनीतसौरभ-[illegible] । अपरिज्ञातस्वपक्षो गत्वा हन्ता-पदं मधुपः ॥ ६० ॥ कति कति न लताः कलिताः संच-रता चञ्चरीकशिशुकेन । नलिनि भवत्यास्तु मधुरं यत्पीतं तदेव परिपीतम् ॥ ६१ ॥ मधुकर मा कुरु शोकं विचर करीरद्रुमस्य कुसुमेषु । घनतुहिनपातदलिता कथं नु सा मालती मिलति ॥ ६२ ॥ यत्नोऽपि न गतः कमलेषु मही-

१ दलीकुसवन्ध्. २ मधुपः. ३ भ्रमरः. ४ सिलिम्ब. ५ भ्रमरः.

१ कीचकध्वनिम्. २ मकरन्दयुक्तं पुष्पम्. ३ जपापुष्पे रक्तः; पक्षे,—रागे [illegible] आसक्तः. ४ दूरं गच्छ. ५ मधुपुष्परसे. ६ विक-सितकमले. ७ नीताः. ८ इच्छा. ९ [illegible] करोति यावत्. १० कल्पवृक्षः. ११ सौरभ्यम्.

स्तबकबकुलकुलेषु । नम्यालेर्यदि निम्बे भ्रम. कथय कथं न भवन्युपहासः ॥ ६३ ॥ अलिकुलमेतावती मकरन्दा नवकुसुमा-नुभवमे चाम्बुजिनी कमेण । न चन्दनी मधुप यत्काले मनाङ्ग्यसेव पदैः किमेतत् ॥ ६४ ॥ वेतस्वता नुन्यकथा मधुना कर्णापती गच्छन्त्यागतानि । भृङ्गाः महेन्द्रं यदि मार्गनिष्पन्नकोऽभेद्रूष्यिष्वयनसमकानि ॥ ६५ ॥ किं न पश्यसि महेन्द्रदिङ्मुखे शीतदीधितिसमावृतमर्षे । मीलितैव नलिनीह मा कुथामन्मधुकर मुधा गता-गतम् ॥ ६६ ॥ चञ्चरीक ननुगोऽसि चान्द्र-कावेमवे कुमुदिनीं निषवसे । भास्करे उदयति पुष्करे नवे प्रोन्मिषत्दले नुरज्यसि ॥ ६७ ॥ नीरसान्यपि निषव्य निर्भरं नीरसानि कुटजानि वाञ्छसि । चञ्चलस्त्वमिह चञ्चरीक ते साहसं कथमिदं विमोक्ष्यसि । ॥ ६८ ॥ पीतमत्र मधु यापिताः क्षपा भृङ्ग सर्वमचिरेण विस्मृतम् । हीनमानसुषमां हिमागमे पद्मिनीं यदिह नावलोकसे ॥ ६९ ॥ कुन्दकुड्मलमुपास्यता त्वया यत्र शीत-समयोऽतिवाहितः । चञ्चरीक परिहीनसौरभा रोचते न भवते सरोजिनी ॥ ७० ॥ भ्रमर भ्रमता दिगन्तराणि क्वचि-दासादितमीक्षितं श्रुतं वा । वद सत्यमपास्य पक्षपातं यदि जातीकुसुमानुकारि पुष्पम् ॥ ७१ ॥ अभिनवनलिनी-विनोदलुब्धो मुकुलितकैरविणीवियोगभीरुः । भ्रमति मधु-करोऽयमन्तराले श्रयति न पङ्कजिनीं कुमुद्वतीं वा ॥ ७२ ॥ अलिरयं नलिनीदलमध्यगः कमलिनीमकरन्दमदालसः । विधिवशात्परदेशमुपागतः कुटजपुष्परसं बहु मन्यते ॥ ७३ ॥ अपि दलन्मुकुले बकुले यया पदमधायि कदापि न हेलया । अहह सा सहसा विधुरे विधौ मधुकरी बदरीमनुसेवते ॥ ७४ ॥ यदपि मेकगणेन निषेवितं प्रकटकण्टककोटिसम-न्वितम् । तदपि पङ्कजमेति मधुव्रतः सुरससौरभलुब्धरता-श्रयम् ॥ ७५ ॥ आनम्राः स्तबकभरेण पल्लविन्यः शोभन्ते कति न लताः परागपूर्णाः । आमोदे मधुनि च मार्दवे च तासां यो भेदः स खलु मधुव्रतैकवेद्यः ॥ ७६ ॥ निःशङ्कं गजपतिगण्डदानधारामाराध्य भ्रमर दिनान्यमून्यनैषीः । यावच स्फुरति करालकर्णतालस्तावत्त्वं नय नलिनीवनी मुपेत्य ॥ ७७ ॥ रात्रिर्गमिष्यति भविष्यति सुप्रभातं भास्वानु-देष्यति हसिष्यति पङ्कजश्रीः । इत्थं विचिन्तयति कोशगते द्विरेफे हा हन्त हन्त नलिनीं गज उज्जहार ॥ ७८ ॥ अन्यासु तावदुपमर्दसहासु भृङ्ग लोलं विनोदय मनः सुम-नोलतासु । मुग्धामजातरजसं कलिकामकाले व्यर्थं कदर्थयसि किं नवमल्लिकायाः ॥ ७९ ॥ कुसुमेषु च कर्णिकारकम्बोदरेषु भ्रमेषु यो विहर्तिवान् कण्टकान्वयाः । नत्वा नव मधु-मद ......यं कुटजेन मधुविवर्त शिलुकाः प्रयान्ति ॥ ८० ॥ ये गर्विता कर्णकोत्पलदलेन भृङ्गाः प्रोन्मुक्तपङ्कज-रजःसुरभीकृताङ्गाः । ते मालतीं परिहरिन्त श्रयन्ति कान्तं निम्बेषु चार्ककुसुमेषु च दैवयोगात् ॥ ८१ ॥ एणीदृशः प्रबलजन्मिन यद्वासयन्ति नैव तत्र महिमा नवचम्पकस्य । त्वं नाथ नो विहरसे यदि भृङ्ग तेन तेनास्य किंचिदपि तन्न च हानिः ॥ ८२ ॥ मानन्दमेव मकरन्दमिहारविन्दे विन्देत पद्मरतमुखमपि जनस्तु । दैवाद्दुराचारमुदितपुण्ड-रीककोशादभूदहह निःसरणं पुनर्न ॥ ८३ ॥ आजन्म-कल्पनककाननकामचारी गन्धानुकारकुरङ्गः कुटजं मिलिन्दः । तत्कर्मणा सुमदशां कलमेत्य यस्माप्य माध्वमधुना मधु-मक्षिकाभिः ॥ ८४ ॥ मा गा विषादमयि कोतक केतकीना-मन्तर्निगूढमनवाप्य मधुप्रकर्षम् । लाभः स एव परमो ननु कण्टकानां श्रेणीभिरक्षततनोर्गमनया प्रयासि ॥ ८५ ॥ नालि-ङ्गिता नवलवङ्गलता न चापि संभाविता विटपिनः कल-गुञ्जितेन । आस्वादिता मधुदिरू काचन दीर्घिरस्या माकन्द-कोरकमुदीक्ष्य मधुव्रतेन ॥ ८६ ॥ मन्दारमेदुरमरन्दरसाल-साङ्गः स्वर्णाङ्गनानयननन्दन एष भृङ्गः । दैवादुपेत्य जगती-मगतिर्विषीदन्नुन्मीलिटकोटरकुटीषु निलीय शेते ॥ ८७ ॥ किं केतकीपरिमलोर्मिलतगन्धलुब्धो गुञ्जन्नमन्दभ्रमर वाञ्छसि रन्तुमेताम् । तत्कण्टकैः परिवृतामतुलामगम्यां संत्यज्यतां भ्रम निकुञ्जलतां मधुप्याम् ॥ ८८ ॥ इह सरसि सहर्षं मञ्जु गुञ्जाभिरामं मधुकर कुरु केलिं साधमम्भोजि-नीभिः । अनुपमकरन्दामोददत्तप्रमोदा त्यजति बत न निद्रां मालती यावदेषा ॥ ८९ ॥ भ्रमर सरजनीति गुण काम्येषु पुष्पे विहर हर तदीयं सौरभं सौहृदेन । मधुकर मुकरं चेदस्तु हस्तेन लब्धुं भवतु तदुपभोगेऽभिष्टमिष्टं फलं वा ॥ ९० ॥ गन्धैराढ्या जगति विदिता केतकी स्वर्णवर्णा पद्मभ्रान्त्या क्षुधितमधुपः पुष्पमध्ये पपात । अन्धीभूतस्तदनु रजसा कण्टकैश्छिन्नपक्षः स्थातुं गन्तुं क्षणमपि सखे नैव शक्तो द्विरेफः ॥ ९१ ॥ दृष्ट्वा संकीर्तितोऽभवदलिर्मो लेखय-पत्रं विशालं चिरं चिरं किमिति किमिति व्याहरन्निष्पपात । नाभिन्नगन्धो न च मधुकणा नास्ति तस्मीकुमायं पूर्णेन्दुर्मुखी बत नतशिरा क्रीडया निर्गताम ॥ ९२ ॥ सदम्भोजाम्भोजं परिचयति संभोगरहितो गतोऽन्यत्र कुन्दे वहति मकरन्दं न हि मनः । ततो मन्येऽन्यत्र क्वचिदधिककुञ्जेऽपि ललितां तत्कीर्तिमत्वाद्वी भवति नवचूतीपरिवृढः ॥ ९३ ॥ मिलन्दः

१ उदयति महन्नी वा. २ सत्पुष्पम्. पुष्पमिति कावय. ३ मधु-स्तबकरागाम्. ४ अयोग्ये काले. ५ पुष्पति.

१ मधुप्. २ एवं पुष्प. ३ मदरा कारः.

कोरन्दे मधुनि विधुरो बालबकुले न मालं मालत्यां व्रजसि न कथं मल्लिकाम् । नियत्या नालत्रं भ्रमसि न मुकुलेऽपि रमसे स्मरन् किंलीनां तदकमलकुड्मलम् मधुकर ॥ ९४ ॥ विन्ते शालाम्भोजे विविधबकुलोद्दण्डजकुलं दुरन्तां धामाम मधु मधुकरो यः पिबति सः । स दैवात् नीलोत्पलकरसापत्यनिकर-व्यवाकल्पः संततकमलभूमौ विचरति ॥ ९५ ॥ सर-स्वाकान्तात्कुसुममकर्नाः पङ्कजवती: समासिञ्चन्नुस्म्बक-कालबद्रागमम् । इयाभी स्याधि विचरसि कर्णेन नकुले कुन्दं धानुबन्धिं नहि बान्धो मधुकरः ॥ ९६ ॥ मधुके माधवीके विचरसि गन्धान्धविरमन् मधुलीभिश्रान्त-मधुप सहकारेऽपि रमसे । वसन्ते वासन्तीमधु मधुकर भ्राम्सि बहुशो दुराबेधात् नते सदृशं कुटजे पतिचरसि ॥ ९७ ॥ भ्रमन्नीर भ्रान्तभ्रम नवयूथेषु बहुशो मधुलीनान्विन्धकुमुदवनवीथीषु भ्रमर । वसन्तप्रारम्भकु-सुमसुभगां न ते विकर्तव्यः क्वचन सहकार-व्यतिकरः ॥ ९८ ॥ अये मधुप मा कृथा बत मुधा मनो-दीनता तुषारसमये कमलकाननविनाशव्याकुलः । इयं पुरत एव ते सरसपुष्पमाकन्दवी रसालनवमञ्जरी मधुकरी जरीजृम्भते ॥ ९९ ॥ नो मल्लीमवमीहते न भजते मत्तकुम्भवल्लीं बासन्तीं महते न चन्दनवनीमालम्बते न क्वचित् । मानो-मेव हृदीश्वरीमिव महानन्दैककन्दां हृदि ध्यायन्नेव धृतिमेति षट्पदयुवा योगीव धीरभ्रमः ॥ १०० ॥ किं कापि मलया-चलैकविटपिनो निर्दग्ध मलोकुला: किंस्विद्दवगजेन पङ्कजवनं निष्कन्दमुन्मूलितम् । किंवा हन्त कृतान्तकेसरिमयास्यस्तो मदः कुन्दैर्दैवकिमिवर्गं कर्णकुसुमे हा मूढ विश्राम्यसि ॥ १०१ ॥ यस्याः संगमवाञ्छया न गणिता वाप्यो विनि-द्रोत्पला वासाभिस्त्वमनुस्मरेन मनसा यातः परां निर्वृ-तिम् । मधा सायकाङ्क्षय चन्दनलता सूङ्गन पक्षीवने दैवं साम तदस्तु तस्य न पुनः स्नेहानुरूपं फलम् ॥ १०२ ॥ दृष्टा या बकुलावली कवलिताः ते रसालद्रुमाः पुष्पाले-ऽपि विभिन्नपुष्पपटलीपीतास्तवा पादपाः । भ्रातर्भृङ्ग दवा-ग्निना वनमिदं बल्मीकशेषं कृतं किं त्वं संप्रति कानन्दान्तर-परिस्पन्दाय मन्दायसे ॥ १०३ ॥ दूरादुज्ज्वलि चम्पकं न च भजसम्भोजसभीरजो नो निम्नापि पाटलापरिमलं भ्रंश न कुर्वे रतिम् । मन्दारे बहुनादरो विचकिलोद्याने न संपू-र्यते मानसे क्वचिद्र भृङ्गस्त्वमनेनासादिता मालती ॥ १०४ ॥ वैचम्पोदिनि केसरस्य मुकुले पीतं मधु स्नेहाद्वा नीतव येन निशा शशाङ्कधवला पयोदरे शारदी ।

आनन्दं येन मदप्रवाहमलिने गण्डस्थले दन्तिनां सोऽयं भृङ्गयुवा करीरविटपे बध्नाति तुष्टिं कुतः ॥ १०५ ॥ भ्रात-र्भ्राम्य त्वमत्र वनेषु पिब स्वैरं नवाम्भोरुहं माध्वीमाधवि-कामवृन्तं मधुरमाकण्ठमास्वादय । कस्मादापतितोऽसि केतकमिदं यत्किंचिदीनं रजो दृष्टिं लुम्पति सूचयः प्रवि-शिताः कृन्तन्ति मर्माण्यपि ॥ १०६ ॥ आस्वाद्यात्र मधूनि पद्मस्य मदं मा गाः कषायाङ्कुरैर्माकन्दस्य पिकान्प्रतारित-जनो मूर्धानमध्यासितः । प्रत्यासन्नतमे पिकेऽपि भवते केनार्पिता तादृशी माध्वी नव विवेकविच्युतिरियं साहुष्य-मेतत्र ते ॥ १०७ ॥ नीतं जन्म नवीननीरजवने पीतं मधु स्वेच्छया मालत्याः कुसुमेषु येन सततं केली कृता हेलया । तेनेयं मधुगन्धलुब्धमनसा गुञ्जालता सेव्यते हा धिग्दैव-कृतं न एव मधुपः कां कां दशां नागतः ॥ १०८ ॥ प्रारम्भे कुसुमाकरस्य परितो यस्योल्लसन्मञ्जरीपुञ्जे मञ्जुल-गुञ्जितानि रचयंस्तानातनोरुत्सवान् । तस्मिन्नद्य रसाल-शाखिनि दशां दैवात्कृशामश्नुति त्वं चेन्मुञ्चसि चञ्चरीक विनयं नीचस्त्वदन्योऽस्ति कः ॥ १०९ ॥ सोऽपूर्वो रसना-विपर्ययविधिस्तत्कर्णयोश्चापलं दृष्टिः सा मदविस्मृतस्वपरदिक्किं भूयसोक्तेन वा । सर्वं विस्मृतवानसि भ्रमर हे यद्वारणो-ऽद्याप्यसावन्तःशून्यकरो निषेव्यत इति भ्रातः क एष ग्रहः ॥ ११० ॥ केतक्यः कटुकण्टकाः कुमुदिनी दोषोदया-मोदते जायन्ते विफलाः कलावति पुनः पङ्केरुहां पङ्क्तयः । अन्यानि प्रसवानि षट्पदपदन्यासैरसाध्यानि कश्चिद्भृङ्गो भ्राम्यति कल्पवृक्ष विपदामन्तर्भवन्तं विना ॥ १११ ॥ यद्य-प्याम्रतरोरमुष्य वनिताकर्णावतंसोचितामाजिघ्रन्नवमञ्जरीं मधुप हे जातोऽसि पूर्णोत्सवः । विस्मर्तुं भवतस्तथाप्यनु-चितं तद्वन्यमिन्दीवरं यस्यालाप मधूलि पानतशिरो मञ्जु त्वयोद्गुञ्जितम् ॥ ११२ ॥ माकन्दे मधुपानमस्तु बकुले क्रीडा कदम्बद्रुमे दोलाखेलनकौतुकं कुवलये कः को न वा विभ्रमः । येनाकारि मधुव्रतेन सहसा सोऽयं मधूके मधौ माध्वीकं परिपीय पीवरतनुर्जीवत्यहो जीवनम् ॥ ११३ ॥ पीतं पङ्कजकानने मधु मया नीपेऽप्यनीतं वयो बन्धूके बर-बन्धुता विरचिता रक्तं रसालद्रुमे । किं चाकारि कुमुद्वती-परिकरे क्रीडाकलाकौशलं कलङ्केतु विपीमतेऽद्य बदरी-कुञ्जस्य कुञ्जन्दनम् ॥ ११४ ॥

१ कृष्णवर्णं करोति. २ माधवीलतायाम्. ३ सहकारः. ४ कुन्दपुष्पः ५ ... ६ ... ७ ... ८ ...

१ भ्रमितावालसबिला विद्रावित...; पक्षे,–पूर्वविपरीतानिविधानम्. २ कर्णचापलं प्रसिद्धम्; पक्षे,–निद्रुमसमावेषं च. ३ मदः प्रसिद्धः; पक्षे,–गर्वः. ४ ... ; पक्षे,–आत्मनात्मविस्मरणः. ५ करः; पक्षे,–शरकः. ६ ... ; पक्षे,–जलरहितः. ७ मूत्राः; पक्षे,–...

कोकिलः

समुद्गिरसि किं वाचः पुंस्कोकिल मुधोन्मदः । [illegible] [illegible]गाय[illegible]गुणनिर्घोषभरे ॥ ११५ ॥ नवमञ्जरीणि माधुर्यं जाने कोकिल कृत्रिमम् । यदेषितो वसन्तेन गायसि त्वं मधूद्गिरसि ॥ ११६ ॥ रसालशिखरासीनाः शतं सन्तु पतत्रिणः । तन्मञ्जरीरसामोदं विदुरेव कुहूमुखाः ॥ ११७ ॥ भद्रं भद्रं कृतं मौनं कोकिलैर्जलदागमे । वक्तारो दर्दुरा यत्र तत्र मौनं हि शोभते ॥ ११८ ॥ मृगादनमदान्धं[illegible]दूषितं दुग्धकाननम् । पञ्चमं गायमानेन कोकिलेन प्रतिध्वनम् ॥ ११९ ॥ काकः कृष्णः पिकः कृष्णः को भेदः पिककाकयोः । वसन्तसमये प्राप्ते काकः काकः पिकः पिकः ॥ १२० ॥ तावन्मौनेन नीयन्ते कोकिलैश्चैव वासराः । यावत्सर्वजनानन्ददायिनी वाक्प्रवर्तते ॥ १२१ ॥ कोकिलोऽहं भवान् काकः समानः कालिमावयोः । अन्तरं कथयिष्यन्ति काकलीकोविदाः पुनः ॥ १२२ ॥ सहकारे चिरं स्थित्वा सलीलं बालकोकिल । तं हित्वाऽद्यान्यवृक्षेषु विचरन्न विलज्जसे ॥ १२३ ॥ कलकण्ठ यथा शोभा सहकारे भवद्गिरः । खदिरे वा पलाशे वा किं तथा स्याद्विचारय ॥ १२४ ॥ कोकिल कलमालापैरलमलमालोकसे रसालं किम् । शरनिकरभरितशरधिः शबरः संरतीह परिसरे सधनुः ॥ १२५ ॥ तत्किं करसि न मुक्तं यत्पिक रे काकमन्दिरे पूर्वम् । सहकारकुसुमकाले हठेन कुरुषेऽधुना रावम् ॥ १२६ ॥ तावत्कोकिल विरसान्यापय दिवसान्वनान्तरे निवसन् । यावन्मिलदलिमालः कोऽपि रसालः समुल्लसति ॥ १२७ ॥ एकस्त्वं गहनेऽस्मिन्कोकिल न कलं कदाचिदपि कुर्याः । साजात्यशङ्कयामी न त्वां निघ्नन्तु निर्दयाः काकाः ॥ १२८ ॥ अय कोकिल कुरु मौनं जलधरसमयेऽपि पिच्छिला भूमिः । विकसति कुटजकदम्बे वक्तरि भेके कुतस्तवावसरः ॥ १२९ ॥ मलिनात्मना विरागः प्रकटीकृत एव कोकिलकुलेन । जीवनदानामुक्तीलसमये यावंयमीभवता ॥ १३० ॥ रे रे कोकिल मा भज मौनं किंचिदुदञ्चय पञ्चमरागम् । नो चेत्त्वामिह को जानीते काककदम्बकपिहिते चूते ॥ १३१ ॥ अस्मिन्नत्र बधिरलोकनिवासभूमौ किं कूजितेन खलु कोकिल कोमलेन । एते हि दैवहतकास्तदभिन्नवर्णं त्वां काकमेव कलयन्ति कलानभिज्ञाः ॥ १३२ ॥ रे बालकोकिल करीरमरुस्थलीषु किं दुर्विदग्धमधुरध्वनिमातनोषि । अन्यः स कोऽपि सहकारतरुप्रदेशो राजन्ति यत्र तव विभ्रमभाषितानि ॥ १३३ ॥ किं कोमलैः कलरवैः पिक तिष्ठ तूष्णीमेते हि पामरजनाः खरमाकलय्य । [illegible] [illegible] [illegible] विकटं कटूनि [illegible] [illegible] [illegible] गुणिनं [illegible] ॥ १३४ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] कलमा सन्तु । [illegible] [illegible] कोकिलयुवा न कुहूकरोति ॥ १३५ ॥ येनापि न [illegible] रसभूमिषु [illegible] वने सदैव । दैवान्न कोकिलयुवा विरसान्न [illegible] कलकलितकुले[illegible] ॥ १३६ ॥ हे कोकिलाधि[illegible] [illegible] [illegible] ताति ननु कूजत्या मधुरध्याम् । किं [illegible] [illegible] [illegible] न क्रायमे [illegible] मौनमीरयन् ॥ १३७ ॥ [illegible] मौनं [illegible] नभसि [illegible] पक्षी [illegible] न [illegible] भूमौ । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] कोटीपुटाहृतिजडं ॥ १३८ ॥ अङ्कुरक[illegible] [illegible] नोद्गतस्फुरच्चतुरचञ्चलचारुजिह्वाञ्चितैः । रसालतरुणा कुसुममसमुल्यतामाप्तनो विहर्तुमिह कोकिलः कलितमन्थ मुद्गिरते ॥ १३९ ॥ क्वचिच्छिखिकुलीनादः क्वचिदनुलकारकोलाहलः क्वचित्कलगारवः क्वचिदपि कवीनां कलकलः । क्वचिद्दैत्यकेऽर्ध्वनिरयमहो दैवघटनात्कथंकारं तावं रमते सविनः कोकिलयुवा ॥ १४० ॥ मूकीभूय तथैव कोकिल मधुं मन्युं मनीभव हे हेलोल्लासितमल्लिकापरिमलानन्दानुकूलानिलम् । यत्रैतास्तव सूक्तयः सकलतामायान्त्यमी सूक्ष्मलांशुतंस भूतो निदाघदिवसाः संतापसंदायिनः ॥ १४१ ॥ येनानन्दमये वसन्तसमये सौरभ्यहृल्लासितकुड्मलीमुखरे रसालशिखरे नीताः पुरा वासराः । आः कालस्य वशेन कोकिलयुवा सोऽप्यद्य सर्वा दिशः खेलद्वायसचञ्चुघातविदलन्मूर्धा मुहुर्धावति ॥ १४२ ॥ दात्यूहाः सरसं रसन्तु सुभगं गायन्तु केकिभृतः कैवम्माः कलमालपन्तु मधुरं कूजन्तु कोयष्टयः । दैवायासदलो रसालविटपिश्चाकामनासादयन्निर्विण्णः कुटजेषु कोकिलयुवा संजातमौनव्रतः ॥ १४३ ॥ भ्रातः कोकिल कूजितेन किमलं नाथाप्यमर्षो गुणस्तूष्णीं तिष्ठ विशीर्णपर्णपटलच्छन्नः क्वचित्कोटरे । प्रोद्दामद्रुमसंकटे कटुरटत्काकावलीसंकुलः कालोऽयं शिशिरस्य संप्रति सखे नायं वसन्तोत्सवः ॥ १४४ ॥ अम्भोजन्मकलोऽत्र केतककुलं कुन्दोत्करः कैरवश्रेणी मल्लिकयोऽत्र चम्पकचयो जातीसमूहोऽन्यथा । नो चेदाद्रियमाणमेति पिक ते खेदं वृथा मा कृथा यस्मात्कापि कदापि कोऽपि भविता यस्त्वद्गुणान्ग्राहकी ॥ १४५ ॥ आमाषाढघनौघनीलिमा प्रति नवामाम्रस्य

१ [illegible]. २ वर्षाकाले. ३ भेकाः. ४ काले. ५ दीनरति. ६ आम्रवनस्याग्रभागे. ७ कोकिल. ८ अलिमाला. ९ [illegible] [illegible]. १० [illegible]. ११ [illegible].

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible] [illegible] [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]; [illegible] इति प्रसिद्धः. ६ मयूराः. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ शिशिरः. १० [illegible].

[illegible]स्यमञ्जरी मैत्रं [illegible] तथा कोकिल । वृथा [illegible] वृथा [illegible] मन्यसिनाम् ॥ १४६ ॥ उन्मज्जन्तु घटे घटे बत बकाः काका बकाश्च अपि कासुर्वन्तु मधुरा [illegible] पिबन्ते पिबन्ते । सोऽन्यः कोऽपि रसाल[illegible]कोकिल[illegible] ॥ १४७ ॥

चातकः

एक एव खगो मानी वने वसति चातकः । पिपासितो वा म्रियते याचते वा पुरंदरम् ॥ १४८ ॥ पिपासा क्षामकण्ठेन याचितं चाम्बु पक्षिणा । नवमेघोज्झिता चास्य धारा निपतिता मुखे ॥ १४९ ॥ शाम्यते येन केनापि जीवनेनैव जीवितुम् । किंतु चातकपोतस्य [illegible]ग्रहः परदुःसहः ॥ १५० ॥ अवश्यकार्ये [illegible] चातकः । प्रार्थनाभङ्गभीतोऽपि शक्रादपि न याचते ॥१५१॥ चातक धूमसमूहं दृष्ट्वा मा धाव वारिधरबुद्ध्या । इह हि भविष्यति भवतां नयनयुगादेव वारिणां पूरः ॥ १५२ ॥ यद्यपि चातकपक्षी अवगणयति जलधरमकालेऽयाचम् । तदपि न कुप्यति जलदो गतिरिह नान्या [illegible] ॥ १५३ ॥ दीनो [illegible] तथा बहति [illegible] । चातक [illegible] किमपि [illegible] ॥ १५४ ॥ निर्धनजीवे न विकल्पोऽयं [illegible] यद्यपि चातकानाम् । स्वार्थं [illegible] तृषा [illegible] लघुत्वमेवास्ति न किंचिदन्यत् ॥१५५॥ ऊर्ध्वीकृतचञ्चु[illegible]महो सुचिरं किं याचसे चातकेन मेघम् । अपूर्जितं गर्जितमात्रमेव [illegible] बिन्दुरवश्यं दूरे ॥१५६॥ वृथा गतं नृत्यसि चातक त्वं न नीलमेघोऽयं गजो मदान्धः । न त्वादृशेभ्यो न ददाति नूनं मातङ्गदानं मधुपेभ्य एव ॥ १५७ ॥ आस्वादनम्भोनिधिरस्तु शोषं [illegible] वा तटाकैः । नास्ति [illegible] कदापि पयोदवृन्दैः खलु चातकस्य ॥ १५८ ॥ [illegible] सानसस्नानमपि वारिराशीन् । स चातकः पिबति वारिदतोयबिन्दून् मन्ये तदीयमतिशयाभिजनोऽभिमानी ॥ १५९ ॥ अन्येऽपि सन्ति बत तामरसावतंसा हंसावलीवलयिनो जलसंनिवेशाः । कोऽप्याग्रहो गुरुरयं बत चातकस्य पौरंदरीं यदभिवाञ्छति वारिधाराम् ॥ १६० ॥ [illegible] चातकस्य कुरुते न तृषावशान्तिम् । [illegible] तादृशं च यदुदेति पिपासितोऽपि ॥ १६१ ॥ अये वापीहंसा निजवसतिसंकोचपिशुनं कुरुध्वं मा खेदं पिबति बहुतो वीक्ष्य विहगान् । अमी [illegible] भुवनमहनीयव्रतभृतो निरीहाणां येषां तृणमिव भवत्यम्बुनिचयः ॥ १६२ ॥ बीजैरङ्कुरितं लताभिमुदितं [illegible] कन्दलितं जनैः प्रमुदितं धाराधरे वर्षति । भ्रातश्चातक पातकं किमपि ते मन्ये न मन्यामहे येनास्मिन्पतन्ति चञ्चुपुटके छिद्राः पयोबिन्दवः ॥ १६३ ॥ अन्ये ते जलदायिनो जलधरास्तृष्णां विनिघ्नन्ति ये भ्रातश्चातक किं वृथा विरुदितैः खिन्नोऽसि विश्रम्यताम् । मेघः शारद एष काशधवलः पानीयरिक्तोदरो गर्जत्येव हि केवलं भृशतरं नो बिन्दुमप्युज्झति ॥ १६४ ॥ यः कृष्णं कुरुते मुखं जनयति त्रासं तडिद्भिस्तु यो यश्च प्रार्थयते परं दहति यः श्रोत्रं निजैर्गर्जितैः । सत्यं चातक तं तथाविधमपि भ्रातस्त्वया याचता जीमूतं कृतमेव तुल्यमनयोर्गाम्भीर्य[illegible] ॥ १६५ ॥ रे रे चातक सावधानमनसा मित्र क्षणं श्रूयतामम्भोदा बहवो वसन्ति गगने सर्वेऽपि नैतादृशाः । केचिद्वृष्टिभिरार्द्रयन्ति धरणीं गर्जन्ति केचिद्वृथा यं यं पश्यसि तस्य तस्य पुरतो मा ब्रूहि दीनं वचः ॥ १६६ ॥ वापी स्वल्पजलाशयो विषमयो नीचावगाहो ह्रदः क्षुद्रा क्षुद्रतरो महाजलनिधिर्गण्डूषमेकं मुनेः । गङ्गाद्याः सरितः पयोनिधिगताः मत्वाऽत्र तस्मादिमान्संमानी खलु चातको जलमुचामुच्चैः पयो वाञ्छति ॥ १६७ ॥ अन्ये ते विहगाः परेऽपि पतितं धावन्ति तृष्णातुरा वापीकूपतडागसागरजले मज्जन्ति दृप्तादराः । [illegible] न केऽपि चातकशिशुं शुष्यत्कण्ठोऽपि सन्नान्यद्वाञ्छति नोन्नमयति न च [illegible] न ध्यायति ॥ १६८ ॥

मयूरः

अहमपि नीलकण्ठ तव खलु तुष्यामि शब्दमात्रेण । नाहं जलधर भवतश्चातक इव जीवनं याचे ॥ १६९ ॥ घनागमे कः पश्यति शिखिनामाहारनिर्गमस्थानम् । यदि मेघनिनदमुदिताः एव मूढा न नृत्येयुः ॥ १७० ॥ [illegible]महारयोऽयं गर्जितं तीव्रतरहेतिरियं न सौम्य । दावाग्निधूमनिवहोऽयमयं न मेघः किं नृत्यसि द्रुतमितो व्रज [illegible] ॥ १७१ ॥ [illegible] भवान् यदि वा विमुञ्च । रे नीलकण्ठ गुरुहानिरियं तवैव मौलौ पुनः क्षितिभृतो भवति शिखण्डी ॥ १७२ ॥ अये नीलग्रीव क्व न खलु गतो मेघ सुहृदः परं तोयं येषां तव रवविलासो विलसति । अमी [illegible] कलितमिदमाकर्ण्य सहसा त्वरन्ते हन्तुं त्वामहह शबराः पुच्छलुब्धाः ॥ १७३ ॥ समन्तादाक्रान्ता दवदहनसङ्घैः शिखरिणः किरातैराकीर्णाः कर-

१ [illegible]. २ वेष्टीम्, [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible].

१ [illegible]कुसुमस्याङ्कुरः. २ मेघानाम्. ३ गुरुस्थानम्. ४ मेघनादेन [illegible]. ५ विमुञ्च.

कलितकाण्डैरयं नमुचः । विहारैर्गलीदा: भवदि मगलीना [illegible]मगः शिखण्डी पाण्डित्यं निजमहह कुत्र प्रकटयेत् ॥ १७४ ॥ [illegible] कि [illegible] काकोलूककपोतकोकिलकुलं [illegible] । केकी कूजति चेत्तदा [illegible] सर्वलोकमनसामानन्दनक्रन्दनः ॥ १७५ ॥ [illegible] रसन्तु मधुरं कूजन्तु पुंस्कोकिलाः [illegible] च शुकाः किं तैः [illegible] । एकेनापि [illegible] श्रीकण्ठ [illegible] च [illegible] न [illegible] पाण्डित्यमुद्घाटितम् ॥ १७६ ॥ किं दुर्गेषु पयोधरागमवशे [illegible] नान्ये रटन्तः [illegible] निन्द्याः पापतया [illegible] किं नाम पक्षाः श्रयम् । रम्यं वा गगने न किं विहरणं किं नृपकाकावलीपर्यायप्रतिपत्तिनाशनभयाद्दूरं स्थिता बर्हिणः ॥ १७७ ॥ केका कर्णामृतं ते सकुसुमकबरीकान्तिहाराः कलापाः कण्ठच्छाया पुरारेर्गलरुचिरुचिरा सौहृदं मेघमध्ये । विश्वं [illegible] नित्यमाहारवृत्तिः कैः पुण्यैः प्राममेतत्सकलमपि सखे चित्रभूतं मयूर ॥ १७८ ॥

चक्रवाकः

त्यज चक्रवाकि शोकं संधान धैर्यं सहस्व समयममुम् । अयमेव वासरमणिर्हरिष्यते शापमूर्छा ते ॥ १७९ ॥ अलंगनोऽयमरविन्दवनैकबन्धुर्भास्वान [illegible] कोऽपि विधिप्रणीतम् । हे चक्र धैर्यमवलम्ब्य विमुञ्च शोकं धीरास्तरन्ति विपदं न तु दीनचित्ताः ॥ १८० ॥

शुकः

अखिलेषु विहंगेषु हन्त स्वच्छन्दचारिषु । शुक पञ्जरबन्धस्ते मधुराणां गिरां फलम् ॥ १८१ ॥ किंशुके शुक मा तिष्ठ चिरं माणिक्यलेच्छया । बाह्यरङ्गप्रसङ्गेन के के नानेन वञ्चिताः ॥ १८२ ॥ काकाः किं किं न कुर्वन्ति केङ्कारं यत्र तत्र वा । शुक एव परं वक्ति नृपहस्तोपलालितः ॥ १८३ ॥ शुक तव पठनं व्यसनं न गुणः स गुणाभासः । समजनि येनामरणं शरणं पञ्जरवासः ॥ १८४ ॥ कीर नीरसकरीरपादपे किं स्थितोऽसि कथयामि धीरतः । मामकीनसहकारपादपा दुःसमीरलहरीभिराहताः ॥ १८५ ॥ सुभाषितस्याध्ययनेऽनुरक्तं शुकं वराकाः प्रहसन्ति काकाः । तमेव संसत्सु गिरं किरन्तं दृष्ट्वा भवन्ति त्रपयाऽवनतास्याः ॥ १८६ ॥ द्राक्षां प्रदेहि मधु वा वदने निधेहि देहे विधेहि किमु वा कनकाभरणानि । [illegible] पुनरेष कीरस्तत्रैव धावति कुतोऽपि [illegible] ॥ १८७ ॥ हे कीर कैरवसुगौरिति [illegible] मा भाव संरसति [illegible] । बालोऽपि यत्र [illegible] कैरं कलितमिदं [illegible] ॥ १८८ ॥ [illegible] [illegible] न गृहे [illegible] । [illegible] मुक [illegible] किं [illegible] नवनालनीदं [illegible] ॥ १८९ ॥ अमृतरसवल्लीनालायितसंमतानं [illegible] कीर प्रान्तविनिपु सेपु । अकलितरसमेवानारतपर [illegible] भजनु [illegible] पीयूषकण्ठः ॥ १९० ॥ अमुञ्चिन्सुगाने विहगमन्दं पुर [illegible] धुनुति मन्द [illegible] । सखे नायकीर [illegible] मृदुनीन मनति गुणभाजां गुणगणः ॥ १९१ ॥ इदं [illegible] [illegible] । [illegible] गमय समयं कीर निभृतं न वाणी कल्याणी यदिह मुखमुद्रैव शरणम् ॥ १९२ ॥ अमुष्मिन्नारामे तरुभिरभिरामे विटपिनः स्फुटं [illegible] नवसंगीतकलनात् । परानन्दैः पूर्णाः क इव नव वर्णावलिपदक्रमश्रोता येषां द्विजवर शुक श्राम्यसि कुतः ॥ १९३ ॥ अये कीरश्रेणीपरिवृढ वृथा श्रामगतं किमथ त्वं व्यर्थं श्रवयसि स्याशे [illegible] । यथा पुष्पारम्भे [illegible] कल्पशिखरी दुर्लभतरः ॥ १९४ ॥ अपारः पाथोधिः पुलिनरहितो योजनशतं निरालम्बो मार्गो वियति किल शून्या दश दिशः । इतीवायं कीरः कतिपयपदान्येव गगने मुहुर्भ्रान्त्वा भ्रान्त्वा व्रजति गृहवृक्षे पुनरपि ॥ १९५ ॥ द्विजकुलपते मेधाशिन्धो सुभाषितकोविद त्वयि गृहमुपयाते जातं बहूपकृतं मम । यदिह नियतं साध्व्यः वृद्धाः स्त्रियः परिचारकाः शुक भगवते नाम प्रीता गृणन्ति मुहुर्मुहुः ॥ १९६ ॥ वासः काञ्चनपञ्जरे नृपकराम्भोजैस्तनूमार्जनं भक्ष्यं स्वादुरसालदाडिमफलं पेयं सुधाभं पयः । पाठः संसदि रामनाम सततं धीरस्य कीरस्य मे हा हा हन्त तथापि जन्मविटपिकोटरं मनो धावति ॥ १९७ ॥ तत्कालागतवल्लभस्य वः पुरवने [illegible] रसास्वादनकीरः [illegible] जने । [illegible] तस्याटवी [illegible] [illegible] ॥ १९८ ॥ प्रातः कीर कठोरचञ्चुकलयारोपाश्रितैः कूजितैः किं माधुर्यनिधिस्त्वमितिविशदः कस्त्रावदुः शोष्यते । सेयं दैववशादहो परिणता [illegible] ते [illegible] मुद्रितपटः [illegible] पञ्जरः ॥ १९९ ॥ माणिक्यद्रवलिप्तमौक्तिकतुल्यं बिभ्रन्ति नो दाडिमीबीजान्येव विरीक्षते न रमते हैमेऽप्यहो पञ्जरे । [illegible] मोदैकमेदस्विनी शुकिर्भे

१ मयूरः २ [illegible] ३ [illegible] ४ दोषः ५ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible]

गुञ्जितानयः [illegible] शुक [illegible] ॥ २०० ॥ यातेऽस्मिन् [illegible] कोकिले मधु- [illegible] । तन्मध्ये [illegible] ॥ २०१ ॥ [illegible] ॥ २०२ ॥ [illegible] । [illegible] नष्टा ॥ २०३ ॥

काकः

वयं काका वयं काका जल्पन्तीति प्रगे द्विजाः । तिमिरारितमसो हन्त्याविति शङ्कितमानसाः ॥ २०४ ॥ तुल्यवर्णच्छदः कृष्णः कोकिलैः सह सङ्गतः । केन विज्ञायते काकः स्वयं यदि न भाषते ॥ २०५ ॥ अहो मोहो वराकस्य काकस्य यदसौ मुहुः । मरीमर्ति नरीनर्ति पुरतः शिखिहंसयोः ॥ २०६ ॥ आमरणादपि विकलं कुर्वाणाः स्पर्धया सह मयूरैः । किं जानन्ति वराकाः काकाः केकारवं कर्तुम् ॥ २०७ ॥ तत्काक त्वयि युक्ताः कटुकाध्वनिवर्णपूर्तनार्युचिताः । यदि विष्ठाकृमिपुष्टं तत्र न दोषो हि तवेदम् ॥ २०८ ॥ विधिरेव विशेषगर्हणीयः करट त्वं रट कस्तवापराधः । सहकारतरौ चकार यस्ते सह वासं सरलेन कोकिलेन ॥ २०९ ॥ काकस्य गात्रं यदि काञ्चनस्य माणिक्यरत्नं यदि चञ्चुदेशे । एकैकपक्षे ग्रथितं मणीनां तथापि काको न तु राजहंसः ॥ २१० ॥ कोटीपुटं करट कुण्ठय तावदलीकमेतत् काक- मयं मरालः । नो वेदमञ्जुकलकण्ठरवा विहंगाः सर्वे सुधीति निजसंसदि शंसिता नः ॥ २११ ॥ प्रत्यक्षं प्रतिहर्षं प्रतिकारिनीरं काकाश्चरन्ति कलचञ्चुपुटा रटन्तः । नो यान्ति तृप्तिमथ नन्दितपुण्डरीकखण्डे वनस्य हृदि तृप्यति राजहंसः ॥ २१२ ॥ कृष्णं वपुर्वहतु चुम्बतु सत्फलानि रम्येषु संचरतु चूतवनान्तरेषु । पुंस्कोकिलस्य चरितानि करोतु नाम काकः किल ध्वनिविधौ ननु काक एव ॥ २१३ ॥ पथि निपतितां शून्ये दृष्ट्वा निरावरणाननां दधि- शरावीं गर्वोन्नद्धः समुन्नतकंधरः । निजसमुचितालालोलं विकारशताकुलो यदि न कुरुते काकः काकः कदा नु करिष्यति ॥ २१४ ॥ गात्रं ते मलिनं तथा श्रवणयोरुद्वेगकृत्कूजितं भक्ष्यं सर्वमपि स्वभावचपलं दुश्चेष्टितं ते सदा । एतैर्वायस संगतोऽप्यविनयैर्दोषैरमीभिः परं सर्वत्रैव कुटुम्बवत्सलतया नैवान्यथा धन्यो भवान् ॥ २१५ ॥ क्षुद्र्याम्भसृस्य खातिमलिनच्छायस्य पुष्टस्य च क्षुद्रस्य अनकारिणोऽतिवाच्यासदृशिच्छेदिनः । येयं निम्बफलेषु काक भवतश्चित्तेषु नैसर्गिकी प्रीतिस्तत्सदृशं विधेर्विलसितं निष्पन्नमेतद्विगत् ॥ २१६ ॥ कर्णारुन्तुदमन्तरेण रटितं गाहस्व काक स्वयं माकन्दं मकरन्दशालिनमिह त्वां नन्महे कोकिलम् । धन्यानि स्थलवैभवेन कतिचिद्वस्तूनि कस्तूरिकां नेपालक्षितिपालभालपतिते पङ्के न शङ्केत कः ॥ २१७ ॥ काक त्वं कलनप्रमात्रविपिनं दैवात्समासादयन् किं कर्णौ बधिरीकरोषि पुरुषक्रेङ्कारकोलाहलैः । मन्ये चैत्रकलम्बसे रतमग्नकान्तपुंस्कोकिलभ्रान्त्यापि त्वयि संचरन्ति न कथं मुग्धाकटाक्षच्छटाः ॥ २१८ ॥ नो चारु चरणौ न चापि चतुरा चञ्चुर्न वाच्यं वचो नो लीलाचतुरा गतिर्न च शुचिः पक्षग्रहोऽयं तव । क्रूरक्रेङ्कृतिनिर्भरां गिरमिह स्थाने वृथैवोद्गिरन्मूर्ख ध्वाङ्क्ष न लज्जसेऽप्यसदृशं पाण्डित्यमुत्पादयन् ॥ २१९ ॥ यस्याकर्ण्य वचः सुधाकवलितं वाचंयमानामपि स्वान्तानि व्यथयन्ति मन्मथकथाश्रान्तानि संत्रोल्लसे । रे रे काक वराक साकममुना पुंस्कोकिलेनाधुना स्पर्धाबन्धमुपेयुषस्तव तु किं लज्जापि नोज्जागरा ॥ २२० ॥ आलापं कलकण्ठिका न कुरुते कीरा न धीरध्वनिं व्याहारं कलयन्ति कोमलगिरः कूजन्ति नो बर्हिणः । नीराडम्बरदुर्दिनाम्बरतले दूरे द्विरेफध्वनिः काकाः केवलमेव केङ्कृतरवैः कुर्वन्ति कर्णज्वरम् ॥ २२१ ॥ कम्पं लब्धवतः परस्य वदनं भिक्षाशया पश्यतः स्वायासस्तुतिवेदनां विदधतः कान्तां विना सीदतः । भ्राम्यन्तः सह भार्यया प्रतिदिशं प्रत्यापगं प्रत्यगं कीरस्याप्यवनं हसन्ति विविधक्रीडालसा वायसाः ॥ २२२ ॥ किं केकीव शिखण्डमण्डिततनुः किं कीरवत्पाठकः किं वा हंस इवाङ्गनागतिगुरुः सारीव किं सुस्वरः । किं वा हन्त शकुन्तबालपिकवत्कर्णामृतं स्यन्दते काकः केन गुणेन काञ्चनमये व्यापारितः पञ्जरे ॥ २२३ ॥ अत्रस्थः सखि लक्षयोजनगतस्यापि प्रियस्यागमं वेत्त्याख्याति च धिग्मुधाकदव इमे सर्वे पठन्तः स्थिताः । मत्कान्तस्य वियोगतापदहनज्वालावलीवारिदः काकस्तेन गुणेन काञ्चनमये व्यापारितः पञ्जरे ॥ २२४ ॥ अभिनवमोदबृन्दध्वनिभाविततापि प्रेक्षमाणेऽन्तरिक्षं मा काक व्याकुलो

१ [illegible]. २ प्रातःकाले. ३ ही कल्पना नाहि [illegible]. ४ [illegible]. ५ काक. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible].

१ [illegible]. २ विना. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible].

भूलकशिखरशकलपतिमानशान । एवं मेघमकूममुपर्नि हरकण्जममनवन्नाधवाप्रहामव्यालकमनुमाथवलितकवरो न स्पृहामत्र सिंहः ॥ २२५ ॥

बकः

एष बकः सहमैव विपन्न शाल्मलमहो क नु मद्गलमस्य । माधु कृतान्तक कश्चिदपि त्वा वर्णयतु न कुतोऽपि समर्थः ॥२२६॥ न कोकिलानामिव मञ्जु कूजितं न चञ्चरीकानामिव गतानि हंसवत् । न बर्हिणानामिव चित्रवर्णता गुणस्तथाप्यस्ति बके बकव्रतम् ॥ २२७ ॥ बकोट मूकतया पयसि मग्नोऽसि क्वापि शफरमत्र ध्यात्वा मुनिर्न पुनरवगाढुं समुचितः । इत्थं तत्र मार्गे स्थिते रिहि गगनलिखितमिति प्रमाणतमपि गोतः परिगणम् ॥ २२८ ॥ नैर्मल्यं वपुषस्तवास्ति वसतिः पद्माकरे जायते मन्दं याहि मनोरमा वद गिरं मौनं च संपादय । धन्यस्त्वं बक राजहंसपदवीं प्राप्तोऽसि किं नैर्गुण्यैर्नीरक्षीरविभागकरणनिपुणा शक्तिः कथं लभ्यते ॥२२९॥ जातिस्तस्य न मानसं न शुचिभिर्वृत्तिर्मृणालाङ्कुरैर्न क्रीडा हंसेन निर्मलयशः प्रामा न वाचः कलाः । जीवन्मत्स्यवधेन वाकचपलो भ्राम्यन्सगर्वं पुनर्मिथ्यैवोन्नतकंधरः शठबको हंसैः सह स्पर्धते ॥ २३० ॥ रे रे शिष्टबकोट नाकनटिनीतीरे तपस्विव्रतं ध्यानेनानिमिषोपभोगमनसा युक्तं करोषीदृशम् । एवं यत्किल मानसस्य पदवीं काङ्क्षस्युक्तं हि तन्नीरक्षीरविवेकनिर्मलधियो हंसस्य नान्यस्य सा ॥२३१॥ न भ्रूणां स्फुरणं न चक्षुचलनं नो चूलिकाकम्पनं न ग्रीवाचलनं मनागपि न पक्षद्वयोत्क्षेपणम् । नासाग्रेक्षणमेकपाददमनं कष्टैकनिष्ठं परं यावत्तिष्ठति हीनमीनवदनस्तावद्बकस्तापसः ॥ २३२ ॥

घूकः

यद्यपि तरणेः किरणैः सकलमिदं विश्वमुज्ज्वलं विदधे । तदपि न पश्यति घूकः पुराकृतं भुज्यते कर्म ॥ २३३ ॥

खद्योतः

अंबरतृणमणिवह्निसर्पपकनककारकमूलम् । कीटलवसास्मतस्यात्खद्योतः क्वापसकटाति ॥ २३४ ॥ घनतमस्तमस-मलीमस दशदिशि निशि यद्विराजसि तदन्यत् । कीटमणे दिनमधुना तरणिकरान्तरितसितकिरणम् ॥ २३५ ॥ क्वापि गतः पतिरह्नां जलदान्तरितः शशी सनक्षत्रः । शून्ये तमसि भवानपि खद्योत द्योततां नाम ॥ २३६ ॥ इन्दुः प्रयास्यति विनङ्क्ष्यति तारकश्रीः स्वास्यन्ति लीढतिमिरा न मणिप्रदीपाः । अन्यं समस्तमपि कीटमणे भविष्यत्युन्मेषमेष्यति भवानपि दूरमेतत् ॥ २३७ ॥ आविष्कृतो वसति मेघकुलान्तराले स्वल्पप्रभा अपि चैरनिरस्तभासः । खद्योतकाः प्रकटितोत्कर-प्रभावात्तावत्स सेवसुरतः समुदेति यावत् ॥ २३८ ॥

१ जन्म. २ मुक्तैः. ३ सौवर्णम्. ४ स्वल्पा सहस्रयेन आत्मनस्त्वा दूरे धारणेन. ५ सूर्यः.

अहङ्कारावारे नयनानि निशान्तामविरतं गेहगमधीमूर्ते शशिनि संगमाख्ये सदृशानि । तथा ध्वान्ते जातं जगदुदयनं मेघमलिने यथात्मा गम्यन्ते भवन्ति पटवः कीटमणय ॥ २३९ ॥

स्थलचरान्योक्तयः

सिंहः

एकोऽहमसहायोऽहं कृशोऽहमपरिच्छदः । स्वप्नेऽप्येवंविधा चिन्ता मृगेन्द्रस्य न जायते ॥ १ ॥ मृगेन्द्रं वा मृगारिं वा सिंहं व्याहरता जन । नखाग्रमथ्यते श्रीः कीलालकलित-दन्तिनः ॥ २ ॥ मृगेन्द्रो गम्यते क्षेत्रं संगम्यमथैरपि । सिंह-कानने पुनर्मृढ न हर्षं च दुर्लभाः ॥ ३ ॥ मृगेन्द्रः श्मश्रुणि नखैरर्जितं स्वकम् । हयानां हरिणं शुण्डा सिंहः पूर्वदृष्ट-मिनम् ॥ ४ ॥ स्वल्पस्नायुवसावशेषमलिनं निर्मांसमप्यस्थिकम् । प्राप्नोति नखमङ्कं वा फलं वा मूषको भवेत् ॥ ५ ॥ जीर्णोऽपि क्रम-हीनोऽपि कृशोऽपि यदि केसरी । तथापि वृषनाथस्य शङ्कातङ्काय कल्पते ॥६॥ नाभिषेको न संस्कारः सिंहस्य क्रियते वने । विक्रमार्जितसत्त्वस्य स्वयमेव मृगेन्द्रता ॥ ७ ॥ दन्तैर्गजकुम्भ-कण्डूतिपाटितान्यरिपतितवना । हरिणा हरिणाक्षीषु कथ्यतां कः पराक्रमः ॥ ८ ॥ उत्तुङ्गमतङ्गजकुम्भस्थलन्यस्तलोचनः । आसन्नेऽपि च सारङ्गे न यान्ति कुरुते हरिः ॥ ९ ॥ जातः सत्त्वं न जग्राह कण्ठीरवकिशोरकः । वधुव्यापारयामास कुञ्जे कुञ्जरशालिनि ॥ १० ॥ वनमुक्तनखोत्कुम्भाग्र-भूतनभीषणात् । सिंहत्वात्प्रहारेऽपि न शृगालाधिरोहणम् ॥ ११ ॥ शूरोऽसि कृतविद्योऽसि दर्शनीयोऽसि पुत्रक । कुले तस्मिन्प्रजातोऽसि गजो यत्र न हन्यते ॥१२॥ यत्किंचिदपि सिंहे वनकेलिमालीदुराबदं द्विरदैः । घटयन्ते कटिसूत्रं तस्य सटाभिः शबरशिशवः ॥ १३ ॥ एकाकिनि वनवासिन्यराज-लक्ष्मण्यनीतिशास्त्रज्ञे । सत्त्वोच्छ्रिते मृगपतौ राजेति गिरः परिणमन्ति ॥ १४ ॥ अनिशं मतङ्गजानां बृंहितैर्माकर्ण्यते यत्र विपिने । मन्ये तथा न जीवति गजेन्द्रकटलम्बकवलनः सिंहः ॥ १५ ॥ यद्यपि च दैवयोगात्सिंहः पतितोऽन्धकूपतरे कूपे । तदपि च वाञ्छति सततं करिकुम्भविदारणं मनसि ॥ १६ ॥ यद्यपि रटति सरोषं मृगपति-पुरतोऽपि मत्तगोमायुः । तदपि न कुप्यति सिंहोऽप्य-सदृशपुरुषेषु कः कोपः ॥ १७ ॥ मत्तरत्नकलनस्खलता-

१ दन्तैर्गजकुम्भस्थलनिर्भिन्न तथा कण्डूः. २ वनेऽभाववशिष्टे. ३ भगोत्कर्षाशि. ४ पतितमत्कुम्भैः. ५ आत्मनामप्रभ्रंशि. ६ मदकरराजाम्. ७ हैमराः. ८ मृगवधिषु. ९ कुञ्जे. १० सिंहः. ११ सिंहशावकः. १२ पुत्रक. १३ क्षमता. १४ राजसिंहासनं. १५ अतोऽपि. १६ मनसिजम्. १७ हस्तिकरन्ध्रलम्बमानास्थिपरम्परा.

प्रवयानपि सन्नाग्रगामपि पुनः । कांस्कामसिंहा इभेन्द्रा हरिवाजी सम्भवा न कथम् ॥ १८ ॥ हे मत्तेभविदारणैककौतुक कस्त्रीव कोऽस्य सदंशोऽवम् । कोऽपि कान्तगुहान्ते केवलमेकैव गर्जनया ॥ १९ ॥ गर्जितमाकर्ण्य मनागङ्कमार्गतिनामपि । हरिशिशुरुत्पतितुं ग्रहणान्याकुञ्च नीवाने शिर्भ्रूसम् ॥ २० ॥ यत्रोत्सिमानादयमानरता श्रीः धीयते केसरासनोत्तम । हेलाहतानेककरीन्द्रयूनो हरीन्द्र मूर्तेरपि हानि हानिः ॥ २१ ॥ भिनत्ति भीमं करिराज कुम्भं बिभर्ति वेगं पवनादतीव । करोति वासं गिरिगह्वरेषु तथापि सिंहः पशुरेव नान्यः ॥ २२ ॥ गम्यते यदि मृगेन्द्रमन्दिरं लभ्यते करिकपोलमौक्तिकम् । जम्बुकालयगतेन लभ्यते वत्सपुच्छखुरचर्मखण्डनम् ॥ २३ ॥ येन भिन्न करिकुम्भविस्खलन्मौक्तिकावलिभिरङ्किता मही । अद्य तेन हरिणान्तिके कथं कथ्यतां नु हरिणा पराक्रमः ॥ २४ ॥ हरिरम्बरविलोचन महीन्द्रे किमयमन्य पुनरङ्गनाम निद्राम् । अधिगतवलिविक्रमाभवीतिर्न नु वलितस्य त्रिलोकपालकार ॥ २५ ॥ उन्मुक्तनीलशिखरविन्तपदृशस्य कालेऽपि पतत्समानभवने मनसः । सिंहो बली गजविदारणदारुणोऽपि सीदत्यहो नकगते खलु सिंहनाथः ॥ २६ ॥ अन्नवन्नान्वहममुष्य मृगाधिपस्य वाचा विवेच कथमत्र लघूकरोषि । जानन्नि किं नु करमन्तकुम्भिकुम्भविनिर्गतमौक्तिकमयानि वनान्तराणि ॥ २७ ॥ आबद्धकृत्रिमसटाजटिलांसभित्तिरारोपितो मृगपतेः पदवीं यदि श्वा । मत्तेभकुम्भतटपाटनलम्पटस्य नादं करिष्यति कथं हरिणाधिपस्य ॥ २८ ॥ भिन्ना महागिरिशिलाः करजाग्रजाग्रदुद्दामशौर्यनिकरैः करटिभ्रमेण । दैवे पराचि करिणामरिणा तथापि कुत्रापि नापि खलु हा पिशितस्य लेशः ॥ २९ ॥ धीरीन्द्रशावक न तावदमी निरेषा वैसान्त्यवैर्विहरसि स्वमुग्धमन्यत्र्याश्चैः । कुम्भीन्द्रकुम्भदलनोल्लसनासकलैश्चाधिकं वचोऽपि किन्नु न खलु रीतिमुरीकरोषि ॥ ३० ॥ उत्फुल्ल यः शिखरिणं मदकुम्भिकुम्भमुद्भिद्य सानुगतमायतमुक्तमन्धु । पञ्चाननो विवशया जरयाभिभूतः सोऽयं वनौ विहरति इन्द्रियतोऽहितानः ॥ ३१ ॥ विगन्ते भूवन्ते मदमलिनगण्डाः करटिनः करिण्यः कारुण्यास्पदमसमशीलाः खलु मृगाः । इदानीं लोकेऽस्मिन्ननुपमशिखानां पुनरयं नखानां पाण्डित्यं प्रकटयतु कस्मिन्मृगपतिः ॥ ३२ ॥ न यत्र स्थेमानं दधुरतिभयभ्रान्तनयना गलद्दानोद्रेकभ्रमदलिकदम्बाः करटिनः । लुठन्मुक्ताभारे भवति परलोकं गतवतो हरेरद्य द्वारे शिवा शिवा शिवाना कलकलः ॥ ३३ ॥ कुरङ्गीणां यूथं तव दूरमिदमङ्गीकृतमयं विगतद्वेषं यत्किंचिद्यदयमावोऽद्य यतु मा । विवेको या कश्चित्प्रमविनयः केसरियुवा हठान्मत्तेभानां युवतिषु विधत्ते नखपदम् ॥ ३४ ॥ स्थितिं नो रे दध्याः क्षणमपि मदान्धेक्षण सखे गजश्रेणीनाथ त्वमिह जटिलायां वनभुवि । असौ कुम्भिभ्रान्त्या खरनखरविद्रावितमहागुरुग्रावग्रामः स्वपिति गिरिगर्भे हरिपतिः ॥ ३५ ॥ स्व मन्ये येन त्वमिह मदवृन्दान्धबुधिया हगन्तानाघत्से किमपि हरिवृन्देषु पवनात् । त्वयाणां लोकानामपि हृदयपङ्कं परिहरन्नरे धीरं धीरं ध्वनति नवनीलो जलधरः ॥ ३६ ॥ क्षुद्राः सन्ति सहस्रशोऽपि विपिने शौण्डीर्यवीर्योद्धतास्तस्यैकस्य पुनः स्तवीमहि महः सिंहस्य विश्वोत्तरम् । केलिः कोलकुलैर्मदो मदकलैः कोलाहलो नाहलैः संहर्षो महिषैश्च यस्य मुमुचे साहंकृतं हुंकृते ॥ ३७ ॥ कोलः केलिमलंकरोतु करिजः कोऽन्तु कान्तासखाः कासारे वनकामगः मरभसं नवान्तिवह स्वेच्छया । अभ्यस्यन्त्विमयोषितश्च हरिणाभूयोऽनुरूपां गतिं कान्तारान्तरसंचरिष्णुरधुना पञ्चाननो वर्तते ॥ ३८ ॥ नाम्योच्छ्रायवती ननु नदशनौ नो दीर्घदीर्घैः करः सत्यं वारण नैव केसरिशिशुस्त्वाडम्बरैः स्पर्धते । तेजोबीजमसत्यवस्य हृदये त्वन्नं पुनर्वेधसा तादक्त्वादृशमेव येन भुवनं सोऽस्य पशुं मन्यते ॥ ३९ ॥ क्षुत्क्षामोऽपि जराकृशोऽपि शिथिलप्रायोऽपि कष्टां दशामापन्नोऽपि विपन्नदीधितिरपि प्राणेषु नश्यत्स्वपि । मत्तेभेन्द्रविभिन्नकुम्भपिशितग्रासैकबद्धस्पृहः किं जीर्णं तृणमत्ति मानमहतामग्रेसरः केसरी ॥ ४० ॥ येनानर्गलकालकेलिकलितप्रत्यग्रकादम्बिनीधाराधोरणिधौतधातुषु पुरा शैलेषु लीलायितम् । सोऽयं ग्रामनिपातनप्रचरणः श्वारक्तकोलाहलैः फूत्कारैः कुपितोऽद्य धावति मुहुः पापी मृगग्रामणीः ॥ ४१ ॥ ग्रामाणामुपकण्ठसीमनि मदोद्रेकस्फुरल्लोचनाः फेत्काररव्यनिमुद्गिरन्ति बहवः संभूय गोमायवः । सोऽन्यः कोऽपि घनाघनध्वनिघनः पारीन्द्रगुञ्जारवः शुष्यद्रुभ्रमलोलकुञ्जरकुलस्वान्तैकगर्वैः श्रुतः ॥ ४२ ॥ एणः क्रीडति शूकरश्च खनति क्रोष्टा च गर्जयते क्रोशा कन्दति वल्गते च शशको वेगाद्धरुश्चापति । निःशङ्कः करिपोतकस्तरुलतामुन्मोटते लीलया हंहो सिंह विना त्वयाद्य विपिने कीदृग्दशा वर्तते ॥ ४३ ॥ हे मातङ्ग मदाम्बुडम्बरतया रोलम्बरोलं वहद्दम्बानाममरम्बरं वनमिदं मङ्क्षु त्वदुत्कण्ठसे । हरस्त-

१ कुम्भकुम्भेन. २ मृगाङ्कधीनानामयं मेनाम्. ३ गजवरोप. ४ हे सिंहशिशो. ५ वराः. ६ शिवादिः. ७ शिवासि.

१ अङ्गीकुरु २ विगतवेदम्. ३ अहंकारस्फुरदवस्थम्. ४ नीचाः. ५ 'नाहलो म्लेच्छजातिः स्यात्' इति हैमः. ६ कुम्भकारकः. ७ कुत्सया स्थिताः. ८ मृगगणमुख्याः. ९ जम्बुकी.

न्द्रिमहो महोज्ज्वलनगाधीशस्य धामीभवत्यप्रमन्दमेव सूषमदनोत्कण्ठो न कण्ठीरवः ॥ ४४ ॥ यस्यासन्नपदस्य नादेन धैर्यद्रुहः शुष्यन्ति स्म मदप्रवाहसरितः सद्योऽपि दिग्दन्तिनाम् । दैवात्कष्टदशावशं गतवतः सिंहस्य तस्याधुना कर्षन्त्येव करेण केसरसटाभारं जरज्जम्बुकाः ॥ ४५ ॥ यः शौर्यावधिरेव यस्य महसा दिग्दन्तिनोऽप्यन्तिकं नायाताः किल येन विन्ध्यवसुधा गम्या न कस्याप्यभूत् । तस्मिन्कौतुकिना त्वया करियसां नूनं कपोलस्थलीभृङ्गः केसरिवीर संप्रति पुनः कुत्रैव विश्राम्यतु ॥ ४६ ॥ यूना येन विभिन्नवारणघटाकुम्भोच्छलन्मौक्तिकश्रेणीभिः परिपूरितास्तटभुवो भूमीभृतां कोटिशः । तस्यैवाद्य निशाम्य सीद कलभाः क्रीडन्ति निःसाध्वसं पारीन्द्रस्य जरातुरस्य नखरौ जीर्णो जिगीषारसः ॥ ४७ ॥ कः कः कुत्र न घुर्घुरायितघुरीघोरो घुरेत्सूकरः कः कः कं कमलाकरं विमलिनं कर्तुं करी नोद्यतः । के के कानि वनान्यरण्यमहिषा नोन्मूलयेयुर्यतः सिंहीस्नेहविलासबद्धवसतिः पञ्चाननो वर्तते ॥ ४८ ॥ मातङ्गाः किमु वल्गितैः किमफलैराडम्बरैर्जम्बुकाः सारङ्गा महिषा मदं व्रजत किं शून्येषु शूरा न के । कोपाटोपसमुद्भटोत्कटसटाकोटेरिभारेः पुनः सिन्धुध्वानिनि हुंकृते स्फुरति यत्तद्गर्जितं गर्जितम् ॥ ४९ ॥ काकः पक्षबलेन भूपतिगृहे ग्रासं यदि प्राश्नाति वा तस्य महत्त्वमस्य लघुता पञ्चाननस्यागता । येनाक्रम्य करीन्द्रगण्डयुगलं निर्भिद्य हेलालवाल्लब्ध्वा भास्वरं बंगटकधिया मुक्तागणस्त्यज्यते ॥ ५० ॥ निद्रामीलितलोचनो मृगपतिर्यावद्गुहां सेवते तावत्स्वैरममी चरन्तु हरिणाः स्वच्छन्दसंचारिणः । उन्निद्रस्य विधूतकेसरसटाभारस्य निर्गच्छतो नादे श्रोत्रपथं गते हतधियः सन्त्वेव दीर्घायुषः ॥ ५१ ॥ सैंहाः सन्तु सभासदः करिकुम्भदर्पदरोत्सारिणो हर्यक्षेण समं च जम्बुकयुजा युद्धाय बद्धादरः । तत्रापि प्रथयन्ति तुल्यबलतामेके तयोस्त्वकैरन्ये संशयशंसिनस्तदपरे वादं विपर्यासिनः ॥ ५२ ॥ हे हर्यक्ष महत्त्व संप्रति लघुगोमायुरभ्ये सतां मध्ये साधारणबन्धजन्तुजनता गुञ्जारवं संवधात् । नीचानां प्रकृतिर्भ्रमो मुखरता चातः कथं क्षिप्यते शार्दूले द्विरदे मृगे शशकुले कृतो विपक्षग्रहः ॥ ५३ ॥ दिङ्नागाः प्रतिपेदिरे प्रथमतो यात्येव येनत्वतां संभाव्य स्फुटविक्रमोऽथ वृषभो गौरीव गौरीपतेः । विक्रान्तैर्नैकं करोतु कतमं नाम त्रिलोकीतले कण्ठेकालकुटुम्बिनीकरुणया सिक्तः स कण्ठीरवः ॥ ५४ ॥

१ सकलकोपस. २ कुत्रजारः. ३ सिंहस्य. ४ कर्णोत्कुल्ल. ५ कण्ठेकालः शिवस्तत्कुटुम्बिनी पार्वती.

गजः

नागस्य पङ्कमग्नस्य क्वाकर्णयेद् महत् । पश्यद्भुक्त्या यष्टमहद्गोप्रोऽपि हसन्त्यमी ॥ ५५ ॥ मनोरमाणि गजेन्द्रस्य मुग्धं काकः करोति यत् । कुल्यानुकूल्य नयस्य यो गजो गज एव सः ॥ ५६ ॥ ग्रामपुलिनभिक्षकस्य किं मनं करिणो भवेत् । विदीर्णकुम्भस्तेनैव मकुटुम्बोऽपि जीवति ॥ ५७ ॥ बन्धनस्थो हि मातङ्गः सहस्रभरणक्षमः । अपि स्वच्छन्दचारी श्वा स्वोदरेणापि दुःखितः ॥ ५८ ॥ अन्तर्गतमपि मार्जारी शुनी वा गजमस्तके । बहिर्बद्धोऽपि मातङ्गस्तम्भ किं लघुतां गतः ॥ ५९ ॥ गच्छतः गजः पदान्मदुधान्यादिनुं भुवम् । मत्तो विजानीते स कान्तं गजमानं हि निश्चलम् ॥ ६० ॥ क्रीडे पयसि तपस्यसि तापेन करः प्रसारितः करिणा । सोऽपि न पयसा सिक्तो आपयसात्मा परं नीतः ॥ ६१ ॥ यदि मत्तोऽसि मतङ्गज किममीभिर्गर्जमल्लकवल्लैः । हरिमनुसर वनचर व्यपनेष्यति ते स कण्ठकण्डूतिम् ॥ ६२ ॥ कलय तथान्तिकमागमनवलितेन वा कदाप्यवलासीः । अपि दानमुन्मुग्धा द्विरदपुरंसामयं गिरेर्भागः ॥ ६३ ॥ लीलामुकुलितनयनं किं सुखशयनं समातनुषे । परिणामविषमहरिणा करिनायक वर्धते वैरम् ॥ ६४ ॥ आजानात्प्रभृति मज्जति नीरे निदाघसंततः । न स्पृशति पल्वलाम्भः पञ्जरशेषोऽपि कुञ्जरः क्वापि ॥ ६५ ॥ मूले मुकुलगृहिणी सुनगमनमपि दुर्गमं झटिति । करिणी विगत सुते कलयति महीपालललितं कलभम् ॥ ६६ ॥ गिरिगह्वरेषु गुरुगर्वगुम्फितो गजराजपोत न कदापि संचर । यदि बुध्यते हरिशिशुः स्तनंधयो भविता करेणुपरिशेषिता मही ॥ ६७ ॥ केलिं कुरुष्व परिभुङ्क्ष्व सरोरुहाणि गाहस्व केलिसरसीं पयांसि । आवानुरक्तकरिणीकरलालिताङ्ग मातङ्ग मुञ्च मृगराजरणाभिलाषम् ॥ ६८ ॥ भो भोः करीन्द्र दिवसानि कियन्ति तावद्विन्ध्याद्रौ नैमिषारण्यं कुरु विलासम् । रेवाजलैर्निजकरेणुकरप्रमुक्तैर्भूयः श्रमं गमयितासि निदाघकाले ॥ ६९ ॥ दानार्थिनो मधुकरा यदि कर्णतालैर्दूरीकृताः करिवरेण मदान्धबुद्ध्या । तस्यैव गण्डयुगमण्डनहानिरेषा भृङ्गाः पुनर्विकचपद्मवने चरन्ति ॥ ७० ॥ लाङ्गूलचालनमधश्चरणावपातं भूमौ निपत्य वदनोदरदर्शनं च । श्वा पिण्डदस्य कुरुते गजपुंगवस्तु धीरं विलोकयति चाटुशतैश्च भुङ्क्ते ॥ ७१ ॥ गण्डस्थले हि मदवारिजलोपलुब्धमत्तभ्रमद्भ्रमरपादतलाहतोऽपि । कोपं न गच्छति नितान्तबलोऽपि नागस्तुल्ये बले हि बलवान्परिकोपमेति ॥ ७२ ॥

१ सिंहस्य. २ धीरम्. ३ प्रजाने कुत्र. ४ नक्रेशी. ५ वायस. ६ दानोदकार्थिनः. ७ मधुकरसमूहे. ८ पुष्पविशेषम्. ९ ...

न मया कौमुदी नापि किसलयकाशोकमथाम्भनमेव गति- शोभमपि वारणेन्द्रः । सुधांशुमुखमनुगम्य यथोपगमवान्द्राना विनो मधुकरानपि इत्यादि ॥ ७३ ॥ धीरं दृढमपि क्षं- महामार्विकेन्दु कं विषमानगलितविसुभ्रमहेन । यत्र मिन्नः कटकटाहमुदामिमग्नोर्धं नुदपाति पतितः पटुनैकेनो- भाम् ॥ ७४ ॥ न गृहाणि ग्रामं नवकमलकिसलिकानि जले न वृक्षगहनं भजति विमलमुक्ताफलानि । लज्जनी प्रेमार्द्रां- मपि विरहे मान्यकरिणी बन्धाभयादा हृदयदयिता माननपि ॥ ७५ ॥ गन्धे धाराम्भोभिरभ्यानुपाले गाढनिगडै- दृढं स्कन्धे बन्धः शिरसि सृणिपातः सहनतः । नरः कञ्जनमन्द्रो वन अन्नयोग्येऽपि विषये न जानीमोऽन्यथं द्विरद यद् कल्याणम मदः ॥ ७६ ॥ निरवन्नामेते कुरु- मर्दनमेवाश्रु हुंकृता गृहा सुधाभाति कतिपयमृगेन्द्र सुखिनः । गजानामाम्भःने मदमलिनकवलितनखुषा मदेके विन्ध्याद्रि- र्विन्निमग्नः भुवमदनम् ॥ ७७ ॥ न कुर्याः प्रणयं किमपि करिणीन प्रतिभया हरिणा हेलेयं यदिह बहुवेलं विहरसि । अकस्माद्देनेषा कुटिलदृशि रोषस्पृशि मनाङ्विगर्थं मार्गमन्यो मदकरिदुरितैरा वनभुवः ॥ ७८ ॥ महीहि गुरु- गर्जितं विजहि सुरभया मौक्तिके परिक्रम शनैर्वनं क्षिमु गजेन्द्र गवाक्षने । यतो न किल केसरी गिरिदरीषु निद्रां त्यजन्निमुक्तलयति कृष्णया सुभग तावकीनं वनः ॥ ७९ ॥ रे धावकपथुनां मृगाः भिन्नवगाः कल्लोलमालाकुलमेताम- म्बुधिगामिनी त्यजतासताः सगाहितुं वा क्षमम् । अनेको- न्मत्तबृहुभुजिर्भरमहावर्तैः समावर्तितो यत्रायेव रसातलं पुष्करो याति मत्तमातङ्गी ॥ ८० ॥ नीलोत्पलवाणकपुर- कलीयो वर्धिताः शैशवे पीतं येन सरोजकमपुटके हेला- कृतं पयः । तं दृष्ट्वा मदकल्पकालितकलमाकुलगणं गजं मोक्षार्थं सभयं च पश्यति सुहृदरं विलपतस्तः ॥ ८१ ॥ कर्णे चामरचालकम्पुकलिकाः कण्ठे मणीनां गणाः सिन्दूर- प्रकरः शिरःपरिसरे पार्श्वान्तिके किङ्किणी । लब्धांसुरा- वाहनेन करिणा येन भूपविनिर्मितं भूषणभूतिभूषा- नमुर्मोन्यो न वन्यः करी ॥८२॥ पीतं यत्र हिमं पयः काम- किता यस्मिन्मृणालाङ्कुरास्थापानेन विमज्य यत्र सरसो नमोऽपि विमुक्तः श्रमः । विज्ञायैव कृतानि पाहिलव्रतः पाथो निधी मज्जतो मृतान्यपुत्रतः करीन्द्र मवतो लज्जापि नो

1 ... 2 ... 3 ... 4 ... 5 ... 6 ... 7 ... 8 ... 9 ... 10 ... 11 ...

जायते ॥ ८३ ॥ नायं नागगतस्पृहा न च कृशा धाता न भूतो मनांतं मन्दकुन्दमकार्ये कन्दक्षवलः का नाम केली- कथा । दूरोच्छ्रयकायम हन्त करिणा स्पृष्टा न वा पद्मिनी प्रारब्धो मधुरैरकल्पमहो शाकुन्तकोलाहलः ॥ ८४ ॥ नभोभुवि मन्त्र कृत्यचिदपि स्थावराः कुञ्जगः सिंहेनापि न लङ्घिता किमपरं यस्योद्धता पद्धतिः । कष्टं सोऽपि केदर्यते करिवरः स्फाराम्बुः केरवैरापातालगभीरपङ्क- पटलीमग्नोऽप्य भयोद्यमः ॥ ८५ ॥ पादाघातविघूर्णिता वसुमती भग्नाकुलाः पक्षिणः पङ्काङ्कानि सरांसि गण्ड- कषणत्रोद्भग्नाः शाखिनः । प्राप्येदं करिपोतकैर्विधिवशा- न्मार्दलभूम्यं वनं मग्नधाम कृतं विशृङ्खलतया वक्तुं न शक्यते ॥ ८६ ॥ आगमोऽयमनर्गलेन बलिना मग्नः समग्रो मयेन्दन्तः संभृतहर्षवर्धितमदोद्भ्रमः किमुन्माद्यसि । मातङ्ग प्रतिबन्धमेव भवतो भावी निदाघज्वरस्तत्रापि प्रति- कारमर्हसि सर्वं मन्यस्त्वमालोचितुम् ॥ ८७ ॥ कौपं वारि विलोक्य वारणपते किं चिन्तितेनास्यते प्रायो भाजनमस्य संप्रति भवांस्त्वपीयतामागतम् । उन्मज्जच्छफरीपुलिन्द- ललनापीनस्तनास्फालनत्कारीभूतमहोर्मिनिर्मलजला दूरेऽधुना नर्मदा ॥ ८८ ॥ नो मन्ये दृढबन्धनात्क्षतमिदं नैवाङ्कुशा- घातजं स्कन्धारोहणताडनात्परिभवं नैवान्यदेशागमम् । चिन्ता मे जनयन्ति चेतसि यथा स्मृत्वा स्वयूथ्यान्वने सिंहत्रासितभीतभीरुकलभा वासन्ति कस्याश्रयम् ॥ ८९ ॥ पत्युर्वत्सलिताविशेषकवलग्रासेन वृत्तिः कृता पीतं यत्र करा- ग्रगाढ्यमनुतं तत्पीतशेषं पयः । प्राणान्पूर्वतरं विहाय तदिदं प्राप्तं करिण्या फलं यद्दुर्लभमकातरस्य करिणः क्लिष्टं न दृष्टं सुखम् ॥ ९० ॥ क्रीडाकारि तडागवारिणि गतातङ्कं न पङ्केरुहैरेकी कानन शाकलीतकमता नाकर्षिता हर्षतः । वाल्भिता करिणी करेण करिणा कामातुरेणामुना दंष्ट्राभि- र्विनिपातनः शिव शिव व्यालोकि पञ्चाननः ॥ ९१ ॥ सान्द्रामोदवनीः सरोजवनतीः पङ्केरुहाणां ततीस्त्यक्त्वायं भ्रमरः करीन्द्र भवतामभ्याशमभ्यागतः । एतच्चेतसि संभाव्य जगतीविख्यातदानैस्तथा युष्माभिः क्रियतां यथो- पगतेहदाय नागगमः ॥ ९२ ॥ त्यक्तो विन्ध्यगिरिः पिता भगवती माता च रेवोज्झिता त्यक्ताः स्नेहनिबद्ध- बन्धुरधियस्तुल्योदया दन्तिनः । त्वल्लोभादनु हस्तिनि प्रतिदिनं बध्नाति दृढं नपुलं दूरीक्रियसे लुठन्ति च शिरःपीठे कठोराङ्कुशाः ॥ ९३ ॥ स्पर्धन्तां सुखमेव कुञ्जर- तया दिङ्कुञ्जरैः कुञ्जर भ्रान्त्या वा वनवासिनो मदकलम्-

1 विक्रीडितो. 2 हतवनम. 3 पादम्. 4 युवती. 5 करी- णाकरः

विन्ध्यनम्रध्वजाः । आः कालस्य कुतूहलं शृणु सखे प्राचीनमालीमलैः प्रायः विन्ध्यकपोलपालिरधमः कोलेऽपि संमर्दते ॥ ९४ ॥ यत्र च मधुकृत्यावलीकज्जलैर्भानोऽपि शैलेऽपमो यच्छायासु कदर्थितोऽपि न कदाप्यस्तांशुभिः कर्कशः । घोरघातकिरातपत्रिपतने यैर्वारणाधाथिनं तन्मात्मानं मदान्ध पाटयसि किं विन्ध्याटवीपादपान् ॥ ९५ ॥ क्रमा नैव तृणानि नापि विषयो धाह्मस्य दोहस्य वा तृप्तिर्नास्य महोदरस्य बहुलो धासैः पेलालैरपि । हा कष्टं कथमस्य पृष्ठशिखरे गोणी समारोप्यते को गृह्णाति करदकैरमुमिति ग्राम्यैर्गजो हन्यते ॥ ९६ ॥ ग्रामग्रामं गृहाण त्यज करिकलभ प्रीतिबन्धं करिण्याः पाशग्रन्थिव्रणानामविरलमधुना देहि पङ्कानुलेपम् । दूरीभूतास्तवैते शबरवरवधूविभ्रमोद्भ्रान्तदृष्ट्या रेवानीरेरकण्ठच्युतकुसुमरजोधूसरा विन्ध्यपादाः ॥ ९७ ॥ यूथान्यंगतानि प्रबलबलभूतां बद्धवैरा मृगेन्द्रा मूलदाकृष्यमाणाः सपदि तटरुहो भूरुहा निष्पतन्ति । दृष्ट्वा हृष्यन्ति हन्त प्रतिबिम्बमखिला भिन्नपल्लवा अधीना हस्तालम्बाय केयं कलयतु वदनं पङ्कमग्नः करीन्द्रः ॥ ९८ ॥

मृगः

इह किं कुरङ्गशावक केदारे कलममञ्जरीं त्यजसि । तृणधन्वा तृणबाणस्तृणरचितः कपटपुरुषोऽयम् ॥ ९९ ॥ तृणमुखमपि न खलु त्वां त्यजन्ति हे हरिण वैरिणः शबराः । वत्सैव जीवितमिदं त्यज योषितरङ्गसङ्गाम् ॥ १०० ॥ विद्धा मृगी व्याधशिलीमुखेन मृगस्तु तत्कातरवीक्षितेन । विहाय देहं विगतव्यथैका परस्य जीवावधिराधिरासीत् ॥ १०१ ॥ कति कति न मदोद्धतास्तरन्ति प्रतिशिखरं प्रतिकाननं कुरङ्गाः । कश्चिदपि पुन्नयना मृगाक्षी मदयति मन्मथ एव मेदिनीताम् ॥ १०२ ॥ अयि कुरङ्गि वनोपवनविभ्रमात्कुसमतासि किरातपुरीमिमाम् । इह न पश्यसि वारय मारय मम विवेकि शुकलतासि जनतः ॥ १०३ ॥ अयि कुरङ्गि तुरङ्गमविक्रमे त्यज वने वनतं गमनं कुरु । इह वने विचरन्ति हि लुब्धकाः सुरभिलोहितलोहितसायकाः ॥ १०४ ॥ येयं स्थली वनतृणाङ्कुरजालमेतत्सेयं मृगीति हृदि भावयतः कुरङ्गः । नैवं तु वेत्ति यदिहान्तरितो लताभिरायाति सज्जितशरासनः किरातः ॥ १०५ ॥ रोलम्बमारत्य मन्मथैतेषु विद्धं सुख श्रमं सदनु संचर रे रुचेन्द्रम् । एते च पामरजनो मुखतः विवेकी निम्नतरं हरिणपोत विवेकि कस्मात् ॥ १०६ ॥ एवंविधमेषु कुरङ्गमनिमीलिताक्षः किं कुरङ्गसार खलु खेलसि काननेऽस्मिन् । नीलाब्धिमा केलि विद्यालीन्दुकुन्दमुक्तामयी हरिशिशुहृदयकलशुगताः ॥ १०७ ॥ कलयितां हरिण कुरु वनेऽस्मिंस्त्वं मा मैत्र्यं कङ्कुमः सुरभिकुरङ्ग । आशा यस्मात् मम किराततपार्थिवानाकल्पादि हन्त भविता महतां दुरन्तः ॥ १०८ ॥ दुष्कर्मिणो गच्छ शावैः कुरङ्ग विपुलवनं विविधानि वल्लिशाखीव विलम्बा मुहुर्मुहुर्नीरजलं । विदधति हलध्याधाना ते समागाति माद्दृता कटितव्यकलामेवायं वने विलोचनावलिकमाः ॥ १०९ ॥ स्वच्छीना हन्याधानमुरि मृगतृष्णाधस्तमस्तम्भमानैः मवङ्गी विश्वस्ति न विंशतीपि मन्मथे । अनन्यलामलकतं न न मृगयतेऽन्यत्र मरुशीतमभूमौ प्रत्याशा न न कल्पति चित्तं च कुरुते ॥ ११० ॥ पुरो रेवायाः गिरिशिखरविदुरतोयविशिरः मरु मध्ये ग्रामे दयदयमदाहृत्यस्यागिकः । पतत्पाणिः पद्मा उत्सहस्रको भाषति नवं न यातु न स्थातुं हरिणशिशुरेव प्रभवति ॥ १११ ॥ अयं व्याधः कार्मुकधरः पार्श्वतो जालमाला पुरो वाहिर्दहति विपिनं सन्निधौ सारमेयाः । एणी गर्भादनुसरगमना बालकैः रुद्धवाद्या चिन्ताविष्टा वदति हि मृगं किं करोमि क यामि ॥ ११२ ॥ सौरभ्येण त्रिभुवनमनोहारिणा कानने ऽस्मिन्नस्य कस्तूरीहरिण सततं वासितो दिग्विभागः । तस्येतत्ते कस्त्वमुपगमं पत्रिभिर्लब्धकाम विद्धः प्राणान्त्यजसि न गुणः श्रेयसे निर्गुणेषु ॥ ११३ ॥ अत्यौचःस्वान्तेन यत्र वचनं कुरङ्ग मनोज्ञवीरे वैकल्याविलासमहे कठः प्रवेशकम: । हे सारङ्ग मनोरमा वनमुपलब्धकत्वा विशेषार्थिन किं मृगस्पटकलितोब्धानुविधा श्रायं सुगः प्राणिनाः ॥ ११४ ॥ सारङ्गो न रसामृहेषु रमते नो पांसुले भूतले नो रम्यासु वनोपकण्ठहरितच्छायासु शीतास्वपि । नामैवायतलोचनानुचितं व्यायनमुहुः प्रेयसी शैलेन्द्रोदरकन्दरेषु गतवीः शृङ्गारिणः स्थितः ॥ ११५ ॥ आः कष्टं वनवासतान्तकुतवा सिंहाङ्गमनबद्धया यत्र बालकुरङ्ग संप्रति कुतः प्राप्तोऽसि मृत्योर्मुखम् । यत्रानेककुरङ्गकोटिकदनक्रीडोल्लसल्लोहितस्रोतोभिः परिपूरयन्ति परितो भूभागः पामराः ॥ ११६ ॥ स्वच्छन्दं हरिणेन या विहरता दैवात्समासादिता मञ्जुमस्तुतदुग्धबिन्दुमधुरा शालेर्नवा मञ्जरी । निःश्वासानलदग्धकोमलतृणकल्याविरन्तरप्रस्थलानेव प्रतिवासरं मुनिरिव ध्यानन्दने शुष्यति ॥ ११७ ॥ स्वकं मन्यन तृणाङ्कुरवती मातेव मुग्धा स्थली विश्रामितविशिष्टतवां न सविता स्वच्छायाः पादपाः । बालात्मविबोधकातरमुखी त्वत्पार्श्वगो मृगी मृगयन्तः पदवीं तथाप्यकरुणा व्याधा न मुञ्चन्ति माम् ॥ ११८ ॥ चकूकं मुकुरीकसे न सहितो भूखे न

१ नाम्बयतिः. २ हुं पतिरिति. ३ लसीकलमालया. ४ अतिरसपुष्पकनकम्. ५ हरिणीकविलु. ६ आनीति.

१ निःश्वसितात्यासस्य. २ श्रान्तः.

याहूर्न्सृणा मेषा गर्भेणैव: दूर्वामपि न च [illegible] धावसि । क्रोडे [illegible] मातुर्भ्रमं निद्रासि निद्रायते नवे मृगे कुरङ्ग कुरु मयना किं नाम तवे तव: ॥ ११९ ॥ नाथ व्याधगणः [illegible] नैवात्र दूर्वाङ्कुरो नान्युत्पन्नमिति [illegible] कुक्षुधितो मधुर मधुरः । [illegible] कुरङ्गकेण विहितो [illegible] [illegible] दृग्मार्गं विभिः [illegible] ॥ १२० ॥ व्योमाग्रे [illegible] कथितं दावानलः [illegible] [illegible] दिशः [illegible] [illegible] शिवादनुरः । इत्थं [illegible] यथायानं मृगी धावति व्याधेनापि [illegible] करुणया [illegible] मारक ॥ १२१ ॥ भुक्त्वा [illegible] [illegible] [illegible] पादं [illegible] [illegible] । या मैवाद्य मृगी मृगादनमुखग्रासात् शिशुं मोचितं तद्रूपा बभुवा [illegible] श्रीमानि मा गेहने ॥ १२२ ॥ नागपुन्नागतुङ्ग [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] गम् । [illegible] मृगस्य दिवसाः [illegible] मा [illegible] [illegible] मुनिः ॥ १२३ ॥

करभः

वपुर्विषमसंस्थानं कर्णज्वरकरो रवः । करभस्याशुगत्यैव छादिता दोषसंहतिः ॥ १२४ ॥ दासेरकोऽयं गमनेन युक्तं भारं [illegible] । उत्तार्यमाणोऽपि पुनर्यतस्त्र किमु कुर्महे ॥ १२५ ॥ मुञ्च दासेर दासीव बदरीं यदि लोचने । एतावता हि किं द्राक्षा न साक्षादमृतप्रिया ॥ १२६ ॥ दुःसहमम्बु मरुः [illegible] छायाभृतो न तरवः फलभारनम्राः । इत्थं [illegible] करभ बधिम [illegible] क्व संगतिः खलु मरौ रमणीयतायाः ॥ १२७ ॥ अवाङ्नतस्य [illegible] खलु कोटिरेषा कण्टकिका यदि [illegible] । [illegible] कथं करभ [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १२८ ॥ [illegible] वपुर्न च विलोचनहारि रूपं न [illegible] सुखदमारटितं कदापि । इत्थं न साधु तव किंचिदिदं च साधु [illegible] रतिः करभ कण्टकिनि द्रुमे यत् ॥ १२९ ॥ कुमुदशबलैः कुल्याम्भोजैः सरोभिरलंकृता मरकतमणिश्यामा [illegible] वनस्थलीम् । करभ करभो [illegible] [illegible] परिचयवशः सा दुर्वार न सा गुणवीक्षिता ॥ १३० ॥ करभदयिते [illegible] पीलुस्त्वया [illegible] [illegible] न [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] करभदयितापुष्टे [illegible] पुनं [illegible] ॥ १३१ ॥ करभदयिते यत्तत्पीतं मुहुः [illegible] मधु यत्कृतं तन्यालाभे विरौषि किमुत्सुका । कुरु [illegible] पीलोः पर्वधूलि मरुगोचरं जगति सकले [illegible] सुखस्य निरन्तरा ॥ १३२ ॥ यस्मिन्नुर्वीवसम-गहनान्तर्गता स्वादुवल्ली स्वच्छं भुक्त्वा सरलिनगलेनात्म-नेनानुरम्या । तत्तारुण्यं करभ गलितं कुत्र ते प्राग्विलासा यत्स्वाधीनं यदपि सुलभं तेन तुष्टिं विधेहि ॥ १३३ ॥ छिन्ना सुख गृहाण पल्लवमिदं [illegible] [illegible] वा गाङ्ग-[illegible] [illegible] चन्द्रवपुषे गण्डूषमेकं पिब । जीवन्द्रक्ष्यसि [illegible] पुनः करभ हे दासेरकीया भुवो रम्याः पीलुशमीकरीर-बदरीकूजत्कपोताकुलाः ॥ १३४ ॥ यस्यासीन्नवपीलुपत्र-बदरग्रामोऽपि संतुष्टये दीर्घाध्वन्यनुगम्यते न पदवी यस्य [illegible] । सोऽयं संप्रति याति बाल्करभः क्षीणोद्यमः श्रामतां मन्ये नूनमनेन दैवहतकेनास्वादितं श्रामरम् ॥ १३५ ॥ पीलूनां हि फलं कषायगहितं रोमन्थयित्वा मरौ [illegible] [illegible] चारु [illegible] प्रेमतः । तत्स्मृत्वा करभेण खेदविधुरं दीर्घं तथा कूजितं प्राणानामभवत्तदेव सहसा प्रस्थानतूर्यं यथा ॥ १३६ ॥ यस्याः संभृतमालवाल-वलयं [illegible] [illegible] सुधा-बन्धुभिः । [illegible] मृदुस्तबकोज्ज्वलितां द्राक्षालतामार-टत्क्रोडः प्रकटीकृतार्धदशनो दासेरकः कृन्तति ॥ १३७ ॥

रासभः

रे रे रासभ वस्त्रभारवहनात्कुग्रासमश्नासि किं राजा-श्वावसथं प्रयाहि चणकाभ्यूषान्सुखं भक्षय । सर्वान्पुच्छवतो हया इति वदन्त्यत्राधिकारे स्थिता राजा तैरुपदिष्टमेव मनुते सत्यं तटस्थाः परे ॥ १३८ ॥

वृषभः

नास्य भारग्रहे शक्तिर्न च वाहगुणः क्वचित् । देवागारे बलीवर्दस्तथाप्यश्नाति भोजनम् ॥ १३९ ॥ गुणानामेव दौरात्म्याद्धुरि धुर्यो नियुज्यते । असंजातकिण-स्कन्धः सुखं स्वपिति गौर्गली ॥ १४० ॥ आत्मा गुरुः सुपृष्ठो वामेतरचरणमेव उपदेशः । ख्यातिर्गुणधवल इति भ्रमसि सुखं वृषभ रथ्यासु ॥ १४१ ॥ अनसि सीदति सैकतवर्त्मनि प्रचुरभारभराञ्चितौक्षके । गुरुभरोद्धरणोद्धुर-कन्धरं स्मरति सारथिरेष धुरंधरम् ॥ १४२ ॥ एतानि बालधवल प्रविहाय कामं गोष्ठाङ्गणे तरलतर्णकचेष्टितानि । स्कन्धं निधेहि धुरि पूर्वधुरीणमुक्ते नैनव्यतामुपगतोऽसि तवैव भारः ॥ १४३ ॥ गुरुनायं भारः क्वचिदपि न पन्थाः स्खलितो न ते कुण्ठा शक्तिर्वहनमपि तेजो न विकलम् । इह त्वत्तो नान्यस्तव गुणसमानस्तदधुना धुनानेन स्कन्धं धवल किमु मुक्तः पथि भरः ॥ १४४ ॥ मार्गे

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible].

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ उदासीनाः. ५ [illegible]. ६ [illegible].

कर्दममृदुगाने जलमुले [illegible] शौकरिके मोऽतिविषमे दूरं गते [illegible] । [illegible] महता [illegible] भारः को धुरम् ॥ १४५ ॥ [illegible] पुच्छाघातः कबुंरः [illegible] वेष्टितम् । अक्लिन्दुष्टपृष्ठ [illegible] ग्रामीणस्य तथापि [illegible] पृष्ठभ्रमः [illegible] ॥ १४६ ॥ केषांचित्[illegible] पुनर्नोऽस्ति वा [illegible] । ग्रामीणचर्यासि नोऽपि [illegible] मे [illegible] ॥ १४७ ॥ न [illegible] कुरुषे न यासि विकटं [illegible] लुण्ठनावज्ञया [illegible] । किंतु [illegible] स्कन्धाधिरूढे [illegible] क्षीयसे ॥ १४८ ॥ यस्यादौ [illegible] गुर्वी धुरं धैर्यतो धौरेयैः प्रगुणीकृतो न [illegible] । तस्यैवं [illegible] जगत्[illegible] पुण्यमुदीर्यते ॥ १४९ ॥

कपिः

हारं बध्नाति केनापि दत्तमङ्गेन मर्कटः । लेढि जिघ्रति संक्षिप्य करोत्युन्नतमाननम् ॥ १५० ॥ कपिरपि च कापिशायनमदमत्तो वृश्चिकेन संदष्टः । अपि च पिशाचग्रस्तः किं ब्रूमो वैकृतं तस्य ॥१५१॥ [illegible] ते क नु गतं [illegible] स्वयूथस्य वा [illegible] गुरवोऽथवा क ताः । [illegible] मौलिका मीनः संप्रति [illegible] कपे नृत्यसि ॥ १५२ ॥

वराहः

सर्वलोकपरितोषकारिणि [illegible] स्थिते । पूतिगन्धवति पल्वलोदके सूकरः सुखमनीव मन्यते ॥१५३॥ आकर्ण्य गर्जितरवं घनगर्भतुल्यं सिंहस्य [illegible] भयार्ताः । तत्रैव [illegible] सकुलेन [illegible] दर्पोद्धुरो वसति वीतभयो वराहः ॥ १५४ ॥

आदिवराहः

[illegible] कैटभवली [illegible] सुतान् । दंष्ट्रायां प्रलयार्णवोर्मिसलिलैराप्लावितायामियं यस्य एव गिरेः स्थिता विपदि भूः सा पोत्रिणी पृथिवी ॥ १५५ ॥

श्वा

[illegible] कांचन [illegible] । [illegible] केसरिण-स्तुल्यम् ॥ १५६ ॥

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible]

वृश्चिकः

[illegible] । वृश्चिकं [illegible] कण्टकम् ॥ १५७ ॥

भेकः

[illegible] कौशिकः । [illegible] भेको [illegible] ॥ १५८ ॥ [illegible] ॥ १५९ ॥

जम्बुकः

[illegible] । [illegible] मृगः [illegible] ॥ १६० ॥

सर्पः

[illegible] । [illegible] कृष्णसर्पो न विद्यते ॥१६१॥ [illegible] महते ॥१६२॥ [illegible] । [illegible] मूषकं कथय मे [illegible] किं विषम् ॥ १६३ ॥

शेषः

अनेके फणिनः सन्ति [illegible] । एक एव हि शेषोऽयं धरणीधरणक्षमः ॥ १६४ ॥ [illegible] भुवनभारं मा वहतु [illegible] शेष । [illegible] सुखितानि भवन्ति भुवनानि ॥ १६५ ॥

जलचरान्योक्तयः

मत्स्यः

क्षारं वारि न [illegible] । [illegible] मत्स्यः [illegible] ॥ १ ॥

रोहितः

अगाधजलसंचारी न गर्वं याति रोहितः । अङ्गुष्ठोदकमात्रेण शफरी फर्फरायते ॥ २ ॥

राघवः

[illegible] हरिरन्धकस्य [illegible] । सोऽयं [illegible] कौतुकं [illegible] राघवः ॥ ३ ॥

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible]

कूर्मः

भ्रमति गिरिकन्दे पृष्ठे गर्भस्थपयोधि नागेश्च धरणीं बिभ्रत्यन्यान्यशक्ताः कतीह विभान्तः । न तु विशिष्टिनपेक्ष आश्रयः श्लाघ्यः कूर्मः स्वस्तिमान्भगवान्कूर्मो निद्रामगात्कमलोचनः ॥ ४ ॥ पृष्ठस्थः क्वापि नाम मन्ये भुवनेऽप्यूर्ध्वन्कर्मण्योऽपथवा श्रीमार्गदर्शकमद्रौ नवाद्रिकमठौ भोगिप्रमाणात्मकम् । अङ्ग सौजन्ये अनुगृह्य कोऽपि अनन्तं दंष्ट्राग्रे धरणी मातुर्यक्रममणीमनुसरतीव तु वाराणि यस्याः पुनः ॥ ५ ॥

वृक्षान्योक्तयः

अहो एषां वरं जन्म सर्वप्राण्युपजीवनम् । धन्या महीरुहा येभ्यो निराशा यान्ति नार्थिनः ॥ १ ॥ पत्रपुष्पफलच्छायामूलवल्कलदारुभिः । गन्धनिर्यासभस्मास्थितोक्मैः कामान्वितन्वते ॥ २ ॥ पैलवैः यत्र निर्वैराकरैः संचितम् । सदानि आजन्मानेव किं ता विषं कुजन्मनः ॥ ३ ॥ छायामन्यस्य कुर्वन्ति तिष्ठन्ति स्वयमातपे । फलान्यपि परार्थाय वृक्षाः सत्पुरुषा इव ॥ ४ ॥ पत्रैरपत्याः जन्मार्ये स्वादुफलैश्च धान्यैः । अनुभिश्चरणग्राम्याः साधु जीवन्ति पादपाः ॥ ५ ॥ सुखेन गच्छ मुख्यमूले वसति चेत्पान्थः । कार्यमेव गुरुत्वा तत्का किं प्रयोजनम् ॥ ६ ॥ शाखाशतविततविदितः सन्ति कियन्तो न कानने तरवः । परिमलभरमिलदलिकुलदलितदलाः शाखिनो विरलाः ॥ ७ ॥ नीचो निद्राघमध्ये अनुपथिकजनस्य सेव्यः पन्थाः । मार्गस्थिततरवः कियन्तो संतापयन्ति ॥ ८ ॥ हिमशमयो वनवह्निसंभवः प्रथमप्रसारितविभ्रमः । हन्त महन्ते यावत्ता अनुन कुरु कतिकृतिम् ॥ ९ ॥ अध्वन्यध्वनि तरवः पथि पथि पथिकैरनागमे छाया । विरलः स कोऽपि विटपी यमध्वगो गृहगतः स्मरति ॥ १० ॥ कोमलकं पल्लवमादधाति कतिपयफलानि फलानि कानिचित् । परं कालेऽस्य निदाघकाले मूले न दाता सलिलस्य कश्चित् ॥ ११ ॥ स्वादुफलजम्बुकदम्बजम्बीराम्रादयोऽपि कुसुमितः । आमूलमरुनलमार्गाणि मन्ये सफलस्य विपुलानि कुसुमफलानि ॥ १२ ॥ भुक्तानि येनास्य फलानि पथिकैर्मार्गे कोटरस्थितैर्विहगैः पीतमयैः प्रसुप्तम् । ते पक्षिणो ह्यन्येन विकृष्यमाणं पश्यन्ति पादपं मन्दतमस्तरुत्वात् ॥ १३ ॥ पत्रे भरे कुसुमनवफलभारनम्रो धर्मेण्यथा महान्ति शीतलतां कुर्वे च । यो देहमर्पयति पान्थमुखस्य हेतोः तस्मै वैराग्यगुणे तरवे नमोऽस्तु ॥ १४ ॥ इहोद्याने संवर्धयाम परिशिष्टः कल्पवृक्षादयो वल्मीकाद्रौ भुजगकुलशीलवल्कलाः । महाद्रौ विकीर्णलवङ्गकसौरभ्यहारीपदी-तन्मोहनः वैकुण्ठगुरवः केऽपि तरवः ॥ १५ ॥ विपदि पर्यन्ता भवभवनिमिषेयानवतिभिः स्वर्गस्पृक्तीनं रवचरणहंसप्रवृत्तिभिः । वृथा दीनां नीते सरसि विषमग्रीष्मदिवसैः कुर्वन्त्वागत्य नटकुतलकः कोऽपि नदपि ॥ १६ ॥ इयं यान्त्य यस्या मृदुकिसलयं नापविलयं घनच्छायं शालं वनमलिविलासैः परिगताः । परं त्वस्मात्स्वन्तर्गरलत्वमलीकुलवनं भुजंगं प्रोत्कुञ्जं कथमिव वराकी कल्पतु ॥ १७ ॥ यज्जातोऽसि मनुष्यके घनस्फुरच्छायोऽसि किं छायया संयुक्तः फलितोऽसि किं यदि फलैः पूर्णोऽसि किं संनतः । हे सद्वृक्ष महत्त्व संवृति मतं शाखाशिखाकर्षणक्षोभामोटनभञ्जनानि जनतः स्वैरेव दुश्चेष्टितैः ॥ १८ ॥ छायासुप्तमृगः शकुन्तनिकरैर्विष्वग्विलुप्तच्छदः कीटैरावृतकोटरः कपिकुलैः स्कन्धे कृतप्रश्रयः । विश्रब्धं मधुपैर्निपीतकुसुमः श्लाघ्यः स एकस्तरुर्यत्सर्वाङ्गमत्तसंमदभरे भग्नापदोऽन्ये द्रुमाः ॥ १९ ॥ मुक्तस्त्वादुफलं फलं च शयनं शाखाग्रजैः पल्लवैस्त्वच्छायापरिशीतलं सुमरितं पीनं व्यपेतश्रमैः । विश्रान्ताः सुचिरं परं सुमनसः प्रीतिः किमत्रोच्यते त्वं मन्मार्गतरुर्वयं च पथिकाः कस्तः पुनर्दर्शनम् ॥ २० ॥ पान्थाधार इति द्विजाश्रय इति श्राव्यस्त्वमस्माभिरिति स्निग्धच्छाय इति प्रियो दृश इति ध्यानं गुणानामिति । पर्यालोच्य महातरो तव घनच्छायां वयं संश्रितास्त्वत्कोटरवासिनो द्विरसना दूरीकरिष्यन्ति नः ॥ २१ ॥ मूलं स्थूलमतीव बन्धनदृढं शाखाः शतं मांसला वासो दुर्गमहीधरे तरुपते कुत्रास्ति भीतिस्तव । एकः किंतु मनागयं जनयति स्वान्ते ममाधिज्वरं ज्वालाजीवलताभिरनवबन्धो दावानलो घस्मरः ॥ २२ ॥ ये पूर्वं परिपालिताः फलजलच्छायादिभिः शाखिनो विश्रामद्रुम कल्पतां तव विपत्काले क्व ते सांप्रतम् । एताः संगतिमात्रकीर्तिस्फुरत्कारणात्तु वन्यास्तवैव यास्ताः छेदनमन्तरेण पतितो नायं कुठारस्त्वयि ॥ २३ ॥ वृद्धिर्यस्य तरोर्मनोरथशतैर्गाढाकृता पालिता जातोऽसौ सरसप्रकामफलभृत् सर्वाश्रितोपाश्रयः । नानादेशसमागतैरविदितैराक्रान्तमन्यैः सखे तं लब्ध्वापतनोऽपि वृक्षकृतिर्दूरे स्थितो वीक्षते ॥ २४ ॥ छायाभिः प्रथमं ततस्तु कुसुमैः पश्चात्फलैः स्वादुभिः प्रीणात्येव तरुः यथैव पथिकैः श्रान्तैः सुखं स्थीयते । को जानाति कदत्र कोटरगतः प्रत्यग्रहालाहलज्वालाजालकरालवक्त्रकुहरः कृष्णः फणी वर्तते ॥ २५ ॥ आमोदैर्मरुतो मृगाः किसलयैरुल्लासितास्तापसाः पुष्पैः षट्चरणाः फलैः शकुनयो घर्मार्दिताश्छायया । स्कन्धैर्गन्धगजाश्च विश्रमरुजाः शश्वद्धिमाद्यास्त्वया भासस्त्वं द्रुम बोधिसत्त्वचरितो सर्वं कृताताः परे ॥ २६ ॥ रोलम्बै-

१ वैद्यमेन्द्र. २ कूर्मः. ३ क्वा क्वापी गजा अजा बजा पणे.—कुलितं अन्ये वाद. ४ सहस्र. ५ मयीत्रबन्धनी. ६ स्तब्धि. ७ साम्यकृत्य वीर्य पूर्व. ८ भावम्. ९ सत्यताको महान्तः.

१ सर्पाः; रसनाद्वै—जिह्वाः सविधावक. २ वृक्षाः.

निर्मितं गृहं विघटितं धूमाकुलैः कोटिभिर्मर्मप्रभेदिभि- पुरैव रभसा कीरैरवारैर्गतम् । एकेनापि मयाद्येन महता दावानलोपद्रवः सोढः को न विरम्य मुञ्चति जनो मूर्खोऽपि वा लालितः ॥ २७ ॥ एकस्त्वं मरुभूमहेन्द्र विततः शाखाशतैरञ्चितः पुष्प्यत्पुष्पफलान्वितस्त्वमुदितस्त्वंच्छायया महत्तमः । अश्रान्तं श्रमकर्शपान्थजननामर्थार्थिनां कल्पयन् सात्त्विकमन्तरेण भुवनं निर्मातु धर्मार्जनः ॥ २८ ॥ धत्से मूर्धनि दुःसहा दिनमणेरुद्दामधामच्छटाश्छायाभिः पथिकाञ्छिदाघमथितान्पुष्णासि पुष्पैः फलैः । धन्ये भुवनि तेन येन भवता शाखाः सुविस्तारितास्तेनाशाम् जनयते यशस्तोमः समुज्जृम्भते ॥२९॥ नीतोऽयं निबिडं निदाघसमयप्रोद्यत्प्रचण्डद्युतिर्मार्गो मारव एष तव पथिकाः संचारिणः कोटिशः । तेषां कश्चिदिहाश्रयस्तरुवरो दैवेन संचारितः सोऽप्येकः सुकृती करोतु कियतां संतापनिर्वापणम् ॥ ३० ॥

कल्पद्रुमः

कल्पद्रुमोऽपि कालेन सर्वथापि फलप्रदः । को विशेषस्तदा तस्य वन्यैरन्यैर्महीरुहैः ॥ ३१ ॥ न मया गर्वितं तवालवालं पयसा वा विहितस्तवाभिषेकः । अयि कल्पतरो परोपकारे भवतो विश्वविलक्षणः प्रकारः ॥ ३२ ॥ किं न द्रुमा जगति जाग्रति लक्षसंख्यास्तुल्योपनीतपिककाककलोपभोगाः । धन्यस्तु कल्पविटपी फलसंप्रदानं कुर्वन्सदैव विबुधानमृतैकवृत्तीन् ॥ ३३ ॥ स्वर्णैः स्कन्धपरिग्रहो मरकतैस्तल्लासिताः पल्लवा मुक्ताभिः स्तबकश्रियो मधुलिहां वृन्दानि नीलोत्पलैः । संकल्पानुविधायि यस्य फलितं कस्तस्य धत्ते तुलां धिग्जातु द्रुमसंकथासु यदयं कल्पद्रुमोऽपि द्रुमः ॥ ३४ ॥ औदार्यं भुवनत्रयेऽपि विदितं संभूतिरम्भोनिधेर्वासो नन्दनकानने परिचयो गीर्वाणचेतोहरः । एवं दातृगुणोत्करः सुरतरोः सर्वोऽपि लोकोत्तरः स्यादर्थिप्रवरार्थितार्पणविधावेको विवेको यदि ॥ ३५ ॥ न हारि हिरण्मयो न परितो मानायुक्षेत्रम्य किंवा मौक्तिकमौक्तिकमृगदशां तारा न हारावलिः । हे कल्पद्रुम दूरतोऽस्तु भवतः सेवाभवं वैभवं तुष्यामि त्वयि तावतापि यदि न क्रोधा भवन्ति द्विषः ॥ ३६ ॥ जन्माभूदुदधौ पिता महजना वृन्दारकैर्वन्द्यता तत्कामफलाय शक्तिरतुला यस्यास्ति तस्यानिशम् । विश्रामाय विराय कल्पलतिका भूयोऽयमाजृम्भते कस्त्वां स्तोतुमपि क्षमोऽस्ति तदपि त्वं जल्प कल्पद्रुम ॥ ३७ ॥

पारिजातः

पारिजातलकं यावन्न लभेत मधुव्रतः । भ्रमणं तावदेवास्य कुञ्जे कुञ्जे तरौ तरौ ॥ ३८ ॥ परिमलसुरभितभुवनो बहवः कल्पकाद्रिशिखरे तरवः । तदपि सुराणां चेतसि निवसितमिव पारिजातेन ॥ ३९ ॥

1 संभव. 2 बसतिः 3 नन्दनवने 4 आमोदः

चन्दनः

सन्त्येव [illegible] [illegible] महीरुहः । तथापि [illegible] ॥ ४० ॥ यद्यपि चन्दनविटपी [illegible] [illegible] । [illegible] तथापि [illegible] ॥ ४१ ॥ अपि [illegible] [illegible] कस्य [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] पुष्पाणि [illegible] ॥ ४२ ॥ [illegible] तव [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] परितः [illegible] ॥ ४३ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ४४ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] काये भुजंगमैः मग्न । [illegible] [illegible] [illegible] तथापि महिमानम् ॥ ४५ ॥ मूले भुजंगैः शिखरे प्लवङ्गैः शाखा विहंगैः कुसुमानि भृङ्गैः । नास्त्येव तच्चन्दनपादपस्य यन्नाश्रितं सत्त्ववरैः समन्तात् ॥ ४६ ॥ कति न सन्ति महीषु महीरुहः सुरभिपुष्पफलाढ्यतमाः [illegible] । सुरभयन्ति न केऽपि च भूरुहानिति [illegible] परं तव चन्दन ॥ ४७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] महद्दुहस्ते । निर्भिद्यमानहृदयोऽपि महानुभावः स त्वत्सुखं पुनरमीः सुरभीकरोति ॥ ४८ ॥ कालगुणे सुरभितानि- शयेऽपि सञ्जातारम्भते सुरभिताऽपरपादपेऽपि । पाटीर पाटवमिदं तव [illegible] कतरो न तरोः मन्मुहः ॥ ४९ ॥ उपानीतं [illegible] [illegible] [illegible] मधुकरः । वरो दूरे भ्रमः [illegible] पुनर्जीवन् [illegible] [illegible]- मतुल: ॥ ५० ॥ [illegible] [illegible] तरः कोऽपि [illegible] कोऽपि [illegible] । धन्यं मन्ये [illegible] वः प्रभूतेनापि संसारस्य [illegible] ॥ ५१ ॥ आमोदैस्ते दिशि दिशि [illegible] [illegible] तव मलयज [illegible] कः । किं वक्ष्यामः [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] भवतु [illegible] [illegible] नः साधु नामः ॥ ५२ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ते सन्तु हन्त द्रुमाः । धन्योऽयं हरिचन्दनः परिसरे यस्य स्थितैः शाखिभिः [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५३ ॥ भ्रातश्चन्दन किं ब्रवीमि [illegible] [illegible] गन्धस्यापि महीयसः [illegible] गुणैः [illegible] [illegible] । दैवात्पुण्यकला-

1 [illegible] 2 [illegible] 3 [illegible] 4 [illegible] 5 [illegible] 6 [illegible] 7 [illegible] 8 [illegible] 9 [illegible] 10 [illegible]

[illegible] अवलम्ब[illegible] जातं [illegible] पादपेऽपि मधुभिर्भ्रमरालम् ॥ ५४ ॥ [illegible] शाखाचलैः [illegible] भ्रमरैर्दशां [illegible] देवत्वमाचीर्णम् । [illegible] मधुनवमाद्रुमस्य कुर्वं [illegible] ह्यच्छमनः ॥ ५५ ॥ [illegible] मधुमे सुधी मदेषु [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] दुम मयं [illegible] कल्पमेतद्रुतम् । [illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible] किं च [illegible] मधुं । [illegible] सुन्दरम् [illegible] वन्तु [illegible] ॥ ५८ ॥ [illegible] मधुकरैः [illegible] पुष्पम् [illegible] मुकुलेन तेन [illegible] ॥ ५९ ॥ [illegible] विरह्यापि सुन्दरमु । किं [illegible] मधिमा [illegible] भूमले [illegible] ॥ ६० ॥ [illegible] किं [illegible] । [illegible] ॥ ६१ ॥

अगुरुः

अगुरुरेऽपि [illegible] गौरवमेव पुनरद्य मन्ये । दर्शितगुणस्य [illegible] जने [illegible] ॥ ६२ ॥ [illegible] गुणग्राहिणी [illegible] न [illegible] मुनीनां मनः । [illegible] परिवृतेऽगुरुवन-कुसे [illegible] ॥ ६३ ॥

चम्पकः

[illegible] न मया [illegible] । [illegible] मामिदानीं चम्पक भुवनाधिवासिभिः कुसुमैः ॥ ६४ ॥ यद्यपि [illegible] गुणो वसते हि चम्पको वृक्षः । तदपि च परिमलमतुलं दिशि दिशि [illegible] ॥ ६५ ॥ [illegible] चम्पकं [illegible] । [illegible] ॥ ६६ ॥ केनात्र चम्पकतरो बत [illegible] [illegible]याम् । यत्र मधुव्र-[illegible] ॥ ६७ ॥ [illegible] चम्पकतरोरयमेव [illegible] । [illegible] धनवारिणा या संवर्धिते तव [illegible] ॥ ६८ ॥ [illegible] मलिनाशयेन [illegible] । विश्वाभिरामनवनीरद-[illegible] कुर्वन्तु ॥ ६९ ॥ कोपं [illegible] मा स्म कृथाः परितो [illegible] । [illegible] सुवर्णवर्णकुसुमामोदो-[illegible] ॥ ७० ॥ [illegible] महीरुहाः प्रतिदिनं [illegible] कुन्दा-[illegible] चम्पकतरो [illegible] कान्तदलं [illegible] मासूद्यमालोकने ॥ ७१ ॥

बकुलः

[illegible] बकुलसमारोपसुकृतो कृती मालाकारो [illegible] । इदं को जानीते यदयमिह कोणा-[illegible] कुसुमभरसौगन्ध्यभरितम् ॥ ७२ ॥ [illegible] न मालाकारोऽस्मात्-[illegible] । अयं तु [illegible]कुसुमनिकराणां [illegible] मधुपकुलझङ्कारभरितान् ॥ ७३ ॥

अशोकः

[illegible] विकचकोरकमधुरमुद्दपदपदघटाविभवेन किं नु । [illegible] किं नाम न [illegible] ॥ ७४ ॥ उन्मीलयन्ति कुसुमानि [illegible] के नाम नात्र तरवः [illegible] । [illegible] ॥ ७५ ॥ [illegible] न [illegible] । [illegible] तन्वीकरचरण-[illegible] बाले [illegible] न कलङ्कः किमपरः ॥ ७६ ॥ किं ते नम्रतया [illegible] किं वा घन-[illegible] किं वा [illegible] पुष्पश्रिया । [illegible] न [illegible] ॥ ७७ ॥

यूथी

यूथि [illegible] विधेयमालिन्यमेतस्मिन् । मालति-[illegible] ॥ ७८ ॥

मालती

कुसुमस्तबकानम्राः सन्त्येव परितो लताः । तथापि [illegible] हरत्येव मालती ॥ ७९ ॥ मालतीकुसुमे भाति [illegible] । प्रयाणे पञ्चबाणस्य [illegible]-

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible]

मापूर्यश्चिव ॥ ८० ॥ गुञ्जति मञ्जु मिलिन्दे मा मालति मा मौनमुपयासीः । शिरसा वदान्यगुरवः सादरमेनं वहन्ति सुरतरवः ॥ ८१ ॥ अयि किं गुणयसि मालति जीवति भवतीं विना मधुपः । अथ यदि जीवति जीवतु जीवित-मपि तस्य जीवनाभासः ॥ ८२ ॥ मा मालति म्लेच्छसि वैधविधिप्रभुचुम्ब चुम्बीकुसुमं यदाहु । यदभ्यनुवेंहि मुखः पश्चात्तस्य पश्चिमः कथं नो ॥ ८३ ॥ कति मालति लवङ्गलता ललिता नवकोरकिता नवनीमुकुले । कति कनु-गन्धमूलमन्तो गुञ्जो विनुमन्ति शिरो मदये ॥ ८४ ॥ अयि मालति सौरभसारसंचितनिरिन्दिरकल्पकमलानि नवे । मधुपानविधौ मधुपस्य पुनर्भुवने भवतीमतमाकलये ॥ ८५ ॥ किं मालतीकुसुम सीदसि निर्गुणेन केनापि षट्पदेन विलङ्घितमिनो स्पृशता । देवान्तरेण विपदुद्धरणोचितेन को नामुना शिरसि नाम करिष्यति त्वाम् ॥ ८६ ॥ सौरभ्यमत्याधिक्यात्र भवति विमर्दप्रमादिदं न चान्येभ्यः स्वयं भवति कुसुमेभ्योऽधिकतरम् । प्रसूनं मालत्यास्तदपि हृदयाह्लादकरणं सर्वाणि गन्धार्द्रवर्ति जगतो मौलिनिलयम् ॥ ८७ ॥ अभिनवकेलिवने सुगन्धपवने कोकिलकुलपुञ्जे गुञ्जद्भृङ्गकुले विशालबकुले कुन्दातिमुक्ताकुले । उन्मीलन्नव-पाटलापरिमले मल्लीप्रसूनाकुले यत्रकापि न मालती विक-सिता नास्ति न रम्यो मधुः ॥ ८८ ॥

मल्लिका

न च गन्धवहेन चुम्बिता न च पीता मधुपेन मल्लिका । पिहितैव कठोरजालया परितापस्य जगाम गोचरम् ॥ ८९ ॥

दमनकः

यद् प्रादुर्भावादपि परिमलाबन्धितदशा जगत्या विख्याता दमनक भवतीपालय गुणाः । तथाप्यस्मिन्भृङ्गः मधुरसविलास-परवशो दृष्टोऽभावेन कथय कथमौदास्यमकरोः ॥ ९० ॥

केतकी

कम्रकमकमनीयकोऽयं केतकीति का शङ्का । पुष्पियं यथा स्यात्तथा तथा कण्टकोत्कर्षः ॥ ९१ ॥ यद्यपि कण्टकजालैः परिवेष्टितानि यानीति नाश्रि भवतां रजसान्धकारः । आमोदमात्ररसिकेन मधुव्रतेन नालोकितानि तव केतकि दूषणानि ॥ ९२ ॥ दलानु केत-कितमासु विकासितासु सौभाग्यमद्भुततरं भवतो बिभर्ति । यत्कण्ठकैर्व्यथितगात्रमपुनं जानन्नपि सेवितुमुपक्रमते द्विरेफः ॥ ९३ ॥ एकेन केतकिहृतोऽसि मधुव्रतेन किं तेन केतक विषादपुरीकरोषि । अन्ये न किं जगति सन्ति

महानुभावाः ये त्वां बहुभिः शिरसा वहन्ति देवाः ॥ ९४ ॥ [illegible] ॥ ९५ ॥ [illegible] त्वमसि केतक [illegible] ॥ ९६ ॥

पाटला

पाटलया यद्यपि कुसुमेभ्यः [illegible] भ्रमरः । [illegible] ॥ ९७ ॥

सहकारः

अरविन्देषु कुन्देषु [illegible] । अये माकन्द जानीहि नवैव मधुव्रत ॥ ९८ ॥ यद्यपि दिशि दिशि [illegible] । मधुपे [illegible] कोकिलहृदये सदा वसति ॥ ९९ ॥ येन कोकिल एव ज्ञाता च रसाल एव विशसितम् । यः प्रथम-मुद्गत [illegible] पुलकमुकुलानि ॥ १०० ॥ लोहि-[illegible] सहकार न [illegible] मधुपेन [illegible] ॥ १०१ ॥ कुन्दे कदम्बे कुमुदेऽरविन्दे [illegible] । प्राप्ते वसन्ते पुलकसमग्रा रसाल [illegible] भृङ्गाः ॥ १०२ ॥ भूरिशोऽपि च सन्ति [illegible] । कोकिलस्य तदपीह मानसं नो रसालमपहाय तुष्यति ॥ १०३ ॥ भ्रातः वदति गता विजयानि पुष्प-सौरभकल्पकुसुमा ये । तुल्य मंजरि तथापि जगता रसवदेव [illegible] ॥ १०४ ॥ कलितस्य रसालशालिनः [illegible] । [illegible] कः कलं [illegible] ॥ १०५ ॥ कति नवपुष्पिता न पुष्पिता वा तरवः सन्ति वसन्ततो वसन्ते । जगती-विजये तु पुष्पकेतोः सहकारी सहकार एक एव ॥ १०६ ॥ वहसि बलिभुजां कुलानि मौलौ यदि सहकार तदत्र किं निषिद्धम् । मधुरवति पल्लवावलेषु स्फुरदलिभिस्तव सौरभ्यसिद्धिः ॥ १०७ ॥ विकासवन्तं परिमलैः सुरभीकरोति सौन्दर्यमावहसि लोचनलोभनीयम् । हहो रसाल फलदं तथापि दूरे बहुदिवसं च कठिनं हृदयं बिभर्षि ॥ १०८ ॥ [illegible] बन्धोऽपि फलानि । [illegible] सहकार न [illegible]-कलोकनतां गतोऽसि ॥ १०९ ॥ [illegible] सहकार भ्रातः यदेव कण्टकवपेन दुर्गोऽसि तावत् । अद्यापि ते न कुसुमानि फलन्तु दूरे नश्यत्कलोऽपि हि वरं कुसुमेषनीयः ॥ ११० ॥ उत्फुल्लस्य सहकार रसाल-

१ शिवाभि. २ मूढः. ३ वृक्षान्कुसुमतः, ४ पद्मपदः, ५ कोमलं कुरुषे. ६ शिशुम्. ७ नावेक्षितस्य. ८ कामुक. ९ मार्दव. १० परिणतेः शासिकोऽ.

१ गतोऽकार.

बन्धो कुजत्पिकावलिमिषात्कन्‍ दया चिरेण । गुच्छत्कमल-गन्धव्याप्ते बहुमूल्यं मन्यामहे दीर्घ [illegible]फलीन्‍पूतान ॥ १११ ॥ [illegible] मधुकाः सहकार कामं स्फुटन्ति कान्ताद्यि मधूनि नव [illegible]कः । मुक्तं न मधव [illegible] [illegible] [illegible] किं [illegible] ॥ ११२ ॥ [illegible] [illegible] सहकार यथा चिरेण [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] ज्ञातु न [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ११३ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] नममाश्रम । [illegible] न [illegible] अभिलाष [illegible] कामं [illegible] [illegible] जलं च ॥ ११४ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] यथा [illegible] [illegible] न [illegible] ॥ ११५ ॥ कति कति न [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] शोभमाना बभूवुः । तदपि गुण-ज्ञानां प्रीतये केवलोऽयं [illegible] रसालः ॥ ११६ ॥ [illegible] न [illegible] [illegible] किं [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] न [illegible] च [illegible] पुरतः [illegible] पुनरपि रसालं मृगयते ॥ ११७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] नव [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] च [illegible] [illegible] रसाल [illegible] [illegible] कोकिलकुलम् ॥ ११८ ॥ न [illegible] [illegible] न च [illegible] [illegible] फले वा पुष्पे वा नव [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] रसाले [illegible] पिके वा काके वा [illegible] न मनुते ॥ ११९ ॥ [illegible] [illegible] हन्त [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] दिवसम् । समीरं [illegible] नवकुसुमिता [illegible] [illegible] [illegible] नहि नहि [illegible] [illegible] ॥ १२० ॥ विमुक्ता [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] क्षणमपि न कोऽपि [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] खलु [illegible] [illegible] ॥ १२१ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] दृष्ट्वा न [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] न च [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १२२ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] मुकुलं [illegible] मान्द्यदोषादिह ॥ १२३ ॥ यो [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] यत्नं [illegible] [illegible] पुष्पितः [illegible] [illegible] मूले च [illegible] कोऽप्येष चूतद्रुमः ॥ १२४ ॥ [illegible] [illegible] सौन्दर्यसमाश्रितः [illegible] [illegible] [illegible] स वृक्षः [illegible] । यं वीक्ष्य [illegible] [illegible] [illegible] धावन्ति [illegible] ॥ १२५ ॥ कूष्माण्डीकल्पवृक्षफले न यदपि [illegible] [illegible] दलं न कुसुमं नो [illegible] । सौरभ्यं कुसुमे फले तदपि नास्ति किंचित्समुपलभ्यते [illegible] येन रसाल [illegible] [illegible] गुणान्संश्रित ते ॥ १२६ ॥ गर्वं मा कुरु शर्करे तव गुणाञ्जानन्ति [illegible] गृहे ये दीना जनवर्जिताश्च कृपणाः स्वप्नेऽपि पश्यन्ति नो । आम्रोऽहं मधुकर्कसंम फलैस्तुला हि सर्वं जना हे [illegible] तव किं गुणा मम फलैस्तुल्यं न किंचित्कलम् ॥ १२७ ॥ उन्मीलद्रसबिन्दुगन्धकुसुमा-[illegible] वसन्तोदये कान्ताः [illegible] कति कति [illegible] सन्ति न । सौभाग्यैकनिधे रसाल तदपि श्रीमञ्जरी-[illegible] [illegible] च कुत्रचिन्मधुकरश्रेणी न विश्राम्यति ॥ १२८ ॥ स्निग्धाभाः फलिनो वृताः परिमलैः पौष्पैर्मधु-स्यन्दिनो नानन्दाय भवन्ति किं वनभुवां भूमीरुहो भूरिशः । माधुर्यं मधुनस्तवैव परमं माकन्द मन्यामहे माध्वीमर्मविदो [illegible] मधुलिहः स्पृष्टा यतो मर्माणि ॥ १२९ ॥ आस्तां गाढ-[illegible] संस्पर्शनं दूरतः संभाषाविषयीकृतोऽसि न [illegible] पदं [illegible] । किं भूयः सहकार तावक-गुणा [illegible] [illegible] [illegible] मुहुः प्रीणासि दूरादपि ॥ १३० ॥ [illegible] [illegible] सकलक्षोणी-[illegible] माकन्देऽपि [illegible] पालय मुधा मासि कुठारं [illegible] । एष [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] कुसुमानुभव [illegible] [illegible] गुरुः ॥ १३१ ॥ [illegible] [illegible] मनः शिथिलित [illegible] वारंवार-[illegible] [illegible] मानसम् । सर्वं [illegible] [illegible] [illegible] चूत [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] वयं [illegible] ते ॥ १३२ ॥

पनसः

[illegible] सौरभ्यं [illegible] नार्हति सुधा सिता [illegible] [illegible] [illegible] निमग्नः कलमरः । पराये कोशश्रीरिति [illegible] [illegible] ते चारित्रं पनस मनसः कस्य न मुदे ॥ १३३ ॥

१ [illegible]. २ [illegible].

१ [illegible].

तमालः

पान्थानि [illegible] कुसुमे मधुपा मधूनि [illegible] निम्बेषु विहंगमालाः । [illegible] विसारिदावाग्निसमप्रभुरेव तमालः ॥ १३४ ॥

कदली

तालीतरोरनुपकारि फलं [illegible] [illegible] एव विनाशयोगः । एन [illegible] फलैः [illegible] [illegible] महान्ति ॥ १३५ ॥

द्राक्षा

[illegible] द्राक्षीदं बदरी यदि [illegible] । [illegible] किं द्राक्षा न माधुर्यमनवद्या ॥ १३६ ॥ यदपि न भवति हानिः परकीया [illegible] द्राक्षाम् । [illegible] [illegible] मन्या तथापि खलु [illegible] ॥ १३७ ॥

दाडिमः

[illegible] जीवति जीवाद्य [illegible] मनसा विदीर्ण दाडिमीफलम् ॥ १३८ ॥ [illegible] हरतया विश्वास्य [illegible] जनं हंहो दाडिम तावदेव सहसे [illegible] स्वकीयामिह । यावदाति [illegible] मनसा तथा ज्ञात्वा ते हृदयं द्विधा दलति [illegible] भवान् ॥ १३९ ॥

नालिकेरः

उ[illegible] तरुः फलं च विपुलं [illegible] शुकः [illegible] शालिवनं विहाय [illegible] नालिकेरं गतः । तत्राप्येव बुभुक्षितेन मनसा यत्नः कृतो भेदने वाञ्छा तस्य न केवलं विगलिता चञ्चुर्गता चूर्णताम् ॥ १४० ॥

तालः

अये ताल [illegible] गुरुतया भाति न भवान् फले न च्छाया नो कठिनपरिणामो हि भवतः । इयं धन्या धन्या सरलकदली सुन्दरदला [illegible] मन्ये [illegible] फलेनामृतवता ॥ १४१ ॥ अध्वन्यध्वनि भूरुहः फलभृतो [illegible] पान्थस्य मूढात्मनः । यन्मूले समुपागतस्य मधुरच्छायाफलैः का कथा [illegible] हि नोपयोगमगमत्पर्णेन तालद्रुमः ॥ १४२ ॥

भूर्जः

[illegible] परं प्रथितं विधात्रा भूर्जद्रुमस्य [illegible] सम्पर्कण । किं चर्मभिर्निमित[illegible] न पूरयति सोऽर्थिजनस्य गणाम् ॥ १४३ ॥ कुर्वन्तु नाम जनलोचन[illegible] प्रसूनच्छायाफलैरविकलैः [illegible] । मोदान्तु [illegible] [illegible] भूर्जतरुणा [illegible] ॥ १४४ ॥

अश्वत्थः

वर्णितैः सुविनैः किं तैः [illegible] । वर्णितो नरकाद्[illegible] हन्ति यः ॥ १४५ ॥

न्यग्रोधः

महातरुर्वा भवति सफलो वा [illegible] । [illegible] न्यग्रोधकणिकाङ्कुरः ॥ १४६ ॥ न्यग्रोधे [illegible] स्फुटतरं किंचित्फलं पच्यते बीजान्यङ्कुरयोग्यतानि [illegible]-

[illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १४७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १४८ ॥

मधूकः

[illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १४९ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ १५० ॥

शाल्मलिः

[illegible] शाल्मल्या [illegible] कुसुमं शुकस्याभूत् [illegible] फलमपि [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ १५१ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] शाल्मले [illegible] ॥ १५२ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ १५३ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ १५४ ॥

निम्बः

निम्ब किं बहुनोक्तेन [illegible] फलानि ते । यानि [illegible] काका नि[illegible] ॥ १५५ ॥ [illegible] निम्ब [illegible] मधुरीभव । [illegible] गन्धमाल्याद्यैः सर्वस्य कटुरेव सः ॥ १५६ ॥ [illegible] [illegible] माकन्दद्रोरवरो मुख्यः । [illegible] [illegible] [illegible] कुलाकुलं [illegible] ॥ १५७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] विधात्रा । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १५८ ॥ [illegible] मनोभिलाषिणि [illegible] [illegible] [illegible]

१ उद्धत. २ पुष्पोदकासारणम्. ३ [illegible]. ४ दुर्गंधाधम्.

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible]. १० [illegible].

[illegible] ॥ १५९ ॥

बब्बुरः

[illegible] कदाप्यदृष्टे पुष्पं च फलं [illegible] । [illegible] बब्बुर यद् [illegible] लोकेन ॥ १६० ॥ [illegible] कण्टकमयः [illegible] न [illegible] कुसुमं [illegible] न [illegible] । [illegible] यन्त्रेणापि [illegible] नाम्ना कथं [illegible] गुणं [illegible] ॥ १६१ ॥ [illegible] कण्टक [illegible] न [illegible] न च फलं [illegible] । [illegible] बब्बुर [illegible] [illegible] गुणं [illegible] ॥ १६२ ॥ [illegible] कण्टककोटिभिः परिवृता [illegible] फलं [illegible] न [illegible] छायापि सम्पत्तिका । [illegible] बब्बुरद्रुम [illegible] ॥ १६३ ॥

खदिरः

विना खदिरसारेण [illegible] । [illegible] जायते [illegible] ॥ १६४ ॥ चन्दने [illegible] महे खलु सुन्दरमंगुणसंकुलः । [illegible] वद किमात्मसौष्ठवं [illegible] खदिर कण्टकास्त्वया ॥ १६५ ॥ [illegible] खदिर न ते कुटिल-कण्टकावृताः । न [illegible] कुटिलकण्टकाः किमपि ते न मर्मच्छिदः [illegible] महदन्तमस्य [illegible] ॥ १६६ ॥

किंशुकः

किंशुक किं शुकमुखवत् कुसुमानि विकासयस्यविशाम् । यतो जनोऽनुरागी मा गौरवैः कदापि [illegible] ॥ १६७ ॥ त्यज किंशुक पुष्पिताभिमानं निजशिरसि भ्रमरोपसेवनेन । [illegible] बहिर्विधिवा त्वयि प्रवेशम् ॥ १६८ ॥ [illegible] । [illegible] सलिलमिवैव [illegible] ॥ १६९ ॥

शाखोटः

शाखोट [illegible] पुष्पनिलयो [illegible] । [illegible] सौरभ्य-[illegible] ॥ १७० ॥ [illegible] कथयामि दैवहतकं मा विद्धि शाखोटकं [illegible] बहि मधु विद्धि [illegible] । [illegible] न [illegible] मार्गाश्रितस्यापि मे ॥ १७१ ॥

पीलुः

[illegible] अपि [illegible] पीलुवृक्षाः क्षितौ [illegible] फलं मुच्यते । किं [illegible] नाम मनागपि [illegible] न [illegible] ॥ १७२ ॥

करीरः

फलं दुर्लभं [illegible] पुष्पाणि कुसुमंजनात् । इतरे [illegible] मन्ये करीर तव किंकराः ॥ १७३ ॥ किं पुष्पैः किं फलैस्तस्य करीरस्य दुरात्मनः । येन वृद्धिं समासाद्य न कृतः पत्रसंग्रहः ॥ १७४ ॥

बिल्वः

[illegible] न मृदुत्वात्कुनि च क्ष्माकहासु-[illegible] । किं तु श्रीफलता [illegible] दिङ्मण्डले यस्यैतानि फलानि [illegible] ॥ १७५ ॥

शालिः

[illegible] भूयांस एतावता विद्यन्ते [illegible] प्राणिनाम् । किंतु छिन्नदलै-[illegible] दत्त्वा येन निजं शिरः सुकृतिना को नाम न प्रीणितः ॥ १७६ ॥

कुटजः

मधुरागमवति दैवाद्वलेहा कुटज मधुकरे मा गाः । मकरन्दतुन्दिलानामरविन्दानामयं यतो मान्यः ॥ १७७ ॥

इक्षुः

कान्तोऽसि नित्यमधुरोऽसि रसाकुलोऽसि किं चासि पञ्चशरकार्मुकमद्वितीयम् । इक्षो तवास्ति सकलं परमेकमूनं [illegible] भजसि नीरसतां क्रमेण ॥ १७८ ॥ परार्थे यः पीडामनुभवति [illegible] मधुरो यदीयः सर्वेषामिह खलु विकारोऽप्यभिमतः । न संप्राप्तो वृद्धिं यदि स भृशमक्षेत्रपतितः किमिक्षोर्दोषोऽसौ न पुनरगुणाया मरुभुवः ॥ १७९ ॥ मुखे [illegible] पुनर्ग्रन्थिनिचितं न संततः कोऽपि क्षणमपि [illegible] । फलं [illegible] ॥ १८० ॥

लवङ्गी

अयि दुष्कृतकेन केन वत्से हलिकद्वारि लवङ्गि पुष्पितासि । [illegible] पांसुभिः परीताः परितः [illegible] ॥ १८१ ॥ लूनं मत्तमतंगजैः कियदपि च्छिन्नं तुषारार्दितैः शिष्टं ग्रीष्मजभानुतीक्ष्णकिरणैर्भस्मीकृतं काननम् । एषा कोमलता मुहुः परिमलैरामोदयन्ती दिशो हा कष्टं ललिता लवङ्गलतिका दावाग्निना दह्यते ॥ १८२ ॥ [illegible] कृत्स्नः पुष्पाणि पुष्पन्धयीभूतातन्तु [illegible] । अकिन्दासपुरे [illegible] लवङ्गि [illegible] गुणान् [illegible] ॥ १८३ ॥

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible]

कार्पासः

नीरसान्यपि रोचन्ते कार्पासस्य फलानि मे । येषां गुणमयं जन्म परेषां गुह्यगुप्तये ॥ १८४ ॥ आत्मैव कार्पासक [illegible] गुणं [illegible] विडम्बयन्ति । मुक्ताफलानां [illegible] नन्देषु विकल्पयन्ति ॥ १८५ ॥ [illegible] दुःसहता-यासस्तु [illegible] । [illegible] कार्पासक [illegible] किं किं न आह्वृतम् ॥ १८६ ॥

शाणः

भुक्तः परोपकृतये [illegible] महते । [illegible] नु शणः [illegible] कीदृक् ॥ १८७ ॥

कण्टकारिका

उचितं नाम नागकृता [illegible] । [illegible]-स्थिते किं ते कण्टकाः कण्टकारिके ॥ १८८ ॥

धत्तूरः

माधुर्यमागमपरिणामिनस्य तत्कण्टकित्वं पवनस्य महत् । उन्मादिनो मातुलपुत्रकस्य कथं महत्त्वो बत कण्टकित्वम् ॥ १८९ ॥ धत्तूर पूर्णे नक्षत्रेन्दुनिवासयोग्ये स्थाने पिशाचपतिना विनिवेशितोऽपि । किं कारणानि विकसन्ति तमः प्रयाति चन्द्रोदये द्रवति वार्धिकरोति वृद्धिम् ॥ १९० ॥ धत्तूरकण्टक फलप्रतिरोधबुद्ध्या वरं सुवर्ण कुरु ते रजतेन सार्धम् । सन्तो हसन्ति न भजन्ति च चेतसा त्वां भ्रान्ता भवन्ति पुरुषास्तव सेवनेन ॥ १९१ ॥ महेशस्त्वां धत्ते शिरसि रसराजस्य जयिनी विशुद्धिस्त्वत्सङ्गाज्झटिति कनकमयमेतत्त्रिभुवनम् । तनोति त्वत्सेवा ननु कनकवृक्ष त्वदपरः परः को नु ख्यातस्त्विह न मुकुलीमात्रमसजः ॥ १९२ ॥

पलाण्डुः

कर्पूरधूलीरचितालवालः कस्तूरिकाकुङ्कुमलिप्तदेहः । सुवर्णकुम्भैः परिषिच्यमानो निजं गुणं मुञ्चति किं पलाण्डुः ॥ १९३ ॥

तृणानि

अद्भुत सिन्धुतटस्तु तव तृणस्यापि जन्म कल्याणम् । यत्सलिलमज्जदाकुलजनस्य हस्तावलम्बनं भवति ॥ १९४ ॥ उत्फुल्लकविः किमेभिरखिलैराकाशसंस्पर्धिभिर्वन्योऽस्मी शिल-गमुच्चयिटपी न चाल तटेऽप्यवस्थितः । एवं यः कुलपुत्रिकञ्जिल-जलव्यालोलवीचीवशान्मज्जन्तं जनमुद्धरामि सहसा तेनैव मन्यामि वा ॥ १९५ ॥

कलमाः

कलमाः पाकविनम्रा मूलतलाघ्रातसुरभिकह्लाराः । पवनाकम्पितशिरसः प्रायः कुर्वन्ति परिमलश्लाघाम् ॥ १९६ ॥ अकाण्डेऽपि [illegible] येषां [illegible]- [illegible] । [illegible] ॥ १९७ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ १९८ ॥ [illegible] ॥ १९९ ॥

तुम्बी

[illegible] ॥ २०० ॥ [illegible] ॥ २०१ ॥

वंशः

[illegible] । तथापि किं [illegible] ॥ २०२ ॥

कुन्दः

एष वृद्धवृद्धया मधुपः कुन्द याचते यामिनीस्तवपि । दुर्गन्धा तदपि नवयौवने दक्षिणानिलकृतेन हर्षि ॥ २०३ ॥ मन्दरस्य मधुपसमागमे नास रे कुन्द किं दुर्गमितामुपैक्षसे । पुनश्च चेतसि करोषि मधुकरस्तु दुग्धधवलोऽपि मम मौनसंचरणोऽसि ॥ २०४ ॥

कमलानि

[illegible] । इभे चैवको-द्दे कमलं मुकुलायते ॥ २०५ ॥ समागतकरे मित्रे जगदुद्योतकारिणि । किं न कमल लज्जा ते कुर्वतः कोशसंवृतिम् ॥ २०६ ॥ लक्ष्मीसंपर्कजोऽयं दोषः पद्मस्य निश्चितम् । यदयं गुणसंदोहधाम्नीन्दौ पराङ्मुखः ॥ २०७ ॥ अन्तश्छिद्राणि भूयांसि कण्टका बहवो बहिः । कथं कमलनालस्य माभूवन्भङ्गुरा गुणाः ॥ २०८ ॥ मालतीमुकुले वासः कुन्दा मन्दायिताश्चया । पङ्कज त्वामिदं भूतः कुरु यातु मधुव्रतः ॥ २०९ ॥ पङ्कज कण्ठेषु वासः प्रीतिर्भिक्षुषु कण्टकैः सङ्गः । तथापि तदपि तदन्तर्चित्रं मित्रोदये हर्षः ॥ २१० ॥ कुसुमं कोशगतस्या

१ सुष्ठानि. २ शुभमयम्. ३ [illegible] । [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible] १० [illegible] ११ [illegible] १२ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible]; पाठे.-[illegible] ३ [illegible]; पाठे.-[illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible]; पाठे.-[illegible] १० [illegible]; पाठे.-[illegible] ११ [illegible]; पाठे.-[illegible] १२ [illegible]; पाठे.-[illegible] १३ [illegible]; पाठे.-[illegible] १४ [illegible]; पाठे.-[illegible] १५ [illegible]; पाठे.-[illegible]

[illegible] न [illegible] । [illegible] ॥ २११ ॥ [illegible] हृदये [illegible] । [illegible] ॥ २१२ ॥ [illegible] ॥ २१३ ॥ [illegible] ॥ २१४ ॥ [illegible] ॥ २१५ ॥ [illegible] सुखासनम् । [illegible] ॥ २१६ ॥ [illegible] ॥ २१७ ॥

न [illegible] । [illegible] ॥ २१८ ॥ [illegible] किंचित् । [illegible] न [illegible] ॥ २१९ ॥ अयि [illegible] मधुरे- [illegible] । [illegible] कुमुद्वतीनां [illegible] किं नु [illegible] ॥ २२० ॥ अयि [illegible] । सुधा सुधाकरमुखि [illegible] । [illegible] समागमो हन्त न जातु जातः ॥ २२१ ॥ कमलिनि मलिनीकरोषि चेतः किमिति बकैरवहेलितानभिज्ञैः । परिणतमकरन्दमार्मिकास्ते जगति भवन्तु चिरायुषो मिलिन्दाः ॥ २२२ ॥ [illegible] पुनः [illegible] । कमलिनि [illegible] करोषि [illegible] लोककान्तम् ॥ २२३ ॥ नलिनि [illegible] किं ते [illegible] । [illegible] न हन्त [illegible] ॥ २२४ ॥

[illegible] हे [illegible] मरन्दं [illegible] । [illegible] ॥ २२५ ॥ [illegible] । [illegible] यावत् [illegible] सरोज [illegible] ॥ २२६ ॥ [illegible] मया चरितं हंहो विचित्र- [illegible] । [illegible] परिपालितस्त्वं [illegible] ॥ २२७ ॥ कामं भवन्तु मधुलम्पटषट्पदौघसंघट्टघर्घरघनध्वनयोऽत्र षण्डाः । गायन्ति [illegible] भृङ्गः स कोऽपि धरणीधरधीरभावः ॥ २२८ ॥ भ्रान्त्वा काननमभ्रो दिवसावसाने [illegible] हृदयं प्रपन्न । राजीव चेन्मलिनिमानमुरीकरोषि [illegible] मादृशो मधुलिहामधुनावलम्बः ॥ २२९ ॥

[illegible] मनोहरशिखा सुकुमारमूर्तिः । [illegible] कलिका नु यदैव जाता नीत- [illegible] मधुपोऽन्यदेशम् ॥ २३० ॥ किं बान्धवेन [illegible] किं वा [illegible] च किं च जलजोदरजेन [illegible] । [illegible] तृषा तुषारजनिता [illegible] ॥ २३१ ॥ लक्ष्मीनिवास इति वारिरुहां [illegible] । राशि प्रभा- [illegible] किमहं वदामि [illegible] वदनमम्बुरुहैरितीव ॥ २३२ ॥ लक्ष्मीः स्वयं निवसति त्वयि लोकधात्रि [illegible] दृढोऽनुरागः । बन्दीव गायति गुणांस्तव चञ्चरीकः कः पुण्डरीक तव साम्यमुरीकरोति ॥ २३३ ॥ अयि दलदरविन्द स्यन्दमानं मरन्दं तव किमपि लिहन्तो मञ्जु गुञ्जन्तु भृङ्गाः । दिशि दिशि निरपेक्षस्तावकीनं विवृण्वन्परिमलमयमन्यो बान्धवो गन्धवाहः ॥ २३४ ॥ समुत्पत्तिः स्वच्छे सरसि हरिहस्ते निवसनं निवासः पद्मायाः सुरहृदयहारी परिमलः । गुणैरेतैरन्यैरपि च ललितस्याम्बुज तव द्विजोत्तंसे हंसे यदि रति- [illegible] ॥ २३५ ॥ नालस्य प्रसरो जलेष्वपि [illegible] कोशो [illegible] कर्कशता मुखेऽतिमृदुता [illegible] महात्मनः । आमूलं गुणसंग्रहव्यसनिता द्वेषश्च दोषाकरे यस्यैषा स्थितिरम्बुजस्य वसतिर्युक्तैव तत्र श्रियः ॥ २३६ ॥ नीर[illegible] अतिमधुरता वामामुखस्पर्धिनी वासो यस्य हरेः करे परिमलो गीर्वाणचेतोहरः । सर्वस्वं तदहो महाकविगिरां कामस्य चाम्भोरुह त्वं चेत्प्रीतिमुरीकरोषि मधुपे किं त्वां प्रति ब्रूमहे ॥ २३७ ॥ एकस्मि- [illegible] सरोवारिणि भ्रातः काचिदिहैव [illegible] नीतानि नौ । लब्धं तामरसं त्वया [illegible] विलुठामि पामर- [illegible] ॥ २३८ ॥ वैमुख्यं मृगलाञ्छनस्य

१ [illegible]; पाठा.—[illegible]. २ [illegible]; पाठा.—[illegible]. ३ [illegible]; पाठा.—[illegible]. ४ [illegible]; पाठा.—[illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible]. १० [illegible]. ११ [illegible]. १२ [illegible]. १३ [illegible].

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]; पाठा.—[illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]; पाठा.—[illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]करोति.

मन्नो निर्मासि मे न त्वयां नो दृष्टे निरनादितः मधु लिहः मदयति मकरन्दम् । तत्कत्थेव दृश्यदर्पि मधुप श्रेणीन्वन्तमना मन्कादृब्ध कृतुदर्पि द्रुमस्य मा मन्ये सत्कामाम्यति ॥ २३९ ॥ संभूषितस्य तरुषे मदयेव नाम्नो स्वैरं सितां मर्यादा कृतुमत्वाति मर्यां मन्दूषित्वा नितिं । त्वं चेद्य गुणान्वय विदितं प्रीतमति, प्रीतमेव यावः प्राप्यमिदं मधुप यामं विहितमदृशं जगत् ॥ २४० ॥ स्वयीनात्मनः भवति मनसामसंपत्ते आनन्द केरं, प्रोद्धमुपैति मदमनम. कुसुमैति केतिका । इदं चेत्मदन द्विधेविधकुरं भावा नदृशामदं न द्रुमवनिक्तीय मुद्रितयतं यथाक्षणं पावनी ॥ २४१ ॥ ये देवमवतिकान्तः परमना मीनावभूमीकृता देन वानमसुदितवन्ति कुसुमन्दा यति निर्जरे । नविनय मधुपने विविधमान्याभिकमाना दुर्ग सु वेदमपि ओममधुर मदा किं त्वा यमि बमहे ॥ २४२ ॥

लता:

लतानामेतासामुदितकुसुमानां मरुदयं मत नाभं भूतना श्रयति भृशमामोदममलम् । लतानामन्यानामह ग्रामदाय महमा दूरत्याविन्याविर्भविमर्दितमोहत्थमकाम् ॥ २४३ ॥

संकीर्णान्योक्तयः

शिवः

भजति भस्मनि स्वांगपरिरनुरागो हीयते न धनमात्यगमः । भूषणं यदि फणी न मणीनां कश्चिदप्यविचित्रिते च हेतुः ॥ १ ॥ उरसि फणिपतिः शिखी ललाटे शिरसि विधुः सुरवाहिनी जटायाम् । प्रियसखि कथयामि किं रहस्यं पुरमथनस्य रहोऽपि संसदेव ॥ २ ॥ इयं तावद्धीमि यदचलकन्या वृद्धवृषभो यदुंस्कहे स्कन्दं यदिह विनिभक्तापि विविशं । अयं को व्यापारो यदविश्रान्ते मासे कुलवधूः यदधेन व्याघ्रो यदकल्पि हालाहलमपि ॥ ३ ॥ विश्वामे त्वयि भक्त कः सममथनस्मन्दारदनन्दने कः श्रीमं कल्याणकार न कुर्वी कुर्वि समाने त्वयि । धनुरग्निसुत्कालुतां त्वयि गते तस्यात कः केनवी स्वातन्त्र्याद्भिहि स्वामीश्वर गुणोऽकोऽपि तद्यहकः ॥ ४ ॥ त्वं वैलासाबरमे भूषणं लघुता का नाम दिग्वैदितनां व्याप्तेः काञ्चनकुण्डलानि कुरुते हानिर्न हेतुः पुनः । मूर्धा चेद्वहसे जटांगुमदया: किं नाम लोकत्रयी- दीपस्यांगुजवास्थकस्य जगताभीशोऽपि किं ब्रमहे ॥ ५ ॥ छेत्स्यसि ब्रह्मशिरो यदि प्रथयसि प्रेतेषु सख्यं यदि क्रीडसि मातृभिर्यदि रतिं धत्से श्मशाने यदि । सृष्टिं संहरसि प्रभो यदि तथाप्याश्वास्य भक्त्या मनः के मन्त्रे करवाणि किं त्रिजगती शून्या त्वमेवेश्वरः ॥ ६ ॥

परशुरामः

त्वं जामदग्न्य जननीवधपातकेन संदूषितः कथमिवा भुवि सुचरितः । गीतोऽव्ययधनपरिहन्ता महद्भिरक्षीरितमहांसेक्ते न मानति मनो वा वार्धिकमाम् ॥ ७ ॥

रामचन्द्रः

मधुरामकृष्णकाले पवनजे भुजेऽपि ज्योति 'पित' मुदाशिव नियमेष्टे मधुवा न प्रीतिमत्यधिकम् । संयमित नाम् यमनुसन्धकृतस्थोत्थितः सानुद्धानन्दगतात्मा निद्रयोः यतामले हृदयः ॥ ८ ॥

सीता

यत्कान्ते तैलवाटी समसंनिधामसानि प्रश्वसिता भुजतान्तं मधुधरानि मधुरं भजति गः । अपि देहे सीता दृढवचसीता दृढयत्ते यदि राधिते यते पदमा कान्तांव दृष्टान् ॥ ९ ॥

इन्द्रः

अन्धनितीव जानन्ति मममसृतामित्यमम् । चक्षिमेहीपिद्वः विचित्रतामन्तावनमनीतम् ॥ १० ॥

स्मरः

कृतो गीतेपनाः विजयभुवनपादेनूकोभिकामती स्मर कार्यं पूर्णेनेव तव मधुमदनः । काम्य मनोजनालवदनुजमाला- धनपदं मधु मधो आमानवलीयतमापाकमदनमुख ॥ ११ ॥

आकाशम्

यः पीयूषमयूखैः कायदर्पः सुखद्गर्गः स्पर्शी यत्र न्याम्येऽपि वर्तनं ज्वलायति प्रहृतस्मतेः उदैः । आनन्दयाति नमोऽपि श्रितेति अविकृत भवितीर्णकमुक्तम महत्त्वमिन्दुसमं दूरं ज्योतिर्दं तव ॥ १२ ॥

पृथ्वी

निधाय मधुरवचनैः माधूर ये समयन्ति नक्षत्रमाः । तानपि दूर्यामि नानः क्रीडयेति संत्रमवापि च विवेकः ॥ १३ ॥

जलम्

शैत्यं नाम गुणस्तवैव सहजः स्वाभाविकी स्वच्छता किं ब्रूमः शुचिता भवन्ति शुचयः स्पर्शेन यस्यापरे । किं चान्यः परमुच्यते स्तुतिपदं यज्जीवनं देहिनां त्वं चेन्नीचपथेन गच्छसि पयः कस्त्वां निरोद्धुं क्षमः ॥ १४ ॥ अत्यं त्वयि समयकाम्ययसुलत हृदे प्रक्षालनमलाभृनर्दिवं स्यामसंगमं तदिदमत्यन्तकुमुदमिदं पयः । निश्च्यां योग इव प्रयातिं निभृतं विलंकय ज्वालान्तरे- प्यन्ते विक्रमाम्बुकालमन्त्यामधिना जलम ॥ १५ ॥

मारुतः

मंका नाविकतोमी निशंसता अर्थेषु ऋजवं क्षोपणी कथाः पर्वतदुर्गमो धनपत उत्तम नारदयः । हंहो मारुत दुस्तरो जलनिधिः शैतिनां च मैः मारुतं मध्ये मज्जय वा तटं गमय वा दूरे नयाये दृढम् ॥ १६ ॥

मृगतृष्णिका

जलधरशीकरसिक्तो गुणीवाल्लकाशवल्या मृगतृष्णिकायाम् । जलजलयतानिकभूम्यकैव प्रभूनसंतापकरी पिपासा ॥ १७ ॥

---

१ अविटन. २ विभाव्यमाम. ३ जनाः मधुकर मरी-स्पर्श मुनः. ४ मुखेन्य. ५ अवापमति. ६ मुखाः. ७ मदुपरिवितः.

१ इन्द्रः. २ मधुरामकृष्णः. ३ ज्योतिः. ४ मम. ५ ३ देवभूतानाम्. ४ भूते. ५ सम. ६ मर्दित. ७ ८ निर्विवेक- कल्पितः. ९ मारुतम्. १० ११

सुवर्णम्

[illegible] मुक्ताफलं [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] । सुवर्णस्य मे [illegible] गुञ्जया [illegible] ॥ १९ ॥

मौक्तिकम्

[illegible] ॥ २० ॥ [illegible] मौक्तिक [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] ॥ २२ ॥

सुवर्णकारः

हे हेमकार [illegible] मा मुहुः [illegible] । [illegible] सुवर्णगुणनिकषो [illegible] ॥ २३ ॥

हारः

मुक्ताहार [illegible] । [illegible] ॥ २४ ॥ गुणवनमय हार न [illegible] । स्फुरसि [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] आः पामरी [illegible] हा हार हारितमसि भवता गुणित्वम् ॥ २६ ॥ [illegible] मुक्ताकलाप किमतो भवतो विषादः । [illegible] कुम्भ-कुम्भस्थलीस्तनतटे भविता नुरागः ॥ २७ ॥ अन्येऽपि सन्ति कति नो गुणिनो जगत्यां हार त्वमेव गुणिनामुपरि स्थितोऽसि । [illegible] सा सुवृत्तता च शुचिता च न [illegible] यत् ॥ २८ ॥ येनाकारि [illegible] मुक्ताफलालिङ्गनम् । [illegible] गुञ्जया मुक्तादाम तदेव पामरपुरे [illegible] का का दशाम् ॥ २९ ॥

कञ्चुकः

श्रीमता कथय कञ्चुक पूर्वं कानि कानि सुकृतानि कृतानि । [illegible] येन समस्तं हारयष्टिहृदये हरिणाक्ष्याः ॥ ३० ॥

कुण्डलम्

[illegible] कुण्डले [illegible] चन्दनमूल [illegible] । कुण्डल [illegible] किमपरं [illegible] ॥ ३१ ॥

नासाभूषणम्

हारस्वामिद्गुणवति [illegible] भुवने हे नासिकाभूषण त्व-[illegible] । [illegible] मा नाम्ना पुटभेदनादपि [illegible] ॥ ३२ ॥

वलयः

[illegible] मुहुर्बाहुच्छेद-[illegible] । अपि जाने नत्वं नव गुणमसुद्रस्य [illegible] ॥ ३३ ॥

शङ्खः

हे शङ्ख हेमतुलया तुलितोऽसि नित्यं मानं जहीहि किमु [illegible] । [illegible] नरवरशेखरेषु [illegible] ॥ ३४ ॥

वीणादण्डः

[illegible] करेणानीतस्त्वं [illegible] । मुहुः कुर्वन्नीतं कुचकलश-[illegible] फलं कस्य तपसः ॥ ३५ ॥

मुरली

[illegible] मुरली मुरलभा [illegible] किंतु वयस्ये । [illegible] बहुशो विवराणि ॥ ३६ ॥ [illegible] परिचुम्बिताननापि । मुरली [illegible] ॥ ३७ ॥

कुविन्दः

[illegible] कुविन्द [illegible] त्वया गोपी-[illegible] किमायास्यते । किं त्वं के [illegible] ॥ ३८ ॥

लाङ्गलिकः

रे लाङ्गलिक [illegible] लोहं पुरा यदद्राक्षीः । [illegible] हेम नृपयोग्यम् ॥ ३९ ॥

कर्णधारः

दुर्गा नदी [illegible] नौरम्बुना जलमुचो [illegible] । [illegible] कर्ण-धार कुरु [illegible] ॥ ४० ॥ जीर्णा तरिः सरिदियं च गम्भीरनीरा [illegible] । तार्याः स्त्रियश्च [illegible] ॥ ४१ ॥

तैलिकः

अमी [illegible] नूनमेतां [illegible] भवतो-पनीताः । [illegible] नूनं तदा न जाने किमिवाकरिष्यः ॥ ४२ ॥

पञ्जरलावकः

आः पञ्जरलावक मा कुरु संतोषमन्यनिधनेन । [illegible] किं न जानासि ॥ ४३ ॥

व्याधः

[illegible] प्राणानहं प्राणिनामित्येवं परिचिन्त्य मा स्वमनसि व्याधानुतापं कृथाः ।

---

१ सुवर्णाः. [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

१ गुञ्जापुञ्जेन. २ [illegible] ३ [illegible]

भूपानां भवनेषु किंच विमलक्षेत्रेषु गूढाशयाः साधूनामथ[illegible] बर्मन्नि कति नो न्यस्तास्त्वया[illegible] [illegible] ॥ ४४ ॥ मर्यादाकरं मृगादनममुं संत्यज्य हा [illegible] नरकार्णवं गिरिगह्वरेतरगह्वरंविनिमृग्यम् । [illegible] गावमदुयं व्याघ्र प्रमादं मुधा दैवो दुर्विनयान्वितोऽयमिति मा गाथा यथार्थीकृता ॥ ४५ ॥

पिपासुः

मेकैने[illegible] कलना मांसपक्वं [illegible] [illegible] कर्णचपेटमुन्मिलनीया हन्त मनुजान्तकः । यथाभ्युन्मथिनी विद्युता [illegible] भिन्नं [illegible] भगवतः कस्यापि लीलायितम् ॥ ४६ ॥

मालाकारः

नौपुष्पैरपि कलनया [illegible] [illegible] [illegible] व्यरचि भवता या [illegible] वृत्तिः । सा किं [illegible] जनयितुमिह प्राप्नुयेन त्वया [illegible] [illegible] विश्वनो वारिदेन ॥ ४७ ॥

कायस्थः

विप्रेभ्यः साधुदानं रिपुजनमुहृदां [illegible] त्वं सौजन्यं बन्धुवर्गे निजहितमुचितं स्वामिकार्ये यथार्थम् । श्रोत्रे ते तथ्यमेतत्कथयति मननं लेखनी [illegible] चेत्त्वेऽधिकारे मम सुखमदशां तावकान्यं भवेद्धि ॥ ४८ ॥

कविः

कस्त्वं भोः कविरस्मि तत्किमु सखे क्षीणोऽस्यनाहारतो धिग्देशं गुणिनोऽपि दुर्मतिरियं देशं न सामेव धिक् । पाकार्थी क्षुधितो यदैव विदधे पाकाय बुद्धिं तदा विन्ध्ये नेन्धनमम्बुधौ न सलिलं नान्नं धरित्रीतले ॥ ४९ ॥

बालाः

ये शिरसा निहिता अपि न भवन्ति सखे समानसुखदुःखाः । चिकुरा इव ते बाला इव [illegible]मावेऽपि ॥ ५० ॥

शैलूषः

वंशः पांशुरसौ पुंनयनमयो जीर्णा [illegible] इमाः कीलाः कुण्ठतया विशन्ति न महीमाहन्यमाना अपि । आरोहव्यवसायसाहसमिदं शैलूष संत्यज्यतां दूरं श्रीविकटं कृतान्तमहिषग्रैवेयघण्टारवः ॥ ५१ ॥

कुशीलवाः

मौलिः स्वर्णकिरीटकान्तिकलितः केयूरमत्यौ भुजौ त्वद्वृत्याः किल कश्चुकिप्रभृतयो देवेति विज्ञाप्यते । इत्थं कल्पनया कुशीलव मृषाहंकारग्रस्तं वृथा नत्यान्ते भवतो भविष्यति मसीमात्रावशेषं वपुः ॥ ५२ ॥

१ मत्तूलेन. २ विमेदेन. ३ काष्ठकीटः. ४ [illegible] रवृत्, [illegible] इ.

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५३ ॥

पर्णशालिनुको

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] कृपा[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] मा कृथाः ॥ ५४ ॥

पान्थः

न यत्र [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५५ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] न [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] कनाम विक्षुपते । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५६ ॥

कस्तूरिका

अयि [illegible] कस्तूरि [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] किं न [illegible] [illegible] ॥ ५७ ॥ यद्यपि [illegible] कस्तूरि[illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५८ ॥ [illegible] कस्तूरि कलो वद दुर्विपाकः । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५९ ॥ अयि [illegible] गुणानां [illegible] कस्तूरि [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] समुद्रेव प्राप्तरतिं करोषि ॥ ६० ॥ [illegible] न [illegible] [illegible] [illegible] न [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] करोति । यद्यप्येवं [illegible] [illegible] [illegible] परिमलगुणः कोऽपि कस्तूरिकायाः ॥ ६१ ॥

दीपः

[illegible] पावकस्य [illegible] प्रदीप [illegible] । [illegible] [illegible] तेन [illegible] [illegible] ॥ ६२ ॥ [illegible] [illegible] दीप [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ६३ ॥ न [illegible] [illegible] मा तां [illegible] न [illegible] वा । [illegible] दीपो न हि [illegible] ॥ ६४ ॥ यो [illegible] [illegible] [illegible] प्रदीप [illegible] [illegible] हृदि मा मा [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] वा गता मा ॥ ६५ ॥ प्रदीप किमु [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] किमु कामिनी-

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

[illegible] ॥ ६६ ॥ [illegible] ॥ ६७ ॥

तुला

[illegible] ॥ ६८ ॥ [illegible] ॥ ६९ ॥

कुम्भः

[illegible] ॥ ७० ॥ [illegible] मुखं [illegible] ॥ ७१ ॥

कलशः

आतः काञ्चन[illegible] मा मैषीः कलशः [illegible] । [illegible] काञ्चनमयी [illegible] ॥ ७२ ॥

कुण्डम्

[illegible] ॥ ७३ ॥

वडिशदण्डः

[illegible] विद्यादि [illegible] ॥ ७४ ॥

द्वारः

[illegible] ॥ ७५ ॥

लम्पाकः

[illegible] ॥ ७६ ॥

खलः

किमहं वदामि [illegible] गुणपक्षपातमलिनो [illegible] । गुणवादिनो [illegible] न [illegible] ॥ ७७ ॥

कण्टकः

[illegible] सन् । मनो [illegible] कण्टकः ॥ ७८ ॥

कालकूटम्

[illegible] तव कालकूट [illegible] विशिष्टं [illegible] । [illegible] कण्ठेऽधुना [illegible] पुनः [illegible] ॥ ७९ ॥

जिह्वा

[illegible] जिह्वगः । तदिदं शिक्षितं केन जिह्वे [illegible] ॥ ८० ॥

नन्दनवनम्

[illegible] सुरतरुग्रामस्य धामाद्भुतं पौलोमी[illegible] । [illegible] नन्दन किंचिदं [illegible] प्रार्थ्यते त्वत्तः [illegible] ॥ ८१ ॥

वसन्तः

[illegible] दश दिशो दरितारविन्दा देहं दहन्ति दहना इव गन्धवाहाः । त्वामन्तरेण मृदुताम्रदलाग्रमञ्जु[illegible] माधो किल कोकिलस्य ॥ ८२ ॥

मुसलः

[illegible] नूनं तदपि च किल सत्यं [illegible] । [illegible] मुसल किमत्र ते तव [illegible] जातम् ॥ ८३ ॥

संकीर्णाः

[illegible] दिवसा यत्र [illegible] कलशाश्विनाम् । [illegible] स्पृहयामोऽद्य जीवितुम् ॥ ८४ ॥ नौका [illegible] भजते तावद्यावत्पारं न गच्छति । उत्तीर्णे तु नदीपारे नौकायाः किं प्रयोजनम् ॥ ८५ ॥ एका भूः [illegible] । शालिश्यामाकयोर्भेदः फलेन परिचीयते ॥ ८६ ॥ कौस्तुभमुरसि मुरारेः शिरसि शशी द्योतते पुरंजयिनः । ननु जन्मना तु जलधेः [illegible] गतिं पश्य ॥ ८७ ॥ साधो कुण्डलघटनापरिश्रमादलमविद्धकर्णा पुः । वसति दिगम्बरनगरे रजकः [illegible] किं कुरुते ॥ ८८ ॥ शतपदी सति पादशते क्षमा यदि न गोष्पदमप्यतिवर्तितुम् । किमियता द्विपदस्य हनूमतो जलनिधेः क्रमणे विवदामहे ॥ ८९ ॥ हे मल्लि हे मालति हे [illegible] न तादृशी कापि भवादृशीनाम् । [illegible] मधुकरं या [illegible]यदम्बुजिनीवियोगम्

१ काञ्चनतोलेन [illegible] २ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible]

॥ ९० ॥ यः कुम्भयोनिरिह भूप इति प्रसिद्धो भूमण्डलमात्रविभवः परमेश्वरश्च । तस्यात्मजः सततमिन्धनमाजहार श्रीडे जगज्जननि हन्त निरन्नपानैः ॥ ९१ ॥ इन्द्रो यमोऽसि वरुणोऽसि हुताशनोऽसि ब्रह्मा हरो हरिरसीत्यसकृत्प्रयुक्तिः । भूपालमौलिमणिमर्धितपादपीठ तथ्यानृतस्य फलमिन्धनमुद्वहामि ॥ ९२ ॥ आः सर्वेत. स्फुरन्तु केतकापिबन्तु उदीर्णाकारममुद्रसंचयप्रवर्णाः । यातो यदेष वनमाचलमुत्सुमधी पद्ममध्यवर्जितहासदोर्दरः ॥ ९३ ॥ स्वगन्धविमुक्ताः नकारकाश्च मुक्ताः संरोगबद्धगजा विभ्रमेणोन्नता । मादि मयेसि पीताः पन्थाभिरस्य मुक्ता इति किमति हिमानी हन्त कान्तार एव ॥ ९४ ॥ अम्भेरम्भः व्यधितभुवनाभोगभागलकुण्ठैः स्नेहमाया हृदैः बहवो लब्धवन्तोऽपि श्रमन्ते । आदौ सिन्धुः कथमपि भवेदेव दैवात्तदानीं को नाम स्वादुवरकुहरवाताकलेऽस्य कल्पः ॥ ९५ ॥ इयत्येतस्मिन्वा निरवधिघनक्ष्मावलयके वराहो वा गहुः समवति चमत्कारविषयः । महामीनो मग्नः यदुपमवहद्दन्तमुसलैः शिरःशेषः साधुं निगिलति च मज्जति च ॥ ९६ ॥ श्रुत्वा कुम्भसमुद्भवेन मुनिना किंचित्तदास्वादितं सिन्धोर्बन्धुकुटुम्बदर्दुरकुलं[1] हर्षादिदं ध्यायति । गाम्भीर्यादपि ते न बिभ्यति न वा श्राम्यन्ति भेकीशिशोरन्यागत्य मुखं वमन्तु तिमयो जातानुकम्पा वयम् ॥ ९७ ॥ पक्का नैव तनुविवर्तनगतिं गृह्णाति नाप्येकितमोऽङ्गसन्तंकमूलस्य न मनाक्प्रेन्नः परावर्ते । इदं मे मुखेन्दुरवच्चं यनि दम्भाति कल्पेयमां कंठयन्तीवं वृत्तागादुरत्तं चलामं च ॥ ९८ ॥ मन्यन्तेऽपि प्रस्थानि प्रसूनय मधुपैनाः रसालात्मकेन पितॄनर्थं कुमकर्णां गाहुने धायते । इत्थं समये क्षितिमतरिभागवक्त्राणी मासुर्गे भतः यान्ति तस्य हृदयानिः कौमवदंकुन. ॥ ९९ ॥ कीनाप्नेकलुषेन गजमकौशम्भृकैनमबहुलं मेघर्त मुहुर्मुहुर्जनितया नितान्तमुल्लीकता । पयदगातिकालकैतामृदुलकलभाकुर मुक्ताफलनीह सिंधुनलता तीव्रं न समायाति ॥ १०० ॥ मुक्ताफलनिकरं बले कल्याणि त्राणो वकोलिकानि मौनं मुवति कि न कैतवकुलं काले धनुर्धुन्वति । मानं मामयन्नसकल मदीयं प्रकाम् कामंपुना भतः किं नु पिबं निपानकुर्धवो पापगा. इन्दवः ॥ १०१ ॥ कर्णे हन्त कस्य स जलनिधुरयमाप्यर्ते मज्जति स्वर्गोलकजाय चेन्मम वृत्त. पत्यं समाहृतये । ये भावा हृदयं हरन्ति नितरां शोभाभरैः संभृतास्तेनग्राम्य कवेः कलेवरगुणो दुर्गतिं वर्धनम् ॥ १०२ ॥ मदान्धरिन्तां महोदधिशयं नगरको निश्चिमः मकाराभरिपूरकोऽनुगर्भितः मनसि हृदये भीमा । सम्बन्धोऽपि न मत्यन्ते विकारं एव महार्थं च दुर्गतिर्न बहुदयेः कालेनदं तस्मान्लप्यं मम ॥ १०३ ॥ एकः कल्पनहति. प्रतिदिनं लब्धातिका याचकाः कुर्म किं विमर्दितोऽविनाशि मनसा चिन्ता वृथा वा कृथाः । आस्ते किं प्रतिपालकं मुरवकः पयनमुखं किं नीरजन्तुः किं प्रतीकानां प्रतिदातुर्मुखं विमन्योधः ॥ १०४ ॥

१ कूपनिवासिभेकसमूहः

इति श्रीसुभाषितरत्नभाण्डागारे पञ्चममन्योक्तिप्रकरणं समाप्तम् ।

षष्ठं नवरसप्रकरणम्

शृङ्गाररसनिर्देशः

मनसिजप्रशंसा

[illegible] येन जगत्त्रयी । स विश्ववीरैक-
कामः [illegible] वः ॥ १ ॥ [illegible] कर्तुं
[illegible] । [illegible] स मारः [illegible]
[illegible] ॥ २ ॥ न कर्णे न वा [illegible] पुष्प-
[illegible] । तथापि [illegible] भुवनत्रयम् ॥ ३ ॥
स [illegible] जयति जयति कुसुमायुधः । [illegible] तनुं
यस्य शंभुना न हृतं बलम् ॥ ४ ॥ कर्पूर इव दग्धोऽपि
शक्तिमान्यो जने जने । नमोऽस्त्ववार्यवीर्याय तस्मै मकर-
केतवे ॥ ५ ॥ [illegible] गुणाभिमुखाव [illegible]
[illegible] । [illegible] जयति सुमास्त्रो [illegible]-
[illegible] ॥ ६ ॥ [illegible]-
[illegible] । [illegible] विधुना
॥ ७ ॥ [illegible] तथा येन ।
[illegible] सो कामिनीकामी ॥ ८ ॥ जयति
मनसिजः [illegible] कठोरः ।
[illegible] मदनोऽपि
॥ ९ ॥ [illegible] का वा कथा मानुष-
लोकभाजाम् । [illegible]
[illegible] ॥ १० ॥ शिव शिव हि शिवेन पुष्पधन्वा
[illegible] । स हि [illegible]
लोके स तु [illegible] ॥ ११ ॥ शंभुस्वयं-
भुहरयो हरिणेक्षणानां येनाक्रियन्त सततं गृहकर्मदासाः ।
वाचामगोचरचरित्रविचित्रिताय तस्मै नमो भगवते कुसु-
मायुधाय ॥ १२ ॥ [illegible]: पुष्पाणि
यस्य [illegible] पुष्पमयोऽपि । सोऽयं [illegible]-
[illegible] मारः [illegible] न विस्मयाय ॥ १३ ॥ [illegible]-
[illegible] भवता [illegible]
[illegible] । [illegible] कुर्वा-

१ [illegible] २ [illegible] 'शिव शिव' इति [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible] १० [illegible] ११ [illegible] १२ [illegible]

[illegible] यदपि कर्म किमत्र जाने ॥ १४ ॥ हारो जलार्द्र-
वसनं नलिनीदलानि प्रालेयशीकरमुचस्तुहिनांशुभासः ।
यस्येन्धनानि सरसानि च चन्दनानि निर्वाणमेष्यति कथं
स मनोभवाग्निः ॥ १५ ॥ कुलगुरुरबलानां केलिदीक्षाप्रदाने
परमसुहृदनङ्गो रोहिणीवल्लभस्य । अपि कुसुमपृषत्कैर्देव-
देवस्य जेता जयति सुरतलीलानाटिकासूत्रधारः ॥ १६ ॥
[illegible] दीप्यमाने जगत्यामुचितमनुचितं वा वेत्ति
कः पण्डितोऽपि । किमु कुवलयनेत्राः सन्ति नो नाकनार्य-
स्त्रिदशपतिरहल्यां तापसीं यत्सिषेवे ॥ १७ ॥ न गम्यो
मन्त्राणां न च भवति भैषज्यविषयो न चापि प्रध्वंसं व्रजति
विविधैः शान्तिकशतैः । भ्रमावेशादङ्गे किमपि विदधद्भङ्ग-
मसमं स्मरापस्मारोऽयं भ्रमयति दृशं घूर्णयति च ॥ १८ ॥
कान्तेत्युत्पललोचनेति विपुलश्रोणीभरेत्युन्नमत्पीनोत्तुङ्गपयो-
धरेति सुमुखाम्भोजेति सुभ्रूरिति । दृष्ट्वा माद्यति मोदते-
ऽभिरमते प्रस्तौति विद्वानपि प्रत्यक्षाशुचिपुत्रिकां स्त्रियमहो
कामस्य दुश्चेष्टितम् ॥ १९ ॥ चन्द्रे शीतलयत्यलीकनयनं
शंभोः सुधाशीकरैर्बिम्बव्याकुलयत्सु संयमधनात्कान्ता-
दृगन्तेषु च । लीलायै परमेश्वरं धनुरिषून्बिभ्रत्प्रसूनात्मनः
स्वच्छन्दं [illegible] विजयते त्रैलोक्यवीरः स्मरः ॥ २० ॥
इक्षुर्धन्व शराः प्रसूनविततिर्भृङ्गावली सिञ्जिनी यस्याज्ञा-
[illegible] । यद्बाणाभिहता
विरञ्चिमुरजित्[illegible]देवेन्द्रादयो व्यामोहैकमना इव त्रिभुवनं
पायादसौ वः स्मरः ॥ २१ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । कस्तूरीयति कर्दमः किमपरं सूनो [illegible]
[illegible] स [illegible] देवो नमस्यः स्मरः ॥ २२ ॥

स्त्रीप्रशंसा

[illegible] मनसिजं जीवयन्ति दृशैव याः । विरूपाक्षस्य
जयिनीस्ताः स्तुमो वामलोचनाः ॥ १ ॥ न तुरङ्गैर्न मातङ्गैर्न
रथैर्न च पत्तिभिः । स्त्रीणामपाङ्गदृष्ट्यैव जीयते जगतां त्रयम्
॥ २ ॥ सोमः शौचं ददौ तासां गन्धर्वाश्च शुभां गिरम् ।

१ पुष्पबाणः. २ [illegible]. ३ इन्दु. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ कामम्. ८ [illegible]. ९ [illegible].

अपि: सर्वाङ्गकान्तिस्त्वं नवाश्लिष्टकलत्राः स्त्रियः ॥ ३ ॥ स्त्रियः पवित्रमतुलं नैता दुष्यन्ति कर्हिचित् । मासि मासि रजो ह्यासां दुष्कृतान्यपकर्षति ॥ ४ ॥ अमृतस्येव कुर्वन्ति रत्नानामिव राशयः । रत्नैरिव निधानानि निर्मिताः केन योषितः ॥ ५ ॥ प्राणानां च प्रियायाश्च मुग्धाः सादृश्यकारिणः । प्रिया कण्ठगता यस्य प्राणा मरणाहृतयः ॥ ६ ॥ अकृत्रिमप्रेमरसा विलासालसगामिनी । असारे दग्धसंसारे सारं सारङ्गलोचना ॥ ७ ॥ दुर्लभप्रकृता यत्र मुग्धाक्षी न विलोक्यते । [illegible] सर्वसंपत्त्यपि तद्भवनं वनम् ॥ ८ ॥ यासामञ्चलवातेन दीपो निर्वाणतां गतः । तासामालिङ्गने पुंसां नरके पतनं कुतः ॥ ९ ॥ नामृतं न विषं किंचिदेकां मुक्त्वा नितम्बिनीम् । यस्याः संगेन जीवेन म्रियेत च वियोगतः ॥ १० ॥ यासां नाम्नापि कामः स्यात्संगमं दर्शनं विना । तासां दृक्संगमं प्राप्य यन्न द्रवति कौतुकम् ॥ ११ ॥ यावद्दृष्टिर्मृगाक्षीणां नो नरीनर्ति मञ्जुला । तावज्ज्ञानवतां चित्ते विवेकः कुरुते पदम् ॥ १२ ॥ समाश्लिष्टाः समाश्लेषैश्चुम्बिताश्चुम्बनैरपि । दष्टाश्च दशनैः कान्तं दासीकुर्वन्ति योषितः ॥ १३ ॥ ज्योत्स्नेव नयनानन्दः सुरेव मदकारणम् । प्रभुतेव समाकृष्टसर्वलोका नितम्बिनी ॥ १४ ॥ कार्पासकृतकूर्पासशतैरपि न शाम्यति । शीतं शातोदरीपीनवक्षोजालिङ्गनं विना ॥ १५ ॥ संसारे रमणी शीलसंपत्सारमयी विना । इत्यूढवान्सारमयीं रमणीं रुक्मिणीं हरिः ॥ १६ ॥ पादसंवाहने दासी केशसंमार्जने सखी । अहो भाग्यं पुरंध्रीणां दयितसंगमने रतिः ॥ १७ ॥ प्रभवति मनसि विवेको विदुषामपि शास्त्रसंभवस्तावत् । निपतन्ति दृष्टिविशिखा यावन्नेन्दीवराक्षीणाम् ॥ १८ ॥ सन्तु विलोकनभाषणविलासपरिहासकेलिपरिरम्भाः । स्मरणमपि कामिनीनामलमिह मनसो विकाराय ॥ १९ ॥ [illegible]पत्सक्ती सहजे रतः सुभ्रुवां कटाक्षेषु । तथापि प्रसादः स्वातन्त्र्यमस्ये परं दूर्वायत्ते ॥ २० ॥ अवलोकनमपि सुखयति कुवलयदलचारुचञ्चलनयनायाः । किं पुनरमृतसमानं सरभसमालिङ्गनं तस्याः ॥ २१ ॥ लीलावेल्लितकं मागधमल्लिकमिव योषितां हृदयम् । गगनेन्दुकदम्बाभो भूयो भूयस्तरङ्गयति ॥ २२ ॥ आद्यानयानन्दैः कामिदुग्धलोचताष्ट्यारिण्यः । पुरुषः स्थितैव विद्यौषधिवल्ली काचि जीवयति ॥ २३ ॥ उपनिषदः परिपीता गीतापि च हन्त मतिपथं नीता । अद्यापि न [illegible] ॥ २४ ॥ यस्य न सविधे दयिता दवदहनस्तुहिनदीधितिस्तस्य । यस्य च सविधे दयिता दवदहनस्तुहिनदीधितिस्तस्य ॥ २५ ॥ यत्र [illegible] दृष्टिर्विलिम्पति [illegible] । [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] कुर्वते । [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] ॥ ३० ॥ [illegible] । [illegible] मधुवदना न कामिनी [illegible] हंसगामिनी ॥ ३१ ॥ [illegible] ॥ ३२ ॥ तावदेव कृतिनां हृदि स्फुरत्येष निर्मलविवेकदीपकः । यावदेव न कुरङ्गचक्षुषां ताड्यते चपललोचनाञ्चलैः ॥ ३३ ॥ सैव धरित्री पुरुषस्य सारं पुरं गृहं मन्दिरमङ्कदेशः । तत्रापि शय्या शयने वरा स्त्री रत्नोज्ज्वला राज्यसुखस्य सारः ॥ ३४ ॥ आस्यं सुहास्यं मधुरं वचनं सिन्दूरबिन्दूदयशोभि भालम् । तथा च [illegible] भूषणैः किम् ॥ ३५ ॥ [illegible] विधाय कार्यसाध्यां समयादिदं वदन्तु । सेव्या नितम्बाः किमु भूधराणामुत स्मरस्मेरविलासिनीनाम् ॥ ३६ ॥ किमेतेन भावेन च [illegible] । [illegible] लीलया नयनभावैः [illegible] स्त्रियः ॥ ३७ ॥ अपि [illegible] पुरंध्रीकुललोकस्य एव । अहो [illegible] काकः पतङ्गे [illegible] न [illegible] ॥ ३८ ॥ [illegible]मुखी मृगशावकदृशी [illegible]गजितमन्दगतिः । यदि सा वनिता हृदये निहिता क्व जपः क्व तपः क्व समाधिरतिः ॥ ३९ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] । [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]; पाठे.-[illegible]. ४ [illegible]; पाठे.-[illegible]. ५ [illegible]; पाठे.-[illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible].

१ स्तुवन्तम्. २ मध्ये. ३ इतस्ततः. ४ [illegible]. ५ सुखम्. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible]. १० [illegible].

च ॥ ४१ ॥ मूर्खं हि मे [illegible] ये नित्य-
माहूयमाना इति [illegible] । [illegible]
पातैः [illegible] ॥ ४२ ॥
[illegible] कृत्वा-
थवा स्मरस्य । दृष्ट्वा च दयिता विपुलावकाशैः [illegible]
[illegible] ॥ ४३ ॥ [illegible]
[illegible] ।
इति यदि [illegible] न [illegible]
[illegible] ॥ ४४ ॥ दृष्टं [illegible]
[illegible] मानसं [illegible] । न
[illegible] पुरः समे [illegible]
[illegible] ॥ ४५ ॥ श्रुतं दृष्टं स्पृष्टं स्मृत-
मपि नृणां [illegible] न [illegible] कुतं
[illegible] । [illegible] विभवधर्मोऽस्त्यानि च नवां
मृदु [illegible] ॥ ४६ ॥
[illegible] कण्ठे [illegible]
[illegible] । गले मुक्तामाला शुचि वसनम्
च मतये [illegible] खलु [illegible]
॥ ४७ ॥ [illegible] गुणो विद्
[illegible] । [illegible] न
हि [illegible] न [illegible] कुत्स्यदशो
[illegible] ॥ ४८ ॥ विमुञ्चति बुधो जनः सुकृतचिन्तनं
दूरतो [illegible] च [illegible] धीरतां शंकरः ।
[illegible] कुटिलहृदयो
यदि [illegible] ॥ ४९ ॥ अमृतममृतं कः संदेहो
मधून्यपि नान्यथा मधुरमधिकं चूतस्यापि प्रसन्नरसं फलम् ।
[illegible] वदतु यदिहान्य-
[illegible] ॥ ५० ॥ [illegible]
[illegible] केवलं पवित्र-
[illegible] । [illegible]
को विहातुं समर्थः ॥ ५१ ॥ किमिह बहुभिरुक्तैर्युक्ति-
शून्यैः [illegible] सर्वदा सेवनीयम् । अभि-
[illegible] सुन्दरीणां [illegible] यौवनं वा
वनं वा ॥ ५२ ॥ [illegible] दोषानुरागो
[illegible] न पुनः [illegible] ।
[illegible] वस्तुनि [illegible]
[illegible] सदा [illegible] ताः ॥ ५३ ॥
[illegible] ये मूढाः प्रवि-
शन्ति [illegible] । ते तेनैव

१ [illegible]

[illegible] मुण्डिताः केचिद्रक्तपटीकृताश्च
[illegible] ॥ ५४ ॥ दृष्टव्येषु किमुत्तमं
मृगदृशः प्रेमप्रसन्नं मुखं घ्रातव्येष्वपि किं तदास्यपवनः
श्राव्येषु किं तद्वचः । किं स्वाद्येषु तदोष्ठपल्लवरसः स्पृश्येषु
किं तद्वपुर्ध्येयं किं नवयौवने सहृदयैः सर्वत्र तद्विभ्रमः
॥ ५५ ॥ [illegible] व्यापारयन्ति भ्रुवं यत्र-
[illegible] मार्गणाः । तच्चक्राकृत-
[illegible] कोपनो [illegible]
[illegible] ॥ ५६ ॥ विश्वामित्रपराशरप्रभृतयो
[illegible] सुललितं दृष्ट्वैव मोहं
गताः । शाल्यन्नं सघृतं पयोदधियुतं ये भुञ्जते मानवास्ते-
षामिन्द्रियनिग्रहो यदि भवेद्विन्ध्यस्तरेत्सागरे ॥ ५७ ॥
[illegible] मधुकैः केशेषु माल्यग्रहः कान्तिः कापि
कपोलयोः [illegible] । अङ्गानामनुलेपनं परि-
[illegible] कोऽपि सरोजसुन्दरदृशः सूते सुखं
चक्षुषः ॥ ५८ ॥ मदनमन्त्रसहाया [illegible]
[illegible] निगमनिधिधरा काव्यकोटि-
[illegible] । [illegible] विद्धनैकावतारा
[illegible] मनसि वसतु ते सर्वदा सर्वसारा
॥ ५९ ॥ संसारेऽस्मिन्नसारे परिणतितरले द्वे गती पण्डितानां
तत्त्वज्ञानामृताम्भःप्लुतललितधियां यातु कालः कदाचित् । नो
चेन्मुग्धाङ्गनानां स्तनजघनभराभोगसंभोगिनीनां स्थूलो-
पस्थस्थलीषु [illegible] ॥ ६० ॥
संसारेऽस्मिन्नसारे [illegible]
[illegible] मानसं संविदध्युः । यद्येताः प्रोद्यदि-
न्दुद्युतिनिचयभृतो न स्युरम्भोजनेत्राः [illegible]
[illegible] ॥ ६१ ॥

युववर्णनम्

[illegible] यौवनेऽपि
पल्लवे । [illegible] न शारदः
पार्वणशर्वरीश्वरः ॥ १ ॥ किमस्य रोम्णां कपटेन कोटिभि-
र्विधिर्न लेखाभिरजीगणद्गुणान् । न रोमकूपौघमिषाज्जग-
त्कृता कृताश्च किं दूषणशून्यबिन्दवः ॥ २ ॥ अमुष्य
दोर्भ्यामरिदुर्गलुण्ठने ध्रुवं गृहीतार्गलदीर्घपीनता । उरःश्रिया
तत्र च गोपुरस्फुरत्कपाटदुर्धर्षतिरःप्रसारिता ॥ ३ ॥
[illegible] सरोजसंपदः ।
[illegible] न तन्मुखस्य प्रतिमा चराचरे
॥ ४ ॥ सरोरुहं तस्य दृशैव निर्जितं जिताः स्मितेनैव
विधोरपि श्रियः । कुतः परं भव्यमहो महीयसी तदाननस्यो-

यमिनां दरिद्रता ॥ ५ ॥ स्वबालभावस्य सदृक्षमाकृतेः सम- समर्थेव मुग्धामिलापनः । अनागते शंसति बालभावं पुनः पुनः पुष्पविलोकनच्छलात् ॥ ६ ॥ निर्मीलदक्ष- युगा दशा भृशं निपीय तं यस्विदृशीभिराद्रैः । अमुष्य स्यामसरं विद्यते निमेषविश्वंभुजापि नेत्रैः ॥ ७ ॥ विलोकयन्तीभिरजस्रभावनाबलादमुं नेत्र निमीलनेष्वपि । अलम्भि मर्त्याभिरमुष्य दर्शने न विघ्नलेशोऽपि निमेष- निर्मितः ॥ ८ ॥ न का निशि स्वप्नगतं ददर्श तं जगाद गोत्रस्खलिते च का न तम् । तदात्मताध्यातधवा रते च का चकार वा न स्वमनोभवोद्भवम् ॥ ९ ॥

बालावर्णनम्

अभ्यासः कर्मणां सम्यगुत्पादयति कौशलम् । वेधसा तावदभ्यस्तं यावत्सृष्टा मृगेक्षणा ॥ १ ॥ न देवकन्यका नापि गन्धर्वकुलसंभवा । तथाप्येषा तपोभङ्गं विधातुं वेधसोऽप्यलम् ॥ २ ॥ इयं व्याधायते बाला भ्रूरस्याः कार्मु- कायते । कटाक्षाश्च शरायन्ते मनो मे हरिणायते ॥ ३ ॥ मनोऽपि शङ्कमानाभिर्बालाभिरुपजीव्यते । अपडीनपराङ्मुख- मस्त्री मकरकेतनः ॥ ४ ॥ अतनुचन्द्राननया समुद्री- क्षितमनन्यया । तारकातरला श्यामा सानन्दं न करोति कम् ॥ ५ ॥ निर्माणकौशलं धातुश्चन्द्रिका लोकचक्षुषाम् । क्रीडागृहमनङ्गस्य सेयमिन्दीवरेक्षणा ॥ ६ ॥ प्रेङ्खत्प्रेम- आलापान्कुर्वत्याः सखितन्त्रम् । न वीणायाः प्रवीणायाः स्वप्नं स्मरस्पर्शनम् ॥ ७ ॥ दग्धो विधिर्विधत्ते न सर्व- गुणसुन्दरं जनं कमपि । इत्यपवादभयादिव मुग्धाक्षी निर्मिता विधिना ॥ ८ ॥ मीनवती नयनाभ्यां चरणाभ्यामपि सुफुल्लकमलवती । शैवालिनी च केशैः सुरसेयं सुन्दरी सरसी ॥ ९ ॥ अलिकुलमञ्जुलकेशी परिमलबहुला रसा- वहा तन्वी । किसलयपेशलपाणिः कोकिलकलभाषिणी प्रियतमा मे ॥ १० ॥ अमृतं तदधरबिम्बे वचनेष्वमृतं विलोकनेऽप्यमृतम् । अमृतभृतौ कुचकुम्भौ सत्यं सा सृष्टि- रपरैव ॥ ११ ॥ स्तनकलशास्फालन[illegible]- कमलश्रियाः । निपतन्ति भाग्यभाजामुपरि कटाक्षाः सरो- जाक्ष्याः ॥ १२ ॥ कुङ्कुमपङ्काङ्कितदेहा गौरपयोधर- कम्पितहारा । नूपुरहंसरणत्पदपद्मा कं न वशीकुरुते भुवि रामा ॥ १३ ॥ मन्दमन्दगमना करिणी किं वा विशाल- नयना हरिणी किम् । पूर्णचन्द्रवदना रजनी किं यस्य गच्छति सखे तरुणी किम् ॥ १४ ॥ उत्तुङ्गस्तनभरतान्त- तान्तमध्यं विक्षिप्य[illegible]सूत्रम् । वक्राम्बुज[illegible]- [illegible] मुखाब्जे मम पूरं मन्दमन्दमेति ॥ १५ ॥ [illegible] निरन्तरम् । मन इव [illegible] कथं न [illegible] मधुः ॥ १६ ॥ अङ्गुल्या [illegible] किमिच्छा च तर्जनी- [illegible] । अहो [illegible] मन्द- [illegible] गुणैकदेशम् ॥ १७ ॥ [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] पुनः प्रकाशात् । [illegible] विभाग ॥ १९ ॥ इदं मुखं मृगाक्ष्याः [illegible] । [illegible] मदनाक्ष- [illegible] ॥ २० ॥ किं [illegible] विधिना विहिता कुचाग्रौ । [illegible] ॥ २१ ॥ चन्द्रो जडः कठिन- [illegible] । [illegible] कथं विधात्रा किं चन्द्रिका कवि- [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] । [illegible] मुखं मे ॥ २३ ॥ नीलांशुकोज्ज्वलितकञ्चुकसंयुतैषा पूर्णेन्दुसुधाकरकान्त- वक्त्रा । बाला [illegible] विभाति जगति [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] । कुत्र [illegible] कस्य न मनो [illegible] कटाक्षः ॥ २५ ॥ वृथा भविष्यति [illegible] कामस्य कापि दयिता तनुता [illegible] । यः पश्यति [illegible] हिनस्ति ॥ २६ ॥ [illegible] कान्तं मुखम् । इति स्फुरित[illegible] मृगदृशो [illegible] लीलया [illegible] न [illegible] संक्रमते ॥ २७ ॥ दृशः पृथुतरीकृता जितनिजाब्जपत्रत्विषश्चतुर्भिरपि साधु साधिति मुखैः समं व्याहृतम् । शिरांसि चलितानि विस्मयवशाद्ध्रुवं वेधसो विधाय ललनां जगत्त्रयललामभूता- मिमाम् ॥ २८ ॥ कश्चिन्मधूर्मिभिः कश्चिदपि च सुधासारि- णीभिः कश्चिद्वीचिभिः कश्चिदपि च लीलाभिरुर्मिभिः ।

१ निर्निमेषैः.

१ बाला. २ कौतुकम्. ३ [illegible]. ४ नेत्रपदश्च प्राक्पाठे. ५ [illegible]. ६ [illegible].

नवोद्गतानीमानि स्तनकमलमुकुलानि शैशवावसानसूचनाय प्रकटीकृतानि इव दृशा ॥ २९ ॥ अमुष्मिन्नारम्भे मृदुलमृदुलावण्यलहरीतरङ्गे मग्नः कर्कशमिव मे धैर्यमपि । यदि किंचित्पश्यामि स्मितसुधा पद्मसमुत्था ध्रुवं कल्याणीयं कलितमुकुलेव स्थिता ॥ ३० ॥ समीपस्था मीनामुकविनिद्रार्द्धी प्रतिक्षणमाभाषिता लीला लावण्यलक्ष्मी लक्ष्मवदना । न लीला लावण्याकलितमदना सैव नवा नवीना मीनाक्षी व्यथयति मुनीनामपि मनः ॥ ३१ ॥ मधुरमधुरालापकलिता मृदुलमृदुलगमनालीला स्मेरा मानहरणा हंसगमना । कलावीणामीना कुचयुगवलितापिङ्गलकचा नवीना मीनाक्षी व्यथयति मुनीनामपि मनः ॥ ३२ ॥ उद्यल्लीलालीलालापा प्रथमे लीला मधुररसपानलीला लीलालावण्यपरिकलिता । कलितालापलीला हृदि कुमुदिनीनाथवदना नवीना मीनाक्षी व्यथयति मुनीनामपि मनः ॥ ३३ ॥ विलोला वेल्लन्ती रसमपि मनोज्ञामामोदैः कृतालीला लीलाकुलितगतिरपि सर्वागमविभवा । कलानामक्षय्य अथयति विपुला लक्ष्यता नवीना मीनाक्षी व्यथयति मुनीनामपि मनः ॥ ३४ ॥ कुचाभ्यां भ्राम्यन्ती विजितकुचाभ्यां मुखलती हरन्ती विम्बौष्ठैः मनसि विहरन्ती मधुरगीः । नवरत्ना शास्त्रं कमपि विदुषामाकलयिष्यं नवीना मीनाक्षी व्यथयति मुनीनामपि मनः ॥ ३५ ॥ अमलमृणालकाण्डकमनीयकपोलकपालमलमृदुलकमलमतिकृतरागः । विकसदशोककोरककान्तिमिभूतः सुतनोर्मदलुलितानि हन्त ललितानि हरन्ति मनः ॥ ३६ ॥ किमिन्दुः किं पद्मं किमु मुकुरबिम्बं किमु मुखं किमब्जे किं मीनौ किमु मदनबाणौ किमु दृशौ । खगौ वा गुच्छौ वा कनककलशौ वा किमु कुचौ तडिद्वा तारा वा कनकलतिका वा किमबला ॥ ३७ ॥ ललितसमांसला कुन्तकुटिले हन्त नयने सुवदनोनावं भवति जघनाभङ्गमखिलम् । कलाधौ घनाधौ भुवनमुखनाशेषविषयं मनः सान्द्रानन्दं सृजति मदिरा मञ्जु वरमम् ॥ ३८ ॥ मधुरवचनैः सभ्रूभङ्गैः कृताङ्गुलितर्जनैर्नयनवलितैरङ्गन्यासैर्महोत्सवबन्धुभिः । असकृदसकृत्स्फारस्फारैरपाङ्गविलोकितैस्त्रिभुवनजये सा पञ्चेषोः करोति सहायताम् ॥ ३९ ॥ कर्पूरेण स्वार्थरचना कुङ्कुमेनाङ्गरागं माध्वीकानि प्रतिदिनमथः पञ्चबाणः कृताः (?) । नवोल्लसा यदि किल नवोन्मादनी काचि वाती सा वेदनाः किमपि लभते मुग्धः सौकुमार्यम् ॥ ४० ॥ लावण्यामृतदीर्घिका कुलगृहं सौन्दर्यसौभाग्ययोस्त्रैलोक्याकरसमकन्दलिरियं वीक्ष्यास्य हृन्मनः । लावण्योत्कर्षकौतुकेन वपुषा शिल्पनवैराद्दर्शनान्यो वा विधिना विहाय विहितो मन्ये निजारोपणम् ॥ ४१ ॥

अस्याः सर्गविधौ प्रजापतिरभूच्चन्द्रो नु कान्तिप्रदः शृङ्गारैकरसः स्वयं नु मदनो मासो नु पुष्पाकरः । वेदाभ्यासजडः कथं नु विषयव्यावृत्तकौतूहलो निर्मातुं प्रभवेन्मनोहरमिदं रूपं पुराणो मुनिः ॥ ४२ ॥ वक्त्रं चन्द्रविकासि पङ्कजपरीहासक्षमे लोचने वर्णः स्वर्णमपाकरिष्णुरलिनीजिष्णुः कचानां चयः । वक्षोजाविभकुम्भविभ्रमहरौ गुर्वी नितम्बस्थलं वाचां हारि च मार्दवं युवतिषु स्वाभाविकं मण्डनम् ॥ ४३ ॥ अस्याश्चेद्गतिसौकुमार्यमधुना हंसस्य गर्वैरलं संलापो यदि धार्यतां परभृतैर्वाचंयमत्वव्रतम् । अङ्गानामकठोरता यदि दृषत्प्रायैव सा मालती कान्तिश्चेत्कमला किमत्र बहुना काषायमालम्ब्यताम् ॥ ४४ ॥ निर्विन्मुः सुदतीमयो विरचिते वक्त्रे शशिभ्रान्तितः कोपाभूर्नतिजाम्बुजासनमधिशातुं न शक्तो विधिः । मध्यं विस्मृतवान्कुचौ च कठिनौ पीनौ नितम्बौ कचान्वक्राक्षिमिन्द्रान्तर्मान्तिः स्फुरन्ति हि स्वस्य नृणां चेतसि ॥ ४५ ॥ सौन्दर्यस्य तरङ्गिणी तरुणिमोत्कर्षस्य हर्षोद्गमः कान्तेः कार्मणकर्म नर्मरहसामुल्लासनावासभूः । विद्या वक्रगिरां विधेरनवधिप्रावीण्यसाक्षात्क्रिया बाणाः पञ्चशिलीमुखस्य ललनाचूडामणिः सा प्रिया ॥ ४६ ॥ दृष्टिः सालसतां बिभर्ति न शिशुक्रीडासु बद्धादरा श्रोत्रे प्रेषयति प्रवर्तितसखीसंभोगवार्तास्वपि । पुंसामङ्कमपेतशङ्कमधुना नारोहति प्राग्यथा बाला नूतनयौवनव्यतिकरावष्टभ्यमाना शनैः ॥ ४७ ॥ आयाति श्रियमञ्जना नयनयोरम्भोरुहप्रेयसी संनाहः स्तनयोरयं कलयते संभोगयोग्यां दशाम् । वैदग्ध्येन सहासिकां वितनुते या कामिव प्रक्रिया मुग्धायाः पुनरैन्दवी न सहते मुग्धामभिख्यां मुखम् ॥ ४८ ॥

वयःसंधिवर्णनम्

यथा यथा विशत्यस्या हृदये हृदयेश्वरः । तथा तथा बहिर्यातुं मन्ये संकोचतः कुचौ ॥ १ ॥ अन्तरङ्गमनङ्गस्य शृङ्गारकुलदैवतम् । अङ्गीकरोति तन्वङ्गी सा विलासमयं वयः ॥ २ ॥ अन्येयं रूपसंपत्तिरन्या वैदग्ध्यधोरणी । नैषा नलिनपत्राक्षी सृष्टिः साधारणी विधेः ॥ ३ ॥ अनायासकृशं मध्यमशङ्कतरले दृशौ । अभूषणमनोहारि वपुर्वयसि सुभ्रुवः ॥ ४ ॥ दरस्मेरं दृशौ सहसैमेनसामवृत्तेर्विभावनीयं च । मुकुलायमानकोटिभोग्यं किमपि वयः सुभ्रुवो जयति ॥ ५ ॥

१ कथमिति विभावे. २ मीनौ. ३ कुचौ कुर्वन्. ४ नवलीलः. ५ मनोहरम्. ६ मिथो भाषणम्. ७ सौभाग्यम्. ८ पाषाणकृता. ९ मृदुशी. १० काषायवसनम्. ११ निर्मातुमिच्छुः. १२ ब्रह्मा. १३ मुकुलीभूतमत्कोपसमानम्. १४ चातुर्यम्. १५ परिपाटी. १६ ईषत्.

न्यंचति वयसि प्रथमे समुदञ्चति तरुणिमनि सुदृशः । [illegible] [illegible] मधुरिमाणं धाम्नो गात्रश्च [illegible] ॥ ६ ॥ यदवधि विलासभवनं यौवनमुदितमिव [illegible] । दृढ़नं [illegible] तदवधि [illegible] ॥ ७ ॥ अधरः किसलयरागः कोमलविटपानुकारिणौ बाहू । कुसुममिव लोभनीयं यौवनमङ्गेषु संनद्धम् ॥ ८ ॥ [illegible] [illegible] पृथुलकुचं [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] मुग्धा वयसः [illegible] । अनयो [illegible] जन्मा पर वेद ॥ १० ॥ [illegible] जघनम् । [illegible] न स्खलति ॥ ११ ॥ उद्यति [illegible] शशिनि प्रशान्तिमायाति । कुवलयकलिकाकुसुमं [illegible] मिथो मिलति ॥ १२ ॥ [illegible] समुपदिव वक्षः । [illegible] जयति ॥ १३ ॥ अयमकुम्भाव एव [illegible] लोकलोचनानि । [illegible] कथं भविनी ॥ १४ ॥ परिहरति यथा यथा [illegible] [illegible] । [illegible] उर्वी स्पृशति गगनपि [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] दृशि सुदृशः [illegible] । [illegible] निपतति यत्र सा च तत्र [illegible] ॥ १६ ॥ यथा यथाऽस्याः कुचयोः समुन्नतिस्तथा तथा लोचनमेति वक्रताम् । अहो महत्त्वे [illegible] निसर्गतोऽन्तर्मलिना [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] कान्तः प्रकामं वचनं [illegible] ॥ १८ ॥ उन्मीलितं तूलिकयेव चित्रं सूर्यांशुभिर्भिन्नमिवारविन्दम् । बभूव तस्याश्चतुरस्रशोभि वपुर्विभक्तं नवयौवनेन ॥ १९ ॥ असंभृतं मण्डनमङ्गयष्टेरनासवाख्यं करणं मदस्य । कामस्य पुष्पव्यतिरिक्तमस्त्रं बाल्यात्परं साथ वयः प्रपेदे ॥ २० ॥ आवृणोति यदि सा मृगीदृशी [illegible] [illegible] । भूय एव बहिरेति [illegible] न माति [illegible] याम् ॥ २१ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] तथा [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३० ॥ [illegible] [illegible] । न केनापि [illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ ३२ ॥ न [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ ३३ ॥ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible] १० [illegible]

समुदङ्कुमङ्कं प्रतिदिनमनुरङ्गमनंगो [illegible] ग्रह-
मिव मनो न त्यजति ॥ ३४ ॥ सुभ [illegible]
[illegible] संमुग्धान्तर्विकला गतिर्गा[illegible]
मतिः । उरो मुकुलितस्तनं जघनमंसबन्धोद्धुरं वलेन्दु-
वदनाम्बुजं [illegible] कौतुके ॥ ३५ ॥ न [illegible]
[illegible] वागुरे [illegible] न [illegible] न
[illegible] । [illegible] वपुषि कापि [illegible]
[illegible] मन्मथं ॥ ३६ ॥ इदं
[illegible] कुचाङ्गदशां [illegible] शैशवं [illegible]
[illegible] । [illegible] मकरकेतुना [illegible]
[illegible] ॥ ३७ ॥ स्थिर-
[illegible] कोऽपि [illegible] किमपि [illegible]
मधुरिम कापि [illegible] । [illegible] कोऽपि
[illegible] मन्मथे कौतुकम् ॥ ३८ ॥
[illegible] गतिरपि [illegible]
[illegible] । [illegible] गतिः [illegible] मन्दा
गतिः [illegible] सुभ्रुवः ॥ ३९ ॥
[illegible] मन्याङ्गं यमाट्य-
[illegible] । उन्नतं यत्कुचयोश्च मना-
[illegible] गाहते [illegible]-
नाम् ॥ ४० ॥ मन्दं मन्दं [illegible]
[illegible] मनो [illegible] । आविर्भावः
[illegible] कापि कान्तिः [illegible] कुसुम-
धनुषो यौवनस्याभिषेकः ॥ ४१ ॥ [illegible]
[illegible] सहसा कौतुकी
[illegible] । [illegible] प्रथमं [illegible]
[illegible] मध्यदेशः ॥ ४२ ॥ [illegible]
[illegible] मध्यभागः [illegible]
संश्रिता [illegible] । [illegible]
तु वक्रं [illegible] गुणाभिनिवेशः कल्पितो यौवनेन ॥ ४३ ॥
[illegible] सा [illegible] ललित-
ललितं [illegible] । [illegible]
[illegible] पङ्कजाक्षी ॥ ४४ ॥
[illegible] जघनस्थलेन [illegible] मामकं
[illegible] क्रीडावने क्रीडति । [illegible] निरी-
क्षते [illegible] शनैः [illegible]
कुचयोः शृङ्गारमिदं वयः ॥ ४५ ॥ [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible].

गुणोत्कर्ष धनाय्यकुचोमुदामुचितहास्यमास्यमधिकं नो पुष्पकार्द्रं स्मः । भिन्नमञ्जनवीक्षितानि वचसां छेकोक्तिसङ्क्रान्तयस्ताः सीदन्ति शैशवे समभवत्कोऽप्येष नव्यः क्रमः ॥ ४६ ॥ लावण्यामृतनिर्झरेण सुदृशः सिक्ताखिलाङ्गस्थली जातस्तत्र नवीनयौवनकलालीलालतामण्डपः । तस्मिन्वेषविशेषशीतलतलच्छायासु सुप्तोत्थितः कंदर्पस्त्रिजगज्जयोद्यमश्रमेऽप्यपापि निद्रालसः ॥ ४७ ॥ बाल्ये गेहपतौ निमीलिते वयःश्रीर्विधाय स्मरश्रीरभ्यन्तरं विवेश निभृतं बालकुमारीवालयम् । चाञ्चल्यं चरणे पृथुत्वमुदरे निर्लज्जतां चेतसि आलस्यं हृदये दृशोः सरलतां सर्वस्वमस्या हरन् ॥ ४८ ॥ सुतन्या गतिवल्लभमिच्छिपतेः क्रीडासरस्यां शनैः सद्योऽपि नयनीव शैशवजलं तारुण्यतिग्मद्युतिः । अन्तःस्था च यथा यथा विकसति प्रायः कुचाम्बुस्थली स्थौल्यं हन्त तथा तथा वितनुते दृक्पीनमीनावली ॥ ४९ ॥ रेखा कापि च काञ्जनस्य नयनाम्भोजे मिथः कोमलादालीभिः सरलीकृतापि कुटिलीभावं समालम्बते । लक्ष्या वक्षसि पाणिपद्मविषमप्रक्षोदयाद्दुन्नतिर्जानीमो वयमेणशावनयने बाल्यं न बाल्ये नव ॥ ५० ॥ मध्यस्य प्रथिमानमेति जघनं वक्षोजयोर्मन्दता दूरं यात्युदरं च रोमलतिका नेत्रार्जवं धावति । कंदर्पं परिवीक्ष्य नूतनमनोराज्याभिषिक्तं क्षणादङ्गानीव परस्परं विदधते निर्लुण्ठनं सुभ्रुवः ॥ ५१ ॥ दृष्टिः शैशवमध्यमा प्रतिकलं लावण्यमभ्यस्यते पूर्वाकारमुरस्तथापि कुचयोः शोभां नवामीहते । संयाता गुरुतां तथाप्युपचिताभोगा नितम्बस्थली तन्व्याः स्वीकृतमन्मथं विजयते तन्नवपेयं वयः ॥ ५२ ॥ तदस्याः कमनीयकान्ति विजितत्रैलोक्यनारीवपुः शृङ्गारस्य निकेतनं समभवत्संसारसारं वयः । यस्मिन्विस्मृतपक्ष्मपालिचलनाः कामालसा दृष्टयो नो यूनां पुनरुत्पतन्ति पतिताः पाशे शकुन्ता इव ॥ ५३ ॥ केलीकौतुकमादरात्[illegible]लीभिराहूयते बालाभिस्तु पुरः पुरेव रजसि क्रीडार्थमाहूयते । चेतो याति न वा ततस्तदुभयोरेकोऽभिदशः सांप्रतं मध्ये चुम्बकयोरयःशकलवद्दिःपक्षगतं मनः ॥ ५४ ॥ उत्तालालकभञ्जनानि कबरीपाशेषु शिक्षागमो दन्तानां परिकर्म नीविनिहितं भ्रूलासयोग्याग्रहः । तिर्यक्प्रेक्षणयोजितानि वचसां छेकोक्तिसंक्रान्तयः स्त्रीणां स्थापति शैशवे प्रतिकलं कोऽप्येष केलिक्रमः ॥ ५५ ॥ मौग्ध्यं वर्तनपण्डितम् वदनं किंचित्प्रगल्भे दृशौ स्तोकोद्भेदनिवेशितस्तनमुरो मध्यं दरिद्राति च । अस्या यौवनं पतं च कल्पा प्रलम्बमेणीदृशः स्वलंकारमिव कारैकसुहृदा तारौवनेनार्पितम् ॥ ५६ ॥ लावण्यामृतमाहितं बालतोरङ्गे

१ वल्लभवत्. २ वशीकाशेन.

स्थितं यन्मुग्ध नताङ्ग्याः स्तनोदयेन [illegible] संवर्धितं त्रयम् । वीक्ष्य स्पन्दनशङ्कितः कुचयुगस्या[illegible] स्मर- युगं न चेदिह कुच[illegible] ॥ ५७ ॥ विस्तारी स्तनभार एष गमितो न स्वोचितामुन्नतिं रेखोद्भासि कृतं वलि- त्रयमिदं न स्पष्टनिम्नोन्नतम् । मध्येऽस्या ऋजुरायतार्धकपिशा रोमावली निर्मिता रम्यं यौवनशैशवव्यतिकरोन्मिश्रं वयो वर्तते ॥ ५८ ॥ चापलं नयनयो विहाय [illegible] यदि [illegible] । कान्तिः काञ्चन [illegible] विजयते तन्व्या दुकूलं [illegible] दिवसैः कियद्भिरनुमेना [illegible] ॥ ५९ ॥ आस्य पाण्डुविलासो विरलयति [illegible] यानं गौरवयत्य प्रथिम्ना प्रतनयति मनाङ्मध्यनिम्नो नितम्बः । उत्पुष्यत्याय- मूर्च्छत्कुचशिखरयुगं नूनमन्तः स्मरेण स्पृष्टा कोदण्डकोट्या हरिणशिशुदृशो दृश्यते यौवनश्रीः ॥ ६० ॥

तरुणीपृथगवयववर्णनम्

केशपाशाः

अस्या मनोहराकारकबरीभारनिर्जिताः । लज्जयेव वने वासं चक्रुश्चमरबर्हिणः ॥ १ ॥ भाति [illegible] सुकेश्याः केशसंचयः । शोणितार्द्रैः शरैः पूर्णं तूणीरमिव मान्मथम् ॥ २ ॥ स्तनाभोगे पतन्भाति कपोलात्कुटिलोऽलकः । शशाङ्कबिम्बतो मेरौ लम्बमान इवोरगः ॥ ३ ॥ चलत्कामिमनोमीनमादातुं चित्तजन्मनः । [illegible]रिवाभाति बालवेणी गुणोज्ज्वला ॥ ४ ॥ एणीदृशो विजयते वेणी भूम्यवलम्बिनी । कशेव पञ्चबाणस्य [illegible] ॥ ५ ॥ तमस्तोम मुधा सोममण्डलोपरि गाहसे । धूम[illegible]न किं नाम धाम गम्यमतः परम् ॥ ६ ॥ वेणी श्यामा भुजंगीव नितम्बान्मस्तकं गता । वक्रचन्द्रसुधां लेढुं सान्द्रसिन्दूरजिह्वया ॥ ७ ॥ तस्याः कचभर[illegible] । आरूढः पार्वतीबुद्ध्या गुहबर्हीव मूर्धनि ॥ ८ ॥ श्यामा मिलिन्दमालेव बालया मदन[illegible] । आस्वादितुमिव मिलिता ललिता वेणीमिषाद्दृष्टा ॥ ९ ॥ मलिना अपि संयमनात्कुटिला अपि सुमनसां समागमतः । बाला अपि मुक्तानामनुषङ्गाच्चिरंतनमुपयान्ति ॥ १० ॥ स्नानार्द्रमुक्ते- ष्वनुधूपवासं विन्यस्तसायंतनमल्लिकेषु । कामो वसन्तात्यय- मन्दवीर्यः केशेषु लेभे बलमङ्गनानाम् ॥ ११ ॥ एणीदृशः पाणिपुटे निरुद्धा वेणी विरेजे श्रवणोचितायाः । मनोज-

१ [illegible]; पाठे.-[illegible]. २ [illegible]; पाठे.- [illegible]. ३ [illegible]; पाठे.-[illegible]. ४ [illegible]; पाठे.-[illegible]. ५ [illegible]; पाठे.-[illegible]. ६ [illegible].

[illegible] ॥ १२ ॥ इदं [illegible] । [illegible] ॥ १३ ॥ अस्याः [illegible] स्थाने सुकण्ठो परि [illegible] । [illegible] जितः [illegible] ॥ १४ ॥ अस्याः [illegible] शिरस्कृतं [illegible] । [illegible] तदेव पश्चाद्[illegible] ॥ १५ ॥ अस्याः कचानां [illegible] । [illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] । वेणी [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] सुकेश्याः । [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] मा । [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] नन्दिनी [illegible] । [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] नाम । [illegible] हन्तीम ॥ २१ ॥ [illegible] । [illegible] पूर्णिमायां भावी हि किंतु परिपूर्णकले मृगाक्षी ॥ २२ ॥ चिकुरचयकलापः किंचिदाकुञ्चिताग्रः कुवलयदलनीलो शोभते श्यामलाङ्ग्याः । [illegible] कमल इव निलीनाः षट्पदाः षट्पदानाम् ॥ २३ ॥ न जीमूतच्छेदः स हि गगनचारी न च तमो न तत्संध्यो- [illegible] न च मधुकराणां हि कुलकः । [illegible] चितमभितोऽयं न च [illegible] पश्चिकुरभारो मृगदृशः ॥ २४ ॥ भुजंगो ध्वान्तं [illegible] शिरे । यदीय सौरभ्यं मधुकरकुलं सुमनसो [illegible] कल- [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] ॥ २६ ॥

[illegible]

अस्याः [illegible] । [illegible] ॥ २७ ॥ आवर्तं कण्ठं शिखयेन

१ पाठे. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible].

मन्मथाधकक्ष वर्धकदकुम्भयुगम् । कार्यां कराग्रभिरन्वेन धाया मन्दं मन्मथीरस्य सुन्दरी नाम ॥ २८ ॥ मध्ये तां निविड निबध्य ...कृत्वा मध्ये गर्भे. कृत्वा चम्पकतैलसंकलमयः मधाय मन्दं शिरः । संतन्वा चन्दनकुङ्कुमोद्वर्तनमागमसंतमन्वा कर्णोत्पलाङ्क परिरब्धवतः मकुमुकं कुंकुमलवं प्रियम: ॥ २९ ॥

सीमन्तरचनम्

केशभारविभागलवदं बभाति सुन्दरी । कलया हरिकार्थेया कुन: कविकलेखनाम् ॥ ३० ॥ संवत्सरचिकुरभार. कबरीनिवयो वा युवा कर्णलम: । सोऽभिरंडं निबध्यो न चेन्मवर्णत्वमनुमर्गी ॥ ३१ ॥ यथा यथार्थं वल्ते भुजोत्पा उद्धचितः संयमने कचानाम् । तथा तथा बन्धाति कामनेक. स पुष्प वर्धीकर उत्तमाङ्गः ॥३२॥ मानुन्नामुरविश्य पर्यंकशिरोलितांगीमग प्रेङ्खमहुरंबेढी नमन्दुमनकुचनटी शैव्यमन्माकुरावलि: । पाणिस्यामवपुष्प कङ्कणकलन्कागलनारेणान्तं बान्ता बंधति किं निजावकरं किं वा मदीयं मनः ॥३३॥ अंशान्तं हृदयवर्णन कुचयोरन्तस्थलानिन्ययोगबद्धस्फुटनण्डलोज्ज्वलिभिरबांडे विमुग्धोमम: । सीर्षायिन्दुरिते विधीय तमसुं बामस्तनान्तर्निवसी वेणी पाणिनखायकैः सिरिधरबला कम्प पीतं यथा ॥ ३४ ॥ मानुन्माकुलितक्षयौ कचभरे व्यापारयन्त्यौ करौ अन्योन्यविनिबद्धमानसतया शुन्यां दधाना दशाम् । बाहूत्क्षेपसमुन्नते कुचतटे पर्यस्तवीमांशुका हासंकोचितबाहुमूलसुभगा भाति मृगी वधू: ॥ ३५ ॥ मानुन्मादिनदर्पणं परिणमहीये समुत्फुल्ल नखकुन्दरसुमन्नकुजलसत्कान्तमोहनकुसुमम् । पाणिभ्यां प्रविभज्य केशनिचयं सीमन्तकर्मोद्यता चेतः कस्य वशीकरोति न ललाशुला विलोलेक्षणा ॥ ३६ ॥ केशान्धकारकलितकम्पितशिखान्तयो रत्नाकुरुणं स्वायुधाय कलितिकामन्मुखेना कुलितान्ताङ्गुलि । सीमन्तं विरचय्य तस्य कर्मेणोन्मृज्य पार्श्वद्वये तान्याश्वायुगपत्रणीव करयोरङ्गुष्ठेन बभात्यसौ ॥ ३७ ॥

सीमन्तसिन्दूरम्

बहन्ती सिन्दूरं प्रबलकबरीभारतिमिरत्विषां वृन्दैर्बन्दीकृतमिव नवीनार्ककिरणम् । तनोतु क्षेमं नस्तव वदनसौन्दर्यलहरीपरीवाहस्रोत:सरणिरिव सीमन्तसरणिः ॥३८॥ अयं मातर्दष्ट्वा मुखममृतभानुभ्रमवशात्कबन्धच्छाया गद्धुर्वनति किंतु तृष्णातरलित: । किमेवं कंदर्पान्तकतरणि सिन्दूरकरनिचयबद्धोऽङ्कुशो बहिरिव सभा करयति ॥ ३९ ॥

१ कलयाकलेन. २ केशनेवु:. ३ ...बांधिकार्थो. ४ बाकि. ५ संसतम्. ६ ...निबद्धसिविक्रिय. ७ कृता. ८ करवश्निसंविन.

ललाटः

केशान्धकारादथ दृश्यमानमस्यास्ततवेचन्द्रा स्फुटमष्टमीयम् । पुनः यदृग्नाय जगज्जयाय मनोभुवा सिद्धिरसाधि मन्ये ॥ ४० ॥

तिलकः

बाले तव्यलामलेबियं भाले मल्लीव राजते । भ्रूलताचापमाकृष्य न विधुः कं हनिष्यति ॥४१॥ कस्तूरीतिलकं बाले भाले मा कुरु मा कुरु । अथ मान्यं भजामीति जृम्भते शशलाञ्छनः ॥ ४२ ॥ श्यामलेनाङ्कितं भाले बाले केनापि लक्ष्मणा । मुखं तवान्तरागमभृङ्गकुलाम्बुजायते ॥ ४३ ॥ नासावंशविनिर्मुक्तमुक्ताफलमनामिना । भाति भालतलस्थेन बाला चन्दनबिन्दुना ॥ ४४ ॥ लोचनकुल्याम्भोजद्वयलोभान्दोलितकमना: । कस्तूरीतिलकमिषादयमलिकेऽलिः समुल्लसति ॥ ४५ ॥ अस्या ललाटे रचिता सखीभिर्विभाव्यते चन्दनपत्रलेखा । आपाण्डुरक्षामकपोलभित्तावनङ्गबाणव्रणपट्टिकेव ॥ ४६ ॥ अस्यास्तनुस्यन्दनसंश्रितो वै स मीनकेतुर्जगतीं विजेतुम् । सकुङ्कुमालेखमिषेण वीरो व्यमोचयच्चारुतरां पताकाम् ॥ ४७ ॥ विराजतेऽस्यास्तिलकोऽयमञ्चितो विकुञ्चितभ्रूलतिकाद्वयान्तरे । विजित्य लोकत्रितयं दिवं प्रति स्मरेण बाणो धनुषीव योजितः ॥ ४८ ॥ अस्याः सुगन्धिनवकुङ्कुमपङ्कदत्तो मुग्धश्चकास्ति तिलको मदिरेक्षणायाः । आविष्टरागमभिरागमसुन्दरारविन्दनिष्यन्दलक्ष्ममिव मे हृदयं छिनत्तियम् ॥ ४९ ॥ अस्याः संयमवान्कचो मधुकरैरभ्यर्थ्यमानो मुहुर्भङ्गागोपनजातिशापमचिराद्दुन्मार्ष्टुकामो निजम् । सीमन्तेन करेण कोमलरुचा सिन्दूरबिन्दुच्छलादातप्तायसपिण्डमण्डलमसावादातुमाकाङ्क्षति ॥ ५० ॥ केयूरं न करे पदे न कटकं मौलौ न माला पुनः कस्तूरीतिलकं तथापि तनुते संसारसारश्रियम् । सर्वाविक्रयमलेखि भालफलके चासुभुवो वेधसा जानीमः किमु तत्र मन्मथमहीपालेन मुद्रा कृता ॥ ५१ ॥

भ्रुवौ

भूरेखायुगलं भाति तस्याश्चटुलचक्षुषः । पत्रद्वयीव हरिता नासावंशविनिर्गता ॥ ५२ ॥ असितात्मा समुद्बद्धः समाविष्कृतचापलः । भुजंगकुटिलस्तस्या भ्रूविक्षेपः खलायते ॥ ५३ ॥ करकिसलयो बाले तव भाले द्विपत्रकः । पत्रयोरनयोरन्तर्या भ्रुवोर्व्याजादुदञ्चति ॥५४॥ किंचित्सविभ्रमोदञ्चितभ्रूलता भाति भामिनी । बालक्रीडाप्रतिद्वन्द्वि तर्जयन्तीव यौवनम् ॥५५॥ कामकार्मुकतया कथयन्ति भ्रूलतां मम पुनर्मतमन्यत् । लोचनाम्बुरुहयोरुपरिस्थं भृङ्गशावकततिद्वयमेतत् ॥ ५६ ॥ तस्याः शातकाञ्चननिर्मितेव कान्ति-

१ तिलकमुद्गरुष्मा कस्तूरीतिलकेन शान्तकलङ्कश्चन्द्र: साम्यं भजेयेति भावः. २ श्यामवर्णेन. ३ चिह्नेन.

भ्रुवोर्गगनलेखयोर्या । ता वीक्ष्य लीलाकमुकाग्रलग्नः स्वचापसौन्दर्यमदं मुमोच ॥ ५७ ॥ भ्रुवौ [illegible] मनोभूचापेन चापि घनमात्सर्यात्ः । [illegible] पक्ष्य संपत्यनेनाधिकपीयर्नार्जि ॥ ५८ ॥ [illegible] नोज्झितान्या याम्येन भूतेन च [illegible] । [illegible] तदपि युग्मं लीलाचलच्चोचितबाणभावम् ॥ ५९ ॥

नेत्रद्वयम्

नूनमाज्ञाकरस्तस्याः सुभ्रुवो मकरध्वजः । [illegible] संचारसूचितेषु प्रवर्तते ॥ ६० ॥ निःसीमशोभासौभाग्यं नताङ्ग्या नयनद्वयम् । अन्योन्यालोकनानन्दविरहादिव चञ्चलम् ॥ ६१ ॥ आसां धननर्यात्राकर्णायतपुरः [illegible] सर्पणम् । सह यानं मनस्तत्र त्यक्त्वा भूयो निवर्तनम् ॥ ६२ ॥ अर्जुनः कृष्णसंयुक्तः कर्णं यत्रानुधावति । तन्नेत्रं नु कुरुक्षेत्रमिति मुग्धे मृशामहे ॥ ६३ ॥ एक मेवाक्षि वामाक्षि रञ्जयाञ्जनलेखया । गायतामिन्दवे विम्बं खञ्जनाम्बुजसंगमः ॥ ६४ ॥ अमुष्य सुषिता लक्ष्मीश्च क्षुष्यति न नूतनम् । न वेद्मि कथयन्त्यस्याः कर्णे लग्नं किमुत्पलम् ॥ ६५ ॥ मृगसंबन्धिनी दृष्टिरस्यो यदि न सुभ्रुवः । धावति श्रमणोत्तंसलीलादूर्वाङ्कुरे कुतः ॥ ६६ ॥ तस्याः श्रवणमार्गेण चलिते यदि लोचने । कुतः प्रकाम-धवले धत्तः कृष्णानुरक्तताम् ॥ ६७ ॥ श्रुवतां कौतुकं सोऽपि मारः शृङ्गारिणां गुरुः । अमुष्याः शिष्यतामेति श्रवणोन्मुखयोर्दृशोः ॥ ६८ ॥ [illegible] प्रभाप्रतिहतेरिव । नताङ्ग्याः श्रवणोत्तमाङ्गालम्बा नय-नद्वयी ॥ ६९ ॥ नयनस्य तुल्यं चक्रे नलिनेन नतभ्रुवः । ऊनेन चलिते सृष्टं मानरंगाद्विपिर्दयी (?) ॥ ७० ॥ अनङ्गमङ्गलभुवनालयमाङ्गस्य भङ्गुरः । जनयति मुहु-र्यूनामन्तःसंतापसंततिम् ॥ ७१ ॥ यदि [illegible] मध्य-मिन्दोरिन्दीवरद्वयम् । तदोपमीयते तस्या वदनं चारु-लोचनम् ॥ ७२ ॥ श्रमयति शरीरमधिकं जनयति चेतः करोति संतापम् । मोहं मुहुश्च कुरुते विषविषमं वीक्षणं तस्याः ॥ ७३ ॥ अतिधूमिततारेयं दृष्टिः [illegible] सुतनुः । जिनसिद्धान्तस्थितिरिव सवासना कं न मोहयति ॥ ७४ ॥ नयनच्छलेन सुतनोर्वदनजिते शशिनि कुपितौ कोपात् । नासानालनिबद्धं स्फुटितमिवेन्दीवरं द्वेधा ॥ ७५ ॥ [illegible] मिनोकनकमोरञ्जनरेखाभिर्विवितन्वन्त्याः । पतिः प्रमा-थिकयाः शापदशाङ्कं चिरेण विजन्य ॥ ७६ ॥ [illegible] नीलोत्पलमिविविधपत्रवीरविभेपिङ्गितनाचलानल्प । तया गृहीते नु मृगाङ्गनाम्बकलो गृहीतं नु मृगाङ्गनाभिः ॥ ७७ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ७८ ॥ [illegible] ॥ ७९ ॥ [illegible] ॥ ८० ॥ [illegible] ॥ ८१ ॥ [illegible] ॥ ८२ ॥ [illegible] कुरुते कुरङ्गी ॥ ८३ ॥ [illegible] ॥ ८४ ॥ [illegible] ॥ ८५ ॥ [illegible] ॥ ८६ ॥ [illegible] ॥ ८७ ॥ [illegible] ॥ ८८ ॥ [illegible] । कथं न [illegible] ॥ ८९ ॥ [illegible] ॥ ९० ॥ [illegible] । अपि [illegible] ॥ ९१ ॥ [illegible] ॥ ९२ ॥ [illegible] ॥ ९३ ॥ [illegible] ॥ ९४ ॥ [illegible] ॥ ९५ ॥ [illegible]

१ [illegible]

१ [illegible]

नीचैःसमर्थान्ते मुनिम्लैरि ... । त्रिभुवनमुदितमीज्य संकेतहेतोः मदकलमिव ... याति ॥ ९६ ॥

कटाक्षः

यान्ती गुरुजनमध्ये ... स्मरमदनमुकुलान्मुखा । ... मदनाशीषिकमाकर्णनम् ॥ ९७ ॥ कचित्कृष्णार्जुनगुणा कचित्कञ्जलकालिमा । अनङ्गशीलमाभाति मुकुन्दमन-नीरिव ॥ ९८ ॥ विमानार्तीकटाक्षस्य मार्गो ... संहृत्य । ... याति येन ... ॥ ९९ ॥ ... । हन्त ... मुक्तकामुकः ॥ १०० ॥ ... मा ... न आममन्यमः । कटाक्षबाणाद्व ... ॥ १०१ ॥ ... कांचिदन्यदापि ... । ... पुरा न या किं मुखे मुखी विलोकयति ॥ १०२ ॥ अस्याः कमलदलमदिन-श्यामलप्रकटितनिर्भरा दृष्टिः । ... कलुषा स्मरते पीयूषधारेव ॥ १०३ ॥ ... नीनां मूलं ... । ... कृष्णसारो कर्णा-न्तिके ... ॥ १०४ ॥ नयनाञ्चलचञ्चरीकपुञ्जे ... यत्र यत्र पक्ष्मलाक्ष्याः । तत्र तत्र भवन्ति नील-पङ्कजकान्ता ननु पृथ्वी नवीनाः ॥ १०५ ॥ यत्र यत्र चलते शनैः शनैः सुभ्रुवो नयनकोणविभ्रमः । तत्र तत्र शतपत्र-तोरणी तोरणीभवति पुष्पधन्वनः ॥ १०६ ॥ भवनभुवि सुजन्मकाननलग्नलवनाभिमुखि दिशि विकिरन्तः केतकानां कुटुम्बम् । विपरीतं नयनत्रान्तिकां दुग्धमुग्धां प्रति-नयनविधाना सुभ्रुवो विभ्रमन्ति ॥ १०७ ॥ प्रसारितोद्वीक्षण-श्रीनिवासमपाङ्ग्या सुदृशः कटाक्षव्याक्षेपाः त्रिभुवनजनकान्तिमुषः । सुधानां सौरभं कुसुमधनुषोऽन्यापि सख्ये नवं नैसर्गिकं कुवलयदृशः संनिदधति ॥ १०८ ॥ दिनान्ते कान्तीनां कमलकलशाकारकुचयोः पर्यन्तवर्तीनां कमल-कलिकाकोमलकरौ । समुत्कालिन्दीतरलतरकल्लोलकुटिलः कटाक्षः कान्तानां कमिह कामिनारं न कुरुते ॥ १०९ ॥ स्निग्धमुग्धधौतोऽञ्जनपक्ष्मलाग्रविलासविमानस्त्यामानिव विषमबाणस्य विशिखान् । हृदयमयंपर्यपि हृदयमर्माणि सततः कटाक्षानेनमया मुनिरपि न मोढुं प्रभवति ॥ ११० ॥ शिवामुखिव चपलं विकटकर्णकूपाञ्चलं ततः ... जुह्वनदवाग्नीलोऽञ्चितः । तनोति तरलाङ्गुलीतरललोचने ... मुकुलपादगुञ्जव ॥ १११ ॥ ... प्रभवति पुरुषस्यावदेवेन्द्रियाणां लज्जां ... विस्मयति समालम्बते तावदेव । भ्रूचापाकृष्ट-

मुग्धाः ... मनोज्ञमार्ग पुनः ... लावनीनां इव न ... ॥ ११२ ॥

अश्रूणि

अश्रुच्छलेन सुदृशो हुतपावकधूमकलुषाक्ष्याः । अप्राप्य मानभङ्गं विगलति लावण्यवारिपूर इव ॥ ११३ ॥

नासा

पुराणबाणत्यागाय नूतनाशुकुसुमग्रहात् । तन्नामा भाति कामेन तूणीवाधोमुखीकृता ॥ ११४ ॥ दन्तालिदाडिमीबीजमधुरोत्कण्ठचेतसः । मन्ये माग्शुकस्येयं नासा गर्भविगलते ॥ ११५ ॥ नासादसीया तिलपुष्पतुल्यं जगत्त्रयस्याभरणं त्रयम् । श्वासानिलामोदभरानुमेयां दधद्विजाली कुसुमायुधस्य ॥ ११६ ॥ केचित्तिलस्य कुसुमं शुकचञ्चुमन्ये नासां वदन्ति कथयाम्यहमन्यदेव । संरक्षितो निजशरासनमर्गनिधाने कामेन केतकदलैकमयो निषङ्गः ॥ ११७ ॥

नासाभूषणम्

नासामौक्तिकमधरे किमधरबिम्बेन विद्रुमं कुरुषे । दृष्टा गुञ्जाबीजं शिव शिव भूषयन्देव हसितेन ॥ ११८ ॥ श्लेष्मागारे वसति जातासाके तदत्र मा यात । आन्दोलनच्छलादिह निवारयन्तीव मौक्तिकानि विटान् ॥ ११९ ॥ सुधामयोऽपि क्षयरोगशान्त्यै नासाग्रमुक्ताफलकच्छलेन । अनङ्गसंजीवनदृष्टशक्तिर्मुखामृतं ते पिबतीव चन्द्रः ॥ १२० ॥ आकाशात्पतितं पुनर्जलनिधौ मध्ये चिरं संस्थितं पश्चाद्दुःसहदेहरन्ध्रजनितक्लेशान्वितं मौक्तिकम् । बाले बालकुरङ्गलोचनयुगे घोरं तपः संचरन्नासाभूषणतामुपैति सखि ते बिम्बाधरापेक्षया ॥ १२१ ॥ अस्याः काममिवासरम्यभवनं वक्त्रं विलोक्यादरान्निश्चित्यैव सुधाकरं प्रियतमं भूमीगतं शोभनम् । नासामौक्तिककैतवेन रुचिरा तारापि सा रोहिणी मन्ये तद्विरहासहिष्णुहृदया तत्संनिधिं सेवते ॥ १२२ ॥

कर्णौ

सौन्दर्यपात्रे वक्त्रेन्दौ कुरङ्गाक्षाङ्गनीतया । सूचितौ श्रोत्रपाशाभ्यां पाशाविव मृगीदृशा ॥ १२३ ॥ कमनीयतानिधानः कर्णस्तस्या विचित्रमतिभूषः । सविधप्रसृतरदं दृङ्मिषिं दूरतरमकरोत् ॥ १२४ ॥ तालीदलं काञ्चनकर्णपाशौ प्रसारयन्ती सुतनुः कराभ्याम् । रराज कर्णान्तनिषण्णदृष्टिः शाणे दधानेव कटाक्षबाणान् ॥ १२५ ॥ वियोगबाधाधितनेत्रपङ्कजभ्रान्तिसंगतपत्रप्रसूनौ । कर्णौ विभाता रतितल्पतिभ्यां निषेवणपूर्वौ विधिशिल्पमीदृक् ॥ १२६ ॥ श्रुतिविशेषेण पवातिवकः श्रवणोपनिष्पन्दरसप्रवाहः । सोऽस्याः श्रवःपत्रयुगे प्रणालीरचेव धावत्यभिकर्णकूपम् ॥ १२७ ॥ अस्या यदष्टादश संविभज्य विद्याः

१ ... . २ पाठीः. ३ ...

१ कैर्बहारिणः. २ प्राणे. ३ आन्दोलनमिषात्. ४ बालान्.

भ्रुवौ दधनुर्गमनम् । कर्णान्तकर्णोत्पलकीर्णः किं नम्र संकेत न वा नवाङ्कः ॥ १२८ ॥ [illegible] मयेन पाशद्वयेन निरुद्धं [illegible] । [illegible] [illegible]ज्वनदीकूलायामनन्ती [illegible] ॥ १२९ ॥ [illegible] धनुर्भुजस्य जातश्चनुर्वृत्तविनः [illegible] । [illegible] लते भ्रुवोर्स्य वंशत्वगंशा [illegible] ॥ १३० ॥

कर्णभूषणम्

मुक्तानाटङ्कयुगं मणिमुक्तं [illegible] । मुखकमल-मिव [illegible] ॥ १३१ ॥ नाटङ्कमन्यान्[illegible] मुक्ता[illegible] । मुखश्रिया चन्द्रमिवाभिभूय चन्द्रांशुकं [illegible] ॥ १३२ ॥ [illegible] [illegible] मातङ्गस्य [illegible] । [illegible] निखिलमथ निर्भयमथ मनोजन्मा [illegible] तमकरोत् ॥ १३३ ॥

कपोलौ

कपोलपाली तव तन्वि मन्ये लावण्यपण्ये [illegible] कयाम् । विभाति यस्यां ललितालकायां मनोकृग [illegible] लक्ष्मीः ॥ १३४ ॥ स्वर्णच्छवीनामसितेक्षणानां कपोलयो-र्गण्डस्थलान्तराणि । भृङ्गाः महेशं यदि नापतिष्यन्कोऽत्रे-द्वयिष्यद्वचम्पकानि ॥ १३५ ॥ आवर्तमपरिवर्तमण्डलमर्धं वक्त्रेन्दुबिम्बाद्बहिः कुर्वत्कुङ्कुमजृम्भमाणकलिका[illegible] किंयाम् । तन्व्यास्याः परिनृत्यतीव [illegible] लावण्यं स्खलतीव काञ्चनशिलाकान्ते कपोलस्थले ॥ १३६ ॥

अधरः

तवैव विद्रुमच्छायो [illegible] इवाधरः । कमोऽस्य कस्य नो मुग्धे पिपासाकुलितं मनः ॥ १३७ ॥ [illegible] मुग्धेन साधनेन प्रयोजनम् । ओष्ठद्वयमहायेन [illegible] जगज्जितम् ॥ १३८ ॥ सर्वेणैव हि [illegible] [illegible] परिहीयते । दयितायस्त्वं तु [illegible] [illegible] ॥ १३९ ॥ अधरोऽयममीगाक्ष्या बन्धुजीवप्रभाहरः । अन्य-जीवप्रभां हन्त हरतीति किमद्भुतम् ॥ १४० ॥ मुग्धा-रविन्ददलश्रीः सुमनोऽस्या[illegible]धरः । कुरुते [illegible]-[illegible] ॥ १४१ ॥ [illegible] वदनेन्दोर-निन्दिता । तदोष्ठमुद्रा लावण्यसमुद्रस्येव विद्रुमः ॥ १४२ ॥ अधरोऽसौ कुरङ्गाक्ष्याः शोभते नासिकातले । सुवर्णनलिका-मध्यान्माणिक्यमिव विच्युतम् ॥ १४३ ॥ अधरं [illegible]

१ [illegible] पक्षे,-[illegible]. २ [illegible] पक्षे,-[illegible]. ३ [illegible] पक्षे,- [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible] पक्षे,-[illegible].

[illegible] ॥ १४४ ॥ [illegible] ॥ १४५ ॥ [illegible] ॥ १४६ ॥ [illegible] ॥ १४७ ॥ [illegible] ॥ १४८ ॥ [illegible] ॥ १४९ ॥ [illegible] ॥ १५० ॥ [illegible] ॥ १५१ ॥ [illegible] ॥ १५२ ॥ [illegible] ॥ १५३ ॥ [illegible] ॥ १५४ ॥

दन्ताः

द्विधा विधाय शीतांशुं [illegible] [illegible] ।
[illegible] ॥ १५५ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १५६ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १५७ ॥
[illegible] ॥ १५८ ॥

चिबुकः

[illegible] । [illegible] ॥ १५९ ॥

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible].

मुखम्

[illegible] कः [illegible] भवेत् । मुक्त्वा [illegible] ॥ १६० ॥ [illegible] [illegible] मुखम् । [illegible] यदि [illegible] कामः [illegible] ॥ १६१ ॥ [illegible] [illegible] ॥ १६२ ॥ मुखं [illegible] ॥ १६३ ॥ [illegible] मुखम् [illegible] ॥ १६४ ॥ [illegible] ते मुखं [illegible] ॥ १६५ ॥ [illegible] ॥ १६६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १६७ ॥ [illegible] सुदती [illegible] । [illegible] ॥ १६८ ॥ [illegible] पूर्णमास्यमस्या विकसत् । [illegible] धीयते ॥ १६९ ॥

तत् [illegible] हरिणनयनायाः । प्रतिबिम्बित [illegible] ॥ १७० ॥ अम्बुजसम्पुटि [illegible] चन्द्रः । [illegible] कः [illegible] वदनम् ॥ १७१ ॥ [illegible] मादृशे [illegible] । अधुना [illegible] मुखमुद्रा ॥ १७२ ॥ मुखि [illegible] । वदनारविन्दे [illegible] सन्देहः ॥ १७३ ॥ [illegible] सुन्दरि मुखेन्दुमीव[illegible] । [illegible] भवतु ॥ १७४ ॥ [illegible] न पङ्कजेन । [illegible] कुनोरुनिकाहृत ॥ १७५ ॥ सुषमाविषये परीक्षणे निखिलं पद्मभाजि तन्मुखात् । अधुनापि न भङ्गलक्षणं सलिलोन्मज्जनमुज्झति स्फुटम् ॥ १७६ ॥ यः [illegible] कमलं [illegible] विधिः । एष [illegible] मीनकेतननिकेतनं मुखम् ॥ १७७ ॥ साधु चन्द्रमसि पुष्करैः कृतं मीलितं यदभिरामताधिके । उद्यता जयिनि कामिनीमुखे तेन साहसमन्मथेन पुनः ॥ १७८ ॥ तन्व्या मुखस्यातिमनोहरस्य कर्तुं न शक्तः सदृशं प्रियायाः । अद्यापि शीतद्युतिगन्धबिम्बं विमाय विमाय पुनर्भिनत्ति ॥ १७९ ॥ अनेन रम्भोरु तवाननेन पीयूषभानोस्तुलया धृतस्य । ऊनस्य नूनं परिपूरणाय ताराः स्फुरन्ति प्रतिमानखण्डाः ॥ १८० ॥ अस्या मुखस्यास्तु न पूर्णिमास्य पूर्णस्य जित्वा महिमा हिमांशुम् । भ्रूलक्ष्मखण्डं दधदर्धमिन्दुर्भालस्तृतीयः खलु यस्य भागः ॥ १८१ ॥ [illegible] धाता मुखत्वमस्याः सम्राजमम्भोजकुलेऽभिषिञ्चे[illegible] । सरोजराजौ मृगनेत्रदर्शीयां नेत्राभिधेयावत एव मेयाम् ॥ १८२ ॥ दिवाजन्यो रविभीमभीते चन्द्रास्तु [illegible] । अस्या यदास्य न तदा [illegible] तु कदा न कान्तम् ॥ १८३ ॥ अस्या मुखश्रीप्रतिबिम्बमेव जलाच्च नातान्मुकुराच्च मित्रात् । अस्त्यर्थं चन्द्रः खलु पद्मचन्द्रौ विभूषणं याचितकं कदाचित् ॥ १८४ ॥ अस्या मुखेनैव विजित्य नित्यस्पर्धी मिलत्कुङ्कुम[illegible] । [illegible] चन्द्रः खलु नश्यमानः खादेव तिष्ठत्यरि[illegible] ॥ १८५ ॥ [illegible]बिम्बशतानि लोपं [illegible] कुहूरात्रिषु मासि मासि । अनङ्कुरर्धाङ्कममुं किमस्या मुखेन्दुमस्थापयदेककोणम् ॥ १८६ ॥ कस्याः स्मरात्मकरात्तकेतुभ्रूभ्यां जिगीषुर्धनुषा जगन्ति । इहावलम्ब्यास्ति रतिं मनोभूः रज्यद्भ्रुवस्यो मधुनाधरेण ॥ १८७ ॥ धिक्तस्य मन्दमनसः कुकवेः कवित्वं यः स्त्रीमुखं च शशिनं च समं करोति । भ्रूभङ्गविभ्रमकटाक्षनिरीक्षितानि कोपप्रसादहसितानि कुतः शशाङ्के ॥ १८८ ॥ चन्द्रं कलङ्करहितं शफरद्वयं च निस्तोयमन्धतमसं च सुगन्धि तन्व्याः । वक्त्रच्छलेन भुवि सृष्टवतो विधातुर्वर्ण्येत केन करकौशलमद्भुतं तत् ॥ १८९ ॥ अत्यान्पूर्व इव कोऽपि कलङ्करिक्तश्चन्द्रोऽपरः किमुत तन्मकरध्वजेन । रोमावलीगुणमिलत्कुचमन्दरेण निर्मथ्य नाभिजलधिं भुवमुद्धृतः स्यात् ॥ १९० ॥ लोके कलङ्कमपहातुमयं शशाङ्को जातो यतस्तव मुखं तरलायताक्षि । तत्रापि कलयसि तन्वि कलङ्कलेखां नार्यः समाश्रितजनं हि कलङ्कयन्ति ॥ १९१ ॥ यन्मन्दुसिञ्जितमितो रमनायमीनां यल्लाममसौरमलादलयो वदन्ति । यद्वीक्ष्य स्खलदलंकृतपथश्च लीला दोलाविलासतरलस्तदयं मुखेन्दुः ॥ १९२ ॥ प्रविश झटिति गेहं मा बहिस्तिष्ठ कान्ते ग्रहणसमयवेला वर्तते शीतरश्मेः । तव मुखमकलङ्कं वीक्ष्य नूनं स राहुर्ग्रसति तव मुखेन्दुं पूर्णचन्द्रं विहाय ॥ १९३ ॥ वदमग्रातैः सिन्धोरन्तः कथंचिदुपार्जितं सकल-

[1] [illegible] [2] [illegible] मुखमाम्बविसत्कैः. [3] [illegible] [4] [illegible] [5] [illegible] [6] [illegible]

[1] मुख

मयि नद्धात्मा कान्तामुखे विनिवेशितम् । मुखमुमनग्नसमामोदे शशी च करोत्यर्धममलकर्णे नेत्रयुगं तिव च विलोचने ॥ १९४ ॥ अमावन्नक्षत्र[illegible]युगलस्तलस्कुरङ्कम्बुर्विलसद्लिसंधान[illegible] । [illegible] मङ्क सततपरिपूर्णाखिलकलः कुतः प्राप्तश्चन्द्रो विगलितकलङ्कः सुमुखि ते ॥ १९५ ॥ जपेक्षमाणं वदनमतुल्य पक्ष्मलदृशः कथंकारं पङ्केरुहमनुविधत्तां प्रमयति । [illegible] चेदाकाङ्क्षी सह मदनकोदण्डलतया यगकी गोविन्दः कुवलययुगं किं न वहति ॥ १९६ ॥ अनाकाशे चन्द्रः सरसिजदलद्वन्द्वसहितो गृहीतः सर्वार्थे कुटिलकुटिलैः सोऽपि तिमिरैः । सुधां मुखत्वमिदमिति मनोज्ञजननी किमुत्पातालीयं वदत जगतः कौतुकदिना ॥ १९७ ॥ मुधा बद्धग्रासैरुपवनचकोरैरनुसृतां किंत्वोल्कामन्दां नवनीत पाकश्रेणयिनीम् । उपमाकाराम्रं प्रहितु नयने नकत्य मनाक नाकाशे कोऽयं गलितहरिणः शीतकिरणः ॥ १९८ ॥ विना सायं कोऽयं समुदयति सौरभ्यसुभगः किरज्ज्योत्स्नाधारामधिधरणि तारापरिवृढः । धनुर्धत्ते मारं शिरसि विहारे न तमसां निगतङ्कः पङ्केरुहयुगलमङ्क नटयति ॥ १९९ ॥ अनुच्छिष्टो देवैरपरिदलितो गहुदशनैः कलङ्कैनास्पृष्टो खलु परिभूतो दिनकृता । कुहूभिर्नो नुन्नो न च युवतिवक्त्रेण विजितः कलानाथः कोऽयं कनकलतिकायामुदयते ॥ २०० ॥ सितज्योत्स्नागङ्गा तपनतनया श्यामलरुचिः सरस्वत्योष्ठाभारुणकिरणसौन्दर्यजयिनी । इकालिमस्नीधाधिप इव मुखे सुभ्रु मिलितालयं संबन्धो न लभत इहानन्दलहरीम् ॥ २०१ ॥ कोपः स्फीततरः स्थितानि परितः पद्मानि दुर्गं जलं मैत्रं मण्डलमुज्ज्वलं चिरमपो नीनासाथा कण्टकाः । इत्याकूटशिलीमुखेन रचना कृत्वा सत्त्वन्मुखं यत्नेन जिगीषुणापि न जितं मुग्धे त्वदीयं मुखम् ॥ २०२ ॥ आरब्धे दयितामुखप्रतिममे निर्मातुमस्मिन्नपि व्यक्तं जन्मसमानमेव मिलितामस्तुच्छटां वर्तते । आत्मद्रोहिणि रोहिणीपरिवृढे पर्यङ्कपङ्केरुहः संकोचादव दुःखितस्य न विधेरच्छीलमुन्मीलितम् ॥ २०३ ॥ नास्ति प्राचि दिनानि यत्र रजनी सेहे तमिस्रापदं सा सृष्टिर्भगवन नव भवति ज्योत्स्नामयो नातपः । अथान्यः समयस्तथा हि निरवोऽप्यसा मुखमोदये हन्ताहलिकया हरन्ति परितो राकाचकोरीयशः ॥ २०४ ॥ अमातेन्दुपरागमं परित्यक्तालोकनेत्राञ्जनं भ्रान्तमूलमैत्रमभिनिलयं श्रीखण्डपात्रकम् । कम्बूजातसुन्दरं मुखमुनिन्यामोदि मान्यामृतं त्रैलोक्याद्भुतपङ्कजं परतनोराकं न कस्य प्रियम् ॥ २०५ ॥

[illegible] ॥ २०६ ॥

स्मितम्

[illegible] ॥ २०७ ॥ [illegible] मूकुलम् । [illegible] ॥ २०८ ॥ [illegible] मम नु मनो [illegible] ॥ २०९ ॥ [illegible] नमेव [illegible] ॥ २१० ॥

कण्ठः

कण्ठस्य [illegible] मुक्तासमस्य [illegible] । [illegible] मुक्तासमस्य [illegible] ॥ २११ ॥ [illegible] कुसुमधन्वनः ॥ २१२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] अथ जनानां [illegible] रेखात्रयमिनीशाम्या मूर्ते कम्बुकण्ठे ॥ २१४ ॥ कण्ठस्य तस्याः [illegible] मुक्ताकलापस्य च निस्तलस्य । अन्योन्यशोभाजननाद्बभूव साधारणो भूषणभूष्यभावः ॥ २१५ ॥ [illegible] विधाता न्यधित्सार्थकण्ठम् । रेखात्रयन्यासमिषाद्यदीयः सीमाय सोऽयं विबभाज सीमाः ॥ २१६ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २१७ ॥

वाणी

[illegible] ॥ २१८ ॥ [illegible] वर्धि । [illegible] ॥२१९॥ गिरिवक्त्रचन्द्रमि [illegible] ॥२२०॥ [illegible] ॥२२१॥ [illegible] ॥२२२॥ कण्ठे वसन्ती चतुरा

---

१ प्रसारयन्. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible].

१ [illegible].

वदन्त्याः [illegible] प्रकटयति [illegible] । [illegible] सुभ्रे मुक्ताभ्यास [illegible] सुधां [illegible] मुक्तासमम् [illegible] ॥ २२३ ॥

बाहू

[illegible] कुन्दाळमत्यर्थं [illegible] । [illegible] कण्ठे [illegible] ॥ २२४ ॥ [illegible] । मृदुलं [illegible] ॥ २२५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २२६ ॥ बाहू [illegible] । [illegible] ॥ २२७ ॥ बाहू [illegible] कुन्दे अथो नाम न [illegible] । [illegible] ॥ २२८ ॥ [illegible] मारा [illegible] किमु [illegible] । [illegible] मृदुषु [illegible] ॥ २२९ ॥

करौ

कुसुमायुधकोदण्डे दृष्टौ निर्मितौ [illegible] । अशोकस्य [illegible] ॥ २३० ॥ नाहं [illegible] सुकेश्याः मनुजं [illegible] । [illegible] ॥ २३१ ॥ मृदुत्वमेव दर्शिते [illegible] हस्तेन । [illegible] इव [illegible] ॥ २३२ ॥ अस्याः [illegible] । [illegible] ॥ २३३ ॥ अत्रैव [illegible] हस्तलेखः । इत्याह [illegible] किं हस्तलेखाकृतया तया स्याम् ॥२३४॥ मुग्धे [illegible] किं कुसुमानि [illegible] । अत्रैव [illegible] २३५

कङ्कणम्

[illegible] भुजयष्टिमालिनं हेमकङ्कणम् । [illegible] [illegible] ॥ २३६ ॥ प्रकोष्ठे [illegible] काञ्चनकङ्कणम् । नाके [illegible] हेमाब्जमेव राजते ॥ २३७ ॥ सौवर्णकङ्कणश्रेण्या [illegible] । नूनं चम्पकमालेव पुष्पचापेन वेष्टिता ॥ २३८ ॥ महेन्द्रकटकं [illegible] मा करे [illegible] । पद्मिनीनालमेव मूले वेष्टितमंशुना ॥ २३९ ॥ हन्त [illegible] कङ्कणमालिका । मनःकुरङ्गबन्धाय [illegible] मनोभुवः ॥ २४० ॥ [illegible] सुभ्रूः । [illegible] ॥ २४१ ॥ [illegible] करे [illegible] मयैव तर्कः । अस्या [illegible] ॥ २४२ ॥

१ [illegible]

हस्तरेखा

[illegible] करे [illegible] । सौन्दर्य-[illegible] मनोभुवः ॥ २४३ ॥

अङ्गुल्यः

[illegible] मनोहराः । तस्या [illegible] कामिना [illegible] इव ॥ २४४ ॥ [illegible] हेमैकपुङ्खानि विशुद्धवर्णा [illegible] ॥ २४५ ॥

मुद्रिका

अङ्गुलीषु [illegible] शोभते मुद्रिकावलिः । प्रोतेव बाणैः पुष्पैः [illegible] ॥ २४६ ॥

स्तनौ

सद्वृत्तौ कठिनौ नित्यं पीनौ सुमुखि दुर्मुखौ । अत एव कथितौ हृदयाते पयोधरौ ॥२४७॥ तन्वङ्ग्याः स्तनयुग्मेन मुखं न प्रकटीकृतम् । हाराय गुणिने स्थानं न दत्तमिति लज्जया ॥ २४८ ॥ यत्र भाति तदङ्गेषु लावण्यमखिलं भृशम् । पिण्डीकृतमुरोदेशे तत्पयोधरतां गतम् ॥२४९॥ स्वयंभूः शंभुरम्भोजलोचने त्वत्पयोधरः । नखेन कस्य धन्यस्य चन्द्रचूडो भविष्यति ॥ २५० ॥ अविवेकि कुचद्वन्द्वं हन्तु नाम जगत्त्रयम् । श्रुतिप्रणयिनोरक्ष्णोरयुक्तं जनमारणम् ॥ २५१ ॥ प्रायश्चित्तं न गृह्णीतमन्यस्याः पतितौ स्तनौ । अत एव तयोः स्पर्शे लोकोऽयं शिथिलादरः ॥२५२॥ पयोधरघनीभावस्तावदम्बरमध्यगः । आश्लेषोपगमस्तत्र याव-[illegible] प्रवर्तते ॥ २५३ ॥ भाति निर्विवरे तस्याश्चिरं कुचयुगान्तरे । क्रीडाकुण्डलिताखण्डकोदण्डः कुसुमायुधः ॥ २५४ ॥ कुचद्वये चकोराक्षी विम्बुकप्रान्तचुम्बिनि । मर्मोक्तिषु न शक्नोति स्थातुं लज्जानतानना ॥ २५५ ॥ शङ्के तदि[illegible] कुसुमधन्वनः । काठिन्यं बहिरेवास्याः स्तनाभ्यां येन धारितम् ॥ २५६ ॥ सा स्तनाञ्चलिबन्धेन मन्मथं प्रथमागतम् । करोतीवोन्मुखं बाला बान्धवं यौवनश्रियः ॥ २५७ ॥ अस्त्यप्रतिसमाधेयं स्तनद्वन्द्वस्य दूषणम् । स्फुटतां कञ्चुकानां यच्छायात्यावरणीयताम् ॥ २५८ ॥ कुम्भौ सदम्भौ करिणां कलशौ मन्दकौशलौ । चक्रवाकौ वराकौ च तदीयकुचयोः पुरः ॥ २५९ ॥ मुखेन्दुचन्द्रिकापूरप्लाव्यमानौ पुनः पुनः । शीतभीताविवान्योन्यं तस्याः पीडयतः स्तनौ ॥ २६० ॥ तत्कुचौ चरतः किंचिन्नूनं मनसिजव्रतम् । नित्योन्मुखौ यदासाते मौलीग्रस्य मारुतः ॥ २६१ ॥ सा धारयत्यधीराक्षी दुर्वहं स्तनमण्डलम् । गर्वपर्वतमारूढमिवं कुसुमकार्मुकः ॥ २६२ ॥ तस्यास्तुङ्गस्तनच्छाया

१ [illegible]; पक्षे,-[illegible]; परस्परं [illegible]. २ [illegible]; पक्षे,-[illegible]. ३ [illegible]; पक्षे,-[illegible] कञ्चुकेन [illegible]. ४ [illegible]; पक्षे,-[illegible]. ५ पयोधराणां मेघानां घनीभावः प्रादुर्भवः. ६ आकाशमध्यवर्ती च. ७ आश्लेषानन्त्य-[illegible]; पक्षे,-[illegible].

चकास्ति त्रिवलीतटे । लीना तिमिङ्गिलेखेव यद्वनेन्द्रोर्गोचरं ॥ २६३ ॥ स्वकीयं हृदयं भित्त्वा निर्गतौ यौ पयोधरौ । हृदयस्यान्यदीयस्य भेदने का कृपा तयोः ॥ २६४ ॥ अन्ते निर्मितमाकाशमनालोच्यैव वेधसा । इदमेवंविधं भावि भवत्याः स्तनमण्डलम् ॥ २६५ ॥ उन्कुसनकण्ठलग्नान्तिकमाबद्धकुड्मलम् । अपर्याप्तमुगे वृद्धः शैसत्यस्याः स्तनद्वयम् ॥ २६६ ॥ मध्येन तनुमध्या मे मध्यं जितवतीत्वयम् । इभकुम्भौ भिनत्त्यस्याः कुचकुम्भनिभौ हरिः ॥ २६७ ॥ पटविघटितमपि कुचतटमकपटमनमः कुरङ्गनयनायाः । मणिमयमयूखपटलीपटलीनतया न सम्यगालोचि ॥ २६८ ॥ प्रतिपक्षो यदि वक्षोरुहपरिणाहः कुरङ्गनयनायाः । आकाशवासतपसः श्रीफल विफलस्तवायामः ॥२६९॥ पञ्चन्कयवनशैलावन्या वक्षोरुहौ तन्व्याः । नो चेत्तावभिरूढा कथमनिमिषतां भजेत मे दृष्टिः ॥ २७० ॥ करतलयुगपरिणद्धे कुचकलशे कुङ्कुमारुणे तस्याः । सिन्दूरिते करिपतेः कुम्भे नक्षत्रमालेव ॥२७१॥ काठिन्यमङ्गैरखिलैर्निरस्तं कुचौ युवत्याः शरणं जगाम । अधः पतिष्याव इतीव भीत्या न शक्नुतस्तावपि हातुमेतत् ॥२७२॥ दिवानिशं वारिणि कण्ठदघ्ने दिवाकराराधनमाचरन्ती । वक्षोजताल्यं किमु पक्ष्मलाक्ष्याः कल्पम्भोरुहपङ्क्तिरेषा ॥ २७३ ॥ अन्योन्यमुत्पीडयदुत्पलाक्ष्याः स्तनद्वयं पाण्डु तथा प्रवृद्धम् । मध्ये यथा श्याममुखस्य तस्य मृणालसूत्रान्तरमप्यलभ्यम् ॥ २७४ ॥ किं नर्मदाया मम सेयमस्या दृश्याभितो बाहुलतामृणाली । कुचौ किमुत्सव्यनुमन्तरीये स्वरोष्मशुष्यत्तरबाल्यभारः ॥ २७५ ॥ नालं प्रभुत्वादनुकर्तुमेतावुत्थानसुस्थौ पतितं न तावत् । परे च नाश्रित्य तरुं महान्तं कुचौ कृशाङ्ग्याः स्वत एव तुङ्गौ ॥ २७६ ॥ एतत्कुचस्पर्धितया घटस्य स्यातस्य भावेषु निदर्शनत्वम् । तस्माच्च शिल्पान्मणिकादिकारी प्रसिद्धनामापि कुम्भकारः ॥ २७७ ॥ निःशङ्कसंकोचितपङ्कजोऽयमस्यामुदीतो मुखमिन्दुबिम्बः । चित्रं तथापि स्तनकोककुम्भं न शोकमप्यवति विप्रयोगम् ॥ २७८ ॥ आभ्यां कुचाभ्यामिभकुम्भयोः श्रीरादीयतेऽभावनयोः क ताभ्याम् । भयेन गोपायितमौक्तिकौ तौ प्रव्यक्तमुक्ताभरणाविमौ यत् ॥ २७९ ॥ कराब्जजाग्रन्नखकोटिरक्षौ यथारिणौ तौ तुङ्गौ चेत्कुचौ चेत् । नवं तदा श्रीफलयुग्ममिष्यु यातं नैरुत्प्यथुला न तुल्यम् ॥ २८० ॥ मध्यं तनूकृत्य यदीयमीयं वेधा न दृष्यात्कमनीयमंसम् । केन स्तनौ सम्प्रति पीनमेतस्याः सुखेदनन्यस्तिमिमानुयातः ॥ २८१ ॥ तन्वीस्तन-

भिन्ननाभिहृदयकुम्भप्रमोदालितं तमिमम् । [illegible] एव मम [illegible] न [illegible] ॥ २८२ ॥ [illegible] ॥ २८३ ॥ [illegible] स्तनयुगं [illegible] ॥ २८४ ॥ [illegible] ॥ २८५ ॥ [illegible] ॥ २८६ ॥ [illegible] ॥ २८७ ॥ [illegible] ॥ २८८ ॥ [illegible] कुचौ [illegible] ॥ २८९ ॥ [illegible] कुचयुगलम् । [illegible] ॥ २९० ॥ [illegible] कुचयुगम् ॥ २९१ ॥ [illegible] ॥ २९२ ॥ [illegible] कुम्भौ [illegible] ॥ २९३ ॥ [illegible] । [illegible] समावहते ॥ २९४ ॥ [illegible] । [illegible]

१ कण्ठदघ्ने. २ मुखीतावभवत्. ३ कामकोपाविव [illegible]. १ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible].

[illegible] कुचद्वयम् ॥ २९५ ॥ [illegible] [illegible] कनकमयघटाभ्यामिव [illegible] ॥ २९६ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २९७ ॥ [illegible] पृथ्वी सुभ्रू- [illegible] ॥ २९८ ॥

कञ्चुकी

[illegible] भामिनि कञ्चुकी ॥ २९९ ॥

हारः

[illegible] हारो नाभिकूपे मृगीदृशः । [illegible] यौवनद्रुमम् ॥ ३०० ॥ हारः [illegible] ॥ ३०१ ॥ [illegible] । [illegible] मुक्ताहारोऽस्याः स्फुरत्कान्तिजले गले ॥ ३०२ ॥ [illegible] । मुक्ताहारेण लसता हसतीव स्तनद्वयम् ॥ ३०३ ॥ हारोऽयं हरिणाक्षीणां लुठति स्तनमण्डले । मुक्तानामप्यवस्थेयं के वयं स्मरकिंकराः ॥ ३०४ ॥ मणिहारलता विभाति तन्व्याः [illegible] । [illegible] ॥ ३०५ ॥ [illegible] । [illegible]-

२ [illegible]

[illegible] ॥ ३०६ ॥ स्तनावृते चन्दनपङ्कलिप्त्वा जानन्ति यावत्पृथमानमानाम् । हारावलीगवमपूर्वमागताः स्फुरन्ति स्वच्छतनस्य रेखाः ॥ ३०७ ॥ निबिडानुपरतकुचकोकदम्पती मुक्तनायकापरि- वृद्धिन शापितुम् । अवतारितेव निजनायकावली हरिणीदृशः स्फुरति हारवल्लरी ॥ ३०८ ॥ एकावलीकलितमौक्तिककैतवेन तन्व्याः समुन्नतपयोधरयुग्मसेवाम् । चक्रुर्मनांसि यमिनामतिनिर्मलानि कंदर्पमुक्तशरपातकृतान्तराणि ॥ ३०९ ॥ सारङ्गाक्ष्याः कुचकलशयोरन्तरालप्रदेशः प्रागच्छेदः कचिदपि कल्पयन्वल्लभित्वात । नाभीकूपः समजनि ततस्तस्य देहद्युतीनां नक्षत्राणां ततिरिव समालम्बते हारशोभाम् ॥ ३१० ॥ मुक्तावली कलविदाहविषाणमूले नद्धा चकास्ति सितकम्बुनि कण्ठकाण्डे । निश्चिन्वती मृगदृशो वदनं मृगाङ्कं नक्षत्रपङ्क्तिरिव संपतिता नभस्तः ॥ ३११ ॥

मध्यदेशः

युक्तं मध्ये कृशा तन्वी कार्मुकीकरणाय यत् । अत्रैव कुसुमास्त्रेण पीड्यते क्लिष्टमुष्टिना ॥ ३१२ ॥ स्तनौ भारायमाणौ काञ्ची कलकलोन्मुखी । कस्यां दिशि न मध्यस्य तन्व्याः कार्श्यं सहेतुकम् ॥ ३१३ ॥ मध्यं तव सरोजाक्षि पयोधरभरार्दितम् । अस्ति नास्तीति संदेहः कस्य चित्ते न भासते ॥ ३१४ ॥ करमानलिकसमस्याः स्तास्तनिमा निरवधिर्मध्यः । श्रीरिव पूरयति यां न गिरां देवी न चापि गुरुरस्याः ॥ ३१५ ॥ अस्मिन्प्रकृतिमनोज्ञे लब्धा प्रायेण मान्मथी दृष्टिः । सुन्दरि यतो भवत्याः प्रतिक्षणं क्षीयते मध्यः ॥ ३१६ ॥ वयःप्रकर्षादुपचीयमानस्तनद्वयस्योद्वहनश्रमेण । अत्यन्तकार्श्यं घनबायताक्ष्या मध्यो जगामेति ममैव तर्कः ॥ ३१७ ॥ बद्धा द्वियोमा त्रिवली गुणेन गृह्णाति रोमावलिनेत्रवल्लीम् । इतीव चिन्ताकुलमङ्गनेऽयं मध्यो मृगाक्ष्याः कृशतामुपैति ॥ ३१८ ॥ काञ्चीगुणैर्विरचिता जघनेषु लक्ष्मीरस्या विभातिः स्तनतटेषु च रत्नहारैः । नो भूषिता क्वचिदितीव नितम्बिनीनां कार्श्यं निरर्गलमथांकत मध्यभागैः ॥ ३१९ ॥ स्फुटमसदवलग्नं तन्वि निश्चिन्वते ते तदनुपलभमानास्तर्कयन्तोऽपि लोकाः । कुचगिरिवरयुग्मं यद्विनाधारमास्ते तदिह मकरकेतोरिन्द्रजालं मतीमः ॥ ३२० ॥ तुङ्गाभोगे स्तनगिरियुगे प्रौढबिम्बे नितम्बे सीमादेशं हरति नृपतौ यौवने जृम्भमाणे । मध्यो भीतः क्वचिदपि ययौ पक्षनेत्राभावाः शून्यं मध्यस्थलमिति ततः किंवदन्ती वदन्ति ॥ ३२१ ॥ देहं हेमद्युति परिहृताम्भोजवृद्धिं च दृष्टिं राशीभूतभ्रमरपटलीचारुवेषं च केशम् ।

१ कुचतटाः. २ मध्यम्.

दृष्ट्वा मयो विपुलहृदयानन्दमूर्धन भावा मारख्यात्याः किमु रचयितुं विस्मृतो मध्यदेशः ॥ २२२ ॥ आक्रान्ते [illegible]-श्रिताभिनवनयना श्यामनाम्नीनकेतोर्वल्लया नेत्रयुग्मं श्रुति-युगमविशङ्कयुगेनापि सार्धम् । वक्षोजकुम्भमुखैर्बलादिह निरगाच्छ्रोणिबिम्बेन साकं मध्यः संगृह्य बहुभिर्वलिभिर्भिन्नः कार्श्यमङ्गीकरोति ॥ २२३ ॥

नाभिः

मन्ये समासमलावण्ये सारसर्गे मृगीदृशः । अपूर्णस्यैव गतो नाभिरन्ध्रे चतुर्मुखः ॥ २२४ ॥ कुचकुम्भौ समालम्ब्य तरन्ती कान्तिनिम्नगाम् । भ्रमादिलमनो दृष्ट्वा दृष्टिर्नाभौ निमज्जति ॥२२५॥ स्तनौ तुङ्गौ समारूढे चारन्ध-स्तम्भरे स्मरे । कोदण्डाटनिसुद्रव जाता नाभौ नतभ्रुवः ॥२२६॥ उरोजचक्रवाकमनोज्ञरूपा केशावलीव भ्रमरगजिता या । संगीत-वत्सलपुटभेदहृद्या विभेव नाभीसरसी मृगाक्ष्याः ॥ २२७ ॥

वलित्रयम्

एकमेव बलिं बध्वा जगाम हरिरुन्नतिम् । तन्व्यास्त्रिवलि-बन्धेऽपि सैव मध्यस्य नम्रता ॥ २२८ ॥ स्तनभागव मध्येन त्रिवलिव्याजतः कृता । तस्याः शङ्कितभङ्गेन शून्यङ्गानामिवावलिः ॥ २२९ ॥ तदीयत्रिवलीमार्गमेणाङ्कान्तरो-हणश्रमः । अनङ्गत्वादनङ्गस्य जातो रतिकगोचरः ॥२३०॥ परिहृत्य दुरारोहं तस्याः स्तनतटं कृता । कंदर्परथसंचार-मार्गालीव वलित्रयी ॥ २३१ ॥ दरिद्रमुदरं दृष्ट्वा चक्रे लावण्यपूर्णयोः । पन्थानं स्तनयोस्तस्यास्त्रिवलीविषमं विधिः ॥ २३२ ॥ राजति त्रिवली तस्याः स्तनभारोपतिक्रमात् । उपर्युपरि जातेव हारमुद्रापरम्परा ॥ २३३ ॥ मध्यत्रिवली-त्रिपदे पीवरकुचचत्वरे च चललदृशाम् । छलयति मदन-पिशाचः पुरुषं हि मनागपि स्खलितम् ॥२३४॥ मध्येन सा वेदिविलग्नमध्या वलित्रयं चारु बभार बाला । आरोढुमार्यं नवयौवनेन कामस्य सोपानमिव प्रयुक्तम् ॥२३५॥ अनन्य-साधारणकान्तिकान्ततनोरमुष्याः किमु मध्यदेशः । जग-त्त्रयीजन्मभृतां निषण्णा विलासवलीयं त्रिवलीमिषेण ॥२३६॥ मध्यात्समानीय सुसारभागं वक्षोजमुत्पादयिता विधाता । अतिभयतस्त्रिवलीमिषेण सोपानत्रयमिति यं चकार ॥२३७॥ मत्वा चापं शशिमुखि जितं मुष्टिना पुष्पधन्वा तन्वीमेनां तव तनुतरां मध्यदेशे बभार । तस्मादेव त्रिभुवनजयीकारमुष्टा-नुकारात्तिस्रो भान्ति त्रिवलिकपटादङ्गुलीसंधिरेखाः ॥२३८॥

रोमावली

नाभिरन्ध्रं प्रविष्टायाः स्यामला रोमवल्लरी । यस्या तिमिरलेखेव वेल्लमानिकान्तितः ॥ २३९ ॥ याति रोमावली तस्याः पयोधरयुगान्तरे । याता रज्जुलतेव [illegible] ॥ २४० ॥ [illegible] रोमावली । [illegible] ॥ २४१ ॥ [illegible] ॥ २४२ ॥ रोमावली त्रिवलिरन्ध्रात् प्रविष्टा नाभिकन्दरम् । [illegible] ॥ २४३ ॥ [illegible] श्रियः । [illegible] ॥ २४४ ॥ जाने [illegible] ॥ २४५ ॥ [illegible] ॥ २४६ ॥ [illegible] ॥ २४७ ॥ [illegible] ॥ २४८ ॥ [illegible] रोमावली [illegible] ॥ २४९ ॥ [illegible] ॥ २५० ॥ [illegible] रोमराजी । [illegible] ॥ २५१ ॥ रोमावलिच्छलतः [illegible] ॥ २५२ ॥ [illegible] ॥ २५३ ॥ [illegible] । एणीदृशः [illegible] रोमराजी ॥ २५४ ॥ पयोधर-[illegible] । अतः [illegible] नाभिरन्ध्रात् [illegible] रोमालिपिपीलिकावलिः ॥ २५५ ॥ [illegible] रोमवती मृगीदृशः । मुखारविन्दस्य [illegible] द्विरेफ-पङ्क्तिरिव नीरजा ॥ २५६ ॥ [illegible] रोमावलिरिह [illegible] ॥ २५७ ॥ [illegible] रोमावली विजयते [illegible] ॥ २५८ ॥ [illegible]

१ रोमावलिरिव [illegible]

१ वलित्रयाकारं [illegible]

सुदृढनी मुखेव पीनकुचाग्रेऽभ्युद्गमात् ॥ २५९ ॥ अतिबहुलकज्जलाक्तमुग्धयन्नाद्यो मदनकर्णपाशौ यौवनोन्मत्तहृदयौ । दधुरञ्जनकृतकुचौ शोभाश्रीकान्त्यपि सर्गेण आर्जनमनाक्ष पयांसि ॥ २६० ॥ नवयौवन कुच नेत्राञ्जनविमृष्टपूर्व नवजलधरश्यामा रोमराजिलम्बनेन । यदुदयमिह कार्यनियोक्त्री नदुर्वः स्तनघनतमसोऽन्यान्तर्विरमोति सिद्धः ॥ २६१ ॥ अनुर्वीनात्राजन्यानुमग्नमपि नवे मृगाक्ष्या गतेऽस्य वृष्टुजघनलग्नौ निर्वर्तिनः । मध्याग्रमाग्राया त्रयवलिविभुमा मार्गिनुकूल लिना पृथकर्तवे योजनावेति रोमावलिलेखायाः ॥ २६२ ॥ इयं मुग्धा मध्यक्तनकवलिका मदनमुद्रा निविष्टा नाभ्यन्तर्मग्नमन्तर्धानार्तिरूपम् । भक्त्याऽग्रनाभीमलपुरःस्पर्शेऽग्ने सूचिते यतनः शांकुपुष्पोद्गममन्मनातमनुपा ॥ २६३ ॥ तदङ्गोपाङ्गबल्लीविलसत्प्रदेशेन मधुपा मञ्जीर ने नाभीमध्ये कुन्दकन्यो मनसिजः । मनुपर्युच्चैः स्मरावृत्तपन्नगवे पुकरलिका उनमना जानीते नव जननि रोमावलीलेखि ॥ २६४ ॥ निर्णीतव्यो मनसिजकुञ्जनवनीमध्यनामो जनन्या च त्रिवलिवलिशोभाङ्गस्य वक्षः । रोमोञ्चत्वीयनमुखाग्रं पयसमादर्शयन्ती पयाकर्वं जगति कुरुते सुभ्रूरो यौवनश्रीः ॥ २६५ ॥ स्तनकुम्भपर्वतन्मध्यमदृढङ्गस्य हारचञ्चनी रोमावली नवनीलनीरजर्चिः सेयं केलिकुञ्जमवा । आर्य तीर्थमिदं सुपुण्यजनकं यमुनयोः संगमस्नाने मज्जति नान्यनतावरणये मुन नेत्राङ्कुल्यम् ॥ २६६ ॥ स्तनकुम्भनभागे कुच तन्वे नेत्रे नाले मूर्ति गगनांशु स्पोमपनतविरं कुवेन्तु नाम व्यवाम् । सौभाग्याभ्यर्थाङ्कुरेव लिखिता पुष्पायुधेन स्वयं मध्यस्थापि करोति सममधिकं रोमावली केन सा ॥ २६७ ॥ पूर्णा पीवरकुचावुरं कलस्वन शीतान्धपूर्व पिबन् शृङ्गारे हरिणेक्षणा सानंदिः सीमानलाग्रेहृति । नाभेः काचन नव निःसृतवनी कस्तूरिकामालिका रोमाञ्चिमहोत्सवं वितनुते कन्यापि जानीमहे ॥ २६८ ॥ सौन्दर्यस्य मनोभवेन गमनारेखा किमेषा कृता स्वयम्भू विलोकितुं त्रिजगतामेषा किमुद्वीपिका । आनन्ददुमकन्दली नयनयोः किं वा समुज्जृम्भते सुन्दर्याः किमु वा सनाबसुभगा रोमालिरुन्मीलति ॥२६९॥

पृष्ठभागः

अस्याः खलु मणिघनिबद्धकेशमलीकदम्बप्रतिबिम्बवंशात् । आस्यमत्ती रजतस्यंदं पृष्ठस्थलीहाटकपट्टिकायाम् ॥२७०॥

नितम्बः

नखितस्तनस्य विस्तृतमिव बुद्धिं पारिजल्पात्मनः । काञ्चीनवस्थलसत्कसनीव कदर्थिताः ॥ २७१ ॥ नितम्बबिम्बं बिम्बोष्ठी मन्दपादनखिलावनम् । मत्त कंदर्पदोःस्तम्भमत्तभिकुम्भकोमलम् ॥ २७२ ॥ बिम्बाधिपा मुहुस्तस्याः प्रासादिम्बेन पीडिता । पृष्ठेना मुष्टिनाक्लीति पूत्कारोतीव मेखला ॥ २७३ ॥ अस्थाममुधायामः ममंदोऽस्याः मखीजनः । अस्या कर्यचित्कुरुते स्थानादामबन्धनम् ॥ २७४ ॥ नितम्बगौरवेणास्याः गौरवाणी विधत्ते उद्धम् । हारयत्पपरिस्पन्दा कन्दुकं क्रीडितेषु यत् ॥ २७५ ॥ स कथं न नृपतीनो विफलनैम्बनितम्बविन्यासः । शोन्नामनापि शिखितं विश्रमृजा गौरवं यत्र ॥ २७६ ॥ पृथुवर्तुलस्तनितम्बकृतिर्मलज्जलन्दनलिप्तशीलया । विधिरेकचक्रचारिणं किमु निर्मितवान्मान्मथं रथम् ॥ २७७ ॥ चक्रेण विश्वं युधि मत्स्यकेतुः पितुर्जितं वीक्ष्य सुदर्शनेन । जगज्जिगीषत्यमुना नितम्बद्वयेन किं दुर्लभदर्शनेन ॥ २७८ ॥ रोमाली दण्डनितम्बचक्रे गुणं च लावण्यजलं न बाला । तारुण्यमूर्तेः कुचकुम्भकर्तुर्विभर्ति शङ्के सहकारिचक्रम् ॥ २७९ ॥

काञ्ची

बद्धा मणिमयकाञ्ची तस्याः परिणाहशालिनि नितम्बे । पांसूरिव मारमानां सुम्भरितः पुलिनमण्डलाभोगे ॥ २८० ॥ अस्तां नितम्बादवरोपयन्ती पुनः पुनः केसरपुष्पकाञ्चीम् । न्यासीकृतां स्थानविदा स्मरेण द्वितीयमौर्वीमिव कार्मुकस्य ॥ २८१ ॥

जघनम्

तस्याः प्रवालसाक्ष्यात्तन्व्यात्तजघनं घनम् । दृष्ट्वं सर्वार्थिनः सिक्ताः पुण्याख्ये मनसा ययुः ॥ २८२ ॥ अनङ्गरङ्गपीठोऽस्याः शृङ्गारस्वर्णविष्टरः । लावण्यसारसंघातः सा घना जघनस्थली ॥ २८३ ॥ तदीयजघनाभोगगरिमा विस्फारलाघवम् । दूरमाती पृथक्कोऽभूद्घनानलस्य साङ्गना ॥ २८४ ॥ बहुगुणमुमं वामेरूर्ध्वं विधाय मृगीदृशो ललितललितैरङ्गन्यासैः पुरा रमसादिव । तदनु सहसा निर्विर्णेव प्रजापतिना भृशं पृथुलपृथुला स्थूलस्थूला कृता जघनस्थली ॥ २८५ ॥

मदनमन्दिरम्

अङ्गेन केनापि विजेतुमस्या गवेष्यते किं चलपत्त्रपत्त्रम् । न चेद्विशेषादितरच्छदेभ्यस्तस्मात्तु कम्पस्तु कुतो भयेन ॥२८६॥ गौरसुभगवनितावराङ्गके रेजुरञ्चिततनूरुहाङ्कुराः । तर्पणाय मदनस्य वेधसा स्वर्णशुक्तिनिहितास्तिला इव ॥२८७॥

ऊरू

मन्ये तदूरू संभाव्य हृत्सरसैलहारिणो । बहुन्त्यम्पृश्यताहेतोर्नागतश्चारुं गजाः ॥ २८८ ॥ लम्भिताः कदलिस्तम्भानस्वृत्या परामवम् । अत्यन्तमृदुभिस्तस्यो यूथैः क जयतिग्भिमः ॥ २८९ ॥ ऊरुः कुरङ्गकदृशश्चञ्च-

१ कुचाग्रेऽभ्युद्गमात्. २ मधुपाः. ३ नखनयनरुचिना.

१ प्रसाधिगणनसा. २ सहृदय. ३ अत्यन्तसुन्दरैः. ४ आस्येनैव.

ऊर्वोर्युग्मंमिवाभाति । मदनाङ्कः कनकमयो विजय-स्तम्भः करभ्येव ॥ ३९० ॥ नवमुरुयुगेण सुन्दरी किमु रम्भां परिणाहिना परम् । [illegible] त्रिजगज्जयं [illegible] ॥ ३९१ ॥ [illegible] किं [illegible] प्रकाण्डं न चात्मनः [illegible] न [illegible] । [illegible] परि सा ददाना पयांसि [illegible] ॥ ३९२ ॥ विधाय मूर्धानमधश्चरं [illegible] । जाड्यं च नाक्षिस्कन्दरी [illegible] ॥ ३९३ ॥ [illegible] वारणीयः । मुक्तं द्विधा कुम्भ[illegible] मुखपुष्करं सः ॥ ३९४ ॥ अस्या मुनीनामपि मोहमूहे भृगुर्महान् यत्कुचशैलशीर्ष्णि । नानाश्रयाणामपि मुक्तं [illegible] महाभारतसर्गयोग्यः ॥ ३९५ ॥ [illegible] शक्तो विधातुं न निर्मातुं चक्षुः । [illegible] विधाता हि कथं कृतौ तौ विन्यासवत्याः सुमतेर्वितर्कः ॥ ३९६ ॥ नागेन्द्रहस्ता-स्त्वचि कर्कशत्वादेकान्तशैत्यात्कदलीविशेषाः । लब्ध्वापि लोके परिणाहि रूपं जातास्तदूर्वोरुपमानबाह्याः ॥ ३९७ ॥ कदली कदली करभः करभः करिराजकरः करिराजकरः । भुवन-त्रितयेऽपि बिभर्ति तुलामिदमूरुयुगं न चमूरुदृशः ॥ ३९८ ॥

जङ्घे

जङ्घे तदीये संतापं यज्जनस्यानुरागिणः । जनयांचक्रतु-स्तीव्रं तत्र हेतुर्विलोमता ॥ ३९९ ॥ हेममञ्जीरमालाभ्यां भाति जङ्घालताद्वयम् । लावण्याय कृतास्थानं कुङ्कुमेनेव सुभ्रुवः ॥ ४०० ॥ वृत्तानुपूर्वे च न चातिदीर्घे जङ्घे शुभे सृष्टवतस्तदीये । शेषाङ्गनिर्माणविधौ विधातुर्लावण्य उत्पाद्य इवास यत्नः ॥ ४०१ ॥ क्रमोद्गता पीवरताधिजङ्घं वृक्षाधि-रूढं विदुषी किमस्याः । अपि भ्रमीमङ्क्षिशिराङ्कुराङ्कं वामो-रुतावेष्टितकप्रवीणम् ॥ ४०२ ॥

चरणौ

अमूल्यस्य मम स्वर्णतुलाकोटिद्वयं किमत् । इति कोपादिवाताम्रं पादयुग्मं मृगीदृशः ॥ ४०३ ॥ आमतः कमललक्ष्मीं यज्जगाद तदद्भुतम् । पादद्वन्द्वस्य मत्तेभ-गतिस्तये तु का स्तुतिः ॥ ४०४ ॥ [illegible] चन्द्रिकाशरणं मम । इति तत्पादयोर्लक्ष्मी [illegible] ॥ ४०५ ॥ अल्पपूर्णस्य रागस्य पूर्वपक्षाय पल्लवाः । पद्मानि पादयुग्मस्य प्रत्युदाहरणानि च ॥ ४०६ ॥ [illegible] मानसोत्कंठा राजहंसाः कथंचिदपि । गतौ [illegible] प्रस्यते यावदन्तरम् ॥ ४०७ ॥ नितम्बगौरवमानेन पाद-युग्मेन सुभ्रुवः । कृता कुटिलगतीव नीलनूपुरमालया ॥ ४०८ ॥ चरणकमलं तदीयं [illegible] संवलितम् । [illegible] ॥ ४०९ ॥ [illegible] ॥ ४१० ॥ [illegible] ॥ ४११ ॥ [illegible] ॥ ४१२ ॥ [illegible] ॥ ४१३ ॥ [illegible] ॥ ४१४ ॥ [illegible] ॥ ४१५ ॥ [illegible] ॥ ४१६ ॥

गुल्फौ

[illegible] ॥ ४१७ ॥

पादाङ्गुल्यः

[illegible] ॥ ४१८ ॥

नखाः

नखाः पादनखश्रेणी शोभते [illegible] । [illegible] ॥ ४१९ ॥ [illegible] । इदं [illegible] ॥ ४२० ॥ [illegible] ॥ ४२१ ॥

गमनम्

[illegible] कामिनी गजगामिनी । [illegible] ॥ ४२२ ॥ [illegible] ॥ ४२३ ॥ [illegible] ॥ ४२४ ॥ [illegible] ॥ ४२५ ॥

सुषमा

[illegible] ॥ ४२६ ॥

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible]

आस्येन्दोः परिवेषवद्दलितपत्रेवावली कुर्वन्मुख- क्षमदर्शितमद्दाममञ्जी किङ्किणी नूपुरौ । किंचिन्मुक्तिरसानसांश विभवश्रीक्रुद्धमन्मथं किङ्किणीकमिदुदमदमन्मथो कुम्भस्तनी जृम्भते ॥ ४२७ ॥

निद्रा[1]

सार्धं कान्तेनकान्ते शयनीयं मन्मथगृहम् । निद्रापरवश- निस्पृशी सा निर्विवेकातीव मे हृदि ॥ ४२८ ॥ स्नाता मुक्ताप्य मधुपोत्तवकमेकमलङ्कृविताममन्दाभ्यसमग्रमां निभाय विधुरसारंगो निजमन्दमयं । नीतौ निर्विवादेव यथा निद्रा सा निभाम्यतोऽन्यदा नव्योन्मीलदनिर्मलगुप्तस्तनकुम्भं निद्राति मानोदरी ॥ ४२९ ॥ आमीलन्नयनोत्पलं मन्मथ- मारश्वसं श्रोत्रयं प्रीणितं नवमल्लिकाकुसुमसर्गस्पृशपि श्रीकुन्तम् । आत्मातपः स्फुरन्नवदर्शि ऐन्दुमुख्याशामाना- मन्द्रमनाश्च नाचकालिका मुक्ताक्षिक विभाति ॥ ४३० ॥

कान्तिः

सुन्दरी सा भवत्येव विवेकः केन जायते । प्रभामात्रं हि तरलं दृश्यते न तदाश्रयः ॥ ४३१ ॥ अवयवेषु परस्परबिम्बितेष्वतनुरत्नकान्तिषु गात्रयोः । अयमयं प्रविभाग इति स्फुटं जगति निश्चिनुते चतुरोऽपि कः ॥ ४३२ ॥

समग्रस्त्रीस्वरूपवर्णनम्

सा दृष्टा येन वा तेन सुधियः सत्यमेव ते । हृदयं कुलशैलेनाभङ्गा मधुपैः कृतम् ॥ १ ॥ मुखेन चन्द्र- कान्तेन महानीलैः शिरोरुहैः । पादाभ्यां पद्मरागाभ्यां रेजे रत्नमयीव सा ॥ २ ॥ मुखमा लावण्येन मुखचन्द्रेण भासता । अधोऽवगत्य पादाभ्यां रेजे महनमयीव सा ॥ ३ ॥ कन्दुकमिव कुचद्वन्द्वमिदं हेमलतायते । अङ्गानि कुसुमायन्ते मनो मे भ्रमरायते ॥ ४ ॥ अङ्कं मुखस्य यदि ते चन्द्र आवलिनो विदुः । कठिने कुचयुगेऽन्या वदनं किं नु हीयते ॥ ५ ॥ विकचत्वेकनीलाब्जं तथा तन्व्याः स्तनद्वयी । तव दृष्टां सदा मोदं न्यस्तवल्लवहारिणी ॥ ६ ॥ दन्तप्रभापुष्पचिता पाणिपल्लवशोभिनी । केशपाशालिबृन्देन सुवेषा हरिणेक्षणा ॥ ७ ॥ अङ्गुलं नितम्बभागे क्षामं मध्ये समुन्नतं कुचयोः । अत्यायतं नयनयोर्मम जीवितमेतदायाति ॥ ८ ॥ अन्या जगद्धितमयी मनसः प्रवृत्तिरन्यैव कापि रचना वचनावलीनाम् । लोकोत्तरा च कृतिराकृतिरार्तहृद्या विद्यावतां सकलमेव गिरां दवीयः ॥ ९ ॥ आलोक्य चिकुरनिकरं मतनं मुखमोविपासयोग्यं ते । कामी मिले निबद्धं परिहृत्य पराक्रमं मायाः ॥ १० ॥ आननमेव विकचमुखिव पश्यति हरिणीव चलति हंसीव । मधुरध्वनि गायिकेव वदते मुदितामृतेरेव ॥ ११ ॥ वेणीसंयमनाञ्चितं कुचयुगं नैजामलकलशं तम् । कुचभराः नीराजन्तुल्यो नोद्धो भवत्यहो शंभोः ॥ १२ ॥ अङ्गं मृगमदिकायां मृगयन्तीष लौकिको वादः । अङ्गानि मृगनाभेः कामपि मुग्धामजीजनन्नन्याः ॥ १३ ॥ सौरभ- मन्दाकिनीमनुसरन्त कुम्भाविव स्तनौ पीनौ । हृदयं मदयति वदनं तव शरदिन्दुर्यथा बाले ॥ १४ ॥ मधुरः सुधावदधरः पल्लवतुल्योऽतिपेलवः पाणिः । चकितमृगलोचनाभ्यां सदृशी चपले च लोचने तस्याः ॥ १५ ॥ कलयति कुवलयमाला- ललितं कुटिलः कटाक्षविक्षेपः । अधरः किसलयलीलामानन- मस्याः कलानिधिविलासम् ॥ १६ ॥ तरुणिमनि कलयति कलामनुमदनधनुर्भ्रुवोः पठत्यग्रे । अधिवसति सकलललना- मौलिमियं चकितहरिणचलनयना ॥ १७ ॥ नयनयुगा- सेचनकं मानसवृत्त्यापि दुष्प्रापम् । रूपमिदं मदिराक्ष्या मदयति हृदयं दुनोत्यपि च ॥ १८ ॥ संन्यस्तभूषापि नवेव नित्यं विनापि हारं हसतीव कान्त्या । मदं विनापि स्खलतीव भावैर्वाचं विना व्याहरतीव दृष्ट्या ॥ १९ ॥ अन्यत्समुद्योगोऽतनुरसत्यं बाणाः कटाक्षाः कुटिला सिता- न्तम् । तथापि यूनां हृदयं भिनत्ति कोऽयं विलासो वनिता- जनस्य ॥ २० ॥ अलीकरूपो यदि मध्यभागः पयोधरा- रम्भनत्र केशाः । उत्तुङ्गशोभापि सरोरुहाक्ष्याः कस्य शोभां करवैव कस्मात् ॥ २१ ॥ सर्वोपमाद्रव्यसमुच्चयेन यथाप्रदेशं विनिवेशितेन । सा निर्मिता विश्वसृजा प्रयत्ना- देकस्थसौन्दर्यदिदृक्षयेव ॥ २२ ॥ प्रत्यङ्गमस्यामभिकेन रक्षां कर्तुं मयोनेव निजास्त्रमस्ति । वज्रं च भूषामणि- मूर्तिधारि नियोजितं तद्धनुरिकार्मुकं च ॥ २३ ॥ सृष्टिश्चित्र- रेखा च तिलोत्तमाख्या नासा च रम्भा च यदूरुसृष्टिः । दृष्टा ततः पूरयतीव वेधा नेकाप्सरःप्रेक्षणकौतुकानि ॥ २४ ॥ कर्णाश्रिदन्तच्छदबाहुपाणिपदादिनः स्वाश्रितलुल्यहेतुः । उद्वेगभागद्वयताभिमानादिहैव वेधा व्यधित द्वितीयम् ॥ २५ ॥ यतः पदाम्बुजनखो मुखं च बिभर्ति पूर्णेन्दुचतु- र्दशं वा । कल्पचतुर्भाविकलेति वासं तस्यां कथं सुभ्रुणि नाम नास्याम् ॥ २६ ॥ कात्स्न्येन निर्वर्णयितुं च रूप- मिच्छन्ति तत्पूर्वसमागतानाम् । न तु प्रियेष्वायतलोचनानां समग्रपातीनि विलोचनानि ॥ २७ ॥ यतो यतोऽङ्गादपयाति कञ्चुकस्तनतः स्वर्णमरीचिवीचयः । यतो यतोऽस्या निपतन्ति दृष्टयस्ततः श्यामसरोजवृष्टयः ॥ २८ ॥ तदा तदङ्गस्य बिभर्ति विभ्रमं विलेपनामोदमुचः स्फुरद्रुचः । दरस्फुरच्चम्पककोरकावलीकल्पस्वर्णमभ्यसति सौरभं यदि ॥ २९ ॥ अधरे मधुरा सरस्वतीयं ननु कर्णे मणिकर्णिकाप्र- वाहः । शिरसि प्रतिभाति चारुवेणी कथमेणीनयना न

[1] तल्पनिलनवला.

नीथंगाजः ॥ ३० ॥ वेणी विडम्बयति [illegible] झंकरोति गुरुमन्दगमनमस्याः । बाहू मृणाल[illegible] माश्रयेते पुष्पानुपुष्पयति कामशरान्कटाक्षः ॥ ३१ ॥ बन्धूक बन्धुरधरः मितकेतकाभं [illegible] कपोलः । दन्तावली विजितदाडिमबीजराजिरास्यं पूर्णेन्दुकान्तमुदस्तदास्यम् ॥ ३२ ॥ नेत्राण्यपाति न गतो न मृगा[illegible] काश्च रम्भास्तनाश्च कमलानि न निर्जितानि । नूनं स एव मृगशावदृशोऽपि वेणाः [illegible] मकाम्मि ॥ ३३ ॥ मा [illegible] वा [illegible] धमाग्रसमुदायनिकेतनं वा । तस्याः मनो [illegible] मृणालज्योत्स्नादि कारणमभून्मदनस्य वेधा ॥ ३४ ॥ राजीव जीवसि मुधा न सुधाकर त्वमस्याः मम [illegible] कुतो मुखस्य । अंग दृगौमृगदृशः कतमः कुरङ्ग[illegible] त्वमपि किं जनरञ्जनाय ॥ ३५ ॥ सा दुग्ध[illegible] रक्षयष्टिस्ते लोचने तरुणकेतकपत्रदीर्घे । कम्बोर्विडम्बन करश्च स एव कण्ठः सैवेयमिन्दुवदना मदनायुधं वा ॥ ३६ ॥ ऊरुद्वयं मृगदृशः कदलेश्च काण्डौ मध्यं च वेदि[illegible] तुलं स्तनयुग्ममस्याः । लावण्यवारिपरिपूरितशातकुम्भकुम्भौ मनोजनृपतेरभिषेचनाय ॥ ३७ ॥ नन्वी [illegible] पुलिने कपोलौ लोले दृशौ [illegible] । [illegible] नाय सुचिरार्पितसुभ्रुचाप[illegible] गुल्फकर्णौ ॥ ३८ ॥ व्याकोशकोकनदशोकहरः करोऽयं [illegible] चकोरमयचोरमिदं च चक्षुः । [illegible] धरोऽयं तत्स्वादरम्यमपि [illegible]मस्याः ॥ ३९ ॥ मुखं यदि किमिन्दुना यदि चलाचले लोचने किमु-त्पलकदम्बकैर्यदि तरङ्गभङ्गी भ्रुवौ । [illegible] यदि सुसंयताः कुन्तलाः किमम्बुमदृशम्बरैर्यदि ननुरियं कि प्रिया ॥ ४० ॥ इदं वक्त्रं साक्षाद्विरहितकलङ्कः शशधरः सुधाधाराधारश्चिरपरिणतं बिम्बमधरः । इमे नेत्रे रात्रिंदिव-मधिकशोभे कुवलये तनुर्लावण्यानां जलधिरवगाहे सुखतरः ॥ ४१ ॥ विनैवाम्भोवाहं [illegible] हेमद्युतिकिततिरम्या विलसति । विनैव स्वर्गङ्गा [illegible] [illegible] मार्गे स्फुरति विकचेन्दीवरवनम् ॥ ४२ ॥ तमःस्तोमः पूर्वं तदनु सकलः शीतकिरणस्ततः [illegible] तदनु च न किंचित्पुनरभूत् । [illegible] कदली-काण्डयुगलं ततोऽभ्यासौ पद्मौ [illegible] विधेः [illegible] ॥ ४३ ॥ [illegible] मादृशे नव[illegible]नात् । [illegible] [illegible]

[illegible] ॥ ४४ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ ४५ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ४६ ॥ [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ४७ ॥ [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ४८ ॥ [illegible] मध्ये [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ४९ ॥ [illegible] कापि [illegible] । [illegible] ॥ ५० ॥ [illegible] यदि [illegible] सुधा [illegible] यदि [illegible] । [illegible] यदि च ते किं वा बहु ब्रूमहे [illegible] मनः [illegible] ॥ ५१ ॥ [illegible] यदि [illegible] यदि [illegible] यदि । [illegible] यदि [illegible] [illegible] ॥ ५२ ॥ [illegible] किमु [illegible] मध्यमं [illegible] किमिदं [illegible] । [illegible] किमु [illegible] ॥ ५३ ॥ बाहू द्वौ च मृणाल-[illegible] । [illegible] [illegible] निर्मितम् ॥ ५४ ॥ [illegible] । [illegible] किं [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible]

हेलया. सुदृशः कान्ति रुद्धीः सेवा तथापदृशैः ॥ ५५ ॥ कर्णान्तेनुद्गमेव कोकिलकंठे तस्याः श्रुते नाकेन वन्द्यं पीक- कण्ठिकलानलकं: प्राणैरेव मदृतीनाम् । चक्षुर्मीनमेव तथा- दनयोर्येव मार्गगा यदं हंसी वहयति तावदेव अक्षिका यावत्तत्र सा लभते ॥ ५६ ॥ चक्षुर्मेचकमम्बुज विजयते वक्त्रस्य मित्रं शशी भ्रूरुद्धस्य सनाभि मन्मथधनुर्ज्यालम्ब- रम्यं वपुः । रेखा हन्त गतस्वरैर्न सुवर्णातिमनं कला- निर्मितेः अर्जितया अयो यदि अनैर्द्रव्यमन्मथस्याप्ति ॥ ५७ ॥ कुम्भौ ... कान्तिमुख्या ... यत्रामृतं ... पर्यङ्कमासुरः । यथ पीड- कद्दलकुम्भस्तनी कामाङ्क तस्या तनया दर्शनि स्फुटं गच्छते. ... ॥ ५८ ॥ बिम्बोष्ठी- दलसुन्दरः कथयतो यदि मनोरम मणिकुम्भ- कुम्भस्तनी मध्येऽस्ति वा नास्ति वा । श्रोणीभारमन्दगमना महो शोभाव्यनुल्ये रदं मन्ये मधुरिमां मेगन्धमाहना ध्येयो मतेर्विभ्रमः ॥ ५९ ॥ नेत्रोत्पलं कर्णशिरे कुसुमं नीलोत्पलं निष्कलं ... कान्तिः ... हारो ऽलङ्कारः कथम् । बिम्बाधरकलानलं चरणयोः पीडाकरं लाक्षयोर्वामाख्या अयुगे स्वभावमुग्धा व्यर्थानुलेपव्यथा ॥ ६० ॥ एतस्याः स्तनयुग्मकुम्भयुगं दम्यानतेन्दोः स्मर ज्योत्स्नाभिर्न भजलदां मृगदृशः संहृ विश्राम पुनः । लक्ष्मीलोचनयुग्मं विकसितं कुसुममनोरमं स्मरते मन्मथ- मानसोऽपि सुलग्नेनमन्मथसङ्कुलम् ॥ ६१ ॥ पानाधार- लोऽमृतं ... स्तनकुम्भयोः ... कन्दर्पः सन्धाय चक्षुर्भुजः । तस्यो मध्यगो मनोहरकथा ध्यानाय बाहुयुगं येषां देहलता ... मति कां सन्तो वदन्ते गताः ॥ ६२ ॥ कर्णोत्पलविलासिनी नयनयोः कान्तिर्वदनेऽमोल्लसं व्याप्तास्वभ्रमनिर्व्याधिमधरे लावण्यमेवा- खिले । हारोऽस्याः स्तनचन्द्रिकेव कुचयोरङ्गावाकञ्चुकी तन्व्याः केवलमङ्गभारमधुना मन्ये परं भूषणम् ॥ ६३ ॥ अलकाः केशकलापकाली कुसुमश्रेणीभिरणीश्याः सौन्दर्यं यदि चक्षुषोलम्बयोः किं मन्मथस्यायुधैः । का प्रीतिः कनकार- विन्दमुकुले पीनौ स्तनौ वेद्मो मन्ये काचिदियं मनोभव- कृता माया जगन्मोहिनी ॥ ६४ ॥ ऊर्ध्वं नीरदवृन्द- मेन्दुवदिदं बिम्बं ततो निर्मितं व्योम्नः पल्लवविचितस्य निहितौ शैलावुपर्युन्नतौ । किं चाधः पुलिनोऽवयस कदली- काण्डद्वयारोपितौ तन्मन्ये चतुरस्य पुष्पधनुषः सर्गोऽन्य- कन्याकृतः ॥ ६५ ॥ मृद्वाङ्गीसुदरं क्षिपन्ति सततः पद्मानि

अर्थानिव प्रयत्नतः ... पश्चिमार्धसम कुड्मलाङ्गं चन्द्रमाः । संक्रमाङ्कं कुङ्कुमपुञ्जमेव यत्कज्जलोचने यत्नावर्तनतयावन्धेव कर्णे न केशं समानमन्ये ॥ ६६ ॥ वक्त्रं निर्मलसुधना कुचतटी मध्यप्रदेशः कृशः श्रोणीमण्डलमङ्गनाकुन्द्युगेऽदेवस्य सिंहासनम् । कृत्वा चारुतमाननुत्स्वसिदं नुपाय मन्ये विधिर्निर्वेदद्रवनवनवनाकेधनुर्मुनिः ॥ ६७ ॥ मध्यं विष्णुपदं कुचौ शिवपदं वक्त्रं विधातुः पदं यस्मिन्नः सुमनः- पदं पवित्रकल्पकायी जिनरूपवर्णी । वाणी चेन्मधुराधरा- मृताधरः श्रीमद्भूमिवेणुमन्नाः किं कथयामि पुण्यचरितं मान्या सदा निर्जरैः ॥ ६८ ॥ यस्यास्तु मुखाम्बुजामयरसो नैनं नवेन्दीवरे कृत्वा जितभ्रूलिकानाश्चनवो दूर्वा च गेमावली । उत्तुङ्गं च कुचद्वयं कलशयुगं पात्रं कराम्भोरुहं तत्कन्ये मदनासेवनार्थितमतिः स्याङ्गोमहार्घिरियम् ॥ ६९ ॥ शीर्षाङ्कं शशिबिम्बकान्ति वदनं बाहू लतानम्रयोः संक्षिप्तं निविडोन्नतस्तनयुगः पार्श्वे प्रमृष्टे इव । मध्यः पाणिमितो नितम्बि जघनं पादावुदग्राङ्गुली छन्दो नर्तयितुर्यथैव मनसः सृष्टं तथास्या वपुः ॥ ७० ॥ नेत्रे खञ्जनगञ्जने सर- सिजप्रत्यर्थि पाणिद्वयं वक्षोजौ करिकुम्भविभ्रमकरीमत्युन्नतिं गच्छतः । कान्तिः काञ्चनचम्पकप्रतिनिभा वाणी सुधास्पर्धिनी स्मेरेन्दीवरदाममन्थरवपुस्तस्याः कटाक्षच्छटाः ॥ ७१ ॥ दृष्टिः क्वापि मृगे मृषा स्वनामिदं वक्त्रं कलानां निधिर्वक्षः कुम्भि स्थलं स्तनौ विजयते यन्नन्तरिः मञ्जुषा । कान्तिः श्रीखि- यर्जितकुङ्कुमा नाभी गनावर्तनामेनत्वामविरंग भाविकल्ने लावण्यवारांनिधौ ॥ ७२ ॥ किं तारुण्यतरोरियं रसभरो- द्भिन्ना नवा वल्लरी वेलाप्रोच्छलितस्य किं लहरिका लावण्य- वारांनिधेः । उद्गाढोत्कलिकावतो स्वसमयोपन्यासविश्र- म्भिणः किं साक्षादुपदेशयष्टिरथवा देवस्य शृङ्गारिणः ॥७३॥ आनीमो वदनं सरोरुहदृशो निर्माय पश्यन्मुहुर्ह्यस्काम- कठोरव्यवर्जितवाप्रसादवितः पद्मभूः । रम्भामूलतटी स्तनं स्तबकौ पीयूषवापी वनौ बाहू बालसिसं करं किसलयं वाणी मधोः निर्ममे ॥ ७४ ॥ आनीभो वयमासनस्य कमले तस्या मुखेन्दोस्त्विषा संकोचं समुपागते स भगवान्दुःस्थः सरोजासनः । मुखं मूर्तिकायुगं विहितवान्यक्के दृशौ सृष्टवान् मध्यं विस्मृतवान्कचांश्च कुटिलान्वामभ्रुवः सृष्टवान् ॥ ७५ ॥ मुक्ता विद्रुममन्तरा मधुरसः पुष्पं परं धूर्वहं प्रालेयद्युतिमण्डले खलु तयोरेकासिका नार्णवे । तथोद्यखिनि सद्भूमौ न पुनः पूर्वकल्पस्यन्तरे तानीमानि विकल्पयन्ति त इमे येषां न सा दृश्यते ॥ ७६ ॥ इन्दुर्लिप्त इवाञ्जनेन

१ नीलम्. २ मुखेनाथ्या:. ३ सौरभम्. ४ हंसी. ५ सुलग्ना: पक्षे.—सुलग्नम.

१ मुखे. २ केशम्. ३ मानवावकम्, न तु मधुरवमुखम्. ४ मन्दमन्थरे. ५ कलिकाभिः कलापविशेषैः प्रकाशिकरणमिलनैः.

जडिता दृष्टिर्मृगीणामिव प्रम्लानारविन्देव [illegible] हेमप्रभा । काठिन्यं कुचयोः स्रष्टुरिव [illegible] प्रमृतं सुन्दर्याः पुनरश्च हन्त [illegible] ॥ ११ ॥

परस्परदर्शनम्

स्मरतोरभिलाषकल्पितान्वतुषः स्वप्नभुवः समागमान् । अपि दृष्टिपथं प्रपन्नयोर्निविशश्वास चिरं मनस्मयोः ॥ १ ॥ आघ्रातं कमले प्रियेण सुदृशा [illegible] मुखं दृष्टं विभ्रमकन्दुके नखपदं संकल्प्य गूढौ स्तनौ । दत्ता चम्पकमालिकोरसि भुजानिर्भिन्नरोमाञ्चया मीनलोचनया स्थितं प्रणयिनोर्दूरेऽपि पूर्णो रसः ॥ २ ॥

नायकदर्शनम्

न जाने संमुखायाते प्रियाणि वदति प्रिये । सर्वाण्यङ्गानि किं यान्ति नेत्रतामुत कर्णताम् ॥ १ ॥ यां यां प्रियः प्रैक्षत कातराक्षी सा सा ह्रिया नम्रमुखी बभूव । निःशङ्कमन्याः सममाहितेर्ष्यास्तत्रान्तरे जघ्नुरमुं कटाक्षैः ॥ २ ॥ काचिन्निवारितबहिर्गमना जनन्या द्रष्टुं प्रियं भवनजालकमाससाद । तस्या विलोचनमदृश्यत दीर्घदृष्टचकोरकलेव मितं क्षणेन ॥ ३ ॥ कृच्छ्रेण कापि गुरुणैव जनेन रोधमुल्लङ्घ्य नायकसमीपमुपं प्रतस्थे । हा हन्त मौग्ध्यगमनप्रतिरोधहेतुस्तस्याः पुनः स्तनभरोऽपि गुरुर्बभूव ॥ ४ ॥ नान्तःप्रवेशमरुणद्विमुखी न चासीदाचष्ट रोषपरुषाणि न चाक्षराणि । सा केवलं सरलपक्ष्मभिरक्षिपातैः कान्तं विलोकितवती जननिर्विशेषम् ॥ ५ ॥ किंचित्कुञ्चितहारयष्टि सरलभ्रूवल्लि साचिस्मितं भ्रान्तभ्रान्तविलोचनद्युति मुजायर्यस्तकर्णोत्पलम् । अङ्गुल्या स्फुरदङ्गुलीयककचा कर्णस्य कण्डूयनं कुर्वाणा नृपकन्यका सुकृतिनं सख्या समालोकते ॥ ६ ॥

नायिकादर्शनम्

प्रियादर्शनमेवास्तु किमन्यैर्दर्शनान्तरैः । प्राप्यते येन निर्वाणं सरागेणापि चेतसा ॥ १ ॥ लीलाचलत्कपोलोत्सङ्गलोलनयामया । असारोऽपि हि संसारः सारवानिव लक्ष्यते ॥ २ ॥ केयं सीधुमयी वा सुधामयी वा हलाहलमयी वा । हन्त्या निपीतमात्रा मदयति मोदयति मूर्च्छयति ॥ ३ ॥ गच्छति न तृप्तिमेतत्सुललितनयनाः सत्यापि दृष्टम् । सततगुणं मम नूनं संगति यत्नैषि सफलतां वेदम् ॥ ४ ॥ वाणीमदृश्याः खलु सारसाक्ष्या विधुकलेऽन्यः शिरकलन्दः । तस्याऽन्तिकमुत्तैः सखीसहदत्यात्तरूहता कुचलान्तावलिरेव ॥ ५ ॥

१ वीवद:- २ मीन- [illegible]

१५ सु. ८ अ.

येनं समादृत्य [illegible] ।
[illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible].

सुरतमण्डले दृश्यताम् । [illegible] धौतम् बहुलो दशा [illegible] ॥ २० ॥ मेघे विद्युद्गुणमलिना [illegible] नास्ति मन्दं मन्दं प्रवर्तते चलो नास्ति वा [illegible] । मृगाङ्कमुकुलिता क्वापि यान्ति सरोजे क्व क्व नाहं प्रकृतिसुभगा तन्मध्ये न वर्तामः ॥ २१ ॥ वक्रोत्तानं नयनयुगलं सर्वतो विक्षिपन्ती श्रोणीभारालस-किङ्किणीक्वणमधुरा [illegible] । आमन्दान्तिकाक्रान्त [illegible] हुलत्कल्पा [illegible] तन्वी ॥ २२ ॥ इयं मुग्धलीलिका मन्दमन्दं पुष्पान्विता द्विरदललितमेविना [illegible] । कन्दुकभावना विन्दतिना नवः [illegible] गता भवति क्वापि कैसी लता ॥ २३ ॥ पातालाद्भुवनावलोकनपरा किं नागकन्योत्थिता मिथ्या तत्त्वतु दृष्टमेव हि मया तस्मिन्कुतोऽस्मीदृशी । मूर्ता ब्यारिह कौमुदी न घटते तस्या दिवा दर्शनं केयं हस्त [illegible] ॥ २४ ॥ अनिमिष [illegible] प्रीतिं ददत्या दशां यातया विगल [illegible] कामपि । अस्यास्तन्द्रयनस्तनोरिव करस्पर्शासहत्वं गता नेत्रे [illegible] सहसा पश्चाददृशाद्भुतम् ॥ २५ ॥ श्रोणीभारभरालसा दृगञ्चल-[illegible] ह्नावलिः । नीलेन्दीवरदामदीर्घनयना दृष्ट्वा धयन्ती मनो दूरान्दोलित [illegible] भवति ॥ २६ ॥ लग्नं पादतले नवेषु [illegible] विश्रान्तं जघनस्थले विपुलितं नाभीसरोमण्डले । शून्यं मध्यमवेक्ष्य रोमलतिकामालम्ब्य मानं क्रमादारूढं स्तनयोः स्थितं नयनयोर्लीनं मनः कामिके ॥ २७ ॥ अस्या धाम मनोभवे भुजगमे वक्त्रारविन्दे भ्रमन्नेत्रभ्रमरे सुवर्णघनजले कस्तूरिकापङ्किले । वक्षोजस्थलिकुम्भिकुम्भयुगल [illegible] तरङ्गाः कथमनाकुलाय विहरन्ति ॥ २८ ॥ मौलौ मल्लिकमौक्तिके [illegible] रोमार्धं तनुते मुहुः [illegible] व्याकृष्यते नामकम् । आलिङ्गत्स्वपरां तनोति चिकुरं मन्तु वरं याचते केयं कामकलाविलासवसतिर्लीलेक्षणा भामिनी ॥ २९ ॥ [illegible] परि [illegible] पीनोत्तुङ्गनितम्ब [illegible] । स्फीतस्फीतचित्ता क्षणमपि व्यालोकिनश्चानया किं न व्याहृता कः कामुकः [illegible] ॥ ३० ॥ मानं [illegible] कविः [illegible] । अथवा कं न विलोचनोत्पल [illegible] कटाक्षः क्षणं [illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible] निम्नातिनाभिस्थली [illegible] रोमालिजालाकुलम् । व्याधः [illegible] मनः कुरङ्ग शरणं कं मायतं धावति ॥ ३२ ॥ वक्त्रश्रीजितजर्मेन्दुमलिनं कृत्वा करे कन्दुकं क्रीडाकौतुकमिश्रभावमनया साधं [illegible] । भ्रूभ्रमह्रकृष्य [illegible] दृशा दीर्घाया [illegible] पात्रीकृतः ॥ ३३ ॥ स्कन्धे विन्यस्य सख्या भुजमसरकलाबंचन्द्रेण मध्यं बिभ्राणा धूयमानस्तनतटवसना गन्धवाहेन मन्दम् । पन्थानं [illegible] कोमलाग्रा [illegible] सौधाग्रे कस्य [illegible] नरःसिद्धिरेषा सुवेषा ॥ ३४ ॥

विरहः

समानकुलशीलयोः सुवयसोः प्रणयवतोः परस्परविलोकनाकुलितचेतसोः प्रेमयोः । तनुत्वमनुविन्दतोर्बहुविधां व्यथां विन्दतोरनन्यविनिवेदना विरहवेदना वर्धते ॥ १ ॥

वियोगिनोऽवस्थावर्णनम्

प्रियाविरहितस्यास्य हृदि चिन्ता समागता । इति मत्वा गता निद्रा के कृतघ्नमुपासते ॥ १ ॥ अत्राशितं शयितमत्र निपीतमत्र तोयं तया सह मया विविधविलसितेन । इत्यादि हन्त परिखिन्नयता वनान्ते हा तस्य लोचनपयोभिरभूत्पयोधिः ॥ २ ॥ मन्दं मरुद्वहति गर्जति वारिवाहो विद्युल्लता चलति नृत्यति नीलकण्ठः । एतावति व्यतिकरे तरुणस्य तस्य मूर्च्छैव केवलमभूदवलम्बनाय ॥ ३ ॥ मदनमलसं शून्या दृष्टिः शरीरमसौष्ठवं श्वसितमधिकं किं न्वेतत्स्यात्किमन्यदितोऽथवा । भ्रमति भुवने कन्दर्पाज्ञा विकारि च यौवनं ललितमधुरास्ते ते भावाः क्षिपन्ति च धीरताम् ॥ ४ ॥ धत्ते मधुकरकुलिनि रणत्कोकिले बालभूते मार्गे मार्गं क्षिपति बकुलामोदगर्भस्य वायोः । दावप्रेम्णा सरसबिसिनीपत्रमात्रावृताङ्गस्ताम्यन्मूर्तिः श्रयति बहुशो मृत्यवे चन्द्रपादान् ॥ ५ ॥ रम्यं द्वेष्टि यथा पुरा प्रकृतिभिर्न प्रत्यहं सेव्यते शय्योपान्तविवर्तनैर्विगमयत्युन्निद्र एव क्षपाः । दाक्षिण्येन ददाति वाचमुचितामन्तःपुरेभ्यो यदा गोत्रेषु स्खलितस्तदा भवति च व्रीडाविनम्रश्चिरम् ॥ ६ ॥ प्रत्यादिष्टविशेषमण्डनविधिर्वामप्रकोष्ठे श्लथं बिभ्रत्काञ्चनमेकमेव वलयं श्वासोपरक्ताधरः ।
गुणैरात्मनः संस्कारोल्लिखितो महामणिरिव क्षीणोऽपि नालक्ष्यते ॥ ७ ॥ चन्द्रांशुनिकरायते मृदुगतिर्वातोऽपि वैश्वा-

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible].

१ [illegible]. २ [illegible].

[illegible] मान्यं मुखि[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] प्रमद्[illegible]नमयः [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] मा मन्द्[illegible] मुक्तो [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] प्राणः [illegible] मंहुर । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] मनाक्स्वैः [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] कालः कराळो महान् ॥ ९ ॥

वियोगिन्या अवस्थावर्णनम्

[illegible] हृदय [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible]ममयम् ॥ १ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] सखि मुहुर्न [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] कथं मुग्धा [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] विना हरिणचक्षुः । [illegible] [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] मुहुः श्वसिति । ध्यायति किमप्यलक्ष्यं बाला [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] न गणयति रेखा [illegible] [illegible] । [illegible] मा मूर्छिते [illegible] बाला ॥ ६ ॥ अपनय [illegible] कुरु हारं दूरे एव [illegible] कमलैः । [illegible] मृणालैरिति वदति दिवानिशं बाला ॥ ७ ॥ पातयति हृदयदेशे प्रियजनवार्ता पुनः पुनर्मुग्धा । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] पतति लुठति पुनः पुनः [illegible] । प्रियसङ्गाय स्फुरितां वियोगिनी [illegible] ॥ ९ ॥

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] कमलं कमलेन [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] इव [illegible] तनौ [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] [illegible] कुसुमेषुः । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] [illegible] । परिवर्तते [illegible] नलिनी [illegible] [illegible] सा ॥ १३ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] स्फुट[illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] हन्त हेम[illegible] [illegible] सरसीरुहे [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] तन्वी [illegible] [illegible] ।

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] यदि मूर्छिता [illegible] [illegible] न [illegible] न [illegible] । [illegible] [illegible] न [illegible] [illegible] ॥ १८ ॥ मा [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] इव कुसुमेषोरिव [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] [illegible] शरीरे [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] शरीरे [illegible] इव [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] विरहवार्ता [illegible] [illegible] वदति [illegible] [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] च । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible]

[illegible] मधुकराः । [illegible] कुमनसो- [illegible] ॥ ३० ॥ [illegible] भुजगानुगङ्गा- [illegible] । [illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible] इदम् । [illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] दावानलच्छिन्नाम् । [illegible] ॥ ३३ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३४ ॥ [illegible] हारीभवति वा । [illegible] ॥ ३५ ॥ [illegible] केलिकलः [illegible] । इतः [illegible] कथं यास्यन्त्येते विरहदिवसाः [illegible] ॥ ३६ ॥ न नीलमुक्तासिकं परि- [illegible] न हन्त विनिवेशितं विरहवह्निकुण्डे हृदि । दशोविधिरिति [illegible] न निर्दितं विपञ्चिपिर्ति करे कमलमीक्षितं मृगदृशा दृशा वीक्षितं ॥ ३७ ॥ [illegible] कथमपि सखी- [illegible] । [illegible] विरहाग्नि [illegible] बहुशो मूर्छना विश्रमेतत् ॥ ३८ ॥ अन्तस्तापं [illegible] शोककुलीकृता [illegible] कीर्णधाराः क्रमेण । [illegible] कुवलयदृशो बाष्पवारां प्रवाहाः ॥ ३९ ॥ मुक्त्वानङ्गः कुसुमविशिखान् [illegible] मुक्त्वा [illegible] हठा- [illegible] । [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] स्फुरितमधरं [illegible] सखी बाहु [illegible] । [illegible] पुलक- [illegible] ॥ ४१ ॥ [illegible] न धत्ते [illegible] कर्पूरवीटीम् । [illegible] गुरुजनस्या- [illegible] भागम् ॥ ४२ ॥ गण्डे पाण्डौ कलयति [illegible] त्वां [illegible] । [illegible] कण्ठे [illegible] ॥ ४३ ॥ नीवीबन्धो- [illegible] । [illegible] प्रकम्पो [illegible] मूर्छना चेतना च ॥ ४४ ॥ संध्यां [illegible] चन्द्रं चक्रं विरह- [illegible] । [illegible] प्रज्वल- [illegible] पुनर्मन्मथं [illegible] ॥ ४५ ॥ [illegible] । [illegible] यत्कुतू- [illegible] ॥ ४६ ॥ [illegible] श्यामश्रेणीमिमामुप- [illegible] प्रसवितुं प्रभुः । कुसुम- शयनं [illegible] करोति [illegible] द्विगुणगरिमा कामो- न्मादः कथं नु विरंस्यति ॥ ४७ ॥ विषयविधुरा दृष्टिः [illegible] म्लाना लूनेव पल्लव- मञ्जरी । अपि च [illegible] स्फुरति [illegible] गण्डे च कश्चन पाण्डिमा ॥ ४८ ॥ कथ- मपि कृतप्रत्यावृत्तौ प्रिये स्खलितोत्तरे विरहकृशया कृत्वा व्याजं प्रकल्पितमश्रुतम् । असहनसखीश्रोत्रप्राप्तिप्रमाद- ससंभ्रमं प्रचलितदृशा शून्ये गेहे समुच्छ्वसितं पुनः ॥ ४९ ॥ तन्वङ्ग्या गुरुसंनिधौ नयनजं यद्वारि संस्त- म्भितं तेनान्तर्गलितेन मन्मथशिखी सिक्तो वियोगोद्भवः । मन्ये तस्य निरस्यमानकिरणैषा मुखेनोद्धता श्वासावास- समागतालिमरणिव्याजेन धूमावली ॥ ५० ॥ मुग्धा स्वप्न- समागते प्रियतमे तत्पाणिसंस्पर्शनं रोमाञ्चाञ्चिततया शरीर- लतया संभाव्य कोपाकिल । मा मा वल्लभ संस्पृशेति सहसा शून्यं वदन्ती मुहुः सख्या नो हसिता सचिन्तमसकृ- त्संबोधिता सस्मृत ॥ ५१ ॥ शीतं भूमिगृहे गृहाण वसतिं प्राणैः किमु क्रीडसि प्राप्तां पश्यसि किं न दैवहतिकां ज्योत्स्नां गवाक्षोदरे । इत्थं मन्मथतीव्रसंज्वरजुषो गेहेषु वामभ्रुवा- मुद्गच्छन्ति कुरङ्गशावनयनाः सखीनां गिरः ॥ ५२ ॥ शय्या पुष्पमयी परागमयतामङ्गार्पणाद्गच्छते ताम्यन्त्यन्तिक- तालवृन्तनलिनीपत्राणि दाहोष्मणा । न्यस्तं च स्तन- मण्डले मलयजं शीर्णान्तरं दृश्यते कावाद्याशु भवन्ति केलि- कमुना मृणालाङ्कुराः ॥ ५३ ॥ आदातुं सकृदीक्षिते- ऽपि कुसुमे हस्ताग्रमारोहितं [illegible] सहसा रक्तं तके पादयोः । [illegible]

[illegible] ॥ ५४ ॥ [illegible] ॥ ५५ ॥ [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] पीवनाम् ॥ ५७ ॥ [illegible] नु पाण्डुमधुभामा[illegible] ॥ ५८ ॥ धामधामकपोत[illegible] काञ्चिन्मुक्ताकं मध्यः [illegible] पाण्डुरा । [illegible] च [illegible] मनका [illegible] माधवी ॥ ५९ ॥ [illegible] सरसीरुहो[illegible] विनीतां [illegible] विकसनवपुः [illegible] मन्दोन्मेषदृशा [illegible] तदा [illegible] यद्वीयते ॥ ६० ॥ आली[illegible] निगद । [illegible] कमलिनी नेत्रा[illegible] मुग्धचक्षुः [illegible] जगन्मयी ॥ ६१ ॥ न कोदाम्बुकुन्दकुले [illegible] मलीम् । [illegible] प्या[illegible] यन्ती किल [illegible] निःस्यन्दमाने सदा ॥ ६२ ॥ सोऽयं मेघो न सखीजनः परिजनः [illegible] वा बाल्यात् [illegible] गुरुः । आयाता नव[illegible] मल्लिकापरिमलक्रूराः प्रगल्भाशराः [illegible] विलम्बिनी पितृगृहात् [illegible] मनुः ॥ ६३ ॥ दुःखं दीर्घतरं वहत्यपि सखीवर्गाय नो भाषते शैवालैः शयनं सृजत्यपि पुनः शेते न वा [illegible] । [illegible] यदम्बुजमुखी [illegible] ॥ ६४ ॥

[illegible] ॥ ६५ ॥

वियोगिनो विप्रलापाः

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ न मे दुःखं प्रिया दूरे न मे दुःखं [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] माधवी मासु [illegible] । [illegible] जगत् ॥ ९ ॥ [illegible] हृदयं मम । [illegible] हृदयं [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] हृदयं मम ॥ १२ ॥ मनः [illegible] च तथापि मे । [illegible] ॥ १३ ॥ या [illegible] । [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] हृदये [illegible] । [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible]

विरहो न संगमस्तस्याः । संगे सैव तथैका त्रिभुवनमपि तन्मयं विरहे ॥ १९ ॥ अविगणय्य मकरकेतुमेनसो कदम्बकमहस्त्वमिमं मे । यदि मदिरायतनयनां तामधिकृत्य प्रहरतीति ॥ २० ॥ दैवायत्तमथ तथा चलन्नयननेत्रया वियुक्तश्च । अविरलविलोलजलदः कालः समुपागतश्चायम् ॥ २१ ॥ कोपं विधाय नयनं विकसितमिव नीलमुत्पलं मयि सा । कथयामास कृशाङ्गी मनोगतं निखिलमाकूतम् ॥ २२ ॥ आनन्दममन्दमिमं कुवलयदललोचने ददासि त्वम् । विरहस्त्वयैव जनितस्तापयतितरां शरीरं मे ॥ २३ ॥ तस्याः सुमनुसरन्त्या चेतो नयनं च निष्पतितम् । चेतो गुरु नु निवृत्तं लघु नयनं सर्वतो भ्रमति ॥ २४ ॥ निष्कामयन्नखाङ्के सागरमाणिक्यपुष्परागसम्पत्तिम् । हृदयमिदं निमग्नामिन्दुमुखीं सा बहिः कुरुताम् ॥ २५ ॥ दर्शनपथमुपयाता यदपि सदिरायतेक्षणा सहसा । तदपि हृदयेनाहं मदनेषुप्रयाणोन्मुखः ॥ २६ ॥ अयमपि न चक्षुषो मृगाक्षी रजनिरियं च न याति नैति निद्रा । प्रहरन्ति मदनोऽपि दुःखितानां बत बहुशोऽभिमुखीभवन्त्यपायाः ॥ २७ ॥ पुनरपि मिलनं यदाकदाचिदिति यत्नमया कृपया भवेद्विधातुः । हरिरिव करवं हृदि प्रतिष्ठामिह रमणीं नवधैः नवां निकामम् ॥ २८ ॥ स्मरकदंशुकमध्यमस्यतारं मिलितकान्ति कपित्थलवप्रवालम् । असमसायकवारमात्सोभं हरिणाङ्कं हरिणीदृशः स्मरामि ॥ २९ ॥ अमृतपरिचयविलोलवर्णं मुषितमनस्मरमकटाक्षपातम् । प्रकटहसितमुक्तताम्रबिम्बं पुरमुखस्य मरन्दविन्दुं स्मरामि ॥ ३० ॥ नयनेन सिरीशिना सताङ्गी हृदये हन्त पतन्त्रिणः पतन्ति । विषमा विषमायुधव्यथानां परिभूतेन परः पराभवैः ॥ ३१ ॥ यथाकृतिस्तथा गुणा वसन्ति नैतद्धि सम्यक्कविभिः प्रणीतम् । येनाशिवाचंक्रमयि मे हृदिस्था दुनोति गात्रं विरहे प्रियासौ ॥ ३२ ॥ पञ्चसायकमहेन्द्रजालिना पाणिपद्मसमुदश्चिता स्वयम् । मोहनाय मनसः प्रगल्भते पिच्छिकेव मम चञ्चलेक्षणा ॥ ३३ ॥ दूरमस्तु दरघूर्णिततारे शारदेन्दुमुखपीतकमलयोः । एतदेव मम पुण्यमगण्यं चक्षुषोर्यदि दृशोरतिथित्वम् ॥ ३४ ॥ मम नितिं कोऽपि निमोहविधुंतुदो हृदयचन्द्रमसं मम दारुणः । तदपि हन्त तदन्तरवासिनी लगति चित्तरतीव मृगेक्षणा ॥ ३५ ॥ असुलभा सकलेन्दुमुखी च सा किमपि चेदमनङ्गविचेष्टितम् । अभिमुखीष्विव वाञ्छितसिद्धिषु भ्रमति निवृतिमेव्यदे मनः ॥ ३६ ॥ तां महाविरहवह्निशिखावलीबिभवतुरुपनतटे हृदये प्रियायाः ।

तत्पाण्डुगण्डतलचुम्बितवाष्पकणाः सत्यमच्छमिति बाष्पकणाः पतन्ति ॥ ३७ ॥ कान्तामुखं सुरतकेलिविमर्दखेदसंजातघर्मकणबिन्दुरितं रतान्ते । आपाण्डुरं विलसदर्धनिमीलिताक्षं संस्मृत्य हे हृदय किं शतधा न यासि ॥ ३८ ॥ अद्यापि तत्कनककुण्डलघृष्टगण्डं वक्त्रं स्मरामि विपरीतरताभियोगे । आन्दोलनश्रमजलस्फुटसान्द्रबिन्दुमुक्ताफलप्रकरविच्छुरितं प्रियायाः ॥ ३९ ॥ निद्रार्धमीलितदृशो मदमन्थराणि नाप्यर्थवन्ति न च नाम निरर्थकानि । अद्यापि मे मृगदृशो मधुराणि तस्यास्तान्यक्षराणि हृदये किमपि ध्वनन्ति ॥ ४० ॥ अद्यापि तां कनकचम्पकदामगौरीं फुल्लारविन्दनयनां तनुरोमराजिम् । सुप्तोत्थितां मदनविह्वलसालसाङ्गीं विद्यां प्रमादगलितामिव चिन्तयामि ॥ ४१ ॥ अद्यापि सा मनसि संप्रति वर्तते मे रात्रौ मयि क्षुतवति क्षितिपालपुत्र्या । जीवेति मङ्गलवचः परिहृत्य कोपात्कर्णे कृतं कनकपत्रमनालपन्त्या ॥ ४२ ॥ आसन्नमार्गमतिलङ्घ्य नतेन मूर्ध्ना पश्चात्प्रसङ्गवलितेन मुखेन यान्त्या । आरोपिताः कतिपये मयि पक्ष्मलाक्ष्या साकूतहासमनतिप्रकटाः कटाक्षाः ॥ ४३ ॥ गजकुम्भतटकलशा कमनीयकूजत्काञ्चीगुणप्रणयिनी धृतकेशपाशा । हा किं करोमि मम सा हृदयं प्रविष्टा नाराचयष्टिरिव पुष्पशिलीमुखस्य ॥ ४४ ॥ यत्र क्षिपामि दृशमन्यदिदृक्षयाहं तत्रागतः स्फुरति केवलमेतदेव । तद्वक्रबिम्बमरुणाधरलोभनीयं ते लोचने तदलसालससमीक्षितं च ॥ ४५ ॥ मन्दस्मितेन मधुराधरपल्लवेन कुम्भोन्नमत्कुचभरेण कृशोदरेण । विपुलनितम्बभाजगुरुतया च विचिन्त्यमाना चेतो धुनोति च चिनोति च चञ्चलाक्षी ॥ ४६ ॥ तामिन्दुसुन्दरमुखीं सुचिरं विभाव्य चेतः कथं कथमपि व्यपवर्तते मे । लज्जां विजित्य विनयं विनिवार्य धैर्यमुन्मथ्य मन्थरविवेकमकाण्ड एव ॥ ४७ ॥ यद्विस्मयस्तिमितमस्तमितान्यभावमानन्दमन्दममृतप्लवनादिवाभूत् । तत्संनिधौ तदधुना हृदयं मदीयमङ्गारचुम्बितमिव व्यथमानमास्ते ॥ ४८ ॥ पश्यामि तामित इतः पुरतश्च पश्चादन्तर्बहिः परित एव विवर्तमानाम् । उद्बुद्धमुग्धकनकाब्जनिभं वहन्तीमासक्ततिर्यगपवर्तितदृष्टि वक्त्रम् ॥ ४९ ॥ लीलास्मितेन शुचिना मृदुनोदितेन व्यालोकितेन लघुना गुरुणा गतेन । व्याजृम्भितेन जघनेन च दर्शितेन सा हन्ति तेन गलितं मम जीवितेन ॥ ५० ॥ यान्त्या मुहुर्वलितकंधरमाननं तदावृत्तवृन्तशतपत्रनिभं वहन्त्या । दिग्धोऽमृतेन च विषेण च पक्ष्मलाक्ष्या गाढं निखात इव मे हृदये कटाक्षः ॥ ५१ ॥ तां हेमचम्पकरुचिं

१ [illegible]. २ [illegible].

१ मन्दानि.

मृगशावकाक्षी तथैव विना च तूर्णं [illegible] । पञ्चमाग्रा [illegible] संस्मृत्य [illegible] मुखं विधेयम् ॥ ५२ ॥ अद्यापि [illegible] धनुं पुनः [illegible] । [illegible] मदनं मदनं मदनेति किंचिन्मदा [illegible] ॥ ५३ ॥ [illegible] मुखी [illegible] माला । [illegible] क्वचिदपि च [illegible] ॥ ५४ ॥ [illegible] केलिकुसुम [illegible] अन्तःखिन्न [illegible] किमपि [illegible] जगामि ॥ ५५ ॥ मन्दादरः कुसुमरागिषु [illegible] पुन विमर्ति मदनः पवनात्मनव । [illegible] थामी थामाः [illegible] मन्ति ॥ ५६ ॥ पीनो घनः प्रभृति कामविमर्दितेन [illegible] प्रभुः प्रियायाः । तृष्णा ततः प्रभृति मे द्विगुणत्वमेति [illegible] बहु नम किमप्यपूर्वम् ॥ ५७ ॥ अन्यमविजृम्भितानामनुगम [illegible] मभृतमुकुलितानां [illegible] । प्रतिनयननिपाते किंचिदाकुञ्चितानां विविधमहमभूवं [illegible] ॥ ५८ ॥ [illegible] मदन्तर्विकायकेशरानीर: । हृदयमगमत् मे [illegible] कदाचैव [illegible] पीनमुन्मूलितं च ॥ ५९ ॥ [illegible] । [illegible] मां विरहो: जगामि ॥ ६० ॥ [illegible] पाने गुरुमा [illegible] । [illegible] किमिव न तथा [illegible] ॥ ६१ ॥ वारंवारं [illegible] । [illegible] किं करोमि ॥ ६२ ॥ हा हा देवि स्फुटति हृदयं संसते देहबन्धः शून्यं मन्ये जगद्-विरत [illegible] । [illegible] विधुरो [illegible] करोमि ॥ ६३ ॥ [illegible] चन्द्रो [illegible] । [illegible] किं च [illegible] मा [illegible] न कथं हन्त तापस्य शान्तिः ॥ ६४ ॥ [illegible] सा सिंधि सिंधि च सा [illegible] सा पुरः सा पश्चाद् सा पथि पथि च सा

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible].

[illegible] । [illegible] मा मा मा मा मा मा [illegible] ॥ ६५ ॥ [illegible] । [illegible] हृदये [illegible] ॥ ६६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ६७ ॥ [illegible] न च [illegible] ॥ ६८ ॥ [illegible] । [illegible] मे [illegible] ॥ ६९ ॥ [illegible] । [illegible]

[illegible] कामिनीम् । न च [illegible] प्रियामप्राप्य तां मम नयनयोः [illegible] न भविष्यति ॥ ७१ ॥ कुसुमशयनं न प्रत्यग्रं न चन्द्ररश्मयो न च [illegible] न वा मणियष्टयः । [illegible] ॥ ७२ ॥ [illegible] । [illegible] क्षणं क्षणं मया प्रतीक्ष्यते ॥ ७३ ॥ कदा कान्तागारे [illegible] । [illegible] ॥ ७४ ॥ [illegible] । [illegible] पुनर्न भजसि ॥ ७५ ॥ [illegible] । [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible].

[illegible]मीवन्मुखी विशत्सा सा सा मेऽन्तर्गतं हृदयं तन्मयमहो ॥ ७६ ॥ [illegible] निरीक्षितं यदि सा सद्भावनन्दः सान्द्रः [illegible] निहतान्तकाधियः । मनोमा[illegible]नुभव[illegible]र्मो[illegible]मन: पूर्णानन्दाब्धः क इव भीरु[illegible] ॥ ७७ ॥ पुनरपि [illegible] सह सहचरीभिः प्रियतमा [illegible] नवाङ्कुरगभुजलता । [illegible] यामीति [illegible]सीमा [illegible] ॥ ७८ ॥ समुत्थिता मन्दमा [illegible] मानमहन्दः [illegible] कुचाभिः कुसुमैर्ति । मदन[illegible] मदनकुलिकारेण [illegible] चिन्तातावली [illegible] न कार्यं हन्त लभते ॥ ७९ ॥ विनोदेन्दुः साक्षा[illegible]मयाती यदि भवि[illegible]मयन्ती यदि न विकेचन्द्रा[illegible]नम् । ततः [illegible] कदाचिन्मु[illegible] मदन[illegible]ध्यानाम् ॥ ८० ॥ [illegible] कर्पूर[illegible]स्तनिर्भराम्: मुखा[illegible] अपिनाभिव यः [illegible] माम् । स एवामी मार्गः शिव शिव वियोगे मृगदृशः [illegible] किरति मयि [illegible] ॥ ८१ ॥ न [illegible] न [illegible] न मामुल्ये हासः क्वापि [illegible] न [illegible] । अहो चित्रं चेतः [illegible] मुहुरेव नो विरमति ॥ ८२ ॥ शरीरं क्षामं स्यादसति [illegible] अमे[illegible] चक्षुः क्षणमपि न सा दृश्यत इति । तया [illegible] त्वमसि न कदाचिद्विरहितं [illegible] निर्वाणे हृदय [illegible] वहसि किम् ॥ ८३ ॥ [illegible]निगडेन [illegible] तव समुचितं बन्धनमिदम् । अरे [illegible] यदिह जनमाजन्मसुहृदं [illegible] मधु[illegible]मेन भजसे ॥ ८४ ॥ [illegible] वक्त्रं [illegible] नेत्रयुगलं [illegible] भूयोऽपि भुवनवलयं [illegible] । अनङ्गं [illegible] विघटितपाने कोशासनं विधातुं किं धातस्तव हृदि न लज्जा प्रभवति ॥ ८५ ॥ न [illegible]कुतुकानामवगमो न पीयूषस्वाद[illegible]नुभवः । न [illegible] कुतो हेतोस्तन्वी क्षणमपि न निर्याति मनसः ॥ ८६ ॥ आः पापी [illegible] मकरध्वजवाणविद्धः । तेषां तेषां हृदयनिहितानाकुतनिष्यन्दनेत्रव्यापा[illegible] पुनरपि तथा सुभ्रुवो [illegible]माणाम् ॥ ८७ ॥ [illegible] सुवर्णकदलीदलोदलिता[illegible] पुनः । [illegible]कुम्भ[illegible] या ॥ ८८ ॥ जाने कोपपरा[illegible] प्रियतमा [illegible] मया सा सा संस्पृश पाणि[illegible] गन्तुं प्रवृत्ता पुनः । नो यावत्परि[illegible] चाटुक[illegible] प्रिया [illegible] गाढेन विधिना निद्रा[illegible] ॥ ८९ ॥ याताः किं न मिलन्ति सुन्दरि पुन[illegible] त्वया मत्कृते नो कार्या नितरां कृशासि कथयत्येवं [illegible] । [illegible] निपतत्पीताश्रुणा चक्षुषा दृष्ट्वा मां हसितेन भाविमरणोत्साहस्तया सूचितः ॥ ९० ॥ [illegible] न गणिताः के नाम [illegible] संभ्रमः । [illegible] प्रेमवाय[illegible] यदि तदा प्राणेषु कोऽनुग्रहः ॥ ९१ ॥ सा बाला [illegible] सा वयं [illegible] सा पीनोन्नति[illegible] भृशं [illegible] वयम् । साक्रान्ता जघनस्थलेन गुरुणा गन्तुं न शक्ता वयं [illegible] जाताः [illegible] ॥ ९२ ॥ [illegible] प्रणयस्पृशः परिचयादु[illegible] सुभ्रुवो [illegible] भवेयुर्मयि । [illegible] भवत्यानन्दसान्द्रो लयः ॥ ९३ ॥ धन्या सा [illegible] जाता सा सरसी [illegible] सा यस्यां विहारेच्छया । [illegible] कोऽपि स एव यः खलु तया [illegible] संभाव्यते [illegible] मां मदन[illegible] ॥ ९४ ॥ किं मे [illegible] प्रति[illegible] दिनं किं व्योमकेशार्चनैः किं [illegible] सुरपुरप्राप्त्या[illegible] किं [illegible] । एतस्याः कुचकुम्भनिर्भरपरीरम्भप्रभावो[illegible] निर्वापितो नो यदि ॥ ९५ ॥ [illegible] सा यदि गायति श्रुतिकटुर्वीणाध्वनिर्जायते यद्यावि[illegible] मलिनत्वाल्लक्ष्यते चन्द्रिका । आस्ते म्लानमि[illegible] नवमपि [illegible] यदि तद्विद्वली [illegible] सा ॥ ९६ ॥ तानि स्पर्शसुखानि ते च तरलस्निग्धा दृशोर्विभ्रमा[illegible] स च सुधा[illegible] गिरां वक्रिमा । सा बिम्बाधरमाधुरीति विषयासङ्गेऽपि [illegible] कथं वर्तते ॥ ९७ ॥ [illegible] भगवता [illegible] भस्मीकृते [illegible] कामान्तरं निर्ममे । यस्यामी[illegible] वपुः ॥ ९८ ॥ ज्योत्स्नी श्यामलिमानमाव[illegible] प्रयुञ्ज हरत चेतो[illegible] । [illegible] दृश्यते [illegible]

१ [illegible]। २ [illegible]। ३ [illegible]।

॥ ९९ ॥ किं विधाय किमु [illegible] किमहं [illegible] [illegible] किं किं [illegible] किमु [illegible] किमु वा मुकुन्दम् [illegible] वा । किं [illegible] [illegible] न [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १०० ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १०१ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] तथा [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १०२ ॥ मा मे [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] मामेव [illegible] न [illegible] न च [illegible] [illegible] [illegible] मामाश्रिता । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] मे मनः ॥ १०३ ॥ मा [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] मा [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] च ॥ १०४ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] च [illegible] च [illegible] च । मा [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १०५ ॥ मा [illegible] किमु [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] लक्ष्मीः [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] हृदयं मम [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १०६ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १०७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] हरिद्रद्रवं [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] नाम [illegible] ॥ १०८ ॥ [illegible] तथा [illegible] [illegible] [illegible] हृदये [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] मामेकदा सकृदहं यदि सा सरोजवदना [illegible] तावता ॥ १०९ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] गोचरम् । [illegible] [illegible] न तथा कुर्वं यथा [illegible] [illegible] मदनः [illegible] [illegible] ॥ ११० ॥ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १११ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] न [illegible] [illegible] ॥ ११२ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । किं [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ११३ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । किं [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] न [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ११४ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ११५ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] वा । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ११६ ॥ [illegible] किं [illegible] [illegible] [illegible] किं वा [illegible] [illegible] किं [illegible] । किं वा [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] हृदये [illegible] [illegible] ॥ ११७ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ११८ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ११९ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] हा [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १२० ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

१ [illegible]

मुग्धः स्निग्धविदग्धे मुग्धे विनयादयं मे रमणे सौभाग्यं । धाव दोलाविलासैर्जन्मफलं कुर्वन्नपुमूढं जानन्नपि कृशाङ्ग्या यस्या नेत्राय किंचिच्छिन्नमतीव पृथ्वी मे प्रियः नवयौवनम् ॥ १२१ ॥ यद्गु प्रीत्या किमपि मनसे प्राणनाथाद्विभिन्नमनिच्छया यत्ने याति गत्वा विसृज्य प्राणकर्मे किरत् विलासं पुलिकायाः । आस्तां दूरे स सांप्रतमस्मत्कृतिसम्पादितवृत्तान्तलक्षणतत्कौतुकाभ्युदिताङ्गं मनसाभिलषत्यपि स्या किंचिन्न मन्मथोऽपि ॥ १२२ ॥

मदनं प्रत्युक्तयः

मन्मथप्रसादमृतं यः स दुर्जनो न विकारः । त्वं स्मर प्राणहृदयं दहसीति किमुच्यते ॥ १२३ ॥ भवनेश्वरो बहिर्गतोऽपि त्वयि मन्मथ । त्वत्कथितान्यथा किं ते विरहिणाप्यनङ्गता इव ॥ १२४ ॥ अद्यापि नूनं हरकोप-वह्निस्त्वयि ज्वलतीव हर्षमस्मरति । त्वमन्यथा मन्मथ मादृशानां भस्मावशेषः कथमेवमुग्रः ॥ १२५ ॥ पूर्वेण संहरदस्त्रमसमङ्ग नीतोऽसि मयापि मृदितम् । आकृष्य चापं श्रवणोपकण्ठे सद्योऽयं मुक्तस्त्वया बाणमोक्षः ॥ १२६ ॥ क्व कला हृदयप्रमाथिनी क्व च ते विश्वसनीयमायुधम् । मृदुमुग्धमिति यदुच्यते तदिदं मन्मथ दृश्यते त्वयि ॥ १२७॥ अनुमन्यस्व न स्मर कथं नु मां पतितरमिपथिनापि परिभ्रमता । अपमनोरथपुष्पबाणकी दृश्यतापि तथापि किमुच्छ्रितः ॥ १२८ ॥ भुवनमोहनकेन किमेनसा तव परेन बभूव विभावना । यदधुना विरहार्तिमलीमसामनभिभवन्भ्रमसि स्मर मद्विधाम् ॥ १२९ ॥ स्मर नृशंसतमस्त्वमतो विधिः सुमनसः कृतवान्भवदायुधम् । यदि घटे धनुरायसमाशुगं तव सृजेत्त्रिजगत्प्रलयं भजेत् ॥ १३० ॥ विधिरनङ्गमभेद्य-मवेक्ष्य ते जनमनः खलु लक्ष्यमकल्पयत् । अपि च वज्रमयान्तर वेधसा त्वदिषुभिर्न दलिष्यदसावपि ॥ १३१ ॥ अपि विधिः कुसुमानि तवाशुगान्स्मर विधाय स निर्वृति-मागतवान् । अदिन तव हि ते स नियम्य तानलदपि नैव्रत जर्जरितं जगत् ॥ १३२ ॥ सह तया स्मर भस्म झटित्यभूः पशुपतिं प्रति यानिषुमर्हताः । भुवनभूद्धुना विरतोः शरस्तव कटुस्वर एव स पञ्चमः ॥ १३३ ॥ त्वमुचितं नयनार्चिषि भस्मना भुवनशान्तिकहोमहविः कृतः । तव यथैव सपालस मधुं मधुं हुतवता हरिणा बत किं कृतम् ॥ १३४ ॥ कुसुमायुधमितरकला विकिरत्समाङ्गं प्रायो न वेत्ति विषमायुधर दसवेदनाम् । संताप एव भवता किमु नान्यभावि पञ्चशरते-रविकलोपकारवरेण ॥ १३५ ॥ तव कुसुमशरत्वं शीतरश्मि-त्वमिन्दोर्द्वयमिदमयथार्थं दृश्यते मद्विधेषु । विसृजति हिममर्भैर्वह्निमिन्दुर्मयूखैस्त्वमपि कुसुमबाणान्वज्रसारीकरोषि ॥ १३६ ॥ हृदि बिसलताहारो नायं भुजंगमनायकः कुवलयदलश्रेणी कण्ठे न सा गरलद्युतिः । मलयजरजो नेदं भस्म प्रियारहिते मयि प्रहर न हरभ्रान्त्यानङ्ग क्रुधा किमु धावसि ॥ १३७ ॥ पान्थं मा कुरु नूनमायकममुं मा धारयाग्रेसर क्रीडानिर्जितवर्धनं मूर्छितजनाघातेन किं पौरुषम् । तस्या एव मृगीदृशो मनसिजप्रेङ्खत्कटाक्षानलश्रेणी-जर्जरितं मनागपि मनो नाद्यापि संधुक्षते ॥ १३८ ॥ रे रे निर्दय दुर्विनय मदन प्रोन्मीलितपङ्केरुहं बाणं संवृणु संवृणु त्यज धनुः किं पौरुष मां प्रति । कान्तासङ्गवियोग-दुःखदहनज्वालावलीदग्धं वपुः मृगाणां मृगमार्गणे न हि परे धर्मः प्रयुक्तो बुधैः ॥ १३९ ॥ आपुङ्खाग्रममी शरा मनसि मे मग्नाः मर्म पश्च ते निर्दग्धं विरहाग्निना वपुरिदं नैवेव नार्य मम । नन्दर्पे निरपराधोऽसि भवता जेतुं न शक्तः परो दुर्लभः त्वादृशैक एव सकलो लोकः सुखं जीवतु ॥ १४० ॥ बाणाः पञ्च मनोभवस्य नियतास्तेषामसंख्यो जनः प्रायोऽस्मद्विध एव लक्ष्य इति यल्लोके प्रसिद्धिं गतम् । दृष्टं तत्त्वयि विश्वसीयमधुना यस्मादसंख्यैरयं विद्धः कामिजनः शरैरशरणो नीतस्त्वया पञ्चताम् ॥ १४१ ॥ तद्विच्छेद-कृशस्य कण्ठलुठितप्राणस्य मे निर्दयं क्रूरः पञ्चशरः शरैरति-शितैर्भिन्दन्मनो निर्भरम् । शंभोर्भूतकृपाविधेयमनसः प्रोद्दाम-नेत्रानलज्वालाजालकरालितः पुनरसावास्तां समस्तात्मना ॥ १४२ ॥ बाणान्संहर मुञ्च कार्मुकलतां लक्ष्यं तव त्र्यम्बकः के नामात्र वयं शिरीषकलिकाकल्पं यदीयं मनः । तत्कारुण्यपरिग्रहाकुल दयामकिंचिद्विधेये जने स्वामिन्मन्मथ तादृशं पुनरपि समाहुतं दर्शय ॥ १४३ ॥

चन्द्रं प्रत्युक्तयः

पञ्चशरचूडाभरण चन्द्र लोकतमोपह । विरहिप्राणहरण कदर्थय न मां वृथा ॥ १४४ ॥ तारापते कुमुदिनीमनु-कूलकान्तां पादेन पीडयसि कम्पयसि द्विजातीन् । विद्विषमा-चरसि किं च वियोगिलोके नक्तंचरस्य भवतः करुणा कुतः स्यात् ॥ १४५ ॥ किं रे विधो मृगदृशां मुखमद्वितीयं राजीव इव्यसि हगम्बुजमन्यदेव । मङ्क्षुत्तमावहसि भङ्गतनुं ताडकमपि विष न पुनरीदृशमीक्षणीयम् ॥ १४६ ॥ अभिलषसि यदिन्दो वक्त्रलक्ष्मीं मृगाक्ष्याः पुनरपि सकृदब्धौ मज्ज संक्षालयाङ्कम् । सुविमलमथ बिम्बं पारिजातस्य गन्धैः सुरभय वद नो चेत्त्वं क्व तस्या मुखं क्व ॥ १४७ ॥ मूर्तिर्दुग्धसमुद्रतो भगवतः श्रीकौस्तुभो

१ कोकिला पञ्चमः स्वरः कन्दर्पस्य पक्षे. २ कलया अङ्गम्. ३ अनङ्गपदमित्यर्थः. ४ कवर्गादिः. ५ समुद्रे. ६ देवविशेषम्. ७ अवतारम्. १ भञ्जनकठिनान्करोषि. २ वासुकिः. ३ निष्करुण. ४ विकसितम्. ५ मयूरेश्वर. ६ विकसदब्जभावम्. ७ पक्षिणः; पक्षे,–ब्राह्मणान्. ८ रात्रिचरस्य; पक्षे,–राक्षसस्य. ९ अन्यत्कमलमित्यर्थः. १० अपरधिः

[illegible] कुसुमशरे [illegible] । [illegible] मध्ये [illegible] ॥ १४८ ॥

पवनं प्रत्युक्तयः

[illegible] ॥ १४९ ॥ [illegible] ॥ १५० ॥

मेघं प्रत्युक्तयः

भो मेघ [illegible] ॥ १५१ ॥ [illegible] ॥ १५२ ॥ [illegible] बाला [illegible] ॥ १५३ ॥

अशोकं प्रत्युक्तिः

[illegible] प्रियाया [illegible] ॥ १५४ ॥ [illegible] ॥ १५५ ॥

तमालं प्रत्युक्तिः

[illegible] तमाल [illegible] । [illegible] ॥ १५६ ॥

मृणालहारं प्रत्युक्तिः

[illegible] मृणालहार । [illegible] ॥ १५७ ॥

मधुकरं प्रत्युक्तयः

वदनमिदं न सरोजं नयने नेन्दीवरे एते । इह सविधे मुग्धदृशो मधुकर न मुधा परिभ्राम्य ॥ १५८ ॥ [illegible] ॥ १५९ ॥

[illegible] ॥ १६० ॥ [illegible] ॥ १६१ ॥

हंसं प्रत्युक्तिः

[illegible] ॥ १६२ ॥

चकोरं प्रत्युक्तिः

[illegible] ॥ १६३ ॥

कुरङ्गमं प्रत्युक्तिः

[illegible] ॥ १६४ ॥

मातङ्गं प्रत्युक्तिः

[illegible] ॥ १६५ ॥

मयूरपिकचक्रोक्तिः

[illegible] ॥ १६६ ॥

मुक्ताकलापं प्रत्युक्तिः

[illegible] ॥ १६७ ॥

वियोगिन्या विप्रलापाः

हारो नारोपितः कण्ठे मया विश्लेषभीरुणा । इदानीमन्तरे जाताः पर्वताः सरितो द्रुमाः ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]कथं मलयजन्य चन्दनस्य सुभग ॥ ४ ॥ [illegible] मलयजन्मनः [illegible]नेन । हृदय-[illegible] ॥ ५ ॥ अनल्प-[illegible] सुभग [illegible] जानाति । मन्मथशराग्नि-[illegible] हृदि मे [illegible] वसति ॥ ६ ॥ अजनि [illegible] [illegible] दृश्यते [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] । [illegible] यदि कार्यं मम प्राणैः ॥ ८ ॥ अपि [illegible] [illegible] न करोति । केवलं [illegible] एव कुमारेषु निदानम् ॥ ९ ॥ [illegible] करुणा-[illegible] । रजनी [illegible] कुमारी [illegible] नव [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] दिवसो न पुन-र्निशा ननु [illegible] न पूर्णिमम् । उभयमेतदुदेत्वथवा [illegible] प्रियजनेन न यत्र समागमः ॥ १२ ॥ अहमिह स्थित-[illegible] मामकः । न तनु-संगम एव सुसंगमो हृदयसंगम एव सुसंगमः ॥ १३ ॥ बकुल-मालिकयापि मया न मा तनुरभूपि नदन्तरमीक्षणा । तद-धुना [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] यथा यदि [illegible] । [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] न सन्ति जना [illegible] तदपि तद्विरहा-कुलितं मनः । [illegible] न सन्ति निशाकरतारकाः कमलिनी मलिना [illegible] विना ॥ १६ ॥ [illegible] नापि निद्रा गणयति [illegible] गुणान्मनो न दोषान् । विगलति रजनी न संगमाशा [illegible] ॥ १७ ॥ प्रियसखि न तथा [illegible] न च नलिनीदलमारुतोऽपि शीतः । [illegible] मम देहदाहमन्तः सपदि कथा हि यथा नरेन्द्र-सूनोः ॥ १८ ॥ एतानि [illegible] शून्यं मनः [illegible] गतागतानि । [illegible] प्रथयन्ति तापमालम्बितोज्झिततल्पैः प्रवालैः ॥ १९ ॥ [illegible] या सा बाधते किमिह चन्दन-चर्चितेन । यः कुम्भकारभवनोपरि पङ्कलेपस्तापाय केवल-मसौ न च तापशान्त्यै ॥ २० ॥ [illegible] [illegible] तथा हि । उपवन-[illegible] प्रतिविशिखमनेनोद्दिष्टं काल-कूटम् ॥ २१ ॥ [illegible] मम [illegible] ज्वल-[illegible] मम गात्रं चन्दनं चन्द्रकश्च । [illegible] मम नेत्रं [illegible] मन्मथो मां दुनोति ॥ २२ ॥ [illegible] हिमानिलो [illegible] मनोगते । हृदयमदये तस्मिन्नेवं [illegible] कामो निकाम-निरङ्कुशः ॥ २३ ॥ ज्वलतु गगने रात्रौ रात्रावखण्डकलः शशी दहतु मदनः किं वा मृत्योः परेण विधास्यति । मम तु दयितः [illegible] कुलममलिनं न [illegible] जनो न च जीवितम् ॥ २४ ॥ इदानीं [illegible] इव [illegible] परिवृतो ममाश्रयं भूयः किमु सखि रजन्यामुद-यति । अयं मुग्धं चन्द्रः किमिति मयि ताप प्रकटयत्यना-[illegible] किमिव विपरीतं न भवति ॥ २५ ॥ पिकाली [illegible] मृणाली व्यालीव व्यथय-[illegible] । [illegible] सखि किरति पीयूष-किरणो [illegible] प्राणानपहरति केयं परिणतिः ॥ २६ ॥ मनोगगनीयं [illegible] प्रमाथी निर्धूमं ज्वलति विधुरः पावक इव । हिनस्ति प्रत्यङ्गं ज्वर इव [illegible] इतो न मां [illegible] तातः प्रभवति न चाम्बा न भवती ॥ २७ ॥ आदौ हालाहलहुतभुजा दत्तहस्तावलम्बो बाल्ये शंभोर्निटिलमहसा बद्धमैत्रीनिरूढः । प्रौढो राहोरपि [illegible] यः सोऽयं चन्द्रस्तपति किरणैर्मा-मिति [illegible] ॥ २८ ॥ भस्मीभूतः कुसुमविशिखः शंभु-नेत्राग्निना [illegible] तदनु मनसि प्राप्तजन्मा बभूव । [illegible] कुतोऽत्र [illegible] व्यथयति पुनर्मामहो तन्न वेद्मि ॥ २९ ॥ पञ्चत्वं तनुरेति भूतनिवहाः स्वांशैर्मिलन्तु ध्रुवं धातारं प्रणिपत्य हन्त शिरसा तत्रापि याचे वरम् । तद्वापीषु पयस्तदीयमुकुरे ज्योतिस्तदीयाङ्गनव्योम्नि व्योम तदीयवर्त्मनि धरा तत्तालवृन्तेऽनिलः ॥ ३० ॥ यास्या-मीति समुद्यतस्य गदितं विस्रब्धमाकर्णितं गच्छन्दूरमुपेक्षितो मुहुरसौ व्यावृत्य तिष्ठन्नपि । तच्छून्ये पुनरागतास्मि भवने प्राणास्त एते हताः सख्यास्तिष्ठत जीवितव्यसनिनी दम्भादहं रोदिमि ॥ ३१ ॥ यात्रामङ्गलसंविधानरचनाव्यग्रे सखीनां जने बाष्पाम्भःपिहितेक्षणे गुरुजने तद्वत्सुहृन्मण्डले । प्राणेशस्य महीधमार्पितदृशः कुड्यादपि क्रामतः किं व्रीडाहतया मया भुजलतापाशो न कण्ठेऽर्पितः ॥ ३२ ॥ दाक्षिण्यं मलया-निलस्य विदितं शैत्यं सुधादीधितेस्तासामेव न गोचरे मल-यजस्यापि स्फुटं सौहृदम् । [illegible] तव केन मे परिचिताः

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

प्राणेश [illegible] पुनरागमनावधेः [illegible] मम ॥ ३३ ॥ [illegible] त्वं [illegible] गाढं प्रम [illegible] याता [illegible] ध्वम् । [illegible] मलयमरुदयम् [illegible] मलयमनुगः कथं नु [illegible] मया ॥ ३४ ॥ [illegible] प्रिये मृगशोऽत्र प्रविष्टो [illegible] । [illegible] नव [illegible] मा [illegible] ॥ ३५ ॥ [illegible] मधुप [illegible] मधुकराः [illegible] । [illegible] कं वाहं [illegible] हन्त [illegible] मे ॥ ३६ ॥ आयाता मधुयामिनी यदि पुनर्नायात एव प्रभुः प्राणा यान्तु विभावसौ यदि पुनर्जन्मग्रहं प्रार्थये । व्याधः [illegible] हिमकाराधीशे च [illegible] दर्शने [illegible] मन्मथः ॥ ३७ ॥ [illegible] हिमकरविशङ्काम् [illegible] तारकात् [illegible] स्फुलिङ्गायते । [illegible] हा हा चन्दनबिन्दुरप्य [illegible] ॥ ३८ ॥ गुञ्जन्ति प्रतिकुञ्जमञ्जु [illegible] भृङ्गाङ्गनाः [illegible] रसान्धवीथिविलासे कूजन्ति माधविकाः । कामः काननं करोति शिशिरैर्हन्तुं मुहुर्मुहुर्दिनं [illegible] सखि मे नीतिरत्ययोऽव्यायते ॥ ३९ ॥ [illegible] हरितो [illegible] मन्दमुदीतु चन्दनवनी [illegible] नमस्यानपि । माधवन्तः [illegible] केलीशिखा पञ्चमं प्राणाः [illegible] गच्छन्तु गच्छन्त्वमी ॥ ४० ॥ वान्ति [illegible] मन्दमन्दं मधुकर [illegible] क्षिप्यन्ता यत्र कुत्र प्रतिदिशमधुना भूरिभागाश्च हाराः । दृश्यन्तां सर्व एते कमलदलभुजाः किं च हा पुष्पबाणा नागच्छाग विकिरति हृदये मन्मथोऽयं हताशः ॥ ४१ ॥ श्रुत्वा नामापि यस्य स्फुटघनपुलकं जायतेऽङ्गं समन्तादृष्ट्वा यस्याननेन्दुं भवति वपुरिदं चन्द्रकान्तानुकारि । तस्मिन्नागत्य कण्ठग्रहणसरभसस्थायिनि प्राणनाथे भग्ना मानस्य चिन्ता भवति मम पुनर्वज्रमय्याः कदा नु ॥ ४२ ॥

मदनं प्रत्युक्तयः

हृदयवसावसते यदि मामकं [illegible] तदेति [illegible] । स्वयमपि [illegible] भविताऽसि हताश [illegible] ॥ ४३ ॥ यदा नैवं वेणीकुसुमकलनाशो न गेन्दं गले कस्तूरीयं शिरसि शशिलेखा न कुसुमम् । इयं [illegible] [illegible] [illegible] पुनरपि [illegible] ॥ ४४ ॥ [illegible] ॥ ४५ ॥

चन्द्रं प्रत्युक्तयः

[illegible] ॥ ४६ ॥ [illegible] ॥ ४७ ॥ [illegible] ॥ ४८ ॥

कोकिलं प्रत्युक्तिः

[illegible] ॥ ४९ ॥

नायिकां प्रति सखीवचनम्

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] हृदयं [illegible] च वपुः । [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ सहसा हृदये [illegible] ॥ ४ ॥ सहचरि [illegible] । सहचरि [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] ॥ ६ ॥ अये [illegible] वद [illegible] पुनः [illegible] । [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] । [illegible] भवति ते सखि किं [illegible]

१ मधुपः २ विरम्.

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible]

न्म् ॥ ८ ॥ उत्तरकूलबद्धमनं मधुरं विधातुं मौक्तिकं सर्वनिम्नं मधुरं गतं च । ज्ञात्वा निर्गुणमहमत्र समान-दुःख्या प्रत्यहमपि विरहतमे भर्तुर्निजं समीहे ॥ ९ ॥ अनुदिन-मधिकं ते कम्पते कायवल्ली शिव शिव नयनान्तं वाष्प-धारा प्रहर्ति । कथय कथय कोऽयं यत्कृते कोमलाङ्गि त्यजसि न चिराद्धे प्राणिदमानं कपोलः ॥ १० ॥ विगलित-वसितपुष्पं सम्यगानन्दसंकथमथमथमजस्रं नृत्यमानपार्श्वम् । कलयति हृदयेन त्वद्विलासविहसे ते पञ्चबाणमनुराग-पुष्पकुण्डेव हा ॥ ११ ॥ अधिकमनन्तरमपि कलितमप्यार-मोऽस्मदर्शितेऽनवनिमीलन्मणिजमा गण्डपाली । सुतनु कथय कस्य व्यञ्जयत्यङ्गमेव स्मरनरपतिलीलायौवराज्याभिषेकम् ॥ १२ ॥ अन्तर्वर्तिनः प्रेमार्द्रार्द्रमुहुर्मुहुर्वीक्षणैः प्रगल्भ-मुर्च्छाञ्च मोऽर्पितस्मरमानुभवः । हृदयनिहितं भावाकूतं वमद्भिरिवेक्षणैः कथय सुकृती कोऽयं मुग्धे त्वयाद्य विलो-क्यते ॥ १३ ॥ भवति मदनः भीमानेव त्वया यदि लिख्यते किमपि मुहुर्मुहुर्व्यग्रामीति भजामि निजालयम् । यदपि मकरोऽधरात्यापर करं च गमनं तदपि परितो हर्षीहर्षया जनः सखि नागरः ॥ १४ ॥ गोपायन्ती विरह-जनितं दुःखमग्रे गुरूणां किं त्वं मुग्धे नयनगलितं बाष्प-पूरं करोषि । नक्तं नक्तं नयनसलिलैरेव आर्द्रीकृतस्ते शय्योपान्तः कथयति दृशामातपे शोष्यमाणः ॥ १५ ॥ लोलौ कोणौ सखि नयनयोः कज्जली गोपनाय शङ्कामेव स्फुटय-सितं स्वेदबिन्दुप्रचारः । अन्तः प्रेमाङ्कुरपरिकरारम्भकं कन्दर्पस्याः किंचित्किंचित्कथयति पुनः क्वापि दिव्या सुभ्रूः ॥ १६ ॥ मुक्ताहारं न च कुचगिरिः कङ्कणं नैव हस्तात्कर्णान्मुक्ताभरणमपि वा नीतवत्येव तावत् । अहो स्वस्त्र बकुलकुसुमं भूषणं संदधानः कोऽयं बाले हृदयमहर-त्सखि तव प्रतीमः ॥ १७ ॥ मायं दामप्रथनसमये लक्ष्यया कर्णमूले सकला मन्दस्मितसुभगया सादरं मृग्य-मानः । धन्यः कोऽयं कमलनयने यत्कथायाः पुरस्ता-दङ्गुल्यग्रं निजमपि मुहुः सूचिविद्धं न वेत्सि ॥ १८ ॥ मुखं पाण्डुच्छायं नयनयुगलं बाष्पतरलं तनुः क्षामक्षामा गतमविशदं धैर्यविगमः । ह्रियं मुक्त्वा मूढे कथयसि न मे मारवचनान्यपि चेत्येवं तव सखि मुहूर्तेन पतिता ॥ १९ ॥ चक्षुःकम्पनवाष्पविन्दुनिकरैर्मुक्ताफलस्पर्धिभिः कुर्वत्या हरहासहारि हृदये हारावलीभूषणम् । बाले बाल-मृणालकन्दलनालंकारकान्ते करे विन्यस्याननमायताक्षि सुकृती कोऽयं त्वया स्मर्यते ॥ २० ॥ आलवालमयत्नस्य केसरालावलीव पुष्पोद्गमशां मध्ये निःसहया नितम्बफलके कृत्वा करार्धोन्नतम् । आमीलन्नयनान्तयाऽलसलितं श्राष्यन्न निःश्वस्य वा कस्येदं हृदमाहरे प्रतिदिनं दीनं त्वया ध्यायते ॥ २१ ॥ उद्बुम्भाननमुत्कुचकुचतटं चोलद्ध्वनद्धुम्फं मेदस्वमार्गमनादृतशैर्षं विगलद्दृशं सगौरावया । धन्यः कोऽपि युवा स यस्य वदने व्यापारिताः सामनं मुग्धे दुग्ध-महाब्धिफेनपटलप्रख्याः कटाक्षच्छटाः ॥ २२ ॥ मुग्धे दोर्लतिका निधाय न कुतो ह्यागोषेषयन्त्वया लब्धा नो सदृशी सरसि गभस्तमस्वेतरीयं शुके । कालेऽस्मिन्कुसुमाकरे त्रिभुवनैकमोहनमवे रागिणां गच्छत्यत्र एव मूढ-हृदये मुक्तात्वया कलमः ॥ २३ ॥ विश्रान्तो दिवसस्तटी-मयमटत्यस्ताचलस्यांशुमान्संजातं भुवि रात्रिकारपटलैर्बालका-शरभृत् । गृहमन्तर्विश वेश्मनः शशिमुखि द्वारस्थली-लोरणस्तम्भालम्बितबाहुवल्लि सदृशी किं त्वं पथः पश्यसि ॥ २४ ॥ आहारं विरतिः समस्तविषयग्रामे निवृत्तिः परा नासाग्रे नयनं यदेतदपरं यच्चैकतानं मनः । मौनं चेदमिदं च शून्यमखिलं यद्विश्वमाभाति ते तद्ब्रूयाः सखि योगिनी किमसि भोः किं वा वियोगिन्यसि ॥ २५ ॥ यत्तालीदल-पाकपाण्डु वदनं यद्दिनं नेत्रयोर्यत्त्यक्तोल्लिलतकेलिपङ्कजवनाः श्वासाः प्रसर्पन्ति च । गौरी कुप्यतु वर्तते यदि न ते तत्कोऽपि चित्ते युवा विविधकस्यां खलु पांसुखेलनसखी-लोकेऽपि यन्निस्पृहः ॥ २६ ॥ क्षामं गात्रमतीव पाण्डु वदनं क्लिष्टा कपोलस्थली कोऽस्मिन्चेतसि वर्तते तव युवा लोकैक-मान्याकृतिः । व्यक्ता किंचिदपत्रपां कथय मे खिन्नासि किं त्वं वृथा घोरः पञ्चशरो यदि त्वमबला वक्ष्यामि नान्यः परम् ॥ २७ ॥ चिन्ताभिः स्तिमितं मनः करतले लीना कपोलस्थली प्रत्यूषक्षणदेशपाण्डुवदनं श्वासैकखिन्नोऽधरः । अम्भःशीकरपद्मिनीकिसलयैर्नापैति तापः शमं कोऽस्याः प्रार्थितदुर्लभोऽस्ति महते दीनां दशामीदृशीम् ॥ २८ ॥ लावण्यद्रविणव्ययो न गणितः क्लेशो महानार्जितः स्वच्छन्दं चरतो जनस्य हृदये चिन्ताज्वरो निर्मितः । एषापि स्वगु-णानुरूपरमणाभावाद्वराकी हता कोऽर्थश्चेतसि वेधसा विनि-हितस्तन्वीमिमां तन्वता ॥ २९ ॥ जानीमस्तव गौरि चेतसि चिरं शंभुः समुज्जृम्भते तापो नेत्रतनूनपादिव तनौ तीव्रः समुन्मीलति । अक्ष्णोरश्रमिषेण गच्छति बहिर्गङ्गातर-ङ्गावलिः पाण्डुरः कपटेन चन्द्रकलिकाकान्तिः समुन्मीलति ॥ ३० ॥ न प्रीतिः पवने रतिर्न रसने प्रेमा न पङ्केरुहे न स्नेहः कुसुमे सुखं न शयने श्रद्धा न वा जीवने । चन्द्रे नैव चमत्कृतिर्मृगयते मोदो न मौनव्रते तेने तेन कियान्स-पत्नकमिना यस्यै तवेयं दशा ॥ ३१ ॥ मातः कं हृदये

१ उदात्तहिंस्रबुद्धिः. २ दीना.

[illegible] मुखेन [illegible] मुहुः [illegible] [illegible] कृशता [illegible] । [illegible] [illegible] किं [illegible] कथय मे [illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] न [illegible] [illegible] । किं [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ३३ ॥

दूतीं प्रति स्वावस्थाकथनम् ।

[illegible] वपुः [illegible] मनः । [illegible] [illegible] मे किं [illegible] ॥ १ ॥ [illegible] विरहतं मानसं मम न मातुः [illegible] । [illegible] [illegible] च [illegible] वेदनम् ॥ २ ॥ [illegible] मे [illegible] मन्दयः [illegible] मे [illegible] गृहेऽपः । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] प्रियः ॥ ३ ॥ कान्तो वपुः कुटिल [illegible] च [illegible] [illegible] गतिर्मेऽद्भुता मन्दगः । [illegible] मधुरं [illegible] कथय किं [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] [illegible] कुटिला [illegible] [illegible] वचनानि च दुर्जनानाम् । [illegible] [illegible] [illegible] पुनः [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] किं [illegible] [illegible] मनो मे [illegible] [illegible] न [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] प्रेमाकण्ठे [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] जने गच्छति पुनः । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] जाने को हेतुरत्र [illegible] मम हृदयम् ॥ ७ ॥ स्वामी कुप्यतु कुप्यतां परिजना निन्दन्तु [illegible] [illegible] तु जगती [illegible] [illegible] । [illegible] पुन- [illegible] यदिदं [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] सौन्दर्यसारं वपुः ॥ ८ ॥ निःश्वासः [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] पुन- [illegible] । निद्रां निन्दति नैव [illegible] [illegible] [illegible] तस्मात् कं शरणं व्रजामि सजनी [illegible] ॥ ९ ॥ किं स्वप्नः किमु जागरः किमथवा [illegible] [illegible] मोहाच्छादितया मया न किमपि ज्ञातं विवेकात्मकम् । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १० ॥

नायकं प्रति दूतीवचनम् ।

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] ॥ ९ ॥

नायकस्याग्रे दूत्युक्तयः ।

सुभग [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २ ॥ विरहे तव [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] किम् ॥ ३ ॥ [illegible] सुन्दर तव [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ४ ॥ तव विरहे [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] विरहे [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] तव विरहिणी [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible]

निवापं चकोराणाम् ॥ ६ ॥ अनयनाथे प्रिये न व्यथा यथा हृदय एव दुःखाने । मदनेन केवलं लिखि नयन-शिखा बाणं प्रविशति ॥ ७ ॥ सा सर्वैव रक्ता रागं गुञ्जेव न तु मुखे वहति । वचनपटोरस्य रागः केवलमास्ये शुकस्येव ॥ ८ ॥ न मनसो न च रूपं न संक्रिया नैव सा प्रकृतिः । बाला त्वद्विरहापदि जाताथ्यंगमात्रैव ॥ ९ ॥ सा विरहदहनदूना मृगी मृगधारि जीवति कथंचित् । मालेव क्लिन्ना भवनानुकूलिता कान्तितापेन ॥ १० ॥ गायति गीते ध्यायति धैर्ये आह्वयति सा विरहार्ता । पठति पञ्जरशुकं तव संदेशाक्षरं गमा ॥ ११ ॥ तव विरहमसहमाना सा तु प्राणानिव मुक्तवती । किंतु तथाविधमङ्गं न सुलभमिति ते न मुञ्चन्ति ॥ १२ ॥ अभिनवनलिनीकिसलयमृणालवलय-आदि दवदहनराशिः । सुभग कुरङ्गदृशोऽस्या विधिवश-तस्त्वद्वियोगपविपाते ॥ १३ ॥ त्वद्विरहे विस्मारितनयना ज्वलितेन्दुचन्दनाङ्गेव । बिसिनीव माघमासे विना हुताशेन सा दग्धा ॥ १४ ॥ या दृश्यते त्वमस्यामदर्शनो दर्शन-मादितस्त्याम् । अवधिरिव मध्यमस्या न वेल्यते मदन-मार्गणस्य ॥ १५ ॥ अनुरागवर्तिना तव विरहेणोपमा सा गृहीताङ्गी । विधुरविधुरेव गौरी वसनकुसुमावशिष्टेव ॥ १६ ॥ अनलीनगुणेन सुन्दर कृत्वा चारित्रमप्युदासीनम् । भवता-न्तवगतिः सा विहितार्धेन तनमिरिव ॥ १७ ॥ कितव प्रवसिता सा भवता मन्दाक्षमन्दसंचारा । वसुधायैरपि संप्रति श्वासकमारीव नायाति ॥ १८ ॥ कष्टं का परपुष्ट मन्दे का हन्त मारुते वार्ता । त्वयि गतवति हृदयेशे जीवनदा-त्रापि जीवनं हरति ॥ १९ ॥ कुशलं तस्या जीवति कुशलं पृच्छामि जीवतीत्युक्तम् । पुनरपि तदेव कथयसि मृता न कथयामि या श्वसिति ॥ २० ॥ अश्रूणेन नताङ्गः पक्ष्मनि-पातोद्भवैः पवनैः । इति निर्निमेषमस्या विरहव्यथया विलोकते वदनम् ॥ २१ ॥ त्वयि दृष्ट एव तस्या निर्वाति मनो मनोभवज्वलितम् । आलोके हि हिमांशोर्विकसति कुमुदं कुमुद्वत्याः ॥ २२ ॥ तव विरहे हरिणाक्षी निरीक्ष्य नवमालिकां दलिताम् । हन्त नितान्तमिदानीमाः किं हुतजालैस्तैर्यथा ॥ २३ ॥ [illegible] भणामि सख्याः कृते किमपि । क्षणमिह विश्राम्य सखे निर्दयहृद-यस्य किं वदाम्यथवा ॥ २४ ॥ तव विरहे मलयमरुद्दवा-नलः शशिकरोऽपि सोष्माणः । हृदयमलकमपि भिन्ते नलिनीदलमपि निदाघरविरस्याः ॥ २५ ॥ व्यजनं व्यजनं जलं जलं जनकात्मजा चकार इत्यपि । अवरोधगृहेषु मुहुर्वा कुररीणामिव चलतो ध्वनिः ॥ २६ ॥ मम रूपकीर्तिमहर-द्भुवि यत्तद्गुणमिदमद्य देवमिति । त्वयि मत्सरादिव निरस्त-दयः सुभग शिक्षयति मन्तुं नो मदनः ॥ २७ ॥ तव सा कथासु परिघट्टयति श्रवणं यदङ्गुलिमुखेन मुहुः । घनता ध्रुवं भवति तेन भवद्गुणपूरनिमज्जनया ॥ २८ ॥ उपनाप्य-मानमलघूष्ममभिः श्वसितैः सितेतरसरोजदृशः । द्रवतां न नेतुमधरं क्षमते नयनाम्बुवह्निरुभयगम्यः ॥ २९ ॥ दृश्यते स्फुटं स्तनतटेऽपि कृशे [illegible] । हृदयं विरहानलदहनकठिने स्तनमण्डलाबद्धमप्यभिनत् ॥ ३० ॥ कुसुमादपि स्मितदृशः सुतरां सुकुमारमङ्गमिति नापरथा । अनिशं निरङ्कुशकथः कठिनं कुसुमेषुरुत्तपति यद्विशिखैः ॥ ३१ ॥ धवनां निषिद्धविनमयक्रियया समुदेति सर्वमिति सत्य-मदः । अमृतमयतनोऽपि विरहाद्दवनो यदमुं दहन्ति हिम-रश्मिरुचः ॥ ३२ ॥ उदिते प्रियां प्रति सहार्दमिति श्रद्दधीयत प्रियतमेन वचः । विदितेङ्गिते हि पुर एव जने समुदीरिताः खलु लगन्ति गिरः ॥ ३३ ॥ त्वं विनिर्जितमनोभवरूपः सा च सुन्दर भवत्यनुरक्ता । पञ्चभिर्युगपदेव शरैस्तां तापयत्यनुशयादिव कामः ॥ ३४ ॥ क्षणमपि विरहः पुरा न सेहे नयननिमीलनखिन्नया यया ते । श्वसिति कथमसौ रसालशाखा चिरविरहेण विलोक्य पुष्पिताग्राम् ॥ ३५ ॥ मामिव दयितमिहानयेति सा मां प्रहितवती कुसुमेषुणाभितप्ता । हृदयमहृदया न नाम पूर्वं भवदुपकण्ठमुपागतं विवेद ॥ ३६ ॥ चिरमपि कलितान्यपारयन्त्या परिगदितुं परिशुष्यता मुखेन । गतघृण गमितानि सत्सखीनां नयनयुगैः समवा-प्तानि मनांसि ॥ ३७ ॥ अवकमत सपल्लवां धरित्रीं मृदु-सुरभिं विरहय्य पुष्पशय्याम् । भृशमरतिमवाप्य तत्र चास्यास्तव सुखशीतमुपैतुमङ्कमिच्छा ॥ ३८ ॥ हारावशेषा ननु कण्ठनाला श्वासावशेषा रसना तदीया । लावण्यशेषा तनुमात्रयष्टिस्त्वत्संगमाशावधि परं तदायुः ॥ ३९ ॥ तस्या महाविरहवह्निशिखाकलापतप्ते स्थितोऽसि हृदये सततं प्रियायाः । प्रालेयशीकरसमे हृदि सा कृपालो बाला क्षणं वसति नैव खलु त्वदीये ॥ ४० ॥ अङ्गानि मे दहतु कान्त-वियोगवह्निः संरक्षतां प्रियतमो हृदि वर्तते यः । इत्याशया शशिमुखी गलदश्रुबिन्दुधाराभिरुष्णमभिषिञ्चति हृत्प्रदेशम् ॥ ४१ ॥ संकेतकुञ्जभुवि सा शयनोपधानव्यालम्बितं सुभग कुण्डलिनं न वेद । तत्कण्ठलग्नघनचन्दनगन्धलुब्धस्तत्रैव निश्चलमुवास चिराय सोऽपि ॥ ४२ ॥ राकासुधाकरकरै-र्नलिनीदलैश्च नीहारहारघनसारभरैः किमेतैः । किं वा भवेत हरिचन्दनपङ्कलेपैस्त्वां विना मृगदृशः परितापशान्तिः ॥ ४३ ॥ त्वामञ्जनीयति कलासु विलोकयन्ति त्वां शृण्वती कुवलयीयति कर्णपूरम् । त्वां पूर्णिमाविधुमुखी हृदि भाव-यन्ती वक्षोनिलीननवनीलमणीकरोति ॥ ४४ ॥ अविरल-

[illegible] मालतीनां [illegible] तन्व्याः । सुभग तव कृते [illegible] पूर्णेन्दु [illegible] तन्व्याः सुभग तव [illegible] ॥ ४६ ॥ [illegible] ॥ ४७ ॥ [illegible] चन्दनं [illegible] तन्व्याः [illegible] ॥ ४८ ॥ किं [illegible] प्रिया मे [illegible] वदन्ती ॥ ४९ ॥ [illegible] किं नु [illegible] नाथ तन्व्याः । [illegible] ॥ ५० ॥ [illegible] सा मृगाक्षी । [illegible] पूर्णिमा [illegible] ॥ ५१ ॥ [illegible] मृगाक्षी [illegible] ॥ ५२ ॥ [illegible] ॥ ५३ ॥ [illegible] मृगाक्षी [illegible] ॥ ५४ ॥ [illegible] नाथ मे [illegible] ॥ ५५ ॥ [illegible] सुभग तव [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible] ॥ ५८ ॥ [illegible] तन्व्याः [illegible] ॥ ५९ ॥ [illegible] ॥ ६० ॥ [illegible] ॥ ६१ ॥ [illegible] सुभग [illegible] ॥ ६२ ॥ [illegible] ॥ ६३ ॥ [illegible] नाथ [illegible] ॥ ६४ ॥ [illegible] ॥ ६५ ॥ [illegible] ॥ ६६ ॥ [illegible] ॥ ६७ ॥ [illegible] ॥ ६८ ॥ [illegible] ॥ ६९ ॥ [illegible]

१ [illegible]

नाथ: सर्वाङ्गाङ्कितो [illegible] त्वन्नामदेयतः परिजनं चिन्ता गुरुव्यग्रताम्। अद्य श्वः किल निर्वृतिं व्रजति सा श्वासः परं खिद्यते विस्रब्धं कुरु यत्प्रियोगशमितं दुःखं विनश्येत् त्वया ॥ ७० ॥ सर्वाङ्गानुपरिकल्पितं सुभग सा संभाव्य रोमाञ्चिता [illegible]। किं चान्यद्विरहव्यथावनमनी संप्राप्य मूर्च्छां चिरात् [illegible] कान्तमन्यसम्भ्रमभ्रान्तये: ॥ ७१ ॥ मौनं मुखं मृदुल [illegible] सुमनसि संनिधाने दृष्टं यथा कोकिलकूजितानि [illegible]। [illegible] दुःसहदाहदर्शिनि भुजङ्गमानि पुष्पाणि सा यान्ति सुभग पति प्रतिपदं प्रेमाधिकं पूजयेत् ॥ ७२ ॥ उत्कण्ठितेन नर्मानुनीतिं यदपि [illegible] सायकाः: मधुमासमद्य। इत्थं वपुष्यधिकमतिप्रकटं कुरुष्व मा दुःखितं स्वाहृतः सुभग भर्तृहीनां रहे नम्रा: मन्मना ननु: ॥७३॥ वर्तन्ते मत्कृतैर्नो न सहते चारगृहे शयने गर्जन्ति प्रतिकूलवादिनीं न ते द्वारि स्थिता दृश्यते। इत्थं गर्भिणी पञ्चलतिका: सा गजयुक्ती पुनर्यानां याति कदम्बपुष्पसुगन्धे केन प्रसारिष्यते ॥ ७४ ॥ संप्राप्तमवधिवासरे सुतनुस्तां त्वद्गृहमेवागतं वारंवारमुपेत्य निश्चलतया निश्चित्य किंचित्किंचित्। भवदेव निवेद्य केलिकुररीः सार्धं सखीभिः शिशोर्लावण्याः मालाकारेण कलमः पाणिग्रहो निर्मितः ॥ ७५ ॥ सा [illegible] सुदती सुमुखासनानि तनुत्यागं वियोगज्वरेनाहं विरहिताप्रियं तनुं पुष्पाणि मन्यं वद। तान्बूलं कुसुमं पटीरमुदकं वक्त्रानुबिन्दुकं स्वादु पन्थ नलिकामुखितज्योत्स्नाबलोदुमहम् ॥ ७६ ॥ सा मानमुखानि भूतले विलुठति त्वन्मार्गमालोकते दीर्घं रोदिति निश्चितत्वविरलं श्यामा भुजावक्रीम्। किं च प्रार्थमना न काञ्चनवती स्वप्नेऽपि ते संगमं निद्रा यान्ति न प्रयच्छति पुनर्दग्धो विधिस्तामपि ॥ ७७ ॥ कोदण्डो विशिखः मनोनिवसतिः कामस्य तस्या अपि भूवल्ली नयनाञ्चलं मनसि ते वामः समुन्मीलति। इत्थं मान्यविधौ सर्वाः प्रभवति स्थापितया श्लिष्टतां तन्वाना तनुतां क्रमात्तनुतां नैव यथा गच्छति ॥ ७८ ॥ लोकोत्तरविरहोत्कटः सुमनसो धर्मभवत्यादृशो वैरस्यं च रसालतो विकलता तावकमालां निधेः। किं चान्यन्नखदो मलयजलदो निर्गीतकुसुमे कामः केवलमेव एव न भवानन्यामसौ याति नगन् ॥ ७९ ॥ नेत्रदृग्जलकन्दुकोत्करविशिरं पूर्णेव शीतद्युतेः बिम्बमिवं क्व दर्पणस्य सकलो दाक्षिण्यहानिश्च ताम्। क्लैब्यमकृतिमेव कर्तुमनसां संताडनात्तन्वते तद्वेषः क्रियते मृणालवलयोद्धूलितस्पन्दिमुखः ॥ ८० ॥ या चन्द्रबिम्बकलाङ्कितो जयति [illegible] यथा मन्दिरदीर्घिकासु रतिरो या

१ दैवम्.

मदंद्य निन्दति। निःश्वासेन निरस्तकरोति कमलामोदा-निःश्वासोत्कलितगन्ध्या तैव सहन्दना विरहिणा काचिद्दशां नीयते ॥ ८१ ॥ चन्द्रं चन्दनकर्दमेन लिखितं संमार्ष्टि दृष्ट्वाथवा कामः पुष्पशरः लिखति सुमनोभिर्ग नुनीते च यत्। चन्द्रं निन्दति यत्र मन्मथमसौ मधुकन्यायमहत्ता-कुन्तोत्सर्गकरं सुभग त्वया यत्तनुत्वानुरूपं लम्भिता ॥८२॥ नायं त्वत्प्रमुनिवच: प्रचयवान्वाच्यः प्रमादोचितः श्वासाः कल्पितगौरवार्धकलिका: [illegible] सर्वं वपुः। किं चान्यत्कथया न गाढमति या त्वन्मार्गवातायने हस्तच्छन्ननिरुद्धचन्द्रमहसस्तस्याः स्थितिर्वर्तते ॥ ८३ ॥ चित्रागा हृदये त्वया विनिहितं प्रेमाभिधानं नवं शल्यं यद्विदधाति सा विधुरिता माधो नदाकर्ण्यनाम्। शेते शुष्यति ताम्यति प्रलपति प्रम्लायति वेल्लति भ्राम्यत्युत्क्रन्दति प्रणश्यति गलत्युन्मूर्च्छति त्रुट्यति ॥ ८४ ॥ कार्श्यं चेन्निपतत्व हिमकरः स्थूलैव चेत्पाण्डिमा लीना एव मृणालिका यदि पुनर्बाष्पः कियानम्बुधिः। संतापो यदि शीतलो हुतवहस्तस्याः कियदुच्यतां किं तु त्वत्स्मृतिमात्रमेव शरणं प्राणस्य ते वपुः ॥ ८५ ॥ मौनात्सुहृज्जने त्वजत्सुखं दृष्टे प्रमोदन्दती द्रागत्र्यनाति चित्रकेलिमदनो वैषं विषं मन्यते। आस्ते केवलमब्जिनीकिसलयप्रस्तारशय्यातले संकल्पोपनमन्मदाकुलेनायलेन चिन्तया सा ॥ ८६ ॥ सा न ख्याति न चानुलिम्पति न वा केशेषु धत्ते स्रजं न क्रीडासु मनो दधाति न सखीमालोकते चाटुषु। किं तु न्यस्य मुखाम्बुजं करतले बाष्पायमाणेक्षणं निःश्वासक्लपिताधरै न शयने जागर्ति ते चिन्तया ॥ ८७ ॥ सा रोमाञ्चति सीत्करोति विलपत्युत्कम्पते ताम्यति ध्यायत्युद्भ्रमति प्रमीलति पतत्युद्याति मूर्च्छत्यपि। एतावत्यतनुज्वरे वरतनुर्जीवेन्न किं ते रसायनवैद्यमतिम प्रसीदसि यदि त्वत्तोऽन्यथा हस्तकः ॥ ८८ ॥ कंदर्पज्वरसंज्वराकुलतनोरत्यर्थमस्याश्चिरं चेतश्चन्दनचन्द्रमःकमलिनीचिन्तासु संताम्यति। किं तु क्षान्तिवशेन शीतलतनुं त्वामेकमेकं प्रियं ध्यायन्ती रहसि स्थिता कथमसौ क्षीणा क्षणं प्राणिति ॥ ८९ ॥ अङ्गुल्यामरणं करोति कनुकः पक्षेऽपि संचारिणि प्राप्तं त्वां परिशङ्कते विलुठते शय्यां चिरं ध्यायति। इत्याकल्पविकल्पतल्परचनासंकल्पलीलाशतव्यासक्तापि विना त्वया वरतनुर्नैषा निशां नेष्यति ॥ ९० ॥ आलम्ब्याङ्गणवापिकापरिसरे चूतद्रुमे मञ्जरीं सर्वांसान्द्रपरागलम्पटरणद्भृङ्गाङ्गनाशोभिनीम्। मन्ये त्वां तनुमुत्तरीयशकलेनाच्छाद्य बाला स्फुर-

१ विरहविह्वला. २ सखीति प्राप्नोति. ३ वसति. ४ नैवं व्याधिरपि न सुतनाया भवति. ५ गेहानिवाविचारेः. ६ क्षोणा भवति.

[illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] मधुकृता [illegible] मां [illegible] कुसुमं [illegible] पुनः [illegible] त्वमेव [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] कुरुतम् । [illegible] मम कुसुमकोमले [illegible] यदि [illegible] कोऽपि पुष्पकाङ्क्षः मधुकुम्भे ॥ १६ ॥ कृतोऽस्याः [illegible] भवता [illegible] इव किल त्वमेव कुसुमावल्या [illegible] । [illegible] इव [illegible] नो मान्यवादैः [illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] गङ्गकी कावेरी यदि [illegible] यदि [illegible] गौतमी । मुक्ताफल[illegible] यदि यदि [illegible] कौशेयं यदि कौशिकी कुसुमकोमलाङ्गदृष्टेबि वा ॥ १७ ॥

नायकं प्रति नायिकासंदेशः

मदेष्टे दुर्लभेत्कण्ठा [illegible] । [illegible] न रंहन भवता [illegible] सुखम् ॥ १ ॥ आन्तोंभि: सह [illegible] किमपि [illegible] संभ्रमः कुसुमं [illegible] याय [illegible] मनाक् । [illegible] प्रिय [illegible] यदि [illegible] [illegible] प्राणेश [illegible] नवम [illegible] ॥ २ ॥ नित्यं [illegible] यथा [illegible] सुमनो [illegible] यथा मानसे [illegible] गताः । पुष्पवृ[illegible] प्रतिदिनं [illegible] कोऽपि न [illegible] भविता [illegible] संगमः ॥ ३ ॥ इन्दु [illegible] मेघं [illegible] मधुपंक्तिरीव पुष्पाकरम् । [illegible] लक्ष्मी [illegible] मम [illegible] त्वां [illegible] ॥ ४ ॥

नायिकां प्रति संदेशप्रेषणम्

[illegible] [illegible] मधुरं [illegible] [illegible] ॥ १ ॥

नायिकां प्रति नायकसंदेशः

[illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] मुखकमलं [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] न [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] हरि [illegible] न [illegible] ॥ ६ ॥ कृष्णा [illegible] न मे [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] मे । [illegible] इव [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] मे [illegible] । [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] न मया [illegible] । [illegible] मम [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] । [illegible] मम [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] यदि [illegible] भवति किं सुधा नो सुधा । [illegible] मम [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] प्रिय [illegible] न मे [illegible] । तव यदि [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] मम [illegible] । [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible].

मम गमनमुखं प्रयेलगः ॥ १५ ॥ अवन्या पिबति गुरुपदद्वन्द्वेन मनुना मनुर्लिने पथ मदनार्तिन मंत्रगामने । इदं नार्यावत्ये कृतमनुलं नविनव्यथः मुकया स्वं यत्के नियमममुक्त्वा भजन्ते न ॥ १६ ॥ कुमको मानमुक्तिवेन धैर्यवल्लरकुरु न वा किलयतोरुणकालं कुरु वदनमेनस्मादि न वा । विशोकेत्तमुक्त्वा यदि विविधपुष्पाधिकतया मया दृष्टानि त्वं नदिह मकर भेऽसनि सनु ॥ १७ ॥ यदि प्रणया कुपे मदनतनिगाहः कथमयं विनिद्रा निम्बधेनकथमिहमनोकृतदर्शनेः । न विद्या नाविद्या यदि भजन्ते किं नाम नदपि स्वमकानि त्वं मे कुवलयदलश्रेणिनयने ॥ १८ ॥ यदीह कामात्मकवदनि तथा कुसुमश्रया मदाकान्ता देवो विकलिनवरां धीरशिरसि । मया नु मदङ्गैः कृतमनुलं मान्द्राञ्जनकिरैः कृतः पान्थपान्थदूरं गमना मे न हृदये ॥ १९ ॥ इतो विनुदमुखस्तुविनवमकुलाक्तनु मानस कैकामिका हरनु हृदयं निर्दयमिदम् । इतः कामो वामः प्रहरतु मुहुः पुङ्खनतरां गतासि त्वं दूरं मदनवदने प्राप्स्यसि कुतः ॥ २० ॥ हिमांशुभण्डांशुनवजन्यानी दुःखदहनः कृतिहर्षांचानः कुपितकामिनिःश्वासपवनः । तथा मही मही कुवलयवनं कुन्तगहनं मम त्वद्विश्लेषादनुगुणि विशीर्ण जगदिदम् ॥ २१ ॥ आस्तां तावद्वचनरचनाभाजनत्वं विदूरे दूरं वाला तव तनुपरीरम्भसंभावनापि । भूयो भूयः प्रणतिभिरिदं किंतु याचे विधेया स्मारं स्मारं स्वजनगणनं कापि लेखा ममापि ॥ २२ ॥ श्यामास्वङ्गं चकितहरिणीप्रेक्षणे दृष्टिपातं वक्त्रच्छायां शशिनि शिखिनां बर्हभारेषु केशान् । उत्पश्यामि प्रतनुषु नदीवीचिषु भ्रूविलासान्हन्तैकस्थं क्वचिदपि न ते चण्डि सादृश्यमस्ति ॥ २३ ॥ त्वामालिख्य प्रणयकुपितां धातुरागैः शिलायामात्मानं ते चरणपतितं यावदिच्छामि कर्तुम् । अस्रैस्तावन्मुहुरुपचितैर्दृष्टिरालुप्यते मे क्रूरस्तस्मिन्नपि न सहते संगमं नौ कृतान्तः ॥ २४ ॥ मामाकाशप्रणिहितभुजं निर्दयाश्लेषहेतोर्लब्धायास्ते कथमपि मया स्वप्नसंदर्शनेषु । पश्यन्तीनां न खलु बहुशो न स्थलीदेवतानां मुक्तास्थूलास्तरुकिसलयेष्वश्रुलेशाः पतन्ति ॥ २५ ॥ भित्त्वा सद्यः किसलयपुटान्देवदारुद्रुमाणां ये तत्क्षीरस्रुतिसुरभयो दक्षिणेन प्रवृत्ताः । आलिङ्ग्यन्ते गुणवति मया ते तुषाराद्रिवाताः पूर्वं स्पृष्टं यदि किल भवेदङ्गमेभिस्तवेति ॥ २६ ॥ संक्षिप्येत क्षण इव कथं दीर्घयामा त्रियामा सर्वावस्थास्वहरपि कथं मन्दमन्दातपं स्यात् । इत्थं चेतश्चटुलनयने दुर्लभप्रार्थनं मे गाढोष्माभिः कृतमशरणं त्वद्वियोगव्यथाभिः ॥ २७ ॥ कथाप्यस्य व्यतिकरमिमं मुक्त्वा भावं मे गतोऽसि निभृतमुखयोरङ्गयोः स्नेहभावम् । जानात्येव प्रणयमुभयं प्रेमतत्त्वं मनो मे त्वामेवैतच्चिरमनुगतं तत्प्रिये किं करोमि ॥ २८ ॥ त्वद्रूपामृतपानदुर्ललितया दृष्ट्या क्व विश्रम्यतां त्वद्वाक्यश्रवणाभियोगपटयोः श्रव्यं कुतः श्रोत्रयोः । एभिस्त्वत्परिरम्भनिर्भरसुखैरङ्गैः कथं स्थीयतां कष्टं त्वद्विरहेण संप्रति वयं कष्टामवस्थां गताः ॥ २९ ॥ त्वद्वक्त्रप्रतिमानकान्तिसलिले मग्नं तदिन्दीवरं मेघैरन्तरितः प्रिये तव मुखच्छायानुकारी शशी । येऽपि त्वद्गमनानुकारिगतयस्ते राजहंसा गतास्त्वत्सादृश्यविनोदमात्रमपि मे दैवेन न क्षम्यते ॥ ३० ॥ गूढालिङ्गनगाढमुग्धनकुचस्पर्शादिलीलायितं सर्वं विस्मृतमेव विस्मृतवतो बाले त्वदीयाद्भयात् । संप्रत्यधुना सुदुर्घटतमन्यत्ते नाविरव्यथा यत्त्वद्दर्शनमप्यभूदसुलभं तेनैव दूये भृशम् ॥ ३१ ॥ धन्यस्त्वेष स एव पाण्डिमपरं कान्तकपोलस्थलं धन्यं नास्ति तदेव कार्श्यमिह यत्त्वत्क्रमात्प्रीणति । धन्योऽयं विरहानलस्तव मनो यस्यानुवृत्तेः पदं दूरं हन्त तथा तु पार्श्वकिलया माऽयं जनः सीदति ॥ ३२ ॥ न स्नानं न च भोजनं न पठनं नान्यत्र सौख्यं धृतिर्नान्यस्त्रीजनसेवनं न च कथानिद्राविरामोद्यमः । किंतु त्वां परिचिन्तयामि सततं ध्यानेन चेतःस्थितां त्वत्संलोकनकामकेलिविधिना जीवामि कान्ते तव ॥ ३३ ॥ गाङ्गः कालयुगोपमा मलयजो गन्धानिलः किं विषं सोमः सूर्य इवाभवन्मलयजालेपः स्फुलिङ्गोपमः । तिक्तः सुस्वरगीतवाद्यपरभृतारावनादिध्वनिर्वज्राघातसमस्तथैव कर्णयुगले विच्छेदतो मे तव ॥ ३४ ॥ चन्द्रो द्वादश भास्कराः समभवन्नाग्निर्युगानां गतं मित्रं तिक्तरसं विलेपनमहो दीप्तानलो मे तव । विच्छेदान्मलयानिलः प्रियतमे किं कालकूटः श्रुतौ गीतादिध्वनिरेव वज्रसदृशोऽरण्यं विचित्रं गृहम् ॥ ३५ ॥ त्यानां निर्गत्य दूरं व्रजति मयि चिरं मुक्तकण्ठं रुदित्वा पश्चादुत्सृज्य नेत्रे प्रणतिमुपगता वेपमानाङ्गयष्टिः । कान्ते चन्मामयोषः प्रलयघनघटाटोपघोरान्धकारे काले कापालिकोऽपि प्रवसति न गृहात्तन्मनो मे दुनोति ॥ ३६ ॥

दूतीं प्रति नायिकाप्रश्नाः

उक्तापयन्त्या दयितस्य दूतीं यथा विभूषां च निवेदयन्त्या । प्रसन्नता कापि मुखस्य जज्ञे वेषश्रिया नु प्रियवार्तया नु ॥ १ ॥ अतिमलमनुपमं तस्य नाम्ना पुनरपि सैव कथा गतः स कालः । कथय कथय वा तथापि दूति प्रतिवचनं द्विषतोऽपि माननीयम् ॥ २ ॥ कथय निपुणे

१ कार्दिनः. २ भावनम्.

[illegible] कथं न [illegible] ॥ ३ ॥

दूत्युपहासप्रश्नाः

[illegible] दूति [illegible] न [illegible] ॥ १ ॥ [illegible] दूति [illegible] । [illegible] का कथा ॥ २ ॥ [illegible] दूति [illegible] । [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] दूति [illegible] कुचं न तु [illegible] । [illegible] देहे [illegible] ॥ ४ ॥ दूति [illegible] महो [illegible] मदङ्गे न [illegible] । आन्तासि [illegible] मृदुगात्रि [illegible] कुच [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] मर्दायं यदाम: [illegible] नेन मृदुता । [illegible] प्रत्यानीते [illegible] पुनरिदं [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] नैव [illegible] । मिथ्यावादिनि दूति [illegible] बान्धवा [illegible] न पुनस्तस्याधमस्यान्तिकम् ॥ ७ ॥ दूतीदं [illegible] मुक्तामिव [illegible] । [illegible] मम कुचे आन्तासि [illegible] ॥ ८ ॥ दूति [illegible] किमहो [illegible] । [illegible] किमङ्गसंगमहो [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] किं त्वरिता गता पुलकिता [illegible] । [illegible] यामलं किमत्र [illegible] वदसि ॥ १० ॥ [illegible] मुखं [illegible] गमिष्यसि [illegible] । [illegible] किमत्र वद हे दूति [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] गतिः । [illegible] तव [illegible] ॥ १२ ॥

नायिकां प्रति नायकवाक्यकथनम्

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] मृदु [illegible] दूति [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥

सूर्यास्तमनसमयवर्णनम्

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] कुचं [illegible] मुखं [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] मा [illegible] । [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] । [illegible] भुवनं [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] । [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

कमलाय मुकुले चार्के शारिकमञ्जरपञ्जरम् ॥ १२ ॥ यस्य वंशिमर्दिगन्तलग्निकाः विभिन्न दर्पणेन्द्र वियन्वना । संध्या प्रतिमया मरीचिका भानवीयमिव सेतुबन्धनम् ॥ १३ ॥ उत्कर्तित विशिष्कांवं रक्तकं गाढरुधिरमिवाहितावनाः । वृंहितो घनगङ्गमपुषा दृष्टगरुधिमाकुरा इव ॥ १४ ॥ एष शुरविरविं कुलावदो जालकान्तमरीचिकाकुलः । शेष मानमङ्गलयानं पीतबोक तिवर्णीव वहिनः ॥ १५ ॥ पूर्वमस्तशिखिरत्नपृथ्विविलम्बकः सूर्य इव जालकेतन । संहृतानयनं विमला नाभि किंविधिव ठेपकस्य ॥ १६ ॥ आविशाद्विकदहनाकुलं मूर्तिमूर्तिकलकंठ सूर्यकं । आश्रमाः प्रविशद्दक्षिण्यतो विप्रर्णं श्रियमुष्टी च नाभयः ॥ १७ ॥ बद्धकोशमपि विहृति ध्रुवं सावकं स्वर्णगवर्ण कुसेशयम् । पद्मरागग्रमणि मुरंध्यनमे प्रीतिपूर्वमिव दानुमन्ततम् ॥ १८ ॥ दूरलग्नवरिवैव रंभसा वारुणी विगमोन भानुना । भाति केसरवतेव सन्धिधा बन्धुजीवनिकरेण कन्यका ॥ १९ ॥ माध्यमलमितशिखानवं रक्तचूलमतयः विभाति दिक् । संगायमुथा मनोजिनं मङ्गलम्थामिव नियंगुस्थितम् ॥२०॥ कोऽत्र भूमिवलये जनान्सुधा तापयत्युचिरमेत्य संवदम् । वेदयन्निति दिनेन भानुना नाममाचरे ततः ॥ २१ ॥ मध्यमेतनरविंबं तत्वसृंगारेकनकबुलिमुपेयुषि भानौ । शंकवाहुवरिभूमिविलोला हास्यद्भिरिव वामरम्यसीम् ॥ २२ ॥ अंशुपाणिभिरतीव पिपासुः पद्मजं मधु भृशं रसयित्वा । क्षीबतामिव गतः क्षितिमेष्यँल्लोहितं वपुरुवाह पतङ्गः ॥२३॥ मुक्तमूलमपुलकितमपूर्वः पश्चिमे नभसि संभृतसान्द्रः । सीमि मज्जति रवौ न विरेजे विच्छिन्न इव रश्मिसमूहः ॥ २४ ॥ कान्तदूत्य इव कुङ्कुमताम्राः सायमण्डनमभि त्वरयन्त्यः । सादरं ददृशिरे वनिताभिः सौधजालपतिता रविभासः ॥२५॥ अम्बरानुषु नितान्तविनष्टैर्भृङ्गहस्तमुकुलैरवलम्ब्य । अस्तशैलगहनं नु विवस्वानाविवेश जलधिं नु महीं नु ॥ २६ ॥ आकुलश्चलपतत्रिकुलानामारवैरनुदितौपनिषदः । आययावहरिदश्वपयोधिमुच्चलतः दिनमुखेन दिनान्तः ॥ २७ ॥ आश्रितः स्थगितवारिदपङ्क्त्या संध्यया गगनपश्चिमभागः । सोर्मिविद्रुमवितानविभासा रञ्जितस्य जलधेः श्रियमूहे ॥२८॥ प्राञ्जलावपि जने नतमूर्ध्नि प्रेम तत्प्रवणचेतसि हित्वा । संध्ययानुविदधे विरमन्त्या चापलेन सुजनेतरमैत्री ॥ २९ ॥ अभितापसंपदमथोष्णरुचिर्निजतेजसामसहमान इव । पयसि प्रपित्सुरपराम्बुनिधेरधिरोढुमस्तगिरिमभ्यपतत् ॥ ३० ॥ गतया पुरः प्रतिगवाक्षमुखं दधती रतेन सुरतानुमुखाम् । मुकुलप्रवालकुसुमश्रियः सवितुश्च योषिदिवमीलत दृशा ॥ ३१ ॥ विरलातपच्छविरनुष्णवपुः परितो विपाण्डु दधदभ्रशिरः । अभवद्गतः परिणतिं शिथिलः परिमन्दसूर्यनयनो दिवसः ॥ ३२ ॥ अपराह्णशीतलतरेण शनैरनिलेन लोलितलताङ्गुलये । निलयाय शाखिन इवाह्वयते ददुराकुलाः खगकुलानि गिरः ॥ ३३ ॥ उपसंध्यमास्त तनु सानुमतः शिखरेषु तत्क्षणमशीतरुचः । करजालमस्तसमयेऽपि सतामुचितं खलूच्चतरमेव पदम् ॥ ३४ ॥ नवकुङ्कुमारुणपयोधरया स्वकराग्रसक्तरुचिराम्बरया । अतिसक्तिमेत्य वरुणस्य दिशा भृशमन्वरज्यदतुषारकरः ॥ ३५ ॥ गतवत्यराजत जपाकुसुमस्तबकद्युतौ दिनकरेऽवनतिम् । बहलानुरागकुरुविन्ददलप्रतिबद्धमध्यमिव दिग्वलयम् ॥ ३६ ॥ द्रुतशातकुम्भनिभमंशुमतो वपुरर्धमग्नवपुषः पयसि । रुरुचे विरिञ्चिनखभिन्नबृहज्जगदण्डकैकतरखण्डमिव ॥ ३७ ॥ अनुरागवन्तमपि लोचनयोर्दधतं वपुः सुखमतापकरम् । निरकासयद्रविमपेतवसुं वियदालयादपरदिग्गणिका ॥ ३८ ॥ अभितिग्मरश्मि चिरमा विरमादवधानखिन्नमनिमेषतया । विगलन्मधुव्रतकुलाश्रुजलं न्यमिमीलदब्जनयनं नलिनी ॥ ३९ ॥ अविभाव्यतारकमदृष्टहिमद्युतिबिम्बमस्तमितभानु नभः । अवसन्नतापमतमिस्रमभादपदोषतैव विगुणस्य गुणः ॥ ४० ॥ रुचिधाम्नि भर्तरि भृशं विमलाः परलोकमभ्युपगते विविशुः । ज्वलनं त्विषः कथमिवेतरथा सुलभोऽन्यजन्मनि स एव पतिः ॥ ४१ ॥ महद्भिरोघैस्तमसामभिद्रुतो भयेऽप्यसंमूढमतिर्भ्रमन्निशौ । प्रदीपवेषेण गृहे गृहे स्थितो विभज्य देहं बहुधेव भास्करः ॥ ४२ ॥ अयमसौ गगनाङ्गणदीपकलशः कालभुजंगशिखामणिः । क्षणविडम्बितवाडवविग्रहः पतति वारिनिधौ विधुरो रविः ॥ ४३ ॥ अभिभूय सतामवस्थितिं जडजेषु प्रतिपाद्य च श्रियम् । जगतीपरितापकृत्कथं जलधौ नावपतेदसौ रविः ॥ ४४ ॥ परिपतति पयोनिधौ पतङ्गः सरसिरुहामुदरेषु मत्तभृङ्गः । उपवनतरुकोटरे विहंगस्तरुणिजनेषु शनैः शनैरनङ्गः ॥ ४५ ॥ शुचिरिति परितः प्रसिद्धिभाजि प्रकटिततेजसि दुर्जये कृशानौ । निजवसुनिकुरम्बमर्पयित्वा व्यतिकरवार्धिदृधे सरोजबन्धुः ॥ ४६ ॥ जगदिव बहुलतमसामितं जनयितुमथ जगदभिषेकशीतम् । परिभृतरविशातकुम्भकुम्भा प्रचलति पश्चिमवारिधिं दिनश्रीः ॥ ४७ ॥ पतति रविरपूर्ववारिराशौ हृदि पथिकस्य यथात्मभूर्हुताशः । प्रसरति चरमां तमःप्ररोहः प्रतिपदमथ यथा मनोविमोहः ॥ ४८ ॥ अस्ताचलम्बिरविबिम्बतयोदयाद्रिचूडोचितपूर्णचन्द्रतया च सायम् । संध्याप्रवृत्त-

१ अपूर्वे.

१ धीप्रिमुखान्; पाठे.-रविकान्तिचलम्. २ बद्धनिष्कासयामास. ३ अपरं गर्भे वसु द्रविणं तेजश्च यस्मात्. ४ अपरदिगेव गणिका. ५ विकसन्मधुव्रतम्; पाठे.-निरगलन्मधुव्रतम्. ६ स्थापयामास. ७ सूर्यः.

[illegible] मसृणः [illegible] ॥ ४९ ॥
[illegible] मकरंद मंदं मृदु [illegible]
[illegible] । [illegible] मूर्धो
[illegible] ॥ ५० ॥ कुसुम [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ५१ ॥ पुरो [illegible]
[illegible] । [illegible]
प्रसादं [illegible] ॥ ५२ ॥ [illegible]
[illegible]
न्द्रम् । [illegible]
मनुकरोति ॥ ५३ ॥ पुरः [illegible]
[illegible] ।
किं नु [illegible] किमयम्
॥ ५४ ॥ अयमपि [illegible]
[illegible] । मदकल [illegible]
[illegible] भानुमानुदितोऽपि ॥ ५५ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] इव मदांध [illegible]
[illegible] बभूव ॥ ५६ ॥ उदयगिरि [illegible]
[illegible] ॥ मलिनमुकुल
[illegible] संजातकोपः [illegible] प्रयाता
॥ ५७ ॥ अयमपि पुरहूतप्रेयसीमूर्ध्नि पूर्णः कलश इव
सुधांशुः साधुरुल्लासशीति । मदनविजयपात्रं [illegible]
स्फुरति जलधिमध्ये [illegible] भानुः ॥ ५८ ॥ [illegible]
तेजः प्रमुदयति [illegible] मृगाली [illegible]
[illegible] । इदं कथं [illegible] कमलिनी
[illegible] हास्यमुल्लसितेव ॥ ५९ ॥ [illegible]
[illegible] विहगविरुतैः
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ६० ॥
[illegible] कामपि
मीलितानु नलिनीमुखं च [illegible] गते । [illegible]
[illegible] इवो-
[illegible] ॥ ६१ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । किं च [illegible]

[illegible] ॥ ६२ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] मुखे
[illegible]
[illegible] ॥ ६३ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ६४ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ६५ ॥
[illegible]
[illegible] च [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ६६ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ६७ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ६८ ॥ अथवा [illegible]
[illegible] मे पुनः
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ६९ ॥ [illegible]
[illegible] च [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ७० ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ७१ ॥
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ७२ ॥ [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible]. ७ [illegible]. ८ [illegible]. ९ [illegible].

१ [illegible]. २ [illegible], [illegible].

गुञ्जावलिभिरिव मधुकरावलिभिर्विलसन्ते यत्रैता प्रावृतमुख्या वयमपि प्रमुखतो मुखे मलयेव । यात्यामेकगात्रियत्रवित्रस्त-मदनविहस्तोल्लङ्घ्यमानमनसां मानं भोऽपि प्रियाणां तरुणयति निज नीतिमानं वसन्तु ॥ ७३ ॥

चक्रवाकव्याख्यानम्

नीडे नीडेऽत्र कश्चिदेव मन्मथमन्थरः । यत्र मुग्ध मनाभुग्ना प्रायस्थमुग्धाति प्रियाम् ॥ १ ॥ दृष्ट्वाऽरुण-कोमल.... इन्दुरोधितविकसितकुमुदैः । निस्वनैः सर्वा चक्रवाकश्चीयमनन्वमनन्यता गतम् ॥ २ ॥ आवये धूलिलिना मह इच्छा यामिनीविरहिणा विहरेन । नेहितं न निरामा हिमदहनेन्दु मिते मनसि मर्मभेदनम् ॥ ३ ॥ गम्यतामुपगते वदनाम्बुजैरन्यगावि महत्कलरीनौ । आमस्माद् विरहस्य धौरधी चक्रवाकहृदयानलमितपः ॥ ४ ॥ इन्दुना मह बधू मिथस्तं यामिनीविरहिणा विहरतानाम् । अपुनरेव मिथुनानि वियोग सङ्गुष्यते न खलु कालनियोगः ॥ ५ ॥ यन्त्रिते कान्तिसुधां दृष्टिनापि आत्ममन्निकवनेऽपि शकुन्तौ । नीयते क्व नतिमुक्तवदर्थं पङ्कजं मुखमिवान्युरुहिण्याः ॥ ६ ॥ आयाति याति पुनरेव जलं प्रयाति पद्माङ्कुरं च विचिनोति धुनोति पक्षम् । उन्मत्तवद्भमति कूजति मुक्तकण्ठः कान्ता-वियोगविधुरो निशि चक्रवाकः ॥ ७ ॥ एकेनाक्ष्णा प्रविततरुषा वीक्षते व्योमसंस्थं भानोर्बिम्बं सजलकलुषितेनापरेण स्वकान्तम् । अह्नश्छेदे दयितविरहाशङ्किनी चक्रवाकी द्वौ संकीर्णौ रचयति रसौ नर्तकीव प्रगल्भा ॥ ८ ॥ वापीतीरं तटकहवनं पश्चिमान्तस्य सन्ध्या चन्द्रालोके विकचकुसुमामोद-हृद्यः समीरः । सर्वतेऽपि प्रियविरहिणो दाहिनश्चक्रनाम-कायोनाम: क इव भवतु प्राणसंधारणे यः ॥ ९ ॥ चक्राङ्को विरही हतोऽपि हृदये प्राणेन न त्यक्तवान्प्राप्यान्यावसमाम-मागममुन्मथ्या नैकतानाश्रिरम् । स्वां छायामवलोक्य वारिणि गतद्रुकामवेक्ष्य प्रियां भ्रान्तस्तद्गुणवेदनापरिगतः कष्टं मृतः सात्वलम् ॥ १० ॥ नीवातीरमुपैति रौति करुणं चिन्ता समालम्बते किंचिद्ध्यायति निश्चलेन मनसा योगीव युक्ते-क्षणः । स्वां छायामवलोक्य कूजति पुनः कान्तेति मुग्धः खगो धन्यास्ते भुवि ये निवृत्तमनसो दिग्दुःखितान्तामिनः ॥ ११ ॥ मित्रे क्वापि गते सरोरुहवने बद्धानने ताम्यति क्रन्दत्सु भ्रमरेषु वीक्ष्य दयिताश्लिष्टं पुरः सारसम् । चक्राह्वेन वियोगिना बिसलता नास्वादिता नोज्झिता कण्ठे केवलमर्गलेव निहिता जीवस्य निर्गच्छतः ॥ १२ ॥ मधूकत्वा भोक्तुं न मुक्त्वा कुटिलबिसलताकोटिमिन्दोर्वितन्वञ्ज्योत्स्नापूराः पिबति न पयसां विमुखः पक्षसंस्थाः । छायामम्भोरुहाणाम-भिमुखसरसा प्रेति मध्याह्नसंध्यां कान्तानिष्कर्षणीकाद्वैतमपि रजनीं मन्यते चक्रवाकः ॥ १३ ॥

संध्यावर्णनम्

उदयतटगदन्ववनन्तनियमेऽस्मृतो रविर्गैरिकगण्डशैलः ।
तस्यैव पातेन विचूर्णितस्य संध्यारजोराजिरियं विजृम्भते ॥ १ ॥
विहितनाथविजनतया दधती विकसत्कुसुम्भकुसुमारुणताम् ।
विरमुखितापि तनुरोधनुता न विन्दते मत्कृतिमात्ममुत्सः ॥ २ ॥ अथ सान्द्रसान्ध्यकिरणारुणितं हरिहेतिहूति मिथुनं पततोः । पृथगुत्पतत् विरहार्तिहृदयहृदयक्षतास्तृगनुलिप्तमिव ॥ ३ ॥ निरयः प्रियः स्तनमेतदिति प्रथितं यदेव जल-जन्म तया । दिवसात्ययात्तदपि मुक्तमहो चपलाजनं प्रति न चेतसमदः ॥ ४ ॥ दिवसोऽनुमित्रमगमद्विलयं किमिहास्यते बत मयापरया । रुचिमंशुमस्य विरहादिगमादिति संध्ययापि सपदि व्यगमि ॥ ५ ॥ मुग्धस्य केलिवैजिनत्कारचापयष्टेगत-न्वती रुचिमतीव सुधाकरस्य । गगोद्भुग स्फुटमुदश्चित-तारकश्रीः संध्याविरलि ननु कापि पताकेव ॥ ६ ॥

रजनिवर्णनम्

व्योमरायमपि वेकराशिना विस्फुटोडुकुसुमानि बिभ्रति ।
अन्यरागिकलितेन्दुदर्शना कामिनीव रजनीयमागता ॥ १ ॥
दूरतिदुरपशङ्कितपचारं पङ्गृहदूषणतिथितनिकीरम् । घन-तिमिरनिरुद्धसर्वभावा रजनिरियं जननीव संवृणोति ॥ २ ॥
असांद्रयावकविकम्भिरवान्दुबिम्बव्याजात्सरं श्रवणयोर्नि-हितारविन्दा । ताराच्छलेन कुसुमानि समुत्क्षिपन्ती संध्येव-मागतवती प्रमदेव काचित् ॥ ३ ॥ शशाङ्क संनद्ध भगत इव संध्याजवनिका तिरोभूत्वा पुष्पाञ्जलिमिव विकीर्योडु-निकरम् । कलं गायन्तीभिः कुमुदवनभृङ्गीभिरधुना नभोरङ्ग प्राप्ता विहरति निशोन्मत्तकवधूः ॥ ४ ॥ उन्मुक्ताभिर्दिवसम-धुना सर्वतस्त्वामिरेव स्वच्छायाभिर्निचुलितमिव प्रेक्ष्यते विश्व-मेतत् । पर्यन्तेषु ज्वलति जलधौ रत्नसानौ च मध्ये चित्रा-क्षीयं रमयति तमःस्तोमनीला धरित्री ॥ ५ ॥ ज्योत्स्ना-भस्मच्छुरणधवला बिभ्रती तारकास्थीन्यन्तर्धानव्यसनरसिका रात्रिकापालिकीयम् । द्वीपाद्द्वीपं भ्रमति दधती चन्द्रमुद्रा-कपाले न्यस्तं सिद्धाञ्जनपरिमलं लाञ्छनस्य च्छलेन ॥ ६ ॥

तमोवर्णनम्

लिम्पतीव तमोऽङ्गानि वर्षतीवाञ्जनं नभः । असत्पुरुष-सेवेव दृष्टिर्निष्फलतां गता ॥ १ ॥ अविज्ञातविशेषस्य सर्व-

१ दैवस्थितोत्सः. २ संबन्धादिः. ३ विरहवः.

१ नायकविधुरा नदीव दीप्तिः. २ अञ्जलेः. ३ कौतुके. ४ रात्रिकपा यापिनी.

[illegible] । [illegible]
॥ ३ ॥ [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ३ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ४ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ५ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ६ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ७ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] नु
[illegible] नु । [illegible] नु
[illegible] ॥ ९ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १० ॥ [illegible]
[illegible] न [illegible] न [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ११ ॥ [illegible]
[illegible] च वपुः । [illegible]
[illegible] ॥ १२ ॥ [illegible]
[illegible] । अत्र
[illegible] ॥ १३ ॥
[illegible] ।
अथ [illegible]
॥ १४ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
गुहाः ॥ १५ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] इति [illegible]
[illegible] ॥ १६ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १७ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १८ ॥ [illegible]
[illegible] न यः स [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ १९ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ २० ॥
[illegible] ।

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

[illegible]
॥ २१ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २२ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २३ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २४ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २५ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २६ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ २७ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २८ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २९ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ३० ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ३२ ॥
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible]

ध्वान्तं समुल्लसति ॥ ३३ ॥ नाकाशं न दिशो न भूधरकुलं नाक्षोणितलं न विटपि पाथांस्युदधयो न नीरनिधयो नेन्दुर्न तारागणः । एवं कज्जलकायकान्तिघटनापिण्डान्धकारैर्वृतं कज्जलमज्जनमिवाद्य त्रिभुवनं कल्प्यते ॥ ३४ ॥ उन्मीलन्नवनीलपङ्कसदृशं विश्वं कलिन्दात्मजावारम्भःप्लवनिमग्नभूरुहं ध्वान्ताकलङ्काङ्कितम् । चक्षुष्याञ्जन यत्तु मृगदृशां विश्लिष्टचक्राह्वयस्त्रीणामन्तर्गतधूमकेतनमहाधूम्या समस्तायते ॥ ३५ ॥ सर्वं ध्वान्तमिदं वदन्तु बहुधा सिद्धान्त एवं नु नः स्थास्यन्ति केषु दुष्कर्मतः सर्वेषु नूनमितः । अस्मात्सर्वजगत्प्रकाशि नयनं प्रत्येति समस्तं जगत्यूर्ध्वीकृत्य विधान्तमावर्तते ॥ ३६ ॥ विश्वं स्वाङ्गविलसत्कमल्लिंहि नमःकृष्णत्वमापादिकाश्यामश्रीसरोरुहाद्वयगणाकृतिमेव बिभ्रत् । भूयन्ते भयहेतवः पद्मोऽभिसन्ध्याहारान्तकाभिः च ध्वान्तेनाभिघातेन यस्तु वचसा ज्ञातः स्वर्गगामुकः ॥ ३७ ॥ स्फोटि प्राङ्गणसीम्नि माध्यकलयं विम्बार्कं चैतन्यवृत्तं ध्वान्तैः कर्मणपरंमुनिभिश्च जगता प्राह मोहमिव दर्शी । नागशौक्तिकमौक्तिकानि विहगश्रेणीश्वलयावृता विलिकृत्य न माथिकः कानने चक्राङ्किबंबंति ॥ ३८ ॥ उत्वालान्गुच्छगव्याकुलकमलवनो व्योमकासारमध्यं मन्ये मग्नो निशीथाङ्कुरवनमहिषो मदक्षयश्च निमग्नः । तत्कालोद्भिद्यमानः सह तनुपृथुमित्रारकाबुददौर्गम्यकारीनिर्गन्तिः कलुषितभुवने भीमनो ध्वान्तराहुः ॥ ३९ ॥ धूपाकैः स्फुरद्भिर्विषयनिधिविवराण्युज्ज्वलन्त्युज्ज्वलानि प्रक्षुवन्ते चक्रवाकाननानि निविशते मृगकान्ताकृशानुः । किं स्थामी गल्पयन्नात्मिनिरनुभयतो निर्भराहल्लमिच्छायषट्कोमिरहसंध्याकुलनिकरपरिस्पार्धिनो भान्ति दीपाः ॥ ४० ॥

अभिसारिकासंचारकथनम्

मेघा वर्षन्तु गर्जन्तु मुञ्चन्त्वशनिमेव वा । गणयन्ति न शीतोष्णं रमणाभिमुखाः स्त्रियः ॥ १ ॥ मल्लिकामाल्यभारिण्यः सर्वाङ्गीणार्द्रचन्दनाः । क्षौमवत्यो न लक्ष्यन्ते ज्योत्स्नायामभिसारिकाः ॥ २ ॥ मल्लिकाचितधम्मिल्लाश्चारुचन्दनचर्चिताः । अविभाव्याः सुखं यान्ति चन्द्रिकास्वभिसारिकाः ॥ ३ ॥ गर्ज वा वर्ष वा मेघ मुञ्च वा शतशोऽशनिम् । न शक्या हि स्त्रियो रोद्धुं प्रस्थिता दयितं प्रति ॥ ४ ॥ प्राणेशमभिसरन्ती पथि स्खलन्ती सुपिच्छिले मुग्धा । अवलम्बनाय धारां धारासु करं प्रसारयति ॥ ५ ॥ अयि यामिनि चक्रगामिनि कामिनि सौदामिनीव त्वं व्रजसि । जलदैर्न व मार्गे कति कति मुकुलानि तैव विहितानि ॥ ६ ॥ मन्मथ निर्भरजन्यं यस्या दूर्ध्वगतस्य वेश्म गन्तुमीषाम् । सर्पिणेन मीनयिन्या धाराहतः सगमुत्सि ॥ ७ ॥ बहुदह्लायेतेऽमृषा यदपि शक गौतमोऽस्मीति । तद्वत्समपि दुःखं निरपेक्ष्य निवार्यतां जलदः ॥ ८ ॥ यदि गर्जति वारिधरो गर्जतु तन्नाम निष्ठुराः पुरुषाः । अयि विद्युत्प्रमदानां त्वमपि च दुःखं न जानासि ॥ ९ ॥ उन्मादयस्तनुमुपगतानां वनितानां सखि वारिदो विवस्वान् । गर्जन् दिवसोऽन्धकारमार्गेऽविचिन्ते वेश्म विमार्ग एव मार्गः ॥ १० ॥ चन्द्रोदये चन्दनमङ्गकेषु विहन्य विन्यस्य विनिर्गतायाः । मनो निहन्तुं मदनोऽपि बाणान्कोपेन कोदण्डमगरीबभूव ॥ ११ ॥ स्फुरदुरसिजभागभङ्गुराङ्गी किमन्यकोमलकान्तिना वदेन । अथ कथय कथं सहेत गन्तुं यदि न निशासु मनोरथो रथः स्यात् ॥ १२ ॥ संचरन्ति मृगनाभिचर्चिता मेचकाम्बरकृतावगुण्ठनाः । यामनाथमभिसंमुखताः सुभ्रुवस्तिमिरदेवता इव ॥ १३ ॥ क प्रस्थितासि करभोरु घने निशीथे प्राणाधिपो वसति यत्र मनःप्रियो मे । एकाकिनी वद कथं न बिभेषि बाले नन्वस्ति पुङ्खितशरो मदनः सहायः ॥ १४ ॥ मन्दं निधेहि चरणौ परिधेहि वासो नीलं पिधेहि वलयावलिमञ्चलेन । मा जल्प साहसिनि शारदचन्द्रकान्तदन्तांशवस्तव तमांसि समापयन्ति ॥ १५ ॥ मूढे निरन्तरपयोधरया मयैव कान्तः सहाभिरमते यदि किं तवात्र । मां गर्जितैरिति मुहुर्विनिवारयन्ती मार्गं रुणद्धि कुपितेव निशा सपत्नी ॥ १६ ॥ उरसि निहितस्तारो हारः कृता जघने घने कलकलवती काञ्ची पादौ रणन्मणिनूपुरौ । प्रियमभिसरस्येवं मुग्धे त्वमाहतडिण्डिमा यदि किमपरं त्रासोत्कम्पं दिशः समुदीक्षसे ॥ १७ ॥ न जल्प दशनत्विषा भवति ते तमिस्रप्रतिस्तरङ्गय दृगञ्चलं भवतु तेन गाढं तमः । अयीह सखि साध्वसं पथि जहीहि निश्चोयते करं समदसिन्धुरे समधिरुह्य निर्गच्छसि ॥ १८ ॥ वातोद्धूतमुखी प्रनष्टतिलका तोयार्द्रलीनांशुका मेघानां निनदेन भीतहृदया गत्वा प्रियस्यालयम् । द्वारं नेच्छति लज्जया प्रकटितुं देहीति वर्षाहता पादौ नूपुरकर्दमप्रतिहतौ संमृज्यन्ती स्थिता ॥ १९ ॥ मुक्ता मौक्तिकदाम हेमवलयश्रेणी समुत्सारिता वासो नीलमुरीकृतं नियमितो मञ्जीरकोलाहलः । गन्तुं त्वाय्यत साहसं न सहते तन्वाङ्गि संगोपनं धम्मिल्लच्युतमल्लिकापरिमलश्लाघो निशीथानिलः ॥ २० ॥ जाताः प्रासादवातायनकनककलशिकान्यस्तमाणिक्यदीपच्छायाविच्छेदतुच्छीकृतविरलतमा ये निशीथान्धकाराः । तेऽमी स्फारीक्रियन्ते प्रतिपिहितक्षितिः कान्तसंकेतधावद्वामभ्रूसुत्कनेत्रोत्प-

१ दृष्टुकामाभिरेव. २ त्वत्कृते.

१ निविडः. २ कर्पूरगौरे. ३ पुङ्खितः शरः दृष्ट्वैन.

[illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] मन्दिरमन्दिरे [illegible] महर्निशं [illegible] ॥ [illegible] [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] कुसुमै: [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] इव [illegible] स्मरस्याभिसारिका ॥ २४ ॥

नक्षत्रोदयवर्णनम्

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] समुत्कण्ठया । [illegible] बद्धा इव [illegible] रधु: ॥ २ ॥

चन्द्रोदयवर्णनम्

तत: कुमुदनाथेन कामिनीगण्डपाण्डुना । नेत्रानन्देन चन्द्रेण माहेन्द्री दिगलंकृता ॥ १ ॥ कुमुदैरपि [illegible] पतिताश्चन्द्रमस: । अमिव कुवलयेषु कुमेल्विव मधुव्रत: ॥ २ ॥ आनन्दं कुमुदाकरेष्विन्दु: कन्दर्पमन्दिरम् । [illegible] हनूमानिव सागरम् ॥ ३ ॥ [illegible] समुद्र: फेनचन्दनम् । [illegible] दिगङ्गना: ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] तापयन्तो वियोगिन: । [illegible] प्राप्नुवन्त: समागमम् ॥ ६ ॥ ज्योत्स्नापय: [illegible] कैरवाणि च । राजते व्योमकासारराजहंस: सुधाकर: ॥ ७ ॥ इदमाभाति गगने भिन्दानं संततं तम: । अमन्द-नयनानन्दकरं मण्डलमैन्दवम् ॥ ८ ॥ [illegible] प्राची सूचयति दिङ्गिशानायकम् । [illegible] प्रियमिव हृदयस्थितं रमणी ॥ ९ ॥ अथ [illegible] [illegible] । कुमुदवनानि [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] कुमु-दिनीपतिः । [illegible] ॥ ११ ॥ हंसो यथा राजति पञ्जरस्थ: सिंहो यथा मन्दरकन्दरस्थ: । वीरो यथा [illegible] तथाम्बरस्थ: ॥ १२ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १६ ॥

अथ [illegible] । [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] मन्दं मन्दं [illegible] । [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] तथा [illegible] । [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] । [illegible] मुखं मुग्धदृशः ॥ २० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] । [illegible] इव [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] । [illegible] शशी ॥ २३ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] । [illegible] चन्द्रमण्डलम् ॥ २५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] । [illegible] रजनीमुखं शशी ॥ २७ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३० ॥

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible].

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible].

उद्गमनावलम्बनायजकता पश्चिमया सखीजनेन विलम्बितम् । नभिकर्षिशिख्वंशवधारिर्वितं काणे युत्तीन्द्रियमहत्विह ॥३१॥
पृथक्कृतिनिमीलितमन्दुरं मेचकुसुमशेमिव प्रभातम् । मुक्त-
पङ्कजदलविरहकमुमा विधानं कुमुदमा विकचनात् ॥ ३२ ॥
आननानि हरिणीनयनानामङ्कुराणि च मनोभव जयन्ताम् । गर्दवनिवर्पनसारसलिलो मन्दमन्दमह हेन्दुकरैरपि ॥ ३३ ॥
व्यापृतैः शकुनय विमुक्तः केतकीकुसुमकेसरपांशुः । भूमिगुरुरिव पश्चिमनकरविलोमवय दिशमंशुमन्मह ॥ ३४ ॥
उत्तमा दुर्वर्णवताम् लनिकामनि नकं प्रगतं नागकर्णे । विकचमादकुमुमगहनमूहे स्विमहामर्विशदं सुन्दमैन्दो ॥३५॥
नीपनीलमखिले हिमांशुं शिरूद्धरपुर, विलयमेः । सो
गगाज विलसत्कलावलं शर्वरी: पर्यमि याङ्कमिवाकमः ॥३६॥
यां विकच्चद्वदनोन्नयनाभं भालमूलनखेण पुरस्तात् । क्षिप्यमाणमरनिकरममना चन्द्रेव कीर्तमं चकासे ॥ ३७ ॥
अविकान्तिकलातेन्दुविम्बं शिरसा जहति शीर्यितकाले । निःसृतशिशिरमायलकरोऽपमाच्छत्माम्बलव गगन विजतः ॥३८॥
लेखया विमलविदुमभासा संततं तिमिरमिन्दुरुदासे । दंष्ट्रया कनकटङ्कपिशङ्गया मण्डलं भुव इवादिवराहः ॥३९॥
शंयवलय नमः किरणौघैः कुङ्कुमारुणपयोधरगौरः । हेम-
कुम्भ इव पूर्वपयोधेरुन्ममज्ज शनकैस्तुहिनांशुः ॥ ४० ॥
उद्गतेन्दुमविभिन्नतमिस्रां पश्यति स्म रजनीमवितृप्तः । व्यंशुकस्फुटमुखीमतिजिह्मां व्रीडया नववधूमिव लोकः ॥४१॥
न प्रसादमुचितं गमिता द्यौर्नोद्धृतं तिमिरमद्रिवनेभ्यः । दिङ्मुखेषु न च धाम विकीर्णं भूषितैव रजनी हिमभासा
॥ ४२ ॥ क्षिप्यन्तः शितयधूमपकान्तं नागकालनकस्य हिमांशोः । उद्गमव्यभिचरा समन्तादङ्गराग इव लोहित-
रागः ॥ ४३ ॥ प्रेरितः शशधरेण करौघः संहृतान्यपि सुखेन तमांसि । क्षीरसिन्धुरिव मन्दरभिन्नः काननान्यविर-
लोच्चलतरूणि ॥ ४४ ॥ शारदा गमितया शशिपादैश्छायया विटपिनां प्रतिपेदे । न्यस्तशुक्लबलिचित्रतलाभिस्तुल्यता वसतिवेश्मभूमिभिः ॥ ४५ ॥ गन्धमुद्धतरजःकणवाही विक्षिपन्विकसतां कुमुदानाम् । आदुधाव परिलीनविहङ्गा यामिनीमरुदपां नवराजीः ॥ ४६ ॥ संविधातुमभिषेकमुदासे मन्मथस्य लसदंशुजलौघः । यामिनीवनितया ततचिह्नः सोत्पलो रजतकुम्भ इवेन्दुः ॥ ४७ ॥ ओजसापि खलु नून-
मनूनं नासहायमुपयाति जयश्रीः । यद्विभुः शशिमयूखसखः सन्नाददे विजयि चापमनङ्गः ॥ ४८ ॥ कलितमम्बरमा-
कलयन्करैर्मृदितपङ्कजकोमलयोधरः । विकसदुत्पलनेत्रविलो-
कितः शशि निशां सरसीकुरुते विधुः ॥ ४९ ॥ वसुधा-
न्तनिःसृतमिवाहिपतेः पटलं फणामणिसहस्ररुचाम् । स्फुरदंशु-

१ कोकिलं, विलेकर्ण क. २ अविकम्पमानविलीनाम्.

जालमथ शीतरुचः ककुभं समस्कुरुत माघवनीम् ॥ ५० ॥
विगलद्भमरप्रसरं घिबमासुदयाचलव्यवधिरिन्दुवपुः । सुन-
मनकमतदधनं शनकैः सविलासमहत्पमिव शक्रदिशः ॥ ५१ ॥
करया तुषारकरपस्य पुरः परिमन्दमिन्नतिमिरौघजटम् । क्षणमन्धकार मलिनं मृगा गगनं गणाधिपतिमूर्तिरिति
॥ ५२ ॥ नवचन्द्रिकाकुसुमकीर्णतमःकबरीभृतो मलयजार्द्र-
मिव । ददृशे ललाटतटहारि हरेर्हरितो मुखे तुहिनरश्मि-
मुखम् ॥ ५३ ॥ प्रथमं कलाभवदथार्धमथो हिमदीधिति-
र्महदभूदुदितः । दधति ध्रुवं क्रमश एव न तु द्युतिशालिनो-
ऽपि महत्त्वमयम् ॥ ५४ ॥ उदमज्जि कैटभजितः शय-
नापदिनिद्रयाम्बुनिधेरुदरात् । प्रथममुद्गलदराजमुता-
वदनेन्दुनेव तुहिनद्युतिना ॥ ५५ ॥ अथ लक्ष्मणानुगत-
कान्तवपुर्जलधिं विलङ्घ्य शशिदाशरथिः । परिवारितः
परित ऋक्षगणैस्तिमिरौघराक्षसकुलं बिभिदे ॥ ५६ ॥ उप-
जीवति स्म सततं दधतः परिशुभ्रतां वनितिरोदुधनैः । घनवीथिवीथिमवतीर्णवतो निधिरम्भसामुपचयाय कलाः
॥ ५७ ॥ रजनीमवाप्य रुचमाप शशी सपदि व्यभूषय-
दसावपि ताम् । अविलम्बितक्रममहो महतामितरेतरोप-
कृतिमच्चरितम् ॥ ५८ ॥ दिवसं भृशोष्णरुचिगाढहतां रुदती-
मिवानवरतालिरुतैः । मृदुगाभृतन्मृगधरोऽथ करैरुदशिश्व-
सत्कुमुदिनीवनिताम् ॥ ५९ ॥ प्रतिकामिनीति ददृशुश्चकिताः
स्मरजन्मघर्मपयसोपचिताम् । सुदृशोऽभिमन्तृगिरिशमिगल-
ज्जलबिन्दुमिन्दुमणिदारुवधूम् ॥ ६० ॥ अमृतद्रवैर्विदधद-
ब्जदृशामपमार्गमोषधिपतिः स्म करैः । परितो विसर्पि परि-
तापि भृशं वपुषोऽवतारयति मानविषम् ॥ ६१ ॥ अम-
लात्ममु प्रतिफलन्नभितस्तरुणीकपोलफलकेषु मुहुः । विस-
सार सान्द्रतरमिन्दुरुचामधिकावभासितदिशां निकरः ॥६२॥
उपगूढवेलमलघूर्मिभुजैः सरितामचुक्षुभदधीशमपि । रजनी-
करः किमिव चित्रमहो यदुरागिणां गणमनङ्गलघुम् ॥ ६३ ॥
भवनोदरेषु परिमन्दतया शशिनोऽलसः स्फटिकयष्टिरुचः । अवलम्ब्य जालकमुखोपगतानुदतिष्ठदिन्दुकिरणान्मदनः
॥ ६४ ॥ अविभावितेषुविषयः प्रथमं मदनोऽपि नूनमभव-
त्तमसा । उदिते दिशः प्रकटयत्यमुना यदधर्मधाम्नि धनु-
राचकृषे ॥ ६५ ॥ युगपद्विकासमुदयाद्गमिते शशिनः शिली-
मुखगणोऽलभत । द्रुतमेत्य पुष्पधनुषो धनुषः कुमुदेऽङ्गना-
मनसि चावसरम् ॥ ६६ ॥ ककुभां मुखानि सहसोज्ज्व-
लयन्दधदाकुलत्वमधिकं रतये । अदिदीपदिन्दुरपरो दहनः
कुसुमेषुमत्रिनयनप्रभवः ॥ ६७ ॥ क्याता वयं समकुम
मधुकोशवत्यभवन्दः प्रसारितकरो द्विजराज एषः । अस्त-
स्तमागमकृतोऽस्य पुनर्द्वितीयो मा भूत्कलङ्क इति संकुचिता

[illegible] ॥ ६८ ॥ [illegible] ॥ ६९ ॥ [illegible] ॥ ७० ॥ [illegible] ॥ ७१ ॥ [illegible] ॥ ७२ ॥ [illegible] ॥ ७३ ॥ गगनविपिनमिह कामभूपालवत्सं [illegible] कन्दुक [illegible] । [illegible] कुमुदबन्धुर्बन्धुर [illegible] ॥ ७४ ॥ अयमुदयति चन्द्रः [illegible] ॥ ७५ ॥ अयमुदयति चन्द्र [illegible] कर्पूर [illegible] । [illegible] ॥ ७६ ॥ उदयति [illegible] कुमुदमुकुलेषु [illegible] । [illegible] ॥ ७७ ॥ मृगाङ्कोऽयं धत्ते गगनजलधेः फेनकुसुमा [illegible] । [illegible] ॥ ७८ ॥ कपाले मार्जारः पय इति करांल्लेढि [illegible] । [illegible] जगदिदमहो विप्लवयति ॥ ७९ ॥ नवं नेत्रानन्दं जनयति [illegible] इति भ्रमः कोऽयं [illegible] । [illegible] ॥ ८० ॥ सदा [illegible] । [illegible] ॥ ८१ ॥ [illegible] ॥ ८२ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ८३ ॥ [illegible] ॥ ८४ ॥ [illegible] ॥ ८५ ॥ [illegible] ॥ ८६ ॥ [illegible] ॥ ८७ ॥ [illegible] ॥ ८८ ॥ [illegible] ॥ ८९ ॥ [illegible] ॥ ९० ॥ [illegible] ॥ ९१ ॥ [illegible] ॥ ९२ ॥ [illegible] ॥ ९३ ॥ [illegible]

[illegible]

करोति ॥ ९४ ॥ अद्यापि स्तनशैलदुर्गविषमे सीमन्तिनीनां हृदि स्थातुं वाञ्छति मान एष धिगिति क्रोधादिवालोहितः । उद्यन्दूरतरप्रसारितकरः कर्षत्यसौ तत्क्षणात्फुल्लत्कैरवकोशनिःसरदलिश्रेणीकृपाणं शशी ॥ ९५ ॥ कैलासाचितमद्रिनन्दिदृष्टिभिः श्वेतातपत्रायितं सुरेन्द्रैर्दृशितं जलनिधौ दुग्धायितं वारिभिः । मुक्ताहारलतायितं प्रमथिभिः मल्लायितं श्रीकरैः श्वेतद्वीपजनायितं मनसिजैर्मानं समुद्दीपितम् ॥ ९६ ॥ पीयूषप्रसवं जगत्कमलमानन्दैकहास्यं विश्वोत्सवायतनजन्म ककुभामुत्कण्ठिनी कुण्डिका । शंसन्तु प्रथमा च पुष्पधनुषो रत्ना मृगाक्षीमुखश्रीस्थानं च मनोजबीजसमयिकान्त्या नवश्चन्द्रमाः ॥ ९७ ॥ दिव्यानाङ्कककन्दुकः स्मरवधूसीमन्तमुक्तामणिः कामश्रीकर्णिकाहारतरलश्रीनिर्मितश्चन्द्रमाः । इन्दुर्ज्योत्स्नाविकीर्णतारकमणिः श्यामा वधूकुङ्कुमः स्फारः स्फाटिकसंपुटः कुमुदिनीकान्तोऽयमुन्मीलति ॥ ९८ ॥ यातस्यास्तमनन्तरं दिनकृतो वेषेण रागान्वितः स्वैरं शीतकरः करं कमलिनीमालिङ्गितुं योजयन् । शीतस्पर्शमुपेत्य संप्रति तया रुद्धे मुखाम्भोरुहे हासेनैव कुमुद्वतीवनितया वैलक्ष्यपाण्डूकृतः ॥ ९९ ॥ एतत्कौतुककुण्डमेणनयनामनःशल्यं चकोराङ्गनाचञ्चूकोटिकटाक्षपङ्क्तिलेखाटिनी कुण्डिका । दृश्यन्ते नवाङ्कुरः स्मरतरोरङ्गोद्गमा वैयसामानोद्दामगजाङ्कुशो विजयते मुग्धं सुधांशोर्वपुः ॥ १०० ॥ क्षीराब्धेर्लहरीषु केतकदलश्रान्तेषु स्वल्पाय मौक्तिकां विकासिकुमुदकोशे रजःपिञ्जरः । उन्मीलन्ति चकोरचञ्चुहतके स्निग्धस्फटिकश्रमं कुर्वन्तः सितरश्मिदुग्धमणयो मुग्धांशोः कराः ॥ १०१ ॥ ध्वान्तौघे शितिकण्ठकण्ठमहसि प्रांशे प्रतीचीमुखं प्राचीमवलित किं च दुग्धलहरीमुग्धे विरोधामति । एतत्कौकचकोरशावकरमलमद्यानप्रसत्तोत्सुकद्रुत्यालोमिंकदम्बकुम्भमिव त्रैलोक्यमाभासते ॥ १०२ ॥ शीतांशुस्फटिकाल्पवालवलयप्रोद्गच्छत्कौमुदीवल्लीनूतनपल्लवाचितमिव प्राप्य क्षणं ताम्रताम् । चञ्चन्मत्तचकोरचञ्चुपुटनाविष्टाय कान्तं समुदीरयन्दुनिरन्तराकुतमिव धत्ते वियद्भासते ॥ १०३ ॥ यः श्रीकण्ठतमालपत्रति दिशः प्राच्या करक्षमापतेः पाण्डुच्छत्रति दन्तपत्रति वियल्लक्ष्मीकुरङ्गीदृशः । केलिश्वेतसहस्रपत्रति रतेः किं च प्रयत्नोचितः क्रीडाराजमरालपुत्रति शशी सोऽयं जगज्जेष्यति ॥ १०४ ॥ ये पूर्व पवमानविन्दुमुदयो ये कैतकामन्ददृक्पल्लवाभास्यमृतो मृणाललतिकाकान्यमामोऽस्य ये । ये धारामुखविनिवनः क्षणमभो ये ताराहारवियद्लेख्मी स्फाटिकदण्डकस्फारितो जाताः सुधांशोः कराः ॥ १०५ ॥ सद्यश्चन्दनपङ्कपिण्डितमिव ज्योत्स्नाकृतं कल्पयन्नैरावतकान्तदन्तमुसलच्छेदोपमेयाकृतेः । उद्गच्छन्त्यमलच्छमौक्तिककलाप्रकल्पयन्बन्धैः करैर्मुग्धानां स्मरलेखवाचनकलाकेलिप्रदीपः शशी ॥ १०६ ॥ कोकानाकुलयंश्चकोरतरुणीर्विकल्पयन्नुन्मृदयन्नम्भोजानि निमीलयन्कुमुदिनीरुन्मीलयन्सर्वतः । पान्थानाकुलतां नयन्कुलवधूचेतः समुल्लासयन्नस्तं याति दिवाकरः समुदयं याऽसौ च दीपप्रभः ॥ १०७ ॥ स्वर्गामास्तनपानचारुचषकं किं कामदेवाङ्गनाक्रीडाकन्दुक एष किं सुरनदीडिण्डीरपिण्डः किमु । किं छत्रं स्मरभूपतेः किमु यशःपुञ्जं पुरस्तादिदं चेतःसंशयकारकं समुदितं शीतद्युतेर्मण्डलम् ॥ १०८ ॥ पद्मिन्या दयितेऽनुयाते कथा सं पद्मिनीद्रोहिणं भ्रान्त्वा भीतमना दिगन्तमखिलं चन्द्रो जगाहेऽम्बुधिम् । गाढं तत्र च तत्र विद्रुममयं कर्षन्ति नागः शनैः सोऽयं नक्रमवारिकुङ्कुमरसैः सिक्तोऽरुणो दृश्यते ॥ १०९ ॥ भानावस्तमिते तथा मयि गते किं स्यान्मम प्रेयसी हा हेत्यस्तमितः शशी रमणवागादिन्दीवरिण्याः स्मरन् । सोऽयं संप्रति नीलिमाङ्कितनतुलसानादरोदृश्यते ये वै यत्किल संसरन्ति चरमे तद्रूपमेष्यन्ति ते ॥ ११० ॥ आदायामृतपूर्णमङ्कचषकं गौरारविन्दप्रभे पाणाविन्द्रवधूर्विलोक्य च पुनर्न्यस्तं स्वयं श्यामिकाम् । चित्रेऽम्बरे कोपतः परिजनेऽसंगोप्य दत्ता मुखेऽनेन तं शशिनं प्रशंसति जनस्तत्पाणिमुक्ताजुनम् ॥ १११ ॥ आनीतां कपटलतैरनयनच्छां तमःकञ्चुकीमाशां संप्रति वासवीमनुसरन्नीलगजः शशी । अस्याश्च स्तनसङ्गिनीमिव बहुधाङ्केन कस्तूरिकामालिङ्गत्ययमादरेण रजनीमर्धोन्मिषत्तारकाम् ॥ ११२ ॥ यत्पीयूषमयूखमालिनि तमःस्तोमावलीढाम्बुधौ नेत्राणाममृतस्पृहारिणि पुरः सूर्योढ एवातिथौ । अम्भोजानि रुषेव तन्निजमधं दत्त्वेव तेभ्यस्ततो गौराङ्गीवदनोपमामुकुलनादेव पलिर्यज्यताम् ॥ ११३ ॥ यं प्राक्प्रत्यग्गवाक्षयुगलमिव ककुभां नामानि संविशतं ज्योत्स्नाजालकलङ्कछविरभितो लुम्पन्तमन्यं तमः । प्राचीनादचलादिताविजगतामालोकमात्रादिनिर्यान्तं हरिणाङ्कमङ्कुरमिव द्रष्टुं जनो जीवति ॥ ११४ ॥ स श्रीकण्ठकिरीटकुट्टिमपरिष्कारप्रदीपाङ्कुरो देवः कैरवबन्धुरन्धतमसप्राग्भारकुक्षिंभरिः । संस्कर्तां निजकान्तिमौक्तिकमणिश्रेणीभिरेणीदृशां गीर्वाणाधिपतेः सुधारसवतीपौरोगवः प्रोद्गतः ॥ ११५ ॥ प्राचीनाचलचुम्बिचन्द्रमणिभिर्निर्व्यूढपाद्यं निर्जैर्नियातैरुडुभिर्निजेन वपुषा दत्तार्घसज्जाञ्जलि । अन्तःक्रीडकलङ्कतुच्छमभितः सान्द्रं परिस्तीर्यते विश्वादङ्कुरकैतनैकतमःसंदोहमिन्दोर्महः ॥ ११६ ॥ सार्वं नायमुदेति वासरमणिश्चन्द्रो नु चण्डद्युतिर्दाहाधिः कथमम्बरे किमयमिः सच्छायान्तरीक्षे कृतः । हन्तेदं निरणायि पान्थरमणीप्राणानिलाशासया धावद्धोरविभावरीविषधरीभोगस्य भीमो मणिः ॥ ११७ ॥ प्राणायामोपदेश्या सरसिरुहमुने-

[illegible] ॥ १२० ॥ [illegible] ॥ १२१ ॥ [illegible] आकाशे [illegible] कुमुदं [illegible] चन्द्र[illegible] ॥ १२२ ॥

चन्द्रकलावर्णनम्

अकलङ्कचन्द्रकलया कलिता सा भाति वारुणी ककुभा । [illegible] संध्या[illegible] ॥ १२३ ॥

ज्योत्स्नावर्णनम्

दुग्धाब्धि[illegible] [illegible] मृगाङ्कमौलेः । [illegible] ॥ १२४ ॥ आलोक्य चन्द्र[illegible] समन्ता[illegible] । [illegible] ज्योत्स्नाम्भसा [illegible] ॥ १२५ ॥ [illegible] व्योम[illegible] । [illegible] परिमन्थयति मार्गं [illegible] ॥ १२६ ॥ अपि पिबत चकोराः कृत्स्नमुत्तान[illegible] । [illegible] हरिणलक्ष्मा येन [illegible] ॥ १२७ ॥ [illegible] सह [illegible] । [illegible] संचरन्ति ॥ १२८ ॥ [illegible] निबिडं [illegible] जगत् । [illegible] ज्योत्स्नां [illegible] ॥ १२९ ॥ [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible].

[illegible] ॥ १३४ ॥ [illegible] ॥ १३५ ॥ [illegible] ॥ १३६ ॥ [illegible] ॥ १३७ ॥ [illegible] ॥ १३८ ॥

सकलङ्कचन्द्रवर्णनम्

[illegible] ॥ १३९ ॥ [illegible] ॥ १४० ॥ [illegible] ॥ १४१ ॥ [illegible] ॥ १४२ ॥ [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible].

करम् ॥ १४३ ॥ कुमुदवनं दयिते सितांशौ दुर्दिवः किल कर्णाङ्कुरमाहुः । कुमुदवनमुखगणमायादेव मज्जति इन्दुकलङ्कः ॥ १४४ ॥ आननाय मित्रमरीचिमलिनबद्धं लाञ्छनच्छलेन मलीमसमधिगतम् । चन्द्रकलमकलङ्कमवर्क कीदृशो-न्मुद्रति हि कलङ्काः ॥ १४५ ॥ शम्बरारिमुखं विरमतं चन्द्रबिम्बकलङ्कमपहरति । यद्वदिह मितमयामिनमन्तः प्रति-मान्ददति दुर्जनमानम् ॥ १४६ ॥ अयं पुरः पार्वणशर्वरीशः किं सर्वतोऽयं गगनोदितमस्याः । वनमध्योयं ग्लानिमग्नमिव स्मरत्रपं सान्द्रकलङ्केन ॥ १४७ ॥ प्रदोषमात्मजमन-देवकन्दुकं ममाश्रय समागतोऽयम् । सिन्दूरितं तस्य मुधांशु-कुम्भे किमङ्कुशो लक्ष्मनिभेन दत्तः ॥ १४८ ॥ मम प्रिया कैरवणी क्वचित् समायथामास दिनाधिनाथः । इतीव दुःखे-विकलः कलाधिपतिर्मदं लक्ष्मच्छलेन मदः ॥१४९॥ कला-विलासालमनाय सार्थं कुमुदतीमधिन स्थ भृङ्गः । किमिन्दु-र्गनं प्राप्य मनसामसु कृतः कलङ्कमसमानतीति ॥१५०॥ नेदं नभोमण्डलमम्बुराशिर्नैताश्च तारा नवफेनभङ्गाः । नायं शशी कुण्डलितः फणीन्द्रो नासौ कलङ्कः शयितो मुरारिः ॥१५१॥ मधुकरैः कुपितः स्वकीयमधुरदानप्रविनीलनेन । बिम्बं ममाकम्य शशामृतमांशोः कलङ्कमिह मुखमातनोति ॥१५२॥ अध्यान्तरं च कूटकुलवर्त्मपानसंजातपातक इव स्फुटल-ञ्छनश्रीः । वृन्दावनान्तरमर्दीयसंभुजानैर्दिव्यसुन्दरीवदन-चन्दनबिन्दुरिन्दुः ॥ १५३ ॥ अन्वयप्रकाशवति चन्द्रमसि प्रियेऽभिषाह्लादकारिणि सुधावति पूर्णबिम्बे । धाता विचिन्त्य मनसाखिलदृष्टिपातं हर्तुं चकार किमु कज्जलबिन्दु-योगम् ॥ १५४ ॥ दृष्ट्वा जगत्सुधि कालभुजंगमेन तत्रान्ध-कारमिषमाविरभूद्विषं यत् । संजातलक्ष्मणि नविन्दुमयीं विधाय ज्योत्स्नामयं पयसि तन्निदधाति स धाता ॥ १५५ ॥ दिव्यभ्रमतिमिरपूर्णिमेवांशपूर्णाधुचरीकुसुमवल्लकविस्फुलि-ङ्गात् । कालेन पूर्वगिरिदुर्गमुखा मनुष्यो धूमोद्गमो विधु-बिम्बस्य विकलान्तिमन्ति ॥ १५६ ॥ मध्यान्तभूमिधरमूलशिला-महन्मसंघट्टनजातकर्णैः स्फुरतीन्दुमध्ये । छाया मृगः शशक इत्यतिरोषमरीचिकेषां कथंचिदपि तत्र हि न प्रसक्तिः ॥ १५७ ॥ अश्रान्तः मागलभ्यं परिणतवयाः शैलतनये कलङ्को नैवायं विलसति शशाङ्कस्य वपुषि । अमुष्येयं मन्ये विगल-दमृतस्यन्दशिशिरे रतिश्रान्ता शेते रजनिरमणी गाढमुरसि ॥ १५८ ॥ समयशबरो व्योमारण्ये सुधाशननिष्ठिकासुविहित-मुखबिम्बमुद्राङ्कुरपटलं प्रति । कलयति कलङ्काख्यं धूमं निशीथस्य पुनश्च तदिदमति मधुरज्योत्स्नाक्षीरं महीतलभाजने ॥१५९॥ कविभिर्निर्मितमुद्रोलकीर्तिरिव अनरेणुभिर्यदुरभिरपि

१ अयकदावे. २ मन्दरः. ३ विद्रुम. ४ मूर्धः. ५ कलावतीमाः.

ल्लोदः स्थूलैरिव श्रियते नभः । प्रकृतिमलिनो मान्धहिमबो-न्मुनाकुलकलंकगतदृश्यति हि त्वयः कुन्दे भविष्यति चन्द्रमाः ॥ १६० ॥ नकवनमानकोमलमलीमसमेतद्यं कलयति चन्द्रमाः किल कलङ्कमिति ब्रुवते । तदहं तमेव निर्दयविधुं-तुदृदन्तपदव्रणविवरेषु दर्शितमिदं हि विभाति नभः ॥१६१॥ अङ्कं केऽपि शशङ्किरे जलनिधेः पङ्कं परे मेनिरे सारङ्गं कतिचिच्च संजगदिरे भूच्छायमैच्छन्परे । इन्दौ यद्दलितेन्द्र-नीलशकलश्यामं दरीदृश्यते तत्सान्द्रं निशि पीतमन्धतमसं कुक्षिस्थमाचक्ष्महे ॥ १६२ ॥ रङ्कावङ्कगतं त्रिविष्टपवनीखेल-त्कुरङ्गीगणैः सार्कं क्रीडनकौतुकेन रभसादुत्प्लुत्य याते दिवम् । तच्छायानुगतात्मसूनुरिभुना धर्तुं न मेने शशी मन्दं व्यायतरश्मिजालकलितः स्वामं समारोहति ॥ १६३ ॥ काश्मीरेण विहानमम्बरतलं वामभ्रुवामाननं हेरम्बः विदधानमिन्दु-दृषदा भिन्दानमम्भःशिराः । प्रत्युद्यत्पुरुहूतपत्तनवधूदत्तार्घदू-र्वाङ्कुरभ्रान्तिरुम्बकुरङ्गमिन्दवामिदं बिम्बं समुज्जृम्भते ॥ १६४॥

नायकागमनावस्थावर्णनम्

अन्यायान्ते बहिः कान्तमसमाप्तविभूषया । भालेऽञ्जनं दृशोर्लाक्षा कपोले तिलकः कृतः ॥ १ ॥ आगच्छन्सुचिरो येन येनासीनो गृहं प्रति । प्रथमं सखि कः पूज्यः किं काकः किं कपोतकः ॥ २ ॥ संज्ञानमकलशरीरा क्षणे क्षणे मनसि किमपि गणयन्ती । उत्सवमिव तं दिवसं मनुते मुग्धा प्रियागमने ॥ ३ ॥ अभ्युन्नतस्तनयुगा तरलायताक्षी द्वारि स्थिता तदुपयानमहोत्सवाय । सा पूर्णकुम्भनवनीरजतोरण-स्रक्संभारमङ्गलमयत्नकृतं विधत्ते ॥ ४ ॥ आयातो दयित-सार्थेति सहसा न श्रद्दधे भाषितं सख्यः संमुखतां गतेऽपि मुमुखी भ्रान्तिं निजां मन्यते । कण्ठाश्लेषभुजेऽपि शून्य-हृदया स्वप्नान्तरं शङ्कते प्रत्याशूतिमियं प्रियस्य कियता प्रत्येतु शातोदरी ॥ ५ ॥ द्वारोपान्तनिरन्तरं मयि तया सौन्दर्य-सारश्रिया प्रोल्लास्योरुयुगं परस्परसमासक्तं समासादितम् । आनीतं पुरतः शिरोंशुकमधः क्षिप्ते चले लोचने वाचस्तत्र निवारितं प्रसरणं संकोचिते दोर्लते ॥ ६ ॥

नायकागमने नायिकां प्रति सखीवचनम्

नित्यं मनोरथस्यापि सखि दुर्गम एव यः । अभवत्सांप्रतं कामं सत्यलेन विभाति सः ॥ १ ॥ धैर्यमाधाय लज्जां च व्यपनीय विलासिनम् । संभावयसि किं नैनं दिष्ट्या स्वयमु-पस्थितम् ॥ २ ॥ अपाङ्गसंसर्गि तरङ्गितं दृशोर्भ्रुवोररालाञ्चल-

१ कलङ्कम्. २ भङ्गुरम्. ३ कुटिल. ४ धनम्. ५ गाढबाष्पम्. ६ अनन्तसंनिहिते.

[illegible] ॥ ४ ॥

नायकान्तिवर्णनम्

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] ॥ ४ ॥

नायकस्य नायिकां प्रति प्रश्नः

कृशा केनासि त्वं प्रकृतिरियमङ्गस्य ननु मे [illegible] कस्मात् [illegible] । [illegible] मम हृदि [illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] इति व्याहृत्य [illegible] ॥ ३ ॥

प्रणयकलहे नायिकानुनयः

अविर्दुर्योगभोगस्य [illegible] मृदुलः [illegible] । [illegible] चेतः शिरीषकोशम्रदिमानम् ॥ १ ॥ किं त्वा [illegible] । [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] ॥ १५ ॥ अस्तु सुन्दरि [illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] सुन्दरि [illegible] । परिगृह्य [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] । किं [illegible] ॥ २२ ॥ किं [illegible]

१ [illegible] २ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible]

क्रमविमर्दभिया द्विगुणितमाले संन्यस्यात्र नीवीं कृतनाग्र्यमुन्नम् । अङ्के विधाय चरणावुपवन्त्यशौ मधुहर्यामि कलोक दयासुखं मे ॥ २३ ॥ आनासनामनयामि निकाम एष लाक्षाकृतां चरणयोस्तव देवि मूर्ध्ना । कोपोपरागजनितां तु मुखेन्दुबिम्बे हर्तुं क्षमो यदि परं करुणा मयि स्यात् ॥२४॥ इन्दीवरेण नयनं मुखमम्बुजेन कुन्देन दन्तमधरं नवपल्लवेन । अङ्गानि चम्पकदलैः स विधाय वेधाः कान्ते कथं घटितवानुपलेन चेतः ॥ २५ ॥ किं मुक्तमानरसमिदं मयि संभ्रमेण संध्यानुभिन्नमुचितं मम मन्तुमध्ये । रतिमनानुदितिमाधवनो जनोऽधमन्धादृशं किमिदं क्रियते विरुद्धः ॥२६॥ मुखपङ्कं किमयमपिजितचन्द्रमेव दर्शनैत्य कुवलयश्रियमादधानम् । दूनमुखं दिवसधामपि दुर्जनीयं मनसिशिमासिव मुधा किमयं करोषि ॥ २७ ॥ लावण्यकान्तिपरिपूरितदिङ्मुखेऽस्मिन्स्मेरेऽधुना तव मुखे तरलायताक्षि । क्षोभं यदेति न मनागपि तेन मन्ये सुव्यक्तमेव जलराशिरयं पयोधिः ॥ २८ ॥ किं ते विसर्जितशरौ चरणौ कराभ्यां संवाहयामि नयने च नयाम्बुलेन । किं रक्षयामि किमु ते स्तनयोर्विधिया पत्रावलीं विरचयाम्यचिरेण तन्वि ॥ २९ ॥ सुतनु जहीहि मानं मुख यावो जडत्वं प्रणयिनि मयि कोपं किंकरे किं करोषि । अथ यदि तव चित्ते नाथनार्थोऽस्ति बाले निजभुजयुगवल्लीबन्धनं मा विधेहि ॥ ३० ॥ किमपि किमपि शङ्के मङ्गलेभ्यो यदन्यात्किमनु परिहासमपि पङ्कजमुखोऽसि । कलयसि कलितोऽहं यत्प्रभो देहि वाचं भ्रमति हृदयमन्तर्विह्वलं निर्दयासि ॥ ३१ ॥ यदिदमगणयित्वा दुर्वहं प्रेमभारं मदभिसरणलोभात्स्वीकृतं दयनाम्नम् । अयमहमभिवाञ्छाम्यप्रमूर्ध्नैव पांसुं सुमुखि पदतलं ते चूर्णितुं चुम्बितुं च ॥ ३२ ॥ वितरय कुचयोस्तवालिङ्गनोपकनकं मदनसरसजाता शान्तये मामकीनाम् । सकृदपि परिरम्भं मुग्धे दोर्मूलकूलंकषघनपरिणाहव्यालयोर्न तयोस्तं ॥ ३३ ॥ चरणकमलद्वासस्तवैव सकलपसङ्ग सुमुखि यद्मितकले त्वं बलात्कारधूर्तम् । अस्तमपि धूतलेपैः पीडयाम्यात्मनैव द्विरद इव सरोजं पाणिनापाटलं ते ॥ ३४ ॥ विकिर धवलदीर्घापाङ्गसंसर्पि चक्षुः परिजनपथवर्तिन्यत्र किं संभ्रमेण । स्मितमधुरमुदारं देवि मामालपोच्चैः प्रभवति मम पाथोरज्जुः सेवितुं त्वाम् ॥ ३५ ॥ परिलुठति ललाटे मङ्गुरा भूलता किं मदनजयपताकाविभ्रमं बिभ्रतीयम् । स्फुरति च किमकाण्डे नाथ बिम्बाधरोऽयं मधुपवर्तनविधूतो विद्रुमकन्दलोऽनु ॥ ३६ ॥ मुहुर्मुहुरवेक्षणं सरसमङ्गसा संकथा समुचलतरचित्ते प्रचुरनर्मसमसस्पृहा । मुहुर्निविड-

नग्नता परिजनस्पर्शनानि नो कुतः सुमुखि शिक्षिता कथय कोपमेवमन्यथा ॥ ३७ ॥ नवकृत्य दृशोऽङ्कले रचय बन्धमिन्दीवरं कमं वपुराभृणु स्पृशतु काञ्चनं कालिमा । स्फुटीकुरु रदच्छदं व्रजतु विद्रुमः श्वेततामुदञ्चय मुखं मनाग्भवतु लज्जितश्चन्द्रमाः ॥ ३८ ॥ उदञ्चय दृगञ्चलं चलतु चमरीकोशयः प्रसरय वचःसुधा श्रवणशालिमालिकतु । भ्रुवं नटय नागरि त्यजतु मन्मथः कार्मुकं मुखं न कुरु संमुखं व्रजतु लाघवं चन्द्रमाः ॥ ३९ ॥ पुरोऽपि दिगनुगमिनी तदपि नानुगमोदयः कृशोदरि निशा कृशा तदपि ते न मानः कृशः । प्रमथमिदमम्बरं तदपि न प्रमथं मनो ननाद चरणानुपतदपि माननमाम्बवसे ॥ ४० ॥ कृतो दूरादेव स्मितमधुरमभ्युद्गमविधिः शिरस्याज्ञा न्यस्ता प्रतिवचनमुर्वः प्रणमिनम् । न दृष्टः शैथिल्यं मिलन इति चेतो दहति मे निगूढान्तःकोपा कठिनहृदये संवृतिरियम् ॥ ४१ ॥ गतप्राया रात्रिः कृशतनु शशी सीदत इव प्रदीपोऽयं निद्रावशमुपगतो घूर्णत इव । प्रणामान्तो मानस्त्यजसि न तथापि क्रुधमहो कुचप्रत्यासत्त्या हृदयमपि ते चण्डि कठिनम् ॥ ४२ ॥ इदं दूर्वाकाण्डद्युतिमुषि कपोले कलितयः श्रमाम्भोभिः कीर्णं सहजबकुलामोदसुभगम् । सभाकाङ्क्षं नासाग्रमनुमनुष्व प्रियतमे मनोज्ञं ते पातुं मुखकमलमाघ्रातुमथवा ॥ ४३ ॥ प्रसादे वर्तस्व प्रकटय मुदं संत्यज रुषं प्रिये शुष्यन्त्यङ्गान्यमृतमिव ते सिञ्चतु वचः । निधानं सौख्यानां क्षणमभिमुखं स्थापय मुखं न मुग्धे प्रत्येतुं प्रभवति गतः कालहरिणः ॥ ४४ ॥ प्रसीदेति ब्रूयामिदमसति कोपे न घटते करिष्याम्येवं नो पुनरिति भवेदभ्युपगमः । न मे दोषोऽस्तीति त्वमिदमपि हि ज्ञास्यसि मृषा किमेतस्मिन्वक्तुं क्षममिति न वेद्मि प्रियतमे ॥४५॥ कृतेऽप्याशाभङ्गे कथमिव मया ते प्रणतयो धृताः स्मित्वा हस्ते विसृजसि रुषं सुभ्रु बहुशः । प्रकोपः कोऽप्यन्यः पुनरयमसीमाय गुणितो वृथा यत्र स्निग्धाः प्रियसहचरीणामपि गिरः ॥४६॥ कपोले पत्राली करतलनिरोधेन मृदिता निपीतो निःश्वासैरयममृतहृद्योऽधररसः । मुहुः कण्ठे लग्नस्तरलयति बाष्पः स्तनतटं प्रियो मन्युर्जातस्तव निरनुरोधे न तु वयम् ॥४७॥ सुतनु हृदयात्प्रत्यादेशव्यलीकमपैतु ते किमपि मनसः संमोहो मे तदा बलवानभूत् । प्रबलतमसामेवंप्रायाः शुभेषु हि वृत्तयः स्रजमपि शिरस्यन्धः क्षिप्तां धुनोत्यहिशङ्कया ॥ ४८ ॥ परिहर कृतातङ्के शङ्कां त्वया सततं घनस्तनजघनयाक्रान्ते स्वान्ते परानवकाशिनि । विशति वितनोरन्यो धन्यो न कोऽपि ममान्तरं स्तनभरपरीरम्भारम्भे विधेहि

१ नीवीबन्धनेन. २ पाटलेन. लाक्षारसकलितत्वात्. ३ अभिलाषः.

१ मनागल्पकोपने. २ मिलाङ्गलिसुखम्. ३ सापाम्. ४ सर्पशङ्कया.

[illegible] ॥ ५१ ॥ [illegible] ॥ ५२ ॥ [illegible] ॥ ५३ ॥ [illegible] ॥ ५४ ॥ [illegible]

[illegible] किं मम पुनर्दासो यथा भवेत् । [illegible] कुर्वन्त्यपि कर्म [illegible] पुरुषा दुःखानुवर्त्या यतः ॥ ५५ ॥ [illegible] पुनः [illegible] न [illegible] न ते [illegible] । [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] भुजगाशाः [illegible] मुखी [illegible] । [illegible] किं प्रिये [illegible] मयि ॥ ५७ ॥ [illegible] मानिनि मुखं [illegible] पीयूष[illegible] मधुरां वाचं प्रिये [illegible] । तापः शाम्यतु मे [illegible] ॥ ५८ ॥ [illegible] सुन्दरि [illegible] ॥ ५९ ॥ [illegible] । [illegible] नियोजय ॥ ६० ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ६१ ॥ [illegible] ॥ ६२ ॥ [illegible] ॥ ६३ ॥ [illegible] ॥ ६४ ॥ [illegible] ॥ ६५ ॥ [illegible] ॥ ६६ ॥ [illegible] ॥ ६७ ॥ [illegible] न [illegible] । [illegible] ॥ ६८ ॥ [illegible] मानिनि मुख [illegible] ॥ ६९ ॥ [illegible] । किं [illegible] किं [illegible] ॥ ७० ॥

सख्यनुनयः

[illegible] । [illegible] ॥ १ ॥ [illegible] । [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible]

कष्टमस्य रुदं सदा ॥ २ ॥ मिथ्यार्जीवनयने नयने किं निमीलिते । पश्य निर्दयसंदष्टं कंदर्पकरणं प्रियम् ॥ ३ ॥ गमितं चरणान्ते प्रणतिपरेऽप्युपेक्षितः । यदासि सखि ते तदा कदर्थितो विनाः पुनः ॥ ४ ॥ यदि कुप्यसि नास्ति रतिः कोपेन विनाथवा कुतः कामः । कुप्य च कोपय च त्वं प्रसीद च त्वं प्रसादय च कान्तम् ॥ ५ ॥ अकारो च नकारो नयने तव मलिनं च विरस मुखम् । मुखमानं च सखि ते त्वयि निपतन्त्यपि कातरतः ॥ ६ ॥ अयमि गर्वितमदघूर्णितलोचनमिदं चलति मनोभू । तत्के न स्यात् युक्तं विरमद रुषं मनस्विनि ॥ ७ ॥ विपदन्तिमत्विताम्बुगर्भं मेघं मधुकरकोकिलकूजितैर्दिशां श्रीः । धरणिरभिनवाङ्कुरा कुटङ्का प्रणतिपरे दयिते प्रसीद मुग्धे ॥ ८ ॥ अतीहि कोपं दयितोऽनुगम्यतां पुरोऽनुवर्ति तव चञ्चलं मनः । इति प्रियं कांचिदुपैतुमिच्छतीं पुरोनुनिन्ये निपुणः सखीजनः ॥ ९ ॥ समयवञ्चितं प्रियमभ्युपेतं हृत्वा तिमिरे पथि प्रतिपदं मुहुः स्थित्वा मन्दं पदानि वितन्वतीम् । कथमपि रहःप्रासामङ्गैरनङ्गतरङ्गिभिः सुमुखि सुभगः स त्वां पश्यत्वपैतु कृतार्थताम् ॥ १० ॥ चपलहृदये किं स्वातन्त्र्यात्स्वयं गृहमागतश्चरणपतितः प्रेमार्द्रार्द्रः प्रियः समुपेक्षितः । तदिदमधुना यावज्जीवं निरस्तसुखोदया रुदितशरणा दुर्जातानां सहस्व कथां कृतम् ॥ ११ ॥ क्षिप्यन्तेऽसौ भूमौ बहिरवनतः प्राणदयितो निराहाराः सख्यः संततरुदितोच्छूननयनाः । परित्यक्तं सर्वं हसितपठितं पञ्जरशुकैस्तवावस्था चेयं विसृज कठिने मानमधुना ॥ १२ ॥ असद्वृत्तो नायं न च खलु गुणैरेष रहितः प्रियो मुक्ताहारस्तव चरणमूले निपतितः । गृहाणैनं मुग्धे भजतु निजकण्ठग्रणयितामुपायो नास्त्यन्यस्तव हृदयसंतापशमने ॥१३॥ अनालोच्य प्रेम्णः परिणतिमनादृत्य सुहृदस्त्वयाकाण्डे मानः किमिति सरले संप्रति कृतः । समाकृष्टा ह्येते प्रलयदहनोद्भासुरशिखाः स्वहस्तेनाङ्गारास्तदलमधुनारण्यरुदितैः ॥ १४ ॥ अयेऽलसमयते शशी नहि कुशीमवत्यामहो विनश्यति तमो हठं किमसुमर्प्यसि मनः । सखि प्रकटितोऽक्रमो न करुणोदयस्ते मनाक्समागाति स्वलु यामिनी न विमनीकृत्य नायकम् ॥ १५ ॥ आयातः कुसुमेश्वरो विजयते सर्वेश्वरो मारुतो भृङ्गः स्फुरति भैरवो न निकटं प्राणेश्वरो मुञ्चति । एते सिद्धरसाः प्रसूनविशिखो वैद्योऽन्तरवोत्सवो मामभ्याधितयं कृशोदरि कथं त्वचेतसि स्वास्यति ॥ १६ ॥ मानं मानिनि मुञ्च मानसभुवः साम्राज्यमुन्मूलिता हा हा गच्छति यामिनी न समयो यातः पुनः प्राप्यते । अत्यल्पापि कलिन्दताधिकमये कान्ते पदान्तानते कोऽयं कोकिलवाणि केलिसमये कोपस्त्वयाऽवलम्बितः ॥ १७ ॥ किमिदं यत्रस्थापि यत्प्रगमनं सख्यामि यद्रागिणि द्वेषस्थापि यदुन्मुखे विमुखतां यातासि तस्मिन्प्रिये । तन्मुग्धे विपरीतकारिणि तव श्रीखण्डचर्चा विषं शीतांशुस्तपनो हिमं हुतवहः क्रीडामुदो यातनाः ॥ १८ ॥ त्वां चिन्तन चिरं वहन्नयमतिश्रान्तो भृशं तापितः कन्दर्पेण न पातुमिच्छति सुधासंवादि बिम्बाधरम् । अस्याङ्गं तदलंकुरु क्षणमिह भ्रूक्षेपलक्ष्मीलवक्रीते दासजनेऽपि सेवितपदाम्भोजे कुतः संभ्रमः ॥ १९ ॥ मुग्धे किं नखैः क्षिपस्यधिरमं नेयान्तु मानोन्नते पश्यैनं चरणाग्रनम्रशिरसं त्वं कान्तमात्ताञ्जलिम् । अपरं तव चेतसि प्रणयिनि प्रेमोन्नतिर्निःशङ्कतामन्यासक्तजनस्तु पेक्षितगता फूत्कृत्य रोदिष्यति ॥२०॥ मुग्धे मुग्धतयैव नेतुमखिलः कालः किमारभ्यते मानं धत्स्व धृतिं बधान ऋजुतां दूरीकुरु प्रेयसि । सख्यैवं प्रतिबोधिता प्रतिवचस्तामाह भीतानना नीचैः शंस हृदि स्थितो हि ननु मे प्राणेश्वरः श्रोष्यति ॥२१॥ अङ्गुल्यग्रनखेन बाष्पसलिलं निक्षिप्य निक्षिप्य किं तूष्णीं रोदिषि कोपने बहुतरं फूत्कृत्य रोदिष्यसि । यस्यास्ते पिशुनोपदेशवचनैर्मानेऽतिभूमिं गते निर्विण्णोऽनुनयं प्रति प्रियतमो मध्यस्थतामेष्यति ॥ २२ ॥ नो तल्पं भजसे न जल्पसि सुधाधारानुकारा गिरो हक्पातं कुरुषे न वा परिजने कोपप्रकाशच्छलात् । इत्थं केतकगर्भगौरि दयिते कोपस्य संगोपनं तत्स्यादेव न चेत्पुनः सहचरी कुर्वीत साचिस्मितम् ॥ २३ ॥

कलहान्तरिताप्रलापाख्यानम्

उपचारानुनयास्ते कितवस्योपेक्षिताः सखीवचसा । अधुना निष्ठुरमपि यदि स वदति कलिकैतवायामि ॥ १ ॥ प्रयाहि तत्रैव यथानुरज्यसे किमत्र निर्बन्धो तव प्रयोजनम् । न कञ्चुकग्रन्थिमपाकुरुष्व मे कथं हृदि ग्रन्थिमपाकरिष्यसि ॥ २ ॥ अकरोः किमु नेत्रशोणिमानं किमकार्षीः करपल्लवावरोधम् । कलहं किमधाः कृथा रसज्ञे हितमथ न विदन्ति दैवहताः ॥ ३ ॥ स्फुरसि बाहुलते किमनर्थकं त्वमपि लोचनभावमहो गता । तमहमागतमप्यपराधिनं न परिरब्धुमलं न च वीक्षितुम् ॥४॥ मानोन्नतेत्यसहनेत्यतिपण्डितेति मय्येव धिक्कृतिरनेकमुखी सखीनाम् । दाक्षिण्यमात्रमसृणेन विचेष्टितेन धूर्तस्य तस्य हि गुणानुपवर्णयन्ति ॥५॥ नवनखपदमङ्गं गोपयस्यंशुकेन स्थगयसि पुनरोष्ठं पाणिना

१ गतः. २ उपचारशील. ३ संततरोदनेन शोथयुक्तानि नयनानि यासाम्. ४ पादपतनादपि. ५ मौक्तिकानां हारः; पक्षे,—मुक्ताहारः आहारोऽस्य येन. विशेषणम्. ६ हृदयसंतापशमने. ७ अन्यथा. ८ वादयति.

१ कोपः. २ सरभसम्. ३ कथय. ४ उदासीनताम्. ५ हृदयम्. ६ अङ्गुल्यग्रेण. ७ केतकीगर्भवद्गौराङ्गि. ८ विहसन.

[illegible] ॥ १० ॥ [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] जीवितं [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] ॥ १६ ॥

नायकानुनयः

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] ॥ ४ ॥

नायकपोक्तिसमुच्चयः

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

क ने मुखान्तं [illegible] मुहुर्मुहुः [illegible] पूर्वं [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] कान्ते: [illegible] स्मितपुष्पद्गमविके [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] वचनं प्रयच्छति न मे नो [illegible] प्रायः [illegible] मुखं [illegible] कण्ठाश्लेषविवर्धिते [illegible] [illegible] हृदि [illegible] [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] गन्धर्वदर्पित [illegible] काले मनः । [illegible] [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] प्रथमं [illegible] [illegible] कण्ठमनल्प [illegible] किं न [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] [illegible] नयना सौभाग्यमेनां [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ १२ ॥

नायकनिग्रहः

अङ्गुलीकिसलयाग्रतर्जनं भ्रूविभङ्गकुटिलं च वीक्षितम् । मेखलाभिरसकृच्च बन्धनं वञ्चयन्प्रणयिनीरवाप सः ॥ १ ॥ अधिरजनि जगाम धाम तस्याः प्रियतमयेति रुषा स आलपन्तः । पदमपि चलितुं युवा न सेहे किमिव न शक्तिहरं ससाध्वसानाम् ॥ २ ॥ सालक्तकेन नवपल्लवकोमलेन पादेन नूपुरवता मदनालसेन । यस्ताड्यते दयितया प्रणयापराधात्सोऽङ्गीकृतो भगवता मकरध्वजेन ॥ ३ ॥ सालक्तकं शतदलाधिककान्तिरम्यं रत्नौघधामनिकरारुणनूपुरं च । क्षिप्तं भृशं कुपितया तरलोत्पलाक्ष्या सौभाग्यचिह्नमिव मूर्ध्नि पदं विरेजे ॥ ४ ॥ कोपात्किंचिदुपानतोऽपि रभसादाकृष्य केशेष्वलं नीत्वा मोहनमन्दिरं दयितया हारेण बद्ध्वा दृढम् । भूयो यास्यसि तद्गृहानिति मुहुः कण्ठार्पिताक्षरं जल्पन्त्याः श्रवणोत्पलेन सुकृती कश्चिद्रहस्ताड्यते ॥ ५ ॥ मा वादं भवतेक्षितेति [illegible] [illegible] [illegible] तां शठेति नितरां [illegible] [illegible] च । आलीना पुर एव [illegible] कोपात्सनूपुरं मानिन्या [illegible] प्रत्यालोकीकृतः ॥ ६ ॥ पादे मूर्ध्नि [illegible] [illegible] कर्णोत्पले चूर्णिते क्षिप्ते हारलतागुणे करतले संतानमाल्ये [illegible] । [illegible] हन्तुं पुनः कोपिता [illegible] [illegible] पर्यङ्कमुपरोदिति ॥ ७ ॥ कोपात्कोमललोलबाहुलतिकापाशेन बद्ध्वा दृढं नीत्वा केलिनिकेतनं [illegible] [illegible] पुरः । भूयोऽप्येवमिति स्खलत्कलगिरा संसूच्य दुश्चेष्टितं धन्यो हन्यत एव निह्नुतिपरः प्रेयान्रुदत्या हसन् ॥ ८ ॥

नायिकाप्रसादः

[illegible] [illegible] हृदयमपि च [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] प्रसीदेत् [illegible] ॥ १ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] लक्ष्यते [illegible] [illegible] प्रसादम् ॥ २ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] कान्तो- [illegible] [illegible] पुनः [illegible] । अनिद्रे यश्चान्तः [illegible] [illegible] हृदि मनसिजः [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] [illegible] मुखमार्गेण तस्याः [illegible] । तया पक्ष्म- [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] कथितः ॥ ४ ॥ [illegible] विकसनः [illegible] [illegible] हृदयस्य [illegible] शनैः [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] लक्ष्मी- [illegible] [illegible] वक्त्रं प्रसीदत्क्रमात् ॥ ५ ॥

परस्परप्रसादः

[illegible] कान्तमेकान्तकातरम् । मुञ्चन्ती बाष्पसंतापं मुमुचे तेन चुम्बिता ॥ १ ॥ इह स्फुटं [illegible] नाथ [illegible] शनैः शनैः कर्म नखाग्रलीलया । इति [illegible] पदं [illegible] न्यवेशयत् ॥ २ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] प्रणयिनालिकुलम् । दयितावलोकनकमलवदनमकरन्दगुञ्जितमिव [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] [illegible] कुचयोर्युगेन तन्वा कलितम् । [illegible] [illegible] सहसा परिरभ्य कश्चन वधूमरूरुधत् ॥ ४ ॥ अनुदेहमागतवतः प्रतिमां परिणायकस्य गुरुमुद्वहता । मुकुरेण [illegible] न वधूकरतः ॥ ५ ॥ अवनम्य वक्षसि निमग्नकुचद्वितयेन गाढमुपगूढवता । दयितेन तत्क्षण[illegible] वपुः ॥ ६ ॥ [illegible] दयितेषु [illegible] गलितं [illegible] । [illegible] [illegible] वसनं ववसे ॥ ७ ॥ [illegible] दृशौ [illegible] जनाय वद कोऽयमिति । [illegible] न गिरा [illegible] [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible].

१ [illegible] मृगाक्षिका. २ [illegible]. ३ [illegible].

॥ ८ ॥ [illegible]
सरसा । [illegible]
॥ ९ ॥ [illegible]
स्थिता । [illegible]
॥ १० ॥ [illegible]
प्रयोजनमपुर न गतः । [illegible]
॥ ११ ॥ [illegible]
[illegible]
नय चिर [illegible]
॥ १२ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ १३ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ १४ ॥ [illegible] शिरः प्रणामः स
[illegible] मन्मथ [illegible] । [illegible]
[illegible]
नवबधूः ॥ १५ ॥ [illegible]
[illegible] नयने निमील्य [illegible] ।
[illegible] मधुपः [illegible]
[illegible] ॥ १६ ॥ आगत्य [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] शनैः [illegible]
[illegible] ॥ १७ ॥ मन्दं मुहुः [illegible]
रागो [illegible]
[illegible] संबोधने । [illegible] प्रियतमे [illegible]
[illegible] न मानं स्थितं न च [illegible]
[illegible] ॥ १८ ॥ [illegible]
[illegible]
लोचने । [illegible]
[illegible]
॥ १९ ॥ मा यावत् [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ २० ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible].

[illegible]
[illegible] ॥ २२ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ २३ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ २४ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ २५ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ २६ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ २७ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ २८ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ २९ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ३० ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible]
[illegible]

१ [illegible]. २ [illegible].

यावन्न कण्ठेनामुना । कैर्लब्धं मनो हन्त धूर्तिमुषा प्रातर्भ्रमेणागत मे तत्केनापि निकुञ्जमार्गनिपुणो मानः ममापीयताम् ॥ ३२ ॥

प्रियचाटूक्तयः

मुग्धे धानुष्कता केयमपूर्वा त्वयि दृश्यते । यया विध्यसि चेतांसि गुणैरेव न सायकैः ॥ १ ॥ कृष्णार्जुनानुरक्तापि दृष्टिः कर्णावलम्बिनी । याति विश्वसनीयत्वं कस्य ते कलभाषिणि ॥ २ ॥ क्षितपुष्पोद्गमोऽयं ते दृश्यतेऽधरपल्लवे । फलं तु जातं मुग्धाक्षि स्तनयोरेव पश्यतः ॥ ३ ॥ अपूर्वं धीवरत्वं त्वया बालकुरङ्गलोचने । ह्रियेव जायते पुंसां चेतो हरसि दूरतः ॥ ४ ॥ कुतः कुवलयं कर्णे करोषि कलभाषिणि । किमपाङ्गमपर्याप्तमस्मिन्कर्मणि मन्यसे ॥ ५ ॥ दृष्टिं देहि पुनर्बाले कमलायतलोचने । श्रूयते हि पुरा लोके विषस्य विषमौषधम् ॥ ६ ॥ विभ्रमैर्विभ्रमैरन्यैर्विधत्ताप्यलसवया । केनापि हेतुना मन्ये प्राप्ता विद्याधरी क्षितिम् ॥ ७ ॥ त्वदङ्गमार्दवे दृष्टे कस्य चित्ते न भासते । मालतीदामभूलेखाकदलीनां कठोरता ॥ ८ ॥ बिम्बोष्ठ एव रागस्ते तन्वि पूर्वमदृश्यत । अधुना हृदयेऽप्येष मृगशावाक्षि दृश्यते ॥ ९ ॥ पातालमिव ते नाभिः स्तनौ क्षितिधरोपमौ । वेणीदण्डः पुनरयं कालिन्दीपातसंनिभः ॥ १० ॥ अनङ्गोऽयमनङ्गत्वमद्य निन्दिष्यति ध्रुवम् । यदनेन न संप्राप्तः पाणिस्पर्शोत्सवस्तव ॥ ११ ॥ कमले कमलोत्पत्तिः श्रूयते न च दृश्यते । बाले तव मुखाम्भोजे दृष्टमिन्दीवरद्वयम् ॥ १२ ॥ आकर्णय सरोजाक्षि वचनीयमिदं भुवि । शशाङ्कस्तव वक्त्रेण साम्यमुपनीयते ॥ १३ ॥ नीलनालीककुलीभावं दुर्लभैर्भूरिदीर्घिकैः । सदृशी नेत्रभृङ्गाणां कैरवाणां त्वदीक्षणे ॥ १४ ॥ कलङ्कदेशादपि ते मुखं लोलाक्षि दृश्यते । मृणालसूत्रमपि ते न संमाति स्तनान्तरे ॥ १५ ॥ अन्योन्यसंवर्धनवक्राङ्गी स्तनयोर्जृम्भमाणयोः । अवकाशो न पर्याप्तस्तव बाहुलतान्तरे ॥ १६ ॥ निर्जेतुं शक्यमक्षीति तव मध्यं नितम्बिनि । अन्यथा नोपपद्येत पयोधरभरस्थितिः ॥ १७ ॥ राकाविभावरीकान्तसंक्रान्तद्युति ते मुखम् । तपनीयशिलाशोभी कटिश्च हरते मनः ॥ १८ ॥ आश्चर्यमरविन्दानि मुग्धे तव मुखश्रियम् । कोपदृष्टसमक्षाणां किमेषामस्ति दुष्करम् ॥ १९ ॥ आवर्त एव नाभिस्ते नेत्रे नीलसरोरुहे । तरङ्गा वलयस्तेन त्वं लावण्याम्बुवापिका ॥ २० ॥ मन्दरक्षिप्तमस्यन्त्या भवति भवत्या विभूषणं भावः । भवभूमिभिन्नदुमनकलिकया किमालि कुसुमेन ॥ २१ ॥ इन्दुः किं क कलङ्कः सरसिजमेतत्किमम्बु कुत्र गतम् । ललितसविलासवचनैर्मुखमिति हरिणाक्षि निश्चितं परतः ॥ २२ ॥ आरूढ शैलशिखरं त्वद्वदनापहृतकान्तिसर्वस्वः । पूत्कर्तुमिवोर्ध्वकरः स्थितः पुरस्तान्निशानाथः ॥ २३ ॥ कौटिल्यं कचनिचये करचरणाधरदलेषु रागस्ते । काठिन्यं कुचयुगले तरलत्वं नयनयोर्वसति ॥ २४ ॥ आश्वसिमि कंकतिकया केशैरपि बद्धसंख्यया विधा मध्ये । इति जिनमकलयदास्ये तनुदाने रक्षसे मुनन्तु ॥ २५ ॥ नयननिपातेऽकुटिलः सहाविनो वर्तसि पुंसां हृदये । कस्तु कुमारि नवाङ्गसङ्गेन मनोरथोत्सवकम् ॥ २६ ॥ उचित गगनमनयोः कुचयोः कनकाद्रिकान्तिमत्कान्तयोः । अवधीरितविधुमण्डलमुखमण्डलगोपनं किमिति ॥ २७ ॥ वदनेन निर्जितं तव निलीयते चन्द्रबिम्बमम्बुधरे । अरविन्दमपि च सुन्दरि निलीयते पाथसां पूरे ॥ २८ ॥ मन्ये नतः सुगात्रि यत्तस्यास्तु पयोधरनिभं सम । अनुभवति सुगतिमकं त्वत्पदजन्मनि समस्तकमनीयम् ॥ २९ ॥ कुन्दमल्लिकानवोन्मल्लिकाशशाङ्ककुलौज्ज्वलकिरीतः । तव लोचनयोरनयोः परिसरमनुवेलमनुसरति ॥ ३० ॥ तव कुवलयाक्षि वक्षसि कुण्डलिना कापि कञ्चनी कान्तिः । कुसुमेषोर्विजिगीषोर्भवति च भवतीह भूयसी कण्डुः ॥ ३१ ॥ कम्बुकण्ठि चरणः शनैश्चरो राहुरेव तव केशकलापः । न च्युतं तदपि यौवनमेतत्स्या पयोधरगुरोरनुकम्पा ॥ ३२ ॥ कमलाक्षि विलम्ब्यतां क्षणं कमनीये कचभारबन्धने । इदलक्ष्यमिदं दृशोर्युगं शनकैरव समुद्धरान्यहम् ॥ ३३ ॥ अयि मन्मथचूतमञ्जरि श्रवणायतचारुलोचने । अपहृत्य मनः क यासि तत्किमराजकमत्र गम्यते ॥ ३४ ॥ मनसूते सज्जनमञ्जुलाक्षि गिरो मदीयं यदि याति यातु । नीतानि नाशं जनकात्मजार्थे दशाननेनापि दशाननानि ॥ ३५ ॥ ताम्बूलरागोऽधरलोलुपो यदञ्जनं लोचनचुम्बनोत्सुकम् । हारश्च कण्ठग्रहलालसो यत्स्वार्थैः स तेषां न तु भूषणं ते ॥ ३६ ॥ यत्पद्ममादित्सु तवाननीयां कुरङ्गलक्ष्मा च मृगाक्षि लक्ष्मीम् । एकार्थलिप्साकृत एव मन्ये शशाङ्कपङ्केरुहयोर्विरोधः ॥ ३७ ॥ सदा प्रदोषो मम याति जाग्रतः सदा च मे निःश्वसतो गता निशा । त्वया समेतस्य विशाललोचने ममाद्य शोकान्तकरः प्रदोषकः ॥ ३८ ॥

१ इन्दीवरस्याद्वयं चेत्पुरुस्थम्. २ अतिकशता निम्नित्वम्. ३ व्याप्तातम्; पक्षे,—वल्कलम्. ४ लोमराजीभिः; पक्षे,—कर्णाभिः. ५ भ्रमरैः; पक्षे,—वार्भिः. ६ अन्वक्; पक्षे,—अरण्यम्. ७ पक्वामोद; पक्षे,—सुविभागम्.

१ आदेश्यादरणं पूत्कारः. २ आगमम्; पक्षे,—अक्षाधिपम्. ३ बहिर्गामा दैत्यः; पक्षे,—नयनयोः सादृश्यात् बहिः बहिर्भितम्. ४ विलम्बं कुर्वातसौन्दे. ५ अकाराम्.

[illegible] सुन्दरि [illegible] मुकुटं [illegible] । [illegible] तव [illegible] ॥ ३९ ॥ प्रिये [illegible] मनोहर [illegible] । [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ४१ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ४२ ॥ [illegible] नु नाम [illegible] । [illegible] मुक्तायकः ॥ ४३ ॥ [illegible] पूर्वं [illegible] मम [illegible] । [illegible] तव समागमे [illegible] ॥ ४४ ॥ [illegible] । अनुहर [illegible] ॥ ४५ ॥ [illegible] पुरः [illegible] । [illegible] नवाननस्य ॥ ४६ ॥ [illegible] किमपि न [illegible] कदाचित् । किं नीवीगतमबले [illegible] विवादः ॥ ४७ ॥ [illegible] इति मानिनि [illegible] । [illegible] तव पदं ननु मा [illegible] मे ॥ ४८ ॥

बाले तवाधरसुधा[illegible] । आलिङ्गने तव [illegible] ते ॥ ४९ ॥ [illegible] हि [illegible] । किं वा करिष्यति [illegible] जानासि [illegible] ॥ ५० ॥ [illegible] । [illegible] मम [illegible] च ॥ ५१ ॥ [illegible] जीवकुसुमस्य [illegible] । [illegible] ते [illegible] मनसश्च रसायनानि ॥ ५२ ॥ [illegible] तु तव [illegible] । [illegible] हि [illegible] ॥ ५३ ॥ [illegible] एव [illegible] । [illegible] ॥ ५४ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ५५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible] । [illegible] मे [illegible] ॥ ५८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ५९ ॥ [illegible] न [illegible] । [illegible] ते [illegible] ॥ ६० ॥ [illegible] इव [illegible] । [illegible] किं वा करोमि ॥ ६१ ॥ [illegible] । [illegible] मम [illegible] च ॥ ६२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ६३ ॥ [illegible] । [illegible] तु मम् ॥ ६४ ॥ [illegible] प्रथम[illegible] । [illegible] ॥ ६५ ॥ [illegible] तव [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible]

मुकद्वयम् । गतिरिव कलायमी नवितरंचिवर्त्येव भुयाबदो विधुवर्योवनं बहति नंदन पूर्णाननता ॥ ६६ ॥ दिनकरकरामृष्टं बिभ्रद्द्युतिं परिपाटलां दशनकिरणैःकीर्णकिञ्जल्कः स्फुटीकृतकेसरम् । अयि मुखमिदं मुग्धे सत्यं समं कमलेन ते मधु मधुकरः किं त्वेनविनिश्चय विभाव्यते ॥ ६७ ॥ बन्धूककुसुमबान्धवोऽयमधरः स्निग्धो मधूकच्छविर्गण्डे चण्डि चकास्ति नीलनलिनश्रीमोचनं लोचनम् । नासाभ्येति तिलप्रसूनपदवीं कुन्दाभदन्ति प्रिये प्रायस्त्वन्मुखसेवया विजयते विश्वं स पुष्पायुधः ॥ ६८ ॥ केशाः संयमिनः श्रुतेरपि परं पारं गते लोचने अन्तर्वक्त्रमपि स्वभावशुचिभिः कीर्णं द्विजानां गणैः । मुक्तानां सततं निवासरुचिरं वक्षोजकुम्भद्वयं चेयं तन्वि वपुः प्रशान्तमपि ते राग करोत्येव नः ॥ ६९ ॥ भ्रूचापे निहितः कटाक्षविशिखो निर्मातु मर्मव्यथां श्यामात्मा कुटिलः करोतु कबरीभारोऽपि मारोद्यमम् । मोहं तावदयं च तन्वि तनुतां बिम्बाधरो रागवान्सद्वृत्तः स्तनमण्डलस्तव कथं प्राणैर्मम क्रीडति ॥ ७० ॥ ये ये खञ्जनमेकमेव कमले पश्यन्ति दैवात्क्वचित् सर्वे कवयो भवन्ति सुतरां प्रख्यातभूमीभुजः । त्वद्वक्त्राम्बुजनेत्रखञ्जनयुगं पश्यन्ति ये ये जनास्ते ते मन्मथबाणजालविकला मुग्धे किमत्यद्भुतम् ॥ ७१ ॥ धत्ते बर्हभरं शिखी तव न किं धम्मिल्लभागश्रियं सारङ्गो भजते न किं तव दृशोः सौभाग्यमालोकते । मत्तेभश्च शिरःपदे वहति ते वक्षोजलक्ष्मीं न किं तन्मन्ये तरुणि त्वया विवृणुते साम्यं वनश्रीरियम् ॥ ७२ ॥ किं पद्मस्य रुचिं न हन्ति नयनानन्दं विधत्ते न किं वृद्धिं वा झषकेतनस्य कुरुते नालोकमात्रेण किम् । वक्त्रेन्दौ तव सत्ययं यदपरः शीतांशुरुज्जृम्भते दर्पः स्यादमृतेन चेदिह तदप्यस्त्येव बिम्बाधरे ॥ ७३ ॥ लावण्यामृतवर्षिणि प्रतिदिशं कृष्णागरुश्यामले वर्षाणामिव ते पयोधरभरे तन्वङ्गि दूरोन्नते । नासावंशमनोज्ञकेतककुसुमप्रभ्रंशगर्भोल्लसत्पुष्पश्रीतिलकः सहेलमलकैर्भृङ्गैरिवापीयते ॥ ७४ ॥ अन्तःकूजदुदारकण्ठमसकृत्पुत्कारि लोलेक्षणं यावः केरलकोलकुलस्तनप्रसवन्दिविम्बाधरम् । आघूर्णल्ललितभ्रूलताञ्चलस्मितामीलितभ्रूलतं पीतं येन मुखं त्वदीयमबले सोऽहं हि धन्यो युवा ॥ ७५ ॥ हुंकारं ददता मया प्रतिवचो यन्मौनमासेवितं यद्वा व्याकुलदीप्तिमिलत्सुरिदं चन्द्रातपैस्तापिता । ध्यातं यत्सुखमन्यमनसा नक्तंदिनानि प्रिये तस्यैतत्तपसः फलं मुखमिदं पश्यामि यत्तेऽधुना ॥ ७६ ॥ काश्मीरद्रवगौरि हन्त किमयं भूयोऽप्यनङ्गो महः को वा नीलसरोरुहाक्षि नितरां नेत्राञ्जने संभ्रमः । रम्भागोत्कदलोपमेयचरणे किं त्वाज्ञया दत्तया नो रागान्तरमीहते निजरुचा विभ्राजमानो मणिः ॥ ७७ ॥ तन्वि त्वद्वदनस्य विभ्रमरसं लावण्यवारांनिधिरिन्दुः सुन्दरि दुर्धरस्त्रिपुरुषैर्नोबिन्दुः कथं विन्दतु । उत्कल्लोलविलोचने भ्रमभये शीतांशुगर्भस्थला मुन्मीलन्नवनीलनीरजवनीखेलन्मरालश्रियम् ॥ ७८ ॥ वेणी ते प्रसमीक्ष्य चित्रकुसुमैरुद्भासितां बर्हिणो लज्जन्ते निजबर्हवृन्दमधिकं भारं विदित्वा प्रिये । निर्याताः शनकैरिति स्वनिलयाद्दूरं निलीय स्थिताः पश्यैतानपि लज्जयेव मधुरान्बर्हीभिहायोद्गतान् ॥ ७९ ॥

पानगोष्ठीवर्णनम्

दृश्यते पानगोष्ठीषु कान्तावक्त्रगतं मधु । स्मरं महात्मामाय मग्नो राहुरिवेन्दुना ॥ १ ॥ सागसि प्रियतमे कृतकोपा याभिभुज्यमर्पितेऽपि न तुष्य । सैव मद्यपरिलुप्तविवेका तं तथैव परितोषयति स्म ॥ २ ॥ मूर्तिमन्तमिव रागसमौघं ते परस्परसमर्पितवक्त्राः । आननासवमिवैव तदानीमाक्षिपन्त हृदयेषु युवानः ॥ ३ ॥ सज्जितानि सुरभीण्यथ यूनामुल्लसन्नयनवारिरुहाणि । आययुः सुघटितानि सुरायाः पात्रतां प्रियतमावदनानि ॥ ४ ॥ सोपचारमुपशान्तविचारं सानुतर्षमनुतर्षपदेन । ते मुहूर्तमथ मूर्तमपीप्यन्प्रेम मानमवधूय वधूः स्वाः ॥ ५ ॥ कान्तकान्तवदनप्रतिबिम्बे मग्नबालसहकारसुगन्धौ । स्वादुनि प्रणदितालिनि शीते निर्ववार मधुनीन्द्रियवर्गः ॥ ६ ॥ कापिशायनसुगन्धि विघूर्णन्नुन्मदोऽधिशयितुं समशेत । फुल्लदृष्टि वदनं प्रमदानामब्जचारु चषकं च षडङ्घ्रिः ॥ ७ ॥ बिम्बितं मृतपरिस्रुति मानभाजने जलजमित्यबलायाः । घ्रातुमक्षि पतति भ्रमरः स्म भ्रान्तिभाजि भवति क्व विवेकः ॥ ८ ॥ दृष्टमिष्टतमया मधु पत्युर्वादनाय विकृतो रसवत्याम् । वस्तुवर्णसुकृतांशुभिरासीचेतनाविरहितैरपि पीतम् ॥ ९ ॥ स्वादनेन सुतनोरधिवासादोष्ठतः समचरिष्ट रसोऽत्र । अन्यमन्यविव यन्मधु भूयः स्वादमिष्टमतनिष्ट तदेव ॥ १० ॥ बिभ्रतो मधुरतामतिमात्रं रागिभिर्गुणपदेन पपाते । आननैर्मधुरसो विकसद्भिर्नासिकाभिरसितोत्पलगन्धः ॥ ११ ॥ पीतवत्यभिमते मधुतुल्यस्वादमोष्ठरुचकं विदितार्थो । लभ्यते स्म परिरम्भणमात्मा यामकेन विग्रतापि युवत्याः ॥ १२ ॥ कम्पितस्मरदनं मदनीयमपश्यीमदनवाक्यरसस्य । स्वादितः सकृदि-

१ वक्त्रमुखाः; पक्षे,-विरमालम्. २ कपोल; पक्षे,-गैरव ३ दन्ताग्रात्; पक्षे,-ब्राह्मणानाम्. ४ मौक्तिकानाम्; पक्षे,-शीलशुद्धानाम्. ५ पूर्णेन 'वारसाक्षिकम्. ६ कटाक्ष एव विशिखो बाणः ७ मलिनस्वभावः. ८ वर्तुलः; पक्षे,-सदाचारः. ९ आलोकः; पक्षे,-प्रकाशः. १० प्रतिरोधी भवति. ११ चञ्चलनेत्रम्.

१ विद्रुमसिन्धान. २ मद्ये. ३ विदग्धामिनी.

साम्यम् एत्य मधुना प्रसभं दृश्यादिष्टमूह ॥ १३ ॥ कौमुदीषु
मधुरैर्मधुनामाकर्णः कर्णिकारं सरसान्तः । कर्णपूर-
कद्र्थितानिर्विवृतैनैरनेत्रं संप्रमग्नलक्षमाम् ॥ १४ ॥ कापि
निर्मलेन मनसा वहमाकलनमानमलीमसः ॥ १५
मुखितमधुनमहाम: मुक्ता प्रददुरे परिहासः ॥ १५ ॥
द्राक्षहारि हृदिनं सखनाना कौशलं इति विकाशविलेपात् ।
काञ्चि भूषणजेतरपि सख्याः कामिनेन नवनेव मदेन
॥ १६ ॥ अयमपूर्वकरमधुकरं नयनो कोकिलमधुरोपभूषणकलितम् ।
क्षान्तिमं नु मनिमं नु बहुना कान्तिमं नु हृदयं मधुवारं
॥ १७ ॥ मन्मथेन विस्मृतमस्तुकन्यानुपदकान्तिलसितविलसद्भ ।
विभ्रमं मधुमदः प्रमदानां धातुलीनमुपसर्गमिवार्थम् ॥ १८ ॥
भावशेषवदमुक्तमुपेक्षा सन्नमानमवमानमपेतु । मन्तु
मुखितमकलागमः स्म वर्तयति मदोधसन्नमानाम् ॥ १९ ॥
मधनन्दुविगलत्करमीषन्मुकुलितावलिदाम दृशव्या । कोपने
स्म शनकैर्नयनश्या कामिनी मुखमधोमुखमेव ॥ २० ॥
या कथंचन सखीवचनेन प्रागभिप्रियतमं प्रजगल्भे । व्रीड-
जाड्यमभजन्मधुना सा स्वां मदाय्यकुलितेव हि मद्यः ॥ २१ ॥
क्षालितः कथमपि प्रथमान्तः प्रियं प्रति विरम्य सखाव्याः ।
वारुणीमदविशङ्कमशेषक्षणोऽवनमानिव गतः ॥ २२ ॥
आगतानगणितप्रतियातान्वल्लभानभिसिसारयिषूणाम् । कापि
चेतसि न विप्रतिसारं सुभ्रुवामकुमरः मन्दैन ॥ २३ ॥ मा
पुनस्तमभिसीसरमागस्कारिणं मदविमोहितचित्ता । योषि-
दित्यभिललाष न हालां दुस्त्यजः खलु सुखादपि मान:
॥ २४ ॥ ह्रीविमोहमहरद्दयितानामन्तिकं रतिसुखाय
निनाय । सम्प्रसादमिव सेवितमासीच्छ्रुत एव कन्दं मधु
तासाम् ॥ २५ ॥ दृष्टमप्यपदले दयितेन ... मानिनीशिखरकेन
रसेन । लज्जते मुखमुखं प्रमदान्यो नाम कस्माद्पि च मधु-
पादि ॥ २६ ॥ लब्धसौरभगुणो मदिरागामङ्गनामुखसव-
कलस्य च गन्धः । मोदिताभिरितरेतरवोनामुच्छ्वसनमनस्का-
मिश्रयं नु ॥ २७ ॥ मानभङ्गपटुना सुरतेच्छां तन्वता प्रथ-
मता इति रागम् । लेभिरे सपदि भावशतान्यशोभितः प्रम-
दिनेव मदेन ॥ २८ ॥ पानधौतनवयावकरागं सुभ्रुवो
विभूतसुन्दरदशाः । प्रेक्षतामधरराममतंडेव मे स्थितवक्त्रतुला
रेजुः ॥ २९ ॥ आचितं रसितवत्यपि मायमाद्यमनस्तुरुन्मे
दंष्ट्रितेन । उज्जहाति न मदस्खलितश्री वीक्ष्य मधुमिलना
तु ममाद ॥ ३० ॥ अन्यपात्रमवनितामनपवित्रं विलसत्प-
नभिप्रबुद्धितनया । पीतमप्यसुरचापि न मेने निवृतिद्रं मनसो
मदहेतुः ॥ ३१ ॥ योषिताकुलमनामधुरीस्मिता यामनो मधु
मपाहितमोहा । कोशितं विप्रमोहितमीक्ष्य कामोपेन कल-

गन्धवृत्तिर्नये ॥ ३२ ॥ कुर्वता मुकुलितं प्रमुखानामङ्गानाम्
प्रमत्तविकसतायुधम् । ईदृशेव दृशा विभ्रमाः अनुना मदर-
कारि मदेन ॥ ३३ ॥ तम्भर्दितमधु पुरा मदरोधु ॥ ३४ ॥ कापि
मदमपि मधुरेन्दु । समसहायमतोऽस्तु सत्वा ईक्षमतमूर्तीन
अकुंचितमेवं ॥ ३५ ॥ उद्धतैरिव सगरमपङ्कात्प्रस्तानम्
मत्तः कुचकुम्भे । बोधितयाकांमुलेन मुग्धमूर्ध्विकीलावरिमाल-
मुपि वर्ते ॥ ३६ ॥ भावनाम अपूर्वप्रभावमा नागमूल
स्मरपरसंदितः । न मुग्धरागकेसरमनुशंसा मधुं हृदिव
मनसमधुर ॥ ३७ ॥ प्रेमधसमुदयमाममृत्वे तासु योषतां
तोषवतीषु । अवश्य मता मधुकरमाग मुक्तिमरविबद्ध
मनसः ॥ ३८ ॥ प्रभुवासन्यनुवर्णी प्रतिमां प्रगवर्ति
दृष्टिन मधुरस्ते । न मुखं भवति नाम्रगतासर आमगत ह्र-
मधुर्ति नेषु ॥ ३९ ॥ आननैश्चषकमे हुतोषामेन्दुमुपक्रमे-
णनूयामवर्ष । आक्षुप्त ह्रदसमान च मदो योषितोऽथ स्म
वचनेषु वपुष्मत् ॥ ४० ॥ कामकार्यविधामलकरेऽसु मेनकायं
मनोहत्य विकार्ये । बाहु बाहुलकमलयमनसा मानसंज्ञमपरम
नर्मणोषु ॥ ४१ ॥ तोलयेव मुक्तोर्त्पुलन्या योगतालमपि
मनोमतमिव । मानकारणविधा वदनेन कीलयेव हृदयं हृदि-
मन ॥ ४२ ॥ तीपुरुषरेषुपास्तु विगुणल्पामङ्कमाद्र सिथिनी-
कृतलज्ज । मन्नतासु दृष्टेरलवेदे कामिनीषु मदनो नु मदो नु
॥ ४३ ॥ पापुरामरकलोलावेलिपुलपुरेऽल्पसुमकलस्यालि ।
मलिनानि वदनानि वधूना मोचनानि च मधूनि युवानः
॥ ४३ ॥ कान्तसङ्गमपराजितमन्यौ वारुणीरसनशान्तविवादे ।
मानिनीजन उपाहितसन्धौ संदधे धनुषि नेषुमनङ्गः ॥ ४४ ॥
कुप्यतामु मदनजनविता: कोपितानाम परिवस्तम पुनः ।
इत्यनेव प्रयतेन इव च मदं तु कान्तानिपुण: ॥ ४५ ॥
मद्गुणैः प्रमथमकममदना वारुणीमदविशङ्कितचित्ता ।
ह्रीविमोहविरहादुपलेभे पाटवं नु हृदयं नु वधूभिः ॥ ४६ ॥
सार्थितः प्रथममर्थितमानं सन्नितः प्रियकार्यैः सह पीतः ।
आसवः प्रतिपदं प्रमदानां नैकरूपरसतामिव भेजे ॥ ४७ ॥
कृष्णकोपमधुना लघुभूतं विप्रलोभिव वधूर्मनानाम् ।
आददे मधुविलोलकलङ्कं कान्तवीनिपु कन्या: ॥ ४८ ॥
योतकस्मर्तदलकवीच हलनामुरलयो रमन्यमाम् । कुच-
कोपनमिनीलकपोलमुतकस्ककैःपुरुषाः ॥ ४९ ॥ प्रत्यने
मुक्तमपि सुरायां अतमानवरतेन निषेव: । नलदा
हि दर्शितमधुरं मानसे मधु रताभिरतेन ॥ ५० ॥
वीक्ष्य गर्वमचलेकमधीनि: कान्तमुन्मदमदस्वनमध्वीम् ।
यद्दिरे मधुमत: मदनमेहलालसुदो मधुवारा: ॥ ५१ ॥
तोयवाचकुपरुलनयता कालिताकमतिरोहितगन्धा । वारुणी
मधुमामधुमनो मम वर्ते विदितमने नु वितेने ॥ ५२ ॥

१ प्रमथमाम. २ मदेन.

चुम्बनव्यपरिमेयितमङ्गैः कर्णतां निकटकान्तिरियाय । योषितः सुहृदिव प्रविभेजे लम्भितेषु नवकान्तिविभेदरागः ॥ ५३ ॥ ह्रीभराद्वनतमप्यधिरोहः कान्तवक्त्रमदमुन्नतमोमः । आचचाम सलिलं सलिलमिव यस्याः सान्द्रनामवरवक्त्ररागः ॥ ५४ ॥ रागकान्तनयनेषु नितान्तं विद्रुमारुणकपोलतलेषु । सर्वगापि ददृशे वनितानां दर्पणेष्विव मुखेषु मदश्रीः ॥ ५५ ॥ बद्धकोपविकृतीरपि रामाश्चारुताभिमततामुपनिन्ये । वस्तुतो मधुमदो दयितानामात्मवर्गहितमिच्छति सर्वः ॥ ५६ ॥ वाससां शिथिलतामुपनाभि ह्रीनिरासमपदे कुपितानि । योषितां विदधती गुणपक्षे निर्ममार्ज मदिरा वचनीयम् ॥ ५७ ॥ सर्वमुग्रमपि निश्चितवर्तीनात्मनो मधुमदोद्यमितानाम् । व्रीडया विकलया वनितानां न स्थितं न विगतं हृदयेषु ॥ ५८ ॥ रुन्धती नयनवाक्यविकासं सादितोभयकरा परिरम्भे । व्रीडितस्य ललितं युवतीनां क्षीबता बहुगुणैरनुजह्रे ॥ ५९ ॥ योषिदुद्धतमनोभवरागा मानवत्यपि ययौ दयिताङ्कम् । कारयत्यनिभृता गुणदोषे वारुणी खलु रहस्यविभेदम् ॥ ६० ॥ आहिते नु मधुना मधुरत्वे चेष्टितस्य गमिते नु विकासम् । आबभौ नव इवोद्धतरागः कामिनीष्ववसरः कुसुमेषोः ॥ ६१ ॥ मा गमन्मदविमूढधियो नः प्रोज्झ्य रन्तुमिति शङ्कितनाथाः । योषितो न मदिरां भृगमीषुः प्रेम पश्यति भयान्यपदेऽपि ॥ ६२ ॥ चित्तनिर्वृतिविधायि विविक्तं मन्मथो मधुमदः शशिभासः । संगमश्च दयितैः स्म नयन्ति प्रेम कामपि भुवं प्रमदानाम् ॥ ६३ ॥ धार्ष्ट्यलङ्घितयथोचितभूमौ निर्दयं विलुलितालकमाल्ये । मानिनीरतिविधौ कुसुमेषुर्मत्तमत्त इव विभ्रममाप ॥ ६४ ॥ शीधुपानविधुरेषु वधूनां विघ्नतामुपगतेषु वपुःषु । ईहितं रतिरसाहितभावं वीतलक्ष्यमपि कामिषु रेजे ॥ ६५ ॥ शीतलस्तुषारकिरणो मधुनेव सार्धमन्तः प्रविश्य चषकप्रतिबिम्बवर्ती । मानान्धकारमपि मानवतीजनस्य नूनं बिभेद यदसौ प्रससाद सद्यः ॥ ६६ ॥ पिपि प्रिय सस स्वयं मुखासवं देहि मे तत त्यज दुदु दुतं भभभ भाजनं काञ्चनम् । इति स्खलितजल्पितं मदवशात्कुरङ्गीदृशः प्रगे हसितहेतवे सहचरीभिरध्यैयत ॥ ६७ ॥

द्यूतक्रीडावर्णनम्

क्षितेर्भोपायनं दूरादागतस्य कृतं मम । स्तनोपपीडनाश्लेषः कृतो द्यूते पणस्त्वया ॥ १ ॥ आश्लेषचुम्बनरतोत्सवकौतुकानि क्रीडाद्युरोदरपणः प्रतिभूरनङ्गः । भोगः स यद्यपि जये च पराजये च यूनोर्मनस्तदपि वाञ्छति जेतुमेव ॥ २ ॥ रतिक्रीडाद्यूते कथमपि समासाद्य समयं मया लब्धे तस्याः क्वणितकलकण्ठार्धमधरे । कृतभ्रूभङ्गासौ प्रकटितविलक्षार्धरुदितस्मितक्रोधोद्भ्रान्तं पुनरपि विदध्यान्मयि मुखम् ॥ ३ ॥ अद्य द्यूतविनोदमङ्गविधावीशोऽसि तत्खण्डनादाधिक्ये यद् उत्सवानिति मृषा कोपार्पितभ्रूलता । सद्यः स्विन्नकराग्रकुन्तलपरावर्तीकृतास्त्यस्य मे मुग्धाक्षी प्रतिकूल्य तत्कृतवती द्यूतेऽपि चार्जितम् ॥ ४ ॥ गाढालिङ्गनपूर्वमेकमनया द्यूते जिते चुम्बनं नास्ति किंचिदपि रिरम्भ्य दत्तममुना प्रत्यर्पितं चानया । नैतत्ताद्दृगिदं न ताद्दृशमिति प्रत्यर्पणस्कन्धयोर्नो श्रम्बनमेकमेव बहुधा गणितं तयोर्वत्सरः ॥ ५ ॥ आश्लेषं प्रथमं क्रमेण विजिते हृद्येऽधरस्यार्पणे नर्मद्यूतविधौ पणं प्रियतमे कान्तां पुनः पृच्छति । अन्तर्हासनिरोधसंभृतरसोद्भेदस्फुरद्गण्डया मौनं सारिविसारणाय विहितः स्वेदाम्बुगर्भः करः ॥ ६ ॥

बाह्यरतक्रीडावर्णनम्

आलिङ्गनम्

ह्रीनया गलितनीवि निरस्यन्नन्तरीयमवलम्बितकाञ्चि । मण्डलीकृतपृथुस्तनभारं सस्वजे दयितया हृदयेशः ॥ १ ॥ उत्तरीयविनयात्त्रपमाणा रुन्धती किल तदीक्षणमार्गम् । आवरिष्ट विकटेन विवोढुर्वक्षसैव कुचमण्डलमन्या ॥ २ ॥ अंशुकं हृतवता तनुबाहुस्वस्तिकापिहितमुग्धकुचाग्रा । भिन्नशङ्खवलयं परिणेत्रा पर्यरम्भि रभसादचिरोढा ॥ ३ ॥ संजहार सहसा परिरब्धप्रेयसीषु विगृह्य विरोधम् । संहितं रतिपतिः स्मितभिन्नकोधमाशु तरुणेषु महेषुम् ॥ ४ ॥ संप्रमानमुपयन्तरि वध्वाः क्लिष्टबन्धुपमरासि रसेन । आत्मनैव रुरुधे कृतिनेव स्वेदमाशु वसनं जघनेन ॥ ५ ॥ पीडिते पुरःप्रतीपमतीव भर्तरि स्तनयुगेन युवत्याः । स्पष्टमेव दलतः प्रतिनार्यास्तन्मयत्वमगमद्धृदयस्य ॥ ६ ॥ दीपितस्मरमुरस्युपपीडं वक्षसि स्तनमभिष्वजमाने । प्रकटतां न ययतुः कुचकुम्भौ मुग्धुषः कठिनतातिशयेन ॥ ७ ॥ संप्रवेष्टुमिव योषित ईषुः श्लिष्यतां हृदयमिष्टतमानाम् । आत्मनः सततमेव तदन्तर्वर्तिनो न खलु नूनमजानन् ॥ ८ ॥ स्नेहनिर्भरमधत्त वधूनामार्द्रतां वपुरसंशयमन्तः । यूनि गाढपरिरम्भिणि वस्त्रक्नोपमनु यद्द्रवदनेन ॥ ९ ॥ न स्म माति वपुषः प्रमदानामन्तरिष्टतमसंगमजन्मा । यद्बहुर्बहिरवाप्य विकासं व्यानशे तनुरुहाण्यपि हर्षः ॥ १० ॥ यत्प्रियव्यतिकराद्वनितानामङ्गजेन पुलकेन बभूवे । प्रापि तेन भृशमुच्छ्वसिताभिर्नीविभिः सपदि बन्धनमोक्षः ॥ ११ ॥

चुम्बनम्

लोलदृष्टि वदनं दयितायाश्चुम्बति प्रियतमे रभसेन । व्रीडया सह विनीवि नितम्बादंशुकं शिथिलतामुपपेदे ॥ १२ ॥ आददाता नखपदैः परिरम्भाश्चुम्बितानि घनदन्तनिपातैः । सौकुमार्यगुणसंभृतकीर्तिर्वाम एव सुरते-

१ अक्षवचने आवश्ये च. २ अज्ञाते. ३ 'वामीन' इति कोके.

१ अत्र नो सकलनरीयमाणेन्.

[illegible] कामः ॥ १३ ॥ [illegible] [illegible] दूरीकृत्य । [illegible] मुकुलं [illegible] [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] [illegible] मुकुलं [illegible] कुसुमे ॥ १६ ॥

विहारः

[illegible] [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] [illegible] कुसुमैः [illegible] । [illegible] [illegible] कुसुमायुधस्य ॥ २८ ॥

सुरतप्रशंसा

सुरते च समाधौ च मनो यत्र न लीयते । ध्यानेनापि हि किं तेन किं तेन सुरतेन वा ॥ १ ॥ यत्र न मदनविकारः सद्भावसमर्पणं च नारीणाम् । तत्किं सुरतं [illegible] पशुकर्माणि पशव एव रमन्ते ॥ २ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] तथा सखे [illegible]

[illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] [illegible] ॥ ९ ॥

नववधूसंगमे सखीवाक्यम्

[illegible] [illegible] ॥ १ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] [illegible] ॥ ४ ॥

नववधूसंगमः

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible]

कूजति वेल्लति विवर्तते निमिषति विलोकयति तिर्यक् । अन्तर्नन्दति चुम्बितुमिच्छति नवपरिणया वधूः शयने ॥ ३ ॥ भुजपञ्जरे गृहीता नवपरिणीता वरेण रहसि वधूः । तत्कालजालपतिता बालकुरङ्गीव वेपते नितराम् ॥४॥ असंमुखालोकनमाभिमुख्यं निषेध एवानुमतिप्रकारः । प्रत्युत्तरं मुद्गममेव वाचो नवाङ्गनानां नव एव पन्थाः ॥ ५ ॥ चुम्बनेषु परिवर्तिताधरं हस्तरोधि रसनाविसर्जने । विभ्रितेच्छमपि तस्य सर्वतो मन्मथेन्धनमभूद्वधूरतम् ॥ ६ ॥ विरम नाथ विमुञ्च ममाञ्चलं शमय दीपमिमं समया सखीम् । इति नवोढवधूवचनैर्युवा मुदमगादधिकां सुरतादपि ॥ ७ ॥ नीवीबद्धार्पितकरां निविडीकृतोरुं व्रीडानतां तत इतो वदनं हरन्तीम् । आरोप्य वक्षसि मुखं परिरब्धुमेनां बाला बलादभिलषामि न पारयामि ॥ ८ ॥ पटान्ते पत्यौ नमयति मुखं जातविनया हठाश्लेषं वाञ्छत्यपहरति गात्राणि निभृतम् । न शक्नोत्याख्यातुं स्मितमुखसखीदत्तनयना ह्रिया ताम्यत्यन्तः प्रथमपरिहासे नववधूः ॥ ९ ॥ समाकृष्टे वासः कथमपि हठात्पदपति तदा कलादूरुद्वन्द्वं अगुरुशरगौरे मृगदृशः । तया दृष्टिं दत्त्वा मदृति मणिदीपे निपुणया निरुद्धं हस्ताभ्यां झटिति निजनेत्रोत्पलयुगम् ॥ १० ॥ बलान्नीता पार्श्वं मुखमभिमुखं नैव कुरुते धुनाना मूर्धानं हरति बहुनाश्लुम्बनविधिम् । हृदि न्यस्तं हस्तं क्षिपति गमनारोपितमना नवोढा वोढारं सुखयति च संतापयति च ॥ ११ ॥ स्फुरद्रोमोद्भेदस्तरलतरताराकुलदृशो भयोत्कम्पोत्तुङ्गस्तनयुगभरासङ्गसुभगः । अर्धाङ्गाङ्गया गुञ्जन्मणिकल्याप्रोक्षितरचितः परीरम्भो मोदं जनयति च संमोहयति च ॥ १२ ॥ अप्यौत्सुक्ये महति दयितप्रार्थनासु प्रतीताः काङ्क्षन्त्योऽपि व्यतिकरसुखं कातराः स्वाङ्गदाने । आबाध्यन्ते न खलु मदनेनैव लब्धान्तरत्वाद्बाधन्ते मनसिजमपि क्षिप्तकालाः कुमार्यः ॥ १३ ॥ दत्ते दृष्टिमपो ददाति कुरुते नालापमाभाषिता शय्यायां परिवृत्य तिष्ठति बलादालिङ्गिता वेपते । निर्यान्तीषु सखीषु वासभवनान्निर्गन्तुमेवेहते बाला वामतया प्रियस्य नितरां प्रीत्यै नवोढाभवत् ॥ १४ ॥ अंशाकृष्टदुकूलया सरभसं गूढौ भुजाभ्यां स्तनावाकृष्टे जघनांशुके कृतमधःसंसक्तमूरुद्वयम् । नाभीमूलनिबद्धचक्षुषि तया व्रीडानताङ्ग्या प्रिये दीपः फूत्कृतिवातवेपितशिखः कर्णोत्पलेनाहतः ॥ १५ ॥ हस्तं कम्पवती रुणद्धि रसनाव्यापारलोलाङ्गुलिं हस्तौ स्वौ नयति स्तनावरणतामालिङ्ग्यमाना बलात् । पातुं पक्ष्मलचक्षुरुन्नमयतः साचीकरोत्याननं व्याजेनाप्यभिलाषपूरणसुखं निर्वर्तयत्येव मे ॥ १६ ॥ कण्ठाश्लेषनिपीडितस्तनभरश्रोणीतटस्पर्शितं संसक्तोरुयुगं गृहीतजघनप्राकारमध्यन्ततः । द्राग्गेव श्लथबन्धमिन्दुवदना गाढावमर्दासहं विज्ञायात्यजदाशु काञ्चनपटं व्रीडाकुलापि क्षणम् ॥ १७ ॥ कान्ते कञ्चुलिकापनोदकिकिति कण्ठावला नमन्त्या स्थितं तस्मिन्कोमलकाकुभाषिणि तया स्पन्दी निरुद्धोऽधरः । उत्थायाथ करस्पृशि प्रियतमे यूनेव संगमे काञ्चीकूजितकैतवेन मदनो धीःशान्तिमभ्यर्थ्यते ॥ १८ ॥ इत्थं तल्पतलाधिरोहणमियं पर्यायणप्रक्रिया शय्यायां वचनक्रमस्य दयितस्यैवं विधाराधना । एवं केलिगृहोपदेहलि बलादानीयमाना मुहुश्चाटूक्तिप्रकारैश्चिरं नववधूरालीभिरध्याप्यते ॥ १९ ॥

सुरतकेलिकथनम्

आस्तां दूरेण विश्लेषः प्रियामालिङ्गतो मम । स्वेदः किं नु सरिद्भावो रोमाञ्चः किं नु पर्वतः ॥ १ ॥ उपरूपं कुचद्वन्द्वं हारगङ्गाधरं तव । चन्द्रचूडं करिष्यामि कुरु तावद्दिगम्बरम् ॥ २ ॥ कान्ते कलितचोलान्ते दीपे वैरिणि दीप्यति । आसीदसितपद्माक्ष्याः पक्षो नयनमुद्रणम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मानन्दमधुरं किमपीदं नेति रतिषु वचनेन । श्रुतिसीमसंगताक्षी मुग्धे साङ्गमादिशसि ॥ ४ ॥ तव तन्वि तरुणपुण्याद्म्बरमणिमकरसंक्रमो जातः । अधिवेणि भवति नियमः कल्पविलम्बेन भावि कामस्य ॥ ५ ॥ विधृताः प्रियस्य केशाः कण्ठे लग्नं भुजे वलितम् । मज्जन्त्या रससिन्धौ किं किं न कृतं तया सुदृशा ॥ ६ ॥ पृष्ठे कञ्चुकमुक्तयै सुतनुरसव्यं प्रहिण्वती पाणिम् । हन्तुमिव चित्तहरिणं धनुस्तूणादिषुमादत्ते ॥ ७ ॥ चारुनूपुररणत्कृतं रते कामिनां हरति मानसं यथा । नो तथा मधुरगीतवादितं केकिचातकपिकस्वना अपि ॥ ८ ॥ हेमकुम्भमिव तुङ्गमुरोजं वल्लभे स्पृशति चोरवदस्याः । जाग्रति स्म सहसैव तदानीं यामिका इव तनूरुहसंघाः ॥ ९ ॥ पाणिपल्लवविधूननमन्तः सीत्कृतानि नयनार्धनिमेषाः । योषितां रहसि गद्गदवाचामस्त्रतामुपययुर्मदनस्य ॥ १० ॥ धैर्यमुत्कलमनोभवभावा वामतां च वपुरर्पितवत्यः । व्रीडितं ललितसौरतधाष्टर्यं तेनिरेऽभिरुचितेषु तरुण्यः ॥ ११ ॥ पाणिरोधमविरोधितवाञ्छं भर्त्सनाश्च मधुरस्मितगर्भाः । कामिनः स्म कुरुते करभोरूर्हारि शुष्करुदितं च सुखेऽपि ॥ १२ ॥ वारणार्थपदगद्गदवाचामीर्ष्यया मुहुरपत्रपया च । कुर्वते स्म सुदृशामनुकूलं प्रातिकूल्यकतयैव युवानः ॥ १३ ॥ अन्यकालपरिहार्यमजस्रं तद्द्वयेन विदधे द्वयमेव । भूषणा रहसि भर्तृषु ताभिर्निर्दयत्वमितरैरबलासु ॥ १४ ॥ बाहुपीडनकचग्रहणाभ्यामाहतेन नखदन्तनिपातैः । बोधितस्तनु-

[illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] मापि [illegible] । [illegible] न [illegible] ॥ १६ ॥ आहतं [illegible] । [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] मर्दयवापि । [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] मर्मगर्भः । [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] मदन [illegible] । [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] कपोलैः । [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] । आनु[illegible] हृदयानि [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] न [illegible] । [illegible] किं नु [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] नानि । आनन्द[illegible] परिश्रमः ॥ २५ ॥ [illegible] किं किं [illegible] । हा [illegible] कुलः ॥ २६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] कथमपि [illegible] । [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] । [illegible] संस्मृत्य [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३३ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३४ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३७ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३९ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ४१ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ४२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ४३ ॥ [illegible]

१ [illegible]

काञ्ची शुम्भति काञ्चनांशुनिवहं किं च ध्वनं वर्षति प्रारम्भे मदनाहवस्य विजयी वेणी मनोभूर्भुजः ॥ ४४ ॥ सिन्दूरं रविबिन्दुभाललसमं धम्मिल्लपुष्पाल्लयं यद्धाढं भ्रमतीव नलिनयनवे निर्वाणमंत्यालीकम् । चोले चञ्चलना भविष्यति मुहुः स्वान्तर्गतं कौसुमं नीवी स्खलति न स्थिरा समुदये बद्ध महाम्बरः ॥ ४५ ॥ पश्यन्ती परिणामकेलिषु मुहुर्निःशङ्कमालिङ्ग्य मां प्रोत्फुल्लत्कलमप्रहासमधुरं सव्याजमन्त्यप्रभा । नाहं वेद्मि न वेत्ति सा च दयिता तत्रापयोः श्रेणिं शय्या वेत्ति न वेत्ति वा स नु कुतः सद्भावलोलः स्मरः ॥ ४६ ॥ प्रत्यूहः पुलकाङ्कुरेण निबिडाश्लेषे निमेषेण च क्रीडाकुलविलोकितेऽमृतसुधापाने कथाकेलिभिः । आनन्दाधिगमेन मन्मथकलायुद्धेऽपि यस्मिन्नभूदुद्गतः स नयोर्बभूव सुरतारम्भः प्रियंभावुकः ॥ ४७ ॥ ईषत्कम्पपयोधरं मुकुलितं प्रौढप्रहारोत्थुकं निःश्वासान्मनंकहास्यसरसं संरम्भमन्दव्यथम् । वारंवारसुरःप्रहारसुभगं मंदस्मयमानाधरं किंचिद्वल्गितनम्रदेशनमहो धन्यो रतं सेवते ॥ ४८ ॥ त्वं मुग्धाक्षि विनैव कञ्चुलिकया धत्से मनोहारिणीं लक्ष्मीमित्यभिधायिनि प्रियतमे तद्वीटिकासंस्पृशि । शय्योपान्तनिविष्टसस्मितसखीनेत्रोत्सवानन्दितो निर्यातः शनकैरलीकवचनोपन्यासमालीजनः ॥ ४९ ॥ कोकः शोकविमुक्तमौक्तिकभरो निःस्यन्दमिन्दीवरं चापं चापलवर्जितं हिमकरक्रोडे तमः क्रीडति । वातः कातरयत्यपाकृततरसं बन्धूकमेतावती वार्ता कापि कदापि पार्श्वविहिता कस्यापि वा तिष्ठति ॥ ५० ॥ धम्मिल्लो भङ्गमेतु प्रविशतु तिलकः केशपाशान्धकारं पत्राली गण्डपाली त्यजतु च विवरं कर्णयोर्गन्तुकामा । वामायाः कान्तदन्तक्षततलिमहने एक एवाधरोऽसौ वीरः कामाहवेऽस्मिन्निति वदति मुहुर्नूपुरः क्वाणमञ्जु ॥ ५१ ॥

विपरीतरतक्रिया

प्रयाणे नूपुरारावे श्रूयते मेखलाध्वनिः । कान्ते नूनं रतश्रान्ते कामिनी पुरुषायते ॥ १ ॥ पततु तवोरसि सततं दयिताधम्मिल्लमल्लिकानिकरः । रतरसरभसकचग्रहलुलितालकवल्लरीगलितः ॥ २ ॥ विपरीतमविपरीतं यद्रतमन्यत्तदेव विपरीतम् । तरुमारोहति लतिका नारोहति च लतिकां तरुः क्वापि ॥ ३ ॥ साक्षादमूल्यमूल्य मुक्तालिमिरनिकरभराः । प्रयत्नेन शीतरोचिस्तबकपाठं मेखला विदधे ॥ ४ ॥ निवसति विलोलति वेणिः स्खलति निपुणयति कूजति कोकिलः । निपतति तारकातिरन्दोलति नीविरमेखलाहिम्याः ॥ ५ ॥ स्थगयति नभः शशाङ्कं चलति गिरिः स्रवति तारकापटलम् । कथयति मन्ये काञ्चीपुरसीमनि किमपि संग्रामम् ॥ ६ ॥ मुक्ताः पतन्ति भूमौ बालाः कलयन्ति केवलां मुक्तिम् । चुम्बत्यम्बरमवनिं विपरीतं किं न विपरीतम् ॥ ७ ॥ लम्बत्कुचं व्याकुलकेशपाशं स्विद्यन्मुखं स्वीकृतमन्दहासम् । पुण्यातिरेकात्पुरुषा लभन्ते पुंभावमम्भोरुहलोचनानाम् ॥ ८ ॥ वक्त्रस्यन्दिस्वेदबिन्दुप्रबन्धैर्दृष्ट्वा भिन्नं कुङ्कुमं कापि कण्ठे । पुंस्त्वं तन्व्या व्यञ्जयन्ती वयस्या स्मित्वा पाणौ खड्गरेखां लिलेख ॥ ९ ॥ मधुरानसमुल्लसत्प्रवालं चलहेमाचलकान्तिभिर्जटालम् । विधुनिःपतदन्धकारजालं शुभकालं क्व पुनर्विलोकयामः ॥ १० ॥ अभिमुखपतयालुभिर्ललाटश्रमसलिलैरपनीतपत्रलेखः । कथयति पुरुषायितं वधूनां मृदितहिमद्युतिनिर्मलः कपोलः ॥ ११ ॥ तन्नाम्नि कारयति यत्र मनोभवस्य सा शक्तिरप्रतिहता भुवने तथा हि । उद्धाय पीवरपयोधरमण्डलाभं वल्गन्ति यत्पुरुषवत्प्रमदा अपीह ॥ १२ ॥ मुग्धे तवास्मि दयिता पुरुषो भव त्वमित्युक्तया नहि नहीति शिरो विधूय । स्वस्मात्करात्प्रियकरे वलयं क्षिपन्त्या वाचं विनाभ्युपगमः कथितो मृगाक्ष्या ॥ १३ ॥ वीणायितेषु मृगशावविलोचनानां कण्ठोदितान्यचरमं कलकूजितानि । आम्रेडयन्निव सौधगतैः कपोतैः शङ्के गृहीत इति संप्रति शिष्यभावः ॥ १४ ॥ तमःस्तोमं सोमं गिलति वमनीवोडुनिकरं रथाङ्गद्वन्द्वेऽस्मिन्नमरतटिनी खेलति मुहुः । उत्पातानुत्कम्पो मदनवसतीकाञ्चनगिरिर्विपर्येति प्रायो रतिपतिमते सर्वममुना ॥ १५ ॥ विहायसि विहारिणी भवतु नाम सौदामिनी सुमेरुशिखराद्यः पततु नाम मन्दाकिनी । परं तदिदमद्भुतं यदयमेत्य भूमीतलं नमन्नमृतदीधितिः कमलमाननमाकर्षति ॥ १६ ॥ प्रारब्धे रतिकेलिसंकुलरणारम्भे तया साहसप्रायं कान्तजयाय किंचिदुपरि प्रारम्भि तत्संभ्रमात् । खिन्ना येन कटीतटी शिथिलिता दोर्वल्लिरुत्कम्पितं वक्षो मीलितमक्षि पौरुषरसः स्त्रीणां कुतः सिध्यति ॥ १७ ॥ आलोलामलकावलीं सकुसुमां विभ्रचलत्कुण्डलं किंचिन्मृष्टविशेषकं तनुतरैः स्वेदाम्भसः शीकरैः । तन्व्या यत्सुरतान्ततान्तनयनं वक्त्रं रतव्यत्यये तत्त्वां पातु चिराय किं हरिहरब्रह्मादिभिर्दैवतैः ॥ १८ ॥ प्रारब्धे विपरीतनाम्नि रते सर्वं तदाभूत्कलापं तदा विपरीतमेव कुटिला मुक्ताः सुवृत्ता अपि । मुक्ता निःपतिता भवन्ति तरलौ चाचलौ नेत्रतुः श्रीमन्ति श्रुतिमारगाः सुमनसः कान्ता नु कान्तायते ॥ १९ ॥ निःशेषं च्यवनीय नीविवसनं मधुकमन्येवकं क्रीडान्दोलनैरिव स्तनमध्यलतिकं किंचित्प्रकम्पस्तनम् । उपस्कुण्ड-

१ विपर्यस्तस्तनकलशा. २ मुकुलकः. ३ कण्ठकम्पः. ४ मुक्ताकलापकर. ५ निर्वाणिकला.

१ मणिभिः

[illegible] ॥ २१ ॥

सुरतनिवृत्तिः

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] ॥ १६ ॥

[illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible]

मनस्तापाद्व वक्तुं यदि वा काञ्ची निर्गुणता निरञ्जनदृशा हृन्व्यां ममताश्रिता । नीरागोऽधरपल्लवश्च गुरुणा केनापि गौराङ्गि ते शङ्के सम्यगसत्यनिबद्धा तत्त्वावबोधः कृतः ॥ २९ ॥ चन्द्रानुन्मिषितश्रोणलोचनयुगं दत्ताङ्कदन्तच्छदं पर्यस्तालकमश्रि पर्यस्तश्रोणिश्लथमाबलि । जृम्भोज्जृम्भित-सौभाग्यमसिमत्कृती सिन्दूरीकृतलोचनं शंसति कृतमेव रजनी-वृत्तान्तमेणीदृशः ॥ ३० ॥ स्वामिन्भङ्गुरयालकं सतिलकं भालं विलासिन्कुरु प्राणेश त्रुटितं पयोधरतटे हारं पुनर्योजय । इत्युक्त्वा सुरतावसानसमये संपूर्णचन्द्रानना स्पृष्टा तेन तथैव जातपुलका प्राप्ता पुनर्मोहनम् ॥ ३१ ॥ व्याकीर्णः केशपाशस्तरलितनयनाः स्वेदलोलौ कपोलौ क्लिष्टा बिम्बाधरश्रीः कुचकलशरुचा हारिता हारयष्टिः । काञ्ची काञ्चिद्गताशां स्तनजघनपदं पाणिना छादयन्ती भूषाहीनापि काचित्प्रियहृदयमहो प्रीणयत्येव मुग्धा ॥३२॥ सव्यासव्योरुबाहुव्यतिकरमधुरं कुञ्चयन्त्या शरीरं संसक्तान्योन्यजङ्घायुगमथसित-हनघनस्तनाभ्यां विभूषम् । भूयो निद्रातिरेकात्क्रमशिथिल-भुजाश्लेषमात्मकाङ्गान्क्षणमोत्सुक्यबाल्यप्रतिहतहृदयं शेरतेऽमी रतान्ते ॥ ३३ ॥ व्याभिश्रैकैकबाहु प्रबलितपृथुलैकैकचारू-रुकाण्डं दृष्टा दष्टाधरोष्ठं दरशिथिलतनुश्लेषमालिङ्ग्य कान्ताः । श्वासैः श्वासवेगस्फुरितगुरुकुचद्वन्द्वसंपीड्यमानाः श्रान्तः शेते रतान्ते सुखमिह सुकृती लीलया कामिलोकः ॥ ३४ ॥

चन्द्रास्तसमयवर्णनम्

कलङ्कव्याजो गगनाम्बुराशौ प्रसार्य चन्द्रातपतन्तुजालम् । लक्ष्मीकुमुदिनीषु संजिघृक्षुश्चन्द्रधवलश्चरमाब्धिमेति ॥ १ ॥ अस्तं हि दत्त्वा निखिलावकाशमरस्कं भजत्युन्नतकोटिरिन्दुः । भल्लवगाडस्य वनद्विपस्य तीक्ष्णं विषाणाग्रमिवावशिष्टम् ॥ २ ॥ वृन्देन नागवलितण्डुलानामङ्केन च श्रीफलवल्कलेन । अभ्यर्च्य जगेश्वरमिन्दुबिम्बं विसर्जयत्येव नभोमुनीन्द्रः ॥ ३ ॥ मन्दमन्दैर्मयूखैर्विमोक्ता दर्शितश्चरमु चामरसमः । उदयशिशिरं शिपविरे दर्भमोचिधिरतेरसंनिधौ ॥ ४ ॥ अरुणकिरणजालैरन्तरिक्षे गतर्क्षे चलति शिशिरवाते मन्द-मन्दं प्रभाते । युवतिजनकदम्बे नाथमुक्तोष्ठबिम्बे चरम-गिरिनितम्बे चन्द्रबिम्बं ललम्बे ॥ ५ ॥ जरठ इव मरालो र्जर्जराङ्गैर्मयूखैः स्खलति शिशिरभानुः पश्चिमाम्भोधिपारे । अवगलत इवाभूत्तत्र तत्रान्तरिक्षे विरलविरलभासः किं च तारा लुठन्ति ॥ ६ ॥ चरमगिरिकुरङ्गीशृङ्गकण्डूयनेन स्वपिति सुखमिदानीमन्तरिन्दोः कुरङ्गः । परिणतरविगर्भ-व्याकुला ग्रहतुला दिगपि घनकपोतीहुंकृतैः कुप्यतीव ॥ ७ ॥ उदयमुदितदीप्तिर्याति यः संगतौ मे पतति न वर-मिन्दुः सोऽप्यगमेव गत्वा । कितरुचिरिव सद्यः साम्यमुख्यं प्रभेति स्फुरति विशदमेषा पूर्वकाष्ठाङ्गनायाः ॥ ८ ॥ नव-कुमुदवनश्रीहासकेलिप्रसङ्गादधिकरुचिरशेषामप्युषां जाग-रित्वा । अयमपरदिशोऽङ्के मुञ्चति स्रस्तहस्तः शिशयिषुरिव पाण्डुम्लानमात्मानमिन्दुः ॥ ९ ॥ सपदि कुमुदिनीभि-र्मीलितं हा क्षपापि क्षयमगमदपेतास्तारकास्ताः समस्ताः । इति दयितकलत्रश्चिन्तयन्नङ्गमिन्दुर्वहति कृशमशेषं भ्रष्टशोभं शुचेव ॥ १० ॥ प्रकटमलिनलक्ष्मा मृष्टपत्रावलीकैर्विगत-गतिशोभैः प्रत्युषःप्रोषितश्रीः । उपहसित इवासौ चन्द्रमाः कामिनीनां परिणतशरकाण्डपाण्डुभिर्गण्डभागैः ॥ ११ ॥ विकसितमुखीं रागासङ्गाद्गलत्तिमिरावृतिं दिनकरकरस्पृष्टा-मैन्द्रीं निरीक्ष्य दिशं पुरः । जरठलवलीपाण्डुच्छायो भृशं कलुषान्तरः श्रयति हरितं हन्त प्राचेतसीं तुहिनद्युतिः ॥ १२ ॥ नक्षत्रक्षितिनायकोऽयमधुना रुद्धः प्रभातागमे सत्राधेन बलीयसातिमहसा रोषारुणज्योतिषा । भ्रश्यत्कान्त-शिरोरुहां प्रविगलत्तारालिहारावलीमादाय क्षणदां प्रियां क्षितिधरं पाश्चात्यमारोहति ॥ १३ ॥ संश्लिष्टा सानुरागं स्वकरपरिचयप्राप्तभूरिप्रसादा या पूर्वा भुक्तपूर्वा रविकर-कलितां तामुदीक्ष्यामृतांशुः । निस्तेजाः पश्चिमाब्धौ प्रविशति हि सतां दुःसहो मानभङ्गः किं वक्तव्यं सितांशोः स तु सकलसतां मण्डलस्यापि नेता ॥ १४ ॥

मध्यरात्रक्रीडावर्णनम्

शमितनिखिलदीपे सुप्तनिद्रालुलोके रतपरवशचित्ता मध्यरात्रे विबुद्धाः । प्रथमसुरतखिन्नां सुप्तिकां बोधयन्तो बहुदृढपरिरम्भैः कामुकाः खेदयन्ति ॥ १ ॥ अनुनय-गृहीत्वा व्याजसुप्ता पराची रतमथ कुकवाकोस्तारमाकर्ण्य कल्ये । कथमपि परिवृत्ता निद्रयान्धा किल स्त्री मुकुलित-नयनैवाश्लिष्यति प्राणनाथम् ॥ २ ॥ चिररतिपरिखेदप्राप्त-निद्रासुखानां चरममपि शयित्वा पूर्वमेव प्रबुद्धाः । अपरि-चलितगात्राः कुर्वते न प्रियाणामशिथिलभुजचक्राश्लेषभेदं तरुण्यः ॥ ३ ॥ मदनशशिनः स्पर्शे शीताद्विवागतवेपथु-स्तनयुगलके भ्रान्त्वा सुप्ते निविष्ट इव भ्रमात् । ज्वलित-मदनाङ्गारे तस्मात्ततो जघनस्थले सपुलकजलः पत्युः पाणिर्विलीन इवाभवत् ॥ ४ ॥ रतिकृति गते मायानिद्रां

१ शिवस्य. २ मन्त्रीभूतनाभिम्; पक्षे,–रोमविशेषः. ३ मृगलाञ्छनः. ४ पूर्वसंध्यामाः. ५ कुङ्कुमम्; पक्षे,–रोमविशेषः. ६ कान्त्यम्; पक्षे,–रोमविशेषः. ७ वल्कलम्; पक्षे,–वैष्णव. ८ हंसः.

१ पूर्वदिशामात्रम्. २ चन्द्रः. ३ नक्षत्राणाम्; पक्षे,–द्विजानाम्. ४ आयकः ५ निर्मलस्मरा. ६ प्रभाते.

[illegible]नुबन्धा [illegible] सखी [illegible] । कुसुमायुध[illegible] [illegible] दर्शन[illegible] ॥ २ ॥

प्रभातवर्णनम्

मनोऽ[illegible]मन्दीकृतवपुः [illegible] । [illegible] कामिनीगण[illegible] ॥ १ ॥ कुमुदे कुर्वत् काम-मानसं प्रियसंगमयोः । दिवाकरकर[illegible] प्रतिकामिनीता-वर्णा ॥ २ ॥ [illegible]कुमुदिन्यु[illegible]कुचेषु कुम्भ्या । कलिकाः कमलानि [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] दिश [illegible] । [illegible] ॥ ४ ॥ आश्लेष[illegible] कुचकुड्मलैः । कुसुम-शैषः कुसुमायुधोऽपि प्रभातयोषा रजनी बभूव ॥ ५ ॥ नभोवनं नवकमलं विभाग्य [illegible] । [illegible] ॥ ६ ॥ चन्द्र[illegible] हृा सखीवदने सखीभिः । कोककोकहृदयानन्दः पुनः [illegible] ॥ ७ ॥ संनिगूह्य चिकुरं तमोमयं यामिनी ननु [illegible] । कुर्वती जयति चन्द्रमण्डलं कुण्डलं गगन[illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] दिवाकरमयूख[illegible] कमलिनीम् । कमनीयपुष्प[illegible] समाश्रिता मधुरं विक-स्वरति मधुमाधविनीम् ॥ ९ ॥ प्राची दिनकर[illegible] दर्शने विभाते प्रालेयम्बरं स्पृशति [illegible] । भीता जगाद [illegible] न भूषणानि [illegible] त्यजति तारक-भूषणानि ॥ १० ॥ [illegible] । [illegible] हृदयान्तरेषु ॥ ११ ॥ अन्तर्हिते शशिनि [illegible] कुमुदनीनां [illegible] न नन्दयति [illegible] । [illegible] दुःखानि [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] पुष्पैः समं निपतिता रजनी [illegible] । [illegible] पतन्ति ॥ १३ ॥ [illegible] । [illegible] सरसाः सरन्तः ॥ १४ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ३० ॥ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ कुमुद० ४ [illegible]

बिन्दुप्रासादान्धकारीति । अमन्दकिरणावल्यां कन्दका यांकहूती हृदिस्थायि किमकार्षीतान्कान्ताजहोमम् ॥ ३१ ॥ कुमुदवनमेदश्रि श्रीमदम्भोजखण्डं त्यजति मुदमुलूकः प्रीतिमांश्चक्रवाकः । उदयमहिमरश्मिर्याति शीतांशुरस्तं हतविधिलसितानां ही विचित्रो विपाकः ॥ ३२ ॥ कुलितनयनताराः क्षामवक्त्रेन्दुबिम्बा रजनय इव निद्राक्लान्तनीलोत्पलाक्ष्यः । तिमिरमिव दधानाः स्रंसिनः केशपाशानवनिपतिगृहेभ्यो यान्त्यमूर्वारवध्वः ॥ ३३ ॥ शिथिलयति मगाणो यावदर्को नलिन्याः कमलमुकुलनीवीग्रन्थिमुद्रां करेण । प्रविकसदलिमाला गुञ्जितैर्मञ्जुशब्दा जनयति मुदमुच्चैः कामिनी कामिनीव ॥ ३४ ॥ नभसि विरलताराः मौक्तिकानीव भान्ति स्फुटतरमवमलक्ष्माभरं चुम्बतीन्दुः । रथिकदयधरिश्रीधारिमूर्धानमेनं हृदयमनु नितान्तोल्लासमङ्गीकरोति ॥ ३५ ॥ अभूत्प्राची पिङ्गा रसपतिरिव प्राश्य कनकं गतच्छायश्चन्द्रो बुधजन इव ग्राम्यसदसि । क्षणात्क्षीणास्तारा नृपतय इवानुद्यमपरा न दीपा राजन्ते द्रविणरहितानामिव गुणाः ॥ ३६ ॥ इतः शुक्रा चन्द्रद्युतिभिरिह रक्तारुणकरैः कलितमिलिरप्यन्तःस्खलितगतिभिर्भिन्नरुचिः । प्रभातश्रीरेषा विलसति पुरन्ध्रा सुकृतिनां निमज्जुणां जह्नुपुत्रीविधिनासंगम इव ॥ ३७ ॥ तमोभिः पीयन्ते गतवयसि पीयूषवपुषि ज्वलिष्यन्मार्तण्डोपलपटलधूमैरिव दिशः । सरोजानां कर्षत्कलिमवकवधकान्तनयिकस्वयादन्तःशल्यं तरति परिरथापि न कथाम् ॥ ३८ ॥ इतः पौरस्त्यायां ककुभि विवृणोति क्रमदनलमिवाग्रमणं किरणकलिकामम्बरमणिः । इतो निष्क्रामन्ती नवरतिगुरोः प्रोञ्छति वपुः स्वकस्तूरीपत्राङ्कुरमकरिकामुद्रितमुरः ॥ ३९ ॥ द्रुमाः पाण्डुप्राया घृतनिबिडगर्भाः स्त्रिय इव प्रकुल्याले कन्या ग्रथितकुसुमास्य इव जनाः । पिको मन्दं मन्दं हृदि मदननामानि जपति प्रमोदेऽपि पूर्वापरचिन्तनभाजः कविरिव ॥ ४० ॥ विरलविरलीभूतास्ताराः कलौ सुजना इव व्यपसरति च ध्वान्तं चित्तात्सतामिव दुर्जनः । मन इव मुनेः सर्वत्रापि प्रसन्नमभूत्तमो विगलति निशा क्षिप्रं लक्ष्मीरनुद्यमिनामिव ॥ ४१ ॥ नवकलधरवारिधि रञ्जतपिण्डपाण्डुः शशी न भान्ति जलबुद्बुदद्युतिमयविकास्तारकाः । कुरण्टकविपाण्डुरं दधति धाम दीपाङ्कुराश्चकोरनयनारुणा भवति विश्व सौत्रामणी ॥४२॥ अयं मृदुमृणालिनीवनविलाससहासिकस्त्विषां पितपते पतिः सपदि दृश्यमानो निशाः । स्तनौ पुलकयन्ति चोत्पलाक्ष्याः प्रियोरःस्थले विनययन्तिवृत्तयो घुसृणपङ्कपत्राङ्कुराः ॥ ४३ ॥ जृम्भारम्भप्रवितनदलोपान्तजालप्रविष्टैर्हस्तैर्भानोर्नृपतय इव स्पृश्यमाना विबुद्धाः । स्त्रीभिः सार्धं घनपरिमलस्तोकलक्ष्याङ्गरागा मुञ्चन्त्येते विकचनलिनीगर्भशय्यां द्विरेफाः ॥ ४४ ॥ यः सैन्ये कल्पार्थिवस्य विरहिप्रत्यर्थिनामग्रणीर्ज्योत्स्नानिर्झरमुज्झति स्म जगतां यस्तापनिर्वापणम् । सोऽयं तारकनायकः किमपरं शृङ्गारसंजीवनं जातः पुष्परागपाण्डुरजरत्कूष्माण्डपिण्डाकृतिः ॥ ४५ ॥ ये कुण्ठीकृतवल्लभप्रणतयः शङ्कारस्य ये न प्राप्ताश्च निशीथिनीपतिकरैः शैथिल्यवार्तामपि । ते निःशङ्कविटङ्कतालुतुमुलप्रोतश्रुतप्राथितैश्छिन्नाः कुक्कुटकूजितैर्मृगदृशां मानग्रहग्रन्थयः ॥४६॥ कान्ते जग्मुषि ताम्रचूडरटितं श्रुत्वा प्रबुद्धा जवात्किंचिद्धामवदिन्दुवक्त्रं प्रविकसद्दृष्ट्वा गवाक्षाध्वना । संत्रासेन समीरिता प्रियतमप्रेम्णावरुद्धा शनैरुत्थानोपनिवेशनानि कुरुते तल्पे मुहुः पांसुला ॥ ४७ ॥ निर्यान्त्या रतिवेश्मनः परिगतप्रायां विलोक्य क्षपां गाढालिङ्गनचुम्बनानि बहुशः कृत्वाप्यसंतुष्टया । एकं भूमितले निधाय चरणं तल्पे प्रकल्प्यापरं तन्वङ्ग्या परिवर्तिताङ्गलतया प्रेयांश्चिरं चुम्बितः ॥ ४८ ॥ पद्मिन्याः सकलां विधाय विकलां ताराधिपः संपदं तत्रैवास्तुदयोन्मुखे सति रवौ वृद्धिप्रतामाश्रितः । ताराः स्वस्य करैर्विकृष्य सहसा गच्छन्नितोऽस्ताचलं लग्नाः काश्चन ताः प्रभाकरकरे पश्यन्परिम्लायति ॥ ४९ ॥ एते केतकधूलिधूसररुचः शीतद्युतेरंशवः प्राप्ताः संप्रति पश्चिमस्य जलधेस्तीरं जराजर्जराः । अप्येते विकसत्सरोरुहवनीहस्तप्रतासंभाविताः प्राचीरागमुदीरयन्ति तरणेस्तारुण्यभाजः कराः ॥ ५० ॥ सद्यः संघटमानकोकमिथुनव्याजेन पीनस्तनद्वन्द्वव्यञ्जितयौवनोज्ज्वलरुचो निर्माय दिक्कन्यकाः । दुर्दैवाक्षरमालिकामिव झटित्याकृष्य मुक्तावलीं लक्ष्मीमम्बुजिनीजनस्य तनुते देवस्त्विषामीश्वरः ॥ ५१ ॥ उन्मीलन्ति निशाभिशाचरवधूप्रोच्चाटनामान्त्रिकाः सायं सालससुप्तपङ्कजवनप्रोद्बोधवैतालिकाः । फुल्लत्पङ्कजकोशगर्भकुहरप्रोद्भूतभृङ्गावलीझङ्कारप्रणवोपदेशगुरवस्तीक्ष्णद्युतेरंशवः ॥ ५२ ॥ एतत्तत्कथ चक्रवाकसुदृशामाश्वासनादायिनः प्रौढध्वान्तपयोधिमग्नजगतीदत्तावलम्बोत्सवाः । दीप्तांशोर्विकसन्ति विद्रुमदृशां काश्मीरपङ्कोदकच्छायाभ्युत्पुलकीचतुराः

१ गतकौतुकम्. २ घूकः ३ चक्रस्तनखरतर्णमिलिताः. ४ ध्यामं कृतं वक्त्रेन्दुमण्डलं यासां ताः. ५ शिथिलितान्. ६ राजगृहेभ्यः. ७ वाराङ्गनाः. ८ चान्द्रः. ९ उद्योगरहिताः. १० दीप्यमानोऽग्निसत्पाण्डुरः. ११ ऐन्द्री. प्राचीत्यर्थः.

१ रात्रीणाम्. २ क्रोडः अथेतर इत्यर्थः. ३ ज्योत्स्नाप्रवाहम्. ४ शृङ्गारस्य जीवनौषधम्. ५ जीर्णे. ६ कुक्कुटारावम्. ७ संभ्रमेण. ८ मार्गेकुलाम्. ९ स्त्रैरिणी. १० निर्गच्छन्त्या. ११ केलिमन्दिरात्. १२ प्रभातप्रायाम्. १३ रात्रिम्. १४ निधाय. १५ चलिताङ्गयष्टिर्यया सा. १६ प्रियतमः. १७ हीनाम्. १८ शोभाम्. १९ स्थितवान्. २० किरणैः २१ मर्कोन परस्पराश्लुष्यमाणकारा कीदृशा.

[illegible]

प्रभातवायुवर्णनम्

[illegible]

मधाकरोति । भूयो विकाय जननी पुनरन्यथैव स्वेद- पनोदनकला मलयानिलस्य ॥ १३ ॥ विकचवकमलगन्धै- रन्धयन्भृङ्गमालाः सुरभितमकरन्दं मन्दमायाति वातः । प्रमदमदनमाद्यद्यौवनोद्दामरामारमणरभसखेदस्वेदविच्छेददक्षः ॥ १४ ॥ स्तनपरिसरभागे दूरमावर्तमानाः स्फुटनखरितमन्ति मध्ये किंचिदेव स्खलन्तः । वकुलकुसुमितस्त्वाभोगलब्धा वधूनां निधुवनरसखेदच्छेदिनः प्राह्णवाताः ॥ १५ ॥ दर- विगलितमल्लीवल्लिचञ्चत्परागप्रकटितपटवासैर्वासयन्काननानि । इह हि दहति चेतः केतकीगन्धबन्धुः प्रसरदसम- बाणप्राणवद्गन्धवाहः ॥ १६ ॥ मल्लिनमलकानां वल्लरी- र्नर्तयन्तो मधुसुरभिमुखाम्भोजसौरभ्यगन्धानुबन्धाः । नवनर- वनभाजां योगिनां स्वेदबिन्दून्सनृप इव पिबन्तो वान्ति मन्दं समीराः ॥ १७ ॥ उरसि मलयवासी जालमार्गप्रविष्टो विकचवकमलगन्धी व्याकिरन्मोहनूपुरम् । सपदि शमितदीनो वाढुचारी वधूनां हरति सुरतखेदस्वेदमुक्ताफलानि ॥ १८ ॥ कुसुमपरिमलेनामोदितानिलानां वलितकिसलयानां लास्य- लीलोपदेष्टा । लुलितकमलवृन्दः शीकरासारवोढा मृदुमलय- समीरो वाति वैमानिकोऽयम् ॥ १९ ॥ विलुलित- कमलौघः कीर्णवल्लीवितानः प्रतिवनमवधूताशेषशाखिप्रसूनः । क्वचिदयमनवस्थः स्थास्नुतामेति वायुर्वनकुसुमपिमर्दोद्गन्धि- वेश्मान्तरेषु ॥ २० ॥ पुरातनपरीमलप्रकरमेदुरा मारुता न वान्ति मुकुलीभवत्कुमुदगर्भलीना इव । चरन्ति नवसौरभाः पुनरमी समीराङ्कुराः सरोजवनसरोजिनीसरसिजास्यमुक्ता इव ॥ २१ ॥ अमी तटसमीपनिर्झरतरङ्गरिङ्गत्पयोजडीकृत- पटीरभूरुहकुटीरसंचारिणः । मनो विधुरयन्ति मे मलय- मेखलामेदुरा दुरापवनिताधिपप्रियतमाकला मारुताः ॥ २२ ॥ लताकुञ्जे गुञ्जन्मदवदलिपुञ्जं चपलयन्समालिङ्गन्नङ्गं द्रुततर- मनङ्गं प्रबलयन् । मरुन्मन्दं मन्दं दलितमरविन्दं तरलयन्रजो- वृन्दं विन्दन्किरति मकरन्दं दिशि दिशि ॥ २३ ॥ अनल्प- क्षुण्णश्रीर्मलयवनकन्यायमनिलो निपीय स्वेदाम्बु स्मरमकर- संमुक्ताविभवम् । विदर्भाणां भूरि प्रियतमशरीरस्मररस- प्रसङ्गादङ्गानि द्विगुणपुलकाससि तनुते ॥ २४ ॥ वृथा धूलीधाराः परिकिरसि वात्याः प्रथयसे नवावेगः कोऽयं पवन तव हा मन्मथमये । रतान्तश्रान्ताभिः सिमितनयनान्ता- भिरविशं स्मृतौ स्वकान्ताभिर्नं सुलभतरः क्वापि च भवान् ॥ २५ ॥ वारंवारं धुतकुसुमिताग्र्याग्रेवाततटे वा सेवापुण्यं परिणतमिदं तावकं तर्कयामि । यस्मात्सत्यान्तिकमुपगतं कामयमानाभिरामा रामाः स्वैरं कुचकलशतो वल्कमुत्सार- यन्ति ॥ २६ ॥ चूतश्रेणीपरिमलमुचः शर्वरीकानुयातां भूयो भूयः कुवलयकुटीकोदरे लीयमानाः । मन्दं मन्दं सुरत-

श्रेण्यां वहन्ति सीमन्तिनीनां गण्डाभोगश्रमजललवग्राहिणो गन्धवाहाः ॥ २७ ॥ रमाणां रमणीयवक्त्रशशिनः स्वेदोद- बिन्दुप्लुतो व्यालोलालकमञ्जरीः प्रचलयन्धुन्वन्नितम्बाम्ब- रम् । प्रातर्वाति मधौ प्रकामविकसद्राजीवराजीरजःपुञ्जामो- दमनोहरो रतिरसग्लानिं हरन्मारुतः ॥ २८ ॥ उत्सिक्तः कुसुमासवैः कुमुदिनीं गञ्जप्रियां पुंश्चिर्गामालिङ्गन्निशि निर्भयं परिचयं कुर्वन्पुनः पल्लवैः । यावत्पङ्कजसौरभस्तम- सिलं गृह्णन्न्यपु प्रस्थितस्तावल्लोल्य उपस्थिते मरुदयं विष्व- ग्भयाद्धावति ॥ २९ ॥ अथोल्लङ्घ्य सद्भुजंगकवलक्लेशादि- वेशाचलमालेयप्रवनेच्छयानुसरति श्रीखण्डशैलानिलः । किं च स्निग्धमास्यं निमुकुलान्यालोक्य हर्षोदयादुन्मीलन्ति कुहूः कुहूरिति कलोत्तालाः पिकानां गिरः ॥ ३० ॥ नारीणां मृगनाभिकुङ्कुमरसप्रक्षालनश्यामलान्संभोगश्रमशीकरान्परिहर- न्नाकम्पयन्कुन्तलान् । पुष्पामोदमनोरमान्विगलितानम्भो- जगन्धं वहन्यानस्त्यः पवनो वहत्ययमलं स्वान्तप्रमोदप्रदः ॥ ३१ ॥ प्रातः सीमन्तिनीनां निधुवनलुलितान्संभ्रमग्रन्थकेश- पाशानुन्मील्य पङ्कजान्तःपरिमलसुरभिः स्फारयन्कामलीलाः । स्वच्छावश्यायबिन्दून्दिशि दिशि विकिरन्स्थूलमुक्ताफलाभा- न्धूलीभिः केतकीनां धवलितभुवनो वाति मन्दं नभस्वान् ॥३२॥ धुन्वानाश्चन्दनाली बकुलमुकुलजां धूलिमुद्धूनयन्त- श्चुम्बन्तश्चूतयष्टीः परिमलबहुलां चम्पकान्कम्पयन्तः । आरा- दारामसीमातटघटितघटीयन्त्रनिर्मुक्तवारां धारामाधारयन्तः श्रमशमपटवो वान्त्यमी गन्धवाहाः ॥ ३३ ॥ कुप्यत्क्लेश- वाक्प्रकरनियमिताशेषलेखाम्बुजाक्षीशापक्षीणाः क्षरन्तः श्वासपरिकलिताः केकिनां कामिनीभिः । कार्णाटीनामकाण्डे मृगमदसमृणं केशपाशं स्पृशन्तः पम्पासंपातसम्पा मलयज- मरुतो जातकम्पाः पतन्ति ॥ ३४ ॥ कृत्वा कार्णाटकान्ता- कुचकनकगिरिप्रान्तसंचारलीलां कम्पामासाद्य पम्पापयसि वनभुवि क्षिप्तमल्लीरजस्काः । आकर्षन्तः पुरस्ताच्छिगडमिव कलप्याणपुष्पन्धयाली यामन्त्येते मदान्धा मदननरपतेः सिन्धुरा गन्धवाहाः ॥ ३५ ॥ एते पाटीरवाटीनवविटपन- टीलसच्छिलातिदक्षा दोलाखेलत्पुरंध्रीश्रमजलकणिकाजाल- पातिप्रतानाः । सौरभ्यादापतद्भिर्मधुकरपटलैः पृष्ठतोऽनु- प्रयाताः कामाध्वे स्कार्णधान्याः पथिककुलवधूबद्धवैराः समीराः ॥ ३६ ॥ एष क्रीडान्ततान्यत्कुसुमपुरवधूवक्त्रसौरभ्यबन्धुर्मुग्धं निद्रायकानां रचितमनुसरो द्रोपयन्सारसानाम् । आबाल्य-

१ वन्तः. पक्षे,-सीत्कृतः. २ चन्द्रप्रियाम्; पक्षे,-नृपप्रियाम्. ३ पुष्पवृक्षान्; पक्षे,-रजस्वलाम्. ४ किसलयैः; पक्षे,-विटैः. ५ पङ्कजसौरभं कलत्रागोपकारेव सर्वं धनम्. ६ सत्वरम्. ७ प्रभाते. ८ अधिप्रस्थानमरुत्. ९ प्रसारयन्.

[illegible] ॥ ३७ ॥ [illegible] मर्मोग: ॥ ३८ ॥ [illegible] सुमन्दानन्दं [illegible] मुकुलाली- [illegible] इव [illegible] ॥ ३९ ॥ [illegible] पिबन्तो नृगमदमृगभिंदं मन्दमन्दम् । [illegible] कुवलयकुमुदकुसुमालेष्वेषु [illegible] मन्थरमधुपाः [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] काठमानाः [illegible] । [illegible] विकसितविचकिलमकरन्दकोमलकलीनाः मोदन्ते मन्दमन्दं मलय- गिरिदरीगर्भतो वातपोताः ॥ ४१ ॥

सूर्योदयवर्णनम्

ततः कोकवधूबन्धुर्बन्धूककुसुमच्छविः । उदयाद्रिशिरोरत्न- मुदयौ तेजसां निधिः ॥ १ ॥ [illegible] प्राची कुम्भस्य [illegible] । [illegible] लोचना ॥ २ ॥ [illegible] । उदिते [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] प्रसूता रविसुदामसुमं [illegible] । [illegible] मुक्ताः [illegible] ॥ ४ ॥ उदयति [illegible] हिमधाम्नि याति चास्तम् । वहति गिरिरयं [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] । परिचुम्बतीदमरुणप्रभाधरं [illegible] ॥ ६ ॥ आगत्य [illegible] कश्चिदपि [illegible] । [illegible] ॥ ७ ॥ उद्दिन्न- कोकनदरेणुपिशङ्गिताङ्गा गायन्ति [illegible] गृह- दीर्घिकासु । [illegible] कलमुन्मिव [illegible] ॥ ८ ॥ मुक्तो [illegible] मात्रमातं [illegible] । [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ १० ॥ [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible]

१ प्राची दिक्. २ [illegible] ३ सूर्यः ४ [illegible]

१ [illegible] २ सूर्यः

पुरः स्थाप्यते ॥ २३ ॥ माञ्जिष्ठाकणदीधितिर्मुकुलमांसलस्य-गोत्रिस्मतः कोकाक्रन्दगुरुः स्मरोत्सवकरं पीत्वा समुज्जृम्भयन् । लोकान्तेकरः कर्षश्च समस्तां सीमां समुन्मारयन्ना-खेहुन्मुद्रयाकलं र्श्चिरं बन्धूकगुच्छच्छविः ॥२४॥ कीर्णाङ्गः कुङ्कुमानां सकलमपि जगज्जालमेतद्विचित्रं मुक्ताश्चोन्मत्त-भृङ्गा विघटितकमलकोडकारागृहेभ्यः । उत्सृष्टं गोत्रहत्वं किमुत कलकलः श्रूयते च द्विजानां मार्गेवृन्दारकाणां हरिहरबहलैना सूयते पुष्परागम् ॥ २५ ॥

नायिकानिर्गमनम्

निद्रार्धनिमीलितदृशे सुप्ते सखीजने द्वारपदं गते । अर्धोत्थिताकम्पने मुञ्च चपल नाथेति नाट्येनोक्ता सा ॥ १ ॥ गुरुसाम्याद्दामादिनभयदुपान्त्यभवचसा मुहुः स्मारं स्मारं कथमपि निशीथं समगमम् । इदानीं मुञ्च त्वं दयित पुनरेष्यामि समभूद्युषःकालो नोऽयं चटुलचटकालीकलकलः ॥ २ ॥ प्रबुद्धायाः प्रातर्दयितभुजबन्धाद्विवलयं गलन्मल्लीदाम्नः शिथिलकबरीबन्धसमये । प्रियालोके घूर्णन्नयनमसृणस्मेर-मधुरो मुखे जृम्भारम्भो जयति भुजमिन्दीवरदृशः ॥ ३ ॥ प्रागेवेन प्रहितमनवस्थाप्य केशु क्षपान्ते जानातद्धा रचयति चिरं चन्दनालेपनानि । धत्ते लाक्षामसकृदधरे दन्तदन्ताव-घाते श्यामाङ्गीयं चकितमभितश्चक्षुषी विक्षिपन्ती ॥ ४ ॥ धम्मिल्लं परिबध्नती नखमुखैः सीमन्तमातन्वती पश्यन्ती सव्येतरं कुचयुगे सव्यासमव्यं मुहुः । नाभीसीमनि कुञ्चि-ताङ्गुलिदलं नीवीभरं बध्नती शय्यागारविनिर्गतापि हृदया-च्छायाति निष्क्रामति ॥५॥ प्रातः का भुक्तमुक्ता विलुलित-वसना स्वेदलग्नान्तवस्त्रा प्रस्थूते याति बाला मृग इव चकिता सर्वतः शङ्कयन्ती । केनेदं वक्त्रपद्मं अधररसभुरसं खण्डितं केन पीतं स्वर्गः केनाद्य भुक्तो हरनयनहतो मन्मथः कस्य तुष्टः ॥६॥

संभोगाविष्करणम्

रतखिन्नतनुं प्रातर्लज्जानम्रमुखीं वधूम् । कान्तीं रात्रि-चरितं द्रष्टुमेति न को मुदम् ॥ १ ॥ गजते राजरामाया एष बिम्बाधरव्रणः । सुधां पीत्वेव कान्तेन तच्छेषोऽयं स मुद्रितः ॥ २ ॥ आच्छादयसि किं मुग्धे वक्षोजावरपल्लवम् । खण्डिता एव शोभन्ते शूराधरपयोधराः ॥ ३ ॥ सखि दशनक्षतमधरे किं गोपयसे प्रयत्नेन । संप्रति रजनिरहस्यं नयनालस्यं निवेदयति ॥ ४ ॥ संवरणाय वधूटी बहुपरि-पाटीं करोतु किं तेन । संप्रति रजनिरहस्यं नयनालस्यं निवेदयति ॥ ५ ॥ उषसि परिवर्तयन्त्या मुक्तावलीमपवी-ततां नीतम् । पुलकावितवैदर्भ्यं लज्जावति कैर्न कलितं ते ॥ ६ ॥ चन्दनं स्तनतटेऽधरबिम्बे यावकं घनतरं च सयत्नाः । प्रातरेव कुपितापि मृगाक्षी मागसि प्रियतमे परिमृष्टा ॥ ७ ॥ दर्पणेषु परिभोगदर्शिनी पृष्ठतः प्रणयिनो निषेदुषः । प्रेक्ष्य बिम्बमनुबिम्बमात्मनः कानि कानि न चकार लज्जया ॥ ८ ॥ किमपि कान्तभुजान्तरवर्तिनी कृतवती यदियं कलभाषिणी । तदनुकृत्य गिरा गुरु-संनिधौ ह्रियमनीयत सारिकया वधूः ॥ ९ ॥ धन्यासि या कथयसि प्रियसंगमेऽपि नर्मोक्तिचाटुकशतानि रतान्तरेषु । नीवीं प्रति प्रणिहिते तु करे प्रियेण सख्यः शपामि यदि किंचिदपि स्मरामि ॥ १० ॥ बहु जगद पुरस्तात्तस्य मत्ता किलाहं चकार च किल चाटु प्रौढयोषिद्वदस्य । विदित-मिति सखिभ्यो रात्रिवृत्तं विचिन्त्य व्यपगतमदयाह्नि व्रीडितं मुग्धवध्वा ॥ ११ ॥ शशपदमणिमालं चन्द्ररेखाभि-रामं ललितपुलकजालं लक्ष्यबिन्दुप्रवालम् । वपुरनवम-मुग्ध्या वक्ति कस्यापि यूनः सुरतकलहलीलासूक्ष्ममार्गाभि-योगम् ॥ १२ ॥ प्रभाते पृच्छन्तीरनुरहसवृत्तं सहचरीर्न-वोढा न व्रीडामुकुलितमुखीयं सुखयति । लिखन्तीनां पत्राङ्कुरमनिशमस्यास्तु कुचयोश्चमत्कारो गूढं करजपदमालां कथयति ॥ १३ ॥ क्वचित्ताम्बूलाक्तः क्वचिदगुरुपङ्काङ्क-मलिनः क्वचिच्चूर्णोद्गारी क्वचिदपि च सालक्तकपदः । वलीभङ्गाभोगैरलकपतितैः कीर्णकुसुमैः स्त्रियः सर्वावस्थं कथयति रतं प्रच्छदपटः ॥ १४ ॥ नखक्षतमुरःस्थले-ऽधरदले रदस्य व्रणं च्युता बकुलमालिका विगलिता च मुक्तावली । रतान्तसमये मया सकलमेतदालोकितं स्मृतिः क्व च रतिः क्व च क्व च तवालि शिक्षाविधिः ॥ १५ ॥ वक्षसि दृढलग्नकङ्कणकुचद्वन्द्वावमग्नान्तरं कण्ठः कङ्कण-रत्नकोटिकलनासुव्यक्तमुद्राङ्कितः । व्यत्यासव्यतिषक्तितश्च तिलकः फाले तवायं सखे कस्याश्चित्प्रकटीकरोति सुरत-प्रौढिं परां सुभ्रुवः ॥ १६ ॥ तस्याः पाटलपाणिजाङ्कितमुरो निद्राकषाये दृशौ निर्धूताधरशोणिमा विलुलितस्रस्तस्रजो मूर्धजाः । काञ्चीदाम दरश्लथाञ्चलमिति प्रातर्निखातैर्दृशो-रेभिः कामशरैस्तदद्भुतमहो पत्युर्मनः कीलितम् ॥ १७ ॥ यद्यामी रहसि व्यपेतविनयं वृत्तं रसात्कामिनोरन्योन्यं शय-नीयसीहितरसापातिप्रवृत्तसुहृत् । तस्यानन्दमिलद्दृशोः कथ-मपि स्मृत्वा गुरूणां पुरो हासोद्भेदनिरोधमन्थरमिलत्तारं कथंचिल्लिखितम् ॥ १८ ॥ दम्पत्योर्निशि जल्पतोर्गृहशुकेना-कर्णितं यद्वचस्तत्प्रातर्गुरुसंनिधौ निगदतस्तस्यातिमात्रं वधूः । कर्णालम्बितपद्मरागशकलं विन्यस्य चञ्च्वाः पुटे व्रीडार्ता प्रकरो-ति दाडिमफलव्याजेन वाग्बन्धनम् ॥१९॥ धन्यास्ताः सखि योषितः प्रियतमे सर्वाङ्गलग्नेऽपि याः प्रागल्भ्यं रचयन्ति

१ पयोधिः. २ देवतानाम्. ३ आलस्यरतिविवृतिः.

[illegible] कर्णोत्सेकोऽमलमुदधुरं [illegible] मेव स्मृतिसंपदम् ॥ २० ॥ [illegible] नीतं मन्दं [illegible] नवं स्थितम् । [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] मा [illegible] । [illegible] पूर्वमाकुञ्चन्त्या [illegible] धूमेन सम्प्रत्युतम् ॥ २२ ॥ [illegible] ॥ २३ ॥

प्रियप्रस्थानावस्थाकथनम्

मुग्धा कान्तस्य यात्रोक्तिश्रवणादेव मूर्छिता । बुद्ध्वा वक्ति प्रियं दृष्ट्वा किं चिरेणागतो भवान् ॥ १ ॥ यामीति प्रियपृष्टायाः प्रियायाः कण्ठसक्तयोः । वचोजीवितयोरासीत्पुरो निःसरणे रणः ॥ २ ॥ [illegible] निवर्तस्व कान्त [illegible] । [illegible] ॥ ३ ॥ यामि न यामीति धवे वदति पुरस्तात्क्षणेन तन्वङ्ग्याः । गलितानि पुरो वलयान्यपराणि तथैव दलितानि ॥ ४ ॥ मनसि निविशते न कापि वार्ता [illegible] बाहुलतान्तराक्षितेऽपि । [illegible] शनैः शनैः समीरः ॥ ५ ॥ कान्ते कथंचित्कथितप्रयाणे [illegible] विरहार्तिसख्याः । [illegible] लोकस्य [illegible] कान्ता मुदमाससाद ॥ ६ ॥ लज्जां विहाय [illegible] कुतो गुणेऽन्याः । [illegible] प्राणेश्वरे व्रजति किं न कृतं कृशाङ्ग्या ॥ ७ ॥ मन्तुर्निर्गम [illegible] हृदयेशस्य [illegible] । [illegible] ॥ ८ ॥ यास्यत्यद्य [illegible] । आली [illegible] ॥ ९ ॥ गन्तुं प्रिये वदति निःश्वसितं न दीर्घमालोकितं न सजलेन विलोचनेन । [illegible] ॥ १० ॥ प्रहरविरतौ मध्ये वाह्नस्ततोऽपि परेण वा किमुत सकले याते वाह्नि प्रिय त्वमिहैष्यसि । इति

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]. ६ [illegible].

दिनशतप्राप्यं देशं प्रियस्य यियासतो हरति गमनं बालालापैः सबाष्पगलज्जलैः ॥ ११ ॥ [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] ॥ १४ ॥ [illegible] ॥ १५ ॥ इह [illegible] ॥ १६ ॥ [illegible] मधुः प्रियः ॥ १७ ॥ दूरं मुग्धे [illegible] ॥ १८ ॥ यामि [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible]

पाद्वानतः प्रत्याख्यानपराङ्मुखः प्रियतमो गन्तुं प्रवृत्तोऽधुना । मन्त्रीडिन्दीवरकन्दकुण्डलकुलव्याकुलैर्लोचनैः आमोक्षन्नकुचं निरीक्ष्य सुचिरं जीवाशया वारितः ॥ २३ ॥ कान्तो यास्यति दूरदेशमिति मे चिन्ता परं जायते लोकानन्दकरो हि चन्द्रवदने वैरायते चन्द्रमाः । किं चायं विरनोति कोकिलकलालापो वियोगोद्भवं प्राणानेव हरन्ति हन्त निनदागामानन्दानिलाः ॥ २४ ॥

सखीं प्रति नायिकावाक्यम्

वयो मध्यं स्थानं प्रियपरतलं हन्त मनसं प्रियो दूरं देशं जलकलगरं दुर्गमतरम् । जलार्थ दूरो भूतमिदमनर्थाय सततं कथंकारं पारं कथय सखि यामोऽस्य घनमः ॥ १ ॥ आयाता जलदावली सरभसं विद्युत्समालिङ्गिता शैलानां परितः प्रशब्दमहिभुग्धर्वः नरीनृत्यति । एवं सत्यपि हन्त संप्रति यदि देशान्तरं प्रस्थितलड्ङ्घयं विनिवेदयतां सखि कथं कलाधुनापि मया ॥ २ ॥

नायकं प्रति नायिकोक्तयः

गच्छ गच्छसि चेत्कान्त पन्थानः सन्तु ते शिवाः । ममापि जन्म तत्रैव भूयाद्यत्र गतो भवान् ॥ १ ॥ न चिरं मम तापाय तव यात्रा भविष्यति । यदि यास्यसि यातव्यमलमाशङ्कयापि ते ॥ २ ॥ सहिष्ये विरहं नाथ देह्यदृश्याञ्जनं मम । यदक्तनेत्रां कंदर्पः प्रहर्तुं मां न शक्ष्यति ॥ ३ ॥ प्राणेश विज्ञप्तिरियं मदीया तत्रैव नेया दिवसाः कियन्तः । संप्रत्ययोग्यस्थितिरेष देशः करा हिमांशोरपि तापयन्ति ॥ ४ ॥ एतस्मिन्मदकला वसन्तसमये प्राणेश देशान्तरं गन्तुं त्वं यतसे तथापि न भयं तावन्ममैषोऽधुना । यस्मात्कैरवसारसौरभमुषा साकं सरोवायुना चान्द्री दिक्षु विजृम्भते रजनिषु स्वच्छा मयूखच्छटा ॥ ५ ॥ लोलैर्लोचनवारिभिश्च शपथैः पादप्रणामैः परैरन्यासां विनिवारयन्ति कृपणाः प्राणेश्वरं प्रस्थितम् । पुण्याहं व्रज मङ्गलं सुदिवसः प्रातः प्रयातस्य ते यत्स्नेहोचितमीहितं प्रिय मया त्वं निर्गतः श्रोष्यसि ॥ ६ ॥ मास्वांश्चूतलतागुरुर्मलयसिंजः कोऽप्येष मुग्धाश्रयो मन्दो गन्धवहः सितो मलयजो दोषाकरो माधवः । अग्रागे नवपल्लवः परभृतो विज्ञो गुरोराज्ञया निर्यातोऽसि विचारिताः कथममी क्रूरा ग्रहा न त्वया ॥ ७ ॥ मा वाहीत्यपमङ्गलं व्रज किल स्नेहेन शून्यं वचस्तिष्ठेति प्रभुता यथारुचि कुरुष्वैवाप्युदासीनता । नो जीवामि विना त्वयेति वचनं संभाव्यते वा न वा तन्मां शिक्षय नाथ यत्समुचितं वक्तुं त्वयि प्रस्थिते ॥ ८ ॥

नायकं प्रति सखीवाक्यम्

किमिति मनो परदेशे गमयसि वित्तमात्मनाशया लुब्धः । धत्ते मौक्तिकनिकरं तव भवनद्वारि काञ्चनी वल्ली ॥ १ ॥ या बिम्बोष्ठरुचिः क विद्रुममणिः स्वप्नेऽपि तां लब्धवान् दन्तश्रीसदृशं न तोयनिधिरपि किं मुक्ताफलैर्भूयते । तत्कान्तिः शतशोऽपि वह्निपतनैर्हेम्नः कुतः सेत्स्यति त्यक्त्वा रत्नमयीं प्रयासि दयितां कस्मै धनायाध्वग ॥ २ ॥ उद्यद्बर्हिणि दुर्दिनाम्बुनि प्रक्षीणतारावलौ ज्योत्स्नाहीने चन्द्रकद्युति सखे हंसोद्धृतौ प्रावृषि । मा मुग्धेयं कुचान्तसंततगलद्बाष्पाकुलां बालिकां काले कालकरालनीलजलदव्यालुप्तभास्वत्त्विषि ॥ ३ ॥ मा गच्छ प्रमदाप्रिय प्रियशतैरभ्यर्थितस्त्वं मया बाला प्राङ्गणमागतेन भवता प्राप्नोत्यवस्थां पराम् । किं चास्याः कुचभारनिःसहतरैरङ्गैरनङ्गाकुलैस्तुव्यक्तमुक्ताजालकैर्नुदिनं निःसूत्रमश्रुहम् ॥ ४ ॥

सखायं प्रति नायकोक्तिः

शेते शीतकरोऽम्बुजे कुवलयद्वन्द्वाद्विनिर्गच्छति स्वच्छा मौक्तिकसंहतिर्धवलिमा हैमीं लतामश्नति । स्पर्शात्पङ्कजकोशयोरभिनवा यान्ति स्रजः क्लान्ततामेषोत्पातपरम्परा मम सखे यात्रास्पृहां कृन्तति ॥ १ ॥

नायिकां प्रति सखीवाक्यम्

वारंवारमुदश्रु लोचनयुगं पर्याकुलं जायते निःश्वासा विरमन्ति न क्षणममी व्याक्लिष्टदन्तच्छदाः । प्रस्थानश्रवणादपि प्रियतमस्याहो तवैवं स्थितिर्नो जाने निलयं गते तु दयिते कीदृग्दशामाप्स्यसि ॥ १ ॥

देशान्तरोपगतो नायकः

विलक्षमाणः क्षणमायताक्ष्या मुखाम्बुजं सम्पुलमध्यलीनः । मुहूर्तमात्रं सुमुहूर्तकाले सर्वकालं कलयांचकार ॥ १ ॥ निशम्य केलीभवनोपकण्ठे मञ्जीरमञ्जुध्वनिमध्यलीनः । यथा तथा बद्धकथावशेषं समापयामास समं सुहृद्भिः ॥ २ ॥ मुखं प्रियायाः समुदीक्षमाणः कान्तो दिनस्यान्तमपेक्षमाणः । मुहुर्मुहुर्व्योमनि तिग्मभानौ निवेशयामास विलोचने से ॥ ३ ॥

वसन्तवर्णनम्

मधुरविरपतितमानिनीजनमनःसुमनःसुरभिश्रियम् । अभृत वारितवारिजविप्लवं स्फुटिततात्रतताम्रवनं जगत्

१ मधूत्पत्तिः २ सम्पलवयैवतवेन समनभिरेषो मर्जितातः

१ विलीनैर्.

॥ २ ॥ [illegible] मधुकरकुलाना [illegible] [illegible] कुसुमानाम् । मधुना [illegible] [illegible] वसन्तमुपेत्य ॥ २ ॥ [illegible] [illegible] पुष्पितमुपवनमुद्वीक्ष्य । [illegible] मु[illegible] रति मानसं वसन्तः ॥ ३ ॥

वसन्तसमयवर्णनम्

कोकिलकुलकलिकाले मधुरैर्गुञ्जितैश्च । [illegible] कुसुमैरुपशोभितेव ॥ ४ ॥ [illegible] मधुरम् [illegible] मधुरितम् । नवसंगमसंभृत कामी [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] रसविधे स्थिता कोकिला मधुरस्वनम् । मधुर [illegible] विसमाकर्णनीय दूतिका ॥ ६ ॥ मुनयो [illegible] मदनाशुगैः । वसन्ते [illegible] [illegible] [illegible] नाम् ॥ ७ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] चेतुः [illegible] [illegible] ॥ ८ ॥ मदकल कुसुमकेसरनिकरमकरन्दसुरभितदिगन्ते । मधुकरकुलविधुर मधुरे मधौ [illegible] [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] सिन्दुवारकमदकलकलकलकलकलकलरवः । मधुरमधुर मधुरमधुरे मधुरमधुना [illegible] [illegible] ॥ १० ॥ किंशुक कलिकान्तर्गतमिन्दुकलाकारविकिरणं भाति । रक्तनिचोलक पिहितं धनुरिव जतुमुद्रितं विजनो: ॥ ११ ॥ आयाता मधुरजनी मधुरजनीगोपिहृदयेव । अङ्कुरितः [illegible] कार विट पीनस्तनीमबलाम् ॥ १२ ॥ [illegible] विकासः सकलालिमदश्च कोकिलानन्दः । [illegible] [illegible] लोकोत्कण्ठाकरः कालः ॥ १३ ॥ [illegible] [illegible] विरहवनीवधानुरव मध्यन्ते । मदकलकलकोकिला [illegible] मन्मथः प्रथमे ॥ १४ ॥ असौ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] वसन्तकालो हनुमानिवागतः ॥ १५ ॥ [illegible] तोयं सलीलमादाय वसन्तकामी । [illegible] मुखानि सिञ्चत्यसौ मन्दमरुत्करेण ॥ १६ ॥ [illegible] शिशिरकलापे संकल्पपुष्पोद्गमकण्टकाली । [illegible] [illegible] [illegible] भाति ॥ १७ ॥ [illegible] मनोऽसौ खलु विषमाननविषमानं नु न कोऽपि तावत् । वियोगिनां [illegible] [illegible] ॥ १८ ॥ जगौ विवाहावसरे वनस्थलीवनान्तयोः [illegible] मालिनि । [illegible] [illegible] मनोरमं [illegible] मादरात् ॥ १९ ॥ [illegible] परिवर्तनाय [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] [illegible] रक्तमन्दिरम् ॥ २६ ॥ [illegible] [illegible] मधुर्मिलिन्द [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ३० ॥ मधु [illegible] कुसुमकलाप [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ३३ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ३४ ॥ न [illegible] न [illegible] । न [illegible] न [illegible] ॥ ३५ ॥ कुसुमकलम [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ३६ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ३७ ॥ [illegible] [illegible] । न खलु [illegible] [illegible]

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible]; पाठे.—[illegible]. ६ [illegible]; पाठे.—[illegible]. ७ [illegible]; पाठे.—[illegible].

हिमम् ॥ ३८ ॥ अभिनवान्वरिवेन्दुमियोगवना मदयनाकलकण्ठिनयोकुला । अमदयन्मदनान्तता मनः सकलिका कलिका-मर्जितामपि ॥ ३९ ॥ नवगुणोपचितामिव भूपतेः सदुपकारफलां श्रियमर्थिनः । अभिययुः सरसो मधुसंभृतां कमलिनीमलिनीरपतत्रिणः ॥ ४० ॥ कुसुममेव न केवलमार्तवं नवमशोकतरोः स्मरदीपनम् । किसलयप्रभवोऽपि विलासिनां मदयिता दयिताश्रवणार्पितः ॥ ४१ ॥ विरचिता मधुनोपवनश्रियामभिनवा इव पत्रविशेषकाः । मधुलिहां मधुदानविशारदाः कुरबका रवकारणतां ययुः ॥ ४२ ॥ सुवदनावदनासवसंभृतस्तदनुवादिगुणः कुसुमोद्गमः । मधुकरैरकरोन्मधुलोलुपैर्बकुलमाकुलमायतपङ्क्तिभिः ॥ ४३ ॥ प्रथममन्यभृताभिरुदीरिताः प्रविरला इव मुग्धवधूकथाः । सुरभिगन्धिषु शुश्रुविरे गिरः कुसुमितासु मिता वनराजिषु ॥ ४४ ॥ श्रुतिसुखभ्रमरस्वनगीतयः कुसुमकोमलदन्तरुचो बभुः । उपवनान्तलताः पवनाहतैः किसलयैः सलयैरिव पाणिभिः ॥ ४५ ॥ ललितविभ्रमबन्धविचक्षणं सुरभिगन्धपराजितकेसरम् । पतिषु निर्विविशुर्मधुमङ्गनाः स्मरसखं रसखण्डनवर्जितम् ॥ ४६ ॥ शुशुभिरे स्मितचारुतराननाः स्त्रिय इव श्लथशिञ्जितमेखलाः । विकचतामरसा गृहदीर्घिका मदकलोदकलोलविहंगमाः ॥ ४७ ॥ उपययौ तनुतां मधुखण्डिता हिमकरोदयपाण्डुमुखच्छविः । सदृशमिष्टसमागमनिर्वृतिं वनितयानितया रजनीवधूः ॥ ४८ ॥ अपतुषारतया विशदप्रभैः सुरतसङ्गपरिश्रमनोदिभिः । कुसुमचापमतेजयदंशुभिर्हिमकरो मकरोर्जितकेतनम् ॥ ४९ ॥ हुतहुताशनदीप्ति वनश्रियः प्रतिनिधिः कनकाभरणस्य यत् । युवतयः कुसुमं दधुराहितं तदलके दलकेसरपेशलम् ॥ ५० ॥ अलिभिरञ्जनबिन्दुमनोहरैः कुसुमपङ्क्तिनिपातिभिरङ्कितः । न खलु शोभयति स्म वनस्थलीं न तिलकस्तिलकः प्रमदामिव ॥ ५१ ॥ अमदयन्मधुगन्धसनाथया किसलयाधरसंगतया मनः । कुसुमसंभृतया नवमल्लिका स्मितरुचा तरुचारुविलासिनी ॥ ५२ ॥ अरुणरागनिषेधिभिरंशुकैः श्रवणलब्धपदैश्च यवाङ्कुरैः । परभृताविरुतैश्च विलासिनः स्मरबलैरबलैकरसाः कृताः ॥ ५३ ॥ उपचितावयवा शुचिभिः कणैरलिकदम्बकयोगमुपेयुषी । सदृशकान्तिरलक्ष्यत मञ्जरी तिलकजालकजालकमौक्तिकैः ॥ ५४ ॥ ध्वजपटं मदनस्य धनुर्भृतश्छविकरं मुखचूर्णमृतुश्रियः । कुसुमकेसररेणुमलिव्रजाः सपवनोपवनोत्थितमन्वयुः ॥ ५५ ॥ अनुभवन्नवदोलमृतूत्सवं पटुरपि प्रियकण्ठजिघृक्षया । अनवदामनरज्जुपरिग्रहे भुजलतां जलतामबलाजनः ॥ ५६ ॥ त्यजत मानमलं बत विग्रहैर्न पुनरेति गतं चतुरं वयः । परभृताभिरितीव निवेदिते स्मरमते रमते स्म वधूजनः ॥ ५७ ॥ नवपलाशपलाशवनं पुरः स्फुटपरागपरागतपङ्कजम् । मृदुलतान्तलतान्तमलोकयत्स सुरभिं सुरभिं सुमनोभरैः ॥ ५८ ॥ विलुलितालकसंहतिरामृशन्मृगदृशां श्रमवारि ललाटजम् । तनुतरङ्गततिं सरसां दलत्कुवलयं वलयन्मरुदाववौ ॥ ५९ ॥ स्फुटमिवोज्ज्वलकाञ्चनकान्तिभिर्युतमशोकमशोभत चम्पकैः । विरहिणां हृदयस्य भिदाभृतः कपिशितं पिशितं मदनाग्निना ॥ ६० ॥ करदुताशनमुर्मुरचूर्णतां दधुरिवाम्रवणस्य रजःकणाः । निपतिताः परितः पथिकव्रजानुपरि ते परितेपुरतो भृशम् ॥ ६१ ॥ रतिपतिप्रहितेव कृतक्रुधः प्रियतमेषु वधूरनुनायिका । बकुलपुष्परसासवपेशलध्वनिरगान्निरगान्मधुपावलिः ॥ ६२ ॥ प्रियसखीसदृशं प्रतिबोधिताः किमपि काम्यगिरा परपुष्टया । प्रियतमाय वपुर्गुरुमत्सरच्छिदुरयादुरयाचितमङ्गनाः ॥ ६३ ॥ मधुकरैरपवादकरैरिव स्मृतिभुवः पथिका हरिणा इव । कलतया वचसः परिवादिनीस्वरजिता रजिता वशमाययुः ॥ ६४ ॥ समभिसृत्य रसादवलम्बितः प्रमदया कुसुमावचिचीषया । अविनमन्न रराज वृथोच्चकैरनृतया नृतया वनपादपः ॥ ६५ ॥ वदनसौरभलोभपरिभ्रमद्भ्रमरसंभ्रमसंभृतशोभया । चलितया विदधे कलमेखलाकलकलोऽलकलोलदृशान्यया ॥ ६६ ॥ कुसुमकार्मुककार्मुकसंहितद्रुतशिलीमुखखण्डितविग्रहाः । मरणमप्यपराः प्रतिपेदिरे किमु मुहुर्मुमुहुर्गतभर्तृकाः ॥ ६७ ॥ मधुरया मधुबोधितमाधवीमधुसमृद्धिसमेधितमेधया । मधुकराङ्गनया मुहुरुन्मदध्वनिभृता निभृताक्षरमुज्जगे ॥ ६८ ॥ अरुणिताखिलशैलवना मुहुर्विदधती पथिकान्परितापिनः । विकचकिंशुकसंहतिरुच्चकैरुदवहद्दवहव्यवहश्रियम् ॥ ६९ ॥ कमलिनी मलिनी दयितं विना न सहते सह तेन निषेवितुम् । तमधुना मधुना निहितं हृदि स्मरति सा रतिसारमहर्निशम् ॥ ७० ॥ मुखदलत्कर्णानखक्षततां प्रतिपक्षाः पथिकाङ्गनाजनानाम् । दहनद्युतिदस्युवः समन्ताद्विपिने किंशुककुड्मला विरेजुः ॥ ७१ ॥ किंशुकशिखिकलिका विलसन्तः कुड्मलाः कुटिलतां कलयन्तः । पान्थवारणविदारणताम्राः कामकेसरिनखा इव रेजुः ॥ ७२ ॥ प्रस्फुरत्प्रचुरबालपलाशा वीरुधश्च तरलाश्च शिरे । क्रीडिता इव कुसुम्भवारिभिः काममित्रसमये समागते ॥ ७३ ॥ कूजितानि कलयन्वनप्रियो न प्रियो विरहिणामभवत । मन्मथारिरपि मत्तमना दरं सादरं मुनिमनोऽप्युभुजे व्यधात् ॥ ७४ ॥ बकुलकुड्मलमिलन्मिलिन्दमालामदकलकोकिलकूजितोदयेन । अहह नियमिनोऽपि तत्त्वचिन्ताच्युतमनसो मतमोहिनो बभूवुः ॥ ७५ ॥ कुसुमनगवनान्युपैतुकामा किसलयिनीमवलम्ब्य चूतयष्टिम् । कम-

१ तुषारैः। २ पुष्पावचयं कर्तुमीच्छया।

[illegible] ॥ ७६ ॥ [illegible] ॥ ७७ ॥ [illegible] ॥ ७८ ॥ [illegible] ॥ ७९ ॥ [illegible] ॥ ८० ॥ [illegible] ॥ ८१ ॥ [illegible] ध्वनीनि [illegible] । [illegible] ॥ ८२ ॥ [illegible] ॥ ८३ ॥ [illegible] मुकुलमुखा [illegible] ॥ ८४ ॥

पथि पथि शुकचञ्चूचारुराला कुराणां दिशि दिशि पवमानो वीरुधां लासकश्च । नरि नरि किरति द्राक्सायकान्पुष्पधन्वा पुरि पुरि विनिवृत्ता मानिनीमानचर्चा ॥ ८५ ॥ इह मधुप वधूनां पीनमत्तीमधूनां विरमति [illegible] । इह नदति मयूरो [illegible] दिशा दक्षिणेनानिलेन ॥ ८६ ॥ [illegible] बहति [illegible] मन्दमन्दं [illegible] । [illegible] कोकिलोऽपि [illegible] न [illegible] दुर्लभोऽभूत् ॥ ८७ ॥ इह हि [illegible] । [illegible] हारि- [illegible] ॥ ८८ ॥ स्थाने स्थाने [illegible] पुष्पकीर्णेषु [illegible] । जातं [illegible] मधु [illegible] मानुषं [illegible] ॥ ८९ ॥ प्रसूनकलिकाकुलैः [illegible] । इति [illegible] ॥ ९० ॥ [illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ ९१ ॥ [illegible] ॥ ९२ ॥ [illegible] ॥ ९३ ॥ [illegible] ॥ ९४ ॥ [illegible] ॥ ९५ ॥ [illegible] ॥ ९६ ॥ [illegible] ॥ ९७ ॥ [illegible] ॥ ९८ ॥ [illegible] ॥ ९९ ॥ [illegible] ॥ १०० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १०१ ॥

मदनपूजा

कुसुमकुङ्कुमामूर्तिमयीं [illegible] । [illegible] ॥ १०२ ॥

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible]

[illegible]

कुसुमावचयः

निजनयनप्रतिबिम्बैरम्बुनि बहुशः प्रतारिता कापि । नीलोत्पलेऽपि विमृशति करमर्पयितुं कुसुमलावी ॥ १०३ ॥ असंख्यपुष्पोऽपि मनोभवस्य पञ्चैव बाणा इति यं वदन्ति । एवं कदर्थत्वनिवारणार्थं सर्वस्वमाहारि मधोर्वधूभिः ॥ १०४ ॥ अनादरस्पर्शवशाविलं तं पुष्पोच्चये राजवधूजनौघम् । तच्छदृष्टेऽपि नियन्त्रिताङ्ग्या विकुञ्चिता कान्तया करेण ॥ १०५ ॥ अन्यत्र यूयं कुसुमावचायं कुरुध्वमत्रास्मि करोमि सख्यः । नाहं हि दूरं भ्रमितुं समर्था प्रसीदतायं रचितोऽञ्जलिर्वः ॥ १०६ ॥ उच्चित्य प्रथमम् अधःस्थितं मृगाक्षी पुष्पौघं श्रितविटपं ग्रहीतुकामा । आरोढुं पदमदधादशोकयष्टावामूलं पुनरपि तेन पुष्पिता सा ॥ १०७ ॥ मुखकमलकमुन्नमय्य यूना यदभिनवोढवधूर्बलादचुम्बि । तदपि न किल बालपल्लवाग्रग्रहणपरा विविदे विदग्धसख्या ॥ १०८ ॥ व्रततिविततिभिस्तिरोहितायां प्रतियुवतौ वदनं प्रियः प्रियायाः । यदधरदशनानुरागकोपनत्याः स्तब्धमुपवर्तितेन तेन लक्षितं च ॥ १०९ ॥ विलसितमनुकुर्वती पुरस्ताद्धरणिरुहाधिरुहो वधूर्लतायाः । रमणमृजुतया पुरः सखीनामकलितचापलदोषमालिलिङ्ग ॥ ११० ॥ सललितमवलम्ब्य पाणिनांसे सहचरमुच्छ्रितगुच्छवाञ्छयान्या । सकलकलशकुम्भविभ्रमाभ्यामुरसि रसादवतस्तरे स्तनाभ्याम् ॥ १११ ॥ मृदुचरणतलाग्रदुःस्थितत्वादसहतरा कुचकुम्भयोर्भरस्य । उपरि निरवलम्बनं प्रियस्य न्यपतदथोच्चतरोच्चिचीषयान्या ॥ ११२ ॥ उपरिजतरुजानि याचमानां कुशलतया परिरम्भलोलुपोऽन्यः । प्रथितपृथुपयोधरां गृहाण स्वयमिति मुग्धवधूमुदास दोर्भ्याम् ॥ ११३ ॥ इदमिदमिति भूरुहां प्रसूनैर्मुहुरतिलोभयता पुरः पुरोऽन्या । अनुरहसमनायि नायकेन त्वरयति रन्तुमहो जनं मनोभूः ॥ ११४ ॥ विजनमिति बलादमुं गृहीत्वा क्षणमथ वीक्ष्य विपक्षमन्तिकेऽन्या । अभिपतितुमना लघुत्वभीतेरभवदमुष्य भयेऽतिगुर्वी ॥ ११५ ॥ पूर्वं हिमकरपरिभूतिभयाद्रुमाणां मध्ये कोशकुसुमकरणं हृदिस्थमिष्टं मुक्तम् । व्यर्थं तदद्य पुनरप्यन्तेषु भृङ्गाः पुष्पावचायितकुञ्जभुवः पतन्ति ॥ ११६ ॥ सन्तु द्रुमाः किसलयोत्तरपुष्पभाजः प्रामे वसन्तसमये कथमित्थमेव । न्यासीकृतद्युतिमतोः पदयोस्तवेयं भूः पुष्पिता सुतनु पल्लवितेव भाति ॥ ११७ ॥ अनुभवत युवत्यो भाग्यवत्यो नितान्तं कुसुमचयनकेलीसक्तलग्नानि । मम तु मधुकराणां वाटवाटङ्गणानां सदापि पतति भावी पुष्पवाटीविभेदे ॥ ११८ ॥ पाणौ पद्मधिया मधूककुसुमभ्रान्त्या तथा गण्डयोर्नीलेन्दीवरशङ्कया नयनयोर्बन्धूकबुद्ध्याधरे । लीयन्ते कबरीभरे निजकुलव्यामोहजातस्पृहा दुर्वारा मधुपाः कियन्ति तरुणि स्थानानि रक्षिष्यसि ॥ ११९ ॥

वसन्तवायवः

यथायथं ताः सहिता नभश्चरैः प्रभाभिरुद्भासितशैलवीरुधः । वनं विशन्त्यो वनजातलोचनाः क्षणद्युतीनां दधुरेककन्यताम् ॥ १२० ॥ विलयति सुदृशो दृशः परागं प्रणयिनि कौसुममाननानिलेन । तदहितयुवतेरभीक्ष्णमक्ष्णोर्द्वयमपि रोषरजोभिरापुपूरे ॥ १२१ ॥ स्फुटमिदमभिचारमन्त्र एव प्रतियुवतेरभिधानमङ्गनानाम् । वरतनुरमुनोपहूय पत्या मृदुकुसुमेन यदाहताप्यमूर्च्छत् ॥ १२२ ॥ विपुलकमपि यौवनोद्धतानां घनपुलकोदयकोमलं चकाशे । परिमलितमपि प्रियैः प्रकामं कुचयुगमुज्ज्वलमेव कामिनीनाम् ॥ १२३ ॥ हिमलवसदृशः श्रमोदबिन्दूनपनयता किल नूतनोढवध्वाः । कुचकलशकिशोरकौ कथंचित्तरलतया तरुणेन पस्पृशाते ॥ १२४ ॥ समदनमवतंसितेऽधिकर्णं प्रणयवता कुसुमे सुमध्यमायाः । व्रजदपि लघुतां बभूव भारः सपदि हिरण्मयमण्डनं सपत्न्याः ॥ १२५ ॥ अतिमन्दचन्दनमहीधरवातं स्तबकाभिरामलतिकावनजातम् । अपि तापमानुपवनं मदनार्तान्मदमञ्जुगुञ्जदलिपुञ्जमकार्षीत् ॥ १२६ ॥ उपवनतरुनृत्याध्यापने लब्धवर्णो विरचितजलकेलिः पद्मिनीकामिनीभिः । प्रियसुहृदसमेषोरग्रयायी योगियोगस्थितिविदलनदक्षो दक्षिणो गन्धवाहः ॥ १२७ ॥ आलिङ्गन्ते मलयजतरूनासजन्ते वनान्तानापृच्छन्ते चिरपरिचितान्माल्यवन्निर्झरौघान् । अद्य स्थित्वा द्रविडमहिलास्वन्तरे श्वः प्रभाते प्रस्थातारो मलयमरुतः कुर्वते संविधानम् ॥ १२८ ॥ लताकुञ्जं गुञ्जन्मदवदलिपुञ्जं चपलयन् समालिङ्गन्नङ्गं द्रुततरमनङ्गं प्रबलयन् । मरुन्मन्दं मन्दं दलितमरविन्दं तरलयन् रजोवृन्दं विन्दन्किरति मकरन्दं दिशि दिशि ॥ १२९ ॥ मलयशिखरगदाकल्पसं मनोभवशासनाद्भुवनवलयं जेतुं वाञ्छन्वसन्तसमीरणः । विहितवसतिः कैलासाग्रे भुजङ्गवरं हरं मनसि विमृशन्भीतः शङ्के प्रयाति शनैः शनैः ॥ १३० ॥ पथि पथि लतालोलाक्षीभिः स्रवन्मधुसीकरं कुसुमनिकरं वर्षन्तीभिः सहर्षमिवार्चितः । मधुकरवधूगीतासक्तः कुरङ्गकमास्थितः प्रसरति वने मन्दं मन्दं वसन्तसमीरणः ॥ १३१ ॥ उद्यत्कावेरीलहरिषु परिष्वङ्गरङ्गे नटन्तः कुहूकण्ठीकण्ठीरवरवलवत्रासितप्रोषितेभाः । अमी चैत्रे मैत्रावरुणितरुणीकेलिकल्लोलिमल्लीचलद्वल्लीहल्लीसकसुरभयश्चण्डि चञ्चन्ति वाताः ॥ १३२ ॥ हेमाम्भोरुहपत्तनं परिमलस्तेयी वसन्तानिलस्तत्रत्यैरिव यामिकैर्मधुकरैरारब्धकोलाहलः । निर्यातस्त्वरया व्रजन्निपतितः श्रीखण्ड-

१ मलयसंबन्धिनः. २ मैत्रावरुणिरगस्त्यः.

मधुकरसंघैः [illegible] ॥ १३३ ॥ [illegible] कुर्वन्मदमन्थरामिव गतेर्[illegible] [illegible] पवनः [illegible] ॥ १३४ ॥ [illegible] कर्णाटीकुचकुङ्कुमानि [illegible] ॥ १३५ ॥ [illegible] मन्दः । [illegible] दाक्षिणात्यः [illegible] पवनः [illegible] ॥ १३६ ॥ ये [illegible] ये मधुः [illegible] ये च [illegible] । ते कण्ठे लोठयन्तः [illegible] मर्मीणः [illegible] दाक्षिणात्याः ॥ १३७ ॥

वसन्तपथिकाः

[illegible] शिखिनि वनस्य [illegible] । [illegible] इव पथिकः किंशुककुसुमाङ्कुरेण भूमौ ॥ १३८ ॥ [illegible] पथिकः [illegible] भुवि । [illegible] ॥ १३९ ॥ वसन्तप्रारम्भे चिरविरहखिन्ना मधुकरी यदि प्राणान्मुञ्चत्यहह वधभागी भवति कः । वने वा [illegible] कुसुमविशिखो [illegible] ॥ १४० ॥ रे पान्थाः [illegible] सुखं सेवाक्षमो क्षुध्यतां मानं मानिनि मुञ्च [illegible] कोपानुबन्धेन किम् । आयातः कुसुमाकरः [illegible] ॥ १४१ ॥ मा तन्वीति वनस्थलीति विकसच्चूत[illegible] च स्वैरं संचरतीति वक्ति मधुरां वाचं [illegible] । इत्थं किंशुकपाटलावकुलजां सीमन्तिनी [illegible] कथितं [illegible] ॥ १४२ ॥ [illegible] वधूर्वियोगविधुरा [illegible] यदि [illegible] तत्स्यात् [illegible] पातकम् । [illegible] ॥ १४३ ॥ उन्मीलन्[illegible] । [illegible] पथिकैः [illegible] ॥ १४४ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ १४५ ॥ [illegible] ॥ १४६ ॥ [illegible] ॥ १४७ ॥

ग्रीष्मवर्णनम्

[illegible] । [illegible] ॥ १ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ २ ॥

ग्रीष्मसमयस्य आस्थानम्

[illegible] । [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] ॥ ११ ॥

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible] १० [illegible] ११ [illegible]

मन्दर्थं दधिनोऽसि तन्वङ्गयस्तनवारितुषारभूतस्तनाः। सरसचन्दनपङ्कमनुक्षणं शिशिरकं च करेण वराङ्गनाः ॥ १२ ॥ कथमिव तव संमतिर्भवित्री सममृतुभिर्मुनिनावधारितस्य । इति विरचितमल्लिकाविकासः स्मयत इव स्म मधुं निदाघकालः ॥ १३ ॥ बलवदपि बलं मिथोविरोधि प्रभवति नैव विपक्षनिर्जयाय । भुवनपरिभवी न यत्तदानीं तमृतुगणः क्षणमुन्मनीचकार ॥ १४ ॥ अपि शिशिरतरोपचारयोग्यं द्वितयमिदं युगपज्जगत्ययमेव । जगति निरवधिर्निदाघकाले दयितजनेन समं च विप्रयोगः ॥ १५ ॥ नभा मही विरहिणामिव चित्तवृत्तिस्तृष्णा पथेषु कृपणेष्विव वृद्धिमेति । सूर्यः करैर्दहति दुर्वचनैः खलो नु छाया सतीव न विमुञ्चति पादमूलम् ॥ १६ ॥ छाया वियोगिवनितेव गता कृशत्वं तमः पयः पिशुनमानसवद्बभूव । केनाधुना वन मनागवलोकनीयः कुद्धोत्तमर्णमुखमण्डलवत्पतङ्गः ॥ १७ ॥ रिक्तेषु वारिकथया विपिनोदरेषु मध्याह्नजृम्भितमहातपतापतप्ताः । स्कन्धान्तरोत्थितदवाग्निशिखाच्छलेन जिह्वां प्रसार्य तरवो जलमर्थयन्ते ॥ १८ ॥ मुखकृतबिसखण्डश्चण्डमार्तण्डतापाश्लथमन्दगतलक्ष्मी राजते राजहंसः । रजतघट इवायं बिन्दुमालाबद्धधाराविवरविगलदम्बुः कम्बुकण्ठि प्रतीहि ॥ १९ ॥ रजनिचरमयामेष्वादिशन्ती रतेच्छां किमपि कठिनयन्ती नालिकेरीफलाम्भः । अपि परिणमयित्री राजरम्भाफलानां दिनपरिणतिमोग्या वर्तते ग्रीष्मलक्ष्मीः ॥ २० ॥ निजां कायच्छायां श्रयति महिषः कर्दमधिया च्युतं गुञ्जापुञ्जं रुधिरमिति काकः कलयति । समुत्सर्पन्सर्पः सुषिरविवरं तापविवशः सशीत्कारापूर्तं प्रविशति करं कुञ्जरपतेः ॥२१॥ तदात्वस्नातानां दरदलितमल्लीमुकुलिताः स्रजो बिभ्राणानां मलयजरसार्द्रीकृतवपुषाम् । निदाघाभिख्योपक्लपितमभिसायं मृगदृशां परिष्वङ्गोऽनङ्गं पुनरपि शनैरङ्कुरयति ॥ २२ ॥ जलार्द्राः शय्यानां बिसकिसलयैः केलिवलयाः शिरीषैरुत्तंसा विचकिलमयी हाररचना । शुचावेणाक्षीणां मलयजरसार्द्राश्च तनवो विना तन्त्रं मन्त्रं रतिरमणमृत्युंजयविधिः ॥ २३ ॥ हरन्ति हृदयानि *यच्छ्रवणशीतला वेणवो यदर्दति करम्बिता शिशिरवालुना वारुणी । भवन्ति च हिमोपमाः स्तनभवो यदेणीदृशो रुचेरुपरि संस्थितो रतिपतेः प्रसादो गुरुः ॥ २४ ॥ मूर्ते बालकर्णीकथां सुरभयो जातीतरूणां त्वचः सारश्चन्दनशाखिनां किसलयान्याम्राण्यशोकस्य च । शैरीषी कुसुमोक्तिः परिणमन्मोचश्च सोऽयं गणो ग्रीष्मेणोष्महरः पुरा किल ददे दग्धाय पञ्चेषवे ॥ २५ ॥ अङ्गारैः खचितेव भूर्वियदपि ज्वालाकरालं करैस्तिग्मांशोः किरतीव तीक्ष्णमभितो वायुः कुकूलानलम् । अप्यम्भांसि नखंपचानि सरितामाशा ज्वलन्तीव च ग्रीष्मेऽस्मिन्नवमल्लिदीपितमिवाशेषं जगद्वर्तते ॥ २६ ॥ पाश्चात्त्यैर्मरुमारुतैस्त्रिजगतामुन्मूल्यमानाङ्कुरां दावाग्निर्ज्वलितैर्गिरीगहनान्यभ्यानयन्भस्मताम् । वात्याभिस्तृणपत्रधूलिनिकरानुत्क्षिप्य विहायःस्थले ग्रीष्मः शुष्यदुच्छलल्ललुठन्मत्स्यः समभ्यागतः ॥ २७ ॥ अत्यच्छं सितमंशुकं शुचि मधु स्वामोदमच्छं रजः कार्पूरं विधृतार्द्रचन्दनकुचद्वन्द्वाः कुरङ्गीदृशः । धारावेश्म सपाटलं विचकिलस्रग्दाम चन्द्रत्विषो धातः सृष्टिरियं वृथैव तव न ग्रीष्मोऽभविष्यद्यदि ॥ २८ ॥ माकन्दद्रुममञ्जरीषु वसतिस्तत्पल्लवैर्वर्तनं सा नो मञ्जुलता वचःसु मधुना सर्वं सह प्रस्थितम् । एतत्तिष्ठतु दुःश्रवं सुहृदां निःस्वामिनस्तत्सखे प्रोन्मीलत्करुणो द्विजोऽयमिति हि त्वं ग्रीष्म मुष्णाहि नः ॥२९॥ कानि स्थानानि दग्धान्यतिशयगहनाः सन्ति के वा प्रदेशाः किं वा शेषं वनस्य स्थितमिति पवनासङ्गविस्पष्टतेजाः । चण्डज्वालावलीढस्फुटिततनुलताग्रन्थिमुक्ताट्टहासो दावाग्निः । शुष्कवृक्षे शिखरिणि गहनेऽधिष्ठितः पश्यतीव ॥ ३० ॥ बाले मालेयमुच्चैर्न भवति गगनव्यापिनी नीरदानां किं त्वं पक्ष्मान्तवान्तैर्मलिनयसि मुधा वक्त्रमश्रुप्रवाहैः । एषा प्रोद्वृत्तमत्तद्विपकटकषणक्षुण्णविन्ध्योपलानां दावाग्नेः संप्रवृद्धा मलिनयति दिशां मण्डलं धूमलेखा ॥३१॥ स्फीतं शीतं गतं क्व क्व शिशिरकिरणः क्वास्ति हेमन्तमासः क्वैते पानीयपूर्णा मलिनजलधराः क्वाद्य विद्युत्प्रमोदः । इत्युच्चैर्जल्पमानैरिव मुखरमुखैर्झिल्लिदूतैरुपेतो वातौघश्चागतोऽसौ प्रकटितविजयस्तम्भचिह्नैर्निदाघः ॥ ३२ ॥

मध्याह्नः

एष सूर्यांशुसंतप्तो मृगः कुतरुमाश्रितः । साधुमार्गपरिभ्रष्टो नीचं प्राप्येव सीदति ॥ ३३ ॥ मध्याह्ने नूनमार्कोऽपि तिग्मतापोपशान्तये । दधुः कमलिनीपत्रमातपत्रमिवोपरि ॥ ३४ ॥ दुःसहसंतापभयात्संप्रति मध्यस्थिते दिवसनाथे । छायामिव वाञ्छन्ती छायापि गता तरुतलानि ॥ ३५ ॥ रवेर्मयूखैरभितापितो भृशं विदह्यमानः पथि तप्तपांसुभिः । अवाङ्मुखो जिह्मगतिः श्वसन्मुहुः फणी मयूरस्य तले निषीदति ॥३६॥ अस्मद्रिपूणामनिलाशनानां दत्तो निवासः खलु चन्दनेन । इतीव रोषाद्भुजगस्य वायुर्व्यशोषयच्चन्दनमङ्गसंस्थम् ॥३७॥ स्पृशति तिग्मरुचौ ककुभः करैर्दयितयेव विजृम्भिततापया । अतनुमानपरिग्रहया स्थितं रुचिरया चिरयापि दिनश्रिया ॥३८॥ तपनतरणितेजःपुञ्जसंतप्तदेहः पतति जरठखङ्गः पल्वले पङ्कलेहः । हरिरपि सलिलार्थी शङ्कया तस्य नीरं न पिबति न च याति क्लिश्यति प्राप्य तीरम् ॥ ३९ ॥ किरति मिहिरे विश्वद्रीचः करानतिधामनी स्वलकमठवद्देहच्छाया जनस्य विचेष्टते । गजपतिमुखोद्गीर्णैरापैरथ त्रसरेणुभिः शिशिरय-

१ दु[illegible]. २ [illegible].

[illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] ॥ ४१ ॥ [illegible] ॥ ४२ ॥ [illegible] ॥ ४३ ॥ [illegible] मध्याह्ने [illegible] ॥ ४४ ॥ [illegible] मधुरतरमिव नीयते ॥ ४५ ॥ [illegible] ॥ ४६ ॥ मध्याह्ने [illegible] कामोऽपि [illegible] निद्रायते । [illegible] ॥ ४७ ॥ मध्याह्ने [illegible] शीतलत्वमुपभोगमलभन्ते । [illegible] छायापि मा यास्यति ॥ ४८ ॥ [illegible] पूगिकाः । [illegible] कुक्कुटाः ॥ ४९ ॥ [illegible] भगवान् [illegible] ॥ ५० ॥ [illegible] ॥ ५१ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ५५ ॥ [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible] ॥ ५८ ॥

वर्षर्तुः

[illegible] ॥ ५९ ॥ [illegible] ॥ ६० ॥ [illegible] ॥ ६१ ॥ [illegible] ॥ ६२ ॥ [illegible] ॥ ६३ ॥ [illegible] ॥ ६४ ॥ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] ८ [illegible] ९ [illegible] १० [illegible]

कलकलैः प्रविमृग्यकेकैरभिनन्द्यमानम् । श्रोत्रेषु संमूर्छति रक्तमासां गीतानुगं वारिमृदङ्गवाद्यम् ॥ ६५ ॥ संदष्टवस्त्रेष्वबलानितम्बेष्विन्दुप्रकाशान्तरितोडुतुल्याः । अमी जलापूरितसूत्रमार्गा मौनं भजन्ते रशनाकलापाः ॥ ६६ ॥ एताः करोत्पीडितवारिधारा दर्पात्सखीभिर्वदनेषु सिक्ताः । वक्रेतराग्रैरलकैस्तरुण्यश्चूर्णारुणान्वारिलवान्वहन्ति ॥ ६७ ॥ उद्धूतकेशश्च्युतपत्रलेखो विश्लेषिमुक्ताफलपत्रवेष्टः । मनोज्ञ एव प्रमदामुखानामम्भोविहाराकुलितोऽपि वेषः ॥ ६८ ॥ उन्मृष्टपत्राः कलितालकान्ताः कण्ठेषु लग्ना जघनं स्पृशन्तः । स्तनस्थलेष्वाहतिमादधाना गता वधूनां प्रियतां जलौघाः ॥ ६९ ॥ हृतोऽङ्गरागस्तिलकं विमृष्टं लब्धान्तरैरभिरतीव मन्त्वा । सुसंहितैनैनेति तदा जलानामदायि मध्यं न कुचद्वयेन ॥ ७० ॥ निरीक्ष्य वेणीप्रतिबिम्बमेणीदृशो भुजंगभ्रममावहन्त्यः । पतद्दुकूलं धुतबाहुमूलं कम्पाप्रकम्पाकुलिताः प्रचेलुः ॥ ७१ ॥ अथ स्फुरन्मीनविधूतपङ्कजा विपङ्कतीरस्खलितोर्मिसंहतिः । पयोऽवगाढुं कलहंसनादिनी समाजुहावेव वधूः सुरापगा ॥ ७२ ॥ प्रशान्तघर्माभिभवः शनैर्विवान्विलासिनीभ्यः परिमृष्टपङ्कजः । ददौ भुजालम्बमिवात्तशीकरस्तरङ्गमालान्तरगोचरोऽनिलः ॥ ७३ ॥ गतैः सहावैः कलहंसविक्रमं कलत्रभारैः पुलिनं नितम्बिभिः । मुखैः सरोजानि च दीर्घलोचनैः सुरस्त्रियः साम्यगुणान्निरासिरे ॥ ७४ ॥ विभिन्नपर्यन्तगमीनपङ्क्तयः पुरो विगाढाः सखिभिर्मरुत्वतः । कथंचिदापः सुरसुन्दरीजनैः सभीतिभिस्तत्प्रथमं प्रपेदिरे ॥ ७५ ॥ विगाढमात्रे रमणीभिरम्भसि प्रयत्नसंबाधितपीवरोरुभिः । विभिद्यमाना विससार सारसानुदस्य तीरेषु तरङ्गसंहतिः ॥ ७६ ॥ शिलाघनैर्नाकसदामुरःस्थलैर्बृहन्निवेशैश्च वधूपयोधरैः । तटाभिनीतेन विभिन्नवीचिना रुषेव भेजे कलुषत्वमम्भसा ॥ ७७ ॥ विधूतकेशाः परिलोलितस्रजः सुराङ्गनानां प्रविलुप्तचन्दनाः । अतिप्रसङ्गाद्विहितागसो मुहुः प्रकम्पमीयुः सभया इवोर्मयः ॥ ७८ ॥ विपक्षचित्तोन्मथना नखव्रणास्तिरोहिता विभ्रममण्डनेन ये । हृतस्य शेषानिव कुङ्कुमस्य तान्विकत्थनीयान्दधुरन्यथा स्त्रियः ॥ ७९ ॥ प्रियेण संग्रथ्य विपक्षसंनिधावुपाहितां वक्षसि पीवरस्तने । स्रजं न काचिद्विजहौ जलाविलां वसन्ति हि प्रेम्णि गुणा न वस्तुनि ॥ ८० ॥ असंशयं न्यस्तमुपान्तरक्ततां यदेव रोद्धुं रमणीभिरञ्जनम् । हृतेऽपि तस्मिन्सलिलेन शुक्लतां निरास रागो नयनेषु न श्रियम् ॥ ८१ ॥ द्युतिं वहन्तो वनितावतंसका हृताः प्रलोभादिव वेगिभिर्जलैः । उपप्लुतास्तत्क्षणशोचनीयतां च्युताधिकाराः सचिवा इवाययुः ॥ ८२ ॥ विपत्रलेखा निरलक्तकाधरा निरञ्जनाक्षीरपि बिभ्रतीः श्रियम् । निरीक्ष्य रामा बुबुधे नभश्चरैरलंकृतं तद्वपुषैव मण्डनम् ॥ ८३ ॥ तथा न पूर्वं कृतभूषणादरः प्रियानुरागेण विलासिनीजनः । यथा जलार्द्रो नखमण्डनश्रिया ददाह दृष्टीश्च विपक्षयोषिताम् ॥ ८४ ॥ शुभाननाः साम्बुरुहेषु भीरवो विलोलहाराश्चलफेनपङ्क्तिषु । नितान्तगौर्यो हृतकुङ्कुमेष्वलं न लेभिरे ताः परभागमूर्मिषु ॥ ८५ ॥ ह्रदाम्भसि व्यस्तवधूकराहते रवं मृदङ्गध्वनिधीरमुज्झति । मुहुः स्तनैस्तालसमं समाददे मनोरमं नृत्यमिव प्रवेपितम् ॥ ८६ ॥ श्रिया हसद्भिः कमलानि सस्मितैरलंकृताम्बुः प्रतिमागतैर्मुखैः । कृतानुकूल्या सुरराजयोषितां प्रसादसाफल्यमवाप जाह्नवी ॥ ८७ ॥ परिस्फुरन्मीनविघट्टितोरवः सुराङ्गनास्त्रासविलोलदृष्टयः । उपाययुः कम्पितपाणिपल्लवाः सखीजनस्यापि विलोकनीयताम् ॥ ८८ ॥ भयादिवाश्लिष्य झषाहतेऽम्भसि प्रियं मुदानन्दयति स्म मानिनी । अकृत्रिमप्रेमरसाहितैर्मनो हरन्ति रामाः कृतकैरपीहितैः ॥ ८९ ॥ तिरोहितान्तानि नितान्तमाकुलैरपां विगाहादलकैः प्रसारिभिः । ययुर्वधूनां वदनानि तुल्यतां द्विरेफवृन्दान्तरितैः सरोरुहैः ॥ ९० ॥ करौ धुनाना नवपल्लवाकृती पयस्यगाधे किल जातसंभ्रमा । सखीषु निर्वाच्यमधार्ष्ट्यदूषितं प्रियाङ्गसंश्लेषमवाप मानिनी ॥ ९१ ॥ प्रियैः सलीलं करवारिवारितः प्रवृद्धनिःश्वासविकम्पितस्तनः । सविभ्रमाधूतकराग्रपल्लवो यथार्थतामाप विलासिनीजनः ॥ ९२ ॥ उदस्य धैर्यं दयितेन सादरं प्रसादितायाः करवारिवारितम् । मुखं निमीलन्नयनं नतभ्रुवः श्रियं सपत्नीवदनादिवाददे ॥ ९३ ॥ विहस्य पाणौ विधृते धृताम्भसि प्रियेण वध्वा मदनार्द्रचेतसः । सखीव काञ्ची पयसा घनीकृता बभार वीतोच्चयबन्धमंशुकम् ॥ ९४ ॥ विरञ्जने साचिविलोकितं दृशावयावकं वेपथुरोष्ठपल्लवम् । नतभ्रुवो मण्डयति स्म विग्रहे बलिक्रिया चातिलकं तदास्पदम् ॥ ९५ ॥ निमीलदाकेकरलोलचक्षुषां प्रियोपकण्ठं कृतगात्रवेपथुः । निमज्जतीनां श्वसितोद्धतस्तनः श्रमो नु तासां मदनो नु पप्रथे ॥ ९६ ॥ प्रियेण सिक्ता चरमं विपक्षतश्चुकोप काचिन्न तुतोष सान्त्वनैः । जनस्य रूढप्रणयस्य चेतसः किमप्यमर्षोऽनुनये भृशायते ॥ ९७ ॥ अञ्जलौ जलमधीरलोचना लोचनप्रतिशरीरलाञ्छितम् । आत्तमात्तमपि कान्तमुक्षितुं कातरा शफरशङ्किनी जहौ ॥ ९८ ॥ निम्ननाभिकुहरेषु यदम्भः प्लावितं चलदृशां लहरीभिः । तद्भवैः कुहुकैः सुरनार्यः कारिताः सुरतकण्ठरुतानाम् ॥ ९९ ॥ संक्षोभं पयसि पुनर्महेभकुम्भश्रीभाजा कुचयुगलेन नीयमाने । विक्षेपं भ्रमगमगमद्वधाङ्गनाक्षोलद्दृत्तः क इव सुखावहः परेषाम्

१ कर्णिकाम्.

॥ १०२ ॥ [illegible] सायमधीते मांसमेव [illegible] नानि मनायाः । [illegible] कोकिलकलकूजितेन [illegible] ॥ १०३ ॥ [illegible] सेवना [illegible] । [illegible] ॥ १०३ ॥ यन्त्रके [illegible] मुखे [illegible] नयो । मुखेषु [illegible] मुखमिन्नम् ॥ १०४ ॥ [illegible] । [illegible] मंसंहे मकन्दस [illegible] मानाम् ॥ १०४ ॥ [illegible] दृश्यते कामबहुनानां [illegible] । [illegible] ममत ॥ १०५ ॥ प्रसंद: [illegible] वृषभिकापिनद्धः । आकल्प: [illegible] शकलैरिव [illegible] ॥ १०६ ॥ आकाकी [illegible] करोति [illegible] । [illegible] धानमान्यसूर्यः [illegible] ॥ १०७ ॥ निर्मीते मनि हरिचन्दनं [illegible] नाथाः । अद्वाय [illegible] हारवधः ॥ १०८ ॥ अन्यूनं गुणमनुतमं धारयन्ती मञ्जु-स्फुरितमरोकहारवलंभा । [illegible] मकरन्दं व्यधित [illegible] सुरेव ॥ १०९ ॥ [illegible] कोडबिन्दुचिमी [illegible] । [illegible] मनोविकराधिनौ [illegible] ॥ ११० ॥ आकल्प: पतित इति [illegible] कुसुमे । [illegible] वक्रिमानुरागः ॥ १११ ॥ [illegible] सयाति प्रभ-[illegible] समाहुः । आविन्दु [illegible] नानां शोभाये [illegible] भवन्ति ॥ ११२ ॥ [illegible] विन्दुबनु [illegible] । [illegible] ॥ ११३ ॥ अविरलमिदृमनः [illegible] मकरन्दस्योगोत्याम्बुलवेन । परिकल्पित [illegible] शिशिरन्यः [illegible] ॥ ११४ ॥ [illegible] परिगम्यस्य [illegible] मनोरञ्जनाभिः । [illegible] भितद्रुकमलसिवनाभिरंघ्रुभिः ॥ ११५ ॥ [illegible] मनोहारिणि । [illegible] एव पतितो [illegible] को [illegible] विनीयते न जनः [illegible] ॥ ११६ ॥

प्रपारालिका

[illegible] । [illegible] ॥ ११७ ॥ [illegible] शुणिकाः [illegible] । [illegible] ॥ ११८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ११९ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १२० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १२१ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १२२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १२३ ॥

ग्रीष्मतापः

[illegible] ॥ १२४ ॥ [illegible] । [illegible] वाताः ॥ १२५ ॥ [illegible] दिशि दिशि भुवने [illegible] । [illegible] ॥ १२६ ॥

ग्रीष्मपथिकाः

मर्म्मकावधि [illegible] [illegible] ।

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] पाठ० [illegible] ४ [illegible] पाठ० [illegible] ५ [illegible] पाठ० [illegible]

शुष्यत्स्रोतसि तप्तभूमिरजसि ज्वालायमानार्णसि ग्रीष्मे मासि ततार्कतेजसि कथं पान्थ व्रजञ्जीवसि ॥ १२७ ॥ नानाकीर्णविशीर्णजीर्णतृणश्रेणीक्षणत्कारिणि ग्रीष्मे सोष्मणि चण्डसूर्यकिरणप्रक्वाथ्यमानाम्भसि । चित्तारोपितकामिनीमुखशशिज्योत्स्नाहृतक्लान्तयो मध्याह्नेऽपि सुखं प्रयान्ति पथिकाः स्वं देशमुत्कण्ठिताः ॥ १२८ ॥ ग्रीष्मोष्मग्लपितशुष्यत्पयसि बकभयोत्क्रान्तपाठीनभाजि प्रायः पङ्कैकमात्रं गतवति सरसि स्वल्पतोये लुठित्वा । कृत्वा कृत्वा जलार्द्रीकृतमुरसि जरत्कर्पटार्धं प्रपायां तीरं जग्ध्वापि पान्थः पथि वहति हहा हेति कुर्वन्पिपासुः ॥ १२९ ॥ भ्राम्यत्सीत्कारचक्रभ्रमभरितघटीयन्त्रचक्रप्रमुक्तस्रोतःपूर्णप्रणालीपथमरणिशिरोगामि सीत्कारि वारि । कौरं पान्थाः प्रकामं शिशिरमणिमुखन्यक्कारधिक्कारधारं विश्रमसुख्यमुक्ताफलनिकरनिभासारपानं पिबन्ति ॥ १३० ॥

वर्षावर्णनम्

चलद्बलाकादशनाभिरामः परिस्रवद्वारिमदाम्बुधारः ।
आहन्यमानस्तडिदङ्कुशेन भृशं दध्वान घनद्विपेन्द्रः ॥ १ ॥
या कामिनी सा यदि मानिनी स्यात्स्मरस्य राज्ञो ह्यपराधिनी स्यात् । इतीव दूतैः किमु ताड्यतेऽसौ कादम्बिनी कामनृपस्य ढक्का ॥ २[1] ॥ चन्द्रार्कबिम्बप्रतिबिम्बतारकामण्डलानि घनमेघडम्बरैः । भक्षितानि जलदोदरेषु तद्रोदनध्वनिरिवैष गर्जितम् ॥ ३ ॥ निद्रितस्य बत शम्बरद्विषो जागराय किमु वारिवाहकः । ऊर्जितं दधदतीव गर्जितं संभ्रमभ्रमसि संभ्रमाधवौ ॥ ४ ॥

वर्षासमयस्वभावाख्यानम्

शीतलादिव संत्रस्तं प्रावृण्व्याजमसततः । नभो बभार नीरन्ध्रं जीमूतकुलकम्बलम् ॥ ५ ॥ स्फुरन्तः पिङ्गलाभासो धरण्यामिन्द्रगोपकाः । मरुत्कान्तपान्थस्त्रीजीवा इव चकाशिरे ॥ ६ ॥ पतत्यविरतं वारि नृत्यन्ति च कलापिनः । अद्य कान्तः कृतान्तो वा दुःखस्यान्तं करिष्यति ॥ ७ ॥ उत्कण्ठयति मेघानां माला वर्गं कलापिनाम्[2] । यूनां चोत्कण्ठयत्यद्य मानसं मकरध्वजः ॥ ८ ॥ अस्थिरमनेकरागं गुणरहितं नित्यदुष्पापम् । प्रावृषि सुरेन्द्रचापं विभाव्यते युवतिचित्तमिव ॥ ९ ॥ नन्दयति कस्य न मनश्चपलैर्वनधूलिधूसरच्छायैः । आक्रम्य धूमकैरिव मलिनीकृतमम्बरं जलदैः ॥ १० ॥ आयाताः सखि वर्षा वर्षादपि यान्तु वासरा दीर्घाः । दिशि दिशि नीरतरङ्गो नीरतरङ्गो[3] ममापि हृदयेशः ॥ ११ ॥ गर्जति वारिदपटले वर्षति नवसारबिन्दुमबलायाः । भुजवल्लिमूलसेके विरहलता पल्लवं सूते ॥ १२ ॥ अतिशयितकदम्बोऽयं मोदकदम्बानिलो वहति । वियदम्बुदमेदुरितं मे दुरितं पश्य नागतो दयितः ॥ १३ ॥ शमयति जलधरधारा चातकयूनां तृषं चिरोपनताम् । क्षपयति च वधूलोचनजलधारा कामिनां प्रवासरुचिम् ॥ १४ ॥ आस्वाद्य निर्विशेषं विरहिवधूनां मृदूनि मांसानि । करकामिषेण मन्ये निष्ठीवति नीरदोऽस्थीनि ॥ १५ ॥ वर्षासु जाता नवयौवनश्रीरारामवधूः प्रौढपयोधराभूत् । पुष्पोद्गमोऽजायत मालतीनां बभूवुरस्पृश्यतमास्तटिन्यः ॥ १६ ॥ वसन्तविश्लेषमपारयन्त्या भुवो निदाघस्मरतापशान्त्यै । आशावयस्याभिरुदाह्रियन्ते पयोदनीलोत्पलपल्लवानि ॥ १७ ॥ घनोद्यमे गाढतमेऽन्धकारे न कोऽपि निर्गन्तुमहः शशाक । स्पृशन्मुहुः किंतु करेण नाभीसरोजमाभीरकुलाधिनाथः[2] ॥ १८ ॥ कामेन कामं प्रहिता जवेन प्रावृट् चचाल त्रिजगद्विजेतुम् । किं चन्द्रबिम्बं दधि भक्षयन्ती संचारयन्ती हरितः शुभाय ॥ १९ ॥ निरीक्ष्य विद्युन्नयनैः पयोदो मुखं निशायामभिसारिकायाः । धारानिपातैः सह किं नु वान्तश्चन्द्रोऽयमित्यार्ततरं ररास[3] ॥ २० ॥ सजलजलधरं नभो विरेजे विवृतिमियाय रुचिस्तडिल्लतानाम् । व्यवहितरतिविग्रहैर्वितेने जलगुरुभिः स्तनितैर्दिगन्तरेषु ॥ २१ ॥ परिमुरपतिसूनुधाम सद्यः समुपदधन्मुकुलानि मालतीनाम् । विरलमपजहार बद्धबिन्दुः सरजसतामवनेरपां निपातः ॥ २२ ॥ प्रतिदिशमभिगच्छताभिमृष्टः ककुभविकाससुगन्धिनानिलेन । नव इव विबभौ स चित्तजन्मा गतधृतिराकुलितश्च जीवलोकः ॥ २३ ॥ व्यथितमपि भृशं मनो हरन्ती परिणतजम्बुफलोपभोगहृष्टा । परभृतयुवतिः स्वनं वितेने नवनवयोजितकण्ठरागरम्यम् ॥ २४ ॥ अभिभवति मनः कदम्बवायौ मदमधुरे च शिखण्डिनां निनादे । जन इव न धृतेश्चचाल जिष्णुर्न हि महतां सुकरः समाधिभङ्गः ॥ २५ ॥ धृतबिसवलयावलिर्वहन्ती कुमुदवनैकदुकूलमात्तबाणा । शरदमलतले सरोजपाणौ घनसमयेन वधूरिवाललम्बे ॥ २६ ॥ समदशिखिरुतानि हंसनादैः कुमुदवनानि कदम्बपुष्पवृक्षाः । श्रियमतिशयिनीं समेत्य जग्मुर्गुणमहतां महते गुणाय योगः ॥ २७ ॥ सरजसमपहाय केतकीनां प्रसवमुपान्तिकनीपरेणुकीर्णम् । प्रियमधुरसनानि षट्पदाली मलिनयति स्म विनीलबन्धनानि ॥ २८ ॥ मुकुलितमतिशय्य बन्धुजीवं धृतजलबिन्दुषु शाड्वलस्थलीषु । अविरलवपुषः सुरेन्द्रगोपा विकचपलाशचयश्रियं समीयुः ॥ २९ ॥ रटतु जलधरः पतन्तु धाराः स्फुरतु तडिन्मरुतोऽपि वान्तु शीताः । इयमुरसि

१ अर्धं हन्तौ यस्य तादृशं कर्पटम्. २ मयूराणाम्. ३ विरलतर-तरङ्गः.

१ मेघः; पक्षे,—निर्गता रदा दन्ता यस्य; दन्तानामभावादस्थिचर्वणासमर्थः संस्त्यजतीति भावः. २ भगवान्श्रीकृष्णः. ३ आक्रन्दनं कुर्वन्.

मर्मपारीय कान्ता [illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible] मुहुः [illegible] । [illegible] ॥ ३२ ॥ नवकदम्बकमेचकमूर्धजैर्नर्दति [illegible] । [illegible] न [illegible] ॥ ३३ ॥ अनुवर्ती [illegible] । [illegible] पयोमुचः शबलिमा [illegible] ॥ ३३ ॥ [illegible] मधुरी । [illegible] ॥ ३४ ॥ [illegible] मधिकाकुला [illegible] । [illegible] मेघम ॥ ३५ ॥ प्रथमतः [illegible] । नमयति स्म [illegible] नयनो नवमाकनः ॥ ३६ ॥ [illegible] कमपि कदम्बकम् । [illegible] जया निजया स्वनसंपदा ॥ ३७ ॥ नवकदम्ब [illegible] । [illegible] नयनया घनवायुभिरादधे ॥ ३८ ॥ [illegible] प्रथमविन्दुभिरम्बुमुचोऽम्मलात् । प्रथि [illegible] जनसुगं न सुगन्धि न चाकिरं ॥ ३९ ॥ [illegible] स्फुरितभ्रमरगच्छवि केतकम् । [illegible] नया दिवः कुशाशिखं [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] मौक्तिकचूर्णविपाण्डवः स्फुरित [illegible] । [illegible] कणाः स्फुटं [illegible] ॥ ४१ ॥ नवपयःकणकोमलमालती कुसुमसंततिमंगलतां भुवि । [illegible] ॥ ४२ ॥ निजरजः पटवासमिवाकिरत् [illegible] । प्रियवियुक्तवधूजनचेतसामवनी [illegible] ॥ ४३ ॥ प्रणयकोपयुतोऽपि [illegible] । [illegible] ॥ ४४ ॥ विगतरागगुणोऽपि जनो न [illegible] । अभिहितेऽभिरिव [illegible] ॥ ४५ ॥ प्रौढमौक्तिकरुचः पयोमुचां बिन्दवः [illegible] । विपुलां नभसि [illegible] कुर्वते स्म [illegible] ॥ ४६ ॥ [illegible] मधः । कदम्बे प्रसूनं प्रसूने मरन्दो मरन्दे [illegible] महोऽभूत् ॥ ४७ ॥ [illegible] नवमेघकाले । [illegible] कान्तां तमी [illegible] नमो [illegible] ॥ ४८ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ४९ ॥ [illegible] ॥ ५० ॥ [illegible] ॥ ५१ ॥ [illegible] ॥ ५२ ॥ [illegible] ॥ ५३ ॥ [illegible] ॥ ५४ ॥ [illegible] ॥ ५५ ॥ [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible] ॥ ५८ ॥ [illegible] ॥ ५९ ॥ [illegible] ॥ ६० ॥ [illegible] ॥ ६१ ॥ [illegible]

[illegible]

ज्झंकारिझम्झामरुद्वेगध्वस्तकुटीरकायनिपतच्छिद्रेषु लब्धान्तराः । कर्मव्यग्रकुटुम्बिनीकुचभरस्वेदच्छिदः प्रावृषः प्रारम्भे मदयन्ति कन्दलदलोल्लासाः पयोबिन्दवः ॥ ६२ ॥ किंचिन्मुद्रितमांसलः शिखिकुलैः कण्ठमालोकिता जीर्णावासकदहरिद्रगृहिणीश्वासानिलैर्जर्जराः । एते ते निपतन्ति नूतनघनाघ्राणाहृतमगरम्भिणो विच्छायीकृतविप्रयुक्तवनितावक्त्रेन्दवो बिन्दवः ॥ ६३ ॥ काले नीलबलाहके नवतडिति प्रीतिप्रदे बर्हिणामाश्चर्यं कथयामि वः शृणुत भो यद्वृत्तमस्मद्गृहे । सौभाग्यव्ययशङ्कयैकशयनं कान्ताप्रियाभ्यामहो मानिभ्यां बत गर्भिणेव सकलं चीर्णं प्रवासिव्रतम् ॥ ६४ ॥ उत्फुल्लार्जुनसर्जवासितवहत्पौरस्त्यझञ्झानिलप्रेङ्खोलत्स्खलितेन्द्रनीलशकलस्निग्धाम्बुदश्रेणयः । धारासिक्तवसुंधरासुरभयः प्राप्तास्त एवाधुना घर्माम्भोविगमागमव्यतिकरश्रीवाहिनो वासराः ॥ ६५ ॥ आच्छन्नं क्षितितेजसी मनसिजव्यापारमेयं मनः स्वात्मा च द्वयमेतदस्ति दशमं द्रव्यं परेषां तमः । कालाकाशदिशो निरस्तमधुना नामापि वर्षागमे द्रव्यं वारि गुणश्च वारिदरवः कर्मापि वारिक्रिया ॥ ६६ ॥ आसारेण न हर्म्यतः प्रियतमैर्यातुं बहिः शक्यते शीतोत्कम्पनिमित्तमायतदृशा गाढं समालिङ्ग्यते । जातैः शीकरशीतलैश्च मरुतो रत्यन्तखेदच्छिदो धन्यानां बत दुर्दिनं सुदिनतां याति प्रियासंगमे ॥ ६७ ॥ उद्योगः क्षयमेति हन्त सहसा जाड्यं समुज्जृम्भते मित्रस्यापि च दर्शनं भवति नो किं वान्यदाचक्ष्महे । यल्लोकस्पृहणीयतां गतममूतज्जीवनं व्यर्थतां प्राप्तं येन दुनोति तन्मम मनो दुर्दैववद्दुर्दिनम् ॥ ६८ ॥ सद्यःप्रोद्गतकन्दला वसुमती वृष्टिर्जलानां परा जातं निष्कमलं जगत्सुमलिनैर्लब्धा घनैरुन्नतिः । सर्पन्ति प्रतिमन्दिरं द्विरसनाः संत्यक्तमार्गो जनो वर्षाणां च कलेश्च संप्रति जयत्येकैव राज्यस्थितिः ॥ ६९ ॥ नैतद्वारिदगर्जितं रतिपतिप्रस्थानढक्कारवो नैते वारिधराः स्रवन्मदजलास्तत्सिन्धुराः प्रोद्धुराः । नैषा विद्युदियं विभाति रुचिरा तच्चन्द्रहासप्रभा मन्ये मानिनि मानदुर्गमधुना जेतुं किमायात्यसौ ॥ ७० ॥ डम्बाडम्बरमम्बरे घनकृतं सौदामिनीनर्तकीनृत्यारम्भमृदङ्गमङ्गलरवं श्रुत्वा च तद्गर्जितम् । पुष्प्यत्पुष्पभरानताङ्गणतरुस्कन्धावसक्तावसत्काणाकर्णनमोत्सवप्रियतमं पान्था ययुर्मन्दिरम् ॥ ७१ ॥ सद्मन्येव निरन्तरं निवसतिर्मित्राद्यनालोकनं पन्थाः पङ्कसमाकुलः कलुषता वारां सदा दुर्दिनम् । एवं यद्यपि दूषणानि तदपि स्वर्भूजनोल्लासकृत्सस्योत्पत्तिनिमित्तैकगुणतः प्रावृट् प्रपेदे यशः ॥ ७२ ॥

दोलाकेलिः

सौन्दर्यमिन्दीवरलोचनानां दोलासु लोलासु बहुप्रकारम् । यदि प्रसादाल्लभते कविर्मे जानाति तद्वर्णयितुं मनोज्ञः ॥ ७३ ॥ प्रसार्य पादौ विहितस्थितीनां दोलासु लोलांशुकपल्लवानाम् । मनोरथानामपि यत्र गम्यं तद्दृश्यमापुः मुदमाशु युवानः ॥ ७४ ॥ उन्नम्य दूरं मुहुरानमन्त्यः कान्ताः कर्णीभूतनितम्बबिम्बाः । दोलाविलासेन जितश्रमत्वात्प्रकर्षमापुः पुरुषायितेषु ॥ ७५ ॥ दृशा विदधिरे दिशः कमलराजिनीराजिताः कृता हसितरोचिषा हरति चन्द्रकाद्भुतयः । अकारि हरिणीदृशः प्रबलदण्डकप्रस्फुरद्भुजापुर्विपुलरोचिषा वियति विद्युता विभ्रमः ॥ ७६ ॥ प्रत्यासन्नमुखी कराम्बुजयुगप्रेङ्खोलिनी प्रेङ्खुकामारोहस्यमुदस्तहारलतिकाव्याहततुङ्गस्तनी । दृष्टादृष्टमुखी गतागतवशादालोलमानांशुका तन्वङ्गी गगने करोति पुरतः शान्तहृदं विभ्रमम् ॥ ७७ ॥

वर्षावायवः

एते ते दुरतिक्रमक्रममिलद्धर्मोर्मिमर्मच्छिदः कादम्बेन रजोभरेण ककुभो रुन्धन्ति झञ्झानिलाः । गाढारम्भनिगूढनीरदघटासंघट्टनीलीभवद्व्योमक्रोडकटाहपातुकपयोवेणीकचग्राहिणः ॥ ७८ ॥ धारापौतं धुनानाः शशधरधवलं केसरं केतकीनां कैलासे किंनरीणां चलदलककलतालास्यलीलां दधानाः । आमूलं मानिनीनां मनसि विनिहितं मानमुन्मूलयन्तो वान्त्येते वारिवाहव्यतिकरशिशिराः प्रावृषेण्याः समीराः ॥ ७९ ॥ गोकर्णं गाहमानाः पृथुतरपृषतग्राहिणः शंबरौघानाकर्षन्तो दिगन्तानपि च विदधतः कन्दलीसुप्रचारान् । एते धावन्ति वार्धश्रवनसुरुधनुर्धारयन्तः समन्तादर्ण्वन्तोऽप्ययीर्षिं वनमिव शबरभ्रान्तिभाजोऽम्बुवाहाः ॥८०॥

वर्षापथिकाः

उपरि पयोधरमाला दूरे दयिता किमेतदापतितम् । हिमवति दिव्यौषधयः कोपाविष्टः फणी शिरसि ॥ ८१ ॥ उपरि घनं घनपटलं तिर्यग्गिरयोऽपि नर्तितमयूराः । क्षितिरपि कन्दलधवला दृष्टिं पथिकः क पातयतु ॥ ८२ ॥ किं गतेन यदि सा न जीवति प्राणिति प्रियतमा तथापि किम् । इत्युदीक्ष्य नवमेघमालिकां न प्रयाति पथिकः स्वमन्दिरम् ॥ ८३ ॥ शिखिनि कूजति गर्जति तोयदे स्फुटति जातिलताकुसुमाकरे । अहह पान्थ न जीवति ते प्रिया नभसि[1] मासि न यासि गृहं यदि ॥ ८४ ॥ रसति तरुणीकेशश्यामे पयोभृति निर्भरं स्फुटति चपले वारंवारं क्षणद्युतितेजसि । उपगृहजनं मन्ये दैन्यात्पराङ्मुखसुप्तया निभृतनिभृतं मन्दोच्छ्वासं तया बत रुद्यते ॥ ८५ ॥ निशीथे लीनानां झटिति तडितां वीक्ष्य विभवं घनानामाभोगे रसिकपथिकेनोन्मुखदृशा । न गीतं सोत्कण्ठं न च रुदितमुत्कण्ठतरलं न मुक्ता निःश्वासाः स्फुरदसुमतं किं तु हृदयम् ॥ ८६ ॥ यथा रन्ध्रं व्योम्नश्चलजलदधूमः स्थगयति स्फुलिङ्गानां रूपं दधति च

१ श्रावणमासे.

यथा [illegible] । यथा [illegible] कुसुमनया मन्ये नभः [illegible] ॥ ८७ ॥ बर्हैः [illegible] [illegible] यत्र तत्र च [illegible] । आगमाने मदनः [illegible] सुभ्रूः माहूमि [illegible] ॥ ८८ ॥ [illegible] । [illegible] विष्वगत [illegible] ॥ ८९ ॥ [illegible] मदं [illegible] । [illegible] ॥ ९० ॥ [illegible] । [illegible] जीवितहारिणः [illegible] क्षणो यथा ॥ ९१ ॥ [illegible] पथिकाय पान्थ [illegible] विदूरगमनाय। सके पान्थः प्रमुग्धे पुत्रा । [illegible] । [illegible] ॥ ९२ ॥ आनः पान्थ [illegible] न वा वर्तते [illegible] जीवति । [illegible] जीवति जीवनीति [illegible] । [illegible] ॥ ९३ ॥ [illegible] । अन्यत्र विमुक्त [illegible] सतीः पुनरगमनाय [illegible] यथा ॥ ९४ ॥ आनः पान्थ [illegible] । [illegible] ॥ ९५ ॥ [illegible] । [illegible] । इत्थं पान्थः [illegible] ॥ ९६ ॥

वर्षापथिककामिनी

[illegible] । [illegible] पीते [illegible] ॥ ९७ ॥ मसि हि [illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ ९८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ९९ ॥ [illegible] । इत्थं [illegible] ॥ १०० ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १०१ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १०२ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १०३ ॥ [illegible] । न [illegible] ॥ १०४ ॥ [illegible] । न च [illegible] ॥ १०५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १०६ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १०७ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १०८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १०९ ॥

खद्योतः

[illegible] । [illegible] ॥ ११० ॥

हंसः

नष्टमुपगतं पंथे दंष्ट्रं निवेशितमाननं प्रतिपुटकिनीपत्रच्छायां मुहुर्मुहुरागतम् । मुकुरुपगतैर्नकैः काष्ठीकृता जलवीचयो जलदमलिनां हंसैराशां विलोक्य पिपासता ॥११२॥

शरद्वर्णनम्

अहो बालस्य संधानं शरदि स्मरभूपतेः । अपि मांऽव्यं निवानीशः कन्यागारिमुपागतः ॥ १ ॥ अपीतक्षीबकादम्बमसंमृष्टामलाम्बरम् । अप्रसादितशुद्धाम्बु जगदासीन्मनोरमम् ॥ २ ॥ अथोरगेन्द्रे शरदा प्रबोधे प्रावृण्मदौ शान्ततडित्कटाक्षा । कस्यां न सौभाग्यगुणोऽङ्गनानां नष्टः परिभ्रष्टपयोधराणाम् ॥ ३ ॥

शरत्समयस्वभावाख्यानम्

दर्शयन्ति शरन्नद्यः पुलिनानि शनैः शनैः । नवसंगमसव्रीडा जघनानीव योषितः ॥ ४ ॥ पङ्केन मुक्तकेनाब्धिर्निर्गीतः कुम्भजेन यत् । तस्योदयेऽन्तःकालुष्यं त्यजन्त्यापो भयादिव ॥ ५ ॥ पाथोदगात्रजटिलं मलिनं शरदङ्गना । अम्बरं धावयामास चन्द्रिकाचयवारिभिः ॥ ६ ॥ धन्याः शरदि सेवन्ते प्रोन्नसत्क्षेत्रशालिकान् । प्रासादान्धीसमाः पौराः केदारांश्च कृषीवलाः ॥ ७ ॥ नमिताः फलभारेण न भिन्नाः शालिमञ्जरीः । केदारेषु हि पश्यन्तः के दारेषु विनिःस्पृहाः ॥ ८ ॥ हंसश्चन्द्र इवाभाति जलं व्योमतलं यथा । विमलाः कुमुदानीव तारकाः शरदागमे ॥ ९ ॥ गगनीकमिव गगनं जलं जलमिवाजनि । चन्द्रश्चन्द्र इवानन्दः शरत्समुदयोद्यमे ॥ १० ॥ काशाः क्षीरनिकाशाः शिशिरगर्भाणि सप्तपर्णानि । नवनीतनिभश्चन्द्रः शरदि च तक्रप्रभा ज्योत्स्ना ॥ ११ ॥ इयमिदमत्यन्तसमं नीचे प्रभविष्णुना शरच्चयम् । क्षेत्रेभ्यः प्राप्य फलं खलेषु निक्षिप्यते धान्यम् ॥ १२ ॥ अथ प्रसन्नेन्दुमुखी सिताम्बरा समाययावुत्पललोचना । सपङ्कजा श्रीरिव गां निषेवितुं सहंसबालव्यजना शरद्वधूः ॥ १३ ॥ समुल्लसत्पङ्कजलोचनेन विनोदयन्ती तरुणानशेषान् । शुद्धाम्बरा गुप्तपयोधरश्रीः शरन्नवोढेव समाजगाम ॥ १४ ॥ पयोदकेशेषु विकृष्य गेहाद्विष्कास्य सा कोकनदायताक्षी । वर्षावधूं स्वां विषमुद्वमन्ती प्रौढा सपत्नीव शरत्प्रकाशे ॥ १५ ॥ चन्द्रायते शुक्लरुचापि हंसो हंसायते चारुगतेन कान्ता । कान्तायते स्पर्शसुखेन वारि वारीयते स्वच्छतया विहायः ॥ १६ ॥ ऐन्द्रं धनुः पाण्डुपयोधरेण शरद्दधानार्द्रनखक्षताभम् । प्रसादयन्ती सकलङ्कमिन्दुं तापं रवेरभ्यधिकं चकार ॥ १७ ॥ उपैति सस्यं परिणामरम्यतां नदीरनौद्धत्यमपङ्कता महीम् । नवैर्गुणैः संप्रति संस्तवस्थिरं तिरोहितं प्रेम घनागमश्रियः ॥ १८ ॥ पतन्ति नास्मिन्विशदाः पतत्त्रिणो धृतेन्द्रचापा न पयोदपङ्क्तयः । तथापि पुष्णाति नभः श्रियं परां न रम्यमाहार्यमपेक्षते गुणम् ॥ १९ ॥ विपाण्डुभिर्ग्लानतया पयोधरैश्च्युताचिराभा गुणहेमदामभिः । इयं कदम्बानिलभर्तुरत्यये न दिग्वधूनां कृशता न राजते ॥ २० ॥ विहाय वाञ्छामुदिते मदात्ययादरक्तकण्ठस्य रुते शिखण्डिनः । श्रुतिः श्रयत्युन्मदहंसनिःस्वनं गुणाः प्रियत्वेऽधिकृता न संस्तवः ॥ २१ ॥ अमी पृथुस्तम्बभृतः पिशङ्गतां गता विपाकेन फलस्य शालयः । विकासि वप्राम्भसि गन्धसूचितं नमन्ति निघ्रातुमिवासितोत्पलम् ॥ २२ ॥ विहारभूमेरभिघोषमुत्सुकाः शरीरजेभ्यश्च्युतयूथपङ्क्तयः । असक्तमूधांसि पयः क्षरन्त्यमूरुपायनानीव नयन्ति धेनवः ॥ २३ ॥ जगत्प्रसूतिर्जगदेकपावनी व्रजोपकण्ठं तनयैरुपेयुषी । द्युतिं समग्रां समितिर्गवामसावुपैति मन्त्रैरिव संहिताहुतिः ॥ २४ ॥ कृतावधानं जितबर्हिणध्वनौ सुरक्तगोपीजनगीतनिःस्वने । इदं जिघत्सामपहाय भूयसीं न सस्यमभ्येति मृगीकदम्बकम् ॥ २५ ॥ असावनास्थापरयावधीरितः सरोरुहिण्या शिरसा नमन्नपि । उपैति शुष्यन्कलमः सहाम्भसा मनोभुवा तप्त इवाभिपाण्डुताम् ॥ २६ ॥ अमी समुद्धूतसरोजरेणुना हृता हृतासारकणेन वायुना । उपागमे दुश्चरिता इवापदां गतिं न निश्चेतुमलं शिलीमुखाः ॥ २७ ॥ मुखैरसौ विद्रुमभङ्गलोहितैः शिखाः पिशङ्गीः कलमस्य बिभ्रती । शुकावलिर्व्यक्तशिरीषकोमला धनुःश्रियं गोत्रभिदोऽनुगच्छति ॥ २८ ॥ दधतमन्तरिताहिमदीधितिं खगकुलाय कुलायनिलायिताम् । जलदकालमबोधकृतं दिशामपरथाव रथावयवायुधः ॥ २९ ॥ स विकचोत्पलचक्षुषमैक्षत क्षितिभृतोऽङ्कगतां दयितामिव । शरदमच्छगलद्वसनोपमाक्षमघनामघनाशनकीर्तनः ॥ ३० ॥ जगति नैशमशीतकरः करैर्वियति वारिदवृन्दमयं तमः । जलजराजिषु नैद्रमविद्रवन्महतामहताः क्व च नारयः ॥३१॥ समय एव करोति बलाबलं प्रणिगदन्त इतीव शरीरिणाम् । शरदि हंसरवाः परुषीकृतस्वरमयूरमयूरमणीयताम् ॥३२॥ तनुरुहाणि पुरोविजितध्वनेर्धवलपक्षविहङ्गमकूजितैः । जगलुरक्षमयेव शिखण्डिनः परिभवोऽरिभवो हि सुदुःसहः ॥ ३३ ॥ अनुवनं वनराजिवधूमुखे बहलरागजवाधरचारुणी । विकचबाणदलावलयोऽधिकं रुरुचिरे रुचिरेक्षणविभ्रमाः ॥३४॥ कनकभङ्गपिशङ्गदलैर्दधे सरजसारुणकेसरचारुभिः । प्रियविमानितमानवतीरुषां निरसनैरसनैरवृथार्थता ॥ ३५ ॥ मुखसरोजरुचं मदपाटलामनुचकार चकोरदृशां यतः । धृतनवातपमुत्सुकतामतो

---

१ मलम्. २ आकाशम्; पक्षे,-वस्त्रम्.

न कनक [illegible] ॥ ३६ ॥ [illegible] भूतमनम् । [illegible] [illegible] ॥ ३७ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ ३८ ॥ [illegible] मीव [illegible] [illegible]: । [illegible] इव [illegible] ॥ ३९ ॥ [illegible] [illegible]: प्राय: [illegible] । [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] मन: शुचि [illegible] । चन्द्रे यस्य [illegible] [illegible] न [illegible] ॥ ४१ ॥ [illegible] [illegible]: । शिशिर [illegible] कि च [illegible] [illegible] ॥ ४२ ॥ स्फुटं [illegible] [illegible] । [illegible] दिवि [illegible] [illegible] ॥ ४३ ॥ [illegible] च घनमालानि [illegible] च [illegible] । शरच्चन्द्र: [illegible] [illegible] पाण्डुरयति ॥ ४४ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ४५ ॥ अयं [illegible] [illegible] [illegible] प्रबुद्ध: । [illegible] न [illegible] ॥ ४६ ॥ [illegible] [illegible] । किं च [illegible] रमयति [illegible] ॥ ४७ ॥

भ्रमरक्रीडा

[illegible] भ्रमन्ती [illegible] । [illegible] न [illegible] ॥ ४८ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ ४९ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ ५० ॥ [illegible]

[illegible] । [illegible] मानस [illegible] । [illegible] ॥ ५२ ॥ [illegible] च [illegible] । [illegible] ॥ ५३ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ५४ ॥

शरद्वायव:

[illegible] । [illegible] ॥ ५५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ५६ ॥

शरन्नदिका:

[illegible] च [illegible] । [illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ५८ ॥

हेमन्तवर्णनम्

[illegible] । [illegible] ॥ १ ॥ [illegible] च । [illegible] हेमन्तवाहिनी ॥ २ ॥ हेमन्ते [illegible] । [illegible] ॥ ३ ॥

हेमन्तसमयस्य [illegible]

हे हेमन्त [illegible] । [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] वा [illegible] वा [illegible] । हेमन्ते [illegible] न [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] हेमन्त [illegible] । [illegible] ॥ ६ ॥ अथ [illegible] । [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १० ॥

केन्याप्रनुतस्य धनुःप्रसङ्गादङ्गाधिकामादितविक्रमस्य । धनंजयाधीनपराक्रमस्य हिमस्य कर्णस्य च को विशेषः ॥ ११ ॥ अलं हिमानीपरिदीर्णगात्रः समापितः फाल्गुनसंगमेन । अत्यन्तमाकाङ्क्षितकृष्णवर्त्मा भीष्मो महात्माजनि माघतुल्यः ॥ १२॥ अविरलकलिनीवनवनमून: कुसुमितकुन्दसुगन्धिगन्धवाहः । गुणमयमयनं विगय नैवे विरलतुषारकणस्तुषारकान्तः ॥ १३ ॥ निशि निशि वनलीलनाविकासे जनयति सौम्यसमीरणे च हर्षम् । विकृतिमुपययौ न पाण्डुमनुभजति नयान जिलीपना हि चेतः ॥ १४ ॥ कतिपयसहकारपुष्परम्यस्तनुतुहिनोऽल्पविनिद्रसिन्दुवारः । सुरभिमुखहिमागमान्तशंसी समुपययौ शिशिरः स्मरैकबन्धुः ॥ १५ ॥ गजपतिद्युतसीरपि हेमनस्तुहिनयन्त्ररितः पृषतावलिः । सलिलसंततिमध्वगयोषितामतनुतातनुतापकृतं दशाम् ॥ १६ ॥ इदमयुक्तमहो महदेव यद्वरतनोः स्मरतल्पनिलोऽन्यदा । स्तनसरोरुहयोरधरौष्ठयोरनुहिनस्तु हिनस्तु वियोगिनः ॥ १७ ॥ प्रियतमेन यया सरुषा स्थितं न सहसा सहसा परिरभ्य तम् । श्लथयितुं क्षणमक्षमताङ्गना न सहसा सहसा कृतवेपथुः ॥ १८ ॥ भुजमकृत याऽपरपल्लवशीतिरनावरणा हिममारुतैः । कुसुमरश्मिपटेन च सीत्कृतैर्निवसितेन सितेन मुनिर्बभौ ॥ १९ ॥ क्षणभृता सुतनोः स्तनसीत्कृतस्फुरितदन्तमरीचिमयं दधे । स्फुटमिवावरणं हिममारुतैर्मृदुतया दुनया कृतवेपथा ॥ २० ॥ पृथुतुषारकणस्य नभस्वतस्तनुताकृतिनिर्जनितभ्रमाः । पृथुनितम्बनितम्बभुजान्तरं वनिताधिकतरं न विषेहिरे ॥ २१ ॥ हिमऋतावपि ताः स्म भृशास्वदो युवतयः सुतरामुपकारिणि । प्रकटयत्यनुरागमकृत्रिमं स्मरमयं रमयन्ति विलासिनः ॥ २२ ॥ प्रालेयशैलशिखराणि कृतसंप्रयोगाः प्रोत्फुल्लकुन्दमकरन्दहृतालिवृन्दः । कालोऽयमातनति कुङ्कुमपङ्कपिङ्गप्रोत्तुङ्गरम्यरमणीकुचसङ्गयोग्यः ॥ २३ ॥ शुकहरितयवानां सीम्नि नीहारमासः सपदि विगतनिद्राः कौषकान्ताः क्षपान्ते । विदधति कमनीयकाणमुत्कटकारं सरलितगलनालं जर्जरस्कारमेकम् ॥ २४ ॥ लघुनि तृणकुटीरे क्षेत्रकोणे यवानां नवकलमपलालस्रस्तरे सोपधाने । परिहरति सुषुप्तं हालिकद्वन्द्वमारात्कुचकलशमहोष्मावद्धरेखस्तुषारः ॥ २५ ॥ अपि दिनमणिरेष क्षपितः शीतसंघैरथ निशि विजनायां गाढमालिङ्ग्य दोर्भ्याम् । स्वपिति पुनरुदेतुं मालम्बाङ्गस्तु तस्मात्किमु न भवतु दीर्घा हैमनी यामिनीयम् ॥ २६ ॥ जगति जृम्भत्प्रौढघुमणिकरसंदोहसदृशस्फुरद्दीप्तिज्वालप्रगुणतरताकर्ण्यसुभगाम् । हसन्तीं हेमन्ते परिजनयुतां वा सुवदनां हसन्तीं सेवन्ते परिणतमहाभाग्यनिचयाः ॥ २७ ॥ वेसन्ते कपयो भृशं कृतजडं गोजाविकं म्लायति श्वा चुल्लीकुहरोदरं क्षणमपि प्राप्यापि नैवोज्झति । शीतातिव्यसनातुरः पुनरसौ दीनो जनः कूर्मवत्स्वान्यङ्गानि शरीर एव हि निजे निह्नोतुमाकाङ्क्षति ॥ २८ ॥ शीतांशोरिव नूतनस्य रुचयो विद्या इवामेधसां विप्रातिक्रमिणां विभूतय इव क्षीबस्य बोधा इव । भावैः संवलिता इव प्रियतमे दम्भक्रियः सुभ्रुवां प्रादुर्भूय तिरोभवन्ति सहसा हैमन्तिका वासराः ॥२९॥ लज्जा प्रौढमृगीदृशामिव नवस्त्रीणां रतेच्छा इव स्वैरिण्या नियमा इव स्मितरुचः कुल्याङ्गनानामिव । दंपत्योः कलहा इव प्रणयिता वाराङ्गनानामिव प्रादुर्भूय तिरोभवन्ति सहसा हैमन्तिका वासराः ॥ ३० ॥ हेमन्ते दधिदुग्धसर्पिरशना माञ्जिष्ठवासोभृतः काश्मीरद्रवलिप्तचारुवपुषः खिन्ना विचित्रै रतैः । वृत्तोरुस्तनकामिनीजनकृताश्लेषा गृहाभ्यन्तरे ताम्बूलीदलपूगपूरितमुखा धन्याः सुखं शेरते ॥ ३१ ॥ चक्रे चण्डरुचा समं रणमसौ हेमन्तपृथ्वीपतिर्ये ये तत्र जिता दिवाकरकरास्ते तेऽमुना तत्क्षणात् । कान्तानां कुचभूधरे निदधिरे मन्येऽहमेवं तदा नो चेन्मन्दकरः कथं दिनकरस्तप्तश्च तन्वीस्तनः ॥ ३२ ॥ प्रोषन्मीढारविन्दद्युतिभृति विदलत्कुन्दमाद्यद्द्विरेफे काले प्रालेयवातप्रबलविकसितोद्दाममन्दारदाम्नि । येषां नो कण्ठलग्ना क्षणमपि तुहिनक्षोददक्षा मृगाक्षी तेषामायामियामा यमसदनसमा यामिनी याति नूनम् ॥ ३३॥

कन्दुकक्रीडा

४ पयोधराकारधरो हि कन्दुकः करेण रोषादिव ताड्यते मुहुः । इतीव नेत्राकृतिभीतमुत्पलं तस्याः प्रसादाय पपात पादयोः ॥ ३४ ॥ वनिताकरतामरसाभिहतः पतितः पतितः पुनरुत्पतसि । विदितं खलु कन्दुक ते हृदयं वनिताधरसंगमलुब्धमिव ॥ ३५ ॥ सानन्दकन्दुकविहारविधौ वधूनां दोलायमानमणिकङ्कणनिक्वणेन । उड्डायितेषु युवचित्तविहंगमेषु श्येना इव स्मृतिभुवो विशिखा विलग्नाः ॥ ३६ ॥ स्मरशरधिनिकाशं कर्णपाशं कृताङ्गी रयविगलितताडीपत्रताटङ्कमेकम् । वहति हृदयचोरं कुङ्कुमन्यासगौरं वलयितमिव नालं लोचनेन्दीवरस्य ॥ ३७ ॥ अमन्दमणिनूपुरक्वणनचारुचारिक्रमं झणज्झणितमेखलास्खलिततारहारच्छटम् । इदं तरलकङ्कणावलिविशेषवाचालितं मनो हरति सुभ्रुवः किमपि कन्दुकक्रीडनम् ॥ ३८ ॥ अम्बरणपल्लवकणदमन्दमञ्जीरकं परिस्खलदुरोरुहस्तबककम्प-

१ [illegible]कुचकलश; पक्षे,-कुम्भिकायां प्रसूतस्य. २ धनुःप्रसङ्गादङ्गेषु शरीरेष्वधिकमासादितः संपादितो विक्रमो रोमाञ्चादिर्येन; पक्षे,-धनुर्विद्याप्रसङ्गादङ्गदेशेषु संपादितः पराक्रमो येन; पक्षे,-धनुर्विषयाङ्गदेशेषु संपादितः विक्रमो येन. ३ धनंजयोऽग्निस्तदधीनः पराक्रमो बलं यस्य; पक्षे,-अर्जुनाधीनपराक्रमः. ४ स्तनः.

[illegible]नुगम् । [illegible] [illegible] पूः [illegible] [illegible] कुसुमकन्दुकं सुन्दरी ॥ ३९ ॥ [illegible] [illegible] कृत्वा [illegible] कन्दुकं [illegible] नमया [illegible] । [illegible] [illegible] दृशौ [illegible] [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] [illegible] [illegible] प्रसर्पिद [illegible] । [illegible] [illegible] कन्दुक माधुरं सुभगया संभेत्यमं [illegible] ॥ ४१ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] प्रयोर्द्द [illegible] हृतां कन्दुकक्रीडितानि ॥ ४२ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] कन्दुकक्रीडितेन ॥ ४३ ॥

हेमन्तवायवः

[illegible] नयन[illegible] [illegible] [illegible] मङ्गमालिङ्गते । विधातयति [illegible] [illegible] हठात्पनोत्सर्पिनवं मकरन्द इव हैमन्तिकः ॥ ४४ ॥ [illegible] सपदि [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] हरति परितो हैमनो गन्धवाहः ॥ ४५ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] सुरभीन्भूरिशो दिक्षु [illegible] । एते ते [illegible] [illegible] पीत्वा [illegible] [illegible] हैमना वान्ति वाताः ॥ ४६ ॥

हेमन्तपथिकः

आहूतोऽपि सहायैरेमीत्युक्त्वा विमुक्तनिद्रोऽपि । गन्तुमना अपि पथिकः संकोचं नैव शिथिलयति ॥ ४७ ॥ हेमन्ते पथिकजनाः [illegible] लोकानां गृह[illegible] । कन्दर्पाकुलमनसां [illegible] तेषां शीतं किं [illegible] [illegible] कारि ॥ ४८ ॥ हेमन्ते [illegible] [illegible] [illegible] । ये कालं [illegible] नयन्ति तेषां शीतं किं [illegible] [illegible] ॥ ४९ ॥ हे [illegible] [illegible] [illegible] किं किं वा [illegible] [illegible] । किं वा [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५१ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५२ ॥

शिशिरवर्णनम्

[illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १ ॥

शिशिरस्वभावव्याख्यानम्

[illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ६ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible]

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible]

गन्धाविष्टं मघो गोमूत्रयाविना न वटकाः शीते कथं गम्यते ॥ १४ ॥ चुल्लीसीमनि गोरसार्द्रमशनं भुक्त्वा परीत्याऽर्भकैरभ्याशे सकुशांशुयुग्मानिनदं दुर्गोत्समाकर्णयन् । शेते संहृतगोगणोऽस्मिन्गृहे सस्ताम्बरं गेहिनीमालिङ्ग्यागमयत्यशेषयामान् तुहिनं पांसुमरः पामरः ॥ १५ ॥

नेत्रमीलनक्रीडा

न पाणिप्रच्छाद्यं नयनयुगमत्यायतमिदं नितम्बमर्यादावधिस्वरितगतिर्योगोऽप्यसुलभः । अलिम्पन्ती शार्ङ्गी स्तनभरनिरोधाच्च मिलिती निमीलक्रीडायां कलुषयसि मुग्धे किमिति नः ॥ १६ ॥ नैतस्याः प्रसृतिद्वयेन सरले शक्ये पिधातुं दृशौ सर्वत्रैव विलोक्यते मुखशशिज्योत्स्नावितानैरियम् । इत्थं कान्तया सखीभिरमकृदुन्मीलनाकेलिषु व्याविद्धा रजनीमुखे च भवने मे गहने कन्यका ॥ १७ ॥

शिशिरवायवः

केशानाकुलयन्दृशौ मुकुलयन्वासो बलादाक्षिपन्नातन्वन्पुलकोद्गमं प्रकटयन्नावेगकम्पं गतेः । बारंबारमुदारसीत्कृतमृदो दन्तच्छदं पीडयन्प्रायः शैशिर एष संप्रति मरुत्कान्तासु कान्तायते ॥ १८ ॥ चुम्बन्तो गण्डभित्तीरलकवति मुखे सीत्कृतान्यादधाना वक्षःसूत्कञ्चुकेषु स्तनभरपुलकोद्भेदमापादयन्तः । ऊरूनाकम्पयन्तः पृथुजघनतटात्स्रंसयन्तोंऽशुकानि व्यक्तं कान्ताजनानां विटचरितभृतः शैशिरा वान्ति वाताः ॥ १९ ॥

शिशिरपथिकः

पुण्याग्नौ पूर्णयाम्ये प्रथममगणितप्रोषदोषः प्रदोषे पान्थः सुप्त्वा यथेच्छं नदनु ननुतृणे धाम्नि ग्रामदेव्याः । उत्कम्पी कर्पटार्धे ज्वरति परिगते छिद्रिणि निक्षनिद्रे वाते वाति प्रकामं हिमकणिनि कपालकोणनः कोणमेति ॥ २० ॥ संविष्टो ग्रामदेव्याः कुटघटितकुटीकुड्यकोणैकदेशे शीते संवाति वायौ हिमकणिनि गलद्दन्तरालिर्द्रुतायाः । पान्थः कन्थां निशीथे परिकुञ्चितगलत्तन्तुसंतानगुर्वीं ग्रीवापादाग्रजानुप्रकटचटचटत्कर्पटां प्राप्नोति ॥ २१ ॥ आगत्कारीषवह्नेर्विरचितसुतृणप्रस्तरान्तर्निषण्णैः संशीर्णग्रन्थिकन्थाविवरवशविशच्छीतवाताभिभूतैः । नीताः कृच्छ्रेण पान्थैः श्वभिरिव निबिडं जानुसंकोचकुब्जैरन्तर्दुर्वारदुःखाद्द्विगुणतरकृतायामयामास्त्रियामाः ॥ २२ ॥

स्त्रीस्वभावनिन्दा

अनृतं साहसं माया मूर्खत्वमतिलोभता । अशौचं निर्दयत्वं च स्त्रीणां दोषाः स्वभावजाः ॥ १ ॥ स्त्रियो ह्यकरुणाः क्रूरा दुर्मर्षाः प्रियसाहसाः । घ्नन्त्यल्पार्थेऽपि विश्रब्धं पतिं भ्रातरमप्युत ॥ २ ॥ स्त्रियो हि नाम खल्वेता निसर्गादेव पण्डिताः । पुरुषाणां तु पाण्डित्यं शास्त्रैरेवोपदिश्यते ॥ ३ ॥ विधायालीकविश्रम्भमज्ञेषु त्यक्तसौहृदाः । नवं नवमभीप्सन्त्यः पुंश्चल्यः स्वैरवृत्तयः ॥ ४ ॥ जल्पन्ति सार्धमन्येन पश्यन्त्यन्यं सविभ्रमम् । हृदये चिन्तयन्त्यन्यं प्रियः को नाम योषिताम् ॥ ५ ॥ स्त्रीणां द्विगुण आहारो लज्जा चापि चतुर्गुणा । साहसं षड्गुणं चैव कामश्चाष्टगुणः स्मृतः ॥ ६ ॥ अन्तःक्रूराः सौम्यमुखा अगाधहृदयाः स्त्रियः । अन्तर्विषा बहिःसौम्या मध्या विषकृता इव ॥ ७ ॥ कामनाम्ना किरातेन वितता मूढचेतसाम् । नार्यो नरविहंगानामङ्गबन्धनवागुराः ॥ ८ ॥ दर्शनाद्धरते चित्तं स्पर्शनाद्धरते बलम् । संगमाद्धरते वीर्यं नारी प्रत्यक्षराक्षसी ॥ ९ ॥ चतुरः सृजता पूर्वमुपायांस्तेन वेधसा । न सृष्टः पञ्चमः कोऽपि गृह्यन्ते येन योषितः ॥ १० ॥ स्त्रियस्तु यः कामयते संनिकर्षं च गच्छति । ईषत्प्रकुरुते सेवां तं तमिच्छन्ति योषितः ॥ ११ ॥ स्थानं नास्ति क्षणो नास्ति नास्ति प्रार्थयिता नरः । तेन नारद नारीणां सतीत्वमुपजायते ॥ १२ ॥ यो मोहान्मन्यते मूढो रक्तेयं मम कामिनी । स तस्या वशगो नित्यं भवेत्क्रीडाशकुन्तवत् ॥ १३ ॥ अनर्थित्वान्मनुष्याणां भयात्परिजनस्य च । मर्यादायाममर्यादाः स्त्रियस्तिष्ठन्ति सर्वदा ॥ १४ ॥ नासां कश्चिदगम्योऽस्ति नासां च वयसि स्थितिः । विरूपं रूपवन्तं वा पुमानित्येव भुञ्जते ॥ १५ ॥ रक्तोऽभिजायते भोग्यो नारीणां शाटको यथा । घृष्यते यो दशालम्बी नितम्बे विनिवेशितः ॥ १६ ॥ अलक्तको यथा रक्तो निष्पीड्य पुरुषस्तथा । अबलाभिर्बलाद्रक्तः पादमूले निपात्यते ॥ १७ ॥ शम्बरस्य च या माया या माया नमुचेरपि । बलेः कुम्भीनसेश्चैव सर्वास्ता योषितो विदुः ॥ १८ ॥ हसन्तं प्रहसन्त्येता रुदन्तं प्ररुदन्त्यपि । अप्रियं प्रियवाक्यैश्च गृह्णन्ति कालयोगतः ॥ १९ ॥ उशना वेद यच्छास्त्रं यच्च वेद बृहस्पतिः । स्त्रीबुद्ध्या न विशिष्येत तस्माद्रक्ष्याः कथं हि ताः ॥ २० ॥ अनृतं सत्यमित्याहुः सत्यं चापि तथानृतम् । इति यास्ताः कथं धीरैः संरक्ष्याः पुरुषैरिह ॥ २१ ॥ अन्तर्विषमया ह्येता बहिश्चैव मनोरमाः । गुञ्जाफलसमाकारा योषितः केन निर्मिताः ॥ २२ ॥ यदि स्यात्पावकः शीतः प्रोष्णो वा शशलाञ्छनः । स्त्रीणां तदा सतीत्वं स्याद्यदि स्याद्दुर्जनो हितः ॥ २३ ॥ या भार्या दुष्टचरिता सततं कलहप्रिया । भार्यारूपेण सा ज्ञेया विदग्धैर्दारुणा जरा ॥ २४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नामापि परिवर्जयेत् । स्त्रीणामिह हि सर्वासां य इच्छेत्सुखमात्मनः

१ असत्यम्. २ कपटम्. ३ दुःसहाः. ४ स्वभावजाः.

१ कपटविश्वासम्. २ कुस्त्रीः. ३ स्वेच्छावृत्तयः. ४ हठ. ५ मिलित. ६ प्रसूनाः. ७ नरा एव विहंगाः पक्षिणस्तेषाम्. ८ पाशाः. ९ समुत्थितापमरः. १० क्रीडार्थं पालितः शिखरस्थो हि पक्षी यथा भाषणादि करोति तद्वत्. ११ षढः.

॥ २५ ॥ किं लप्स न [illegible] [illegible] स्या कुहुंमवर्ति [illegible] ॥ २६ ॥ यद् न्यमस्य जिह्वाया यांत्रवाया न मुहूर्तं । नहुविमव कुर्वन्ति र्थिविवमवरिताः स्त्रियः ॥ २७ ॥ [illegible] अपि दृष्टेन सर्वेऽपि विनाशिताः । न यत्र योषिन्ते यान्ति न दृष्टेन च मंसवैः ॥ २८ ॥ आस्ता [illegible] योषिताम् । विभूतं भांडुमन्यादि प्रति पुरुषं भवन् ॥ २९ ॥ कथायां बहुमंतरं [illegible] सुमाशयम् । नीर-माया रसं वाचं बालिकाया विकल्पयेत् ॥ ३० ॥ नीरा-नाच्छादनं दद्यादनुकाले च संगमम् । भूषणादि च नागांश्च न नाभिर्मक्षयेत्सुधीः ॥ ३१ ॥ यत्र स्त्री यत्र [illegible] यत्र प्रणामिता । राजाश्रिमूर्जना याति महद्दं [illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] । पुरुषं योषितां यावन्न शृणोति वनो गहः ॥ ३३ ॥ एताः स्वार्थ-परा नार्यः केवलं स्वसुखे रताः । न तासां वल्लभः कोऽपि सुतोऽपि स्वसुखं विना ॥ ३४ ॥ यदि स्यात्पावकः शीतश्-चन्द्रमा दहनात्मकः । सुस्वादु सागरः स्त्रीणां सतीत्वं प्रजायते ॥ ३५ ॥ मंगनानि मृगाक्षीणां [illegible] । धनाढ्यं न तिष्ठन्ति धनाकान्तान्यपि स्वयम् ॥ ३६ ॥ उत्तमानामपि स्त्रीणां विश्वासो नैव विद्यते । राजप्रियाः कैर-विण्यो रमन्ते मधुपैः सह ॥ ३७ ॥ न तथा न विनीतत्वं न दाक्षिण्यं न शौचता । प्रार्थनाभाव एवैकः सतीत्वे कारणं स्त्रियाः ॥ ३८ ॥ न दानेन न मानेन नार्जवेन न सेवया । न शस्त्रेण न शास्त्रेण सर्वथा विषमाः स्त्रियः ॥ ३९ ॥ सुरूपं पुरुषं दृष्ट्वा भ्रातरं यदि वा सुतम् । योनिः क्लिद्यति नारीणामामपात्रमिवाम्भसा ॥ ४० ॥ न स्त्रीणामप्रियः कश्चित्प्रियो वापि न विद्यते । गावस्तृणमिवारण्ये प्रार्थयन्ति नवं नवम् ॥ ४१ ॥ कुलीनाः रूपवत्यश्च नाथवत्यश्च योषितः । मर्यादासु न तिष्ठन्ति स दोषः स्त्रीषु नारद ॥ ४२ ॥ समयज्ञानवंचतः प्रतिरूपान्वये स्थितान् । पतीनामन्तरमा-साद्य नालं नार्यः प्रतीक्षितुम् ॥ ४३ ॥ न भयाद्यानुको-शाद्वार्थहेतोः कथंचन । न ज्ञातिकुलसंबन्धात्स्त्रियस्तिष्ठन्ति भर्तृषु ॥ ४४ ॥ माद्यति प्रमदा दृष्ट्वा सुरां पीत्वा न माद्यति । यस्माद्दृष्टिमदा नारी तस्मात्तां परिवर्जयेत् ॥ ४५ ॥ यौवने वर्तमानानां मृष्टाभरणवाससाम् । नारीणां स्वैर-वृत्तीनां स्पृहयन्ति कुलस्त्रियः ॥ ४६ ॥ या हि शश्वद्बहुमता रक्ष्यन्ते दयिताः स्त्रियः । अपि ताः संप्रसज्जन्ते कुब्जान्ध-जडवामनैः ॥ ४७ ॥ पङ्गुष्वपि च देवर्षे ये चान्ये कुत्सिता नराः । स्त्रीणामगम्यो लोकेऽस्मिन्नास्ति कश्चिन्महा-मुने ॥ ४८ ॥ अलाभात्पुरुषाणां हि भयात्परिजनस्य च । [illegible] ॥ ४९ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ ५० ॥ न कामभोगान्बहुलान् [illegible] । [illegible] ॥ ५१ ॥ [illegible] ॥ ५२ ॥ [illegible] ॥ ५३ ॥ [illegible] ॥ ५४ ॥ [illegible] ॥ ५५ ॥ न [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible] ॥ ५८ ॥ हृदयं [illegible] ॥ ५९ ॥ [illegible] ॥ ६० ॥ [illegible] हृदयं [illegible] ॥ ६१ ॥ [illegible] ॥ ६२ ॥ [illegible] । स्त्रियो [illegible] ॥ ६३ ॥ स्त्रियो हि मूलं निध-नस्य पुंसः स्त्रियो हि मूलं व्यसनस्य पुंसः । स्त्रियो हि मूलं नरकस्य पुंसः स्त्रियो हि मूलं कलहस्य पुंसः ॥ ६४ ॥ अपण्डितास्ते पुरुषा मता मे ये स्त्रीषु च श्रीषु च विश्व-सन्ति । स्त्रियो हि कुर्वन्ति तथैव नार्यो भुजंगकन्यापरि-सर्पणानि ॥ ६५ ॥ अन्यं मनुष्यं हृदयेन कृत्वा अन्यं ततो दृष्टिभिराह्वयन्ति । अन्यत्र मुञ्चन्ति मदप्रसेकमन्यं शरीरेण च कामयन्ते ॥ ६६ ॥ नातिप्रसङ्गः प्रमदासु कार्यो नेच्छे-द्बलं स्त्रीषु विवर्धमानम् । अतिप्रसक्तैः पुरुषैर्यतस्ताः क्रीडन्ति काकैरिव लूनपक्षैः ॥ ६७ ॥ कुर्वन्ति तावत्प्रथमं प्रियाणि यावन्न जानन्ति नरं प्रसक्तम् । ज्ञात्वाथ तं मन्मथ-

१ [illegible] २ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] ६ [illegible]

पाशबद्धं प्रसभमिव मीनमिवोद्धरन्ति ॥ ६८ ॥ संमोहयन्ति मदयन्ति विडम्बयन्ति निर्भर्त्सयन्ति रमयन्ति विषादयन्ति । एताः प्रविश्य सदयं हृदयं नराणां किं नाम वामनयना न समाचरन्ति ॥ ६९ ॥ स्त्रीणामशिक्षितपटुत्वममानुषीषु संदृश्यते किमुत याः परिबोधवत्यः । प्रागन्तरिक्षगमनात्स्वमपत्यजातमन्यैर्द्विजैः परभृताः किल पोषयन्ति ॥७०॥ अनङ्कुरितकूर्चकः स नु सितोपलाढ्यं पयः स एव धूसरकूर्चकः सलवणाम्बुतक्रोपमः । स एव सितकूर्चकः क्वथितगुग्गुलूद्वेगकृद्भवन्ति हरिणीदृशां प्रियतमेषु भावास्त्रयः ॥ ७१ ॥ शृणु हृदय रहस्यं यत्प्रशस्तं मुनीनां न खलु न खलु योषित्संनिधिः संविधेयः । हरति हि हरिणाक्षी क्षिप्रमक्षि क्षुरप्रैः पिहितशमतनुत्रं चित्तमप्युत्तमानाम् ॥ ७२ ॥ शास्त्रज्ञोऽपि प्रकटविनयोऽप्यात्मबोधेऽपि गाढं संसारेऽस्मिन्भवति विरलो भाजनं सद्गतीनाम् । येनैतस्मिन्निरयनगरद्वारमुद्घाटयन्ती वामाक्षीणां भवति कुटिला भ्रूलता कुञ्चिकेव ॥ ७३ ॥ अपसरत रे दूरादस्मात्कटाक्षविषानलात्प्रकृतिविषमाद्योषित्सर्पाद्विलासफणाभृतः । इतरफणिना दष्टः शक्यश्चिकित्सितुमौषधैश्चटुलवनिताभोगिग्रस्तं त्यजन्ति हि मन्त्रिणः ॥ ७४ ॥ स्वातन्त्र्यं पितृमन्दिरे च वसतिर्यात्रोत्सवे संगतिर्गोष्ठीपूरुषसंनिधानानियमो वासो विदेशे तथा । संसर्गः सह पुंश्चलीभिरसकृद्वृत्तेर्निजायाः क्षतिः पत्युर्वार्धकमीर्ष्यितं प्रवसनं नाशस्य हेतुः स्त्रियः ॥ ७५ ॥ अगाधं हृदयं तथैव वदनं यद्दर्पणान्तर्गतं भावः पर्वतसूक्ष्ममार्गविषमः स्त्रीणां न विज्ञायते । चित्तं पुष्करपत्रतोयतरलं विद्वद्भिराशंसितं नारी नाम विषाङ्कुरैरिव लतादोषैः समं वर्धिता ॥ ७६ ॥ एकेन स्मितपाटलाधररुचो जल्पन्त्यनल्पाक्षरं वीक्षन्तेऽन्यमितः स्फुटत्कुमुदिनीफुल्लोल्लसल्लोचनाः । दूरोदारचरित्रचित्रविभवं ध्यायन्ति चान्यं धिया केनेत्थं परमार्थतोऽर्थवदिव प्रेमास्ति वामभ्रुवाम् ॥ ७७ ॥ कार्कश्यं स्तनयोर्दृशोस्तरलताऽलीकं मुखे दृश्यते कौटिल्यं कचसंचये प्रवचने मान्द्यं त्रिके स्थूलता । भीरुत्वं हृदये सदैव कथितं मायाप्रयोगः प्रिये यासां दोषगणो गुणा मृगदृशां ताः किं नराणां प्रियाः ॥ ७८ ॥ भर्ता यद्यपि नीतिशास्त्रनिपुणो विद्वान्कुलीनो युवा दाता कर्णसमः प्रसिद्धविभवः शृङ्गारदीक्षागुरुः । स्वप्राणाधिककल्पिता स्ववनिता स्नेहेन संलालिता तं कान्तं प्रविहाय सैव युवती जारं पतिं वाञ्छति ॥७९॥ आलापैर्मधुरैश्च काश्चिदपरा नालोकितैः सस्मितैरन्यास्त्विभ्रमलालनाभिरितरा नाङ्गैरनङ्गोज्ज्वलैः । आचारैश्चतुरैः परा नभिनवैरन्यास्त्रपः कम्पनैरित्थं काश्चन रञ्जयन्ति सुदृशो मन्ये मनस्त्वन्यथा ॥ ८० ॥ हासस्तूलकलिकाप्रदीपनपटुर्दृष्टाग्निनेत्रानलं नन्ववक्रा विषजातमेव भुजगी वेणी च रोमावलिः । किं च श्रीफलमुन्नतस्तनभरः कामं मनस्तामिमां सर्वाकारवियोग्रमूर्तिमबलां प्राप्यापि यज्जीवति ॥ ८१ ॥ मुक्ताहारलता रणन्मणिमया हैमास्तुलाकोटयो रागः कुङ्कुमसंभवः सुरभयः पौष्प्यो विचित्राः स्रजः । वासश्चित्रदुकूलमल्पमतिभिर्नार्योमहो कल्पितं बाह्यान्तः परिपश्यतां तु निरयो नारीति नाम्ना कृतः ॥ ८२ ॥ आवर्तः संशयानामविनयभवनं पत्तनं साहसानां दोषाणां संनिधानं कपटशतमयं क्षेत्रमप्रत्ययानाम् । दुर्ग्राह्यं यन्महद्भिर्नरवरवृषभैः सर्वमायाकरण्डं स्त्रीयन्त्रं केन लोके विषममृतमयं धर्मनाशाय सृष्टम् ॥ ८३ ॥

१ अनुद्गतश्मश्रुः. २ दुर्गन्धयुक्तं दुग्धमिव सुखावहः. ३ सितकूर्चकः स्त्रीणां क्वथितगुग्गुलवदुद्वेगजनकः न त्वमपि संतोषजनक इत्यर्थः. ४ 'वार्धी' इति लोके. ५ समागमः. ६ प्रवासः. ७ चित्ताभिप्रायः. ८ पर्वतस्थसूक्ष्ममार्गवदतिकठिनः. ९ कमलपत्रगतजलबिन्दुवच्चञ्चलम्. १० उपदेशः.

सतीवर्णनम्

यस्य भार्या शुचिर्दक्षा भर्तारमनुगामिनी । नित्यं मधुरवक्त्री च सा रमा न रमा रमा ॥ १ ॥ नित्यं स्नाता सुगन्धा च नित्यं च प्रियवादिनी । अल्पभुङ्मितवक्त्री च देवता सा न मानुषी ॥ २ ॥ असारभूते संसारे सारभूता नितम्बिनी । इति संचिन्त्य वै शंभुरर्धाङ्गे पार्वतीं दधौ ॥ ३ ॥ सैव साध्वी सुभक्ता च सुस्नेहः सरसोज्ज्वलः । पाकः संजायते यस्याः करादप्युदरादपि ॥ ४ ॥ रूपसंपन्नमार्जवं प्रेमप्रायं प्रियंवदम् । कुलीनमनुकूलं च कलत्रं कुत्र लभ्यते ॥ ५ ॥ न गृहं गृहमित्याहुर्गृहिणी गृहमुच्यते । गृहं तु गृहिणीहीनं कान्तारादतिरिच्यते ॥ ६ ॥ वृक्षमूलेऽपि दयिता यत्र तिष्ठति तद्गृहम् । प्रासादोऽपि तया हीनो ह्यरण्यसदृशः स्मृतः ॥ ७ ॥ तावत्कुलस्त्रीमर्यादा यावल्लज्जावगुण्ठनम् । हृते तस्मिन्कुलस्त्रीभ्यो वरं वेश्याङ्गनाजनः ॥ ८ ॥ कार्ये दासी रतौ वेश्या भोजने जननीसमा । विपत्तौ बुद्धिदात्री च सा भार्या सर्वदुर्लभा ॥ ९ ॥ वस्त्रभावेन सुमनाः सुव्रता सुसमाहिता । अनन्यचित्ता सुमुखी भर्तुः सा धर्मचारिणी ॥ १० ॥ न कार्येषु न भोगेषु नैश्वर्ये न सुखे तथा । स्पृहा यस्याश्च यथा भर्तुः सा नारी सुखभागिनी ॥ ११ ॥ कल्योत्थानपरा नित्यं गुरुशुश्रूषणे रता । सुसंमृष्टगृहा चैव गोशकृत्कृततलेपना ॥ १२ ॥ श्वश्रूश्वशुरयोः पादौ तोषयन्ती पतिव्रता । मातापितृपरा नित्यं या

१ पविता. २ लक्ष्मीः. ३ पक्वान्नम्; पक्षे,-बालकः. ४ सौन्दर्यपूर्णम्. ५ सद्व्यवहारचतुरम्. ६ प्रेमबहुलम्. ७ मधुरभाषि. ८ सती. ९ लज्जाया अवगुण्ठनं संवरणम्. १० प्रातरुत्थाननियमा.

[illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] कामिन इव चिरं पुरुषाः । [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] ॥ २६ ॥

कार्येषु मन्त्री करणेषु दासी भोज्येषु माता शयनेषु रम्भा । धर्मेऽनुकूला क्षमया धरित्री भार्या च षाड्गुण्यवतीह दुर्लभा ॥ २७ ॥ [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] कुलवधूवदनारविन्दम् । [illegible] भक्तिः कथं भवति वेशवधूमुखेषु ॥ २९ ॥ [illegible] मनः [illegible] न शीलं [illegible] ॥ ३० ॥ [illegible] ॥ ३१ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] ॥ ३३ ॥ [illegible] ॥ ३४ ॥ [illegible] ॥ ३५ ॥ [illegible] ॥ ३६ ॥ [illegible] ॥ ३७ ॥ [illegible] ॥ ३८ ॥ [illegible] ॥ ३९ ॥ [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] ॥ ४१ ॥

असतीचरितम्

[illegible] ॥ १ ॥ [illegible]

१ [illegible] २ [illegible]

१ [illegible]. ३ [illegible]. १० [illegible].

नक्तं च कुलटा यतः ॥ २ ॥ पर्यङ्कः स्वास्तरणः पतिरनुकूलो मनोहरं सदनम् । तृणमिव लघु मन्यन्ते कामिन्यश्चौर्यरतिलुब्धाः ॥ ३ ॥ दुर्दिवसे घनतिमिरे दुःसंचारासु नगरवीथीषु । पत्युर्विदेशगमने परमसुखं जघनचपलायाः ॥ ४ ॥ इह वटवृक्षे यक्षः प्रतिवसति दिवापि यत्र भयशङ्का । तत्किमभिनववध्वा नीता नीतोदयाः क्षणदाः ॥ ५ ॥ मुग्धशय्या नाल्पकं विश्रब्धाश्लेषचुम्बनादीनि । तुलयन्ति न लक्षांशं त्वरितश्चौर्यसुरतस्य ॥ ६ ॥ दिवसे घटिकार्धशर्वरीशकटिकाः परं रजनी । लक्ष्यं नगरयुवानस्तान विधातः किमाचरितम् ॥ ७ ॥ आरोपिता शिलायामश्मेव त्वं भवेति मन्त्रेण । सत्यापि धैर्यमयापदि जारमुखं वीक्ष्य हसितेव ॥ ८ ॥ कुलपतनं जनगर्हां बन्धनमपि जीवितस्य संदेहम् । अङ्गीकरोति सकलं वनिता परपुरुषसंसक्ता ॥ ९ ॥ सखि मुखसन्ध्यावकाशे ग्रामः प्रयातु यथा तथा न गृहे । वातादवारितादपि भवति गवाक्षानिलः शीतः ॥ १० ॥ द्वारि स्तम्भनिलीना प्रियमस्ति दृष्टिं पथि क्षिपसि । प्रहिणोषि भाग्यमाजि प्रयसि दूतीमिव भ्रमरीम् ॥ ११ ॥ सुभगं वदति जनस्तं निजपतिरिति नैव रोचते मह्यम् । पीयूषेऽपि हि भेषजभावोपहिते भवत्यरुचिः ॥ १२ ॥ इह नगरे प्रतिरथ्यं भुजंगसंबाधरुचिरसंचारे । सुन्दरि मम मनसैतत्कुलप्रतिपालनं श्रेयः ॥ १३ ॥ केलिः प्रदहति मज्जां शृङ्गारोऽस्थीनि चाटवः कटवः । बैन्धक्याः परितोषो न स्यादनभीष्टदंपत्योः ॥ १४ ॥ संदिग्धे परलोके जनापवादे च जगति बहुचित्रे । स्वाधीने पररमणे धन्यास्तारुण्यफलभाजः ॥ १५ ॥ यदि भवति दैवयोगात्पुमान्विरूपोऽपि बन्धकी रहसि । न तु कृच्छ्रादपि भद्रं निजकान्तं सा भजत्येव ॥ १६ ॥ यदवधि विदलन्मात्रा विकसितकुसुमोत्करा शणश्रेणी । पीतांशुकप्रियेयं तदवधि पल्लीपतेः पुत्री ॥ १७ ॥ तिमिरेऽपि दूरदृश्या कठिनाश्लेषे च रहसि मुखरा च । दन्तमयवलयराजी गृहपतिशिरसा सह स्फुटतु ॥ १८ ॥ एष्यति मा पुनरयमिति गमने यदमङ्गलं मयाकारि । अधुना तदेव कारणमवस्थितो दग्धगेहपतेः ॥ १९ ॥ ग्रामतरुणं तरुण्या नवेतवञ्जुलमञ्जरीसनाथकरम् । पश्यन्त्या भवति मुहुर्नितरां मलिना मुखच्छाया ॥ २० ॥ मया कुमार्यापि न सुप्तमेकया न जारमुत्सृज्य पुमान्विलोकितः । अनेन गोत्रस्थितिपालनेन मे प्रसन्नतामेतु सदांसकारिणी ॥ २१ ॥ पाणौ गृहीतापि पुरस्कृतापि स्नेहेन नित्यं परिवर्धितापि । परोपकाराय सदैव वश्यं वृद्धस्य भार्या करदीपिकेव ॥ २२ ॥ प्रियो मयैवायचितैः प्रसूनैःकृतो हरत्यातनुते भयं माम् । अतो ननानेकलताकुलानि यामानि मायं विपिनानि सख्यः ॥ २३ ॥ निभृतं निभृतं निभालयन्त्या वकराशाभरणायितं पतङ्गम् । गुरुयन्त्रितयापि गोपवध्वा नयनान्तेन निमन्त्रितो मुकुन्दः ॥ २४ ॥ शिरसि शिरसिजं दशोर्निमेषं विटपिनि पल्लवमालये तृणं वा । गणयितुमपि पारयन्ति केचित्प्रियसखि के कथयन्तु जारसंख्याम् ॥ २५ ॥ पतिरतीव धनी सुभगो युवा परविलासवतीषु पराङ्मुखः । शिशुरलंकुरुते भवनं सदा तदपि सा सुदती रुदती कुतः ॥ २६ ॥ नाम्बुजेन कुसुमैः कुमुदैर्वा स्वैरिणीनयनपङ्कजयुग्मम् । नोदये दिनकरस्य न चेन्दोः केवलं तमसि यस्य विकासः ॥ २७ ॥ दम्भकृशाङ्गि मशतैरसतीगृहस्य समन्वेषयन्कपटभिक्षुक लक्षितोऽसि । स्वस्य प्रभुर्न च भवामि ततः क्षमस्व भिक्षोपढौकननिषादयमञ्जलिस्ते ॥ २८ ॥ भर्तैव सत्यमखिलं नहि किंचिदन्यत्तस्मान्न मेऽस्ति परापरभेदबुद्धिः । जारे तथा निजवरे सदृशोऽनुरागो व्यर्थं किमर्थममतीति कदर्थयन्ति ॥ २९ ॥ जन्मैव मास्तु यदि वा न नितम्बिनीषु तत्रापि चेदहह नैव कुलाङ्गनासु । हा धिग्विधे कुलवधूरथ चेद्भवेयं नैवास्तु च क्वचन मे मनसोऽनुबन्धः ॥ ३० ॥ गोष्ठेषु तिष्ठति पतिर्बधिरा ननान्दा नेत्रद्वयस्य च न पाटवमस्ति यातुः । इत्थं निशम्य तरुणी कुचकुम्भसीम्नि रोमाञ्चकञ्चुकमुदञ्चितमाततान ॥ ३१ ॥ बवं बाल्ये बालांस्तरुणिमनि यूनः परिणतावपीच्छामो वृद्धान्परिणयविधौ नः स्थितिरियम् । त्वयारब्धं जन्म क्षपयितुमनेनैकपतिना न मे गोत्रे पुत्री क्वचिदपि सतीलाञ्छनमभूत् ॥ ३२ ॥ दशा किंचित्किंचिद्वलितभुजलीलाविलसितैः करापातैः किंचित्स्तनविलिखनैः किंचिदधिकम् । स्पृशन्त्यः संबाधे गुरुभिरनभिप्रेक्षितपथे यथेष्टं चेष्टन्ते स्फुटकुचतटाः पश्य कुलटाः ॥ ३३ ॥ अनार्यप्रज्ञानामिह जनवधूनां हि मनसो महाशल्यं कर्णे तव नवकजम्बूकिसलयः । श्रमस्मिक्षाहेतोरथिनगरि वृद्धोऽसि न मया त्वयैतावद्वृषः पथिक न विधेयः पुनरपि ॥ ३४ ॥ अयं रेवाकुञ्जः कुसुमशरसेवासमुचितः समीरोऽयं वेलानवविदलदेलापरिमलः । इयं प्रावृड्

१ कुर्दिवे. २ रात्रयः. ३ स्थापिता. ४ परिणयकाले यावत्सप्तपदी संवर्दे. ५ अज्ञाताम्. ६ निन्दाम्. ७ अवसरे. ८ रथ्यायां रथ्यायाम्. ९ सर्पाः; पक्षे,—जाराः. संमर्दः. १० नकुलस्य पालनम्; पक्षे,—न इति पदच्छेदः. ११ कुलस्त्रीपालनं न श्रेयः. १२ बन्धकी = कुलटा. १३ अशोककलिका. १४ अशोककाननके कृतसंकेतं तत्र गत्वा तदीयमञ्जरीमादाय प्रतिनिवृत्तं दृष्ट्वा गृहप्राप्तस्यावस्थानात्कृतसंकेतमजानत्या अपराधकत्वेनास्या तस्या मुखच्छाया कृष्णा मलिना भवतीत्यर्थः.

१ प्रौढा; पक्षे,—तैलेन. २ सुन्दरः; अथ च,—सुष्ठु दं नक्षत्रं नखिनाच्छति. कुयोगं सकला मार्गी भवति. इदमेव रोदनकारणम्. ३ उपमातुं योग्यम्. ४ बाल्यावस्थायाम्. ५ तारुण्ये. ६ वार्धक्ये. ७ इच्छाविषयान्कुर्मः. ८ जनसंमर्दे. ९ व्यापारं कुर्वते. १० सौरिणः. ११ नर्मदातीरभवं लतागृहम्.

धन्या नवजलदविन्यासचतुरा यत्पार्श्वे चेतः सखि किमपि कर्तुं मृगयते ॥ ३५ ॥ स्थितिर्गेहे रात्रौ परिजनपरीहासकलना मुहुर्यातायाते सकृदपि गृहं व्याजगमनम् । मुहुर्मन्द्रोद्वेगेऽपि क्षणपरिचयो वस्तुनि दृशः समुत्पन्नप्रेम्णः सकलमिदमासान-मुखदम् ॥ ३६ ॥ नितम्बिन्यो नित्यं विनयनयविन्यस्तनयनाः पताकाः स्युः पुत्रि प्रतिदिवसमेताः स्वकुलयोः । गुरुं निन्दा-देशं सदसि सुदृशामीक्षितवती गतातङ्कं गाथा हरिमुखमृगाङ्कं मृगयते ॥ ३७ ॥ अये को जानीते निजपुरुषसङ्गो नहि तथा यथा स्त्रीणां चेतः परपुरुषसङ्गो रमयति । अपि स्वैरं भुक्त्वा दिवसमखिलं वामरकृता करस्पर्शादिन्दोर्मुकुलयति नेत्राणि नलिनी ॥ ३८ ॥ ताम्बूलाक्तं दशनमकृतद्दशय-न्तीह चेटी घोटीहेषा विकृतविरुतं हेतुहीनं हसन्ती । स्थानस्थानस्खलितपदविन्यासमामाममाना पुनामेषा वसति कुटिले नर्तितोर्वर्तितत्स्वम् ॥ ३९ ॥ ज्ञाता मैत्री सहज-मधुपपातिभिर्लोचितान्तैः कर्णाकर्णि प्रथितसयशो बन्धुवर्गै-रभाणि । संप्रत्येवं तदपि न मनाङ्ब्रूवति प्राणनाथं को जानीते कुवलयदृशः कीदृशः प्रेमबन्धः ॥ ४० ॥ भ्रूभेदैः कतिचिद्गिरा कुटिलया काश्चित्क्रियत्यः स्मितैः स्वैरिण्यः कथयन्ति मन्मथरसव्यापारवश्यं मनः । कासांचित्पुनरङ्गकेषु मसृणच्छायेषु मध्यस्थितो भावः काचपुटेषु पुष्करमिव प्रव्यक्तमालोक्यते ॥ ४१ ॥ यः कौमारहरः स एव हि वेरसा एव चैत्रक्षपास्ते चोन्मीलितमालतीसुरभयः प्रौढाः कदम्बानिलाः । सा चैवास्मि तथापि चौर्यसुरतव्यापार-लीलाविधौ रेवारोधसि वेतसीतरुतले चेतः समुत्कण्ठते ॥४२॥ दृष्टिं हे प्रतिवेशिनि क्षणमिहाप्यस्मद्गृहे दास्यसि प्रायेणास्य शिशोः पिता न विरसाः कौपीरपः पास्यति । एकाकिन्यपि यामि तद्वरमितः स्रोतस्तमालाकुलं नीरन्ध्रास्तनुमालिखन्तु जरठच्छेदा नलग्रन्थयः ॥ ४३ ॥ शुश्रूषस्व गुरून्निवर्तय सखीवृन्दस्य बन्धुस्त्रियः कावेरीतटसंनिविष्टनयने मुग्धे किमुत्ताम्यसि । आस्ते पुत्रि समीप एव गमनादेलालता-लिङ्गितन्यग्रद्धालतमालदन्तुरदरी तत्रापि गोदावरी ॥ ४४ ॥ भद्रं तस्य तरोः स्वयं चिरकृतप्रस्थानकं कथ्यतां दुर्वारस्म-रणव्यवहिरदहद्दिग्दारुणं दुर्वचः । मा भिद्यस्व ततः प्रभृ त्यनुदिनं तस्याः पतद्भिर्दृशोरम्भोभिः परिणद्धपल्लवघनच्छाय-स्तरुर्वर्धते ॥ ४५ ॥ स्वामी निःश्वसितेऽप्यसूयति मनाजिघ्रः सपत्नीजनः श्वश्रूरिङ्गितदैवतं नयनयोरीहालिहो यातरः । तद्दूरादयमञ्जलिः किमधुना दृग्भङ्गिभावेन ते वैदग्ध्यीमधुर-प्रपञ्चचतुर व्यर्थोऽयमत्र श्रमः ॥ ४६ ॥ आयातासि विमुच वेदधुना दृष्टोऽसि मो केनचिद्धोरे गोचरममुं विमुञ्च द्रुतं भेदं निर्गमयात्मनः । [illegible] नन्दं गता [illegible] परिरभ्यते मुहूर्तैर्भिः स्वैरं नवस्वैरिणी ॥ ४७ ॥ [illegible] श्री भविता ममागम इति प्रोक्तिस्मरद्भ्रू यः । प्राप्ते कान्तसमा-गमे सरभसं यत्तत्स्वतः [illegible] तदेव मुग्धे सेवा वधूना स्थितेः ॥ ४८ ॥ इन्दुरेव न लिप्यते न मधुरं दूर्वाञ्चनः श्रूयते [illegible] हृदयं दहन्त्यभिहिता नो याति कापेव वपुः । स्वार्थनामनुकूलिका स्वकृतिर्गीताल्लिख्य यन्मुच्यते [illegible] गृहाश्रमस्य [illegible] कथं समाचर्यते ॥ ४९ ॥ [illegible] लज्जसे भोगीन्द्रादपि चेद्विभेषि निलिनस्त्वोमादपि क्लम्यसि । चेत्कुल-दपि दूषयसि जनघटध्वानादपि क्षुभ्यसि प्राप्य पुत्रि हताश्मि हन्त भविता त्वत्तः कलङ्कः कुले ॥ ५० ॥ आः पापे न करोषि पापिनि कथं पापी त्वदीयः पिता गच्छ जल्पसि किं तवैव जननी गच्छ त्वदीया स्वसा । निर्गच्छ त्वरितं गृहा-द्बहिरितो नेदं त्वदीयं गृहं हा हा नाथ समाप्य देहि मरणं जातस्य भाग्योदयः ॥ ५१ ॥ कार्ये सत्यपि जानु याति न बहिर्नाप्यन्यमालोकने साध्वीरप्यनुकुर्वती गुरुजनं श्वश्रूं च शुश्रूषते । विस्रम्भं कुरुते च पत्युरधिकं प्रामे निशीथे पुन-र्निद्राणे सकले जने धनिमुषो निर्याति रन्तुं विटैः ॥५२॥ आकारेण शशी गिरा परभृतः पारावतश्चुम्बने हंसश्चङ्क्रमणे समं दयितया रत्यां प्रमत्तो गजः । इत्थं भर्तरि मे समस्त-युवतिश्लाघ्यैर्गुणैः सेविते श्रुणु नास्ति विवाहितः पतिरिति सास्त्रैव दोषो यदि ॥ ५३ ॥ ज्ञातं ज्ञातिजनैः प्रमृष्टमयशो दूरं गता धीरता त्यक्ता ह्रीः प्रतिपादितोऽप्यविनयः साध्वी-पदं प्रोञ्झितम् । लुप्ता चोभयलोकसाधुपदवी दत्तः कलङ्कः कुले भूयो दूति किमन्यदस्ति यदसावद्यापि नागच्छति ॥ ५४ ॥ देहे दुर्ललितस्य देवरशिशोः स्फोटव्रणो दारुणो यातस्तेन वनस्पतित्वचमुपाहर्तुं मया गम्यते । दृप्यन्तु श्वसितानि घर्मसलिलैः पत्राणि लुप्यन्तु वा वक्षो वा विलिखन्तु हन्त नखरैः कद्वाः कपिश्रेणयः ॥ ५५ ॥ अम्ब श्वश्रु यदि त्वया हतशुकः संवर्धनीयस्तदा लौहं पञ्जरमस्य दुर्नयवतो गाढान्तरं कारय । अद्यैनं बदरीनिकुञ्जकुहरे संलीनमन्वि-ष्यन्ती दष्टा यत्र भुजङ्गमेन नदर्तोभ्रयः क्रिमिभिः क्षतैः ॥ ५६ ॥ न्यस्तं पन्नगमूर्ध्नि पादयुगलं भक्तिर्विमुक्ता गुरोस्त्यक्ता प्रीतिरकारि किं न भवतो हेतोर्मया दुष्कृतम् ।

१ सूर्येण. २ जलम्. ३ नवयौवनोपभोक्ता. ४ [illegible] ५ कूपसंबन्धिनीः.

१ भविनी. २ कदाचित्. ३ अनुकरणं कुर्वाणा. ४ विश्वासम्. ५ शयाने. ६ क्रीडितुम्. ७ जारैः. ८ कोकिलः. ९ गमने. १० संबोधनपदम्. 'जातः' इति वा पाठः.

४५ कु. र. मा.

अङ्गानां शतयातना नयनयोः कोऽपि क्रमो गौरवः कुम्भीपाकपरम्परा च मनसो युक्तं त्वयि प्रस्थिते ॥ ५७ ॥ नारीणां खलु बन्धुरन्धनसमं पाथोधरः सोदरः कुञ्जं नाभिगृहं निशा सहचरी सेव्यः स्मरः क्ष्मापतिः । इत्थं चारुचकोरचञ्चलदृशां यासां मतिर्जायते तासामेव यशः सुधांशुधवलं तासां च सौख्यं सदा ॥ ५८ ॥ हंसैः शैवलमञ्जरीति कबरी चञ्चूभिराकर्षिता वक्त्रं चन्द्रधिया चकोरवनिता चञ्चूं नखं रक्तमम् । भृङ्गैः पङ्कजकोरकप्रतिभया वक्षोरुहौ वीक्षितस्नान्यातः कस्य पुनर्न सर्वसीनोयावगाहोद्यमम् ॥ ५९ ॥ आस्तां विश्वसनं सखीषु विदिताभिप्रायसारे जने तत्राप्यर्पयितुं दृशं मुरुचिरं शक्नोमि न व्रीडया । लोकोऽप्येष परोपहासकुशलः सूक्ष्मेङ्गितज्ञोऽप्यलं मातः कं शरणं व्रजामि हृदये जीर्णोऽनुरागानलः ॥ ६० ॥ कार्येणापि विलम्बनं परगृहे श्वश्रूर्न संमन्यते शङ्कामारचयन्ति यूनि भवनं प्राप्ते मिथो यातरः । वीथीनिर्गमनेऽपि तर्जयति च क्रुद्धा ननान्दा पुनः कष्टं हन्त मृगीदृशां पतिगृहं प्रायेण कारागृहम् ॥ ६१ ॥ एकान्ते बत नो गृहं शशिमुखोऽप्यन्यादृशो दृश्यते क्षिप्रं साधय यातु पुत्रि स दिने मुक्त्वान्यमावासकम् । श्वश्रूवा संप्रनिता किलेति बहुशः संप्रेरयन्त्या वधूः पान्थं वीक्ष्य ब्रमङ्ग सस्मितमुखी सैवार्धसिद्धौदनम् ॥ ६२ ॥ एते वारिकणाः किरन्ति पुरुषान्वर्षन्ति नाम्भोधराः शैलाः शाद्वलमुद्वमन्ति न मृजन्त्येते पुनर्नायकान् । त्रैलोक्ये तरवः फलानि सुवते नैवात्मजन्ते जनान्धातः कातरमालपामि कुलटाहेतोस्त्वया किं कृतम् ॥ ६३ ॥ संप्रत्यस्ताय तारा भवति तरलिता यत्पुरो नेत्रतारा दृष्टा केनाद्य काश्ची यदभिमुखगता वेपते रत्नकाञ्ची । उग्रः कस्याद्य तुष्टः सखि यदनुमते कश्चिदुग्रोऽनुतापः स्नातं केनाद्य वेणीपयसि विलुलिता यत्कृते कापि वेणी ॥ ६४ ॥ पश्यन्ति स्निग्धमुग्धं प्रतिकलमधुरैर्मोहयन्त्यङ्गहारैः साकूतैर्मन्दहासैरपि परपुरुषान् शश्वदानन्दयन्ति । चेत्सन्ते चेत एते किमपि परिचयाद्धारयिष्यन्ति तेषां प्राणान्को वेद लोके परजलजदृशां चित्तमत्यन्तलोलम् ॥ ६५ ॥ पृथ्वी तावत्त्रिकोणा विपुलनदनदीमावरुद्धं तदर्धं तत्राप्यर्धं युवत्यः शिशुगतवयसो रोगिणो योगिनश्च । त्याज्यास्तत्रापि मान्याः श्वशुरपितृमुखाः सन्ति शेषाः कियन्तो मिथ्यावादो ममायं मुखरमुखरवः पुंश्चली पुंश्चलीति ॥ ६६ ॥

पान्थसंकेतः

अस्मिन्किल्मषसंरपाये न [1]किंचित्पान्थ विद्यते । पयोधरोन्नतिं दृष्ट्वा वस्तुमिच्छसि चेद्वस ॥ ६७ ॥ पान्थ मन्दमते किंवा संतारमनुविन्दसि । पयोधरं समाश्रित्य येन शान्तिमवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ वीक्षितुं न क्षमा श्वश्रूः स्वामी दूरतरं गतः । अहमेकाकिनी बाला तवेह वसतिः कुतः ॥ ६९ ॥ त्वमिव पथिक [3]प्रियो मे विटपिस्तोमेषु गमयति क्लेशान् । किमितोऽप्यस्ति कुशलं मे संप्रति यत्पान्थ जीवामि ॥ ७० ॥ किमिति कृशासि कृशोदरि किं तव परकीयवृत्तान्तैः । कथय तथापि मुदे मम कथयिष्यति पान्थ तव जाया ॥ ७१ ॥ यदि गन्तासि दिगन्तं पथिक पतिस्तत्र संबोध्यः । नयनश्रवणविहीना कथमुपचर्या मयैकया जननी ॥ ७२ ॥ निबिडतमतमालमल्लिवल्लीविचकिलराजिविराजितोपकण्ठे । पथिक समुचितस्तवाद्य तीव्रे सवितरि तत्र सरित्तटे निवासः ॥ ७३ ॥ भो पान्थ पुस्तकधर क्षणमत्र तिष्ठ वैद्योऽसि किं गणितशास्त्रविशारदोऽसि । केनौषधेन मम पश्यति भर्तुरम्बा किं वागमिष्यति पतिः सुचिरप्रवासी ॥ ७४ ॥ एकाकिनी यदबला तरुणी तथाहमस्मिन् गृहे गृहपतिश्च गतो विदेशे । कं याचसे तदिह वासमियं वराकी श्वश्रूर्ममान्धबधिरा ननु मूढ पान्थ ॥ ७५ ॥ रथ्यारजोरुणितधूसरिताङ्गयष्टेः कच्चित्पितुः स्मरसि पुत्रक निर्घृणस्य । उक्त्वैवमङ्कगतयायतमायताक्ष्या पान्थस्त्रिया प्ररुदितं करुणं दिनान्ते ॥ ७६ ॥ भवनमिव मदीयं निर्जनः पान्थ पन्थाः कुसुमशर इवास्मिंस्तस्करा दुर्निवाराः । गृहप इव पतङ्गोऽप्येष यातो दिगन्तान्मदनसुभग भूयो नैव गन्तुं समीहे ॥ ७७ ॥ अहमिव दिनलक्ष्मीः प्रोषितप्राणनाथा त्वमिव पथिक पन्था मुक्तपान्थानुबन्धः । अयमपि परदेशः सोऽपि यत्रासि गन्ता मदनमधुरमूर्ते किं वृथा सत्वरोऽसि ॥ ७८ ॥ यामिन्येषा बहुलजलदैर्बद्धभीमान्धकारा निद्रां याता मम पतिरसौ क्लेशितः कर्मदुःखैः । बाला चाहं मनसिजभयात्प्राप्तगाढप्रकम्पा ग्रामश्चौरैरयमुपहतः पान्थ निद्रां जहीहि ॥ ७९ ॥ कुत्रायासीः किमिवमकरोः साहसं पान्थ बन्धो यद्येतस्मिन्निवससि पुरे सावधानस्तदा स्याः । अत्रोत्तालाः कतिचिदबलाः सन्ति यासां विलासैरुत्पद्यन्ते सपदि मदनव्याधयो दुर्निवाराः ॥ ८० ॥ इयं सुरतरंगिणी न पुनरत्र नौसंगमो भवेत्तरणिमज्जनं पथिक नैव

१ पाकफलयुक्ते; पक्षे,–पापफलयुक्ते. २ आस्तरणादिकम्; पक्षे,–समागमप्रतिबन्धकम्. ३ मेघानामुन्नतिः पर्जन्यागमसंकेत इति भावः; पक्षे,–स्तनयोरुन्नतिः.

१ मेघम्; पक्षे,–स्तनम्. २ सम्यक्पदार्थानां कुरु. ३ कान्तः. ४ वृक्षसमूहेषु. ५ दर्शय. ६ कस्मैचित्पुस्तकधारिणं पान्थं प्रति कस्याश्चित्कामिन्याः स्वाभिप्रायद्योतकोक्तिः. औषधप्रश्नेन श्वश्र्वा अन्धत्वं सूचितम्. ज्योतिषस्य पत्युः कदागमनं भविष्यतीति प्रश्नेन सोऽपि गृहे नास्तीति सूचितम्. ७ गृहस्वामीव. ८ सूर्यः. ९ रात्रिः. १० भयंकरगाढान्धकारा. ११ कर्मजन्यैर्दुःखैः श्रान्त इत्यर्थः. १२ उत्कैर्हेतुभिर्मनसि जातं यद्भयं तस्मात्; पक्षे,–कामभयात्. १३ सुराणां तरंगिणी नदी; पक्षे,–सुरतरूपनक्रीडा. १४ नौसंगमः नौकाप्राप्तिः; पक्षे,–आवयोः समागमः. १५ तरणिः सूर्यः; पक्षे,–नौका.

पान्थागमः । निधाय हृदये सदा त्रिपुरघातकुम्भद्वयं स्मरं घनघनागमे धनरसस्य पार्श्वं व्रज ॥ ८१ ॥ वाणिज्येन गतः स मे गृहपतिर्वार्तापि न श्रूयते प्रातस्तज्जननी प्रसूततनया जामातृगेहं गता । बालाहं नवयौवना निशि कथं स्थातव्यमस्मिन्गृहे सायं संप्रति वर्तते पथिक हे स्थानान्तरं गम्यताम् ॥ ८२ ॥ रे रे पान्थ कुतो भवान्नगरतो वार्ता न चापि श्रुता ब्रूहि ब्रूहि युवा वसन्तसमये हित्वा प्रियां जीवति । मर्त्यं जीवति जीवतीति कथिता वार्ता मयापि श्रुता विस्तीर्णा पृथिवी जनोऽपि विविधः किं किं न संभाव्यते ॥ ८३ ॥ शून्यं वेश्म विवर्णितो गृहपतिर्जाताधुना शर्वरी स्थातुं नोचितमत्र गच्छ निभृतं लोकैरनालक्षितः । इत्थं लोलदृशा समावभिहितो दासीमुखेनाध्वगः स्थित्वा किंचिदिव क्व यामि रजनी प्रान्तेस्तु दीपे स्थितः ॥ ८४ ॥ स्मर्तव्या वयमिन्दुसुन्दरमुखि प्रस्तावतोऽपि त्वया स्यादेवं यदि नाथ दास्यति विधिर्जातिस्मरत्वं मम । एकस्मिन्नपि जन्मनि प्रियतमे जातिस्मरत्वं कुतः प्राणाः पान्थ समं त्वयैव चलिताः क्वापि जन्मकथा ॥ ८५ ॥ भ्रातः पान्थ पथि त्वया न पथिकः कश्चित्समासादितो बाले नैकशतानि कीदृश इति प्रत्यायतां वल्लभः । यं दृष्ट्वा प्रमदाजनस्य भवतः स्फारे मुदा लोचने स ज्ञेयो दयितो ममेति पथिकायावेद्य मोहं गता ॥ ८६ ॥ भो पान्थ त्वरितोऽसि तिष्ठ निमिषं किंचिद्वदामो वयं मार्गोऽयं पुरतो द्विधा खलु भवेद्वामेन नो गम्यताम् । तत्रास्ते सहकारकोमलतरोर्मूले प्रपापालिका तस्या लोचनवागुरानिपतितो न त्वं पुनर्यास्यसि ॥ ८७ ॥ नाथो मे विपणिं गतो न गणयत्येषा सपत्नी च मां त्यक्त्वा मामिह पुष्पिणीति गुरवो याता गृहाभ्यन्तरम् । शय्यामात्रसहायिनीं परिजनः श्रान्तो न मां सेवते स्वामिन्नागमलालनीय रजनीं लक्ष्मीपते रक्ष माम् ॥ ८८ ॥

वेश्यागर्हणम्

वेश्यासौ मदनज्वाला रूपेन्धनसमेधिता । कामिभिर्यत्र हूयन्ते यौवनानि धनानि च ॥ १ ॥ अयं च सुरतज्वालाकामाग्निः प्रणयेन्धनः । नराणां यत्र हूयन्ते यौवनानि धनानि च ॥ २ ॥ इह सर्वस्वफलिनः कुलपुत्रमहाद्रुमाः । निष्फलत्वं यान्ति वेश्याविहगामिनः ॥ ३ ॥ धनाशा केवलं यासां स्नेहः संभोगमात्रकम् । एकस्मिन्नपि नास्त्यासु कथं वेश्यासु संगमः ॥ ४ ॥ कष्टं जीवति गणिका गणकोऽपि च राजसेवको वैद्यः । दिवसे दिवसे मरणं यस्य परार्थं सदा वृत्तिः ॥ ५ ॥ न दर्शनात्र नलिनी प्ररोहति न गर्दभा वाजिधुरं वहन्ति । यवाः प्रकीर्णा न भवन्ति शालयो न वेशजाताः शुचयस्तथाङ्गनाः ॥ ६ ॥ हारहारिकभूषाभूषणलोपनैः गणिका भजति । प्रेमकोमलकटाक्षवीक्षितैरेव जीवति कुलाङ्गनाजनः ॥ ७ ॥ एता हसन्ति च रुदन्ति च वित्तहेतोर्विश्वासयन्ति पुरुषं न च विश्वसन्ति । तस्मान्नरेण कुलशीलसमन्वितेन वेश्याः श्मशानघटिका इव वर्जनीयाः ॥ ८ ॥ अल्पकाय च दुर्मुखाय च जरातीताय किंपाकाय च ग्रामीणाय च दुष्कुलाय च गलत्कुष्ठाभिभूताय च । यच्छन्तीषु मनोहरं निजवपुर्लक्ष्मीलवश्रद्धया पण्यस्त्रीषु विवेककल्पलतिकाशस्त्रीषु रज्येत कः ॥ ९ ॥ केशाः कुन्दसितापि दीर्घमनिशं हृद्यो विलोलस्तनात् युवानां प्रन्थिबन्धं विलोकितुमियोत्क्षीवन्तनितम्बिनि । चर्मच्छेदकृपाणवत्क्षुरसमा रोमालिगलन्त्वते यस्याः सा कथमस्तु चेतसि चमत्काराय नागरजनः ॥ १० ॥ वाप्यां स्नाति विचक्षणो द्विजवरो मूर्खोऽपि वर्णाधमः कुल्या नाम्यति वायसोऽपि हि लता या नामिता बर्हिणा । ब्रह्मक्षत्रविशस्तरन्ति च यया नावा तथैवेतरे त्वं वापीव लतेव नौरिव जनं वेश्यासि सर्वं भज ॥ ११ ॥

अष्टनायिकाः

स्वाधीनपतिका

यदपि रतिमहोत्सवे नखाग्रे यदपि करेण च नीविधारणानि । प्रियसखि पतिरेष पार्श्वदेशं तदपि न मुञ्चति तत्किमाचरामि ॥ १ ॥ मा गर्वमुद्वह कपोलतले चकास्ति कान्तस्वहस्तलिखिता मम मञ्जरीति । अन्यापि किं न सखि भाजनमीदृशानां वैरी न चेद्भवति वेपथुरन्तरायः ॥ २ ॥ अस्माकं सखि वाससी न रुचिरे ग्रैवेयकं नोज्ज्वलं नो वक्रा गतिरुद्धतं न हसितं नैवास्ति कश्चिन्मदः । किं त्वन्येऽपि जना वदन्ति सुभगोऽप्यस्याः पतिर्नान्यतो दृष्टिं निक्षिपतीति विश्वमियता मन्यामहे दुःस्थितम् ॥ ३ ॥ श्वश्रूः पश्यति नैव पश्यति यदि भ्रूभङ्गवक्रेक्षणा मर्मच्छेदपटु प्रतिक्षणमसौ ब्रूते ननान्दा वचः । अन्यासामपि किं ब्रवीमि चरितं स्मृत्वा मनो वेपते कान्तः स्निग्धदृशा

---

१ उदकस्य. २ वाणिज्यार्थं परदेशं गतः. ३ भर्ता. ४ सत्वरम्. ५ वर्षाकाले. ६ चिरकालं दूरं गतः. ७ अदृष्टः. ८ दासस्य. ९ गोष्ठीप्रसङ्गेन. १० वामभागेन. ११ लोचनमेव वागुरा मृगबन्धिनी. जालविशेषः. १२ पण्यवीथिका. १३ रजस्वला. १४ आगमेन वेदेन लालनीयः स्तुत्यः. पक्षे,—आगमनेन लालनीयः. १५ रजनीं व्याप्येत्यर्थः. १६ ज्वालाङ्गना. १७ रूपमेवेन्धनं काष्ठं तेन सम्यक्प्रदीप्ता.

१ करटकोऽपि. २ अन्यस्त्रीभिः. ३ धनेच्छावती. ४ हसता नखिता रतिकाले. [illegible] यथा [illegible] इति भावः. ५ [illegible]. ६ ग्राम्याय. ७ अर्पयन्तीषु. ८ [illegible]. ९ गणिकासु.

विलोकयति मामेनावदाताः सखि ॥ ४ ॥ वक्रत्वाधरपल्लवस्य वचसो हास्यस्य लास्यस्य वा धन्यानामरविन्दसुन्दरदृशां कान्तस्तनोति स्तुतिम् । स्वप्नेऽपि न गच्छति श्रुतिपथं चेतःपथं दूरतः कान्त्या दर्शनमस्य मे सखि कथं तन्वाम्बु मेदग्रहः ॥ ५ ॥ स्वीयाः सन्ति गृहे गृहे मृगदृशो यासां स्मरानल्पकलाकुण्डलहेमकङ्कणरणत्कारो न विश्राम्यति । को हेतुः सखि कानने पुरपथे मयि सर्वासु निर्धौ भ्राम्यन्ती मम वल्लभस्य सततं दृष्टिर्न मां मुञ्चति ॥ ६ ॥ सन्त्येव प्रतिमन्दिरं युवतयो यासां सुधासागरस्रोतःस्फुरत्सरोजसुन्दरनमस्कारा पयोनिम्नगाः । चित्रं किं तु विचित्रमन्मथकलासंग्रहहेतोः पुनर्दिनं चित्तहरं प्रयच्छति वृथा मय्येव किं कारणम् ॥ ७ ॥ पूर्वं किं पर्यायेऽप्यपि प्रतिदिनं यस्याविरता जायते मन्ये मानविधौ भविष्यति सुखं किंचिद्विशिष्टं स्मरात् । वाञ्छा तस्य सुखस्य मेऽपि हृदये जागर्ति नित्यं परं स्वप्नेऽप्येष न मेऽपराध्यति पतिः कुप्यामि तर्हि कथम् ॥८॥ मध्ये न कृशिमा स्तने न गरिमा देहे न वा कान्तिमा श्रोणौ न प्रथिमा गतौ न गरिमा नेत्रे न वा वक्रिमा । लास्ये न दृढिमा न वाचि पटिमा हास्ये न वा स्फीतिमा प्राणेशस्य तथापि मज्जति मनो मय्येव किं कारणम् ॥ ९ ॥

खण्डिता

वक्षः किमु कलशाङ्कितमिति किमपि प्रष्टुमिच्छन्त्याः । नयनं नवोढसुदृशः प्राणेशः पाणिना पिदधे ॥ १० ॥ सत्यमेव गदितं त्वया विभो जीव एक इति यत्पुरा वचः । अन्यदारनिहिता नखव्रणास्तावके वपुषि पीडयन्ति माम् ॥ ११ ॥ सपत्नीकमवधीरितमिवं प्रस्थितं सपदि कोपपादेन । बोधितः सुहृदिव स रुणद्धि प्राणनाथमभिबाष्पनिपातः ॥ १२ ॥ शङ्किताय कृतबाष्पनिपातामीर्ष्यया विमुखितां दयिताय । मानिनीमभिमुखाहितचित्तां शंसति स्म घनरोमविभेदः ॥ १३ ॥ वक्षोजचिह्नितमुरो दयितस्य वीक्ष्य दीर्घं न निःश्वसति जल्पति नैव किंचित् । प्रातर्जलेन वदनं परिमार्जयन्ती बाला विलोचनजलानि तिरोदधाति ॥ १४ ॥ कान्तं निरीक्ष्य वलयाङ्कितकण्ठदेशं मुक्तास्तया परमिया परुषा न वाचः । दूतीमुखे मृगदृशा स्वलदम्बुपूरा दूरात्परं निदधिरे नयनान्तपाताः ॥ १५ ॥ भवतु विदितं व्यर्थालापैरलं प्रिय गम्यतां तनुरपि न ते दोषोऽस्माकं विधिस्तु पराङ्मुखः । तव यदि तथा रूढं प्रेम प्रपन्नमिमां दशां प्रकृतितरले का नः पीडा गते हतजीविते ॥ १६ ॥ उरस्तव पयोधराङ्कितमिदं कुतो मे क्षमा ततो मयि विधीयतां वसु पुरा यदङ्गीकृतम् । इति प्रचलचेतसः प्रियतमस्य वारस्त्रिया कपटकनककङ्कणं करतलात्समाकृष्यते ॥ १७ ॥ यातस्ते निशि जागरो मम पुनर्नेत्राम्बुजे शोणिमा निःपीतं भवता मधु प्रचिततं व्याघूर्णितं मे मनः । आम्यद्भृङ्गघने निकुञ्जभवने कथं त्वया श्रीफलं पञ्चेषुः पुनरेष मां बहुतरैः क्रूरैः शरैः कृन्तति ॥ १८ ॥ प्रातः प्रातरुपागतेन जनिता निर्निद्रता चक्षुषोर्मन्दाया मम गौरवं व्यपहृतं प्रोत्पादितं लाघवम् । किं तदत्र कृतं त्वया स्मर भीरुमुक्ता मया गम्यतां दुःखं तिष्ठसि यच्च पथ्यमधुना कर्तास्मि तत्क्षोभ्यसि ॥ १९ ॥ लाक्षालक्ष्म ललाटपट्टफलके केयूरमुद्रा गले वक्त्रे कज्जलकालिमा नयनयोस्ताम्बूलरागोऽपरः । दृष्ट्वा कोपविधायि मण्डनमिदं प्रातश्चिरं प्रेयसो लीलातामरसोदरे मृगदृशः श्वासाः समाप्तिं गताः ॥ २० ॥ कान्तं वीक्ष्य विपक्षपक्ष्मलदृशः पादाम्बुजालक्तकैरालिमाननमानतीकृततनुर्वी चित्रार्पितेवाभवत् । हर्षं नोक्तवती न वा कृतवती निःश्वासकोष्णे दृशौ प्रातर्मङ्गलमङ्गना करतलादादर्शमादर्शयत् ॥ २१ ॥

अभिसारिका

भीतासि नैव भुजगात्पथि मद्भुजस्य सङ्गे पुनः किमपि कम्पमुरीकरोषि । अम्भोधरध्वनिभिरक्षुभितासि तन्वि मद्वाचि मा चिवदनासि किमाचरामि ॥ २२ ॥ इह जगति रतीशप्रक्रियाकौशलिन्यः कति कति न निशीथे सुभ्रुवः संचरन्ति । मम तु विधिहताया जायमानस्मितायाः सहचरि परिपन्थी हन्त दन्तांशुरेव ॥ २३ ॥ अम्भोजाक्ष्याः पुरनवलताधाम्नि संकेतभाजश्चेतोनाथे चिरयति भृशं मोहनिद्रां गतायाः । स्वच्छं नाभीह्रदवलयितं कान्तरत्नांशुजालं तोयभ्रान्त्या पिबति हरिणी विस्मयं च प्रयाति ॥ २४ ॥ किमुत्तीर्णः पन्थाः कुपितभुजगीभोगविषमो विसोढा भूयस्यः किमिति कुलपालीकटुगिरः । इति स्मारं स्मारं दरदलितशीतद्युतिरुचौ सरोजाक्षी शोणं दिशि नयनकोणं विकिरति ॥ २५ ॥ जनो दुर्लक्ष्योऽयं कुलममलिनं वर्त्म विषमं पतिश्छिद्रान्वेषी प्रणयिवचनं दुष्परिहरम् । अतः काचित्तन्वी रतिविहितसंकेतगतये गृहाद्वारंवारं निरगमदथ प्राविशदथ ॥ २६ ॥ सितं वसनमर्पितं वपुषि नीलचोलभ्रमान्मया मृगमदाशया मलयजद्रवः सेवितः । करेण परिबोधितः स्वजनशङ्कया दुर्जनः परं परमपुण्यतः सखि न लङ्घिता देहली ॥ २७ ॥ प्रत्यावृत्य यदि व्रजामि भवनं वाचां भवेत्प्रच्यवो निर्गच्छामि निकुञ्जमेव यदि वा को वेद किं स्यादितः । तिष्ठामो यदि वा क्वचिद्वनतटे किं जातमेतावता मध्ये वर्त्म कलानिधेः समुदयो जातः किमातन्यताम् ॥ २८ ॥ भ्रातः कङ्कण किं कदाप्यसि घनाश्लेषेषु विश्लेषितं दूरे किङ्किणि किं कृताप्यसि रतारम्भे रणत्कारिणी । किं मञ्जीर बहिः कुतोऽप्यसि रहस्तल्पाधिरोहे मया संकेताध्वनि बद्धवैरमिव यन्मौखर्यमालम्बसे ॥ २९ ॥ उत्क्षिप्तं करकङ्कणद्वयमिदं

बद्धा दृढं मेखला देवेन पर्णैस्तांगना मुक्तमञ्जीरझंकार-मुक्ता । अत्यन्तं स्वमनसा नियम्य [illegible] नवद्वारान्तिकगवगुण्ठनवर्तोऽसौ प्रियेन लिखः ॥ ३० ॥ [illegible] कुलकदम्बवनीमरुकां कान्ते घनोद्गानिने [illegible] मन्दना तथा जलावृतलक्ष्य । विद्युत् विद्युतीनैः [illegible] स्वदर्शनाकाङ्क्षिणी यान्तीं नवपुष्पमकरन्दमधीं [illegible] स्थिता ॥ ३१ ॥ मार्गे मधुलिहे घनान्धतमसे निःशब्द-संचारया गन्तव्या च मया प्रियस्य वसतिर्मुग्धेति कृत्वा मतिम् । आजानुद्धृतनूपुरा करतलेनाच्छाद्य नीलांशुकं कृच्छ्रात्पदमिवाप्तिः स्वभवने पन्थानमन्वेष्यति ॥ ३२ ॥ निद्रान्वेषणतत्परः प्रियसखि प्रदेश [illegible] घनान्धकारबहुला गन्तुं न ते युज्यते । सा मुग्धे सखि यत्नतः प्रियतमस्तन्वोन्मुक्ता दर्शनं युक्तायुक्तविचारणा यदि भवेत्स्नेहाय दत्तं जलम् ॥ ३३ ॥ दूरं प्रियस्य वसतिर्मह-चरी गतिः महत्याविनी दैवज्ञो दिशति मनेन तन्नद्-प्रस्थानवेलां शुभाम् । यावत् माङ्गलिकी करोति निविलम्बे-ऽपि झिल्लीरवैर्नानोऽयं दयितामिलाषमयो मुग्धे निकुञ्ज-व्रजाम् ॥ ३४ ॥ छित्त्वैः केलिसरोरुहं प्रियतमैर्विन्यस्तमस्ती-स्रजं कण्ठान्मौक्तिकमालिकां च तदनु त्यक्त्वा पदैः पञ्चभिः । अन्तः कान्तवियोगकातरतया दुर्गाभिसारात्पुरा तन्वङ्गी निरुपायमध्वनि परं श्रोणीभरं निन्दति ॥ ३५ ॥ प्राण-प्राणगणप्रयाणसमये प्राणाधिनाथस्य मे कुर्याः स्वमपि क्षणं करुणया कण्ठस्थलेऽपि स्थितः । यावल्लोचननीर-निर्मितनदीवन्यामिस्त्याटसं पन्थानं परिकल्पयामि भवता येनावयोर्वाञ्छितम् ॥ ३६ ॥ कान्ते कल्पय वासरात्रे गमय त्वं मीलयित्वा दृशौ सत्यं नाथ निमीलयामि नयने यावन्न शून्या दशः । आयाता वचनागमिष्यति सुहृद्वर्गस्य भाग्योदयैः संदेशं वद कलयाभिलषितस्तीर्थेषु तोयाञ्जलिः ॥ ३७ ॥ उद्दामाम्बुदवर्धितान्धतमसि प्रभ्रष्टदिङ्मण्डले काले यामिकजागरदुष्प्रसुभटव्याकीर्णकोलाहले । कर्णास्त्रासु-हृदार्णवाम्बुवडवावह्नेर्यदन्तःपुरादायातासि तदम्बुजाक्षि कृतकं मन्ये भयं योषिताम् ॥ ३८ ॥ पर्लीनामधिरम्य पङ्कज-दृशां पर्वोत्सवाभ्यागमे जाते सन्नजना मिथः कृतमहोत्साहे पुरः प्रस्थिताः । सव्याजं स्थितयोर्विहस्य गतयोः शुद्धान्त-मध्यान्तरं यूनोः स्विन्नकपोलयोर्विजयते कोऽप्येष कण्ठग्रहः ॥ ३९ ॥ लोलत्तोलचमत्कृति प्रविलसत्काञ्चीलताझंकृति व्यक्तकञ्चुकबन्धबन्धुरचलद्वक्षोजकुम्भोन्नति । स्फूर्जद्दीधिति विस्फुरद्द्युति चलच्चामीकरालंकृति क्रीडाकुञ्जगृहं प्रयाति कृतिनः कस्यापि वाराङ्गना ॥ ४० ॥

कलहान्तरिता

क्वापि मत्प्रियपदनिवेशरूपे जीवितं त्यज कृतः कल-हेऽन्यः । अभिमानातिगम्भीरं वचः पुलकितं ध्रौव्येण नयनवस्त्र-मिलन्य ॥ ४१ ॥ चकितमहीनिकटोपरिवर्तनायाः कृते तव गात्र-भवतारकोटिभिः । मन्मथजर्जरसुनलनं च तन्त्राः मनसिनी सेवानन्दसमाह्दिपि ॥ ४२ ॥ अस्मात्किं कलहं विना न सुखदः सति कलहे मन्मुखे क्वापि पङ्का । इति कलहमपि प्रसुप्ता सखि सख्यो दुःखितानुवर्तिनी ममायत्ताः ॥ ४३ ॥ अनुनयति पतिं न लज्जमाना प्रकटयति नापि मन्त्रात्मनाय किंचित् । प्रसरति मुहुरस्मिन्नहि नष्टस्मरा वहति परं विलापमाय शून्यमन्तः ॥ ४४ ॥ अपसरन्ती कुसुमानि मानिनी प्रियसंगेऽत्र दर्शनेन तन्मिनाम् । न विलापवते नयनेन केवलं निजेन बाष्पाकुल-लोचना मुखम् ॥ ४५ ॥ न वर्णितेति हरतीमन्तरेण न नर्तितीति मुखमर्पितमकम् । चित्राञ्चिततीति न दूरत्व मन्युर्विचारयतीति न च लिपिते प्रिया ॥ ४६ ॥ तनुद्रवन्ती नवकेतनं कुसुमकल्पाडितिक्रमतेऽपि न निषेधति चुम्बनेऽपि । किं नु प्रमादनमयादपि निष्ठुरेण कोपेन कोऽपि विहितोऽप्य स्मा-धनाः ॥ ४७ ॥ न विधिरपटलैरिदं मनति चक्षुरन्तःस्थितं वचोऽपि परुषाक्षरं न च पदेषु संगच्छते । हिमार्तमिव वेपते सकलमेव बिम्बाधरः प्रकामविनते भ्रुवौ युगपदेव भेदं गते ॥ ४८ ॥ सत्यायते मयि नवपादुरिथतं चाटु-वाक्यं बद्धा पाणी भह मिनदितं क्षालितं पादयुग्मम् । दृष्ट्वा पीठी मयि नयमधोद्धीरितं तत्र मूर्ध्नि कोपं कुर्वत्या दृशी भूयसी सन्तिष्टेव ॥ ४९ ॥ चम्पकतरपञ्चाल्यव्याजात्प्रमाद-युगान्तुले निभृतकितवाचारैस्तुष्टया कथा परुषीकृते । व्रजति रमणी निःश्वस्योच्चैः स्तनस्थितहस्तया नयनसलिलच्छन्ना दृष्टिः सखीषु निवेशिता ॥ ५० ॥ स्फुटतु हृदयं कामः कामं करोतु तनुं तनुं न सखि चटुप्रेम्णा कार्यं पुनर्दयि-तेन मे । इति सरभसं मानोद्रेकादुदीर्य वचस्तया रमण-पदवी साङ्गरूक्ष्या ससंभ्रममीक्षिता ॥ ५१ ॥ पयःपीठं दत्ते त्वरितमभिधत्ते न च वचः समाश्लिष्टामाघ्रते शिरसि न विधत्ते च मिलनम् । इति भ्रान्ते गोपायितनिबिडकोपा प्रतिपदं कृशोदर्याश्चर्यं प्रियमहह पर्याकुलयति ॥ ५२ ॥ पुरस्तन्व्या गोत्रस्खलनचकितोऽहं नतमुखः प्रवृत्तो वैलक्ष्या-त्किमपि लिखितुं दैवहतकः । स्फुटो रेखान्यासः कथमपि स तादृक्परिणतो गता येन व्यक्तिं पुनरवयवैः सैव तरुणी ॥ ५३ ॥ ततश्चाभिज्ञाय स्फुरदरुणगण्डस्थलरुचा मन-स्विन्या रोषप्रणयरभसाद्गद्गदगिरा । अहो चित्रं चित्रं स्फुट-मिति निगद्याश्रुकलुषं तया ब्रह्मास्त्रं मे शिरसि निहितो वाम-चरणः ॥ ५४ ॥ चलं चेतः पुंसां सहजसरलाः पङ्कजदृशो

भवत्येव च कोपः क्वचिदपि कदाचित्तरुणयोः । इदं दग्धं भर्त्रा विधुरपि विदग्ध्यान्वितमिदं क्षणे मां मर्शायादिति किमपि नाज्ञासिषमहम् ॥ ५५ ॥ आनन्द क्वचिदद्य मुञ्च हृदयं चातुर्य धैर्यं त्वया स्थेयं क्वापि विचार्यतां रसिक ते निर्याहि पर्याकुला । रक्ताम्भोजनवीनषट्पदयुगक्षोभमानभ्रमक्षुभ्यत्क्षणचलचलेक्षणयुगं पश्यामि तस्या मुखम् ॥ ५६ ॥ सानन्दानना मनागपि नतं नालोकते वल्लभं निर्याते दयिते निरन्तरमिदं बाला परं ताम्यते । आनीते रमणे बलात्परिजनैर्लीनं मम लम्बते धत्ते कण्ठगतानसून्प्रियतमे निर्गन्तुकामे पुनः ॥ ५७ ॥ आयस्ता कलहं पुरेव कुरुते न स्रंसने वाससो भुग्नभ्रूर्गलितं खण्ड्यमानमधरं[1] धत्ते न केशग्रहे । अङ्गान्यर्पयति स्वयं भवति नो वामा हठालिङ्गने तन्व्या शिक्षित एष संप्रति कुतः कोपप्रकारोऽपरः ॥ ५८ ॥ एकत्रासनसंस्थितिः परिहृता प्रत्युद्गमाद्दूरतस्ताम्बूलानयनच्छलेन रभसाश्लेषोऽपि संविघ्नितः । आलापोऽपि न मिश्रितः परिजनं व्यापारयन्त्यान्तिके कान्तं प्रत्युपचारतश्चतुरया कोपः कृतार्थीकृतः ॥ ५९ ॥ आशङ्क्य प्रणतिं पटान्तपिहितौ पादौ करोत्यादराद्व्याजेनागतमावृणोति हसितं न स्पष्टमुद्वीक्षते । मय्यालापवति प्रतीपवचनं सख्या सहाभाषते तन्व्यास्तिष्ठतु निर्भरप्रणयिता मानोऽपि रम्योदयः ॥ ६० ॥ दूरादुत्सुकमागते विवलितं संभाषिणि स्फारितं संश्लिष्यत्यरुणं गृहीतवसने कोपाञ्चितभ्रूलतम् । मानिन्याश्चरणानतिव्यतिकरे बाष्पाम्बुपूर्णेक्षणं चक्षुर्जातमहो प्रपञ्चचतुरं जातागसि प्रेयसि ॥ ६१ ॥ तारल्यं मुखमेत्य न च वचोवैदग्ध्यमन्यादृशं न भ्रूभङ्गपरिग्रहो न च रहःप्रश्नेऽपि मौनस्थितिः । एवं संप्रति लक्ष्यते तु सुदृशः कोपस्तु मद्वस्तुनि स्वार्थानेऽपि पुरेव पङ्कजदृशो यत्र प्रभुत्वग्रहः ॥ ६२ ॥ शोणं वीक्ष्य मुखं विचुम्बितुमहं यातः समीपं ततः पादेन प्रहृतं तया सपदि तं धृत्वा सहासे मयि । किंचित्तत्र विधातुमक्षमतया बाष्पं त्यजन्त्याः सखे ध्यातश्चेतसि कौतुकं वितनुते कोपोऽपि वामभ्रुवः ॥ ६३ ॥ सा पत्युः प्रथमापराधसमये सख्योपदेशं विना नो जानाति सविभ्रमाङ्गवलनावक्रोक्तिसंसूचनम् । स्वच्छैरच्छकपोलमूलगलितैः पर्यस्तनेत्रोत्पला बाला केवलमेव रोदिति लुठल्लोलालकैरश्रुभिः ॥ ६४ ॥ एकस्मिञ्शयने विपक्षरमणीनामग्रहे मुग्धया सद्यःकोपपरिग्रहग्लपितया चाटूनि कुर्वन्नपि । आवेगादवधीरितः प्रियतमस्तूष्णीं स्थितस्तत्क्षणं मा भूत्सुप्त इवेत्यमन्दवलितग्रीवं पुनर्वीक्षितः ॥ ६५ ॥ तल्पोपान्तमुपेयुषि प्रियतमे वक्रीकृतग्रीवया काकुव्याकुलवाचि साचिहसितस्फूर्जत्कपोलश्रिया । हस्तन्यस्तकरे पुनर्मृगदृशा स्वाश्रागमक्षालितप्रोष्ठीपृष्ठमपृष्ठमांसलरुचो विस्फारिता दृष्टयः ॥ ६६ ॥ भ्रूभेदो रचितश्चिरं नयनयोरभ्यस्तमामीलनं रोद्धुं शिक्षितमादरेण हसितं मौनेऽभियोगः कृतः । धैर्यं कर्तुमपि स्थिरीकृतमिदं चेतः कथंचिन्मया बद्धो मानपरिग्रहे परिकरः सिद्धिस्तु दैवे स्थिता ॥ ६७ ॥ न ब्रूते परुषां गिरं वितनुते न भ्रूयुगं भङ्गुरं नोत्तंसं क्षिपति क्षितौ श्रवणतः सा मे स्फुटेऽप्यागसि । कान्ता गर्भगृहे गवाक्षविवरव्यापारिताक्ष्या बहिः सख्या वक्त्रमभिप्रयच्छति परं पर्यश्रुणी लोचने ॥ ६८ ॥

विप्रलब्धा

उत्तिष्ठ दूति यामो यामो यातस्तथापि नायातः । यातः परमपि जीवेज्जीवितनाथो भवेत्तस्याः ॥ ६९ ॥ निःस्नेह निष्करुण निष्ठुर निर्निमित्तं मद्वञ्चक त्वमपि संप्रति वञ्चितः स्याः । इत्यक्षराणि लिखितानि समीक्ष्य कश्चित्संकेतकेतकदले नितरामताम्यत् ॥ ७० ॥ संकेतकेलिगृहमेत्य निरीक्ष्य शून्यमेणीदृशो निभृतनिःश्वसिताधरायाः । अर्धाक्षरं वचनमर्धविकासि नेत्रं ताम्बूलमर्धकवलीकृतमेव तस्थौ ॥ ७१ ॥ कपटवचनभाजा केनचिद्वारयोषा सकलरसिकगोष्ठीवञ्चिका वञ्चितासौ । इति विहसति रिङ्गद्भृङ्गविक्षिप्तचक्षुर्विकचकुसुमकान्तिच्छद्मना केलिकुञ्जः ॥ ७२ ॥ नायातो यदि निर्दयः सखि शठस्त्वं दूति किं दूयसे स्वच्छन्दं बहुवल्लभः स रमते किं तत्र ते दूषणम् । पश्याद्य प्रियसंगमाय दयितस्याकृष्यमाणं गुणैरुत्कण्ठार्तिभरादिव स्फुटदिदं चेतः स्वयं यास्यति ॥ ७३ ॥ शून्यं कुञ्जगृहं निरीक्ष्य कुटिलं विज्ञाय चेतोभुवं दूती नापि निवेदिता सहचरी पृष्टापि नो वाऽन्यया । शंभो शंकर चन्द्रशेखर हर श्रीकण्ठ शूलिञ्शिव त्रायस्वेति परं तु पङ्कजदृशा भर्गस्य चक्रे स्तुतिः ॥ ७४ ॥ तत्किं कामपि कामिनीमभिसृतः किंवा कलाकेलिभिर्बद्धो बन्धुभिरन्धकारिणि वनोपान्ते किमु भ्राम्यति । कान्तः क्लान्तमना मनागपि पथि प्रस्थातुमेवाक्षमः संकेतीकृतमञ्जुवञ्जुललताकुञ्जेऽपि यन्नागतः ॥ ७५ ॥ सास्रे मा कुरु लोचने विगलति न्यस्तं शलाकाञ्जनं तीव्रं निःश्वसितं निवर्तय नवास्ताम्यन्ति कण्ठस्रजः । तल्पे मा लुठ कोमलाङ्गि तनुतां हन्ताङ्गरागोऽश्नुते नातीतो दयितोपयानसमयो मा स्मान्यथा मन्यथाः ॥ ७६ ॥ अन्यत्र व्रजतीति का खलु कथा नाप्यस्य तादृक्सुहृद्यो मां नेच्छति नागतश्च हहहा कोऽयं विधेः प्रक्रमः । इत्यल्पेतरकल्पनाकवलितस्वान्ता निशान्तान्तरे बाला वृत्तविवर्तनव्यतिकरा नाप्नोति निद्रां निशि ॥ ७७ ॥ दत्त्वा धैर्यभुजंगमूर्ध्नि चरणावुल्लङ्घ्य लज्जानदीमङ्गीकृत्य घनान्धकारपटलं तन्व्या न दृष्टः प्रियः । संतापाकुलया तया च परितः पाथोधरे गर्जति क्रोधाक्रान्तकृतान्तमत्तमहिषभ्रान्त्या दृशौ

१ अधरं.

योजिते ॥ ७८ ॥ आलोकितः सार्धमनेककल्पैः कृतोद्यमं नीतया शून्यं नव निरीक्ष्य विशुभितया न दत्तं न स्थितम्। त्वया: किंतु नवेन्दुमौलिदृशा कुसुमकाले मया नादरभृङ्गकदम्बडम्बरम्नुलकामभूमौ हृदय ॥ ७९ ॥

प्रोषितभर्तृका

अर्पयति प्रतिदिवसं दिनस्य पदे ऽर्पयते यस्याः। निक्षिपति कमलमालाः कोमलमिव कनुमध्यानम् ॥ ८० ॥ आकस्मिकभिन्नमुर्वीषु मसीषु विज्ञा विज्ञाप्यपि प्रणय-निह्नवमाचरन्ती। नवैव गद्गदवचना नयनारविन्दमन्दस्यन्दिन-वर्ती दयिते गतेऽपि ॥ ८१ ॥ विरहविधिनमन्तः प्रेम विज्ञाय कान्तः पुनरपि वसु नसादेन्न मे दृश्यतेऽपि। मरिचनियममक्ष्णोर्न्यस्य बाष्पोदबिन्दून्विसृजति पुरोऽभिद्वार-देशोपविष्टा ॥ ८२ ॥ तां जानीयाः परिमितकथां जीवितं मे द्वितीयं दूरीभूते मयि सहचरे चक्रवाकीमिवैकाम्। गाढोत्कण्ठां गुरुषु दिवसेष्वेषु गच्छत्सु बालां जातां मन्ये शिशिरमथितां पद्मिनीं वान्यरूपाम् ॥ ८३ ॥ माला बालाम्बुजदलमयी मौक्तिकी हारयष्टिः काञ्ची याते प्रभवति हरौ सुभ्रुवः प्रस्थितैव। अन्यद्भूमः किमपि धमनी वर्तते वा न वेति ज्ञातुं बाहोरहह वलयं पाणिमूलं प्रयाति ॥ ८४ ॥ समर्प्य हृदि दारुणां मदनवेदनां भूयसीमनेन तव वर्त्मना प्रचलितः स मे वल्लभः। न वामदिशि शब्दितं किमिति बालया वायस त्वया मदनसारिके किमिति वा कृतं न क्षुतम् ॥ ८५ ॥ आदृष्टिप्रसरात्प्रियस्य पदवीमुद्वीक्ष्य निर्विण्णया विश्रान्तेषु पथिष्वहःपरिणतौ ध्वान्ते समुत्सर्पति। दत्त्वैकं सशुचा गृहं प्रतिपदं पान्थस्त्रियास्मिन्क्षणे मा भूदागत इत्यमन्दवलितग्रीवं पुनर्वीक्षितम् ॥ ८६ ॥ श्वश्रूः पद्मदलं ददाति तदपि भ्रूसंज्ञया गृह्यते सद्यो मन्मथशङ्कया न च तया संस्पृश्यते पाणिना। यातुर्वाचि सुहृज्जनस्य वचसि प्रत्युत्तरं दीयते श्वासः किंतु न मुच्यते हुतवहक्रूरः कुरङ्गीदृशा ॥ ८७ ॥

वासकसज्जा

निजपाणिपल्लवतटस्खलनादभिनासिकाविवरमुत्पतितैः। अपरा परीक्ष्य शनकैर्मुमुदे मुखवासमास्यकमलश्वसनैः ॥ ८८ ॥ नेदं समीरितमकारि कला न चेयमित्याकुलाः कथमपि प्रथमार्धमह्नः। एवं विधेयमथ वाच्यमिदं मयेति शेषं प्रियाः सुकृतिनामतिवाहयन्ति ॥ ८९ ॥ कृतं वपुषि भूषणं चिकुरधोरणी धूपिता कृता शयनसंनिधौ क्रमुकवीटिकासंभृतिः। अकारि हरिणीदृशा भवनमेत्य देहत्विषा स्फुरत्कनककेतकीकुसुमकान्तिभिर्दुर्दिनम् ॥ ९० ॥ विदूरे केयूरे कुरु करयुगे रत्नवलयैरलं गुर्वी ग्रीवाभरणलतिकेयं किमनया। नवामेकामेकावलिमपि मयि त्वं विरचयेर्न पथ्यं नेपथ्यं बहुतरमनङ्गोत्सवविधौ ॥ ९१ ॥ कुचे मध्यमे तव हृदयेन च विरचिते सखि मौक्तिकानीव मन्मथस्य कोके चोद्गतम्। कलकाञ्चीविवर्जिता- ... कामपि कान्तं निवेदिया ... ॥ ९२ ॥ चेले नीलोत्पलकर्ण- ... मुखे ... कुचयोः कान्तिवार्ता कार्या पुनः कात्स्न्येन। इयं चन्दनचर्चितमङ्गमङ्गरागमस्ति सत्कुर्वती नाहं तत्र मनोऽर्पये प्रियतमे यान्तु वामाङ्गना ॥ ९३ ॥ दृष्ट्वा दर्पणमण्डले निजमुखं मनोहारिणी ..., कपोलौ च ... अन्यकुरङ्गीदृशा। एवं सा सुमुखी ... कान्तदृष्ट्या च ... ॥ ९४ ॥ हारं गुम्फति ... किंतु तत्र ... न धत्ते पुनः। आकर्णयति वासकस्य रजनी ... नवोढस्य सुमुखी दूरात्समुद्वीक्षते ॥ ९५ ॥ ... कुसुमकङ्कणहार- ... किमपि द्वारं समुद्वीक्षते। गृहात्प्रियभवनं नवं सहचरीभूयाविलम्बितादिवं पश्यतः प्रणीय चरितं ... ॥ ९६ ॥

उत्का

अम्भोरुहाक्षि ... केन। यस्य विवलितवदना मदनाकुलं ... ॥ ९७ ॥ सखि स विजितो वीणावाद्यैः कयाप्यपरस्त्रिया पणितमभवत्ताभ्यां तत्र क्षपाललितं ध्रुवम्। कथमितरथा शेफालीषु स्खलत्कुसुमास्वपि प्रसरति नभोमध्येऽपीन्दौ प्रियेण विलम्ब्यते ॥ ९८ ॥ भ्रूभङ्गे रचितेऽपि दृष्टिरधिकं सोत्कण्ठमुद्वीक्षते रुद्धायामपि वाचि सस्मितमिदं दग्धाननं जायते। कार्कश्यं गमितेऽपि चेतसि तनू रोमाञ्चमालम्बते दृष्टे निर्वहणं भविष्यति कथं मानस्य तस्मिञ्जने ॥ ९९ ॥ किं रुद्धः प्रियया कयाचिदथवा सख्या ममोद्वेजितः किंवा कारणगौरवं किमपि यन्नाद्यागतो वल्लभः। इत्यालोच्य मृगीदृशा करतले विन्यस्य वक्त्राम्बुजं दीर्घं निःश्वसितं चिरं च रुदितं क्षिप्ताश्च पुष्पस्रजः ॥ १०० ॥ यत्राद्यापि समागतः पतिरिति प्रायः प्रपेदे परामित्थं चेतसि चिन्तयन्त्यपि सखीं न व्रीडया पृच्छति। दीर्घं निःश्वसितं दधाति चकितं न प्रेक्षते केवलं किंचित्कपलाण्डुपाण्डुररुचिं धत्ते कपोलस्थलीम् ॥ १०१ ॥ आनेतुं न गता किमु प्रियसखी भीतो भुजंगात्किमु क्रुद्धो वा प्रतिषेधवाचि किमसौ प्राणेश्वरो वर्तते। इत्थं कर्णसुवर्णकेतकरजःपातोपघातच्छलादक्ष्णोः कापि नवोढनीरजमुखी बाष्पोदकं मुञ्चति ॥ १०२ ॥ स्नानं वारिदवारिभिर्विरचितो वासो घने कानने शीते-

१ दुम्बमरा: मञ्जुगुञ्जनमधुपः. २ भरणम्.

श्चन्दनबिन्दुभिरंसनिसक्तो देवः स्मरगर्वितः । तेन जागरणव्रतेन रजनी क्षीणा कृता दुर्भगा त्वं किं न तरत्नवाति स कथं नायाति नेत्राम्बुभिः ॥ १०२ ॥

वीररसनिर्देशः

भर्तृपिण्डानुरक्तो यशः कायमहायशः । सुराङ्गनाभ्यय-ग्राही स्वः कालेऽवसागतः ॥ १ ॥ प्रायेण सुकरं दानं प्रायेण सुकरं तपः । प्राणानपेक्षी व्यापारः पुनर्लोकस्य दुष्करः ॥ २ ॥ मा भैष्ट नैते निर्भिन्ना नीलोत्पलदलच्छविः । एते वीरावलोकिन्या लक्ष्म्या नयनविभ्रमाः ॥ ३ ॥ खड्गास्तिष्ठन्तु मत्तेभकुम्भकूटाट्टहासिनः । एकदोर्दण्ड-शेषेऽपि कः सहेत रणोत्सवम् ॥ ४ ॥ हतेऽभिमन्यौ क्रन्दन्तस्य पार्थेन संयुगे । अक्षौहिणीः सप्त हत्वा हतो राजा जयद्रथः ॥ ५ ॥ रोहितास्तमिते चादित्ये स्वरमाणो धनं-जयः । पश्चिमां दिशमास्थाय गाण्डीवधन्वा महारथान् ॥ ६ ॥ रथेभ्यो गजवाजिभ्यः सङ्ग्रामे वीरसंकराः । पातिताः पात्य-मानाश्च दृश्यन्तेऽर्जुनताडिताः ॥ ७ ॥ पूर्णे शतसहस्रे द्वे पदातीनां नरोत्तमः । प्रजज्वाल रणे भीष्मो विधूम इव पावकः ॥ ८ ॥ आकर्णपलितः श्यामो वयसाऽशीति-पञ्चकः । रणे पर्यचरद्द्रोणो वृद्धः षोडशवर्षवत् ॥ ९ ॥ लक्ष्मणो लघुसंधानी दूरपाती च राघवः । कर्णो दृढप्रहारी च पार्थेऽस्मिंस्ते त्रयो गुणाः ॥ १० ॥ न कालस्य न शक्रस्य न विष्णोर्वित्तदस्य च । श्रूयन्ते तानि कर्माणि यानि युद्धे हनूमतः ॥ ११ ॥ समर्पाष्ट हताः कोट्यो वानराणां तर-स्विनाम् । पश्चिमेनाङ्कशेषेण मेघनादेन सायकैः ॥ १२ ॥ धृतधनुषि शौर्यशालिनि शैला न नमन्ति यत्तदाश्चर्यम् । रिपुसंज्ञकेषु गणना कैव वराकेषु काकेषु ॥ १३ ॥ जीव-न्नेव मृतोऽसौ यस्य जनो वीक्ष्य वदनमन्योन्यम् । कृत-मुखभङ्गो दूरात्करोति निर्देशमङ्गुल्या ॥ १४ ॥ रविमणिरपि निश्चेष्टः पादैर्लिङ्गमधुतेर्मनाक्स्पृष्टः । ज्वलतितरामिति को वा मन्युं सोढुं क्षमो मानी ॥ १५ ॥ छिन्नेऽपि शस्त्रभिन्नेऽप्या-पत्पतितेऽपि निर्विशेषेऽपि । हनुमति कृतप्रतिज्ञे दैवमदैवं यमोऽप्ययमः ॥ १६ ॥ लोकः सुभग्नस्त्विष्टु तावद्वनाः परावसानानां समरेषु पुंसाम् । पश्चोऽपि तेषां न हिया मुखानि पुरः सखीनामपि दर्शयन्ति ॥ १७ ॥ हा तात तातेति स वेदनार्तः क्षणक्षकुम्भमूत्रकफानुलिप्तः । वरं मृतः किं भवने किमाजौ संदष्टदन्तच्छदभीमवक्त्रः ॥ १८ ॥ संमूर्च्छितं संयुगसंप्रहारैः पश्यन्ति सुप्तप्रतिबुद्धतुल्यम् । आत्मानमङ्केषु सुराङ्गनानां मन्दाकिनीमारुतवीजिताङ्गम् ॥ १९ ॥ कश्चिद्द्विपस्कन्धहतोत्तमाङ्गः सद्यो विमानप्रभुता-मुपेत्य । आत्माङ्गसंसक्तमनुगराङ्गनः स्वं नृत्यत्कबन्धं समरे ददर्श ॥ २० ॥ ते क्षत्रियाः कुण्डलिनो युवानः परस्परं सायकभिन्नगात्राः । कुम्भेषु लग्नाः सुरपुंगजानां कुचेषु लग्ना इव कामिनीनाम् ॥ २१ ॥ भूरेणुदिग्धा नववारिजान-नजो रजोवाग्नितबाहुमध्याः । गाढं शिवाभिः परिरभ्यमाणाः सुराङ्गनाश्लिष्टभुजान्तरालाः ॥ २२ ॥ सलीलयातानि न भर्तुरभ्रमोर्न चित्रमुच्चैःश्रवसः पदक्रमम् । अनुद्रुतः संयति येन केवलं बलस्य शत्रुः प्रशशंस शीघ्रताम् ॥ २३ ॥ कोऽप्येष सम्प्रति नवः पुरुषावतारो वीरो न यस्य भगवान्भृगुनन्दनोऽपि । पर्याप्तसप्तभुवनाभयदक्षिणानि पुण्यानि तस्य चरितान्युपजीवितानि ॥ कोऽप्येष सखिडलविश्रि विकसन्मुखश्रीः प्रारब्धताण्डवविधिः सुरकामिनीभिः । आलोक्यते निजकराभिनयानुरूपव्यापारि-तेक्षणनिवेदितमन्दहासः ॥ २४ ॥ यांसु सर्वाग्जननी जननी तथैव देवी स्वयं भगवती गिरिजापि यस्य । त्वद्दो-र्दण्डकुन्तचिरात्तसुखावलोकक्रीडाविदीर्णहृदया स्पृहयांबभूव ॥ २५ ॥ शल्मीकृतस्तवकवरः कपिपुंगवेन लङ्केशवक्षसि मृणालमृदुः प्रपात । तत्र स्थितैश्च कुसुमैः कुसुमेषुरेव सीता-वियोगविधुरं दृढमाजघान ॥ २६ ॥ दृष्टिस्तृणीकृतजगत्त्रय-सत्त्वसारा धीरोद्धता नमयतीव गतिर्धरित्रीम् । कौमा-रकेऽपि गिरिवद्गुरुतां दधानो वीरो रसः किमयमेत्युत दर्प एषः ॥ २७ ॥ अप्राकृतस्य चरितातिशयैश्च दृष्टैरत्यद्भुतै-रपहृतस्य तथापि नास्था । कोऽप्येष वीरशिशुकाकृति-रप्रमेयमाहात्म्यसारसमुदायमयः पदार्थः ॥ २८ ॥ समर-विहरदक्षद्वन्द्वलब्धनिःपातभिन्नप्रतिनृपतिभिन्नाङ्कासता विम्ब-मध्यात् । ययमहह धरायां पातयामः पताकावसनपवन-लोलं वारि दिव्यापगायाः ॥ २९ ॥ वयस्याः कोदारः प्रतिशृणुत बद्धोऽञ्जलिरयं किमप्याक्राङ्क्षामः क्षरति न तथा वीरचरितम् । मृतानामस्माकं भवति परवश्यं वपुरिदं भवद्भिः कर्तव्यं नहि नहि पराचीनचरणम् ॥ ३० ॥ कपोले जानक्याः करिकलभदन्तद्युतिमुषि स्मरस्मेरं गण्डो-ड्डमरपुलकं वक्त्रकमलम् । मुहुः पश्यञ्शृण्वन्रजनिचरसेना-कलकलं जटाजूटग्रन्थिं द्रढयति रघूणां परिवृढः ॥ ३१ ॥ मयासेनो यस्य प्रमदयमदंष्ट्रासहचरैः शरैर्मुक्तो जीवन्द्विरिव शरजन्मा समभवत् । इमां च क्षत्राणां भुजवनमहादुर्गवि-पहामयं वीरो धीमानजयदधिविंशान्वसुमतीम् ॥ ३२ ॥ पुरोजन्मा तात प्रभृति मम रामः स्वयमहं न पुत्रः पौत्रो वा रघुकुलभुवां च क्षितिभुजाम् । अधीरं धीरं वा कलयतु जनो मामयमयं मया बद्धो दुष्टद्विजदमनदीक्षापरिकरः ॥ ३३ ॥ चापाचार्यस्त्रिपुरविजयी कार्तवीर्यो विजेयः शस्त्र-व्यस्तः सदनमुदधिर्भूरियं हन्तकारः । अस्त्येवैतत्किमु कृत-

१ 'प्रासममाणा भिक्षा स्यादग्रं ग्रासचतुष्टयम् । अग्रं चतुर्गुणं प्राहुर्हन्तकारं द्विजोत्तमाः' ॥

वनो रेणुकाकण्ठबाधां बद्धस्पर्धमिव परशुना कल्याने चन्द्रहासः ॥ ३४ ॥ अन्ध्रः स्वर्गे संयताञ्चकाणो मूर्च्छत्त्रिगमक्षणे स्वार्थीनव्रणिनाङ्गवल्लितिचिनो गेलोद्गम वर्णयन् । भयानुकूल्यत्रिजान् परस्टानमनं जयश्रियं यन्वा धाम जयश्रियः पृथुरणस्तम्भे पताकायते ॥ ३५ ॥ जन्मेन्द्रोरमले कुले व्यपदिशन्यद्यापि धत्से गदां मां दुःशासनकोष्णशोणितसुराक्षीवं रिपुं भाषसे । दर्पान्धो मधुकैटभद्विषि हरावप्युद्धतं चेष्टसे मत्त्रासान्नृपशो विहाय समरं पङ्केऽधुना लीयसे ॥ ३६ ॥ वीरोऽसौ किमु वर्ण्यते दशमुखच्छिन्नैः शिरोभिः स्वयं यः पूजास्रजमुन्मुखो घटयितुं देवस्य खट्वाङ्गिनः । सूत्रार्थी हरकण्ठसूत्रभुजगव्याकर्षणायोद्यतः साटोपं प्रमथैः कृतभ्रुकुटिभिः स्थित्वान्तरे वारितः ॥ ३७ ॥ संतुष्टे तिसृणां पुरामपि रिपौ कण्डूलदोर्मण्डलक्रीडाकृत्तपुनःप्ररूढशिरसो वीरस्य लिप्सोर्वरम् । याच्ञादैन्यपराञ्चि यस्य कलहायन्ते मिथस्त्वं वृणु त्वं वृणुवित्यभितो मुखानि स दशग्रीवः कथं वर्ण्यते ॥ ३८ ॥ भूमात्रं कियदेतदर्णवमितं तत्साधितं हार्यते यद्वीरेण मयाद्य तेन वदतो त्रिःसप्तकृत्वो जयः । वीरोऽयं नवबाहुरीदृशमिदं घोरं च वीरव्रतं तत्कोपाद्विरम प्रसीद भगवञ्जात्यैव पूज्योऽसि नः ॥ ३९ ॥ तात त्वं निजकर्मणैव गमितः स्वर्गं यदि स्वस्ति ते ब्रूमस्त्वेकमिदं वधूहृतिकथां तातान्तिके मा कृथाः । रामोऽहं यदि तद्दिनैः कतिपयैर्व्रीडानमत्कंधरः सार्धं बन्धुजनैः सुरेन्द्रविजयी वक्ता स्वयं रावणः ॥४०॥ त्वय्यध्यासनभाजि किंनरगणोद्गीतैर्मवद्विक्रमैरन्तःसंभृतमत्सरोऽपि भगवानाकारगुप्तौ कृती । उन्मीलद्बहुवर्धयदक्षिणभुजारोमाञ्चविद्रोहारद्धाध्यैरेव विलोचनैरभिनयत्यानन्दमाखण्डलः ॥ ४१ ॥ शकाशङ्किकथैव कानननगाद्गीर्वाणपाणिंधमाः पन्थानो दिवि संकुचन्ति वसुधा वन्ध्या न सूते भटान् । लक्ष्मीरप्यरविन्दसौधवलभीनिर्व्यूहपर्यङ्किकाविश्रान्तैरलिभिर्न कुञ्जरघटागण्डोत्करैर्मोदते ॥ ४२ ॥ अक्षौघप्रसरेण राघविरसौ यं दुर्वशोभागिनं चक्रे गौतमशापयन्त्रितभुजस्तेमानमाखण्डलम् । कच्छागर्तकुलीरतां गमयता वीर त्वया रावणं तत्संमृष्टमहो विशल्यकरिणी जागर्ति मत्पुत्रता ॥ ४३ ॥ चत्वारो वयमृत्विजः स भगवान्कर्मोपदेष्टा हरिः संग्रामाध्वरदीक्षितो नरपतिः पत्नी गृहीतव्रता । कौरव्याः पशवः प्रियापरिभवक्लेशोपशान्तिः फलं राजन्योपनिमन्त्रणाय रसति स्फीतं यशो दुन्दुभिः ॥ ४४ ॥ अधारभ्य कठोरकार्मुकलताविन्यस्तहस्ताम्बुजस्तावन्न प्रकटीकरोमि नयने शोणे निमेषो दयात् । यावत्सायककोटिपाटितरिपुक्ष्मापालमौलिस्खलन्माहीमाल्यपिनद्धरत्नमुकुटप्रोद्भासिनी मेदिनी ॥ ४५ ॥ नो तावत्कलयामि केलिकुतुकं यावन्नयो लोचने तावन्न प्रमदावक्त्राद्गमनम: पश्यामि भानुमुखम् । यावत्तारकुठारधारनिरन्तरस्वर्धिपृथ्वीपतिभ्रान्त्यन्मस्तकिरीटबद्धशिरसो भ्राम्यन्ति नो फेरवः ॥ ४६ ॥ निःपीते कलशोद्भवेन जलधौ गंगीरवनेगङ्गया होतुं हन्त मधुस्यन्दवहने यावत्कृतः प्रक्रमः । तावत्तत्र मया शिवधनुर्गर्भतारीकरम्भोरुहद्वन्द्वप्रस्ववत्तुलवारिपङ्कैः मृतः पयोगम्यः ॥ ४७ ॥ आजन्मब्रह्मचारी पृथुभुजपरिघस्तम्भविश्रामभाजन्याघातश्रेणिमेढ्रान्तरिततनुमनोवृत्तजन्मप्रसाभि: । वज्रपीठे घनास्थिदृढं कठिने मस्तुवानः पुराणकन्दरापो गजगन्धगोष्ठीवनगजमृगयाकौतुकी जामदग्न्यः ॥ ४८ ॥ क्षुद्राः संत्रासमेते विजहित हरयो भिन्नमत्तेभकुम्भा युष्मद्देहेषु लज्जां दधति परममी सायका निष्पतन्तः । सौमित्रे तिष्ठ पात्रं त्वमसि न हि रुषां नन्वहं मेघनादः किंचित्संरम्भलीलानियमितजलधिं राममन्वेषयामि ॥ ४९ ॥ अस्त्रज्वालावलीढप्रतिबलजलधेरन्तरौर्वायमाणे सेनानाथे स्थितेऽस्मिन्मम पितरि गुरौ सर्वधन्वीश्वराणाम् । कर्णालं संभ्रमेण व्रज कृप समरं मुञ्च हार्दिक्य शङ्कां ताते चापद्वितीये वहति रणधुरं को भयस्यावकाशः ॥ ५० ॥ कृष्टा केशेषु भार्या तव तव च पशोस्तस्य राज्ञस्तयोर्वा प्रत्यक्षं भूपतीनां मम भुवनपतेराज्ञया द्यूतदासी । तस्मिन्वैरानुबन्धे वद किमपकृतं तैर्हता ये नरेन्द्रा बाह्वोर्वीर्यातिभारद्रविणगुरुमदं मामजित्वैव गर्वः ॥ ५१ ॥

करुणरसनिर्देशः

यस्याः कुसुमशय्यापि कोमलाङ्ग्या रुजाकरी । साऽधिशेते कथं देवी ज्वलन्तीमधुना चिताम् ॥ १ ॥ साक्षान्मघवतः पौत्रः पुत्रो गाण्डीवधन्वनः । स्वस्रीयो वासुदेवस्य तं गृध्राः पर्युपासते ॥ २ ॥ असहायः सहायार्थी मामनुध्यातवान्ध्रुवम् । पीड्यमानः शरैस्तीक्ष्णैर्द्रोणद्रौणिकृपादिभिः ॥ ३ ॥ मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः । अमितस्य प्रदातारं भर्तारं का न शोचति ॥ ४ ॥ अथ वल्कजटे रामे सुमन्त्रे गृहमागते । त्यक्तो राजा सुतत्यागाद्विश्वस्तैरिवासुभिः ॥५॥ देशे देशे कलत्राणि देशे देशे च बान्धवाः । तं देशं नैव पश्यामि यत्र भ्राता सहोदरः ॥ ६ ॥ प्रियस्य सुहृदो यत्र मम सर्वत्र संभवः । भूयादमुष्य भूयोऽपि भूयासमनुसंचरः ॥ ७ ॥ विकृन्ततीव मर्माणि देहं शोषयतीव मे । दहतीवान्तरात्मानं क्रूरः शोकाग्निरुत्थितः ॥ ८ ॥ अविशीर्णकान्तपात्र नव्यदशे सुरुचि संभृतस्नेहे । मदहृद्दीपकलिके कथमुपयातासि

1 युधिष्ठिरः. 2 द्रौपदी. 3 शब्दं करोति.

निर्वाणम् ॥ ९ ॥ वत्स गच्छ मम शाखिकमेतदाचन्द्रतरणं कथयेथाः । आश्रयोरिव भवदनुरागो नाश्रयोरिव विधिः प्रतिकूलः ॥ १० ॥ शैशवात्प्रभृति पोषितां प्रियैः सौहृदादपृथगाशयां प्रियाम् । छद्मना परिददामि मृत्यवे सौनिको गृहशकुन्तिकामिव ॥ ११ ॥ शील्यानि ते चन्दनशीतलानि श्रुतानि भूमीतलविश्रुतानि । तथापि जीर्णौ पितरावनाथावन्विहाय हा वत्स कथं प्रयासि ॥ १२ ॥ वनी मुनीनामटवी तरूणां दरी गिरीणां तु गवेषितैव । अतः परं लक्ष्मण पक्ष्मलाक्षीं प्राणा बहिर्भूय गवेषयन्तु ॥ १३ ॥ अर्थो हि कन्या परकीय एव तामद्य संप्रेष्य परिग्रहीतुः । जातो ममायं विशदः प्रकामं प्रत्यर्पितन्यास इवान्तरात्मा ॥ १४ ॥ गृहिणी सचिवः सखी मिथः प्रियशिष्या ललिते कलाविधौ । करुणाविमुखेन मृत्युना हरता त्वां बत किं न मे हृतम् ॥ १५ ॥ अपहस्तितबान्धवे त्वया विहितं साहसमस्य तृष्णया । तदिहानपराधिनि प्रिये सखि कोऽयं करुणोज्झितक्रमः ॥ १६ ॥ विपिने क्व जटानिबन्धनं तव चेदं क्व मनोहरं वपुः । अनयोर्घटना विधेः स्फुटं ननु खड्गेन शिरीषकर्तनम् ॥ १७ ॥ मदेकपुत्रा जननी जरातुरा नवप्रसूतिर्वरटा तपस्विनी । गतिस्तयोरेष जनस्तमर्दयन्नहो विधे त्वां करुणा रुणद्धि न ॥ १८ ॥ मदर्थसंदष्टमृणालमन्थरः प्रियः कियद्दूर इति त्वयोदिते । विलोकयन्त्या रुदतोऽथ पक्षिणः प्रिये स कीदृग्भविता तव क्षणः ॥ १९ ॥ इयमियं मयदानवनन्दिनी त्रिदशनाथजितः प्रसवस्थली । किमपरं दशकंधरगेहिनी त्वयि करोति करद्वययोजनम् ॥ २० ॥ उत्खातदैवतमिवायतनं मुरारेरस्ताचलान्तरितसूर्यमिवान्तरिक्षम् । हम्मीरभूभुजि गते सुरवेश्म विश्वं पश्यामि हारमिव नायकरत्नशून्यम् ॥ २१ ॥ आदाय मांसमखिलं स्तनवर्जमङ्गान्मां मुञ्च वागुरिक यामि कुरु प्रसादम् । सीदन्ति शष्पकवलग्रहणानभिज्ञा मन्मार्गवीक्षणपराः शिशवो मदीयाः ॥ २२ ॥ सद्यः पुरीपरिसरेऽपि शिरीषमृद्वी गत्वा जवात्त्रिचतुराणि पदानि सीता । गन्तव्यमस्ति कियदित्यसकृद्ब्रुवाणा रामाश्रुणः कृतवती प्रथमावतारम् ॥ २३ ॥ हत्वा पतिं नृपभुजङ्गदष्टं देशान्तरे विधिवशाद्गणिकास्मि जाता । पुत्रं पतिं समधिगम्य चितां प्रविष्टा शोचामि गोपगृहिणी कथमद्य तक्रम् ॥ २४ ॥ अलङ्कृते शशिनि सैव कुमुद्वती मे दृष्टिं न नन्दयति संस्मरणीयशोभा । इष्टप्रवासजनितान्यबलाजनस्य दुःखानि नूनमतिमात्रसुदुःसहानि ॥ २५ ॥ यस्य त्वया व्रणविरोपणमिङ्गुदीनां तैलं न्यषिच्यत मुखे कुशसूचिविद्धे । श्यामाकमुष्टिपरिवर्धितको जहाति सोऽयं न पुत्रकृतकः पदवीं मृगस्ते ॥ २६ ॥ देवे पराग्वदनशालिनि हन्त जाते याते च संप्रति दिवं प्रति बन्धुरत्ने । कस्मै मनः कथयितास्मि निजामवस्थां कः शीतलैः शमयिता वचनैस्तवाधिम् ॥ २७ ॥ सर्वेऽपि विस्मृतिपथं विषयाः प्रयाता विद्यापि खेदकलिता विमुखीबभूव । सा केवलं हरिणशावकलोचना मे नैवापयाति हृदयादधिदेवतेव ॥ २८ ॥ धृत्वा पदस्खलनभीतिवशात्करं मे यारूढवत्यसि शिलाशकलं विवाहे । सा मां विहाय कथमद्य विलासिनि द्यामारोहसीति हृदयं शतधा प्रयाति ॥ २९ ॥ भूमौ स्थिता रमण नाथ मनोहरेति संबोधनैर्यमधिरोपितवत्यसि द्याम् । स्वर्गं गता कथमिव क्षिपसि त्वमेणशावाक्षि तं धरणिधूलिषु मामिदानीम् ॥ ३० ॥ कनकहरिणं हत्वा रामो ययौ निजमाश्रमं जनकतनयां प्राणेभ्योऽपि प्रियामविलोकयन् । दृढमुपगतैर्बाष्पापूरैर्निमीलितलोचनो न विशति कुटीमाशातन्तुप्रणाशभयादसौ ॥ ३१ ॥ अथेदं रक्षोभिः कनकहरिणच्छद्म[6]विधिना तथा वृत्तं[7] पापै[8]र्व्यथयति यथा क्षालितमपि । जनस्थाने शून्ये करुणकरुणै[9]रार्यचरितैरपि ग्रावा[10] रोदित्यपि दलति[11] वज्रस्य हृदयम् ॥ ३२ ॥ ध्रुवं ध्वंसो[12] भावी जलनिधिमहीशैलसरितामतो मृत्योः शीर्यत्कणलघुषु का जन्तुषु कथा । तथाप्युच्चैर्बन्धुव्यसनजनितः कोऽपि विषयो विवेक[13]प्रोन्माथी दहति हृदयं शोकदहनः ॥ ३३ ॥ अक्षत्रारिकृताभिमन्युहननप्रोद्भूततीव्रक्रुधः पार्थस्याकृतशात्रवप्रतिकृतेरन्तःशुचा मुह्यतः । कीर्णा बाष्पकणैः पतन्ति धनुषि व्रीडाजडा दृष्टयो हा वत्सेति गिरः स्फुरन्ति न पुनर्निर्यान्ति कण्ठाद्बहिः ॥ ३४ ॥ कोऽहं ब्रूहि सखे स एव भगवानार्यः सखे राघवः के यूयं बत नाथ नाथ किमिदं दासोऽस्मि ते लक्ष्मणः । कान्तारे किमिहास्महे बत सखे देव्या गतिर्मृग्यते का देवी जनकाधिराजतनया हा जानकि क्वासि हा ॥ ३५ ॥ मध्याह्ने दववह्निनोष्णसमये दंदह्यमानाद्गिरेः कृच्छ्रान्निर्गतमुत्तृषं जलमयो वीक्ष्यैकरक्षाक्षमम् । प्रेम्णा जीवयितुं मिथः पिब पिबेत्युक्त्वैव मिथ्या पिबन्निर्मग्नास्यमपीतवारि हरिणद्वन्द्वं विपन्नं वने ॥ ३६ ॥ हा मातस्त्वरितासि कुत्र किमिदं हा देवताः क्वाशिषो धिक्प्राणान्पतितोऽशनिर्हुतवहस्तेऽङ्गेषु दग्धे दृशौ । इत्थं घर्घरमध्यरुद्धकरुणाः पौराङ्गनानां गिरश्चित्रस्थानपि रोदयन्ति शतधा कुर्वन्ति भित्तीरपि ॥ ३७ ॥ यास-

१ [illegible] २ व्याध. ३ अयोध्यासमीपदेशे. ४ शिरीषकुसुमवत्कोमला. ५ वारंवारम्.

१ पराङ्मुखे. २ खेदे. ३ मनोव्यथाम्. ४ श्रमसंपादिका. ५ स्वर्गम्. ६ कपटम्. ७ आचरितम्. ८ दुष्टैः. ९ अत्यन्तकरुणैः. १० पाषाणः. ११ शीर्यति. १२ नाशः. १३ विवेकोन्मूलनः.

त्यद्य शकुन्तलेति हृदयं संस्पृष्टमुत्कण्ठया कण्ठस्तम्भितबाष्पवृत्तिकलुषश्चिन्ताजडं दर्शनम् । वैक्लव्यं मम तावदीदृशमपि स्नेहादरण्यौकसः[1] पीड्यन्ते गृहिणः[2] कथं न तनयाविश्लेषदुःखैर्नवैः[3] ॥ ३८ ॥ पातुं न प्रथमं व्यवस्यति जलं युष्मास्वपीतेषु या नादत्ते प्रियमण्डनापि भवतां स्नेहेन या पल्लवम् । आद्ये वः कुसुमप्रसूतिसमये यस्या भवत्युत्सवः[4] सेयं याति शकुन्तला पतिगृहं सर्वैरनुज्ञायताम् ॥ ३९ ॥ या केलिन्दुतकेशलेशविषमां शय्यां न भेजे पुरा या जालान्तरनिर्गतार्ककिरणद्योतादपि म्लायते । सेयं निबिडकाष्ठसंचितचितां देदीप्यमानानलां सर्वाङ्गेण भजते यदि प्रियमुखं स्नेहस्य किं दुष्करम् ॥ ४० ॥ ध्वस्तः काव्यैकमेरुः कविविपणिमहारत्नराशिर्विशीर्णः शुष्कः शब्दौघसिन्धुः प्रलयमुपगतो वाक्यमाणिक्यकोशः । दिव्योक्तीनां निधानं निधनमुपगतं हा हता दिव्यवाणी वाणे गीर्वाणवाणीप्रणयिनि विधिना शायिते दीर्घनिद्राम् ॥ ४१ ॥

अद्भुतरसनिर्देशः

तस्मिन्युद्धे क्षणेनैव त्वरितो वानरध्वजः । सरथं सध्वजं साश्वं भीष्ममन्तर्दधे शरैः ॥ १ ॥ रत्नभित्तिषु संक्रान्तैः प्रतिबिम्बशतैर्वृतः । ज्ञातो लङ्केश्वरः कृच्छ्रादाञ्जनेयेन तत्त्वतः ॥ २ ॥ चतुर्ष्वपि समुद्रेषु संध्यामन्वास्य तत्क्षणात् । कक्षाक्षिप्तं निशान्ते स्वे वाली पौलस्त्यमत्यजत् ॥ ३ ॥ न केनापि श्रुतं दृष्टं वारिणा वारि शुष्यति । अहो गोदावरीधारा भवत्सिन्धुर्विशुष्यति ॥ ४ ॥ एष वन्ध्यासुतो याति खपुष्पकृतशेखरः[5] । मृगतृष्णाम्भसि स्नातः[6] शशशृङ्गधनुर्धरः[7] ॥ ५ ॥ कस्मै किं कथनीयं कस्य मनःप्रत्ययो[8] भवति । रमयति गोपवधूटी[9] कुञ्जकुटीरे परं ब्रह्म ॥ ६ ॥ चित्रं कनकलतायां[10] पल्लव एवामृतं सूते । कुसुमसमुद्गमसमये नो जाने किं परं भावि ॥ ७ ॥ अम्बुजमम्बुनि जातं न हि दृष्टं जातमम्बुजादम्बु । अधुना तद्विपरीतं चरणसरोजाद्विनिर्गता गङ्गा ॥ ८ ॥ जाता लता हि शैले जातु लतायां न जायते शैलः । अधुना तद्विपरीतं कनकलतायां गिरिद्वयं[11] जातम् ॥ ९ ॥ कमलमनम्भसि कमले कुवलयमेतानि कनकलतिकायाम् । सा च सुकुमारसुभगेत्युत्पातपरम्परा केयम् ॥ १० ॥ चित्रं कनकलतायां शरदिन्दुलसत्स्तनद्वितयम् । तत्र च मनोजधनुषी तदुपरि गाढान्धकाराणि ॥ ११ ॥ दिवि महानेष बलाकाकुलः कान्तिमयानिन्दुरिव भाति । तस्यान्तर्यमहो प्रभावः काव्याकुलितनयनस्य मनः ॥ १२ ॥ स्यात् स्वयं मूलविहीन एव पुष्पं विभाति नभसि स्वयं । परोपजीविनः कुसुमस्य मूलं कल्पयन्ति किमिदं विचित्रम् ॥ १३ ॥ किं कथयिष्यति [illegible] गमनो नाद्यापि कल्पतरुः [illegible] । नावद्य न मर्म नवमन्ये कौतुकानि [illegible] जनः ॥ १४ ॥ युगान्तकालप्रतिसंहृतात्मनो जगन्ति यस्यां सविकाशमासत । तनौ ममुस्तत्र न कैटभद्विषस्तपोधनाभ्यागमसंभवा मुदः ॥ १५ ॥ कथमुरसि कलापिनः कलापो विलसति तस्य तलेऽष्टमीन्दुखण्डम् । कुवलययुगलं ततो विलोलं तिलकुसुमं[3] तदधः प्रवालमस्मात् ॥ १६ ॥ विपुलेन सागरशयस्य कुक्षिणा भुवनानि यस्य पपिरे युगक्षये । मदविभ्रमासकलया पपे पुनः स पुरस्त्रियैकतमयैकया दृशा ॥ १७ ॥ पाश्चात्यभागमिह सानुषु संनिषण्णाः पश्यन्ति शान्तमलसान्द्रतरांशुजालम् । संपूर्णलब्धललनालपनोपमानमुत्सङ्गसङ्गिहरिणस्य हिमांशुमूर्तेः ॥ १८ ॥ इदं तावच्चित्रं यदवनितले पार्वणशशी कलङ्कादुन्मुक्तः किमपि च तदन्तर्विलसितम् । प्रवालं माणिक्यं कुवलयदलं मन्मथधनुर्मनोवीणावादध्वनिरिति महच्चित्रमपरम् ॥ १९ ॥ मूकाश्चर्व्यं कमपि बधिराः श्लोकमाकर्णयन्ति श्रेढ्यानुत्तं विलिखति कुणिः श्लाघया वीक्षतेऽन्धः । अम्बारोहत्यहह सहसा पङ्गुरप्यद्रिशृङ्गं सान्द्रानन्दाः शिशुमरकतो मन्दमायान्ति वन्ध्याः ॥ २० ॥ व्याकुल्येन शिरांसि यानि शतधा छिन्नानि मायानिधेः पौलस्त्यस्य विमानसीमनि तथा भ्रान्त्यानि नाकौकसाम्[4] । तान्येवास्य धनुःश्रमप्रशमनं कुर्वन्ति सीतापतेः क्रीडाचामरडम्बरानुकृतिभिर्दोलायमानैः कचैः ॥ २१ ॥ किं ब्रूमो हरिमस्य विश्वमुदरे किं वा कृपाम्भोनिधेः शेते यत्र हरिः स्वयं जलनिधिः सोऽप्येकदेशे स्थितः । आश्चर्यं कलशोद्भवो मुनिरसौ यस्यैकहस्तेऽम्बुधिर्गण्डूषीयति पङ्कजीयति फणी भृङ्गीयति श्रीपतिः ॥ २२ ॥ दोर्दण्डाञ्चितचन्द्रशेखरधनुर्दण्डावभङ्गोद्यतष्टङ्कारध्वनिरार्यबालचरितप्रस्तावनाडिण्डिमः । द्राक्पर्यस्तकपालसंपुटमिलद्ब्रह्माण्डभाण्डोदरभ्राम्यत्पिण्डितचण्डिमा कथमहो नाद्यापि विश्राम्यति ॥ २३ ॥

हास्यरसनिर्देशः

भिक्षापात्रोदरं नास्ति न तालुस्तनाक्षयम् । निर्विशेषेण वस्त्राणां निर्लज्जः को न पण्डितः ॥ १ ॥ पराज्ञं प्राप्य

---

१ अरण्यवासिनः. २ गृहस्थाश्रमिणः. ३ कन्याविश्लेषदुःखैः. ४ उत्सवेन. ५ खमाकाशं तस्य पुष्पेण कृतः शेखरः शिरोभूषणं येन. ६ मरीचिकोदके कृतमज्जनः. ७ शशशृङ्गकृतधनुर्धारी. ८ विश्वासः. ९ गोपस्त्री. १० सुवर्णवर्णाङ्गी या स्त्री तस्याः कोमलशरीरे. ११ पर्वतद्वयमतिनिबिडं स्तनद्वयमिति भावः.

१ [illegible]. २ [illegible]. ३ तिलकम्. ४ देवानाम्. ५ [illegible].

दुर्बुद्धे मा प्राणेषु दयां कुरु । दुर्लभानि परान्नानि प्राणा जन्मनि जन्मनि ॥ २ ॥ विना मद्यं विना मांसं परस्वहरणं विना । विना परापकारेण दिविरो दिवि रोदिति ॥ ३ ॥ पूर्वं चेटी ततो चेटी पश्चाद्भवति कुट्टिनी । सर्वोपायपरिक्षीणा वृद्धा वेश्या तपस्विनी ॥ ४ ॥ यदक्षिभ्रूल्तापाङ्गैः स्त्रियः कुर्वन्ति चापलम् । जघनेष्वेव तत्सर्वं पतत्यनपराधिषु ॥ ५ ॥ केशलुञ्चनमात्रेऽपि हन्त पश्यैनदन्तरम् । उपस्थाः कीटमश्नन्ति घृतभक्तं दिगम्बराः ॥ ६ ॥ सामगायनपूतं मे नोच्छिष्टमधरं कुरु । उत्कण्ठितासि चेद्भद्रे वामं कर्णं दशस्व मे ॥ ७ ॥ भक्ताङ्गुलिर्वक्रोङ्गारी बाल्शौची तथा हिहिः । धारावर्नी चक्रवर्ती षडेते पुरुषाधमाः ॥ ८ ॥ प्रेषकः प्रेष्यकः काण्डः किमेकः स्तम्भलीनकः । योगी तत्कालरोगी च षडेते सेवकाधमाः ॥ ९ ॥ आदौ वेश्या पुनर्दासी पश्चाद्भवति कुट्टिनी । सर्वोपायपरिक्षीणा वृद्धा नारी पतिव्रता ॥ १० ॥ गताः केचित्प्रबोधाय स्वयं तं कुम्भकर्णकम् । तदधःपवनोत्सर्गादुड्डीय पतिताः क्वचित् ॥ ११ ॥ असारे खलु संसारे सारं श्वशुरमन्दिरम् । हरो हिमालये शेते हरिः शेते महोदधौ ॥ १२ ॥ कमले कमला शेते हरः शेते हिमालये । क्षीराब्धौ च हरिः शेते मन्ये मत्कुणशङ्कया ॥ १३ ॥ बिलाद्बहिर्बिलस्यान्तःस्थितमार्जारसर्पयोः । मध्ये चाखुरिवाभाति पत्नीद्वययुतो नरः ॥ १४ ॥ सदा वक्रः सदा क्रूरः सदा पूजामपेक्षते । कन्याराशिस्थितो नित्यं जामाता दशमो ग्रहः ॥ १५ ॥ स्वयं पञ्चमुखः पुत्रौ गजाननषडाननौ । दिगम्बरः कथं जीवेदन्नपूर्णा न चेद्गृहे ॥ १६ ॥ उदरक्षयमरणभयादर्धाङ्गाहितदारः । यदि नैवं तस्य सुतः कथमपि कुमारः ॥ १७ ॥ अङ्गुलिभङ्गविकल्पनविविधविवादप्रवृत्तपाण्डित्यः । जपचपलोष्ठः स जने ध्यानपरो नगररथ्यासु ॥ १८ ॥ मुण्डो जटिलो नग्नश्छत्री दण्डी कषायचीरी वा । मसृणस्मेरशरीरो दिशि दिशि भोगी विजृम्भते दम्भः ॥ १९ ॥ भृकुटीकुटिलललाटः कण्टकिताङ्गः कटाक्षविकटाक्षः । कवलयति पृथुलकवलैस्तण्डुलमचलं द्विजः क्रुद्धः ॥ २० ॥ क्रयविक्रयकूटतुलालाघवनिक्षेपरक्षणव्याजैः । एते हि दिवसचौरा मुष्णन्ति महाजनं वणिजः ॥ २१ ॥ आख्यायिकानुरागी व्रजति सदा पुण्यपुस्तकं श्रोतुम् । दष्ट इव कृष्णसर्पैः पलायते दानधर्मेभ्यः ॥ २२ ॥ दत्त्वा दिशि दिशि दृष्टिं याचकचकितोऽवगुण्ठनं कृत्वा । चौर इव कुटिलचारी पलायते कुटिलरथ्याभिः ॥ २३ ॥ गणयति गगने गणकश्चन्द्रेण समागमं विशाखायाः । विविधभुजंगक्रीडासक्तां गृहिणीं न जानाति ॥ २४ ॥ कलमाग्रनिर्गतमषीबिन्दुव्याजेन साञ्जनाश्रुकणैः । कायस्थलुण्ठ्यमाना रोदिति खिन्नेव राज्यश्रीः ॥ २५ ॥ वाचयति नान्यलिखितं लिखितमनेनापि वाचयति नान्यः । अयमपरोऽस्य विशेषः स्वयमपि लिखितं स्वयं न वाचयति ॥ २६ ॥ अर्थो नाम जनानां जीवितमखिलक्रियाकलापश्च । तं संहरन्ति धूर्ताश्छलगलगला गायना लोके ॥ २७ ॥ तमसि वराकश्चौरो हाहाकारेण याति संत्रस्तः । गायनचौरः कपटो हा हा कृत्वा न याति लक्ष्यं च ॥ २८ ॥ आमन्त्रणजयशब्दैः प्रतिपदहुंकारघर्घरारावैः । स्वयमुक्तसाधुवादैरन्तरयति गायनो गीतम् ॥ २९ ॥ मेरुः स्थितोऽतिदूरे मनुष्यभूमिं परां परित्यज्य । भीतो भयेन चौर्याद्घोराणां हेमकाराणाम् ॥ ३० ॥ तस्मात्सर्वापतीनामसंमतं दस्युचौराणाम् । एकः सुवर्णकारो निग्राह्यः सर्वथा नित्यम् ॥ ३१ ॥ उपभुक्तखदिरवीटकजनिताधररागभङ्गभयात् । पितरि मृतेऽपि हि वेश्या रोदिति हा तात तातेति ॥ ३२ ॥ वर्णनदयितः कश्चिद्धनदयितो दानकर्मदयितोऽन्यः । रक्षादयितश्चान्यो वेश्यानां नर्मदयितोऽन्यः ॥ ३३ ॥ शृणु सखि कौतुकमेकं ग्राम्येण कुकामिना यदद्य कृतम् । सुरतसुखमीलिताक्षी मृतेति भीतेन मुक्तासि ॥ ३४ ॥ श्रमणः श्रावकवध्वाः ...... दशति नाधरं दत्तम् । मदिराक्षिमांसभक्षणमसत्समये निषिद्धमिति ॥ ३५ ॥ द्विजराजशेखरो यद्वृषमारूढः सदा सदारस्त्वम् । चक्रे हर तद्विधिना पुनरुपनयनं ललाटघटितं ते ॥ ३६ ॥ विनापि तातेन विना जनन्या गजाननः शंभुसुताभिधानः । विनैव शास्त्रेण विनैव वेदैर्माध्यंदिनानामिव पाठकोऽभूत् ॥ ३७ ॥ शिक्षितापि सखिभिर्ननु सीता रामचन्द्रचरणौ न ननाम । किं भविष्यति मुनीशवधूवद्बालरत्नमिह तद्रजसेति ॥ ३८ ॥ अयं पटो मे पितुरङ्गभूषणं पितामहाद्यैरुपभुक्तयौवनः । अलंकरिष्यत्यथ पुत्रपौत्रकान् मयाधुना पुष्पवदेव धार्यते ॥ ३९ ॥ वैराग्यभङ्गिरचनावचनैः प्रतार्य रण्डां चिराय विकटस्तनसंनताङ्गीम् । ब्रह्मोपदेशमिषसंगतगण्डभित्ति निःशङ्कचुम्बनरसैः कितवा द्रवन्ति ॥ ४० ॥ धान्याकनागरनिशार्द्रकदाडिमत्वक्कुस्तुम्बरीलवणतैलसुसंस्कृताङ्गः । मत्स्यान्सुशीतसितभक्ततले ददाति स ब्रह्मलोकमधिगच्छति पुण्यकर्मा ॥ ४१ ॥ खट्वा नितान्तलघुका शिथिलप्रताना द्वेष्यः पतिः स च निरन्तरचाटुकारी । तत्रापि दैवहतिकाः खलु माघरात्र्यो हा सख्यतां कथमयं व्यसनप्रपञ्चः ॥ ४२ ॥ आकृष्य पाणिमशुचिं मम मूर्ध्नि वेश्या मन्त्राम्भसां प्रतिपदं पृषतैः पवित्रे । तारस्वरं प्रहितपूत्कमदात्प्रहारं हा हा हतोऽहमिति रोदिति

१ कायस्थः.

१ प्राणिहिंसानीरवैनधर्मनिष्ठः. २ वस्त्रम्. ३ हाला.

विष्णुनर्मा ॥ ४३ ॥ गौरी ननु त्वमायन्नमुखम न स्वामा कृशा कटितटी च गतो निविष्टा । [illegible] मुखाय भर्तुः पुच्छेन नुच्छमेति कुत्र समनयन्तु ॥ ४४ ॥ आपाण्डुरा शिरसिजावलिर्गलो कपोले दन्तावली विलयिना न च मे विषादः । एणीदृशो युवतयः पथि मां विलोक्य तातेति भाषणपराः खलु वज्रपातः ॥ ४५ ॥ कटौ मुष्टिग्राह्या द्विपुरुषभुजग्राह्यमुदरं स्तनौ घण्टाकारौ तरलमधिगन्तुं व्यवसितौ । मिर्ते भेरीनादो मुखमपि च वक्त्रक्रमकरं तथाप्येषा रण्डा परिभवति मन्तारयति च ॥ ४६ ॥ एका भार्या प्रकृतिमुखरा चञ्चला च द्वितीया पुत्रस्त्वेको भुवनविजयी मन्मथो दुर्निवारः । शेषः शय्या शयनमुदधौ वाहनं पन्नगारिः स्मारं स्मारं स्वगृहचरितं दारुभूतो मुरारिः ॥ ४७ ॥ गत्वा द्वारवतीं नयामि दिवसानाराधयन्तो हरिं त्यक्त्वा वाञ्छशनेन जीवितमिदं मुञ्चामि भागीरथीम् । प्रातः प्रातरिति प्रवर्तितकथा निर्वेदमातन्वती रण्डा नक्तमनन्तजारसुरतश्रान्ता सुखायास्तु वः ॥ ४८ ॥ पात्री ताम्रघटी कुशः करतले धौते सिते वाससी भाले मृत्तिलकः सचन्दनरसो व्यस्तकपुष्पं शिरः । दूराक्षिप्रपदा गतिर्दृढतरव्याश्लिष्टदन्ता गिरः सोऽयं यत्नचितं जगद्भगवतो दम्भस्य देहक्रमः ॥ ४९ ॥ यत्रोत्थानमात्रनिःसहजरन्नारीविशेषश्लथप्रश्यच्छेफसि दुर्बलाङ्गचलनव्यर्थीकृतालिङ्गने । लज्जाघायिनि खिद्यमानयुवतौ वृद्धस्य कृच्छ्रे रते यत्सात्तत्प्रतिभाव्य किं नु हसितुं युक्तं किमारोदितुम् ॥ ५० ॥ धत्ते वक्षसि कौस्तुभोपलमयं मत्वा श्रियः सोदरं तत्राभीगृहमाकलय्य मकरावासं मनाङ्मज्जति । तन्नाममणयात्र लुम्पति हरिः श्रीवत्समङ्कं स्थितं किं केन क्रियतां स एव यदभूदेतादृशः श्रीवशः ॥ ५१ ॥ अत्तुं वाञ्छति वाहनं गणपतेराखुं क्षुधार्तः फणी तं च क्रौञ्चपतेः शिखी च गिरिजासिंहोऽपि नागाननम् । गौरी जह्नुसुतामसूयति कलानाथं कपालानलो निर्विण्णः स पपौ कुटुम्बकलहादीशोऽपि हालाहलम् ॥ ५२ ॥ रण्डा पीनपयोधराकृत मया चण्डानुरागाद्भुजं दोर्दण्डद्वयपीवरस्तनभरं नो गाढमालिङ्गिता । वृद्धस्यः शतशः शपे यदि पुनः कुत्रापि श्यालिनीपीनोत्तुङ्गकुचावपीडनमरः प्रातः प्रबोधोदयः ॥५३॥ जग्ध्वा माषमयानपूपवटकानाध्मायमानोदरे कट्कट्कारिति पायवीयपवनं योगेश्वरे मुञ्चति । उड्डीनं विहगैर्घटैर्विघटितं दोलायितं भित्तिभिः शिष्यैर्वीजितमर्भकैर्नर्तितं कोलाहलोऽभून्मठे ॥ ५४ ॥ पीठीप्रक्षालनेन क्षितिपतिकथया सज्जनानां प्रवादैर्नीत्वा यामार्धमेवं कुङ्कुमप्रसादमङ्गलमन्त्रदन्या । [illegible] निमज्ज्य दन्तपङ्क्तिकुम्भोदभेदम् [illegible] सर्पैर्नि मत्वा [illegible] ॥ ५५ ॥ [illegible] कुक्षौ [illegible] हसत्सु [illegible] मात्मभाषा प्रविश्य । [illegible] कर्णकीर्तिकाला [illegible] मुखोऽस्य [illegible] शेषमुखः ॥ ५६ ॥

भयानकरसनिर्देशः

दृष्टं मयेति कृतिनः [illegible] मानम् । स्वर्गं यस्य दैत्यसङ्गमनाय [illegible] ॥ १ ॥ यस्य पराक्रमवृद्धमन्योन्मत्तमकुटप्रेक्ष्यमुखस्य तस्य । स्फुरद्बृन्दं महस्वा [illegible] कृशानु [illegible] ॥ २ ॥ [illegible] मानदमानसमन्दिराद्द्रवत्सु [illegible] यस्य [illegible] । समस्तमेन्द्रदुन्दुभिनागत्य निर्मीलिताक्षीव [illegible] ॥ ३ ॥ अनाकृष्टमौर्विकर्णलोचनः महाखड्गमेरिव यस्य दर्शनम् । प्रविश्य हेमाद्रिगुहागृहान्तरं निनाय बिभ्यद्दिवसानि कौशिकः ॥ ४ ॥ महाप्रलयमारुतक्षुभितपुष्करावर्तकप्रचण्डघनगर्जितप्रतिरवानुकारी मुहुः । रवः श्रवणभैरवः स्थगितरोदसीकन्दरः कुतोऽद्य समरोदधेरयमभूतपूर्वः पुरः ॥ ५ ॥ किंचित्कोणकवल्गुकल्पगलितज्वालाकलापोद्गतैर्मन्दं श्वासविसर्पिभिः कुसुमितप्रादुर्भवद्भिः पवैः रघुपतेऽद्भुतपतेः पलनम् । कन्दरोरु स्फुटत्करोदु विघटद्दारु स्फुटद्दुस्फुटत्स्फारस्फारमपि निःश्वसत्यपि स्वापिचन्द्राकृति भ्रमद्गृधापि च ॥ ६ ॥ अधरपुलकप्रधानकुम्भीरवल्कलगात्रत्वचालघुकरालव्यालश्रेणिसंक्रान्तदिग्भागान्तः । उद्धावन्ति यशांसि यस्य वितनैर्नादैः प्रचण्डानिलप्रक्षुभ्यत्करिकुम्भकूटकुहरव्यक्तैः रणाङ्गणे ॥ ७ ॥ गीर्वाणाः प्रतियन्ति नैव पितृभे कर्णौ मुखमाशिषः कर्णाकर्णिकयान्ति हन्त निभृतं शंभुस्वयंभूगणाः । दूरादेव कृतान्तदूतनिवहाः स्वाकारसंगोपनं कुर्वन्ति कोमलचमूनाथे भयाते रणे ॥ ८ ॥ निःशङ्कं बहिरस्य वज्जमनसो मामानुरूपा क्रिया सर्वैर्दयावद्यप्रवर्तनवती न क्वापि रक्षास्थली । किंचान्यदुत्कंधरामिथुनके कल्याणभाजि स्फुटं लक्ष्याया प्रतिपक्षविक्रमयशाशङ्काकरी भ्राम्यति ॥ ९ ॥ अत्राकल्पवल्गत्पयोधरभरव्याविद्धमेघच्छटालक्ष्यस्फारितमार्गभूगृध्रगणरुदारुद्रालोलकल्लोलमाला । व्यादायाननमट्टहासविकटं दूरेण तारापथावस्थितमन्दमन्दरपुरंदरभ्रूनीलपक्ष्मप्रलम्बमानम् ॥ १० ॥ प्रौढच्छेदानुरूपोच्छलनरयभवत्सैंहिकेयोपमेयत्रासाकृष्टाश्वतिर्यग्वलितरविरथेनारुणेनेक्षमाणम् । कुर्वन्काकुत्स्थवीथैस्तुतिमिव मरुतां कंधरारन्ध्रभाजां भाङ्कारैर्भीममेतन्निपतति

१ मूषिकम्. २ कार्तिकेयस्य. ३ मयूरः. ४ गजवदनम्. ५ इति.

१ [illegible] मुखानि. २ [illegible]. ३ [illegible]. ४ [illegible]. ५ [illegible].

वियतः कुम्भकर्णोत्तमाङ्गम् ॥ ११ ॥ माद्यन्मातङ्गकुम्भस्थलबहलवसावासनाभिन्नगन्धव्याप्तक्ष्मानम्रमुक्ताफलशकललसत्केसरालीकरालः । दर्पोद्वेषव्यपेताः स्वभुजबलमदप्रस्ततेजस्विधामा गुञ्जत्कुञ्जे गिरीणां हरिरिह शबरीगर्भमानं विधत्ते ॥ १२ ॥ मन्थायस्तार्णवाम्भःप्लुतकुहरचलन्मन्दरध्वानधीरः कोणाघातेषु गर्जत्प्रलयघनघटान्योन्यसंघट्टचण्डः । कृष्णाक्रोधाग्रदूतः कुरुकुलनिधनोत्पातनिर्घातवातः केनास्मत्सिंहनादप्रतिरसितसखो दुन्दुभिस्ताडितोऽयम् ॥ १३ ॥ निर्मज्जच्चक्षुरन्तर्भ्रमदतिकपिलक्रूरतारा नरास्थिग्रन्थिं दन्तान्तगर्भग्रथितमविरतं जिह्वया घट्टयन्ती । ध्वान्तेऽपि व्यात्तवक्त्रे ज्वलदनलशिखाजर्जरे व्यक्तकर्मा निर्मान्ती गृध्रगौध्री दिवमुपरि परिक्रीडते ताडकेयम् ॥ १४ ॥

बीभत्सरसनिर्देशः

प्रस्वेदमलदिग्धेन वहता मूत्रशोणितम् । व्रणेन विकृतेनेदं सर्वमस्त्याकृतं जगत् ॥ १ ॥ विकीर्णहरिचन्दनद्रविणि यत्र लीलालसा निपेतुरतिचञ्चलाश्चतुरकामिनीदृष्टयः । तदेतदुपरिभ्रमत्खिविडगृध्रजालं जनैर्लुठत्कृमि कलेवरं पिहितनासिकैर्वीक्ष्यते ॥ २ ॥ अग्रैः कल्पितमङ्गलप्रतिसराः स्त्रीहस्तरक्तोत्पलव्यक्तोत्तंसभृतः पिनह्य शिरसा हृत्पुण्डरीकस्रजः । एताः शोणितपङ्ककुङ्कुमजुषः संभूय कान्तैः पिबन्त्यस्थिस्नेहसुराः कपालचषकैः प्रीताः पिशाचाङ्गनाः ॥ ३ ॥ उत्कृत्य ज्वलितां शवात्कथमपि प्रेताशनः पैशितीं पेशीमग्निमयीं निगीर्य सहसा दन्दह्यमानोदरैः । धावत्युत्प्लवते मुहुर्निपतति प्रोत्तिष्ठति प्रेक्षते विष्वक्क्रोशति संपिनष्टि जठरं मुष्ट्या चलन्मस्तकः ॥ ४ ॥ अन्त्रप्रोतबृहत्कपालनलकक्रूरक्वणत्कङ्कणप्रायप्रेङ्खितभूरिभूषणरवैराघोषयन्त्यम्बरम् । पीतच्छर्दितरक्तकर्दमघनप्राग्भारघोरोल्लसद्व्यालोलस्तनभारभैरववपुर्दर्पोद्धतं धावति ॥ ५ ॥ रक्तं नक्तंचरौघः पिबति वमति च प्रस्तकुन्तः शकुन्तः क्रव्यं नव्यं गृहीत्वा प्रणदति मुदितो मत्तवेतालबालः । क्रीडत्यक्रीडमस्मिन्रुधिरमदवशात्पूतना नूतनाङ्गी योगिन्यो मांसमेदःप्रमुदितमनसः शूरशक्तिं स्तुवन्ति ॥ ६ ॥ उत्कृत्योत्कृत्य कृत्तिं प्रथममथ पृथूच्छोफभूयांसि मांसान्यंसस्फिक्पृष्ठपिण्डाद्यवयवसुलभान्युग्रपूतीनि जग्ध्वा । आर्तः पर्यस्तनेत्रः प्रकटितदशनः प्रेतरङ्कः करङ्कादङ्कस्थादस्थिसंस्थं स्थपुटगतमपि क्रव्यमव्यग्रमत्ति ॥ ७ ॥

रौद्ररसनिर्देशः

स रौद्रदष्टाधरलोहितौष्ठैर्व्यक्तोर्ध्वरेखा भ्रुकुटीर्वहद्भिः । तस्तार गां भल्लनिकृत्तकण्ठैर्हुंकारगर्भैर्द्विषतां शिरोभिः ॥ १ ॥ पातालतः किमु सुधारसमानयामि निष्पीड्य चन्द्रममृतं किमु वाहरामि । उद्यन्तमद्य तपनं किमु वारयामि कीनाशपाशमथवा किमु चूर्णयामि ॥ २ ॥ चञ्चद्भुजभ्रमितचण्डगदाभिघातसंचूर्णितोरुयुगलस्य सुयोधनस्य । स्त्यानावनद्धघनशोणितशोणपाणिरुत्तंसयिष्यति कचांस्तव देवि भीमः ॥ ३ ॥ कृतमनुमतं दृष्टं वा यैरिदं गुरुपातकं मनुजपशुभिर्निर्मर्यादैर्भवद्भिरुदायुधैः । नरकरिपुणा सार्धं तेषां सभीमकिरीटिनामयमहमसृङ्मेदोमांसैः करोमि दिशां बलिम् ॥ ४ ॥ यत्सत्यव्रतभङ्गभीरुमनसा यत्नेन मन्दीकृतं यद्विस्मर्तुमपीहितं शमवता शान्तिं कुलस्येच्छता । तद्द्यूतारणिसंभृतं नृपसुताकेशाम्बराकर्षणैः क्रोधज्योतिरिदं महत्कुरुवने यौधिष्ठिरं जृम्भते ॥ ५ ॥ येन स्वां विनिहत्य मातरमपि क्षत्रान्तपूरान्तवासाद्रोन्मत्तपरश्वधेन विदधे निःक्षत्रिया मेदिनी । यद्बाणव्रणवर्त्मनः शिखरिणः क्रौञ्चस्य हंसच्छलादद्याप्यस्थिकणाः पतन्ति स पुनः क्रुद्धो मुनिर्भार्गवः ॥ ६ ॥ देशः सोऽयमरातिशोणितजलैर्यस्मिन्ह्रदाः पूरिताः क्षत्रादेव तथाविधः परिभवस्तातस्य केशग्रहः । तान्येवाहितशस्त्रघस्मरगुरूण्यस्त्राणि भास्वन्ति मे यद्रामेण कृतं तदेव कुरुते द्रोणात्मजः क्रोधनः ॥ ७ ॥ यैः प्राणापहृतिः कृता मम पितुः क्रुद्धैर्युधि क्षत्रियै रामोऽहं रमणीर्विहाय बलवान्निःशेषमेषां हठात् । भास्वत्प्रौढकुठारकोटिघनकाकाण्डत्रुटत्कंधरास्रोतोऽन्तःस्रुतशोणशोणितभरैः कुर्यां क्रुधां निर्वृतिम् ॥ ८ ॥ राज्ञो मानधनस्य कार्मुकभृतो दुर्योधनस्याग्रतः प्रत्यक्षं कुरु बान्धवस्य च तथा कर्णस्य शल्यस्य च । पीतं तस्य मयाद्य पाण्डववधूकेशाम्बराकर्षिणः कोष्णं जीवत एव तीक्ष्णकरजक्षुण्णादसृग्वक्षसः ॥ ९ ॥ स्पृष्टा येन शिरोरुहे नृपशुना पाञ्चालराजात्मजा येनास्याः परिधानमप्यपहृतं राज्ञां कुरूणां पुरः । यस्योरःस्थलशोणितासवमहं पातुं प्रतिज्ञातवान् सोऽयं मद्भुजपञ्जरे निपतितः संरक्ष्यतां कौरवाः ॥ १० ॥ रक्तोत्फुल्लविशाललोलनयनः कम्पोत्तराङ्गो मुहुर्मुक्त्वा कर्णमपेतधीर्धृतधनुर्बाणो हरेः पश्यतः । आध्मातः कटुकोक्तिभिः स्वमसकृद्दोर्विक्रमं कीर्तयन्नसास्फोटपटुर्युधिष्ठिरमसौ हन्तुं प्रविष्टोऽर्जुनः ॥ ११ ॥ त्रैलोक्यत्राणशौण्डः सरसिजवसतेः संप्रसूतो भुजाभ्यां सुम्भुं नाम वर्णः कुलिशकठिनयोर्यस्य दोष्णोर्विलीनः । ज्वाल-

१ श्मशाने शवं भुञ्जानं प्रेतं दृष्ट्वा माधवस्योक्तिरियम्. २ कृमी. ३ स्त्रीहस्तस्यमांसपिण्डः. ४ आकाशमुद्गन्धीनि. ५ मत्तपिशाचा. ६ प्रेतदरिद्रः. ७ भूतशरीरात्. ८ निम्नोन्नतप्रदेशस्थम्. ९ मांसम्.

१ स्वयं मृतद्रोणशिरश्छेदक्रुद्धस्याश्वत्थाम्न उक्तिरियम्. २ कृष्णेन. ३ अर्जुनः. ४ रक्षणम्. ५ मद्भुजः. ६ बाहोः.

[illegible] मुनिरयं [illegible] ॥ १२ ॥ अन्योन्या- स्फालभिन्नद्विपरुधिरवसामांसमस्तिष्कपङ्के मग्नानां स्यन्दना- नामुपरि कृतपदन्यासविक्रान्तपत्तौ । [illegible] दृष्टिवशिवानुबंधन्नृत्यत्कबन्धे संग्रामैकार्णवान्तः पयसि विचरितु- महं पण्डिताः पाण्डुपुत्राः ॥ १३ ॥ ये भूपा [illegible] प्रबलभुजबहुलाग्रेसराः पाण्डवा ये ये [illegible] शृणुत मम वचो [illegible] । [illegible] दुःशासनस्यानुजानां रुधिरं ... पास्ये ... हन्तुं बलेन भवति यदि वधः शक्तिमेव न सोढ ॥ १४ ॥ नाहं रक्षो न भूतो रिपुरुधिरजलाह्लादिताङ्गः प्रकामं निस्तीर्णोरुप्रतिज्ञा- जलनिधिगहनः क्रोधनः क्षत्रियोऽस्मि । भो भो राजन्य- वीराः समरशिखिशिखाभुक्तशेषाः कृतं वस्त्रासेनानेन लीने- र्हतकरितुरगान्तर्हितैरास्यते यत् ॥ १५ ॥ यो यः शस्त्रं बिभर्ति स्वभुजगुरुमदः पाण्डवीनां चमूनां यो यः पाञ्चाल- गोत्रे शिशुरधिकवया गर्भशय्यां गतो वा । यो यस्तत्कर्म- साक्षी चरति मयि रणे यश्च यश्च प्रतीपः क्रोधान्ध- स्तस्य तस्य स्वयमिह जगतामन्तकस्यान्तकोऽहम् ॥ १६ ॥

शान्तरसनिर्देशः

वैराग्यम्

को देशः कानि मित्राणि कः कालः कौ व्ययागमौ । कश्चाहं का च मे शक्तिरिति चिन्त्यं मुहुर्मुहुः ॥ १ ॥ पुत्रमित्रकलत्रेषु सक्ताः सीदन्ति जन्तवः । सरःपङ्कार्णवे मग्ना जीर्णा वनगजा इव ॥ २ ॥ मन्ये मायेयमज्ञानं यत्सुखं स्वजनादपि । निदाघवारणायालं निजच्छाया न कस्यचित् ॥ ३ ॥ विपत्प्रशान्त्यै सेव्यन्ते यदि कष्टेन भूभुजः । तत्करिष्यति कष्टापि विपत्किमधिकं ततः ॥ ४ ॥ मितमायु- र्वयोऽनित्यं नैति यातं कदाचन । पराभवन्ति तदपि न भवं भोगलोलुपाः ॥ ५ ॥ निःस्नेहो याति निर्वाणं स्नेहोऽनर्थस्य कारणम् । निःस्नेहेन प्रदीपेन यदेतत्प्रकटीकृतम् ॥ ६ ॥ अश्नीमहि वयं भिक्षामाशावासो वसीमहि । शयीमहि महीपृष्ठे कुर्वीमहि किमीश्वरैः ॥ ७ ॥ यावन्तः कुरुते जन्तुः संबन्धान्मनसः प्रियान् । तावन्तोऽस्य निखन्यन्ते हृदये शोकशङ्कवः ॥ ८ ॥ प्रचण्डवासनावातैरुद्धूता नौर्मनो- मयी । वैराग्यकर्णधारेण विना रोद्धुं न शक्यते ॥ ९ ॥ रागिण्यपि विरागिण्यः स्त्रियस्तासु रमेत कः । अहं च कलये मुक्तिं या विरागिणि रागिणी ॥ १० ॥ तद्वक्त्रं तदसौ कान्तिस्तद्रूपं स वचःक्रमः । तदा सुधास्पदमभूदधुना तु ज्वरो महान् ॥ ११ ॥ पूरयित्वार्थिनामाशां श्रियं कृत्वा [illegible] । [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible] पुंसा [illegible] । [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] कालेऽस्मिन्नपि [illegible] । [illegible] कृतं पुण्यमहो मया ॥ १४ ॥ वनान्यमूनि न गृहाण्येता नद्यो न योषितः । मृगा इमे न दायादास्तन्मे नन्दति मानसम् ॥ १५ ॥ [illegible] । [illegible] ॥ १६ ॥ उद्घाटितनवद्वारे पञ्जरे विहगोऽनिलः । यत्तिष्ठति तदाश्चर्यं प्रयाणे विस्मयः कुतः ॥ १७ ॥ निर्विवेकतया बाल्यं कामोन्मादेन यौवनम् । वृद्धत्वं विकलत्वेन सदा मोहप्रदं नृणाम् ॥ १८ ॥ [illegible] । नृणां कामेन [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] मरीचिकाम् । [illegible] बालानां सन्ध्यैवभ्रमः ॥ २० ॥ दिनमेकं शशी पूर्णः क्षीणस्तु बहुवासरान् । सुखादुःखं सुराणामप्यधिकं का कथा नृणाम् ॥ २१ ॥ न विषयभोगो भाग्यं योग्यं खलु यत्र जन्तुमात्रमपि । [illegible] भाग्यं विषयेषु वैराग्यम् ॥ २२ ॥ [illegible] रत्नबुद्धिः कान्तेति धीः शोणितमांसपिण्डे । पञ्चात्मके वर्ष्मणि चात्मभावो जयत्यसौ काचन मोहलीला ॥ २३ ॥ अत्यन्तनिद्राघन- निर्मलाक्षैः [illegible] यत् । अवेक्ष्यते धाम तदेव कश्चिदात्मत्वेतिकेनाक्षिनिमीलनेन ॥ २४ ॥ कुटुम्बचिन्ता- कुलितस्य पुंसः कुलं च शीलं च गुणाश्च सर्वे । अपक्वकुम्भे निहिता इवापः प्रयान्ति देहेन समं विनाशम् ॥ २५ ॥ सुरमन्दिरतरुमूलनिवासः शय्या भूतलमजिनं वासः । सर्व- परिग्रहभोगत्यागः कस्य सुखं न करोति विरागः ॥ २६ ॥ निर्मितं जगदेव नेश्वरं पुनरस्त्रिक्षितरं कलेवरम् । अथ तस्य कृते कियानयं क्रियते हन्त जनैः परिश्रमः ॥ २७ ॥ मलयानिलकालकूटयो रमणीकुन्तलभोगिभोगयोः । श्वप- चात्मभुवोः किमन्तरं मम भूयात्परमात्मनि स्थितिः ॥ २८ ॥ नवनीलमेघरुचिरः परः पुमान्नवनीमवाप्य व्रजगोपविग्रहः । नवनीयकीर्तिरमरैरपि स्वयं नवनीतभिक्षुरधुना न चिन्त्यते ॥ २९ ॥ सार्वभौमभवने वनवासो निस्वभावभवभावनया ते । बाधितो हि विषयेन्द्रियचौरैर्मुष्यते स्वसदने च वने च ॥ ३० ॥ इतो न किंचित्परतो न किंचिद्यतो यतो यामि ततो न किंचित् । विचार्य पश्यामि जगन्न किंचित्स्वात्माववो- धादधिकं न किंचित् ॥ ३१ ॥ व्याघ्रीव तिष्ठति जरा परि-

१ मार्गणः. २ रक्षक. ३ नाशमाप्नुवंति.

१ [illegible] २ [illegible] ३ विचारशून्यत्वेन. ४ शैशवम्. ५ [illegible] ६ सेतुबंधम्. ७ [illegible] ८ शरीरम्. ९ चाण्डालः. १० [illegible] ११ पृथ्वीम्. १२ देहः. १३ भक्तवत्सलः.

तर्जयन्तो रोगाश्च शत्रव इव प्रहरन्ति देहम्। आयुः परिस्रवति भिन्नघटादिवाम्भो लोकस्तथाप्यहितमाचरतीति चित्रम् ॥ ३२ ॥ दैन्यं क्वचित्क्वचन मन्मथजा विकाराः कुत्राप्यनेकविधबन्धुजनप्रपञ्चः। क्वापि प्रभुत्वघनकल्पितमीश्वरत्वमित्येकवैकृतमिदं जगदाविभाति ॥ ३३ ॥ आस्तामकण्टकमिदं वसुधाधिपत्यं त्रैलोक्यराज्यमपि नैव तृणाय मन्ये। निःशङ्कसुप्तहरिणीकुलसंकुलासु चेतः परं वलति शैलवनस्थलीषु ॥ ३४ ॥ ते तीक्ष्णदुर्जननिकारशरैरनेकैर्भिन्ना धीरास्त एव शमसौख्यभुजस्त एव। सीमन्तिनीभुजलतागहनं व्युदस्य येऽवस्थिताः शमफलेषु तपोवनेषु ॥ ३५ ॥ बुद्धेरगोचरतया न गिरां प्रचारो दूरं गुरुप्रथितवस्तुकथावतारः। तत्त्वं क्रमेण विदुषां करुणावदाते श्रद्धावृतां हृदि पदं स्वयमादधाति ॥ ३६ ॥ दधति तावदमी विषयाः सुखं स्फुरति यावदियं हृदि मूढता। मनसि तत्त्वविदां तु विवेचके क्व विषयाः क्व सुखं क्व परिग्रहाः ॥ ३७ ॥ क्षणं बालो भूत्वा क्षणमपि युवा कामरसिकः क्षणं वित्तैर्हीनः क्षणमपि च संपूर्णविभवः। जराजीर्णैरङ्गैर्नट इव वलीमण्डिततनुर्नरः संसाराङ्के विशति यमधानीजवनिकाम् ॥ ३८ ॥ क्वचित्कन्थाधारी क्वचिदपि च दिव्याम्बरधरः क्वचिद्भूमौ शय्या क्वचिदपि च पर्यङ्कशयनः। क्वचिद्भिक्षावृत्तिः क्वचिदपि च मृष्टाशनरुचिर्महात्मा योगज्ञो न गणयति दुःखं न च सुखम् ॥ ३९ ॥ अहौ वा हारे वा बलवति रिपौ वा सुहृदि वा मणौ वा लोष्टे वा कुसुमशयने वा दृषदि वा। तृणे वा स्त्रैणे वा मम समदृशो यान्तु दिवसाः क्वचित्पुण्येऽरण्ये शिव शिव शिवेति प्रलपतः ॥ ४० ॥ गतास्तातभ्रातृप्रमुखसुखपीयूषमधुराः पुरा लक्ष्मीलब्धव्यसनरसास्तेऽपि दिवसाः। अदः शान्तं स्वान्तं सपदि यदि निर्वेदपदवीं भजत्यभ्यासोऽयं जनयति सुखं भावविमुखम् ॥ ४१ ॥ अवश्यं यातारश्चिरतरमुषित्वापि विषया वियोगे को भेदस्त्यजति न जनो यत्स्वयममून्। व्रजन्तः स्वातन्त्र्यादतुलपरितापाय मनसः स्वयं त्यक्तास्त्वेते शमसुखमनन्तं विदधति ॥ ४२ ॥ न संसारोत्पन्नं चरितमनुपश्यामि कुशलं विपाकः पुण्यानां जनयति भयं मे विमृशतः। महद्भिः पुण्यौघैश्चिरपरिगृहीताश्च विषया महान्तो जायन्ते व्यसनमिव दातुं विषयिणाम् ॥ ४३ ॥ धनं तावल्लब्धं कथमपि तथाप्यस्य नियतं विनाशेऽलाभे वा तव सति वियोगोऽप्युभयथा। अनुत्पादः श्रेयान्किमु कथय तस्याथ विलयो विनाशो लब्धस्य व्यथयतितरां न त्वनुदयः ॥ ४४ ॥ परेषां चेतांसि प्रतिदिवसमाराध्य बहुधा प्रसादं किं नेतुं विशसि हृदय क्लेशकलिलम्। प्रसन्ने त्वय्यन्तः स्वयमुदितचिन्तामणिगुणे विविक्तः संकल्पः किमिव हि फलं पुष्यति न ते ॥ ४५ ॥ यदेतत्स्वच्छन्दं विहरणमकार्पण्यमशनं सहार्यैः संलापः श्रुतमुपशमैकव्रतफलम्। मनो मन्दस्पन्दं बहिरपि चिरस्यापि विमृशन्न जाने कस्यैषा परिणतिरुदारस्य तपसः ॥ ४६ ॥ तडिन्मालालोलं प्रतिदिवसदत्तान्धतमसं भवे सौख्यं हित्वा शमसुखमुपादेयमनघम्। इति व्यक्तोद्गारं चटुलवचसः शून्यमनसो वयं वीतव्रीडाः शुक इव पठामः परममी ॥ ४७ ॥ यदासौ दुर्वारः प्रसरति मदश्चित्तकरिणस्तदा तस्योद्दामप्रसररसरुद्धव्यवसितैः। क्व तद्धैर्यालानं क्व च निजकुलाचारनिगडः क्व सा लज्जारज्जुः क्व विनयकठोराङ्कुशमपि ॥ ४८ ॥ कुरङ्गाः कल्याणं प्रतिविटपमारोग्यमटवि स्रवन्ति क्षेमं ते पुलिनकुशले भद्रमुपलाः। निशान्तादस्वन्तात्कथमपि विनिष्क्रान्तमधुना मनोऽस्माकं दीर्घामभिलषति युष्मत्परिचितिम् ॥ ४९ ॥ गतः कालो यत्र प्रणयिनि मयि प्रेमकुटिलः कटाक्षः कालिन्दीलघुलहरिवृत्तिः प्रभवति। इदानीमस्माकं जरठकमठीपृष्ठकठिना मनोवृत्तिस्तत्किं व्यसनिनि मुधैव ग्लपयसि ॥ ५० ॥ गतः कालो यत्र द्विचरणपशूनां क्षितिभुजां पुरः स्वस्तीत्युक्त्वा विषयसुखमास्वादितमभूत्। इदानीमस्माकं तृणमिव समस्तं कलयतामपेक्षा भिक्षायामपि किमपि चेतस्त्रपयति ॥ ५१ ॥ अहंकार क्वापि व्रज वृजिन हे मा त्वमिह भूरभूमिर्दौर्गाणामहमपसर त्वं पिशुन हे। अरे क्रोध स्थानान्तरमनुसरानन्यमनसां त्रिलोकीनाथो नो हृदि वसतु देवो हरिरसौ ॥ ५२ ॥ अतिक्रान्तः कालो ललितललनाभोगसुखदो भ्रमन्तः शान्ताः स्मः सुचिरमिह संसारसरणौ। इदानीं स्वःसिन्धोस्तटभुवि समाक्रन्दनगिरः सुतारैः फूत्कारैः शिवशिवशिवेति प्रतनुमः ॥ ५३ ॥ महाशय्या भूमिर्विसृतमुपधानं भुजलता वितानं चाकाशं व्यजनमनुकूलोऽयमनिलः। स्फुरद्दीपश्चन्द्रः स्वधृतिवनितासङ्गमुदितः सुखं शान्तः शेते विगतभवभीतिर्नृप इव ॥ ५४ ॥ कदा वृन्दारण्ये नवघननिभं नन्दतनयं परीतं गोपीभिः क्षणरुचिमनोज्ञाभिरभितः। गमिष्यामस्तोषं नयनविषयीकृत्य कृतिनो वयं प्रेमोद्रेकस्खलितगतयो वेपथुभृतः ॥ ५५ ॥ कदा भिक्षामक्तैः करकलितगङ्गाम्बुतरलैः शरीरं मे स्वास्त्युपरतसमस्तेन्द्रियसुखम्। कदा ब्रह्माभ्यासस्थिरतनुतयारण्यविहगाः पतिष्यन्ति स्थाणुभ्रमहृतधियः स्कन्धशिरसि ॥ ५६ ॥ कदा वृन्दारण्ये विमलयमुनातीरपुलिने चरन्तं गोविन्दं हलधरसुदामादिसहितम्। अये कृष्ण स्वामिन्मधुरमुरलीवादन विभो प्रसीदेत्याक्रोशन्निमिषमिव नेष्यामि

१ पक्षजी. २ स्वर्णाचाः. ३ पर्यङ्कः. ४ मृदु. ५ उच्चोचः. ६ स्वधृतिः स्वीयं धैर्यं तदेव वनिता स्त्री तस्याः सङ्गेन मुदितो हृष्टः सन्.

दिवसान् ॥ ५७ ॥ कदा वा साकेते विमलसरयूतीरपुलिने चरन्तं श्रीरामं जनकतनयालक्ष्मणयुतम् । अये राम स्वामिञ्जनकतनयावल्लभ विभो प्रसीदेत्याक्रोशन्निमिषमिव नेष्यामि दिवसान् ॥ ५८ ॥ कदा वाराणस्याममरतटिनीरोधसि वसन्वसानः कौपीनं शिरसि निदधानोऽञ्जलिपुटम् । अये गौरीनाथ त्रिपुरहर शंभो त्रिनयन प्रसीदेत्याक्रोशन्निमिषमिव नेष्यामि दिवसान् ॥ ५९ ॥ भूः पर्यङ्को निजभुजलतागेन्दुकः खं वितानं दीपश्चन्द्रो विरतिवनितालब्धयोगप्रमोदः । दिक्कन्यानां व्यजनपवनैर्वीज्यमानोऽनुकूलैर्भिक्षुः शेते नृप इव सदा वीतरागो जितात्मा ॥ ६० ॥ आसंसारात्त्रिभुवनमिदं चिन्वतां तात तादृङ्नैवास्माकं नयनपदवीं श्रोत्रवर्त्मागतो वा । योऽयं धत्ते विषयकरिणीगाढगूढाभिमानक्षीबस्यान्तःकरणकरिणः संयमालानलीलाम् ॥ ६१ ॥ आयुर्वायुव्यथितनलिनीपत्रमित्रं किमन्यत्संपच्चञ्चत्पाङ्क्तिसहचरी स्वैरचारी कृतान्तः । कस्मादस्मिन्भ्रमसि तमसि त्वं प्रयाहि प्रयागं पौनःपुन्यं भुवि भगवती स्वर्धुनी ते धुनीते ॥ ६२ ॥ पूर्वं तावत्कुवलयदृशां लोललोलैरपाङ्गैरकर्बद्धिः किमपि हृदयं पूजिता यौवनश्रीः । संप्रत्यन्तर्निहितसदसद्भावलब्धप्रबोधप्रत्याहारैर्विशदहृदये वर्तते कोऽपि भावः ॥ ६३ ॥ मातर्माये भगिनि कुमते हे पितर्मोहजाल व्यावर्तध्वं भवतु भवतामेष दीर्घो वियोगः । सद्यो लक्ष्मीरमणचरणप्रष्ठगङ्गाप्रवाहव्यामिश्रायां द्यपदि परमब्रह्मदृष्टिर्भवामि ॥ ६४ ॥ गङ्गातीरे हिमगिरिशिलाबद्धपद्मासनस्य ब्रह्मध्यानाभ्यसनविधिना योगनिद्रां गतस्य । किं तैर्भाव्यं मम सुदिवसैर्यत्र ते निर्विशङ्काः कण्डूयन्ते जरठहरिणाः शृङ्गमङ्गे मदीये ॥ ६५ ॥ भेदाभेदौ सपदि गलितौ पुण्यपापे विशीर्णे मायामोहौ क्षयमुपगतौ नष्टसंदेहवृत्तेः । शब्दातीतं त्रिगुणरहितं प्राप्य तत्त्वावबोधं निस्त्रैगुण्ये पथि विचरतः को विधिः को निषेधः ॥ ६६ ॥ यद्वात्मानं सकलवपुषामेकमन्तर्बहिःस्थं दृष्ट्वा पूर्णं खमिव सततं सर्वभाण्डस्थमेकम् । नान्यत्कार्यं किमपि च ततः कारणाद्भिन्नरूपं निस्त्रैगुण्ये पथि विचरतः को विधिः को निषेधः ॥ ६७ ॥ हेम्नः कार्यं हुतवहगतं हेममेवेति यद्वत्क्षीरे क्षीरं समरसतया तोयमेवाम्बुमध्ये । एवं सर्वं समरसतया त्वंपदं तत्पदार्थे निस्त्रैगुण्ये पथि विचरतः को विधिः को निषेधः ॥ ६८ ॥ यस्मिन्विश्वं सकलभुवनं सामरस्यैकमूर्तौ आपोऽनलमनिलखं जीवमेवं क्रमेण । यत्क्षाराब्धौ समरसतया सैन्धवैकत्वभूतं निस्त्रैगुण्ये पथि विचरतः को विधिः को निषेधः ॥ ६९ ॥ यद्वद्ब्रह्मोदधिसमरसौ सागरत्वं ह्यवाप्तौ तद्वज्जीवात्मपरिगतौ व्याप्तमेकं विभूतेः । भेदाभेदं त्वगतं सच्चिदानन्दरूपं निस्त्रैगुण्ये पथि विचरतः को विधिः को निषेधः ॥ ७० ॥ दृष्ट्वा ब्रह्म परमं महं स्वात्मबोधस्वरूपं बुद्ध्वात्मानं सकलवपुषामेकमन्तर्बहिःस्थम् । भूत्वा नित्यं सदुदितमया स्वप्रकाशस्वरूपं निस्त्रैगुण्ये पथि विचरतः को विधिः को निषेधः ॥ ७१ ॥ कार्याकार्यं किमपि सततं नैव कर्तृत्वमस्ति जीवन्मुक्तस्थितिरवगतो दग्धवस्त्रावभासः । एवं देहे प्रविलयगते तिष्ठमानो विमुक्तो निस्त्रैगुण्ये पथि विचरतः को विधिः को निषेधः ॥ ७२ ॥ कस्मात्कोऽहं किमपि च भवान्कोऽयमत्र प्रपञ्चः स्वं स्वं वेद्यं गगनसदृशं पूर्णतत्त्वप्रकाशम् । आनन्दाख्यं समरसघने बाह्यमन्तर्विहीने निस्त्रैगुण्ये पथि विचरतः को विधिः को निषेधः ॥ ७३ ॥ किं कंदर्प करं कदर्थयसि रे कोदण्डटङ्कारितै रे रे कोकिल कोमलैः कलरवैः किं त्वं मुधा जल्पसि । मुग्धे स्निग्धविदग्धमुग्धमधुरैर्लोलैः कटाक्षैरलं चेतश्चुम्बितचन्द्रचूडचरणध्यानामृतं वर्तते ॥ ७४ ॥ मातर्मेदिनि तात मारुत सखे ज्योतिः सुबन्धो जल भ्रातर्व्योम निबद्ध एष भवतामन्त्यः प्रणामाञ्जलिः । युष्मत्सङ्गवशोपजातसुकृतोद्रेकस्फुरन्निर्मलज्ञानापास्तसमस्तमोहमहिमा लीये परे ब्रह्मणि ॥ ७५ ॥ आशा नाम नदी मनोरथजला तृष्णातरङ्गाकुला रागग्राहवती वितर्कविहगा धैर्यद्रुमध्वंसिनी । मोहावर्तसुदुस्तरातिगहना प्रोत्तुङ्गचिन्तातटी तस्याः पारगता विशुद्धमनसो नन्दन्ति योगीश्वराः ॥ ७६ ॥ येषां वल्लभया सह क्षणमपि क्षिप्रं क्षपा क्षीयते तेषां शीतकरः शशी विरहिणामुल्केव संतापकृत् । अस्माकं तु न वल्लभा न विरहस्तेनोभयभ्रंशिनामिन्दू राजति दर्पणाकृतिरसौ नोष्णो न वा शीतलः ॥ ७७ ॥ धावन्तः प्रतिवासरं दिशि दिशि प्रत्याशया संपदां दृष्ट्वा कालवशेन हन्त पलितं कस्यापि दैवद्रुमम् । श्रान्तं श्रावमवश्रयोपहसितं सर्वत्र भग्नोद्यमा जीवामः परमार्थशून्यहृदयास्तूष्णा मनोमोदकैः ॥ ७८ ॥ सन्त्येके धनलाभमात्रगहनव्यामोहसंमूर्छिताः केचिद्दैवतसुन्दरीस्तनपरीरम्भभ्रमव्याकुलाः । अन्तर्भूतसमस्ततत्त्वनिवहं चिन्मात्रशेषं शिवं दृष्ट्वा हृष्टतनूरुहाङ्कुरभराः क्वं न शिवाः कश्चित् ॥ ७९ ॥ आदित्यस्य गतागतैरहरहः संक्षीयते जीवितं व्यापारैर्बहुकार्यभारगुरुभिः कालोऽपि न ज्ञायते । दृष्ट्वा जन्मजराविपत्तिमरणं त्रासश्च नोत्पद्यते पीत्वा मोहमयीं प्रमादमदिरामुन्मत्तभूतं जगत् ॥ ८० ॥ यत्रैकं भुवनश्वरं पशुपतेर्हेतुः श्रुतीनां कृतौ सद्यो रोहति चाष्टधा तनुभृतां यत्रैकमुत्पद्यपुः । यत्रैकाग्रमतीकणेऽपि विधृते सर्वैव सा धार्यते सा दृष्टाद्भुतवैभवा कविगिरां पारे हि

१ अयोध्यायाम्. २ भागीरथीतीरे. ३ वधानम्.

१ नक्रः. २ अन्यत्रः भ्रम.

वागगर्मा ॥ ८१ ॥ आकैलासदोह्नमत्कुचनटीकान्ताकरान्दोलितैः पुष्पाम्भोजविचित्रकाशिरविनैः किं नान्यनूनं मम । अन्वानन्दवनं मुखं शिवयियोर्धप्रसीदहूशो यानायानपरिश्रमं शमयिता गङ्गातरङ्गानिलः ॥ ८२ ॥ एकद्वैः किमभावि भूरिनिव द्विशानि मित्राणि किं व्यापन्नानि गताश्च किं शिशवुगा यौवनमहाव्याधयः । समाष्टकलेष्टमेतदपि नष्टेनः अन्यान्यबन्धानमन्येव रमस्व तेजसि गते कालेऽथ वा सर्वतः ॥ ८३ ॥ नित्यानित्यविचारणा प्रणयिनी वैराग्यमेकं सुहृन्मित्राण्येव यमादयः शमदमप्राया: सखायो मताः । मैत्र्याद्याः परिचारिकाः सहचरी नित्यं मुमुक्षा यस्याद्दुर्लङ्घ्या रिपवश्च मोहममतासंकल्पवैरादयः ॥ ८४ ॥ पुष्पैर्मूलफलैः प्रियप्रणयिनीं वृत्तिं कुरुष्वाधुना भूशय्यां नवपल्लवैः कुरु तृणैर्ग्लानिष्ठ यामो वनं । क्षुद्राणामविवेकमूढमनसा यत्रेश्वराणां सदा वित्तव्याध्यविवेकसंकुलगिरां नामापि न श्रूयते ॥ ८५ ॥ भस्मोद्धूलन भद्रमस्तु भवते रुद्राक्षमाले शुभं हा सोपानपरम्परे गिरिसुताकान्तालयालंकृते । अद्याराधनतोषितेन विभुना युष्मत्सपर्यासुखालोकोच्छेदिनि मोक्षनामनि महामोहे निर्वायामहे ॥ ८६ ॥ कृत्वा दीननिपीडनां निजजने बद्ध्वा वचोविग्रहं नैवालोच्य गरीयसीरपि चिरादामुष्मिकीर्यातनाः । द्रव्यौघाः परिसंचिताः खलु मया यस्याः कृते सांप्रतं नीवाराञ्जलिनापि केवलमहो सेयं कृतार्था तनुः ॥ ८७ ॥ रथ्यान्तश्चरतस्तथा धृतजरत्कन्थालवस्याध्वगैः सत्रासं च सकौतुकं च सदयं दृष्टस्य तैर्नागरैः । निर्व्याजीकृतचित्सुधारससुदा निद्रायमाणस्य मे निःशङ्कं करटः कदा करपुटीभिक्षां विलुण्ठिष्यति ॥ ८८ ॥ सौजन्याम्बुमरुस्थली सुचरितालेख्यद्युभित्तिर्गुणज्योत्स्नाकृष्णचतुर्दशी सरलतायोगश्वपुच्छच्छटा । यैरेषापि दुराशया कलियुगे राजावली सेविता तेषां शूलिनि भक्तिमात्रसुलभे सेवा कियत्कौशलम् ॥ ८९ ॥ भोगे रोगभयं कुले च्युतिभयं वित्ते नृपालाद्भयं माने दैन्यभयं बले रिपुभयं रूपे जराया भयम् । शास्त्रे वादभयं गुणे खलभयं काये कृतान्ताद्भयं सर्वं वस्तु भयान्वितं भुवि नृणां वैराग्यमेवाभयम् ॥ ९० ॥ शय्या शाद्वलमासनं शुचि शिला सद्म द्रुमाणामधः शीतं निर्झरवारि पानमशनं कन्दाः सहाया मृगाः । इत्यप्रार्थितलभ्यसर्वविभवे दोषोऽयमेको वने दुष्प्रापार्थिनि यत्परार्थघटनावन्ध्यैर्वृथा स्थीयते ॥ ९१ ॥ वाञ्छामूल्यमयत्नलभ्यमशनं वायुः कृतो वेधसा व्यालानां पशवस्तृणाङ्कुरभुजः सुप्ताः स्थलीशायिनः । संसारार्णवलङ्घनक्षमधियां वृत्तिः कृता सा नृणां यामन्वेषयतां प्रयान्ति

१ काकः. २ नवतृणमयम्.

सततं सर्वे समाप्तिं गुणाः ॥ ९२ ॥ बीभत्सा विषया जुगुप्सिततमः कायो वयो गत्वरं प्रायो बन्धुभिरध्वनीव पथिकैर्योगो वियोगावहः । हातव्योऽयमसार एष विरसः संसार इत्यादिकं सर्वस्यैव हि वाचि चेतसि पुनः कस्यापि पुण्यात्मनः ॥ ९३ ॥ पुत्रः स्यादिति दुःखितः सति सुते तस्यामये दुःखितस्तद्दुःखादिकमार्जने तदनये तन्मूर्खतादुःखितः । जातश्चेत्सगुणोऽथ तन्मृतिभयं तस्मिन्मृते दुःखितः पुत्रव्याजमुपागतो रिपुरयं मा कस्यचिज्जायताम् ॥ ९४ ॥ आहारः फलमूलमात्ररचितं शय्या मही वल्कलं संवीताय परिच्छदः कुशसमित्पुष्पाणि पुत्रा मृगाः । वन्यान्नाश्रयदानभोगविभवा नित्यव्रताः शाखिनो मित्राणीत्यधिकं गृहेषु गृहिणां किं नाम दुःखावहं ॥ ९५ ॥ सूक्तिं कर्णसुधां व्यनक्तु सुजनस्तस्मिन्न मोदामहे श्रुतां वाचमसूयको विषमुत्रं तस्मिन्न खिद्यामहे । या यस्य प्रकृतिः स तां वितनुतां किं नस्तया चिन्तया कुर्मस्तत्खलु कर्म जन्मनिगडच्छेदाय यज्जायते ॥ ९६ ॥ यत्क्षान्तिः समये श्रुतिः शिव शिवेत्युक्तौ मनोनिर्वृतिर्भैक्षे चाभिरुचिर्धनेषु विरतिः शश्वत्समाधौ रतिः । एकान्ते वसतिर्गुरौ प्रणतिः सद्भिः समं संगतिः सत्त्वे प्रीतिरनङ्गनिर्जितिरसौ सन्मुक्तिमार्गे स्थितिः ॥ ९७ ॥ संभोगाद्विषयामिषस्य परितः सौहित्यमस्ताखिलज्ञानोन्मेषतया कथं तव भवेदत्यास्पदं देहिनः । साध्यं तद्धि तदेव साधनमितो व्यावृत्तिरेवामिषात्तस्मां ज्योतिरुपैत्यनिन्धनमिदं दोषत्रयं धक्ष्यति ॥ ९८ ॥ सत्यं वक्तुमशेषमस्ति सुलभा वाणी मनोहारिणी दातुं दानवरं शरण्यमभयं स्वच्छं पितृभ्यो जलम् । पूजार्थं परमेश्वरस्य विमलः स्वाध्याययज्ञः परं क्षुद्व्याधेः फलमूलमस्ति शमनं क्लेशात्मकैः किं धनैः ॥ ९९ ॥ जिह्वे लोचन नासिके श्रवण हे त्वक् चापि नो वार्यसे सर्वेभ्योऽस्तु नमः कृताञ्जलिरहं सप्रश्रयं प्रार्थये । युष्माकं यदि संमतं तदधुना नात्मानमिच्छाम्यहं होतुं भूमिभुजां निकारदहनज्वालाकराले गृहे ॥ १०० ॥ भिक्षाहारमदैन्यमप्रतिहतं भीतिच्छिदं सर्वदा दुर्मात्सर्यमदाभिमानमथनं दुःखौघविध्वंसनम् । सर्वत्रान्वहमप्रयत्नसुलभं साधुप्रियं पावनं शंभोः सत्रमवार्यमक्षयनिधिं शंसन्ति योगीश्वराः ॥ १०१ ॥ मातर्लक्ष्मि भजस्व कंचिदपरं मत्काङ्क्षिणी मा स्म भूर्भोगेभ्यः स्पृहयालवो नहि वयं का निःस्पृहाणामसि । सद्यःस्यूतपलाशपत्रपुटके पात्रे पवित्रीकृते भिक्षासक्तुभिरेव संप्रति वयं वृत्तिं[1] समीहामहे[2] ॥ १०२ ॥ धैर्यं यस्य पिता क्षमा च जननी शान्तिश्चिरं गेहिनी[3] सत्यं सूनुरयं[4] दया च भगिनी भ्राता मनःसंयमः[5] । शय्या भूमि-

१ उपजीवनम्. २ वांछामहे. ३ गृहस्था पत्नी. ४ पुत्रः. ५ मनोनिग्रहः.

तदलं दिगोऽपि यमनं ज्ञानामृतं भंजनमेते यस्य कुटुम्बिनी वद सखे कस्याहृदयं योगिनः ॥ १०३ ॥ मन्दा-वन्दन भद्रमस्तु भवते भो स्नान तुभ्यं नमो भो देवाः पितरश्च तर्पणविधौ नाहं क्षमः क्षम्यताम् । यत्र क्वापि निषद्य यादवकुलोत्तंसस्य कंसद्विषः स्मारं स्मारमघं हरामि तदलं मन्ये किमन्येन मे ॥ १०४ ॥ एताश्चाम्यृहदयालुना न कथमप्यास्ति विवेकोदयाश्चित्यं प्रच्युतिशङ्कया क्षणमपि स्वर्गे न मोदामहे । अप्यन्येषु विनाशिवस्तुविषयाभोगेषु तृष्णा न मे स्वर्णयाः पुलिने परं हरिपदध्यानं मनो वाञ्छति ॥ १०५ ॥ जातोऽहं जनको ममैष जननी क्षेत्रं कलत्रं कुलं पुत्रा मित्रमरातयो वसु बलं विद्या सुहृद्बान्धवाः । चित्तस्पन्दितकल्पनामनुभवन्विद्वानविद्यामयीं निद्रामेत्य विघूर्णितो बहुविधान्स्वप्नानिमान्पश्यति ॥ १०६ ॥ लाटीनेत्रपुटीपयोधरघटीकीडाकुटीदोस्तटीगाटीगद्रुमवर्णनेन कविभिर्मूढैर्दिनं नीयते । गोविन्देति जनार्दनेति जगतां नाथेति कृष्णेति च व्याहारैः समयस्तदेकमनसां पुंसामतिक्रामति ॥ १०७ ॥ वेदस्याध्ययनं कृतं परिचितं शास्त्रं पुराणं स्मृतं सर्वं व्यर्थमिदं पदं न कमलाकान्तस्य चेत्कीर्तितम् । उत्खातं सदृशीकृतं विरचितः सेकोऽम्भसा भूयसा सर्वं निष्फलमालवालवलये क्षिप्तं न बीजं यदि ॥ १०८ ॥ हेयं हर्म्यमिदं निकुञ्जभवनं [1]श्रेयं प्रदेयं धनं पेयं तीर्थपयो हरेर्भगवतो गेयं पदाम्भोरुहम् । नेयं जन्म चिराय दर्भशयने धर्मे निधेयं मनः स्थेयं तत्र सितासितस्य सविधे ध्येयं पुराणं महः ॥ १०९ ॥ गङ्गोत्तुङ्गतरङ्गरिङ्गणलघूत्सर्पन्मरुच्छीतलान्युन्मत्तद्विपदभ्रवल्लकुसुमोपकण्ठान्मुदा । अध्यास्य प्रणिपाय मानसमहो शंभोः पदाम्भोरुहे धन्याः प्राप्य परं पदं प्रतिदिनं नन्दन्ति योगं विना ॥ ११० ॥ कौपीनं शतखण्डजर्जरतरं कन्था पुनस्तादृशी निश्चिन्तं सुखसाध्यभैक्षमशनं शय्या श्मशाने वने । मित्रामित्रसमानता पशुपतेश्चिन्ता च शून्यालये स्वात्मानन्दमदप्रमोदमुदितो योगी सुखं तिष्ठति ॥ १११ ॥ धिग्धिक्तान्कृमिनिर्विशेषवपुषः स्फूर्जन्महासिद्धयो निष्पन्दीकृतशान्तयोऽपि च तमःकारागृहेष्वासते । तं विद्वांसमिह स्तुमः करपुटीभिक्षाक्षसाकोऽपि वा बालावक्त्रसरोजिनीमधुनि वा यस्याविशेषो रसः ॥ ११२ ॥ पाणिः पात्रं पवित्रं भ्रमणपरिगतं भैक्ष्यमक्षय्यमन्नं वस्त्रं विस्तीर्णमाशादशकममलिनं तल्पमस्वल्पमुर्वी । येषां निःसङ्गताङ्गीकरणपरिचितिः स्वान्तसंतोषिणस्ते धन्याः संन्यस्तदैन्यव्यतिकरनिकराः कर्म निर्मूलयन्ति ॥ ११३ ॥ आशा निष्ठा प्रतिष्ठा मम किल महिलास्तासु सौख्यं क्व वा स्यान्म्या मा भिक्ष्यानिद्ह क्रियदि तथा सत्पला मा जन्म । आद्या मा मोमन्दत्वादत्र तदपि किं मक्षता यानि नन्दा या [2]निस्याद्दनकलं प्रतिष्ठमसुखं मे कदर्थीकरोति ॥ ११४ ॥

विपर्ययोपशमः

नित्यमाचरतः शौचं कुर्वतः पितृतर्पणम् । यस्य नोद्विजते चेतः शास्त्रं तस्य करोति किम् ॥ ११५ ॥ कृमयो भस्म विष्ठा वा निष्ठा यस्येयमीदृशी । स कायः परतापाय युज्यतामिति को नयः ॥ ११६ ॥ रक्तमांसमयः कायः सौगताः स्वर्गसुखाय नः । नवेषाश्चर्येन स्थिताद्या रम्यं नास्तीह वस्तुनः ॥ ११७ ॥ अन्नमेतन्न सर्वेषां मासं मांसेन तु स्थिरः । पुराहृतमयं शौचं यतन्मोहहतं कृमिसमन्वितम् ॥ ११८ ॥ उत्सोत्पन्नकृष्णमण्डलकपाटस्नेहसंनिभे । केदंन संत्रणे मक्षिकाक्रमैः कस्य जायते ॥ ११९ ॥ इदं व विकृतं कायं वायुरूपं भोगिनम् । ये तु नित्यं तमासक्तास्तेभ्योऽपि विभिन्नो वयम् ॥ १२० ॥ अन्यत्र भीष्माद्गाङ्गेयादन्यत्र च हनूमतः । हरिणीखुरमात्रेण चर्मणा मोहितं जगत् ॥ १२१ ॥ त्वक्चर्मांसरुधिरस्नायुमेदोमज्जास्थिसंहतौ । विण्मूत्रपूये रमतां कृमीणां कियदन्तरम् ॥ १२२ ॥ चर्मखण्डं द्विधा भिन्नमपानोद्गारधूपितम् । ये रमन्ते नरास्तत्र कृमितुल्याः कथं न ते ॥ १२३ ॥ सर्वाशुचिनिधानस्य कृतघ्नस्य विनाशिनः । शरीरकस्यापि कृते मूढाः पापानि कुर्वते ॥ १२४ ॥ लाला वक्त्रासवं वेत्ति मांसपिण्डौ पयोधरौ । मांसास्थिकूटं जघनं जनः कामग्रहातुरः ॥ १२५ ॥ दाराः परिभवकारा बन्धुजनो बन्धनं विषं विषयाः । कोऽयं जनस्य मोहो ये रिपवस्तेषु सुहृदाशा ॥ १२६ ॥ केशाः कामसस्तबककविलासः कायः प्रकटितकरमविलासः । वपुर्दन्ध्यघटककल्पं त्यजति न चेतः कामननलम् ॥ १२७ ॥ आलोचनं च वचनं च निगूहनं च यासां स्मरस्मृतत्रपसरसं कृशस्त्वम् । तासां किमङ्ग विशिताम्रपुरीषपात्रं गात्रं स्मरन्नपरदक्षो न निराकुलोऽसि ॥ १२८ ॥ प्रादुर्भवन्ति वपुषः कति नाम कीटा यान्यत्नतः खलु तनोरपसारयन्ति । मोहः क एष जगतो यदपत्यसंज्ञां तेषां विधाय परिशोषयति स्वदेहम् ॥ १२९ ॥ स्तनौ मांसग्रन्थी कनककलशावित्युपमितौ मुखं श्लेष्मागारं तदपि च शशाङ्केन तुलितम् । स्रवन्मूत्रक्लिन्नं करिवरकरस्पर्धि जघनं परं निन्द्यं रूपं कविजनविशेषैर्गुरु कृतम् ॥ १३० ॥ तृषा शुष्यत्यास्ये पिबति सलिलं स्वादु सुरभि क्षुधार्तः सञ्शालीन्कवलयति मांसाज्यकलितान् । प्रदीप्ते कामाग्नौ सुदृढतरमाश्लिष्यति वधूं प्रतीकारं व्याधेः सुखमिति विपर्यस्यति जनः ॥ १३१ ॥ कृशः काणः खञ्जः श्रवणरहितः पुच्छविकलो

१ वचनम्. २ तीरे. ३ आश्रयणीयम्.

१ [illegible]. २ नाशनोपायः.

व्रणी पूयक्लिन्नः कृमिकुलशतैराचिततनुः। क्षुधाक्षामो जीर्णः पिठरककपालार्पितगलः। शुनीमन्वेति श्वा हतमपि निहन्त्येव मदनः॥ १३२॥ प्रियो दोलालोला विषयजरसाः प्रान्तविरसा विपद्गेहं देहं महदपि धनं भूरि निधनम्। बृहच्छोको लोकः सततमबला दुःखबहुलास्तथाप्यस्मिन्घोरे पथि बत रता हन्त कुधियः॥ १३३॥ समाश्लिष्यत्युच्चैर्घनपिशितपिण्डं स्तनधिया मुखं लालाक्लिन्नं पिबति चषकं सासवमिव। अमेध्यक्लेदार्द्रे पथि च रमते स्पर्शरसिको महामोहान्धानां किमिव रमणीयं न भवति॥ १३४॥ भ्रान्त्या मामियमिन्दुवदना सानन्दमुद्वीक्षते नीलेन्दीवरलोचना पृथुकुचोत्पीडं परीरप्सते। क्व त्वामिच्छति का च पश्यति वशा मांसास्थिभिर्निर्मिता नारी वेद न किंचिदत्र स पुनः पश्यत्यमूर्तः पुमान्॥ १३५॥ आस्यं यस्याः सुधांशुं कलयति नयनाभ्यां जितः पुंसमूहः कान्त्या विद्युत्कुचाभ्यां तरुणजलरुहं निर्जितेऽस्याः सुधांशुम्। कुष्ठं दुर्गन्धियुक्तं लघुकृमिविकृतं पूयमज्जास्रवाहिव्यामं तन्मक्षिकाभिर्गलितिरिति वपुषः कुत्सिता नास्ति लोके॥ १३६॥ क्वैतद्वक्त्रारविन्दं क्व तदधरमधु क्वायतास्ते कटाक्षाः क्वालापाः कोमलास्ते क्व च मदनधनुर्भङ्गुरो भ्रूविलासः। इत्थं खट्वाङ्गकोटौ प्रकटितदशनं मञ्जुगुञ्जत्समीरं रागान्धानामिवोच्चैरुपहसति महामोहजालं कपालम्॥ १३७॥

गर्भवासप्रयुक्तं दुःखम्

कृमिभिः क्षतसर्वाङ्गः सौकुमार्यात्प्रतिक्षणम्। मूर्च्छामाप्नोत्युरुक्लेशो गर्भस्थैः क्षुधितैर्भृशम्॥ १३८॥ कटुतीक्ष्णोष्णलवणक्षाराम्लादिभिरुल्बणैः। मातृभुक्तैरुपस्पृष्टः सर्वाङ्गोत्थितवेदनः॥ १३९॥ उल्बेन संवृतस्तस्मिन्नान्त्रैश्च बहिरावृतः। आस्ते कृत्वा शिरः कुक्षौ भुग्नपृष्ठशिरोधरः॥ १४०॥ अकल्पः स्वाङ्गचेष्टायां शकुन्त इव पञ्जरे। अनुच्छ्वसन्स्मरन्पूर्वं गर्भे किं नाम विन्दते॥ १४१॥ निःसृतोऽहं करिष्यामि सुकृतानीति चिन्तयन्। मेदोसृग्दिग्धसर्वाङ्गो जरायुपुटसंवृतः॥ १४२॥ निष्क्रामन्भृशदुःखार्तो रुदन्नुच्चैरधोमुखः। यन्त्रादिव विनिर्मुक्तः पतत्युत्तानशाय्यथ॥ १४३॥

अनित्यतानिरूपणम्

एता याः प्रेक्षसे लक्ष्मीश्छत्रचामरचञ्चलाः। स्वप्न एव महाबुद्धे दिनानि त्रीणि पञ्च वा॥ १४४॥ एकेऽद्य प्रातरपरे पश्चादन्ये पुनः परे। सर्वे निःसीम्नि संसारे यान्ति कः केन शोच्यते॥ १४५॥ येषां निमेषोन्मेषाभ्यां जगतां प्रलयोदयौ। तादृशाः पुरुषा याता मादृशां गणनैव का॥ १४६॥ गलितानीन्द्रलक्षाणि बुद्बुदानीव वारिणि। मां जीवितनिबद्धाशं विहसिष्यन्ति साधवः॥ १४७॥ संसाररात्रिदुःस्वप्ने शून्ये देहमये भ्रमे। आस्थां चेदनुबध्नामि तन्मूर्खो नास्ति मत्परः॥ १४८॥ येषु येषु दृढं बद्धा भावना दृष्टवस्तुषु। तानि तानि विनष्टानि दृष्टानि किमिहोत्तमम्॥ १४९॥ यन्मध्ये यच्च पर्यन्ते यदापाते मनोरमम्। सर्वमेवापवित्रं तद्विनाशामेध्यदूषितम्॥ १५०॥ नीलोत्पलाभनयनाः परमप्रेमभूषणम्। हासायैव विलासिन्यः क्षणभङ्गितया स्थिताः॥ १५१॥ गन्धर्वनगराकारः संसारः क्षणभङ्गुरः। मनसो वासनैवेयमुभयोर्भेदसाधनम्॥ १५२॥ गतेनापि न संबन्धो न सुखेन भविष्यता। वर्तमानं क्षणातीतं संगतिः कस्य केन वा॥ १५३॥ पृथिवी दह्यते यत्र मेरुश्चापि विशीर्यते। सुशोषं सागरजलं शरीरे तत्र का कथा॥ १५४॥ इदं युगसहस्रस्य भविष्यदभवद्दिनम्। तदप्यस्तत्वमापन्नं का कथा मरणावधेः॥ १५५॥ लब्धास्त्यक्ताश्च संसारे यावन्तो बान्धवास्त्वया। न सन्ति खलु तावन्त्यो गङ्गायामपि वालुकाः॥ १५६॥ आसन्नतामेति मृत्युरायुर्याति दिने दिने। आघातं नीयमानस्य वध्यस्येव पदे पदे॥ १५७॥ अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत। अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना॥ १५८॥ एकसार्थप्रयातानां सर्वेषां तत्र गामिनाम्। यद्येकस्त्वरितं यातस्तत्र का परिदेवना॥ १५९॥ सत्यं मनोरमा रामाः सत्यं रम्या विभूतयः। किंतु मत्ताङ्गनापाङ्गभङ्गलोलं हि जीवितम्॥ १६०॥ मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च। तवानन्तानि यातानि कस्य ते कस्य वा भवान्॥ १६१॥ सर्वे क्षयान्ता निचयाः पतनान्ताः समुच्छ्रयाः। संयोगा विप्रयोगान्ता मरणान्तं हि जीवितम्॥ १६२॥ बिडालभक्षिते दुःखं यादृशं गृहकुक्कुटे। न तादृङ्ममताशून्ये कलविङ्केऽथ मूषके॥ १६३॥ शरदम्बुधरच्छायागत्वर्यो यौवनश्रियः। आपातरम्या विषयाः पर्यन्तपरितापिनः॥ १६४॥ अन्तकः पर्यवस्थाता जन्मिनः संततापदः। इति त्याज्ये भवे भव्यो मुक्तावुत्तिष्ठते जनः॥ १६५॥ न्यस्तं यथा मूर्ध्नि मुदात्ति मेषो यवाक्षताद्यं बलिकल्पितः सन्। मृत्युं समीपस्थितमप्यजानन्भुनक्ति मर्त्यो विषयांस्तथैव॥ १६६॥ नन्दन्ति मन्दाः श्रियमाप्य नित्यं परं विषीदन्ति विपद्गृहीताः। विवेकदृष्ट्या

१ मांसपिण्डम्. २ पानपात्रम्. ३ मद्ययुक्तम्. ४ कीटकैः. ५ महाकष्टयुक्तः. ६ व्रणकीटैः. ७ जरायुणा. ८ अन्त्रैः. ९ असमर्थः. १० बलनादिव्यापारे. ११ पक्षीव. १२ उच्छ्वासं लब्धुमशक्तः. १३ प्राचीनं कर्म. १४ गर्भाशयात्पक्वः. १५ मेदोरक्ताभ्यां लिप्तसर्वाङ्गः. १६ जरायुकोशाभ्यासः. १७ बहिर्निःसरन्. १८ निःसरणकालेऽत्यन्तदुःखयुक्तः. १९ उच्चस्वरेण रोदनं कुर्वन्. २० उत्तानं शेतेऽसौ.

१ उच्चत्वं उन्नतत्वं वा. २ हर्षेण भक्षयति.

जगतां नराणां श्रियो न किंचिद्विपदो न किंचित् ॥ १६७ ॥ हरिष्यमाणो बहुधा परस्वं करिष्यमाणः सुतसंपदं च । धरिष्यमाणोऽरिशिरःसु पादं न स्वं मरिष्यन्तमवैति कोऽपि ॥ १६८ ॥ उत्तुङ्गवातायनगोपुराणि गृहाणि चित्राणि दुरर्जितानि । क्षणादधःपातकराणि हन्त चिन्तानिदानस्य निरर्थकानि ॥ १६९ ॥ मरणं प्रकृतिः शरीरिणां विकृतिर्जीवनमुच्यते बुधैः । क्षणमप्यवतिष्ठते श्वसन्यदि जन्तुर्ननु लाभवानसौ ॥ १७० ॥ क्षिपसि शुकं वृषदंशकवदने मृगमर्पयसि मृगादनवदने । वितरसि तुरगं महिषविषाणे विधुव-धेनो भोगविताने ॥ १७१ ॥ नलिनीदलगतजलमतितरलं तद्वज्जीवितमतिशयचपलम् । विद्धि व्याधिव्यालग्रस्तं लोकं शोकहतं च समस्तम् ॥ १७२ ॥ अष्टकुलाचलसप्तसमुद्रा ब्रह्मपुरंदरदिनकररुद्राः । न त्वं नाहं नायं लोकस्तदपि किमर्थं क्रियते शोकः ॥१७३॥ चेतोहरा युवतयः सुहृदोऽनुकूलाः सद्बान्धवाः प्रणतिगर्भगिरश्च भृत्याः । गर्जन्ति दन्तिनिवहास्तरलास्तुरङ्गाः संमीलने नयनयोर्न हि किंचिदस्ति ॥ १७४ ॥ मित्रं कलत्रमितरः परिवारलोको भोगैकसाधनमिमाः किल संपदो नः । एकः क्षणः स तु भविष्यति यत्र भूयो नायं न यूयमितरे न वयं न चैते ॥ १७५ ॥ अहमिह कृतविद्यो वेदिता सत्कलानां धनपतिगृहमेको रूपलावण्ययुक्तः । इति कृतगुणगर्वैः खिद्यते किं जनोऽयं कतिपयदिनमध्ये सर्वमेतन्न किंचित् ॥ १७६ ॥ वयं येभ्यो जाताश्चिरतरगता एव खलु ते समं यैः संवृद्धाः स्मरणपदवीं तेऽपि गमिताः । इदानीमेते स्मः प्रतिदिवसमासन्नपतना गतास्तुल्यावस्थां सिकतिलनदीतीरतरुभिः ॥ १७७ ॥ यदस्माभिर्दृष्टं क्षणिकमभवत्स्वप्नमिव तत्कियन्तो भावाः स्युः स्मरणविषयादप्यवगताः । अहो पश्यन्पश्यन्स्वजनमखिलं यान्तमनिशं हतव्रीडं चेतस्तदपि न भवेत्स्वात्महितम् ॥ १७८ ॥ अमीषां जन्तूनां कतिपयनिमेषस्थितिजुषां वियोगे धीराणां क इह परितापस्य विषयः । क्षणादुत्पद्यन्ते विलयमपि यान्ति क्षणममी न केऽपि स्थातारः सुरगिरिपयोधिप्रभृतयः ॥ १७९ ॥ आयुर्वर्षशतं नृणां परिमितं रात्रौ तदर्धं गतं तस्यार्धस्य परस्य चार्धमपरं बालत्ववृद्धत्वयोः । शेषं व्याधिवियोगदुःखसहितं सेवादिभिर्नीयते जीवे वारितरङ्गबुद्बुदसमे सौख्यं कुतः प्राणिनाम् ॥ १८० ॥ रम्यं हर्म्यतलं न किं वसतये श्रव्यं न गेयादिकं किं वा प्राणसमासमागमसुखं नैवाधिकं प्रीतये । किं तूद्भ्रान्तपतत्पतङ्गपवनव्यालोलदीपाङ्कुरच्छायाचञ्चलमाकलय्य सकलं सन्तो वनान्तं गताः ॥ १८१ ॥ भूत्वा कल्पशताशुनोऽव्ययमनुवः सेन्द्राश्च देवासुरा मन्वाद्या मुनयो महीजलधयो नष्टाः नगाः कोटयः । लेशः कोऽप्यमहो महानुदयते लोकस्य शोकावहो भ्रान्तेः फेनसमे गते वपुषि यत्स्नानमेकं परम् ॥ १८२ ॥ आक्रान्तं मरणेन जन्म जरसा यात्युत्तमं यौवनं संतोषो धनलिप्सया शमसुखं प्रौढाङ्गनाविभ्रमैः । लोकैर्मत्सरिभिर्गुणा वनभुवो व्यालैर्नृपा दुर्जनैरस्थैर्येण विभूतयोऽप्युपहता ग्रस्तं न किं केन वा ॥ १८३ ॥ आधिव्याधिशतैर्जनस्य विविधैरारोग्यमुन्मूल्यते लक्ष्मीर्यत्र पतन्ति तत्र विवृतद्वारा इव व्यापदः । जातं जातमवश्यमाशु विवशं मृत्युः करोत्यात्मसात्तत्किं तेन निरङ्कुशेन विधिना यन्निर्मितं सुस्थिरम् ॥ १८४ ॥ भोगास्तुङ्गतरङ्गभङ्गचपलाः प्राणाः क्षणध्वंसिनः स्तोकान्येव दिनानि यौवनसुखं स्फूर्तिः प्रियास्वस्थिरा । तत्संसारमसारमेव निखिलं बुद्ध्वा बुधा बोधका लोकानुग्रहपेशलेन मनसा यत्नः समाधीयताम् ॥ १८५ ॥ भोगा मेघवितानमध्यविलसत्सौदामिनीचञ्चला आयुर्वायुविघट्टिताभ्रपटलीलीनाम्बुवद्भङ्गुरम् । लोला यौवनलालसास्तनुभृतामित्याकलय्य द्रुतं योगे धैर्यसमाधिसिद्धिसुलभे बुद्धिं विदध्वं बुधाः ॥ १८६ ॥ माद्यन्मातङ्गनाद्याः कमलदलदृशो दिक्षु लक्ष्मीरनन्ताः सन्तु वा सन्ति नित्यान्यपि विभवविभवास्तविभागी कुटुम्बः । एतत्सर्वं हि तावत्सुकृतविलसितं दृश्यमानं मनोज्ञं यावन्निःशेषनाशप्रणयि बत मनाक् स्पन्दते तेन चेतः ॥ १८७ ॥ आयुः कल्लोललोलं कतिपयदिवसस्थायिनी यौवनश्रीरर्थाः संकल्पकल्पा घनसमयतडिद्विभ्रमा भोगपूगाः । कण्ठाश्लेषोपगूढं तदपि च न चिरं यत्प्रियाभिः प्रणीतं ब्रह्मण्यासक्तचित्ता भवत भवभयाम्भोधिपारं तरीतुम् ॥ १८८ ॥

कालचरितम्

मातुलो यस्य गोविन्दः पिता यस्य धनंजयः । सोऽपि कालवशं प्राप्तः कालो हि दुरतिक्रमः ॥ १८९ ॥ पुरंदरसहस्राणि चक्रवर्तिशतानि च । निर्वापितानि कालेन प्रदीपा इव वायुना ॥ १९० ॥ अत्रैव हसितं गीतं पठितं यैः शरीरिभिः । अत्रैव ते न दृश्यन्ते कष्टं कालस्य चेष्टितम् ॥ १९१ ॥ म्रियमाणं मृतं बन्धुं शोचन्ति परिदेविनः । आत्मानं नानुशोचन्ति कालेन कवलीकृतम् ॥ १९२ ॥ ब्रह्मा विष्णुदिने याति विष्णू रुद्रस्य वासरे । ईश्वरस्य तथा सोऽपि कः कालं लङ्घितुं क्षमः ॥ १९३ ॥ अप्सु प्लवन्ते पाषाणा मानुषा घ्नन्ति राक्षसान् । कपयः कर्म कुर्वन्ति कालस्य कुटिला गतिः ॥ १९४ ॥ अशनं मे

१ उपविष्टस्य. २ शान्तिसुखम्. ३ विन्ध्यैः. ४ विदश्यथः. ५ पराधीनम्. ६ क्षणः. ७ आत्माधीनम्. ८ स्वच्छेन. ९ दुःखं रक्षा वा सरक्षा कर्मवशेषा महासत्त्वानन्दः. १० आवर्तैः. ११ शुद्धेन. १२ संकल्पतुल्याः. १३ कण्ठालिङ्गनैर्गूढमालिङ्गनं स्त्रीभिः कृतम् इत्यर्थः. १४ कण्ठालिङ्गनैः. १५ गाढम्. १६ भोजनम्.

वेसनं मे जाया मे बन्धुवर्गो मे । इति मे मे कुर्वाणं काल-वृको हन्ति पुरुषाजम् ॥ १९५ ॥ ग्रामा जरा यौवनमप्यतीतं बुधा यतध्वं परमार्थसिद्ध्यै । आयुर्गतप्रायमिदं यतोऽस्मौ विश्रम्य विश्रम्य न याति कालः ॥ १९६ ॥ भगीरथाद्याः सगरः ककुत्स्थो दशाननो राघवलक्ष्मणौ च । युधिष्ठिराद्याश्च बभूवुरेते सत्यं क्व याता बत ते नरेन्द्राः ॥ १९७ ॥ आराध्य भूपतिमवाप्य ततो धनानि भुञ्जामहे वयमिह प्रसभं सुखानि । इत्याशया बत विमोहितमानसानां कालो जगाम मरणावधिरेव पुंसाम् ॥ १९८ ॥ यत्रानेके क्वचिदपि गृहे तत्र तिष्ठत्यथैको यत्राप्येकस्तदनु बहवस्तत्र नैकोऽपि चान्ते । इत्थं नेमौ रजनिदिवसौ दोलयन्द्वावि-वाक्षौ कालः काल्या भुवनफलके क्रीडति प्राणिसारैः ॥ १९९ ॥ भ्रातः कष्टमहो महान्स नृपतिः सामन्तचक्रं च तत्पार्श्वे तस्य च सा विदग्धपरिषत्ताश्चन्द्रबिम्बाननाः । उद्रिक्तः स च राजपुत्रनिवहस्ते बन्दिनस्ताः कथाः सर्वं यस्य वशादगात्स्मृतिपथं कालाय तस्मै नमः ॥ २०० ॥ कांश्चित्कल्पशतं कृतस्थितिनयान्कांश्चिद्युगानां शतं कांश्चिद्वर्षशतं तथा कतिपयाञ्जन्तून्दिनानां शतम् । तांस्तान्कर्मभिरात्मनः प्रतिदिनं संक्षीयमाणायुषः कालोऽयं कवलीकरोति सकलान्भ्रातः कुतः कौशलम् ॥ २०१ ॥ कालेन क्षितिवारिवह्निपवनव्योमादियुक्तं जगद्व्याघाताश्च गुणाः प्रयान्ति विलयं विद्या विनाशादिति । पश्यामोऽपि विनश्यतोऽनवरतं लोकाननेकान्सुधा माया मोहमयी भवप्रणयिनीं नास्थां जहीमो वयम् ॥ २०२ ॥ व्योमैकान्तविहारिणोऽपि विहगाः संप्राप्नुवन्त्यापदं बध्यन्ते निपुणैरगाधसलिलान्मत्स्याः समुद्रादपि । दुर्नीतं किमिहास्ति किं सुचरितं कः स्थानलाभे गुणः कालो हि व्यसनप्रसारितकरो गृह्णाति दूरादपि ॥ २०३ ॥ मान्धाता स महीपतिः क्षितितलेऽलंकारभूतो गतः सेतुर्येन महोदधौ विरचितः क्वासौ दशास्यान्तकः । अन्ये चापि युधिष्ठिरप्रभृतयो यावन्त एवाभवन्नैकेनापि समं गता वसुमती मुञ्ज त्वया यास्यति ॥ २०४ ॥

पश्चात्तापः

जन्मैव व्यर्थतां नीतं भवभोगप्रलोभिना । काचमूल्येन विक्रीतो हन्त चिन्तामणिर्मया ॥ २०५ ॥ तरत्तरलतृष्णेन किमिवाक्लिन्धरातले । मया न कृतमज्ञेन पश्चात्तापाभिवृद्धये ॥ २०६ ॥ यातं यौवनमधुना शरणमेकस्त्वाकम् । स्कुरदुरुहारमगीनां हा रमणीनां गतः कालः ॥ २०७ ॥ धनवानिति हि मदो मे किं गतविभवो विषादमुपयामि । करनिहतकन्दुकसमाः पातोत्पाता मनुष्याणाम् ॥ २०८ ॥ भोगा न भुक्ता वयमेव भुक्तास्तपो न तप्तं वयमेव तप्ताः । कालो न यातो वयमेव यातास्तृष्णा न जीर्णा वयमेव जीर्णाः ॥ २०९ ॥ पुनः प्रभातं पुनरेव शर्वरी पुनः शशाङ्कः पुनरुद्यतो रविः । कालस्य किं गच्छति याति यौवनं तथापि लोकः कथितं न बुध्यते ॥ २१० ॥ न चाराधि राधाधवो माधवो वा न वाऽपूजि पुष्पादिभिश्चन्द्रचूडः । परेषां धनं धन्वने नीतकालो दयालो यमालोकने कः प्रकारः ॥ २११ ॥ न चाकारि कामारिकंसारिसेवा न वा स्वप्नवान्धिर्भिन्ने हन्त किंचित् । मनः प्रेयसीरूपरङ्कं निमग्नं किमन्ते कृतान्ते मयावेदनीयम् ॥ २१२ ॥ चित्तभुविनभूमत्तभूपालकोलाहलनादानायासनानाश्रमैः । साधुता सा धुता साधिता साधिता किं तया चिन्तया चिन्तयामः शिवम् ॥ २१३ ॥ अजानन्दाहार्तिं पतति शलभस्तीव्रदहने न मीनोऽपि ज्ञात्वा बडिशयुतमश्नाति पिशितम् । विजानन्तोऽप्येते वयमिह विपज्जालजटिलान्न मुञ्चामः कामानहह गहनो मोहमहिमा ॥२१४॥ चिरं ध्याता रामा क्षणमपि न रामप्रतिकृतिः परं पीतं रामाधरमधु न रामाङ्घ्रिसलिलम् । नता रुष्टा रामा यदरचि न रामाय विनतिर्गतं मे जन्माऽयं न दशरथजन्मा परिगतः ॥ २१५ ॥ कुचौ तु परिचर्चितौ परिचितं चिरं चन्दनं कृताः परमुरोजयोः परिसरेऽरविन्दश्रियः । स्तुतिर्नतिरपि स्मृतिर्विरतनोः कृतवादगादिदं तु निखिलं मया विरचितं पुनर्नेश्वरे ॥ २१६ ॥ नास्यस्ता भुवि वादिवृन्ददमनी विद्या विनीतोचिता खड्गाग्रैः करिकुम्भपीठदलनैर्नाकं न नीतं यशः । कान्ताकोमलपल्लवाधररसः पीतो न चन्द्रोदये तारुण्यं गतमेव निष्फलमहो शून्यालये दीपवत् ॥ २१७ ॥ न ध्यातं पदमीश्वरस्य विधिवत्संसारविच्छित्तये स्वर्गद्वारकपाटपाटनपटुर्धर्मोऽपि नोपार्जितः । नारीपीनपयोधरोरुयुगलं स्वप्नेऽपि नालिङ्गितं मातुः केवलमेव यौवनवनच्छेदे कुठारा वयम् ॥ २१८ ॥ क्षान्तं न क्षमया गृहोचितसुखं त्यक्तं न संतोषतः सोढा दुःसहशीतवाततपनक्लेशा न तप्तं तपः । ध्यातं वित्तमहर्निशं नियमितप्राणैर्न शंभोः पदं तत्तत्कर्म कृतं यदेव मुनिभिस्तैस्तैः फलैर्वञ्चितम् ॥ २१९ ॥ धन्यानां गिरिकन्दरे निवसतां ज्योतिः परं ध्यायतामानन्दाश्रुजलं

१ वसनम्. २ काल एव वृकः. ३ पुरुष एवाजः. ४ पाशौ. ५ भुवनमेव फलकसारीपट्टकमिन्. ६ प्राणिन एव सारालीः. ७ माण्डलिकमण्डलम्. ८ चाटुरसाः. ९ स्तुतिपाठकाः. १० वैतन्याकाशसंचारिणः. ११ पक्षिणः. १२ विपत्तिम्. १३ कुशलैः. १४ निष्फलत्वम्. १५ दुर्नीति संबंधे. १६ रत्नविशेषः.

१ चित्तभूः कामः, चित्तभूर्मदः नाम्ना मत्तो यो भूपालकस्तस्य पालनार्थं यातना तया आयासस्तस्मै ये नाना श्रमास्तैः. २ आधिसहितत्वम्. ३ स्त्री. ४ राममूर्तिः. ५ रामपादोदकम्. ६ नमस्कारः. ७ दशरथाज्जन्म यस्य स रामः. ८ स्वर्गम्. ९ छेदनाय. १० परमेश्वरः.

पिबन्ति शकुना निःशङ्कमङ्केशयाः । अस्माकं तु मनोरथैः परिचिन्त्यप्रासादवापीतटी[illegible]कुञ्जजुषामायुः परं क्षीयते ॥ २२० ॥ [illegible] सिद्धयो योगाभ्यासमनाहितैरनुदिनं नाप्ता न संप्राप्तयः । क्षुभ्यत्क्षुद्रनरेन्द्रदत्तविगलत्संपत्[illegible]रपि बलात्कालः कथं नीयते ॥ २२१ ॥ नाचिन्त्या सुसमाहितेन मनसा दूराधिरूढा [illegible] भुवनं [illegible] चिरं प्रोद्घुष्टमिदं वचः । [illegible]वक्त्रैः स्थितं भ्रान्तः किं करवाम सुमति मनो नाराय[illegible]विधाग्रहम् ॥ २२२ ॥ नो धर्माय ततो न तत्र निरता नार्थाय येनेदृशाः कामोऽप्यर्थवतां तदर्थमपि नो [illegible] कश्चित्कस्यचित् । तत्के नाम वयं वृथैव घटिता आत्तं पुनः कारणं जीवन्तोऽपि मृता इति प्रवदतां शब्दार्थसंसिद्धये ॥ २२३ ॥ [1]अज्ञानविवेकिनोऽमलधियः कुर्वन्त्यहो [2]दुष्करं यन्मुञ्चन्त्युपभोगवन्त्यपि धनान्येकान्ततो [4]निःस्पृहाः । न प्राप्तानि पुरा न संप्रति न च प्राप्तौ दृढप्रत्ययो वाञ्छामात्रपरिग्रहाण्यपि परित्यक्तुं न शक्ता वयम् ॥ २२४ ॥ विद्या नाधिगता कलङ्करहिता वित्तं च नोपार्जितं शुश्रूषापि समाहितेन मनसा [7]पित्रोर्न [5]संपादिता । आलोलायतलोचना युवतयः स्वप्नेऽपि नालिङ्गिताः कालोऽयं परपिण्डलोलुपतया काकैरिव प्रेरितः ॥ २२५ ॥ दन्तैः प्रस्थितमग्रतस्तदनु भोः शौक्ल्यं धृतं मूर्धजैः कर्णाभ्यामपि वाग्विलासरचना कष्टात्समाकर्ण्यते । नेत्राभ्यामपि चापलं युवतिषु त्यक्तं गतं यौवनं सार्धं गर्विश्लिलिते कथं पुनरहं यातास्मि तच्चिन्तये ॥ २२६ ॥ रात्रिः सैव पुनः स एव दिवसो मत्वा मुधा जन्तवो धावन्त्युद्यमिनस्तथैव निभृतप्रारब्धतत्तत्क्रियाः । व्यापारैः पुनरुक्तभुक्तविषयैरेवंविधेनामुना संसारेण कदर्थिताः कथमहो मोहान्न लज्जामहे ॥ २२७ ॥ कृत्वा शत्रुविभीषिकां कतिपयग्रामेषु दीनाः प्रजा भञ्जन्तो विटकल्पितैरुपहृताः क्षोणीभुजस्ते किल । विद्वांसोऽपि वयं किल त्रिजगतीसर्गस्थितिव्यापदामीशस्तत्परिचर्यया न गणितो यैरेव नारायणः ॥ २२८ ॥ क्षोणीपर्यटनं श्रमाय विदुषां वादाय विद्यार्जिता मानध्वंसनहेतवे परिचितास्ते ते धराधीश्वराः । विश्लेषाय सरोजसुन्दरदृशामास्ते कृता हृदयः कुज्ञानेन मया प्रयागनगरे नाराधि नारायणः ॥ २२९ ॥ देशे देशे दुराशाकवलितहृदयो निष्कृपाणां नृपाणां धावं धावं पुरस्तादतिकुमतिरहं जन्म संपादयामि । आधावाधाव [illegible] तत्र [illegible] दुःखं [illegible] ॥ २३० ॥

विचारः

मृत्योर्बिभेषि किं मूढ भीतं मुञ्चति किं यमः । अजातं नैव गृह्णाति कुरु यत्नमजन्मनि ॥ २३१ ॥ अधीत्य चतुरो वेदान्धर्मशास्त्राण्यनेकशः । अहो प्रमत्त [illegible] न वेद ॥ २३२ ॥ आदर्शे यथा [illegible] धत्ते [illegible] । तथा [illegible] को न मुक्तेन बध्यताम् ॥ २३३ ॥ [illegible] मुक्तं यत्येजनो यदि । [illegible] न गेयेन [illegible] विमुञ्च ॥ २३४ ॥ विवेक एव [illegible] । [illegible] ॥ २३५ ॥ यस्मिन्वस्तुनि ममता मम तापस्तत्र तत्रैव । यत्राहमुदासे तत्र [1]मुदासे स्वभावसंतुष्टः ॥ २३६ ॥ मुण्डी जटी वल्कलवान्त्रिदण्डी काषायवासा नरकशीर्षाङ्कः । [illegible] वा यदि नासततत्त्वमिदं तु नष्टोभयमेव नष्टम् ॥ २३७ ॥ जटाभस्मादिभिः [illegible] देहं वृथा [illegible] । [illegible] सिंहः ॥ २३८ ॥ किं ते धनैर्बन्धुभिरेव वा किं दारैश्च किं ब्राह्मण यो मरिष्यति । आत्मानमन्विच्छ गुहां प्रविष्टं पितामहास्ते क गताः पिता च ॥ २३९ ॥ धर्मं प्रसङ्गादपि नाचरन्ति पापं प्रयत्नेन समाचरन्ति । आश्चर्यमेतद्धि मनुष्यलोकेऽमृतं परित्यज्य विषं पिबन्ति ॥ २४० ॥ बालिकारचितबालपुत्रिकाक्रीडनेन सदृशं सुराङ्गनम् । यत्र शाम्यति मनो न निश्चलं स्फीतवज्जलधिमज्जनामलम् ॥ २४१ ॥ केचिद्वदन्ति धनहीनजनो जघन्यः केचिद्वदन्ति गुणहीनजनो जघन्यः । व्यासो वदत्यखिलवेदविशेषविज्ञो नारायणस्मरणहीनजनो जघन्यः ॥ २४२ ॥ भिक्षाशनं भवनमायतनैकदेशः शय्या भुवः परिजनो निजदेहभारः । वासश्च जीर्णपटखण्डनिबद्धकन्था हा हा तथापि विषयान्न जहाति चेतः ॥ २४३ ॥ केनाप्यनर्थरुचिना कपटं प्रयुक्तमेतत्सुहृत्सुतकलत्रमयं विचित्रम् । कस्यात्र कः परिजनः स्वजनो जनो वा स्वप्नेन्द्रजालसदृशः खलु जीवलोकः ॥ २४४ ॥ अग्रे गीतं सरसकवयः पार्श्वतो दाक्षिणात्याः पृष्ठे लीलावलयरणितं चामरग्राहिणीनाम् । यद्यस्त्येवं कुरु भवरसास्वादने लम्पटत्वं नो चेच्चेतः प्रविश सहसा निर्विकल्पे समाधौ ॥ २४५ ॥ यदासीदज्ञानं स्मरतिमिरसंस्कारजनितं तदा दृष्टं नारीमयमखिलमेतज्जगदिति । इदानीमस्माकं पटुतरविवेकाञ्जनजुषां समीभूता दृष्टिस्त्रिभुवनमपि ब्रह्म मनुते ॥ २४६ ॥ परिच्छेदातीतः सकलवचनानामविषयः पुन-

१ अज्ञानविचारेण शुद्धान्तःकरणाः. २ दुःखेन कर्तुमशक्यम्. ३ स्वभावतः, नेत्रत्वर्थेनेति वा. ४ निरिच्छाः. ५ संपादिता. ६ [illegible] ७ माता च पिता च पितरौ तयोः.

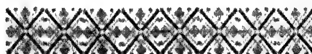
१ उदासीनो भवामि. २ [illegible]

जन्मन्यस्मिन्ननुभवरायं यो न गतवान् । विवेकप्रध्वंसादुपचित-महामोहगहनो विकारः कोऽप्यन्तर्जडयति च तापं च कुरुते ॥ २४७ ॥ विशीर्णः प्राग्भो वपुरपि जराव्याधि-विधुरं गतं दूरं विस्रम्भजनमरणं वाञ्छितमपि । इदानीं व्यामोहादहह विरतेने हतविधौ विधेयं यत्तत्वं स्फुरति मम नाद्यापि हृदये ॥ २४८ ॥ शुचां पात्रं धात्री परिणति-रमेध्यप्रचयभूरयं भूतावासो विसृज कियतीं याति न दशाम् । तदस्मिन्भोगाणां क्षणमपि किमास्थानुमुचितं स्वलोकारः कोऽयं यदहमहमेवेति रभसः ॥ २४९ ॥ यदा पूर्वं नासी-दुपरि च तथा नैव भविता तदा मध्यावस्थाक्षणपरिचयो भूतनिचयः । अतः संयोगेऽस्मिन्परिणतिवियोगे च सहजे किमाधारः प्रेमा किमधिकरणाः सन्तु च शुचः ॥ २५० ॥ स्थिरापायः कायः प्रणयिषु सुखं स्थैर्यविमुखं महाभोगा रोगाः कुवलयदृशः सर्पसदृशः । महावंशः क्लेशः प्रकृति-चपला श्रीरपि खला यमः स्वैरी वैरी तदपि न हितं कर्म विहितम् ॥ २५१ ॥ विवेकः किं सोऽपि स्वरसजनिता यत्र न कृपा स किं योगो यस्मिन्न भवति परानुग्रहरसः । स किं धर्मो यत्र स्फुरति न परद्रोहविरतिः कृतं किं तद्वा स्वादुपशमफलं यन्न भवति ॥ २५२ ॥ दिवसरजनीकूल-च्छेदैः पतद्भिरनारतं वहति निकटे कालस्रोतः समस्त-भयावहम् । इह हि पततां नास्त्यालम्बो न चापि निवर्तनं तदिह महतां कोऽयं मोहो यदेष सदाविलः ॥ २५३ ॥ माने म्लायिनि खण्डिते च वसुनि व्यर्थं प्रयातेऽर्थिनि क्षीणे बन्धुजने गते परिजने नष्टे शनैर्यौवने । युक्तं केवलमेत-देव सुधियां यज्जह्नुकन्यापयःपूतग्रावगिरीन्द्रकन्दरदरीकुञ्जे निवासः क्वचित् ॥ २५४ ॥ अद्वैतोक्तिपटून्बटूनपि वयं बाल्यप्रमस्कुर्महे ये तु द्वन्द्ववदास्तदीयशिरसि न्यस्याम वामं पदम् । सिंहः स्वीयशिशून्निवेश्य हृदये सान्द्रादरादाश्रुा-त्यावेशेन भिनत्ति संभ्रमपदं मत्तेभकुम्भस्थलम् ॥ २५५ ॥ क्लेशलागकृतेऽर्पितेन करणव्यूहेन देहेन च स्वार्थं बत जन्तुर्जयति चेत्स्मरन्तुर्निर्जयेन्नुः कुतः । शत्रे शत्रुजयाय नैजगुरुणादत्तेऽथ तेनैव चेत्स्वयं हन्ति निजं वपुः कथय रे तत्रापराधी तु कः ॥ २५६ ॥ बीभत्साः प्रतिभान्ति किं न विषयाः किं तु स्पृहाबुम्भनी देहस्यापचयो मृतौ निविशते गाढो गृहेषु ग्रहः । प्रत्नोपास्यमिति स्फुरत्यपि हृदि व्यावर्तिका वासना का नामेयमतर्क्यहेतुगहना दैवी सतां यातना ॥ २५७ ॥ नाथे श्रीपुरुषोत्तमे त्रिजगता-मेकाधिपे चेतसा सेव्ये स्वस्य पदस्य दातरि सुरे नारायणे तिष्ठति । यं कंचित्पुरुषाधमं कतिपयग्रामेशमल्पा-र्थदं सेवायै मृगयामहे नरमहो मूढा वराका वयम् ॥ २५८ ॥ रेतःशोणितयोरियं परिणतिर्यद्वर्ष्म तत्रास्य-न्मृत्योरास्पदमाश्रयो गुरुशुचां रोगस्य विश्रामभूः । जान-न्नप्यवशी विवेकविरहान्मज्जन्नविद्याम्बुधौ शृङ्गारीयति पुत्र-काम्यति बत क्षेत्रीयति स्त्रीयति ॥ २५९ ॥ इन्द्रस्याशुचि-शूकरस्य च सुखे दुःखे च नास्त्यन्तरं स्वेच्छाकल्पनया तयोः खलु सुधा विष्ठा च काम्याशनम् । रम्भा चाशुचि-शूकरी च परमप्रेमास्पदं मृत्युतः संत्रासोऽपि समः स्वकर्म-गतिभिश्चान्योन्यभावः समः ॥ २६० ॥ अर्थप्राणविनाश-संशयकरीं प्राप्यापदं दुस्तरां प्रत्यासन्नभयं न वेत्ति विभवं स्वं जीवितं काङ्क्षति । उत्तीर्णस्तु ततो धनार्थमपरां भूयो विशत्यापदं प्राणानां च धनस्य चाधमवियास्यन्योन्यभावः पणः ॥ २६१ ॥ अग्रे कस्यचिदस्ति कंचिदभितः केनापि पृष्ठे कृतः संसारः शिशुभावयौवनजराभारावतारादयम् । बालस्त्वं बहु मन्यतामसुलभं प्राप्तं युवा सेवतां वृद्धस्त्वं विष-याद्बहिष्कृत इव व्यावृत्य किं पश्यसि ॥२६२ ॥ येषां श्रीमद्यशोदासुतपदकमले नास्ति भक्तिर्नराणां येषामाभीर-कन्याप्रियगुणकथने नानुरक्ता रसज्ञा । येषां श्रीकृष्णली-लाललितगुणरसे सादरौ नैव कर्णौ धिक्तान्धिक्तान्धिगेतान् कथयति सततं कीर्तनस्थो मृदङ्गः ॥ २६३ ॥

१ द्वैतवादिनः

१ अपराधः २ परमेश्वरस्य

इति श्रीसुभाषितरत्नभाण्डागारे षष्ठं नवरसप्रकरणं समाप्तम् ।

सप्तमं संकीर्णप्रकरणम्

शीलं प्रधानं पुरुषे तद्यस्येह प्रणश्यति । न तस्य जीवितेनार्थो न धनेन न बन्धुभिः ॥ १ ॥ महतां हि क्षयं लब्ध्वा श्लाघां नीचोऽपि गच्छति । दानार्थी मधुपो यद्वद्गजकर्णसमाहतः ॥ २ ॥ महद्भिः स्पर्धमानस्य विपदेव गरीयसी । दन्तभङ्गो हि नागानां श्लाघ्यो गिरिविदारणे ॥ ३ ॥ पञ्चास्यस्य पराभवाय भवको मांसेन गोभूयसा दुग्धान्नैरपि पायसैः प्रतिदिनं संवर्धितो यो मया । सोऽयं सिंहरवाद्गुहान्तरगमद्भीत्याकुलः संभ्रमाद्धन्ताहा विफलं गतः हतविधेर्लाभः परं गोवधः ॥ ४ ॥ पञ्चेन्द्रियस्य मर्त्यस्य छिद्रं चेदेकमिन्द्रियम् । ततोऽस्य स्रवति प्रज्ञा दृतेः पात्रादिवोदकम् ॥ ५ ॥ परैव पूजयँल्लोके यशः प्राप्नोति केवलम् । देवान्पितॄन्मनुष्यांश्च भिक्षूनतिथिपञ्चमान् ॥ ६ ॥ यन्निमित्तं भवेच्छोकस्त्रासो वा दुःखमेव च । आयासो वा यतो मूलस्तदेकाङ्गमपि त्यजेत् ॥ ७ ॥ यन्निःशब्दजलाघनास्सपरुषे देशेऽतिघोरारवा यश्चाच्छाः समये पयोदमलिनैः कालुष्यसंदूषिताः । दृश्यन्ते कुलनिम्नगा अपि परं विपदेशकालाविमौ तत्सत्यं महतामपि स्वमहत्त्वाचारप्रवृत्तिप्रदौ ॥ ८ ॥ यमो वैवस्वतस्तस्य निर्यातयति दुष्कृतम् । हृदि स्थितः कर्मसाक्षी क्षेत्रज्ञो यस्य तुष्यति ॥ ९ ॥ तावद्भयस्य भेतव्यं यावद्भयमनागतम् । आगतं तु भयं दृष्ट्वा प्रहर्तव्यमभीतवत् ॥ १० ॥ भुञ्जानाः पवनं सरीसृपगणाः प्रख्यापिता भोगिनो गायद्भृङ्गनिवारका निगदिता विस्तीर्णकर्णा गजाः । यश्चाभ्यन्तरसंभृतोष्मविकृतिः प्रोक्तः शमी स द्रुमो लोकेनेति निरर्गलं प्रलपता सर्वं विपर्यासितम् ॥ ११ ॥ पतिव्रता पतिप्राणा पत्युः प्रियहिते रता । यस्य स्यादीदृशी भार्या धन्यः स पुरुषो भुवि ॥ १२ ॥ संक्षेपात्कथ्यते धर्मो जनाः किं विस्तरेण तु । परोपकारः पुण्याय पापाय परपीडनम् ॥ १३ ॥ शुभ्रं सद्म सविभ्रमा युवतयः श्वेतातपत्रोज्ज्वला लक्ष्मीरित्यनुभूयते स्थिरमिव स्फीते शुभे कर्मणि । विच्छिन्ने नितरामनङ्गकलहक्रीडात्रुटत्तन्तुकं मुक्ताजालमिव प्रयाति झटिति भ्रश्यद्दिशो दृश्यताम् ॥ १४ ॥ यत्रात्र सरलं चापि यत्रापत्सु न सीदति । धनुर्मित्रं कलत्रं च दुर्लभं शुद्धवंशजम् ॥ १५ ॥ यन्नवे भाजने लग्नः संस्कारो नान्यथा भवेत् । कथाच्छलेन बालानां नीतिस्तदिह कथ्यते ॥ १६ ॥ यद्यप्युच्चैर्विजानीयान्नीचैस्तदपि कीर्तयेत् । कर्मणा तस्य वैशिष्ट्यं कथयेद्विनयान्वितः ॥ १७ ॥ सकृज्जल्पन्ति राजानः सकृज्जल्पन्ति साधवः । सकृत्कन्याः प्रदीयन्ते त्रीण्येतानि सकृत्सकृत् ॥ १८ ॥ मुखं प्रसन्नं विमला च दृष्टिः कथानुरागो मधुरा च वाणी । स्नेहोऽधिकः संभ्रमदर्शनं च सदानुरक्तस्य जनस्य चिह्नम् ॥ १९ ॥ यत्र त्वामनुगमिष्यन्ति यत्र यत्र गमिष्यसि । कथमन्यमिमा नाथास्ता उपजीव्योपजीविनः ॥ २० ॥ परकामासमनर्थत्र योऽर्थिनाय बन्धनम् । कार्याकार्यं विधुते स्नेहाद्यदः स मर्माहते ॥ २१ ॥ वञ्चयित्वा तु तत्कर्तो विशेषं न भूमिकानां सत्याप्यवाञ्छेत् । न वधनेऽप्यान्तरो हि यस्याप्यन्ते प्रमादोऽपि संगमाह्वते ॥ २२ ॥ बलेऽपकारोऽपि हि बुद्धिमान्नरः परं नवेक्ष स्वयमेव वैरिताम् । भिषग्द्रुममाप्नोति विचिन्त्य भक्षयेदकारणात्को हि विचक्षणो विषम् ॥ २३ ॥ मित्रस्वजनबन्धूनां बुद्धेर्धैर्यस्य चात्मनः । आपन्निकषपाषाणे नरो जानाति सारताम् ॥ २४ ॥ मित्राण्येव हि रक्षन्ति मित्राण्यात्मीयमेव च । मित्राद्दुर्मित्रं धैर्यमपि मूढ निकृन्तति ॥ २५ ॥ मित्रार्थे बान्धवार्थे च बुद्धिमान्यतते सदा । जातास्वापत्सु यत्नेन जगादेदं वचो मनुः ॥ २६ ॥ प्रत्यासन्ने मदकठिनो दानगन्धेन वायुर्गन्धाद्भूतं प्रकटितकांचनश्रमलेखाम्बुदस्य । चेष्टा स्पष्टं वदति मतिमत्सैपुणोक्षयतस्त्वा जन्तोर्जन्मान्तरपरिचिता निश्चला चित्तवृत्तिम् ॥ २७ ॥ प्रसादः कुरुते पत्युः संपत्तिं नाभिजाततनाम् । कालिमा कालकूटस्य नापैति हरसंगमात् ॥ २८ ॥ प्रमादो निष्फलो यस्य कोपश्चापि निरर्थकः । न तं भर्तारमिच्छन्ति षण्ढं पतिमिव स्त्रियः ॥ २९ ॥ प्रज्ञावृद्धं धर्मवृद्धं स्वबन्धुं विद्यावृद्धं वयसा चापि वृद्धम् । कार्याकार्ये पूजयित्वा प्रसाद्य यः संपृच्छेन्न स मुह्येत्कदाचित् ॥ ३० ॥ यथा ग्रामान्तरं गच्छन्नरः कश्चित्क्वचिद्वसेत् । उत्सृज्य च तमावासं प्रतिष्ठेतापरेऽहनि ॥ ३१ ॥ एवमेव मनुष्याणां पिता माता गृहं वसु । आवासमात्रं काकुत्स्थ सज्जन्ते नात्र सज्जनाः ॥ ३२ ॥ यथा छायातपौ नित्यं सुसंबद्धौ परस्परम् । एवं कर्म च कर्ता च संश्लिष्टावितरेतरम् ॥ ३३ ॥ यथा फलानां पक्वानां नान्यत्र पतनाद्भयम् । एवं नरस्य जातस्य नान्यत्र मरणाद्भयम् ॥ ३४ ॥ यथा बीजं विना क्षेत्रमुप्तं भवति निष्फलम् । तथा पुरुषकारेण विना दैवं न सिध्यति ॥ ३५ ॥ योऽन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा सत्सु भाषते । स पापकृत्तमो लोके स्तेन आत्मापहारकः ॥ ३६ ॥

---

१ गजानाम्. २ सिंहस्य. ३ कुक्कुरः. ४ यमनामकं जलपात्रम्.

१ आपद् विपत्तिरेव निकषपाषाणं शाणप्रस्तरः.

शान्तेऽनन्तमहिम्नि निर्मलचिदानन्दे तरंगावलीनिर्मुक्तेऽमृतसागराम्भसि मनाङ्मग्नोऽपि नाचामति । निःसारे मृगतृष्णिकार्णवजले श्रान्तो विमूढः पिबत्याचामत्यवगाहतेऽभिरमते मज्जत्यथोन्मज्जति ॥ ३७ ॥ वंशे ग्रामे मूर्च्छः पितरि तनये वा सुहृदि वा शुचाऽलं तप्यन्ते भृशमुदरनाडंजडधियः । असारे संसारे विरसपरिणामे तु विदुषां वियोगो वैराग्यं दृढयति वितन्वन् शमसुखम् ॥ ३८ ॥ विधिरेव हि जानाति भव्यानामर्थसिद्धये । असंचिन्त्यमानानां सद्भृत्याः स्वामिनामिव ॥ ३९ ॥ लीलायन्त्यः कुलं घ्नन्ति कूलानीव सरिद्वराः । दोषान्सर्वांश्च मत्वाशु प्रजापतिरभाषत ॥ ४० ॥ गतो हेममृगं न वेत्ति नहुषो नो यान्युनक्ति द्विजान्विप्रादेव सवत्सधेनुहरणे जाता मतिश्चार्जुने । द्यूते भ्रातृचतुष्टयं स्वमहिषीं धर्मात्मजो दत्तवान् प्रायः सत्पुरुषो विनाशसमये बुद्ध्या परित्यज्यते ॥ ४१ ॥ पुरा विद्वत्तासीदमलिनधियां क्लेशहतये गता कालेनासौ विषयसुखसिद्ध्यै विषयिणाम् । इदानीं संवीक्ष्य क्षितितलभुजः शास्त्रविमुखानहो कष्टं सापि प्रतिदिनमधोऽधः प्रविशति ॥ ४२ ॥ राजा धर्मविना द्विजः शुचिविना ज्ञानं विना योगिनः कान्ता सत्यविना हयो गतिविना ज्योतिर्विना भूषणम् । योद्धा शूरविना तपो व्रतविना छन्दो विना गायनं भ्राता स्नेहविना नरो हरिविना मुञ्चन्ति शीघ्रं बुधाः ॥ ४३ ॥ प्रियवचनकृतोऽपि योषितां दयितजनानुनयो रसादृते । प्रविशति हृदयं न तद्विदां मणिरिव कृत्रिमरागयोजितः ॥ ४४ ॥ मानो वा दर्पो वा विज्ञानं विभ्रमः सुबुद्धिर्वा । सर्वं प्रणश्यति समं वित्तविहीनो यदा पुरुषः ॥ ४५ ॥ परां विनीतः समुपैति सेव्यतां महीयसानां विनयो विभूषणम् । प्रवृत्तदानो मृदुसंचरत्करः करीव भद्रो विनयेन शोभते ॥ ४६ ॥ प्रीणाति यः सुचरितैः पितरं स पुत्रो यद्भर्तुरेव हितमिच्छति तत्कलत्रम् । तन्मित्रमापदि सुखे च समक्रियं यदेतत्त्रयं जगति पुण्यकृतो लभन्ते ॥ ४७ ॥ भार्यायां जनितं पुत्रमादर्शेष्विव चाननम् । ह्लादते जनिता प्रेक्ष्य स्वर्गं प्राप्येव पुण्यकृत् ॥ ४८ ॥ हिंसकान्यपि भूतानि यो हिनस्ति स निर्घृणः । स याति नरकं घोरं किं पुनर्यः शुभानि च ॥ ४९ ॥ सुखास्वादपरो यस्तु संसारे सत्समागमः । स वियोगावसानत्वाद्दुःखानां धुरि युज्यते ॥ ५० ॥ पूज्यो बन्धुरपि प्रियोऽपि तनयो भ्राता वयस्योऽपि वा मोहादनयकार्यविमुखो हेयः स कार्यार्थिना । लोके हि प्रथिता ननु श्रुतिरियं नार्योऽपि गायन्ति यां किं कार्यं कनकेन तेन भवति च्छेदाय कर्णस्य यत् ॥ ५१ ॥ सुधाशुभ्रं धाम स्फुरदमलरश्मिः शशधरः प्रियावक्त्राम्भोजं मलयजरजश्चातिसुरभि । स्रजो हृद्यामोदास्तदिदमखिलं रागिणि जने करोत्यन्तःक्षोभं न तु विषयसंसर्गविमुखे ॥ ५२ ॥ भार्यावन्तः क्रियावन्तः सभार्या गृहमेधिनः । भार्यावन्तः प्रमोदन्ते भार्यावन्तः श्रियान्विताः ॥ ५३ ॥ मन्त्रे तीर्थे द्विजे देवे दैवज्ञे भेषजे गुरौ । यादृशी भावना यस्य सिद्धिर्भवति तादृशी ॥ ५४ ॥ बाहू द्वौ च मृणालमास्यकमलं लावण्यलीलाजलं श्रोणी तीर्थशिला च नेत्रशफरं धम्मिल्लशैवालकम् । कान्तायाः स्तनचक्रवाकयुगलं कन्दर्पबाणानलैर्दग्धानामवगाहनाय विधिना रम्यं सरो निर्मितम् ॥ ५५ ॥ भार्या पुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधनाः स्मृताः । यत्ते समधिगच्छन्ति यस्य ते तस्य तद्धनम् ॥ ५६ ॥ प्रिया हिताश्च ये राज्ञो ग्राह्यवाक्या विशेषतः । आश्रयेत्पार्थिवं विद्वांस्तद्द्वारेण नान्यथा ॥ ५७ ॥ भवारण्यं भीमं तनुगृहमिदं छिद्रबहुलं बली कालश्चौरो नियतमसिता मोहरजनी । गृहीत्वा ज्ञानासिं विरतिफलकं शीलकवचं समाधानं कृत्वा स्थिरतरदृशो जाग्रत जनाः ॥ ५८ ॥ प्रत्युपस्थितकालस्य सुखस्य परिवर्जनम् । अनागतसुखाशा च नैव बुद्धिमतां नयः ॥ ५९ ॥ प्रथमं संस्थिता भार्या पतिं प्रेत्य प्रतीक्षते । पूर्वं मृतं च भर्तारं पश्चात्साऽप्यनुगच्छति ॥ ६० ॥ प्रथमे नार्जिता विद्या द्वितीये नार्जितं धनम् । तृतीये नार्जितं पुण्यं चतुर्थे किं करिष्यति ॥ ६१ ॥ रागी बिम्बाधरोऽसौ स्तनकलशयुगं यौवनारूढगर्वं नीचा नाभिः प्रकृत्या कुटिलकमलकं स्वल्पकं चापि मध्यम् । कुर्वन्त्वेतानि नाम प्रसभमिह मनश्चिन्तितान्याशु खेदं यन्मां तस्याः कपोलौ दहत इति मुहुः स्वच्छकौ तन्न युक्तम् ॥ ६२ ॥ यो नानाद्युतिमत्पदार्थरसिकोऽसारेऽपि शक्रायुधे सप्रेमा स विलोक्य बर्हमिह मे किं किं न कुर्यात्प्रियम् । इत्याविष्कृतबर्हरागि नटते यो बर्हिणोऽम्भोलवान्नान्यन्मुञ्चति तं विहाय जलदं कोऽन्योऽस्ति शून्याशयः ॥ ६३ ॥ शरीरमेवायतनं सुखस्य दुःखस्य चाप्यायतनं शरीरम् । यद्यच्छरीरेण करोति कर्म तेनैव देही समुपाश्नुते तत् ॥ ६४ ॥ विनयेन विना का श्रीः का निशा शशिना विना । रहिता सत्कवित्वेन कीदृशी वाग्विदग्धता ॥ ६५ ॥ शशिना सह याति कौमुदी सह मेघेन तडित्प्रलीयते । प्रमदाः पतिवर्त्मगा इति प्रतिपन्नं हि विचेतनैरपि ॥ ६६ ॥ वरं मौनं कार्यं न च वचनमुक्तं यदनृतं वरं क्लैब्यं पुंसां न च परकलत्राभिगमनम् । वरं प्राणत्यागो न च पिशुनवाक्येष्वभिरुचिर्वरं भिक्षाशित्वं न च परधनास्वादनसुखम् ॥ ६७ ॥ पुरो रेवापारे गिरिरतिदुरारोहशिखरो धनुर्बाणैः पश्चाच्छबरकवरो धावति भृशम् । सरः सव्येऽसव्ये दवदहनदाहव्यतिकरो न गन्तुं न स्थातुं

हरिणशिशुरयं विकरोति ॥ ६८ ॥ लोकाचरोऽपि महता विलासान्न यत्र मुदन्य हृदि स्फुरन्ति । कान्तो तवैतस्या हि निसर्गसिद्धमन्यत्र प्रणयेव मुधा पतिष्णुः ॥ ६९ ॥ बुद्धिश्च हीयते पुंसां नीचैः सह समागमात् । मध्यमैर्मध्यतां याति श्रेष्ठतां याति चोत्तमैः ॥ ७० ॥ धिक्कांताप्यवमायमात्र-महता स्निग्धप्रयुक्ताशिषा कार्येणा नयमात्रमोप्रमेय-निच्छारदारोहिणाम् । मानोल्लेखकदर्थनाप्रस्ववर्तन, तात न यावद्गताः सामर्षं हृदयेऽवकाशविषया नायकर्तं स्पृशः ॥ ७१ ॥ लोको वहति किं राजन्न मूर्ध्ना दग्धुमिन्धनम् । क्षालयन्नपि वृक्षाङ्घ्रीन्नदीवेगो निकृन्तति ॥ ७२ ॥ वरुणेन यथा रागबद्ध एवाभिदृश्यते । तथा रागाभिभूतोऽयं हृतमेतद्धि वारुणम् ॥ ७३ ॥ आशावश्म कटाटकृतमांसल-केयूरमुद्रा गले वक्रे कज्जलकालिमा नयनयोस्ताम्बूल-रागोदयः । दृष्ट्वा कोपविधायि मण्डनमिदं प्रातश्चिरं प्रेयसं लीलातामरसोदरे मृगदृशः श्वासाः समाप्तिं गताः ॥ ७४ ॥

लज्जा स्नेहः स्वरमधुरता बुद्धयो यौवनश्रीः कान्तासङ्गो स्वजनममता दुःखहानिर्विलासः । धर्मः शास्त्रं सुरगुरुमतिः शौचमाचारचिन्ता पूर्णे सर्वे जठरपिठरे प्राणिनां संभवन्ति ॥ ७५ ॥ पुण्ये ग्रामे वने वा महति सितपटच्छन्नपाली-कपालीमादाय न्यायगर्भं द्विजहुतहुतभुग्धूमधूम्रोपकण्ठम् । द्वारं द्वारं प्रविष्टो दरमुदरदरीपूरणाय क्षुधार्तो मानी प्राणी सनाथो न पुनरनुदिनं तुल्यकुल्येषु दीनः ॥ ७६ ॥

अदेशकालज्ञमनायतिक्षमं यदप्रियं लाघवकारि चात्मनः । योऽत्राब्रवीत्कारणवर्जितं वचो न तद्वचः स्याद्विषमेव तद्वचः ॥ ७७ ॥ अदृष्टपूर्वानादाय भावानपरिशङ्कितान् । इष्टानिष्टान्मनुष्याणामस्तं गच्छन्ति रात्रयः ॥ ७८ ॥ सत्क्षेत्रसंप्रपादितः प्रियवचोबद्धालवालावलिर्निर्दोषेण मनःप्रसादपयसा निष्पन्नसेकक्रियः । दातुस्तत्तदभीप्सितं किल फलन्कालेऽतिबालोऽप्यसौ राजन् दानमहीरुहो विजयते कल्पद्रुमादीनपि ॥ ७९ ॥ अथ नित्यमनित्यं वा नेह शोचन्ति तद्विदः ।

नान्यथा शक्यते कर्तुं स्वभावः शोचतामिति ॥ ८० ॥ अन्धुजातिं प्राप्य नरः प्राकारः कीटको यथा । स विनश्यत्यसंदेहमिह त्वमुशना नृप ॥ ८१ ॥ क्षेत्रग्रामवनाद्रिपत्तनपुरीद्वीपक्षमामण्डलप्रत्याशाघनसूत्रबद्धमनसां लब्धाधिक ध्यायताम् । तृष्णे देवि यदि प्रसीदसि तनोष्यज्ञानि तुङ्गानि चेत्तद्भोः प्राणभृतां कुतः शमकथा ब्रह्माण्डलक्षैरपि ॥ ८२ ॥ अत्युदात्तगुणेष्वेषा कृतपुण्यैः प्ररोपिता । शतशाखा सफलैव यावन्मात्रापि सत्क्रिया ॥ ८३ ॥ अत्युत्सेकेन महसा साहसाध्यवसायिनाम् । श्रीरारोहति संदेहं महतामपि भूभृताम् ॥ ८४ ॥ ज्ञातुं वपुःपरिमितः क्षमते त्रिलोकीं जीवः कथं

[illegible] । गच्छति कृष्णवर्त्मा सुदूरमपि [illegible] सर्वमुपात्तं मुहुः ॥ ८५ ॥ अन्यद्दुग्धं [illegible] । अथ शैवमृगान्धेष ग्रामाः [illegible] ॥ ८६ ॥ अत्यन्तमुत्तमद्विजस्य [illegible] दिव्यान-[illegible] प्रकृतिः प्रसभमिव [illegible] ॥ ८७ ॥ आत्मनश्च [illegible] सिद्धिं यान्ति [illegible] ॥ ८८ ॥

अत्यन्तकल्पस्येह [illegible] । कामं [illegible] ॥ ८९ ॥ अनुदिश्य कृतपूर्वे-नागतमनागतं दुःखविनानुसन्तलम् । [illegible] च [illegible] ॥ ९० ॥ दुर्जनस्य च [illegible] न दुर्जनः । सर्वे दुर्गति कालेन दुर्लभस्तु [illegible] ॥ ९१ ॥ [illegible] गुणमन्यो न साधु विनयान्वितः । [illegible] ॥ ९२ ॥

अतीतानागता भावा ये च वर्तन्ते साम्प्रतम् । तान्कालनिर्मितान्बुद्ध्वा न संज्ञां हातुमर्हसि ॥ ९३ ॥ [illegible] नष्टचेतनः । [illegible] सुखमुखः पावको [illegible] ॥ ९४ ॥ [illegible] न किंचन । [illegible] कुर्याद् वदेत् ॥ ९५ ॥

[illegible] च । [illegible] मा स्म तेषु मनः कृथाः ॥ ९६ ॥ निद्रालस्यौ च [illegible] दातुमिच्छन्ति [illegible] ॥ ९७ ॥ अश्रेयसो [illegible] भ्रग्नाः । [illegible] ॥ ९८ ॥

अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानात्कृत्वा कर्म विगर्हितम् । तस्माद्विमुक्तिमन्विच्छन्द्वितीयं न समाचरेत् ॥ ९९ ॥ मा कुरु धनजनयौवनगर्वं हरति निमेषात्कालः सर्वम् । मायामयमिदमखिलं हित्वा ब्रह्मपदं प्रविशाशु विदित्वा ॥ १०० ॥ अज्ञानान्मनुजोऽसनानां [illegible] । दीनबद्धाप्यन्यायेव त्यज्यते निर्धनो जनः ॥ १०१ ॥ अचोद्यमानानि यथा पुष्पाणि च फलानि च । स्वं कालं नातिवर्तन्ते तथा कर्म पुराकृतम् ॥ १०२ ॥ नाकालतो भानुरुपैति योगं नाकालतोऽस्तं गिरिमभ्युपैति । नाकालतो हीयते वर्धते च चन्द्रः समुद्रोऽपि महोर्मिमाली ॥ १०३ ॥ अथ स केवलं मुङ्क्ते यः पचत्यात्मकारणात् । यज्ञशिष्टाशनं ह्येतत्सतामन्नं विधीयते ॥ १०४ ॥ अभ्यासेनैव मुण्डेन काषायेण जटाजिनैः । लोकान्विस्मापयत्येव तनो लुब्धो यथा वृकः ॥ १०५ ॥ नाकालतो म्रियते जायते वा नाकालतो व्याहरते च बालः । नाकालतो यौवनमभ्युपैति नाकालतो रोहति बीजमुप्तम् ॥ १०६ ॥ अभी प्रोक्तं तु युक्तं [illegible] स्वयंकृतम् ।

१ अहितवचन. २ दुर्जन.

तस्मात्पुरुषो यत्नाद्धर्मं संचिनुयाच्छनैः ॥१०७॥ अग्निहोत्रं त्रयो वेदास्त्रिदण्डं भस्मगुण्ठनम् । प्रज्ञापौरुषहीनानां जीविकेति बृहस्पतिः ॥१०८॥ नाकालमत्ताः खगराजगाश्च मृगद्विपाः शलभमृगाश्च लोके । नाकालतः स्त्रीषु भवन्ति गर्भा नायान्त्यकाले शिशिरोष्णवर्षाः ॥१०९॥ एवमेव कुले जाताः पावकोपमतेजसः । क्षमावन्तो निराकाराः काष्ठेऽग्निरिव शेरते ॥११०॥ स एव खलु दारुभ्यो यदा निर्मथ्य दीप्यते । तद्दारु च वनं चान्यन्निर्दहत्याशु तेजसा ॥१११॥ नाक्रोशी स्यान्नावमानी परस्य मित्रद्रोही नोत नीचोपसेवी । न चाभिमानी न च हीनवृत्तो रूक्षां वाचमुषतीं वर्जयीत ॥११२॥ अग्निस्तेजो महल्लोके गूढस्तिष्ठति दारुषु । न चोपयुङ्क्ते तद्दारु यावन्नो दीप्यते परैः ॥११३॥ अग्निं प्राप्य यथा सद्यस्तूलराशिर्विनश्यति । तथा गंगा प्रवाहेण सर्वं पापं विनश्यति ॥११४॥ व्याधिभिर्मथ्यमानानां त्यजतां विपुलं धनम् । वेदनां नापकर्षन्ति यतमानाश्चिकित्सकाः ॥११५॥ अक्षेत्रे बीजमुत्सृष्टमन्तरैव विनश्यति । अबीजकमपि क्षेत्रं केवलं स्थण्डिलं भवेत् ॥११६॥ अक्षमा ह्रीपरित्यागः श्रीनाशो धर्मसंक्षयः । अभिध्याप्रख्यता चैव सर्वं लोभात्प्रवर्तते ॥११७॥ शमयति गजानन्यान्गन्धद्विपः कलभोऽपि सन्प्रभवति नितरां वेगोदग्रं भुजंगशिशोर्विषम् । भुवमधिपतिर्बालावस्थोऽप्यलं परिरक्षितुं न खलु वयसा जात्यैवायं स्वकार्यसहो गणः ॥११८॥ अक्षमः क्षमतामानी क्रियायां यः प्रवर्तते । स हि हास्यास्पदत्वं च लभते प्राणसंशयम् ॥११९॥ अक्रोधेन जयेत्क्रुद्धमसाधुं साधुना जयेत् । जयेत्कदर्यं दानेन जयेत्सत्येन चानृतम् ॥१२०॥ ब्राह्मणः पतनीयेषु वर्तमानो विकर्मसु । दाम्भिको दुष्कृतप्रायः शूद्रेण सदृशो भवेत् ॥१२१॥ अक्रोधनः क्रोधनेभ्यो विशिष्टस्तथा तितिक्षुरतितिक्षोर्विशिष्टः । अमानुषेभ्यो मानुषाश्च प्रधाना विद्वांस्तथैवाविदुषः प्रधानः ॥१२२॥ अकृतेष्वेव कार्येषु मृत्युर्वै संप्रकर्षति । युवैव धर्मशीलः स्यादनित्यं हि जीवितम् ॥१२३॥ यस्तु शूद्रो दमे सत्ये धर्मे च सततोत्थितः । तं ब्राह्मणमहं मन्ये वृत्तेन हि भवेद्द्विजः ॥१२४॥ अकीर्तिं विनयो हन्ति हन्त्यनर्थं पराक्रमः । हन्ति नित्यं क्षमा क्रोधमाचारो हन्त्यलक्षणम् ॥१२५॥ अकिंचनस्य शुद्धस्य उपपन्नस्य सर्वतः । अवेक्षमाणस्त्रींल्लोकान्न तुल्यमिह लक्षये ॥१२६॥ सन्तः सच्चरितोदयव्यसनिनः प्रादुर्भवद्यन्त्रणाः सर्वत्रैव जनापवादचकिता जीवन्ति दुःखं सदा । अव्युत्पन्नमतिः कृतेन न सता नैवासता व्याकुलो युक्तायुक्तविवेकशून्यहृदयो धन्यो जनः प्राकृतः ॥१२७॥ अकिंचनः परिपतन्सुखमास्वादयिष्यसि । अकिंचनः सुखं शेते समुत्तिष्ठति चैव ह ॥१२८॥ अकाले कृत्यमारब्धं कर्तुर्नार्थाय कल्पते । तदेव काले आरब्धं महतेऽर्थाय कल्पते ॥१२९॥ खः पश्यद्भिरकारणक्षितमितं पाथोजकोशाकृति श्मश्रूद्बोधकठोरमद्य रभसादुत्तप्तताम्रप्रभम् । प्रागजीर्णवलक्षकेशविकृतं वृद्धाजशीर्षोपमं वक्त्रं नः परिहस्यते ध्रुवमिदं भूतैश्चिरस्थायिभिः ॥१३०॥ अकालसहमत्यल्पं मूर्खव्यसननायकम् । अशुभं भीरुयोधं च दुर्गव्यसनमुच्यते ॥१३१॥ अकार्याण्यपि पर्याप्य कृत्वापि वृजिनार्जवम् । विधीयते हितं यस्य स देहः कस्य सुस्थिरः ॥१३२॥ स्तनतटमिदमुत्तुङ्गं निम्नो मध्यः समुन्नतं जघनम् । विषमे मृगशावाक्ष्या वपुषि नवे क इव न स्खलति ॥१३३॥ अकार्यकरणाद्भीतः कार्याणां च विवर्जनात् । अकाले मन्त्रभेदाच्च येन माद्येन्न तत्पिबेत् ॥१३४॥

अकामान्कामयति यः कामयानान्परित्यजेत् । बलवन्तं च यो द्वेष्टि तमाहुर्मूढचेतसम् ॥१३५॥ स्तनयोर्जघनस्यापि मध्ये मध्यं प्रिये तव । अस्ति-नास्तीति संदेहो न मेऽद्यापि निवर्तते ॥१३६॥ अकामो कामयानस्य शरीरं परिपीड्यते । इच्छन्ती कामयानस्य रतिर्भवति शोभना ॥१३७॥ अकामस्य क्रिया काचिद्दृश्यते नेह कर्हिचित् । यद्यद्धि कुरुते किंचित्तत्तत्कामस्य चेष्टितम् ॥१३८॥ प्रथमा गतिरात्मैव द्वितीया गतिरात्मजः । सन्तो गतिस्तृतीयोक्ता चतुर्थी धर्मसंचयः ॥१३९॥ अकस्मात्प्रक्रिया नृणामकस्माच्चापकर्षणम् । शुभाशुभे महत्त्वं च प्रकर्तुं बुद्धिलाघवम् ॥१४०॥ अकर्मशीलं च महाशनं च लोकद्विष्टं बहुमायं नृशंसम् । अदेशकालज्ञमनिष्टवेषमेतान्गृहे न प्रतिवासयेत ॥१४१॥ प्रयोजनेषु ये सक्ता न विशेषेषु भारत । तानहं पण्डितान्मन्ये विशेषा हि प्रसङ्गिनः ॥१४२॥ अद्यैव कुरु यच्छ्रेयो मा त्वां कालोऽत्यगादयम् । अकृतेष्वेव कार्येषु मृत्युर्वै संप्रकर्षति ॥१४३॥ अधरः किसलयरागः कोमलविटपानुकारिणौ बाहू । कुसुममिव लोभनीयं यौवनमङ्गेषु संनद्धम् ॥१४४॥ चत्वार्याहुर्नरश्रेष्ठा व्यसनानि महीक्षिताम् । मृगया पानमक्षाश्च ग्राम्ये चैवातिरक्तता ॥१४५॥ अधर्मेण च यः प्राह यश्चाधर्मेण पृच्छति । तयोरन्यतरः प्रैति विद्वेषं वाधिगच्छति ॥१४६॥ अध्रुवेण शरीरेण प्रतिक्षणविनाशिना । ध्रुवं यो नार्जयेद्धर्मं स शोच्यो मूढचेतनः ॥१४७॥ निबन्धनी रज्जुरेषा या ग्रामे वसतो रतिः । छित्त्वैनां सुकृतो यान्ति नैनां छिन्दन्ति दुष्कृतः ॥१४८॥ अध्वा जरा देहवतां पर्वतानां जलं जरा । असंभोगो जरा स्त्रीणां वाक्शल्यं मनसो जरा ॥१४९॥ अनधिगतमनोरथस्य सर्वं शतगुणितेव गता मम त्रियामा । यदि तु तव समागमे

तथैव प्रमणति मुहुः ततः कृशी भवेयम् ॥ १५० ॥ मृदुगात्रः कृशो भूत्वा शनैः संसीदते शिरः । वल्मीक इव वृक्षस्य तथान्मूलानि कृन्तति ॥ १५१ ॥ अनवरत्याः कानदीयवनगहनयः शास्त्रगहनेष्वद्भुतत्वा वाचा परिजनेषु मूकाः परगुणे । विदग्धानां गोष्ठीष्वकृतरतिचर्याश्च खलु ये भवेयुर्न किं ग्रामनितिकल्ड्ने जिह्याः ॥ १५२ ॥ अलब्धासेन विद्यानामसंसर्गेण धीमताम् । अनिग्रहेण चाक्षाणां जायते व्यसनं नृणाम् ॥ १५३ ॥ मौख्येन निरदात्तरं मध्यस्थं सुहृदं तथा । शक्त्या ततः समुद्धृत्य हितार्थं भर्त्सयेत्सुधीः ॥ १५४ ॥ अनर्थकं विप्रवासं गृहेभ्यः पापैः सन्धिं परदाराभिमर्शनम् । दैन्यं स्तैन्यं पैशुनं मद्यपानं न सेवते यश्च सुखी सदैव ॥ १५५ ॥ अनर्थमर्थतः पश्यन्नर्थं चैवाप्यनर्थतः । इन्द्रियैरजितैर्बालः सुदुःखं मन्यते सुखम् ॥ १५६ ॥ बन्धुत्यागस्तनुत्यागो देशत्याग इति त्रिषु । आद्यन्तावायतक्लेशौ मध्यमः क्षणिकज्वरः ॥ १५७ ॥ अनवाप्यं च शोकेन शरीरं चोपतप्यते । अमित्राश्च प्रहृष्यन्ति मा स्म शोके मनः कृथाः ॥ १५८ ॥ अनातुरोत्कण्ठितयोः प्रसिध्यता समागमेनापि रतिर्न मां प्रति । परस्परप्राप्तिनिराशयोर्वरं शरीरनाशोऽपि समानरागयोः ॥ १५९ ॥ प्रज्ञया मानसं दुःखं हन्याच्छारीरमौषधैः । एतद्धि ज्ञानसामर्थ्यं न बालैः समतामियात् ॥ १६० ॥ अनात्मवान्नयद्वेषी वर्धयन्नरिसंपदः । प्राप्यापि महदैश्वर्यं सह तेन विपद्यते ॥ १६१ ॥ अनादेयं नाददीत परिक्षीणोऽपि पार्थिवः । न चादेयं समृद्धोऽपि सूक्ष्ममप्यर्थमुत्सृजेत् ॥ १६२ ॥ न च रात्रौ सुखं शेते ससर्प इव वेश्मनि । यः कोपयति निर्दोषं सदोषोऽभ्यन्तरं जनम् ॥ १६३ ॥ अनादेयस्य चादानादादेयस्य च वर्जनात् । दौर्बल्यं ख्याप्यते राज्ञः स प्रेत्येह च नश्यति ॥ १६४ ॥ अनाद्यन्ता तु सा तृष्णा अन्तर्देहगता नृणाम् । विनाशयति भूतानि अयोनिज इवानिलः ॥ १६५ ॥ न च शत्रुरवज्ञेयो दुर्बलोऽपि बलीयसा । अल्पोऽपि हि दहत्यग्निर्विषमल्पं हिनस्ति च ॥ १६६ ॥ अनाम्नायमला वेदा ब्राह्मणस्याव्रतं मलम् । मलं पृथिव्या बाल्हीकाः पुरुषस्यानृतं मलम् ॥ १६७ ॥ अनारभ्या भवन्त्यर्थाः केचिन्नित्यं तथागताः । कृतः पुरुषकारो हि भवेद्येषु निरर्थकः ॥ १६८ ॥ द्वयादिविकृतवतः प्रतिभासतेऽन्यो मिथ्यैव चित्रमधिको विशदात्मनोऽपि । चन्द्रादि पश्यति पुरो द्विगुणं प्रकृत्या तेजोमयं तिमिरदोषहतं हि चक्षुः ॥ १६९ ॥ अनार्यवृत्तमप्राज्ञमसूयकमधार्मिकम् । अनर्थाः क्षिप्रमायान्ति वाग्दुष्टं क्रोधनं तथा ॥ १७० ॥ अनावृतनवद्वारपञ्जरे विहगोऽनिलः । यत्तिष्ठति तदाश्चर्यं प्रयाणे विस्मयः कुतः ॥ १७१ ॥ तत्क्षणमात्रं यस्य मन्यते बुद्धिमान् । इममर्थं परं स नास्ति यथा ॥ १७२ ॥ अनिच्छन्निर्विकारो विचरेत्सदाचारी । पश्य यमलोकेन कृतानि ॥ १७३ ॥ अनिर्वाच्यमनिर्वचनीयमसारं सकलमसंप्रयतम् । मनसा गुरुर्दुर्मनसाहितम् ॥ १७४ ॥ आकृत्य बुद्धिमतां दुर्भाषी न भवेत् । दीर्घौ बुद्धिमतो बाहू याभ्यां हिंसति हिंसितः ॥ १७५ ॥ अनिर्वेदः श्रियो मूलं लाभस्य च शुभस्य च । महान्भवत्यनिर्विण्णः सुखं चानन्त्यमश्नुते ॥ १७६ ॥ अनिर्लोडितकार्यस्य वाग्जालं वाग्मिनो वृथा । कृत्वा ये यदि दोषमानुवर्तिभिः । कार्य जन्म दृश्यमानः प्रवर्तन्ते शोके परवाहमवज्ञया ॥ १७७ ॥ नित्यं परित्यजन्ति मुञ्चति बन्धुवर्गं शीघ्रं विहाय जननीमपि जन्मभूमिम् । संत्यज्य गच्छति विदेशमभीष्टलोकं चित्ताकुलीकृतमतिः पुरुषोऽर्थहेतोः ॥ १७८ ॥ अनिष्टसंप्रयोगाच्च विप्रयोगात्प्रियस्य च । मनुष्या मानसैर्दुःखैर्युज्यन्ते स्वल्पबुद्धयः ॥ १७९ ॥ अनीर्ष्युर्गुप्तदारश्च संविभागी प्रियंवदः । श्लक्ष्णो मधुरवाक्स्त्रीणां न चासां वशगो भवेत् ॥ १८० ॥ न पिता न स्वजो नात्मा न माता न सखीजनः । इह प्रेत्य च नारीणां पतिरेको गतिः सदा ॥ १८१ ॥ अनुबन्धं च संप्रेक्ष्य विपाकं चैव कर्मणाम् । उत्थानमात्मनश्चैव धीरः कुर्वीत वा न वा ॥ १८२ ॥ अनुबन्धानुपेक्षेत सानुबन्धेषु कर्मसु । संप्रधार्य च कुर्वीत न वेगेन समाचरेत् ॥ १८३ ॥ सत्योऽयं प्रवादोऽयं लौकिकः प्रतिभाति माम् । पितॄन्समनुजायन्ते नरा मातरमङ्गनाः ॥ १८४ ॥ अनुयाति न भर्तारं यदि दैवात्कथंचन । तथापि शीलं संरक्ष्यं शीलभङ्गात्पतत्यधः ॥ १८५ ॥ अनेकचित्तमन्त्रस्तु द्वेष्यो भवति मन्त्रिणाम् । अनवस्थितचित्तत्वात्कार्ये तैः स उपेक्ष्यते ॥ १८६ ॥ मूढ जहीहि धनागमतृष्णां कुरु तनुबुद्धिमनःसु वितृष्णाम् । यल्लभसे निजकर्मोपात्तं वित्तं तेन विनोदय चित्तम् ॥ १८७ ॥ अन्तर्दुष्टः क्षमायुक्तः सर्वानर्थकरः किल । शकुनिः शकटारश्च दृष्टान्तावत्र भूपते ॥ १८८ ॥ अन्तर्ये सततं तृष्णाव्यगणिताः स्नानैव पाथोधरैरासीनापतितास्तरंगवलयैराक्रम्य गृह्णन्नसौ । व्यक्तं मौक्तिकरत्नतां जलकणास्संप्राप्य यत्नम्बुधि. प्रायोऽन्येन कृतादरो लघुरपि प्राप्नोऽर्च्यते स्वामिभिः ॥ १८९ ॥ मूर्खा यत्र न पूज्यन्ते धान्यं यत्र सुसंचितम् । दंपत्योः कलहो नास्ति तत्र श्रीः स्वयमागता ॥ १९० ॥ अन्येषु रेमिरे धीरा न ते मध्येषु रेमिरे । अन्त्यमासि सुखं प्रादुर्दुःखमन्तरमन्त्ययोः ॥ १९१ ॥ मूलमेवादितश्छिन्द्यात्पर-

पक्षस्य नित्यशः । ततः महार्घानतरश्च स्त्रयश्च तदनन्तरम् ॥ १९२ ॥ अन्योच्छिष्टेषु शेषेषु भुक्तवेषु महाभुजः । कस्मान्न लज्जामवहन् गात्रे चिन्तां न वा दधुः ॥ १९३ ॥ अन्यो धनं प्रेतगतस्य भुङ्क्ते वयांसि चाग्निश्च शरीरधातून् । द्वाभ्यामयं गच्छत्यमुत्र पुण्येन पापेन च वेष्ट्यमानः ॥१९४॥ चलस्वभावा दुःसेव्या दुर्ग्राह्या भावतस्तथा । प्राज्ञस्य पुरुषस्येह यथा वाचस्तथा श्रियः ॥ १९५ ॥ अन्योन्य-समुदन्तम्मादन्योन्यापाश्रयेण च । ज्ञातयः संप्रवर्धन्ते सरसीवोत्पलान्युत ॥ १९६ ॥ अन्यो हि नाश्नाति कृतं हि कर्म मनुष्यलोके मनुजस्य कश्चित् । यत्तेन किंचिद्धि कृतं हि कर्म तदश्नुते नास्ति कृतस्य नाशः ॥ १९७ ॥ उद्योगेन विना नैव कार्यं किमपि सिध्यति । नहि सुप्तस्य सिंहस्य प्रविशन्ति मुखे मृगाः ॥ १९८ ॥ अपकारिणि विश्रम्भं यः करोति नराधमः । अनाथो दुर्बलो यद्वन्न चिरं स तु जीवति ॥ १९९ ॥ लोभादेव नरा मूढा धनविद्यान्विता अपि । अकृत्येषु नियोज्यन्ते भ्राम्यन्ते दुर्गमेष्वपि ॥ २०० ॥ अन्यो हि नाश्नाति कृतं हि कर्म मनुष्यलोके मनुजस्य कश्चित् । यत्तेन किंचिद्धि कृतं हि कर्म तदश्नुते नास्ति कृतस्य नाशः ॥ २०१ ॥ अपहृत्य तमस्तीव्रं यथा भात्युदये रविः । तथापहृत्य पापानि भाति गङ्गाजलप्लुतः ॥ २०२ ॥ अशं प्रवाहो गाङ्गो वा समुद्रं प्राप्य तद्रसः । भवत्यपेयस्तद्विद्वान्नाश्रयेदशुभात्मकम् ॥ २०३ ॥ सुखमेव हि दुःखान्तं कदाचिद्दुःखतः सुखम् । तस्मादेतद्द्वयं जह्याद्य इच्छेच्छाश्वतं सुखम् ॥ २०४ ॥ अपि मन्दत्वमापन्नो नष्टो वाऽभीष्टदर्शनात् । प्रायेण प्राणिनां भूयो दुःखवेगोऽधिको भवेत् ॥२०५॥ अपि मार्दवभावेन गात्रं संलीय बुद्धिमान् । अरिं नाशयते नित्यं यथा वल्ली महाद्रुमम् ॥ २०६ ॥ सुखार्थी नागारिप्रतिभयशमात्प्रत्युत सुखं जहौ शेषस्तल्पीकृततनु निषेव्यासुररिपुम् । यतस्तेनामुष्मिन्नधिगतवता क्लेशमहतां क्षमायापि न्यस्तं निरवधि धराभारवहनम् ॥ २०७ ॥ अपुत्रस्य गतिर्नास्ति स्वर्गो नैव कथंचन । तस्मात्पुत्रमुखं दृष्ट्वा पश्चाद्भवति तापसः ॥ २०८ ॥ अपूर्विणा न कर्तव्यं कर्म लोके विगर्हितम् । कृतपूर्वं तु त्यजतो महान्धर्म इति श्रुतिः ॥ २०९ ॥ सुखदुःखानि भूतानामजरो जरयत्यसौ । आदित्यो ह्यस्तमभ्येति पुनः पुनरुदेति च ॥ २१० ॥ अप्युन्मत्तात्प्रलपतो बालाच्च परिजल्पतः । सर्वतः सारमादद्यादश्मभ्य इव काञ्चनम् ॥ २११ ॥ अप्रसादोऽनधिष्ठानं देयांशहरणं च यत् । काल्यापोऽप्रतीकारस्तद्वैराग्यस्य कारणम् ॥ २१२ ॥ सुखदुःखे समे स्यातां बन्धूनां क्लेशहेतुके । मूर्ध्नि स्थितानां केशानां भवेतां स्नेहच्छेदने ॥ २१३ ॥ अप्रियैरपि निर्दिष्टः किं स्यात्क्लेशासहिष्णुभिः । ये तदुन्मूलने शक्ता जिगीषा तेषु शोभते ॥ २१४ ॥ अभयस्य हि यो दाता तस्यैव सुमहत्फलम् । नहि प्राणसमं दानं त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥२१५॥ सुखदुःखे हि पुरुषः पर्यायेणोपसेवते । न ह्यनन्तं सुखं कश्चित्प्राप्नोति पुरुषर्षभ ॥ २१६ ॥ अभिन्नवेला गम्भीरावम्बुराशिर्भवानपि । असावञ्जनसंकाशस्त्वं तु चामीकरद्युतिः ॥ २१७ ॥ अभिप्रायं यो विदित्वा तु भर्तुः सर्वाणि कार्याणि करोत्यतन्द्रीः । वक्ता हितानामनुरक्त आर्यः शक्तिज्ञ आत्मेव हि सोऽनुकम्प्यः ॥ २१८ ॥ सुखं दुःखान्तमालस्यं दाक्ष्यं दुःखं सुखोदयम् । भूतिः श्रीर्ह्रीर्धृतिः कीर्तिर्दक्षे वसति नालसे ॥ २१९ ॥ वाक्यं तु यो नाद्रियतेऽनुशिष्टः प्रत्याह यश्चापि नियुज्यमानः । प्रज्ञाभिमानी प्रतिकूलवादी त्याज्यः स तादृक् त्वरयैव भृत्यः ॥ २२० ॥ अभिमानवतां ब्रह्मन्युक्तायुक्तविवेकिनाम् । युज्यतेऽवश्यभोज्यानां दुःखानामप्रकाशनम् ॥ २२१ ॥ सुखमापतितं सेवेद्दुःखमापतितं वहेत् । कालप्राप्तमुपासीत सस्यानामिव कर्षकः ॥ २२२ ॥ अभिमान श्रियं हन्ति पुरुषस्याल्पमेधसः । गर्भेण दुष्यते कन्या गृहवासेन च द्विजः ॥ २२३ ॥ अभियुक्तं बलवता दुर्बलं हीनसाधनम् । हृतस्वं कामिनं चौरमाविशन्ति प्रजागराः ॥ २२४ ॥ सुकरं सर्वथा मैत्रं दुष्करं प्रतिपालनम् । अनित्यत्वाद्धि चित्तानां प्रीतिरल्पेन भिद्यते ॥ २२५ ॥ अभियोक्ता बलीयस्त्वादलब्ध्वा न निवर्तते । उपहारादृते तस्मात्संधिरन्यो न विद्यते ॥ २२६ ॥ अभिलष्यं स्थिरं पुण्यं ख्यातं सिद्धैर्निषेवितम् । सेवेत सिद्धिमन्विच्छन् श्लाघ्यं विन्ध्यमिवेश्वरम् ॥ २२७ ॥ यथा शरीरमेवेदं जलबुद्बुदसंनिभम् । प्रवातदीपचपलास्तथा कस्य कृते श्रियः ॥ २२८ ॥ यथा हि पुरुषः कुर्याच्छरीरे यत्नमुत्तमम् । वसनाद्यैरुपायैस्तु तथा राज्ये नराधिपः ॥ २२९ ॥ अमित्रं नैव मुञ्चेत वदन्तं कारुणान्यपि । दुःखं तत्र न कर्तव्यं हन्यात्पूर्वापकारिणम् ॥ २३० ॥ अमित्रादुन्नतिं प्राप्य नोन्नतोऽस्मीति विश्वसेत् । तस्मात्प्राप्योन्नतिं नश्येत् प्रावार इव कीटकः ॥ २३१ ॥ यथा हि भरतो वर्णैर्वर्णयत्यात्मनस्तनुम् । नानारूपाणि कुर्वाणस्तथात्मा कर्मजास्तनूः ॥ २३२ ॥ अमित्रो न विमोक्तव्यः कृपणो बह्वपि ब्रुवन् । कृपा न तस्मिन्कर्तव्या हन्यादेवापकारिणम् ॥ २३३ ॥ अमित्रो मित्रतां याति मित्रं चापि प्रदुष्यति । सामर्थ्ययोगात्कार्याणामनित्या वै सदा गतिः ॥ २३४ ॥ बुद्धिः प्रभावस्तेजश्च सत्त्वमुत्थानमेव च । व्यवसायश्च यस्य स्यात्तस्य वृत्तिभयं कुतः ॥ २३५ ॥ अमृतं चैव मृत्युश्च द्वयं देहे प्रतिष्ठितम् । मृत्युरापद्यते

मोहात्संचयनाय धनेऽमृतम् ॥ २३६ ॥ बुद्धिमन्तं कृतप्रज्ञं शुश्रूषुमनसूयकम् । दान्तं जितेन्द्रियं चापि शोको न स्पृशते नरम् ॥ २३७ ॥ बुद्धिमन्तं च मूढं च शूरं भीरुं जडं कविम् । दुर्बलं बलवन्तं च भागिनं भजते सुखम् ॥ २३८ ॥ बुद्धिरूपगुणायुष्मन्युतविद्याविशारदान् । प्राप्नुवन्ति नराः सर्वे सुकृतैः पूर्वजन्मनि ॥ २३९ ॥ बुद्धिश्रेष्ठानि कर्माणि बाहुमध्यानि भारत । तानि जङ्घाजघन्यानि भारप्रत्यवराणि च ॥ २४० ॥ दिशो वासः पात्रं करकुहरमेणाः प्रणयिनः समाधानं निद्रा शयनमवनी मूलमशनम् । कदैतत्संपूर्णं मम हृदयशृङ्गारमसमं भविष्यत्युग्रं परमपरितोषोपचितये ॥ २४१ ॥ नरसीमा मुक्तिः सकलगुणसीमा त्रिनयनं कलासीमा काव्यं जनन सुखसीमा सुवदना । भियः सीमा मृत्युः सुकृतकुलसीमाश्रितभृतिः क्षुधासीमा चान्नः श्रुतिमुखरसीमा हरिकथा ॥ २४२ ॥ यदा विनाशकालो वै लक्ष्यते दैवनिर्मितः । तदा वै विपरीतेषु मनः प्रकुरुते नरः ॥ २४३ ॥ व्यालाश्रयापि विफलापि सकण्टकापि वक्रापि पङ्किलभवापि दुरासदापि । गन्धेन बन्धुरसि केतकि सर्वजन्तोरेको गुणः खलु निहन्ति समस्तदोषान् ॥ २४४ ॥ प्रेयांस्तेऽहं त्वमपि च मम प्रेयसीति प्रवादस्त्वं मे ते प्राणा अहमपि तवास्मीति हन्त प्रवादः । त्वं मे ते स्यामहमपि च यत्तच्च नो साधु राधे व्याहारे नौ नहि समुचितो युष्मदस्मत्प्रयोगः ॥ २४५ ॥ उत्थिता एव पूज्यन्ते जनाः कार्यार्थिभिर्नरैः । शत्रुवत्पतितं को नु वन्दते मानवं पुनः ॥ २४६ ॥ उत्पततोऽन्तरीक्षं वै गच्छतोऽपि महीतलम् । धावतः पृथिवीं सर्वां नादत्तमुपतिष्ठते ॥ २४७ ॥ उत्पन्नमापदं यस्तु समाधत्ते स बुद्धिमान् । वणिजो मायया जारः प्रत्यक्षे निह्नुतो यथा ॥ २४८ ॥ उपशमफलाद्विद्याबीजात्फलान्तरमिच्छतां भवति विफलो यद्यारम्भस्तदत्र किमद्भुतम् । नियतविषया ह्येते भावा न यान्ति विपर्ययं जनयति यतः शालेर्बीजं न जातु यवाङ्कुरम् ॥ २४९ ॥ एकः स्वादु न भुञ्जीत एकश्चार्थान्न चिन्तयेत् । एको न गच्छेदध्वानं नैकः सुप्तेषु जागृयात् ॥ २५० ॥ एकाकी गृहसंत्यक्तः पाणिपात्रो दिगम्बरः । सोऽपि संबाध्यते लोके तृष्णायाः पश्य कौतुकम् ॥ २५१ ॥ एकाकी निःस्पृहः शान्तः पाणिपात्रो दिगम्बरः । कदा शंभो भविष्यामि कर्मनिर्मूलनक्षमः ॥२५२॥ द्वाविमौ न विराजेते विपरीतेन कर्मणा । गृहस्थश्च निरारम्भः कार्यवांश्चैव भिक्षुकः ॥२५३॥ आहारयति न स्वस्थो विनिद्रो न प्रबुध्यते । वक्ति न स्वेच्छया किंचित्सेवकः किं तु जीवति ॥ २५४ ॥ आयस्य तुर्यभागेन व्ययकर्म प्रवर्तयन् । अन्यूनतैलदीपोऽपि चिरं भद्राणि पश्यति ॥ २५५ ॥ आयत्यां गुणदोषज्ञस्तदात्वे क्षिप्रनिश्चयः । अतीते कार्यशेषज्ञः शत्रुभिर्नाभिभूयते ॥ २५६ ॥ आयत्यां च तदात्वे च यत्स्यादास्वादपेशलम् । तदेव तस्य कुर्वीत न लोकद्विष्टमाचरेत् ॥२५७॥ एतत्कामफलं लोके यद्द्वयोरेकचित्तता । अन्यचित्तकृते कामे शवयोरिव संगमः ॥२५८॥ एतस्माद्विरमेन्द्रियार्थगहनादायासकादाश्रय श्रेयोमार्गमशेषदुःखशमनव्यापारदक्षं क्षणात् । स्वात्मीभावमुपैहि संत्यज निजां कल्लोललोलां गतिं मा भूयो भज भङ्गुरां भवरतिं चेतः प्रसीदाधुना ॥ २५९ ॥ धैर्यं हि कार्यं सततं महद्भिः कृच्छ्रेऽपि कष्टव्यसनागमेऽपि । कृच्छ्राण्यकृच्छ्रेण समुत्तरन्ति धैर्यान्विता ये प्रसमीक्ष्यकार्याः ॥२६०॥ दृष्टिर्दृष्टानि जन्मानि न्यासानितान्यविधिनोऽपि च । आलोकयन्ति यावन्त्यादृष्टिर्नास्तीति न क्वचित् ॥ २६१ ॥ एते सत्पुरुषाः परार्थघटकाः स्वार्थं परित्यज्य ये सामान्यास्तु परार्थमुद्यमभृतः स्वार्थाविरोधेन ये । तेऽमी मानुषराक्षसाः परहितं स्वार्थाय निघ्नन्ति ये ये तु घ्नन्ति निरर्थकं परहितं ते के न जानीमहे ॥ २६२ ॥ दैवस्यास्य सुखस्य नास्ति नियमः कोऽप्यानुकूल्यं प्रति व्यक्तं यः प्रियमुत्कटं घटयते जन्तोः क्षणादप्रियम् । क्षिप्तं दर्शयति द्रुमस्य विकसन्नानाविधाप्यन्तरां प्रादुष्कृत्य वनस्पतेः प्रकुरुते विद्युद्विसर्गं च यः ॥ २६३ ॥ देवी श्रीजनकात्मजा दशमुखस्यासीद्गृहे रक्षसो नीता चैव रसातलं भगवती वेदत्रयी दानवैः । गन्धर्वस्य मदालसा च तनया पातालकेतुश्छलाद्दैत्येन्द्रेण जहार हन्त विषमा वामा विधेर्वृत्तयः ॥२६४॥ किमशक्यं बुद्धिमतां किमसाध्यं निश्चयं दृढं दधताम् । किमदेयं प्रियवचसां किमलभ्यं सिद्धोद्यमस्थानाम् ॥ २६५ ॥ गन्धाढ्यासौ भुवनविदिता केतकी स्वर्णवर्णा पद्मभ्रान्त्या चपलमधुपः पुष्पमध्ये पपात । अन्धीभूतः कुसुमरजसा कण्टकैर्लूनपक्षः स्थातुं गन्तुं द्वयमपि सखे नैव शक्तो द्विरेफः ॥ २६६ ॥ गवार्थे ब्राह्मणार्थे च स्वाम्यर्थे स्त्रीकृतेऽथ वा । स्थानार्थे यस्त्यजेत्प्राणांस्तस्य लोकाः सनातनाः ॥ २६७ ॥ गावो गन्धेन पश्यन्ति वेदेनैव द्विजातयः । चारैः पश्यन्ति राजानश्चक्षुर्भ्यामितरे जनाः ॥ २६८ ॥ त्यागो गुणो गुणशताभ्यधिको मतो मे विद्यापि भूषयति तं यदि किं ब्रवीमि । शौर्यं च नाम यदि तत्र नमोऽस्तु तस्मै तत्र त्रयं न च यदीष्यति चित्रमेतत् ॥ २६९ ॥ त्याज्यं सुखं विषयसंगमजन्म पुंसां दुःखोपसृष्टमिति मूर्खविचारणैषा । व्रीहीञ्जिहासति सितोत्तमतण्डुलाढ्यान्को नाम भोस्तुषकणोपहितान्हितार्थी ॥२७०॥ दुर्गं त्रिकूटः परिखा समुद्रो रक्षांसि योधा धनदाच्च वित्तम् । शास्त्रं च यस्योशनसा प्रणीतं स रावणो दैववशाद्विपन्नः

॥२७१॥ कर्मानुमेयाः सर्वत्र परोक्षगुणवृत्तयः । तस्मात्परोक्षवृत्तीनां फलैः कर्म विभावयेत् ॥२७२॥ किं गर्जन प्रभिन्नेन गजकर्णाग्रकुर्वता । स्थूलोऽपि यदि वाऽस्थूलः श्रेयान्कृत्यकरः पुमान् ॥२७३॥ किं चन्दनैः सकर्पूरैस्तुहिनैः शीतलैश्च किम् । सर्वे ते मित्रगात्रस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ २७४ ॥ नोपभोक्तुं न च त्यक्तुं शक्नोति विषयाञ्जरी । अस्थि निर्दशनः श्वेव जिह्वया लेढि केवलम् ॥ २७५ ॥ नो सत्येन मृगाङ्क एव वदनीभूतो न चेन्दीवरद्वन्द्वं लोचनतां गतं न कनकैरप्यङ्गयष्टिः कृता । किं त्वेवं कविभिः प्रतारितमनास्तत्त्वं विजानन्नपि त्वङ्मांसास्थिमयं वपुर्मृगदृशां मन्दो जनः सेवते ॥ २७६ ॥ दायादा व्ययभीरुतापरिहृतारब्धेर्भवन्त्युन्नता भृत्याः प्रत्युपकारकातरमतेः कुर्युर्न केऽपि प्रियम् । राशीभूतधनस्य जीवितहृतो शश्वत्तरङ्गिजा भूभर्तुः क्रियते द्विषेव रभसाल्लोभेन किं नाप्रियम् ॥ २७७ ॥ कोकिलोऽहं भवान्काकः समानः कालिमावयोः । अन्तरं कथयिष्यन्ति काकलीकोविदाः पुनः ॥२७८॥ क्व स दशरथः स्वर्गे भूत्वा महेन्द्रसुहृद्गतः क्व स जलनिधेर्वेलां बद्ध्वा नृपः सगरस्तथा । क्व स करतलाज्जातो वैन्यः क्व सूर्यतनुर्मनुर्ननु बलवता कालेनैते प्रबध्य निमीलिताः ॥ २७९ ॥ आदीर्घेण चलेन वक्रगतिना तेजस्विना भोगिना नीलाब्जद्युतिनाहिना वरमहं दष्टो न तच्चक्षुषा । दष्टे सन्ति चिकित्सका दिशि दिशि प्रायेण धर्मार्थिनो मुग्धाक्षीक्षणवीक्षितस्य न हि मे वैद्यो न चाप्यौषधम् ॥ २८० ॥ आदौ चित्ते ततः काये सतां संजायते जरा । असतां च पुनः काये नैव चित्ते कदाचन ॥२८१॥ अत्युक्तिं रहसि गतं विचित्रमत्येन भाषमाणं च । उचितप्रणयमपि नृपं सहसार्या नोपसर्पन्ति ॥ २८२ ॥ दुर्जनसंगतिरनर्थपरंपराया हेतुः सतामधिगतं वचनीयमत्र । लङ्केश्वरे हरति दाशरथेः कलत्रं प्राप्नोति बन्धमथ दक्षिणसिन्धुराजः ॥२८३॥ जलौकयोरमीयन्ते प्रमदा मन्दबुद्धिभिः । मृगीदृशां जलौकानां विचारान्महदन्तरम् ॥ २८४ ॥ जलौका केवलं रक्तमाददाना तरस्विनाम् । प्रमदा सर्वमादत्ते चित्तं वित्तं बलं सुखम् ॥ २८५ ॥ कुलं वृत्तं च शौर्यं च सर्वमेतन्न गण्यते । दुर्वृत्तेऽप्यकुलीनेऽपि जनो दातरि रज्यते ॥ २८६ ॥ दाता लघुरपि सेव्यो भवति न कृपणो महानपि समृद्ध्या । कूपोऽन्तःस्वादुजलः प्रीत्यै लोकस्य न समुद्रः ॥ २८७ ॥ निःश्वासोद्गीर्णहुतभुग्धूमधूम्रीकृताननैः । वरमाशीविषैः सख्यं कुर्यान्न त्वेव दुर्जनैः ॥२८८॥ किं रुद्धः प्रियया कयाचिदथ वा सख्या ममोद्वेजितः किं वा कारणगौरवं किमपि यन्नाद्यागतो वल्लभः । इत्यालोच्य मृगीदृशा करतले विन्यस्य वक्त्राम्बुजं दीर्घं निःश्वसितं चिरं च रुदितं क्षिप्ताश्च पुष्पस्रजः ॥ २८९ ॥ कालिदासकविता नवं वयो माहिषं दधि सशर्करं पयः । एणमांसमबला च कोमला संभवन्तु मम जन्मजन्मनि ॥ २९० ॥ उपायो न जयो यादृग्रिपोस्तादृग्न हेतिभिः । उपायज्ञोऽल्पकायोऽपि न शूरैः परिभूयते ॥ २९१ ॥ आगतं विग्रहं विद्वानुपायैः प्रशमं नयेत् । विजयस्य ह्यनित्यत्वाद्रभसेन न संपतेत् ॥ २९२ ॥ नैतद्विचित्रं मनुजाभिमायिनः परावराणां परमस्य वेधसः ॥ अधोऽपि यत्त्वद्दर्शनधौतपातकः प्राप्तात्मसाम्यं त्वसतां सुदुर्लभम् ॥ २९३ ॥ ये बालभावान्न पठन्ति विद्यां ये यौवनस्था ह्यनात्मदाराः ॥ ते शोचनीया इह जीवलोके मनुष्यरूपेण मृगाश्चरन्ति ॥ २९४ ॥ दमेन हीनं न पुनन्ति वेदा यद्यप्यधीताः सह षड्भिरङ्गैः ॥ सांख्यं च योगश्च कुलं च जन्म तीर्थाभिषेकश्च निरर्थकानि ॥२९५॥ कालो दैवं कर्म जीवः स्वभावो द्रव्यं क्षेत्रं प्राण आत्मा विकारः ॥ तत्सङ्घातो बीजरोहप्रवाहस्त्वन्मायैषा तन्निषेधः प्रपद्ये ॥ २९६ ॥ शत्रोरपत्यानि प्रियंवदानि नोपेक्षितव्यानि बुधैर्मनुष्यैः ॥ तान्येव कालेषु विपत्कराणि विषस्य पात्राण्यपि दारुणानि ॥ २९७ ॥ ऋतेन जीवेदनृतेन जीवेन्मृतेन जीवेत्प्रमितेन जीवेत् ॥ सत्यानृताभ्यामथवापि जीवेत् श्ववृत्तिमेकां परिवर्जयेत्तु ॥ २९८ ॥ अक्रोधनः क्रोधनेभ्यो विशिष्टस्तथा तितिक्षुरतितिक्षोर्विशिष्टः ॥ अमानुषेभ्यो मानुषश्च प्रधानो विद्वांस्तथैवाविदुषः प्रधानः ॥ २९९ ॥ नास्तीदृशं संवननं त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ यथा मैत्री च लोकेषु दानं च मधुरा च वाक् ॥ ३०० ॥ न तथा तप्यते विद्धः पुमान्बाणैः सुमर्मगैः ॥ यथा तुदन्ति मर्मस्था ह्यसतां परुषेषवः ॥ ३०१ ॥ शूरत्वयुक्ता मृदुमन्दवाक्या जितेन्द्रियाः सत्यपराक्रमाश्च ॥ प्रागेव पश्चाद्विपरीतरूपा ये ते तु भृत्या न हिता भवन्ति ॥३०२॥ यस्यात्मबुद्धिः कुणपे त्रिधातुके स्वधीः कलत्रादिषु भौम इज्यधीः ॥ यत्तीर्थबुद्धिः सलिले न कर्हिचिज्जनेष्वभिज्ञेषु स एव गोखरः ॥ ३०२ ॥ कं योजयेन्मनुजोऽर्थं लभेत निपातयन्नष्टदृशं हि गर्ते ॥ एवं नराणां विषयस्पृहा च निपातयन्निरये त्वन्धकूपे ॥ ३०४ ॥ कृत्यं किमत्रास्य खलस्य जीवनं न वा अमीषां च सतां विहिंसनम् ॥ द्वयं कथं स्यादिति संविचिन्त्य तज्ज्ञात्वाऽविशत्तुण्डमशेषदग्हरिः ॥ ३०५ ॥ लोकः स्वयं श्रेयसि नष्टदृष्टिर्योऽर्थान्समीहेत निकामकामः । अन्योऽन्यवैरः सुखलेशहेतोरनन्तदुःखं न च वेद मूढः ॥ ३०६ ॥ सत्यां क्षितौ किं कशिपोः प्रयासैर्बाहौ स्वसिद्धे ह्युपबर्हणैः किम् ॥ सत्यञ्जलौ किं पुरुधाऽन्नपात्र्या

द्विगल्ककाद्यो नति किं दुकूलैः ॥ ३०७ ॥ मुक्तामयमागोऽपि धीरो दैवबलानुगः । नाद्रिद्राप चन्द्रमाः कृत्स्नशिखं क्षितेर्भ्रमनम् ॥३०८॥ प्रागभूत्स्वेव मनुष्येस्मुर्लिंसैर्यैन्द्रियप्रियैः । ज्ञानं यथा न नश्येत नावकीर्येत चात्मनः ॥३०९॥ गुणैर्गुणानुपादत्ते यथाकालं विमुञ्चति ॥ न तेषु युज्यते दैवी गोभिर्गा इव गोपतिः ॥ ३१० ॥ मर्यायमां पादकोटिभिन्ने निर्धिक्षनानां न वृणीत यावत् ॥३११॥ नवनीतसमा वाणी करुणाकोमलं मनः । धर्मबीजसमुत्पत्तिरेतदग्र्यं धर्मसाधनम् ॥ ३१२ ॥ कोकिलानां स्वरो रूपं नारीरूपं पतिव्रता । विद्या रूपं कुरूपाणां क्षमा रूपं तपस्विनाम् ॥ ३१३ ॥ किं जीवितेन धनमानविवर्जितेन मित्रेण किं भवति भीतिमशंकितेन । सिंहव्रतं चरत गच्छत मा विषादं काकोऽपि जीवति चिरं च बलिं च भुंक्ते ॥ ३१४ ॥ तन्मंगलं यत्र मनः प्रसन्नं तज्जीवनं यन्न परस्य सेवा । तदर्जितं यत्स्वजनेन भुक्तं तद्गर्जितं यत्समरे रिपूणाम् ॥ ३१५ ॥ वेदादिशास्त्रमखिलं प्रपठन्तु लोकाः कुर्वन्तु नाम सततं क्षितिपालसेवाम् । उग्रं तपः प्रतिदिनं प्रतिसाधयन्तु न श्रीस्तथापि च भजत्यतिभाग्यहीनम् ॥ ३१६ ॥ त्यक्त्वालसान्दैवपरान्मनुष्यान् उत्थानयुक्तान्पुरुषान्हि लक्ष्मीः । अन्विष्य यत्नाद्वृणुयान्नृपेन्द्र तस्मात्सदोत्थानवता हि भाव्यम् ॥ ३१७ ॥ नित्यं छेदस्तृणानां धरणिविलिखनं पादयोश्चापमार्ष्टिर्दन्तानामस्वशौचं मलिनवसनता रूक्षता मूर्धजानाम् । द्वे संध्ये चापि निद्रा विवसनशयनं ग्रासहासातिरेकः स्वांगे पीठे च वाद्यं हरति धनपतेः केशवस्यापि लक्ष्मीम् ॥ ३१८ ॥ कुचेलिनं दन्तमलोपधारिणं बह्वाशिनं निष्ठुरवाक्यभाषिणम् । सूर्योदये चास्तमयेऽपि शायिनं विमुञ्चति श्रीरपि चक्रपाणिनम् ॥३१९॥ तद्वीर्यादधिकं यस्तु पुनरन्यत्स्वशक्तितः । निष्पादयति तं प्राज्ञाः प्रवदन्ति नरोत्तमम् ॥३२०॥ भिक्षाशी जनमध्यसङ्गरहितः स्वायत्तचेष्टः सदा दानादानविरक्तमार्गनिरतः कश्चित्तपस्वी स्थितः । रथ्याकीर्णविशीर्णजीर्णवसनैरास्यूतकन्थाधरो निर्मानो निरहंकृतिः शमसुखाभोगैकबद्धस्पृहः ॥ ३२१ ॥ रोहते सायकैर्विद्धं वनं परशुना हतम् । वाचा दुरुक्तं बीभत्सं न संरोहति वाक्क्षतम् ॥ ३२२ ॥ शय्या शैलशिला गृहं गिरिगुहा वस्त्रं तरूणां त्वचः सारंगाः सुहृदो ननु क्षितिरुहां वृत्तिः फलैः कोमलैः । येषां निर्झरिजाम्बु पानमुचितं रत्यै च विद्याङ्गना मन्ये ते परमेश्वराः शिरसि यैर्बद्धो न सेवाञ्जलिः ॥३२३॥ स्वामिनि गुणान्तरज्ञे गुणवति भृत्येऽनुवर्तिनि कलत्रे । मित्रे चानुपचर्ये निवेद्य दुःखं सुखी भवति ॥ ३२४ ॥ ताम्बूलं कटु तिक्तमिष्टमधुरं क्षारं कषायान्वितं वातघ्नं कफनाशनं कृमिहरं दुर्गन्धदोषापहम् । वक्त्रस्याभरणं मनःप्रहरणं कामाग्निसंदीपनं ताम्बूलस्य सखे त्रयोदश गुणाः स्वर्गेऽप्यमी दुर्लभाः ॥ ३२५ ॥ यः प्रिया समुपासीत धनवीर्यजयाग्र्य वै । स्नुषनो नदधि प्राज्ञमसाधुः दुरवापमम् ॥३२६॥ लोका भङ्गुरगुणया बहुविधामीरेव याथं भवनस्कन्धह कुले यां भ्रमत ये लोकाः कुलं चर्हिनः । आगतागतमोरसातिर्नितिमद् तेनः समर्पितया कल्पोचितवती सभासीन यदि प्रदेयमकद्रुचः ॥ ३२७ ॥ कन्या गुणैर्यजननी जननीव स्वामस्वल्पसुदृढदयामनुवर्तमानाः । तेजस्विनः सुखमसूनपि सन्त्यजन्ति सत्यव्रतव्यसनिनो न पुनः प्रतिज्ञाम् ॥ ३२८ ॥ शीघ्रकृत्येषु कार्येषु नरो यदि विलम्बते । तत्कृत्यं देवतास्तस्य कोपाद्विघ्नन्त्यसंशयम् ॥ ३२९ ॥ आत्मसाम्यक्षमद्रव्यः बोद्धव्येनानुकम्पितः । अर्थेनः पुरुषो नारी या नारी साऽर्थनः पुमान् ॥ ३३० ॥ दक्षता भद्रता दार्ढ्यं क्षान्तिः क्लेशसहिष्णुता । संतोषः शीलमुत्साहो मण्डयन्त्यनुजीविनम् ॥ ३३१ ॥ यदुपात्तं यशः स्त्रिया धनं वीर्यमथापि वा । तत्र ह्रापयते यस्तु स नरो मध्यमः स्मृतः ॥ ३३२ ॥ प्रियमेवाभिधातव्यं नित्यं सत्सु द्विषत्सु च । शिखीव केकामधुरः प्रियवाक्कस्य न प्रियः ॥ ३३३ ॥ गाढो विपद्बन्धुवियोगदुःखं देशान्तरं दुर्गममार्गखेदः । आस्वादयन्त्यस्याः कटु निष्फलायाः फलं मयैतच्चिरजीवितायाः ॥ ३३४ ॥ नीतव्यसनमभ्रान्तं महोत्साहं महामतिम् । प्रविशन्ति सदा लक्ष्म्यः सरित्पतिमिवापगाः ॥ ३३५ ॥ स्थानमुत्सृज्य गच्छन्ति सिंहाः सत्पुरुषा गजाः । तत्रैव निधनं यान्ति काकाः कापुरुषा मृगाः ॥ ३३६ ॥ के वा न सन्ति नामरसायनसा ह्यावलीचलचित्तो जलसंनिवेशाः । किं चातकः कलमपेक्ष्य नवप्रपातां पौरंदरीमुपगतो नववारिधाराम् ॥३३७॥ मानमुद्वहतः पुंसो वरमापत्पदे पदे । मानहीनं सुरैः सार्धं विमानमपि संत्यजेत् ॥ ३३८ ॥ पुनर्दाराः पुनर्वित्तं पुनः क्षेत्रं पुनः पुनः । पुनः शुभाशुभं कर्म शरीरं न पुनः पुनः ॥ ३३९ ॥ रथः शरीरं पुरुषस्य राजन्नात्मा नियन्तेन्द्रियाण्यस्य चाश्वाः । तैरप्रमत्तः कुशली सदश्वैर्दान्तैः सुखं याति रथीव धीरः ॥ ३४० ॥ विधात्रा रचिता रेखा ललाटेऽक्षरमालिका । न तां मार्जयितुं शक्तः स्वबुद्ध्याप्यतिपण्डितः ॥३४१॥ सत्यं जना वच्मि न पक्षपातालोकेषु सर्वेषु च तथ्यमेतत् । नान्यन्मनोहारि नितम्बिनीभ्यो दुःखस्य हेतुर्न च कश्चिदन्यः ॥३४२॥ एकं भूमिपतिः करोति सचिवं राज्ये प्रमाणं यदा तं मोहाच्छ्रयते मदः स च मदालस्येन निर्विद्यते । निर्विण्णस्य पदं करोति हृदये तस्य स्वतन्त्रस्पृहा स्वातन्त्र्यस्पृहया ततः स नृपतेः प्राणेष्वभि-

दुष्यति ॥ ३४३ ॥ सत्यमेव व्रतं यस्य दया दीनेषु सर्वथा । कामक्रोधौ वशे यस्य तेन लोकत्रयं जितम् ॥ ३४४ ॥ परं क्षिपति दोषेण वर्तमानः स्वयं तथा । यश्च क्रुध्यत्यनीशानः स च मूढतमो नरः ॥ ३४५ ॥ धनानि जीवितं चैव परार्थे प्राज्ञ उत्सृजेत् । सन्निमित्ते वरं त्यागो विनाशे नियते सति ॥३४६॥ संनियच्छति यो वेगमुत्थितं क्रोधहर्षयोः । स श्रियो भाजनं राजन् यश्चापत्सु न मुह्यति ॥ ३४७ ॥ परिचरितव्याः सन्तो यद्यपि कथयन्ति नो सदुपदेशम् । यास्तेषां स्वैरकथास्ता एव भवन्ति शास्त्राणि ॥ ३४८ ॥ श्रीर्मङ्गलात्प्रभवति प्रागल्भ्यात्संप्रवर्धते । दाक्ष्यात्तु कुरुते मूलं संयमात्प्रतितिष्ठति ॥ ३४९ ॥ पञ्चभिः संभृतः कायो यदि पञ्चत्वमागतः । कर्मभिः स्वशरीरोत्थैस्तत्र का परिदेवना ॥ ३५० ॥ धनहेतोर्य ईहेत तस्यानीहा गरीयसी । भूयान्दोषो हि वित्तस्य यश्च धर्मस्तदाश्रयः ॥ ३५१ ॥ वाचाशौचं च मनसः शौचमिन्द्रियनिग्रहः । सर्वभूतदयाशौचमेतच्छौचं परार्थिनाम् ॥ ३५२ ॥ हृष्यन्ति देवताः सर्वा गायन्ति ऋषयस्तथा । नृत्यन्ति पितरः सर्वे अतिथौ गृहमागते ॥ ३५३ ॥ दुर्वृत्तं वा सुवृत्तं वा सर्वपापरतं तथा । भर्तारं तारयत्येव भार्या धर्मेषु निष्ठिता ॥ ३५४ ॥ न भिक्षा दुष्प्रापा पथि मम महारामचरिते फलैः संपूर्णा भूरपि मृगसुचर्मापि वसनम् । सुखैर्वा दुःखैर्वा सदृशपरिपाकः खलु सदा त्रिनेत्रं कस्त्यक्त्वा धनलवमदान्धं प्रणमति ॥ ३५५ ॥ यद्यपि भ्रातरः क्रुद्धा भार्या वा कारणान्तरे । स्वभावतस्ते प्रीयन्ते नेतरः प्रीयते जनः ॥ ३५६ ॥ ललाटदेशे रुधिरं स्रवेद्यच्छूरस्य यस्य प्रविशेच्च वक्त्रे । तत्सोमपानेन समं भवेच्च संग्रामयज्ञे विधिवत्प्रदिष्टम् ॥३५७॥ मीनः स्नानपरः फणी पवनभुङ् मेषश्च पर्णाशनो गर्ते तिष्ठति मूषिकोऽपि विपिने सिंहो बको ध्यानवान् । श्वभ्रं भ्राम्यति चक्रिगौः परिचरन्देवः सदा देवलः किं तेषां फलमस्ति तेन तपसा तद्भावशुद्धिं कुरु ॥ ३५८ ॥ बाहुवीर्यं बलं राज्ञो ब्राह्मणो ब्रह्मविद्बली । रूपयौवनमाधुर्यं स्त्रीणां बलमनुत्तमम् ॥३५९॥ नश्यतो शुष्यतो वापि तावद्भवति जीवितम् । यावद्धाताऽसृजत्पूर्वं न यावन्मनसेप्सितम् ॥ ३६० ॥ पतिर्भार्यां संप्रविश्य गर्भो भूत्वेह जायते । जायायास्तद्धि जायात्वं यदस्यां जायते पुनः ॥ ३६१ ॥ दग्धं दग्धं त्यजति न पुनः काञ्चनं कान्तिवर्णं छिन्नं छिन्नं त्यजति न पुनः स्वादुतामिक्षुदण्डम् । घृष्टं घृष्टं त्यजति न पुनश्चन्दनं चारुगन्धं प्राणान्तेऽपि प्रकृतिविकृतिर्जायते नोत्तमानाम् ॥३६२॥ नाल्पीयसि निविशन्ति पदमुन्नतचेतसः । येषां भुवनलाभेऽपि निःसीमानो मनोरथाः ॥ ३६३ ॥ छादयित्वात्मभावं हि चला हि शठबुद्धयः । प्रहरन्ति च रन्ध्रेषु सोऽनर्थः सुमहान्भवेत् ॥ ३६४ ॥ नात्यक्त्वा सुखमाप्नोति नात्यक्त्वा विन्दते परम् । नात्यक्त्वा चाभयः शेते त्यक्त्वा सर्वं सुखी भव ॥ ३६५ ॥ तर्षच्छेदो न भवति पुरुषस्येह कल्मषात् । निवर्तते तदा तर्षः पापमन्तगतं यदा ॥ ३६६ ॥ दिवसे संनिधानेन पिशुनप्रेरणा प्रभोः । ईर्ष्यालुना स्वैरिणीव रक्षितुं यदि पार्यते ॥३६७॥ कर्मणः फलनिर्वृत्तिं स्वयमश्नाति कारकः । प्रत्यक्षं दृश्यते लोके कृतस्यापकृतस्य च ॥३६८॥ कं पृच्छामः सुराः स्वर्गे निवसामो वयं भुवि । किं वा काव्यरसः स्वादुः किं वा स्वादीयसी सुधा ॥ ३६९ ॥ उर्वीपतेश्च स्फटिकाश्मनश्च शीलोज्झितस्त्रीहृदयस्य चान्तः । असंनिधानात्सततस्थितीनामन्योन्यरागः कुरुते प्रवेशम् ॥३७०॥ आत्मोत्कर्षं न मार्गेत परेषां परिनिन्दया । स्वगुणैरेव मार्गेत विप्रकर्षं पृथग्जनात् ॥३७१॥ कृतिनोऽपि प्रतीक्षन्ते सहायं कार्यसिद्धये । चक्षुष्मानपि नालोकाद्विना वस्तु न पश्यति ॥ ३७२ ॥ किं देवकार्याणि नराधिपस्य कृत्वा विरोधं विषयस्थितानाम् । तद्देवकार्यं जपयज्ञहोमा यस्याश्रुपाता न पतन्ति राष्ट्रे ॥ ३७३ ॥ देयमार्तस्य शयनं स्थितश्रान्तस्य चासनम् । तृषितस्य च पानीयं क्षुधितस्य च भोजनम् ॥ ३७४ ॥ राजन्नजन्युपाध्यायो देवी यच्छिक्षयेद्गृहः । तत्र प्रजागरः कर्तुमसर्वज्ञैर्न शक्यते ॥३७५॥ किं ते धनैर्बान्धवैर्वापि किं ते किं ते दारैर्ब्राह्मण यो मरिष्यसि । आत्मानमन्विच्छ गुहां प्रविष्टं पितामहस्ते क्व गतः पिता च ॥३७६॥ न व्याधयो नापि यमः प्राप्तं श्रेयः प्रतीक्षते । यावदेव भवेत्कल्यस्तावच्छ्रेयः समाचरेत् ॥ ३७७ ॥ न व्याधिर्न विषं तापस्तथान्यद्वापि भूतले । दुःखाय स्वशरीरोत्थं मौर्ख्यमेतद्यथा नृणाम् ॥ ३७८ ॥ सुखाद्बहुतरं दुःखं जीविते नास्ति संशयः । स्निग्धस्य चेन्द्रियार्थेषु मोहान्मरणमप्रियम् ॥ ३७९ ॥ सामुद्रास्तिमयो नृपाश्च सदृशा एके हृतानम्भसः स्वस्मादेव कणान्धनस्य जहतो जानन्ति ये दातृताम् । सर्वस्मात्स्फुटलुण्ठिताद्वितरतो लेशान्किलान्येऽपि ये दुष्कायस्थकुलस्य हन्त कलयन्त्यन्तर्हिताघायिताम् ॥ ३८० ॥ सुखं च दुःखं च भवाभवौ च लाभालाभौ मरणं जीवितं च । पर्यायशः सर्वमेते स्पृशन्ति तस्माद्धीरो न च हृष्येन्न शोचेत् ॥ ३८१ ॥ कृषिका रूपनाशाय अर्थनाशाय वाजिनः । शालको गृहनाशाय सर्वनाशाय पावकः ॥ ३८२ ॥ एको बहूनां मूर्खाणां मध्ये निपतितो बुधः । पद्मः पद्मस्तरङ्गाणामिव विप्लवते ध्रुवम् ॥ ३८३ ॥ निजानुत्पततः शत्रून्पश्च पञ्चप्रयोजनान् । यो मोहान्न निगृह्णाति तमापद्ग्रसते नरम् ॥ ३८४ ॥ ज्ञानं सतां मानमदादिनाशनं केषांचिदेतन्मदमानकारणम् । स्थानं विविक्तं यमिनां

विमुक्तये कामातुरयामनिकामकाम्यम् ॥ ३८५ ॥ नद्योजलं यद्द्विजभुक्तशेषं तस्मोद्धृतं शङ्क्यते परस्मिन् । सा प्रज्ञया या न करोति पापं दम्भं विना यः क्रियते स धर्मः ॥ ३८६ ॥ धर्मार्जयतो राजा चिराय बुभुजे सुखम् । अधर्माच्चैव नहुषः प्रतिपेदे रसातलम् ॥ ३८७ ॥ कः स्वभावगम्भीराणां लक्षयेद्बहिरापदम् । बाष्पायते न भूत्येन यदि सा न प्रकाश्यते ॥३८८॥ नास्ति धर्मसमो बन्धुर्नास्ति धर्मसमा क्रिया । नास्ति धर्मसमो देवः सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥३८९॥ नास्ति सत्यात्परो धर्मो नानृतात्पातकं परम् । श्रुतिर्हि सत्यं धर्मश्च तस्मात्सत्यं न लोपयेत् ॥३९०॥ एष ते विद्रुमच्छायो मरुमार्ग इवाधरः । कस्य नो तनुते तन्वि पिपासाकुलितं मनः ॥ ३९१ ॥ नावज्ञया प्रदातव्यं किंचिद्वा केनचित्क्वचित् । अवज्ञया हि यद्दत्तं दातुस्तद्दोषमावहेत् ॥ ३९२ ॥ एकीभूय स्फुटमिव किमप्याचरद्भिः प्रलीनैरेभिर्भूतैः स्मर कति कृताः सन्ति ते विप्रलम्भाः । तस्मादेषां त्यज परिचयं चिन्तय स्वव्यवस्थामाभाषस्ते किमु न विदितः पण्डितः खण्डितः स्यात् ॥३९३॥ नाश्रमः कारणं धर्मे क्रियमाणो भवेद्धि सः । अतो यदात्मनोऽपथ्यं परेषां न तदाचरेत् ॥ ३९४ ॥ जलाहृतौ विशेषेण वैद्युतामिव द्युतिः । आपदि स्फुरति प्रज्ञा यस्य धीरः स एव हि ॥ ३९५ ॥ नाभूतिकालेषु फलं ददन्ति शिल्पानि मन्त्राश्च तथौषधानि । तान्येव कालेन समाहितानि सिद्ध्यन्ति वर्धन्ति च भूतिकाले ॥ ३९६ ॥ देशकालविहीनानि कर्माणि विपरीतवत् । क्रियमाणानि दुष्यन्ति हवींष्यप्रयतेष्विव ॥ ३९७ ॥ ऐश्वर्यमदपापिष्ठा मदाः पानमदादयः । ऐश्वर्यमदमत्तो हि नापतित्वा विबुध्यते ॥३९८॥ कुलोद्गतं सत्यमुदारविक्रमं स्थिरं कृतज्ञं धृतिमन्तमूर्जितम् । अतीव दातारमुपेतवत्सलं सुदुष्प्रसाध्यं प्रवदन्ति विद्विषम् ॥ ३९९ ॥ ऐश्वर्यात्सह संबन्धं न कुर्याच्च कदाचन । गते च गौरवं नास्ति आगते च धनक्षयः ॥४००॥ कन्या वरयते रूपं माता वित्तं पिता श्रुतम् । बान्धवाः कुलमिच्छन्ति मिष्टान्नमितरे जनाः ॥ ४०१ ॥ नारभेतान्यसामर्थ्यात्पुरुषः कार्यमात्मनः । मतिसाम्यं द्वयोर्नास्ति कार्येषु कुरुनन्दन ॥ ४०२ ॥ एष स्वभावो नारीणामनुभूय पुरा सुखम् । अल्पामप्यापदं प्राप्य दुष्यन्ति प्रजहत्यपि ॥४०३॥ धनेन वाससा प्रेम्णा श्रद्धयामृतभाषणैः । सततं तोषयेद्दारान्नाप्रियं क्वचिदाचरेत् ॥ ४०४ ॥ का तव कान्ता कस्ते पुत्रः संसारोऽयमतीव विचित्रः । कस्य त्वं वा कुत आयातस्तत्त्वं चिन्तय तदिदं भ्रातः ॥ ४०५ ॥ ते चापि निपुणा वैद्याः कुशलाः संभृतौषधाः । व्याधिभिः परिकृष्यन्ते मृगा व्याधैरिवार्दिताः ॥ ४०६ ॥ कान्ते सखेदमुत्पीडितवदनमिदमश्रु वाहितम् । स्कन्देनापि यदुच्छ्रितमिव यानि समुदाहरन् ॥ ४०७ ॥ मन्दवातार्दितः कामी शिशिरं हव्यवाहनम् । अबलाविरहक्लान्तो गमयत्यायम् ॥ ४०८ ॥ पुनर्वित्तं पुनर्मित्रं पुनर्भार्या पुनर्मही । एतत्सर्वं पुनर्लभ्यं न शरीरं पुनः पुनः ॥ ४०९ ॥ कश्चिदाश्रयसंसिद्ध्या छित्त्वा सत्यमात्मनि निषिञ्चति । पुरा कृतं फलं गृध्नुः स शोचति कल्पगमे ॥ ४१० ॥ दैवी राजा गुरुर्मेधा अध्यक्षश्च पाठकाः । रिक्तहस्ता न गच्छन्ति गते कार्ये न सिध्यति ॥ ४११ ॥ त्वन्मुखं कमलं चेति द्वयोरप्यनयोर्भिदा । कमलं जलसंरोहि त्वन्मुखं त्वदुपाश्रयम् ॥ ४१२ ॥ परोऽप्यपत्यं हितकृद्यथौषधं स्वदेहजोऽप्यामयवत्सुतोऽहितः । छिन्द्यात्तदङ्गं यदुतात्मनोऽहितं शेषं सुखं जीवति यद्विवर्जनात् ॥ ४१३ ॥ कः श्रद्धास्यति भूतार्थं सर्वो मां तुलयिष्यति । शङ्कनीया हि लोकेऽस्मिन्निष्प्रतापा दरिद्रता ॥ ४१४ ॥ पूर्वे वयसि कर्माणि कृत्वा पापानि ये नराः । पश्चाद्धर्मं निषेवन्ते तेऽपि यान्त्युत्तमां गतिम् ॥ ४१५ ॥ न कश्चिमत्समारम्भे तस्याः शरीरमन्तरं सम्भ्रम मनोहरं श्रीमत्प्रयासि कथं पुनः । अयनश्चिकाराशा पार्श्वे प्रसारितपालितौ हतविधिवशाद्बन्धावान्धो न पश्यति किं भवान् ॥ ४१६ ॥ पीतः क्रुद्धेन तातश्चरणतलहतो वल्लभोऽन्येन रोषादाबाल्याद्विप्रवर्यैः स्ववदनविवरे धार्यते वैरिणी मे । गेहं मे छेदयन्ति प्रतिदिवसमुमाकान्तपूजानिमित्तात्तस्मात्खिन्ना सदाहं द्विजकुलनिलयं नाथ युक्तं त्यजामि ॥ ४१७ ॥ दूर्वाबा भूषणं पत्रं कृशाणा भूषणं सुमम् । स्वकृतिर्भूषणं पुंसां नारीणां भूषणं पतिः ॥ ४१८ ॥ कृतवैरे न विश्वासः कार्यस्त्विह सुहृद्यपि । छन्नं संतिष्ठते वैरं गूढोऽग्निरिव दारुषु ॥ ४१९ ॥ द्विजातिपूजाभिरतो दाता ज्ञातिषु चार्जवी । क्षत्रियः शीलभाषाभिश्चिरं पालयते महीम् ॥ ४२० ॥ धनहीनो न हीनश्च धनिकः स सुनिश्चयात् । विद्यारत्नेन यो हीनः स हीनः सर्ववस्तुषु ॥ ४२१ ॥ परकाव्येन कवयः परद्रव्येण चेश्वराः । निर्लोठितेन स्वकृति पुष्यन्त्यप्रयतेन सर्वे ॥ ४२२ ॥ धननाशेऽधिकं दुःखं मन्ये सर्वमहत्तरम् । ज्ञातयो ह्यवमन्यन्ते मित्राणि च धनाच्च्युतम् ॥ ४२३ ॥ तीर्थसेवनमौनभागपि तिमिः सक्तः स्वकुल्याशने नानावाक्यमसते शिखी घनपयोमात्राशनोऽप्यन्वहम् । मिथ्यावाक्यचारिणः प्रकटितध्यानोऽपि भुङ्क्ते बकः सत्कर्माचरणेऽपि दोषनिकृतौ न प्रत्ययः पापिनाम् ॥ ४२४ ॥ कृतविद्योऽपि मलिना व्यक्तं रागेण रज्यते । रागान्धीकृतचित्तस्तु किं न कुर्यादसांप्रतम् ॥ ४२५ ॥ त्वया

नीलोत्पलं कर्णे मरणान्तं शरणं च । मयापि मरणे चेतस्त्रयमेतत्समं कृतम् ॥ ४२६ ॥ धनञ्जयः शिष्टगर्हा सदाचारविवर्जनम् । ज्ञातिभिः पीडनं चैव द्यूतासक्तधियां नृणाम् ॥ ४२७ ॥ त्रासहेतोर्विनीतिस्तु क्रियते जीविताशया । पञ्चत्वं चेद्गमिष्यामि किं सिंहानुनयेन मे ॥ ४२८ ॥ निर्दहति कुलशेषं ज्ञातीनां वैरसंभवः क्रोधः । वनमिव घनपवनाहततरुवरसंघट्टसंभवो दहनः ॥ ४२९ ॥ पयोमुचः परीतापं हरन्त्येव शरीरिणाम् । नन्वात्मलाभो महतां परदुःखोपशान्तये ॥ ४३० ॥ त्यजेद्धर्मं दयाहीनं विद्याहीनं गुरुं त्यजेत् । त्यजेत्क्रोधमुखीं भार्यां निःस्नेहान्बान्धवांस्त्यजेत् ॥ ४३१ ॥ त्यजेत संचयांस्तस्मात्तज्जान्क्लेशान्सहेत वा । नहि संचयवान्कश्चिद्दृश्यते निरुपद्रवः ॥ ४३२ ॥ नौका च खलजिह्वा च प्रतिकूलप्रवर्तिनी । प्रतारणाय लोकानां दारुणा केन निर्मिता ॥ ४३३ ॥ तलवद्दृश्यते व्योम खद्योतो हव्यवाडिव । न चैवास्ति तलं व्योम्नि खद्योते न हुताशनः ॥ ४३४ ॥ नोपभोगो न वा दानं बन्धुना भरणं न वा । तथापि गुरुतां धत्ते नृणां संरक्षितं धनम् ॥ ४३५ ॥ द्वावेव कथितौ सद्भिः पन्थानौ वदतां वर । अहिंसा चैव सत्यं च यत्र धर्मः प्रतिष्ठितः ॥ ४३६ ॥ तृणोल्कया ज्ञायते जातरूपं वृत्तेन भद्रो व्यवहारेण साधुः । शूरो भयेष्वर्थकृच्छ्रेषु धीरः कृच्छ्रास्वापत्सु सुहृदश्चारयश्च ॥ ४३७ ॥ निर्गुणस्य हतं रूपं दुःशीलस्य हतं कुलम् । असिद्धस्य हता विद्या अभोगेन हतं धनम् ॥ ४३८ ॥ दोग्ध्री धान्यं हिरण्यं च मही राज्ञा सुरक्षिता । नित्यं स्वेभ्यः परेभ्यश्च तृप्ता माता यथा पयः ॥ ४३९ ॥ मितं भुङ्क्ते संविभज्याश्रितेभ्यो मितं स्वपित्यमितं कर्म कृत्वा । ददात्यमित्रेष्वभियाचितः स्वं तमात्मवन्तं प्रजहत्यनर्थाः ॥ ४४० ॥ यत्र सूक्तं दुरुक्तं च समं स्यान्मधुसूदन । न तत्र प्रलपेत्प्राज्ञो बधिरेष्विव गायकः ॥ ४४१ ॥ भिषजो भेषजं कर्तुं कस्मादिच्छन्ति रोगिणाम् । यदि कालेन पच्यन्ते भेषजैः किं प्रयोजनम् ॥ ४४२ ॥ मूर्खस्तु परिहर्तव्यः प्रत्यक्षो द्विपदः पशुः । भिनत्ति वाक्यशल्येन अदृशं कण्टको यथा ॥ ४४३ ॥ यत्रोदकं तत्र वसन्ति हंसास्तथैव शुष्कं परिवर्जयन्ति । न हंसतुल्येन नरेण भाव्यं पुनस्त्यजन्ते पुनराश्रयन्ते ॥ ४४४ ॥ भूतानामपरः कश्चिद्धिंसायां सततोत्थितः । वञ्चनायां च लोकस्य स सुखेष्वेव जीर्यते ॥ ४४५ ॥ मृत्योर्वा गृहमेतद्वै या ग्रामे वसतो रतिः । देवानामेव वै गोष्ठो यदरण्यमिति श्रुतिः ॥ ४४६ ॥ यः सर्वकालमनुधः परिहस्यमानो मूलाङ्कुराद्यपि न जातु पुरस्करोति । व्यापत्सु शास्त्रविटपी स फलं प्रसूय पुंसः किलैकपद एव लुनात्यलक्ष्मीम् ॥ ४४७ ॥ भैषज्यमेतद्दुःखस्य यदेतन्नानुचिन्तयेत् । चिन्त्यमानं हि न व्येति भूयश्चापि प्रवर्धते ॥ ४४८ ॥ पुष्पं पुष्पं विचिन्वीत मूलच्छेदं न कारयेत् । मालाकार इवारामे न यथाङ्गारकारकः ॥ ४४९ ॥ म द्वेषो जडे प्रीतिः सुरुचिर्गुरुलङ्घने । मुखे कटुकता नित्यं धनिनां ज्वरिणामिव ॥ ४५० ॥ यत्संग्रहो रत्नमहौषधीनां करोति सर्वव्यसनावसानम् । त्यागेन तद्यस्य भवेन्नमोऽस्तु चित्रप्रभावाय धनाय तस्मै ॥ ४५१ ॥ उपकारं करोम्यस्य ममाप्येष करिष्यति । अयं चापि प्रतीकारो रामसुग्रीवयोरिव ॥ ४५२ ॥ महाबलान्पश्य महानुभावान्प्रशास्य भूमिं धनधान्यपूर्णाम् । राज्यानि हित्वा विपुलांश्च भोगान्गतान्नरेन्द्रान्वशमन्तकस्य ॥ ४५३ ॥ यथा खरश्चन्दनभारवाही भारस्य वेत्ता न तु चन्दनस्य । एवं हि शास्त्राणि बहून्यधीत्य चार्थेषु मूढाः खरवद्वहन्ति ॥ ४५४ ॥ फेनमात्रोपमे देहे जीवे शकुनिवत्स्थिते । अनित्ये प्रियसंवासे कथं स्वपिषि पुत्रक ॥ ४५५ ॥ यदा विनाशो भूतानां दृश्यते कालचोदितः । तदा कार्ये प्रमाद्यन्ति नराः कालवशं गताः ॥ ४५६ ॥ प्रिया वा मधुरा वा तु स्वाम्येष्वेव विराजते । श्रीरक्षणे प्रमाणं तु वाचः सुनयकर्कशाः ॥ ४५७ ॥ महादेवो देवः सरिदपि च सैवामरसरिद्गुहा एवागारं वसनमपि ता एव हरितः । सुहृद्वा कालोऽयं व्रतमिदमदैन्यव्रतमिदं कियद्वा वक्ष्यामो वटविटप एवास्तु दयिता ॥ ४५८ ॥ यथा तैलक्षयाद्दीपः प्रह्रासमुपगच्छति । तथा कर्मक्षयाद्दैवं प्रह्रासमुपगच्छति ॥ ४५९ ॥ प्राप्य कार्यं गरीयस्तु प्रियमुत्सृज्य दूरतः । हितमेव हि वक्तव्यं सुहृदा मन्त्रिणा सदा ॥ ४६० ॥ मत्या परीक्ष्य मेधावी बुद्ध्या संपाद्य चासकृत् । श्रुत्वा दृष्ट्वाथ विज्ञाय प्राज्ञैर्मैत्रीं समाचरेत् ॥ ४६१ ॥ यस्यां यस्यामवस्थायां यत्करोति शुभाशुभम् । तस्यां तस्यामवस्थायां तत्फलं समुपाश्नुते ॥ ४६२ ॥ भर्तारं किल या नारी छायेवानुगता सदा । अनुगच्छति गच्छन्तं तिष्ठन्तं चानुतिष्ठति ॥ ४६३ ॥ महान्तमप्यर्थमधर्मयुक्तं यः संत्यजत्यनपाकृष्ट एव । सुखं सुदुःखान्यवमुच्य शेते जीर्णां त्वचं सर्प इवावमुच्य ॥ ४६४ ॥ यस्य चित्तं द्रवीभूतं कृपया सर्वजन्तुषु । तस्य ज्ञानेन मोक्षेण किं जटाभस्मलेपनैः ॥ ४६५ ॥ मदरक्तस्य हंसस्य कोकिलस्य शिखण्डिनः । हरन्ति न तथा वाचो यथा साधु

विपश्चिताम् ॥ ४६६ ॥ प्राज्ञो वा यदि वा मूर्खः सधनो निर्धनोऽपि वा । सर्वः कालवशं याति शुभाशुभसमन्वितः ॥ ४६७ ॥ यदा शरीरस्य शरीरिणश्च पृथक्त्वमेकान्तत एव साधि । आहार्ययोगेन वियुज्यमानः परेण को नाम भवेद्विषादी ॥ ४६८ ॥ मधुरेणदृशा मानं मधुरेण सुगन्धिना । सहकारोद्गमेनैव शब्दशेषं करिष्यति ॥ ४६९ ॥ तद्भावभावनिरता तत्संयोगपरायणा । सैव भूयो भर्तारं सा प्रेत्याप्यनुगच्छति ॥ ४७० ॥ मूर्खश्चिरायुर्जातोऽपि तस्माज्जातमृतो वरः । मृतः स चाल्पदुःखाय यावज्जीवं जडो दहेत् ॥ ४७१ ॥ प्राकृतो हि प्रशंसन्वा निन्दन्वा किं करिष्यति । वने काक इवाबुद्धिर्वाशमानो निरर्थकम् ॥ ४७२ ॥ यस्मिन्यथा वर्तते यो मनुष्यस्तस्मिंस्तथा वर्तितव्यं स धर्मः । मायाचारो मायया बाधितव्यः साध्वाचारः साधुना प्रत्युपेयः ॥ ४७३ ॥ ममायमुपकृतं पूर्वं ममाप्ययं करिष्यति । इति यः क्रियते संधिः प्रतीकारः स उच्यते ॥ ४७४ ॥ युगान्ते चलते मेरुः कल्पान्ते सप्त सागराः । साधवः प्रतिपन्नार्थान्न चलन्ति कदाचन ॥ ४७५ ॥ भवने सुहृदो यस्य समागच्छन्ति नित्यशः । चित्ते च सौख्येन न किंचित्सदृशं भुवि ॥ ४७६ ॥ गणिकप्रमादी भृतकश्च मानी भिक्षुर्विलासी अधनश्च कामी । वराङ्गना चाप्रियवादिनी च न ते च कर्माणि समारभन्ते ॥ ४७७ ॥ चितासहस्रेषु च तेषु मध्ये चिताश्चतस्रोऽप्यसिधारतुल्याः । नीचापमानं क्षुधितं कलत्रं भार्या विरक्ता सहजोपरोधः ॥ ४७८ ॥ कान्तावियोगः स्वजनापमानं ऋणस्य शेषः कुजनस्य सेवा । दारिद्र्यभावाद्विमुखाश्च मित्रा विनाग्निना पञ्च दहन्ति तीव्राः ॥ ४७९ ॥ यदा न योगोपचितासु चेतो मायासु सिद्धस्य विषज्जतेऽङ्ग । अनन्यहेतुष्वथ मे गतिः स्यादात्यन्तिकी यत्र न मृत्युहासः ॥ ४८० ॥ गृहेश्वरीं सद्गुणभूषितां शुभां पद्मस्वरूपयोगेन पतिं समेताम् । न लालयेत्पूरयेत्सैव कामं स किं पुमान्न पुमान्स मृतोऽस्ति ॥ ४८१ ॥ योषिद्धिरण्याभरणाम्बरादिद्रव्येषु मायारचितेषु मूढः ॥ प्रलोभितात्मा ह्युपभोगबुद्ध्या पतङ्गवन्नश्यति नष्टदृष्टिः ॥ ४८२ ॥ एकान्तशीलस्य दृढव्रतस्य सर्वेन्द्रियप्रीतिनिवर्तकस्य । अध्यात्मयोगे गतमानसस्य मोक्षो ध्रुवं नित्यमहिंसकस्य ॥ ४८३ ॥ न शब्दशास्त्रे निरतस्य मोक्षो न चापि रम्यावसथप्रियस्य । न भोजनाच्छादनतत्परस्य न लोकचित्तग्रहणे रतस्य ॥ ४८४ ॥ बालातपः प्रेतधूमः स्त्री वृद्धा तरुणं दधि । आयुष्कामो न सेवेत तथा संमार्जनी रजः ॥ ४८५ ॥

नाश्नन्ति पितरो देवाः शूद्रस्य वृषलीपतेः । भार्याजितस्य नाश्नन्ति यस्य चोपपतिर्गृहे ॥ ४८६ ॥ सर्वं त्यजेत सिद्धम् अर्थेन मुमुक्षुः सर्वात्मना न विमृजेद्यदि शक्नोति त्यक्तुम् । एकत्र चिरकालं निवसति दैवे कुर्वीत तत्कृतिषु साधुषु सेव्यतेऽङ्गः ॥ ४८७ ॥ धर्मः प्रव्रजितस्तपः प्रचलितं सत्यं च दूरं गतं पृथ्वी वन्ध्यफला जनाः कपटिनो लौल्ये स्थिता ब्राह्मणाः । मर्त्याः स्त्रीवशगाः स्त्रियश्च चपला नीचा जना उन्नता हा कष्टं खलु जीवितं कलियुगे धन्या जना ये मृताः ॥ ४८८ ॥ वर्तन्ते यदा पुरुषा मायया पुरुषा मूढधियः पृथग्जनाः । कुर्वन्ति तत्र सानुकम्पया कृपां न साधवो दैवबलात्कृते कर्म ॥ ४८९ ॥ यो धर्मशीलो जितमानरोषो विद्याविनीतो न परोपतापी । स्वदारतुष्टः परदारवर्जी न तस्य लोके भयमस्ति किंचित् ॥ ४९० ॥ अतः कौपीनावशेषो यावद्बुधः स्यादप्रमत्तो व्यवसायबुद्धिः । सिद्धेऽन्यथार्थे न यतेत भूयः परिश्रमं तत्र समीक्षमाणः ॥ ४९१ ॥ सर्वं समत्वस्य करिष्यति स्वार्थतः स आत्मसहपद्मनाभः । जितेन्द्रियस्यात्मरतेर्बुधस्य गृहाश्रमः किं नु करोत्यवद्यम् ॥ ४९२ ॥ यत्र नार्यस्तु पूज्यन्ते रमन्ते तत्र देवताः । यत्रैतास्तु न पूज्यन्ते सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः ॥ ४९३ ॥ पुनर्वित्तं पुनर्मित्रं पुनर्भार्या पुनर्मही । एतत्सर्वं पुनर्लभ्यं न शरीरं पुनः पुनः ॥ ४९४ ॥ यस्य कृत्यं न जानन्ति मन्त्रं वा मन्त्रितं परे । कृतमेवास्य जानन्ति स वै पण्डित उच्यते ॥ ४९५ ॥ ममत्वं हि न कर्तव्यमैश्वर्ये वा धनेऽपि वा । पूर्वार्जितं हरन्त्यन्ये राजधर्मं हि तं विदुः ॥ ४९६ ॥ प्रज्ञावांस्त्वेव पुरुषः संयुक्तः परया श्रिया । उदयास्तमनज्ञो हि न हृष्यति न शोचति ॥ ४९७ ॥ यस्य पुत्रो वशीभूतो भार्या छन्दानुगामिनी । विभवे यश्च संतुष्टस्तस्य स्वर्ग इहैव हि ॥ ४९८ ॥ शोकं पुरस्कारेण दुर्नीतिमिव विक्रम् । व्यवसायं सदैवाद्य हि जीवितव्याचरेत् ॥ ४९९ ॥ मार्दवं सर्वभूतानामनसूया क्षमा धृतिः । आयुष्याणि बुधाः प्राहुर्मित्राणां चाभिमानना ॥ ५०० ॥ पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात्त्रायते पितरं सुतः । तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयंभुवा ॥ ५०१ ॥ यस्य भार्या गृहे नास्ति साध्वी च प्रियवादिनी । अरण्यं तेन गन्तव्यं यथारण्यं तथा गृहम् ॥ ५०२ ॥ भस्मना शुध्यते कांस्यं ताम्रमम्लेन शुध्यति । रजसा शुध्यते नारी नदी वेगेन शुध्यति ॥ ५०३ ॥ मा वनं छिन्धि सव्याघ्रं मा व्याघ्रा नीनशन् वनात् । वनं हि रक्ष्यते व्याघ्रैर्व्याघ्रान्रक्षति काननम् ॥ ५०४ ॥ काकोलूकं यथा वाद्यानि यद्वा तापत्पति समुद्रोऽपि ।

वैवस्वतस्तद्धरतेऽस्य सर्वं मोघः श्रमो भवति हि क्रोधनस्य ॥ ५०५ ॥ पुमांसो ये हि निन्दन्ति वृत्तेनाभिजनेन च । न तेषु निवसेत्प्राज्ञः श्रेयोऽर्थी पापबुद्धिषु ॥ ५०६ ॥ भार्या मूलं गृहस्थस्य भार्या मूलं सुखस्य च । भार्या धर्मफलावाप्त्यै भार्या संतानहेतवे ॥ ५०७ ॥ ये त्वेनमभिजानन्ति वृत्तेनाभिजनेन वा । तेषु साधुषु वस्तव्यं स वासः श्रेष्ठ उच्यते ॥ ५०८ ॥ वध्यन्ते न ह्यविश्वस्ता शत्रुभिर्दुर्बला अपि । विश्वस्तास्तेषु वध्यन्ते बलवन्तोऽपि दुर्बलैः ॥ ५०९ ॥ पुरतः कृच्छ्रकालस्य धीमान् जागर्ति पूरुषः । स कृच्छ्रकालं संप्राप्य व्यथां नैवैति कर्हिचित् ॥ ५१० ॥ बन्धनानि खलु सन्ति बहूनि प्रेमरज्जु दृढबन्धनमुक्तम् । दारुभेदनिपुणोऽपि षडङ्घ्रिर्निष्क्रियो भवति पङ्कजकोशे ॥ ५११ ॥ यस्तु कृच्छ्रमनुप्राप्तं विचेता नावबुध्यते । स कृच्छ्रकाले व्यथितो न श्रेयो विन्दते महत् ॥ ५१२ ॥ ब्राह्मणेषु च ये शूराः स्त्रीषु ज्ञातिषु गोषु च । वृन्तादिव फलं पक्वं धृतराष्ट्र पतन्ति ते ॥ ५१३ ॥ यत्र सम्यगुपक्रान्तं कार्यमेति विपर्ययम् । पुमांस्तत्रानुपालभ्यो दैवान्तरितपौरुषः ॥ ५१४ ॥ पुष्पे गन्धं तिले तैलं काष्ठेऽग्निं पयसि घृतम् । इक्षौ गुडं तथा देहे पश्यात्मानं विवेकतः ॥ ५१५ ॥ मुखं पद्मदलाकारं वाक्यं चन्दनशीतलम् । हृदयं वह्निसदृशं त्रिविधं धूर्तलक्षणम् ॥ ५१६ ॥ भार्यां पतिः संप्रविश्य स यस्माज्जायते पुनः । जायायास्तद्धि जायात्वं पौराणाः कवयो विदुः ॥ ५१७ ॥ पुस्तकप्रत्ययाधीतं नाधीतं गुरुसंनिधौ । भ्राजते न सभामध्ये जारगर्भ इव स्त्रियाः ॥ ५१८ ॥ यस्य स्नेहो भयं तस्य स्नेहो दुःखस्य भाजनम् । स्नेहमूलानि दुःखानि तानि त्यक्त्वा वसेत्सुखम् ॥ ५१९ ॥ ब्राह्मणं ब्राह्मणो वेद भर्ता वेद स्त्रियं तथा । अमात्यं नृपतिर्वेद राजा राजानमेव च ॥५२०॥ यस्य स्त्रीषु रतेः शक्तिर्जीर्णशक्तिश्च भोजने । देहेऽधिकबला शक्तिस्तस्यारोग्यं प्रचक्षते ॥५२१॥ प्रकीर्णविषयारण्ये धावन्तं विप्रमाथिनम् । ज्ञानाङ्कुशेन कुर्वीत वश्यमिन्द्रियदन्तिनम् ॥ ५२२ ॥ प्रकुप्यत्यप्रतीकार्ये स्वतेजस्तस्तचेतसाम् । शरणं मरणं त्यक्त्वा किमिवान्यद्यशोर्थिनाम् ॥ ५२३ ॥ सज्जमानमकार्येषु सुहृदो वारयन्ति ये । सत्यं ते नैव सुहृदो गुरवो गुरवो हि ते ॥ ५२४ ॥ फलं कतकवृक्षस्य यद्यप्यम्बुप्रसादकम् । न नामग्रहणादेव तस्य वारि प्रसीदति ॥ ५२५ ॥ श्रमे मार्गे परित्राणं प्रीतिविश्रम्भभाजनम् । केन रत्नमिदं सृष्टं मित्रमित्यक्षरद्वयम् ॥ ५२६ ॥ सत्यं वस्तुमशेषमस्ति सुलभा वाणी मनोहारिणी दातुं दानवरं शरण्यमभयं स्वच्छं पितृभ्यो जलम् । पूजार्थं परमेश्वरस्य विमलः स्वाध्याययज्ञः परं क्षुद्रप्रायैः फलमूलमस्ति शमनं क्लेशात्मकैः किं धनैः ॥ ५२७ ॥ फलतीह पूर्वसुकृतं विद्यावन्तोऽपि कुलसमुद्भूताः । यस्य यदा विभवः स्यात्तस्य तदा दासतां यान्ति ॥ ५२८ ॥ सर्वनाशे च संजाते प्राणानामपि संशये । अपि शत्रुं प्रणम्यैव रक्षेत्प्राणान्धनानि च ॥५२९॥ प्रमाणाभ्यधिकस्यापि गण्डश्याममदच्युतेः । पदं मूर्ध्नि समाधत्ते केसरी मत्तदन्तिनः ॥ ५३० ॥ संचये च विनाशान्ते मरणान्ते च जीविते । संयोगे च वियोगान्ते को नु विप्रणयेन्मनः ॥५३१॥ प्राप्तविद्यार्थशिल्पानां देशान्तरनिवासिनाम् । क्रोशमात्रोऽपि भूभागः शतयोजनवद्भवेत् ॥ ५३२ ॥ सतां मतमतिक्रम्य योऽसतां वर्तते मते । कालेन व्यसनं प्राप्य पश्चात्तापं स गच्छति ॥ ५३३ ॥ पृथिवी रत्नसंपूर्णा हिरण्यं पशवः स्त्रियः । नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं व्रजेत् ॥ ५३४ ॥ व्यथयन्ति परं चेतो मनोरथशतैर्जनाः । अनुष्ठानैर्विहीनाः स्युः कुलजा विधवा इव ॥ ५३५ ॥ बोद्धारो मत्सरग्रस्ताः प्रभवः स्मयदूषिताः । अबोधोपहताश्चान्ये जीर्णमङ्गे सुभाषितम् ॥ ५३६ ॥ प्रदह्यमानास्तीक्ष्णेन नीचाः परयशोऽग्निना । अशक्तास्तत्पदं गन्तुमतो निन्दां प्रकुर्वते ॥ ५३७ ॥ फलं धर्मस्य विभवो विभवस्य फलं सुखम् । सुखमूलं तु तन्वङ्ग्यो विना ताभिः कुतः सुखम् ॥ ५३८ ॥ वणिगालोक्य निजे हृदि सोत्साहं परिचितग्रहीतारम् । हृष्यति तद्धनलुब्धो यद्वत्पुत्रेण जातेन ॥ ५३९ ॥ बहुधा बहुभिः सार्धं चिन्तिताः सुनिरूपिताः । न कथंचिद्विलीयन्ते विद्वद्भिश्चिन्तिता नयाः ॥ ५४० ॥ श्यामा प्रिया केशव एव देवो मानो धनं मन्मथ एव धन्वी । वाणी सखी वारण एव यानं कालो वसन्तः कवितैव विद्या ॥ ५४१ ॥ बुभुक्षितः किं न करोति पापं क्षीणा नरा निष्करुणा भवन्ति । प्राणार्थमेते हि समाचरन्ति मतं सतां यन्न मतं यदेषाम् ॥ ५४२ ॥ प्रायेण श्रीमतां लोके भोक्तुं शक्तिर्न विद्यते । जीर्यन्त्यपि तु काष्ठानि दरिद्राणां महीपते ॥ ५४३ ॥ शत्रुणा योजयेच्छत्रुं बलिना बलवत्तरम् । स्वकार्याय यतो स्यात्काचित्पीडात्र तत्क्षये ॥ ५४४ ॥ प्रायः कन्दुकपातेनोत्पतत्यार्यः पतन्नपि । तथा त्वनार्यः पतति मृत्पिण्डपतनं यथा ॥ ५४५ ॥ बहूनामप्यसाराणां समवायो बलावहः । तृणैरावेष्ट्यते रज्जुस्तया नागोऽपि बध्यते ॥ ५४६ ॥ वैषम्यमपि संप्राप्ता गोपायन्ति कुलस्त्रियः । आत्मानमात्मना सत्यो जितस्वर्गा न संशयः ॥ ५४७ ॥ प्रारभ्यते न खलु विघ्नभयेन नीचैः प्रारभ्य

विघ्नविहता विरमन्ति मध्याः । विघ्नैः पुनः पुनरपि प्रतिहन्यमानाः प्रारब्धमुत्तमजना न परित्यजन्ति ॥ ५४८ ॥ शक्याशक्यमविज्ञाय यस्त्वसाध्ये प्रवर्तते । स केवलमवाप्नोति निजजीवितसंशयम् ॥ ५४९ ॥ [illegible] यो विश्वसिति शत्रुषु । स सुप्त इव वृक्षाग्रे पतितः प्रतिबुध्यते ॥ ५५० ॥ विप्रो वृक्षस्तस्य मूलं च संध्या वेदः शाखा धर्मकर्मादि पत्रम् । तस्मान्मूलं यत्नतो रक्षणीयं छिन्ने मूले नैव शाखा न पत्रम् ॥ ५५१ ॥ शक्यानि कर्तुमिह सन्त्यसमग्रसाध्यमत्रादरः क इति कृत्यमुपेक्षमाणाः । केचित्प्रमत्तमनसः परितापदुःखमापत्प्रसङ्गसुलभं पुरुषाः प्रयान्ति ॥ ५५२ ॥ विश्राम्यन्ति महात्मानो यत्र कल्पतराविव । स श्लाघ्यं जीवति श्रीमांस्तत्संभोगफलाः श्रियः ॥ ५५३ ॥ संचिन्त्य संचिन्त्य तमुग्रदण्डं मृत्युं मनुष्यस्य विचक्षणस्य । वर्षाम्बुसिक्ता इव चर्मबन्धाः सर्वे प्रयत्नाः शिथिलीभवन्ति ॥ ५५४ ॥ प्रविष्टः सर्वभूतानि यथा चरति मारुतः । चारेणैवं चरेद्राजा स्मृतं तन्मारुतं व्रतम् ॥ ५५५ ॥ विहितस्याननुष्ठानान्निन्दितस्य च सेवनात् । अनिग्रहाच्चेन्द्रियाणां नरः पतनमृच्छति ॥ ५५६ ॥ शतह्रदानां लोलत्वं शस्त्राणां तीक्ष्णतां तथा । गरुडानिलयोः शैघ्र्यमनुगच्छन्ति योषितः ॥ ५५७ ॥ व्यञ्जनं हन्ति वै पूर्वं चैव पयोधरौ । रतिरिष्टांस्तथा लोकान्हन्याच्च पितरं रजः ॥ ५५८ ॥ प्लवन्ते धर्मलघवो लोकेऽम्भसि यथा प्लवाः । मज्जन्ति पापगुरवः शस्त्रं स्कन्नमिवोदके ॥ ५५९ ॥ सर्वेषामेव मर्त्यानां व्यसने समुपस्थिते । वाङ्मात्रेणापि साहाय्यं मित्रादन्यो न संदधे ॥ ५६० ॥ शठस्तु समयं प्राप्य नोपकारं हि मन्यते । वरं तमुपकर्तारं दोषदृष्ट्या च दूषयेत् ॥ ५६१ ॥ सुखं ह्यवमतः शेते सुखं च प्रतिबुध्यते । सुखं चरति लोकेऽस्मिन्नवमन्ता विनश्यति ॥ ५६२ ॥ प्रयाति शमनं यस्य तेजस्तेजस्वितेजसा । वृथाजातेन किं तेन मातुर्यौवनहारिणा ॥ ५६३ ॥ साम्नैव यत्र सिद्धिर्न तत्र दण्डो बुधेन विनियोज्यः । पित्तं यदि शर्करया शाम्यति कोऽर्थः पटोलेन ॥ ५६४ ॥ विकारं याति नो चित्तं वित्ते यस्य कदाचन । मित्रं स्यात्सर्वकाले च कारयेन्मित्रमुत्तमम् ॥ ५६५ ॥ सामवादाः सकोपस्य शत्रोः प्रत्युत दीपकाः । प्रतप्तस्येव सहसा सर्पिषस्तोयबिन्दवः ॥ ५६६ ॥ विपुलमपि धनौघं प्राप्य भोगान्स्त्रियो वा पुरुष इह न शक्तः कर्महीनो हि भोक्तुम् । सुनिहितमपि चार्थं दैवतै रक्ष्यमाणं पुरुष इह महात्मा प्राप्नुते नित्ययुक्तः ॥ ५६७ ॥ योऽभ्यर्चितः सद्भिरसज्जमानः करोत्यर्थं शक्तिमहापयित्वा । क्षिप्रं यशस्तं समुपैति सन्तमलं प्रसन्ना हि सुखाय सन्तः ॥ ५६८ ॥

[illegible] दुष्करमिन्द्रियाणां प्रमाथिनाम् । यो धीरो धारयेद्रश्मीन्स स्यात्परमसारथिः ॥ ५६९ ॥ वेदाः प्रमाणं स्मृतयः प्रमाणं धर्मार्थयुक्तं वचनं प्रमाणम् । यस्य प्रमाणं न भवेत्प्रमाणं कस्तस्य कुर्याद्वचनं प्रमाणम् ॥ ५७० ॥ सहायबन्धना ह्यर्थाः सहायाश्चार्थबन्धनाः । अन्योन्यबन्धनावेतौ विनान्योन्यं न सिध्यतः ॥ ५७१ ॥ आरण्ये संचरत्येको नौसौ भ्रमते चापरः । शृङ्गारे रमते कश्चिद्भुवि भेदाः परस्परम् ॥ ५७२ ॥ हृदि विद्ध इवात्यर्थं यथा संतप्यते जनः । पीडितोऽपि हि मेधावी न तां वाचमुदीरयेत् ॥ ५७३ ॥ विद्वद्भिः सुहृदामत्र चिह्नैरेतैर्विसंशयम् । परीक्षाकरणं प्रोक्तं होमाग्नेरिव भूतले ॥ ५७४ ॥ संतोषस्त्रिषु कर्तव्यः स्वदारे भोजने धने । त्रिषु चैव न कर्तव्योऽध्ययने जपदानयोः ॥ ५७५ ॥ प्रसारितकरे मित्रे जगदुद्द्योतकारिणि । किं न कैरव लज्जा ते कुर्वतः कोशसंवृतिम् ॥ ५७६ ॥ यो यत्र सततं याति मुक्त्वा चैव निरन्तरम् । स तत्र लघुतां याति यदि शक्रसमो भवेत् ॥ ५७७ ॥ लब्धव्यमर्थं लभते मनुष्यो देवोऽपि तं वारयितुं न शक्तः । अतो न शोचामि न विस्मयो मे ललाटलेखा न पुनः प्रयाति ॥ ५७८ ॥ ये च मूढतमा लोके ये च बुद्धेः परं गताः । त एव सुखमेधन्ते मध्यमः क्लिश्यते जनः ॥ ५७९ ॥ वरं न राज्यं न कुराजराज्यं वरं न मित्रं न कुमित्रमित्रम् । वरं न शिष्यो न कुशिष्यशिष्यो वरं न दारा न कुदारदाराः ॥ ५८० ॥ यो जितः पञ्चवर्गेण सहजेनात्मकर्षिणा । आपदस्तस्य वर्धन्ते शुक्लपक्ष इवोडुराट् ॥ ५८१ ॥ शालेयलेशमिश्रं भवति प्रायातिकं च याति जडे । गुणदोषज्ञः पुरुषो जलेन कः शीलमपनयति ॥ ५८२ ॥ प्राणत्यागे समुत्पन्ने यदा शान्तिप्रदर्शनम् । तद्वाम्या सुखदं पश्चाज्जीवतोऽपि मृतस्य च ॥ ५८३ ॥ सङ्गः सत्सु विधीयतां भगवतो भक्तिर्दृढाधीयतां शान्त्यादिः परिचीयतां दृढतरं कर्माशु संत्यज्यताम् । सद्विद्वानुपसर्प्यतां प्रतिदिनं तत्पादुका सेव्यतां ब्रह्मैकाक्षरमर्थ्यतां श्रुतिशिरोवाक्यं समाकर्ण्यताम् ॥ ५८४ ॥ विरहोऽपि संगमः खलु परस्परं संगतं मनो येषाम् । यदि हृदयं तु विघटितं समागमोऽपि विरहं विशेषयति ॥ ५८५ ॥ प्रणयमधुराः प्रेमोद्गाढा रसादलसालसा भणितिमधुरा मुग्धप्रायाः प्रकाशितसंमदाः । प्रकृतिसुभगा विस्रम्भार्द्राः स्मरोदयदायिनो रहसि किमपि स्वैरालापा हरन्ति मृगीदृशाम् ॥ ५८६ ॥ शरत्पद्मोत्सवं वक्त्रं वचश्च श्रवणामृतम् । हृदयं क्षुरधारामं स्त्रीणां को वेद चेष्टितम् ॥ ५८७ ॥ यो नोद्धतं कुरुते जातु वेषं न पौरुषेणापि विकत्थतेऽन्यान् । न मूर्छितः कटुकान्याह

किंचित्प्रियं सदा तं कुरुते जनो हि ॥ ५८८ ॥ यत्नं कृष्यमाणो हि नोत्तरेद्दुर्नरेश्वरः । बाध्यमानोऽनुकूलं तु नद्योघाद्व्यसनात्तथा ॥ ५८९ ॥ संप्राप्य पण्डितः कृच्छ्रं प्रज्ञामेवावगाहते । बालस्तु कृच्छ्रमासाद्य शिलेवाम्भसि मज्जति ॥ ५९० ॥ प्रणिपातेन हि गुरुं सतोऽनूचानचेष्टितैः । कुर्वीताभिमुखान्भृत्यैर्देवान्सुकृतकर्मणा ॥ ५९१ ॥ संमानाद्ब्राह्मणो नित्यमुद्विजेत विषादिव । अमृतस्येव चाकाङ्क्षेदवमानस्य सर्वदा ॥ ५९२ ॥ प्रसन्नाः कान्तिहारिण्यो नानाश्लेषविचक्षणाः । भवन्ति कस्यचित्पुण्यैर्मुखे वाचो गृहे स्त्रियः ॥ ५९३ ॥ सर्वौषधीनाममृता प्रधाना सर्वेषु सौख्येष्वशनं प्रधानम् । सर्वेन्द्रियाणां नयनं प्रधानं सर्वेषु गात्रेषु शिरः प्रधानम् ॥ ५९४ ॥ राजा राष्ट्रकृतं पापं राज्ञः पापं पुरोहितः । भर्ता च स्त्रीकृतं पापं शिष्यपापं गुरुस्तथा ॥ ५९५ ॥ यो नात्युक्तः प्राह रूक्षं प्रियं वा यो वा हतो न प्रतिहन्ति धैर्यात् । पापं न यो नेच्छति तस्य हन्तुस्तस्येह देवाः स्पृहयन्ति नित्यम् ॥ ५९६ ॥ प्रतिक्षणमयं कायः क्षीयमाणो न लक्ष्यते । आमकुम्भ इवाम्भःस्थो विशीर्णः सन्विभाव्यते ॥ ५९७ ॥ वित्तं देहि गुणान्वितेषु मतिमन्नान्यत्र देहि क्वचित्प्राप्तं वारिनिधेर्जलं घनमुखे माधुर्ययुक्तं सदा । जीवान्स्थावरजङ्गमांश्च सकलान्संजीव्य भूमण्डलं भूयः पश्य तदेव कोटिगुणितं यच्छन्तमम्भोनिधिम् ॥५९८॥ प्रियमनुचितं क्षमापण्यस्त्रीक्षणप्रभुरीश्वरो रमयति यतो चित्तान्भृत्यान्स्ववृत्तिसुखार्थिनः । नृपमपथगं पान्ति प्राणानुपेक्ष्य निजानपि प्रसभमिह ये तैः पूतेयं महात्मभिरुर्वरी ॥ ५९९ ॥ प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथाग्निर्दैवतं महत् । एवं विद्वानविद्वांश्च ब्राह्मणो दैवतं परम् ॥ ६०० ॥ संसारश्रान्तचित्तानां तिस्रो विश्रान्तिभूमयः । अपत्यं च कलत्रं च सतां संगतिरेव च ॥ ६०१ ॥ वाति गन्धः सुमनसां प्रतिवातं कथंचन । धर्मजस्तु मनुष्याणां वाति गन्धः समन्ततः ॥ ६०२ ॥ शयानं चानुशेते हि तिष्ठन्तं चानुतिष्ठति । अनुधावति धावन्तं कर्म पूर्वकृतं नरम् ॥ ६०३ ॥ विद्वानृजुरभिगम्यो विदुषि शठे चाप्रमादिना भाव्यम् । ऋजुमूर्खस्त्वनुकम्प्यो मूर्खशठः सर्वथा त्याज्या ॥ ६०४ ॥ यो हि दिष्टमुपासीनो निर्विचेष्टः सुखं शयेत् । अवसीदेत्सुदुर्बुद्धिरामो घट इवोदके ॥ ६०५ ॥ राजा वेश्या यमश्चाग्निस्तस्करो बालयाचकौ । परदुःखं न जानन्ति अष्टमो ग्रामकण्टकः ॥ ६०६ ॥ प्राणवद्रक्षयेद्भृत्यान्स्वकायमिव पोषयेत् । सदैकदिवसस्यार्थे यत्र स्याद्रिपुसंगमः ॥ ६०७ ॥ तं शोकेनाभिहतं व्याधिः स्पृशति दारुणः । तस्मात्मा संमुखेत न शोकात्प्रमुच्यते ॥६०८॥ संवर्धितोऽपि भुजगः पयसा न वश्यस्तस्माल्लब्धानपि निहन्ति बलेन सिंहः । दुष्टः परैरुपकृतस्तदनिष्टकारी विश्वासलेश इह नैव बुधैर्विधेयः ॥ ६०९ ॥ विद्यार्थी सेवकः पान्थः क्षुधार्तो भयकातरः । भाण्डारी प्रतिहारी च सप्त सुप्तान्प्रबोधयेत् ॥ ६१० ॥ शोकेन रोगा वर्धन्ते पयसा वर्धते तनुः । घृतेन वर्धते वीर्यं मांसान्मांसं प्रवर्धते ॥ ६११ ॥ श्लाघ्यं जन्म सुरूपता धनिकता नीरोगता प्राज्ञता स्वाचारस्थिरता दया सुकुलता दाक्षिण्यवद्दारता । आयुष्मद्गुणिपुत्रता स्ववशता सौजन्यवन्मित्रता श्रीशे भक्तिरता च यस्य स नरः स्यान्मानवानन्दवान् ॥ ६१२ ॥ वयसः परिणामेऽपि यः खलः खल एव सः । सुपक्वमपि माधुर्यं नोपयातीन्द्रवारुणम् ॥ ६१३ ॥ शुचि भूषयति श्रुतं वपुः प्रशमस्तस्य भवत्यलं क्रिया । प्रशमाभरणं पराक्रमः स नयापादितसिद्धिभूषणः ॥ ६१४ ॥ यो हि वेदे च शास्त्रे च ग्रन्थधारणतत्परः । न च ग्रन्थार्थतत्त्वज्ञस्तस्य तद्धारणं वृथा ॥ ६१५ ॥ रुजन्ति हि शरीराणि रोगाः शारीरमानसाः । सायका इव तीक्ष्णाग्राः प्रयुक्ता दृढधन्विभिः ॥ ६१६ ॥ भारं स वहते तस्य ग्रन्थस्यार्थं न वेत्ति यः । वस्तुग्रन्थार्थतत्त्वज्ञो नास्य ग्रन्थागमो वृथा ॥ ६१७ ॥ रम्याणि वीक्ष्य मधुरांश्च निशम्य शब्दान्पर्युत्सुकीभवति यत्सुखितेऽपि जन्तुः । तच्चेतसा स्मरति नूनमबोधपूर्वं भावस्थिराणि जननान्तरसौहृदानि ॥ ६१८ ॥ संतुष्टो भार्यया भर्ता भर्त्रा भार्या तथैव च । अस्मिन्नेव कुले नित्यं कल्याणं तत्र वै ध्रुवम् ॥ ६१९ ॥ शीतभीताश्च ये विप्रा रणभीताश्च क्षत्रियाः । अग्निभीता च या नारी त्रयः स्वर्गं न यान्ति हि ॥ ६२० ॥ विपत्तिष्वव्यथो दक्षो नित्यमुत्थानवान्नरः । अप्रमत्तो विनीतात्मा नित्यं भद्राणि पश्यति ॥ ६२१ ॥ रसायनविदश्चैव सुप्रयुक्तरसायनाः । दृश्यन्ते जरया भग्ना नगा नागैरिवोत्तमैः ॥ ६२२ ॥ योऽर्थकामस्य वचनं प्रातिकूल्यान्न मृष्यते । शृणोति चानुकूलानि द्विषतां वशमेति सः ॥ ६२३ ॥ लक्ष्म्या लक्ष्मीवतां लोके विकासिन्या च किं तया । बन्धुभिश्च सुहृद्भिश्च विश्रब्धं या न भुज्यते ॥६२४॥ रक्षेत्कन्यां पिता विन्नां पतिः पुत्रास्तु वार्धके । अभावे ज्ञातयस्तेषां न स्वातन्त्र्यं क्वचित् स्त्रियाः ॥ ६२५ ॥ लक्ष्मीर्धर्मश्च संतानः कीर्तिश्चायुष्यवैभवम् । वर्धते दयया नित्यं सर्वभूतदयां कुरु ॥ ६२६ ॥ प्रतिदिवसं याति लयं वसन्तवाताहतेव शिशिरश्रीः । बुद्धिर्बुद्धिमतामपि कुटुम्बभारस्य चिन्ताभिः ॥ ६२७ ॥ रम्या रामा यदि कुलवधूस्त्यागभोगाय वित्तं वक्त्रे वाणी सरलकविता केशवे चित्तवृत्तिः । सद्भिः सङ्गो वपुषि दृढता सत्कुले जन्म पुंसां

ध्विनिचन्द्रुगादनगनगर्थं सर्गमेकान्तदुर्गम् ॥ ६२८ ॥ पूर्णापूर्णे माने परिचितजनवञ्चनं तथा नित्यम् । मिथ्याकयस्य कथनं प्रकृतिरियं स्याकिराटानाम् ॥ ६२९ ॥ निष्कनकनलुयाघा गुणा यान्ति मनोज्ञताम् । मुक्ता न भामाति चामीकरनियोजितम् ॥ ६३० ॥ पूर्णेन्दुमार्गोऽस्य यथा प्रीतिमाप्नाश्यते नरः । एवं यत्र प्रजाः सर्वा निर्वृतास्तद्धि शासनम् ॥ ६३१ ॥ सत्कृता लालिताश्चैव यद्वेह प्रातुराः स्त्रियः । दरिद्रमप्यमन्यन्ते भर्तारं न तु मानिनः ॥ ६३२ ॥ कश्चित्तरति काष्ठेन सुगम्भीरां महानदीम् । स भाग्यैस्तत्काष्ठं न च काष्ठेन तार्यते ॥६३३॥ कुमुदान्येव शशाङ्कः सविता बोधयति पङ्कजान्येव । वशिनां हि परपरिग्रहसंश्लेषपराङ्मुखी वृत्तिः ॥ ६३४ ॥ निगन्य न निगेद्धुर्गो महतां दन्तिदन्तवत् । कूर्मग्रीवेव नीचानां वच आयाति याति च ॥६३५॥ बालिशस्तु नरो नित्यं वैक्लव्यं योऽनुवर्तते । स मज्जत्यवशः शोके भाराक्रान्तेव नौर्जले ॥ ६३६ ॥ कुपुत्रे नास्ति विश्रामः कुभार्यायां कुतो रतिः । कुराज्ये निर्वृतिर्नास्ति कुदेशे नास्ति जीविका ॥६३७॥ जीवितं च शरीरेण आत्यन्तं सह जायते । उभे सह विवर्तेते उभे सह विनश्यतः ॥६३८॥ प्रज्ञाशरेणाभिहतस्य जन्तोश्चिकित्सकाः सन्ति न चौषधानि । न होममन्त्रा न च मङ्गलानि नाथर्वणा नाप्यगदाः सुसिद्धाः ॥६३९॥ बन्धनानि खलु सन्ति बहूनि प्रेमरज्जु दृढबन्धनमुक्तम् । दारुभेदनिपुणोऽपि षडङ्घ्रिर्निष्क्रियो भवति पङ्कजकोशे ॥६४०॥ माया हि परमो धर्मः पुरुषस्येह पठ्यते । असहायस्य लोकेऽस्मिँल्लोकयात्रा न सिध्यति ॥ ६४१ ॥ कोशद्वन्द्वमियं दधाति नलिनी कादम्बचञ्चूक्षतं धत्ते चूतलता नवं किसलयं पुंस्कोकिलास्वादितम् । इत्याकर्ण्य मिथः सखीजनवचः सा दीर्घिकायास्तटे चेलान्तेन तिरोदधे स्तनतटं बिम्बाधरं पाणिना ॥ ६४२ ॥ जानाति विश्वासयितुं मनुष्यान्विज्ञातदोषेषु दधाति दण्डम् । जानाति मात्रां च तथा क्षमां च तं तादृशं श्रीर्जुषते समग्रा ॥ ६४३ ॥ एकाग्रः स्यादविवृतो नित्यं विवरदर्शकः । राजन्नित्यं सपत्नेषु नित्योद्विग्नः समाचरेत् ॥ ६४४ ॥ कर्मभूमिमिमां प्राप्य कर्तव्यं कर्म यच्छुभम् । अग्निर्वायुश्च सोमश्च कर्मणां फलभागिनः ॥ ६४५ ॥ न किंचित्सहसा कार्यं कार्यं कार्यविदा क्वचित् । क्रियते चेद्विचिन्त्यैव तस्य श्रेयः करस्थितम् ॥ ६४६ ॥ दातारो यदि कल्पशाखिभिरलं यद्यर्थिनः किं तृणैर्ज्ञातिश्चेदनलेन किं यदि सुहृद्दिव्यौषधैः किं फलम् । किं कर्पूरशलाकया यदि दृशोः पन्थानमेति प्रिया संसारे नसतीन्द्रजालमपरं यद्यस्ति तेनापि किम् ॥ ६४७ ॥ एकान्ते सुखमास्यतां परतरे चेतः समाधीयतां प्राणात्मा सुसमीक्ष्यतां जगदिदं तद्व्यापितं दृश्यताम् । प्राकृतं प्रविलीयतां चितिबलात्प्राप्नुतरं प्रेक्ष्यतां प्रारब्धं त्विह भुज्यतामथ परब्रह्मात्मना स्थीयताम् ॥ ६४८ ॥ धूमाद्वाष्पमनोऽभवत्पर्जन्य पयः सूते धनतोयदो नैकान्ताभितिरश्चितस्य जातिस्वभावं कुरुतेऽमलात्मकाम् । किं वात्यन्तजडात्मजन्मनो ज्यायकतमोद्भवो जन्मायथानुकारिणो न महतां मन्ये स्वभावाः क्वचित् ॥ ६४९ ॥ भूतानामपरः कश्चिद्धिंसाया मतमंशितः । यदुनायां स्व शोकस्य न सुखस्यैव जीयते ॥ ६५० ॥ एकमेवमव्ययमेव महोद्वेगाणामुजृम्भते जगति यत्रमित प्रसिद्धम् । पृथ्वीनिमित्तममत्कुरुपाण्डवानां नाशस्तथा हि भुवनत्रयकुद्ध्विरोधः ॥ ६५१ ॥ ते पिबन्तः कषायांश्च सर्पींषि विविधानि च । दृश्यन्ते जरया भग्ना नगा नागैरिवोत्तमैः ॥ ६५२ ॥ न कालस्य प्रियः कश्चिद्द्वेष्यः कुरुसत्तम । न मध्यस्थः क्वचित्कालः सर्वं कालः प्रकर्षति ॥ ६५३ ॥ एकाकिना न गन्तव्यं यदि कार्यशतान्यपि । कर्कटोऽजन्तुनापि त्राणं न कान्तयो निपातितः ॥ ६५४ ॥ न दानैः शुध्यते नारी नोपवासशतैरपि । न तीर्थसेवया तद्वद्भर्तुः पादोदकं यथा ॥ ६५५ ॥ भैषज्यमेतद्दुःखस्य यदेतन्नानुचिन्तयेत् । चिन्त्यमानं हि न व्येति भूयश्चापि प्रवर्धते ॥ ६५६ ॥ न विष्टमप्यतिक्रान्तुं शक्यं भूतेन केनचित् । विष्टमेव ध्रुवं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ॥ ६५७ ॥ भिषजो भेषजं कर्तुं कस्मादिच्छन्ति रोगिणाम् । यदि कालेन पच्यन्ते भेषजैः किं प्रयोजनम् ॥ ६५८ ॥ भार्या यस्य गृहे नित्यमतीव परिगर्विता । तस्य लक्ष्मीः क्षयं याति कृष्णपक्षे यथा शशी ॥ ६५९ ॥ न कर्मणा लभ्यते नेज्यया वा नाप्यस्ति दाता पुरुषस्य कश्चित् । पर्यायकेगाद्विहितं विधात्रा कालेन सर्वं लभते मनुष्यः ॥ ६६० ॥ शोकं पुरस्कारेण दुष्टक्रियमिव प्रियम् । व्यवसायं सदैवेच्छन्नाहि क्रोधवदाचरेत् ॥६६१॥ धूमायन्ते व्यपेतानि ज्वलन्ति सहितानि च । धृतराष्ट्रोल्मुकानीव ज्ञातयो भरतर्षभ ॥ ६६२ ॥ कुर्मः किल्बिषमेतदेव हृदये कुर्वन्ति कौतूहलान्नीरिणः क्षितिपाश्च विच्छेदयन्तो कोपं च कुर्युः सकृत् । पापाक्रान्तधियो भवन्त्यथ यथा नान्त्यान्यपृश्यन्तोऽपि ता दुष्यन्ते न च ते यथा सवितरौ घ्नन्तोऽपि शान्तक्रमाः ॥ ६६३ ॥ दुर्भिक्षादेव दुर्भिक्षं क्लेशात्क्लेशं भयाद्भयम् । मृतेभ्यः प्रमृतं यान्ति दरिद्राः पापकारिणः ॥ ६६४ ॥ बहवोऽविनयाद्भ्रष्टा राजानः सपरिच्छदाः । वनस्था अपि राज्यानि विनयात्प्रतिपेदिरे ॥ ६६५ ॥ जलरेखा स्वभावप्रीतिरथवा रिपटस्थता । शिरसा धार्यमाणोऽपि वह्निः खल्वभिजायते ॥ ६६६ ॥ जीवन्तं मृतवन्मन्ये देहिनं धर्मवर्जितम् । मृतो धर्मेण संयुक्तो दीर्घजीवी न संशयः ॥ ६६७ ॥ न बाधा दुर्गमः पारः कार्याणां राजसाधन ।

१ वणिजाम्.

कार्याणां कर्मणा पारं यो गच्छति स बुद्धिमान् ॥ ६६८ ॥ नयेन जाग्रत्यनिशं नरेश्वरे सुखं स्वपन्तीह निराधयः प्रजाः । प्रमत्तचित्ते स्वपतीह संभ्रमात्प्रजागरेणास्य जगत्प्रबुध्यते ॥ ६६९ ॥ चिता दहति निर्जीवं चिन्ता जीवं दहत्यहो । बिन्दुनैवाधिका चिन्ता चितायास्तु हि भूतले ॥ ६७० ॥ न कुलं वृत्तहीनस्य प्रमाणमिति मे मतिः । अन्त्येष्वपि हि जातानां वृत्तमेव विशिष्यते ॥ ६७१ ॥ दुर्बुद्धिरकृतप्रज्ञश्छन्नं कूपं तृणैरिव । विवर्जयीत मेधावी तस्मिन्मैत्री प्रणश्यति ॥ ६७२ ॥ न सा प्रीतिर्द्विविस्थस्य मर्त्यस्यानुगामिनः । संमतैषा परा प्रीतिर्गङ्गायाः पुलिने नृणाम् ॥ ६७३ ॥ तीर्थस्थितः स्वकुलजान्तिमिराति भुङ्क्ते मौनी बकस्तिमिमुपेत्य वनान्तवासी । व्याधा निहन्ति तु बकं प्रभवन्ति नैते पात्राण्यपर्युपरि वञ्चनतत्पराणाम् ॥ ६७४ ॥ एतल्लब्धमिदं च लभ्यमधिकं तन्मूललभ्यं ततो लभ्यं चापरमित्यनागतमहो लभ्यं धनं ध्यायसि । नैतद्वेत्सि पुनर्भवन्तमचिरादाशापिशाची बलात्सर्वग्रासमियं ग्रसिष्यति महामोहान्धकारावृतम् ॥ ६७५ ॥ पूर्वं संमानना यत्र पश्चाच्चैव विमानना । जह्यात्तत्त्ववान्स्थानं शत्रोः संमानितोऽपि सन् ॥ ६७६ ॥ धर्मादर्थः प्रभवति धर्मात्प्रभवते सुखम् । धर्मेण लभ्यते सर्वं धर्मसारमिदं जगत् ॥ ६७७ ॥ न वैगुण्यभिजानन्ति गुणान्पश्यन्ति नागुणान् । विरोधं नाधिगच्छन्ति ये त उत्तमपूरुषाः ॥ ६७८ ॥ क्षीणो रविमयति शशी वृद्धो च वर्धयति पयसां नाथम् । अन्ये विपदि सहाया धनिनां श्रियमनुभवन्त्यन्ये ॥६७९॥ कुभार्यां च कुपुत्रं च कुराजानं कुसौहृदम् । कुसंबन्धं कुदेशं च दूरतः परिवर्जयेत् ॥ ६८० ॥ किं कुलेन विशालेन शीलमेवात्र कारणम् । कृमयः किं न जायन्ते कुसुमेषु सुगन्धिषु ॥ ६८१ ॥ नहि कस्य प्रियः को वा विप्रियो वा जगत्त्रये । काले कार्यवशात्सर्वे भवन्त्येवाप्रियाः प्रियाः ॥ ६८२ ॥ तीक्ष्णोपायप्रान्तगम्योऽपि योऽर्थस्तस्याप्यादौ संश्रयः साधुयुक्तः । उत्तुङ्गाग्रः सारभूतो वनानां सालोऽभ्यर्च्य च्छिद्यते पादपेन्द्रः ॥ ६८३ ॥ नापितस्य गृहे क्षौरं पाषाणे गन्धलेपनम् । आत्मरूपं जले पश्यन् शक्रस्यापि श्रियं हरेत् ॥ ६८४ ॥ पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात्त्रायते पितरं सुतः । तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयंभुवा ॥ ६८५ ॥ धर्माख्याने श्मशाने च रोगिणां या मतिर्भवेत् । सा सर्वदैव तिष्ठेच्चेत्को न मुच्येत बन्धनात् ॥ ६८६ ॥ कालो हेतुं विकुरुते स्वार्थस्तमनुवर्तते । स्वार्थं प्राज्ञोऽभिजानाति प्राज्ञं लोकोऽनुवर्तते ॥ ६८७ ॥ न स्वे सुखे वै कुरुते प्रहर्षं नान्यस्य दुःखे भवति प्रहृष्टः । दत्त्वा न पश्चात्कुरुतेऽनुतापं स कथ्यते सत्पुरुषार्यशीलः ॥ ६८८ ॥ तिलार्धं स्नीयमागश्च निःसारं बदरीफलम् । आहारात्परतः श्रेयो धूलिः परगृहादपि ॥ ६८९ ॥ धर्म एव प्लवो नान्यः स्वर्गं समभिगच्छताम् । सैव नौः सागरस्येव वणिजः पारमिच्छतः ॥ ६९० ॥ न स्कन्दते न व्यथते न विनश्यति कर्हिचित् । वरिष्ठमग्निहोत्रेभ्यो ब्राह्मणस्य मुखे हुतम् ॥ ६९१ ॥ दौर्घसूत्रं न च मित्रेषु न विश्वस्तेषु कर्हिचित् । येषां चान्नानि भुञ्जीत यत्र च स्यात्प्रतिश्रयः ॥ ६९२ ॥ किं करिष्यति संसर्गः स्वभावो दुरतिक्रमः । पश्याम्रफलसंसर्गी कषायो मधुरः कुतः ॥६९३॥ धर्मात्मनः शुभैर्वृत्तैः क्रतुभिश्चाप्तदक्षिणैः । धूतपापा गताः स्वर्गं पितामहनिषेवितम् ॥ ६९४ ॥ न विश्रामाज्जातु परस्य गेहे गच्छेन्नरश्चेतयानो विकाले । न चत्वरे निशि तिष्ठेन्निगूढो न राजकाम्यां योषितं प्रार्थयीत ॥ ६९५ ॥ बध्यन्ते न ह्यविश्वस्ताः शत्रुभिर्दुर्बला अपि । विश्वस्तास्तेषु बध्यन्ते बलवन्तोऽपि दुर्बलैः ॥ ६९६ ॥ न वैरमुद्दीपयति प्रशान्तं न दर्पमारोहति नास्ति मेति । न दुर्गतोऽस्मीति करोत्यकार्यं तमार्यशीलं परमाहुरार्याः ॥ ६९७ ॥ काले मृदुर्यो भवति काले भवति दारुणः । प्रसाधयति कृत्यानि शत्रुं चाप्यधितिष्ठति ॥ ६९८ ॥ चिकीर्षितं विप्रकृतं च यस्य नान्ये जनाः कर्म जानन्ति किंचित् । मन्त्रे गुप्ते सम्यगनुष्ठिते च नाल्पोऽप्यस्य च्यवते कश्चिदर्थः ॥ ६९९ ॥ धनेनाधर्मलब्धेन यच्छिद्रमपिधीयते । असंवृतं तद्भवति ततोऽन्यदवदीर्यते ॥ ७०० ॥ मदरक्तस्य हंसस्य कोकिलस्य शिखण्डिनः । हरन्ति न तथा वाचो यथा साधु विपश्चिताम् ॥ ७०१ ॥ न स्पृशत्यायुधं जातु न स्त्रीणां स्तनमण्डलम् । अमनुष्यस्य कस्यापि हस्तोऽयं न किलाफलः ॥ ७०२ ॥ कोशमूलो हि राजेति प्रवादः सार्वलौकिकः । एतत्सर्वं जहातीह कोशव्यसनवान्नृपः ॥ ७०३ ॥ कालेन शीघ्राः प्रवहन्ति वाताः कालेन वृष्टिर्जलदानुपैति । कालेन पद्मोत्पलवज्जलं च कालेन पुष्प्यन्ति नगा वनेषु ॥ ७०४ ॥ त्वमेव धातुः पूर्वोऽसि त्वमेव प्रत्ययः परः । अनाख्यातं न ते किंचिन्नाथ केनोपमीयसे ॥७०५॥ क्षीरिण्यः सन्तु गावो भवतु वसुमती सर्वसंपन्नसस्या पर्जन्यः कालवर्षी सकलजनमनोनन्दिनो वान्तु वाताः । मोदन्तां जन्मभाजः सततमभिमता ब्राह्मणाः सन्तु सन्तः श्रीमन्तः पान्तु पृथ्वीं प्रशमितरिपवो धर्मनिष्ठाश्च भूपाः ॥ ७०६ ॥

इति श्रीसुभाषितरत्नभाण्डागारे सप्तमं संकीर्णप्रकरणम् ॥

समाप्तोऽयं ग्रन्थः

सुभाषितरत्नखण्डमञ्जूषा

अकाण्डपातोपनता न कं लक्ष्मीर्विमोहयेत् । (क० म०)
अकालमेघवद्वित्तमकस्मादेति याति च । (क० म०)
अकृत्यं मन्यते कृत्यम् । (र० म०)
अक्षोभ्यतैव महतां महत्त्वस्य हि लक्षणम् । (क० म०)
अगच्छन्वैनतेयोऽपि पदमेकं न गच्छति ।
अगम्यं मन्यते सुगम् ।
अगाधजलसंचारी न गर्वं याति रोहितः । (स० म०)
अगुणस्य हतं रूपम् ।
अङ्कमारुह्य सुप्तं हि हत्वा किं नाम पौरुषम् ।
अङ्गीकृतं सुकृतिनः परिपालयन्ति ।
अचिन्त्यं शीलगुप्तानां चरितं कुलयोषिताम् । (क० म०)
अचिन्त्यं हि फलं सूते सद्यः सुकृतपादपः । (क० म०)
अचिन्त्यो बत दैवेनाप्यापातः सुखदुःखयोः । (क० म०)
अचिरांशुविलासचञ्चला ननु लक्ष्मीः फलमानुषङ्गिकम् ।
अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् । (र० म०)
अजानतो हठात्कुर्वन्प्राज्ञमानी विनश्यति । (क० म०)
अजीर्णे भोजनं विषम् । (नि०)
अज्ञता कस्य नामेह नोपहासाय जायते । (क० म०)
अज्ञानात्सूनृतं सतामतिरसां कोऽर्थस्तिरश्चां गुणैः ।
अतर्क्या कुट्टनी कूटरचना हि विधेरपि । (क० म०)
अतिदानाद्बलिर्बद्धः । (भाग०)
अतिपरिचयादवज्ञा संततगमनादनादरो भवति ।
अतिमुक्तिरतीवोक्तिः सद्यः प्राणापहारिणी ।
अतिलोभो न कर्तव्यश्चक्रं भ्रमति मस्तके । (पं० तं०)
अति सर्वत्र वर्जयेत् । (पं० तं०)
अतृणे पतितो वह्निः स्वयमेवोपशाम्यति । (पं० तं०)
अत्यारूढो हि नारीणामकालज्ञो मनोभवः । (र० वं०)
अत्युच्चैर्भवति लघीयसां हि धार्ष्ट्यम् । (शि० व०)
अथास्य तत्त्वेषु कृतेऽवभासे समुन्मिमीलेव चिराय चक्षुः ।
अदाता वंशदोषेण ।
अधरेष्वमृतं हि योषितां हृदि हालाहलमेव केवलम् ।
अधर्मयुद्धेन जयं को हीच्छेत्क्षत्रियो भवन् । (क० म०)
अधर्मविषवृक्षस्य पच्यते स्वादु किं फलम् । (क० म०)
अधिकस्याधिकं फलम् ।
अनध्वा वाजिनां जरा । (चा० नी०)
अनन्तपुष्पस्य मधोर्हि चूते द्विरेफमाला सविशेषसङ्गा । (कु० सं०)
अनन्यगामिनी पुंसां कीर्तिरेका पतिव्रता ।
अनपायिनि संश्रयद्रुमे गजभग्ने पतनाय वल्लरी । (कु० सं०)
अनपेक्ष्य गुणागुणौ जनः स्वरुचिं निश्चयतोऽनुधावति । (शि० व०)
अनवसरे याचितमपि मन्दायतेऽपि कुप्यते दाता ।
अनाथा कुलकन्येव विरक्ता श्रीः करोति किम् । (क० म०)
अनार्यः परदारव्यवहारः । (अ० शा०)
अनार्यसुहृदेन यथा मधुपानतः शिवं कुतः । (क० म०)
अनार्यसंगमाद्वरं विरोधोऽपि समं महात्मभिः । (कि० म०)
अनाश्रया न शोभन्ते पण्डिता वनिता लताः ।
अनियुक्तोऽपि च ब्रूयात्कर्तव्यं स्वामिनो हितम् । (क० म०)
अनिर्वर्णनीयं परकलत्रम् । (अ० शा०)
अनिश्चितार्थं धीराः सहन्ते विरतं चिरम् । (क० म०)
अनुकूलेऽपि कलत्रे नीचः परदारलम्पटो भवति ।
अनुगृह्णन्ति हि प्रायो देवता अपि तादृशम् । (क० म०)
अनुत्सेकः खलु विक्रमालंकारः ।
अनुभवति हि मूर्ध्ना पादपस्तीव्रमुष्णं शमयति परितापं छायया संश्रितानाम् । (अ० शा०)
अनुरागपरायणाः कुर्वते किं न योषितः । (क० म०)
अनुरागान्धमनसां विचारसहता कुतः । (क० म०)
अनुसृत्य सतां वर्त्म यत्स्वल्पमपि तद्बहु ।
अनुहुंकुरुते घनध्वनिं न हि गोमायुरुतानि केसरी । (शि० व०)
अन्तरायाणि हि श्रेयः कार्यसंपत्तिसूचकम् । (क० म०)
अन्तर्विषमया ह्येता बहिश्चैव मनोरमाः । (पं० तं०)
अन्तःसारविहीनानामुपदेशो न विद्यते ।
अन्धस्य दीपो बधिरस्य गीतम् ।
अन्यसमाश्रयवशगो नीचः प्रायेण दुःसहो भवति ।
अन्यायं कुरुते यदा क्षितिपतिः कस्तं निरोद्धुं क्षमः ।
अन्योन्यशोभाजननाद्बभूव साधारणो भूषणभूष्यभावः ।
अपथे पदमर्पयन्ति हि श्रुतवन्तोऽपि रजोनिमीलिताः । (र० वं०)
अपन्थानं तु गच्छन्तं सोदरोऽपि विमुञ्चति ।
अपवाद एव सुलभो द्रष्टुर्गुणो दूरतः ।
अपायो मस्तकस्थो हि विषयग्रस्तचेतसाम् । (क० म०)
अपां हि तृप्ताय न वारिधारा स्वादुः सुगन्धिः स्वदते तुषारा । (नै० च०)
अपि गङ्गाजलस्नानाच्छ्वः श्वैव कुलायते ।
अपि ग्रावा रोदित्यपि दलति वज्रस्य हृदयम् । (मा० मा०)
अपि धन्वन्तरिर्वैद्यः किं करोति गतायुषि ।
अपि सुरसुरभ्यासो वाणिकामैः स्वकीयैः परभणितिषु तुष्टिं यान्ति सन्तः कियन्तः ।
अपि स्वदेहात्किमुतेन्द्रियार्थाद्यशोधनानां हि यशो गरीयः । (र० वं०)

१. ग्रन्थसांकेतिकचिह्नानां विवरणं 'साङ्केतिकचिह्नविवरणपत्रात्' अवसेयम् ।

अपुत्रस्य गृहं शून्यम् ।
अपृष्टोऽपि हितं ब्रूयात् यस्य नेच्छेत् पराभवम् ।
अपेक्षन्ते हि विपदः किं पेलवमपेलवम् । (क० स०)
अप्यप्रमित्रं बलमं हि पुंसामनन्यसाधारणमेव कर्म । (कु० सं०)
अप्रकटीकृतशक्तिः शक्तोऽपि जनस्तिरस्क्रियां लभते ।
अप्राप्यं नाम नेहास्ति धीरस्य व्यवसायिनः । (क० स०)
अप्रियस्य च पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः । (रा० रा०)
अबला यत्र प्रबला ।
अबुद्धा विघ्नमप्राप्यं विघ्नगर्भं प्रभविष्णुषु । (क० स०)
अभक्ष्यं मन्यते भक्ष्यम् ।
अभद्रं भद्रं वा विधिलिखितमुन्मूलयति कः ।
अभिनसमयोऽपि मार्दवं भजते कैव कथा शरीरिषु । (र० वं०)
अभोगस्य हतं धनम् । (पं० तं०)
अभ्यर्थनाभङ्गभयेन साधुर्माध्यस्थ्यमिष्टेऽप्यवलम्बतेऽर्थे । (कु० सं०)
अभ्यागतो यत्र न तत्र लक्ष्मीः ।
अमर्षणः शोणितकाङ्क्षया किं पदा स्पृशन्तं दशति द्विजिह्वः । (र० वं०)
अमृतं क्षीरभोजनम् ।
अमृतं प्रियदर्शनम् ।
अमृतं राजसंमानम् ।
अमृतं शिशिरे वह्निः ।
अमृतायते हि स्तुतयः सुकर्मणाम् । (कि० अ०)
अमोघो देवतानां च प्रसादः किं न साधयेत् । (क० स०)
अम्बुगर्भो हि जीमूतश्चातकैरभिनन्द्यते । (र० वं०)
अयमश्वः पताकेयमथवा वीरघोषणम् ।
अयशोभीरवः किं न कुर्वते बत साधवः । (क० स०)
अयाच्यो नार्तानामनुपकरणीयो न महताम् ।
अयातपूर्वा परिवादगोचरं सतां हि वाणी गुणमेव भाषते । (कि० अ०)
अयि खलु विषमः पुराकृतानां भवति हि जन्तुषु कर्मणां विपाकः ।
अयोविकारे स्वरितत्वमिष्यते कुतोऽयसां सिद्धरसस्पृशामपि । (नै० च०)
अरिषु हि विजयार्थिनः क्षितीशा विदधति सोपधि संधिदूषणानि । (कि० अ०)
अरुंतुदत्वं महतां ह्यगोचरः । (कि० अ०)
अर्थभारवती वाणी भजते कामपि श्रियम् ।
अर्थमनर्थं भावय नित्यं नास्ति ततः सुखलेशः सत्यम् । (च० पं०)
अर्थार्थी जीवलोकोऽयं । (पं० तं०)
अर्थातुराणां न गुरुर्न बन्धुः ।
अर्थिनि जने त्यागं विना श्रीश्च का ।
अर्थेन बलवान् सर्वः । (पं० तं०)
अर्थो हि कन्या परकीय एव । (अ० शा०)
अर्धमात्रालाघवेनापि पुत्रोत्सवं मन्यन्ते वैयाकरणाः ।
अर्धो घटो घोषमुपैति नूनम् ।
अलब्धशाणोत्कषणा नृपाणां न जातु मौलौ मणयो वसन्ति ।
अलोकसामान्यमचिन्त्यहेतुकं द्विषन्ति मन्दाश्चरितं महात्मनाम् । (कु० सं०)
अल्पबीजं हतं क्षेत्रम् ।
अल्पविद्यो महागर्वी ।
अल्पश्च कालो बहवश्च विघ्नाः ।
अल्पसत्त्वेषु धीराणामवज्ञैव हि शोभते । (क० स०)
अल्पस्य हेतोर्बहु हातुमिच्छन्विचारमूढः प्रतिभासि मे त्वम् । (र० वं०)
अल्पाक्षररमणीयं यः कथयति निश्चितं स खलु वाग्मी ।
अल्पीयसोऽप्यामयतुल्यवृत्तेर्महापकाराय रिपोर्विवृद्धिः । (कि० अ०)
अवसाययितुं क्षमाः सुखं न विधेयेषु विशेषसंपदः । (कि० अ०)
अवस्तुनि कृतक्लेशो मूर्खो यात्यवहास्यताम् । (क० स०)
अविचार्य प्रभूणां हि शुचेर्वाक्यं स्वमन्त्रिणः । (क० स०)
अविज्ञातेऽपि बन्धौ हि बलात्प्रह्लादते मनः । (कि० अ०)
अविद्याजीवनं शून्यम् ।
अविनीता रिपुर्भार्या ।
अविश्रमो लोकतन्त्राधिकारः । (अ० शा०)
अव्यवस्थितचित्तस्य प्रसादोऽपि भयंकरः । (भर्तृ०)
अव्याक्षेपो भविष्यन्त्याः कार्यसिद्धेर्हि लक्षणम् । (र० वं०)
अव्यापारेषु व्यापारं यो नरः कर्तुमिच्छति । (पं० तं०)
अशनेरमृतस्य चोभयोर्वशिनश्चाम्बुधराश्च योनयः । (कु० सं०)
अशीलं कस्य नाम स्यान्न खलीकारकारणम् । (क० स०)
अशीलं कस्य भूतये । (क० स०)
अशीलस्य हतं कुलम् ।
अशोच्या हि पितुः कन्या सद्भर्तृप्रतिपादिता । (कु० सं०)
असुते स हि कल्याणं व्यसने यो न मुह्यति । (क० स०)
अश्रेयसे न वा कस्य विश्वासो दुर्जने जने । (क० स०)
अश्वः शस्त्रं शास्त्रं वीणा वाणी नरश्च नारी च । (पं० तं०)
अश्वा यस्य जयस्तस्य । (चा० नी०)
अश्वा यस्य यशस्तस्य ।
असंतुष्टा द्विजा नष्टाः । (पं० तं०)
असन्मैत्री हि दोषाय कूलच्छायेव सेविता । (कि० अ०)
असंभाव्या अपि नृणां भवन्तीह समागमाः । (क० स०)

असंभोगो जरा स्त्रीणाम् ।
असतां सङ्गदोषेण साधवो यान्ति विक्रियाम् ।
असाध्यं सत्यमार्गाणां किमस्ति हि जगत्त्रये । (क० स०)
असाध्यं साधयत्यर्थं हेलयाभिमुखो विधिः । (क० स०)
असारे दग्धसंसारे सारं सारङ्गलोचनाः ।
असारेऽस्मिन्भवे तावज्जाताः पर्यन्तनीरसाः । (क० स०)
असिद्धार्था निवर्तन्ते न हि धीराः कृतोद्यमाः । (क० स०)
असिद्धेस्तु हता विद्या ।
अस्थाने पतिता सतीव महतामेतादृशी स्यादृतिः ।
अस्थिरं जीवितं लोके । (हि०)
अस्थिराः पुत्रदाराश्च । (हि०)
अस्थिरे धनयौवने । (हि०)
अस्वर्ग्यं लोकविद्विष्टम् ।
अहह कलिकालः प्रभवति ।
अहह कष्टमपण्डितता विधेः । (भर्तृ०)
अहह महतां निःसीमानश्चरित्रविभूतयः । (भर्तृ०)
अहितो देहजो व्याधिः ।
अहो अतीव भोगाशा कं नाम न विडम्बयेत् । (क० स०)
अहो चित्राकारा नियतिरिव नीतिर्नयविदः ।
अहो दुरन्ता बलवद्विरोधिता । (कि० अ०)
अहो दैवाभिशप्तानां प्राप्तोऽप्यर्थः पलायते । (क० स०)
अहो नवनवाश्चर्यनिर्माणे रसिको विधिः । (क० स०)
अहो रूपमहो ध्वनिः । (हि०)
अहो विधेरचिन्त्यैव गतिरद्भुतकर्मणः । (क० स०)
अहो विधौ विपर्यस्ते न विपर्यस्यतीह किम् । (क० स०)
अहो विनेन्द्रजालेन स्त्रीणां चेष्टा न विद्यते । (क० स०)
अहो विश्वास्य वञ्चयन्ते धूर्तैश्छद्मभिरीश्वराः । (क० स०)
अहो सहन्ते बत नो परोदयम् ।
आकण्ठजलमग्नोऽपि श्वा लिहत्येव जिह्वया ।
आकरः स्वपरभूरिकथानां प्रायशो हि सुहृदोः सहवासः । (नै० च०)
आकृष्टः कामलोभाभ्यामपायं को हि पश्यति । (क० स०)
आचारः प्रथमो धर्मः । (म० स्मृ०)
आज्ञा गुरूणां ह्यविचारणीया । (र० वं०)
आत्मबुद्धिः सुखायैव ।
आत्मार्थे पृथिवीं त्यजेत् । (पं० त०)
आत्मेश्वराणां नहि जातु विघ्नाः समाधिभेदप्रभवो भवन्ति । (कु० सं०)
आदानं हि विसर्गाय सतां वारिमुचामिव । (र० वं०)
आदावसत्यवचनं पश्चात्त्याता हि कुस्त्रियः । (क० स०)
आदौ साम प्रयोक्तव्यम् । (पं० त०)
आपत्काले च कष्टेऽपि नोत्साहस्त्यज्यते बुधैः । (क० स०)
आपत्काले तु संप्राप्ते यन्मित्रं मित्रमेव तत् । (पं० त०)
आपत्सु धीरत्वमुपाश्रितानामायान्ति संपदः । (क० स०)
आपदर्थे धनं रक्षेद्दारान् रक्षेद्धनैरपि । (हि०)
आपदि येनापकृतं येन च हसितं दशासु विषमेषु । (पं० त०)
आपदि स्फुरति प्रज्ञा यस्य धीरः स एव हि । (क० स०)
आपदेत्युभयलोकदूषणी वर्तमानमपथे हि दुर्मतिम् । (कि० अ०)
आपद्यपि स्वकार्ये न सक्तं संपदर्थिभिः । (क० स०)
आपद्यपि सतीवृत्तं किं मुञ्चन्ति कुलस्त्रियः । (क० स०)
आपन्नत्राणविकलैः किं प्राणैः पौरुषेण वा । (क० स०)
आपन्नस्य विषयवासिन आर्तिहरेण राज्ञा भवितव्यम् । (अ० शा०)
आपन्नार्तिप्रशमनफलाः संपदो ह्युत्तमानाम् । (मे० दू०)
आपो वहन्तीह हि लोकयात्रां यथा न भूतानि तथापराणि । (बु० च०)
आमुखापाति कल्याणं कार्यसिद्धिं हि शंसति । (क० स०)
आये दुःखं व्यये दुःखं धिगर्थाः कष्टसंश्रयाः । (पं० त०)
आरब्धा ह्यसमाप्तैव किं धीरैस्त्यज्यते क्रिया । (क० स०)
आरब्धे हि सुदुष्करेऽपि महतां मध्ये विरामः कुतः । (क० स०)
आरम्भगुर्वी क्षयिणी क्रमेण लघ्वी पुरा वृद्धिमती च पश्चात् । (नी० श०)
आर्जवं हि कुटिलेषु न नीतिः । (नै० च०)
आलस्योपहता विद्या । (हि०)
आवेष्टितो महासर्पैश्चन्दनः किं विषायते ।
आशाबन्धः कुसुमसदृशं प्रायशो ह्यङ्गनानां सद्यःपाति प्रणयि हृदयं विप्रयोगे रुणद्धि । (मे० दू०)
आसु बध्नाति हि प्रेम प्राग्जन्मान्तरसंस्तवः । (क० स०)
आसन्नो वीक्ष्य कुमतिं प्रभुः को हि स्वमक्षिणाम् । (क० स०)
आसुरं कुलमनादरणीयम् ।
आहारे व्यवहारे च त्यक्तलज्जः सुखी भवेत् ।
आहुः सप्तपदी मैत्री ।
आहृता हि विषयैकतानता ज्ञानधौतमनसं न लिम्पति । (नै० च०)
इच्छाप्रदानपरोपकारकरणं पात्रानुरूपं फलम् ।
इतो भ्रष्टस्ततो भ्रष्टः ।
इदं च नास्ति न परं च लभ्यते ।
इन्द्रोऽपि लघुतां याति स्वयं प्रख्यापितैर्गुणैः । (पं० त०)
इन्धनौघधगप्यग्निस्त्विषा नात्येति पूषणम् । (शि० व०)
इष्टं धर्मेण योजयेत् । (पं० त०)
इष्टप्रवासजनितान्यबलाजनस्य दुःखानि नूनमतिमात्रसुदुःसहानि । (अ० शा०)
इष्टमूलानि शोकानि ।
इहामुत्र च नारीणां परमा हि गतिः पतिः । (क० स०)
ईर्ष्या हि विवेकपरिपन्थिनी । (क० स०)

ईश्वराणां हि विनोदरसिकं मनः। (क० भ०)
उच्छ्रायं नयति यदृच्छयापि योगः। (क० म०)
उत्पद्यन्ते विलीयन्ते।
उत्तरोत्तरशुभो हि विभूनां कोऽपि मञ्जुलतमः क्रमवादः। (नै० च०)
उत्सवप्रियाः खलु मनुष्याः। (अ० शा०)
उत्सहन्ते नहि द्रष्टुमुत्तमाः स्वजनापदम्। (क० म०)
उत्साहैकधने हि वीरहृदये नाप्नोति खेदोऽन्तरम्। (क० स०)
उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुम्बकम्। (हि०)
उदारसत्त्वं वृणुते स्वयं हि श्रीरिवाङ्गना। (क० स०)
उदारस्य तृणं वित्तम्।
उदिते तु सहस्रांशौ न खद्योतो न चन्द्रमाः।
उदिते परमानन्दे नाहं न त्वं न वै जगत्।
उदेति पूर्वं कुसुमं ततः फलं घनोदयः प्राक्तदनन्तरं पयः। (अ० शा०)
उद्धृतौ भवति कस्य वा भुवः श्रीवराहमपहाय योग्यता। (शि० व०)
उद्यमेन विना राजन् सिध्यन्ति मनोरथाः। (प० त०)
उद्यमेन हि सिध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः। (प० त०)
उद्योगः पुरुषलक्षणम्।
उद्योगिनं पुरुषसिंहमुपैति लक्ष्मीः। (प० त०)
उद्धृतः क इव सुखावहः परेषाम्। (शि० व०)
उद्धरेद्दीनमात्मानं समर्थो धर्ममाचरेत्।
उन्नतो न सहते तिरस्क्रियाम्।
उन्मादो मातृदोषेण।
उपकृत्य निसर्गतः परेषामुपरोधं नहि कुर्वते महान्तः। (शि० व०)
उपदेशपराः परेष्वपि स्वविनाशाभिमुखेषु साधवः। (शि० व०)
उपदेशो हि मूर्खाणां प्रकोपाय न शान्तये। (प० त०)
उपपन्ना हि दारेषु प्रभुता सर्वतोमुखी। (अ० शा०)
उपभुक्तं हि तारुण्ये प्रशमः सद्भिरिष्यते। (क० स०)
उपहितपरमप्रभावधाम्नां न हि जयिनां तपसामलङ्घ्यमस्ति। (कि० अ०)
उपायं चिन्तयेत् प्राज्ञः। (प० त०)
उपायेन हि यच्छक्यं न तच्छक्यं पराक्रमैः। (प० त०)
उपार्जितानामर्थानां त्याग एव हि रक्षणम्। (प० त०)
उप्तं सुकृतबीजं हि सुक्षेत्रेषु महत्फलम्। (क० स०)
उष्णत्वमग्न्यातपसंप्रयोगाच्छैत्यं हि यत्सा प्रकृतिर्जलस्य। (र० वं०)
उष्णो दहति चाङ्गारः शीतः कृष्णायते करम्। (प० त०)
ऋणकर्ता पिता शत्रुः। (प० त०)
ऋते कृशानोर्न हि मन्त्रपूतमर्हन्ति तेजांस्यपराणि हव्यम्। (कु० सं०)
ऋते रवेः क्षालयितुं क्षमेत कः क्षपातमस्काण्डमलीमसं नभः। (शि० व०)
ऋद्धिश्चित्तविकारिणी।
एकं मित्रं भूपतिर्वा यतिर्वा। (भर्तृ०)
एकाग्रो हि बहिर्वृत्तिनिवृत्तस्तत्त्वमीक्षते। (क० स०)
एका भार्या सुन्दरी वा दरी वा। (भर्तृ०)
एको देवः केशवो वा शिवो वा। (भर्तृ०)
एकोऽप्याश्रमहीनोऽपि लक्ष्मीं प्राप्नोति सत्त्ववान्। (क० स०)
एको वासः पत्तने वा वने वा। (भर्तृ०)
एको हि दोषो गुणसंनिपाते निमज्जतीन्दोः किरणेष्विवाङ्कः। (कु० सं०)
एवमाशाग्रहग्रस्तैः क्रीडन्ति धनिनोऽर्थिभिः। (हि०)
ऐकचित्ते द्वयोरेव किमसाध्यं भवेदिति। (क० स०)
औचित्यं गणयति को विशेषकामः। (शि० व०)
क उष्णोदकेन नवमल्लिकां सिञ्चति। (अ० शा०)
कठिनाः खलु स्त्रियः। (कु० स०)
कणशः क्षणशश्चैव विद्यामर्थं च साधयेत्।
कण्ठे सुधा वसति वै खलु सज्जनानाम्।
कथं हि लङ्घ्यते भृत्यैरैहिकस्य प्रभोर्वचः। (क० स०)
कथंचिन्न हि दिव्यानां वीर्यं भजति मोघताम्। (क० स०)
कथमपि भुवनेऽस्मिंस्तादृशाः संभवन्ति। (सू०)
कदर्याणां परे प्राणाः प्रायेण ह्यर्थसंचयाः। (क० स०)
कदापि सत्पुरुषाः शोकवास्तव्या न भवन्ति। (अ० शा०)
कन्या नाम महद्दुःखं धिगहो महतामपि। (क० स०)
कमलवनभूषा मधुकरः।
कमिवेशते रमयितुं न गुणाः। (कि० अ०)
करुणार्द्रा हि सर्वस्य सन्तोऽकारणबान्धवाः। (क० स०)
कर्तव्यं हि सतां वचः। (क० स०)
कर्तव्यो महदाश्रयः। (प० त०)
कर्मणो ज्ञानमतिरिच्यते।
कर्मदोषाद्दरिद्रता।
कर्मानुगो गच्छति जीव एकः। (भाग०)
कर्मायत्तं फलं पुंसाम्।
कलहान्तानि हर्म्याणि। (प० त०)
कलारत्नं गानं। (प्र० भ०)
कलासीमा काव्यम्। (प्र० भ०)
कलौ वेदान्तिनो भान्ति फाल्गुने बालका इव।
कल्पवृक्षोऽप्यभव्यानां प्रायो याति पलाशताम्। (क० स०)
कवयः किं न पश्यन्ति।

कवले पतिता सद्यो वमयति ननु मक्षिकान्नभोक्तारम् ।
कष्टं शिष्टभ्रान्तिकृति कर्तौ कारयन्तु मुक्तानि विया: ।
कष्टं निर्धनिकस्य जीवितमहो दारैरपि त्यज्यते ।
कष्टं हन्त मृगीदृशां पतिगृहं प्रायेण कारागृहम् ।
कष्ट: खलु पराश्रय: ।
कष्टा: कुलवधूकारहेतवो यत कुस्त्रिय: । [illegible]
कष्टादपि कष्टतरं परगृहवास: पराम्नं च ।
कष्टा हि कुटिलश्च भूपतनश्च वधूमिसिन: । [illegible]
कष्टो हि बान्धवस्नेहं राज्यलोभोऽतिवर्तते । [illegible]
कष्टो ह्यविनयक्रम: । [illegible]
कस्त्याग: स्वकुटुम्बपोषणविधावर्थव्ययं कुर्वत: ।
कस्मिन्वा सजलगुणे गिरां पटुत्वम् । [illegible]
कस्य नेष्टं हि यौवनम् । [illegible]
कस्यचित्किमपि नो हरणीयम् ।
कस्य नाभ्युदये हेतुर्भवेत्साधुसमागम: । [illegible]
कस्य नोच्छृङ्खलं बाल्यं गुरुशासनवर्जितम् । [illegible]
कस्य सत्सङ्गो न भवेच्छुभ: । [illegible]
कस्यात्यन्तं सुखमुपनतं दु:खमेकान्ततो वा नीचैर्गच्छत्युपरि च दशा चक्रनेमिक्रमेण । [illegible]
कस्याश्नुते चेतो हि विहितस्वैरसाहसम् । [illegible]
क: कालस्य न गोचरान्तरगत: । [illegible]
क: पर: प्रियवादिनाम् । [illegible]
क: पैतामहगोलकेऽत्र निखिलै: संमानितो वर्तते ।
क: प्राज्ञो वाञ्छति स्नेहं वेश्यासु सिकतासु च । [illegible]
क: शरीरनिर्वापयित्रीं शारदीं ज्योत्स्नां पटान्तेन वारयिष्यति । [illegible]
क: सहकारमन्तरेणातिमुक्तलतां पल्लवितां सहते । [illegible]
क: सुनुर्विनयं विना ।
क: स्थानलाभे गुण: । [illegible]
का कस्य परिदेवना ।
काका: किमपराध्यन्ति हंसैर्जग्धेषु शालिषु । [illegible]
काकोऽपि जीवति चिराय बलिं च भुङ्क्ते । [illegible]
का नाम कुब्जा हि स्त्री भर्तृद्रोहं करिष्यति । [illegible]
कान्ता रूपवती शत्रु: ।
कान्ते कथं घटितवानुपलेन चेत: ।
कामक्रोधौ हि विप्राणां मोक्षद्वारार्गलावुभौ । [illegible]
कामं न श्रेयसे कस्य संगम: पुण्यकर्मभि: । [illegible]
कामं व्यसनवृक्षस्य मूलं दुर्जनसंगति: । [illegible]
कामातुराणां न भयं न लज्जा । [illegible]
कामार्ता हि प्रकृतिकृपणाश्चेतनाचेतनेषु । [illegible]
कामिनश्च कुतो विद्या ।
काम: कस्य न वल्लभ: ।
कार्यं निदानाद्धि गुणानधीते । [illegible]

कार्यार्थं मे न च नाम्यत् ।
कान्तमपुत्रका ननु कर्मविरहिणीजनरता मन्मथ निर्मिता ।
[illegible]
कामयुक्तया आत्मनि जायते न च समंता । [illegible]
कालस्य कुटिला गति: ।
काले खलु समारब्धा: फलं बध्नन्ति नीतय: । [illegible]
काले दत्तं वरं ह्यल्पमकाले बहुनापि किम् । [illegible]
कालेन फलते तीर्थं सद्य: साधुसमागम: । [illegible]
काव्ये श्रव्ये शिरसि विदुषा च पृथ्वी । [illegible]
का विद्या कविता विना ।
काश्मीरजस्य कटुतापि नितान्तरम्या ।
का शर्वरी विना इन्दुं कश्च इन्दोऽशर्वरीं विना । [illegible]
किं वा गारुत्मिकस्य हि त्रासो वेश्मनि उत्थे । [illegible]
किं वा भवितव्यतागतसमय: विस्मिता मे यत्नसहस्रैरपि कर्तुं नाकरिष्यत् । [illegible]
किं वा सुलभमपारा हि भवन्त्युत्पन्नमार्गानुगामिन: । [illegible]
किं हि न भवेदीश्वरेच्छया । [illegible]
किं किं करोति न निरर्गलता नराणाम् ।
किंचित्कालोपभोग्यानि यौवनानि धनानि च ।
किं जीवितेन पुरुषस्य निरक्षरेण । [illegible]
किं नद्यस्ति हि समरं यत्नलक्षितं हि यत् । [illegible]
किं दूरं व्यवसायिनाम् । [illegible]
किं न कुर्वन्ति योगिन: । [illegible]
किं न भक्षन्ति वायसा: ।
किं नाम न सहन्ते हि भर्तृभक्ता: कुलाङ्गना: । [illegible]
किमज्ञेयं हि धीमताम् । [illegible]
किमत्र चित्रं यदि विशाखे शशाङ्कलेखामनुवर्तेते । [illegible]
किमदेयमुदाराणामुपकारिषु पुण्यताम् । [illegible]
किमलभ्यं भगवति प्रसन्ने श्रीनिकेतने ।
किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम् । [illegible]
किमिव हि दुष्करं समाध्यवसायिनाम् । [illegible]
किमिवावसादकरमात्मवताम् । [illegible]
किमिवास्ति यन्न सुकरं मनस्विभि: । [illegible]
किमु योजिता: प्रियहितार्थकृत: कृतिनो भवन्ति सुहृद: सुहृदाम् । [illegible]
किं परस्य स गुण: समश्नुते पथ्यवृत्तिरपि यद्रोगिताम् । [illegible]
किं मर्दितोऽपि कस्तूरी कांचनो जाति सौरभम् ।
किं मिष्टमन्नं खरसूकराणाम् ।
कुकर्मान्तं यशो नृणाम् ।
कुकृत्ये को न पण्डित: ।
कुगेहिनीं प्राप्य गृहे कुत: सुखम् ।
कुण्डे कुण्डे नवं पय: ।

कुतः परस्मिन्पुरुषे विकारः । (कु० सं०)
कुतः शङ्का कलङ्किनः ।
कुतः सत्यं च कामिनाम् ।
कुतो विद्यार्थिनः सुखम् ।
कुदेशमासाद्य कुतोऽर्थसंचयः ।
कुदेशेष्वपि जायन्ते क्वचित्क्वचिन्महाशयाः । (क० स०)
कुधान्यदानाच्च भवेद्दरिद्रः ।
कुपुत्रमासाद्य कुतो जलाञ्जलिः ।
कुपुत्रेण कुलं नष्टम् ।
कुप्येत्को नातियाचितः ।
कुभोजनं चोष्णतया विराजते ।
कुभोज्येन दिनं नष्टम् ।
कुरहस्यमदायं हि भृत्ये भृत्यायते प्रभुः । (क० स०)
कुराजान्तानि राष्ट्राणि । (पं० तं०)
कुरूपता शीलतया विराजते ।
कुरूपी बहुचेष्टिकः ।
कुर्वन्त्यकालेऽभिव्यक्तिं न कार्यापेक्षिणो बुधाः । (क० स०)
कुलवधूः का स्वामिभक्तिं विना ।
कुले कश्चिद्धन्यः प्रभवति नरः श्लाघ्यमहिमा ।
कुवस्त्रता शुभ्रतया विराजते ।
कुवाक्यान्तं च सौहृदम् । (पं० तं०)
कुशिष्यमध्यापयतः कुतो यशः ।
कृतघ्ना धनलोभान्धा नोपकारेक्षणक्षमाः । (क० स०)
कृतघ्नानां शिवं कुतः । (क० स०)
कृतघ्नाश्चिरसिद्धार्थां अपि भ्रश्यन्ति हि ध्रुवम् । (क० स०)
कृतघ्ने सत्परीवारे प्रभौ सेवाऽफला कुतः । (क० स०)
कृतार्थः स्वामिनं द्वेष्टि । (पं० तं०)
कृपणानुसारि च धनम् ।
कृशे कस्यास्ति सौहृदम् ।
कृष्यां दहन्नपि खलु क्षितिमिन्धनेद्धो बीजप्ररोहजननीं ज्वलनः करोति । (र० वं०)
केचिदज्ञानतो नष्टाः ।
केचिन्नष्टाः प्रमादतः ।
केचिन्नष्टैस्तु नाशिताः ।
केनेत्थं परमार्थतोऽर्थवदिव प्रेमास्ति वामभ्रुवाम् ।
केवलोऽपि सुभगो नवाम्बुदः किं पुनस्त्रिदशचापलाञ्छितः । (र० वं०)
के वा न स्युः परिभवपदं निष्फलारम्भयत्नाः । (मे० दू०)
केषां न स्यादभिमतफला प्रार्थना ह्युत्तमेषु । (मे० दू०)
केषां नैषा कथय कविताकामिनी कौतुकाय ।
केषां हि नापदां हेतुरतिलोभान्धबुद्धिता । (क० स०)
को जानाति जनो जनार्दनमनोवृत्तिः कदा कीदृशी ।
कोऽतिभारः समर्थानाम् । (पं० तं०)

को धर्मः कृपया विना ।
को न तृप्यति वित्तेन ।
को न याति वशं लोके मुखे पिण्डेन पूरितः ।
को नाम राज्ञां प्रियः । (पं० तं०)
कोऽन्यो हुतवहाद्दग्धुं प्रभविष्यति । (अ० शा०)
कोऽर्थान्प्राप्य न गर्वितः । (पं० तं०)
कोऽर्थी गतो गौरवम् । (पं० तं०)
कोऽवकाशो विवेकस्य हृदि कामान्धचेतसः । (क० स०)
को वा दुर्जनवागुरासु पतितः क्षेमेण यातः पुमान् । (पं० तं०)
को विदेशः समर्थानाम् । (पं० तं०)
को विहन्तुमलमास्थितोदये वासरश्रियमशीतदीधितौ । (शि० व०)
को हि मार्गममार्गं वा व्यसनान्धो निरीक्षते । (क० स०)
को हि वित्तं रहस्यं वा स्त्रीषु शक्नोति गूहितुम् । (क० स०)
को हि संगस्तु चपलास्वाश्वास्य वनितासु च । (क० स०)
को हि स्वशिरसश्छायां विधेश्चोल्लङ्घयेद्गतिम् । (क० स०)
क्रियाणां खलु धर्म्याणां सत्पत्न्यो मूलकारणम् । (कु० सं०)
क्रियासिद्धिः सत्त्वे भवति महतां नोपकरणे । (भर्तृ०)
क्रिया हि वस्तूपहिता प्रसीदति । (र० वं०)
क्रुद्धे विधौ भजति मित्रममित्रभावम् ।
क्रोधः संसारबन्धनम् ।
क्रोधो मूलमनर्थानाम् । (हि०)
क्लेशः फलेन हि पुनर्नवतां विधत्ते । (कु० सं०)
क्वचिद्धि नास्ति विश्वासः क्षुद्रकर्मणि दुर्जने । (क० स०)
क्व वा निधिर्निर्धनमेति किं च तं स वाक्पाटं घटयन्निरस्यति । (नै० च०)
क्वाश्रयोऽस्ति दुरात्मनाम् ।
क्षणविध्वंसिनः कायाः का चिन्ता मरणे रणे ।
क्षणे क्षणे यन्नवतामुपैति तदेव रूपं रमणीयतायाः । (शि० व०)
क्षमन्ते न विचारं हि मूर्खा विषयलोलुपाः । (क० स०)
क्षमया किं न सिध्यति ।
क्षान्तितुल्यं तपो नास्ति ।
क्षारं पिबति पयोधेर्वर्षत्यम्भोधरो मधुरमम्भः ।
क्षितितले किं जन्म कीर्तिं विना ।
क्षितिपतिः को नाम नीतिं विना ।
क्षीणा नरा निष्करुणा भवन्ति । (पं० तं०)
क्षीयन्ते खलु भूषणानि सततं वाग्भूषणं भूषणम् । (भर्तृ०)
क्षुद्रेऽपि नूनं शरणं प्रपन्ने ममत्वमुच्चैः शिरसां सतीव । (कु० सं०)
क्षुधातुराणां न रुचिर्न पक्वम् ।
क्षुभ्यन्ति प्रसभमहो विनापि हेतोर्लीलाभिः किमु सति कारणे रमण्यः । (शि० व०)

ख(फ)टाटोपो भयंकरः ।

खण्डिता एव शोभन्ते वीराधरपयोधराः ।

खलसङ्गेऽपि नैष्ठुर्यं कल्याणप्रकृतेः कुतः ।

गणयन्ति न राज्यार्थेऽप्यत्यर्थं महीभुजः ।

गतं न शोचामि कृतं न मन्ये ।

गतस्य शोचनं नास्ति ।

गतानुगतिको लोको न लोकः पारमार्थिकः ।

गन्तव्यं राजरथ्ये ।

गहना कर्मणो गतिः । (भ० गी०)

गुणलुब्धाः स्वयमेव संपदः । (कि० अ०)

गुणसंहतेः समतिरिक्तमहो निजमेव सत्त्वमुपकारि सताम् । (कि० अ०)

गुणान्भूषयते रूपम् ।

गुणार्जनोच्छ्रायविरुद्धबुद्धयः प्रकृत्यमित्रा हि सतामसाधवः । (कि० अ०)

गुणाः पूजास्थानं गुणिषु न च लिङ्गं न च वयः । (उ० च०)

गुणिनि गुणज्ञो रमते नागुणशीलस्य गुणिनि परितोषः ।

गुणी गुणं वेत्ति न वेत्ति निर्गुणः ।

गुणैर्विहीना बहु जल्पयन्ति ।

गुरुतां नयन्ति हि गुणा न संहतिः । (कि० अ०)

गुर्वपि विरहदुःखमाशाबन्धः साहयति । (अ० शा०)

गृहानुपैतुं प्रणयादभीप्सवो भवन्ति नापुण्यकृतां मनीषिणः । (कि० अ०)

गृहे या पुण्यनिष्पत्तिः साध्वसि भ्रमतः कुतः । (कु० स०)

ग्रसते हि तमोपहं मुहुर्ननु राहुरहर्पतिं तमः । (कि० अ०)

ग्रहीतुमार्यान्परिचर्यया मुहुर्महानुभावा हि नितान्तमर्थिनः । (कि० अ०)

ग्रामनाशाय कुञ्जरः । (वृ० चा०)

ग्रामस्यार्थे कुलं त्यजेत् । (पं० तं०)

ग्रावाणोऽप्यार्द्रतां सम्यग्भजन्त्यभिमुखे विधौ । (कु० स०)

ग्लपयति यथा शशाङ्कं न तथा हि कुमुद्वतीं दिवसः । (अ० शा०)

घनाम्बुना राजपथे हि पिच्छिले क्वचिद्बुधैरप्यपथेन गम्यते । (नै० च०)

घनाम्बुभिर्बहुलितनिम्नगाजलैर्जलं नहि व्रजति विकारमम्बुधेः । (शि० व०)

घ्नन्ति सहजमपि भूरिभियः सममागताः सपदि वैरमापदः । (कि० अ०)

चकास्ति योग्येन हि योग्यसंगमः । (नै० च०)

चक्रवत्परिवर्तन्ते दुःखानि च सुखानि च । (पं० तं०)

चक्षुःपूतं न्यसेत्पादम् । (चा० नी०)

चन्द्रचन्दनयोर्मध्ये शीतला साधुसंगतिः ।

चपलौ किल शूराणां रणे जयपराजयौ । (कु० स०)

चाण्डालः पक्षिणां काकः ।

चाण्डालोऽपि नरः पूज्यो यस्यास्ति विपुलं धनम् ।

चारैः पश्यन्ति राजानः ।

चित्तं जानाति जन्तूनां प्रेम जन्मान्तरार्जितम् ।

चित्तमेतदमन्दीकरणीयम् ।

चित्ते वाचि क्रियायां च साधूनामेकरूपता ।

चित्रा गतिः कर्मणाम् ।

चिन्ता जरा मनुष्याणाम् ।

चिन्तासमं नास्ति शरीरशोषणम् ।

चेष्टाप्रतिरूपिका कामिजनमनोवृत्तिः ।

चौराणामनृतं बलम् ।

चौरे गते वा किमु सावधानम् ।

छाया न मूर्छति मलोपहतप्रसादे शुद्धे तु दर्पणतले सुलभावकाशा ।

छाया हि भूमेः शशिनो मलत्वेनारोपिता शुद्धिमतः प्रजाभिः ।

छायेव मैत्री खलसज्जनानाम् ।

छिद्रेष्वनर्था बहुलीभवन्ति ।

जगति बहुमताः कस्य नाभ्यर्थनीयाः ।

जडं को न बिभर्ति केवलम् ।

जनानने कः करमर्पयिष्यति ।

जनानुरागप्रभवा हि संपदः ।

जनो यदु प्रभवति स्वकार्याय धनाम्बुभिः ।

जपतो नास्ति पातकम् ।

जरा रूपं हरति ।

जलदसमय एव प्राणिनां प्राणभूतः ।

जलबिन्दुनिपातेन क्रमशः पूर्यते घटः ।

जातं तु जातं न पुनः प्रयाति ।

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युः । (गी० अ०)

जातापत्या पतिं द्वेष्टि ।

जातौ जातौ नवाचाराः ।

जानन्ति पशवो गन्धात् ।

जामाता दशमो ग्रहः ।

जायन्ते बत मूढानां संवादा अपि तादृशाः । (कु० स०)

जारस्त्रीणां पतिः शत्रुः ।

जितक्रोधेन सर्वं हि जगदेतद्विजीयते । (कु० स०)

जितक्रोधो न दुःखस्यास्पदीभवेत् । (कु० स०)

जितशान्तेषु धीराणां कोह एवोचितोऽपि तु । (कु० स०)

जिह्वाकभ्रशतैककोटिविषमो मो दुर्जनानां मुखे ।

जीवन्तमेव कृन्तन्ति काकीव कुकुटुम्बिनी । (कु० स०)

जीवन्तोऽसति मृतोऽथान्यायवद्यैः स सोज्झितः । (कु० स०)

जीवन्हि धीरोऽभिमतं किं नाम न समाप्नुयात् । (कु० स०)

जीवो जीवस्य जीवनम् ।

ज्ञातास्वादो विवृतजघनां को विहातुं समर्थः । (मे० दू०)

ज्ञानमार्गे ह्यहंकारः परिघो दुरतिक्रमः। (क० स०)
ज्ञानमेव शक्तिः।
ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापि नरं न रञ्जयति। (भर्तृ०)
ज्ञानस्याभरणं क्षमा।
ज्येष्ठभ्राता पितुः समः।
ज्वलयति महतां मनांस्यमर्षे न हि लभतेऽवसरं सुखाभिलापः। (कि० अ०)
झटिति पराशयवेदिनो हि विज्ञाः। (नै० च०)
तक्रान्तं खलु भोजनम्।
तत्कार्मुकं कर्मसु यस्य शक्तिः।
तत्क्षणं किं नु कुर्याद्धि प्रसादः पारमेश्वरः। (क० स०)
ततस्य किमपि द्रव्यं यो हि यस्य प्रियो जनः। (उ० च०)
तत्र सौरभनिर्माणे चतुरश्चतुराननः।
तदेव दुःसहं स्त्रीणामिह प्रणयखण्डनम्। (क० स०)
तपःसीमा मुक्तिः। (प्र० म०)
तपोधीनानि श्रेयांसि ह्युपायोऽन्यो न विद्यते। (क० स०)
तपोधीना हि संपदः। (क० स०)
तमस्तपति घर्मांशौ कथमाविर्भविष्यति। (अ० शा०)
तरुणीकुच इव नीचः कौटिल्यं नैव विजहाति।
तस्करस्य कुतो धर्मः।
तस्माच्छेदं न रक्षयेत्।
तस्माज्ज्ञात्वा महान्तोऽवसज्जनविषये मौनमेवाश्रयन्ते।
तस्मात्सर्वं परित्यज्य पतिमेकं भजेत्सती।
तस्य तदेव हि मधुरं यस्य मनो यत्र संलग्नम्।
तस्य विस्तारिता बुद्धिस्तैलबिन्दुरिवाम्भसि।
तस्य संकुचिता बुद्धिर्घृतबिन्दुरिवाम्भसि।
तिष्ठत्येका निशां चन्द्रः श्रीमान्संपूर्णमण्डलः।
तीव्रसत्त्वस्य न चिराद्भवन्त्येव हि सिद्धयः। (क० स०)
तुदति कुसुममासो मन्मथोद्वेजनाय। (का० दा०)
तुल्यप्रतिद्वन्द्वि बभूव युद्धम्।
तुष्यन्ति भोजनैर्विप्राः।
तृणैका तरुणायते। (प० त०)
तेजसां हि न वयः समीक्ष्यते। (र० वं०)
ते भूमण्डलमण्डनैकतिलकाः सन्तः कियन्तो जनाः।
तेषामिन्द्रियनिग्रहो यदि भवेद्विन्ध्यस्तरेत्सागरम्।
त्यजन्त्युत्तमसत्त्वा हि प्राणानपि न सत्पथम्। (क० स०)
त्यजेदेकं कुलस्यार्थे। (पं० त०)
त्यागाज्जगति पूज्यन्ते पशुपाषाणपादपाः।
प्राण्यभावे हि शापाक्षाः कुर्वन्ति तपसो व्ययम्। (र० वं०)
त्रिभुवनविषये कस्य दोषो न चास्ति।
त्रैलोक्ये दीपको धर्मः।
ददाति तीव्रसत्त्वानामिष्टमीश्वर एव हि। (क० स०)
दया मांसाशिनः कुतः। (प० त०)
दयितं जनः खलु गुणीति मन्यते। (शि० व०)

दयितास्वनवस्थितं नृणां न खलु प्रेम चलं सुहृज्जने। (कु० सं०)
दरिद्रता धीरतया विराजते।
दर्दुरा यत्र वक्तारस्तत्र मौनं हि शोभनम्।
दशाननोऽहरत्सीतां बन्धनं च महोदधेः।
दारिद्र्यदोषेण करोति पापम्।
दारिद्र्यदोषो गुणराशिनाशी। (च० स०)
दारिद्र्यं परमाञ्जनम्। (भा० व०)
दावानलस्योपविपत्तिमन्योऽरण्यस्य हर्तुं जलदात्प्रभुः किम्। (कु० सं०)
दिक्शून्या चेदबान्धवा।
दिवि गगनरत्नं दिनकरः। (प्र० म०)
दिशत्यपायं हि सतामतिक्रमः। (कि० अ०)
दुःखान्धा हि पतन्त्येव विपच्छ्वभ्रेषु कातराः। (क० स०)
दुग्धधौतोऽपि किं याति वायसः कलहंसताम्।
दुरधिगमा हि गतिः प्रयोजनानाम्। (कि० अ०)
दुरधीता विषं विद्या। (हि०)
दुरितक्षयतपःशुद्धिसव्यपेक्षा हि सिद्धयः। (क० स०)
दुर्गहीनस्तथा नृपः। (हि०)
दुर्जनः परिहर्तव्यो विद्ययाऽलंकृतोऽपि सन्।
दुर्जनस्य कुतः क्षमा।
दुर्जनस्यार्जितं वित्तं भुज्यते राजतस्करैः।
दुर्जेया हि विषया विदुषापि। (नै० च०)
दुर्बलस्य बलं राजा। (हि०)
दुर्मन्त्री राज्यनाशाय। (प० त०)
दुर्लक्ष्यचिह्ना महतां हि वृत्तिः। (कि० अ०)
दुर्लभं क्षेमकृत्सुतः।
दुर्लभं भारते जन्म मानुष्यं तत्र दुर्लभम्।
दुर्लभः स गुरुर्लोके शिष्यचिन्तापहारकः।
दुर्लभः स्वजनप्रियः
दुष्टं हि जन्तुमुत्थाप्य कस्यास्ति सुखं भवेत्। (क० स०)
दुष्टेऽपि पत्यौ साध्वीनां नान्यथावृत्ति मानसम्। (क० स०)
दूरतः पर्वता रम्याः।
दूरारोहपरिभ्रंशविनिपातो हि दारुणः।
दृष्टतत्त्वश्च न पुनः कर्मजालेन बध्यते। (क० स०)
दृष्टो हि वृण्वन्कलभप्रमाणोऽप्याशाः पुरोवातमवाप्य मेघः। (र० वं०)
देवद्विजसपर्या हि कामधेनुर्मता सताम्। (क० स०)
देवा हि नान्यद्वितरन्ति किं तु प्रसद्य ते साधुधियं ददन्ते। (नै० च०)
दैवो दुर्बलघातकः।
देहपातमपीच्छन्ति सन्तो नाविनयं पुनः। (क० स०)
देहस्नेहो हि दुस्त्यजः। (क० स०)
दैवमेव हि साहाय्यं कुरुते सत्त्वशालिनाम्। (क० स०)

दैवी विचित्रा गतिः ।
दैवे दुर्जनतां गते तृणमपि प्रायेण वज्रायते ।
दैवेनैव हि साध्यन्ते सदर्थाः शुभकर्मणाम् । [illegible]
दोषग्राही गुणत्यागी पल्लोलीव हि दुर्जनः । [illegible]
दोषाय निर्विमर्शं [illegible] । [illegible]
दोषोऽपि गुणतां याति प्रभोर्भवति चेत्कृपा ।
द्यौर्न काचिदथवास्ति निरूढा सैव सा चलति यत्र हि
चित्तम् । [illegible]
द्रव्येण सर्वे वशाः ।
धनं सर्वप्रयोजनम् ।
धनानि जीवितं चैव परार्थे प्राज्ञ उत्सृजेत् । [illegible]
धनिनामितरः सतां पुनर्गुणवत्संनिधिरेव संनिधिः ।
(शि० व०)
धन्यास्ते भुवि ये निवृत्तमनसो धिग्दुःखितान्कामिनः ।
धर्मक्षयकरः क्रोधः ।
धर्मः कीर्तिर्द्वयं स्थिरम् । [illegible]
धर्मः सत्येन वर्धते ।
धर्मः स नो यत्र न सत्यमस्ति ।
धर्मसंरक्षणार्थैव प्रवृत्तिर्भुवि शार्ङ्गिणः । [illegible]
धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायाम् । [illegible]
धर्मस्य त्वरिता गतिः । [illegible]
धर्मेण चरतां सत्ये नास्त्यनभ्युदयः क्वचित् । (क० स०)
धर्मेण हीनाः पशुभिः समानाः ।
धर्मो मित्रं मृतस्य च ।
धर्मो हि सांनिध्यं कुरुते सताम् । (क० स०)
धर्मो ह्यसम्यक्कृतनिर्णयो निहन्त्युभयलोकयोः । [illegible]
धिक्कलत्रमपुत्रकम् ।
धिक्पुत्रमविनीतं च ।
धिगाशा सर्वदोषभूः ।
धिगिमां देहभृतामसारताम् । (र० वं०)
धिग्गृहं गृहिणीशून्यम् ।
धिग्जीवितं चोद्यमवर्जितस्य ।
धिग्जीवितं ज्ञातिपराजितस्य ।
धिग्जीवितं व्यर्थमनोरथस्य ।
धिग्जीवितं शास्त्रकलोज्झितस्य ।
धिग्ज्योतिषमजातकम् ।
धीराणां व्रजति हि सर्व एव नान्तःपातित्वादभिमतवस्तुतां
परस्य । (कि० अ०)
धीराश्च सोढविरहाः प्राप्नुवन्तीष्टसंगमम् । (क० स०)
धीर्न चित्रीयते कस्मादभित्तौ चित्रकर्मणा । (क० स०)
धूमो निवर्त्येत समीरणेन यतस्तु कक्षस्तत एव वह्निः ।
(र० वं०)
धूर्ताः क्रीडन्त्येव हि बालिशैः । (क० स०)
ध्रुवमभिमते को वा पूर्णे मुदा न हि माद्यति । (कु० सं०)

ध्रुवं [illegible] । [illegible]
न [illegible] संगतिः । [illegible]
न कामस्य कृते जातु [illegible] । [illegible]
न कालम[illegible] रिपुः । [illegible]
न कूपखननं युक्तं प्रदीप्ते वह्निना गृहे । [illegible]
नक्रः स्वस्थानमासाद्य गजेन्द्रमपि कर्षति । (पं० तं०)
न क्वापि [illegible] मनुष्याम् ।
नखभुजां [illegible] । [illegible]
न खलु [illegible] प्राप्ते मित्रे
[illegible] । [illegible]
न खलु [illegible] नाम । [illegible]
न खलु [illegible] हेतुः । [illegible]
न खलु स उपरतो यस्य वल्लभो जनः स्मरति ।
न च [illegible] वचनम् ।
न च धर्मो दया [illegible] ।
न चलति खलु वाक्यं सज्जनानां कदाचित् ।
न च [illegible] ।
न च [illegible] रिपुः ।
न [illegible] ।
न जातु [illegible] । [illegible]
न जाने संसारः किममृतमयः किं विषमयः ।
न ज्ञानात्परमं चक्षुः ।
न तथा [illegible] यथा कृतापराधः ।
[illegible]
न तु [illegible] ।
न [illegible] सुखम् ।
न [illegible] । [illegible]
न [illegible] ज्ञानम् ।
न दरिद्रतया दुःखी [illegible] यथा ।
न दुष्यति परस्मिन्दुष्टे [illegible] । [illegible]
न देवः परमो विष्णोः ।
न धर्मवृद्धेषु वयः समीक्ष्यते । [illegible]
न धर्मसदृशं मित्रम् ।
न धनात्परमं मित्रम् ।
न [illegible] क्षणं हृष्यति कस्य चेतः ।
[illegible]
न बहवति तमो नाम कृतया दीपमालिका ।
ननु तैलनिषेकबिन्दुना सह दीपार्चिरुपैति मेदिनीम् ।
[illegible]
ननु दैवमेव शरणं विहितक्षता पौरुषम् ।
ननु प्रयत्नेऽपि निष्कम्पा गिरयः । [illegible]
ननु [illegible] गुणगृह्या वचने विपश्चितः ।
[illegible]
ननु विग्रहवान्कुली कुलस्य [illegible] ।

न पश्यन्निरीक्ष्य मूर्खाणामपरा गतिः । (क० स०)
न परिचयो मलिनात्मनां प्रधानम् । (शि० व०)
न परेषु महौजसश्छलादपकुर्वन्ति मलिम्लुचा इव । (शि० व०)
न परोदितं हि कलयन्ति कुमाराः । (इ० चि०)
न पादपोन्मूलनशक्तिरंहः शिलोच्चये मूर्च्छति मारुतस्य । (र० वं०)
न पुत्रात्परमो लाभः ।
न प्रभातरलं ज्योतिरुदेति वसुधातलात् । (अ० शा०)
न प्राणान्ते प्रकृतिविकृतिर्जायते चोत्तमानाम् ।
न भयं चास्ति जाग्रतः ।
न भवति पुनरुक्तं भाषितं सज्जनानाम् ।
न भवति महतां हि क्वापि मोघः प्रमादः । (इ० वि०)
न भविष्यति हन्त साधनं किमिवान्यत्प्रहरिष्यतो विधेः । (र० वं०)
न भार्यायाः परं सुखम् ।
न भूतो न भविष्यति ।
न भेकः कोकनदिनीकिंजल्कास्वादकोविदः । (क० स०)
नमोभूषा पूषा । (प्र० भ०)
न मुक्तेः परमा गतिः । (यो० वा०)
नयनसुखं को निवारयति ।
नयवर्त्मगाः प्रभवतां हि धियः ।
न युक्तं ते रोषादतिथिमिव धिक्कृत्य गमनम् ।
नये च शौर्ये च वसन्ति संपदः ।
नयेन चालंक्रियते नरेन्द्रता ।
नरः प्रत्युपकारार्थं विपत्तिमभिवाञ्छति ।
न रत्नमन्विष्यति मृग्यते हि तत् । (कु० सं०)
नरपति हितकर्ता द्वेष्यतां याति लोके । (प० तं०)
नराणां नापितो धूर्तः । (प० तं०)
नर्मैकसादरं हि नवं वयः । (क० स०)
न वस्तु दैवस्वरसाद्विनश्वरं सुरेश्वरोऽपि प्रतिकर्तुमीश्वरः । (नै० च०)
नवाक्रान्तानां नव एव पन्थाः ।
नवा वाणी मुखे मुखे ।
न विवेकं विना ज्ञानम् ।
न वैराग्यात्परं भाग्यम् ।
न शरीरं पुनः पुनः ।
न शान्तेः परमं सुखम् ।
न शास्त्रं वेदतः परम् ।
न शिक्षितः प्रश्रयो हि धीराणां हृदये स्थितः । (क० स०)
न शूरा विसहन्ते हि स्त्रीनिमित्तं पराभवम् । (क० स०)
न षट्पदश्रेणिभिरेव पङ्कजं सशैवलासङ्गमपि प्रकाशते । (कु० सं०)
न स शक्नोति किं यस्य प्रज्ञा नापदि हीयते । (क० स०)

न सा सभा यत्र न सन्ति वृद्धाः ।
न सुवर्णे ध्वनिस्तादृग्यादृक्कांस्ये प्रजायते ।
न स्त्री चरित्रवार्तात्रा निशाञ्चनमपेक्षते । (क० स०)
न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति । (को० भा०)
न स्नेहो न च दाक्षिण्यं स्त्रीष्वहो चापलादृते । (क० स०)
न स्पृशति पल्वलाम्भः पञ्जरशेषोऽपि कुञ्जरः क्वापि ।
न स्वैरं व्यवहर्तव्यमात्मनो भूतिमिच्छता । (क० स०)
नहि कृतमुपकारं साधवो विस्मरन्ति ।
नहि गणयति क्षुद्रो जन्तुः परिग्रहफल्गुताम् ।
नहि तापयितुं शक्यं सागराम्भस्तृणोल्कया ।
नहि दुर्बलदग्धानां क्वचित्किंचित्प्ररोहति ।
नहि दुष्करमस्तीह किंचिदध्यवसायिनाम् । (क० स०)
नहि नार्यो विनेर्ष्यया ।
नहि प्रफुल्लं सहकारमेत्य वृक्षान्तरं काङ्क्षति षट्पदाली । (र० वं०)
नहि प्रियं प्रवक्तुमिच्छन्ति मृषा हितैषिणः । (कि० अ०)
नहि मूला प्रसिध्यति ।
नहि वन्ध्याश्नुते दुःखं यथा हि मृतपुत्रिणी ।
नहि विचलति मैत्री दूरतोऽपि स्थितानाम् ।
नहि सत्त्वावसादेन स्वल्पाप्यापद्विलङ्घ्यते । (क० स०)
नहि सर्वविदः सर्वे ।
नहि सर्वेऽपि कुर्वन्ति सभ्या युक्तिविवेचनम् ।
नहि सिंहो गजास्कन्दी भयाद्गिरिगुहाशयः । (र० वं०)
नहि सुप्तस्य सिंहस्य प्रविशन्ति मुखे मृगाः ।
नहीङ्गितज्ञोऽवसरेऽवसीदति । (कि० अ०)
नहीश्वरव्याहृतयः कदाचित्पुष्णन्ति लोके विपरीतमर्थम् । (कु० सं०)
नाकाले म्रियते जन्तुर्विद्धः शरशतैरपि । (प० ख०)
नातिपीडयितुं भग्नानिच्छन्ति हि महौजसः । (कि० अ०)
नाधर्मश्चिरमृद्धये । (क० स०)
नानातत्त्वविचारणप्रणयिनो लोका बहिर्बुद्धयः ।
नानाफलैः फलति कल्पलतेव भूमिः । (भर्तृ०)
नानृतात्पातकं परम् ।
नाभाव्यं भवतीह कर्मवशतो भाव्यस्य नाशः कुतः ।
नारीणां भूषणं पतिः ।
नार्कोपतप्तैर्जलजमेति हिमैस्तु दाहम् । (नै० च०)
नार्थः समाश्रितजनं हि कलङ्कयन्ति ।
नालं सुखाय सुहृदो नालं दुःखाय शत्रवः । (म० भा०)
नाल्पीयान्बहु सुकृतं हिनस्ति दोषः । (कि० अ०)
नाविष्णुः पृथिवीपतिः । (म० भा०)
नासद्भिः किंचिदाचरेत् ।
नासमीक्ष्य परं स्थानं पूर्वमायतनं त्यजेत् ।
नास्ति कामसमो व्याधिः ।
नास्ति क्रोधसमो वह्निः ।

नास्ति चक्षुःसमं तेजः ।
नास्ति चात्मसमं बलम् ।
नास्ति ज्ञानात्परं सुखम् ।
नास्ति तृष्णासमो व्याधिः ।
नास्ति धान्यसमं प्रियम् ।
नास्ति प्राणसमं भयम् ।
नास्ति बन्धुसमं बलम् ।
नास्ति भर्तुः समो बन्धुः । (विक्र०)
नास्ति मेघसमं तोयम् ।
नास्ति मोहसमो रिपुः ।
नास्ति व्यसनिनां किंचिद्भुवि पर्याप्तये धनम् । (क० स०)
नास्ति सत्यसमो धर्मः । (म० भा०)
नास्ति हन्तिसमः सखा ।
नास्ति हस्तिसमो बन्धुः ।
नास्त्यदेयं महात्मनाम् ।
नास्त्यहो स्वामिभक्तानां पुत्रे वात्मनि वा स्पृहा । (क० स०)

निजहृदि विकसन्तः सन्ति सन्तः कियन्तः ।
निजामृतैर्लोचनसेचनाद्वा पृथक्किमिन्दुः सृजति प्रजानाम् । (नै० च०)

निपातनीया हि सतामसाधवः । (शि० व०)
निःसारस्य पदार्थस्य प्रायेणाडम्बरो महान् ।
निजेऽप्यपत्ये करुणा कठिनप्रकृतेः कुतः । (अ० रा०)
निरस्तपादपे देशे एरण्डोऽपि द्रुमायते । (हि०)
निर्गलिताम्बुगर्भं शरद्घनं नार्दति चातकोऽपि । (र० वं०)
निर्जितेषु तरसा तरस्विनां शत्रुषु प्रणतिरेव कीर्तये । (र० वं०)

निर्द्रव्यं पुरुषं त्यजन्ति गणिकाः । (भर्तृ०)
निर्धनता सर्वापदामास्पदम् ।
निर्धनस्य कुतः सुखम् ।
निर्वाणदीपे किमु तैलदानम् ।
निर्वाहः प्रतिपन्नवस्तुषु सतामेतद्धि गोत्रव्रतम् ।
निर्विमर्शा हि भीरवः । (क० स०)
निवसन्ति पराक्रमाश्रया न विषादेन समं समृद्धयः । (कि० अ०)

निवसन्नन्तर्दारुणि लङ्घ्यो वह्निर्न तु ज्वलितः ।
निवृत्तपापसंपर्काः सन्तो यान्ति हि निर्वृतिम् । (क० स०)
निवृत्तरागस्य गृहं तपोवनम् । (हि०)
निशाकरं चन्द्रः । (प्रसन्ना०)
निष्प्रज्ञास्त्ववसीदन्ति लोकोपहसिताः सदा । (क० स०)
निष्प्रज्ञो नाशयत्येव प्रभोरर्थमथात्मनः । (क० स०)
निसर्गः स हि धीराणां यदापद्यधिकं दृढम् । (क० स०)
निसर्गचपलानां हि मादृशां संयमः कुतः । (क० स०)
निसर्गतोऽन्तर्मलिना ह्यसाधवः ।

निसर्गसिद्धो नारीणां सपत्नीषु हि मत्सरः । (क० स०)
निस्पृहस्य तृणं जगत् ।
निःसज्जयन्ति महतो मानभङ्गावहाराः ।
नीचाश्रयो हि महतामपमानहेतुः ।
नीचैर्गच्छत्युपरि च दशा चक्रनेमिक्रमेण । (मे० दू०)
नीचैरनीचैरतिनीचनीचैः सर्वैरुपायैः फलमेव साध्यम् ।
नीचो वदति न कुरुते वदति न साधुः करोत्येव ।
नूनं विक्रमैरधिकं हायनैः क्रीडति स्मरः । (क० स०)
नृपतिजनपदानां दुर्लभः । (पं० तं०)
नृपस्य वर्णाश्रमपालनं यत्स एव धर्मः । (र० वं०)
नेन्दुः क्षिपति किं कान्तं परिम्लानोऽकलङ्कताम् । (क० स०)
नेर्ष्या मनुष्यैरपि या गमयन्ति हि सुस्त्रियः । (क० स०)
नैकत्र सर्वो गुणसंनिपातः ।
नैवाकृतिः फलति नैव कुलं न शीलम् । (भर्तृ०)
नैता रूपं परीक्षन्ते नासां वयसि संस्थितिः । (हि०)
नैवात्मनीनमथवा क्रियते मदान्धैः । (शि० व०)
नैवान्यथा भवति यल्लिखितं विधात्रा ।
नैवाश्रितेषु महतां गुणदोषशङ्का ।
न्याय्यमुपेक्षते हि कः । (नै० च०)
न्याय्यां वृत्तिं समाचरेत् ।
न्याय्यात्पथः प्रविचलन्ति पदं न धीराः । (भर्तृ०)
पक्वा हि नमन्ति शिरः क्षमेषु पतन्ति मूर्धनि । (क० स०)
पक्षिभिर्मिलितैः किं बलवत्स्वपि न साध्यते । (नै० च०)
पठतो नास्ति मूर्खत्वम् ।
पथः श्रुतेर्दर्शयितार ईश्वरा मलीमसामाददते न पद्धतिम् । (र० वं०)

पदं हि सर्वत्र गुणैर्निधीयते ।
पदं सहेत भ्रमरस्य पेलवं शिरीषपुष्पं न पुनः पतत्रिणः । (कु० सं०)

पद्मपत्रस्थितं वारि धत्ते मुक्ताफलश्रियम् ।
पद्मानां शिशिराद्भयम् ।
पयःपानं भुजंगानां केवलं विषवर्धनम् । (पं० तं०)
पयो गते किं खलु सेतुबन्धः ।
पयो मुचां पङ्क्तिषु विद्युतेव ।
परदुःखेनापि दुःखिता विरलाः ।
परबुद्धिर्विनाशाय ।
परवृद्धिषु बद्धमत्सराणां किमिव ह्यस्ति दुरात्मनामलङ्घ्यम् । (कि० अ०)

परभुक्ते हि कमले किमलिर्लीयते रतिः । (क० स०)
परमं कामनरागिनिद्रमातुः । (क० अ०)
परमार्थमविज्ञाय न भेतव्यं मनीषिभिः । (क० स०)
परलोकगतस्य को बन्धुः ।
परलोकजुषां स्वकर्मभिर्गतयो भिन्नपथा हि देहिनाम् । (र० वं०)

परवृद्धिमत्सरि मनो हि मानिनाम् । (शि० व०)
परसदननिविष्टः को लघुत्वं न याति । (भर्तृ०)
परसेवैकसक्तानां को हि स्नेहो निजे जने । (क० स०)
परहस्तगताः स्त्रियः ।
परहितनिरतानामादरो नात्मकार्ये ।
पराभवोऽप्युत्सव एव मानिनाम् ।
परार्थप्रतिपन्ना हि नेक्षन्ते स्वार्थमुत्तमाः । (क० स०)
परिजननापि गुणाय सद्गुणानाम् । (कि० अ०)
परिवर्तिनि संसारे मृतः को वा न जायते ।
परिच्छिन्नज्ञानफला हि बुद्धयः ।
परैरनिन्द्यं चरितं मनस्विनां पयोनुसारोचितमेव शोभते ।
(कि० अ०)
परैरपर्यासितवीर्यसंपदां पराभवोऽप्युत्सव एव मानिनाम् ।
(कि० अ०)
परोपकारजं पुण्यं न स्यात्क्रतुशतैरपि ।
परोपकाराय सतां विभूतयः ।
परोपकारार्थमिदं शरीरम् ।
परोपदेशवेलायां शिष्टाः सर्वे भवन्ति वै ।
परोऽपि हितवान्बन्धुः । (प० त०)
पर्यायपीतस्य सुरैर्हिमांशोः कलाक्षयः श्लाघ्यतरो हि वृद्धेः ।
(र० वं०)
पर्वतानां भयं वज्रात् । (चा० नी०)
पलालजालैः पिहितः स्वयं हि प्रकाशमासादयतीक्षुडिम्भः ।
(नै० च०)
पवनः परागवाही रथ्यासु वहन्रजस्वलो भवति ।
पश्यन्तु लोकाः कलिकौतुकानि ।
पश्यन्तु लोकाः कलिदीपकानि ।
पाणौ पयसा दग्धे तक्रं फूत्कृत्य पामरः पिबति ।
पात्रत्वाद्धनमाप्नोति ।
पात्रानुसारं फलम् ।
पादपानां भयं वातात् । (चा० नी०)
पापप्रभावान्नरकं प्रयाति ।
पापे कर्मण्यवज्ञातहितवाक्ये कुतः सुखम् । (क० स०)
पिण्डे पिण्डे मतिर्भिन्ना ।
पिण्डेष्वनास्था खलु भौतिकेषु ।
पितृदोषेण मूर्खता ।
पिपासितैः काव्यरसो न पीयते ।
पिबामः शास्त्रौघानुत विविधकाव्यामृतरसान् ।
पिशुनजनं खलु बिभ्रति क्षितीन्द्राः ।
पीत्वा मोहमयीं प्रमादमदिरामुन्मत्तभूतं जगत् ।
पुंसामदृष्टे दृष्टे वा श्रेयोऽहंकारिणां कुतः । (क० स०)
पुण्यवन्तो हि संतानं पश्यन्त्युच्चैः कृतान्वयम् । (क० स०)
पुण्यैरेव हि लभ्यते सुकृतिभिः सत्संगतिर्दुर्लभा ।
पुत्रः पिण्डप्रयोजनः । (चा० नी०)
पुत्रः शत्रुरपण्डितः । (चा० नी०)
पुत्रप्रयोजना दाराः ।
पुत्रहीनं गृहं शून्यम् ।
पुत्रादपि भयं यत्र तत्र सौख्यं हि कीदृशम् ।
पुत्रोदये माद्यति का न हर्षात् । (कु० सं०)
पुनर्दरिद्री पुनरेव पापी ।
पुनर्दाराः पुनर्वित्तं । (पञ्च० त०)
पुनर्धनाढ्यः पुनरेव भोगी ।
पुरुषा अपि बाणा अपि गुणच्युताः कस्य न भयाय ।
पुष्पं पर्युषितं त्यजन्ति मधुपाः ।
पुस्तकप्रत्ययाधीतं । (नारद०)
पूज्यं वाक्यं समुद्धृत्य ।
पूर्वपुण्यतया विद्या ।
पूर्वावधारितं श्रेयो दुःखं हि परिवर्तते । (अ० शा०)
पृथिवीभूषणं राजा ।
पेशलं हि मनोमनः । (क० स०)
प्रकृतिः खलु सा महीयसां सहते नान्यसमुन्नतिं यया ।
प्रकृतिमहते कुर्मस्तस्मै नमः कविकर्मणे ।
प्रकृतिरियं सत्त्ववताम् ।
प्रकृतिसिद्धमिदं हि दुरात्मनाम् ।
प्रकृतिसिद्धमिदं हि महात्मनाम् । (भर्तृ०)
प्रकृत्या ह्यमणिः श्रेयानालंकारश्च्युतोपलः । (कि० अ०)
प्रच्छन्नमप्यूहयते हि चेष्टा । (कि० अ०)
प्रजानामपि दीनानां राजैव सदयः पिता ।
प्रजापतेर्विसर्गो हि प्राणिसर्गोऽधिकाधिकः । (क० स०)
प्रज्ञा नाम बलं श्रेष्ठं निष्प्रज्ञस्य बलेन किम् । (क० स०)
प्रज्ञाबलं च सर्वेषु मुख्यं कार्येषु साधनम् । (क० स०)
प्रणामान्तः सतां कोपः ।
प्रणिपातप्रतीकारः संरम्भो हि महात्मनाम् । (र० वं०)
प्रतिकारविधानमायुषः सति शेषे हि फलाय कल्पते ।
(र० वं०)
प्रतिकूलतामुपगते हि विधौ विफलत्वमेति
बहुसाधनता । (शि० व०)
प्रतिक्षणं यन्नवतामुपैति तदेव रूपं रमणीयतायाः ।
प्रतिपन्नसुहृत्कार्यनिर्वाहं धीरसत्त्वता । (क० स०)
प्रतिपन्नार्थनिर्वाहं सहजं हि सतां व्रतम् । (क० स०)
प्रतिबध्नाति हि श्रेयः पूज्यपूजाव्यतिक्रमः । (र० वं०)
प्रतिभान्तश्च पश्यन्ति सर्वं प्रज्ञावतां धियः । (क० स०)
प्रतीयन्ते न नीतिज्ञाः कृतावज्ञस्य वैरिणः । (क० स०)
प्रत्ययः स्त्रीषु मुष्णाति विमर्शं विदुषामपि । (क० स०)
प्रत्यासन्नविपत्तिमूढमनसां प्रायो मतिः क्षीयते ।
प्रत्युक्तं हि प्रणयिषु सतामीप्सितार्थक्रियैव । (मे० दू०)
प्रत्युत्पन्नमतित्वैणम् । (अ० शा०)
प्रथमालीढमधुराः पिबन्ति कटु भेषजम् ।

प्रबलतमसामेवंप्रायाः शुभेषु हि वृत्तयः स्रजमपि शिरस्यन्धः क्षिप्तां धुनोत्यहिशङ्कया । [illegible]
प्रभुचित्तमेव हि जनोऽनुवर्तते । [illegible]
प्रभुप्रसादो हि मुदे न कस्य । [illegible]
प्रभुश्च निर्विचारश्च नीतिलिङ्गं प्रशस्यते । [illegible]
प्रभुस्तु विदुषाश्रयः कान्ति न लभते कुम्भभगः ।
प्रभूणां हि विभूत्यन्धा धावत्यविषये मतिः । [illegible]
प्रभौ हठप्रवृत्ते हि कस्य प्रत्याशता भवेत् । [illegible]
प्रमदालोचनन्यस्तं मलीमसमिवाञ्जनम् ।
प्रमाणं परमं श्रुतिः । [illegible]
प्रमाद्यतां संवृणोति खलु दोषमसङ्गता । [illegible]
प्रयोजनापेक्षितया प्रभूणां प्रायश्चलं गौरवमाश्रितेषु । (कु० सं०)
प्रलयोल्लसितस्य वारिधेः परिवाहो जगतः करोति किम् । [illegible]
प्रवादमोहितः प्रायो न विचारक्षमो जनः । (क० स०)
प्रसन्नतोयानि सुशीतलानि सरांसि चेतांसि हरन्ति पुंसाम् । (ऋ० सं०)
प्रसन्नानां वाचः फलमपरिमेयं प्रसुवते ।
प्रसन्ने हि किमप्राप्यमस्तीह परमेश्वरे । (क० स०)
प्रमादचिह्नानि पुरःफलानि ।
प्रसादसौम्यानि सतां सुहृज्जने पतन्ति चक्षूंषि न दारुणाः शराः । [illegible]
प्रसूत्यन्तं च यौवनम् ।
प्रस्तुतार्थविरुद्धं हि कोऽभिदध्याद्बालिशः । (क० स०)
प्रहर नमतु चापं प्राक्प्रहारप्रियोऽहम् ।
प्रह्वेष्वनिर्बन्धरुषो हि सन्तः । [illegible]
प्रागेव मुक्ता नयनाभिरामाः प्राप्येन्द्रनीलं किमुतोन्मयूखम् । [illegible]
प्राचीनकर्म बलवन्मुनयो वदन्ति । (म० भा०)
प्राज्ञः स्वस्वहितं कुर्यात्स्वस्य कर्मफलक्षये । (क० स०)
प्राणव्ययाय शूराणां जायते हि रणोत्सवः । (क० स०)
प्राणानुदारा विसृजन्त्यर्थिनो न पराङ्मुखाः । (क० स०)
प्राणिनां हि निकृष्टापि जन्मभूमिः परा प्रिया । (क० स०)
प्राणेभ्योऽपि हि धीराणां प्रिया शत्रुप्रतिक्रिया । (क० स०)
प्राणेभ्योऽप्यर्थमात्रा हि कृपणस्य गरीयसी । (क० स०)
प्राणैरपि हि भृत्यानां स्वामिसंरक्षणं व्रतम् । (क० स०)
प्राप्तोऽप्यर्थः क्षणादेव हार्यते मन्दबुद्धिना । (क० स०)
प्राप्तोर्नाष्टमविक्रमः । [illegible]
प्राप्यते किं यशः शुभ्रमनङ्गीकृत्य साहसम् । (क० स०)
प्रायः प्रत्ययमाधत्ते स्वगुणेषूत्तमादरः । (कु० सं०)
प्रायः समभूतयोर्न दृश्यते सौहृदं लोके ।
प्रायः सज्जनसंगतौ हि लभते दैवानुरूपं फलम् ।
प्रायः सत्पुरुषाश्रितोऽपि लभते दैवानुरूपं फलम् ।
प्रायः समानविद्याः परस्परयशः पुरोभागाः ।
प्रायः समासन्नविपत्तिकाले धियोऽपि पुंसां मलिनीभवन्ति ।
प्रायः सर्वो भवति करुणावृत्तिरार्द्रान्तरात्मा । (मे० दू०)
प्रायः शिवो भवन्तीह निसर्गविषमाः शठाः । (क० स०)
प्रायः स्वं महिमानं क्षोभात्प्रतिपद्यते हि जनः ।
प्रायेण गृहिणीनेत्राः कन्यार्थेषु कुटुम्बिनः । (कु० सं०)
प्रायेण भार्यादौःशील्यं स्नेहान्धो नेक्षते जनः । (क० स०)
प्रायेण भूमिपतयः प्रमदा लताश्च यः पार्श्वतो भवति तं परिवेष्टयन्ति । (पं० तं०)
प्रायेण सत्यपि हितार्थकरे विधौ हि श्रेयांसि लब्धुमसुखानि विनान्तरायैः । [illegible]
प्रायेण साधुवृत्तानामस्थायिन्यो विपत्तयः ।
प्रायेण सामग्र्यविधौ गुणानां पराङ्मुखी विश्वसृजः प्रवृत्तिः । (कु० सं०)
प्रायेणाधममध्यमोत्तमगुणः संसर्गतो जायते । (भर्तृ०)
प्रायो गच्छति यत्र भाग्यरहितस्तत्रापदां भाजनम् । (भर्तृ०)
प्रायो गच्छति यत्र भाग्यरहितस्तत्रैव यान्त्यापदः । (भर्तृ०)
प्रायो बालिशता हि प्रवृत्तिमन्तमसो नृणाम् । (क० स०)
प्रायोऽशुभस्य कार्यस्य कालहारः प्रतिक्रिया । (क० स०)
प्रारभ्य चोत्तमजना न परित्यजन्ति । (भर्तृ०)
प्रासादशिखरस्थोऽपि काकः किं गरुडायते । [illegible]
प्रियबन्धुविनाशोत्थैः शोकाग्निः कं न तापयेत् । (क० स०)
प्रियमनु सुहृदां हि स स्पृहया विलम्बः । [illegible]
प्रियमांसमृगाधिपोज्झितः किमवद्यः करिकुम्भजो मणिः । [illegible]
प्रियानाशे कृत्स्नं किल जगदरण्यं हि भवति । [illegible]
प्रियेषु सौभाग्यफला हि चारुता । (कु० सं०)
प्रिये मौनाहारः ।
प्रौढे विक्रान्तमात्रोद्भव इव भवता मुग्धमुग्धे रतेऽस्मिन् ।
फलं भाग्यानुसारतः । [illegible]
फलेन फलमादिशेत् ।
बत सतां बहुधाभिन्नवृत्तयः । (क० स०)
बताभिमानानुरोधेन किं न कुर्वन्ति मानवाः । (क० स०)
बधिरस्य गानम् ।
बधिरान्मन्दकर्णः श्रेयान् ।
बन्धान्धकारविगाहे खलसंचारशृङ्खला । (क० स०)
बन्धुः को नाम दुष्टानाम् ।
बन्धुरत्यहितः परः ।
बलवति सति दैवे बन्धुभिः किं विधेयम् ।
बलवदपि शिक्षितानामात्मन्यप्रत्ययं चेतः । (अ० शा०)
बलं मूर्खस्य मौनित्वम् ।
बली बलं वेत्ति न वेत्ति निर्बलः ।

बन्दीयन्ती कवलमीश्वरेच्छा । (म० मं०)
बहुरत्ना वसुंधरा ।
बहुवचनमल्पसारं यः कथयति विप्रलापी सः ।
बहुविघ्नास्तु सदा कल्याणसिद्धयः । (क० स०)
बह्वाश्चर्या हि मेदिनी । (क० स०)
बालानां रोदनं बलम् ।
बुद्धयः कुशलगामिन्यो भवन्ति महतामपि ।
बुद्धिः कर्मानुसारिणी ।
बुद्धिर्नाम च सर्वत्र मुख्यं मित्रं न पौरुषम् । (क० स०)
बुद्धेः फलमनाग्रहः ।
बुद्ध्वा वा जितमपरेण काममाविष्कुर्वीत स्वगुणमपत्रपः क एव । (शि० व०)
बुभुक्षितः किं न करोति पापम् । (पं० तं०)
बुभुक्षितं न प्रतिभाति किंचित् ।
बुभुक्षितैर्व्याकरणं न भुज्यते ।
बोधे बोधे सच्चिदानंदभासः ।
ब्रुवते हि फलेन साधवो न तु कण्ठेन निजोपयोगिताम् । (नै० च०)
भक्तानामनिवार्यं हि चेष्टितम् । (क० स०)
भक्त्या कार्यधुरं वहन्ति कृतिनस्ते दुर्लभास्त्वादृशाः ।
भक्त्या हि तुष्यन्ति महानुभावाः ।
भेदस्तत्र प्रयोक्तव्यो यतः स वशकारकः । (पं० तं०)
भङ्गेऽपि हि मृणालानामनुबध्नन्ति तन्तवः ।
भजन्ति चेतसा वृत्तिं राजानः कालवेदिनः । (क० स०)
भजन्त्यासंसारत्वं हि दुर्लभेऽपि न साधवः । (क० स०)
भद्रकृत्प्राप्नुयाद्भद्रमभद्रं चाप्यभद्रकृत् । (क० स०)
भद्रमभद्रं वा कृतमात्मनि कल्पते । (क० स०)
भयकार्कश्यकोपानां गृहं हि छान्दसा द्विजाः । (क० स०)
भये सीमा मृत्युः । (प० स०)
भर्ता च स्त्रीकृतं पापम् ।
भर्तारं हि विना नान्यः सतीनामस्ति बान्धवः । (क० स०)
भर्तृमार्गानुसरणं स्त्रीणां च परमं व्रतम् । (क० स०)
भवति महत्सु न निष्फलः प्रयासः । (शि० व०)
भवति योजयितुर्वचनीयता ।
भवति हि विक्लवता गुणोऽङ्गनानाम् । (शि० व०)
भवति हृदयदाही शल्यतुल्यो विपाकः ।
भवन्ति क्लेशबहुलाः सर्वस्यापीह सिद्धयः । (क० स०)
भवन्ति वाचोऽवसरे प्रयुक्ता ध्रुवं फलविस्पष्टफलोदयाय । (कु० सं०)
भवन्ति साम्येऽपि निविष्टचेतसां वपुर्विशेषेष्वतिगौरवाः क्रियाः । (कु० सं०)
भवन्त्यव्यभिचारिण्यो भर्तुरिष्टे पतिव्रताः । (कु० सं०)
भवन्त्युदयकाले हि सत्कल्याणपरम्पराः । (क० स०)
भवन्त्येव हि भद्राणि धर्मस्यैव महादरात् । (क० स०)

भवितव्यता बलवती । (अ० शा०)
भवितव्यं भवत्येव कर्मणामीदृशी गतिः । (म० भा०)
भवितव्यस्य नासाध्यं दृश्यते बत दृश्यताम् । (क० स०)
भवितव्यानां द्वाराणि भवन्ति सर्वत्र । (अ० शा०)
भवेन्न यस्य यत्कर्म स तत्कुर्वन्विनश्यति । (क० स०)
भवो हि लोकाभ्युदयाय तादृशाम् ।
भस्मीभूतस्य जीवस्य पुनरागमनं कुतः । (नै० च०)
भाग्येनैव हि लभ्यन्ते पुनरसौ सर्वोत्तमः सेवकः ।
भार्या मूलं गृहस्थस्य । (दम्पती०)
भार्यासमं नास्ति शरीरतोषणम् ।
भार्याहीनं गृहस्थस्य शून्यमेव गृहं मतम् ।
भावस्थिराणि जननान्तरसौहृदानि । (अ० शा०)
भिक्षुको भिक्षुकं दृष्ट्वा श्वानवद्गुर्गुरायते ।
भिन्नरुचिर्हि लोकः । (र० वं०)
भीता इव हि धीराणां यान्ति दूरे विपत्तयः । (क० स०)
भूतार्थकथनं यस्य स्थेयस्येव सरस्वती ।
भूतार्थव्याहृतिः सा हि न स्तुतिः परमेष्ठिनः ।
भूभृद्भर्तुं कनकशिखरी । (प्र०म०)
भूयोऽपि सिक्तः पयसा घृतेन न निम्बवृक्षो मधुरत्वमेति ।
भोगरत्नं मृगाक्षी । (प्र०म०)
भोगो भूषयते धनम् ।
भोग्यं किं रमणीं विना ।
भ्रष्टस्य का वा गतिः ।
मणिना भूषितः सर्पः किमसौ न भयङ्करः । (भर्तृ०)
मणेस्तुल्यं मूल्यं सहजसुभगस्य द्युतिमतः ।
मतिरेव बलाद्गरीयसी ।
मदमूढबुद्धिषु विवेकिता कुतः । (शि० व०)
मद्यपस्य कुतः सत्यम् ।
मद्यपाः किं न जल्पन्ति ।
मद्ये मारैकसुहृदि प्रसक्ता स्त्री सती कुतः । (क० स०)
मधुसमयभूषा मनसिजः । (प्र०म०)
मधुरविधुरमिश्राः सृष्टयो हा विधातुः । (प्र० रा०)
मधुरापि हि मूर्च्छयते विषविटपिसमाश्रिता वल्ली ।
मनःपूतं समाचरेत् । (मनु० नी०)
मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः । (भ०गी०)
मनस्येकं वचस्येकं कर्मण्येकं महात्मनाम् । (शा० प०)
मनस्वी कार्यार्थी न गणयति दुःखं न च सुखम् । (भर्तृ०)
मनीषिणः सन्ति न ते हितैषिणः ।
मनोभूषा मैत्री । (प्र० म०)
मनोरथानामगतिर्न विद्यते । (कु० सं०)
मनो हि जन्मान्तरसंगतिज्ञम् । (र० वं०)
मन्दायन्ते न खलु सुहृदामभ्युपेतार्थकृत्याः । (मे० दू०)
मन्ये दुर्जनचित्तवृत्तिहरणे धातापि भग्नोद्यमः ।
ममि तु कृतनिपाते किं विपश्याः परेण ।

मय्युल्लङ्घितमर्यादे को हि निष्ठुरस्वधर्मेऽस्ति । (कि० स०)
मरणं प्रकृतिः शरीरिणाम् । (र० वं०)
मर्दनं गुणवर्धनम् ।
मर्मवाक्यमपि नोच्चारणीयम् ।
महतां हि धैर्यमविभाव्यवैभवम् । (कि० अ०)
महतां हि सर्वमथवा जनातिगम् । (कि० अ०)
महतामनुकम्पा हि क्लिष्टेषु प्रतिक्रिया । (कि० स०)
महतीमपि श्रियमवाप्य विस्मयः सुजनो न विस्मरति जातु किंचन । (शि० व०)
महते रुजन्नपि गुणाय महान् । (कि० अ०)
महाजनो येन गतः स पन्थाः । (म० भा०)
महानपि प्रसङ्गेन नीचं सेवितुमिच्छति ।
महानुभावः प्रतिहन्ति पौरुषम् । (कि० अ०)
महान्महत्येव करोति विक्रमम् । (र० वं०)
महीतलस्पर्शनमात्रभिन्नमृद्धं हि राज्यं पदमैन्द्रमाहुः । (र० वं०)
महीपतीनां विनयो हि भूषणम् ।
महेश्वरमनाराध्य न सन्तीप्सितसिद्धयः । (कि० स०)
महोदयानामपि संघवृत्तिता सहायसाध्याः प्रदिशन्ति सिद्धयः । (कि० अ०)
मातर्लक्ष्मि तव प्रसादवशतो दोषा अपि स्युर्गुणाः ।
माता च व्यभिचारिणी । (चा० नी०)
मातापितृभ्यां शप्तः सन्न जातु सुखमश्नुते । (क० स०)
मातृजङ्घा हि वत्सस्य स्तम्भीभवति बन्धने । (र० वं०)
मात्सर्यरागोपहतात्मनां हि स्खलन्ति साधुष्वपि मानसानि । (कि० अ०)
मात्सर्येण दुरात्मकोऽपि सुजनं दृष्ट्वा सदा हासते ।
मात्रा समं नास्ति शरीरपोषणम् ।
मादृशो हि कथं कुर्युः सत्त्वोल्लङ्घनसाध्वसम् । (क० स०)
माने म्लाने कुतः सुखम् ।
मासरत्नं वसन्तः । (नै० च०)
मितं च सारं च वचो हि वाग्मिता । (नै० च०)
मित्रार्थगणितप्राणा दुर्लभा हि महोद्याः । (क० स०)
मिथ्या परोपकारो हि कुतः स्यात्कस्य शर्मणे । (क० स०)
मिष्टान्नमितरे जनाः । (नै० च०)
मुक्त्वा बलिभुजं काकी कोकिले रमते कथम् । (क० स०)
मुखं विमुच्य श्वसितस्य धारया वृथैव नासापथधावनश्रमः । (नै० च०)
मुखरतावसरे हि विराजते । (कि० अ०)
मुख्यमङ्गं हि मन्त्रस्य विनिपातप्रतिक्रिया । (क० स०)
मुग्धत्वेव हि कृच्छ्रेषु संभ्रमज्वलितं मनः । (कि० अ०)
मुक्तमार्गममार्गं वा रागान्धः को हि पश्यति । (क० स०)
मूढः परप्रत्ययनेयबुद्धिः । (मा० अ०)
मूर्खस्य किं शास्त्रकथाप्रसङ्गः ।
मूर्खस्य हृदयं शून्यम् ।
मूर्खाणां औषधं हि... ।
मर्त्यैर्हि सखे कम्पायते रात्रौ । (क० स०)
मृगं दृष्ट्वा...श्वापदं मृगारण्येन मृत्यवे । (क० स०)
मूर्खोऽनुनयतो...न याति कुरुते पुनः । (क० स०)
मूर्छन्त्यमी विकाराः प्रायेणैश्वर्यमत्तेषु । (शा० कु०)
मूर्खाः सर्वत्र तुल्यताः ।
मेघालोके भवति सुखिनोऽप्यन्यथावृत्ति चेतः कण्ठाश्लेषप्रणयिनि जने किं पुनर्दूरसंस्थे । (मे० दू०)
मैत्री मितिमत्स्वपि यतां न । (नै० च०)
मैत्री हि नाम जायते महत्सु पूर्वकृतैः कृताः । (क० स०)
मोहान्धमतिविवेको हि प्राज्ञोऽपि न सेवते । (क० स०)
मौनं विधेयं सततं सुधीभिः ।
मौनं सर्वार्थसाधकम् ।
मौनिनः कलहो नास्ति ।
म्लायति श्रीः कुलस्त्रीव गृहे बन्धक्यधिष्ठिते । (क० स०)
यं यं पश्यसि तस्य तस्य पुरतो मा ब्रूहि दीनं वचः । (नी० श०)
यतः सतां हि संगतं मनीषिभिः साप्तपदीनमुच्यते । (कु० स०)
यतः सत्यं ततो धर्मः ।
यतो धर्मस्ततो धनम् ।
यतो धर्मस्ततो जयः ।
यतो रूपं ततः शौर्यम् ।
यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् ।
यत्ने कृते यदि न सिध्यति कोऽत्र दोषः ।
यत्पूर्वं विधिना ललाटलिखितं तन्मार्जितुं कः क्षमः ।
यत्र विद्वज्जनो नास्ति श्लाघ्यस्तत्राल्पधीरपि ।
यत्राकृतिस्तत्र गुणा वसन्ति ।
यत्रास्ति लक्ष्मीर्विनयो न तत्र ।
यथा चित्तं तथा वाचो यथा वाचस्तथा क्रियाः ।
यथा देवस्तथा माता ।
यथा बीजं तथाङ्कुरः ।
यथा भूमिस्तथा तोयम् ।
यथा राजा तथा प्रजा ।
यथा वृक्षस्तथा फलम् ।
यथाशास्त्रविनिर्वचः पूजा धर्मो हि गृहमेधिनाम् । (क० स०)
यथोत्तरेच्छा हि गुणेषु कामिनः । (कि० अ०)
यथौषधं स्वादु हितं च दुर्लभम् ।
यदध्यासितमर्हद्भिस्तद्धि तीर्थं प्रचक्षते । (कु० स०)
यदनुद्वेगतः साध्यः पुरुषार्थः सदा बुधैः । (क० स०)
यदन्नं भक्षयेन्नित्यं जायते तादृशी प्रजा ।
यदि बालस्य मृदुता न क्व परिभूयते । (क० स०)
यदेव रोचते यस्मै भवेत्तत्तस्य सुन्दरम् ।
यद्धात्रा निजभाललिपितलिखितं तन्मार्जितुं कः क्षमः ।

यद्धात्रा निजभालपट्टलिखितं तन्मार्जितुं कः क्षमः ।
यत्नाविनाम्ना क्रियते जन्तुस्तपसमर्थनं । (कि० स०)
यद्यपि शुद्धं लोकविरुद्धं नाकरणीयं नाचरणीयम् ।
यद्वा तद्वा भविष्यति ।
यशः पुण्यैरवाप्यते । (चा० नी०)
यशस्तु रक्ष्यं परतो यशोधनैः । (कि० अ०)
यस्याश्वास्तस्य काञ्चनम् ।
यस्याश्वास्तस्य मेदिनी ।
यः क्रियावान्स पण्डितः ।
यो गोविन्दरसप्रमोदमधुरा सा माधुरी माधुरी ।
याचको याचकं दृष्ट्वा श्वानवद्गुर्गुरायते ।
याचनान्तं हि गौरवम् ।
याच्ञा मोघा वरमधिगुणे नाधमे लब्धकामा । (मे० दू०)
यादृशो यः कृतो धात्रा भवेत्तादृश एव सः । (क० स०)
यादृशास्तन्तवः कामं तादृशो जायते पटः । (क० स०)
यानरत्नं हि तुरगः । (क० स०)
यान्ति न्यायप्रवृत्तस्य तिर्यञ्चोऽपि सहायताम् । (अ० रा०)
या यस्य प्रकृतिः स्वभावजनिता केनापि न त्यज्यते ।
या राका शशिशोभना गतघना सा यामिनी यामिनी ।
या लोकद्वयसाधनी तनुभृतां सा चातुरी चातुरी ।
या सौन्दर्यगुणान्विता पतिरता सा कामिनी कामिनी ।
युक्तं न वा युक्तमिदं विचिन्त्य वदेद्विपश्चिन्महतोऽनुरोधात् ।
युक्तानां खलु महतां परोपकारे कल्याणी भवति रुजत्स्वपि प्रवृत्तिः । (कि० अ०)
युक्तानां विमलतया तिरस्क्रियायै नाकामन्नपि हि भवत्यलं जलौघः । (शि० व०)
युक्तियुक्तं प्रगृह्णीयाद्बालादपि विचक्षणः ।
युद्धस्य वार्ता रम्या स्यात् ।
ये तु घ्नन्ति निरर्थकं परहितं ते के न जानीमहे । (भर्तृ०)
येन केन प्रकारेण प्रसिद्धः पुरुषो भवेत् ।
येन श्रियः संश्रयदोषरूढं स्वभावलोलेत्ययशः प्रमृष्टम् ।
ये नाम केचिदिह नः प्रथयन्त्यवज्ञां जानन्तु ते किमपि तान्प्रति नैष यत्नः । (मा० मा०)
येनेष्टं तेन गम्यताम् ।
योगस्तडित्तोयदयोरिवास्तु ।
योजकस्तत्र दुर्लभः ।
यो यद्वपति बीजं हि लभते सोऽपि तत्फलम् । (क० स०)
रक्षन्ति पुण्यानि पुरा कृतानि ।
रङ्कः शुकपदे यथा ।
रत्नदीपस्य हि शिखा वात्ययापि न नश्यति ।
रत्नव्ययेन पाषाणं को हि रक्षितुमर्हति । (क० स०)
रत्नं समागच्छतु काञ्चनेन ।
रत्नाकरे युज्यत एव रत्नम् । (कु० सं०)

रन्ध्रोपनिपातिनोऽनर्थाः । (अ० शा०)
रम्याणां विकृतिरपि श्रियं तनोति । (कि० अ०)
रविपीतजला तपात्यये पुनरोघेन हि युज्यते नदी । (कु० सं०)
रसमूला हि व्याधयः ।
रहस्यं साधूनामनुपधि विशुद्धं विजयते ।
राजा राष्ट्रकृतं पापम् । (वृ० चा०)
राजा सहायवाञ्शूरः सोत्साहो जयति द्विपः । (क० स०)
राज्ञः पापं पुरोहितः । (पु० नी०)
रामधाम शरणीकरणीयम् ।
रिक्तः सर्वो भवति हि लघुः पूर्णता गौरवाय । (मे० दू०)
रिक्तपाणिर्न पश्येत राजानं देवतां गुरुम् ।
रिपुष्वपि हि भीतेषु सानुकम्पा महाशयाः । (क० स०)
लक्ष्मीरनुसरति नयगुणसमृद्धिम् ।
लक्ष्मीर्यस्य गृहे स एव भजति प्रायो जगद्वन्द्यताम् ।
लङ्केश्वरो हरति दाशरथेः कलत्रं प्राप्नोति बन्धमथ दक्षिणसिन्धुराजः ।
लब्धदिव्यरसास्वादः को हि रज्येद्रसान्तरे । (क० स०)
लब्धस्पर्शानां भवति कुतोऽथवा व्यवस्था । (शि० व०)
लभेत वा प्रार्थयिता न वा श्रियं श्रिया दुरापः कथमीप्सितो भवेत् । (कु० सं०)
ललितान्तानि गीतानि ।
लाभः परं खलु सुखे तत्र भसपातः ।
लिखितमपि ललाटे प्रोज्झितुं कः समर्थः ।
लीलया भवजलं तरणीयम् ।
लुब्धमर्थेन गृह्णीयात् । (पं० तं०)
लुब्धानां याचकः शत्रुः ।
लोके पशुश्च मूर्खश्च निर्विवेकमती समौ । (क० स०)
लोकोत्तराणां चेतांसि को हि विज्ञातुमर्हति ।
लोकोपहसिताः शश्वत्सीदन्त्येव ह्यबुद्धयः । (क० स०)
लोभः पापस्य कारणम् ।
लोभमूलानि पापानि ।
वक्ता श्रोता च यत्रास्ति रमन्ते तत्र संपदः ।
वक्ति जन्मान्तरप्रीतिं मनः स्निह्यदकारणम् । (क० स०)
वक्रे विधौ वद कथं व्यवसायसिद्धिः ।
वचने किं दरिद्रता ।
वचोभूषा सत्यम् । (प्र० र०)
वञ्च्यन्ते हेलयैवेह कुधीभिः सरलाशयाः । (क० स०)
वज्रादपि हि वीराणां चित्तरत्नमखण्डितम् । (क० स०)
वद प्रदोषे स्फुटचन्द्रतारका विभावरी यद्यरुणाय कल्पते । (कु० सं०)
वनेऽपि दोषाः प्रभवन्ति रागिणाम् ।
वयोगते किं वनिताविलासः ।
वरं हि मानिनो मृत्युर्न दैन्यं स्वजनाग्रतः । (क० स०)

वरं क्लैब्यं पुंसां न च परकलत्राभिगमनम्। (भ॰ नी॰)
वरं प्राणत्यागो न च पिशुनवाक्येष्वभिरुचिः।
वरं भिक्षाशित्वं न मानधनखण्डनम्। (सु॰ भा॰)
वरं मौनं कार्यं न च वचनमुक्तं यदनृतम्।
वरविभवभूषा विनयनम्।
वरयेत्कुलजां प्राज्ञो विरूपामपि कन्यकाम्। (सु॰ भा॰)
वर्तमानेन कालेन वर्तयन्ति विचक्षणाः।
वशिनां न निहन्ति धैर्यमनुभावगुणः। (कि॰ अ॰)
वसुमत्या हि नृपाः कलत्रिणः। (र॰ वं॰)
वस्त्रपूतं पिबेज्जलम्। (का॰ नी॰)
वस्त्राणामातपो जरा। (च॰ नी॰)
वाक्पात्रोत्पादितासह्यवैराङ्को नानुतप्यते। (क॰ स॰)
वात्याचक्रं परमपदवी। (नै॰ च॰)
वाते वाति कदम्बपुष्पसुरभौ केन प्रवासिष्यते।
वामे विधौ न हि फलन्त्यभिवाञ्छितानि।
वाराङ्गनेव नृपनीतिरनेकरूपा। (भ॰ नी॰)
वासः प्रधानं खलु योग्यतायाः।
वासोविहीनं विजहाति लक्ष्मीः।
विकारं खलु परमार्थतोऽज्ञात्वानारम्भः प्रतीकारस्य।
(अ॰ शा॰)
विकारहेतौ सति विक्रियन्ते येषां न चेतांसि त एव धीराः।
(कु॰ स॰)
विक्रियायै न कल्पन्ते संबन्धाः सदनुष्ठिताः। (कु॰ स॰)
विक्रीते करिणि किमङ्कुशे विवादः।
विघ्नवत्यः प्रथितार्थसिद्धयः। (अ॰ शा॰)
विचित्रमायाः कितवा ईदृशा एव सर्वदा। (क॰ स॰)
विचित्ररूपाः खलु चित्तवृत्तयः। (कि॰ अ॰)
विचित्रविषये तस्मै सर्वदा विधये नमः। (क॰ स॰)
विचित्राः खलु वासनाः।
विचित्रो बत कायस्य विपाकविषमः क्रमः। (क॰ स॰)
विजानतोऽपि ह्यनयस्य रौद्रतां भवत्यपाये परिमोहिनी
मतिः। (कि॰ अ॰)
वित्तेन रक्ष्यते धर्मो विद्या योगेन रक्ष्यते। (सु॰ भा॰)
विदग्धा अपि वञ्च्यन्ते विटवर्णनया स्त्रियः। (क॰ स॰)
विदेशे बन्धुलाभो हि मरावमृतनिर्झरः। (क॰ स॰)
विद्यातुराणां न सुखं न निद्रा।
विद्या ददाति विनयम्। (हि॰)
विद्या मित्रं प्रवासे च। (सु॰ भा॰)
विद्या रूपं कुरूपिणाम्।
विद्या विवादाय धनम्। (सु॰ र॰)
विद्यासमं नास्ति शरीरभूषणम्।
विद्या सर्वस्य भूषणम्।
विद्या स्तब्धस्य निष्फला।
विद्वान्कुलीनो न करोति गर्वम्।
विद्वान्सर्वगुणेषु पूजिततनुर्मूर्खस्य नान्या गतिः।

विद्वान्सर्वत्र पूज्यते। (चा॰ नी॰)
विधिरहो बलवानिति मे मतिः। (भाग॰)
विधिरुच्छृङ्खलो नृणाम्।
विधिर्हि घटयत्यर्थानचिन्त्यानपि संमुखः। (क॰ स॰)
विधिर्हि लिखितं बुद्धिरनुवर्तते।
विधेर्विचित्राणि विचेष्टितानि।
विधेर्विलासानाकलय्य सहजान्धो हि मर्कटम्। (क॰ स॰)
विनयाद्याति पात्रताम्।
विनयो हि सतां व्रतम्। (क॰ स॰)
विनाप्यर्थैर्वीरः स्पृशति बहुमानोन्नतिपदम्। (हि॰
विना मलयमन्यत्र चन्दनं न प्ररोहति।
विनाशकाले विपरीतबुद्धिः।
विनाश्रया न शोभन्ते पण्डिता वनिता लताः।
विना हि गुर्वादेशेन संपूर्णाः सिद्धयः कुतः। (क॰ स॰)
विनियोगप्रसादा हि किंकराः प्रभविष्णुषु। (कु॰ स॰)
विनीतनाथः किल सूत्रधारैरैन्द्रं पदं भूमिगतोऽपि भुङ्क्ते।
(र॰ वं॰)
विपदा परिभूताः किं व्यवस्यन्ति विलम्बितुम्। (कु॰ स॰)
विपदि न दूषितानिभूतिः। (शा॰ व॰)
विपदोऽपि परं श्लाघ्यो उपकारवान्नो हि सः। (कु॰ स॰)
विप्रियमप्याकर्ण्य ब्रूते प्रियमेव सर्वदा सुजनः।
विभूषणं मौनमपण्डितानाम्। (भ॰ नी॰)
विमले कलुषीभवच्च चेतः कथयत्येव हितैषिणं रिपुं वा।
(कि॰ अ॰)
विरक्तस्य तृणं जगत्।
विरक्तस्य तृणं भार्या।
विलम्बितुं न खलु सदा मनस्विनो विधित्सवः कलहम-
वेक्ष्य विद्विषः। (कि॰ अ॰)
विलासिनी हि सर्वस्य संध्येव क्षणरागिणी। (क॰ स॰)
विवक्षितं ह्यनुक्तमनुतापं जनयति। (अ॰ शा॰)
विवेकधाराशतधौतमन्तः सतां न कामः कलुषीकरोति।
(नै॰ च॰)
विश्वासघातानि सेवानि।
विश्वासं स्त्रीषु वर्जयेत्। (सु॰ भा॰)
विश्वासः कुटिलेषु कः। (क॰ स॰)
विश्वासमयत्याशु सतां हि योगः। (कि॰ अ॰)
विषं गोष्ठी दरिद्रस्य।
विषमप्यमृतं क्वचिद्भवेदमृतं वा विषमीश्वरेच्छया।
(र॰ वं॰)
विषयाकृष्यमाणा हि तिष्ठन्ति सुपथे कथम्। (क॰ स॰)
विषयिणः कस्यापदोऽस्तं गताः। (हि॰ पु॰)
विषवृक्षोऽपि संवर्ध्य स्वयं छेत्तुमसांप्रतम्। (कु॰ सं॰)
वीरसाहाय्यसिद्धीद्धाः सुखसाध्या हि सिद्धयः। (क॰ स॰)
वीरो हि स्वाम्यमर्हति। (क॰ स॰)
वृक्षं क्षीणफलं त्यजन्ति विहगाः। (सु॰ र॰)

वृत्तं हि राज्ञामुपरुद्धवृत्तम् । (र० वं०)
वृथा मुक्तस्य भोजनम् ।
वृथा दानं समर्थस्य ।
वृथा दीपो दिवापि च ।
वृथा सवेदसद्गृहान्धस्य हितोपदेशना । (कु० सं०)
वृथा वृष्टिः समुद्रेषु ।
वृद्धस्य तरुणी विषम् ।
वृद्धा जना निष्करुणा भवन्ति ।
वृद्धा न ते ये न वदन्ति धर्मम् ।
वृद्धा नारी पतिव्रता ।
वेदाभ्यासन्ति पण्डिताः ।
वेश्याङ्गनेव नृपनीतिरनेकरूपा ।
वेश्यानां च कुतः स्नेहः ।
व्याघ्रस्य चोपवासस्य पारणं पशुमारणम् ।
व्याजसप्रणयैर्वाक्यैर्जनन्या को न वञ्च्यते । (क० स०)
व्यादिश्यते भूधरतामवेक्ष्य कृष्णेन देहोद्वहनाय शेषः ।
(कु० सं०)
व्याधितस्यौषधं मित्रम् ।
व्रताभिरक्षा हि सतामलंक्रिया । (कि० अ०)
शक्यो नियता वारि वैशुनाग्निं तु हन्ति किम् (क० स०)
शक्या हि केन निश्चेतुं दुर्ज्ञाना नियतेर्गतिः । (क० स०)
शत्रोरपि गुणा वाच्या दोषा वाच्या गुरोरपि ।
शयनतलरत्नं शशिमुखी । (प्र० भ०)
शरीरमूला हि नृपा सत्त्वमूला च राजता । (क० स०)
शरीरमाद्यं खलु धर्मसाधनम् । (कु० सं०)
शस्त्राघाता न तथा सूचीक्षतवेदना यादृक् ।
शस्त्रेण रक्ष्यं यदशक्यरक्षं न तद्यशः शस्त्रभृतां क्षिणोति ।
(र० वं०)
शाम्येत्प्रत्यपकारेण नोपकारेण दुर्जनः । (कु० सं०)
शास्त्रं हि निश्चितधियां क्व न सिद्धिमेति । (शि० व०)
शाखामृगस्तिर्यग्योनिर्गर्दभीयमी ।
शिरसि लिखितं लङ्घयति कः ।
शिष्यपापं गुरुस्तथा ।
शीलं परं भूषणम् ।
शीलं भूषयते कुलम् ।
शीलं हि विदुषां धनम् । (क० स०)
शीलं हि सर्वस्य नरस्य भूषणम् ।
शुचिः क्षेमकरो राजा ।
शुचिर्नारी पतिव्रता ।
शुचिर्भूमिगतं तोयम् ।
शुभकृन्नहि सीदति । (क० स०)
शुभस्य शीघ्रमशुभस्य कालहरणम् ।
शुभाचारस्य कः कुर्यादशुभं हि सचेतनः । (क० स०)
शुष्केन्धने वह्निरुपैति वृद्धिम् ।

शूरं कृतज्ञं दृढसौहृदं च लक्ष्मीः स्वयं याति निवासहेतोः ।
(प० त०)
शूरस्य मरणं तृणम् ।
शूराणां सूनमारणं नहि परो धर्मः प्रयुक्तो बुधैः ।
शूरा हि प्रणतिप्रियाः । (क० स०)
शोककन्दः क्व कन्या हि क्वानन्दः कायवान्सुतः । (क० स०)
शोभन्ते विद्यया विप्राः ।
शोषितसरसि निदाघे नितरामेवोद्धतः सिन्धुः ।
श्यालको गृहनाशाय । (चा० नी०)
श्रद्धया न विना दानम् ।
श्रवणपुटरत्नं हरिकथा । (प्र० भ०)
श्रवणसुखसीमा हरिकथा । (प्र० भ०)
श्रीकृष्णस्य कृपालवो यदि भवेत्कः कं निहन्तुं क्षमः ।
श्रीपतेः पदयुगं स्मरणीयम् ।
श्रीसङ्कल्पात् प्रभवति । (म० मा०)
श्रेयसि केन तृप्यते । (शि० व०)
श्रेयान्हि मानिनो मृत्युर्न दैन्यादात्मप्रकाशनम् । (क० स०)
श्रोत्रस्य भूषणं शास्त्रम् ।
संपत्सु महतां चित्तं भवत्युत्पलकोमलम् ।
संसर्गजा दोषगुणा भवन्ति । (भर्तृ०)
संहर्षिणा सह गुणाभ्यधिकैर्दुरासम् । (शि० व०)
सकर्म शीलेन कुर्याद्दशम् ।
सकलकृतिसीमा श्रुतिस्मृतिः । (प्र० भ०)
सकलगुणभूषा च विनयः ।
सकलगुणसीमा वितरणम् ।
सकलसुखसीमा सुवदना । (प्र० भ०)
सकृद्विविग्नानपि हि प्रयुक्तं माधुर्यमीष्टे हरिणान्ग्रहीतुम् ।
(र० वं०)
स क्षत्रियस्त्राणसहः सतां यः ।
सन्ति साहजिकं प्रेम दूरादपि विजायते ।
संकटे हि परीक्ष्यन्ते प्राज्ञाः शूराश्च संगरे । (क० स०)
संकल्पैकप्रधाना हि दिव्यानामखिलाः क्रियाः । (क० स०)
सङ्गः सतां किमु न मङ्गलमातनोति । (भाग०)
सङ्गात्संजायते कामः । (भ० गी०)
सङ्ग्रामो नाम शूराणामुत्सवो हि महानयम् । (क० स०)
सतां प्रज्ञोन्मेषः पुनरयमसीमा विजयते ।
सतां महत्संमुखधावि पौरुषम् । (नै० च०)
सतां हि चेतःशुचितात्मसाक्षिका । (नै० च०)
सतां हि सङ्गः सकलं प्रसूयते । (भाग०)
सतां हि संदेहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तःकरणप्रवृत्तयः ।
(अ० शा०)
सतां हि साधुशीलत्वात्स्वभावो न निवर्तते ।
सतां गुरुजिगीषे हि चेतसि स्त्रीतृणं कियत् । (क० स०)
सतीधर्मो हि सुस्त्रीणां चिन्त्यो न सुहृदादयः । (क० स०)
स तु निरवधिरेकः सज्जनानां विवेकः ।
सत्त्वाधीना हि सिद्धयः । (क० स०)

सत्त्वानुरूपं सर्वस्य धाता सर्वं प्रयच्छति । (क० स०)
सत्पुत्र एव कुलसद्मनि कोऽपि दीपः ।
सत्यः प्रवादो यच्छिद्रेष्वनर्था यान्ति भूरिताम् । (क० स०)
सत्यनियतवचसं वचसा सुजनं जनाश्चलयितुं क ईशते । (शि० व०)
सत्यपूतां वदेद्वाणीम् ।
सत्यं सम्यक्कृतोऽल्पोऽपि धर्मो भूरिफलो भवेत् । (क० स०)
सत्यं कण्ठस्य भूषणम् ।
सत्यं न तद्यच्छलमभ्युपैति ।
सत्यमेव जयते । (मु० उ०)
सत्येन तपते रविः । (चा० नी०)
सत्येन धार्यते पृथ्वी । (चा० नी०)
सत्येन पूयते साक्षी ।
सत्येन वाति वायुश्च । (चा० नी०)
सत्संगतिः कथय किं न करोति पुंसाम् । (भर्तृ०)
सदसद्वा नहि विदुः कुस्त्रीवचनमोहिताः । (पं० म०)
सदाभिमानैकधना हि मानिनः । (शि० व०)
सदा स्वाद्योऽत्र यद्वित्तस्तन्मयत्वमुपैति सः । (क० स०)
सदोभूषा सूक्तिः ।
सद्भावार्द्रः फलति न चिरेणोपकारो महत्सु । (मे० दू०)
सद्भिः कुर्वीत संगतिम् ।
सद्भिरेव सहासीत ।
सद्भिर्विवादं मैत्रीं च ।
सद्भिस्तु लीलया प्रोक्तं शिलालिखितमक्षरम् ।
सद्यः फलति गान्धर्वम् ।
सद्य एव सुकृतां हि पच्यते कल्पवृक्षफलधर्मि काङ्क्षितम् । (र० वं०)
स धार्मिको यः परमर्म न स्पृशेत् ।
स धीरो यो न संमोहमापत्कालेऽपि गच्छति । (क० स०)
सन्तः परीक्ष्यान्यतरद्भजन्ते ।
सन्तः परार्थं कुर्वाणा नावेक्षन्ते प्रतिक्रियाम् । (म० भा०)
संततिः शुद्धवंश्या हि परत्रेह च शर्मणे । (र० वं०)
संतोष एव पुरुषस्य परं निधानम् ।
संतोषतुल्यं धनमस्ति नान्यत् ।
संतोषे ब्राह्मणः शुचिः ।
संदीप्ते भवने तु कूपखननं प्रत्युद्यमः कीदृशः । (भर्तृ०)
संबन्धे भृशमरतिं हि सद्वियोगः ।
संधिं कृत्वा तु हन्तव्यः संप्राप्तेऽवसरे पुनः । (क० स०)
संनिकृष्टे निकृष्टेऽपि कथं रज्यन्ति कुस्त्रियः । (क० स०)
सभारत्नं विद्वान् । (प्र० म०)
समये हि सर्वमुपकारि कृतम् । (शि० व०)
समर्थो यो नित्यं स जयतितरां कोऽपि पुरुषः ।
समानशीलव्यसनेषु सख्यम् । (हि० प०)

समीरणो नोदयिता भवेति व्यादिश्यते केन हुताशनस्य । (कु० सं०)
संपत्सु हि सुसत्त्वानामेकहेतुः स्वपौरुषम् । (क० स०)
संपूर्णकुम्भो न करोति शब्दम् ।
संभवत्यभिजातानामभिमानो ह्यकृत्रिमः । (क० स०)
संभावना ह्यधिकृतस्य तनोति तेजः । (कि० अ०)
संभावितस्य चाकीर्तिर्मरणादतिरिच्यते । (भ० गी०)
संमुखीनो हि जयो रन्ध्रप्रहारिणाम् । (र० वं०)
सरित्पतिर्नर्ति समुदेति निम्नगाम् । (नै० च०)
सरित्पूरप्रवृत्तोऽपि भागो न मधुरायते । (कौ० बा०)
सर्पः क्रूरः खलः क्रूरः सर्पात्क्रूरतरः खलः । (चा० नी०)
सर्वं स्नेहात्प्रवर्तते । (म० भा०)
सर्वः कान्तमात्मीयं पश्यति । (अ० शा०)
सर्वः कालवशेन नश्यति ।
सर्वः कृच्छ्रगतोऽपि वाञ्छति जनः सत्त्वानुरूपं फलम् । (भर्तृ०)
सर्वः प्रार्थितमर्थमधिगम्य सुखी संपद्यते जन्तुः ।
राज्ञां तु चरितार्थता दुःखोत्तरैव । (अ० शा०)
सर्वः प्रियः खलु भवत्यनुरूपचेष्टः । (कि० अ०)
सर्वं कार्यवशाज्जनोऽभिरमते तत्कस्य को वल्लभः । (भर्तृ०)
सर्वं जीवद्भिराप्यते । (क० स०)
सर्वं यस्य वशादगात्स्मृतिपथं कालाय तस्मै नमः ।
सर्वं रत्नमुपद्रवेण सहितं निर्दोषमेकं यशः ।
सर्वं शून्यं दरिद्रस्य । (पं० तं०)
सर्वं सत्ये प्रतिष्ठितम् । (चा० नी०)
सर्वं सावधि नावधिः कुलभुवां प्रेम्णः परं केवलम् ।
सर्वनाशाय मातुलः । (चा० नी०)
सर्वमत्यन्तगर्हितम् ।
सर्वलोकप्रतिष्ठायां यतन्ते बहवो जनाः ।
सर्वशून्या दरिद्रता ।
सर्वश्चित्तप्रमाणेन सदृशं ह्यभिवाञ्छति । (क० स०)
सर्वस्यौषधमस्ति शास्त्रविहितं, मूर्खस्य नास्त्यौषधम् । (नी० श०)
सर्वाङ्गे दुर्जनो विषम् ।
सर्वारम्भास्तण्डुलप्रस्थमूलाः ।
सर्वावस्थासु रमणीयत्वमाकृतिविशेषाणाम् । (अ० शा०)
सर्वे गुणाः काञ्चनमाश्रयन्ते । (भर्तृ०)
सर्वे क्षयान्ता निचयाः पतनान्ताः समुच्छ्रयाः । (म० भा०)
सर्वो हि नोपगतमप्यपचीयमानं वर्धिष्णुमाश्रयमनागतमभ्युपैति । (शि० व०)
सलज्जा गणिका नष्टा ।
स सुहृद्व्यसने यः स्यात् । (पं० तं०)
सहते मानवः को हि तापकं धर्मविप्लवम् । (क० स०)
सहते विपत्सहस्रं मानी नैवापमानलेशमपि । (स० भा०)
सहते विरहक्लेशं मनस्वी नापदः पुनः । (क० स०)

सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदां पदम्। (कि० अ०)
सहसा हि कृतं पापं कथं मा भूद्विपत्तये। (क० स०)
सहसि प्लवगैरुपासितं नहि गुञ्जाफलमेति सोष्मताम्। (शि० व०)
सहस्रेषु च पण्डितः।
सहायकृच्छ्रैर्महतां न संगतं भवन्ति गोमायुसखा न दन्तिनः। (शि० व०)
सागरं वर्जयित्वा कुत्र महानद्यवतरति। (भ० शा०)
साधनेषु हि रतेरुपधत्ते रम्यतां प्रियसमागम एव। (कि० अ०)
साधने हि नियमोऽन्यजनानां योगिनां तु तपसाखिलसिद्धिः। (नै० च०)
साधुः सीदति दुर्जनः प्रभवति प्राप्ते कलौ दुर्युगे।
साधूनां दुर्जनाद्भयम्। (प० त०)
साधूनां हि परोपकारकरणे नोपाध्यपेक्षं मनः।
साध्यासाध्यविचारं हि नेक्षते भवितव्यता। (क० स०)
सानुकूले जगन्नाथे विप्रियः सुप्रियो भवेत्।
सामानाधिकरण्यं हि तेजस्तिमिरयोः कुतः। (शि० व०)
सारं गृह्णन्ति पण्डिताः।
साहसं नैरपेक्ष्यं च कितवानां निसर्गजम्। (क० स०)
सिते हि जायेत शितेः सुलक्ष्यता। (नै० च०)
सिद्धिं वा यदि वाऽसिद्धिं चित्तोत्साहो निवेदयेत्। (प० त०)
सिध्यन्ति कुत्र सुकृतानि विना श्रमेण।
सीमन्तिनीनां कान्तोदन्तः सुहृदुपगतः संगमात्किंचिदूनः। (मे० दू०)
सुकविता यद्यस्ति राज्येन किम्।
सुकृती चानुभूयैव दुःखमप्यश्नुते सुखम्। (क० स०)
सुखं च मे शयनं च मे।
सुखमास्ते निःस्पृहः पुरुषः।
सुखार्थिनः कुतो विद्या।
सुतप्तमपि पानीयं शमयत्येव पावकम्। (प० त०)
सुदुर्ग्रहान्तःकरणा हि साधवः। (कि० अ०)
सुदुर्लभे नार्हति कोऽभिनन्दितुं प्रकर्षलक्ष्मीमनुरूपसंगमे। (कि० अ०)
सुपर्वणो हि स्फुटभावना या सा पूर्वरूपं फलभावनायाः। (शि० व०)
सुरेषु हि श्रद्दधतां नभस्या सर्वार्थसिद्ध्यङ्गमियं समस्या। (शि० व०)
सुलभा रम्यता लोके दुर्लभं हि गुणार्जनम्। (कि० अ०)
सुलभो हि द्विषां भङ्गो दुर्लभा सत्स्ववाच्यता। (कि० अ०)
सुहृदर्थमीहितमजिह्मधियां प्रकृतेर्विराजति विरुद्धमपि। (शि० व०)
सूर्यापाये न खलु कमलं पुष्यति स्वामभिख्याम्। (मे० दू०)
सूर्ये तपत्यावरणाय दृष्टेः कल्पेत लोकस्य कथं तमिस्रा। (र० वं०)
सेवाधर्मः परमगहनो योगिनामप्यगम्यः। (भर्तृ०)
सौख्यं धन्याः किमपि दधते सर्वसंपत्समृद्धाः।
स्तवे रवेरप्सु कृताह्नवैः कृते न सुद्रती जातु भवेत्कुमुद्वती। (नै० च०)
स्तोत्रं कस्य न तुष्टये। (कु० सं०)
स्त्रियश्चरित्रं पुरुषस्य भाग्यं देवो न जानाति कुतो मनुष्यः।
स्त्रियो नष्टा ह्यभर्तृकाः। (वृ० चा०)
स्त्रियो यथा विचेष्टन्तां निष्कम्पं हि सतां मनः। (क० स०)
स्त्रीचित्तमहो विचित्रमिति। (र० स०)
स्त्रीचित्तस्येव दैवस्य को वेत्ति गहनां गतिम्। (क० स०)
स्त्रीणां पतिः प्राणा न बान्धवाः। (क० स०)
स्त्रीणां प्रियालोकफलो हि वेषः। (कु० सं०)
स्त्रीणां भावानुरक्तं हि विरहासहनं मनः। (क० स०)
स्त्रीणामलीकमुग्धं हि वचः को मन्यते मृषा। (क० स०)
स्त्रीणामाद्यं प्रणयवचनं विभ्रमो हि प्रियेषु। (मे० दू०)
स्त्रीपुमानित्यनास्थैषा वृत्तं हि महितं सताम्। (कु० सं०)
स्त्री पुंवच्च प्रभवति यदा तद्धि गेहं विनष्टम्।
स्त्रीबुद्धिः प्रलयावहा। (का० नी०)
स्त्रीभिः कस्य न खण्डितं भुवि मनः। (भर्तृ०)
स्त्रीवचः प्रत्ययो हन्ति विचारं महतामपि। (क० स०)
स्त्री विनश्यति रूपेण। (शा० प०)
स्त्रीषु वाक्संयमः कुतः। (क० स०)
स्त्रीष्वनर्गलचेष्टासु कस्येच्छा नोपजायते। (क० स०)
स्थातुं नियोक्तुर्नहि शक्यमग्रे विनाश्य रक्ष्यं स्वयमक्षतेन। (र० वं०)
स्थितः पृथिव्या इव मानदण्डः। (कु० सं०)
स्थिरा शैली गुणवताम्। (कुव० नं०)
स्नापितोऽपि बहुशो नदीजलैर्गर्दभः किमु हयो भवेत्क्वचित्।
स्निग्धमुग्धा हि सत्स्त्रियः। (क० स०)
स्निग्धो हि विरहायासे साधुवादं ददाति किम्। (क० स०)
स्नुषात्वं पापानां फलमधनगेहेषु सुदृशाम्।
स्नेहमूलानि दुःखानि। (म० भा०)
स्नेहानाहुः किमपि विरहे ध्वंसिनस्ते त्वभोगादिष्टे वस्तुन्युपचितरसाः प्रेमराशीभवन्ति। (मे० दू०)
स्नेहः खलु पापशङ्की। (अ० शा०)
स्पृशन्ति न नृशंसानां हृदयं बन्धुबुद्धयः। (नै० च०)
स्पृहयन्त्यात्तारुण्यं किमिव नहि रम्यं मृगदृशः।
स्पृशन्नपि गजो हन्ति। (प० त०)
स्मर्तुमधिगतगुणस्मरणाः पटवो न दोषमखिलं खलूत्तमाः। (शि० व०)
स्रोतोवहा विबुधतटिनी। (प्र० भ०)
स्वं जीवितमपि सन्तो न गणयन्ति मित्रार्थे। (प० त०)
स्वकर्मसूत्रग्रथितो हि लोकः।

स्वगृहे पूज्यते मूर्खः ।
स्वग्रामे पूज्यते प्रभुः ।
स्वचित्तकल्पितो गर्वः कस्य केन प्रशाम्यति । [illegible]
स्वजनस्य हि दुःखमग्रतो विवृतद्वारमिवोपजायते ।
(कु० सं०)
स्वजनालोकवानेदो दुःखाग्निः किं न तापयेत् । (के० सं०)
स्वजातीयविघाताय माहात्म्यं दृश्यते नृणाम् ।
स्वत एव सतां परार्थता ग्रहणानां हि यथा यथार्थता ।
(कि० २०)
स्वदेशजातस्य नरस्य नूनं गुणाधिकस्यापि भवेदवज्ञा ।
स्वदेशे पूज्यते राजा । [illegible]
स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः । (भ० गी०)
स्वधियो निश्चयो नास्ति यस्य स भ्रमति स्वयम् । [illegible]
स्वपत्न्यज्ञा हि निश्चेष्टाः कुतो निद्रा विवेकिनाम् । [illegible]
स्वपदाद्व्यवमानस्य कस्याशां को हि मन्यते । (कु० स०)
स्वभाव एवैष परोपकारिणाम् । (भर्तृ०)
स्वभावतः सर्वमिदं हि सिद्धम् ।
स्वभावस्वच्छानां पतनमपि भाग्यं हि भवति ।
स्वभावो दुरतिक्रमः । [illegible]
स्वभावो यादृशो यस्य न जहाति कदाचन । [illegible]
स्वमहिमदर्शनमक्ष्णोर्मुकुरतले जायते यस्मात् ।
स्वयशांसि विक्रमवतामवतां न वधूष्वघानि विमृशन्ति
धियः । (कि० ४०)
स्वयमेव हि वातोऽग्नेः सारथ्यं प्रतिपद्यते । (कु० सं०)
स्ववीर्यगुप्ता हि मनोः प्रसूतिः । (र० सं०)
स्वसुखं नास्ति साध्वीनां तासां भर्तृसुखं सुखम् ।
(कु० स०)
स्वस्थे को वा न पण्डितः । (प० त०)
स्वस्थे चित्ते बुद्धयः संभवन्ति ।
स्वादुभिस्तु विषयैर्हृतस्ततो दुःखमिन्द्रियगणो निवार्यते
(र० सं०)
स्वाधीनकुशलाः सिद्धिमन्तः । (अ० शा०)
स्वाधीना दयिता सुखावधि ।
स्वामापदं प्रोज्झ्य विपत्तिमग्नं शोचन्ति सन्तो
ह्युपकारिपक्षम् । (कि० सं०)
स्वामिन्यसाध्यव्यसने सुखं सन्मन्त्रिणां कुतः । (क० स०)
स्वामिनमपि न अर्थयति हृदा अर्थायति तृष्णयान् । प्रायेणु योऽर्थे
अर्थं पृथ [illegible] ॥ [illegible]
स्वाध्यायवता [illegible] । [illegible]
स्वेच्छामात्रजं प्राज्ञः कोऽध्यमा [illegible] । (कि० सं०)
स्वेनावक्रस्य स्फुरतो विपश्चितः कुतूहलेच्छा
किमती खलु स्यात् । (कि० सं०)
हंसो यथा क्षीरमिवाम्बुमध्यात् ।
हंसो हि क्षीरमादत्ते तन्मिश्रा वर्जयत्यपः । (अ० शा०)
हतो पवनः कृतः कामपौरैर्भक्तिमता क्षीणत्व ।
हतं ज्ञानं क्रियाहीनम् । (पु० नी०)
हतमश्रोत्रियं श्राद्धं । (चा० नी०)
हतं सैन्यमनायकम् । (चा० नी०)
हतश्चाज्ञानतो नरः । (पु० नी०)
हतविधिविपर्ययपाकः कस्य वा लङ्घनीयः । (मे० दू०)
हरन्ति मनो मधुरा हि यौवनश्रीः । (कु० सं०)
हस्तस्यापि नृपो हन्ति ।
हस्तस्य भूषणं दानम् ।
हस्तौ दानविवर्जितौ । (पु० चा०)
हा कष्टं खलु वर्तते कलियुगे धन्या नराः सज्जनाः ।
हास्यादेव किमन्यत्स्यादुर्निर्लोभ्यवतो फलम् । (कु० स०)
हा हा तथापि विषयान्न जहाति चेतः । (भर्तृ०)
हिंसा बलमसाधूनां । (म० भा०)
हितप्रयोजनं मित्रम् ।
हितभुङ्मितभुक् शाकभुक् ।
हितमारण्यमौषधम् ।
हितं मनोहारि च दुर्लभं वचः । (कि० अ०)
हितैषिणः सन्ति न ते मनीषिणः ।
हितोपदेशो मूर्खस्य कोपायैव न शान्तये । (कु० स०)
हीनान्यनुपकर्तॄणि प्रवृद्धानि विकुर्वते·········मित्राणि ।
(र० वं०)
हीयते हि मतिस्तात हीनैः सह समागमात् ॥ (हि०)
हेम्नः संलक्ष्यते ह्यग्नौ विशुद्धिः श्यामिकापि वा । (र० वं०)
होतारमपि जुह्वन्तं स्पृष्टो दहति पावकः । (प०
ह्यर्थो हि लोके पुरुषस्य बन्धुः । (मनु०)
ह्रदे गभीरे हृदि चावगाढे शंसन्ति कार्यावतरं हि सन्तः ।
(नै० च०)

इति सुभाषितरत्नखण्डमञ्जूषा संपूर्णा ॥

ग्रन्थसमाप्तिः

इति विरचितबन्धा पद्धतिर्या मयेयं सकलगुणिगणानां प्रीतये सास्तु नित्यम् ।
विपुलविमलदीव्यत्सत्कलानां निधानं तरुणतरणिरुद्धा विद्धिपत्कौशिकानाम् ॥

अस्याभ्यासाद्ग्रन्थवर्यस्य शिष्यः सर्वज्ञः स्याद्विस्फुरच्चारुबुद्धिः ।
अर्थं कामं वेत्ति धर्मं च मोक्षं निःसंदेहं शीलितुं पण्डितोऽपि ॥

शास्त्राब्धिं सकलं विलोड्य नितरां ग्रन्थः कृतोऽयं मया
लोकानन्दकरः समस्तसुकलासंतानजैवातृकः ।
अस्यास्वाद्य सुभाषितामृतरसानानन्दपूर्णान्तराः
सन्तः संप्रति नाकवासनिरतान्देवान्हसन्तु ध्रुवम् ॥

विज्ञप्तिः

दृष्टं किमपि लोकेऽस्मिन्न निर्दोषं न निर्गुणम् ।
आवृणुध्वमतो दोषान्विवृणुध्वं गुणान्बुधाः ।

आशीर्वचनम्

सर्वे भवन्तु सुखिनः सर्वे सन्तु निरामयाः ।
सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चिद्दुःखभाग्भवेत् ॥

सुभाषितरत्नभाण्डागारस्थपद्यानां सस्थाननिर्देशमनुक्रमकोशः

१ अत्रोपयुक्तसंक्षिप्तचिह्नानां विवरणं 'संक्षिप्तचिह्नसूची'तोऽवलोक्यम्।

इच्छेबांद्विपुलां मे 　 १५८।२२७
इच्छेयस्तु मुखं 　 १५२।४१५
इतः पौरस्त्यायां क 　 ३२४।३१
इतः शुक्रा चन्द्रयु 　 ३२४।३७
इतः स्वपिति (भर्तृ.सं.२०) 　 २१३।२४
इतरकर्मफलानि (भा.३.१२१) 　 ४०।४७
इतरदेव बहिर्मुख 　 २९।२१८
इतश्वेतश्चाद्रिविघ 　 १३२।१९
इतस्ततो वात (कुमार.१४.४६) १२८।४७
इतश्चसांद्रितवे (नैषध.१०.२३) १३२।९
इतो न किञ्चित्प (शा.प.४१२७)३६७।३१
इतो विद्युत्पुञ्ज (शा.प.३४५७) २९२।२०
इतो विद्युद्वल्लीवि (भर्तृ.१.४४) २७६।३६
इत्थं तल्पतलाधि 　 ३१८।१९
इदं कृष्णं कृष्णं (अमरु.९.४) 　 ३०१।७
इदं तत्स्नेहसर्वस्वं (मृच्छ.१०.२३) ८९।१
इदं तावच्चित्रं यदव 　 २६३।१९
इदं दूर्वाकाण्डद्युति 　 ३०६।४२
इदं नभसि (शा.प.३३०५) 　 २९७।२७
इदं नृपश्रा (नैषध.१२.९०) १०४।११७
इदं परमसुन्दरं तनु 　 २५६।३७
इदं मघोनः कुलि(शा.प.४०६८) ३६५।१
इदं युगसहस्र(शा.प.४१३२) ३७२।१५५
इदं वक्त्रं साक्षाद्धि 　 २७१।४१
इदं हि माहात्म्य 　 ४६।१८६
इदमनुचितमक्रम (भर्तृ.१.२८) २०५।७
इदमपटु कपाटं(शा.प.८७८) २२७।१८९
इदमयुक्तमहो म(शिशु.६.५६) ३४६।१७
इदमशिशिरैर (अ.शा.३.३.१०)२७९।७३
इदमाभाति गग(शा.द.१०.९९) २९९।८
इदमिदमिति भू (शिशु.७.५०)३३४।११४
इदमीदृग्गुणोपेतं (किरात.११.४१) ८५।६
इदमेव नरेन्द्राणां 　 १४६।१८०
इदानीं तीव्राभि (शा.प.१४३६)२८४।२५
इन्दीवरं लोचनयो 　 २६०।७९
इन्दीवरदलश्यामम्मि 　 २२।९९
इन्दीवराक्ष्या स्फुट 　 १९०।७२
इन्दीवरेण नयनं मु (शृंगार.३) ३०६।२५
इन्दुं कैरविणीव (शा.प.१५५७) २९१।४
इन्दुं निन्दति च(शा.प.१२३८)१२६।४०
इन्दुं निन्दति (शा.प.१२३८) १२६।४१
इन्दुं निन्दति 　 १७६।१०१६
इन्दुं निन्दतु नाम 　 २११।३९
इन्दुः किं (कथा.स.१०.४१९) ३१२।२२
इन्दुः प्रत्याख्याते (शा.प.२१७७)२२९।२३७
इन्दुप्रभारमणीडं (शा.प.२२२) 　 ३२।१२
इन्दुबिन्दुवितते कि दु 　 २११।२४
इन्दुर्यत्र न ते (शा.प.३७६२) ३७३।४९
इन्दुर्यद्युदयाद्रिमूर्ध्नि 　 ३११।४७
इन्दुर्लिम्प इवा (बाल.रा.१.४२) २३२।७७
इन्दुस्तब्धयशमा 　 १०७।१५१
इन्दोरस्य विधाना 　 ३०३।१३७
इन्दोरंककला (शा.प.३३३७)३०३।१४२
इन्द्रोर्लक्ष्म त्रिपुर (कुमा.१३.८) ३६४।३२
इन्द्रः प्रभुरुपांशिनो 　 १२६।२६
इन्द्रस्याशुचिभिर्यु (शा.प.२.४३) २३६।२०
इन्द्राग्निप्रमुखं प्रय 　 १६२।१४
इन्द्राद्या लोकपाला 　 १६४।७७
इन्द्रो यमोऽसि वरु 　 २४८।१२
इमे तारुण्यश्रीन (भर्तृ.२.८४) २५५।६०
इयं विद्रूपापि प्रकट 　 ९।१३४
इयं तावल्लीला वराँ 　 २४५।१३
इयं पत्नी निर्वैर (शा.प.सु.७.२२) ७१।१२
इयं प्रीतिर्वंकी हृद 　 १३३।९८८
इयं बाला वशी मृदु 　 २३६।२७
इयं भुजगिनीश्विना 　 २७८।२३
इयं सुखाम्भोरुहसं 　 २५७।१३
इयं वशांक्ति त्रिपनः 　 १३५।१४
इयं व्याचायते वा(शृंगारतं.२३) २५३।३
इयं सुनय (शा.प.१०.४६५) २६२।१६८
इयं सुरतरङ्गिणी न 　 ३५४।८१
इयं सुन्दरी मल्लकन्या 　 २७३।९
इयं सद्या मवश्च 　 २६८।३६३
इयती जगती किमती 　 १२३।१५
इयत्यप्येतस्मिन्नभिर (भर्तृ.सं.४१२) ७०।३८
इयन्तां संपत्तमति 　 २११।७
इयत्तामपि सामग्र्या 　 ९।१७
इयत्येतस्मिन्ना (भर्तृ.सं.४१२) २४८।९६
इयमसौ तरलायत (अमरु.१२७) २७३।८
इयमियं मदयानवन 　 ३६२।२०
इयमुदरदरी दुरन्तपू(भर्तृ.सं.४१४)९६।६
इयमुक्तसत्त्व (शा.प.२१७) 　 ४९।१९७
इयुक्तेनैव जन (नैषध.७.२७) २५९।८०
इह किं कुरुजाम (शा.प.२१६)२३३।६९
इह जगति रतीनाय 　 ३५६।२३
इह तुरगशतैः प्रया(शा.प.१९८) ३९।६३
इह नगरे प्रतिग्रंथं 　 १९३।१२
इह विमुक्तसिङ्ग (शा.प.१५१८)३४५।५४
इह पुरोऽप्ये (शृं.३.१५.३०) १८६।३३
इह मधुपवधूनां 　 ३३३।८६
इह मयमायमार्दे 　 २३३।५८
इह लोकेऽपि 　 (मृ.२१६) ६५।१३
इह वरपुरे मञ्ज (शा.प.३७७२)३५९।१५
इह समदशकु (महावीर.५.४८) १४७।१४
इह मर्ता (शृं.२.८३) 　 ७७।२५
इह मनोज्ञकाकिन. शु.भ. 　 ३५९।३
इह स्फुटं मेरुर्वि (शा.प.३०८२) ३६७।२
इह हि मधवमन्ते 　 ३३३।८८
इहानेक मल्ल 　 ७२।१४२
इहाविश्योन (मेघ.११) 　 १६०।१२८
इहोद्याने मुपचवृद्ध 　 ७३६।१९

ई

ईदृशास्य महतः (शिशु.९.३३) ३११।१७०
ईर्ष्या कुली (शा.प.२०६) १४९।२९५
ईशः कार्ष्णोकुमकाम 　 ९.२१।५३
ईश्वराः त्रिपुरा 　 १६८।६७५
ईषत्कम्प 　 ३२०।४८
ईषन्मीलित (अम.३५) 　 ८।३१९।४१
ईषद्वक्रतरविभेदोऽपि 　 ५७।३४

उ

उग्रग्राहमुदन्वतो (सु.२७०९) १८४।६९
उग्रकर्पं कुचद्वन्द्वं 　 ३१८।२
उच्चितं गोपवमन 　 ३३३।२७
उच्चितं नाम (शा.प.१) 　 २४३।१८८
उच्चितमनुचितं वा 　 १७६।१७३
उच्चित्य प्रथम(शा.प.३८७)३३४।१७७
उच्चैःस्थाम (शा.प.७६४) 　 २९०।३७
उच्चैः कल्याणवाही 　 ११३।२८९
उच्चैरध्ययनं पुरातन (सु.२३७८) ९६।४
उच्चैरुच्चरतु चिरं(शा.प.१११४)२१८।७५
उच्चैरुद्याम (शा.प.६६) 　 १०।१५८
उच्चैर्गतालङ्गणस्थल 　 ३।१२
उच्चैरेव तरुः (भर्तृ.सं.४१७) २४१।१४०
उच्चैर्महारुह (शा.प.४८) 　 २।२७
उच्चैस्तराद्दम्बरशैल 　 २९६।१
उच्छिद्दं शिवनिर्मा (शा.प.४१७)१८४।८
उज्जृम्भमाणक 　 २६।२.६६
उज्जृम्भितं कुमुदिनी 　 ३०१।७१
उज्जृम्भानन (शा.प.३४१७) २८६।२२
उज्ज्वली मुख (किरात.१.३८) ३००।३५
उज्जिहाना विदामम्बरं 　 ७।८५
उडुगणपरिवारो नायको (सु.५७६)९६।४

गाढालिङ्गन (दृष्टान्त.२१) ११९।३१
गाढाश्लेषनिपीडना (सु.२०८८)३२९।८३
गाढाश्लेषविशीर्ण (अमरु.७८) ३२९।८२
गात्रं कण्टक (शा.प.२०४९) २४२।१६१
गात्रं ते (शा.प.४८०) २२८।२१६
गात्रं संकुचितं (शा.प.४१३३) २६।१६
गानाब्धेस्तु परं पारं ८४।२
गान्धर्वं गन्ध (भर्तृ.नी.८८०) ११९।२३६
गान्धारा गुणदारा १२६।१७
गाम्भीर्येण (काव्या.२.८२) १२०।१४०
गायति गीतं शंसति २८८।११
गायति हसति (शा.प.२७२) २०८।३०
गायन्तीनां गोपस्त्रीम २२।१२३
गायन्तु (सु.२४२४) ११८।१३६
गावो गन्धेन (विक्रम.११७) ३८३।२६८
गाहन्तां महिषा (अ.शा.२.६) १४।११
गिरयो गुरवस्तेभ्यो ४७।१०५
गिरयोऽप्यनुन्नति १०३।१६
गिरां देवी वीणागुण ३५।१२५
गिरिगह्वरेषु गुरुगर्व २३१।६०
गिरिमहान्गिरेरब्धि (कुव.१०८) ३६।१३
गिरौ मयूरा (नीतिसार.१) १०३।८६६
गीतं कोकिल ते ९४।१०५
गीतशास्त्रविनो (शा.प.२०२) १५३।२३
गीतान्तरेषु (कुमार.३.३८) ३३१।३३
गीत्वा किमपि (शा.प.५२२) १८५।३०
गीयन्ते यदि पत्र १२७।६५
गीर्भिर्गुरूणां पद (रसगंगाधर) १०३।८६०
गीर्वाणाः प्रतियन्ति ३६५।८
गुञ्जति मञ्जु मिलिन्दे(रसगंगाधर)२३९।८१
गुञ्जन्ति प्रतिकुञ्ज २८५।३९
गुणं पृच्छस्व मा १६७।६४५
गुण आकर्षणयोग्यो ८२।३२
गुणग्रामाभिसंवादि(प्र.राघव.१.५)४५।११
गुणदोषावनिश्चि(हि.२.१४२) १६४।४८९
गुणदोषावशास्त्रज्ञः (सु.३४९) ५६।११
गुणदोषौ बुधो (कुव.६) ३८।१०
गुणभेदविदग्रिम १०४।६१
गुणमविगतमपि १६६।७३५
गुणयुक्तोऽपि पूर्णोऽपि ८१।२०
गुणयुक्तोऽप्यधो (शा.प.३४४) ८१।२३
गुणराशिमहाभार (सु.२१६) ४६।७३
गुणवज्जनसंपर्कात्याति (सु.२१८) ८१।२
गुणवतस्तव हार न २४६।२५
गुणवद्गुणवद्वा (भर्तृ.२.२७) १३।८२

गुणवद्भिः सह संगम ६२।१२
गुणवन्तः (शा.प.३...) ८२।१४
गुणवानपि नैव १४०।३१
गुणवान्मूर्खिरस्थायी (सु.प्र.८०) ८१।३०
गुणाः कुर्वन्ति (शा.प.२००) ८१।१
गुणाः सर्वत्र (चा.नी.१६.७) ८१।४
गुणागारे वंशे यदपि १३४।१०
गुणा गुणज्ञेषु (गुणरत्न.१) ८२।८०
गुणानर्थेन्य अनन्तां (सु.१८८) ८२।४८
गुणानां या मु... ६०।०३
गुणानामज्ञाना प्रकृत्या ८२।४०
गुणानामज्ञानादनु २६६।३३
गुणानामन्तरं (सु.३२२) २६८।६७४
गुणानामेव (म.श.४.१२०) २६४।३६०
गुणान्भूषयते रूपं १०९।८०४
गुणान्वक्तादेन (...) ७५।२०३
गुणायन्ते (गुणरत्न.६) ४९।२३६
गुणाकर्षोऽप्य (...) १४२।३०२
गुणार्थं (हि.०.११७) ३४२।६२
गुणिगणगण (हि.२.१०८) ४०।२६
गुणिनः समीपवर्ती (सु.२२२) ४८।१४०
गुणिनं जनमा (शा.प.२२६) ६।१२
गुणिनां गुणेषु २६।१२१
गुणिनां निर्गुणानां १४६।१६०
गुणिनामपि निजरूप (आर्या.८) ४८।१२८
गुणिनि गुणज्ञो रमते (सु.२४३) ८१।३०
गुणिनोऽपि हि ८३।२६
गुणी गुणं वेत्ति (गुणरत्न.८) १४५।१२०
गुणेन स्पृहणीयः (गुणरत्न.१३) ८१।५८
गुणेषु क्रियतां (शा.प.२१८) ८१।१२
गुणेषु यत्नः (मृच्छ.४.२३) ८२।८१
गुणेष्वेव हि (मृच्छ.४.२२) ८१।१०
गुणैः पूजा (सु.ब.७१) ८१।२६
गुणैः सर्वज्ञ (चा.नी.१६.१०) ८१।११
गुणैरुत्तुङ्गतां (चा.नी.१६.६) ८१।१६
गुणैर्गौरवमायाति (शा.प.२६२) ८१।१३
गुणो गुणान्तरा (का.नी.५.६९) ८१।२९
गुणो भूषणतां या (शा.प.१०४) ८१।१५
गुणोऽपि दोषतां याति ९१।२५
गुणोऽपि नूनं दोषाय ४६।५९
गुणो भूषयते (चा.नी.८.१४)१६०।६६
गुम्फः पङ्कजकुड्मलद्युति ३१।४०
गुरुं प्रबोधयेदेवा १६६।७१४
गुरुणा स्तनभारेण(सुभा.५४.१४) १०७।६

गुरुणा... (...) [illegible]
गुरुणापि... (...) ७३।२६
गुरुप्रसादः... ३२८।७
गुरुकृपा... ३१।७६७
गुरु... ३३।२२१७
गुरुरपि... ८।२२
गुरुरेकः... १०।२६
गुरुरपि ... ६३।४४
गुरु... (अमरु.१८) ...।१७७
गुरुं ... ६०।३६८
गुरु... ३२।४१
गुरु... ७६।१३
गुरुः... ६६।८३०
गुरुर्गीः... ४१३
गुरु... ३६।३१३४
गुरु... ६१३
गुरु... १६४।४०३
गुरु... ६०।३१३
गुरु... ३३।८३
गुरु... ७१।२७
गुरु... (मनु.८.१७) ३६२.३५
गुरोर्न... (शा.प.२.१०४) ३८९।५७
गुरोः... कुमार.६.२.६ १२।७६
गुरौ आनुचर... ८९।१२
गुरौ... (स्कान्द.मा.कौ.१४)३८९।४८१
गृहं तु यदि वा (कुव.७४) ३८।३१
गृहे ... ५३।२.३९
गृहमण्डप (शा.प.४७३८) ३८९।६७
गृहे गृहे मुक्ता ११९।१२०
गैरिकमन:शिलार्थैः १९६।१३
गोकर्णे ... ३४२।८०
गोकर्णैरावणं च १९०।६५
गोमयाद्भुत... १९०।६३
गोवत्सिति न मुख (शा.प.२४१) ४६।४८
गोशाखार्थविचारणा ११६।६०
गोत्रं ... (...७४.१२) ३१३।४९
गोनामा... (विक्र.१.३)११।३१
गोपालकी... (शा.प.१०२१) २८६।१५
गोपालेन ... (...१.२४२) १४९।२६१
गोपालो नैव ... (शा.प.२९६) १८७।३
गोभिः क्रीडितवान्कृष्ण ६२।४
गोभिर्विनैव ... ८३।१२
गोवर्धनोद्धरणबद्ध (सु.१४) २२।१२८
गोष्ठेषु तिष्ठति पवित्रं १५२।३१
गौरमुखवर्णितास्य १६८।३६०

भ

व

ष

स

समाप्तोऽयं सुभाषितरत्नभाण्डागारस्थपद्यानुक्रमकोशः